

Holy Bible

Aionian Edition®

**Az Izraelita-Magyar Biblia
The Israeli-Hungarian Bible**

AionianBible.org

A világ első Szent Biblia fordított fordítása
100%-ban szabadon másolható és nyomtatható
más néven “ A Lila Biblia ”

Holy Bible Aionian Edition ®
Az Izraelita-Magyar Biblia
The Israeli-Hungarian Bible

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: Crosswire.org

Source version: 4/24/2021

Source copyright: Public Domain

The Israelite Hungarian Literary Society, 1898-1907, 1994

Formatted by Speedata Publisher 4.19.2 (Pro) on 5/6/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Előszó

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Tartalomjegyzék

ÓTESTAMENTUM

1 Mózes	11	FÜGGELÉK
2 Mózes	39	Útmutató az Olvasóhoz
3 Mózes	62	Szótár
4 Mózes	79	Térképek
5 Mózes	102	Sors
Józsué	122	Képek, Doré
Birák	136	
Ruth	150	
1 Sámuel	152	
2 Sámuel	170	
1 Királyok	185	
2 Királyok	203	
1 Krónika	220	
2 Krónika	235	
Ezsdrás	255	
Nehemiás	261	
Eszter	269	
Jób	274	
Zsoltárok	287	
Példabeszédek	320	
Prédikátor	331	
Énekek Éneke	336	
Ézsaiás	338	
Jeremiás	364	
Jeremiás sír	395	
Ezékiel	398	
Dániel	425	
Hóseás	434	
Jóel	438	
Ámos	440	
Abdiás	444	
Jónás	445	
Mikeás	446	
Náhum	449	
Habakuk	450	
Sofoniás	452	
Aggeus	454	
Zakariás	455	
Malakiás	460	

ÓTESTAMENTUM

És elűzte az embert és elhelyezte az Éden kerttől keletre a kerubokat és a villogó kardot,
mely körülforog, hogy megőrizzék az utat az élet fájához.

1 Mózes 3:24

1 Mózes

1 Kezdetben teremtette Isten az egét és a földet. **2** És a föld pusztá és kietlen volt és sötétség volt a mélység színe fölött; Isten szelme pedig lebegett a vizek színe fölött. **3** És mondta Isten: Legyen világosság! És lett világosság. **4** És láttá Isten a világosságot, hogy jó és elválasztotta Isten a világosságot a sötétségtől. **5** És elnevezte Isten a világosságot nappalnak, a sötétséget pedig elnevezte éjjelnek. És lett este és lett reggel: egy nap. **6** És mondta Isten: Legyen boltozat a vizek közepében, hogy legyen elválasztó víz és víz között. **7** És alkotta Isten a boltozatot és elválasztotta a vizeket, melyek a boltozat alatt vannak, a vizektől, melyek a boltozat fölött vannak. És úgy lett. **8** És elnevezte Isten a boltozatot égnek. És lett este és lett reggel: második nap. **9** És mondta Isten: Gyűljenek össze a vizek az ég alatt egy helyre, hogy meglássák a száraz! És úgy lett. **10** És elnevezte Isten a szárazat földnek, a vizek gyüleményét meg elnevezte tengereknek. És láttá Isten, hogy jó. **11** Akkor mondta Isten: Sarjasszon a föld sarjadékot, füvet, mely magot hoz, gyümölcsfát, gyümölcstermőt a maga neme szerint, amelynek magva benne van a földön! És úgy lett. **12** És előhözött a föld sarjadékot, füvet, mely magot hoz, a maga neme szerint és fát, gyümölcstermőt, melynek magva benne van, a maga neme szerint. És láttá Isten, hogy jó. **13** És lett este és lett reggel: harmadik nap. **14** És mondta Isten: Legyenek világítók az ég boltozatán, hogy elválasszák a nappalt az éjjeltől és legyenek jelekül ünnepek, napok és évek számára; **15** és legyenek világítók az ég boltozatán, hogy világítsanak a föld! És úgy lett. **16** És alkotta Isten a két nagy világítót; a nagyobbik világítót nappali uralomra és a kisebbik világítót éjjeli uralomra, meg a csillagokat. **17** És tette azokat Isten az ég boltozatára, hogy világítsanak a földre, **18** és hogy uralkodjanak nappal és éjjel, és hogy elválasszák a világosságot a sötétségtől. És láttá Isten, hogy jó. **19** És lett este és lett reggel: negyedik nap. **20** És mondta Isten: Nyúzsögenek a vizek előlények nyüzsgésétől, a madár pedig röpdössön a föld fölött, az ég boltozatának színén! **21** És teremtette Isten a nagy tengeri szörnyeket és mind az élőlényt, mely mozog; amelyektől nyüzsgöttek a vizek, a maguk neme szerint, és mind a szárnyas madarat, a maga neme szerint. És láttá Isten, hogy jó. **22** És megáldotta azokat Isten, mondván: Szaporodjatok, sokasodjatok és töltések be a vizet a tengerekben, és a madár sokasodjék a földön. **23** És lett este és lett reggel: ötödik nap. **24** És mondta Isten: Hozzon elő a föld előlényt a maga neme szerint, barmot és csúszó-mászót, meg földi vadat a maga neme szerint! És úgy lett. **25** És alkotta Isten a föld vadját a maga neme szerint, a barmot a maga neme szerint és a föld minden csúszó-mászóját a maga neme szerint. És láttá Isten, hogy jó. **26** És mondta Isten: Alkossunk embert képmásunkra, hasonlatosságunk szerint, hogy uralkodjék a tenger halán, az ég madarán és a barmon, meg az egész földön és minden csúszó-mászón, mely mozog a földön. **27** És teremtette Isten az embert az ó képmására, Isten képmására teremtette őt, férfinak és nőnek teremtette őket. **28** Megáldotta őket Isten és mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok,

töltések be a földet és hódítások meg; és uralkodjatok a tenger halán, az ég madarán és minden élőn, mely mozog a földön. **29** És mondta Isten: Íme, adtam nektek minden füvet, mely magot hoz, amely az egész föld színén van és minden fát, melyen rajta van a fa gyümölcsé, mely magot hoz; tiétek legyen eledelül. **30** A föld minden vadjának pedig, meg az ég minden madarának és mindennek, ami mozog a földön, amiben élő lélek van, minden zöld füvet (adtam) eledelül. És úgy lett. **31** És láttá Isten mindenről, amit alkotott, hogy íme igen jó. És lett este és lett reggel: a hatodik nap.

2 És elvégeztetett az ég és a föld és minden seregük. **2** Elvégezte Isten a hetedik napon művét, melyet alkott és megnyugodott a hetedik napon minden művétől, melyet alkotott. **3** És megáldotta Isten a hetedik napot és megszentelte azt, mert azon nyugodott meg minden művétől, melyet teremtett Isten és alkotott. **4** Ez a keletkezése az égnek és a földnek, amindőn teremtettek, amely napon alkotta az Örökkévaló Isten a földet és az egét. **5** De semmi mezei növény sem volt a földön és semmi mezei fű sem sarjadt még, mert nem bocsátott esőt az Örökkévaló Isten a földre és ember sem volt, hogy megmunkálja a földek. **6** De köd szállt föl a földről és megáztatta a föld egész színét. **7** Akkor megalkotta az Örökkévaló Isten az embert a föld porárból és lehelt az orrába éltető lelkét, és az ember lett élőlénné. **8** És ültetett az Örökkévaló Isten kertet Édenbe, kelet felől és odahelyezte az embert, akit alkotott. **9** És növelte az Örökkévaló Isten a földből mindenféle fát, kívánatosát a tekintetre és jót az elederel; az élet fája pedig a kert közepén volt, meg a jó és rossz tudásának fája. **10** És egy folyam jött ki Édenből; hogy áztassa a kertet; onnan pedig elágazott és lett négy főfolyóvá. **11** Az egyiknek neve Pisón, az, mely megkerüli Cháviló egész országát, ahol az arany van. **12** És ezen országnak aranya jó; ott van a bedőlách és a sóhámkő. **13** A második folyó neve Gichón; az, mely megkerüli Kúsnak egész országát. **14** És a harmadik folyó neve Chiddekel, az, mely Ássúr keleti oldalán folyik; és a negyedik folyó a Perosz. **15** És vette az Örökkévaló Isten az embert és belehelyezte Éden kertjébe, hogy megmunkálja és őrizze azt. **16** És megparancsolta az Örökkévaló Isten az embernek, mondván: A kertnek minden fájáról ehetsz; **17** de a jó és rossz tudásának fájáról ne egyél arról, mert amely napon eszel arról, meg kell halnod. **18** És mondta az Örökkévaló Isten: Nem jó, hogy az ember egyedül van, alkotok számára segítőt, neki megfelelőt. **19** Mert alkotta az Örökkévaló Isten a földből a mező minden vadját és az ég minden madarát, elvitte az emberhez, hogy lássa, minék nevezi azt el, és bárminek nevezi el az ember az élőlényt, az legyen a neve. **20** És adott az ember neveket minden baromnak, az ég madarának és a mező minden vadjának; de az ember számára nem talált segítőt, neki megfelelőt. **21** Akkor bocsátott az Örökkévaló Isten mély álmot az emberre, hogy elalud; ekkor kivett egyet annak bordáiból és húst zárt helyébe. **22** És alakította az Örökkévaló Isten a bordát; melyet kivett az emberből, asszonnyá és elvitte azt az emberhez. **23** Akkor mondta az ember: Ez immár csontomból való csont és húsomból való hús; azért nevezetessék nébernek,

mert az emberből vétetett az. **24** Azért hagyja el a férfi az ó atyját és anyját és ragaszkodjék feleségéhez, hogy legyenek egy testé. **25** És mindenketen meztelenek voltak, az ember és az ó felesége, de nem szégyenlették magukat.

3 A kígyó pedig ravaszabb volt a mező minden vadjánál, melyet alkottott az Örökkévaló Isten és mondta az asszonynak: Valóban azt mondta Isten, hogy ne egyetek a kertnek egy fájáról sem? **2** És mondta az asszony a kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből ehetsünk. **3** De azon fának gyümölcséből, mely a kert közepén van, mondta Isten, ne egyetek abból és ne nyúljatok hozzá, hogy meg ne haljatok. **4** És mondta a kígyó az asszonynak: Nem kell majd meghalnatom. **5** Hanem Isten tudja, hogy amely napon esztek abból, megnýílnak szemeitek és lesztek mint Isten, jót és rosszat tudók. **6** És láttá az asszony, hogy jó a fa eledelre és hogy gyönyörűség az a szemnek és kívánatos a megtékintésre, vett annak gyümölcséből, evett és adott férjének is, ki vele volt és az is evett. **7** Akkor megnyíltak mindenfélejüknek szemei és megtudták, hogy ők meztelenek; összefűztek fügelevelet és készítettek maguknak öveket. **8** Mikor meghallották az Örökkévaló Isten hangját, amint jár a kertben a nap alkonyatán; akkor elrejtőzött az ember és az ó felesége az Örökkévaló Isten elől a kert fái között. **9** És szólította az Örökkévaló Isten az embert és mondta neki: Hol vagy? **10** És az mondta: Hangodat hallottam a kertben és féltem, mert meztelen vagyok, azért elrejtőztem. **11** És (az Örökkévaló) mondta: Ki adta tudtodra, hogy te meztelen vagy? talán azon fáról, melyre nézve megparancsoltam neked, hogy ne egyél arról, ettél? **12** És mondta az ember: Az asszony, kit mellém adtál, ő adott nekem a fáról és én ettem. **13** És mondta az Örökkévaló Isten az asszonynak: Mit tettél? És az asszony mondta: A kígyó szedett rá engem és én ettem. **14** És mondta az Örökkévaló Isten a kígyónak: Mivelhogyan ezt tettek, átkozott légy minden barom és minden mezei vad közül, hasadon járj és port egyél életed minden napján át! **15** És gyűlölséget vetek közé és az asszony közé, a te magzatod és az ó magzata közé; ő fejen sebez meg téged és te megsebzed őt a sarkon. **16** Az asszonynak pedig mondta: Szaporítani fogom terhességed fájdalmát; fájdalommal fogsz szülni gyermeket, de férjed után lesz vágyakozásod és ő fog uralkodni rajtad. **17** Az embernek pedig mondta: Mivelhogyan hallgattál feleséged szavára és ettél a fáról melyre nézve megparancsoltam, mondván: Ne egyél arról, átkozott legyen a föld miattad, fáradalommal egyél belőle életed minden napján át. **18** Töivist és köröt növesszen neked és edd a mező fűvét. **19** Arcod verejtékelvél edd a kenyert, míg visszatérsz a földre, mert abból vétettél, mert por vagy és a porba térsz vissza. **20** És elnevezte az ember az ó feleségét Chavvának (Éva), mert ő volt anyja minden előnek. **21** És készített az Örökkévaló Isten az embernek és feleségének bőrköntöket és felöltözette őket. **22** És mondta az Örökkévaló Isten: Íme, az ember olyan lett, mint bármelyik közülünk, tudván jót és rosszat; most pedig, hogy ki ne nyújtsa kezét és vegyen az élet fájáról is, hogy egyékké előjön! **23** Aki küldte tehát őt az Örökkévaló Isten Éden kertjéből, hogy megmunkálja a földet, melyből vétetett. **24** És elűzte az embert és elhelyezte

az Éden kerttől keletre a kerubokat és a villogó kardot, mely körülforog, hogy megőrizzék az utat az élet fájához.

4 Az ember pedig megismerte Évát, az ó feleségét; ez fogant és szülte Káint, és mondta: Szereztem ferít az Örökkévaló által. **2** Továbbá szülte annak testvérét Ábel; és Ábel juhpásztor lett, Káin pedig földműves volt. **3** És történt napok múltán, hogy Káin hozott: föld gyümölcséből áldozatot az Örökkévalónak. **4** És Ábel, őszintén hozott juhainak elsősülölteiből és pedig a kövérjeikből; és fordult az Örökkévaló Ábelhez és áldozatához, **5** Káinhoz pedig és áldozatához nem fordult; ez igen boszantotta Káint és beessejt az arca. **6** Ekkor mondta az Örökkévaló Káinnak: Miért bosszankodsz és miért eset be arcod? **7** Nemde ha jót cselekszel, akkor emelkedsz, ha pedig nem cselekszel jót, az ajtónál never a bűn, utánad van vágyakozása, de te uralkodjál rajta. **8** És beszél Káin Ábelrel, az ó testvérevel. történt, midőn a mezőn voltak, rátámadt Káin Ábelre az ó testvére és megölte őt. **9** És mondta az Örökkévaló Káinnak: Hol van Ábel, a te testvéred? És ó mondta: Nem tudom; vajon testvérem őrzője vagyok-e én? **10** És mondta (az Örökkévaló): Mit tettél? a te testvéred vérének hangja kiált föl hozzá a földből! **11** Azért most kiátkozott légy te a földről, mely megnyitotta száját, hogy befogadja testvérednek vérért a te kezédből. **12** Ha megmunkálod a földet, ne adj többé erejét neked, kóbor és bujdosó légy a földön. **13** És mondta Káin az Örökkévalónak: Nagyobb az én bűnöm, semhogy elviselhetném. **14** Íme, elűztél engem ma a föld színéről; a Te színed elől rejtázzem el, kóbor és bujdosó legye a földön, lesz tehát, hogy bárki rámtalál, megöl engem. **15** És mondta neki az Örökkévaló: Azért, aki a Káint megöl; hétszeres a bosszú órte! És csinált az Örökkévaló jelt Káinra, hogy agyon ne üsse őt, bárki rátálál. **16** És elment Káin az Örökkévaló színe elől és letelepedett Nód országában, Édentől keletre. **17** És megismerte Káin az ó feleségét, ez fogant és szülte Chánóchot; ő pedig épített várost és elnevezte a várost, az ó fiának neve szerint: Chánóchnak. **18** Chánóchnak pedig született Iród, és Iród nemzette Mechújoélt; Mechújoél pedig nemzette Meszúsoélt és Meszúsoél nemzette Lemecht. **19** És vett magának Lemech két feleségét; az egyiknek a neve Ódó, a másiknak a neve Cilló. **20** És Ódó szülte Jóvolt; ez volt atya a sátorlakóknak és baromtenyésztőknek. **21** Testvérének neve pedig Júvol; ez volt atya minden hárfásnak és fulválsnak. **22** És Cilló is szült; (szülte) Túvál-Káint, köszörülője volt minden érc- és vasszerszámnak; Túvál-Káin nővére pedig volt Náamo. **23** És mondta Lemech az ó feleségeinek: Ódó és Cilló! halljátok szavamat, Lemech feleségei, figyeljetek szózatomra! Mert ferítőlem sebem miatt és ifjút sérülésem miatt. **24** Mert hétszeres a bosszú Káinért, de Lemechért hetvenhétszeres. **25** És Ádám újból megismerte az ó feleségét és ez fiat szült és elnevezte Sésznak: Mert adott nekem Isten más magzatot Ábel helyett, mivelhogyan megölte őt Káin. **26** És Sésznak is született fia és elnevezte Enósnak; akkor kezdték el híjni az Örökkévaló nevét.

5 Ez Ádám nemzetiségeinek könyve. Amely napon teremtette Isten az embert, Isten hasonlatosságára alkotta őt. **2** Férfinek és nőnek teremtette őket, megáldotta őket és elnevezte őket embernek, amely napon teremtettek. **3** Élt pedig Ádám

százharminc évet, midőn nemzett az ő hasonlatosságára, az ő képmására és elnevezte Sésznek. 4 És voltak Ádám napjai, miután Sészt nemzette, nyolcszáz év; és nemzett fiakat meg lányokat. 5 Voltak pedig Ádám összes napjai, melyeket élt kilencszázharminc év, azután meghalt. 6 És élt Sész százöt évet, midőn nemzette Enóst. 7 És élt Sész, miután Enóst nemzette, nyolcszázöt évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 8 Voltak pedig Sésznek összes napjai kilencszázöt évet, azután meghalt. 9 És élt Enós kilencven évet, midőn nemzette Kenónt. 10 És élt Enós, miután Kénont nemzette, nyolcszázöt évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 11 Voltak pedig Enós összes napjai kilencszázöt évet, azután meghalt. 12 És élt Kénont hetven évet, midőn nemzette Málhálálélt. 13 És élt Kénont, miután Málhálálélt nemzette nyolcszáznegyven évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 14 Voltak pedig Kénor összes napjai kilencszázöt évet, azután meghalt. 15 És élt Málhálálélt hatvanöt évet, midőn nemzette Jeredet. 16 Élt élt Málhálálélt; miután Jeredet nemzette, nyolcszázöt évet; és nemzett fiakat és lányokat. 17 Voltak pedig Málhálálélt összes napjai nyolcszázöt évet, azután meghalt. 18 És élt Jered százhatvankét évet, midőn nemzette Chánóchot. 19 És élt Jered, miután Chánóchot nemzette, nyolcszáz évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 20 Voltak pedig Jered összes napjai kilencszázhatvankét évet, azután meghalt. 21 És élt Chánóch hatvanöt évet, midőn nemzette Meszúseláchot. 22 És járt Chánóch Istennel, miután Meszúseláchot nemzette, háromszáz évig; és nemzett fiakat meg lányokat. 23 Voltak pedig Chánóch összes napjai háromszázhatvanöt év. 24 És járt Chánóch Istennel és nem volt többé, mert magához vette őt Isten. 25 És élt Meszúselách száznyolcvanhét évet, midőn nemzette Lemecht. 26 És élt Meszúselách, miután Lemecht nemzette, hétszázyolcvankét évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 27 Voltak pedig Meszúselách összes napjai kilencszázhatvankilenc év, azután meghalt. 28 És élt Lemech száznyolcvankét évet, midőn nemzett fiat. 29 És elnevezte azt Noáchnak (Nóé), mondva: Ez fog bennünket megvigasztalni munkánkban és kezünk fáradalmában, a földön, melyet elátkozott az Örökkévaló. 30 És élt Lemech, miután Nót nemzette, ötszázkilencvenöt évet; és nemzett fiakat meg lányokat. 31 Voltak pedig Lemech összes napjai hétszázhetvenhét évet, azután meghalt. 32 NÓÉ pedig ötszáz éves volt, midőn nemzette NÓÉ Sémét, Chomot és Jefeszt.

6 És történt, midőn az emberek sokasodni kezdtek a föld színén és leányaiak születtek, 2 látták Isten fiai az ember leányait, hogy szépek azok és vettek maguknak feleségeket minden közül, akiket választottak. 3 De mondta az Örökkévaló: Ne maradjon szellemem az emberben örökké, mivel ő test is; azért legyenek napjai százhús év. 4 Az óriások voltak a földön ama napokban és azután is, midőn Isten fiai bementek az ember leányaihoz és ezek szültek nekik; ezek azok a hősök, akik ősidőtől fogva hírneves férfiak voltak. 5 És láttá az Örökkévaló, hogy nagy az ember gonoszsága, a földön és hogy minden indulata az ő szíve gondolatainak csak gonosz egész nap; 6 és megbánta az Örökkévaló, hogy alkotta az embert a földön és szomorkodott szívében. 7 És mondta az Örökkévaló:

Eltörök az embert akit teremtettem, a föld színéről, embertől baromig, csúszó-mászóig és az ég madaráig, mert megbántam, hogy alkottam azokat. 8 De NÓÉ kegyet talált az Örökkévaló szemeiben. 9 Ezek NÓÉ nemzetiségei. NÓÉ igazságos, tököletes férfi volt az ő nemzedékében; Istennel járt NÓÉ. 10 És nemzett NÓÉ három fiat: Sémét, Chamot és Jefesz. 11 De megromlott a föld Isten színe előtt és megtelt a föld erőszakossággal. 12 És láttá Isten a földet, hogy íme megromlott, mert elrontotta minden test az ő újtát a földön. 13 És mondta Isten NÓÉnak: minden testnek vége elérkezett előttem, mert megtelt a föld erőszakossággal általuk; azért íme én megrontom őket a földdel együtt. 14 Készíts magadnak bárkát gófer-fából, kamrákkal készítsd a bárkát és kend be azt belülről és kívülről szurokkal. 15 És ekként készítsd azt: Háromszáz könyök a bárka hossza, ötven könyök a szélessége és harminc könyök a magassága. 16 Világítást készíts a bárának és egy könyöknyire fejezd be felülről; a bárka ajtaját pedig oldalára tess, alsó, második és harmadik emeletre készítsd azt. 17 Én pedig íme hozom az özönvizet a földre, hogy elpusztítsak minden testet, melyben az élet lehelete van, az ég alól; minden, ami a földön van, vesszen el. 18 De megköti önmagát veled és menj be a bárkába, te, a te fiaid, feleséged és a te fiaid feléségei veled együtt. 19 És minden előbből, minden testből, mindegyikből kettő vigyél be a bárkába, hogy életben tartsad veled együtt; hím- és nőnemből valók legyenek. 20 A madárból a maga neme szerint és a baromból a maga neme szerint, a földnek minden csúszó-mászójából a maga neme szerint; mindegyikből kettő menjen be hozzád, hogy életben tartsad. 21 Te pedig vegyél magadnak minden eledelekből, ami megehető és gyűjtsd be magadhoz, hogy legyen neked és nekik eledelelűl. 22 És NÓÉ megitte, mind aszerint, amint megparancsolta neki Isten, úgy tett.

7 És mondta az Örökkévaló NÓÉnak: Menj be te és egész házad a bárkába, mert téged láttalak igazságosnak színen előtt ezen nemzedékben. 2 minden tiszta baromból vegyél magadnak hetet-hetet, hímet és nőstényt, és a baromból, mely nem tiszta, kettőt, hímet és nőstényt. 3 Az ég madarából is hetet-hetet, hímet és nőstényt, hogy életben tarts magot az egész föld színén. 4 Mert hét nap múlva esőt bocsátok én a földre, negyven nap és negyven éjjel és eltörök minden lényt, melyet alkottam, a föld színéről. 5 És tett NÓÉ mind aszerint, amint megparancsolta neki az Örökkévaló. 6 NÓÉ pedig hatszáz éves volt, midőn az özönvíz volt a földön. 7 És bement NÓÉ, meg az ő fiai és az ő felesége, meg a fiainak feleségei vele együtt a bárkába az özönvíz elől. 8 A tiszta baromból és a baromból, mely nem tiszta, a madárból és minden bőrből, ami mozog a földön, kettő-kettő ment be NÓÉhoz a bárkába, hím és nőstény, amint megparancsolta Isten NÓÉnak. 10 És történt hét nap múlva és az özönvíz volt a földön. 11 Hatszázadik évében NÓÉ életének, a második hónapban, a hónap tizenhetedik napján, ezen a napon felfakadtak minden forrásai a nagy mélységek és az ég csatornái megnyíltak. 12 És volt az eső a földön negyven nap és negyven éjjel. 13 Ugyanezen a napon ment be NÓÉ, meg Sém, Chom és Jefesz, NÓÉ fiai és NÓÉ felesége, meg az ő fiainak három felesége velük együtt, a bárkába. 14 Ők és

minden vad a maga neme szerint és minden barom a maga neme szerint és minden csúszó-mászó, mely mozog a földön a maga neme szerint és minden madár a maga neme szerint, minden madár, minden szárnyas. **15** Bement Nőéhoz a bárkába kettő-kettő minden testből, amelyben az élet lehelete van. **16** És amik bementek, hím és nőstény minden testből ment be, amint megparancsolta neki Isten; és bezárta az Örökkelvaló mögötte (a bárkát). **17** És volt az özörvíz negyven nap a földön; megsokasodtak a vizek és vitték a bárkát, hogy fölemelkedett a földről. **18** És erősödtek a vizek és nagyon megsokasodtak a földön; és ment a bárka a víz színén. **19** És a vizek igen nagyon erősödtek a földön és elborították mind a magas hegyeket, melyek az egész ég alatt voltak. **20** Tizenöt könyöknyire (a hegyeken) felül erősödtek a vizek és elborították a hegyeket. **21** És elveszett minden test, mely mozog a földön, madáról, baromból, vadból és féregből, mely csúszik-mászik a földön és minden ember. **22** Mindaz, aminek orrában az élet lehelete volt, mindabbold, ami a szárazon volt, meghalt. **23** És eltörölt (Isten) minden lényt, mely a föld színén volt, embertől baromig, csúszó-mászóig és az ég madaráig, úgy, hogy eltöröltettek a földről; csak Nőé maradt meg és ami vele volt a bárkában. **24** És erősödtek a vizek a földön százötven napig.

8 És megemlékezett Isten Nőéről és minden vadról és minden baromról, mely vele volt a bárkában; és bocsátott Isten szelet a földre és lecsillapodtak a vizek. **2** Bezáródtak a mélység forrásai, meg az ég csatornái, és megszűnt az eső az égből. **3** És visszahúzódtak a vizek a földről, folyton vissza és megfogytak a vizek százötven nap múltán. **4** És megnyugodott a bárka a hetedik hónapban, tizenhetedik napján a hónapnak, az Árárat hegységén. **5** A vizek pedig folyton fogytak a tizedik hónapig; a tizedik hónapban, a hónapnak elsején meglátszottak a hegyek csúcsai. **6** És volt negyven nap múlva, kinyitotta Nőé a bárka ablakát, melyet csinált. **7** és kibocsátotta a hollót; ez ki-kiment, de meg visszatért, míg föl nem száradt a víz a földről. **8** És kibocsátotta a galambot maga mellől, hogy lássa, vajon leapadtak-e a vizek a föld színéről? **9** De a galamb nem talált nyugvóhelyet lába talpa, számára és visszatért öhöz a bárkába, mert víz volt az egész föld színén; és ő kinyújtotta kezét és megfogta, bevitte magához a bárkába. **10** És várt még másik hétnapig és újra kibocsátotta a galambot a bárkából. **11** És megijött hozzá a galamb estnek idején és íme: leszakaszolt olajfalevél a szájában. Így megtudta Nőé, hogy leapadtak a vizek a földön. **12** És várt még másik hétnapig és kibocsátotta a galambot, de az nem tért többé öhöz a vissza. **13** És volt a hatszázegyedik évben, az első hónapban, a hónapnak elsején fölszáradtak a vizek a földről; és Nőé eltávolította a bárka fedelét és láttá, hogy íme megszikadt a föld színe. **14** A második hónapban pedig, a hónap huszonhetedik napján száraz volt a föld. **15** És szólt Isten Nőéhoz, mondván: **16** Menj ki a bárkából, te, a te feleséged, a te fiaid és a te fiaid feleségei veled együtt. **17** minden állatot, mely veled van minden testből madáról, baromból és minden csúszó-mászóból, mely mozog a földön, vigyél ki magaddal, hogy nyüzsgjenek a földön, szaporodjanak és sokasodjanak a földön. **18** És kiment Nőé, meg az ő fiai és az

ő felesége, meg a fiainak feleségei vele együtt. **19** minden állat, minden csúszó-mászó és minden madár, minden, ami mozog a földön, családjaik szerint mentek ki a bárkából. **20** Nőé pedig épített oltárt az Örökkelvalónak és vett minden tiszta baromból és minden tiszta madáról és bemutatott égőaldozatokat az oltáron. **21** És megérezte az Örökkelvaló a kellemes illatot és mondta az Örökkelvaló a szívében: Nem fogom többé elátkozni a földet az ember miatt, – mert az ember szívének indulata gonosz ifjúságától kezdve – és nem fogok többé megverni minden előt, amint cselekedtem. **22** A föld minden napján át: Vetés és aratás, hideg és hőség, nyár és tél, nappal és éjjel meg nem szűnnek.

9 És megáldotta Isten Nőét és fiait, és mondta nekik:

Szaporodjatok, sokasodjatok és töltsetek be a földet. **2** A tőletek való félelem és rettegés legyen a föld minden állatján és az ég minden madarán, minden ami mozog a földön, meg a tenger minden halain. Kezetekbe adattak. **3** minden mozgó lény, amely él, a titek legyen eledelü; mint a zöld füvet, úgy adtam nektek minden. **4** De húst lelkével: vérével ne egyetek! **5** És bizony véreketeteketelketek szerint számon kérem, minden előlény kezéből számon kérem azt; és az ember kezéből, mindenki testvérének kezéből számon kérem az ember lelkét. **6** Aki ember vérét ontja, ember által ontassék annak vére, mert Isten képmására alkotta az embert. **7** Ti pedig szaporodjatok és sokasodjatok, nyüzsgjetek a földön és sokasodjatok rajta. **8** És szólt Isten Nőéhoz, meg fiaihoz, mondván: **9** Íme, én megkötiőm szövetségemet veletek és magzatotokkal utánatok; **10** és minden előlénytel, mely veletek van, madáról, baromból és a föld minden vadójáról, mely veletek van, mindazokkal, melyek kijöttek a bárkából, a föld minden vadja szerint. **11** És én megkötiőm szövetségemet veletek, hogy ne irassék ki többé semmi test sem özörvíz által és ne legyen többé özörvíz, hogy megrontsa a földet. **12** És mondta Isten: Ez a jele a szövetségnak, melyet én helyezek közém és közétek és minden előlény közé, mely veletek van, örökk nemzedékekre. **13** Ivetem helyeztem, a felhőbe, hogy legyen jelöl a szövetségnak közöttém és a föld között. **14** És lesz, midőn sűrű felhőt borítok a földre és meglátszik az ív a felhőben, **15** akkor megemlékezem az én szövetségemről, mely van közöttém és közöttetek és minden előlény között minden testből; és nem lesz többé a víz özönné, hogy megrontson minden testet. **16** És lesz az ív a felhőben és én meglátom azt, hogy megemlékezzem az örökk szövetségről, mely van Isten között és minden előlény között, minden testből, mely a földön van. **17** És mondta Isten Nőénak: Ez a jele a szövetségnak, melyet szereztem közöttém és minden test között, mely a földön van. **18** És voltak Nőé fiai, aki kimentek a bárkából, Sém, Chom és Jefesz; Chom pedig, ő Kánaán atya. **19** Ezek hárman Nőé fiai és ezektől népesült be az egész föld. **20** És Nőé kezdte, a földműves, hogy szólót ültetett. **21** És ivott a borból és megrézsegédett és feltakaródott sátorában. **22** Midőn megláttá Chom, Kánaán atya, az ő atyjának meztelenségét, tudtára adta két fivérének, kinn. **23** És vették Sém és Jefesz a ruhát, rátették kettőjük vállára és mentek háttal fordulva és befödték atyuk meztelenségét; arcuk

pedig hátra fordulva volt és atyuk meztelenségeit nem látta. **24** Midón NÓÉ fölébreddt borosságából, megtudta, mit tett vele kisebbik fia. **25** És mondta: Átkozott Kánaán, rabszolgája legyen testvéreinek. **26** És mondta: Áldott legyen az Örökkévaló, Sém Istene és Kánaán legyen az ó szolgájuk. **27** Terjessz ki Isten Jefeszt és lakjék Sém sátraiban; Kánaán pedig legyen az ó szolgájuk. **28** És élt NÓÉ az özönvíz után háromszáz és ötven évig. **29** Voltak pedig NÓÉ összes napjai: kilencszázötven év, azután meghalt.

10 Ezek pedig nemzetiségei NÓÉ fiainak, Sémnek, Chomnak és Jefesznek: születtek fiaik az özönvíz után. **2** Jefesz fiai: Gómer, Mágóg, Módaj, Jóvon és Tuvol, Mesech és Tirosz. **3** Gómer fiai pedig: Áskenáz, Rífász és Tógármó. **4** Jóvon fiai: Elísó és Társis, Kittim és Dodónim. **5** Ezektől oszoltak el a szigeti népek, országaikban, mindenki a maga nyelve szerint, családjaik szerint, népeikkel. **6** Chom fiai pedig: Kús, Micráim, Pút és Kánaán. **7** Kús fiai pedig: Szevő, Chávilo, Szávto, Rámo és Szávtechó; Rámo fiai pedig: Sevő és Dedón. **8** Kús nemzette Nimrót, ő kezdett el a hőssé lenni a földön. **9** Ó hős vadász volt az Örökkévaló színe előtt, azért mondják: Mint Nimrót, oly hős vadász az Örökkévaló színe előtt. **10** Volt pedig birodalmának elseje Bábel és Erez, Ákkád meg Kálne, Sineor országában. **11** Ezen országból ment ki Ássúrba és építette Ninivét és Rechóvosz-Irt, meg Keláchot, **12** és Reszント, Ninive és Kelách között; az a nagyváros. **13** Micráim pedig nemzette Lúdimót, Ánomimot, Lehovimot és Náftúchimot, **14** és Pászrúszimot, meg gászlúchimot – ahonnan a filiszteusok származtak – és a Kaftórimot. **15** Kánaán pedig nemzette Cidónt, elsőszülöttét és Chétet, **16** és a Jevúszit, az Emórít, a Gírgosít **17** a Chivvit, az Árkít és a Szinit; **18** az Árvódít, a Cemorit és a Chámószit; és azután elszéledtek a Kánaáni családjai. **19** És Kánaán határa volt Cidóntól, Geror mentén Ázzóig, Szodoma, Gomorra, Ádmó és Cevóim mentén Lesáig. **20** Ezek Chom fiai családjaik szerint, nyelveik szerint, országaikban, népeikkel. **21** És Sémnek is születtek (fiai); ő volt atya Éver minden fiának, nagyobbik fivére Jefesznek. **22** Sém fiai: Élom, Ássúr, Árpáchsod, Lúd és Áram. **23** Áram fiai pedig: Uc, Chúl, Geszer és Más. **24** Árpáchsod pedig nemzette Seláchot és Selách nemzette Évert. **25** Évernek pedig született két fia; az egyik neve Peleg, mert az ó napjaiban osztatott föl a föld és testvéreinek neve: Jokton. **26** És Jokton nemzette Álmódodot és Selefet, Chácármóveszt és Jeráchot; **27** Hádoromot, Uzolt és Diklót; **28** Óvolt, Ávimóélt és Sevót; **29** Ófirt és Chávilót és Jívovot; mindenek Jokton fiai. **30** És lakásuk volt Mesától Szefár mentén a keleti hegyig. **31** Ezek Sém fiai családjaik, nyelveink szerint, az ó országaikban, népeik szerint. **32** Ezek NÓÉ fiainak családjai nemzetiségeik szerint, az ó népeikkel, és ezektől oszoltak el a népek a földön az özönvíz után.

11 És volt az egész föld egy nyelvű és egyforma beszédű. **2** És történt, midón elvonultak keletről, találtak egy völgyet Sineor országában és letelepedtek ott. **3** És mondta egyik a másiknak: Nosza! vessünk téglát és égessük azt égetett téglává; és lett számukra a téglák kő gyanánt és a gyanta volt számukra vakolat gyanánt. **4** És mondta: Nosza! építsünk

magunknak várost és tornyot, csúcsa az eget érje, hogy szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén. **5** És leszállott az Örökkévaló, hogy megnézze a várost és a tornyot, melyet építettek az ember fiai. **6** És mondta az Örökkévaló: Íme, egy nép és egy nyelve van mindenjáuknak s ez az, amit ők tenni kezdtek és most nem lesz megvonható tőlük semmi, amit tenni szándékoznak. **7** Nosza! szállunk le és zavarjuk el legott nyelvüket, hogy ne értse meg egyik a másik nyelvét. **8** És elszórta őket onnan az Örökkévaló az egész föld színére és abbahagyta a város építését. **9** Azért neveztek Bábelnek, mert ott zavarta meg az Örökkévaló az egész föld nyelvét és onnan szórta el őket az Örökkévaló az egész föld színére. **10** Ezek nemzetiségei Sémnek; Sém száz éves volt, midón nemzette Árpáchsodot, két évvel az özönvíz után. **11** És élt Sém, miután Árpáchsodot nemzette, ötszáz évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **12** Árpáchsod pedig élt harmincöt évet, és nemzette Seláchot. **13** És élt Árpáchsod, miután Seláchot nemzette négyszázhárom évet és nemzett fiakat meg lányokat. **14** Sélách pedig élt harminc évet, midón nemzette Évert. **15** És élt Selách, miután Évert nemzette, négyszázhárom évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **16** Éver pedig élt harmincnégy évet, midón nemzette Peleget. **17** És élt Éver, miután Peleget nemzette, négyszázharminc évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **18** Peleg pedig élt harminc évet, midón nemzette Reút. **19** És élt Peleg, miután Reút nemzette, kétsázkilenc évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **20** Reút pedig élt harminckett évet, midón nemzette Szerúgot. **21** És élt Reút, miután Szerúgot nemzette, kétszázhet évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **22** Szerúg pedig élt harminc évet és nemzette Nóchórt. **23** És élt Szerúg, miután Nóchórt nemzette, kétszáz évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **24** Nóchór pedig élt huszonkilenc évet, midón nemzette Teráchot. **25** És élt Nóchór, miután Teráchot nemzette, száztizenkilenc évet; és nemzett fiakat meg lányokat. **26** Terách pedig élt hetven évet, midón nemzette Ávromot, Nóchórt és Hórонт. **27** És ezek nemzetiségei Teráchnak; Terách nemzette Ávromot, Nóchórt és Hóront. És Hórón nemzette Lótöt. **28** De Hórón meghalt Teráchnak, az ó atyának színe előtt, szülőföldjén, Ur-Kászdimban. **29** Ávrom pedig és Nóchór vettek maguknak feleségeit: Ávrom feleségének neve: Szóráj és Nóchór feleségének neve Milkó, Hórón leánya, aki atya volt Milkónak és atya Jiszkónak. **30** Szóráj azonban magtalan volt, nem volt neki gyermeké. **31** És vette Terách Ávromot, az ó fiát, és Lótöt, Chórón fiát, az ó unokáját és Szóráját, az ó menyét, az ó fiának, Ávromnak feleségét és elementek velük UrKászdimból, hogy menjenek Kánaán országába; elérkeztek Chórónig és letelepedtek ott. **32** Voltak pedig Terách napjai kétszázöt év; és meghalt Terách Chórónban.

12 És mondta az Örökkévaló Ávromnak: Menj el a te országodból, a te szülőföldedről és a te atyádnak házából azon országba, melyet én neked mutatok. **2** És nagy népére teszlek téged, megáldalak s nagyá teszem nevedet, hogy áldássá légy. **3** És megáldom azokat, akik téged áldanak és aki téged átkoz, azt megátkozom; és megáldatnak általad a föld összes családjai. **4** És elment Ávrom, amint szólt hozzá az

Örökkelvaló és vele ment Lót; Ávrom pedig hetvenöt éves volt, midőn elment Chórónból. 5 És vette Ávrom Szórát, az ő feleségét és Lótöt, az ő testvérfiát, meg minden szerzeményüket, melyet szereztek és a személyzetet, melyre szert tettek Chórónban és elindultak, hogy menjenek Kánaán országába és elérkeztek Kánaán országába. 6 És átvonult Ávrom az országon egész Sechem helységéig, Móre tölgyleig; és a Kánaáni akkor az országban volt. 7 És megjelent az Örökkelvaló Ávromnak és mondta: Magzatodnak fogom adni ezt az országot. És épített ott oltárt az Örökkelvalónak, aki neki megjelent. 8 Onnan pedig továbban a hegyre, Bész-Éltől keletre és felüttöre sátorát; Bész-Él volt nyugatról, Áj meg keletről. És épített ott oltárt az Örökkelvalónak és hívta az Örökkelvaló nevet. 9 És elvonult Ávrom, folyton délnél vonulva. 10 És éhség volt az országban; akkor lement Ávrom Egyiptomba, hogy ott tartózkodék, mert nyomasztó volt az éhség az országban. 11 És történt, midőn közel volt, hogy bemenjen Egyiptomba, mondta Szórának, az ő feleségének: Íme, én tudom, hogy szép ábrázatú asszony vagy te. 12 És lesz, ha majd látnak téged az egyiptomiak azt mondják: felesége az; és engem megölnek, téged pedig életben hagynak. 13 Mondt, kérlek, hogy nővérem vagy; hogy jó dogom legyen miattad és életben maradjon lelkem érte. 14 És történt, midőn elérkezett Ávrom Egyiptomba, láttak az egyiptomiak az asszonyt, hogy igen szép. 15 És meglátták Fáraó nagyjai és eldicsérték őt Fáraónak; és elvitték az asszonyt Fáraó házába. 16 Ávrommal pedig jót tett miatta és voltak juhai, marhái, szamarai; szolgái, szolgálói, nőstényszamarai és tevéi. 17 De az Örökkelvaló sújtotta Fáraót nagy csapásokkal, és az ő házát, Szórát, Ávrom felesége miatt. 18 És hivatta Fáraó Ávromot és mondta: Mit tettél velem? Miért nem adadt tudtomra, hogy feleséged ő? 19 Miért mondadt: nővérem ő és én feleségül vettetem magamnak; most pedig, ímhol a te feleséged, vedd és menji! 20 És rendelt Fáraó mellé embereket és elkísérték őt, a: ő feleséget és mindenét, amije volt.

13 És fölment Ávrom Egyiptomból, ő, az ő felesége és mindené, amije volt, meg Lót is ővele, dél felé. 2 Ávrom pedig igen gazdag volt marhában, ezüstben és aranyban. 3 És ment állomásai szerint délről Bész-Élig, azon helyig, ahol a sátra volt eleinte, Bész-Él és Áj között, 4 az oltár helyére, melyet készített ott elsőízben; és hívta ott Ávrom az Örökkelvaló nevét. 5 De Lótnak is, ki Ávrommal ment, voltak juhai, marhái és sátrai. 6 És nem bírta meg őket a föld, hogy együtt, lakjanak, mert szerzeményük sok volt, és nem bírtak együtt lakni. 7 És civakodás volt Ávrom nyájának pásztorai és Lót nyájának pásztorai között; a Kánaáni és a Perizzi akkor az országban volt. 8 És mondta Ávrom Lótak: Ne legyen, kérlek, civakodás közöttöm és közötted, az én pásztoraim és a te pásztoraid között; hisz atyafiak vagyunk mi. 9 Nemde az egész ország előtted van? Váj el, kérlek, tőlem! Ha te balra mész, én jobbra megyek, ha pedig te jobbra mész, én balra megyek. 10 És fölvetette Lót szemeit és láttá a Jordán egész környékét, hogy az egész megáztatott, – mielőtt elpusztította az Örökkelvaló Szodomát és Gomorrhát – olyan, mint az Örökkelvaló kertje, mint Egyiptom országa Cór felé. 11 És választotta Lót magának a Jordán egész környékét és elvonult Lót keletről; így elváltak

egymástól. 12 Ávrom lakott Kánaán országában, Lót pedig lakott a környék városaiban és sátorozott Szodomáig. 13 Szodoma emberei pedig gonoszak és bűnösök voltak az Örökkelvaló előtt, igen nagyon. 14 Az Örökkelvaló pedig mondta Ávromnak, miután Lót elvált tőle: Vesd fel csak szemeidet és tekints arról a helyről, ahol vagy, északra, délre, keletre és nyugatra; 15 mert az egész országot, amelyet látsz, neked adom és a te magzatodnak örökre. 16 És teszem a te magzatodat annyívá, mint a föld pora hogy megbírja valaki számlálni a föld porát, úgy lesz a te magzatod is megszámlálható. 17 Kelj fel, járd be az országot hosszában és széltében, mert neked adom azt. 18 És Ávrom sátorozott és elérkezett és letelepedett Mámré tölgyneinél, melyek Hebrónban vannak; és épített ott oltárt az Örökkelvalónak.

14 És történt Ámrofelnak, Sineor királyának, Árjóchnak, Elloszor királyának, Kedorloómernek, Élom királyának és Szideolnak, Gójim királyának napjaiban, 2 háborút viseltek Bera, Szodoma királya, Birsó, Goromorra királya, Síneov, Ádmo királya, Seméver, Cevójim királya és Bela – az Cór – királya ellen. 3 Mindezek egyesültek Sziddim völgyében, az a Sóstenger. 4 Tizenkét évig szolgálták Kedorloómert, de a tizenharmadik évben föllázadtak. 5 A tizennegyedik évben pedig eljött Kedorloómer, meg a királyok, akik vele voltak és megverték Refóimot Ásterősz-Kárnájimban és a Zuzimot Homban, és az Émimet Sóvén-Kirjoszojimban, 6 és a Chorit az ő hegységeken, Széren, Él-Pórónig, mely a pusztá mellett van. 7 És visszatérvén elérkeztek Én-Mispothoz, az Kodés és leverték az Amáléki egész földjét és az Emórit is, aki Chácecon-Tomorban lakott. 8 Ekkor kivonult Szodoma királya, Gomorra királya; Ádmo királya, Cevójim királya és Béla – az Cór – királya és sorakoztak ellenük csatára a Sziddim völgyében; 9 Kedorloómer, Élom királya, Szideol, Gójim királya, Ámróf, Sineor királya és Árjóch, Eloszor királya ellen: négy király öt ellen. 10 A Sziddim völgye pedig csupa gyantagödör volt; és menekülte Szodoma meg Gomorra királyai és beleestek oda, a megmaradtak pedig a hegységbe menekültek. 11 Elvitték minden vagyonát Szodomának és Gomorrának, minden eleségüket és elmentek. 12 Elvitték Lótöt – Ávrom testvérfiát – és vagyonát és elmentek; ő ugyanis Szodomában lakott. 13 És jött egy menekülő és tudtára adta Ávromnak, az ivrinek; ő pedig lakott Mámré tölgyneinél, az emoriénél, aki Eskól és Ónér fivére volt, és ők Ávrom szövetségesei voltak. 14 Midőn meghallotta Ávrom, hogy fogásba esett az ő atyafia, fölfegyverezte begyakorolt szolgáit, háza szülőitét, háromszáz tizenyolcat és üldözte őket Donig. 15 És megoszolván rágjuk támadt éjszaka, ő és az ő szolgái, megverte őket és üldözte őket Chóvóig, mely Damaszkusz-tól balra van. 16 És visszavitte mind a vagyonat; és Lótöt, az ő atyafiát is, meg annak vagyonát visszavitte, meg az asszonyokat és a népet is. 17 És kijött ő előbe Szodoma királya, miután ő visszatérte megvervén Kedorloómert és a királyokat, akik vele voltak, Sové völgyében, az a király völgye. 18 És Málki-Cedek, Solém királya kenyeret és bort vitt ki; ő ugyanis papja volt a fölséges Istennék. 19 És megáldotta őt és mondta: Áldott legyen Ávrom a fölséges Istentől, aki teremtője égnek és földnek. 20

És áldott legyen a fölséges Isten, ki átszolgáltatta elleneidet kezdebe! És adott neki (Ávrom) tizedet mindenből. 21 És mondta Szodoma királya Ávromnak: Add nekem: személyeket, a vagyont pedig vedd magadnak. 22 És mondta Ávrom Szodoma királynak: Fölemeltem kezemet az Örökkévalóhoz, a fölséges Istenhez, aki teremtője égnek és földnek, 23 hogy egy szál fonáltól a sarukötőig, hogy semmit el nem veszek mindabból, ami a tiéd, hogy ne mondjad: Én tettem gazdagát Ávromot. 24 Nekem semmit! Csak amit megettek a legények és ama férfiak részét, akik velem mentek: Ónér, Eskól és Mámré, ők vegyék el az ő részüket.

15 Ezen dolgok után volt az Örökkévaló igéje Ávromhoz látomásban, mondván: Ne félj Ávrom, én pajzsod vagyok neked, a te jutalmad igen sok. 2 És mondta Ávrom: Uram, Isten! mit adsz én nekem? hisz én járok magtalanul és házam birtokosa a damaszkuszi Eliezer. 3 És mondta Ávrom: Íme, nekem nem adtál magzatot és íme, az én házam szolgazsülöttje örököl utánam. 4 És íme az Örökkévaló igéje hozzá, mondván: Nem örököl ez te utánad, hanem az, aki származni fog ágyékodból, az örököl majd utánad. 5 És kivezette őt a szabadba és mondta: Tekints csak fel az égre és számláld meg a csillagokat, ha meg bírod azokat számlálni. És mondta neki: Így lesz a te magzatod! 6 És ő hitt az Örökkévalóban és (Isten) betudta azt neki igazságul. 7 És mondta neki: Én vagyok az Örökkévaló, aki kihoztalak téged Ur-Kászdimból, hogy neked adjam ezt az országot, hogy bírjad azt. 8 És ő mondta: Uram, Isten! mi által tudom meg, hogy én fogom azt bírni? 9 És mondta neki: Vegyél nekem egy három éves üszőt, egy hároméves kecskét és egy három éves kost, egy gerincét és egy galambfiát. 10 És ő vette Neki mindezet és szétvágta azokat középen és tette mindegyiknek a részét a másikkal szembe; a madarakon nem vágta ketté. 11 És leszállottak a ragadozó madarak a hulláakra, de Ávrom elkergette azokat. 12 És midőn a nap lemenőben volt, mély álom borult Ávromra és íme, félelem, nagy sötétség borul rá. 13 És mondta (Isten) Ávromnak: Tud meg, hogy idegen lesz a te magzatod egy országban, mely nem az övék és szolgálatra szorítják őket és sanyargatják őket négyszáz évig. 14 De ama nép fölött is, melyet szolgálni fognak, ítéletet tartok én és azután ki fognak vonulni nagy vagyonnal. 15 Te pedig elmegy atyáidhoz békében, el fogsz temetni jó vénségben. 16 És a negyedik nemzedék tért majd vissza ide, mert nem telik be az Emóri vétke addig. 17 És volt, midőn a nap lement és sötétség lett, íme, egy kemence: füst és tűzláng, mely átvonult ama darabok között. 18 Azon a napon kötöt az Örökkévaló szövetséget Ávrommal, mondván: A te magzatodnak adom ezt a földet, az egyiptomi folyamtól a nagy folyamig, a Perosz folyamig: 19 A Kénit, a Kenizzit és a Kádmónit, 20 a Chittit, a Perizzit és a Refíomit, 21 az Emórit, a Kánaánit, a Gírgosít és a Jevúszit.

16 Szóráj pedig, Ávrom felesége, nem szült neki; de volt neki egy egyiptomi szolgálójá és neve Hágár. 2 És mondta Szóráj Ávromnak: Íme, elzárt engem az Örökkévaló, hogy ne szüljek; menj be szolgálómhoz, talán felépülök általa. És Ávrom hallgatott Szóráj szavára. 3 És vette Szóráj, Ávrom felesége, az

egyiptomi Hágárt, az ő szolgálóját, a tíz év végével, ami óta Ávrom Kánaánban lakott és adta őt az ő férjének Ávromnak feleségül. 4 Az bement Hágárhoz, ez pedig fogant; de midőn láitta, hogy fogant, csekély lett úrnője az ő szemében. 5 És szólt Szóráj Ávromhoz: A rajtam elkövetett sérelem rát száll. Én adtam szolgálomat öledbe, és midőn láitta, hogy ő fogant, akkor csekély lettem az ő szemeiben. Ítélen az Örökkévaló, köztem és közötted. 6 És mondta Ávrom Szórájnak: Íme, szolgálód kezdenben van; tégy vele, amint jónak tetszik szemeidben. És Szóráj sanyargatta, úgy, hogy megszököt előle. 7 És találta őt az Örökkévaló angyala a vízforrásnál a pusztában, a forrásnál, a Súr felé vezető úton, 8 és mondta: Hágár, Szóráj szolgálója, honnan jössz és hova mész? És ő felelt: Szóráj, úrnőm elől szököm. 9 És mondta neki az Örökkévaló angyala: Térj vissza úrnőhöz és alázkodj meg keze alatt. 10 És mondta neki az Örökkévaló angyala: Megsokasítom a te magzatodat, hogy nem lesz megszámlálható sokasága miatt. 11 És mondta neki az Örökkévaló angyala: Íme, te fogantál és fiat fogsz szülni, nevezd őt Ismáelnek: mert hallgatott az Örökkévaló a te nyomorúságodra. 12 Ő pedig vad lesz az emberek között, keze minden és mindenkinél keze rajta és minden testvérenek színe előtt fog lakni. 13 És hívta az Örökkévaló nevét, aki beszélte vele: Te, a látomás Istene! mert azt mondta: Láttam-e itt valamit a látomás után? 14 Azért nevezte el a kutat: az élő látomás kútja; íme, az Kódés és Bered között van. 15 És szült Hágár Ávromnak fiat és Ávrom elnevezte az ő fiát, akit Hágár szült, Ismáelnek. 16 Ávrom pedig nyolcvanhat éves volt, midőn Hágár szülte Ismáelt Ávromnak.

17 Midőn Ávrom kilencvenkilenc éves volt, megjelent az Örökkévaló Ávromnak és mondta neki: Én vagyok Isten, a Mindenható, járj előttem és légy tökéletes. 2 És én teszem szövetséget közém és közéd és megsokasítak igen nagyon. 3 És Ávrom leborult arcára; Isten pedig beszélte vele, mondván: 4 Az én szövetségem íme veled van és te leszel a népek tömegének atyává. 5 Azért ne nevezetessék a te neved Ávromnak, hanem legyen a te neved Ábrahám, mert népek tömegének atyává teszlek én téged. 6 És megszaporítak téged igen nagyon és népekké teszlek, és királyok származnak majd tőled. 7 És én fönnartom, szövetséget közöttem és közötted, meg magzatod között utánad, az ő nemzedékeiken át, örökök szövetség gyanánt, hogy legyek temeked Istened és magzatodnak utánad. 8 Neked adom és a te magzatodnak utánad tartózkodásod országát: Kánaán egész országát, örökö birtokul; és én leszek nekik Istenük. 9 És mondta Isten Ábrahámnak: Te pedig az én szövetséget őrizd meg, te és a te magzatod utánad, az ő nemzedékeiken át. 10 Ez az én szövetségem, amelyet megőrizzeted közöttem és köztetek és magzatod között utánad: Metéltessék körül nálatok minden férfiszemély! 11 Metéltétek körül fitymákok húsát és legyen ez szövetségielől köztem és köztetek: 12 És pedig nyolc napos korában metéltessék körül nálatok minden férfiszemély, nemzedékeiteken át; a házban született vagy a pénzen vett bármely idegen közül, aki nem a te magzatodból való. 13 Körülmetéltessék a házadban született és a pénzeden vett és legyen szövetségem a testeteken örökö-

szövetségül! 14 A körülmetéletlen férfiszemély pedig, aki nem metéti körül fitymájának húsát, írtassék ki az a lélek népe köréből, szövetségemet szegte meg. 15 És mondta Isten Ábrahámnak: Szórájt, a te feleségedet ne nevezd Szórájnak, hanem Sára legyen a neve. 16 Én pedig megáldom őt és adok is őtőle neked fiat; megáldom őt, hogy nemzetekké legyen és népek királyai származzanak tőle. 17 És leborult Ábrahám arcára és nevetett; mondta pedig szívében: Vajon a száz évesnek szülessék-e, vagy Sára, a kilencven éves szüljön? 18 És mondta Ábrahám Istennek: Vajha Ismáel elné a te színed előtt! 19 És mondta Isten: Bizony, Sára, a te feleséged szül neked fiút és nevezd őt Jicchoknak (Izsák); és fönntartom szövetségemet vele örök szövetségül az ő magzata számára, utána. 20 Ismáelre nézve pedig meghallgattalak; íme, megáldom őt, megszaporítom őt és megsokásítom őt igen nagyon, tizenkét fejedelmet fog nemzeni és nagy néppé teszem őt. 21 De szövetségemet Izsákkal tartom fönn, akit Sára fog neked szülni ezen időben, a jövő évben. 22 Midőn végzett azzal, hogy beszéljen vele, fölszállt Isten Ábrahámtól. 23 És vette Ábrahám Ismáelt, az ő fiai és házának minden szülöttét, és minden pénzen vettet, minden férfiszemélyt Ábrahám háza népe közül és körülmetélte fitymájának húsát ugyanazon a napon, melyen beszélt vele Isten. 24 Ábrahám pedig kilencvenkilenc éves volt, midőn körülmetélte fitymájának húsát. 25 És Ismáel, az ő fia, tizenhárom éves volt, midőn körülmetéltetett fitymájának húsa. 26 Ugyanazon a napon metéltetett körül Ábrahám és Ismáel, az ő fia; 27 meg házának minden férfi, házában született vagy pénzen vett az idegen közül, vele együtt metéltettek körül.

18 És megjelent neki az Örökkévaló Mámré tölgycineál, ő pedig ült a sátor bezáratában, a nap hevében. 2 És fölvetette szemeit és láttá, hogy íme, három férfiú áll előtte; midőn láttá, előbük futott a sátor bezáratából és meghajolt a földig. 3 És mondta: Uram, ha ugyan kegyet találtam szemeidben, ne vonulj el, kérlek, szolgád mellett. 4 Hadd hozzanak egy kis vizet, mossátok meg lábaitokat és dőljetek le a fa alatt. 5 Én pedig hadd vegyek egy darab kenyeret, hogy felüdítésétek szíveteimet, azután elvonulhattok, mivelhogy elvonultok szolgálatok mellett. 6 Ők mondta: Tégy úgy, amint szóltál. 6 És besietett Ábrahám a sátorba Sárához és mondta: Siess, három mérték lánglisztet! gyűrű meg és készíts lepényeket. 7 A marhához pedig futott Ábrahám és vett egy fiatal marhát, gyengít és jót, átadta azt a legénynek és az sietve elkészítette. 8 És vett vajat és tejet, meg a fiatal marhát, melyet elkészített és előbük tette; 9 pedig állt mellettük a fa alatt és ők ettek. 9 És mondta neki: Hol van Sára, a te feleséged? És ő mondta: Íme, a sátorban. 10 Az pedig mondta: Visszatérrek majd hozzád jövőre ilyenkor és íme, fia lesz Sárának, a te feleségednek; és Sára hallotta a sátor bezáratából, ez ugyanis mögötte volt. 11 Ábrahám és Sára öregek voltak, előrehaladt korúak; megszűnt lenni Sárának a nők módja szerint. 12 És nevetett Sára magában, mondván: Miután elfonnyadtam, legyen vagyam? és uram öreg! 13 És mondta az Örökkévaló Ábrahámnak: Miért is nevetett Sára, mondván: Vajon valóban szülők-e holott megőregedtem? 14 Vajon lehetetlen-e az Örökkévalónak valami! A kitűzött időben

visszatérék majd hozzád jövőre ilyenkor és Sárának fia lesz. 15 Sára pedig tagadta, mondván: Nem nevettem; mert felt. 16 És fölkerekedtek onnan a férfiak és Szodoma felé tekintettek; Ábrahám pedig velük ment, hogy elkísérje őket. 17 És az Örökkévaló mondta: Vajon eltitkoljam-e Ábrahám előtt, amit tenni akarok? 18 Hisz Ábrahám nagy és hatalmas néppé lesz és megáldatnak általa a föld összes népei. 19 Mert megismertem őt, hogy meg fogja parancsolni az ő fiainak és az ő házának maga után, hogy őrizzék meg az Örökkévaló útját, cselekedvén igazságot és jogot, hogy elhozza az Örökkévaló Ábrahámra, amit szólt róla. 20 És mondta az Örökkévaló: A jajkiáltás Szodoma és Gomorrha miatt bizony megsokasodott és az ő bűnük bizony nagyon súlyos lett. 21 Hadd szálljak alá és lássam, vajon a jajkiáltás szerint, mely hozzá eljutott, cselekedtek-e egészen? és ha nem, hadd tudjam meg! 22 És elfordultak onnan a férfiak és mentek Szodomába; Ábrahám pedig még állt az Örökkévaló színe előtt. 23 És odalépett Ábrahám és mondta: Vajon elpusztítod-e az igazat a gonossal? 24 Talán van ötven igaz a városban, vajon akkor is elpusztítod-e és nem bocsásasz meg a helységek az ötven igaz miatt, aikik közepette vannak? 25 Távol legyen tőled, hogy cselekedj ilyen dolgot, hogy megöld az igazat a gonossal és hogy az igaz olyan legyen, mint a gonosz, távol legyen tőled! Az egész föld bírája ne cselekednék igazságot? 26 És mondta az Örökkévaló: Ha találok Szodomában ötven igazat, a városban, úgy megbocsátok az egész helységnek miattuk. 27 De Ábrahám felel és mondta: Íme, kérlek, elkezdtem szólni Uramhoz, pedig én por és hamu vagyok. 28 Talán hiányoznak az ötven igazból ötén, vajon elpusztítod-e az öt miatt az egész várost? És ő mondta: Nem fogom elpusztítani, ha találok ott negyvenötöt. 29 És ismét szólt még hozzá (Ábrahám) és mondta: Talán találattanak ott negyvenen? És ő mondta: Nem teszem a negyven miatt. 30 És (Ábrahám) mondta: Ne haragudjék az én Uram, hadd szóljak; talán találattanak ott harmincat? És ő mondta: Nem teszem, ha találok ott harmincat. 31 És (Ábrahám) mondta: Íme, kérlek, elkezdtem szólni Uramhoz, talán találattanak ott húszan? És ő mondta: Nem pusztítom el a húsz miatt. 32 De (Ábrahám) mondta: Ne haragudjék az én Uram, hadd szóljak még ez egyszer; talán találattanak ott tízen? És ő mondta: Nem pusztítom el a tíz miatt. 33 És elment az Örökkévaló, miután végzett azzal, hogy beszéljen Ábrahámmal; Ábrahám pedig visszatért helyére.

19 És elérkezett a két angyal Szodomába este, Lót pedig ült Szodoma kapujában; midőn Lót láttá, fölkelt előbük és meghajolt arccal a földig. 2 És mondta: Íme, kérlek, uraim! tértetek csak be szolgálatok házába, háljatok meg, mossátok meg lábaitokat és reggel fölkeltek és mentek utatokra. De ők mondta: Nem, hanem az utcán hálunk. 3 De ő igen unszolta őket és betértek hozzá, bementek házába; és ő készített nekik lakomát, kovásztalan lepényt sültött és ők ettek. 4 Mielőtt lefeküdték volna, a város emberei, Szodoma emberei körülvették a házat, ifjútől öregig, az egész nép, minden végről. 5 Szólították Lótöt és mondta neki: Hol vannak a férfiak, aikik hozzád jöttek az éjjel? Vezesd ki őket hozzáink, hadd ismerjük meg őket. 6 És kiment hozzájuk Lót a bejárat elé, az ajtót pedig bezárta

maga mögött. 7 És mondta: Ne, ó testvéreim, ne cselekedjetek rosszat! 8 Íme, kérlek, van nekem két leányom, akik még nem ismertek férfit, hadd vezessem ki őket hozzátok és tegyetek velük, amint jónak tetszik szemeitekben; csak ezen fériaknak ne tegyek semmit, mivelhogy már jöttek födelem árnyékába. 9 De ők mondatták: Állj odébb! És mondatták: Ez az egy idejött, hogy itt tartózkodjék és már bíráskodni akar! Most rosszabbul fogunk veled bánni, mint velük. És igen szorították a férifiút, Lótot és odaléptek, hogy betörjék az ajtót. 10 Akkor kinyújtották a fériak kezükét és bevitték Lótot magukhoz a házba, az ajtót pedig bezárták. 11 És az embereket, kik a ház bejáratanál voltak, vaksággal verték meg, kicsintől nagyig; így belefáradtak, hogy megtalálják a bejáratot. 12 És mondatták a fériak Lótnak: Még kid van itt? Vőt, fiaidat, leányaidat és mindenzt, akid van a városban vidd ki a helységből; 13 mert mi elpusztítjuk ezt a helységet, mert nagy lett a jákiáltás miattuk az Örökkévaló színe előtt; és elküldött bennünket az Örökkévaló, hogy elpusztítsuk. 14 És kiment Lót és szólt az ő vejeihez, akik el akarták venni leányait és mondta: Fel, menjetek ki ezen helységből, mert az Örökkévaló elpusztítja a várost; de ő tréffálkozónak tünt fel vejei szemeiben. 15 És amint a hajnalpír feljött, sürgették az angyalok Lótot, mondván: Fel, vedd feleségedet, két leányodat, akik itt vannak, hogy el ne vessz a város vétke miatt. 16 Midőn késedelmeskedett, akkor megragadták a fériak a kezét, az ő feleségének a kezét és két leánya kezét – az Örökkévaló könyörülete lévén rajta és kivezették őt és otthagyták a városon kívül. 17 És volt, midőn kivezette őket a szabadba, mondta: Menekülj lelked kedvéért, ne tekints magad mögé és meg se állj az egész környéken; a hegeségbe menekülj, hogy el ne vessz. 18 És mondta nekik Lót: Ó ne uraim! 19 Íme, kegyet talált szolgád szemeidben és nagyá tettek kegyelmedet, melyet műveltél velem, hogy életben tartod lelkemet, de én nem menekülhetek a hegeségbe, hogy utol ne érne a veszedelem és én meghalok. 20 Íme, kérlek, ez a város közel van, hogy oda meneküljék és kicsiny is az, hadd meneküljek oda, hisz kicsiny az, hogy életben maradjon lelkem. 21 És mondta neki: Íme, tekintetbe veszlek ebben a dologban is, hogy nem forgatom föl ama várost, melyről szóltál. 22 Siess, menekülj oda, mert nem tehetek semmit amiig oda nem érsz azért nevezte el a ma várost Cójának. 23 A nap feljött a földre és Lót Cójára ért. 24 Az Örökkévaló pedig hullatott Szodomára és Gomorrhára kénkötet és tüzet, az Örökkévalótól az égből. 25 És fellforgatta a városokat, meg az egész környéket, a városok összes lakóit és a föld növényzetét. 26 És felesége hátratekintett és sósoszloppá lett. 27 Ábrahám pedig kora reggel fölkelt (és elment) azon helyre, ahol állott az Örökkévaló színe előtt. 28 És tekintett Szodoma meg Gomorra felé és a környék egész földje felé és láttá, íme fölszállt a földből, mint a kemence füstje. 29 És volt, midőn elpusztította Isten a környék városait, megemlékezett Isten Ábrahámról és elküldte Lótot a fellforgatás közepéből, midőn fellforgatta a városokat, melyekben Lót lakott. 30 És Lót fölment Cójáról és lakott a hegyen, és két leánya vele, mert felt Cójában lakni; és lakott a barlangban, ő és két leánya. 31 És szólt az idősebbik a fiatalabbikhoz: Atyánk öreg, férfi pedig nincs a földön, hogy jönne hozzáink az egész föld szokása szerint. 32

Jer, adjunk apánknak bort inni és hálunk vele, hogy fenntartsunk magzatot atyánktól. 33 És adtak inni bort az atyuknak azon éjjel és bement az idősebbik és hált atyájával, s ő nem tudott annak sem lefekvéséről, sem fölkeléséről. 34 És történt másnap, szólt az idősebbik a fiatalabbikhoz: Íme, én háltam tegnap éjjel atyámmal, adjunk neki inni bort ez éjjel is és menj be, hálj vele, hogy fenntartsunk magzatot atyánktól. 35 És adtak inni azon éjjel is atyuknak bort, és fölköt a fiatalabbik s hált vele, és ő nem tudott annak sem lefekvéséről, sem fölkeléséről. 36 És viselős lett Lót két lánya atyjuktól; 37 és szült az idősebbik fiút és elnevezte Moábnak; az Moáb atya mind e napig; 38 és a fiatalabbik is szült fiút és elnevezte őt Ben-Amminak: az Ammón fiainak atya mind e napig.

20 És elvonult onnan Ábrahám a déli földre én lakott Kódés és Súr között és tartózkodott Gerorban. 2 És azt mondta Ábrahám Sáráról, az ő feleségéről: nővérem ő. És elküldött Ávimelech, Geror királya és elvette Sárát. 3 De eljött Isten Ávimelechhez éjjeli álomban és mondta neki: Íme, te meghalsz az asszony miatt, akit elvettél, mert az férjes asszony. 4 Ávimelech azonban nem közeledett hozzá és mondta: Uram! vajon az igaz népet is megölök-e? 5 Vajon nem ő mondta-e nekem: Nővérem ő; és ez maga is mondta: Fivérem ő. Szívem ártatlanságában és kezeim tisztságában tettem ezt. 6 És mondta neki Isten álomban: Én is tudom, hogy szíved ártatlanságában tettek ezt, azért tartottalak vissza én is téged, hogy ne vétkezz ellenem, azért nem engedtelek hozzányúlni. 7 Most pedig add vissza a férfi feleségét, mert próféta ő, és imádkozik érted, hogy élj; ha pedig nem adod vissza, tud meg, hogy meg kell halnod, neked és mindennek, ami a tied. 8 És fölkelt Ávimelech kora reggel, hivatta mind az ő szolgáit és elbeszélte mindenzen dolgokat fülük hallatára, és a fériak igen féltek. 9 És hivatta Ávimelech Ábrahámöt és mondta neki: Mit tettél velünk? És mit véttem neked, hogy hoztál rám és birodalmamra ily nagy bűnt? Olyan dolgokat, melyeket nem szabad tenni, tettél te velem! 10 És mondta Ávimelech Ábrahámnak: Mire néztél, hogy ezt a dolgot tettek? 11 És mondta Ábrahám: Mert azt gondoltam, bizony, nincs istenfelelem ebben a helységen és megölnek a feleségem miatt. 12 És valóban a nővérem is atyám leánya és így lett feleséggem. 13 És történt, midőn kivándoroltatott engem Isten atyám házából, mondta neki: Ez legyen kegyelmed, melyet velem művelsz, minden helyen, ahova jövünk, mondd rólam: fivérem ő. 14 És vett Ávimelech juhot, marhát, szolgákat és szolgálókat és adta Ábrahámnak, és visszaadta neki Sárát, az ő feleségét. 15 És mondta Ávimelech: Íme országom előtőtt van; ahol jónak tetszik szemeidben, ott lakjál. 16 Sárának pedig mondta: Íme, én adtam ezer ezüstöt fivérednek, íme, ez számodra szemtakaró minden előtt, akik veled vannak és mindenki előtt igazolt vagy. 17 Ábrahám pedig imádkozott Istenhez és meggyőgyítette Isten Ávimelechet, az ő feleségét és az ő szolgálóit, hogy szültek; 18 mert elzárt az Örökkévaló minden anyaméhet Ávimelech házában, Sára, Ábrahám felesége miatt.

21 Az Örökkévaló pedig gondolt Sárára, amint mondta és cselekedett az Örökkévaló Sárával, amint szólt. 2

Sára fogant és szült Ábrahámnak fiat, az ő öregségére, azon időre, melyről szolt neki Isten. 3 És elnevezte Ábrahám az ő fiát, aki született neki, akit szült neki Sára: Izsának. 4 És körülmetélte Ábrahám Izsákat, az ő fiát nyolc napos korában, amint megparancsolta neki Isten. 5 Ábrahám pedig száz éves volt, miðón született neki Izsák, az ő fia. 6 És mondta Sára: Nevertséget tett velem Isten; mindenki, aki hallja, nevetni fog rajtam. 7 És mondta: Ki mondta volna Ábrahámnak; fiakat szoptat Sára, hogy én szültem fiat az ő öregségére. 8 És felnövekedett a gyermek és elválasztatott. És csinált Ábrahám nagy lakomát, amely napon elválasztatott Izsák. 9 És láttá Sára az egyiptomi Hágár fiát, akit az szült Ábrahámnak, amint gúnyolódik. 10 És mondta Ábrahámnak: Úzd el ezt a szolgálót és az ő fiát, hogy ne örököljön ennek a szolgálónak a fia az én fiammal; Izsákkal. 11 De nagyon visszatetszett a doleg Ábrahám szemeiben, az ő fia miatt. 12 És mondta Isten Ábrahámnak: Ne legyen visszatetsző szemeidben a fiú miatt és szolgálód miatt; mindenben, amit mond neked Sára, hallgass szavára, mert Izsákról fog elneveztetni magzatod. 13 De a szolgáló fiat is néppé fogom tenni, mert magzatod ő. 14 És fölkelt Ábrahám kora reggel, vett kenyerset, egy tömlő vizet és odaadta Hágárnak; föltette a vállára, meg a gyermeket és elbocsátotta. Az pedig elment és bolyongott Beér-Seva pusztájában. 15 Midőn kifogyott a víz a tömlőből, odadtoba a gyermeket a bokrok egyike alá. 16 Ő pedig elment és leült szemközt egy íjlövésnyi távolságra, mert azt mondta: Ne lássam a gyermek halálát; és leült szemközt, fölemelte hangját és sírt. 17 És Isten meghallotta a fiú hangját és szólította Isten angyala Hágárt az égből és mondta neki: Mi bajod Hágár? Ne félj, mert Isten meghallotta a fiú hangját ott, ahol ő van. 18 Kelj föl, vedd föl a fiút, fogd meg erősen kezdeddel őt, mert nagy néppé tesszem őt. 19 És megnyitotta Isten szemeit (Hágárnak) és látott egy kutat vízzel; odament, megtöltötte a tömlőt vízzel és megitatta a fiút. 20 És Isten vele volt a fiúval és az felnőtt, a pusztában lakott és ijász lett. 21 És lakott Poron pusztájában, anyja pedig vett neki feleséget Egyiptom országából. 22 És történt abban az időben, hogy szolt Ávimelech és Fichól, az ő hadvezére Ábrahámnhoz mondvári: Isten veled van mindenben, amit teszel; 23 azért most most esküdjél meg nekem itt Istenre, hogy nem fogsz csalárdul cselekedni sem velem, sem gyermekemmel, sem unokámmal! De azon kegyesség szerint, melyivel én cselekedtem veled, cselekszel te velem és az országgal, melyben tartózkodtál. 24 És mondta Ábrahám: Én esküszöm! 25 És megfedorde Ábrahám Ávimelechet a kút miatt, melyet erőszakkal elvettek Ávimelech szolgái. 26 És mondta Ávimelech: Nem tudom ki tette ezt a dolgot, te sem adtad tudtomra és én nem is hallottam, csak ma. 27 És Ábrahám vett juhot és marhát és Ávimelechnek adta és ők ketten kötöttek szövetséget. 28 És Ábrahám külön állította a hét juhbárányt. 29 És mondta Ávimelech Ábrahámnak: Mire való ez a hét juhbárány, melyet különállítottál? 30 Ő pedig mondta: Hogy a hét bárányt fogadd el kezemből, azért, hogy legyen nekem tanúbizonyúságul, hogy én ástam ezt a kutat. 31 Azért nevezte azt a helységet Beér-Sevának, mert ott esküdték mindenket. 32 És szövetséget kötötték Beér-Sevában; azután fölkerekedett Ávimelech és Fichól, az ő hadvezére visszatértek

a filiszteusok földjére. 33 És (Ábrahám) ültetett ligetet Beér-Sevában és hívtá ott az Örökkévalót, az örök Isten. 34 És Ábrahám tartózkodott a filiszteusok földjén sok ideig.

22 És történt ezen dolgok után, hogy az Isten megkísértette Ábrahámot és mondta neki: Ábrahám! És ő mondta: Itt vagyok. 2 És mondta (Isten): Vedd csak a te fiadat, a te egyetlenedet, akit szeretsz, Izsákat és menj el Mórija földjére és áldozd fel ott őrőláldozatul a hegyek egyikén, melyet majd mondok neked. 3 És fölkelt Ábrahám kora reggel, fölnyergelte szamarát, vette két legényét maga mellé és Izsákat, az ő fiát; hasogatott az őrőláldozathoz való fát, fölkerekedett és elment azon helyre, melyet az Isten neki mondott. 4 A harmadik napon fölvetette Ábrahám szemeit és láttá a helyet távolról. 5 És mondta Ábrahám az ő legényeinek: Maradjatok ti itt a szamárral, én pedig és a fiú elmegyünk odáig, hogy leborulunk; azután visszatérünk hozzátok. 6 És vette Ábrahám az őrőláldozathoz való fát, föltette Izsákrá, az ő fiára és kezébe vette a tüzet, meg a kést; és mentek ketten együtt. 7 És mondta Izsák Ábrahámnak, az ő atyjának és mondta: Atyám! Az mondta: Itt vagyok, fiam. És ő mondta: Íme, a tűz és a fa, de hol van a bárány az őrőláldozatra? 8 És mondta Ábrahám: Isten fogja kiszemelni magának a bárányt az őrőláldozatra, fiam; és mentek ketten együtt. 9 Midőn elérkeztek azon helyre, melyet Isten mondott neki, fölépítette ott Ábrahám az oltárt, elrendezte a fát, összekötözte Izsákat, az ő fiát és föltette az oltárra a fa fölén; 10 és kinyújtotta Ábrahám a kezét, vette a kést, hogy levágja az ő fiát. 11 Akkor szólította őt az Örökkévaló angyala az égből és mondta: Ábrahám! Ábrahám! És ő mondta: Itt vagyok. 12 És mondta: Ne nyújtsd ki kezedet a fiúra és ne tégy neki semmit, mert most tudom, hogy istenfélő vagy és nem vontad meg fiadat, a te egyetlenedet tőlem. 13 Ábrahám pedig fölvetette szemeit és láttá, hogy íme, egy kos mögötte megakadt a bozótban szarvaival; és odament Ábrahám, elvette a kost és föláldozta őrőláldozatul fia helyett. 14 És elnevezte Ábrahám ama helyet: Az Örökkévaló lát, ahogy mondjak ma is: Az Örökkévaló hegyén fog megjelenni. 15 Az Örökkévaló angyala pedig szólította Ábrahámot másodszor az égből, 16 és mondta: Én magam esküszöm, – úgymond az Örökkévaló – mivelhogy megették ezt a dolgot és nem vontad meg tőlem a fiadat, a te egyetlenedet, 17 bizony meg foglak áldani és meg fogom sokasítani magzatodat, mint az ég csillagait és mint a fővényt, mely a tenger partján van és magzatod elfoglalja ellenségeinek kapuját. 18 És megáldják magukat magzatoddal a föld összes népei, jutalmául annak, hogy hallgattál szavamra. 19 És visszatérít Ábrahám az ő legényeinek, fölkerekedtek és együtt mentek Beér-Sevába; és Ábrahám lakott Beér-Sevában. 20 És történt ezen dolgok után, tudtára adták Ábrahámnak, mondván: Íme; Milko is szült fiakat Nochórnak, a te fivérednek. 21 Úcot, elsőszülöttét és Búzit, a fivéret és Kemúélt, Áram atyját; 22 és Keszedet és Cházót és Pildost és Jidlofot és Beszúélt. 23 Beszúl pedig nemzette Rebekát. Ezt a nyolcat szülte Milko Nochórnak, Ábrahám testvérének. 24 És ágyasa, kinek neve Reúmo, szintén szült; Teváchot és Gáchámot és Táchást és Mááchot.

23 És volt Sárának élete: száhuszonhét év; ezek Sára életévei. 2 És meghalt Sára Kirjász-Árbában, az Hebrón, Kánaán országában; és eljött Ábrahám, hogy gyászolja Sárat és sirassa. 3 És fölkelt Ábrahám az ő halottja mellől és szólt Chész fiaihoz, mondván: 4 Idegen és lakó vagyok és nálatok, adjatok nekem sírnak való birtokot nálatok, hadd temessem el halottamat magam elől. 5 És feleltek Chész fiai Ábrahámnak, mondván neki: 6 Hallgass meg minket, Uram! Isten fejedelme vagy te mi közöttünk, sírjaink legkiválóbbjába temesd el halottadat; senki közülünk sem fogja megvonnai az ő sírját te tőled, hogy eltemessed a te halottadat. 7 Ábrahám pedig fölkelt és meghajolt az ország népe, Chész fiai előtt. 8 És szólt hozzájuk mondván: Ha úgy akarjátok, hogy eltemessem halottamat magam elől, hallgassatok meg engem és könyörögjetek értem Efrónnál, Cójchár fíanál, 9 hogy adj a nekem a Máchpéla barlangját, mely az övé, mely az ő mezeje végében van; teljes pénzért adj a nekem közöttetek sírnak való birtokul. 10 Efrón pedig ült Chész fiai között; és felelt Efrón, a chitti, Ábrahámnak, Chész fiai fülének hallatára, mindenek hallatára, aikik bemennek az ő városának kapuján, mondván: 11 Nem, uram! hallgass meg engem; a mezőt neked adtam és a barlangot, mely benne van, neked adtam azt, népem fiai szeme előtt adtam azt neked; temesd el halottadat. 12 És meghajolt Ábrahám az ország népe előtt. 13 És szólt Efrónhoz az ország népének füle hallatára, mondván: Bárcsak meghallgatnál engem: megadom a pénz a mezőért, vedd el tőlem, hogy hadd temessem el halottamat oda. 14 És felelt Efrón Ábrahámnak, mondván neki: 15 Uram, hallgass meg engem! Egy föld négy száz sékel ezüstöt, köztem és közted, mi az? Halottadat pedig temesd el. 16 És elérítette Ábrahám Efrónit és lemérte Ábrahám Efrónnak az ezüstöt, amelyről szólt Chész fiainak füle hallatára, négy száz sékel ezüstöt, kelendőt a kereskedőnél. 17 Így maradt Efrón mezeje, mely Máchpélában van, mely Mámré előtt van, a mező és a barlang, mely benne van és minden fa, mely a mezőn van, egész határában, köröskörül, 18 Ábrahámé vétel gyanánt, Chész fiai szeme előtt, mindenek az, aikik bemennek az ő városának kapuján, 19 És aztán eltemette Ábrahám Sárát, az ő feleségét Máchpéla mezejének barlangjába, Mámré előtt, az Hebrón; Kánaán országában. 20 És maradt a mező, meg a barlang, mely benne van, Ábrahámé sírnak való birtokul Chész fiaitól.

24 Ábrahám öreg volt, előrehaladt korú; és az Örökkévaló megáldotta Ábrahámöt mindenivel. 2 És mondtá Ábrahám az ő szolgájának, háza vénjének, aki rendelkezett mindenben, amibe volt: Tedd csak kezedet csíróim alá! 3 Én megesketlek téged az Örökkévalóra, az ég Istenére és a föld Istenére, hogy nem veszel feleséget fiannak a Kánaáni leányai közül, aiknek közepette én lakom; 4 hanem országomba, szülőföldemre mész el és veszel feleséget az én fiannak, Izsáknak. 5 De a szolga mondtá neki: Talán nem akar majd a nő eljönni utánam ebbe az országba, vajon vissza vigyem-e fiadat az országba, melyből te kijöttél? 6 És mondtá neki Ábrahám: Örizkedjél, nehogy visszavidd fiamat oda. 7 Az Örökkévaló, az egek Istené, aki elvett atyám házból és szülőföldem országából és aki

beszélt velem, aki megesküdött nekem, mondván: Magzatodnak adom ezt az országot, ő fogja küldeni angyalát teelőtted, hogy feleséget vegyél az én fiannak onnan. 8 Ha pedig nem akar a nő eljönni utánad, akkor fől vagy mentve ezen esküm alól, csak fiamat ne vidd oda vissza! 9 És odatette a szolga a kezét Ábrahám, az ő ura csípője alá és megesküdött neki e dologra. 10 És vett a szolga tíz tevét urának tevél közül és elment; urának minden java az ő kezében volt. Fölkerekedett és elment Áram-Náháráimba, Nochér városába. 11 És letérdeltette a tevéket a városon kívül, a kútnál, estnek idején, amidőn kimennek a vízmerítőnk. 12 És mondta: Örökkévaló, Istene az én uramnak, Ábrahámnak! Mutasd csak rendelésedet előttem ma és művelj kegyelmet az én urammal, Ábrahámmal. 13 Íme, én állok a vízforrásnál és a város embereinek leányai kijönök vizet meríteni; 14 legyen tehát, hogy a leány, aikinek mondani fogom: Nyújtsd csak korsótad, hogy igyam, ő pedig azt mondja: Igyál és tevéidet is megitatom – azt jelölted ki a te szolgádnak, Izsáknak és erről tudom meg, hogy kegyelmet műveltél az én urammal. 15 És történt, ő még nem végzett azzal, hogy beszéljen, íme jött Rebeka, aki született Beszúlnek Milkó fíanak, aki Nóchornak, Ábrahám testvérének felesége volt, és korsójá a vállán. 16 A leány pedig igen szép ábrázatú volt, hajadon, férfi nem ismerte őt még; lement a forráshoz megtöltötte korsóját és feljött. 17 A szolga pedig elébe futott és mondta: Hagy, kérlek, hörpintenem egy kis vizet korsódból. 18 ő mondta: Igyál, uram! Sietett és leeresztette korsóját kezére és adott neki inni. 19 Midőn végzett azzal, hogy inni adott neki, mondta: Tevéidnek is meríték, amíg eleget ittak. 20 Sietett és kiürítette korsóját az itatóba és újra futott a kúthoz, hogy merítse; és merített összes tevéinak. 21 A férfi pedig bámulott rajta, hallgatva, hogy megtudja, vajon sikeressé teszi-e az Örökkévaló az ő úját vagy sem? 22 És volt, midőn a tevék eleget ittak, akkor vett a férfi egy arany orrgyűrűt, amelynek súlya fél sekél volt, és két karpercet kezére, tíz arany a súlyuk. 23 És mondtá: Kinek a leánya vagy te? Add csak tudtomra, vajon van-e atyád házában hely számunkra, hogy meghálunk? 24 És ő mondtá neki: Beszúl leánya vagyok és: ki Milkónak fia, akit szült Nochórnak. 25 És mondtá neki: Szalma is van, abrak is van sok nálunk, meg hely is a meghálásra. 26 És meghajolt a férfiú és leborult az Örökkévaló előtt. 27 És mondtá: Áldott legyen az Örökkévaló, Istene az én uramnak, Ábrahámnak, aki nem vonta meg kegyelmet és hűséget uramtól. Én az úton vagyok, melyen az Örökkévaló vezetett engem: uram rokona házába. 28 A leány pedig futott és tudtára adta anyja házának ezeket a dolgokat. 29 Rebekának pedig volt egy fivére és neve: Lábán; és kifutott Lábán a férfiúhoz, ki a forráshoz. 30 És volt, midőn láttá az orrgyűrűt és a karpercéket nővérének kezein, és midőn hallotta Rebekának, az ő nővérének szavait, mondván: Így szólt hozzáim a férfiú – akkor elment a férfiúhoz és íme, az áll a tevék mellett a forrásnál. 31 És mondtá: Jöjj be, áldottja az Örökkévalónak! Amiért állsz kint, pedig én kitakarítottam a házat és a helyet a tevéknek. 32 És bement a férfi a házba, feloldozta a tevéket, adott szalmát és abrakot a tevéknek és vizet megmosni lábait és a férfiak lábait, aikik vele voltak. 33 És elébe tettek, hogy egyék, de ő azt mondtá: Nem eszem, míg el nem mondtam szavaimat. És ő

mondata: Beszélj. 34 És ó mondta: Ábrahám szolgája vagyok én. 35 Az Örökkévaló pedig megáldotta az én uramat nagyon, úgy, hogy nagy lett; adott neki juhot és marhát, ezüstöt és aranyat, szolgákat és szolgálókat, tevéket és szamarakat. 36 És szült Sára, az én uramnak felesége, fiat az uramnak, miután megöregedett; és neki adta mindenét, amibe van. 37 Engem pedig megeskettet az én uram, mondván: Ne vegyél feleséget fiamnak a Kánaáni leányai közül, akinek országában én lakom, 38 hanem atyám házába menj el és családomhoz, hogy vegyél feleséget fiamnak. 39 De én mondtam uramnak: Talán nem fog eljönni a nő utánam? 40 És ó mondta nekem: Az Örökkévaló, akinek színe előtt én jártam, elküldi majd angyalát veled és sikeressé teszi utadat, hogy vegyél feleséget fiamnak az én családból, atyám házból. 41 Akkor leszel fölmentve esküm alól, ha eljössz családomhoz és ha nem adják neked, akkor légy fölmentve esküm alól. 42 És én eljöttem ma a forráshoz és mondtam: Örökkévaló, Istene az én uramnak, Ábrahámnak, ha ugyan sikeressé akarod tenni utamat, melyen én járok, 43 íme, én állok a vízforrásnál, legyen tehát, hogy a leány, aki kijön, hogy vizet merítse, én pedig mondjam nekik: Adj innom, kérlek, egy kis vizet korsódból, 44 ö pedig azt mondja nekem: Te is igyál és tevéidnek is merítétek, az az a nő, akit kijelölt az Örökkévaló az én uram fiának. 45 És még nem végeztem el, hogy így szóljak szívemben és íme Rebeka kijön, korsója a vállán, lement a forráshoz és merített; én pedig mondjam neki Adj, kérlek innom! 46 Ő sietett és leeresztette korsóját magáról és mondta: Igylá és tevéidet is megitatom; én ittam és a tevéket is megitatta. 47 És megkérdeztem őt és mondtam: Kinek a leánya vagy te? Ő pedig mondta: Leánya Bészúélnek, aki Nochónak fia, akit szült annak Milkó; akkor ráttelem a gyűrűt Orrára és a karperecket kezeire. 48 Meghajtalm és leborultam az Örökkévaló előtt és áldottam az Örökkévalót, az én uramnak, Ábrahámnak Istenét, aki vezetett engem az igaz úton, hogy elvegyem uram testvérenek leányát az ő fiának. 49 Most tehát, ha akartok szeretetet és hűséget gyakorolni az én urammal, adjátok tudtomra; és ha nem, adjátok tudtomra, hogy fordulhassak jobbra vagy balra. 50 És feleltek Lábán és Beszúél és mondták: Az Örökkévalótól indul ki a dolog, mi nem szólhatunk hozzád sem rosszat, sem jót. 51 Íme, Rebeka előtte van, vedd és menj, hogy felesége legyen a te urad fiának, amint szólt az Örökkévaló. 52 És volt, amidőn halotta Ábrahám szolgája az ő szavaikat, leborult a földre az Örökkévaló előtt. 53 És kivett a szolgá ezüst edényeket, aranyedényeket, meg ruhákat és adta Rebekának, és drágaságokat adott fivérének meg anyjának. 54 Ették és ittak, ö és a férfiak, aik vele voltak és ott háltauk; reggel fölkeltek és ő mondta: Bocsássatok el az én uramhoz. 55 És mondta fivére meg anyja: Maradjon a leány velünk néhány napig, vagy tízig és azután menj el. 56 De ő mondta nekik: Ne késlethesseket engem, miután az Örökkévaló sikeressé tette utamat, bocsássatok el, hadd menjek uramhoz. 57 És ők mondta: Hívjuk elő a leányt és kérdezzük meg az ő száját. 58 Elhívíták Rebekát és mondta neki: Elmész-e ezzel a férfival? És ő mondta: Elmegyek. 59 És elbocsátották Rebekát, az ő nővérüket és dajkáját, meg Ábrahám szolgáját és az ő embereit. 60 És megáldották Rebekát és mondta neki:

Nővérünk te, légy tízezrek ezreivé és foglalja el magzatod az ő gyűlölöinek kapuját. 61 És fölkerekedett Rebeka, meg szolgáló leányai, nyargaltak a tevéken és elmentek a férfi után; és vette a szolga Rebekát és elment. 62 Izsák pedig jött, érkezvén Lácháj-Rói kútjától; ő pedig a déli országban lakott. 63 És kiment Izsák sétálni a mezőre estefelé, fölvetette szemeit és láttá, hogy íme tevők jönnek. 64 Rebeka fölvetette szemeit és megláttá Izsákat és lecsúszott a tevéről. 65 És mondta a szolgának: Ki az a férfi, aki a mezőn elénk jön? És a szolga mondta: Ő az én uram. Erre vette a fátolt és befödte magát. 66 És elbeszélte a szolga Izsáknak minden dolgokat, amiket végzett. 67 Izsák bevitte őt (Rebekát) Sárának, az ő anyjának sátrába, elvette Rebekát és felesége lett neki és szerette őt; így megvigasztalódott Izsák az anyja után.

25 És Ábrahám ismét vett magának feleséget és a neve volt Ketúro. 2 És ez szülte neki Zimront, Jokson, Medont és Midjont, Jisbokot és Súáchot. 3 Jokson pedig nemzette Sevót és Dedont; Dedon fiai pedig voltak: Ássúrim, Letusim és Leummim. 4 Midjon fiai pedig: Éfó, Éfer, Chánóch, Ávido és Eldoo; mindezek Ketúro fiai. 5 És odaadta Ábrahám mindenét, amibe volt, Izsáknak. 6 Az ágyasok fiainak pedig, aik Ábrahámi voltak, adott Ábrahám ajándékokat és elküldte őket Izsák, az ő fia mellől még az ő életében, kelet felé, a keleti országba. 7 És ezek Ábrahám életéveinek napjai, amelyeket élt: százhetvenöt év. 8 Kimült és meghalt Ábrahám szép vénségen, öregen és élettelten és eltakarítatott népéhez. 9 És eltemették őt Izsák és Ismáel, az ő fiai a Máchpéla barlangjába, Efrón, Córchar fiainak, a chittinek mezejébe, amely Mámré előtt van; 10 abba a mezőbe, melyet megvett Ábrahám Chész fiaitól; oda temettetett Ábrahám és Sára, az ő felesége. 11 És volt Ábrahám halála után, Isten megáldotta Izsákat, az ő fiát; Izsák pedig lakott Lácháj-Rói kútja mellett. 12 Ezek pedig nemzetiségei Ismáelnek, Ábrahám fiainak, akit szült Hágár, az egyiptomi nő, Sára szolgálója, Ábrahámnak. 13 És ezek a nevei Ismáel fiainak, neveikkel nemzetiségeik szerint: Ismáel elsőszülöttje: Nevojós, Kédor, Ádbei és Mivszom; 14 Mísmo, Dúmo és Másszo; 15 Chádár, Témo, Jetúr, Nofis és Kédmo. 16 Ezek Ismáel fiai és ezek a neveik, az ő tanyáikon és váraiakban, tizenkét fejedelem, nemzetiségeik szerint. 17 És ezek Ismáelnek életével: százharminchét év; ő kimült és meghalt és eltakarítatott népéhez. 18 És laktak Chávilitól Súrig, mely Egyiptom előtt van, egész Ásszúrig; összes testvérei előtt telepedett meg. 19 És ezek nemzetiségei Izsáknak, Ábrahám fiainak: Ábrahám nemzete Izsákat. 20 És Izsák negyven éves volt, midőn elvette Rebekát, az arámi Beszúél leányát, Páddán-Áromból az arámi Lábánnak nővérét, magának feleségül. 21 És fohászkodott Izsák az Örökkévalóhoz feleségéért, mert magtalan volt és az Örökkévaló meghallgatta fohászát és fogant Rebeka, az ő felesége. 22 De tolakodtak a gyermekek az ő bensejében. És ő mondta: Ha így van, minek vagyok én? És elment, hogy megkérdezze az Örökkévalót. 23 És mondta neki az Örökkévaló: Két nép van méhedben és két nemzet válik ki bensődből; az egyik nemzet erősebb lesz a másik nemzetnél és az időseb szolgál majd az ifjabbnak. 24 És beteltek napjai, hogy szüljön és íme, ikerk

voltak méhében. **25** És kijött az első, vörhenyes, egészben olyan, mint egy szőrös köpeny, és elnevezték Ézsaunak. **26** Azután kijött az Ő testvére és keze belefogódott Ézsau sarkába és elnevezték Jákobnak; Izsák pedig hatvan éves volt, midőn (Rebeka) szülte őket. **27** És felnőttek a fiúk és lett Ézsau vadászathoz értő ember, a mező embere, Jákob pedig jámbor ember, sátorlakó. **28** És szerette Izsák Ézsaut, mert a vad szája íze szerint volt, Rebeka pedig Jákobot szerette. **29** És főzött Jákob főzeléket; Ézsau pedig jött a mezőről és fáradt volt. **30** És mondta Ézsau Jákobnak: Adj ennem, kérlek, ebből a vörösből, mert fáradt vagyok; azért neveztek el Edómnak. **31** Jákob pedig mondta: Add el nekem ezen a napon a te elsőszülötliségedet. **32** És mondta Ézsau: Íme, én meggyek a halál elé, minek is nekem az elsőszülötlisésg? **33** De Jákob mondta: Esküdj meg nekem ezen a napon, és Ő megesküdött neki; és eladta elsőszülötliséget Jákobnak. **34** Jákob pedig adott Ézsaunak kenyeryet és lencsefűzelést; ez evett, ivott, fölkelt és elment. Így vetette meg Ézsau az elsőszülötliséget.

26 És éhség volt az országban – az első éhségen – kívül, mely volt Ábrahám idejében – és elment Izsák Ávimelechhez, a filiszteusok királyához, Gerorba. **2** És megjelent neki az Örökkévaló és mondta! Ne menj le Egyiptomba, lakjál az országban, melyet mondok neked. **3** Tartózkodjál ebben az országban és én veled leszek és megáldalak téged, mert neked és magzatodnak fogom adni minden országokat, hogy fönntartsam az esküt, mellyel megesküdtém Ábrahámak, a te atyádnak. **4** És megsokasítom magzatodat, mint az ég csillagait és magzatodnak adom minden országokat; és megáldják magukat magzatoddal a föld minden népei. **5** Jutalmául annak, hogy hallgatott Ábrahám az én szavamra és megőrizte őrizetemet: parancsolataimat, törvényeimet és tanaimat. **6** És lakott Izsák Gerorban. **7** És kérdeztek a helység lakói felesége felől és Ő mondta: Nővérem Ő; mert felt azt mondani: Feleségem – nehogy megöljenek a helység lakói Rebeka miatt, mivelhogy szép ábrázatú volt. **8** És történt, midőn hosszas ideig ott volt, kitekintett Ávimelech, a filiszteusok királya az ablakon és láta, hogy íme Izsák enyeleg Rebekával, az Ő feleségével. **9** És hivatta Ávimelech Izsákat és mondta: Íme, bizony feleséged Ő és hogy mondadtad, nővérem Ő? És mondta neki Izsák: Mert azt gondoltam, talán meghalok miatta. **10** És szólt Ávimelech: Mit tettél velünk? Kevésbe múlt, hogy elvette volna valaki a népből a te feleségedet és hoztál volna ránk bűnt. **11** És megparancsolta Ávimelech az egész népknek, mondván: Aki hozzájár a férfiúhoz és az Ő feleségéhez, ölessék meg. **12** És vettet Izsák abban az országban és elért abban az ében százszorost, mert megáldotta Őt az Örökkévaló. **13** És a férfi nagy lett, folyvást nagyobb lett, míg igen nagy lett. **14** És volt neki juhnyája és marhanyája, meg sok cselédsége; és irigykedtek rá a filiszteusok. **15** És mind a kutakat, melyeket ástak az Ő atyának szolgái, Ábrahámnak, az Ő atyának idejében, betömték a filiszteusok és megtöltötték azokat porral. **16** És mondta Ávimelech Izsáknak: Menj el tőlünk, mert sokkal hatalmasabb lettél nálunknál. **17** És elment onnan Izsák és táborozott Geror völgyében és ott lakott. **18** Izsák pedig újra felásta azon kutakat, melyeket ástak Ábrahámnak, az Ő atyának idejében, de amelyeket betömtek a filiszteusok

Ábrahám halála után; és elnevezte azokat azon nevekkel, amely nevekkel nevezte azokat az Ő atya. **19** És ástak Izsák szolgái a völgyben és találtak ott kutat elő vízzel. **20** És perlekedtek Geror pásztorai Izsák pásztorával, mondván: Miénk a víz; és elnevezte a kutat Észeknek (civakodás), mert civakodtak vele. **21** És ástak másik kutat és amiatt is pörlekedtek; és elnevezte Sziitnónak (ellenkezés). **22** És tovament onnan és ásott másik kutat, amiatt nem pörlekedtek; és elnevezte azt Rechovósznak (tágasság), mert azt mondta: Most tág teret szerzett az Örökkévaló nekünk, hogy szaporodunk az országban. **23** Onnan pedig fölment Beér-Sevába. **24** És megjelent neki az Örökkévaló amaz éjjel mondta: Én vagyok Ábrahámnak, a te atyádnak Istene ne félj, mert veled vagyok én, megáldalak és megsokasítom magzatodat Ábrahám, az én szolgám kedvéért. **25** És épített ott oltárt és hívtá az Örökkévaló nevét, fölítötte ott sátrát és ástak ott Izsák szolgái kutat. **26** Ávimelech pedig elment hozzá Gerorból és Áchuzzász, az Ő barátja, meg Fichól, az Ő hadvezére. **27** És mondta nekik Izsák: Miért jöttetek hozzáim, hisz ti gyűlöltek engem és elküldtetek magatoktól. **28** És Ők mondálták: Szemlátomást láttuk, hogy az Örökkévaló veled volt és azt mondta, legyen csak eskü köztünk, köztünk és közted és kössünk szövetséget veled, **29** hogy nem teszel velünk rosszat, amint mi nem nyúltunk hozzád és amint mi csak jót tettünk veled és elbocsátottunk békében. Te most az Örökkévaló áldotja vagy! **30** És készítették lakomát, Ők ettek és ittak. **31** Fölkeltek kora reggel és megesküdtek egymásnak; és elbocsátotta Őket Izsák, Ők pedig elmentek tőle békében. **32** És történt azon a napon, hogy jöttek Izsák szolgái és tudtára adták a kút ügyét, amelyet ástak és mondta neki: Találtunk vizet. **33** És elnevezte azt Siveónak, azért a város neve Beér-Sevá mind a napig. **34** És Ézsau negyven éves volt, midőn feleségül vette Jehúdiszt, Beérinek, a chittinek leányát és Boszmászt, Elónnak, a chittinek leányát. **35** És Ők lettek lelkei keserűsége Izsáknak és Rebekának.

27 És volt, midőn megöregedett Izsák, elhomályosodtak szemei, hogy nem látott és szólította Ézsaut, az Ő nagyobbik fiát és mondta neki: Fiam; és ez mondta neki: Itt vagyok. **2** És mondta (Izsák): Íme, kérlek, megöregedtem, nem tudom halálom napját. **3** Most tehát vedd csak eszközödeidet: tegzedet és ijadat, menj ki a mezőre és vadássz nekem vadat; **4** és készíts nekem ízletes ételt, amint én szeretem és hozd el nekem, hogy egym, azért, hogy megáldjon lelkem, mielőtt meghalok. **5** Rebeka pedig hallotta, amint beszélt Izsák Ézsauval, az Ő fiával. És Ézsau elment a mezőre, hogy vadásszon vadat és elhozza. **6** Rebeka pedig szólt Jákobhoz, az Ő fiához, mondván: Íme, hallottam. amint atyád szólt Ézsauhoz, a te testvéredhez, mondván: **7** Hozz nekem vadat és készíts nekem ízletes ételt, hogy egym és megáldjalak az Örökkévaló színe előtt, halálom előtt. **8** Azért most fiam, hallgass szavamra, arra, amit én parancsolok neked. **9** Menj csak a juhokhoz és vegyél nekem onnan két jó kecskegödölyét, hogy készítsek belőlük ízletes ételt atyádnak, amint Ő szereti. **10** Te elviszed azt atyádnak, hogy egyék, azért, hogy megáldjon téged halálá előtt. **11** És mondta Jákob Rebekának, az Ő anyjának: Íme, Ézsau az én testvérem szőrős ember, én pedig sima ember vagyok; **12**

talán megtapogat engem atyám és akkor leszek az ő szemeiben mint valami ámító; és hozok magamnak átkot, de nem áldást. **13** És mondta neki az anyja: Rám a te átkod, fiam! Csak hallgass szavamra, menj, hozd el nekem. **14** Ő ment, vette és elhozta anyjának; anyja pedig készített ízletes ételt, amint atyja szerette. **15** És elővette Rebeka Ézsaunak, az ő nagyobbik fiának ruháit, a drágákat, melyek nála voltak a házban, és felőltözötték Jákobot, az ő kisebbik fiát. **16** A kecskegödölyék bőrét pedig felőltötte a kezeire és nyaka simaságára; **17** és odaadta az ízletes ételt meg a kenyeret, melyet készített, Jákobnak; az ő fiának kezébe. **18** Ez bement atyához és mondta: Atyám! És azt mondta: Itt vagyok; ki vagy te, fiam? **19** És mondta Jákob az ő atyának: Én vagyok Ézsau, a te elsőszülötted; cselekedtem, amint szóltál hozzáim. Kelj föl, kérlek, ülj le és egyél vadamból, azért, hogy megáldjon engem a te lelked. **20** És mondta Izsák az ő fiának: Hogy is találtad ilyen hamar, fiam? És ő mondta: Mert elém rendelte az Örökkévaló, a te Istened. **21** És mondta Izsák Jákobnak: Lépj csak ide, hogy megtapogassalak fiam; vajon te vagy-e az én Ézsau fiam avagy nem? **22** És odalépett Jákob Izsákhöz, az ő atyához; ez megtapogatta őt és mondta: A hang Jákob hangja, de a kezek Ézsau kezei. **23** És nem ismerte föl; mert olyanok voltak a kezei, mint Ézsauak, az ő testvérének kezei: szőrök; és megáldotta őt. **24** És mondta: Te vagy az, Ézsau fiam? És az mondta: Én. **25** És mondta: Add ide nekem, hadd egyem fiam vadjából, hogy megáldjon a lelkem; és odaadta neki és ő evett, hozott neki bort és ő ivott. **26** És mondta neki Izsák, az ő atya: Lépj csak ide és csókolj meg engem, fiam. **27** Ő odalépett és megcsókolta; (Izsák) megérezte ruhái illatát, megáldotta őt és mondta: Lám, fiam illata olyan, mint a mező illata, melyet megáldott az Örökkévaló. **28** Adjon neked az Isten az ég harmatából és föld kövérsegéből; sok gabonát és mustot. **29** Szolgáljanak téged népek és boruljanak le előtted nemzetek, légy ura testvéreidnek és boruljanak le előtted anyád fiai; aki téged átkoz, átkozott az és s ki téged áld, áldott az! **30** És volt, midőn Izsák végzett azzal, hogy megáldja Jákobot, akkor történt, hogy alig ment ki Jákob Izsáknak, az ő atyának színe elől, Ézsau, az ő testvére jött vadászattárol. **31** És ő is készített ízletes ételt és elvitte atyának; és mondta az atyának: Keljen föl atyám és egyékkéfiának vadjából, azért, hogy megáldjon engem a te lelked. **32** És mondta neki Izsák, az ő atya: Ki vagy te? És ő mondta: Én vagyok fiad, a te elsőszülötted Ézsau. **33** És megrémült Izsák nagy rémülettel, szerfelett, és mondta: Ki az tehát, aki vadat vadászott, elhozta nekem és én ettem mindenből, mielőtt te jöttél és megáldottam őt; áldott is legyen. **34** Amint Ézsau hallotta az ő atyának szavait, fölkiallott nagy és keserves kiáltással, szerfelett és mondta atyának: Áldj meg engem is atyám! **35** Az pedig mondta: Eljött testvéred álnoksággal és elvette a te áldásodat. **36** És ő mondta: Azért neveztek hát Jákobnak, rászedett engem immár kétszer: elsőszülöttsegemet elvette és íme, most elvette áldásomat! És mondta: Vajon nem hagyta el nekem áldást? **37** Izsák felelt és mondta Ézsauak: Íme, uraddá tettem őt és összes testvéreit áadtam neki szolgákul, gabonával és mustal támogattam őt; veled tehát mid tegyek, fiam! **38** És mondta Ézsau az ő atyának: Vajon csak egy áldásod van-e neked, atyám? Áldj

meg engem is atyám. És fölemlte Ézsau hangját és sírt. **39** És felelt Izsák, az atya és mondta neki: Íme, a föld kövérsegéből lehetne lakóhelyed és az ég harmatából felülről, **40** de kardod után elj és testvéredet szolgál; és lesz, ha majd törekszel, lerázod jármát nyakadról. **41** És gyűlölte Ézsau Jákobot az áldás miatt, amellyel megáldotta őt az atya; és azt mondta Ézsau szívében: Közelednek majd az atyámért való gyásznak, akkor megölöm testvéremet, Jákobot. **42** És tudtára adták Rebekának Ézsauak, az ő nagyobbik fiának szavait; azért elküldött és elhívatta Jákobot, az ő kisebbik fiát és mondta neki: Íme, Ézsau, a te testvéred azzal vigasztalja magát rád nézve, hogy megöl téged. **43** Azért most fiam, hallgass szavamra! Kerekedj föl és menekülj Lábánhoz, az én fivéremhez, Choronba; **44** és maradj nála egy ideig, amíg lecsillapul – testvéred haragja, **45** amíg lecsillapul testvéred haragja ellened és elfelejtí, amit neki tettél; akkor elküldök és elhozzak téged onnan. Miért fosztassam meg mindkettőtől egy napon? **46** És mondta Rebeka Izsáknak: Megutáltam életemet Chész leányai miatt; ha Jákob feleséget vesz Chész leányai közül, olyant, mint ezek, az ország leányai közül, minek nekem az élet?

28 És szólította Izsák Jákobot, megáldotta őt, megparancsolta neki és mondta neki: Ne vegyél feleséget Kánaán leányai közül. **2** Kerekedj föl, menj el Páddán-Áromba Beszúélnék, anyád atyának házába és vegyél magadnak onnan feleséget Lábánnak, anyád fivérenek leányai közül. **3** És Isten, a Mindenható áldjon meg, szaporítson meg, sokasítson meg és legyél népek gyülekezetével! **4** És adja neked Ábrahám áldását, neked és magzatodnak veled együtt, hogy elfoglaljad tartózkodásod országát, melyet Isten adott Ábrahámnak. **5** És elküldte Izsák Jákobot és ez elment Páddán-Áromba, Lábánhoz, az arámi Beszúél fiához, aki fivére volt Rebekának, Jákob és Ézsau anyjának. **6** És láttá Ézsau, hogy Izsák megáldotta Jákobot, és elküldte őt Páddán-Áromba, hogy vegyen magának onnan feleséget, midőn megáldotta őt és megparancsolta neki, mondva: Ne vegyél feleséget Kánaán leányai közül! **7** Jákob pedig hallgatott atyára és anyára, és elment Páddán-Áromba. **8** Láttá tehát Ézsau, hogy visszatetsző Kánaán leányai Izsáknak, az ő atyának szemeiben, **9** azért elment Ézsau Ismáelhez, és elvette Máchálászt, Ismáelnek, Ábrahám fiának a leányát, Nevójosz nővérét, feleségei mellé, magának feleségei mellé, magának feleségül. **10** És elment Jákob Beér-Sevából és ment Choronba. **11** Elérkezett egy helyre és meghált ott, mert lement a nap, vett a helység köveiből és feje alá tette; és lefeküdt azon a helyen. **12** És álmودta, hogy íme létra van állítva a földre, teteje pedig az eget éri; és íme, Isten angyalai föl és alá járnak rajta. **13** És íme, az Örökkévaló állt fölötté és mondta: Én vagyok az Örökkévaló, Ábrahámnak, a te atyádnak Istene és Izsák Istene; a földet, melyen te fekszel, neked adom és magzatodnak. **14** És magzatod lesz, mint a föld pora és kiterjeszkedsz nyugatra és keletra, északra és délré, és megáldatnak általad a föld összes nemzetégei, meg magzatod által. **15** És íme, én veled vagyok és megörizlek, bárhol jársz és visszahozlak erre a földre, mert nem hagylak el, amíg meg nem temtem, amit neked mondtam. **16** És fölébrejt Jákob az álmából és mondta: Valóban

az Örökkévaló van ezen a helyen és én nem tudtam. **17** Félt és mondta: Milyen félelmetes ez a hely; nem más ez, mint Isten háza és az eg kapuja. **18** És fölkelt Jákob kora reggel, vette a követ, melyet feje alá tett és tette azt oszlopnak és öntött olajat a tetejére. **19** És elnevezte azt a helyet Bész-Ének (Isten háza); azonban Lúz volt a város neve azelőtt. **20** És fogadást tett Jákob, mondván: Ha Isten velem lesz, megőriz ezen az úton, melyen én járok és ad nekem kenyereset enni, ruhát felölteni; **21** és visszatérék majd békében atyám házába, akkor az Örökkévaló lesz nekem Istenem, **22** ez a kő pedig, melyet oszlopnak tettem, legyen Isten háza és mindennek, amit nekem adsz, tizedét neked adom.

29 És fölemlvelte Jákob lábait és elment a Kelet flainak országába. **2** És láttá, hogy íme egy kút van a mezőn és íme ott három juhnyáj héverész mellette, mert abból a kútból itatták a nyájakat; de a kő nagy volt a kút száján. **3** És miután odagyűltek mind a nyájak, akkor elgördítették a követ a kút szájáról és megitatták a juhokat; azután visszatettek a követ a kút szájára, a helyére. **4** És mondta nekik Jákob: Testvéreim, honnan valók vagytok ti? És ők mondálták: Chorónból valók vagyunk mi. **5** És mondta nekik: Ismeritek-e Lábánt, Nochór fiát? És ők mondálták: Ismerjük. **6** És mondta nekik: Békességen van-e? És ők mondálták: Békességen; és íme, Ráchel, az ő leánya jön a juhokkal. **7** És ő mondta: Íme, még nagy a nap, nincs még ideje beterelni a nyájat, itassátok meg a juhokat és menjetek, legelettesetek. **8** De ők mondálták: Nem tehetjük, amíg össze nem gyűlnek mind a nyájak, akkor elgördítik a követ a kút szájáról, hogy megitassuk a juhokat. **9** Még beszéltek velük és Ráchel jött a juhokkal, melyek atyái voltak, mert pásztornő volt ő. **10** És volt, midőn megláttá Jákob Ráchelt, Lábánnak, anyja fivérének leányát és Lábánnak, anyja fivérének juhait, akkor odalépett Jákob és elgördítette a követ a kút szájáról és megitatta Lábánnak, anyja testvérének juhait. **11** Megcsókolta Jákob Ráchelt és fölemlvelte hangját és sírt. **12** És tudtára adta Jákob Ráchelnek, hogy az ő atyának rokona ő és hogy Rebeka fia ő; az pedig futott és tudtára adta atyának. **13** És volt, midőn Lábán hallotta hírét Jákobnak, az ő nővére fiának, előbe futott, átöltele, megcsókolta és bevitte a házába; ő pedig elbeszélte Lábánnak minden dolgokat. **14** És mondta neki Lábán: Bizony csontom és húsom vagy te! És maradt nála egy teljes hónapig. **15** Ekkor mondta Lábán Jákobnak: Vajon azért, mert rokonom vagy te, szolgálnál engem ingyen? Add tudtomra, mi legyen a béréd? **16** Lábánnak pedig volt két leánya: a nagyobbik neve Léa, a kisebbik neve pedig Ráchel. **17** Léa szemei azonban gyengék voltak, Ráchel pedig szép alakú és szép ábrázatú volt. **18** És Jákob szerette Ráchelt; és mondta: Szolgállak téged hét évig Ráchelért, kisebbik leányodért. **19** És mondta Lábán: Jobb, ha neked adom őt, mintha adom őt más férfinak; maradj nálam. **20** És szolgált Jákob Ráchelért hét évig; és olyanok voltak szemeiben, mint egynéhány nap, mivelhogy szerette őt. **21** És mondta Jákob Lábánnak: Add ide feleségetem, mert leteltek napaim; hadd menjek be hozzá. **22** Erre egybegyűjtötte Lábán a helység összes embereit és csinált lakomát. **23** És volt este, vette leányát, Leát és bevitte őhozzá; ő pedig bement

hozzá. **24** És Lábán odaadta neki Zilpót, az ő szolgálóját, Léa lányának szolgálójának. **25** És volt reggel, íme Léa az; akkor mondta Lábánnak: Mit tettél velem? Nem-e Ráchelért szolgáltam nálad, miért csatlál meg? **26** És mondta Lábán: Nem tesznek úgy a mi helyiségeinkben, hogy odaadják az ifjabbikat az idősebb előt. **27** Tölts ki ennek a hetét és odaadjuk neked amazt is, a szolgálatért, mellyel majd szolgálász nálam még másik hét évig. **28** És Jákob úgy tett; kitöltötte emennek a hetét is azt neki adta Ráchelt, a leányát őnek feleségül. **29** És odaadta Lábán Ráchelnek, az ő leányaának Bilhót, az ő szolgálóját, őnek szolgálójának. **30** Bement (Jákob) Ráchelhez is és jobban szerette Ráchelt Leánál; és szolgált nála még másik hét évig. **31** Az Örökkévaló pedig láttá, hogy Léa gyűlölt és megnyitotta méhét; Ráchel pedig magtalan volt. **32** Léa fogant és fiat szült és elnevezte Rúbénnek, mert mondta: Bizony láttá az Örökkévaló nyomorúságomat, mert most szeret majd az én férjem. **33** Újra fogant és fiat szült és mondta: Mert meghallotta az Örökkévaló, hogy gyűlölt vagyok, azért adta nekem ezt is; és elnevezte Simonnak. **34** Újra fogant és fiat szült és mondta: Most immár ragaszkodni fog hozzáam férjem, mert szültem neki három fiút; azért nevezte el Lévinek. **35** Újra fogant és fiat szült és mondta: Immár hálát adok az Örökkévalónak, azért nevezte el Júdának. És többet nem szült.

30 Midőn Ráchel láttá, hogy ő nem szült Jákobnak, irigykedett Ráchel az ő nővérére és mondta Jákobnak: Adj nekem gyermeket, mert ha nem, meghalok én. **2** És fölgeredt Jákob haragja Ráchel ellen és mondta: Vajon Isten helyében vagyok-e én, aki megvonta tőled a ménhek gyümölcsét? **3** És az mondta: Íme szolgálóm Bilhó, menj be hozzá és szüljön az én téerdeimen, hogy felépüljek én is általa. **4** És odaadta neki Bilhót, az ő szolgálóját feleségül; és Jákob bement hozzá. **5** És fogant Bilhó és fiat szült Jákobnak. **6** És mondta Ráchel: Ítélt fölöttem Isten, meg is hallgatta szavamat és fiat adott nekem; azért nevezte el Dánnak. **7** Újra fogant és szült Bilhó, Ráchel szolgálója második fiút Jákobnak. **8** És mondta Ráchel: Isteni küzdelmeket kúzdtem nővéremmel, győztem is; azért nevezte el Náftálinak. **9** És láttá Léa, hogy nem szül többet, vette Zilpót, az ő szolgálóját és odaadta őt Jákobnak feleségül. **10** És szült Zilpó, Léa szolgálója, Jákobnak fiat. **11** És mondta Léa: Megjött a szerencse; és elnevezte Gádnak. **12** És szült Zilpó, Léa szolgálója, második fiút Jákobnak. **13** És mondta Léa: Boldogságom ez, mert boldognak mondanak engem a leányok; és elnevezte Ásérnek. **14** És elment Rúbén a búzaaratás napjaiban és talált nadragulyákat a mezőn, elvitte azokat anyjának, Léának; és mondta Ráchel Léának: Adj csak nekem fiad nadragulyáiból. **15** De ő mondta neki: Vajon kevés-e, hogy elveszed férjemet, még elvenned fiam nadragulyáit is? És mondta Ráchel: Azért maradjon veled az éjjel fiad nadragulyáit! **16** Midőn Jákob jött a mezőről este, kiment előbe Léa és mondta: Hozzáj öjj be, mert bérbe vettelek fiam nadragulyáit. És vele maradt az éjjel. **17** És meghallgatta Isten Leát, ez fogant és szült. Jákobnak ötödik fiút. **18** És mondta Léa: Isten megadta jutalmamat, hogy odaadtam szolgálóját férjemnek; és elnevezte Isszáchárnak. **19** Léa újra fogant és szült Jákobnak hatodik fiút. **20** És mondta Léa: Megajándékozott

engem Isten ajándékkal, immár nálam fog lakni férjem, mert szültem neki hat fiút; és elnevezte Zebulúnnak. **21** Azután szült egy leányt és elnevezte Dinának. **22** És megemlékezett Isten Ráchelről, meghallgatta őt Isten és megnyitotta méhét; **23** fogant és fiat szült és mondta: Elhárította Isten az én gyalázatomat. **24** És elnevezte Józsefnek, mondván: Adjon még az Örökkévaló nekem másik fiút. **25** És volt, amint szülte Ráchel Józsefet, mondta Jákob Lábánnak: Bocsáss el engem, hadd menjek el helységembe és országomba. **26** Add ide feleségeimet és gyermekemet, akikért téged szolgáltalak, hadd menjek el; mert te ismered szolgálatomat, amellyel szolgáltalak. **27** És mondta neki Lábán: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben – sejtem, hogy az Örökkévaló megáldott engem miattad. **28** És mondta: Szabd ki bérédet rám és megadom. **29** És mondta neki: Te tudod, miként szolgáltalak és minél lett a te nyájad nálam. **30** Mert kevés az, amid volt énelőtem és elterjedt sokasággá, az Örökkévaló megáldott téged nyomomban; és most, mikor tegyek valamit én is az én házamért? **31** És ő mondta: Mit adjak neked? És mondta Jákob: Ne adj nekem semmit; ha megteszed nekem ezt a dolgot, ismét legeltetem juhaidat és őrzöm. **32** Bejárom ma összes juhaidat, eltávolítván onnan minden bárányt, mely pötyös és foltos és minden sötétszínű bárányt a juhok közül, meg a foltost és pötyöst a kecskék közül; ez legyen a bérém. **33** És tanuskodjék mellettetem igazságom a holnapi napon, ha majd eljössz béremhez, mely előttet van; minden, ami nem pötyös és foltos a kecskék között és sötétszínű a juhok között, lopott az nálam. **34** És Lábán mondta: Igen, vajha lenne szavad szerint. **35** És eltávolította aznap a bakokat, a tarka lábákat és foltosakat és minden a kecskéket, a pötyöseket meg a foltosakat, mindazt, amelyen valami fehér volt és minden sötétszínűt a juhok közül; és adta fiai kezére. **36** És hagyott három napi utat maga között és Jákob között; Jákob pedig legeltette Lábánnak többi juhait. **37** És vett magának Jákob friss nyárapálcat és mogyoró- meg gesztenyefát és héjazott rajtuk fehér csíkokat, megmézzelenítvén a fehérét, mely a pálcákon volt. **38** És odaállította a pálcákat, melyeket lehéjazott, a vályúkba, a vízitatókba, ahova mennek a juhok, hogy igyanak, szemközt a juhokkal és felhevültek, midőn eljötök inni. **39** És felhevültek a juhok a pálcáknál; és ellettek a juhok tarkalábákat, pötyöseket és foltosakat. **40** A bárányokat elkülönítette Jákob és fordította a juhok arcát a tarkalábáuk felé és minden sötétszínű felé Lábán juhai között; és külön helyezett el magának nyájakat és nem helyezte azokat Lábán juhaihoz. **41** És volt, valahányszor felhevültek a korai juhok, akkor odadtette Jákob a pálcákat a juhok szemei előle a vályúkba, hogy felhevüljenek a pálcáknál. **42** Midőn pedig későn ellettek a juhok, nem tette oda; és lettek a későn ellenőr Lábáné, a koraiak Jákobé. **43** És kiterjeszkedett a férfiú igen nagyon és volt neki sok juha, szolgálója, szolgája, tevéje és szamara.

31 És (Jákob) hallotta Lábán flainak szavait, amint mondta: Elvette Jákob mindazt, ami atyánké és abból, ami atyánké, szerezte mind a gazdagságot. **2** És láttá Jákob Lábán arcát, hogy íme nem olyan őhöz, mint tegnap tegnapelőtt. **3** Az Örökkévaló pedig mondta Jákobnak: Térj vissza atyáid országába; szülőföldedre és én veled leszek. **4** És elküldött

Jákob és hivatta Ráchelt meg Léát a mezőre juhaihoz. **5** És mondta nekik: Én látom atyátok arcát, hogy nem olyan hozzáim, mint tegnap tegnapelőtt; de atyám Istene velem volt. **6** Ti pedig tudjátok, hogy teljes erőmmel szolgáltam atyátokat. **7** Atyátok azonban megcsatlakoztam és megváltoztatta béremet tízszer; de Isten nem engedte, hogy rosszat tegyen velem. **8** Ha így szólt: A pötyösek legyenek a béréd, akkor ellettek mind a juhok pötyöst; ha pedig így szólt: A tarkalábúak legyenek a béréd, akkor ellettek mind a juhok tarkalábúakat. **9** És elvette Isten atyátok nyáját és nekem adta. **10** És történt a juhok hevíléskor, fölvetettem szemeimet és láttam álmomban, hogy íme a bakok, melyek fölmennek a juhokra, tarkalábúak, és foltosak. **11** És mondta nekem Isten angyala álonban: Jákob! És én mondtam: Itt vagyok. **12** És mondta: Vesd csak fel szemeidet és láttá minden a bakok, melyek fölmennek a juhokra, tarkalábúak, pötyösök és foltosak, mert láttam minden, amit Lábán veled tesz. **13** Én vagyok Bész-Él Istene, ahol fölkentél oszlopot, ahol fogadást tettél nekem; most kerekedj fel, menj el az országból és térij vissza szülőfölded országába. **14** És felelt Ráchel meg Léá és mondta neki Van-e még részünk és örökségünk atyánk házában? **15** Nem-e idegeneknek tartott minket, hogy eladtunk bennünket és föl is emészttette pénzünket! **16** Mert mind a gazdagság, amit elvett Isten atyánktól, a miénk az és gyermekünké. Most pedig minden, amit Isten mondott neked, tedd meg. **17** És fölkerekedett Jákob és föltette fiait és feleségeit a tevékre. **18** És vezette minden nyáját és minden szerzeményét, amelyet szerzett, tulajdon jószágát, melyet szerzett Páddán-Áromban, hogy elmenjen Izsákhöz, az ő atyához, Kánaán országába. **19** Lábán pedig elment, hogy megnyírja juhait; és Ráchel ellopta a bálványképeket, melyek atyái voltak. **20** És meglöpték Jákob az arámi Lábán szívét, mivelhogy nem adta tudtára, hogy szökni akar. **21** És elszökött ő és minden, amire volt; fölkerekedett és átvonult a folyamon és fordította arcát Gileád hegye felé. **22** És tudtára adták Lábánnak harmadnapra, hogy Jákob elszökött. **23** Magával vitte (Lábán) a ronkonat és üldözte őt hét napi úton és utolérte őt Gileád hegynél. **24** De Isten eljött az arámi Lábához éjjeli álonban és mondta neki: Őrizkedjél, hogy ne beszélj Jákobbal se jót, se rosszt! **25** És elérte Lábán Jákobot; Jákob felüttötte sátorát a hegyen és Lábán felüttötte az ő ronkonával Gileád hegynél. **26** És mondta Lábán Jákobnak: Mit tettél, hogy meglöptad szívemet és elvezetted leányaimat, mint kardejtette foglyokat? **27** Miért szóktél el titokban és meglöptél engem! Nem adtam tudtomra, hogy elbocsátottalak volna őrömöllem, énekkel, dobszóval és hárfával. **28** És nem engedted hogy megcsókoljam fiaimat és leányaimat; ezúttal balgául cselekedetl. **29** Volna hatalma kezemnek, hogy rosszat tegyek veletek, de atyátok Istene tegnap éjjel szólt hozzáim, mondván: Őrizkedjél, hogy ne beszélj Jákobbal se jót, se rosszt! **30** És most elmentél, mert vágyódtál atyád háza táján, de miért loptad el isteneimet? **31** És felelt Jákob és mondta Lábánnak: Mivel féltem, mert azt gondoltam, talán elrablod leányaidat tőlem. **32** Akinél pedig megtalálod isteneidet, ne maradjon életben; ronkonaink előtt ismerd fel, mid van nálam és vedd el. Jákob pedig nem tudta, hogy Ráchel lopta el azokat. **33** És bement Lábán Jákob sátorába, Léa sátorába és a két szolgáló sátorába, de nem

találta; kiment Léa sátorából és bement Ráchel sátorába. **34** Ráchel pedig vette a bálványképeket és betette azokat a teve nyergébe és rájuk ült. Átkutatta az egész sárt és nem találta. **35** És mondta atyának: Ne keltsen haragot uram szemeiben, hogy nem bírok fölkelni előttem, mert a nők módja szerint van rajtam. És ő kutatott, de nem tatálta a bálványképeket. **36** Ez bosszantotta Jákobot és pörlekedett Lábánnal; fölszólalt Jákob és mondta Lábánnak: Mi az én bűnöm, mi az én vétkem, hogy üldözöző vettél? **37** Hogy átkutattad minden holmimat, mit találtál házad minden holmjából? Tedd ide rokonaim és rokonaid elé, hogy döntsenek kettőnk között. **38** Immár húsz évig voltam nálad, juhaid és kecskéid nem vételtek el és juhaid kosait nem ettem meg. **39** Széttépett nem hoztam hozzád, én bűnhődtem érte; kezemből követelte a nappal ellopottat és az éjjel ellopottat. **40** Úgy voltam nappal, hogy megemészett a hőség és a fagy éjjel, hogy elillant az álom szemeimről. **41** Íme, húsz évig voltam házadban, szolgáltalak tizennégy évig két leányodért és hat évig juhaidért, te pedig megváltoztattad béremet tízszer. **42** Ha atyám Istene, Ábrahám Istene és Izsák félelme nem lett volna velem, bizony most üresen bocsátottál volna el engem; nyomorúságomat és kezem fáradozását látta Isten és döntött tegnap éjjel. **43** Lábán pedig felelt és mondta Jákobnak: A leányok az én leányaim, a fiúk az én fiaim, a juhok az én juhaim és minden, amit látsz, az enyém az; leányaimmal pedig, mit tegyek ezekkel ma, vagy az ő fiaikkal, akiket szültek? **44** Most tehát gyere, hadd kössünk szövetséget, én meg te, hogy legyen tanú köztem és közted. **45** És vett Jákob egy követ és oszlopá emelte azt. **46** És mondta Jákob a rokonainak: Szedjetek köveket! Ők vettek köveket és csináltak kőhalmot; és ettek ott a kőhalomnál. **47** És elnevezte Lábán Jegár-Száhádzsónak; Jákob pedig nevezte Gál-Édnak. **48** És mondta Lábán: Ez a kőhalom tanú köztem és közted ma; azért nevezte el Gál-Édnak, **49** és Micpónak, mert mondta: Örködje az Örökkévaló köztem és közted, miután majd elváltunk egymástól, **50** hogy nem nyomorgatod leányaimat és hogy nem veszel feleségeket leányaimon kívül! Nincs senki velünk; lásd, Isten a tanú köztem és közted. **51** És mondta Lábán Jákobnak: Íme, ez a kőhalom és éme, az oszlop, melyet felhántam köztem és közted, **52** tanú ez a kőhalom és tanú az oszlop, hogy én nem fogok átvonulni hozzád a kőhalmon túl és te sem fogsz átvonulni hozzáám a kőhalmon és az oszlopnon túl rosszra! **53** Ábrahám Istene és Nóchór Istene ítélein közöttünk, az ő atyuk Istene! És Jákob megesküdött Izsáknak, az ő atyának félelmére. **54** És áldozott Jákob vágóáldozatot a hegyen és meghívta rokonait, hogy egyenek kenyerset; ettek kenyerset és megháltak a hegyen. **55** És fölkelt Lábán kora reggel, megcsókolta fiait és lányait és megáldotta őket; elment és visszatérít Lábán az ő helyisébére.

32 Jákob pedig ment az útjára és találkoztak vele Isten angyalai. **2** És mondta Jákob, amint láta őket: Isten tábora ez; és elnevezte azt a helyet Máchánájminknak (két tábor). **3** És küldött Jákob követeket maga előtt Ézsauhoz, az ő testvérehez, Széir országába, Edóm földjére. **4** Megparancsolta nekik, mondván: Így szóljatok uramhoz, Ézsauhoz: Így szól a te szolgád Jákob: Lábánnál tartózkodtam és időztem mostanáig; **5**

és lett ökröm, szamaram, juhom, szolgám és szolgálóm; azért küldtem én, hogy tudtára adjam uramnak, hogy kegyet találjak a szemeidben. **6** És visszatéríték a követek Jákobhoz, mondván: Ejötünk testvéredhez, Ézsauhoz és ő jön is elődbe és négysszáz ember vele. **7** Erre igen félt Jákob és aggódott; elfelezte a népet, mely vele volt, a juhokat; a marhát és a tevékkel két táborra, **8** mert mondta: Ha jön Ézsau az egyik táborra és megveri azt, akkor majd a megmaradt tábor menekülhet. **9** És mondta Jákob: Atyámnak, Ábrahámnak istene és atyámnak, Izsáknak Istene, az Örökkévaló, aki mondta nekem: Térj vissza országodba, szülöföldedre és én jót teszek veled; **10** csekély vagyok mindama szeretetre és mindama hűségre, melyet Te műveltél szolgáddal, mert pálccámmal vonultam át ezen a Jordánon és most lettem két táborrá. **11** Ments meg, kérlek, testvérem kezéből, Ézsau kezéből, mert félek tőle, hátha jön és megver engem anyástól, fiasztól. **12** Te pedig azt mondadt: Jót teszek majd veled, és teszem magzatodat annyivá, mint a tenger fővenye; amely nem számlálható meg sokasága miatt. **13** És meghált ott azon éjjel; vett abból, ami kezébe jött, ajándékot Ézsaunak, az ő testvérének. **14** Kecskét kétszázat és bakot húszat; juhot kétszázat és kost húszat. **15** szoptatós tevéket és fiaikat harmincat; tehenet negyvenet és bikát tizet, nőstény szamarat húszat és vemhét tizet. **16** És átadta szolgáit kezébe, minden nyáját külön-külön, és mondta szolgáinak: Vonuljatok előttem és térséget hagyjatok nyáj és nyáj között. **17** Megparancsolta az elsőnek, mondván: Ha találkozik veled Ézsau testvérem és kérdez téged, mondván: Kié vagy te, hova mész és kié ezek is előttek? **18** Akkor mond: Szolgádé Jákobé, ajándék ez küldve uramnak, Ézsaunak; és íme, ő is mögöttünk van. **19** És megparancsolta a másodiknak is, a harmadiknak is, mindenazonnak is, aik mentek a nyájak után, mondván: Igylégy szóljatok Ézsauhoz, midőn találkoztok vele, **20** és mondjátok: Íme, a te szolgád, Jákob is mögöttünk van; mert azt mondta, hadd engesztelek ki az ajándék által, mely előttem megys és azután látom majd a színet, talán jól fogad engem. **21** Az ajándék elvonult előtte; ő azonban meghált azon éjjel a táborban. **22** Fölkelt azon éjjel, vette két feleségét, két szolgálóját és tizenegy gyermekét és átkelt a Jabbób átkelőjén. **23** Vette őket és átvitte őket a patakban és átvitte amije volt. **24** És hátramaradt Jákob egyedül; és tusakodott vele valaki a hajnal feljöttéig. **25** Midőn ez láttá, hogy nem bír vele, megérintette csípjójének forgócsontját; és kificamodott Jákob csípjójének forgócsontja, amint tusakodott vele. **26** És mondta: Bocsáss el engem, mert feljött a hajnal; de ő mondta: Nem bocsátak el, hanem ha megáldottál engem. **27** És az mondta neki: Mi a neved? És ő mondta? Jákob. **28** És az mondta: Ne Jákobnak mondassék többé a te neved, hanem Jiszrólnelek (Izrael), mert küzdöttél Istennel, meg emberekkel és győztél. **29** És kérdezte Jákob és mondta: Add tudomra, kérlek, nevedet. De az mondta: Minek is kérdezed nevemet? És megáldotta őt ott. **30** És elnevezte Jákob a helyet Peniélnek: mert láttam Isten színről-színré és megmenekült lelkem. **31** És fölösítött rá a nap, midőn elvonult Peniélénél; ő pedig sántított csípjójére. **32** Azért nem eszik meg Izrael fiai a szőkő inat, mely a csípő forgócsontján van, a mai napig, mert megérintette Jákob csípjójének forgócsontján a szőkő inat.

33 Fölvette Jákob a szemeit és láttá, hogy íme Ézsau jön és vele négyszáz ember; ekkor fölösztotta a gyermeket Leára, Ráchelre és a két szolgálóról. 2 Elhelyezte a szolgálókat és gyermeket elől, Léát és gyermeket hátrabb és Ráchelt, meg Józsefet leghátról. 3 Ő pedig vonult előtük és meghajolt a földig hétszer; amíg odalépett testvérehez. 4 Ézsau pedig elébe futott, átöllelte, nyakába borult és megcsókolta; és sírtak. 5 Midőn fölvette (Ézsau) a szemeit és láttá az asszonyokat meg a gyermeket, mondta: Mik ezek neked? És ő mondta: A gyermek, akitkel megajándékozta Isten a te szolgádat. 6 És odaléptek a szolgálók, ők és gyermekik és meghajoltak. 7 És odalépett Léa is, meg gyermeket és meghajoltak; azután odalépett József, meg Ráchel és meghajoltak. 8 És mondta: Minek neked ez az egész tábor, mellyel találkoztam? És ő mondta: Hogy kegyet találjak uram szemeiben. 9 És mondta Ézsau: Van nekem elég; testvérem, legyen a tied, ami a tied. 10 De Jákob mondta: Nem így, kérlek, ha csak kegyet találtam szemeidben, fogadd el ajándékotom kezemből; mert úgy néztem arcodat, mintha Isten színét látják, és te kedvesen fogadtál. 11 Fogadd el, kérlek, ajándékot, melyet hoztak neked, mert megajándékozott engem Isten és mert van nekem mindenem; és unszolta őt és elfogadta. 12 És mondta (Ézsau): Indulunk és menjünk, én pedig hadd menjek mellettek. 13 De ő mondta neki: Uram tudja, hogy a gyermeket gyengék és a juhok meg a marhák szoptatóik nálam, ha meghajtják azokat egy nap, elhull minden a juh. 14 Vonuljon csak uram az ő szolgája előtt, én pedig hadd ballagok lassan az előttem levő jószág lépései szerint és a gyermeket lépése szerint, amíg eljutok uramhoz Szérirbe. 15 És mondta Ézsau: Hadd állítok csak mellé a népből, amely velem van; de ő mondta: Minek ez? csak találjak kegyet az én uram szemeiben! 16 És visszatérít Ézsau aznap az ő útján Szérirbe. 17 Jákob pedig vonult Szukkószba és épített magának házat, nyájának pedig készített sátrakat; azért nevezte el a helyet: Szukkósznak. 18 És elérkezett Jákob épületeiben Bechem városába, mely Kánaán országában van, amidőn kötött Páddán-Áromból és tábortozott a város előtt. 19 Megvette a mező részét, ahol felvonta sátorát, Chámor, Sechem atyjának fiaitól száz kesztilőért. 20 És állított ott oltárt és elnevezte: Isten, Izrael Istene.

34 És kiment Dina, Léa leánya, a kit szült Jákóbnak, hogy megnézze az ország leányait. 2 És megláttá őt Sekhem, a chivita, Chamór fia, az ország fejedelme, vette őt, hált vele és meggyalázta. 3 És ragaszkodott a lelke Dinához, Jákób leányához, s megszerette a leányt és a leálynak szívére beszél. 4 És szólt Sekhem Chamórhoz, az atyához, mondván: Vedd el nekem e leányt feleségül. 5 Jákób pedig meghallotta, hogy megfertőztették Dinát, a leányát, de fiai az ő jószágával a mezőn voltak, és hallgatott Jákób, míg megjöttek. 6 És kiment Chamór, Sekhem atyja Jákóbohoz, hogy beszéljen vele. 7 Jákób fiai pedig jöttek a mezőről; midőn meghallották, bosszankodtak a férfiak és haragjukra volt nagyon, hogy aljasságot tettek Izraélben, hálván Jákób leányával, és így nem szabad tenni. 8 És beszélte velük Chamór, mondván: Sekhem fiám lelke csüng leánytokon, adjátok, kérlek, őt neki feleségül. 9 Házasodjatok

össze velünk: leányaitokat adjátok nekünk és leányainkat vegyétek el magatoknak; 10 és velünk lakjatok: az ország legyen előttek, lakjátok és járjátok be és foglaljatok birtokot benne. 11 És szólt Sekhem az atyához és fivéreihez: Csak találjak kegyet szemeitekben, és a mit mondtok nekem, azt megadom. 12 Vesselket ki reám igen sok jegybért meg ajándékot és én megadom, a mint mondjátok nekem; de adjátok nekem a leányt feleségül. 13 És feleltek Jákób fiai Sekhemnek és Chamónak, az atyának csellel és szóltak – mivelhogy megfertőztette Dinát, a nővérüket – 14 és mondta nekik: Nem tehetjük ezt a dolgot, hogy odaadjuk nővérünket egy férfiúnak, kinek előbőre van, mert szégyen az nekünk. 15 Csak akképpen egyezünk meg veletek, ha olyanok lesztek, mint mi, körülmetélkedvén köztetek minden férfi; 16 akkor odaadjuk leányainkat nektek, leányaitokat pedig elvesszük magunknak, veletek lakunk és leszünk egy néppé. 17 De ha nem hallgattok reánk, hogy körülmetélkedjetek, akkor vesszük leányunkat és megyünk. 18 És jónak tetszettek szavaik Chamór szemeiben és Sekhem, Chamór fiának szemeiben. 19 És nem késsett az ifjú megtenni a dolgot, mert megkedvelte Jákób leányát; ő pedig tiszteltebb volt atya egész házánál. 20 És jöttek Chamór és Sekhem a fia, városuk kapujába és szóltak városuk embereihez, mondva: 21 Ezek az emberek békések velünk, lakjanak hát az országban és járják azt be, és az ország íme tág határú előtük; leányaikat vegyük el magunknak feleségül, leányainkat pedig adjuk nekik. 22 Csak akképpen egyeznek meg velünk ez emberek, hogy velünk lakjanak, hogy egy néppé legyünk, ha körülmetélkedik közöttünk minden férfi, a mint ők körülmetéltek. 23 Jószáguk, birtokuk s minden barmuk, nemde a mien? Csak egyezzünk meg velük, hogy velünk lakjanak. 24 És hallgattak Chamórra és Sekhemre, a fiára mind, a kik kimentek városának kapujába és körülmetélkedett minden férfi, mind, a kik kimentek városának kapujába. 25 És történt a harmadik napon, midőn fájdalmat szenvedtek, vették Jákóbnak két fia, Simeón és Lévi, Dina fivérei, mindegyik a kardját és mentek a gyanúltan város ellen és megöltek minden férfit; 26 Chamót és Sekhemet a fiát is megöltek a kard élével és vették Dinát Sekhem házából és elmentek. 27 Jákób fiai rámentek a megöltekre és kifosztották a várost, mivelhogy megfertőztették nővérüket. 28 Juhaikat, marhájukat és szamaraiat és a mi a városban meg a mezőn volt, elvettek; 29 és egész vagyonukat és minden a gyermeket s asszonyaikat fogva vitték és elprédálták – minden, a mi a házban volt. 30 És szólt Jákób Simeónhoz és Lévihez: Megzavartatok engem, rossz hírbe kevervén az ország lakójánál, a kanaáninál és a perizzinél, holott én csekély számmal vagyok, s ha ők összegyűlekeznek ellenem, megvernek és elpusztulok én és házam. 31 És mondta: Hát mint paráznával bánjanak-e nővérünkkel?

35 És mondta Isten Jákobnak: Kerekedj fel, menj fel Bézs-Elbe és lakjál ott; és készíts ott oltárt az Istennek, aki megjelent neked, midőn menekültél Ézsau, a te testvéred elől. 2 És Jákob mondta házának és mindeneknak, akik vele voltak: Távolítsátok el az idegen isteneket, melyek közepegették vannak, tisztauljatok meg és váltsatok ruhát, 3 hogy fólkerekedjünk és

fölmenjünk Bész-Élbe; és készített ottoltárt az Istennek, aki meghallgatott engem szorultságom napján és velem volt az úton, melyen jártam. **4** És átadták Jákobnak minden az idegen isteneket, melyek kezükben voltak és a karikákat, melyek füleikben voltak; Jákob pedig elrejtette azokat a tölgyfa alatt, mely Sechemnél volt. **5** És elvonultak; és volt Istentől való rettegés a városokon, melyek körülöttük voltak és nem üldözték Jákob fiait. **6** Jákob pedig elérkezett Lúzba, mely Kánaán országában van, az Bész-Él; ö és az egész nép, mely vele volt. **7** És épített ottoltárt és elnevezte a helyet: Bész-Él Istené, mert ott nyilatkozott meg neki Isten, midőn menekült az ö testvére elől. **8** És meghalt Debóra, Rebeka dajkája és eltemették Bész-Élen alól, a tölgyfa alatt és elnevezte azt: Állón-Bóchúsznak (Sírás-tölgye). **9** És megjelent Isten Jákobnak újra, midőn jött Páddán-Áromból, és megáldotta öt. **10** Mondta neki Isten: A te neved Jákob; ne nevezessék a te neved többé Jákobnak, hanem Izrael legyen a te neved. És elnevezte öt Izraelnek. **11** És mondta neki Isten: Én vagyok Isten, a Mindenható! Szaporodjál és sokasodjál, nemzet és nemzetek gyülekezete lesz belőled és királyok származnak ágyékaidból. **12** Az országot pedig, melyet Ábrahámnak és Izsáknak adtam, neked fogom adni, és magzatodnak utánad fogom adni az országot. **13** És fölszállt tőle Isten azon a helyen, ahol beszélt vele. **14** Jákob pedig fölállított oszlopot, azon a helyen, ahol beszélt vele, kőoszlopot és öntött rá italáldozatot és öntött rá olajat. **15** És elnevezte Jákob a helyet, ahol beszélt vele Isten, Bész-Élné. **16** És elindultak Bész-Élből, de még egy dűlő volt, hogy elérkezzenek Efroszba; akkor szült Ráchel, de nehezen szült. **17** És volt, midőn nehezen szült, mondta neki a szülésznő: Ne félj, mert ez is fiad neked. **18** És volt, midőn elszállt lelke, mert meghalt, elnevezte Ben-Óninak (nyomorúság fia); atyja pedig nevezte Benjáminnak. **19** Ráchel meghalt és eltemették az Efroszba vezető úton, az Bész-Lechem. **20** És fölállított Jákob oszlopot a sírja fölött, az Ráchel sírjának oszlopa a mai napig. **21** És elvonult Izrael és fellütötte sátorát Migdol-Éderen túl. **22** És volt, midőn Izrael lakott abban az országban, ment Rúbén és elvette Bilhót, atyjának ágyasát és Izrael meghallotta. – Jákob fiai pedig voltak tizenketten. **23** Léa fiai: Jákob elsőszülöttje Rúbén, Simon, Lévi, Júda, Icsszáhár és Zebúlun. **24** Ráchel fiai: József és Benjámin. **25** Bilhó, Ráchel szolgálójának fiai: Dán és Náftáli. **26** Zilpó, Léa szolgálójának fiai: Gád és Áser; ezek Jákob fiai, aik születtek neki Páddán-Áromban. **27** És elérkezett Jákob Izsákhöz, az ö atyához Mámréba, Kirjász-Árbába, az Hebrón, ahol tartózkodott Ábrahám és Izsák. **28** És voltak Izsák napjai: száznyolcvan év, **29** És kimúlt Izsák, meghalt és eltakarítottan népéhez, öregen és telve napokkal; és eltemették öt Ézsau és Jákob, az ö fiai.

36 Ezek pedig Ézsau nemzetégei, ö Edóm. **2** Ézsau pedig vette feleségeit Kánaán leányai közül: Ódót, Elónnak, a chittinek leányát és Oholivomot, leányát Ánónak, aki Civónnak, a chivvinek leány volt, **3** és Boszmászt, Ismáel leányát, Nevojószt nővérét. **4** És szülte Ódó Ézsaunak Elifázt, Boszmászt pedig szülte Reúelt. **5** És Oholivomo szülte Jeúst meg Jálámot és Kóráchot; ezek Ézsau fiai, aik születtek neki Kánaán

országában. **6** És vette Ézsau az ö feleségeit, fiait és leányait, meg háza minden személyzetét, nyáját, minden barmát és minden birtokát, amelyet szerzett Kánaán országában és elment más országba Jákob, az ö testvére elől; **7** mert szerzeményük több volt, semhogyan együtt lakjanak és nem bírta tartózkodásuk földje öket elviselni nyájaik miatt. **8** Ézsau lakott tehát Szérí hegynél; Ézsau az Edóm. **9** Ezek pedig Ézsau, Edóm atyjának nemzetégei Szérí hegynél. **10** Ezek Ézsau fiainak nevei: Elifáz, Ódónak, fiai feleségének fia; Reúél, Boszmásznak, Ézsau feleségének fia. **11** Elifáz fiai pedig voltak: Témon, Ómor, Czezfó, Gátom és Kenáz. **12** Timná pedig volt Elifáznak, Ézsau fiaiának ágyasa és szülte Elifáznak Ámálékot; ezek Ódó, Ézsau feleségének fiai. **13** Ezek pedig Reúél fiai: Náchász és Zerách, Sámmo és Mizzo; ezek voltak Boszmásznak, Ézsau feleségének fiai. **14** Ezek pedig voltak fiai Oholivómónak, Áno leányainak, Civón leányának, Ézsau feleségének; ugyanis szülte Ézsauak: Jeúst, Jálámot és Kóráchot. **15** Ezek Ézsau fiainak törzsfői: Elifáz, Ézsau elsőszülöttének fiai: Témon törzsfő, Ómor törzsfő, Cefó törzsfő, Kenáz törzsfő; **16** Kórách törzsfő, Gátom törzsfő, Ámálék törzsfő. Ezek Elifáz törzsfői Edóm országában; ezek Ódó fiai. **17** Ezek pedig Reúél, Ézsau fiaiak fiai: Náchász törzsfő, Zerách törzsfő, Sámmo törzsfő; Mizzo törzsfő; ezek Reúél törzsfői Edom országában. Ezek Boszmász, Ézsau feleségének fiai. **18** Ezek pedig Oholivomo, Ézsau feleségének fiai: Jeúsz törzsfő, Jálám törzsfő, Kórách törzsfő; ezek törzsfői Oholivomonak, Áno leányának, Ézsau feleségének. **19** Ezek Ézsau fiai és ezek a törzsfők; ez Edóm. **20** Ezek Széirnak, a Chórínak fiai, az ország lakói: Lóton, Sóvol, Civón és Áron. **21** Disón, Écer és Dison; ezek a Chórínak törzsfői, Szérí fiai, Edóm országában. **22** És voltak Lóton fiai: Chóri és Hémom; Lóton nővére pedig Timna. **23** Ezek pedig Sóvol fiai: Álon és Monáhász és Évol, Sefid és Ónom. **24** És ezek Civón fiai: Ájó és Áno; ez amaz Áno, aki találta az öszvéreket a pusztában, midőn legeltette Civónnak, az ö atyjának szamarait. **25** És ezek Áno fiai: Disón és Oholivomo, Áno leánya. **26** Ezek pedig Dison fiai: Chemdon, Esbon, Jíszron és Cherón. **27** Ezek Écer fiai: Bilhon, Závón és Ákon. **28** Ezek Dison fiai: Úcz és Áron. **29** Ezek a Chóri törzsfői: Lóton törzsfő, Sóvol törzsfő, Civón törzsfő, Áno törzsfő; **30** Dison törzsfő, Écer törzsfő, Dison törzsfő; ezek a Chóri törzsfői, törzsfőik szerint Szérí országában. **31** És ezek a királyok, aik uralkodtak Edóm országában, mielőtt király uralkodott Izrael fiai. **32** És uralkodott Edómban Belá, Beór fia, és városának neve: Dinhovo. **33** Meghalt Belá és uralkodott helyette Jóvov, Zerách fia, Bocróból. **34** Meghalt Jóvov és uralkodott helyette Chúsom, a témoni országából. **35** Meghalt Chúsom és uralkodott helyette Hádád, Bedád fia, aki megverte Midjont Móáb mezőségén, városának neve Ávisz. **36** Meghalt Hádád és uralkodott helyette Számló, Mászrékóból. **37** Meghalt Számló és uralkodott helyette Sóul Rechóvászból, a folyam mellett. **38** Meghalt Sóul és uralkodott helyette Báál-Chonon, Áchbor fia. **39** Meghalt Báál-Chonon, Achbór fia és uralkodott helyette Hádár és városának neve: Pou; feleségének neve pedig Mehétávél, Mátréd leánya, aki Mé-Zóhov leánya volt. **40** Ezek pedig nevei Ézsau törzsfőinek, családjaik szerint, helyiségeik szerint neveikkel: Timnó törzsfő, Álon törzsfő, Jeszész törzsfő;

41 Oholivomo törzsfő, Élő törzsfő, Pinón törzsfő; **42** Kenáz törzsfő, Témon törzsfő, Mivcor törzsfő; **43** Mágdiél törzsfő, Irom törzsfő; ezek Edóm törzsfői laklaceik szerint, birtokuk országában, ez Ézsau, Edom atya.

37 És Jákob lakott atya tartózkodásának országában, Kánaán országában. **2** Ezek Jákob nemzetesei: József, tizenhét éves korában legeltette testvéreivel a juhokat; ő pedig ifjú volt Bilhó fiaival és Zilpó fiaival, akik atyának feleségei voltak; és elvitte József rossz híréket atyukhoz. **3** Izrael pedig jobban szerette Józsefet mint a fiainál, mert öregsgégen gyermekre volt, és készített neki, tarka köntöst. **4** Midón testvérei látták, hogy őt szereti atyuk jobban mind a testvéreinek, gyűlölték őt és nem bírtak vele békésen beszélni. **5** József pedig álmودott álmot és tudtára adta testvéreinek; és még inkább gyűlölték őt. **6** És mondta nekik: Halljátok csak ezt az álmot, melyet álmودtam. **7** Íme, mi kévét kötöttünk a mezőn és íme, fölláll az én kévém és állva is maradt, és íme, körülveszik a ti kévéitek és leborulnak az én kévém előtt. **8** És mondta neki testvére: Vajon király akars-e lenni fölöttünk, avagy uralkodni akarsz rajtunk? És még inkább gyűlölték őt álmai miatt és beszédei miatt. **9** És még álmودott egy másik álmot és elbeszélte azt testvéreinek és mondta: Íme, álmودtam még egy álmot és íme, a nap és tizenegy csillag leborulnak előttem. **10** És elbeszélte atyának és testvéreinek, de atya megdorgálta őt és mondta neki: Micsoda álom ez, melyet álmودtál! Vajon eljöjjünk-e én, anyád és testvéreid, hogy leborulunk előttem a földre? **11** És irigykedtek rá testvérei, atya pedig megjegyezte a dolgot. **12** És elmentek testvérei, hogy legetessék atyuk juhait Sechemben. **13** Izrael pedig mondta Józsefnek: Nemde, testvéreid legeltetnek Sechemben Gyere, hadd küldjelek el hozzájuk; és ő mondta neki: Itt vagyok. **14** És mondta neki: Menj csak el, nézd meg testvéreid jólétét és a juhok jólétét és hozz nekem feleletet; és elküldte őt Hebrón völgyéből és ő ment Sechembe. **15** És rátalált egy férfi és íme, ő téveleyg a mezőn; és megkérdezte őt a férfi, mondván: Mit keresel? **16** És ő mondta: Testvéreimet keresem én; add, kérlek, tudtomra, hol legeltetnek ők? **17** És a férfi mondta: Elvonultak innen, mert hallottam, amint mondta: Menjünk el Dószonba. És elment József az ő testvérei után és megtalálta őket Dószonban. **18** Midón meglátták őt távolról, még mielőtt közeledett hozzájuk, fondorkodtak ellene, hogy megöljék. **19** És mondta egyik a másiknak: Íme, az álmok embere ott jön! **20** Most gyertek, öljük meg őt és dobjuk a gödrök egyikébe és mondjuk majd, vadállat erre meg őt; majd megláttuk, mivé lesznek az ő álmai. **21** De meghallotta Rúbén és megmentette őt kezükből; mondta: Ne üssük őt agyon. **22** És mondta nekik. Rúbén: Ne ontsatok vért, dobjátok ebbe a gödrbe, amely a pusztában van, de kézzel ne nyúljatok hozzá; hogy megmentse őt a kezükből, hogy visszavígye az atyájhoz. **23** És volt, midón odaérkezett József az ő testvéreinek, levették Józseffel a köntöst, a tarka köntöst, mely, rajta volt, **24** Vették és beledobták őt a gödrbe; a gödr pedig üres volt, nem volt benne víz. **25** És leültek kenyéret enni: fülvetették szemeiket és látták, hogy íme Ismaelből karavánja jön Gileádból, tevék pedig visznek fűszert,

balzsamt és lótuszt, mennek, hogy levigyék Egyiptomba. **26** És mondta Júda az ő testvéreinek: Mi haszna, ha megöljük testvéreünket és befedjük a vérét? **27** Gyertek, adjuk el őt az ismaelitáknak, de kezünk ne legyen rajta, hisz testvérünk, ami húsunk ő; és hallgattak rá testvérei. **28** És arra vonultak midjánita emberek, kereskedők, akkor kihúzták és fölhozták Józsefet a gödörből és eladták Józsefet az ismaelitáknak húsz ezüstért; és elvitték Józsefet Egyiptomba. **29** Midón Rúbén visszatért a gödörhöz és íme, József nincs a gödörben, akkor megszaggatta ruháit. **30** Visszatért testvéreinek és mondta: A gyermek nincs meg, én pedig, hova legyek én? **31** És vették József köntöst, levágtak egy kecskebakot és belemártották a köntöst a vérbe. **32** És elküldték a tarka köntöst és elvitték atyukhoz és mondta: Ez találta; ismerd csak fől, vajon fiadnak köntöse-e, vagy nem? **33** És ő fölismerte azt és mondta: Fiamnak köntöse, vadállat ette meg őt szétszaggattatott József! **34** És megszaggatta Jákob a ruháit, zsákok öltött csípőire, és gyászolt fiáért sok ideig. **35** És fólkerekedtek minden a fiai és minden a lányai, hogy megvigasztalják, de ő vonakodott vigasztalódni és mondta: Bizony leszállok fiamhoz gyászolva a sírba; és megsiratta őt az atya. (*Sheol h7585*) **36** A Medónim pedig eladták őt Egyiptomba, Potifárnak, Fáraó udvari tisztiének, a testőrök főnökének.

38 És történt abban az időben, elment Jehúda a testvéreitől és betért egy adullámi férfiúhoz, neve Chíra. **2** És meglátta ott Jehúda egy Súá nevű kanaáni férfiúnak a, leányát, elvette és bement hozzá. **3** És viselős lett, és szült egy fiút, és elnevezte Érnek. **4** És ismét viselős lett és szült egy fiút és elnevezte Ónánnak. **5** És ismét szült egy fiút és elnevezte Sélának; ő pedig Kezíben volt, midón szülte azt. **6** És vett Jehúda feleséget Érnek, az elsőszülöttjének, neve Támár. **7** De Ér, Jehúda elsőszülöttje rossz volt Isten szemeiben, és megölte az Örökkévaló. **8** És mondta Jehúda Ónánnak: Menj be testvéred feleségéhez és ságorképen vedd el és támassz magzatot testvérednek. **9** És tudta Ónán, hogy nem az övé lesz a magzat és volt, ha bement testvére feleségéhez, a földre veszítette, hogy ne adjon magzatot testvéreinek. **10** És rossznak tetszett az Örökkévaló szemeiben, a mit tett és megölte őt is. **11** Akkor mondta Jehúda Támárnak, a menyének: Maradj özvegyen atyád házában, a míg nagy lesz Séla fiam; mert azt gondolta, hátha meghal ő is, mint testvérei. És elment Támár és maradt atya házában. **12** Sok idő múlt el és meghalt Súá leánya, Jehúda felesége; és megvigasztalódott Jehúda és fölment juhainak nyíriőhez, ő és Chíra, az ő adullámi barátja, Timnába. **13** És tudtára adták Támárnak, mondván: Íme, ipad fölmegy Timnába juhait nyírni. **14** És letette özvegyisége ruháit magáról, elföldte magát fatyollal és beburkolózott és leült Énájim bejáratán, mely a Timnába való úton van, mert láttá, hogy nagy lett Séla és ő nem adatott hozzá feleségül. **15** És meglátta őt Jehúda és parázának gondolta, mert elföldte arcát. **16** És letért hozzá az útra és mondta: Nosza, kérlek, hadd menjek be hozzád – mert nem tudta, hogy a menyé. Mondta: Mit adsz nekem, ha bejössz hozzá? **17** És mondta: Én küldök majd egy kecskegödölyét a nyájából. Mondta: Ha adsz zálogot, a míg elküldök. **18** És mondta: Mi az a zálog, a mit adjak neked? Mondta: Pecséted, zsinóród

és a botod, mely kezeden van. És odaadta neki, bement hozzá, és viselős lett tőle. **19** És fölkelt, elment és letette fátyolát magáról, és felöltötte övezegysége ruháit. **20** És elküldte Jehúda a kecskegödölyét az ő adullámi barátja által, hogy átvegye a zálogot az asszony kezéből, de nem találta. **21** És megkérdezte a helyisége embereit, mondván: Hol van a szentelt nő, a ki Énájiban az út mellett van? Mondták: Nem volt erre szentelt nő. **22** És visszatérített Jehúdához és mondta: Nem találtam meg őt, és a helyég emberei is mondta: Nem volt erre szentelt nő. **23** És mondta Jehúda: Tartsa meg magának, nehogy csúffá legyünk; íme, elküldtem a gödölyét, te pedig nem találtad meg őt. **24** És történt mintegy három hónap múlva, tudtára adták Jehúdának, mondván: Paráznlákkodott Támár, a menyed, és íme, viselős is paráznaságóból. És mondta Jehúda: Vezessétek ki, hogy élégettessék. **25** Éppen kivezették, ekkor küldött ipjához, mondván: Attól a férfitól, akié ezek, vagyok én viselős; mondta ugyanis: Ismerd csak fel, kié ez a pecsét, a zsinór és a bot. **26** És fölismerte Jehúda és mondta: Igazságosabb ő nálamnál, mivelhogy nem adtam őt Sélá fiamhoz. És többé nem ismerte meg őt. **27** És volt szülésekör, íme, ikek a méhében. **28** És volt, midőn szült, kinyúlt az egyiknek keze; akkor vett a bába és rákötött kezére piros fonalat, mondván: Ez jött ki először. **29** S történt, a mint visszahúzta kezét, íme kijött testvére, és mondta: Mily rést törtél magadnak! És így nevezték őt el: Pérezc. **30** Azután kijött testvére, a kinek kezén volt a piros fonal, és így nevezték el: Zérach.

39 József pedig levített Egyiptomba és megvette Potifár, Fáraó udvari tiszte, a testőrök főnöke, egy egyptomi férfi, az ismaelitaikról, akik levitték őt oda. **2** És az Örökkévaló volt Józseffel és szerencsés ember lett; és volt urának, az egyptomiak házában. **3** Midőn láttá az ura, hogy az Örökkévaló van és hogy minden amit tesz, az Örökkévaló sikeressé tesz kezében, **4** akkor József kegyet talált a szemeiben és szolgálta őt; az pedig háza felé rendelte és minden, amije volt, kezébe adott. **5** És volt, amiota őt rendelte a háza fölén és minden fölé, amije volt, megáldotta az Örökkévaló az egyptominak a házát József miatt; és az Örökkévaló áldása volt minden, amije volt a házban és a mezőn. **6** És hagyott minden, amije volt, József kezében és nem tudott mellette semmiről, csakis a kenyérről, melyet evett; József pedig szép termetű és szép ábrázatú volt. **7** És történt e dolgok után, rávetette urának felesége a szemeit Józsefre és mondta: Hálj velem. **8** De ő vonakodott és mondta ura feleségének: Íme, az én uram nem tud mellettem semmiről, mi van a házban és minden, amije van, kezembe adott. **9** Nincs nagyobb nálamnál a házban és nem vont meg tőlem semmit, csak téged, mivelhogy te a felesége vagy; hogy tenném hát meg ezt a nagy gonoszságot és vétkeznm Isten ellen? **10** És volt, midőn beszélt Józseffel nap nap után, ő nem hallgatott rá, hogy vele háljon, hogy vele legyen. **11** És történt egy napon, midőn bement a házba, hogy végezze munkáját és nem volt senki a ház emberei közül ott a házban, **12** akkor megragadta őt (a nő) ruhájánál fogva, mondván: Hálj velem; de ő otthagya ruháját a kezében, elmenekült és kiment az utcára. **13** És volt, midőn láttá, hogy otthagya ruháját a kezében és kimenekült az utcára, **14** akkor hívta házának embereit és szolt hozzájuk,

mondván: Lássátok, hozzat nekünk egy héber embert, hogy csúfot üzzön belölünk: bejött hozzá, hogy velem háljon, de én hangsosan kiabáltam; **15** és volt, midőn hallotta, hogy fölemelem hangomat és kiáltok, akkor itt hagyta ruháját nálam, elmenekült és kiment az utcára. **16** És eltette ruháját magánál, míg jött az ura az ő házába. **17** És szolt hozzá a szavak szerint, mondván: Bejött hozzá a héber szolga, akit hoztál nekünk, hogy csúfot üzzön belölöm. **18** És volt, midőn fölemelem hangomat és kiáltottam, akkor itt hagyta ruháját nálam és elmenekült az utcára. **19** És volt, midőn hallotta az ő ura feleségének szavait, melyekkel szolt hozzá, mondván: Ilyen dolgokat tett velem a te szolgád, akkor föllobbant a haragja. **20** Vette tehát József ura őt és a fogházba vetette, arra a helyre, ahol a király foglyai fogva voltak; és ott volt a fogházban. **21** De az Örökkévaló volt Józseffel, feléje fordította a kegyelmet és kegyet adott neki a fogház főnöke szemeiben. **22** És átadta a fogház főnöke József kezébe mind a foglyokat, akik a fogházban voltak és minden, amit ott végeztek, ő végzett. **23** A fogház főnöke nem nézett semmi után, ami (József) kezében volt, minthogy az Örökkévaló vele volt, és amit ő végzett, az Örökkévaló sikeressé tette.

40 Történt pedig eme dolgok után, vétkeztek Egyiptom királynak pohárnoka és a sütőmester, az ő uruk, Egyiptom király ellen. **2** És Fáraó megharagudott két udvari tisztejére, a főpohárnokra és a fősutőmesterre; **3** és őrizet alá helyezte őket a testőrök főnökének házában, a fogházba, arra a helyre, ahol József fogva volt. **4** És rendelte a testőrök főnöke Józsefet melléjük ez szolgálta őket; és voltak egy ideig őrizet alatt. **5** És álmadtak álmot minden a ketten, mindegyik a maga álmát egy éjjel, mindegyik álmának megfejtése szerint, a pohárnok és a sütőmester, akik Egyiptom királyánál voltak, akik fogva voltak a fogházban. **6** Bement hozzájuk József reggel és láttá őket, hogy íme kedvetlenek. **7** És megkérdezte Faraó udvari tisztejét, akik vele voltak őrizet alatt ura házában, mondván: Miért olyan szomorú arcotok ma? **8** És mondta neki: Álmot álmadtunk és nincs, aki megfejtse; József pedig mondta nekik: Nem-e Istennél vannak a megfejtések? Beszéljetek csak el nekem. **9** Elbeszélte tehát a főpohárnok az ő álmát Józsefnek és mondta neki: Álmomban, íme, szőlőtől előttem; **10** a szőlőtől pedig hárrom vessző és az, amint fakadt, kinyílt a virága, fürtjei érleltek bogyókat, **11** Faraó serlege pedig a kezemben; és én vettettem a bogyókat, kifacsartam azokat Faraó serlegébe és odatettettem a serleget Faraó tenyerére. **12** És mondta neki József: Ez a megfejtése: a hárrom vessző, az hárrom nap. **13** Hárrom nap múlva számba veszi Faraó a te fejedet és visszahelyez állásodba, és te adod Faraó serlegét a kezébe, az előbbi rend szerint, midőn pohárnoka voltál. **14** Csakhogy emlékezz meg rólam magadban, amint jó dolgod lesz és tegyél velem, kérlek, kegyelmet, hogy említs meg engem Fáraónál és vezess ki engem ebből a házból. **15** Mert elloptak engem a héberek országából, és itt sem tettem semmit, hogy börtönbe vetettek engem. **16** És láttá a fősutőmester, hogy jól fejtette meg és mondta Józsefnek: Én nemek is álmomban, íme, hárrom fonott kosár a fejemen; **17** a legfelső kosárban pedig Fáraónak minden ételéből, sütőmester műve, és a madár eszi azt a kosáróból

a fejemről. 18 És felelt József, mondván: Ez a megfejtése: a három kosár, az három nap. 19 Három nap múlva levelezni Fáraó a te fejedet rólad és fölakasztanak a fára, a madár pedig eszi majd húsodat rólad. 20 És volt a harmadik napon, Fáraó születése napján, lakomát csinált összes szolgáinak; és számba vette a főpohárnot fejét és a fősütőmester fejét szolgái között. 21 És visszahelyezte a főpohárnotokat pohárnyoksgágába, és ez adta a serleget Fáraó tenyerére. 22 A fősütőmestert pedig fölakaszották, amint megfejtette nekik József. 23 De nem emlékezett meg a főpohárnot Józsefről, hanem elfejtette őt.

41 És történt két év múltán, Fáraó álmودott, és íme, ő áll a folyam mellett. 2 És íme, a folyamból feljön hét tehén, szép ábrázatúak és kövér húsúak, és legelnek a nádasban. 3 És íme, más hét tehén jön fel utánuk a folyamból, rút ábrázatúak és vékony húsúak; és megálltak a tehenek mellett a folyam partján. 4 És fölfalták a tehenek, a rút ábrázatúak és vékony húsúak, a hét tehenet, a szép ábrázatúakat és kövéreket; és Fáraó fölébredt. 5 Elaludt és álmودott másodszor; és íme, hét kalász terem egy száron, kövérek és szépek. 6 És íme hét kalász, vékony és a keleti széltől elperzselt, nő utánuk. 7 És elnyelték a vékony kalászok a hét kövér és tele kalászt; Fáraó fölébredt és íme, álm volt. 8 És volt reggel, nyugtalankodott a lelke, elküldött és hivatta Egyiptom összes írástudót és összes bőlcseit; és elbeszélte nekik Fáraó az ő álmát, de nem volt, aki megfejtse azokat Fáraónak. 9 Ekkor szolt a főpohárnot Fáraóhoz, mondván: Vétkeimet említem én fól ma. 10 Fáraó haragudott az ő szolgáira és őrizet alá helyezett engem a testőrök főnökének házában, engem és a fősütőmestert. 11 Mi pedig álmadtunk álmot egy éjjel, én és ő; mindegyik a maga álmának megfejtése szerint álmadtunk. 12 És ott volt velünk egy héber fiú, a testőrök főnökének szolgája, mi elbeszéltük neki és ő megfejtette nekünk álmainkat; mindegyiknek a maga álma szerint fejtette meg. 13 És volt, amint ő megfejtette nekünk, úgy lett, engem visszahelyeztek állásomba, őt pedig felakaszották. 14 És elküldött Fáraó, hivatta Józsefet és gyorsan kivettké a börtönből; megnyiratkozott, ruhát váltott és bement Fáraóhoz. 15 És mondta Fáraó Józsefnek: Álmot álmadtam és nincs, aki megfejtse, én pedig hallottam rólaid, mondván: értesz álmot, hogy megfejtsd azt. 16 És felelt József Fáraónak, mondván: Nem én, Isten jelenti ki Fáraó békéjét. 17 És szolt Fáraó Józsefhez: Álmomban, íme, én álltam a folyam partján. 18 És íme, a folyamból feljön hét tehén, kövér húsúak és szép alakúak, és legelnek a nádasban. 19 És íme, más hét tehén jön fel utánuk, hitványak, igen rút alakúak és sovány húsúak; nem láttam olyanokat Egyiptom egész országában rútságra nézve. 20 És fölfalták a sovány és rút tehenek az első hét tehenet, a kövéreket; 21 és bejutottak belsejükbe, de nem ismerszett meg, hogy bejutottak belsejükbe, és ábrázatuk oly rút volt, mint kezdetben; erre fölébredtem. 22 Azután láttam álmomban, íme, hét kalász terem egy száron, teliek és szépek. 23 És íme, hét kalász, aszott, vékony, a keleti széltől elperzselve nő utánuk; 24 és elnyelték a vékony kalászok a hét szép kalászt. És elmondta az írástudóknak, de nincs, aki megmagyarázza nekem. 25 És mondta József Fáraónak: Fáraó álma egy; amit

Isten tesz, tudtára adta Fáraónak. 26 A hét szép tehén, az hét év, a hét szép kalász az hét év; az álom egy. 27 És a hét sovány és rút tehén, mely utánuk följött, az hét év, meg a hét üres kalász, a keleti széltől perzselve – lesz az éhség hét éve. 28 Ez az, amit mondta Fáraónak; amit Isten tesz, azt megmutatta Fáraónak. 29 Íme, hét év jön, nagy bőség lesz Egyiptom egész országában. 30 De támad majd az éhség hét éve utánuk, úgy, hogy elfelejtik az egész bőséget Egyiptom országában; és fölemészti az éhség az országot. 31 És nem ismerszik majd meg a bőség az országban azon éhség miatt, azután, mert igen nyomasztó lesz az. 32 Hogy pedig az álom megismétlődött Fáraónál, kétszer, mivel meg van állapítva a dolog az Istenről és siet az Isten, hogy megtegye. 33 Most tehát szemeljen ki Fáraó értelmes és bölcs férfit és tegye őt Egyiptom országa fölé. 34 Tegye meg Fáraó, hogy rendeljen felügyelőket az ország fölöl, és szedjen ötödöt Egyiptom országában a bőség hét évében. 35 És gyűjtsék össze minden eleséget a jó éveknek, ezeknek a jövőnknek; halmozanak föl gabonát Fáraó keze alatt, eleségül a városokban és őrizzék meg. 36 És legyen az eleség őrizetül az ország számára az éhség hét évére, amelyek lesznek Egyiptom országában, hogy el ne vesszen az ország az éhség miatt. 37 És jónak tetszett a dolog Fáraó szemeiben és összes szolgái szemeiben; 38 és mondta Fáraó szolgáinak: Találhatunk-e ilyet mint ez, férfiút, akiben Isten szelleme van? 39 És mondta Fáraó Józsefnek: Miután Isten tudatta veled mindezet, nincs olyan értelmes és bölcs, mint te. 40 Te legyél házam fölött és parancsodhoz alkalmazkodjék egész népem; csak a trónnal leszek nagyobb nálad. 41 És mondta Fáraó Józsefnek: Lásd, én tettelek téged Egyiptom egész országa fölé. 42 És lehúulta Fáraó a gyűrűjét kezéről és rátette azt József kezére, felültözötté őt bisszusruhába és tette az arany láncot a nyakába. 43 És meghordoztatta őt másodrendű kocsijában és kiáltották előtőle: Ávréch! Így tette őt Egyiptom egész országa fölé. 44 És mondta Fáraó Józsefnek: Én vagyok Fáraó, de nálad nélkül ne emelje föl senki se kezét, se lábat Egyiptom egész országában. 45 És elnevezte Fáraó Józsefet Cofnász-Pánéáchnak, és nekiadta Osznászt, Pótifera, Ón papjának leányát feleségül; és József kiment Egyiptom földjére. 46 József pedig harminc éves volt, midőn állt Fáraó, Egyiptom királya előtt; és kiment József Fáraó színe elől és bejárta Egyiptom egész országát. 47 És termett a föld a bőség hét évében tele marokkal. 48 És ő összegyűjtötte minden az eleséget a hét évre, mely Egyiptom országában volt és eltett eleséget a városokba; eleséget a város mezejének, mely körülötte volt, betette abba. 49 És fölhalmozott József gabonát, mint a tenger fővenye, igen sokat, amíg nem fölhagyott, hogy számba vegye, mert nem volt száma. 50 Józsefnek pedig született két fia, mielőtt elérkezett az éhség éve, akiket szült neki Osznász, Pótifera, Ón papjának a leánya. 51 És elnevezte József az elsőszülöttet Menássénak: mert elfelejtette velem Isten minden bajomat és atyám egész házát. 52 A másodikat pedig elnevezte Efráimnak: mert megszaporított engem nyomorúságom földjén. 53 És véget ért a bőség hét éve, mely volt Egyiptomban. 54 És kezdett az éhség hét éve bekövetkezni, amint mondta József: éhség volt minden országban, Egyiptom egész országában pedig

volt kenyér. 55 Majd éhezett Egyiptom egész országa és a nép kiáltott Fáraóhoz kenyérért; Fáraó pedig mondta egész Egyiptomnak: Menjetek Józsefhez, amitő fog nektek mondani, azt tegyétek. 56 Az éhség pedig volt az ország egész színén; akkor megnyitotta József mindenakat (a tárákat), amelyekben volt és eladt gabonát Egyiptomnak; az éhség pedig erősbödött Egyiptom országában. 57 És az egész föld eljött Egyiptomba gabonát venni Józsefhez, mert erős volt az éhség az egész földön.

42 Midőn látta Jákob, hogy van gabona Egyiptomban, mondta Jákob a fiainak: Miért nézitek egymást? 2 És mondta: Íme; hallottam, hogy van gabona Egyiptomban; menjetek le oda és vegyetek nekünk onnan gabonát, hogy eljünk és meg ne haljunk. 3 És lementek József testvérei tizen, hogy gabonát vegyenek Egyiptomból. 4 De Benjámint, József testvérét nem ereszte el Jákob a testvéreivel, mert azt mondta: Netalán baleset érnél! 5 És eljöttek Izrael fiai, hogy gabonát vegyenek, az odajövök között, mert éhség volt Kánaán országában. 6 József pedig, ő volt a kormányzó az ország, fölött, ő az, aki eladt a gabonát az ország egész népének; és eljöttek József testvérei és leborultak előtte arccal a földre. 7 Midőn meglátta József az ő testvéreit, fölismerte őket; de idegennek tetette magát velük szemben és keményen beszélt velük és mondta nekik: Honnan jöttök? Ók mondta: Kánaán országából, hogy eleséget vegyünk. 8 József fölismerte testvéreit, de ők ne ismerték föl. 9 És megemlékezett József az álmokról, melyeket álmодott felőlük; és mondta nekik: Kémek vagytok ti, hogy megtékinthesetek az ország meztelenségét, azért jöttetek. 10 És ők mondta nekik: Nem, uram; hanem szolgáid jöttek, hogy eleséget vegyenek. 11 Mindnyájan egy ember fiai vagyunk mi; becsületesek vagyunk mi, soha sem voltak a te szolgáid kémek. 12 De ő mondta nekik: Nem, hanem az ország meztelenségét megtékintheti jöttetek. 13 És ők mondta: Tizenketten vannak a te szolgáid, testvérek vagyunk mi, egy ember fiai Kánaán országában; és íme, a legkisebb atyánknál van ma, az egyik pedig nincs meg. 14 És mondta nekik József: Az az, amit szóltam hozzátok, mondva: Kémek vagytok ti. 15 Ezáltal fogtok megpróbáltatni: Fáraó életére, nem mentek ki innen, hanem ha eljön legkisebb testvéreteket ide. 16 Küldjetek magatok közül egyet, hogy elhozza testvéreteket, ti pedig fogva maradtok, hogy megpróbáltassanak szavaitok, vajon igazság van-e veletek? Ha pedig nem, Fáraó életére, bizony kémek vagytok. 17 És együtt tette őket őrizet alá három napra. 18 És mondta nekik József a harmadik napon: Ezt tegyétek, hogy eljeket az Isten felem én. 19 Ha becsületesek vagytok, egyik testvéreteket maradjon fogva őrizeteket házában, ti pedig menjetek, vigyetek gabonát házáitok éhségére. 20 Legkisebb testvéreteket hozzátok el hozzá, hogy igazoltassanak szavaitok és meg ne haljatok; és így tettek. 21 És mondta egymásnak: Bizony vétkesek vagyunk mi testvéünk miatt, mivel hogyan láttuk lelke szorongását, midőn könyörgött nekünk, de mi nem hallgattunk rá; azért jött ránk ez a szorongatás. 22 És felelt nekik Rúbén, mondva: Nem szóltam-e nektek, mondva: Ne vétkezzetek a gyermek ellen, de ti nem hallgattatok rám; és íme, vérét is számon

kérík. 23 Ók pedig nem tudták, hogy József érti, mert tolmács volt közöttük. 24 És ő elfordult tőlük és sírt; azután visszatért hozzájuk és beszélt velük, elvette tőlük Simont és bezárta őt szemük láttára. 25 És megparancsolta József, hogy töltés meg az edényeket gabonával és hogy tegyék vissza pénzüket mindegyiknek a zsákja, és hogy adjanak nekik élelmet az útra; és így tettek velük. 26 Ók föltették gabonájukat szamaráikra és elmentek onnan. 27 Az egyik kibontotta zsákját, hogy abrakot adjon szamarának a szálláson; és meglátta pénzét, hogy íme a zsákja szájában van. 28 És mondta testvéreinek: Visszatették pénzemet és itt is van zsákomban; akkor elment bátorságuk és remegve fordultak egymáshoz, mondva: Mit is tett Isten velünk? 29 És elérkeztek Jákobhoz, az ő atyujukhoz Kánaán országába és tudtára adták neki mindazt, ami őket érte, mondva: 30 Beszélt velünk a férfiú, az ország ura keményen olyanoknak tartott bennünket, mint aikik kikémlelik az országot. 31 Mi pedig mondta neki: Becsületesek vagyunk, nem voltunk soha kémek; 32 tizenketten vagyunk mi testvérek, atyánk fiai; nincs meg, a legkisebb pedig atyánknál van Kánaán országában. 33 És mondta nekünk a férfiú, az ország ura; Erről tudom meg, hogy becsületesek vagytok, egyik testvéreteket hagyjátok nálam és a házáitok éhségére valót vegyétek és menjetek. 34 És hozzájuk el legkisebb testvéreket hozzá, hogy megtudjam, hogy nem vagytok kémek, hogy becsületesek vagytok; testvéreteket kiadom majd nektek az országot bejáratjátok. 35 És volt, ahogy ők kiürítették zsákjaikat, íme, mindeneknek a pénzcsomagja a zsákjában; midőn meglátták pénzcsomagjaikat, ők és atyuk, megfélemtettek. 36 És mondta nekik Jákob, az ő atyuk: Engem megfosztotok ti gyermekimről: József nincs, Simon nincs és Benjámint elviszitek; engem ér minden! 37 És szót Rúbén az ő atyához, mondva: Két fiamat öld meg, ha nem hozom el hozzád; add őt az én kezemre és én visszahozom neked. 38 De ő mondta: Nem meg le fiam veletek, mert testvére meghalt és ő egyedül maradt meg; ha baleset érné az úton, melyen mentek, akkor leszállítjátok ősz fejemet búbánatban a sírba. (Sheol h7585)

43 Az éhség pedig nyomasztó volt az országban. 2 És volt, midőn egyszeren elfogyasztották a gabonát, melyet hoztak Egyiptomból, mondta nekik atyuk: Menjetek vissza, vegyetek nekünk egy kevés eleséget. 3 És szót hozzá Júda, mondva: Óva intett bennünket a férfiú, mondva: Ne lássátok színet, hacsak nincs testvéreteket veletek. 4 Ha tehát elereszted testvérünket velünk, lemegyünk és veszünk neked eleséget; 5 ha pedig nem ereszted el, nem meggyünk le, mert a férfiú megmondta nekünk: Ne lássátok színet, hacsak nincs testvéreteket veletek. 6 És mondta Izrael: Miért tettek velem rosszat, tudtára adván a férfiúnak, hogy van még testvéreteket? 7 És ők mondta: Kérdezősködött a férfiú felőlünk és nemzetünk felől, mondva: Él-e még atyátok, van-e még testvéreteket? És mi tudtára adtuk e szavak szerint; tudhattuk-e, hogy azt fogja mondani, hozzájuk le testvéreteket? 8 És mondta Júda Izraelnek, az ő atyának: Ereszd csak el a fiút én velem, hogy fölkerekedjünk és elmenjünk, hogy eljünk és meg ne haljunk, mi is, te is és gyermekünk is. 9 Én kezeskedem érte, az én kezemből követél; ha nem hozom őt el hozzád és

odaállítom eléd, akkor vétkeztem ellened minden időre. 10 Mert ha nem késlekedtünk volna, bizony mostmár visszatérünk volna kétszer. 11 És mondta nekik Izrael, az ŏ atyuk: Ha már így van, ezt tegyétek: Vegyetek az ország legjavából edényeitekbe és vigyétek le a férfiúnak ajándék gyanánt; egy kevés balzsamot, egy kevés mézet, fűszereket is lótuszt, pisztáciadiót és mandolát. 12 Meg kétszeres pénzt vegyetek kezetekbe; a pénzt is, melyet visszatettek zsákjaitok szájába; vigyétek vissza kezetekben, talán tévedés az. 13 Testvéreteket is vegyétek, kerekedjetek föl és menjetek vissza a férfiúhoz. 14 És Isten, a mindenható adjon nektek igralmat a férfiú előtt, hogy elbocsássa veletek másik testvéreteket és Benjámint; én pedig amint megfoszttam gyermekemtől, hát legyek megfosztva! 15 És vették az emberek ezt az ajándékot és kétszeres pénzt vettek kezükbe, meg Benjámint; fölkerekedtek, lementek Egyiptomba és odaállottak József elő. 16 Midőn láttá József velük Benjámint, mondta annak, aki háza fölött volt: Vidd be az embereket a házba, vági vágóállatot és készítsd el, mert nálam fognak enni az emberek délnél. 17 És a férfiú úgy tett, amint József mondta és bevitt a férfiú az embereket József házába. 18 Az emberek pedig megfelemeltek, hogy bevitték József házába és mondálták: A pénz miatt, mely visszakerült zsákjainkba elsőízben, visznek be minket, hogy ránk támadjanak és ránk vessék magukat és elvegyenek bennünket rabszolgáknak, és szamarainkat. 19 És odaléptek a férfiúhoz, ki József háza fölött volt, és szóltak hozzá a ház bejáratában, 20 és mondálták: Kérünk, uram! lejöttünk első ízben, hogy eleséget vegyünk; 21 és volt, midőn bementünk a szállásra és kinyitottuk zsákjainkat, íme, mindenbőröknek a pénze zsákja szájában van, péncünk az ŏ súlya szerint; mi pedig visszahoztuk azt kezünkben. 22 Meg másik pénzt hoztunk le kezünkben, hogy eleséget vegyünk; nem tudjuk, ki tette pénzünket zsákjainka. 23 De ŏ mondta: Béke veletek! Ne féljetek, Istenetek és atyátok Istene adott nektek kincset zsákjaitokba, péncetek eljutott hozzáim. És kivezette hozzájuk Simont. 24 És bevitte a férfiú az embereket József házába, adott vizet, megmosták lábaikat és adott abrakot szamarainknak. 25 Ők pedig előkészítétek az ajándékot, mire József bejött délnél; mert hallották, hogy ott fognak enni ételt. 26 Midőn József bejött a házba, bevitték neki az ajándékot, mely kezükben volt, a házba; és leborultak előtte a földre. 27 És ŏ kérdezte őket jólétükről és mondta: Békességen van-e öreg atyátok, akiről szólítatok, vajon él-e még? 28 És ŏk mondálták: Békességen van szolgád, a mi atyánk, még él; meghajtolt és leborultak. 29 Ő pedig felvette szemeit és meglátta Benjámint, az ŏ testvérit, anyjának fiát és mondta: Ez a legkisebb testvéretek, akiről nekem szólítatok? És mondta: Isten legyen kegyes irántad, fiam! 30 De József sietett, mert kigyulladt szeretete testvére iránt és sírni akart; bement a szobába és ott sírt. 31 Azután megmosta az arcát és kiment; tartóztatta magát és mondta: Hozzátok az ételt. 32 És hozták, neki külön és nekik külön és az egyiptomiaknak, aik vele ettek, külön, mert nem bírtak az egyiptomiak enni a hébrekekkel ételt, mert utálat az az egyiptomiaknak. 33 És leültek előtte, az elsőszülött elsőszülöttegye szerint és a fiatalabb fiatalaságá szerint és bámultak a férfiak egymásra. 34 És vittek ajándékokat

ő tőle hozzájuk és több volt Benjámin ajándéka valamennyinek az ajándékánál ötszörte; és ittak és megrészegedtek nála.

44 És megparancsolta annak, aki háza fölött volt, mondván: Töltsd meg az emberek zsákjait eleséggel, amennyit csak bírnak elvinni, és tessék mindegyiknek pénzét zsákjának szájába. 2 Serlegemet pedig, az ezüst serleget tessék a legkisebbik zsákjának a szájába, meg gabonájának árát; és az cselekedett József szava szerint, amit szolt. 3 A reggel virradt és az emberek elbocsáttattak, ők és szamarai. 4 Alig mentek ki a városból, nem mentek messze és József mondta annak, aki háza fölött volt: Kerekedj föl, vedd ūzöbe az embereket és ha elérte őket, mondd nekik: Miért fizettek rosszat a jó helyett? 5 Nemde ez az, amiből iszik az én uram és ŏ jósol is abból; rosszul cselekedtétek, amit tettek. 6 Az elérte őket és mondta nekik ezeket a szavakat. 7 És ŏ mondta neki: Miért beszél uram eme szavak szerint? Távol legyen szolgáldtól, hogy cselekedjenek ilyen dolgot. 8 Íme, a pénzt, melyet megtaláltunk zsákjaink szájában, visszahoztuk neked Kánaán országából; hogy lopnánk tehát uradnak házából ezüstöt vagy aranyat? 9 Akinél megtalálják szolgáid közül, haljon meg; és mi is leszünk uramnak rabszolgái. 10 És ŏ mondta: Most is szavaitok szerint legyen! Akinél megtalálják, az legyen rabszolgám, de ti mentek lesztek. 11 És siettek, és lerakta mindegyik az ŏ zsákját a földre és kibontotta mindegyik az ŏ zsákját. 12 És az átkutatta, a legnagyobbknál kezdte és a legkisebbknél végezte; és megtaláltatott a serleg Benjámin zsákjában. 13 Erre megszaggatták ruhákat, fölrakodott mindenbőrök az ŏ szamarára és visszatértek a városba. 14 És bementek Júda meg testvérei József házába, ő pedig még ott volt, és leborultak előtte a földre. 15 És mondta nekik József: Micsoda dolog az, amit ti tettek? Vajon nem tudjátok-e, hogy jósolni tud olyan férfiú, mint én vagyok? 16 És mondta Júda: Mit mondunk uramnak, mit szólunk és mivel igazoljuk magunkat? Isten megtalálta szolgáid bűnét! Íme, mi rabszolgái vagyunk uramnak, mi is és az is, aki nekem kezében a serleg megtaláltatott. 17 De ŏ mondta: Távol legyen tőlem, hogy ezt megtegyem; az, aki nekem kezében a serleg megtaláltatott, az legyen rabszolgám, ti pedig menjetek békében atyátokhoz. 18 Akkor odalépett hozzá Júda és mondta: Kérlek, uram, hadd szóljon csak szolgád egy szót uram fülei hallatára és ne gerjedjen föl haragod szolgád ellen, mert te olyan vagy, mint Fáraó. 19 Uram kérdezte szolgáit, mondván: Van-e atyátok vagy testvéretek? 20 És mi mondta uramnak: Van nekünk egy öreg atyánk és öregségének gyermeké, a legkisebb testvére pedig meghalt és ŏ maradt egyedül az anyjától, atya pedig szereti őt. 21 És te mondadt szolgáidnak: Hozzátok le őt hozzáim, hadd vessem rá szemeimet. 22 De mi mondta uramnak: A fiú nem hagyhatja el az atyját; ha elhagyja az atyját, ez meghal. 23 Te azonban mondadt szolgáidnak: Ha nem jön le legkisebb testvéretek veletek, ne lássátok többé az én színetem. 24 És volt, midőn fölmentünk szolgádhoz, az én atyámhoz, tudtára adtuk neki uram szavait. 25 És mondta atyánk: Menjetek vissza, vegyetek nekünk egy kevés eleséget! 26 De mi mondta: Nem lehetünk le; ha legkisebb testvéreink velünk van, akkor lemegyünk, mert nem láthatjuk a férfi színét,

ha legkisebb testvérünk nincs velünk. **27** És mondta szolgád, az én atyám nekünk: Ti tudjátok, hogy kettőt szült nekem feleségem; **28** és elment az egyik tőlem és azt mondta: Bizony szétszaggattatott, és nem láttam őt mindeddig. **29** Ha elviszitek ezt is szí nem elől és baleset éri őt, akkor leszállítjátok ősz fejemet szerencsétlenségen a sírba. (*Sheol h7585*) **30** Most tehát, midőn eljövök szolgádhoz, az én atyámhoz és a fiú nincs velünk az ő lelke pedig össze van kötve lelkével, **31** és lesz, midőn látja, hogy a fiú nincs meg, meghal, és leszállították szolgád ősz fejét a te szolgádnak, a mi atyánknak búbánatban a sírba. (*Sheol h7585*) **32** Mert szolgág kezeskedett a fiúért atyámnál; mondva: Ha meg nem hozom őt nekem, vétkezem atyám ellen minden időre. **33** És most, maradjon csak a te szolgág a fiú helyett rabszolgául uramnak, a fiú pedig menjen föl testvéreivel; **34** mert hogy menjek föl atyámhoz és a fiú nincs velem? Nem nézhetném a szerencsétlenséget, mely atyámát éri.

45 Ekkor nem bírta József magát tartóztatni mindenek előtt, akik mellette álltak és kiáltott: Vezessetek ki mindenkit tőlem! És nem állt senki nála, midőn megismerte magát József az ő testvéreivel. **2** És hangos sírársa fakadt, hogy meghallották az egyiptomiak és meghallotta Fáraó háza. **3** És mondta József az ő testvéreinek: Én vagyok József! Él-e még atyám? De testvérei nem bírtak felelni neki, mert megrémültek tőle. **4** József pedig mondta az ő testvéreinek: Lépjeket csak ide hozzám! És odaléptek, ő pedig mondta: Én vagyok József, a ti testvéretek, akit eladtatok Egyiptomba. **5** Most pedig ne bántódjatok és ne keltsen haragot szemeitekben, hogy eladtatok engem ide, mert életfenntartásra küldött engem Isten előttetek. **6** Mert immár két éve van az éhség az országban a még őt év, amelyekben nem lesz szántás és aratás **7** Azért küldött engem Isten előttetek, hogy megtartsak-nektek maradékot a földön és hogy életben tartalak benneteket nagy megmenekülésre. **8** Most tehát, nem ti küldtetek engem ide, hanem Isten; ő tett engem atyává Fáraónak, urává az ő egész házának és uralkodvá Egyiptom egész országában. **9** Siesseltek, menjetek föl atyámhoz és mondjátok neki: Így szól a te fiaid József, Isten tett engem egész Egyiptom urává; jöjj le hozzám, ne veszegelj. **10** És lakjál Gósén földjén, hogy közel légy hozzáim, te, fiaid és fiaid fiai, juhod, marhád és mindenek, amid van. **11** Én pedig eltartalak téged ott, mert még őt évig lesz éhség; hogy el ne szegényedj te, házad és mindenek, amid van. **12** És íme, szemeitek lájták és testvérem, Benjámin szemei, hogy az én szám az, amely szól hozzátok. **13** Adjátok tudtára atyámnak minden dicsőséget Egyiptomban és mindenek, amit láttatok; siesseltek és hozzátok le atyámát ide. **14** És borult Bénjáminnak, az ő testvérenek a nyakába és sírt; Benjámin meg sít az ő nyakán. **15** Megcsókolta összes testvéreit és sírt rajtuk; azután pedig beszéltek vele testvérei. **16** És a hír hallatszott Fáraó házában, mondva: Eljöttek József testvérei. És jónak tetszett Fáraó szemeiben és szolgái szemeiben. **17** És mondta Fáraó Józsefnek: Mondd testvéreidnek, ezt tegyétek, rakjátok meg barnaitokat és eredjetek, menjetek Kánaán országába; **18** és vegyétek atyátokat, meg házatok népet és jöjjetek el

hozzám; én pedig hadd adjam nektek Egyiptom országának legjavát, hogy egyétek a föld zsírját. **19** Neked pedig meg van parancsolva: Ezt tegyétek, vegyetek magatoknak Egyiptom országából szekereket gyermekeitek és feleségeitek számára, és vegyétek föl atyátokat és jöjjetek el. **20** Szemetek pedig ne sajnálja holmitokat, mert Egyiptom országának legjava a tietek. **21** És így cselekedtek Izrael fiai; József pedig adott nekik szekereket Fáraó parancsára, és adott nekik élelmet az útra. **22** Mindnyájuknak adott, mindegyiknek két váltó ruhát, Benjáminnak pedig adott háromszáz ezüstöt és őt váltó ruhát. **23** Atyának pedig küldött illetéknélküppen: Tíz szamarat, mely vitt Egyiptom legjavából és tíz nőstény szamarat, mely vitt gabonát és kenyerset, és eledelezte atyának az útra. **24** És elbocsátott testvéreit és elmentek; és mondta nekik: Ne vesszetek össze az úton! **25** Fölmentek Egyiptomból és elérkeztek Kánaán országába Jákobhoz, az ő atyujukhoz. **26** És tudtára adták neki, mondva: József még él, és hogy ő uralkodik Egyiptom egész országán; de megdermedt szíve, mert nem hiti nekik. **27** És elbeszélte neki József minden szavát, amit szolt hozzájuk, és láta a szekereket, melyeket József küldött, hogy őt vigyék; akkor föléledt Jákobnak, az ő atyujuknak lelke. **28** És mondta Izrael: Sok ez! József fiam még él! Hadd megyek, hogy lássam őt, mielőtt meghalok.

46 És elindult Izrael és minden, amibe volt és elérkeztek Beér-Sevába; és ő áldozott áldozatokat az ő atya, Izsák Istenének. **2** És szolt Isten Izraelhez éjjeli jelenésben és mondta: Jákob, Jákob! ő pedig mondta: Itt vagyok. **3** És mondta: Én vagyok az Isten, atyád Istene, ne félj lemenni Egyiptomba, mert nagy néppé teszlek téged ott. **4** Én lemegyek veled Egyiptomba és én föl is hozlak téged; József pedig teszi majd kezét szemeidre. **5** És fölkerekedett Jákob Beér-Sevából és vitték Izrael fiai Jákobot, az ő atyukat, gyermekeiket és feleségeiket a szekereken, melyeket Fáraó küldött, hogy vigyék őt. **6** Vették nyájaikat és szerzeményüket, amit szereztek Kánaán országában és eljöttek Egyiptomba; Jákob és minden magzata vele. **7** Fiait és fiainak fiait, leányait és fiainak leányait; minden magzatát elvitte magával Egyiptomba. **8** Ezek pedig Izrael fiainak nevei, akik eljöttek Egyiptomba, Jákob és fiai; Jákob elsőszülötte: Rúbén. **9** Rúbén fiai pedig: Chánóch, Fállú, Checrón és Chármí. **10** Simon fiai pedig: Jemúél, Jómin; Óhád, Jóchin és Cójchár, meg Sóúl, a Kánaánita nő fia. **11** Lévi fiai pedig: Gérsón, Kehosz és Merórí. **12** Júda fiai pedig: Ér, Ónon, Séló, Perec és Zerách; de meghaltak Ér meg Ónon Kánaán országában. Perec fiai pedig voltak: Checrón és Chómúl. **13** Isszáchár fiai pedig: Tóla, Fuvvó, Jóv és Simró. **14** Zebúlin fiai pedig: Szered, Elón és Jáchleél. **15** Ezek Léá fiai, akiket szült Jákobnak Páddán-Áromban és Dinát, az ő leányát; fiainak és leányainak összes lélekszáma: harminchárom. **16** Gád fiai pedig: Cifjón, Chággi, Súni és Ecbón; Éri, Áródi és Áréli. **17** És Ásér fiai: Jimno, Jisvo, Jisvi és Berio, meg Szerách, az ő nővérük; Berio fiai pedig: Chéver és Málkiél. **18** Ezek Zilpó fiai, akit Lábán adott Léának, az ő leányának; és ezeket szülte Jákobnak: tizenhat lelek. **19** És Ráchel, Jákob feleségenek fiai: József és Benjámin. **20** És született Józsefnek, Egyiptom

országában, akiket szült neki Osznász, Pótifera. Ón papjának leánya: Menásse és Efráim. **21** Benjámin fiai pedig: Belá, Becher, Ásbél, Géro, Náamon, Échi és Rós; Muppim, Chuppim és Ord. **22** Ezek Ráchel fiai, aikik születtek Jákobnak, minden lélekszáma: tizenegy. **23** Dán fiai pedig: Chusim. **24** Náftáli fiai pedig: Jáchceél, Gúni, Jécer és Sillém. **25** Ezek Bihó fiai, akit Lábán adott Ráchelnek, az ő leányának; és ezeket szülte Jákobnak, minden lélekszáma: hét. **26** Mind a lélek, mely jött Jákobbal Egyiptomba az ágyékából származók, Jákob feleségein kívül, minden lélekszáma: hatvanhat. **27** Jázsef fiai pedig, aikik születtek neki Egyiptomban, két lélek; minden lélekszáma Jákob házának, mely lejött Egyiptomba: hetven. **28** Júdát pedig maga elé küldte Jázsefhez, hogy mutasson előtte utat Gósenbe; és elérkeztek Gósen földjére. **29** És befogatott Jázsef a szekerébe és fölment Izrael, az ő atya elé Gósenbe; midőn megjelent előtte nyakába borult és sírt nyakán sokáig. **30** És mondta Izrael Jázsefnek: Immár meghalhatok, miután láttam arcodat, hogy még élsz. **31** És mondta Jázsef az ő testvéreinek és atya házának: Fölmegyek, hadd adom tudtára Fáraónak és mondom neki: Testvéreim és atyám háza, aikik Kánaán országában voltak, eljöttek hozzáim; **32** az emberek pedig juhpásztorok, mert baromtenyésző emberek voltak, és juhaikat meg marháikat és mindenüket amijük van, elhozták. **33** És lesz, ha hivat benneteket Fáraó és mondja: mi a foglalkozásotok? **34** Akkor mondjátok: Baromtenyésző emberek voltak szolgáid ifjúságunktól kezdve egész mostanáig, mi is, atyáink is; azért, hogy lakjatok Gósen földjén; mert Egyiptomnak utálata minden juhpásztor.

47 Jázsef bement, tudtára adta Fáraónak és mondta: Atyám és testvéreim, meg juhaiak és marháiak és mindenük, amijük van, eljöttek Kánaán országából; és íme, ők Gósen földjén vannak. **2** Testvérei közül pedig vett őt embert és odaállította Fáraó elé. **3** És mondta Fáraó (Jázsef) testvéreinek: Mi a foglalkozásotok? És ők mondta Fáraónak: Juhpásztorok a te szolgáid, mi is, atyáink is. **4** És mondta Fáraónak: Hogy az országban tartózkodjunk, azért jöttünk, mert nincs legelő a juhok számára; melyek szolgáidé; mert nyomasztó az éhség Kánaán országában; és most hadd lakjanak szolgáid Gósen földjén. **5** És szolt Fáraó Jázsefhez, mondván: Atyád és testvéreid eljöttek hozzáid; **6** Egyiptom országa előtted van, az ország legjavában telepítsd le atyádat és testvéreidet: lakjanak Gósen földjén. Ha pedig tudod, hogy vannak közöttük derék emberek, hát tessd őket nyájfélugyelőkké a fölé, ami az enyém. **7** És elhozta Jázsef Jákobot, az ő atyát, odaállította őt Fáraó elé és Jákob megáldotta Fáraót. **8** És mondta Fáraó Jákobnak: Mennyi a te életed éveinek napja? **9** És mondta Jákob Fáraónak: Földi tartózkodásom éveinek napjai: százharminc év; kevesek és rosszak voltak életem éveinek napjai és nem érték el atyáim életéveinek napjait az ő földi tartózkodásuk napjaiaban. **10** És megáldotta Jákob Fáraót és elment Fáraó elől. **11** Jázsef pedig letelepítette atyát és testvéreit és adott nekik birtokot Egyiptom országában, az ország legjavában, Rámszész földjén, amint megparancsolta Fáraó. **12** És eltartotta Jázsef az ő atyát és testvéreit és atyának egész házát kenyérrel a gyermekek száma

szerint. **13** Kenyér pedig nem volt az egész országban, mert nyomasztó volt, az éhség nagyon; és elepedt Egyiptom országa és Kánaán országa az éhség miatt. **14** És összeszedte Jázsef mind a pénzt, ami találtatott Egyiptom országában és Kánaán országában, a gabonáért, melyet azok vettek; és bevitte Jázsef a pénzt Fáraó házába. **15** Midőn elfogyott a pénz Egyiptom országában és Kánaán országában, akkor eljött egész Egyiptom Jázsefhez, mondván: Adj nekünk kenyéret, miért halunk meg előtted, mert elfogyott a pénz. **16** És mondta Jázsef: Adjátok ide marháitokat és én adok nektek marháitokért, ha elfogyott a pénz. **17** És elhozták marháikat Jázsefhez és adott nekik Jázsef kenyéret a lovakért, a juhnyájakért, a marhanyájakért és a szamarakért; és ellatta őket kenyérel mind az ő marháikért abban az évben. **18** De elmúlt az év és jöttek hozzá a második évben és mondta neki: Nem titkolhatjuk el urunk előtt, hogy elfogyott a pénz és a marhanyáj uramhoz jutott; nem maradt uram előtt semmi, csupán csak testünk és földünk. **19** Miért vesszünk el szemed előtt mi is, földünk is? Vegyél meg minket és földünket kenyérért; és leszünk mi és földünk szolgái Fáraónak, és adj magot, hogy eljünk és meg ne halunk, a föld pedig el ne pusztuljon. **20** És megvette Jázsef Egyiptom egész földjét Fáraó számára, mert eladták az egyptomiak mindegyik az ő mezejét, mert erőt vett rajtuk az éhség; így lett az ország Fáraóé. **21** A népet pedig, áthelyezte azt városok szerint, Egyiptom határának egyik szélétől a másik széléig. **22** Csak a papok földjét nem vette meg, mert kiszabott részük volt a papoknak Fáraótól és ők elvezették törvényes részüket, melyet Fáraó adott nekik, azért nem adták el földjüket. **23** És mondta Jázsef a népk; íme; én megvettek benneteket ma és földeteket Fáraó számára; ímholt nektek mag, vessétek be a földet. **24** És lesz, a termésből adjatok egy ötödöt Fáraónak, négy rész pedig legyen a titek a mező vetőmagjául és eledeletekre, meg azoknak, kik házaitokban vannak és hogy ennivalójá legyen gyermeketeiknek. **25** És ők mondta: Életben tartottal bennünket! Hadd találjunk kegyet uram szemeiben és mi szolgái leszünk Fáraónak! **26** És ezt tette Jázsef törvénnyé e napig Egyiptom földjére nézve, hogy Fáraó az ötöd; csak a papok földje egyedül nem lett Fáraóé. **27** És lakott Izrael Egyiptom országában, Gósen földjén; birtokot szereztek abban, szaporodtak és megsokasodtak nagyon. **28** És élt Jákob Egyiptom országában tizenhét évig; és voltak Jákob napjai, életének évei: száznegyvenhét év. **29** Midőn közeledtek Izrael napjai a halálhoz, akkor hivatta fiát, Jázsefet és mondta neki: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben, tudd, kérlek, kezedet csípőm alá, hogy cselekszel velem szeretetet és hűséget: ne temess el kérlek, Egyiptomban. **30** Ha majd elhugyszom atyáimmal, akkor vigyél el engem Egyiptomból és temess el az ő temetőhelyükön. És ő mondta: Én szavad szerint fogok cselekedni. **31** És ő mondta: Esküdj meg nekem! És megesküdött neki. És leborult Izrael az ágy fejére.

48 Történt ezen dolgok után, mondta Jázsefnek: Íme, atyád beteg. És ő vette két fiát magával, Menássét és Efráimot. **2** Midőn tudtára adták Jákobnak és mondta: Íme fiad, Jázsef jön hozzáid, akkor erőködött Izrael és felült az ágyon. **3** És mondta Jákob Jázsefnek: Isten, a mindenható megjelent nekem

Lúzban, Kánaán országában és megáldott engem; 4 és mondta nekem: Íme, én megszaporítak és megsokasítak és teszlek népek gyülekezetévé; és adom ezt az országot magzatodnak utánad öörök birtokul. 5 Most tehát, két fiad, akik születtek neked Egyiptom országában, amíg eljöttem hozzád Egyiptomba, az enyém ők; Efráim és Menásse, mint Rúbén és Simon legyenek az enyém. 6 Nemzettedig pedig, akiket nemzettél utánuk, a tieid legyenek; testvéreik nevéről neveztessenek az ő örökségükben. 7 Én pedig, midőn jöttem Páddánból, meghalt mellettem Ráchel Kánaán országában, az úton, midőn még egy dűlő föld volt, hogy elérkezzem Efroszba és eltemettem őt ott, az Efroszba vezető úton, az Bész-Lechem. 8 Megláttá Izrael József fiait és mondta: Kik ezek? 9 És mondta József az ő atyának: Fiaim ők, akiket adott nekem Isten itt; és ő mondta: Hozd csak ide őket hozzámm, hogy megáldjam őket. 10 Izrael szemei pedig nehezek voltak az öregségtől, nem bírt látni; és közel vitte őket hozzá, megcsókolta és megöllelte őket. 11 És mondta Izrael Józsefnek: Arcodat látni sem gondoltam és íme, látnom engedte Isten a te magzatodat is. 12 És József kivezette őket térdi közül, és leborult arcával a földre. 13 És vette József mindenkitőjüket, Efráimot jobbjával Izrael baljáról és Menássét baljával Izrael jobbjáról és közelvitte hozzá. 14 Izrael pedig kinyújtotta jobbját és rátette Efráim fejére, az pedig az ifjabbik, és balját Menásse fejére; megfontolva tette kezeit, mert Menásse volt az elsőszülött. 15 Megáldotta Józsefet és mondta: Az Isten, aki előtt jártak atyáim, Ábrahám és Izsák, az Isten, a pásztorom, mióta vagyok e napig; 16 az angyal, aki megváltott engem minden bajtól, áldja meg a gyermekemet és neveztessék rajtuk az én nevem és atyáimnak, Ábrahámnak és Izsáknak neve és halként szaporodjanak sokasággá az országban. 17 Midőn József láttá, hogy atya jobb kezét teszi Efráim fejére, visszatetszett szemeiben; megfogta atya kezét, hogy eltávolítsa azt Efráim fejéről Menásse fejére. 18 És mondta József az atyának: Nem így atyám, mert ez az elsőszülött, tudd jobboldat az ő fejére. 19 De atya vonakodott és mondta: Tudom fiam, tudom, ő is néppé lesz és ő is nagy lesz, de kisebbik testvére nagyobb lesz nála és magzatja lesz népek sokaságává. 20 És megáldotta őket azon a napon, mondván: Tegyen téged Isten olyanná, mint Efráim és mint Menásse. És elé helyezte Efráimot Menássénak. 21 És mondta Izrael Józsefnek: Íme, én meghalok, de Isten veletek lesz és visszavisz benneteket őseitek országába. 22 Én pedig adok neked egy részt testvéreid fölött, amit elvettem az Emóri kezéből kardommal és ifjammal.

49 És szólította Jákob az ő fiait és mondta: Gyűljetek egybe, hadd adom tudtotokra, mi ér benneteket a késő jövőben. 2 Gyülekezzetek és halljátok Jákob fiai, hallgassatok Izraelre, a ti atyátokra. 3 Rúbén, elsőszülöttetem vagy te, erőm és tehetségem zsengéje, első méltóságra, első hatalomra! 4 De tuláradtál, mint a víz, ne légy első, mert fölszálltál atyád fekvőhelyére, akkor szentségtörő voltál bizony ágyamra szállt fől. 5 Simon és Lévi testvérek, erőszakosság eszközei az ő fegyvereik. 6 Tanácsukba ne jusson lelkem, gyülekezetükkel ne egyesüljön becsületem; mert haragjukban embert öltek és önkényükben ökröt bénítottak. 7 Átkozott az ő haragjuk, mert hatalmas és fölgerjedésük, mert kegyetlen! Elosztom őket Jákobban és elszórom őket Izraelben. 8 Júda te, téged dicsőítenek testvéreid – kezed ellenségeid

nyakán! Előttek leborulnak atyád fiai. 9 Fiatal oroszlán Júda; zsákmánylásból jöttél fel fiam! Lehever, leterül, mint oroszlán és nőstény-oroszlán, ki kelti föl őt! 10 Nem távozik a jogar Júdából és a törvény pálca lábai közül, míg nem eljön Silóba és az övé a népek hódolata. 11 Odakötí a szőlőtőhöz csikaját, a venyigéhez szamarának vemhéj; borban mossa öltözétét és szőlővérben ruháját. 12 Piros szemű a bortól, fehér fogú a tejtől. 13 Zebulún tengerek partján lakik, ő a hajók vénénél és oldala Cidónnál. 14 Isszáchár csontos szamár, hever a cserények; között; 15 láttá a nyugalmat, hogy jó és a földet, hogy kellemes, vállát hajtotta a teherhordásra és lett adófizető szolgává. 16 Dán itél majd népe fölött, mint bármelyike Izrael törzseinek. 17 Dán kígyó lesz az úton, viperazs az ösvényen, megmarja a ló sarkát, hogy hátrabukik lovasa. 18 Segítséget remélem; Örökkévaló. 19 Gád csapat csödül ellene, de ő sarkába csap. 20 Asérnek kövér a kenyere és ő ad királyi csemegéket. 21 Náftáli szabadjára ereszgett szarvasünő; ő ad szép szózatokat. 22 Termő sarjadék József, termő sarjadék a forrás mellett; sarjai felkúsztak a falra. 23 Azért keserítették, lövöldöztek és gyűlölték a nyilasok, 24 de megmaradt mereven az ijja, megizmosodtak kezeinek karjai, Jákob hatalmasának kezétől, onnan, Izrael pásztorától, szírtjétől; 25 atyád Istenétől, aki megsegít téged, a mindenhatótól, aki megáld téged, az egek áldásával felülről, a mélység áldásával, mely alant honol, az emlők és az anyaméh áldásával. 26 Atyád áldásai meghaladták az én szüleim áldásait, egész az öörök halmok hatráig, szálljanak József fejére, feje tetejére testvérei koszorúzottjának. 27 Benjámin farkas, mely széjjel szaggat; reggel fölemészti a ragadalmányt és este oszt zsákmányt. 28 Mindezek Izrael törzsei, tizenkettő és ez az, amit szólt hozzájuk atyuk, midőn megáldotta őket; mindenkit a maga áldása szerint áldotta meg. 29 És megparancsolta nekik és mondta nekik: Én eltakarítatom népmehet, temessetek el engem atyáim mellé a barlangba, mely Efrónnak, a chittinek mezejében van; 30 a barlangba, – mely Máchpélá mezejében, mely Mámré előtt van Kánaán országában – a melyet megvett Ábrahám mezőstől Efrónról, a chittitől sírnak való birtokul. 31 Ott temették el Ábrahámot és Sárát, az ő feleségét, ott temették el Izsákat és Rebekát, az ő feleségét és oda temettettem el Léát. 32 Megvett birtok a mező és a barlang, mely benne van, Chézsfiaitól. 33 Midőn végzett Jákob azzal, hogy parancsot adjon fiainak, fölszedte lábat az ágyra; kiműlt és eltakarított népéhez.

50 És raborult József az ő atyja arcára és sírt rajta és megcsókolta őt. 2 És megparancsolta József az ő szolgáinak, az orvosoknak, hogy balzsamozzák be atyát; és az orvosok bebalzsamozták Izraelt. 3 És betelt számára negyven nap, mert így telnek be a bebalzsamozás napjai, és megsiratták őt az egyiptomiak hetven napig. 4 Midőn elmuladt megsiratásának napjai, akkor szólt József Fáraó házához, mondván: Ha ugyan kegyet találtam szemeitekben, szóljatok, kérlek, Fáraó fülei hallatára, mondván: 5 Atyám megeskett engem, mondván: Íme, én meghalok; síromba, melyet ástam magamnak Kánaán országában, oda temess el engem! Most tehát hadd menjek el, hogy eltemessem atyámat és azután visszatérök. 6 És mondta Fáraó: Menj föl és temessd el atyádat,

amint megeskettet téged. 7 És fölment József; hogy eltemesse az ő atyját; fölmentek vele Fáraó összes szolgáit, házának véneit és Egyiptom országának összes vénet; 8 meg József egész háza, testvérei és atyának háza; csak gyermekeiket, juhaikat és marhájukat hagyták Gósen földjén. 9 És fölmentek vele szekerek is, lovasok is és a tábor igen nagy volt. 10 Elérkeztek Óted szérűjéig, mely a Jordánon túl van és ott gyászoltak igen nagy és súlyos gyászolással; és tartott atyjáért hét napi gyászt. 11 Midőn láttá az ország lakója, a Kánaáni; a gyászt Ótod szérűjében, mondta: Súlyos gyász ez Egyiptomnak; azért nevezték el Óvél-Micrájim (Egyiptom gyásza), mely a Jordánon túl van. 12 És fiai úgy cselekedtek vele, amint megparancsolta nekik. 13 És elvitték őt fiai Kánaán országába és eltemették őt a Máchpéla mezejének barlangjába, amelyet megvett Ábrahám mezőstől sírnak való birtokul Efrónról, a chittitől; Mámré előtt. 14 József pedig visszatérít Egyiptomba, ő és testvérei, meg mind, akik fölmentek vele hogy eltemessék atyját, miután eltemette az atyját. 15 Midőn láttak József testvérei, hogy atyuk meghalt; mondták: Hátha gyűlölni fog bennünket József és visszafizeti nekünk mindama rosszat, mit elkövettünk vele. 16 Azért üzentek Józsefnek, mondván: Atyád meghagyta halála előtt, mondván: 17 Így szóljatok Józsefhez: Ó bocsásd meg, kérlek, a te testvéreid hűtlenségét és vétküket, mert rosszat követtek; el veled! Azért most, bocsásd meg, kérünk, hűtlenséget a te atyáid Istene szolgáinak! József pedig sírt, midőn szóltak hozzá. 18 El is mentek testvérei és leborultak előtte és mondták: Itt vagyunk szolgáidul. 19 De József mondtak nekik: Ne féljetek, mert vajon Isten helyében vagyok-e én? 20 Ti ugyan, rosszat gondoltatok ellenem de Isten jóra gondolta, hogy tegyen, mint ezen a napon, életben tartván sok népet. 21 Most tehát ne féljetek, én eltartalak benneteket és gyermekeiteket; megvigasztalta őket és szívükre beszélt. 22 És lakott József Egyiptomban, ő és atya háza; és élt József száztíz évig. 23 És látott József Efráimtól harmadíziglen való utódokat; Móchir, Menassé fiának fiai is József téerdein születtek. 24 És mondtak József az ő testvéreinek: Én meghalok; Isten pedig majd gondol rátok és fölvisz benneteket ebből az országból amaz országba, melyről megesküdött Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak. 25 És megeskette József Izrael fiait, mondván: Isten gondol majd rátok és akkor vigyétek föl innen csontjaimat. 26 És meghalt József száztíz éves korában; bebalzsamozták őt és koporsóba tették Egyiptomban.

2 Mózes

1 És ezek a nevei Izrael fiainak, akik Egyiptomba jöttek; Jákobbal, kiki az ó házával, jöttek ők. 2 Rúben, Simon, Lévi és Júda; 3 Isszáchár, Zebúlún és Benjámin; 4 Dán, Náftáli, Gád és Ásér. 5 És volt összes lélekszáma a Jákob ágyékából származóknak: hetven lélek; Jótsef pedig Egyiptomban volt. 6 És meghalt Jótsef, meg mind a testvérei és az az egész nemzedék. 7 Izrael fiai pedig szaporodtak és nyüzsögtek, megsokasodtak és elhalatalmasodtak igen nagyon, és megtelt az ország velük. 8 És új király támadt Egyiptom fölött, aki nem ismerte Jótsefet. 9 És mondta az ó népének: Íme, Izrael fiainak népe több és hatalmasabb nálunknál. 10 Nosza, legyünk okosak vele szemben, hogy el ne sokasodjék, mert lesz, ha háború támadna, ő is csatlakoznék ellenségeinkhez, harcolna ellenünk és felmenne az országból. 11 És rendeltek feléje robotfelügyelőket, hogy sanyargassák őt rabbmunkáikkal; és épített (Izrael) eleséggylűjtő városokat Fáraónak: Pítómot és Raámszészt. 12 De amint sanyargatták őt, úgy sokasodott és terjeszkedett; úgy, hogy írtóztak Izrael fiaitól. 13 És az egyptomiak dolgoztattak Izrael fiaival szigorúsággal. 14 Megkeserítették az életüket kemény munkával agyagkeveréssel és téglavetéssel és minden munkával a mezőn; minden munkájukat, amelyet velük dolgoztattak, szigorúsággal (végeztették). 15 És mondta Egyiptom királya a héber szülésznőknek, akik közül az egyiknek neve Sífr és a másiknak neve Púó, 16 És mondta: Midón szülésnél segédkeztek a héber nőknek, tekintsetek a szülőszékre: ha fiú az, öljétek meg őt, ha pedig leány, maradjon életben. 17 De a szülésznők félték Istenet és nem tettek úgy, amint szólt hozzájuk Egyiptom királya, és életben hagyták a fiúgyermekeket. 18 És hivatta Egyiptom királya a szülésznőket és mondta nekik: Miért tettétek ezt a dolgot, hogy életben hagytátok a fiúgyermekeket? 19 És mondta a szülésznők Fáraónak: Mert nem olyanok a héber nők, mint az egyptomi nők, hanem életrevalók; mielőtt jön hozzájuk a szülésznő, már szültek. 20 És jót tett Isten a szülésznőkkel; a nép pedig sokasodott és nagyon elhalatalmasodott. 21 És volt, minthogy félték a szülésznők Istenet, szerzett nekik házakat. 22 Fáraó pedig megparancsolta egész népének, mondván: minden fiút, aki születik, a folyamba vessetek és minden leányt hagyjátok életben.

2 És ment egy férfiú Lévi házából és elvette Lévi leányát. 2 Az asszony fogant és fiat szült; midón láitta, hogy szép, elrejtette őt három hónapig. 3 De nem tudta tovább elrejteni, azért vett számára egy lánát sásból, bekente gyantával és szurokkal, beletette a gyermeket és betette a nádasba a folyam partján. 4 A nővére pedig megállott távolról, hogy megtudja, mi történik vele: 5 Ekkor lejött Fáraó leánya, hogy fürödék; a folyamban, szolgálói pedig jártak a folyam partján; és megláttá a lánát a nádas közepe, odaküldte szolgálóját és elvette azt. 6 Felnyitotta és megláttá a gyermeket és íme, egy síró fiú; megkönyörült rajta és mondta: A héberek gyermekei közül való ez. 7 És mondta a nővére Fáraó leányának: Elmenjek-e és hívjak-e neked szoptató asszonyt a héber nők közül, hogy szoptassa neked a gyermeket? 8 És mondta neki Fáraó

leánya: Menj! És a leány elment és elhívta a gyermek anyját. 9 És mondta neki Fáraó leánya: Vidd a gyermeket és szoptasd őt nekem, és én megadom bérédet; és elvette az asszony a gyermeket és szoptatta őt. 10 Midón felnőtt a gyermek, akkor elvitte őt Fáraó leányának és lett neki fia gyanánt; elnevezte őt Mózesnek és mondta: Mert vízből húztam őt ki. 11 És történt ama napokban, Mózes nagy lett és kiment az ó testvéreihez és láttá rabbmunkákat; és látott egy egyptomi embert, amint üt egy héber embert az ó testvérei közül. 12 És erre meg arra fordult és láttá, hogy nincs senki; akkor agyonütötte az egyptomit és elrejtette őt a fövénybe. 13 Kiment másnap és íme, két héber férfiú dulakodik; és mondta az igaztalannak: Miért ütök, felebarátodat? 14 És az mondta: Ki tett téged felügyelőv és bíróvá felénk, tán engem is megölni szándékozol, amint megölted az egyptomit? És feltételes Mózes és mondta: Valóban, kitudódott a dolog. 15 Fáraó meghallotta ezt a dolgot és meg akarta ölni Mózest; de Mózes elmenekült Fáraó elől és letelepedett Midján országában és leült a kútnál. 16 Midján papijának pedig volt hét leánya; jöttek, merítettek és megtöltötték a vályukat, hogy megitassák atyujuk juhait. 17 De jöttek a pásztorok és elúzték őket; akkor felkelt Mózes, segített nekik és megitatta juhaikat. 18 Midón eljöttek Reuelhez, az ó atyukhoz, ez mondta: Miért jöttetek ily hamar ma? 19 És ők mondta: Egy egyptomi férfiú mentett meg bennünket a pásztorok kezéből és meríténi is merített nekünk és megitatta a juhokat. 20 És mondta leányainak: Hát hol van? Miért hagyatok el a férfiút? Hívjátok őt, hogy egyékenyeret. 21 És beleegyezett Mózes, hogy lakják a férfiúnál; és ez odaadta Cippórát, az ó leányát Mózesnek. 22 Az pedig fiat szült és elnevezte (Mózes) Gérsómnak, mert mondta: Idegen voltam idegen országban. 23 És történt abban a hosszú időben, meghalt Egyiptom királya és felajadtultak Izrael fiai a munkától és kiáltottak, és felszálították Istenhez a munkától. 24 És meghallotta Isten az ó jakíáltásukat és megemlékezett Isten az ó szövetségéről Ábrahámmal, Izsákkal és Jákobbal. 25 Isten láttá Izrael fiait és megismerte Isten.

3 Mózes legeltette juhait az ó apjának, Jitrónak, Midján papijának; és elvezette a juhokat a pusztá mögé és elérkezett Isten hegycsúcsához, Chórebhez. 2 És megjelent neki az Örökkévaló angyala tűzlángban a cspikebokor közepéből; és ő láttá; hogy íme a cspikebokor ég tűzben, de a cspikebokor nem emésztődik meg. 3 És mondta Mózes: Hadd térek csak oda, hogy lássam ezt a nagy látványt: miért nem ég el a cspikebokor? 4 Midón láttá az Örökkévaló, hogy odateré megnézni, szólította őt Isten a cspikebokor közepéből és mondta: Mózes! Mózes! És ő mondta: Itt vagyok. 5 És mondta (Isten): Ne közeledj ide, vesd le saruidat lábaidról, mert a hely, amelyen te állsz, szent föld az. 6 És mondta: Én vagyok, atyád Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene! És elrejtette Mózes az arcát, mert feltételezte Istenhez. 7 És mondta az Örökkévaló: Bizony láttam nyomorát nézemnek, mely Egyiptomban van és hallottam kiáltásukat szorongatóik miatt, bizony ismerem fájdalmait. 8 Azért leszálltam, hogy megmentsem Egyiptom kezéből, hogy felvigem amaz országból jó és tágas országból, tejjel-mézzel folyó országból, a Kánaáni, a Chitti, az Emóri, a

Perízzi, a Chívvi és a Jézuszi helyére. 9 És most, íme Izrael fiainak kiáltása elérkezett hozzáim és láttam is a nyomorgatást, a mellyel az egyiptomiak nyomorgatják őket. 10 Most tehát gyere és elküldelek téged Fáraóhoz és vezesd ki népemet, Izrael fiait Egyiptomból. 11 És mondta Mózes Istennek: Ki vagyok én, hogy menjek Fáraóhoz és hogy kiveszem Izrael fiait Egyiptomból? 12 És (Isten) mondta: Mert én veled leszek! És ez legyen neked a jele, hogy én küldtelek téged: midőn kivezedet a népet Egyiptomból, szolgálni fogjátok Istenet a hegyen. 13 És mondta Mózes Istennek: Íme, én előjövök Izrael fiaihoz és mondom nekik: Őséitek Istene küldött engem hozzátok és ők azt mondják nekem: Mi a neve? Mit mondjak nekik? 14 És mondta Isten Mózesnek: Leszek aki leszek! És mondta: Így szól Izrael fiaihoz: Ehje küldött engem hozzátek. 15 És még mondta Isten Mózesnek: Így szól Izrael fiaihoz: Az Örökkévaló, őséitek Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene küldött engem hozzátok; ez az én nevem mindöröké és ez az én emlékeztem nemzedékről nemzedékre. 16 Menj és gyűjtsd egybe Izrael véneit és mondд nekik: Az Örökkévaló, őséitek Istene megjelent nekem, Ábrahám, Izsák és Jákob Istene, mondván: Gondoltam rátok és arra, ami veletek történik Egyiptomban; 17 és mondtam: Felviszlek benneteket Egyiptom nyomorából, a Kanaáni, a Chitti, az Emóri, a Perizzi, a Chívvi és a Jézuszi országába, tejjel-mézzel folyó országba. 18 És hallgatnak majd szavadra; akkor menj be te és Izrael vénei Egyiptom királyához és mondjátok neki: Az Örökkévaló, a hébrek Istene megjelent nekünk, azért most hadd menjünk csak három napi útra a pusztába, hogy áldozzunk az Örökkévalónak, ami Istenünknek. 19 De én tudom, hogy nem fogja megengedni nektek Egyiptom királya, hogy elmenjetek, még erős kéz folytán sem. 20 És én kinyútom kezemet és megverem Egyiptomot minden csodatetteimmel, amelyeket teszek közeppetre; azután elbocsát majd benneteket. 21 És én kegyet adok a népnek az egyiptomiak szemeiben; és lesz, ha elmentek, nem mentek el üresen. 22 És kérjen minden asszony a szomszédasszonyától és háza lakónéjától ezüst edényeket, arany edényeket és ruhákat; és tegyétek fiaitokra és leányaitokra és így kiürítétek Egyiptomot.

4 Mózes pedig felelt és mondta: Íme, majd nem hisznek nekem és nem hallgatnak szavamra, mert azt mondják: Nem jelent meg neked az Örökkévaló. 2 És mondta neki az Örökkévaló: Mi ez a kezedben? És ő mondta: Bot. 3 És (Isten) mondta: Dobd le a földre! ő ledobta a földre és kígyóvá lett; és Mózes elfutott előle. 4 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújts ki kezedet és fogd meg a farkát; ő kinyújtotta kezét, megfogta azt és bottá lett kezében. 5 Hogy elhagyék, hogy megjelent neked az Örökkévaló, az ő séikek Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákob Istene. 6 És még mondta neki az Örökkévaló: Tedd csak kezedet ölede; ő betette kezét az ölébe és midőn kivetте, íme, keze poklos volt, mint a hó. 7 És mondta: Tedd vissza kezedet ölede, és ő visszatette kezét az ölébe, midőn kivette az öléből, íme, ismét olyan lett, mint teste. 8 Lesz, ha nem hisznek majd neked és nem hallgatnak az első jel szavára, majd hisznek az utóbbi jel szavára. 9 És lesz, ha nem hisznek majd a két jelre sem és nem hallgatnak szavadra, akkor vegyél a folyam vizéből és önts a szárazra; és lesz a víz, melyet veszel a

folyamból, lesz majd vérré a száron. 10 És mondta Mózes az Örökkévalónak: Kérlek, Uram, nem vagyok én a szónak embere sem tegnapról sem tegnapelőtről, sem amióta te szóltál szolgádhoz, hanem nehéz ajkú és nehéz nyelvű vagyok én. 11 De az Örökkévaló mondta neki: Ki adott száját az embernek, avagy ki tesz némvá vagy süketté? vagy éleslátóvá, vagy vakká, nemde én az Örökkévaló? 12 Azért most menj, én pedig leszek a te száddal és megtanítalak arra, hogy mit beszélj. 13 De ő mondta: Kérlek, Uram, küldd csak, aki által küldeni akarod. 14 Ekkor felgergedt az Örökkévaló haragja Mózes ellen és mondta: Nemde Áron, a te testvéred, a levita; tudom, hogy ő tud beszélni és íme, ő ki is jön eléd és ha meglát, örül a szívben. 15 Szólj hozzá és tess a szavakat az ő szájába; én pedig leszek a te száddal és az ő szájával és megtanítalak benneteket arra, amit tegyetek. 16 Ő szóljon helyettered a néphez és lesz, ő lesz neked száj gyanánt, te pedig leszel neki Isten gyanánt. 17 Ezt a botot pedig vedd kezedbe, a mellyel majd végzed a jeleket. 18 Mózes elment és visszatért Jeszerhez, az ő apájhoz és mondta neki: Hadd menjek csak el és térj vissza testvéreimhez, kik Egyiptomban vannak, hogy lássam, vajon élnek-e még? És mondta Jitró Mózesnek: Menj békével! 19 És mondta az Örökkévaló Mózesnek Midjánban: Menj, térij vissza Egyiptomba, mert meghaltak mindenek az emberek, kik életedre törtek. 20 Mózes vette feleségét meg fiait, felültette őket a szamárra és visszatért Egyiptom országába; és vette Mózes az isteni botot a kezébe. 21 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Midőn mész, hogy visszatérj Egyiptomba, lásd, minden csodákat, melyeket kezedbe tettem, tudd meg azokat Fáraó előtt; én pedig erőssé teszem szívét, hogy nem bocsátja el a népet. 22 És mondta Fáraónak: Így szól az Örökkévaló: Az én elsőszülött fiam Izrael; 23 azért mondtam neked, bocsásd el fiamat, hogy szolgáljon engem, de te vonakodtál őt elbocsátani, íme én megölöm a te elsőszülött fiadat. 24 És történt az úton a szálláson, megtámadta az Örökkévaló és meg akarta ölni. 25 És vett Cippóra egy éles követ és levágta fiának fitymáját és odavetette lábaihoz, és mondta: Bizony vérjegyesem vagy te nekem. 26 Midőn alábbhagyott (a baj), akkor mondta (Cippóra): Vérjegye a körülmetélés által. 27 És mondta az Örökkévaló Áronnak: Menj Mózes elő a pusztába. ő elment és találkozott vele Isten hegynél és megcsókolta. 28 És Mózes tudtára adta Áronnak az Örökkévaló minden szavát, melyekkel őt küldte és mind a jeleket, melyeket megparancsolt neki. 29 És ment Mózes meg Áron és összegyűjtötték Izrael fiainak minden vénet. 30 És elmondta Áron minden csodákat, melyeket mondott az Örökkévaló Mózesnek és megettette a jeleket a nép szeme láttára. 31 A nép pedig hitt; és hallották, hogy gondolt az Örökkévaló Izrael fiaira és hogy láttá az ő nyomorukat, amikor meghajoltak és leborultak.

5 Azután bementek Mózes és Áron és mondák Fáraónak: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, bocsásd el népemet, hogy ünnepet üljenek nekem a pusztában. 2 De Fáraó mondta: Ki az Örökkévaló, hogy hallgassak a szavára, hogy elbocsássam Izraelt? Nem ismerem az Örökkévalót és Izraelt sem fogom elbocsátani. 3 És ők mondák: A hébrek Istene jelent meg

nekünk; hadd menjünk csak három napi útra a pusztába és áldozzunk az Örökkévalónak, ami Istenünknek, hogy ne sújtson bennünket halálvásszel, vagy karddal. **4** És mondta nekik Egyiptom királya: Mózes és Áron, miért zavarjátok ki a népet munkájából; menjetek rabmunkáitokra! **5** És mondta Fáraó: Íme, sok most az ország népe, és ti szüneteltetitek rabmunkáikban. **6** És megparancsolta Fáraó az nap a nép hajtójának és felügyelőinek, mondván: **7** Ne adjatok többé szalmát a népnek a téglavetéshez, mint tegnap, tegnapelőtt; maguk menjenek és tarlózzanak maguknak szalmát. **8** De a téglák számát, amelyet szoktak készíteni tegnap, tegnapelőtt, vessétek ki rájuk, ne vonjatok le belőle; mert restek ők, azért kiáltanak, mondván: Hadd menjünk, hadd áldozzunk Istenünknek! **9** Nehezedjék a munka a férfiakra, hogy foglalkozzanak vele és ne forduljanak hazug szavak felé. **10** És kimentek, akik a népet hajtják és felügyelői, és szóltak a néphez, mondván: Így szól Fáraó: Én nem adok nektek szalmát; **11** ti menjetek, vegyetek magatoknak szalmát onnan, ahol találtok, mert nem vonnak le munkátokból semmit. **12** És elszéledt a nép Egyiptom egész országában, hogy tarlózzon tarlót szalmának. **13** A hajtók pedig sürgették mondván: Végezzétek munkáitokat, a napi dolgot a maga napján, mint amikor volt szalma. **14** És megverettek Izrael fiainak felügyelői, akiket tettek feléjük Fáraónak a hajtó, mondván: Miért nem végeztétek el kiszabott részleteket, téglát vette, mint tegnap tegnapelőtt, sem tegnap, sem ma? **15** És eljöttek Izrael fiainak felügyelői és kiáltottak Fáraóhoz, mondván: Miért teszel így szolgáiddal? **16** Szalmát nem adnak szolgáidnak és téglákat, azt mondják nekünk, csináljatok; és íme, szolgáidat megverik és így vétkezik néped. **17** De ő mondta: Restek vagytok ti, restek! Azért mondjátok: Hadd menjünk, hadd áldozzunk az Örökkévalónak. **18** És most, menjetek, dolgozzatok, szalma pedig ne adassék nektek, de a téglák számát beadjátok. **19** És látták Izrael fiainak felügyelői azokat a bajban, mondván: Ne vonjatok le tégláitokból, a napi dologból a maga napján. **20** És találkoztak Mózesssel és Áronnal, kik előttük álltak, midőn kimentek Fáraótól, **21** és mondta nekik: Tekintsen rátok az Örökkévaló és ítélijen, hogy rossz hírbe kevertetek minket Fáraó előtt és szolgái előtt, kardot adván kezükbe, hogy megöljenek bennünket. **22** És visszatért Mózes az Örökkévalóhoz, és mondta: Uram miért bántál rosszul a néppel, minek is küldtél engem? **23** Amióta bementem Fáraóhoz, hogy szóljak nevedben, goroszul bánik e néppel; de megmenteni, nem mentetted meg népedet.

6 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Most fogod meglátni, hogy mit teszek Fáraóval, mert erős kéz által fogja őket elbocsátani és erős kéz által fogja őket elűzni országából. **2** Szolt Isten Mózeshez és mondta neki: Én vagyok az Örökkévaló! **3** Megjelentem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak mint Isten, mindenható, de nevernet: Örökkévaló, nem ismertettem meg velük. **4** És meg is kötöttem szövetségemet velük, hogy nekik adom Kánaán országát, az ő tartózkodásuk országát, amelyben tartózkodtak. **5** És hallottam is Izrael fiai jákiáltását, mivelhogy az egyiptomiak szolgálatra szorítják őket és megemlékeztem szövetségemről. **6** Azért mondta Izrael fiainak: Én vagyok az

Örökkévaló, kivezetlek benneteket Egyiptom rabmunkái alól, megmentelek benneteket az ő szolgálatukból, megváltalak benneteket kinyújtott karral és nagy ítéletekkel. **7** És veszlek benneteket magamnak népemül, én pedig leszek nektek Istenetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki kivezet benneteket Egyiptom rabmunkái alól. **8** És elviszlek benneteket az országba, melyre nézve felemeltem kezemet, hogy adom azt Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, és nektek adom azt örökséggel, én az Örökkévaló. **9** És szólt Mózes Izrael fiahoz ekképpen, de ők nem hallgattak? Mózesre kislelkűség és a kemény munka miatt. **10** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **11** Menj be, szólj Fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy bocsáss el Izrael fiait az országából. **12** De szólt Mózes az Örökkévaló színe előtt mondván: Íme, Izrael fiai nem hallgattak rám, hogyan hallgatna meg Fáraó, holott én metéletlen ajkú vagyok? **13** De az Örökkévaló szólt Mózeshez meg Áronhoz és parancsot adott nekik Izrael fiahoz és Fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy vezessék ki Izrael fiait Egyiptom országából. **14** Ezek atyai házuk fejei: Rúbén, Izrael elsőszülöttjének fiai: Chánóch és Fállú, Checrón és Chármi; ezek Rúbén családjai. **15** Simon fiai pedig: Jemúél, Jómiú, Ohód, Jóchin, Cóbárt és Sóul, a kánaánita nő fia; ezek Simon családjai. **16** Ezek pedig Lévi fiainak nevei, nemzetiségeik szerint: Gérsón, Kehosz és Meróni. Lévi életének évei pedig százharminchét év. **17** Gérsón fiai: Livni és Símei családjaik szerint. **18** Kehosz fiai pedig: Árom, Jichor, Chevrón és Uziél; Kehosz életének évei pedig: százharminchárom év. **19** Meróni fiai pedig: Máchl és Músi; ezek Lévi családjai nemzetiségeik szerint. **20** És elvette Árom Jóchevedet, nagynénjét, magának feleségül és ez szülte neki Áront és Mózest; Árom életének évei pedig százharmincét év. **21** Jichor fiai: Kórách, Nefeg és Zichri. **22** Uzziél fiai pedig: Misóél; Elccófon és Sziszri. **23** És elvette Áron Elisevát, Ámminódov leányát, Náchson nővérét magának feleségül és ez szülte neki Nádábot, Ábihút, Eleázárt és Itámárt. **24** Kórách fiai pedig: Ásszir, Elkónó és Aviószof; ezek a Korchi családjai. **25** Eleázár, Áron fia pedig vett magának Pútiél leányai közül feleséget és ez szülte neki Pinchoszt; ezek a levítet átyának fejei, családjaik szerint. **26** Ez Áron és Mózes, aiknek az Örökkévaló mondta: Vezessétek ki Izrael fiait Egyiptom országából, seregeik szerint; **27** ők azok, akik szóltak Fáraóhoz, Egyiptom királyához, hogy kivezzék Izrael fiait Egyiptomból. Ez Mózes és Áron. **28** És történt az nap, midőn szólt az Örökkévaló Mózeshez, Egyiptom országában, **29** és szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: Én vagyok az Örökkévaló! Mond el Fáraónak, Egyiptom királyának mindazt, amit én mondok neked. **30** De Mózes mondta az Örökkévaló színe előtt: Íme, én metéletlen ajkú vagyok, hogy hallgatna rám Fáraó?

7 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Lásd, én tettelek téged Istenévé Fáraónak, Áron pedig, a te testvéred lesz a prófétád. **2** Te mond el mindenzt, amit én parancsolok neked; Áron pedig, a te testvéred szóljon Fáraóhoz, hogy bocsáss el Izrael fiait az országából. **3** Én pedig megkéményítem Fáraó szívét és megoskasítom jeleimet és csodáimat Egyiptom országában.

4 De majd nem hallgat rátok Fáraó és én teszem kezemet Egyiptomra; és kivezetem seregeimet, az én népemet, Izrael fiait Egyiptom országából nagy ítéletekkel. **5** És megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn kinyújtom kezemet Egyiptomra, és kivezetem Izrael fiait közülük. **6** És cselekedett Mózes meg Áron, amint megparancsolta nekik az Örökkévaló, úgy cselekedtek. **7** Mózes nyolcvan éves volt, Áron pedig nyolcvanhárrom éves, midőn szóltak Fáraóhoz. **8** És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: **9** Ha szól hozzátok Fáraó, mondván: Tegyetek csodát! akkor mondд Áronnak: Vedd botodat és dobd le Fáraó előtt, hogy legyen kígyóvá. **10** És bement Mózes meg Áron Fáraóhoz és úgy cselekedtek, amint az Örökkévaló parancsolta; Áron ledobta botját Fáraó előtt és szolgái előtt és kígyóvá lett. **11** De Fáraó is hivatta a bőlcseket és varázslókat és cselekedtek azok is, Egyiptom irástudói az ó bűvészeti által akképpen. **12** Ledobta mindegyik az ó botját és kígyókká lettek; de elnyerte Áron botja az ó botjaikat. **13** És erős volt Fáraó szíve és nem hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló. **14** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Konok Fáraó szíve, vonakodik a népet elbocsátani. **15** Menj el Fáraóhoz reggel, íme, ő kimegy a vízhez, állj elébe a folyam partján; a botot pedig, mely átváltozott kígyóvá, vedd kezedbe. **16** És mondд neki: Az Örökkévaló, a héberek Istene küldött engem hozzád, mondván: Bocsásd el népemet, hogy szolgáljam engem a pusztában; és íme, te nem hallgattál rám eddig. **17** Így szólt az Örökkévaló: Ezáltal tudod meg, hogy én vagyok az Örökkévaló; íme, én rávágok a botted, mely kezemben van, a vízre, mely a folyamban van és az átváltozik vérré. **18** A hal pedig, mely a folyamban van; elvész és megbűzhödik a folyam; és az egyiptomiak undorodni fognak vizet inni a folyamból. **19** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondд Áronnak, vedd botodat és nyújtsd ki kezedet Egyiptom vizeire, folyóira, folyamaira, tavaira és minden vízgyülemeényére, hogy vérré legyenek; és legyen vér Egyiptom egész országában, úgy a fa-, mint a köedényekben. **20** És úgy cselekedtek Mózes meg Áron, amint parancsolta az Örökkévaló; felemelte a botot, rávágott a vízre, mely a folyamban volt, Fáraó szeme láttára és az ó szolgáinak szeme láttára és átváltozott mind a víz, mely a folyamban volt, vérré. **21** A hal pedig, mely a folyamban volt, elveszett és megbűzhödött a folyam, úgy, hogy nem tudtak az egyiptomiak vizet inni a folyamból; és volt a vér Egyiptom egész országában. **22** De így cselekedtek Egyiptom irástudói az ó bűvészettel; és erős volt Fáraó szíve és nem hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló. **23** Fáraó pedig megfordult és bement házába és nem hajlította szívét erre sem. **24** És ásták minden az egyiptomiak a folyam körül vízért, hogy ihassanak; mert nem tudtak inni a folyam vizéből. **25** És elteilt hét nap, miután megverte az Örökkévaló a folyamat.

8 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj be Fáraóhoz és mondд neki: Így szólt az Örökkévaló: Bocsásd el népemet, hogy szolgáljam engem. **2** Ha pedig vonakodol elbocsátani, íme, én sújtom egész határodat békákkal. **3** És a folyam nyüzsgő majd békáktól, feljönnek és bemennek házadba, hálószobádba és ágyadra; szolgáid házába, népedre, kemencéide és dagasztó

teknőidbe; **4** te rád, népedre és minden szolgádra felmennek a békák. **5** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondд Áronnak: Nyújtsd ki kezedet botoddal a folyókra, s folyamokra és a tavakra, és hozd fel a békákat Egyiptom országára. **6** Áron kinyújtotta a kezét Egyiptom vizeire és feljött a béka és ellepte Egyiptom országát. **7** És így tettek az irástudók az ó bűvészettel; és felhozták a békákat Egyiptom országára. **8** Fáraó pedig hivatta Mózest meg Áront és mondta: Fohászkodjatok az Örökkévalóhoz, hogy távoítsa el a békákat rólam és népemről; én pedig elbocsátom majd a népet, hogy áldozzanak az Örökkévalónak. **9** Mózes pedig mondta Fáraónak: Szerez dicsőséget felettem! mikorra fohászkodjam érted, szolgáldírt és népedért, hogy kiírta (Isten) a békákat rólaid és házadrból; csak a folyamban maradjanak. **10** És ő mondta: Holnapra! És (Mózes) mondta: Szavad szerint! hogy megtudd, hogy nincs olyan, mint az Örökkévaló, ami Istenünk. **11** Eltávoznak majd a békák tőled, házaidból, szolgáldítol és népedtől, csak a folyamban maradj meg. **12** És kiment Mózes meg Áron Fáraótól; és Mózes kiáltott az Örökkévalóhoz a békák miatt, melyeket Fáraóra bocsátott. **13** Az Örökkévaló pedig cselekedett Mózes szava szerint és kivesztek a békák a házakból, az udvarokból és a mezőkről. **14** De összehalmozták azokat rakásokba és megbűzhödött az ország. **15** Midőn Fáraó láitta, hogy szabadulása lett, akkor konokká tette az ó szívét és nem hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló. **16** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondд Áronnak: Nyújts ki botodat és üsd meg a föld porát, hogy legyen férgekké Egyiptom egész országában. **17** És így cselekedtek: Áron kinyújtotta a kezét botjával és megütötte a föld porát és lett a féreg emberen és állaton. A föld minden pora féreggé lett Egyiptom egész országában. **18** És így cselekedtek az irástudók az ó bűvészettel, hogy előhazzák a féreket, de nem bírták; és volt a féreg emberen és állaton. **19** És mondták az irástudók Fáraónak: Isten ujja ez! De erős maradt Fáraó szíve és nem hallgatott rájuk, amint szólt az Örökkévaló. **20** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Kelj fel kora reggel és állj Fáraó elé; íme, ő kimegy a vízhez, mondд neki: Így szólt az Örökkévaló, bocsásd el népemet, hogy szolgáljam engem; **21** mert ha nem bocsátod el népemet, íme, én bocsátom rád, szolgádra, népedre és házadra a vadállatokat és megtelnek Egyiptom házai vadállatokkal, meg a föld is, melyen ők vannak. **22** És kitűntettem ama napon Gósén földjét, amelyen az én népem van, hogy ne legyen ott vadállat, hogy megtudd, hogy én vagyok az Örökkévaló ezen a földön. **23** És különbséget teszek az én népem és a te néped között; holnap meglesz ez a jel. **24** És az Örökkévaló így tett és jött temérdek vadállat Fáraó házába és szolgái házába, és Egyiptom egész országában megromlott a föld a vadállatok miatt. **25** És Fáraó hivatta Mózest meg Áront és mondta: Menjetek, áldozzatok Isteneteknek az országban. **26** De Mózes mondta: Nem helyes, hogy így cselekedjünk, mert az egyiptomiak utálatát fogjuk áldozni az Örökkévalónak, ami Istenünknek; íme, mi áldozzuk majd az egyiptomiak utálatát az ó szemük láttára, nem fognak-e megkövezni bennünket? **27** Hárrom napi útra megyünk a pusztába, hogy áldozzunk az Örökkévalónak, ami Istenünknek, amint mondja majd nekünk. **28** És mondta Fáraó: Én elbocsátok benneteket, hogy áldozzatok

az Örökkévalónak, a ti Isteneknek a pusztában, csak messzire ne menjek el; fohászkodjatok értem. **29** És mondja Mózes: Íme, én kimegyek töled és fohászkodom az Örökkévalóhoz, hogy távozzék a vadállat Fáraótól, szolgáltítós és népéktől holnap; csak ne ámítson többé Fáraó, el nem bocsátván a népet, hogy áldozzon az Örökkévalónak. **30** Mózes kiment Fáraótól és fohászkodott az Örökkévalóhoz. **31** Az Örökkévaló pedig cselekedett Mózes szava szerint és eltávolította a vadállatot Fáraótól, szolgáltítós és népéktől nem maradt vissza egy sem. **32** És Fáraó konokká tette a szívét ez ízben és nem bocsátotta el a népet.

9 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj be Fáraóhoz és szólj hozzá: így szól az Örökkévaló, a héberek Istene, bocsásd el népemet, hogy szolgáljon engem. **2** Mert ha vonakodol elbocsátani és még tartóztatod őket, **3** íme, az Örökkévaló keze lesz nyájadon, mely a mezőn van, a lovakon, a szamarakon, a tevéken, a marhán és a juhokon, igen súlyos dögvész. **4** És különböseget tesz az Örökkévaló Izrael nyája és Egyiptom nyája között, és nem fog elhullani mindenből, ami Izrael fiaié, semmi. **5** És az Örökkévaló szabott határidőt, mondva: Holnap teszi meg az Örökkévaló ezt a dolgot az országban. **6** Az Örökkévaló megtette ezt a dolgot másnap és elhullott az egyiptomiak minden nyája; Izrael nyájából pedig nem hullott el egy sem. **7** Fáraó pedig elküldött és íme, nem hullott el Izrael nyájából még egy sem; és konok maradt Fáraó szíve és nem bocsátotta el a népet. **8** És mondta az Örökkévaló Mózesnek meg Áronnak: Vegyetek tele markotokkal kemencekormot, ez szórja Mózes az ég felé Fáraó szeme láttára; **9** és legyen porrá Egyiptom egész országa fölött; és legyen emberen és állaton fekéllyé, mely hólyagokat fakaszt, Egyiptom egész országában. **10** Ők vették a kemencekormot és megállíták Fáraó előtt, Mózes feldobta azt az égnek és lett hólyagos fekely, mely kifakad, emberen és állaton. **11** És nem bírtak az írástudók megállni Mózes előtt a fekely miatt, mert a fekely volt az írástudókon és mind az egyiptomiakon. **12** De az Örökkévaló erőssé tette Fáraó szívét és nem hallgatott rájuk, amint szolt az Örökkévaló Mózeshez. **13** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Kelj fel kora reggel és állj meg Fáraó előtt és mondd neki: így szól az Örökkévaló, a héberek Istene, bocsásd el népemet, hogy szolgáljanak engem. **14** Mert ez ízben küldöm én minden csapásaimat szívedre és szolgáid ellen és néped ellen, azért, hogy megtudjad, hogy nincs hozzáam hasonló az egész földön. **15** Mert most kinyújthatnám kezemet és sújthatnálak téged és népedet halálvesszel, hogy eltűnnél a földről; **16** ámde azért tartottalak meg, hogy megmutassam neked erőmet és azért, hogy hirdessék nevemet az egész országban. **17** Ha még fennhéjázkodol népem ellen, hogy nem bocsátod el, **18** íme, én hullatok holnap ez időben igen nagy jégesőt, amelyhez hasonló nem volt Egyiptomban ama naptó, hogy alapították, egész mostanáig. **19** Azért most küldj ki, gyűjtsd be nyájadat és mindeneted, amid van a mezőn; minden ember és állat, mely a mezőn lesz található és nem takarítatik be a házba – lejön rájuk a jégeső és elvesznek. **20** Aki felt az Örökkévaló szavától Fáraó szolgái közül, behajtotta szolgáit és

nyáját a házakba; **21** de aki nem fordította szívét az Örökkévaló szavára, hagyta szolgáit és nyáját a mezőn. **22** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az ég felé, hogy legyen jégeső Egyiptom egész országában, emberre, állatra és a mező minden fűvére Egyiptom országában. **23** Mózes kinyújtotta botját az ég felé és az Örökkévaló támasztott mennyörgést és jégesőt, meg tűz szállt le a földre; és hullatott az Örökkévaló jégesőt Egyiptom országára. **24** És volt jégeső, meg cikázó tűz a jégeső között, fölötte nagy, amelyhez hasonló nem volt Egyiptom egész országában, mióta nemzetté lett. **25** És elvert a jégeső Egyiptom egész országában minden, ami a mezőn volt embertől baromig; és a mező minden fűvét elverte a jégeső, a mező minden fáját pedig letörte. **26** Csak Gósen földjén, ahol Izrael fiai voltak, nem volt jégeső. **27** Fáraó elküldött és hivatta Mózest meg Áront és mondta nekik: Vétkeztem ez ízben; az Örökkévaló az igazságos, én pedig és népem a bűnösök. **28** Fohászkodjatok az Örökkévalóhoz, hogy legyen elég, hogy ne legyen több mennyörgése Istennek és jégeső; akkor majd elbocsátalak benneteket és nem kell tovább maradnotok. **29** És mondta neki Mózes: Mihelyt kimegyek a városból, kiterjesztetek kezemet az Örökkévaló felé; a mennyörgés meg fog szűnni és a jégeső nem lesz többé, hogy megtudjad, hogy az Örökkévaló a föld. **30** Te azonban és szolgáid, tudom, hogy mégsem féltek az Örökkévaló Istentől. **31** És a len meg az árpa elveretett, mert az árpa kalászos, a len pedig bimbós volt; **32** de a búza és a tönköly nem veretett el, mert azok későiek, **33** Mózes kiment Fáraótól, ki a városból és kiterjesztette kezéit az Örökkévaló felé; a mennyörgés megszűnt és a jég meg az eső nem ömlött a földre. **34** Midón Fáraó láitta, hogy megszűnt az eső, a jég és a mennyörgés, akkor újra vétkezett és konokká tette a szívét, ő és az ő szolgái. **35** És erős maradt Fáraó szíve és nem bocsátotta el Izrael fiait, amint szolt az Örökkévaló Mózes által.

10 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj be Fáraóhoz, mert én konokká tettem az ő szívét és a szolgái szívét, hogy megtegyem ezeket a jeleimet közepette; **2** és hogy elbeszéljed fiadnak és fiad fiának füle hallatára, amit műveltem Egyiptommal és jeleimet, melyeket tettem közöttük hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **3** És bement Mózes meg Áron Fáraóhoz és mondta neki: így szól az Örökkévaló, a héberek Istene, meddig vonakodsz megalázknodni előttem? Bocsásd el népemet, hogy szolgáljon engem; **4** mert ha vonakodsz elbocsátani népemet, íme, én hozok holnap sáskát a te határodba; **5** és ellepi a föld színét, hogy nem lehet látni a földet; és felemészti a megmentett maradékot, mely megmaradt nektek a jégeső után és felemész minden fát, mely nő nektek a mezőn. **6** És megtelnek házaid, minden szolgáid házai és egész Egyiptom házai, amit még nem láttak sem atyaid, sem atyáid atyái, amely naptól hogy léteznek a földön e napig. Megfordult és kiment Fáraótól. **7** És mondta Fáraó szolgái neki: Meddig legyen ez nekünk tőr gyanánt? Bocsásd el a férfiakat, hogy szolgálják az Örökkévalót, az ő Istenüket. Még nem tudod-e, hogy elveszett Egyiptom? **8** És visszavitték Mózest meg Áront Fáraóhoz és mondta nekik: Menjetek, szolgáljatok az Örökkévalót, a ti Isteneteket! Kik azok, akik menjenek? **9** És Mózes mondta: Ifjainkkal és véneinkkel

megyünk, fiainkkal és leányainkkal, juhainkkal és marháinkkal megünk, mert az Örökkévaló ünnepe lesz nekünk. **10** És mondta nekik: Úgy legyen az Örökkévaló veletek, amint én elbocsátok benneteket és gyermekiteket! Lássátok, hogy rossz van szándékotokban. **11** Nem úgy! Menjetek csak a férfiak és szolgáljátok az Örökkévalót, hisz ezt kéríték ti. És elűzték őket Fáraó színe elől. **12** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet Egyiptom országa felé a sáskáért, hogy felszálljon Egyiptom országára és felemessze a föld minden füvét, amit meghagyott a jégeső. **13** Mózes kinyújtotta botját Egyiptom országa felé, az Örökkévaló pedig támasztott keleti szelet az országban azon egész nap és egész éjjel; reggel lett és a keleti szél elhozta a sáskat. **14** És felszállt a sáska Egyiptom egész országára és leereszkedett Egyiptom egész határában, nagyon súlyosan; előtte nem volt sáska hozzá hasonló és utána sem lesz olyan. **15** És ellepte az egész ország színét, hogy sötét lett az ország és felemészette a föld minden füvét és a fa minden gyümölcsét, amit meghagyott a jégeső; és nem maradt meg semmi zöld a fán és a mező füvén Egyiptom egész országában. **16** És Fáraó sietett hivatni Mózest meg Áront és mondta: Vétkeztem az Örökkévaló, a ti Istenetek ellen és ellenetek; **17** most pedig bocsásd meg vétkemet csak ez íbén és fohászkodjatok az Örökkévalóhoz, a ti Istenetekhez, hogy távolítsa el tőlem még csak ezt a halált. **18** És ő kiment Fáraótól és fohászkodott az Örökkévalóhoz. **19** Az Örökkévaló fordított igen erős nyugati szelet és elvitte a sáskat és elsüllyeszítette a nádastengerbe; nem maradt egy sáska sem Egyiptom egész határában. **20** De az Örökkévaló erőssé tette Fáraó szívét és nem bocsátotta el Izrael fiait. **21** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet az ég felé; hogy legyen sötétség Egyiptom országa fölött hogy tapinthatssák a sötétséget. **22** Mózes kinyújtotta kezét az ég felé és lett sűrű sötétség Egyiptom egész országában három napig. **23** Nem láttá egyik a másikát és nem kelt fel senki a helyéből három napig; Izrael minden fiainál pedig világosság volt az ő lakóhelyeiken. **24** És Fáraó hivatta Mózest és mondta: Menjetek, szolgáljátok az Örökkévalót, csak juhaitok és marháitok maradjatok; gyermekiteket is menjenek veletek. **25** De Mózes mondta: Sőt te adsz majd kezünkbe vágóáldozatokat és égőáldozatokat, hogy elkészítsük az Örökkévalónak, ami Istenünknek. **26** És barmunk is velünk megy, nem marad vissza egy pata sem, mert abból fogunk venni, hogy szolgáljuk az Örökkévalót, ami Istenünket; de mi nem tudjuk, hogyan szolgáljuk majd az Örökkévalót, amíg oda nem érkezünk. **27** De az Örökkévaló erőssé tette Fáraó szívét és ez nem akarta őket elbocsátani. **28** És mondta neki Fáraó: Menj el tőlem! Őrizkedjél, ne lásd többé színemet, mert amely napon látod a színemet, meghalsz. **29** És mondta Mózes: Helyesen szóltál, nem látom többé színedet.

11 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Még egy csapást hozok Fáraóra és Egyiptomra, azután elbocsát majd benneteket innen; midőn elbocsát, végkép el fog őzní benneteket. **2** Szóúr csak a nép füle hallatára, hogy kérjenek, férfi az ő társától és nő az ő társnőjétől ezüst edényeket és arany edényeket. **3** És

az Örökkévaló adott keget a népnek az egyptomiak szemeiben; a férfiú Mózes is igen nagy volt Egyiptom országában, Fáraó szolgái szemeiben és a nép szemeiben. **4** És mondta Mózes: Így szól az Örökkévaló, éjfél táján kimegyek én Egyiptomba, **5** és meghal minden elsőszülött Egyiptom országában, Fáraó elsőszülöttétől, aki ül trónján, a szolgáló elsőszülöttéig, aki a kézimalom mögött van és minden elsőszülötté baromnak. **6** És lesz nagy jákjáltás Egyiptom egész országában melyhez hasonló nem volt még és amelyhez hasonló nem lesz többé. **7** Izrael minden fiaira pedig a kutya sem ölti ki nyelvét, sem emberre, sem baromra, hogy megtudjátok, hogy különbséget tesz az Örökkévaló Egyiptom és Izrael között. **8** Akkor lejönnek mindezek a te szolgáid hozzám és leborulnak előttem, mondván: Menj ki, te és az egész nép, mely téged követ és azután ki fogok menni. És kiment Fáraótól felgerjedt haraggal. **9** Az Örökkévaló pedig mondta Mózesnek: Nem hallgat rátok Fáraó, hogy sokasodjanak csodáim Egyiptom országában. **10** Mózes és Áron pedig végezték mindezeket a csodákat Fáraó előtt és az Örökkévaló erőssé tette a Fáraó szívét, hogy nem bocsátotta el Izrael fiait az ő országából.

12 És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz Egyiptom országában, mondván: **2** Ez a hónap nektek a hónapok kezdete, első ez nektek az év hónapjai között. **3** Szóljatok Izrael egész községehez, mondván: E hónap tizedikén vegyen magának kiki egy bárányt, az atyai ház szerint, egy bárányt egy ház számára. **4** Ha pedig kevés a háznép, hogy elég legyen egy bárányhoz, akkor vegyen ő és az ő szomszédja, ki közel van házához, a lelkek száma szerint; mindenkit az ő evése szerint számlásnak a bárányhoz. **5** Ép bárány, hím, egyéves legyen számotkra, a juhok közül és a kecskék közül vegyétek. **6** És legyen nálatok őrizet alatt tizenegyedik napjáig; e hónapnak; akkor várga le azt Izrael községének egész, gyülekezete, estefelé. **7** És vegyenek a vérből és tegyenek a két ajtófélre és a felső küszöbre a házakban, amelyekben azt elköltik. **8** És egyérek meg a húst amaz éjjel, tűzön süve, kovásztalan kenyérrel és keserű fűvekkel együtt egyérek meg azt. **9** Ne egyetek belőle nyersen, sem megfőzve vízben, hanem tűzön süve, fejét lábszáráival és belsejével együtt. **10** És ne hagyjátok meg belőle reggelre; ami pedig megmarad belőle reggelre, tűzben égessétek el. **11** Így egyétek azt: Csípőtek övezte; saruitok lábaitokon, bototok kezetekben; és egyétek azt sietve, peszách az az Örökkévalónak. **12** És átvonulok Egyiptom országán ez éjjel, megölök minden elsőszülöttet Egyiptom országában embertől baromig; és Egyiptom minden istenein itélhetet végzek, én az Örökkévaló. **13** Azért legyen a vér nektek jelül a házakon amelyekben ti vagytok, és midőn látom a vérét, elkerüllek benneteket; hogy ne legyen rajtakot pusztító csapás, midőn megverem Egyiptom országát. **14** És legyen ez a nap nektek emlékül és ünnepeljétek azt ünnep gyanánt az Örökkévalónak, nemzedékeiteken át, örök törvényül ünnepeljétek azt. **15** Hét napig kovásztalant egyetek, de már az első napra takarítsatok ki minden kovászt házaitokból, mert bárki kovászost eszik, írtassék ki az a lélek Izraelből, az első naptól a hetedik napig. **16** Az első napon pedig szentség hirdetése

legyen és a hetedik napon szentség hirdetése legyen nálatok, semmi munka se végeztessék azokon, csak ami eledelre való bármely személynek, az egyedül készítessék el nálatok. 17 És őrizzétek meg a kovásztalan kenyér ünnepét, mert ezen a napon vezettem ki seregeiteket Egyiptom országából; azért őrizzétek meg ezt a napot nemzedékeiteken át, örök törvényül. 18 Az első hónapban, tizenegyedik napján a hónapnak, este egyetek kovásztalant, a huszonegyedik napjáig e hónapnak, este. 19 Hét napig kovász ne találtassék házaitokban mert mindenki, aki eszik kovászost, irtassék ki az a lélek Izrael közszégből, akár idegen, akár az ország szülötte. 20 Semmi kovászost se egyetek, minden lakóhelyeiteken kovásztalant egyetek. 21 És szólította Mózes Izrael minden vénet és mondta nekik: Fogjatok és vegyetek magatoknak juhokat családjaitok szerint és vágjátok le a peszáchaldozatot. 22 És vegyetek egy csomó izsópot, mártásokat be a vérbe, mely a medencében van és kenjetek a felső küszöbre és a két ajtófélre a vérből, mely a medencében van, ti pedig ne menjetek ki, senki az ő háza bejáratán egész reggelig. 23 Az Örökkévaló pedig átvonal, hogy sújtsa Egyiptomot és látja a vért a felső küszöbön és a két ajtófelen, akkor elkerüli az Örökkévaló a bejáratot és nem engedi a pusztítót bemenni házaitokba, hogy sújtson. 24 És őrizzétek meg ezt a dolgot törvényül magadnak és gyermekeidnek minden örökre. 25 És lesz, ha bementek az országba, melyet az Örökkévaló nektek ad, amint szolt, akkor őrizzétek meg ezt a szolgálatot. 26 És lesz, ha mondják nektek gyermekeitek: Mi ez a szolgálat nektek? 27 Akkor mondjátok: Peszáchaldozat az az Örökkévalónak, mivelhogy elkerülte Izrael fiai házait Egyiptomban, mielőn sújtotta Egyiptomot, ami házainkat pedig megmentette; és a nép meghajolt és leborult. 28 Elmentek és cselekedtek Izrael fiai, amint az Örökkévaló megparancsolta Mózesnek meg Áronnak, úgy cselekedtek. 29 És történt éjfélkor, hogy megölt az Örökkévaló minden elsőszülöttet Egyiptom országában, Fáraó elsőszülöttétől kezdve, aki trónján ül, a fogoly elsőszülöttéig, aki a fogházban van, és a baromnak minden első fajzatát. 30 És felkelt Fáraó éjjel, ő és minden szolgája, meg egész Egyiptom és lett nagy jajkiáltás Egyiptomban, mert nem volt ház, ahol nem volt halott. 31 És hivatta Mózest meg Áront éjjel és mondta: Kerekedjetek fel, menjetek el népem közül, ti is, Izrael fiai is; menjetek, szolgáljátok az Örökkévalót, amint szólatait. 32 Juhaitok is, marháitok is vegyétek, amint szólatait és menjetek; de áldjátok meg engem is. 33 Az egyiptomiak pedig sürgették a népet, hogy mihamarabb elküldjék őket az országból, mert azt mondta: Mindnyájan meghalunk. 34 És a nép vitte tézsztáját, mielőtt megkelt volna, teknőket bekötve ruháikba, vállukon. 35 Izrael fiai pedig cselekedtek Mózes szava szerint és kértek az egyiptomiaktól ezüst edényeket, arany edényeket és ruhákat. 36 Az Örökkévaló pedig kegyet adott a népnek az egyiptomiak szemeiben és adtak nekik kérésükre; így kiürítették Egyiptomot. 37 És vonultak Izrael fiai Rámszésből Szukkószba, mintegy hatszázezer gyalogos, a férfiak a gyermekeken kívül. 38 De sok zagyva nép is ment fel velük, meg juh és marha, igen sok nyáj. 39 És megsütötték a tézsztát, melyet kivitték Egyiptomból, kovásztalan lepényeknek, mert nem kelt meg; mert elűzettek Egyiptomból és nem késlekedhettek, meg eleséget

sem készítettek maguknak. 40 Izrael fiainak lakása pedig, amíg Egyiptomban laktak, négyszázharminc év. 41 És volt négyszázharminc év multán, volt pedig ugyanazon a napon, mentek ki az Örökkévaló minden seregei Egyiptom országából. 42 A megőrzés éjje az az Örökkévalónak, hogy kivesesse őket Egyiptom országából, az az éjjel az Örökkévalóé, megőrzés Izrael minden fiainál nemzedékeiken át. 43 És mondta az Örökkévaló Mózesnek meg Áronnak: Ez a peszách törvénye, semmiféle idegen se egyék belőle. 44 És bárkinek szolgája, a pénzen vett, ha körülmetté őt, akkor ehetik belőle. 45 Lakos és bérés ne egyék belőle. 46 Egy házban költessék el, ne vigyél ki a házból a húsból az utcára, és csontot ne törjeted össze benne. 47 Izrael egész községe készítse el azt. 48 És ha tartózkodik nálad idegen és készíteni akar peszáchaldozatot az Örökkévalónak, körülmetéltesek nála minden férfiszemély és akkor közeledhetik, hogy elkészítse azt és lesz mint az ország szülötte; de semmiféle körülmetéletlen se egyék belőle. 49 Egy tan legyen a bennszülött és az idegen számára, aki tartózkodik közöttetek. 50 És úgy cselekedtek Izrael minden fiai, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek meg Áronnak; úgy cselekedtek. 51 És volt ugyanazon a napon, vezette ki az Örökkévaló Izrael fiait Egyiptom országából seregeik szerint.

13 És szolt az Örökkévaló Mózeshez; mondván: 2 Nekem szentelj minden elsőszülöttet, megnyitóját minden anyaméhnek Izrael fiainál, embernél és állatnál; enyém az. 3 És mondta Mózes a népnek: Emlékezzetek meg a napról, amelyen kijöttetek Egyiptomból; a szolgák házából, mert erős kézzel vezetett ki az Örökkévaló benneteket onnan; azért ne egyetek kovászost 4 Ma mentek ki, a kalászrész hónapjában. 5 És lesz, ha elvisz téged az Örökkévaló a Kanaáni, a Chitti, az Emóri, a Chivvi és a Jevíusi országába, amelyről megesküdött atyáidnak, hogy neked adjá, a tejel-mézzel folyó országot, akkor végezd ezt a szolgálatot ebben a hónapban. 6 Hét napon át kovásztalant egyél és a hetedik napon ünnep legyen az Örökkévalónak. 7 Kovásztalant egyenként hét napon át; és ne láttassék nálad kovászos és ne láttassék nálad kovász egész határodban. 8 És add tudtára fiadnak azon a napon, mondván: Annak okáért van, amit tett az Örökkévaló velem, mielőn kijöttem Egyiptomból. 9 És legyen neked jelül, kezeden és emlékül szemeid között, hogy legyen az Örökkévaló tana a te szádiban, mert erős kézzel vezetett ki téged az Örökkévaló Egyiptomból. 10 És tartsd meg ezt a törvényt annak idejében évről-évre. 11 És lesz, ha elvisz téged az Örökkévaló a Kanaáni országába, amint megesküdött neked és őseidnek, és neked adjá azt, 12 akkor különítsd el az anyaméh minden megnyitóját az Örökkévalónak és a barom minden első fajzását, ami lesz neked, a hímeket az Örökkévalónak. 13 A szamár minden első fajzását pedig váltsd meg egy báránnyal, ha pedig nem váltód meg, akkor szegd nyakát; de az ember minden elsőszülöttét fiaid közül váltsd meg. 14 És lesz, ha kérdez téged fiad holnap, mondván: Mi ez? Úgy mondd neki: Erős kézzel vezetett ki bennünket az Örökkévaló Egyiptomból, a szolgák házából. 15 És volt, mielőn makacsodott Fáraó, hogy bennünket el ne bocsásson, akkor megölt az Örökkévaló minden elsőszülöttet Egyiptom

országában, ember elsőszülöttétől a barom elsőszülöttéig, azért áldozom én az Örökkévalónak az anyaméh minden megnyitóját, a hímeket; flaim minden elsőszülöttét pedig megváltom. **16** Azért legyen jelül kezeden és homlokkötől szemeid között, mert erős kézzel vezetett ki bennünket az Örökkévaló Egyiptomból. **17** És volt, midőn elbocsátotta Fáraó a népet, nem vezette őket Isten a filiszteusok országának útján mert közel volt az; mert azt mondta Isten, nehogy megbánja a nép, midőn háborút látnak és visszatérnek Egyiptomba. **18** Azért kerültte Isten a népet a pusztá útján, a nádastenger felé; és felfegyverkezve mentek fel Izrael fiai Egyiptom országából. **19** Mózes pedig elvitte József csontjait magával, mert ez megeskette Izrael fiait, mondván: Gondolni fog rátok Isten, akkor majd vigyétek fel csontjaimat innen magatokkal. **20** És elvonultak Szukkósból és táboroztak Észonban, a pusztá szélén. **21** Az Örökkévaló pedig járt előttük nappal felhőoszlopban, hogy vezesse őket az úton és éjjel tűzoszlopban, hogy világítson nekik, hogy menjenek nappal és éjjel. **22** Nem mozdult a felhőoszlop nappal és a tűz oszlop éjjel a nép elől.

14 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael fiahoz, hogy forduljanak vissza és táborozzanak Pi-Háhirősz előtt, Migdól és a tenger között; Baál-Cefón előtt, átellenében táborozzatok a tenger mellett. **3** És azt mondja majd Fáraó Izrael flairól: Eltévedtek ők az országban, körül fogta őket a pusztá. **4** Én pedig erőssé teszem Fáraó szívét és üldözi őket; és dicsőséget szerzek Fáraó által és egész serege által, hogy megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az Örökkévaló! És így cselekedtek. **5** Midőn tudtára adatott Egyiptom királyának, hogy elszököt a nép, akkor megváltozott Fáraónak és szolgáinak a szíve a nép iránt és mondta: Mit is tettünk, hogy elbocsátottuk Izraelt, hogy ne szolgáljon bennünket? **6** És befogatott szekerébe és népét magával vitte vett hatszáz kiválogatott szekerét és Egyiptom minden szekerét és vízéket mindenhol. **7** Az Örökkévaló pedig erőssé tette Fáraó, Egyiptom királya szívét és ez üldözte Izrael fiait. Izrael fiai pedig felemelt kézzel mentek ki! **9** És az egyiptomiak üldözétek őket és elértek őket, amint táboroznak a tenger mellett, Fáraó minden szekerének lova, lovasai és serege Pi-Háhirósnál, Baál-Cefón előtt. **10** Midőn Fáraó közeledett, felvetették Izrael fiai szemeiket és íme, Egyiptom vonul utánuk; akkor nagyon félték és kiáltottak Izrael fiai az Örökkévalóhoz. **11** Mózesnek pedig mondta: Vajon mivel nincsenek sírok Egyiptomban, hoztál el bennünket, hogy meghalunk a pusztában? Mit is tettél velünk, hogy kivezettél bennünket Egyiptomból? **12** Nem-e ez az a beszéd, amit szóltunk hozzád Egyiptomban, mondván: Hagy bennünket és hadd szolgáljuk mi Egyiptomot, mert jobb nekünk szolgálni Egyiptomot, mint meghalnunk a pusztában! **13** De Mózes mondta a népnek: Ne féljetek, álljatok vesztag és lássátok az Örökkévaló segítségét, melyet veletek cselekszik ma, mert amint láttatók az egyiptomiakat ma, úgy nem fogjátok többé őket látni soha sem! **14** Az Örökkévaló fog harcolnál értetek, ti pedig hallgassatok! **15** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mit kiáltasz hozzáam? Szólj Izrael fiahoz, hogy vonuljanak. **16** Te pedig emeld fel botodat és nyújtsd ki kezedet

a tenger felé és hasítsd ketté, hogy menjenek Izrael fiai a tenger közepén, szárazon. **17** Én pedig, íme én erőssé teszem az egyiptomiak szívét, hogy bemenjenek utánuk és dicsőséget szerzek Fáraó által és egész serege által, szekere és lovasai által; **18** és megtudják az egyiptomiak, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn dicsőséget szerzek Fáraó által, szekere és lovasai által. **19** És elvonult Isten angyala, aki járt Izrael tábora előtt és ment mögéjük és elvonult a felhőoszlop előlük és állott mögéjük; **20** így jutott Egyiptom tábora és Izrael tábora közé – volt felhő meg sötétség – és megvilágította az éjjelt hogy nem közeledett egyik a másikhoz egész éjjel. **21** Mózes pedig kinyújtotta kezét a tenger fölé és hajtotta az Örökkévaló a tengert hatalmas keleti széllel egész éjjelen át és szárazrá tette a tengert; így hasadtak ketté a vizek. **22** És bementek Izrael fiai a tenger közepébe, szárazon; a víz pedig volt nekik fal gyanánt jobbjukról és baljukról. **23** Az egyiptomiak pedig üldözétek őket és bement utánuk Fáraó minden lova, szekere és lovasa a tenger közepébe. **24** És volt a reggeli órszakban letekintett az Örökkévaló az egyiptomiak táborára tűz és felhőoszlopban és megzavarta Egyiptom táborát. **25** Ez kivetted szekereinek kerekeit és vontatta nehezen; és mondta Egyiptom: Hadd meneküljek Izrael elől, mert az Örökkévaló harcol értük Egyiptom ellen. **26** Az Örökkévaló pedig mondta Mózesnek: Nyújtsd ki kezedet a tenger fölé, hogy visszatérjen a víz Egyiptomra, szekerére és lovasaira. **27** Mózes kinyújtotta kezét a tenger felé és a tenger visszatérít reggel felé az ő erejébe, az egyiptomiak pedig menekültek vele szembe; és beledöntötte az Örökkévaló az egyiptomiakat a tenger közepébe. **28** A vizek pedig visszatértek és elborították a szekeret, meg a lovasokat, Fáraó egész seregét, akik utánuk jöttek a tengerbe; nem maradt meg közülük egy sem. **29** Izrael fiai pedig átmentek szárazon a tenger közepében és a víz volt számukra fal gyanánt, jobbjukról és baljukról. **30** És megsegítette az Örökkévaló aznap Izraelt Egyiptom kezéből; és Izrael láta az egyiptomiakat holtan a tenger partján. **31** Izrael láta a nagy hatalmat, amellyel cselekedett az Örökkévaló az egyiptomiak ellen és félté a nép az Örökkévalót; és hittek az Örökkévalóban és Mózesben, az ő szolgájában.

15 Akkor énekelte Mózes és Izrael fiai ezt az éneket az Örökkévalónak és szóltak, mondván: Hadd énekelek az Örökkévalónak, mert fenségesen fenséges volt, lovat és lovasát a tengerbe döntötte. **2** Erősségem és énekekem Isten, ő lett nekem segedelmem. Ez az én Istenem, őt dicsőítem atyám Istene, őt magasztalom. **3** Az Örökkévaló, a harc ura, Örökkévaló a neve! **4** Fáraó szekereit és seregét a tengerbe vetette és válogatott vízéi elmerültek a nádastengerben. **5** A mélységek borítják őket, leszálltak a habokba, mint a kő. **6** Jobbold, Örökkévaló! dicső erőben; jobbold, Örökkévaló! összezúzza az ellent. **7** Fenséged nagyságával lerontod támadódat, kibocsátod haragodat és megemészti őket, mint a tarlót. **8** Orrod leheletétől feltorlódtak a vizek, megálltak mint a fal a hullámok, megmerevedtek a mélységek a tenger szívében. **9** Szólt az ellen: Üldözöm, elérem, zsákmányt osztok, betelik velük lelkem; kirántom kardom, kiirtja őt kezem! **10** Fújtál leheleddel: elborította őt a tenger; elszülyedtek, mint az ólom a hatalmas vizekben. **11** Ki olyan, mint te, a

hatalmasak között, Örökkévaló! Ki olyan, mint te, dicső a szentségen, félelmetes dicsőségű csodatevő. **12** Kinyújtottad jobbat: elnyerte ő a föld. **13** Kegyelmeddel vezetted a népet, melyet megváltottál, hatalmaddal szentséged lakába. **14** Népek hallották és részkettek, remegés fogta el Pelesesz lakóit. **15** Akkor megrémíték Edóm törzsfői, Móab hatalmasait elfogta a rettegés, elcsüggédtek Kanaán lakói mind. **16** Rájuk borult félelem és rettegés, karod nagyságától elnémultak, mint a kő; míg átvonul a te néped, Örökkévaló! míg átvonul a nép, melyet szereztél. **17** Elviszed és ülteted birtokod hegycsúcsra, a helyre, melyet lakóhelyednek alkottál, Örökkévaló! a szentélybe, Uram; melyet kezeid készítettek. **18** Az Örökkévaló uralkodik mindenrőlké! **19** Mert bement Fáraó lova szekerével és lovasaival a tengerbe, és az Örökkévaló visszahozta rájuk a tenger vizét; Izrael fiai pedig átmentek a szárazon a tenger közepében. **20** És vette Mirjám, a prófétánő, Áron nővére a dobot kezébe, és kimentek mind a nők utána dobokkal és körtáncokkal. **21** És Mirjám elkezdte nekik: Énekeljetek az Örökkévalónak, mert fenségesen fenséges volt, lovat és lovasát a tengerbe döntötte. **22** És elindította Mózes Izraelt a nádastengertől és mentek Súr pusztájába; mentek három napig a pusztában és nem találtak vizet. **23** Elérkeztek Móróból, de nem tudtak vizet inni Móróból, mert keserű volt az, azért nevezték el Mórónak (keserű). **24** És zúgolódott a nép Mózes ellen, mondván: Mit igyunk? **25** Ó pedig kiáltott az Örökkévalóhoz és az Örökkévaló mutatott neki egy fát; ó beledobta a víze és édes lett a víz. Ott adott neki törvényt és jogot, és ott megkísértette őt. **26** És mondtá: Ha hallgatni fogsz az Örökkévalót, a te Istened szavára és azt, ami helyes az ő szemeiben teszed, figyelsz parancsolataira, megőrződ minden a törvényeit: minden betegséget, melyet Egyiptomra bocsátottam, nem fogom rád bocsátani, mert én vagyok az Örökkévaló, a te gyógyítód. **27** És elérkeztek Élimbe, ott pedig volt tizenkét vízforrás és hetven pálma; és táboroztak ott a víz mellett.

16 És elvonultak Élimből és elérkezett Izrael fiainak egész községe Szin pusztájába, mely Élim és Szináj között van, tizenötödik napján a második hónapnak, hogy Egyiptom országából kivonultak. **2** És zúgolódott Izrael fiainak egész községe Mózes és Áron ellen a pusztában; **3** és mondták nekik Izrael fiai: Vajha meghaltunk volna az Örökkévaló keze által Egyiptom országában, midőn ültünk a húsos fazék mellett, midőn ehettünk kenyereset a jóllakásig; mert ti kihoztatok bennünket a pusztába, hogy megöljétek ezt az egész gyülekezetet éhség által. **4** És mondtá az Örökkévaló Mózesnek: Íme, én hullatok nektek kenyereset az égből; menjen ki a nép és szedje a napravalót a maga napján, hogy megkísértesem, vajon jár-e tanom értelmében, vagy sem? **5** És lesz a hetedik napon, akkor készítsék el amit bevisznek és lesz kétszerese annak, amit napoknál szednek. **6** És mondtá Mózes meg Áron Izrael minden fiainak: Este majd megtudjátok, hogy az Örökkévaló vezetett ki benneteket Egyiptom országából; **7** reggel pedig majd látjátok az Örökkévaló dicsőségét, mivelhogy meghallotta zúgolódásokat az Örökkévaló ellen; mi pedig mik vagyunk, hogy ellenünk zúgolódtok? **8** És mondtá Mózes: Azáltal, hogy ad az Örökkévaló nektek este húst, hogy egyetek és kenyereset

reggel, hogy jóllakjatok; mivelhogy hallotta az Örökkévaló zúgolódásokat, mellyel zúgolódtok ellene, mi pedig, mik vagyunk? Nem ellenünk van a ti zúgolódások, hanem az Örökkévaló ellen. **9** És mondtá Mózes Áronnak: Mond Izrael fiai egész községének: Lépjek oda az Örökkévaló színe elé, mert meghallotta zúgolódásokat. **10** És volt, midőn, Áron szólt Izrael fiai egész községehez, a pusztá felé fordultak; és íme, az Örökkévaló dicsősége megjelent a felhőben. **11** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **12** Hallottam Izrael fiai zúgolódását; szólj hozzájuk, mondván: Estefelé esztek majd húst és reggel jóllaktok majd kenyérrel, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **13** És volt este, fölszállt a fűrj és elborította a tábor; reggel pedig volt harmatréteg a tábor körül. **14** Midőn fölszállt a harmatréteg, íme, a pusztá színén valami apró szemcsés, apró, mint a dér a földön. **15** Midőn látták Izrael fiai, mondták egymásnak: Mi ez? Mert nem tudták, hogy mi az. És mondtá nekik Mózes: Ez a kenyér, melyet az Örökkévaló adott nektek eledelül. **16** Ez az a dolog, amit parancsolt az Örökkévaló: Szedjetek belőle, kiki étke szerint, egy ómert fejenként, lelkeitek száma szerint, kiki a sátrában levők számára vegyetek. **17** És így cselekedtek Izrael fiai és szedtek, ki többet, ki kevesebbet. **18** És megmérték az ómerrel és nem volt fölöslege annak, ki többet szedett, aki pedig kevesebbet szedett, annak nem volt fogyatkozása; kiki az ő étke szerint szedett. **19** És mondtá nekik Mózes: Senki se hagyjon meg belőle reggelig. **20** De nem hallgattak Mózesre és meghagytak némelyek belőle reggelig, de megférgezedett és megbúzhódott; és haragudott rájuk Mózes, **21** így szedték azt minden reggel, kiki az ő étke szerint; midőn pedig melegen sültött a nap, elolvadt. **22** És volt a hatodik napon, szedtek kétszeres kenyerset, két ómert egyetek; és eljöttek a község minden fejedelmei és tudtára adták Mózesnek. **23** És ő mondtá nekik: Ez az, amit szólt az Örökkévaló: Nyugalom, szent szombat lesz az Örökkévalónak holnap; amit sütni akartok, süssétek meg és amit főzni akartok, főzzétek meg, az egész fölösleget pedig tegyétek el magatoknak megőrzésre, reggelre. **24** És eltették azt reggelre, amint parancsolta Mózes és nem búzhódott meg és férег sem volt benne. **25** És mondtá Mózes: Egyétek meg ma, mert szombat van ma az Örökkévalónak; ma nem találjátok azt a mezőn. **26** Hat napon át szedjétek azt, de a hetedik napon szombat van; nem lesz azon. **27** És volt a hetedik napon, kimentek a nép közül, hogy szedjenek, de nem találtak. **28** És mondtá az Örökkévaló Mózesnek: Meddig vonakodtok még megőrizni parancsolataimat és tanaimat! **29** Lássátok, hogy az Örökkévaló adta nektek a szombatot, azért ad nektek a hetedik napon két napi kenyerset; maradjatok kiki a helyén, ne menjen ki senki az ő helyéből a hetedik napon. **30** És nyugodott a nép a hetedik napon. **31** És elnevezte Izrael háza mannának; az pedig olyan volt, mint a koriandrum magva, fehér és íze olyan, mint a mézeskalács. **32** És mondtá Mózes: Ez a dolog, amit parancsolt az Örökkévaló: Egy tele ómerrel legyen belőle megőrzésre nemzedékeiteknek, hogy lássák a kenyerset, melyet enni adtam nektek a pusztában, midőn kivezetlek benneteket Egyiptom országából. **33** És mondtá Mózes Áronnak: Vegyél egy palackot és tegyél bele egy tele ómerrel mannát, és tudd

azt az Örökkévaló színe elő megőrzésre nemzedékeiteknek. **34** Amint megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek, odatette Áron a bizonyáság elő megőrzésre. **35** Izrael fiai pedig ették a mannát negyven évig, amíg elérkeztek lakott földre; a mannát ették, amíg elérkeztek Kanaán országának határára. **36** Az ómer pedig egy tized éfő volt.

17 És elvonult Izrael fiainak egész községe Szin pusztájából vonulásai szerint az Örökkévaló parancsára; és táborozott Refidimben, de nem volt víz, hogy igyék a nép. **2** És pörlekedett a nép Mózzessel és mondta: Adjatok nekünk vizet, hogy igyunk! És mondta nekik Mózes: Mit pörlekedtek velem, és mit kísértitek meg az Örökkévalót? **3** És szomjúhozott ott a nép vízre és zúgolódott a nép Mózes ellen, és mondta: Miért is hoztál fel bennünket Egyiptomból, hogy megölj engem és gyermekemet és nyájaimat szomjúság által? **4** És kiáltott Mózes az Örökkévalóhoz, mondván: Mit tegyek e néppel? Kevés híja, és megköveznek engem. **5** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vonulj a nép előtt és vegyél magaddal Izrael vénei közül, meg botodat, mellyel megverte a folyamot, vedd kezdebe és menj! **6** Íme, én állok majd előtted ott a sziklán, a Chóreben, üss a sziklára és kijön abból víz és majd iszik a nép. Mózes így cselekedett Izrael vénei szeme láttára. **7** És elnevezte a helyet Másszó (megkísértés) és Merivó (pörlekedés), Izrael fiainak pörlekedése miatt és mivelhogy megkísértették az Örökkévalót, mondván vajon közepegettünk van-e az Örökkévaló, vagy nincs? **8** És eljött Amálek és harcolt Izraellel Refidimben. **9** És mondta Mózes Józsuának: Válassz ki nekünk férfiakat és menj, harcolj Amálek ellen; holnap odaállók én a domb tetejére is az isteni bot kezemben. **10** Józsuá úgy cselekedett, amint mondta neki Mózes; hogy harcoljon Amálek ellen; Mózes, Áron, meg Chúr fölmentek a domb tetejére. **11** És volt, mikor Mózes fölmelelte a kezét, akkor erősebb volt Izrael és mikor leeresztette kezét, akkor erősebb volt Amálek. **12** Mózes kezei pedig nehezek voltak, vettek tehát egy követ, alátették és órá ült; Áron pedig és Chúr támasztották kezeit, innen egyik és onnan egyik. Így voltak kezei kitartók naplementéig. **13** És Józsuá meggyengítette Amáléköt és népét a kard élével. **14** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Írd fel ezt emlékül a könyvre és tudd Józsuá füleibe; hogy el fogom törölni Amálek emlékét az ég alól. **15** Mózes pedig épített oltárt és elnevezte: Az Örökkévaló az én zászlóm! **16** És mondta: Mert Isten trónusán a kéz, hogy harca van az Örökkévalónak Amálek ellen, nemzedékről nemzedékre.

18 Midón hallotta Jitró, Midján papja, Mózes apja mindazt, amit Isten tett Mózzessel és Izraellel, az ő népével, hogy kivezette az Örökkévaló Izraelt Egyiptomból; **2** akkor vette Jitró, Mózes apja Cippórát, Mózes feleségét, miután ez elküldöttje volt, **3** és két fiát, akik közül az egyiknek a neve Gérsóm, mert azt mondta: idegen voltam, idegen földön; **4** a másiknak a neve pedig Eliezer: mert atyám Istene volt segítségemre és megmentett Fáraó kardjából. **5** És eljött Jitró, Mózes apja és fiai, meg felesége Mózeshez a pusztába, ahol táborozott az Isten hegyénél. **6** És megüzente Mózesnek: Én, apád, Jitró jövök hozzád, meg feleséged és két fia vele. **7** És Mózes kiment az ő apja elő, leborult és megcsókolta őt és kérdeztek

egymást jólétük felől, azután bementek a sátorba. **8** Mózes elbeszélte az apjának mindenzt, amit az Örökkévaló tett Fáraóval és Egyiptommal Izrael miatt; mindenzt a fáradalmat, mely őket érte az úton, de megmentette őket az Örökkévaló. **9** És Jitró örölt mindenára jó miatt, amit az Örökkévaló tett Izraellel, hogy megmentette Egyiptom kezéből. **10** És mondta Jitró: Áldassék az Örökkévaló, ki megmentett benneteket Egyiptom kezéből és Fáraó kezéből; aki megmentette a népet Egyiptom keze alól! **11** Most tudom, hogy nagyobb az Örökkévaló minden istenknél; mert amely dologgal vétkeztek, (az jött) rájuk. **12** És hozott Jitró, Mózes apja égőáldozatot és vágóáldozatokat Istennek; és eljött Áron, meg Izrael minden véne, hogy egyenek kenyeret Mózes apjával Isten színe előtt. **13** És volt másnap, leült Mózes törvényt tenni a nép között; és ott állt a nép Mózes körül reggeltől estig. **14** És látta Mózes apja mindenzt, amit a tesz a néppel, és mondta: Micsoda dolog ez, amit te teszel a néppel? Miért ülsz te egyedül és az egész nép áll körülöttek reggeltől estig? **15** És mondta Mózes az ő apjának: Mivelhogy eljön hozzá a nép, hogy megkérdezze Istenet. **16** Ha ügyük van; eljönnek hozzá és én ítélek ember és társa között, és ismertem Isten törvényeit és tanait. **17** És mondta neki Mózes apja: Nem jó a dolog, amit te teszel. **18** El fogsz lankadni te is, meg a nép is, mely nálad van, mert túlságos nehéz a dolog neked, nem bírod azt végezni egyedül. **19** Most tehát hallgass szavamra, tanácsot adok neked, Isten pedig legyen veled! Te légy a nép számára Istenrel szemben és vidd te a dolgokat Isten elő. **20** És világítsd meg nekik a törvényeket és tanokat, ismertesd meg velük az utat, melyen járjanak és a cselekedetet, melyet cselekedjenek. **21** Te pedig szemelj ki az egész népből derék férfiakat, istenfélőket, igaz férfiakat, kik gyűlölik a haszonlesést, és tudd feléjük ezrek tisztejievé, százak tisztejievé, ötvenek tisztejievé és tizek tisztejievé. **22** Ók tegyenek törvényt a nép között minden időben és lesz, minden nagy üget hozzanak el hozzád, de minden kis ügyben ítélenek ők; így könnyíts magadon és ők viseljék veled (a terhet). **23** Ha ezt a dolgot megteszed és Isten megparancsolja neked, akkor megállhatsz és az egész nép is helyére jut békében. **24** És Mózes hallgatott az ő apja szavára és megtett minden, amit mondott. **25** Kiválasztott Mózes derék férfiakat egész Izraelből és tette őket főnökökké a nép fölét, ezrek tisztejievé, százak tisztejievé, ötvenek tisztejievé és tizek tisztejievé, **26** hogy törvényt tegyenek a nép között minden időben; a nehéz dolgot elviszik Mózeshez, minden kis dologban pedig ítélnék ők. **27** És elbocsátotta Mózes az ő apját, és ez elment az országába.

19 A harmadik hónapban, hogy Izrael fiai kivonultak Egyiptom országából, aznap eljutottak Szináj pusztájába. **2** Elvonultak Refidimből és eljutottak Szináj pusztájába, és táboroztak a pusztában; ott táborozott Izrael a heggyel szemben. **3** Mózes pedig fölment Istenhez és szólította őt az Örökkévaló a hegyről, mondván: Így szólj Jákob házához, és add tudtára Izrael fiainak. **4** Ti láttátok, mit tettem Egyiptommal, hogy vittelek benneteket sasszárnyakon és elhoztalak benneteket hozzámm. **5** Azért most, ha hallgattok szavamra és megőriztek szövetségemet, akkor lesztek az én kiváló tulajdonom mind

a népek közül, bár enyém az egész föld. **6** És ti legyetek nekem papok birodalma és szent nép! ezek a szavak, melyeket elmondja Izrael fiainak. **7** Mózes elment és szólította a nép véneit; előjük terjesztette minden a szavakat, melyeket parancsolt neki az Örökkévaló. **8** És felelt az egész nép egyetemen és mondta! Mindent, amit az Örökkévaló szolt, megteszünk Mózes visszavitte a nép szavait az Örökkévalóhoz. **9** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Íme, én eljövök hozzád felhő sűrűjében, hogy meghallja a nép, midőn veled beszélek és benned is higyenek örökké. És Mózes hírül vitte a nép szavait az Örökkévalónak. **10** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj a néphez és szenteld meg őket ma és holnap, és mossák meg ruháikat. **11** Legyenek készen a harmadik napra, mert a harmadik napon leszáll az Örökkévaló az egész nép szeme láttára a Szináj hegyére. **12** Te pedig vonj határt a népnek, mondván: Őrizkedjetek, fogy fel ne menjetek a hegyre és hogy ne érintsekket annak szélét. Bárki érinti a hegyet, ölessék meg. **13** Ne érintse őt kéz, hanem kövezessék meg, vagy lövessék agyon, akár barom, akár ember, ne maradjon életben. Midőn huzamosan szól a harsona, akkor felmehetnek ők a hegyre. **14** És lement Mózes a hegyről a néphez; megszentelte a népet és megostóstuk ruháikat. **15** És mondta a népnek: Legyetek készen harmadnapra, ne közeledjetek asszonyhoz. **16** És volt a harmadik napon, midőn reggel lett, akkor volt mennydörgés; és villámlás és sűrű felhő a hegyen és igen erős harsona hang; és megrémült az egész nép, mely a táborban volt. **17** És Mózes kivezette a népet Isten előre a táborból, és megálltak a hegy tövében. **18** A Szináj hegye pedig egészben füstölgött, mivelhogy leszállott rá az Örökkévaló tűzben; és felszállt füstje, mint a kemence füstje és az egész hegy nagyon megrendült. **19** És volt, a harsona hangja folyvást erősebb lett; Mózes beszél, Isten pedig felel neki hangosan. **20** Az Örökkévaló leszállt a Szináj hegyére, a hegy tetejére és szólította az Örökkévaló Mózest a hegy tetejére; és Mózes felment. **21** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj le, intsd meg a népet, hogy ne rontsanak előre az Örökkévalóhoz, hogy lássanak és elesenek közük sok. **22** És a papok is, kik közel lépnek az Örökkévalóhoz; szenteljék meg magukat, nehogy rájuk törjön az Örökkévaló. **23** És mondta Mózes az Örökkévalónak: A nép nem jöhét fel a Szináj hegyére, mert Te megintettél bennünket, mondván: Vonj határt a hegy körül és szenteld meg. **24** Es mondta neki az Örökkévaló: Eredj, menj le, azután jojj fel te, meg Áron veled; de a papok és a nép ne rontsanak előre, hogy felmenjenek az Örökkévalóhoz, nehogy rájuk törjön. **25** Mózes lement a néphez és megmondtatta nekik.

20 És Isten elmondta mindezeket az igéket, mondván: **2** Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki kivezettelek Egyiptom országából, a rabszolgák házból. **3** Ne legyenek neked más isteneid az én színen előtt. **4** Ne csinálj magadnak faragott képet, sem bármely alakját annak, mi az égben van, fenn és ami a földön van, alant és ami a vízben van, a föld alatt. **5** Ne borulj le előttük és ne szolgálj azokat; mert én az Örökkévaló, a te Istened, buzgó Isten vagyok, ki megbüntettem az atyák vétkét a gyermekben, harmad- és negyedfiziglen, aikik engem gyűlölnek; **6** de szeretetet gyakorlok ezeríziglen

azokkal, aikik engem szeretnek és megőrzik parancsolataimat. **7** Ne ejtsd ki az Örökkévaló, a te Istened nevét hiába, mert nem hagyja büntetni az Örökkévaló azt, aki kiejt az ő nevét hiába. **8** Emlékezzél meg a szombat napjáról, hogy megszenteljed azt. **9** Hat napon át dolgozzál és végezd minden munkádat; **10** de a hetedik nap szombatja az Örökkévalónak, a te Istenednek; ne végezz semmi munkát se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálód, se barmod, se idegened, ki kapuidban van. **11** Mert hat napon alkotta az Örökkévaló az eget és a földet, a tengert és minden, ami bennük van és megnyugodott a hetedik napon; azért áldotta meg az Örökkévaló a szombat napját és megszentelte azt. **12** Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú életű legyél a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad. **13** Ne ölj! **14** Ne törj házasságot! Ne lopj! Ne valj felebarátod ellen, mint hamis tanú. Ne kívánd meg felebarátod házát! Ne kívánd meg felebarátod feleségét, szolgáját, szolgálóját, ökrét, szamarát, semmit se, ami felebarátod! **15** És az egész nép láttá a mennydörgést, a lángokat és a harsona hangját és a hegyet, amint füstölg; midőn láttá a nép, megrendült és megállt a távolban. **16** És mondta Mózesnek: Beszélj te velünk, hogy halljuk, de ne beszéljen velünk Isten, hogy meg ne halunk. **17** De Mózes mondta a népnek: Ne féljetek, mert azért, hogy megkísértsen benneteket, jött az Isten és azért, hogy legyen az ő felelme rajtak, hogy ne vétkezzetek. **18** A nép tehát állt a távolban, Mózes pedig odalépett a felleghez, ahol az Isten volt. **19** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Így szól Izrael fiainak: Ti láttátok, hogy az égből beszéltem veletek: **20** Ne csináljatok mellettem ezüst isteneimet, meg arany isteneimet ne csináljatok magatoknak. **21** Földből való oltárt csinálj nekem és áldozd fel azon égóáldozataidat; és békáldozataidat, juhadat és marhádat; minden helyen; ahol engedem említeni nevetem, eljövök hozzád és megáldalak téged. **22** Ha pedig kőoltárt csinálsz nekem, ne építsd faragott kövekből, mert vasadat emeltek rá és megszentségtelenítettek azt. **23** És ne menj fel lépcsőkön az én oltáromra, hogy fel ne fedessék meztelenséged rajta.

21 És ezek a rendeletek, melyeket előjük tegyél: **2** Ha vásárolsz héber szolgát, hat évig szolgáljon: a hetedikben pedig menjen szabadon, ingyen. **3** Ha egymagában jön, egymagában menjen el; ha női férfi, menjen felesége vele. **4** Ha ura ad neki feleséget és ez szült neki fiakat vagy leányokat, az asszony és az ő gyermekei legyenek az uráé, ő pedig menjen el egymában. **5** Ha azonban azt mondja a szolga: Szeretem uramat, feleségemet és gyermekeimet, nem megyez el szabadon, **6** akkor vezesse őt az ura a bírához és vezesse oda az ajtóhoz vagy az ajtófélhez, és fúrja át ura az ő fülét az árral és szolgálja őt örökké. **7** Ha pedig eladja valaki az ő leányát szolgálól, ez ne menjen el; mint a szolgák elmennek. **8** Ha visszatetszik az ő ura szemeiben, aki magának szánta, akkor váltassa ki; idegen népknek eladni nincs hatalma, miután hűtlen volt hozzá. **9** Ha pedig fiának szánja őt, a lányok jogára cselekedjék vele. **10** Ha másikat vesz magának, amannak élelmezését, ruházását és lakását ne vonja meg. **11** Ha pedig ezt a hármat nem cselekszi vele, úgy menjen el az ingyen,

váltságpént nélkül. 12 Aki úgy megver valakit, hogy az meghal, ölessék meg. 13 Ha pedig nem lesett rá, de Isten juttatta az Ő kezébe, akkor rendeletek neked helyet, aholó meneküljön. 14 Ha valaki szándékosan tör felebarátja ellen, hogy megölje orvul, oltárom mellől vedd el őt, hogy meghaljon. 15 Aki megveri az atyját vagy az anyját, ölessék meg. 16 Aki embert lop, hogy eladja azt és megtalálják a kezében, ölessék meg. 17 Aki átkozza az atyját vagy az anyját, ölessék meg. 18 És ha pörlekednek férfiak és egyik megüti a másikat kővel vagy ököllel és az nem hal meg, de ágyba esik. 19 Ha felkel és jár az utcán mankóján, akkor büntetlen legyen, aki megütötte, csak mulasztását térítse meg és gyógyíttassa meg. 20 Ha pedig valaki úgy megveri az Ő szolgáját vagy szolgálóját bottal, hogy meghal keze alatt, toroltassék meg rajta. 21 De ha egy napig, vagy két napig életben marad akkor ne toroltassék meg, mert az Ő pénze az. 22 Midőn dulakodnak férfiak és meglöknek egy viselős asszonyt, úgy, hogy elmegy magzata, de veszedelem nincs, akkor bírságoltassék meg, amint kiszabja rá az asszony férje és adja meg a bírák útján. 23 Ha azonban veszedelem lesz, akkor adj lelkét lelékért, 24 szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábért, 25 égetést égetésért, sebet sebért, kékfoltot kékfoltért. 26 Ha pedig valaki úgy üti meg szolgájá szemét, vagy szolgálójá szemét, hogy megrontja azt, szabadon bocsássa el a szeméért. 27 Ha pedig szolgája fogát, vagy szolgálójá fogát üti ki, szabadon bocsássá el a fogáért. 28 És ha megöökkel egy ökör férfit vagy nőt, úgy, hogy ez meghal: köveztessék meg az ökör és ne egyékk meg a húsát, az ökör gázdája azonban büntetlen. 29 De ha öklelős ökör az tegnapról tegnapelőtről és megingett az Ő gázdája és még sem őrizi, és megölt férfit vagy nőt: Az ökör köveztessék meg és gázdája is ölessék meg. 30 Ha váltságdíjat vetnek ki rá, akkor adj a meg lelkének válságát egészen úgy, amint kivetik rá. 31 Ha fiút öklel meg, vagy leányt öklel meg, e rendelet szerint bánjanak el vele. 32 Ha szolgát öklel meg az ökör vagy szolgálói, harminc sékel ezüstöt adjon azok urának és az ökör köveztessék meg. 33 És ha valaki nyit vermet, vagy ha ás valaki vermet és nem fedi azt be, és beleesik ökör vagy szamár: 34 A verem gázdája fizesse meg, árat téritse meg az urának és az elhullott az övé legyen. 35 Ha pedig valakinek ökre megrúgja felebarátjának ökrét, úgy, hogy ez elhull, akkor adják el az élföldön és felezzék meg az árat és az elhullottat is felezzék meg. 36 Ha ismeretes volt, hogy öklelős ökör az tegnapról tegnapelőtről és még sem őrizi gázdája, akkor fizessen ököröt ökörért, az elhullott pedig az övé legyen.

22 Ha valaki lop ököröt vagy bárányt és levágja azt, vagy eladja: öt marhát fizessen az ökörért és még juhot a bárányért. 2 Ha a betörésen rajta érik a tolvajt és úgy megverik, hogy meghal, nincs miatta vörbűn; 3 ha rásütött a nap, vörbűn van miatta. Fizessen (a tolvai), ha pedig nincs neki, adassék el az Ő lopásáért. 4 Ha megtalálják kezében a lopott dolgot, akár ököröt, akár szamarat vagy juhot élve, kétszerannyit fizessen. 5 Ha lelegeltet valaki mezőt vagy szőlőt, rábocsátja ugyanis marháját és lelegelteti másnak a mezején: mezejének legjavából és szőlőjének legjavából fizessen. 6 Ha tűz támad és ér

töviseket és fölemész szisztagot, vagy lábán álló gabonát, vagy mezőt, fizesse meg az, aki a tüzet gyűjtötte. 7 Ha ad valaki felebarátjának pénzt vagy edényeket megőrzés végett és ellopottának a férfiúnak a házból: ha megtalálják a tolvajt, fizessen kétszerannyit; 8 de ha nem találják meg a tolvajt, lépjön oda a ház ura a bíróhoz, hogy nem nyújtotta ki kezét felebarátja jóságára után. 9 minden vétség ügyében, akár ökör, akár szamár, akár juh, akár ruha, akár elveszett dolog, amelyre azt mondja (a károsult), hogy ez az, a bíró elé jöjjön mindenkitőjük ügye; akit elmarasztalnak a bírák, az fizessen kétszerannyit az Ő felebarátjának. 10 Ha ad valaki felebarátjának szamarat, vagy ököröt, vagy juhot, vagy bármi barmot megőrzés végett és ez elhullott, vagy megsérült, vagy elfogatott és senki sem láttá, 11 Az Örökkévalóra tett eskü legyen kettőjük között, hogy nem nyújtotta ki kezét felebarátja jóságára után; és ezt fogadj el annak gázdája és Ő ne fizessen. 12 De ha ellopják tőle, fizesse meg gázdájának. 13 Ha széttépett, hozza el azt tanú gyanánt; a széttépett ne fizesse meg. 14 Ha pedig kölcsönkér valaki felebarátjától (barmot) és ez megsérül vagy elhull, gázdája pedig nincs vele, fizesse meg. 15 Ha gázdája vele van, ne fizesse meg; ha bérelt volt, bérébe megy. 16 Ha valaki elcsábít Hajadont, ki nincs eljegyezve és vele marad, jegybérrel vegye el magának feleségü; 17 ha vonakodik az atya, hogy neki adjá, akkor mérjen le ezüstöt a Hajadonok jegybérre szerint. 18 Varázslónőt ne hagyj életben. 19 mindenki, ki barommal hál, ölessék meg. 20 Aki isteneknek áldoz, pusztítassák el; kivéve az Örökkévalónak egyedül. 21 Az idegent el ne nyomd és ne szorongasd őt, mert idegenek voltatok ti Egyiptom országában. 22 Egy özvegyet és árvát se sanyargassatok. 23 Mert ha sanyargatod őt, hogyha kiált majd hozzá, meg fogom hallgatni jaikiáltását; 24 és fölgered haragom és megöllek benneteket karddal és a ti feleségeitek lesznek özvegyek és gyermekitek árvák. 25 Ha pénzt kölcsönöz népmennak, a szegénynek mellettesd, ne légy irányában, mint a hitelező; ne vesseket rá kamatot. 26 Ha zálogba veszed felebarátod ruháját, a naplemente előtt add vissza neki; 27 mert az az egyedüli takarója, az ruhája testének, miben háljon? És lesz, ha kiált hozzá, meghallgatom, mert könyörületes vagyok én. 28 Bírákat ne átkozz és fejedelmet néped között ne szidalmazz. 29 Gabonát és folyadékot adományát ne késlethesd; fiaid elsőszülöttet add nekem. 30 Így tegyél ökrőddel, juhoddal; hétfő napig maradjon az anyjánál, nyolcadik nap add nekem. 31 Szent emberek legyeteiknek nekem; a mezőn széttépettne húsát ne egyétek, a kutyának vessétek azt.

23 Ne hordjál hamis hírt! Ne fogj kezet a gonoszsal, hogy tanú légy az erőszakra! 2 Ne kövesd a sokaságot rosszra és ne vallj peres ügyben, hajolván a sokaság felé joghajlításra; 3 A szegényt ne tüntesd ki pörében. 4 Ha rátalálsz ellenséged ökrére vagy szamarára, amely eltévedt, vidd azt neki vissza. 5 Ha látod gyűlölöd szamarát leroskadva terhe alatt, távol legyen tőled, hogy magára hagyjad, segítsd fel vele együtt. 6 Ne hajlítsd el a te szűkölködő jogát az Ő peres ügyében. 7 Hazug dologtól maradj távol; ártatlant és igazat meg ne ölj, mert én nem adok igazat a gonosznak. 8 Megvesztegetést el ne fogadj, mert a

megvesztegetés megvakítja az éleslátókat és elfordítja az igazak szavait. 9 Idegent ne szorongass, hisz ti ismeritek az idegeneket, mert idegenek voltatok Egyiptom országában. 10 Hat éven át vesd be földedét és gyűjtsd be termését; 11 a hetedikben pedig engedd ugarnak és hagyd el, hogy egyék (termését) néped szűkölködői, és amit meghagynak, egye meg a mezei vad; így tegyél szőlőddel és olajfáddal. 12 Hat napon át végezd munkádat, de a hetedik napon nyugodjál, hogy nyugodjék ökrök és szamarad és pihenjen szolgálód fia, meg az idegen. 13 És mindenben, amit mondtam nektek, legyetek óvatosak! Más istenek neveit ne említsétek; ne hallassék szádból. 14 Hárromízben ülj ünnepet nekem az évben: 15 A kovásztalan kenyér ünnepét őrizd meg; hét napon át egyél kovásztalant, amint parancsoltam neked, a kalászérés hónapjának idején, mert abban vonultál ki Egyiptomból; és ne jelenjék meg senki színen előtt üresen. 16 És az aratás ünnepét, munkád zsengéjét, melyet elvetettél a mezőn; és a takarodás ünnepét, midőn végére jár az év, midőn betakarítod munkádat a mezőről. 17 Háromszor az évben jelenjék meg minden férfiszemélyed az Úr, az Örökkévaló színe előtt. 18 Ne áldozd kovászos mellett áldozatom vérét, és ne maradjon éjjelen át ünnepi áldozatom zsiszádka, reggelig. 19 Földed zsengéjének elsejét vidd az Örökkévaló, a te Istened házába. Ne főzz gödölyét az anyja tejében. 20 Íme, én küldök angyalt előttem, hogy megőrizzen téged az úton és hogy elvigyen arra a helyre, melyet én elkészítettem. 21 Őrizkedjél tőle és hallgass szavára, ellenne ne szegülj, mert ő nem fogja megbocsátani elpártolásotokat, mert nem van benne. 22 Hanem, ha hallgatni fogsz szavára és megeszed mindazt, amit mondok, akkor ellensége leszek a te ellenségeidnek és szorongatom a te szorongatóidat. 23 Mert jár majd az én angyalam előttem és elvisz téged az Emórihoz, a Chittihez, a Perizihez; a Kánaánihoz, a Chivvihez és Jevúszihöz; és én kipusztítom azt. 24 Ne borulj le az ő istenei előtt és ne szolgáld azokat, – és ne cselekedjél az ő cselekedeteik szerint – hanem rombold le azokat és zúzd össze az ő oszlopaikat. 25 És szolgáljátok az Örökkévalót, a ti Isteneket, és ő megáldja a te kenyeredet és vizedet; és akkor eltávolítom a betegséget közpedből. 26 Nem lesz idéltent szűlő és magtalan asszony a te országodban; napjaid számát teljessé teszem. 27 Félelememet küldöm előttem és megzavarom minden népet, amelyek közé te méysz; és teszem, hogy minden a te ellenségeid háhat fordítanak neked. 28 És küldöm a darazsat előttem, hogy előzze a Chivvit, a Kánaánt és Chittit előled. 29 Nem ūzöm el őt előled egy évben, hogy ne legyen az ország pusztá és elszaporodjék ellened a mező vadja. 30 Apránként ūzöm el őt előled, amíg te megszaporodsz és birtokba veszed az országot. 31 És teszem a te határodat a Nádastengertől a filiszteus tengerig és a pusztától a folyamig; mert kezeteikbe adom az ország lakóit és te úzód azokat magad előtt. 32 Ne köss velük, sem isteneikkel szövetséget. 33 Ne lakjanak a te országodban, nehogy vétekre vígyenek téged ellenem, amidőn szolgálnád az ő isteneiket, mert ez tőrré lenne számodra.

24 Mózesnek pedig mondta: Menj fel az Örökkévalóhoz, te, Áron, Nádáb és Ábihu, meg hetvenen Izrael vénei

közül, és boruljatok le távolról. 2 Mózes lépj oda egyedül az Örökkévalóhoz, de ők ne lépjenek oda, a nép pedig ne menjen fel vele. 3 És Mózes eljött és elbeszélte a népnek az Örökkévaló minden szavait és minden rendeleteket, a nép pedig felelt egyhangúlag és mondta: Mindama igéket, melyeket az Örökkévaló mondott, megtesszük. 4 És felírta Mózes az Örökkévaló minden szavait és felkelt kora reggel és épített oltárt a hegy aljában és tizenkét oszlopot, Izrael tizenkét törzse szerint. 5 És odaküldte Izrael fiainak ifjait és ők bemutatták őgáldozatokat és vágtak vágóáldozatokat, békeáldozatokat az Örökkévalónak tulokat. 6 Mózes pedig vette a vérnek felét és tempszékbe tette, a vér másik felét pedig ráhíntette az oltárra. 7 És vette a szövetség könyvét és felolvasta a nép füle hallatára, az pedig mondta: Mindent, amit az Örökkévaló szólt, megteszünk és meghallgatunk. 8 Mózes pedig vette a vért, ráhíntett a népre és mondta: Íme, a szövetség vére, amelyet kötött az Örökkévaló veletek minden a szavak szerint. 9 És fölment Mózes meg Áron, Nádáb és Ábihu és hetvenen Izrael vénei közül. 10 És látták Izrael Istenét; és lábai alatt olyasmi, mint fénylő zafír és mint maga az ég, oly tiszta. 11 Izrael fiainak kiválasztottjaira pedig nem nyújtotta ki kezét; látták Istenet és ettek és ittak. 12 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Jöjj fel hozzám a hegyre és légy ott; hadd adjam át neked a kőtáblákat, meg a tant és a parancsolatot, amelyet felírtam tanításukra. 13 És felkerekedett Mózes meg Józsua, az ő szolgája; és Mózes felment az Isten hegyére. 14 A vénének pedig mondta: Várjatok ránk itt, amíg mi visszatérünk hozzátok; és íme, Áron meg Chúr veletek van, aki nekem ügye van, lépj oda hozzájuk. 15 És Mózes felment a hegyre és a felhő befedte a hegyet. 16 És nyugodott az Örökkévaló dicsősége Szináj hegyén, befedte ezt a felhő hat napon át, és szólította Mózest a hetedik napon a felhő közepéből. 17 És az Örökkévaló dicsőségének jelenése, mint emészti tűz a hegy tetején Izrael fiainak szeme láttára. 18 És Mózes bement a felhő közepébe és felment a hegyre; és Mózes volt a hegyen negyven nap és negyven éjjel.

25 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondva: 2 Szólj Izrael fiaihoz, hogy hozzanak nekem: ajándékot; minden embertől, akit szíve arra ösztönöz, vegyétek el a nekem szánt ajándékot. 3 És ez az ajándék, melyet tőlük elvezetek: Arany, ezüst és réz; 4 kék bíbor, piros bíbor, karmazsin és bisszus, meg kecskeszőr; 5 pirosa festett kosbőrök és táchásbőrök, meg sittimfa; 6 olaj a világításra, illatszerek a kenetolajhoz és fűszeres füstölőszerhez; 7 sóhámkövek és foglalókövek, az éfőd és a melldísz számára. 8 És készítse nekem szentélyt, hogy lakjam közepettük. 9 Egészen úgy, amint én mutattam neked a hajlék mintáját és minden edényeinek mintáját, úgy készítsétek. 10 És készítse nekem ládát sittimfából; két és fél könyök a hossza, egy és fél könyök a szélessége és egy és fél könyök a magassága. 11 És vond be azt tiszta arannyal, belülről és kívülről vond be azt; és készíts rá arany koszorút köröskörül. 12 És önts számára négy arany karikát és tess a négy szögletére; és pedig két karikát az egyik oldalára és két karikát a másik oldalára. 13 És készíts rudakat sittimfából és vond be azokat arannyal. 14 Tedd be a rudakat a karikákba a

láda oldalain, hogy vigyék a ládát azokon. 15 A láda karikáiban legyenek a rudak, ne távozzanak azokból. 16 És tedd a ládába a bizonyásot, amelyet majd adok neked. 17 És készíts födelet tiszta aranyból, két és fél könyök a hossza, egy és fél könyök a szélessége. 18 És készíts két kerubot aranyból; vert munkával készítsd azokat a födélt két végén. 19 Készíts pedig egy kerubot az egyik végén, innen, és egy kerubot a másik végén, amonnan; a födélből készítsétek a kerubokat, annak két végén. 20 És legyenek a kerubok szárnyaikat kiterjesztve, felfelé, beborítva szárnyaikkal a födelet, arcuk pedig egymáshoz fordulva; a födélt felé legyen a kerubok arca. 21 És tedd a födelet a ládára felülről; a ládába pedig tedd a bizonyásot, melyet majd adok neked. 22 És én találkozom veled ott és elmondom neked a födérből, a két kerub közül, melyek a bizonyás ládján vannak, mindenzt, amit neked parancsolok Izrael fiai számára. 23 És készíts asztalt sittimfából; két könyök a hossza, egy könyök a szélessége és egy és fél könyök a magassága. 24 Vond be azt tiszta arannyal és készíts neki arany koszorút köröskörül. 25 És készíts neki egy tenyérnyi keretet köröskörül és készíts arany koszorút keretére köröskörül. 26 És készíts neki négy arany karikát; és tedd a karikákat a négy sarokra, melyek négy labánál vannak. 27 A keret mellett legyenek a karikák tartókul a rudaknak, hogy vigyék az asztalt. 28 És készítsd a rudakat sittimfából és vond be azokat arannyal, hogy vigyék azokon az asztalt. 29 Es készítsd az ő láit, csészeit, kannáit és kancsóit, amelyekkel italt áldoznak; tiszta aranyból készítsd azokat. 30 És tegyél az asztalra (Isten) színe elé való kenyeret, színem előtt legyen állandóan. 31 És készíts lámpát tiszta aranyból; vert munkával készítsessék a lámpás: szára, ágai, kelyhei, gombjai és virágai belőle legyenek. 32 Hat ág jöjjön ki oldalából: a lámpás három ága az egyik oldalából, és a lámpás három ága a másik oldalából. 33 Három mandolaforma kehely az egyik ágon, gomb meg virág, és három mandolaforma kehely másik ágon, gomb meg virág; így a hat ágnál, melyek kijönnek a lámpásból. 34 És a lámpáson négy mandolaforma kehely, gombjai meg virágai. 35 És egy gomb két ág alatt belőle és egy gomb két ág alatt belőle és egy gomb két ág alatt belőle; a hat ágnál, melyek kijönnek a lámpásból. 36 Gombjaik és ágaik belőlük legyenek; az egész egy darabból verve, tiszta aranyból. 37 És készítsd mécseit, hetet, hogy midőn felteszi mécseit, világítanak az eleje felé. 38 És hamvvevői, meg serpenyői tiszta aranyból. 39 Egy kikkár tiszta aranyból készítsd azt, meg mind ez edényeket. 40 Nézd meg és készítsd el, az ő mintájuk szerint, mely neked mutattatott a hegyen.

26 A hajléket pedig készítsd tíz szőnyegből, sodrott bisszusból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, kerubokkal, takácmunkával készítsd azokat. 2 Egy szőnyeg hossza huszonnyolc könyök és szélessége négy könyök, ez egy szőnyeg; egy mértéke legyen minden a szőnyegeknek. 3 Öt szőnyeg legyen összefűzve egymással és megint öt szőnyeg összefűzve egymással. 4 És készíts hurkokat kék bíborból, az egyik szőnyeg szélére az összefűzés végén; és így készíts a szélső szőnyeg szélére is, a másik összefűzésnél. 5 Ötven hurkot készíts az egyik szőnyegre és ötven hurkot készíts a

szőnyeg szélére, mely a másik összefűzésnél van; átellenben legyenek a hurkok egymással. 6 És készíts ötven arany kapcsot; és fűzd össze a szőnyegeket, egyiket a másikkal a kapcsok által, hogy a hajlék eggyé legyen. 7 És készíts kecskeször-szőnyeget sátor gyanánt a hajlék fölé; tizenegy szőnyeget készíts azokból. 8 Egy szőnyeg hossza harminc könyök és szélessége négy könyök, ez egy szőnyeg; egy mértéke legyen a tizenegy szőnyegnek. 9 És fűzz össze öt szőnyeget külön, meg hat szőnyeget külön; és hajtsd kétréttűen a hatodik szőnyeget a sátor előrésze felé. 10 És készíts ötven hurkot az egyik szőnyeg szélére, mely a szélső az összefűzésben és ötven hurkot az egyik szőnyeg szélére, a másik összetűzésnél. 11 És készíts rézkapcsokat, ötvenet, és tedd a kapcsokat a hurkokba, hogy összetűzd a sátorról és eggyé legyen. 12 A lélőg rész, mely fölös a sátor szőnyegeinél: a fölös fél szőnyeg lőgjon a hajlék hátsó részén; 13 és pedig egy könyöknyi innen és egy könyöknyi amonnan a fölöslegből, a sátor szőnyegeinek hosszában lőgjon le a hajlék oldalán innen és onnan, hogy befedje azt. 14 És készíts takarót a sátornak, pirosra festett kosbőrökből, és egy takarót táchásbőrből legfelülről. 15 Készíts deszkákat a hajlékhoz sittimfából, egyenesen állókká. 16 Tíz könyök a deszka hossza és egy és fél könyök az egyik deszka szélessége. 17 Két csapot egy-egy deszkának, hozzáillesztve egyiket a másikhoz; így készítsd a hajlék összes deszkáinak. 18 És készítsd a deszkákat a hajlékhoz: húsz deszkát a déli oldal felől, dél felé. 19 És negyven ezüst lábat készíts a húsz deszka alá: két lábat egy deszka alá, két csapja számára, és két lábat egy deszka alá, két csapja számára. 20 És a hajlék másik oldalára, észak felé húsz deszkát. 21 És negyven lábukat ezüstből; két lábat egy deszka alá és két lábat egy deszka alá. 22 És a hajlék hátulsó részére, nyugat felé készíts hat deszkát. 23 És két deszkát készíts a hajlék szögletei számára, a hátulsó részen. 24 És kettősek legyenek alulról és teljesen egybeillők legyenek fent egy karikában; így legyen minden kettőnél, a két szögletnél. 25 És legyen nyolc deszka és ezüst lábaik, mindenhat láb; két láb egy deszka alatt, két láb egy deszka alatt. 26 És készíts tolózárakat sittimfából, ötöt a hajlék egyik oldalának deszkái számára; 27 és öt tolózár a hajlék másik oldalának deszkái számára és öt tolózár a hajlék oldalának deszkái számára; a hátulsó részen, nyugat felől; 28 és a középső tolózárát, a deszkák közepén, mely átfut egyik végétől a másik végéig. 29 A deszkákat pedig vond be arannyal és karikáikat készítsd aranyból, tartókul a tolózáraknak; és vond be a tolózárakat arannyal. 30 Azután állítsd fel a hajléket, annak rendje szerint, amint neked mutattatott a hegyen. 31 És készíts függönyt kék bíborból, piros bíborból, karmazsinból és sodrott bisszusból, takácmunkával készítsék azt, kerubokkal. 32 És tedd azt négy sittimfaoszlopra, melyek arannyal vannak bevonva; horgaik aranyból, négy ezüst lábon. 33 És tedd a függönyt a kapcsok alá és vidd be oda a függönyön belül, a bizonyás ládjáját; és válassza el nektek a függöny a szentélyt a szentek szentjétől. 34 És tedd a födelet a bizonyás ládjájára, szentek szentjében. 35 És tedd az asztalt a függönyön kívül és a lámpást az asztallal szemközt, a hajlék oldalára, dél felé, az asztalt pedig tedd az északi oldalra. 36 És készíts takarót a

sátor ajtajának kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, még sodrott bisszusból, hímző munkával. 37 És készíts a takaró számára öt sittimfaoszlopot és vond be azokat arannyal, horgaik aranyból; és önts számukra öt rézlábot.

27 És készítsd az oltárt sittimfából; öt könyök a hossza és öt könyök a szélessége, négyszögű legyen az oltár és három könyök a magassága. 2 És készítsd szarvait négy sarkára, magából legyenek szarvai; és vond be azt rézzel. 3 És készítsd fazekait, hogy hamuját kivegyed, és lapátait, medencéit, villáit és serpenyőit; minden az edényeit rézből készítsd. 4 És készíts hozzá rostélyt, hálómunkával, rézből és készíts a hálóról négy rézkarikát, a négy végére. 5 És tudd azt az oltár párkányzata alá, alulról és legyen a háló az oltár feléig. 6 És készíts rudakat az oltár számára, sittimfarudakat és vond be azokat rézzel. 7 És tegyék rúdjait a karikákba, és legyenek a rudak az oltár két oldalán, midőn viszik azt. 8 Üresen, táblákból készítsd azt; amint neked mutattatott a hegyen, úgy készítsék el. 9 És készítsd a hajlék udvarát; déli oldalára függönyöket az udvarnak, sodrott bisszusból, száz könyök a hossza az egyik oldalnak. 10 És oszlopait, húszat, meg lábaikat, húszat, rézből; az oszlopok horgait és abroncsaikat ezüstből. 11 Épp így az északi oldalra, hosszában függönyöket, száz könyök a hossza; és oszlopait, húszat, meg lábaikat, húszat, rézből, az oszlopok horgait és abroncsaikat ezüstből. 12 És az udvar szélességében a nyugati oldalra ötven könyöknyi függönyöket; oszlopaikat, tizet és lábaikat, tizet. 13 És az udvar szélességében a napkeleti oldalra ötven könyöknyit. 14 És pedig tizenöt könyöknyi függönyt az egyik végére, oszlopaikat, hámat és lábaikat, hámat; 15 és a második végére tizenöt könyöknyi függönyt, oszlopaikat, hámat, meg lábaikat hámat. 16 És az udvar kapuja gyanánt egy takarót, hús könyöknyit, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, hímző munkával; oszlopaikat, négyet, meg lábaikat, négyet. 17 Az udvar minden oszlopait köröskörül ezüsttel abroncsolva, horgaikat ezüstből és lábaikat rézből. 18 Az udvar hossza száz könyöknyi és szélessége ötven az ötvenre és magassága öt könyök; (függönyei) sodrott bisszusból és lábaik rézből. 19 minden edény a hajléknak, minden szolgálatában és minden szöge és szögei az udvarnak rézből legyenek. 20 Te pedig parancsold meg Izrael fiainak, hogy hozzanak neked tiszta, törött faolajat a világításra, hogy felgyűítsatok örök mécset. 21 A gyülekezés sátorában a függönyön kívül, mely a bizonyás előtt van, rendezze el azt Áron és fiai estétől reggelig, az Örökkévaló színe előtt; örök törvény ez nemzedékeinek át Izrael fiai között.

28 Te pedig hadd közeledni magadhoz Áront, a testvéredet és az ő fiait vele Izrael fiai középéből, hogy papommá legyen; Áron meg Nádáb és Ábihú, Elázár és Itámár, Áron fiai. 2 És készíts szent ruhákat Áronnak, a te testvérednek, tiszteletül és díszül. 3 Te pedig szólj minden bölcs szívűhöz, akit betölthettem a bölcsesség szellemével, hogy készítsék Áron ruháit, hogy felszenteld őt és papommá legyen. 4 És ezek a ruhák, amelyeket készítsenek: melldísz, éfód, köpeny, kockás köntös, süveg és öv; készítsenek szent ruhákat Áronnak, a te testvérednek és fiainak, hogy papommá legyen. 5 És ők vegyék el az aranyat, a

kék bíbort, a piros bíbort és a karmazsint, meg a bisszust. 6 És készítsék az éfódot aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, takácmunkával. 7 Két hozzáfűzött vállszalagja legyen annak két végén, hogy összefűzhessék. 8 És az átkötéséhez való szorító, mely rajta van, annak munkája szerint, belőle legyen: aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból. 9 És vedd a két sóhám követ és véssd azokra Izrael fiainak neveit; 10 hatot neveikből az egyik kőre és a hatnak nevét, kik fönnymaradtak, a másik kőre, születésük szerint. 11 Kőmetsző munkával, pecsétvessel véssd a két követ Izrael fiainak neveire, körülvéve arany kockákkal készítsd azokat. 12 És tudd a két követ az éfód vállszalagjaira emlékkövekkel Izrael fiainak; és viselje Áron a neveket az Örökkévaló színe előtt két vállán emlékül. 13 És készíts arany kockákat. 14 És két láncot tisztá aranyból, egymásba öltve készítsd azokat, fonó munkával és tudd a fonott láncokat a kockákra. 15 És készítsd az ítélet melldíszét, takácmunkával, az éfód munkája szerint készítsd azt; aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból készítsd azt. 16 Négy szögletű legyen, kétrétűen; egy arasz a hossza és egy arasz a szélessége. 17 És foglalj abba kőfoglalatot, négy sor követ; egy sor: ódem, pitdó és bórekesz, az első sor. 18 A második sor: nófech, száppir és jáhólom. 19 A harmadik sor: lesem, sevő és áchlómó. 20 A negyedik sor: társis, sóhám és josté; aranykockákban legyenek foglalatukban. 21 És a kővek legyenek Izrael fiainak neveire, tizenkettő a neveikre; pecsétvessel, minden gyíknak a nevére legyenek, a tizenkét törzs szerint. 22 És készíts a melldíszre egymásba öltött láncokat, fonómunkával, tiszta aranyból. 23 És készíts a melldíszre két arany karikát és tudd a két karikát a melldísz két végére. 24 Tedd a hétfel aranyfonatot a két karikába, a melldísz végére, 25 És a két fonatnak két végét tudd a két kockákra; és tudd az éfód szalagjaira, előrészére. 26 És készíts két arany karikát és tudd azokat a melldísz két végére, a szélre, mely az éfód oldalán van, belülről. 27 És készíts két arany karikát és tudd azokat az éfód két vállszalagjára, alulról, előrészére, összefűzése irányában, az éfód szorítóján felül. 28 És kössék a melldísz, annak karikáinál fogva az éfód karikáihoz kék bíbor zsinórral, hogy az éfód szorítóján legyen és el ne csúszék a melldísz az éfődről. 29 És viselje Áron Izrael fiainak neveit az ítélet melldíszében, szíve fölött, midőn bemegy a szentélybe, emlékezetül az Örökkévaló színe előtt állandóan. 30 És tudd az ítélet melldíszébe az úrimot és tummimot, hogy legyenek Áron szíve fölött, midőn bemegy az Örökkévaló színe elé; és viselje Áron Izrael fiainak ítéletét az ő szívén az Örökkévaló színe előtt állandóan. 31 És készítsd az éfódhoz való köpenyt egyszeren kék bíborból. 32 És legyen felső nyílása a középben; szegélye legyen nyílásának köröskörül szövő munkával, mint a páncéling nyílása legyen rajta, hogy el ne szakadjon. 33 És készíts széleire gránátalmákat, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, széleire köröskörül; és arany csengettyűket azok között köröskörül. 34 Arany csengettyű és gránátalma, arany csengettyű és gránátalma legyen a köpeny szélein köröskörül. 35 És legyen Áronon a szolgálatkor, hogy hallassék hangja, midőn bemegy a szentélybe; az Örökkévaló színe elé és midőn

kimegy, hogy meg ne haljon. **36** Készíts lemezt tiszta aranyból és véss rá pecsétvésessel: Szent az Örökkévalónak! **37** És tedd azt kék bíbor zsinórra, hogy legyen a süvegen; a süveg előrészén legyen. **38** És legyen Áron homlokán és viselje Áron a szentségek bűnét, amelyeket szentelnek Izrael fiai, minden szent ajándékaik szerint; és legyen homlokán állandóan, kedvességül nekik az Örökkévaló színe előtt. **39** És kockásan készítsd a köntöst bisszusból és készíts süvegeket bisszusból és övet készíts, hímző munkával. **40** Áron fiainak pedig készíts köntösöket és készíts nekik öveket és magas süvegeket készíts nekik, tiszteletül és díszsü. **41** Öltöztesd fel azokba Áront, a te testvéredet és fiait vele együtt; kend fel őket és töltsd meg kezüköt, szenteld meg őket, hogy papjaimmá legyenek. **42** És készíts nekik lennadragokat, hogy befedjék a szemérmet; a csípőktől a combokig érjenek. **43** A legyenek Áronon, meg fiain, midőn bemennek a gyülekezés sátorába, vagy midőn odalépnek az oltárhoz szolgálatot végezni a szentélyben, és ne vegyenek bűnt magukra, hogy meghaljanak. Örök törvény ez neki és az ő magzatának utána.

29 És ez az, amit tegyél velük, hogy megszenteld őket, hogy papjaimmá legyenek: Vegyél egy fiatal tulkit és két ép kost; 2 meg kovásztalan kenyeret és kovásztalan kalácsokat, megkeverve olajjal és kovásztalan lepényeket, megkenve olajjal; búzalángból készíts azokat. **3** Tedd azokat egy kosárba és mutasd be azokat a kosárban, meg a tulkit és a két kost. **4** Áront és fiait pedig hagyd közeledni a gyülekezés sátorának bejáratához és mosd meg őket vízben. **5** Vedd a ruhákat és öltöztesd fel Áront a köntösbe, az éfód köpenyébe, az éfődbé és a mellídszbe, és övezd őt körül az éfód szorítójával. **6** Tedd a süveget a fejére és tudd a szentség koronáját a süvegre. **7** És vedd a kenyelatot és önts a fejére, hogy felkend őt. **8** Fiait is hagyd közeledni és öltöztesd fel őket köntösökbe; **9** és övezd át őket övel, Áront és fiait, és tegyél fel nekik magas süvegeket, hogy legyen nekik a papság örök törvényül; és töltsd meg Áron kezét és fiai kezét. **10** Azután vidd oda a tulkit a gyülekezés sátorra elé és tegyék Áron meg fiai kezeiket a tulok fejére. **11** És vágg le a tulkit az Örökkévaló színe előtt, a gyülekezés sátorának bejáratánál. **12** Vegyél a tulok véréből és tudd az oltár szarvaira ujjáddal, a többi vérét önts az oltár aljára. **13** És vedd az egész zsiradékot, mely befedi a belet és a hártányát, mely a májón van, meg a két vesét és a zsiradékot, mely rajtuk van, és füstölögtesd el az oltáron. **14** A tulok húsát pedig, bőrét és ganaját égesd el tűzben a táboron kívül; vétékaldozat az. **15** Az egyik kost pedig vedd és tegyék Áron meg fiai kezeiket a kos fejére. **16** És vágg le a kost, vedd vérét és hintsd az oltárra köröskörül. **17** A kost pedig darabold fel az ő darabjaira, mosd meg belét és lábszárait, és tudd darabjaira meg fejére. **18** Füstölögtesd el az egész kost az oltáron, égőaldozat az az Örökkévalónak; kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. **19** Azután vidd a második kost és tegyék Áron, meg fiai kezeiket a kos fejére. **20** Vágg le a kost és vegyél véréből, tudd Áron fulének porcogójára és fiai fulének porcogójára, a jobbakra, meg jobb kezük hüvelykujjára és jobb lábuk hüvelykujjára, és hintsd a vérét az oltárra köröskörül. **21** És vegyél a vérből, mely

az oltáron van, meg a kenyelatjóból és fecskendezz Áronra és ruháira, fiaira és fiainak ruháira vele együtt, hogy szent legyen ő és ruhái, fiai és fiainak ruhái vele együtt. **22** Vedd a kosból a zsiradékot és a farkot, meg a zsiradékot, mely befedi a belet, meg a máj hártányát, a két vesét és a zsiradékot, mely rajtuk van és a jobb lapockát, mert a felavatás kosa az; **23** meg egy kerek kenyeret, egy olajos kaláscot és egy lepényt, a kovásztalannak kosárából, mely az Örökkévaló színe előtt van. **24** És tedd mindezt Áron tenyereire; meg fiainak tenyereire; és lengesd azokat lengetéssel az Örökkévaló színe előtt. **25** Azután vedd el azokat kezüköből és füstölögtesd el az oltáron az égőaldozaton felül; kellemes illatul az Örökkévaló színe előtt, tűzáldozat az az Örökkévalónak. **26** És vedd a szegyet a felavatási kosból, mely Ároné és lengesd azt lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; és legyen az a te részed. **27** Szenteld meg a lengetett szegyet és az ajándéklapockát, melyet lengették és melyet leemeltek a felavatási kosból, abból, mely Ároné és abból, mely fiaié. **28** És legyen Áronnak meg fiainak örök törvényül Izrael fiaitól részről, mert ajándék az és ajándék legyen Izrael fiaitól, békealdozataikból, az ő ajándékuk az Örökkévalónak. **29** És a szent ruhák, melyek Ároné, fiaié legyenek ő utána, hogy felkenessenek azokban és hogy megtöltsek azokban az ő kezüköt. **30** Hét napon át öltse fel, aki pap lesz helyette fia közül, aki bemegy a gyülekezés sátorába, hogy szolgálatot végezzen a szentélyben. **31** A felavatási kost pedig véd és főzd meg a húsát szent helyen. **32** És egyék meg Áron és fiai a kos húsát, meg a kenyeret, mely a kosárban van a gyülekezés sátorának bejáratánál. **33** És egyék meg azokat, amelyekkel engesztelest szereztek értük, hogy megtöltsek kezüköt, hogy megszenteljék azokat; de idegen ne egye, mert szent az. **34** Ha pedig marad a felavatási kos húsából és a kenyérből reggelig, akkor égesd el a maradékot tűzben, ne egyék meg, mert szent az. **35** És tegyél Áronnal meg fiaival így, egészen úgy, amint parancsoltam neked; hétnapon át töltsd meg kezüköt. **36** És egy vétekaldozati tulkit készíts minden napra az engesztelelőn felül, hogy megtisztítsd az oltárt, midőn engesztelest végzel rajta; és kend fel azt, hogy megszenteljed. **37** Hét napon át végezz engesztelest az oltáron és szenteld meg azt, hogy legyen az oltár szentek szentje; mindenki, aki az oltárhoz ér, szent legyen. **38** És ez az, amit az oltáron bemutass: egyéves juhot, kettőt naponta, állandóan. **39** Az egyik juhot mutasd be reggel és a második juhot mutasd be estefelé. **40** És egy tized lánglisztet, megkeverve egy negyed hin tört olajjal és italáldozatul egy negyed hin bort, az egyik juh számára. **41** A második juhot pedig mutasd be estefelé; a reggeli ételáldozat és annak italáldozata szerint készíts számára, kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. **42** Állandó égőaldozat nemzedékeitelen át a gyülekezés sátorának bejáratánál, az Örökkévaló színe előtt, ahol én találkozom veletek, hogy beszéljek veled ott. **43** És találkozom ott Izrael fiaival és megszenteltek dicsősegém által. **44** És megszentelem a gyülekezés sátorát és az oltárt; Áront és fiait megszentelem, hogy papjaimmá legyenek. **45** És lakni fogok, Izrael közepette és leszek az ő Istenük, **46** és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük, aki kivezettem

őket Egyiptom országából, hogy lakózzam közepettük: Én az Örökkévaló, az ő Istenük.

30 És készíts előt a füstölőszer elégetésére; sittimfából készítsd azt. **2** Egy könyök a hossza és egy könyök a szélessége, négy szögű legyen és két könyök a magassága; magából legyenek a szarvai. **3** És vond be azt tiszta arannyal, tetejét és falait köröskörül, meg szarvait; és készíts neki arany koszorút köröskörül. **4** És két aranykarikát készíts rá koszorúja alól, két szélre csinál a két oldalán, hogy legyenek tartók a rudaknak, hogy vigyék azt azokon. **5** És készítsd a rudakat sittimfából és vond be azokat arannyal. **6** És tedd azt a függöny elő, mely a bizonyság látáján van, a föld előtt, mely a bizonyságban van, ahol találkozom veled. **7** És füstölgötessen rajta Áron fűszeres füstölőszeret reggelenként, midőn megigazítja a mécseket, füstölgöttesse azt. **8** És midőn felteszi Áron a mécseket estefelé, füstölgöttesse azt; állandó füstölőszer az Örökkévaló színe előtt, nemzedékeiteken át. **9** Ne mutassatok be rajta idegen füstölőszert, sem égoáldozatot és ételáldozatot, sem itáláldozatot ne öntsetek rá. **10** És engeszteljen Áron (az oltár) szarvain egyszer az évben; az engesztelő vétekáldozat véréből engeszteljen rajta nemzedékeiteken át; szentek szentje az az Örökkévalónak. **11** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **12** Ha felveszed Izrael fiainak összegét számlálásuk szerint, akkor adj ki ki lelke váltságát az Örökkévalónak, midőn megszámlálják őket; hogy ne legyen rajtuk csapás, midőn megszámlálják őket. **13** Ezt adj mindenki, aki átmegy a számláláson: fél sékelt, a szentség sékelje szerint, – húsz géra a sékel – fél sékelt ajándékul az Örökkévalónak. **14** mindenki, aki átmegy a számláláson, húsz évestől felfelé, adj azzal az Örökkévaló ajándékát. **15** A gazdag ne adjon többet és a szegény ne adjon kevesebbet a fél sékelnél, hogy adj azzal az Örökkévaló ajándékát, hogy engeszteljen lelkeitkért. **16** És vedd az engesztelel pénzét Izrael fiaitól és add azt a gyülekezés sátorának szolgálatára; és legyen Izrael fiainak emlékezetül az Örökkévaló színe előtt, hogy engeszteljen lelkeitkért. **17** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **18** Készíts medencét rézből és talapzatát rézből, mosdásra; és tedd a gyülekezés sátorára és az oltár közé és tegyél oda vizet, **19** hogy megmossák abból Áron és fiai kezeiket és lábaikat. **20** Midőn bemennek a gyülekezés sátorába, mosdjanak vízben, hogy meg ne haljanak; vagy midőn odalépnak az oltárhoz szolgálatot végezní, hogy füstölgöttesenek túzáldozatot az Örökkévalónak, **21** mossák meg kezeiket és lábaikat, hogy meg ne haljanak; és legyen nekik öröök törvényük, neki és az ő magzatának, nemzedékeiken át. **22** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **23** Te pedig vegyél kiváló illatszereket: finom mirhát, ötszáz (sékelt), illatos fahéjat, annak felét, kétszázötvenet, és illatos nádat kétszázötvenet; **24** és kassziát, ötszázat, a szentség sékelje szerint, és egy hín faolajat. **25** És készítsd el azt a szentség kenetolajának, jól megkeverve, kenőcskeverő munkával; a szentség kenetolaja legyen. **26** És kend fel vele a gyülekezés sátorát és a bizonyság látáját, **27** az asztalt, meg minden edényeit és a lámpást, meg edényeit és a füstölőszer oltárát, **28** meg az égoáldozat oltárát és minden edényeit, meg a medencét és talapzatát. **29**

Szenteld meg azokat, hogy a szentek szentje legyenek; bárki érinti azokat, szent legyen. **30** És Áront, meg fiait kend fel és szenteld meg őket, hogy papjaimmá legyenek. **31** Izrael fiaihoz pedig szólj, mondván: A szentség kenetolaja legyen ez nekem, nemzedékeiteken át. **32** Ember testére ne öntsétek és mértéke szerint ne készítsétek hozzá hasonlót; szent az, szent legyen nektek. **33** Bárki, aki kever hozzá hasonlót és aki ad abból idegenre, írtassék ki népe köréből: **34** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vegyél fűszereket: balzsamat, óníoxot, galbánumot, fűszereket és tiszta tömjént; minden egyenlő részben legyen, **35** És készítsd azt füstölőszernek keveréssel, kenőcskeverő munkával, elegyítve, tisztán, szent az. **36** És dörzsölj el belőle finomra és tegyél belőle a bizonyság előre a gyülekezés sátorában, ahol találkozom veled; szentek szentje legyen nektek. **37** És a füstölőszer, melyet készítesz – annak mértéke szerint ne készítsétek magatoknak, – szent legyen az nálad az Örökkévalónak. **38** Bárki, aki készít hozzá hasonlót, hogy szagolja azt, írtassék ki az ő népe közül.

31 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Lásd, név szerint szólítottam Becálélt, Uri fiáit, Chúr fiát, Júda törzséből; **3** és betöltöttem őt Isten szellemével, bölcsességgel, értelemmel és ismerettel minden munkában, **4** hogy kigondoljon tervezet, hogy elkészítse arányban, ezüstben és rézben, **5** és kőmetszésben foglalásra és fafaragásban, hogy elkészítse mindenféle munkával. **6** És én íme adtam mellé Oholiovet, Achiszónoch fiát, Dán törzséből és minden bölcsnek a szívbe adtam bölcsességet, hogy elkészítsék mindazt, amit neked parancsoltam. **7** A gyülekezés sátorát és a látát a bizonyság számára és a födelet, mely rá való és a sátor minden edényét; **8** az asztalt és edényeit, a tiszta arany lámpás és minden edényeit és a füstölőszer oltárát; **9** az égoáldozat oltárát és minden edényeit, a medencét és talapzatát; **10** és a szolgálati ruhákat és a szent ruhákat Áronnak, a papnak és fiainak ruháit papi szolgálatra; **11** a kenetolajat és a fűszeres füstölőszer a szentségnek, egészen úgy, amint neked parancsoltam, készítsék: **12** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **13** Te pedig szólj Izrael fiaihoz, mondván: Bizony szombataimat őrizzétek meg, mert jel az köztem és köztetek, nemzedékeiteken át, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteltek benneteket. **14** Azért őrizzétek meg a szombatot, mert szent az nektek; aki megszentésgtelenít, ölessék meg, mert bárki munkát végez azon, írtassék ki a személy az ő népe köréből. **15** Hat napon át végezhetnek munka, de a hetedik napon szombati nyugalom legyen, szent az Örökkévalónak; bárki munkát végez a szombat napján, ölessék meg. **16** És őrizzék meg Izrael fiai a szombatot, hogy megtartsák a szombatot nemzedékeiken át, öröök szövetségük. **17** Közöttöm és Izrael fiai között jel az örökre; mert hat napon alkotta az Örökkévaló az egét és a földet, a hetedik napon pedig megnugodott és pihet. **18** És odaadta Mózesnek, amint végzett azzal, hogy beszéljen vele, a Szináj hegycsúcsán, a bizonyság két tábláját, kőtáblákat, írva Isten ujjával.

32 Midőn láttá a nép, hogy Mózes késlekedik lejönni a hegycsúcsra, összegyülekezett a nép Áron körül és mondta

neki: Kelj fel, készíts nekünk Istent, aki járjon előtünk, mert ez a férfiú, Mózes, aki felhozott bennünket Egyiptom országából – nem tudjuk, mi történt vele. 2 És mondta nekik Áron: Szedjétek le az arany függőket, melyek nejeitek, fiaitok és leányaitok füleiben vannak és hozzátok el hozzáim. 3 És leszedte magáról az egész nép az arany függőket, melyek füleikben voltak és elhozták Áronhoz. 4 Ő elvette kezüköből és alakította azt a vésővel és csinált belőle öntött borjút; és ők mondták: Ez a te Istened Izrael, aki felhozott téged Egyiptom országából. 5 Midőn Áron láttá, oltárt épített előtte; és kikiáltotta Áron, mondván: Ünnep lesz az Örökkévalónak holnap. 6 És korán felkeltek másnap és hoztak égőáldozatokat és odavitték békeáldozatokat; és leült a nép enni és inni, azután fölkerekedtek mulatozni. 7 És szolt az Örökkévaló Mózeshez: Eredj, menj le, mert elromlott a te néped, melyet felhoztál Egyiptom országából. 8 Letértek hamar az útról, melyet parancsoltam nekik, csináltak maguknak öntött borjút, leborultak előtte és áldoztak neki, mondván: Ez a te Istened Izrael, aki felhozott téged Egyiptom országából. 9 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Láttam ezt a népet és íme kemény nyakú nép az. 10 Azért most hagyj engem, hogy felgeredjen haragom ellenük és elpusztítsam őket és tegyelek téged nagy néppel! 11 De Mózes könyörgött az Örökkévaló, az ő Istene színe előtt és mondta: Miért; oh Örökkévaló gerjedjen fel haragod néped ellen, melyet kihoztál Egyiptom országából nagy erővel és hatalmas kézzel? 12 Miért szóljanak az Egyiptomiak, mondván: Vesztükre hozta ki őket, hogy megölje őket a hegyek között és elpusztítsa őket a föld színéről; téj meg haragod felgeredéséből és gondold meg a népednek szánt veszedelmet. 13 Emlékezzél meg Ábrahámról, Izsákról és Izraelről, a te szolgádáról, aiknek megesküdtél magadra és szóltál hozzájuk: Megsokasítom magzatotokat, mint az ég csillagait és ezt az egész országot, amelyről szóltam, odaadom magzatotoknak, hogy bírájak örökre. 14 És az Örökkévaló meggondolta a veszedelmet, amelyről szól, hogy cselekszi az ő népével. 15 És megfordult és lement Mózes a hegyről és a bizonyság két táblája a kezében; táblák, beírva minden oldalukon, innen és onnan beírva, 16 És a táblák, Isten műve azok és az írás; Isten írása az, bevévese a tábláiba. 17 És Józsa hallotta a nép hangját, amint rivalgott és mondta Mózesnek: Háború hangja van a taborban! 18 De ő mondta: Nem a győzelemkiáltás hangja ez és nem a vereségiáltás hangja az; karének hangját hallom én. 19 És volt, midőn közeledett a taborhoz és láttá a borjút és a táncot, akkor felgeredt Mózes haragja, ledobta kezeiből a táblákat és összetörte azokat a hegy alján. 20 És vette a borjút, amelyet csináltak, elégette a tűzben és megörölte, míg nem finom lett; elszórta a víz színére és megitatta Izrael fiait. 21 És mondta Mózes Áronnak: Mit tett neked ez a nép, hogy hoztál rá ilyen nagy véket? 22 És mondta Áron: Ne gerjedjen fel uram haragja; te ismered a népet, hogy rosszra hajlik az. 23 Ők mondták nekem: készíts nekünk Istent, aki járjon előtünk, mert ez a férfiú, Mózes, aki kivezetett bennünket Egyiptom országából – nem tudjuk mi történt vele. 24 Én pedig mondtam nekik: Kinek van aranya? Szedjétek le magatokról – és odaadták nekem; én meg beledobtam a tűzbe és kijött ez a borjú. 25 És Mózes láttá a népet, hogy elvadult, mert elvadította Áron, gyalázatukra

elleneinknél. 26 És megállt Mózes a tabor kapujában és mondta: Aki az Örökkévaló, ide hozzám! És odagyűlekeztek hozzá Lévi minden fiai. 27 És mondta nekik: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Kössétek fel kiki kardját a csípjére és menjetek oda és vissza, kapuról kapura a taborban és öljétek meg, kiki az ő testvérét, kiki az ő felebarátját, kiki az ő rokonát. 28 És Lévi fiai cselekedtek Mózes szava szerint; és elesett a népből az nap mintegy háromezer ember. 29 És mondta Mózes: Töltsétek meg kezeiteket ma az Örökkévalónak, mert kiki az ő fia és testvére ellen lesz, hogy hozzatok magatakra ma áldást. 30 Volt pedig másnap, mondta Mózes a népnek: Ti nagy vétket követtetek el; azért most felmegyek az Örökkévalóhoz, talán engesztelést szerezhetek vétkeket. 31 Mózes tehát visszatért az Örökkévalóhoz és mondta: Oh kérlek, ez a nép nagy vétket követett el, készítettek maguknak arany istent. 32 Azért most, ha megbocsátod vétküket – ha pedig nem, törölj ki engem, kérlek, könyvedből, amelyet írtál. 33 És az Örökkévaló mondta Mózesnek: Aki ellenem vétkezett, azt fogom kitörölni könyvemből. 34 És most menj, vezesd a népet, ahova mondtam neked, íme angyalom jár előtted; és amely napon büntetek, megbüntettem őket vétkükért. 35 Ha az Örökkévaló sújtotta a népet, mivelhogy készítették a borjút, melyet készített Áron.

33 És szolt az Örökkévaló Mózeshez: Menj, vonulj fel innen, te és a nép, melyet felhoztál Egyiptom országából, az országba, melyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, mondván, magzatodnak adom azt 2 – küldök előttem angyalt és előzöm a Kánaánit, az Emorít, a Chittit, a Perizzit, a Chivvit és a Jevúszit – 3 a tejjel mézzel folyó országba; mert én nem vonulok fel közepped, mivel kemény nyakú nép vagy te, hogy meg ne emésszelek az úton. 4 Midőn a nép hallotta ezt a rossz dolgot, gyászba borultak és nem vette fel senki az ékességét magára. 5 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Mondd Izrael fiainak: Ti kemény nyakú nép vagytok; egy pillanatig ha vonulnák közepped, megsemmisítélek. És most vedd le ékességedet magadról, majd tudni fogom, mit cselekedjem veled. 6 És levetették magukról Izrael fiai ékességiüköt Chóreb hegycsúcsról. 7 Mózes pedig vette a sátor és felvonta a táboron kívül, távol a tábortól és elnevezte gyülekezés sátorának. És volt: Mindenki, aki kereste az Örökkévalót, kiment a gyülekezés sátorához, mely a táboron kívül volt. 8 És volt, midőn Mózes kiment a sátorhoz, felállott az egész nép és megállott kiki az ő sátra bejáratában; és néztek Mózes után, még nem bement a sátorba. 9 És volt, ahogy Mózes bement a sátorba, leszállott a felhőszlop és állott a sátor bejáratánál, és beszélt Mózessel. 10 Midőn láttá az egész nép a felhőszlopot állni a sátor bejáratán, főlállt az egész nép és leborult kiki az ő sátorba bejáratánál. 11 Az Örökkévaló pedig beszélt Mózessel színről-szívre, amint beszél ember az ő társával; és ő visszatér, a taborba, de szolgája Józsa, Nún fia, az ifjú, nem mozdult a sátorból. 12 És mondta Mózes az Örökkévalónak: Lásd, Te azt mondadt nekem, vezesd fel ezt a népet, de Te nem tudtad velem, hogy kit küldesz velem; Te pedig azt mondadt, megismertelek név szerint és kegyet is találtál szemeidben. 13 Azért most, hogy ha kegyet találtam szemeidben, ismertesd

meg velem, kérlek, a Te utaidat, hogy megismerjelek, hogy kegyet találjak szemeidben; és lásd, hogy a Te néped ez a nemzet. **14** És (az Örökévaló) mondta: Magam menjek és szerezzek nyugalmat neked? **15** És mondta neki (Mózes): Ha nem vonulsz magad, ne vigyél fel bennünket innen; **16** és vajon mi által ismertessék meg, hogy kegyet találtam szemeidben, én és a Te néped, nemde, ha velünk jársz? És így kitűnünk én és a Te néped minden nép közül, mely a föld színén van. **17** És mondta az Örökévaló Mózesnek: Ezt a dolgot is, amiről szóltál, megteszem, mivelhogy kegyet találtál szemeiben, és megismertelek név szerint. **18** Ó pedig mondta: Engedd látnom, kérlek, dicsőségedet! **19** És (az Örökévaló) mondta: Én elvonulni engedem javamat teelőtted és kiáltom az Örökévaló nevét előttem; és könyörölök, akin könyörölök és kegyelmezek, akinek kegyelmezek. **20** És mondta: Nem láthatod színetem, mert nem láthat engem ember, hogy élve maradjon. **21** És mondta az Örökévaló: Íme, egy hely van nálam, állj oda a sziklára! **22** És lesz, ha átvonul dicsőségem, teszlek téged a szikla hasadékába és rád borítom kezemet, míg átvonulok. **23** És midőn eltávolítom kezemet, látni fogod hátamat, de színenem nem látható.

34 És mondta az Örökévaló Mózesnek: Faraj ki két kótáblát, mint az elsők voltak; és én ráírom a táblákra az igéket, melyek az első táblákon voltak, a melyeket összetörtél. **2** És legyél készen reggelre; menj fel a Szináj hegyére és állj ott nálam a hegynél. **3** De senki ne menjen fel veled és senki ne mutatkozzék az egész hegyen; még juh és marha se legeljen ama heggel szemben. **4** És kifaragott két kótáblát, mint az elsők voltak és felkelt Mózes korán reggel, felment a Szináj hegyére, amint az Örökévaló neki parancsolta és kezébe vette a két kótáblát. **5** Az Örökévaló pedig leszállt a felhőben és megállt ott nála és kiáltotta az Örökévaló nevét. **6** És elvonult az Örökévaló előtte és kiáltotta: Az Örökévaló, az Örökévaló, irgalmas és könyörületes Isten, hosszantűrő, bő kegyelmű és igazságú! **7** Megörzi a szeretetet ezerföldön, megbocsát bűnt, elpártolást és vétket, de büntetlenül sem hagy; megbünteti az atyák vétkét a fiakban és a fiak fiaiban, harmadföldön és negyedföldön. **8** És sietett Mózes, meghajolt földig és leborult, **9** és mondta: Hacsak kegyet találtam szemeidben, Uram, menjen csak Uram közepetünk, mert keménnyakú nép ez, de bocsáss meg bűnünkért és vétkünkért és vegyél bennünket örökre! **10** És mondta (az Örökévaló): Íme, én szövetséget kötök, egész néped előtt teszek csodákat, amilyenek még nem létesültek az egész földön és mind a népek között, hogy lássa az egész nép, melynek középében te vagy, az Örökévaló művét, mert félelmetes az, amit én veled teszek. **11** Őrizd meg, amit én neked parancsolok ma. Íme, elűzőm elől az Emórit, a Kánaánit, a Chittit, a Perizzit, a Chivvit és Jevúszit. **12** Őrizkedjél, nehogy szövetséget köss az ország lakójával, amely ellen te mész, hogy ne legyen tőr gyanánt közepetted. **13** Hanem oltáraikat rontsátok le, oszlopaikat törjétek össze és ligeteit irtsátok ki. **14** De le ne borulj idegen isten előtt, mert az Örökévaló – buzgó az ő neve, buzgó Isten ő. **15** Nehogy szövetséget köss az ország lakójával; mert ők paráználkodnak isteneik után, áldoznak isteneiknek és meghív téged valaki és te eszel az ő áldozatából, **16** és elveszel

az ő leányai közül fiaid számára és paráználkodnak leányaik isteneik után és elcsábítják fiaidat isteneik után. **17** Öntött isteneket ne csinálj magadnak. **18** A kovásztalan kenyér ünnepét őrizd meg: Hét nap egyél kovásztalant, amint parancsoltam neked, a kalászérés hónapjának idején, mert a kalászérés hónapjában mentél ki Egyiptomból. **19** Az anyaméhnek minden megnyitója az enyém és minden barmod, mely hímnek születik, első fajzása az ökörnek és juhnak. **20** A szamár első fajzását váltsd meg egy bárányon, ha pedig nem váltod meg, szegd nyakát; fiaid minden elsőszülöttet váltsd meg. És ne jelenjék meg senki színen előtt üresen. **21** Hat napon át dolgozzál, a hetedik napon pedig nyugodjál; szántáskor és aratáskor nyugodjál. **22** És a hetek ünnepét tartsd meg, a búza zsengéjének aratásakor; a betakarítás ünnepét pedig az év fordulóján. **23** Háromszor az évben jelenjék meg minden férfiszemélyed az Úr, az Örökévaló, Izrael Istenének színe előtt. **24** Ha majd elűzők népeket előled és kiterjesztem határodat nem fogja megkívánni senki a te országodat midőn felmész, hogy megjelenjél az Örökévaló, a te Istened színe előtt háromszor az évben. **25** Ne ontsd ki kovászos mellett áldozatom vérét és ne maradjon reggelig a peszáchünneppel áldozata. **26** Földed zsengéjének elsejét vidd be az Örökévaló, a te Istened házába. Ne főzz gödölyét az anya tejében. **27** És mondta az Örökévaló Mózesnek: Írd fel magadnak ezeket a szavakat, mert eme szavak szerint kötöttem szövetséget veled és Izraellel. **28** És ott volt az Örökévalónál negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem evett és vizet nem ivott. És felírta (az Örökévaló) a táblákra a szövetség szavait, a tíz igét. **29** És volt, midőn Mózes lement a Szináj hegyéről és a bizonyság két táblája Mózes kezében, midőn lement a hegyről, nem tudta Mózes, hogy sugárzott arcának a bőre, midőn beszélte vele (Isten). **30** És láttá Arón, meg Izrael minden fiai Mózest, hogy íme sugárzott arcának a bőre; és féltek hozzá közeledni. **31** De Mózes szólította őket és visszatértek hozzá, Áron és minden fejedelemek a községeben és Mózes beszélte velük. **32** Azután pedig odaléptek Izrael minden fiai és ő megparancsolta nekik minden azt, amit beszélte vele az Örökévaló a Szináj hegyen. **33** Midőn végzett Mózes azzal, hogy beszéljen velük, akkor fátyolt tett az arcára. **34** Midőn pedig bement Mózes az Örökévaló színe elő, hogy beszéljen vele, eltávolította a fátyolt, míg ki nem ment; azután kiment és elmondta Izrael fiainak, ami neki parancsoltatott. **35** Izrael fiai pedig látták Mózes arcát, hogy sugárzott Mózes arcának a bőre és Mózes visszatette a fátyolt az arcára, amíg nem bement, hogy beszéljen vele.

35 Mózes egybegyűjtötte Izrael fiainak egész községét és mondta nekik: Ezek azok a dolgok, amelyeket parancsolt az Örökévaló, hogy megtegyétek azokat. **2** Hat napon át végeztek szemükön munka, de a hetedik napon legyen nálatok szentség, szombati nyugalom az Örökévalónak; mindenki, aki azon munkát végez, ölessék meg. **3** Ne gyűjtsatok tüzet minden a ti lakóhelyeiteken a szombat napján. **4** És szolt Mózes Izrael fiainak egész községéhez, mondva: Ez az, amit az Örökévaló parancsolt, mondva: **5** Vegyetek a magatok köréből ajándékot az Örökévalónak; mindenki, akit szíve arra ösztönöz, hozza el az Örökévaló ajándékát: aranyat, ezüstöt, rezet;

6 kék bíbort, piros bíbort és karmazsint, meg bisszust és kecskeszőrt; 7 pirosra festett kosbőrököt, táchásbőröket és sittimfát; 8 olajat a világításra, illatszereket a kenetolajhoz és a fűszeres füstölőszerhez; 9 sóhám köveket és foglaló köveket az éfód és a melldísz számára. 10 És minden bölcsszívű közöttetek jöjjön és készítse el mindenzt, amit parancsolt az Örökkévaló: 11 A hajlékot, sátorát és takaróját, kapcsait és deszkáit, tolázárait, oszlopait és lábait; 12 a látót és rúdjait, a födelet és a takaró függönyt, 13 az asztalt és rúdjait, meg minden edényeit és az (Isten) színe előre való kenyereit; 14 a világító lámpást, edényeit és mécseit és a világító olajat; 15 a füstölőszer oltárát és rúdjait, a kenetolajat és a fűszeres füstölőszert; meg a bejárat takaróját a hajlék bejáratára; 16 az égőaládot oltárát és a rézrostélyt, mely hozzávaló, rúdjait és minden edényeit; a medencét és talapzatát; 17 az udvar függönyeit, oszlopait és lábait, meg az udvar kapujának takaróját; 18 a hajlék szőgeit, az udvar szőgeit és köteleiket 19 a szolgálati ruhákat, szolgálatot végezni a szentélyben; a szent ruhákat, Áron, a pap számára és fiainak ruháit, papi szolgálatra. 20 És kiment Izrael fiainak egész közössége Mózes színe elől. 21 És eljött mindenki, akit szíve rávitt és mindenki, akit lelke arra ösztönzött, elhozták az Örökkévaló ajándékát a gyülekezés sátorának munkájához és minden szolgálatához és a szent ruhához. 22 Eljöttek pedig a férfiak a nőkkel együtt, mindenkor, kiket szíve arra ösztönzött, hoztak csatot, orrkarikát, gyűrűt, karpercet, mindenféle aranyeszközöt, és (eljött) mindenki, aki felajánlott arany ajándékot az Örökkévalónak. 23 És mindenki, akinél találtattat kék bíbor, piros bíbor és karmazsin, bisszus és kecskeszőr pirosra festett kosbőrök és táchásbőrök, elhozta. 24 mindenki, aki ajándékozott ezüst- és rézajándékot, elhozta az Örökkévaló ajándékát, és mindenki, akinél találtattat sittimfa, a szolgálat bármely munkája számára, elhozta. 25 És minden bölcsszívű asszony saját kezeivel font; és elhozták a fonottat, a kék bíbort, a piros bíbort és a karmazsint, meg a bisszust. 26 És minden asszonyok, akiket szívük arra rávett, bölcsességgel fontak kecskeszőrt. 27 A fejedelmek pedig hozták a sóhám-köveket és a foglaló köveket az éfőhöz és a melldíszhez; 28 meg az illatszert és az olajat, a világításra és a kenetolajhoz, meg a fűszeres füstölőszerhez. 29 minden férfi és nő, akiket szívük arra ösztönzött, hogy hozzanak az egész munca számára, amit parancsolt az Örökkévaló Mózes által, hogy elkészítsék, elhozták Izrael fiai önkéntes ajándékukat az Örökkévalónak. 30 Mózes pedig mondta Izrael fiainak: Lássátok, névleg szólította az Örökkévaló Becálélt, Uri fiát, Chúr fiát, Júda törzséből; 31 és betölte őt isteni szellemmel, bölcsességgel, értelemmel és ismerettel minden munkában; 32 hogy kigondoljon tervezet, hogy elkészítsék aranyban, ezüstben és rézben, 33 kőmetszésben a befoglaláshoz és fafaragásban, hogy elkészítsenek minden művészeti munkát. 34 És tanításra való képességet adott az ő szívébe; ő neki és Oholiovnak, Achiszómoch fiának, Dán törzséből. 35 Betöltötte őket a szív bölcsességével, hogy elkészítsék minden munkáját a faragómesternek, a takácsnak és hímzőnek, kék bíborból, piros bíborból, karmazsinból és bisszusból, meg a szövőmesterét, elkészítvén mindenféle munkát és kigondolván tervezet.

36 Készítse tehát Becálél és Oholiov, meg minden bölcsszívű férfi, akiknek adott az Örökkévaló bölcsességet és értelmet, hogy tudják elkészíteni minden munkáját a szentség szolgálatának, minden aszerint, amit parancsolt az Örökkévaló. 2 És szólította Mózes Becálélt és Oholióvot és minden bölcsér, akinek adott az Örökkévaló bölcsességet a szívébe: mindenzt, akit rávitt szíve, hogy közeledjék a munkához, hogy elkészítse azt. 3 És elvették Mózes elől minden az ajándékot, melyet hoztak Izrael fiai a szentség szolgálatának munkájához, hogy elkészítsék azt; de még hoztak hozzá önkéntes ajándékot, minden reggel. 4 És eljöttek minden a bölcsék, aikik elkészítik a szentség egész munkáját, kiki az ő munkájától, melyet ők végeztek, 5 és szólítak Mózeshez, mondva: Többet hoz a nép, mint ami kell a feldolgozásra a munkához, melyet parancsolt az Örökkévaló, hogy elkészítsék azt. 6 Akkor megparancsolta Mózes és kihirdettek a táborban, mondva: Se férfi, se nő, ne készítsenek többé munkát a szentség ajándéka gyanánt. És megszűnt a nép hozni. 7 A munkaanyag pedig elég volt minden a munkához, hogy elkészítsék azt és még maradt is. 8 Elkészítették minden a bölcsszívűek a munkát végzők között a hajlékot tíz szönyegből; sodrott bisszusból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból; kerubokkal, takácsmunkával készítette azokat. 9 Egy szönyeg hossza huszonnyolc könyök és szélessége négy könyök, ez egy szönyeg; egy mértéke volt minden a szönyegeknek. 10 És összefűzött öt szönyeget egymással, meg öt szönyeget fűzött össze egymással. 11 És készített hurkokat kék bíborból az egyik szönyeg szélére, az összefűzés végén; így készített a szélső szönyeg szélére a másik összefűzésnél. 12 Ötven hurkot készített az egyik szönyegre és ötven hurkot készített a szönyeg szélére, mely a másik összefűzésben volt; átellenben voltak a hurkok, egyik a másikkal. 13 És készített ötven aranykapcsot és összefűzte a szönyegeket egymással, a kapcsokkal; és lett a hajlék eggyé. 14 És készített kecskeszőr szönyegeket sátornak a hajlék felé, tizenegy szönyeget csinált azokból. 15 Egy szönyeg hossza harminc könyök és négy könyök az egyik szönyeg szélessége; egy mértéke volt a tizenegy szönyegnek. 16 És összefűzött öt szönyeget külön és hat szönyeget külön. 17 És készített ötven hurkot ama szönyeg szélére, mely a szélső volt az összefűzésben és ötven hurkot készített a másik összefűzés szönyegének szélére. 18 És készített rézkapcsokat, ötvenet, hogy összefűsse a sátorot, hogy eggyé legyen. 19 És készített takarót a sátornak, pirosra festett kosbőrből és egy táchásbőr takarót legfelülről. 20 Elkészítette a deszkákat a hajlékhöz sittimfából, egyenesen állókká. 21 Tíz könyök a deszka hossza, egy és fél könyök az egyik deszka szélessége. 22 Két csapot egy deszkának, hozzáillesztve egyiket a másikhoz; így készített a hajlék minden deszkájának. 23 Elkészítette a deszkákat a hajlékhöz, húsz deszkát a déli oldalra déli felé. 24 És negyven ezüst lábat készített a húsz deszka alá: két lábat egy deszka alá, két csapjához és két lábat a másik deszka alá, két csapjához. 25 A hajlék másik oldalára, észak felé, készített húsz deszkát; 26 és negyven ezüst lábukat; két lábat egy deszka alá és két lábat a másik deszka alá. 27 A hajlék hátulsó részére, nyugat felé, készített hat deszkát. 28 És két

deszkát készített a hajlék szögleteinek, a hátulsó részen; 29 hogy kettősen voltak alulról és teljesen egybeillők tetején egy karikában; így készített mindeneknek a két szögleten. 30 És volt nyolc deszka és ezüst lábaik, tizenhat láb, két-két láb egy deszka alá. 31 És készített sittimfa-tolozárakat, ötöt a hajlék egyik oldalán deszkái számára, 32 és öt tolózárt a hajlék másik oldalának deszkái számára, meg öt tolózárt a hajlék deszkái számára, a hátulsó részen, nyugat felé. 33 És készítette a középső tolózárt, hogy átfusson a deszkák közepén, egyik végétől a másikig. 34 A deszkákat pedig bevonta arannyal, karikákat pedig készítette aranyból, tartókul a tolózáraknak; és bevonta a tolózárakat arannyal. 35 Es készítette a függönyt kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, takácmunkával készítette azt, kerubokkal. 36 És készített hozzá négy sittimfaoszlopot; bevonta azokat arannyal, horgaik aranyból és öntött neki négy ezüst lábat. 37 És készített takarót a sátor bezáratának, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, hímző munkával. 38 Oszlopait pedig ötöt és horgaikat, és bevonta tetejüköt és abroncsaikat arannyal; lába pedig öt volt, rézből.

37 És elkészítette Becálél a látót sittimfából, két és fél könyök a hossza, egy és fél könyök a szélessége, egy és fél könyök a magassága. 2 Bevonta azt tiszta arannyal, belülről és kívülről és csinált rá arany koszorút köröskörül; 3 és öntött neki négy arany karikát négy szögletére, és pedig két karikát az egyik oldalára, meg két karikát a másik oldalára. 4 Készített sittimfarudakat és bevonta azokat arannyal; 5 és beletette a rudakat a karikákba a láda oldalain, hogy vigyék a látót. 6 És készített födelei tiszta aranyból, két és fél könyök a hossza, egy és fél könyök a szélessége. 7 Készített két kerubot aranyból; vert munkával készítette azokat, a födélnel két végére. 8 Egy kerub a végén innen és egy kerub a végén ammonnán; a födélből csinálta a kerubokat a két végén. 9 És voltak a kerubok szárnyaikat kiterjesztve fölfelé, befedve szárnyaikkal a födelet, arcuk pedig egymáshoz fordulva; a födélel felé voltak a kerubok arcai. 10 Elkészítette az asztalt sittimfából, két könyök a hossza, egy könyök a szélessége, egy és fél könyök a magassága. 11 És bevonta azt tiszta arannyal és készített rá arany koszorút köröskörül. 12 Készített neki keretet, egy tenyérnyit köröskörül és készített arany koszorút a keretére köröskörül. 13 És öntött neki négy arany karikát és rátette a karikákat a négy szögletére, amely négy lábánál volt. 14 A keret mellett voltak a karikák, tartókul a rudaknak, hogy vigyék az asztalt. 15 És készítette a rudakat sittimfából, bevonta azokat arannyal, hogy vigyék az asztalt. 16 És elkészítette az edényeket, melyek az asztalon voltak, tállai, csészei, kannáit és kancsóit, amelyekkel italt áldoznak, tiszta aranyból. 17 És elkészítette a lámpást tiszta aranyból, vert munkával készítette a lámpást; szára, ágai, kelyhei, gombjai és virágai belőle voltak, 18 És pedig hat ág nyúlt ki oldalaiból: a lámpás három ága az egyik oldalából és a lámpás három ága a másik oldalából. 19 Három mandolaforma kehely az egyik ágon, gomb meg virág, és három mandolaforma kehely az egyik ágon, gomb meg virág; így a hat ágnál, melyek kijöttek a lámpásból. 20 A lámpáson pedig négy mandolaforma

kehely, gombjai meg virágai; 21 és pedig egy gomb a két ág alatt belőle és egy gomb, a két ág alatt belőle és egy gomb a két ág alatt belőle; így a hat ágnál, melyek kijöttek belőle. 22 Gombjaik és ágaik belőle voltak; az egész; egy darabból verve, tiszta aranyból. 23 És elkészítette mécseit, hetet, meg hamvvervőit és serpenyőit, tiszta aranyból. 24 Egy kikkár tiszta aranyból készítette azt és minden edényeit. 25 És elkészítette a füstölőszert oltárat sittimfából, egy könyök a hossza, egy könyök a szélessége, négy szögű, és két könyök a magassága; belőle voltak szarvai, 26 Bevonta azt tiszta arannyal, tetejét és falait, köröskörül, meg szarvait; és készített rá aranykoszorút köröskörül. 27 És két arany karikát készített neki koszorúja alatt, két szélére, két oldalára, tartókul a rudaknak, hogy vigyék azt azokon. 28 Készítette pedig a rudakat sittimfából és bevonta azokat arannyal. 29 Elkészítette a szent kenetolajat és a tiszta fűszeres füstölőszert, kenőcskeverő munkával.

38 Elkészítette az égoaldozat oltárat sittimfából, öt könyök a hossza és öt könyök a szélessége, négy szögű, meg hármon könyök a magassága. 2 És csinálta szarvait négy sarkára, önmagából voltak szarvai; és bevonta azt rézzel: 3 És elkészítette az oltár minden edényeit: a fazekat, a lapátokat, a medencéket, a villákat és serpenyőket: minden edényeit rézből készítette. 4 És készített az oltárnak rostélyt, hálómunkával, rézből, párkányzata alatt, az alatt, az aljától feléig érve. 5 És öntött négy karikát négy szögletére a rézrostélynak, tartókul a rudaknak. 6 Készítette pedig a rudakat sittimfából és bevonta azokat rézzel. 7 És beletette a rudakat a karikákba az oltár oldalain, hogy vigyék azt azokon. Üregesen, táblákból készítette azt. 8 És elkészítette a medencét rézből és talapzatát rézből, az odasereglő nők tükreiiből, akik odasereglettek a gyülekezés sátorának bejáratához. 9 És elkészítette az udvart; a déli oldalon az udvar függönyei, sodrott bisszusból, száz könyöknyi. 10 Oszlopaik, húsz és lábaik, húsz, rézből az oszlopok horgai és abroncsaik ezüstből. 11 És az északi oldalon száz könyöknyi, oszlopait, húsz, és lábaik, húsz, rézből; az oszlopok horgai és abroncsaik ezüstből. 12 És a nyugati oldalon ötven könyöknyi függöny, oszlopaik, tiz és lábaik, tiz; az oszlopok horgai; és abroncsaik ezüstből. 13 És a napkeleti oldalon ötven könyöknyi. 14 Tizenöt könyöknyi függöny az egyik végére oszlopaik, három és lábaik, hárrom; 15 és a másik végére innen és ammonnán az udvar kapujánál tizenöt rőmfi függöny, oszlopaik, hárrom és lábaik hárrom. 16 Az udvarnak mind a függönyei köröskörül sodrott bisszusból. 17 Az oszlopok lábai pedig rézből, az oszlopok horgai és abroncsaik ezüstből, tetejük borítása ezüstből, azok maguk pedig abroncsoszva ezüsttel, az udvarnak mind az oszlopai. 18 Az udvar kapujának takarója hímző munkával, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból; és pedig húsz könyök a hossza és magassága széltében öt könyök, az udvar függönyeihez mérete. 19 Oszlopaik, négy, és lábaik, négy, rézből; horgaik ezüstből, tetejük borítása és abroncsaik ezüstből. 20 Mind a szögei a hajléknak és az udvarnak, köröskörül, rézből voltak. 21 Ezek felszámolásai a hajléknak, a bizonyos hajlékának, amelyeket megszámoltak Mózes parancsa szerint: a levíták szolgálata, Itámár, Áron, a pap fia által. 22 Becálél, Uri fia, Chúr fia, Júda törzséből elkészítette

mindazt, amit parancsolt az Örökkévaló Mózesnek; 23 és vele együtt Oholiov, Achiszónoch fia, Dán törzséből, faragómester, takács és hímző, kék bíborral, piros bíborral és karmazsinnal, meg bisszussal. 24 Mind az arany, mely feldolgoztatott a munkához a szentség minden munkájához: a felajánlott arany volt huszonkilenc kikkár és hétszázharminc sékel, a szentség sékelje szerint. 25 A község megszámláltjainak ezüstje pedig száz kikkár, és ezerhétszáz és hetvenöt sékel volt; a szentség sékelje szerint. 26 Egy beká fejenként, fél sékel, a szentség sékelje szerint, mindazoktól, akik átmentek a számlálásón; húsz évestől fölfelé a hatszázháromezer és ötszázötöventől. 27 Volt pedig a száz kikkár ezüst, hogy öntsék a szentség lábait és a függöny lábait, száz láb a száz kikkáról, egy kikkár egy lábra. 28 Az ezerhétszáz és hetvenöt (sékelből) pedig készítette az oszlopok horgait bevonta tetejükét és megabroncsozta azokat. 29 A felajánlott réz pedig volt hetven kikkár és kétezernégyzász sékel. 30 Abból készítette a gyülekezés sátora bejáratának lábait, a rezoltárt és a rézrostélyt; mely hozzávaló, meg az oltár minden edényeit; 31 és az udvar lábait köröskörül, meg az udvar kapujának lábait; a hajléknak mind a szögeit és az udvarnak mind a szögeit köröskörül.

39 A kék bíborból, a piros bíborból és karmazsinból készítették a szolgálati ruhákat, szolgálatot végezni a szentélyben; és készítették a szent ruhákat Áronnak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 2 És készítette az éfódot aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból. 3 Kiverték ugyanis az aranylemezeket és vágtak fonalakat, hogy feldolgozzák a kék bíbor közé, a piros bíbor közé és karmazsin közé, meg a bisszus közé, takácmunkával. 4 Vállszalagokat készítettek neki, összefűzöket, a két végén fűttek össze. 5 És az átkötéshez való szorító, mely rajta volt, belőle volt, annak munkája szerint: aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 6 És készítették a sóhám-köveket, körülvére arany kockákkal, pecsétvésessel vésve Izrael fiainak neveire. 7 Rátette azokat az éfód vállszalagjaira, emlékkövekül Izrael fiainak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 8 Elkészítette a melldíszt, takácmunkával, az éfód munkája szerint; aranyból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, meg sodrott bisszusból. 9 Négyszögű volt, kettősen csinálták a melldíszt, egy arasz a hossza és egy arasz a szélessége, kettősen. 10 És belefoglaltak négy sor követ; egy sor: ódem, pittó és bórekész, az első sor. 11 A második sor: nőfech, száppir és jáhálóm. 12 A harmadik sor: lesem, sevő, és áchlóm. 13 A negyedik sor: társis, sóhám és jósáf; körülvére arany kockákkal foglalatukban. 14 A kövek pedig Izrael fiainak neveire voltak, tizenkettő az ő neveik szerint, pecsétvésessel, mindegyiknek nevére, a tizenkét törzs szerint. 15 És készítettek a melldíszre egymásba öltött láncokat, fonó munkával, tiszta aranyból. 16 Készítettek két arany kockát két arany karikát, és tették a két karikát a melldísz két végére. 17 És tették a két arany fonatot a két karikába, a melldísz végeire. 18 A két fonat két végét pedig tették a két kockába és tették azokat, az éfód vállszalagjaira, előrészre felé. 19 És készítettek két arany karikát és rátették a melldísz két végére, azon szélére, mely az éfód oldalán van,

befelé. 20 És készítettek két arany karikát és rátették azokat az éfód két vállszalagjára, alul, előrészre felé, összefűzése mellett, az éfód szorítója felett. 21 És összekötötték a melldísz karikáinál fogva az éfód karikáihoz kék bíbor zsinórral, hogy az éfód szorítója felett legyen és el ne csüsszék a melldísz az éfódról, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. 22 És elkészítette az éfód köpenyét, szővő munkával, egészen kék bíborból. 23 A köpeny nyílása pedig közepében volt, mint a páncéling nyílása, szegélye volt nyílásának köröskörül, hogy el ne szakadjon. 24 És készítettek a köpeny széleire gránátalmákat, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, sodrottan. 25 És készítettek csengettyűket tiszta aranyból, és tették a csengettyűket a gránátalmák közé, a köpeny széleire; köröskörül, a gránátalmák közé; 26 csengettyű és gránátalma; csengettyű és gránátalma a köpeny szélein köröskörül, a szolgálatot végezni, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 27 És elkészítették a köntösököt bisszusból, szővő munkával, Áron és fiai számára. 28 A süveget bisszusból és a magas díszsüvegeket bisszusból, meg a lennadrágokat sodrott bisszusból; 29 és az övet sodrott bisszusból, kék bíborból, piros bíborból és karmazsinból, hímző munkával, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. 30 Elkészítették a szentség koronájának lemezét, tiszta aranyból és ráírták pecsétvésés írásával: Szent az Örökkévalónak! 31 És rátettek kék bíbor zsinórt, hogy rátehessék a süvegre felülről, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 32 Így elvégződött a gyülekezés sátorának minden munkája; Izrael fiai pedig cselekedtek minden aszerint; amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, így cselekedtek. 33 És elhozták a hajlékot Mózeshez: A sátorról és minden edényről, kapcsait, deszkáit, tolózásait, oszlopait és lábait; 34 meg a takarót a pirosra festett kosbörökből és a takarót a táchásbörökből és a takaró függönyt; 35 a bizonyság látáját és rúdjait; meg a födelet; 36 az asztalt, minden edényeit és az (Isten) színe elé való kerényet; 37 a tiszta aranyból való lámpást, mécseit, az elrendezés mécseit és minden edényeit; meg a világításra való olajat; 38 az arany oltárt, a kenenolajat és a fűszeres füstölőszert, meg a sátor bejáratának takaróját; 39 a rezoltárt, a rézrostélyt, mely hozzávaló, rúdjait és minden edényeit, a medencét és talapzatát; 40 az udvar függönyeit, oszlopait és lábait, takarót az udvar kapujához, köteleit és szögeit, és a hajlék szolgálatához való minden edényeit a gyülekezés sátorra számára; 41 a szolgálati ruhákat, szolgálatot végezni a szentélyben, a szent ruhákat Áronnak, a papnak és fiainak ruháit, papi szolgálatra. 42 Mind aszerint, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek, úgy végezték Izrael fiai az egész munkát. 43 Mózes pedig láta az egész munkát és íme elkészítették azt, amint az Örökkévaló parancsolta, úgy készítették; és megáldotta őket Mózes.

40 Az Örökkévaló szólt Mózeshez, mondván: 2 Az első hónap napján a hónap elsején állítsd fel a gyülekezés sátorának hajlékát. 3 Tedd oda a bizonyság látáját és borítsd a látára a függönyt. 4 Vidd be az asztalt, rendezd el az ő rendjét; vidd be a lámpást és tedd fel mécseit. 5 Tedd az arany oltárt a füstölés számára a bizonyság látája elé és tedd fel a hajlék bejáratának takaróját. 6 És tedd az égoál dozat oltárát a

gyülekezés sátora hajlékának bejárata elő. 7 Tedd a medencét a gyülekezés sátora és az oltár közé, és tegyél oda vizet. 8 És helyezd el az udvart: körökörül, és tudd fel az udvar kapujának takaróját. 9 Tedd a kenetelajat és kend fel a hajléket és minden azt, ami benne van; szenteld meg azt és minden edényeit, hogy szent legyen. 10 És kend fel az égoáldozat oltárát és minden edényeit, szenteld meg az oltárt, hogy legyen az oltár szentek szentje. 11 És kend fel a medencét és talapzatát és szenteld meg azt. 12 Hagyd közeledni Áront és fiait a gyülekezés sátorának bejáratához, és mosd meg őket vízben. 13 Öltöztesd fel Áront a szent ruhákba, kend fel őt, szenteld meg őt, hogy papommá legyen. 14 Azután hagyd közeledni fiait és öltöztesd fel őket köntösökbe. 15 Kend fel őket, amint fölkented az ő atyukat, hogy papjaimmá legyenek és legyen, hogy az ő fölkenetésük maradjon nekik örökös papság, nemzedékeiden át. 16 És Mózes cselekedett minden szerint, amint az Örökkévaló parancsolta neki, úgy cselekedett. 17 És történt az első hónapban, a második évben, a hónap elsején felállítattott a hajlék. 18 Mózes felállította a hajléket, letette lábait, rátette a deszkáit, belehelyezte tolózásait és felállította oszlopait. 19 Kiterjesztette a sátor a hajlék felé, rátette a sátor takaróját felülről, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 20 És vette és beletette a bizonyásot a lánzába, rátette a rudakat a lánzára és rátette a fedeleket a lánzá felülről; 21 bevitte a lánzat a hajlékba, föltette a takaró függönyt és ráborította a bizonyás lánzájára, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. 22 Betette az asztalt a gyülekezés sátorába, a hajék északi oldalára, a függönyön kívül; 23 és elrendezte rajta a kenyér rendjét az Örökkévaló színe előtt, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. 24 Elhelyezte a lámpást a gyülekezés sátorában az asztallal szemben, a hajlék déli oldalára; 25 és feltette a mécseket az Örökkévaló színe előtt, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 26 Elhelyezte az aranyoltárt a gyülekezés sátorában a függöny előtt, 27 és füstölötöttet rajta fűszeres füstölőszert, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 28 És föltette a hajlék bejáratának takaróját. 29 Az égoáldozat oltárát pedig tette a gyülekezés sátora hajlékának bejáratához, bemutatott rajta égoáldozatot és ételáldozatot, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 30 Elhelyezte a medencét a gyülekezés sátora és az oltár közé, és tett oda vizet mosdásra, 31 hogy megmossák abból Mózes és Áron meg fiai kezeiket és lábaikat; 32 midőn bemennek a gyülekezés sátorába és midőn odalépnek az oltárhoz, mosdjanak meg, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 33 És fölállította az udvart a hajlék és az oltár körül és feltette az udvar kapujának takaróját. Így elvégezte Mózes a munkát. 34 Akkor befödte a felhő a gyülekezés sátorát és az Örökkévaló dicsősége betöltötte a hajléket; 35 és Mózes nem bírt bemenni a gyülekezés sátorába, mert nyugodott rajta a felhő és az Örökkévaló dicsősége betöltötte a hajléket. 36 Midőn fölemelkedik a felhő a hajlékról, elvonulnak Izrael fiai mind az ő vonulásai szerint; 37 ha pedig nem emelkedik fel a felhő, akkor nem vonulnak el, amely napig fel nem emelkedik. 38 Mert az Örökkévaló felhője volt a hajlékon nappal és tűz volt rajta éjjel, Izrael egész házának szeme láttára, mind az ő vonulásaiban.

3 Mózes

1 Szólította Mózest és szolt hozzá az Örökkévaló a gyülekezés sátorából, mondván: **2** Szólj Izrael fiaihoz és mondд nekik: Ha valamelyik ember közületek áldozni akar áldozatot az Örökkévalónak, a baromból, a marhából és a juhokból áldozzatok a ti áldozatotokat. **3** Ha égoáldozat az ó áldozata, a marhából, hímet, épet áldozzon; a gyülekezés sátorának bejáratahoz vigye azt, kedves fogadtatásul az örökkévaló színe előtt. **4** És tegye rá kezét az égoáldozat fejére és kedvesen fogadtatik tőle, hogy engesztelest szerezzen érte. **5** És vágja le a fiatal marhát az Örökkévaló színe előtt; és vigyék be Áron fiai, a papok a vért és hintsék a vérét köröskörül az oltárra, mely a gyülekezés sátorának bejáratanál van. **6** És húzza le az égoáldozatnak bőrét, és darabolja föl azt az ó darabjaira. **7** És tegyenek Áronnak, a papnak fiai tüzet az oltárra és rendezzenek el fát a tűzre. **8** Rendezzék el Áron fiai, a papok, a darabokat, a fejet és a hájat a fán, mely a tűzön van, mely az oltáron van. **9** És a beleit meg a lábszárait mossa meg vízben, és füstölgesse el a pap az egészet az oltáron; égoáldozat az, kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak. **10** Ha pedig juhokból való az ó áldozata a juhokból vagy a kecskékiből égoáldozatul, hímet, épet áldozzon. **11** És vágja le azt az oltár oldalán észak felé, az Örökkévaló színe előtt és hintsék Áron fiai; a papok a vérét az oltárra, köröskörül. **12** És darabolja föl azt az ó darabjaira, a fejével és hájával, és rendezze el a pap azokat a fán, mely a tűzön van, mely az oltáron van. **13** A beleket pedig, meg a lábszárakat mossa meg vízben; és áldozza föl a pap mindenzt és füstölgesse el az oltáron, égoáldozat az, kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak. **14** Ha pedig madárból való az ó áldozata, égoáldozat gyanánt az Örökkévalónak; akkor áldozza gerlicékből vagy galambfiakból az ó áldozatát. **15** És vigye azt a pap az oltárhoz, csípje le a fejét és füstölgesse el az oltáron, miután kinyomták a vérét az oltár falára. **16** Távolítsa el a begyét tollastól és vesse azt az oltár mellé kelet felől, a hamu helyére. **17** És szakitsa szét szárnyainál fogva, de ne válassza szét, és füstölgesse el azt a pap az oltáron, a fán, mely a tűzön van; égoáldozat az, kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak.

2 Ha valamely személy áldoz ételáldozatot az Örökkévalónak, lángliszt legyen az ó áldozata; öntsön rá olajat és tegyen rá tömjént. **2** És vigye el azt Áron fiaihoz, a papokhoz; és ez markoljon abból tele markával, lánglisztjéből és olajából, minden tömjénével együtt, és füstölgesse el a pap annak illatrézsét az oltáron, kellemes illatú tűzáldozat az az Örökkévalónak. **3** Ami pedig megmarad az ételáldozatból, az Ároné és fiaié; szentek szentje az Örökkévaló tűzáldozataiból. **4** És ha áldozol ételáldozatot, kemencében sültet, lánglisztből, kovásztalan kalácsok legyenek, olajjal elegyítve és kovásztalan lepények, olajjal megkenve. **5** Ha pedig tépsiben készült ételáldozat a te áldozatod, lánglisztből, olajjal elegyítve, kovásztalan legyen az. **6** Darabold el azt darabokra és önts rá olajat; ételáldozat az. **7** Ha pedig serpenyőben készült ételáldozat a te áldozatod, lánglisztből, olajjal készítessék. **8** Igy vidd az ételáldozatot, mely ezek közül elkészítetted, az Örökkévalónak; vigye azt

a paphoz és ez vigye oda az oltárhoz. **9** És vegye le a pap az ételáldozatból annak illatrézsét és füstölgesse el az oltáron, kellemes illatú tűzáldozat az az Örökkévalónak. **10** Ami pedig megmarad az ételáldozatból, az Ároné és fiaié; szentek szentje az Örökkévaló tűzáldozataiból. **11** Bármely ételáldozat, melyet áldoztok az Örökkévalónak, ne készítessék kovászosan; mert minden, ami kovász és minden, ami méz, ne füstölgesse el abból tűzáldozatot az Örökkévalónak. **12** Első termés áldozatának áldozhatjátok azokat az Örökkévalónak, de az oltárra ne kerüljenek kellemes illatul. **13** És minden ételáldozatot sóval sózd meg és ne hagyd el a sót, Istened szövetségjelét ételáldozatodról; minden áldozatodon áldozz sót. **14** És ha áldozod a zsengék ételáldozatát az Örökkévalónak, érett kalászból megpörkölvé tűzben, megdarált gabonaszemekből áldozd zsengéid ételáldozatát. **15** Adj hozzá olajat és tégy, rá tömjént, ételáldozat az. **16** És füstölgesse el a pap az illatrézsét darájából és olajából, minden tömjénével együtt; tűzáldozat az az Örökkévalónak.

3 Ha békeáldozat az ó áldozata, ha a marhából áldozza, akár hímet, akár nőstényt, épet áldozzon az Örökkévaló színe előtt. **2** És tegye rá kezét az áldozatnak fejére és vágja le azt a gyülekezés sátorának bejáratanál; és hintsék Áron fiai, a papok a vérét az oltárra, köröskörül. **3** És áldozza a békeáldozatból tűzáldozatul az Örökkévalónak: a zsiradékot, mely befedi a beleket és minden a zsiradékot, mely a beleken van; **4** és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; a hártányt, mely a májón van, a vesékkel együtt távolítsa el. **5** És füstölgesse el azt Áron fiai az oltáron az égoáldozattal, mely a fán van, mely a tűzön van; kellemes illatú tűzáldozat az az Örökkévalónak. **6** Ha pedig a juhokból való az ó áldozata, békeáldozatul az Örökkévalónak, hímet vagy nőstényt, épet áldozzon. **7** Ha juhot áldoz az ó áldozata gyanánt, vigye el azt az Örökkévaló színe elé. **8** És tegye rá kezét áldozatának fejére és vágja le azt a gyülekezés sátra előtt; Áron fiai pedig öntsék a vérét az oltárra köröskörül. **9** És áldozza a békeáldozatból tűzáldozatul az Örökkévalónak: zsiradékát, a farkát egészen, a hátgerinc táján távolítsa el; és a zsiradékot, mely befedi a beleket és minden a zsiradékot, mely a beleken van; **10** és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; meg a hártányt, mely a májón van, a vesékkel együtt távolítsa el. **11** És füstölgesse el a pap az oltáron; tűzáldozat kenyere az az Örökkévalónak. **12** Ha pedig kecske az ó áldozata, vigye azt az Örökkévaló színe elé. **13** És tegye rá kezét a fejére és vágja le azt a gyülekezés sátra előtt, és hintsék Áron fiai a vérét az oltárra, köröskörül. **14** És áldozza abból áldozatát tűzáldozatul az Örökkévalónak: a zsiradékot, mely befedi a beleket és minden a zsiradékot, mely a beleken van; **15** és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; meg a hártányt, mely a májón van, a vesékkel együtt távolítsa el. **16** És füstölgesse el azokat a pap az oltáron, tűzáldozat kenyere az, kellemes illatul; minden a zsiradék az Örökkévaló. **17** Örök törvény ez nemzedékeiteken át, minden lakóhelyeiteken: Semmiféle zsiradékot és semmiféle vérét ne egyetek.

4 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Ha valamely személy vétkezik tévedésből az Örökkévaló bármely parancsolata ellen, amiket nem szabad megtenni, és Ő megtesz az egyiket azok közül: **3** Ha a főlkent pap vétkezik a nép bűnösségrére, akkor áldozzon vétkeért, amellyel vétkezett, egy fiatal tulkot, épet, az Örökkévalónak vétekáldozatul. **4** És vigye a tulkot a gyülekezés sátorának bejáratához, az Örökkévaló színe előtt és tegye rá kezét a tulok fejére, azután vágja le a tulkot az Örökkévaló színe előtt. **5** És vegyen a főlkent pap a tulok véréről és vigye be azt a gyülekezés sátorába. **6** És márulta a pap az ujját a vérbe és fecskendjen a vérből hétszer az Örökkévaló színe előtt, a szentély függönye felé. **7** És tegyen a pap a vérből sarkaira a fűszeres füstölőszerek oltárának az Örökkévaló színe előtt, mely a gyülekezés sátorában van; és a tulok minden vérét öntse az égoáldozat oltárának alapjára, mely a gyülekezés sátorának bejáratánál van. **8** És a vétékáldozatra való tuloknak minden zsiradékát vegye le róla; a zsiradékot, mely befedi a beleket és minden a zsiradékot, mely a beleken van; **9** és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; meg a hártányt, mely a májon van, a vesékkal együtt távolítsa el, **10** amint levezik a békéáldozatra való ökörből, és füstölögtesse el azokat a pap az égoáldozat oltárán. **11** És a tulok bőrét, meg minden húsát fejével és lábszáraival együtt, meg a beleit és ganaját **12** vigye ki az egész tulkot a táboron kívülre, tiszta helyre, ahová a hamut öntik, és égesse el azt a fán a tűzben; ahová a hamut öntik, ott égessék el. **13** Ha pedig Izrael egész községe téved, azáltal, hogy el volt rejte valami a gyülekezet szemei elől, és tesznek egyik ellen az Örökkévaló minden parancsolatai közül és bűnbe esnek; **14** de kitudódik a véték, amellyel vétkeztek, akkor áldozzon a gyülekezet egy fiatal tulkot vétékáldozatul és vigyék azt a gyülekezés sátorára. **15** És tegyék rá a község vénei kezeiket a tulok fejére az Örökkévaló színe előtt, és vágják le a tulkot az Örökkévaló színe előtt. **16** És vigyen be a főlkent pap a tulok véréről a gyülekezés sátorába. **17** És márulta a pap az ujját a vérbe és fecskendjen hétszer az Örökkévaló színe előtt a függöny felé. **18** A vérből pedig tegyen az oltár sarkaira, mely az Örökkévaló színe előtt, mely a gyülekezés sátorában van; és mind a véröt az égoáldozat oltárának alapjára, mely a gyülekezés sátorának bejáratánál van. **19** És minden a zsiradékát vegye le belőle és füstölögtesse el az oltáron. **20** És úgy tegyen a tulokkal, amint tett a vétékáldozatra való tulokkal, úgy tegyen vele; és engesztelést szerez értük a pap és bocsánatot nyernek. **21** Azután vigye ki a tulkot a táboron kívülre és égesse el azt, amint elégette az előbbi tulkot; a gyülekezet vétékáldozata az. **22** Amídön a fejedelem vétkezik és tesz egyik ellen az Örökkévaló, az Ő Istené minden parancsolatai közül, amiket nem szabad megtenni, tévedésből és bűnbe esik, **23** vagy ha tudatják vele vétkezt, amellyel vétkezett, akkor vigyen áldozata gyanánt egy kecskebakot, hímet, épet. **24** És tegye rá kezét a bak fejére és vágja le azt azon a helyen, ahol levágják az égoáldozatot, az Örökkévaló színe előtt; vétékáldozat az. **25** És vegyen a pap a vétékáldozat véréről az ujjával és tegyen az égoáldozat oltárának sarkaira; véröt pedig öntse az égoáldozat oltárának alapjára. **26** Mind a zsiradékát pedig füstölögtesse

el az oltáron, mint a békéáldozat zsiradékát; és engesztelést szerez érte a pap az Ő vétke miatt és az bocsánatot nyer. **27** Ha pedig egy személy vétkezik tévedésből az ország népéből, midőn tesz egyik ellen az Örökkévaló parancsolatai közül, amiket nem szabad megtenni és bűnbe esik, **28** vagy ha tudatják vele vétkezt, amellyel vétkezett, akkor vigyen áldozata gyanánt egy kecskét, épet, nóstényt, vétke miatt, mellyel vétkezett. **29** És tegye rá kezét a vétékáldozat fejére és vágják le a vétékáldozatot az égoáldozat helyén. **30** És vegyen a pap annak véréről az ujjával és tegye az égoáldozat oltárának sarkaira; minden a véröt pedig öntse az oltár alapjára. **31** És minden a zsiradékát távolítsa el, amint eltávolítják a zsiradékot a békéáldozataiból és füstölögtesse el a pap az oltáron, kellemes illatul az Örökkévalónak; így engesztelést szerez érette a pap és az bocsánatot nyer. **32** Ha pedig juhot hoz áldozata gyanánt vétékáldozatul, nóstényt, épet hozzon. **33** Es tegye rá kezét a vétékáldozat fejére és vágja le azt vétékáldozatul azon a helyen, amelyen levágják az égoáldozatot. **34** Vegyen a pap a vétékáldozat véréről az ujjával és tegyen az égoáldozat oltárának sarkaira; minden a véröt pedig öntse az oltár alapjára. **35** És minden a zsiradékát távolítsa el, amint eltávolítják a juhnak zsiradékát a békéáldozatból és füstölögtesse el azokat a pap az oltáron, az Örökkévaló tűzáldozataival; és engesztelést szerez érette a pap az Ő vétke miatt; amellyel vétkezett és az bocsánatot nyer.

5 Ha valamely személy vétkezik – hallotta ugyanis az eskü szavát, Ő pedig tanu, vagy látott, vagy megtudott valamit, ha ki nem jelenti, viseli a bűnét; **2** vagy valamely személy, aki érint bármely tisztálatlan dolgot, vagy tisztálatlan vad dögét, vagy tisztálatlan barom dögét, vagy tisztálatlan féreg dögét, de rejte volt előtte, Ő pedig tisztálatlan és bűnbe esett; **3** vagy ha érinti embernek tisztátlanságát, bármely tisztátlanságát, ami által tisztátlanná lesz, de rejte volt előtte és megtudja, hogy bűnbe esett; **4** vagy ha valamely személy esküszik, kiejtén ajkain, hogy rosszat vagy jót fog cselekedni, mindenben, amit kiejt az ember esküvel, de rejte volt előtte és megtudja, hogy bűnbe esett egyik által ezek közül; **5** és lesz, mikor bűnbe esett egyik által ezek közül, akkor vallja be, amivel vétkezett, **6** és vigye bűnáldozatát az Örökkévalónak az Ő vétkeért, amellyel vétkezett, egy nóstényt a juhokból, juhot vagy kecskét vétékáldozat gyanánt; és engesztelést szerez érte a pap az Ő vétke miatt. **7** Ha azonban nem jut vagyonából, amennyi elég egy juhra, akkor vigye bűnáldozatát, mivel hogyan vétkezett, két gerlicét vagy két galambfiát az Örökkévalónak; egyet vétékáldozatul, egyet pedig égoáldozatul. **8** És vigye el azokat a paphoz és ez áldozza fel azt, amely a vétékáldozatra való, először; csípje le a fejét nyakszirtje felől, de ne válassza el. **9** És fecskendezzen a vétékáldozat véréről az oltár falára; ami pedig megmarad a vérből, azt nyomják ki az oltár alapjára, vétékáldozat az. **10** A másodikat pedig készítse el égoáldozatnak, a rendelet szerint; és szerezzen engesztelést érte a pap az Ő vétke miatt, amellyel vétkezett, és az bocsánatot nyer. **11** Ha azonban nem jut vagyonából két gerlicére vagy két galambfirá, akkor vigye áldozatát, mivel hogyan vétkezett, egy tized éfo lánglisztet vétékáldozat gyanánt; ne

tegyen rá olajat és ne vessen rá tömjént, mert vétekáldozat az. 12 És vigye el azt a paphoz, és markolja le abból a pap, tele markával, illatrézét és füstölögtesse el az oltáron, az Örökkévaló tűzáldozataival; vétekáldozat az. 13 És szerezzen engesztelést érette a pap, vétke miatt, amellyel vétkezett egyik által ezek közül, és az bocsánatot nyer; (az áldozat) legyen a papé, mint az ételáldozat. 14 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 15 Ha valamely személy hűtlenséget követ el és vétkezik tévedésből az Örökkévaló szentségei ellen, akkor vigye bűnáldozatát az Örökkévalónak, egy ép kost a juhokból, becslésed szerint ezüst sékelek értékében, a szentség sékele szerint, bűnáldozatul. 16 És amit vétkesen elvett a szentségből, azt fizesse meg és ötödrészét toldja hozzá és adj annak a papnak; a pap pedig engesztelést szerez érte a bűnáldozat kosával, és az bocsánatot nyer. 17 Ha pedig valamely személy vétkezik és tesz egyik ellen az Örökkévaló parancsolatai közül, amelyeket nem szabad megtenni, de ő nem tudja, hogy bűnbe esett és viseli a bűnét, 18 akkor vigyen egy ép kost a juhokból, becslésed szerint, bűnáldozatul a paphoz, és a pap szerezzen engesztelést érte tévedése miatt, amellyel tévedett, de ő nem tudta, és bocsánatot nyer. 19 Bűnáldozat az, bűnt követett el az Örökkévaló ellen.

6 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Ha valamely személy vétkezik és hűtlenséget követ el az Örökkévaló ellen, ugyanis letagadja felebarátjának az ő őrizetére bízott tárgyat vagy a kezébe adottat vagy a rablottat, vagy zsarolta felebarátját; 3 vagy talált elveszett dolgot és letagadja azt, megesküszik hamisan, egyre mind a közül, amit tesz az ember, vétkezvén velük: 4 És lesz, ha vétkezik és bűnbe esett, akkor téritse meg a rablottat, amit elrabolt, vagy a zsaroltat, amit zsarolt vagy az őrizetére bízottat, amit őrizetére bíztak, vagy az elveszett dolgot, amit talált; 5 vagy bármit, amire hamisan esküdött, fizesse meg azt a maga összegében és ötödrészét toldja hozzá; annak, akié, adjá vissza, bűnvallomása napján. 6 Bűnáldozatául pedig vigyen az Örökkévalónak egy ép kost a juhokból, becslésed szerint, bűnáldozatul a paphoz. 7 És szerezzen engesztelést érte a pap az Örökkévaló színe előtt és bocsánatot nyer, egyikért mindenek közül, amit tesz, bűnbe esvn általa. 8 És szólt az Örökkévaló: Mózeshez, mondván: 9 Parancsold meg Áronnak és fiainak, mondván: Ez az egőáldozat tana; ez az egőáldozat legyen a tűzhelyen, az oltáron, egész éjjel reggelig; az oltár tüze pedig égjen rajta. 10 És öltse föl a pap lenruháját, lennadragot öltön a testére és vegye le a hamut, amivé megemészti a tűz az egőáldozatot az oltáron, és tegye azzal az oltár mellé. 11 Azután vesse le ruhát és ölütsön más ruhákat; és vigye ki a hamut a táboron kívülre, tiszta helyre. 12 Az oltáron levő tűz pedig égjen azon, el ne aludjék; gyűjtson meg rajta a pap fát reggelenként és rendezze el rajta az egőáldozatot és füstölögtesse el rajta a békáldozat zsiradékát: 13 Állandó tűz égjen az oltáron, el ne aludjék. 14 Ez pedig az ételáldozat tana: Vigyék azt Áron fiai az Örökkévaló színe előtt az oltár elé. 15 És vegyen le abból markával, az ételáldozat lánglisztjéből, meg olajából és minden tömjént, ami az ételáldozaton van és füstölögtesse el az oltáron kellemes

illatul; illatrésze az Örökkévalónak. 16 Ami pedig megmarad belőle, azt egyék meg Áron és fiai; kovásztalanul egyék meg, szent helyen, a gyülekezés sátorának udvarában egyék meg azt. 17 Ne süssék kovászosan; osztályrészük gyanánt adtam azt tűzáldozataimból, szentek szentje az, mint a vétekáldozat és mint a bűnáldozat. 18 minden férfiszemély Áron gyermekei közül ehettel belőle; örök törvény az nemzedékeiteken át az Örökkévaló tűzáldozataiból; minden, ami azokat érinti, szent legyen. 19 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 20 Ez Áronnak és fiainak áldozata, amelyet áldozzanak az Örökkévalónak, amely napon fölkenik őt: egy tized éfő lángliszt ételáldozatul; állandóan, felét reggel és felét este. 21 Tepsiben, olajjal készítessék el, lágyra főzve vidd azt; a földarabolt ételáldozatnak süteményét áldozd kellemes illatul az Örökkévalónak. 22 Az a pap, akit fölkennek helyette fiai közül, készítse el azt; örök törvény az az Örökkévalónak, mindenestől füstölögtessek el. 23 És a papnak minden ételáldozata mindenestől égjen el, ne egyenek belőle. 24 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 25 Szólj Áronhoz és fiaihoz, mondván: Ez a vétekáldozat tana, amely helyen levágják az egőáldozatot, ott vágják le a vétékáldozatot, az Örökkévaló színe előtt, szentek szentje az. 26 A pap, aki vitékáldozatnak áldozza, egye meg azt; szent helyen egyék meg, a gyülekezés sátorának udvarában. 27 minden, ami érinti húsát, szent legyen: és ha fröccsen véréből valamely ruhára, amire fröccsent, azt mosd meg szent helyen. 28 A cserépedény pedig, melyben főzték, töressék össze; ha azonban rézedényben főzték, akkor sürolják meg és öblítsek ki vízzel. 29 minden férfiszemély a papok közül eheti azt; szentek szentje az. 30 És minden vitékáldozat, melynek véréből bevisznek a gyülekezés sátorába, hogy engesztelést szerezzenek a szentélyben, ne egyenek abból, tűzben égessék el.

7 Ez pedig a bűnáldozat tana, szentek szentje, az. 2 Azon a helyen, ahol levágják az egőáldozatot, vágják le a bűnáldozatot; vérét pedig hintse az oltárra, köröskörül. 3 És minden zsiradékát áldozza fel abból; a farkát és a zsiradékot, mely befedi a beleket; 4 és a két vesét meg a zsiradékot, mely rajtuk van, mely a vékonyán van; meg a hártyát, mely a májon van, a vesékkel együtt távolítsa el. 5 És füstölögtesse el azokat a pap az oltáron, tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak, bűnáldozat az. 6 minden férfiszemély a papok között eheti azt; szent helyen egyék meg, szentek szentje az. 7 Mint a vitékáldozatnak, úgy a bűnáldozatnak, egy tanuk van; a papé, aki engesztelést szerez vele, azé legyen az. 8 És a pap, aki föláldozza valakinek egőáldozatát, az egőáldozat bőre, melyet föláldozott, azé a papé legyen. 9 És minden ételáldozat, mely kemencében sül, és minden, amely készül serpenyőben vagy tepsiben, a papé legyen, aki azt föláldozza, azé legyen. 10 És minden ételáldozat, olajjal elegyített vagy száraz, Áron minden fiaié legyen, egyiké úgy, mint a másiké. 11 Ez pedig a békáldozat tana, melyet áldoz valaki az Örökkévalónak. 12 Ha hálaadásul áldozza, akkor áldozzon a hálaáldozattal kovásztalan kalácsokat, olajjal elegyítve és kovásztalan lepényeket, olajjal megkenve és lánglisztet, lágyra főzve kalácsokként, olajjal elegyítve. 13 Kovászos kenyérből való kalácsokkal együtt

áldozza az ő áldozatát, hálaadó békeáldozatával együtt. 14 És áldozzon azokból egyet, mindegyik áldozatból, ajándékul az Örökkévalónak; a papse, aki hinti a békeáldozat vérét, azé legyen. 15 És a hálaadó békeáldozatnak húsát áldozásának napján egyék meg; ne hagyjon belőle reggelre. 16 És ha fogadalom, vagy önkéntes ajándék az ő vágóáldozata, amely napon áldozza áldozatát, azon egyék meg; és másnap, ami megmarad belőle, egyék meg. 17 Ami még megmarad a vágóáldozat húsából, harmadnap tűzben égessék el. 18 Ha pedig ennének békeáldozatának húsából harmadnap, nem fogadtatik az kedvesen; aki áldozza, nem számíttatik be annak, megvetett az, a személy pedig, aki eszik belőle, bűnét viseli. 19 És a húst, amely érint bármi tisztálant, ne egyék meg, tűzben égessék el; és ami a húst illeti, minden tiszta ehetik húst. 20 És a személy, aki húst eszik a békeáldozatból, mely az Örökkévalóé, amíg tisztálansága rajta van, írtassék ki az a személy az, ő népéből. 21 És ha valamely személy érint bármi tisztálant, ember tisztálanságát, vagy tisztálalan barmot, vagy bármi tisztálalan undok állatot és eszik a békeáldozat húsából, mely az Örökkévalóé, írtassék ki az a személy az ő népéből. 22 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 23 Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Semmiféle zsiradékát az ökörnek, a juhnak és a kecskénék ne egyétek meg. 24 Elhullott állat zsiradéká és szétszaggyatott állat zsiradéká feldolgozható bármi munkára, de enni, ne egyétek azt. 25 Mert bárki zsiradékot eszik a baromból, melyből áldoz tűzáldozatot az Örökkévalónak, írtassék ki az a személy, aki eszi, az ő népéből. 26 Semmi vért se egyetek minden lakóhelyeiteken, sem madárét, sem baromét. 27 Bármely személy valami vért eszik, írtassék ki az a személy az ő népéből. 28 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 29 Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Aki áldozza békeáldozatát az Örökkévalónak, vigye el áldozatát az Örökkévalónak békéáldozataiból. 30 Kezei vigyék az Örökkévaló tűzáldozatait, a zsiradékot a szeggyel együtt vigye el; a szegyet, hogy lengesse azt lengetéssel az Örökkévaló színe előtt. 31 És füstölögtesse el a pap a zsiradékot az oltáron; a szegy pedig legyen Ároné és fiaié. 32 És a jobb combot adjátok ajándékul a papnak békéáldozataitokból. 33 Aki áldozza a békéáldozat véret és a zsiradékot Áron fiai közül, azé legyen a jobb comb osztályrészül. 34 Mert a lengetés szegyét és az ajándék combját vettet el Izrael fiaitól békéáldozataikból és adtam azokat Áronnak, a papnak és fiainak, örökök törvényül Izrael fiaitól. 35 Ez Áronnak fölavatási illetménye és fiainak fölavatási illetménye az Örökkévaló tűzáldozataiból, amely napon közel viszik őket, hogy papjaivá legyenek az Örökkévalónak, 36 amit megparancsolt az Örökkévaló, hogy adják nekik, amely napon fólkenték őket, Izrael fiai részéről; örökök törvény ez, nemzedékeiken át. 37 Ez a tana az égóáldozatnak, az ételáldozatnak, a bűnáldozatnak, a fölavatási áldozatnak és a békéáldozatnak, 38 melyet parancsolt az Örökkévaló Mózesnek Szináj hegycén, amely napon megparancsolta Izrael fiainak, hogy áldozzák áldozataikat az Örökkévalónak Szináj pusztájában.

8 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Vedd Áront és fiait vele, meg a ruhákat és a kenetolajat, meg a vétekáldozatra való tulkot és a két kost, meg a kosarat

a kovásztalan kenyérrel. 3 És az egész községet gyűjtsd egybe a gyülekezés sátorának bejáratához. 4 És Mózes cselekedett, amint parancsolta neki az Örökkévaló; és a község egybegyűjtött a gyülekezés sátorának bejáratához. 5 És monda Mózes a községnak: Ez az, amit az Örökkévaló parancsolt, hogy megtegyétek. 6 És közeledni hagya Mózes Áront és fiait, és megmosta őket vízben. 7 Ráadta a köntöst, körülövezte őt az övvel, felöltözött a köpenybe, rátette az éfodot, körülövezte azt az éfod szorítójával és megerősítette vele az éfodot. 8 Rátette a melldíszt és belehelyezte a melldíszbe az urimot és tummimot. 9 Föltette a süveget a fejére és rátette a süvegre, előrösze felől, az arany lemez, a szentség koronáját, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 10 És vette Mózes a kenetolajat és fölkente a hajlékot és mindazt, ami benne volt és megszentelte azokat. 11 Azután fecskendett belőle az oltárra hétszer, fölkente az oltárt és minden edényét, a medencét és talapzatát, hogy megszentelje azokat. 12 És öntött a kenetolajból Áron fejére és fölkente őt, hogy megszentelje. 13 Azután közeledni hagya Mózes Áron fiait, felöltözött őket köntösökbe, körülövezte őket övvel, föltette nekik a magas süvegeket, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. 14 És odavezette a vétekáldozatra való tulkot és Áron meg fiai rátették kezeiket a vétekáldozatra való tuloknak fejére. 15 Levágta és vette Mózes a vérét és tett az oltár sarkaira, köröskörül, az ujjaival és megtisztította az oltárt; a vér pedig az oltár alapjára öntötte és megszentelte azt; hogy engesztelést szerezzen érette. 16 És vette minden zsiradékot, mely a beleken van, meg a májnak hártját, a két vesét meg zsiradékukat; és elfüstöltöttette Mózes az oltáron. 17 A tulkot pedig, meg a bőrét, húsát és ganaját elégítette tűzben a táboron kívül, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 18 Azután odavezette az égóáldozatra való kost, és rátették Áron és fiai kezeiket a kos fejére. 19 Levágta és hintette Mózes a vérét az oltárra, köröskörül. 20 A kost pedig földarabolta az ő darabjaira és elfüstöltöttette Mózes a fejet, meg a darabokat és a hájat. 21 A beleket pedig és a lábszárat megnosta vízben, és elfüstöltöttette Mózes az egész kost az oltáron; égóáldozat az, kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 22 Azután odavezette a második kost, a fölavatás kosát és rátették Áron és fiai kezeiket a kos fejére. 23 Levágta és vett Mózes annak véréről és tett Áron jobb fülénél porcogójára, jobb kezének hüvelykujjára és jobb lábának hüvelykujjára. 24 Azután közeledni hagya Áron fiait és tett Mózes a vérből jobb fülük porcogójára, jobb kezük hüvelykujjára, meg jobb lábuk hüvelykujjára; és Mózes hintette a vérét az oltárra, köröskörül. 25 És vette a zsiradékot, meg a farkot és minden zsiradékot, mely a beleken van, meg a májnak hártját és a két vesét, meg zsiradékukat és a jobb combot. 26 A kovásztalan kenyerek kosarából pedig, mely az Örökkévaló színe előtt volt, vett egy kovásztalan kalácsot és egy olajos kenyérből való kalácsot és egy lepényt, és rátette a zsiradékokra, meg a jobb combra. 27 És rátette mindez Áron tenyereire és fiainak tenyereire, és lengette azokat lengetéssel, az Örökkévaló színe előtt. 28 Azután levette azokat Mózes az ő tenyereikről és elfüstöltöttette az oltáron az égóáldozattal együtt; fölavatási áldozatok azok,

kellemes illatul, tűzalldozat az Örökkévalónak. **29** És vette Mózes a szegyet és lengette lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; a fölavatás kosából Mózesé volt az részül, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **30** És vett Mózes a kenetolajból és a vérből, mely az oltáron volt és hintett Áronra, ruháira és fiaira meg fiainak ruháira, vele együtt; így fölszentelte Áront és ruháit, fiait meg fiainak ruháit vele együtt. **31** És mondta Mózes Áronnak és fiainak: Főzzétek meg a húst a gyülekezés sátorának bejáratánál és ott egyétek meg azt, meg a kenyeret, mely a fölavatás kosarában van, amint parancsoltam, mondván Áron és fiai egyék még azt. **32** Ami pedig megmarad a húsból és a kenyérből, tűzben égessétek el. **33** A gyülekezés sátorának bejáratából pedig ne menjetek ki hét napig, amely napig betelnek fölavatástok napjai, mert hét nap alatt avathnak fől benneteket. **34** Amint tett ezen a napon, úgy parancsolta az Örökkévaló, hogy tegyék, hogy engesztelest szerezzenek értetek. **35** És a gyülekezés sátorának bejáratánál maradjatok nappal és éjjel, hét napig és őrizzétek az Örökkévaló őrizetét, hogy meg ne haljatok; mert így parancsoltatott ez nekem. **36** És megtette Áron, meg fiai mindeneket a dolgokat, amiket parancsolt az Örökkévaló Mózes által.

9 És törént a nyolcadik napon, szólította Mózes Áront és fiait, meg Izrael véneit. **2** És mondta Áronnak: Végy magadnak egy fiatal borjút vétekáldozatnak és egy kost őgoáldozatnak, épeket, és áldoz az Örökkévaló színe előtt. **3** Izrael fiaihoz pedig szólj, mondván: Vegyetek egy kecskebakot vétekáldozatnak és egy borjút meg egy juhot, egyéveseket, épeket, őgoáldozatnak; **4** meg egy ökröt és egy kost békéáldozatnak; hogy áldozzatok az Örökkévaló színe előtt, és ételáldozatot, olajjal elegyítve, mert ma jelenik meg az Örökkévaló nektek. **5** És elvitték, amit parancsolt Mózes, a gyülekezés sátorára előtt; és közeledt az egész község, és megálltak az Örökkévaló színe előtt. **6** És Mózes mondta: Ez az, amit az Örökkévaló parancsolt, tegyétek meg, hogy megjelenjenek nektek az Örökkévaló dicsősége. **7** És mondta Mózes Áronnak: Közeledjél az oltárhoz és készítsd el vétekáldozatot és őgoáldozatot, hogy engesztelest szerezz magadért és a népert; azután készítsd el a nép áldozatát, hogy engesztelest szerezz értük, amint parancsolta az Örökkévaló. **8** Erre közeledt Áron az oltárhoz, levágta a vétekáldozatra való borjút, mely az övé volt. **9** Áron fiai pedig odavitték a vért neki és ő bemártotta az ujját a vérbe és tett az oltár sarkaira; a vért pedig kiöntötté az oltár alapjára. **10** A zsiradékot, a veséket, a hártyát a májról, a vétekáldozatból, elfüstölögöttet az oltáron, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **11** És a húst meg a bőrt elégetté tűzben a táboron kívül. **12** Azután levágta az őgoáldozatot; és odanyújtották neki Áron fiai a vért és ő hintette azt az oltárra, köröskörül. **13** És az őgoáldozatot odanyújtották neki darabjai szerint, meg a fejet és elfüstölögöttet az oltáron. **14** És megmosta a beleket, meg a lábszárákat és elfüstölögöttet az őgoáldozattal az oltáron. **15** Azután áldozta a nép áldozatát; vette ugyanis a vétekáldozatra való bakot, mely a népé volt, levágta azt és elkészítette vétekáldozatnak, mint az elsőt. **16** És áldozta az őgoáldozatot és elkészítette azt a rendelet szerint. **17** Azután áldozta az őgoáldozatot, megtöltötte abból az ő tenyerét és elfüstölögöttet az oltáron, a reggeli őgoáldozaton kívül. **18**

Azután levágta az ökröt, meg a kost békéáldozatul, mely a népét volt; és odanyújtották Áron fiai a vért neki és ő hintette az oltárra köröskörül; **19** meg a zsiradékokat az ökről és a kosból, a farkot és a beföldő (zsiradékot), a veséket és a májnak hártyáját. **20** És rátették a zsiradékokat a szegyekre, és elfüstölögötték a zsiradékokat az oltáron. **21** A szegyeket pedig és a jobb combot lengette Áron lengetéssel az Örökkévaló színe előtt, amint parancsolta Mózes. **22** Akkor fólemelte Áron a kezeit a nép felé és megáldotta azt; azután leszállt, elkészítvén a vétékáldozatot, az őgoáldozatait és a békéáldozatot: **23** És bement Mózes meg Áron a gyülekezés sátorába és midőn kijöttek, megáldották a népet; és megjelent az Örökkévaló dicsősége az egész népnek. **24** Kijött ugyanis tűz az Örökkévaló színe elől és fölemészítette az oltáron az őgoáldozatot és a zsiradékot; az egész nép láttá és ujjongtak és leborultak arcukra.

10 És vették Áron fiai, Nádáb és Ábihu, kiki az ő serpenyőjét és tettek azokba tüzet és tettek rá füstölőszert és bevitték az Örökkévaló színe elől idegen tüzet, amit nem parancsolt nekik. **2** Ekkor tűz jött ki az Örökkévaló színe elől és megemészítette őket; és meghaltak az Örökkévaló színe előtt. **3** Ekkor mondta Mózes Áronnak: Ez az, amit szolt az Örökkévaló, mondván: A hozzámból közelállók által fogok megszentelni és az egész nép előtt fogok megdicsőíteni. És Áron hallgatott. **4** Mózes pedig szólította Misáélt és Elczofont, Üzzielnek, Áron nagybátyjának fiait és mondta nekik: Közeledjetek ide, vigyétek el testvéreiteket a szentség színe elől, a táboron kívülre. **5** Ezek közeledtek és elvittek őket köntösekben a táboron kívülre, amint szolt Mózes. **6** És mondta Mózes Áronnak és Eleázárnak meg Itámárnak, az ő fiainak: Hajatokat ne hagyjátok vadul nőni, ruháitokat meg ne szaggassátok, hogy meg ne haljatok és az egész községre haragudjék (Isten); de testvéreitek, Izrael egész háza, sirassák meg: tüzet, melyet kigyűjtött az Örökkévaló. **7** A gyülekezés sátorának bejáratából ki ne menjetek, hogy meg ne haljatok, mert az Örökkévaló kenetolaja van rajtuk. És ők cselekedtek. Mózes szava szerint. **8** És szolt az Örökkévaló Áronhoz, mondván: **9** Bort és részegítő italt ne igyál, te és fiaid veled együtt, midőn bementek a gyülekezés sátorába, hogy meg ne haljatok; örökö törvényez az nemzedékeiteken át. **10** És hogy különbséget tegyek a szent és nem-szent között, a tiszta és tiszta között; **11** és hogy tanításokat Izrael fiai mindenkor törvényekre, melyeket kijelentett az Örökkévaló nekik Mózes által. **12** És szolt Mózes Áronhoz és Eleázárhoz meg Itámárhoz, az ő megmaradt fiaihoz: Vegyétek az ételáldozatot; mely megmaradt az Örökkévaló tűzáldozataiból és egyétek meg azt kovásztalanul, az oltár mellett, mert szentek szentje az. **13** Egyétek meg azt szent helyen, mert a te törvényes részed és fiaid törvényes része az az Örökkévaló tűzáldozataiból, mert így parancsoltatott nekem. **14** A lengetés szegyét pedig és az ajándék combot egyétek meg tiszta helyen; te, fiaid és leányaid veled együtt, mert a te törvényes részed és fiaid törvényes részéül adtak Izrael fiainak békéáldozataiból. **15** Az ajándékcomboval és a lengetés szegyét, a zsiradékok tűzáldozataival együtt hozzák, hogy lengessék lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; és legyen nekik és fiaidnak veled örökö törvényes részül, amint parancsolta

az Örökkelvaló. **16** A vétekáldozatra való bakot pedig számon kérte Mózes, és íme, elégették; azért haragudott Eleázárra és Itámárra, Áron megmaradt flaira, mondván: **17** Miért nem ettétek meg a vétekáldozatot szent helyen, hisz szentek szentje az és azt adta nektek, hogy viseljétek a község bűnét, hogy engesztelést szerezzettek értük az Örökkelvaló színe előtt. **18** Íme, nem vitték be a vérét a szentély belsejébe, meg kellett volna azt ennetek a szentélyben, amint parancsoltam. **19** Erre szólt Áron Mózeshez: íme, ma áldozták vétekáldozatukat és égőáldozatukat az Örökkelvaló színe előtt és engem ilyesmi ért; ha én ettem volna ma a vétekáldozatból, vajon jónak tetszett volna-e az Örökkelvaló szemeiben? **20** Midőn Mózes ezt hallotta, jónak tetszett az ő szemeiben.

11 És szólt az Örökkelvaló Mózeshez és Áronhoz, mondván nekik: **2** Szóljatok Izrael fiaihoz, mondván: Ezek az állatok, melyeket ehettek minden barom közül, mely a földön van. **3** Mindazt, aminek hasadt patája van és pedig kettéhasadt patája, meg kérődző a barnok között azt ehettek. **4** De ezeket ne egyétek a kérődzők közül és a hasadt patájúak közül: a tevét, mert kérődző az, de patája nincs meghasadva, tisztálatan az nektek. **5** És a tengeri nyulat, mert kérődző az, de patája nincs meghasadva, tisztálatan az nektek. **6** És a nyulat, mert kérődző az, de patája nincs meghasadva, tisztálatan az nektek. **7** És a sertést; mert hasadt patájú az és ketté hasadt a patája, de kérődzni nem kérődzik, tisztálatan az nektek. **8** Húsuktól ne egyetek és dögüket ne érintseket; tisztálatanok azok nektek. **9** Ezt ehettek mindenek közül, ami a vízben van: mindenek, aminek úszószárnya van és pikkelye, a vízben: a tengerekben és folyókban, azokat ehettek. **10** De minden, aminek nincsen uszószárnya és pikkelye, a tengerekben és a folyókban, a vizek minden csúszó-mászója közül és minden élőlény közül, mely a vízben van, utálat az nektek. **11** Utálat legyenek azok nektek, húsuktól ne egyetek és dögüket utáljátok. **12** minden, aminek nincs uszószárnya és pikkelye a vízben, utálat az nektek. **13** És ezeket utáljátok a madarak közül, ne egyétek meg, utálatosak azok: a sast, a csonttörő sast és a fekete sast; **14** a keselyűt és az ölyvet maga neme szerint; **15** minden hollót a maga neme szerint; **16** a struccot, a fecskét, a sirályt, a karvalyt a maga neme szerint; **17** a kuvikot, a búvárt és a baglyot; **18** a suholyt, a gödényt és a héját; **19** a gólyát, a gémet a maga neme szerint, a bankát és a denevért. **20** minden szárnys csúszó-mászó, mely négy lábon jár, utálat legyen nektek. **21** De azt ehettek minden szárnys csúszó-mászó közül, mely négy lábon jár, amelynek szárai vannak a lábai fölött, hogy szökdécseljen velük a földön. **22** Ezeket ehettek közülük: a sáskát a maga neme szerint, a szoleomt a maga neme szerint, a cháról a maga neme szerint, a chogovot a maga neme szerint. **23** De minden szárnys csúszó-mászó, melynek négy lába van, utálat az nektek. **24** És ezek által lesztek tisztálatonkká, mindenki, aki dögüket érinti, tisztálatan legyen estig; **25** és mindenki, aki visz dögüköt, mossa meg ruháit és tisztálatan legyen estig; **26** minden barom által, melynek hasadt patája van, de ketté nincs hasadva, és nem kérődző: tisztálatanok azok nektek, mindenki, aki érinti azt, tisztálatan legyen. **27** És minden, ami talpán jár, minden állat közül, mely négy lábon jár, tisztálatanok azok

nektek; mindenki, aki dögüket érinti, tisztálatan legyen estig; **28** aki pedig viszi dögüket, mossa meg a ruháit és tisztálatan estig. Tisztálatanok azok nektek. **29** És ez legyen nektek tisztálatan a csúszó-mászók között, amelyek másznak a földön: a menyét, az egér és a gyík a maga neme szerint; **30** a sün, a tűzgyík és a csillaggyík, a csiga és a kaméleon. **31** Ezek a tisztálatanok nektek minden csúszó-mászók között mindenki aki érinti azokat holtuk után, tisztálatan legyen estig. **32** És minden, amire hull belőlük holtuk után, tisztálatan; minden faedény, vagy ruha, vagy bőr, vagy zsák, bármely edény, melyel munkát végeznek, vízbe té tessék és tisztálatan estig, azután tiszta lesz. **33** És minden cserépedény, amelybe ezekből beleesik, minden, ami benne van, tisztálatan; azt (az edényt) pedig törjétek össze. **34** minden étel pedig, mely enni való, amelyre víz jutott, tisztálatan legyen; és minden ital, mely inni való, bármely edényben, tisztálatan legyen; **35** És minden, amire hull dögüköt, tisztálatan legyen; kemencét és tűzhelyet döntsetek össze, tisztálatanok azok és tisztálatanok legyenek nektek. **36** De forrás és kút, a vízgyűlemény tiszta marad; de aki érinti dögüket, tisztálatan legyen. **37** És ha hull dögüköt bármely vetőmagra, mely vetni való, tiszta az. **38** De ha vizet tesznek a magra és akkor hull dögüköt rá, tisztálatan legyen az nektek. **39** És ha elhull valamely barom, mely nektek eledelre való, aki érinti a dögét, tisztálatan legyen estig; **40** aki pedig eszik dögükötől, mossa meg ruháit és tisztálatan estig; aki viszi dögét, mossa meg a ruháit és tisztálatan legyen estig. **41** És minden csúszó-mászó, mely mászik a földön, utálat az, ne egyétek meg. **42** minden, ami a hasán jár és minden, ami négy lábon jár, minden soklábúakig, minden csúszó-mászóból, mely mászik a földön, ne egyétek meg azokat, mert utálatosak azok. **43** Ne tegyétek utálattá lelkeiteket mindenféle csúszó-mászó által, mely mászik és meg ne tisztálatanitsátok magatokat általuk, hogy tisztálanná legyek. **44** Mert én vagyok az Örökkelvaló, a ti Istenetek, szenteljétek meg magatokat, hogy szentek legyeket, mert, szent vagyok én! Meg ne tisztálatanitsátok lelkeiteket minden csúszó-mászó által, mely mászik a földön; **45** mert én vagyok az Örökkelvaló, aki felhözött benneteket Egyptom országából, hogy legyek a ti Istenetek: azért szentek legyeket, mert szent vagyok én. **46** Ez a tan a baromról, a madárról és minden élőlényről, mely mozog a vízben és minden élőlényről, mely mászik a földön; **47** hogy különbséget tegyek a tisztálatan és tiszta között, az állat között, melyet szabad enni és az állat között, melyet nem szabad megenni.

12 És szólt az Örökkelvaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael fiaihoz, mondván: midőn egy nő magzatot hoz világra és szüli fiúgyermeket, tisztálatan legyen hét napig, tisztlása szenvédésének napjai szerint legyen tisztálatan. **3** A nyolcadik napon pedig metéltekké körül előbörének húsa. **4** S harminchárom napig maradjon meg tisztlášának vérében; semmi szentezet ne nyúljon és a szentélybe be ne menjen, míg le nem teltek megtisztlášának napjai. **5** Ha pedig leánygyermeket szül, tisztálatan legyen két hétag mint tisztlášakor; hatvan napig pedig maradjon megtisztlášának vérében. **6** S midőn leteltek megtisztlášának napjai fiúnál vagy leánynál, hozzon

egyéves juhot égőáldozatnak és galambfiat vagy gerlícét vétekáldozatnak a találkozás sátorának bejáratához, a paphoz.

7 És mutassa be az Örökkévaló színe előtt és szerezzen engeszelést számára, és megtisztul vére folyásától. Ez a tan a szülő nőről, fiúgyermeknél és leánygyermeknél.

8 Ha pedig nem jut vagyonából amennyi elég a bárnyra, akkor vegyen két gerlícét vagy két galambfiat, egyet égőáldozatnak és egyet vétekáldozatnak, hogy engeszelést szerezzen számára a pap, és tiszta lesz.

13 És szolt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz mondván:

2 Ha lesz valamely ember testének bőrén daganat, vagy var, vagy világos folt és lehet testének bőrén poklos sérelemmé, akkor vitessék Áronhoz, a paphoz vagy fiai egyikéhez a papok közül.

3 És nézze meg a pap a sérelmét a test bőrén, ha a szőr a sérelemben átváltozott fehérré, a sérelem színe pedig mélyebb a test bőrénél, poklos sérelem az; amint megnézi a pap, tisztálannak jelentse ki azt.

4 Ha pedig fehér volt az testének bőrén és színe nem mélyebb a bőrnél és szőre sem változott át fehérré, akkor zárja el a pap a sérelmet hét napra.

5 És nézze meg a pap a hetedik napon és íme a sérelem megmaradt a maga színében, nem terjedt a sérelem a bőrön, akkor zárja el a pap hét napra másodszor.

6 És megnézi azt a pap a hetedik napon másodszor és íme homályosodott a sérelem, de nem terjedt a sérelem a bőrön, akkor tisztának jelentse ki a pap, var az; mossa meg a ruhát és tiszta lesz.

7 Ha azonban terjed a var a bőrön, akkor zárja el a pap hét napra másodszor.

8 És nézze meg a pap és íme, terjedt a var a bőrön, akkor tisztálannak jelentse ki a pap, poklosság az.

9 Poklos sérelem, ha lesz valamely emberen, vitessék el a paphoz;

10 nézze meg a pap és íme, fehér daganat van a bőrön és ez átváltoztatta a szőrt fehérré, és vad hús növése van a daganatban,

11 idült poklosság az testének bőrén, tisztálannak jelentse ki a pap; ne zárja el, mert tisztálisan ő.

12 Ha pedig fölfakad a poklosság a bőrön és elfedi a poklosság a sérelemek egész bőrét, tetőről talpig, amennyire látnak a pap szemei,

13 megnézi a pap és íme, elfölte a poklosság egész testét, akkor tisztának jelentse ki a sérelmet, az egész átváltozott fehérré, tiszta az.

14 De amely napon mutatkozik rajta vad hús, tisztálisan az.

15 És megnézi a pap a vad húst és tisztálannak jelentse ki a vad hús tisztálán, poklosság az.

16 Vagy ha a vad hús újra fehérré változik, akkor menjen el a paphoz;

17 és megnézi őt a pap és íme, átváltozott a sérelem fehérré, akkor tisztának jelentse ki a pap a sérelmet, tiszta az.

18 A test, melynek bőrén fekély van és meggyógyul,

19 de a fekély helyén fehér daganat támad vagy fehérvörös folt akkor mutassa meg magát a papnak.

20 És megnézi a pap és íme, színe alacsonyabb a bőrnél és szőre átváltozott fehérré, akkor tisztálannak jelentse ki a pap, poklos sérelem az, a fekélyben fakadt.

21 Ha pedig megnézi a pap és íme, nincs benne fehér szőr és nem is alacsonyabb a bőrnél és homályos az, akkor zárja el a pap hét napra.

22 Ha azonban terjed a bőrön, akkor tisztálannak jelentse ki a pap, sérelem az.

23 Ha pedig helyén marad a folt, nem terjedt, a fekély hegedése az; tisztának jelentse ki a pap.

24 Vagy ha valamely test bőrén

tűzégési seb lesz és támad az égés hegedésében vörösesfehér folt vagy fehér;

25 és megnézi azt a pap és íme, elváltozott a fehér szőr a folton és színe mélyebb a bőrnél, poklosság az, az égisben fakadt; tisztálannak jelentse ki őt a pap, poklos sérelem az.

26 Ha azonban megnézi a pap és íme nincs a foltban fehér szőr és nem is alacsonyabb a bőrnél és homályos az, akkor zárja el őt a pap hét napra.

27 Azután megnézi a pap a hetedik napon, ha terjedt a bőrön, tisztálannak jelentse ki a pap, poklos sérelem az.

28 Ha pedig megmarad a helyén a folt, nem terjedt a bőrön és homályos, az égési seb daganata az, tisztának jelentse ki a pap, mert az égési seb forradása az.

29 Férfi vagy nő, ha lesz rajta sérelem, a fejen vagy a szakállon,

30 és megnézi a pap a sérelmet és íme, színe mélyebb a bőrnél és benne aranysárga apró szőr akkor tisztálannak jelentse ki a pap, ótvár az, poklossága az a fejnek vagy a szakállnak.

31 De ha megnézi a pap az ótvár sérelmét és íme, színe nem mélyebb a bőrnél és fekete szőr sincs benne, akkor zárja el a pap az ótvár sérelmét hét napra.

32 Megnézi a pap a sérelmet a hetedik napon és íme, nem terjedt az ótvár és nem lett benne aranysárga szőr és az ótvárnak színe nem mélyebb a bőrnél,

33 akkor nyiratkozzék meg, de az ótvart ne nyírja le; hanem zárja el a pap az ótvart hét napra, másodszor.

34 És megnézi a pap az ótvart a hetedik napon és íme, nem terjedt az ótvár a bőrön és színe sem mélyebb a bőrnél, akkor tisztának jelentse ki, a pap; mossa meg az a ruhát és tiszta lesz.

35 De ha terjed az ótvár a bőrön, megtisztulása után,

36 és megnézi a pap és íme, terjedt az ótvár a bőrön, akkor ne kutassa a pap az aranysárga szőrt, tisztálisan az.

37 De ha megmarad az ő színében az ótvár és fekete szőr nőtt benne, akkor meggyógyult az ótvár, tiszta az, tisztának jelentse ki a pap.

38 És férfi vagy nő, ha lesznak testük bőrén foltok, fehér foltok,

39 megnézi a pap és íme, testük bőrén homályos, fehér foltok vannak, fehér var az, a bőrön fakadt, tiszta az.

40 És férfiú, ha kihull fejének haja, kopasz az tiszta az.

41 Ha pedig arca felől hull ki a haja, elől kopasz az, tiszta az.

42 Ha azonban a kopaszszágon vagy elől kopasz fején vörösesfehér sérelem támad, felfakadó poklosság az kopaszszágán vagy elől kopasz fején.

43 Megnézi azt a pap és íme, a sérelem daganata vörösesfehér, kopaszszágon vagy elől kopasz fején, mint a poklosság színe a test bőrén,

44 poklos férfiú ő, tisztálisan ő; tisztálannak jelentse ki őt a pap, fején van a sérelme.

45 És a poklos, akin a sérelem van, ruhái legyenek megszaggyatva és feje vadul benőve és bajuszáig burkolózzék be és kiáltsa: tisztálisan, tisztálisan.

46 Mindama napokban, míg a sérelem rajta van, legyen tisztálisan; tisztálisan ő, egyedül lakjék, a táboron kívül legyen lakhelye.

47 És ha valamely ruhán lesz poklos sérelem, gyapjúrúhán vagy lenruhán,

48 akár a mellékfonalon, akár a bélfonalon, lenből vagy gyapjúból, vagy bőrön vagy bármí bőrmunkán,

49 és lesz a sérelem zöldes vagy vöröses a ruhán vagy a bőrön, akár a mellékfonalon, akár a bélfonalon, vagy bármí bőreszközön, poklos sérelem az, mutassák meg a papnak.

50 Nézze meg a pap a sérelmet és zárja el a sérelmet hét napra.

51 És nézze meg a sérelmet a hetedik napon, ha terjedt a sérelem a ruhán, akár a mellékfonalon, akár a bélfonalon, vagy a bőrön, bármely munkán, amivé a bőr feldolgozható,

emészítő poklosság a sérelem, tisztálatan az. 52 És égesse el a ruhát, akár a melléKFonalat, akár a bélFonalat a gyapjúból vagy a lenből, vagy minden a bőreszköz, amelyen lesz a sérelem, mert emészítő poklosság az, tűzben égettessék el. 53 Ha pedig megnézi a pap és íme, nem terjedt a sérelem a ruhán, sem a melléKFonalon, sem a bélFonalon, vagy bármely bőreszközön, 54 akkor parancsolja meg a pap, hogy mossák meg azt, amin a sérelem van és zára el hét napra, másodszor. 55 És megnézi a pap, miután megmosták a sérelmet és íme, nem változtatta el a sérelem a színét és nem terjedt a sérelem, tisztálatan az, tűzben égessék el azt; romlás az, visszaján vagy színén. 56 Ha pedig megnézte a pap és íme, homályos a sérelem, miután megmosták azt, akkor tépje ki a ruhából vagy a bőrből, akár a melléKFonalból, akár a bélFonalból. 57 És ha ismét meglátszik a ruhán, akár a melléKFonalon, akár a bélFonalon, vagy bármely bőreszközön, újrafakadó az; tűzben égessék el azt, amin a sérelem van. 58 És a ruhát, akár a melléKFonalat, akár a bélFonalat, vagy bármely bőreszköz, melyet megmoshatott és távozik belőlük a sérelem, mossák meg másodszor és tiszta lesz. 59 Ez a tana, a poklos sérelemnek a gyapjú vagy lenruhán, akár a melléKFonalon, akár a bélFonalon, vagy bármely bőreszközön, hogy tisztának vagy tisztálannak jelentsék ki azt.

14 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Ez legyen a poklosnak tana tisztulása napján, vitessék el a paphoz. 3 És menjen ki a pap a táboron kívülre és nézze meg a pap és íme, meggyógyult a poklos sérelem a poklossen, 4 akkor parancsolja meg a pap, hogy vegyenek a tisztulandó számára két élő, tiszta madarat és cédrusfát, meg karmazsint és izsópot. 5 Azután parancsolja meg a pap, hogy vágják le az egyik madarat cserépedénybe, elő víz fölé. 6 Az előmadarat pedig vegye és a cédrusfát, a karmazsint meg az izsópot és mártsa azokat, meg az élő madarat a levágott madárnak a vérébe, az elő víz fölött. 7 És hintsen a poklosságtól tisztulandóra hétszer, jelentse ki tisztának és bocsássa el az élő madarat a mezőre. 8 És mossa meg a tisztulandó a ruháit, nyírja le minden szőrétt és mosakodjék meg vízben, akkor tiszta lesz, azután bemehet a táborba; de maradjon sátrán kívül még hét napig. 9 És lesz a hetedik napon, nyírja le minden szőrét: haját, szakállát, szemöldököt, minden szőrét nyírja le; mossa meg ruháit és fürössé testét vízben és tiszta lesz. 10 A nyolcadik napon pedig vegyen két ép juhot és egy nőstény juhot, egyévest, épet, meg háromtized lánglisztet ételáldozatul, olajjal elegyítve és egy lóg olajat. 11 És állítsa a tisztító pap a tisztulandó férfit és azokat az Örökkévaló színe elő. 12 Az tisztító pap, a gyülekezés sátorának bejáratához. 13 És vágja le a juhot ama helyen, ahol levágják a vétekáldozatot és az égoáldozatot szent helyen; mert mint a vétekáldozat, úgy a búnáldozat a papé, szentek szentje az. 14 És vegyen a pap a búnáldozat véréből és tegyen a pap a tisztulandónak jobb füle porcogójára és jobb keze hüvelykujjára. 15 És vegyen a pap a lóg olajból és öntsön a papnak bal tenyerére. 16 Azután mártsa a pap jobb ujját az olajba, mely bal

tenyerén van, és hintsen az olajból ujjával hétszer az Örökkévaló színe előtt. 17 Az olaj maradékából pedig, mely tenyerén van, tegyen a pap a tisztulandónak jobb füle porcogójára, jobb keze hüvelykujjára és jobb lába hüvelykujjára, a búnáldozat vére fölé. 18 Ami pedig megmarad az olajból, mely a pap tenyerén van, azt tegye a tisztulandónak fejére, hogy engesztelést szerezzen érette a pap az Örökkévaló színe előtt. 19 Azután készítse el a pap a vétekáldozatot és szerezzen engesztelést a tisztulandóért tisztatlansága miatt; és azután vágja le az égoáldozatot. 20 És tegye föl a pap az égoáldozatot, meg az ételáldozatot az oltárra és szerezzen engesztelést érte a pap és tiszta lesz. 21 Ha azonban szegény az és nem jut vagyonából, akkor vegyen egy juhot búnáldozatul lengetésre, hogy engesztelést szerezzen érte, és egytized lánglisztet, olajjal elegyítve, ételáldozatul és egy lóg olajat; 22 és két gerlicét vagy két galambfiát, amennyi jut vagyonából; és legyen az egyik vétekáldozat és az egyik égoáldozat. 23 És vigye el azokat tisztulásának nyolcadik napján a paphoz, a gyülekezés sátorának bejáratához, az Örökkévaló színe elő. 24 És vegye a pap a búnáldozatra való juhot meg a lóg olajat, és lengesse azokat a pap lengetéssel az Örökkévaló színe előtt. 25 Azután vágja le a búnáldozatra való juhot és vegyen a pap a búnáldozat véréből és tegyen a tisztulandónak jobb füle porcogójára; jobb keze hüvelykujjára és jobb lába hüvelykujjára. 26 Az olajból pedig öntsön a pap a papnak bal tenyerére; 27 és hintsen a pap jobb ujjával az olajból, mely bal tenyerén van, hétszer az Örökkévaló színe előtt. 28 És tegyen a pap az olajból, mely tenyerén van, a tisztulandónak jobb füle porcogójára, jobb keze hüvelykujjára és jobb lába hüvelykujjára a búnáldozat vérének helyére. 29 Ami pedig megmarad az olajból, mely a pap tenyerén van, azt tegye a tisztulandónak fejére, hogy engesztelést szerezzen érte az Örökkévaló színe előtt. 30 Azután készítse el az egyiket a gerlicék közül vagy a galambfiak közül, amelyekre juttott annak vagyonából, 31 azt, amire juttott vagyonából; az egyiket vétekáldozatnak, és az egyiket égoáldozatnak az ételáldozattal együtt; és engesztelést szerez a pap a tisztulandóért az Örökkévaló színe előtt. 32 Ez a tana annak, aki van poklos sérelem, akinek nem jut vagyonából tisztulásákor. 33 És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: 34 Ha bementek Kánaán országába, melyet én nektek adok örökségül és én támasztok poklos sérelmet öröksétek országának házában, 35 akkor menjen el az, aki a ház és jelentse a papnak, mondván: Mintegy sérelem mutatkozik nálam a házban. 36 És parancsolja meg a pap, hogy ürítsek ki a házat, mielőtt odajön a pap, hogy megnézze a sérelmet, hogy tisztálatan ne legyen minden, ami a házban van; azután menjen oda a pap, hogy megnézze a házat. 37 Megnézi a sérelmet és íme, a sérelem a háznak falaiban zöldes vagy vörös Méleyedések, és színük alacsonyabb a falénál, 38 akkor menjen ki a pap a házból, a ház bejáratába és zárja el a házat hét napra. 39 És térjen vissza a pap a hetedik napon, megnézi és íme, terjedt a sérelem a háznak falain, 40 akkor parancsolja meg a pap, hogy szedjék ki a köveket, melyeken a sérelem van és vessék azokat a városon kívülre, tisztálatan helyre. 41 A házat pedig vakarják le belül, köröskörül és öntsék a port, amit levakartak, a városon kívül, tisztálatan

helyre. 42 És vegyenek más köveket és rakják a kövek helyébe, és más port vegyenek és vakolják be a házat. 43 Ha pedig újra föltakad a sérelem a házon, miután kiszedték a köveket és levakarták a házat és miután bevakolták, 44 akkor menjen el a pap és nézze meg, és íme, terjedt a sérelem a házon, emészti poklosság az a házon, tisztálatan az. 45 Döntsék össze a házat, köveit és fáit, meg a ház minden porát, és vigyék ki a városon kívülre, tisztálatan helyre. 46 Aki pedig bemegy a házba mindama napokban, amíg elzárta, tisztálatan legyen az estig. 47 Aki pedig meghál a házban, mossa meg a ruháit, és aki eszik a házban, mossa meg a ruháit. 48 Ha azonban bemegy a pap és megnézi, és íme, nem terjedt a sérelem a házban, miután bevakolták a házat, akkor tisztának jelentse ki a pap a házat, mert meggyógyult a sérelem. 49 És vegyen a ház megtisztázásához két madarat, cédrusfát, karmazsint és izsópot. 50 És vágja le az egyik madarat cserépedénybe, elő víz fölér. 51 Azután vegye a cédrusfát; az izsópot és a karmazsint, meg az élő madarat, mártsa azokat a levágott madárnak a vérébe és az élő vízbe, és hintsen a hárta hétszer. 52 És tisztítja meg a házat a madár vérével és az élő vízzel, meg az élő madárral, a cédrusfával, az izsóppal és a karmazsinnal. 53 Azután bocsássa szabadon az élő madarat a városon kívül a mezőre; és engesztelest szerez a hárért és tisztá lesz az. 54 Ez a tana minden poklos sérelemnek és ótvárnak, 55 meg a ruha és ház poklosságának, 56 a daganatnak, a varnak és a fehér foltnak, 57 hogy tanítsák e szerint, mely napon tisztálatan és mely napon tisztá; ez a poklosság tana.

15 És szolt az Örökkévaló Mózeshez és Áronhoz, mondván: 2 Szóljatok Izrael fiaihoz és mondjátok nekik: bármely férfi, midőn testéből lesz folyós, folyása tisztálatan. 3 És ez legyen tisztálatansága a folyása alatt: akár nyálkásan választja ki teste a folyását, akár elzárult teste a folyástól, tisztálatansága az. 4 Minden fekvőhely, amelyre fekszik a folyós, tisztálatan legyen, és minden tárgy, amelyen ül, tisztálatan legyen. 5 Amely ember megérinti a fekvőhelyet, mossa meg ruháit, fürödék meg vízben, és tisztálatan lesz estig. 6 Aki pedig ráült a tárgyra, amelyen a folyós ül, mossa meg ruháit, fürödék meg vízben, és tisztálatan lesz estig. 7 S aki megérinti a folyósnak testét, mossa meg ruháit, fürödék meg vízben, és tisztálatan lesz estig. 8 S midőn köp a folyós a tisztára, mossa meg ruháit, fürödék meg vízben, és tisztálatan lesz estig. 9 S minden ülés, amelyen rajta ül a folyós, tisztálatan legyen. 10 És bárki megérint bármit, ami alatta van, tisztálatan legyen estig; ki pedig viszi azokat, mossa meg ruháit, fürödék meg vízben, és tisztálatan lesz estig. 11 És mindenki, akit megérint a folyós, anélkül, hogy kezeit leöblítené vízben, mossa meg ruháit, fürödék meg vízben, és tisztálatan lesz estig. 12 Cserépedényt, melyet megérint a folyós, törjenek el, minden faényt pedig öblítsenek ki vízzel. 13 Midőn pedig megtisztul a folyós a folyásától, akkor számláljon magának hét napot megtisztulása számára, mossa meg ruháit és fürössé meg testét élő vízben s így tisztá lesz. 14 A nyolcadik napon pedig vegyen magának két gerlicét vagy két galambfiat, és menjen az Örökkévaló színe elé, a találkozás sátrának bejáratához, s adja azokat a papnak.

15 És készítse el azokat a pap; az egyiket vétekáldozatnak, a másikat égoáldozatnak, és szerezzen engesztelest számára a pap az Örökkévaló színe előtt folyása miatt. 16 Midőn kijön valamelyik férfiből magömlés, fürössé meg vízben egész testét s tisztálatan lesz egész estig. 17 minden ruhát és minden bőrt, amelyen van magömlés, mossa meg vízben, és tisztálatan lesz estig. 18 És asszony kivel hál egy férfi magömléssel – fürödjenek meg vízben és tisztálatanok legyenek estig. 19 Midőn egy asszony folyós lesz, mégpedig vér a folyása a testén: hét napig legyen tisztulásában és bárki megérinti, tisztálatan legyen estig. 20 minden amin fekszik tisztulásában, tisztálatan legyen, s minden amin ül, tisztálatan legyen. 21 És bárki megérinti fekvőhelyét, mossa meg ruháit, fürödék meg vízben és tisztálatan lesz estig. 22 És bárki megérint bármely tárgyat, amelyen ül, mossa meg ruháit, fürödék meg vízben, és tisztálatan lesz estig. 23 Ha pedig a fekvőhelyen van, vagy a tárgyon, amelyen a nő ül, midőn megérinti, tisztálatan legyen estig. 24 És ha hál vele egy férfi és tisztulása reá száll, akkor tisztálatan legyen hét napig, és minden fekvőhely, amelyen fekszik, tisztálatan legyen. 25 Midőn egy asszonynak folyik a vére folyása több napon át, tisztulásának idején kívül, vagy ha folyós lesz, tisztulásán túl, tisztálatanságának folyásában minden napjaiban, mint tisztulásának napjaiban legyen: tisztálatan ō. 26 minden fekvőhely, amelyen fekszik folyásának minden napjaiban, mint tisztulása fekvőhelye legyen számára, s minden tárgy, amelyen ül, tisztálatan legyen, tisztulásának tisztálatansága szerint. 27 És bárki megérinti azokat, tisztálatan legyen; mossa meg ruháit, fürödék meg vízben, és tisztálatan lesz estig. 28 S ha megtisztult folyásától, számláljon magának hét napot, és azután tisztá lesz. 29 A nyolcadik napon pedig vegyen magának két gerlicét vagy két galambfiat, és vigye el azokat a paphoz a találkozás sátorának bejáratához. 30 És készítse el a pap az egyiket vétekáldozatnak, a másikat égoáldozatnak és szerezzen engesztelest számára a pap az Örökkévaló színe előtt tisztálatanságának folyása miatt. 31 És óvjátok Izrael fiait tisztálatanságuktól, hogy meg ne haljanak tisztálatanságukban, amidőn megtisztálatanítják hajlékomat, mely közöttük van. 32 Ez a tan a folyósról és arról, aki bárki kijön a magömlés, hogy tisztálatan lesz általa; 33 és a tisztulásában szenvédő nőről, és arról, aki nek folyik folyása, akár férfi, akár nő, és a férfiról, aki hál tisztálatan nővel.

16 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, Áron két fiának halála után, mikor közeledtek az Örökkévaló színe elé és meghaltak. 2 És mondta, az Örökkévaló Mózesnek: Szólj Áronhoz, a te testvéredhez, hogy ne menjen be minden időben a szentélybe, a kárpiton belül, a födél elé, mely a lánán van, hogy meg ne haljon, mert a felhőben jelenek meg a födél fölött. 3 Ezzel menjen be Áron a szentélybe; egy fiatal tulokkal vétekáldozat gyanánt, meg egy kossal égoáldozat gyanánt. 4 Szent lenkötést ölüsön föl, lennadrag legyen testén: lenövvel övezkedjék, lensüveget tegyen föl, szent ruhák ezek, fürössé meg testét vízben és öltse fel azokat. 5 Izrael fiainak községétől pedig vegyen két kecskebaktot vétekáldozat gyanánt és egy kost égoáldozat gyanánt. 6 És áldozza föl Áron a vétekáldozatra

való tulkot, mely az övé és szerezzen engesztelést önmagáért és házáért. 7 Azután vegye a két bakot, állítsa azokat oda az Örökkévaló színe elő, a gyülekezés sátorának bejáratához. 8 És vessen Áron a két bakra sorsot, egyik sors legyen; az Örökkévaló, a másik sors; Azázelé. 9 És áldozza fől Áron a bakot, melyre a sors esett: az Örökkévaló és készítse el vétekálzotnak. 10 Az a bak pedig, melyre a sors esett: Azázelé, állíttassék oda élve az Örökkévaló színe elő, hogy engesztelést szerezzenek vele, elküldvén azt Azázelnek a pusztába. 11 Azután áldozza fel Áron a vétekálzotra való tulkot, mely az övé és szerezzen engesztelést önmagáért és házáért; vágja le a vétekálzotra való tulkot, mely az övé. 12 Vegyen teli serpenyővel izzó paraszat az oltárról, az Örökkévaló színe elől, és teli markával finom fűszeres füstölőszert és vigye be a kárpiton belül; 13 tegye a füstölőszert a tűzre az Örökkévaló színe előtt, hogy befedje a füstölőszer felhője a födelet, mely a bizonyáságon van, hogy meg ne haljon. 14 És vegyen a tulok véréből és fecskendjen ujjával a födére kelet felé, és a födél elől fecskendjen hétszer a vérből az ujjával. 15 Azután vágja le a vétekálzotra való bakot, mely a népé, vigye be vérét a kárpiton belül és cselekedjék vérével, amint cselekedett a tulok vérével, fecskendje azt a födére és a födél elő. 16 Szerezzen engesztelést a szentélyért, Izrael fiainak tisztatlansága miatt és elpártolásuk miatt, minden vétkeik szerint; így cselekedjék a gyülekezés sátorával, mely náluk van, tisztatlanságuk közeppette. 17 De senki se legyen a gyülekezés sátorában, mikor bemegy, hogy engesztelést szerezzen a szentélyben, egészen a kijövetelig; és szerezzen engesztelést önmagáért, házáért és Izrael egész községéért. 18 Azután menjen ki az oltárhoz, mely az Örökkévaló színe előtt van és szerezzen engesztelést érte; vegyen ugyanis a tulok véréből, meg a bak véréből és tegyen az oltár sarkaira köröskörül; 19 fecskendjen rá a vérből az ujjával hétszer, tisztítsa meg és szentelje meg Izrael fiainak tisztatlanságaitól. 20 Midőn pedig végzett azzal, hogy engesztelést szerezzen a szentélyért, a gyülekezés sátoráért és az oltáért, akkor vezesse oda az elő bakot. 21 Tegye rá Áron a két kezét az elő bak fejére és vallja meg rajta Izrael fiainak minden bűnét és minden elpártolásukat minden vétkeik szerint, tegye azokat a bak fejére és küldje el egy kirendelt férfiú által a pusztába. 22 És vigye a bak magán minden bűneket sivár földre; így küldje el a bakot a pusztába. 23 Azután menjen be Áron a gyülekezés sátorába, vesse le a lenruhákat melyeket felöltött, midőn bement a szentélybe és hagyja azokat ott. 24 Fürössé meg testét vízben szent helyen, öltse fel ruháit, menjen ki és készítse el égőaldozatát és a nép égőaldozatát, hogy engesztelést szerezzen önmagáért és a népért. 25 A vétekálzot zsiszradékát pedig füstölőgesesse el az oltáron. 26 Aki pedig elbocsátja a bakot Azázelnek, mossa meg a ruháit, fürössé meg testét vízben és azután bemehet a táborba. 27 A vétekálzotra való tulkot és a vétekálzotra való bakot, amelyeknek vérét bevitték, hogy engesztelést szerezzen a szentélyben, vigye ki a táboron kívülre, és egéssék el tűzben, bőrüköt, húsukat és ganajukat. 28 Aki pedig elégeti azokat, mossa meg ruháit, fürössé meg testét vízben és azután bemehet a táborba.

29 És legyen nektek örök törvényük: a hetedik hónapban, a hónap tizedikén sanyargassátok magatokat, semmi munkát se végezzetek, a bennszülött és az idegen, aki tartózkodik közöttetek. 30 Mert ezen a napon szerez engesztelést értetek, hogy megtisztítson benneteket; minden vétkeitektől megtisztultak az Örökkévaló színe előtt. 31 Szombatok szombatja legyen az nektek, sanyargassátok magatokat; örök törvény ez. 32 És szerezzen engesztelést a pap, akit fölkennek és akit fölavatnak, hogy pappá legyen atya helyett; és öltse fel a lenruhákat, a szent ruhákat. 33 És szerezzen engesztelést a szentély szentségéért, a gyülekezés sátráért és az oltáért szerezzen engesztelést; meg a papokért és a gyülekezet egész népéért szerezzen engesztelést. 34 Legyen ez nektek örök törvényük, hogy engesztelést szerezzenek Izrael fiaiért, minden vétkeik miatt, egyszer az évben. És úgy cselekedett, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

17 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szólj Áronhoz és fiaihoz, meg Izrael minden fiaihoz és mond: 3 Bárki Izrael házából, aki levág ökröt vagy juhot vagy kecskét a táborban, vagy aki levágja a táboron kívül, 4 és a gyülekezés sátorának bejáratához nem vitte el, hogy áldozza áldozatul az Örökkévalónak, az Örökkévaló hajléka előtt, vérontásul számíttatik be annak a férfiúnak; vért ontott,irtassék ki az a férfiú az ő népe köréből. 5 Azért, hogy elvigék Izrael fiai vágóáldozataikat, melyeket áldoznak a mezőn, vigyék el azokat az Örökkévalónak, a gyülekezés sátorának bejáratához, a paphoz és áldozzák azokat békéaldozatok gyanánt az Örökkévalónak. 6 És a pap hintse a vért az Örökkévaló oltárára, a gyülekezés sátorának bejáratánál, és füstölőgesesse el a zsíradékot, kellemes illatul az Örökkévalónak. 7 Hogy ne áldozzák többé áldozataikat a bakoknak, melyek után paráználkodva járnak; örök törvény legyen ez nekik, nemzedékeiken át. 8 És mondd nekik: Bárki Izrael házából és az idegen közül; aki tartózkodik közöttük, aki áldoz égőaldozatot, vagy vágóáldozatot, 9 és a gyülekezés sátorának bejáratához nem viszi el, hogy elkészítse azt az Örökkévalónak, irtassék ki az a férfiú az ő népéből. 10 És bárki Izrael házából és az idegen közül, aki tartózkodik közöttük, aki eszik bármí vért – haragomat fordítom a személy ellen, aki eszi a vért és kiirtom azt az ő népe köréből. 11 Mert a test lelke a vérben van és én az oltárra rendeltem azt nektek, hogy engesztelést szerezzen lelkeikért, mert a vér az, mely a lélekért engesztelést szerez. 12 Azért mondtam Izrael fiainak: Bármely személy közületek ne egyék vért; az idegen, aki tartózkodik közöttetek, se egyék vért. 13 Bárki Izrael fiai közül és az idegen közül, aki tartózkodik közöttük, aki vadász vadat vagy madarat, melyet enni szabad, ontha ki a vérét és födje be azt porral. 14 Mert minden testnek lelke a vére; a lelkével együtt, azért mondtam Izrael fiainak, semmi húsnak vérét ne egyétek, mert minden testnek lelke a vére; bárki azt eszi, irtassék ki. 15 És minden személy, aki eszik elhullott és szétszaghatott állatot, akár bennszülött, akár idegen, mossa meg a ruháit, fürödjék meg vízben és tisztában legyen estig, azután tisztá lesz. 16 De ha nem mossa meg a ruháit és testét nem fürörszi meg, akkor viseli bűnét.

18 És szót az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szólj Izrael fiaihoz és mondд nekik: Én vagyok az Örökkévaló a ti Isteneket. 3 Egyiptom országának cselekedete szerint, amelyben laktatok, ne cselekedjetek és Kanaán országának cselekedete szerint, ahová én viszlek benneteket, ne cselekedjetek, törvényeik szerint ne járjatok; 4 rendeleteimet tegyétek meg és törvényeimet őrizzétek meg, hogy járjatok szerintük; én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneket. 5 Ӧrizzétek meg törvényeimet és rendeleteimet, melyeket megesz az ember, hogy éljen általuk; én vagyok az Örökkévaló. 6 Senki közületek bármely vérrokonahoz ne közeledjék, hogy fölfedje szemérmét; én vagyok az Örökkévaló. 7 Atyád szemérmét és anyád szemérmét fől ne fedd; anyád ő, fől ne fedd szemérmét. 8 Atyád feleségének szemérmét fől ne fedd; atyád szemérme az. 9 Nővérdenek, atyád leányának, vagy anyád leányának szemérmét – a háznak szülöttje, vagy kint született legyen – ne fedd fől szemérmüket. 10 Fiad leányának vagy leányod leányának szemérmét – fől ne fedd szemérmüket, mert a te szemérmed azok. 11 Atyád felesége leányának szemérmét – atyád szülöttje, nővéred ő – fől ne fedd szemérmét. 12 Atyád nővérenek szemérmét fől ne fedd, mert atyád vérrokona ő. 13 Anyád nővérenek szemérmét fől ne fedd, mert anyád vérrokona ő. 14 Atyád fivérének a szemérmét fől ne fedd, feleségehez ne közeledj, nagynénéd ő. 15 Menyed szemérmét fől ne fedd, fiad felesége ő, fől ne fedd szemérmét. 16 Fivéred feleségének szemérmét fől ne fedd, fivéred szemérme ő. 17 Nőnek és leányának szemérmét fől ne fedd, fiának leányát vagy leányának leányát el ne vedd, hogy fölfedd szemérmét, vérrokonok ők, fajtalság az. 18 Nőt a nővérehez hozzá el ne végy, vetélkedést gerjesztsz, fölfedvén szemérmét ő mellette az életében. 19 Nőhöz tisztulásának tisztálanságában ne közeledj, hogy fölfedd szemérmét. 20 Felebarátod feleségével ne közöslj megtisztálatanodván vele. 21 És magzatodból ne adj, hogy tűzön átvezessz a Molokhnak, és ne szentségtelenítsd meg Istened nevét; én vagyok az Örökkévaló. 22 Férfiúval ne hálj, amint hálj, amint hálnak nővel; utálat az. 23 Semmi barommal ne közöslj megtisztálatanodván vele; és nő ne álljon a barom elé, hogy egyesüljön vele – keveredés az. 24 Ne tisztálánításátok meg magatokat mindenek által, mert mindenek által lettek tisztálannák nemzetek, amelyeket én előzőök előletek; 25 és tisztálannák vált az ország és megbüntettem azon az ő bűnét, és kivetette az ország az ő lakóját. 26 Ti pedig őrizzétek meg törvényeimet és rendeleteimet, hogy ne tegyetek semmit minden utálatosságok közül, a bennszülött és az idegen, aki köztetek tartózkodik. 27 Mert minden utálatosságokat tették meg az ország lakói, kik előttetek voltak, úgy hogy tisztálannák vált az ország. 28 Hogy ne vessen ki benneteket az ország, midőn megtisztálánijtátok azt, amint kivetette a nemzetet; mely előttetek volt. 29 Mert minden, aki megesz valamit ez utálatosságok közül – írtassanak ki a személyek, akik megeszik, az ő népük köréből. 30 Ӧrizzétek meg az én őrizetemet, hogy ne tegyetek semmit amaz utálatos törvények közül, amelyeket megették előttetek, hogy meg ne tisztálánításátok magatokat általuk; én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneket.

19 És szót az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szólj Izrael fiai egész községéhez és, mondд nekik: Szentek legyetek, mert szent vagyok én, az Örökkévaló, a ti Isteneket. 3 Kiki az ő anyját és atyját félve tisztele és szombataimat őrizzétek meg; én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneket. 4 Ne forduljatok a bálványokhoz és öntött istenetet ne készítsetek magatoknak; én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneket. 5 Ha pedig áldoztok békeáldozatot az Örökkévalónak, kedves fogadtatásra áldozzátok azt. 6 Áldozástok napján egyék és másnap; ami pedig megmarad harmadnapra, tűzben égettessék el. 7 Ha azonban ennék a harmadik napon, megvetett az, nem fogadtatik kedvesen. 8 Aki eszi, viselje bűnét, mert az Örökkévaló szentségét megszentségtelenítte, írtassék ki az a személy az ő népéből. 9 És ha learaijátok országok termését, ne arasd le földed szélét teljesen; és aratásod hulladékát ne szedegesd össze: 10 Szőlődben ne böngessz és szőlődnek elhullott szemeit ne szedegesd fől, a szegénynek és az idegennek hagyd azokat; én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneket. 11 Ne lopjatok; ne tagadjatok le és ne hazudjatok egyik a másik ellen. 12 Ne esküdjetedek nevemre hamisan, hogy megszentségtelenítsd Istened nevét; én vagyok az Örökkévaló. 13 Ne zsarold felebarátodat és ne rabolj, ne tartsd ejjelen át a bérunkás munkadíját magadnál reggelig. 14 Ne átkozz süketet és vak elé ne vess gáncsot, hanem félij Istenedtől; én vagyok az Örökkévaló. 15 Ne kövessetek el jogtalanságot az ítéletben, ne tekintsd a szegényt és ne tiszted a nagynak színét, hanem igazság szerint ítélij embertársad fölött: 16 Ne járj rágalmazóként néped között; ne állj vesztes felebarátod vérénél; én vagyok az Örökkévaló. 17 Ne gyűlöld testvéredet szívedben, intve intsed embertársadat, hogy ne viselj miatta bűnt. 18 Ne állj bosszút és ne tarts haragot néped fiai ellen, szeresz felebarátodat, mint tenmagadat; én vagyok az Örökkévaló. 19 Törvényeimet őrizzétek meg, barmodat ne egyesítsd kétféle fajban, meződet ne vesd be kétféle maggal, és kétféléből való ruha, vegyes szövés ne jöjjön testedre. 20 Midőn férfi hái nővel, közöslüve vele, és az rabszolgánő, odaszánva egy férfinak, de ki nem váltatott, vagy szabadság nem adatott neki, büntetés érje, ne ölessenek meg, mert nem volt fölszabadítvá. 21 Vigye el bűnáldozatát az Örökkévalónak a találkozás sátorának bejáratához: bűnáldozati kost. 22 És szerezzen számára engeszelést a pap a bűnáldozat kosával az Örökkévaló színe előtt, vétke miatt, melyet vétkezett, és megbocsáttatik neki a vétke, melyet vétkezett. 23 És ha bementek az országba és ültettek bármely gyümölcsfát, érintetlenül hagyjátok gyümölcsét; három évig legyen nektek érintetlen, ne egyék meg. 24 A negyedik évben pedig legyen minden gyümölcs szent, hálaadásul az Örökkévalónak. 25 Az ötödik évben azonban ehettek gyümölcsét, hogy szaporítsa nekik termését; én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneket. 26 Ne egyetek a vér mellett; ne jósoljatok és ne jövendöljetek. 27 Ne nyírájátok kerekre hajatok szélét és ne rontsd el szakállad szélét. 28 Bevágást halott miatt ne csináljatok testetekén és bélgyirást ne csináljatok magatokon; én vagyok az Örökkévaló. 29 Ne szentségtelenítsd meg leányodat, hogy paráznáságra engedd, hogy ne paráználkodjék az ország és megteljék az ország fajtalságággal. 30 Szombatjaimat őrizzétek meg és szentélyemet féljétek; én vagyok az Örökkévaló. 31 Ne forduljatok a szellemidézőkhöz, se a jóslókhöz, ne törekedjetek

tisztálanná válni általuk; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **32** Ősz ember előtt állj föl és tiszeld az öreg színét; félj Istenedtől, én vagyok az Örökkévaló. **33** És ha tartózkodik nálad idegen, országokban, ne sanyargassátok őt. **34** Mint a bennszülött közületek, legyen nektek az idegen, aki tartózkodik nálatok és szeresd őt, mint tenmagadat, mert idegenek voltatok Egyiptom országában; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **35** Ne kövessetek el jogtalanságot az ítéletben, se mértékben, se súlyban, se ürmétekben. **36** Igaz mérleg, igaz súlykő, igaz éfo, igaz hín legyen nálatok; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki kivezettelek benneteket Egyiptom országából. **37** Órizzétek meg minden törvényeimet és minden rendeleteimet, hogy megtegyétek azokat; én vagyok az Örökkévaló.

20 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Mondd Izrael fiainak: Bárki Izrael fiai közül és az idegen közül, aki tartózkodik Izraelben, aki ad magzatából a Molochnak, ölessék meg; az ország népe kövezze meg kővel. **3** Én pedig haragomat fordítom ama férfiú ellen és kiirtom őt népe köréből, mert megzatából adott a Molochnak, hogy megtisztálana itsa szentélyemet és megszentségtelenítse szentélyemet. **4** Ha pedig behunya az ország népe szemeit ama férfi előtt, midőn ad magzatából a Molochnak, hogy nem öli meg őt, **5** akkor én fordítom haragomat ama férfiú ellen és családjára ellen, kiirtom őt és mindenokat, kik paráznlákkodva járnak utána, hogy paráznlákkodva járanak a Molooth után, az ő népük köréből. **6** És az a személy, aki fordul a szellemidőkhöz és a jósíókhöz, hogy paráznlákkodva járjon utánuk, haragomat fordítom ama személy ellen és kiirtom őt népe köréből. **7** Szenteljétek meg magatokat, hogy szentek legyetek, mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. **8** Órizzétek meg törvényeimet, hogy megtegyétek azokat: én vagyok az Örökkévaló, aki megszettel benneteket. **9** Azért mindenki, aki átkozza az atyát vagy az anyját, ölessék meg; atyát vagy anyját átkozta, vörbűne van rajta. **10** A mely férfi házasságot tör valakinek feleségével – ki házasságot tör felebarátja feleségével, ölessék meg a házasságtörő férfi és a házasságtörő nő. **11** A mely férfi hál az atya feleségével, atya szemérmét fedte föl; ölessenek meg mindenketten, vörbűnek van rajtuk. **12** A mely férfi hál menyével, ölessenek meg mindenketten, keveredést követtek el, vörbűnek van rajtuk. **13** A mely férfi hál férfival, a mint halának nővel, utálatot követtek el mindenketten, ölessenek meg, vörbűnek van rajtuk. **14** A mely férfi elvesz egy nőt és annak anyját, fajtalanás az; tűzben égessék el őt és azokat, hogy ne legyen fajtalanás köztetek. **15** A mely férfi közösül barommal, ölessék meg; a barmot pedig üssétek agyon. **16** A mely nő közeledik bármely baromhoz, hogy az egyesüljön vele, öld meg a nőt és a barmot, ölessenek meg; vörbűnek van rajtuk. **17** A mely férfi elveszi nővérét, atya leányát vagy anyja leányát, és látja szemérmét s a nő lánya az ő szemérmét, gyalázat az, írtassanak ki népük fiainak szemei előtt; nővére szemérmét fedte föl, bűnét viselje. **18** A mely férfi hál tisztlásában szenvédő nővel és felföldi szemérmét, forrását meztelelítette meg, a nő pedig fölfedte vérének forrását; írtassanak ki mindenketten népük közül. **19** Anyád nővérének és atyád nővérének szemérmét föl ne fedd, mert vérrokonát meztelelítette meg, bűnüket viseljék. **20** A mely férfi hál nagynénjével, nagybátyjának szemérmét

fedte föl; vétküket viseljék, gyermektelénél haljanak el. **21** A mely férfi elveszi fivérének feleségét, fertőzet az; fivérének szemérmét fedte föl, gyermektelenek lesznek. **22** Órizzétek meg minden törvényeimet és minden rendeleteimet és tegyétek meg azokat, hogy ki ne vessen benneteket az ország; amelybe viszlek bennetek, hogy lakjatok benne. **23** Ne járjatok ama nemzet törvényei szerint, melyet előzők előletek, mert mindez tették ők és megutáltam őket. **24** Azért mondtam nektek: Ti elfoglaljátok az ő földjüket és én adom nektek, hogy elfoglaljátok azt a tejjel-mézzel folyó országot; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki elkülönítettek benneteket a népektől. **25** Azért tegyétek különbséget a tiszta és tisztálalan barom között, a tisztálalan és tiszta madár között, hogy ne tegyétek utálattal lelketeiket a barom és a madár által és minden által, ami mászik a földön, amit elkülönítettem számotakra, hogy tisztálannak tartsátok. **26** Legyetek tehát nekem szentek, mert szent vagyok én, az Örökkévaló és elkülönítettek benneteket a népektől, hogy az enyém legyetek. **27** És a férfi vagy nő, ha lesz közöttük szellemidőz vagy jós, ölessenek meg, kövekkel kövezzék, meg őket, vörbűük van rajtuk.

21 És szolt az Örökkévaló Mózeshez: Szólj a papokhoz, Áron fiaihoz és mondj nekik: Holttestel ne tisztálalnitsa meg magát népe között. **2** Hanem csak vérrokónával, aki közelálló hozzá, anyjával, atyával, fiával, leányával és fivérével, **3** és hajadon nővérével, aki közelálló hozzá és aki nem volt férfi, azzal megtisztáláthatja magát. **4** Ne tisztálalnitsa meg magát a nép ura, hogy megszentségtelenítse magát. **5** Ne csináljanak kopaszágat fejükön és szakálluk szélét ne nyíráj le, és testükön ne csináljanak bevágást. **6** Szentek legyenek Istenüknek és meg ne szentségtelenítsek Istenük nevét, mert az Örökkévaló tűzalázatait Istenük kenyerét áldozzák ők, azért szentek legyenek. **7** Parázna nót vagy meggylázottat el ne vegyenek, és nőt, aki elvált férjétől, ne vegyenek el; mert szent (a pap) az ő Istenének. **8** Szenteld meg őt, mert Istened kenyerét áldozza ő; szent legyen nálad, mert szent vagyok én, az Örökkévaló, aki megszettel benneteket. **9** Papi férfiúnak a leánya, ha paráznságra vetemedik, atyát szentségtelenít meg, tűzben égettessék el. **10** És az a pap, aki nagyobb testvéreinél, aiknek fejére öntötték a kenetolajat és fölavatták, hogy felöltsse a ruhákat, haját ne hagyja vadul nőni és ruháit meg ne szaggassa. **11** Semmiféle holttesthez ne menjen, atyával és anyjával se tisztálalnitsa meg magát. **12** A szentélyből ki ne menjen, hogy meg ne szentségtelenítse Istenének szentélyét, mert Isten kenetolajának koronája van rajta; én vagyok az Örökkévaló. **13** Ő csak hajadon nót vegyen el; **14** özvegyet, elváltat és meggylázottat, paráznát, ezeket el ne vegye, hanem hajadont az ő népéből vegyen nőül, **15** hogy meg ne szentségtelenítse magzatát népe között, mert én vagyok az Örökkévaló, aki őt megszenti. **16** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **17** Szólj Áronhoz, mondván: Bárki magzatodból nemzedékeiken át, akin hiba lesz, ne közeledjék, hogy áldozza Istenének kenyerét. **18** Mert minden, aikin hiba van, ne közeledjék; az, aki vak vagy sánta vagy nyomott orrú vagy hosszú tagú; **19** vagy az, kinek törött lába vagy törött keze van; **20** vagy púpos vagy törpe, vagy;

fehér folt van a szemében, vagy akin rüh vagy var van, vagy aki megszakadt. **21** Senki, akin hiba van Áronnak, a papnak magzata közül ne lépjön oda, hogy áldozza az Örökkévaló tűzáldozatait; hiba van rajta, ne lépjön oda Istenének kenyérével, hogy áldozza. **22** Istenének kenyérét a szentek szentjéből és a szentségekből eheti, **23** csak a kárpít elé ne menjen és az oltárhoz ne lépjön, mert hiba van rajta; meg ne szentségtelenítse szentélyemet, mert én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteli, őket. **24** Így szolt Mózes Áronhoz és fiaihoz, meg Izrael minden fiaihoz.

22 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Áronhoz és fiaihoz, hogy tartózkodjanak Izrael fiainak szentségeitől, – hogy meg ne szentségtelenítsék szent nevemet – amelyeket ők szentelnek nekem; én vagyok az Örökkévaló.

3 Mondd nekik: Nemzedékeiteken át mindenki, aki közeledik magzatotok közül a szentségekhez, melyeket szentelnek Izrael fiai az Örökkévalónak, mikor tisztálansága rajta van, irtassék ki az a személy színem elől; én vagyok az Örökkévaló. **4** Báráki Áron magzatából, aki poklos vagy folyós, a szentségekből ne egyék, amíg meg nem tisztl, és aki érint bármely halott által tisztálant, vagy az, akinek ömlése van; **5** vagy az, aki érint bármí csuszó-mászót, mely által tisztálantan lesz, vagy embert, aki által tisztálantan lesz mindenféle tisztálansága szerint; **6** a személy, aki ő érinti, tisztálantan legyen estig; ne egyék a szentségekből, hacsak meg nem fűrészötté testét vízben. **7** Mikor lenyugodott a nap, akkor tiszta lesz; azután ehethet a szentségekből, mert kenyere az. **8** Elhullott és szétszaghatott állatból ne egyék, hogy tisztálantan legyen általa; én vagyok az Örökkévaló: **9** És őrizzék meg őrizetemet, hogy ne viseljenek miattá vétket és meghaljanak általa, midőn megszentségtelenítik azt; én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteli őket. **10** Senki idegen ne egyék a szentségből, a papnak lakkója és bérunkása ne egyék a szentségből. **11** És ha a pap vesz valamely személyt, pénzén vett szolgájául, az ehethet belőle, és házának szülötte, ők ehethetek kenyéréből. **12** És a papnak a leánya, ha idegen férfié lesz, ő a szentségek ajándékából nem ehethet. **13** És a papnak leánya, ha özvegy lesz vagy elvált, magzata azonban nincs és visszatér az atya házába, mint leány korában, atya kenyéréből ehethet, de senki idegen ne egyék abból. **14** És ha valaki eszik a szentségből tévedésből, akkor toldja ötödrészét hozzá és adj a papnak a szentséget. **15** Meg ne szentségtelenítsék Izrael fiainak szentségeit, amit ajándékoznak az Örökkévalónak; **16** hogy ne vegyenek magukra súlyos bűnt, midőn esznek szentségeikből, mert én vagyok az Örökkévaló, aki megszenteli őket. **17** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **18** Szólj Áronhoz és fiaihoz, meg Izrael minden fiaihoz és mondd nekik: Báráki Izrael házából és az idegen közül Izraelben, aki áldozza áldozatát, bármely fogadalmi szerint vagy bármely önkéntes adományai szerint, amit áldoznak az Örökkévalónak égoáldozatul, **19** kedves fogadtatásra legyen nektek; ép legyen, hím a marhából, juhokból és a kecskékből. **20** minden, amin hiba van, azt ne áldozzátok, mert nem lesz kedves fogadtatásul nektek. **21** És ha valaki áldoz békáldozatot az Örökkévalónak kiváló fogadalmul, vagy önkéntes adományul a marhából vagy a juhokból, ép legyen,

kedves fogadtatásra; semmi hiba se legyen rajta. **22** Vakot vagy áldozálat azokat az Örökkévalónak és tűzáldozatot ne adjatok belőlük az oltárra az Örökkévalónak. **23** Ökröt vagy juhot, mely hosszú tagú vagy rövid tagú, önkéntes adományul adhatod azt, de fogadalom gyanánt nem fogadtatik kedvesen. **24** Amelynek tagja összenyomott vagy összezúzott vagy megszakadt vagy kiirtott, azt ne áldozzátok az Örökkévalónak és országotokban ne tegyetelek ilyent. **25** Idegen kezéből ne áldozzátok Istenetek kenyérét mindezekből, mert romlásuk bennük van, hiba van rajtuk, nem fogadtatnak kedvesen töletek. **26** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **27** Ökröt vagy juh vagy kecske, ha születik legyen hét napig anyja alatt és a nyolcadik naptól kezdve és azon túl kedvesen fogadtatik tűzáldozatul az Örökkévalónak. **28** Ökröt vagy juhot, azt meg fiát ne vágjátok le egy napon. **29** Ha pedig áldoztok hálááldozatot az Örökkévalónak, kedves fogadtatásra áldozzátok azt. **30** Azon napon egyék meg, ne hagyatok belőle reggelre; én vagyok az Örökkévaló. **31** Őrizzétek meg parancsolataimat és tegyétek meg azokat; én vagyok az Örökkévaló. **32** És meg ne szentségtelenítsék szent nevemet, hogy megszenteltessem Izrael fiai között; én vagyok az Örökkévaló, aki megszentel benneteket, **33** aki kivezetett benneteket Egyiptom országából, hogy legyen a ti Istenetek; én vagyok az Örökkévaló.

23 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: az Örökkévaló ünnepei,

amelyeket hirdessetek szent gyülekezések gyanánt – ezek az én ünnepeim. **3** Hat napon át végeztessék munka, de a hetedik napon szombati nyugalom legyen, szent gyülekezés, semmi munkát se végezzetek; szombat az az Örökkévalónak minden lakóhelyeiteken. **4** Ezek az Örökkévaló ünnepei, a szent gyülekezések, melyeket hirdessetek az ő idejükben. **5** Az első hónapban, a hónap tizennegyedikén, estefelé peszách van az Örökkévalónak. **6** És tizenötödik napján a hónapnak a kovásztalan kenyér ünnepe van az Örökkévalónak; hét napig kovásztalant egyetek. **7** Az első napon szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **8** Áldozzatok tűzáldozatot az Örökkévalónak hét napon át; a hetedik napon szent gyülekezés legyen; semmi szolgai munkát ne végezzetek. **9** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **10** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha. bementek az országba, amelyet nektek adok, és learatjátok termését, akkor vigyétek el az ómert, aratástok elsejét, a paphoz. **11** És lengesse az ómert az, Örökkévaló színe előtt, kedves fogadtatásul számotakra; az ünnep másnapján lengesse azt a pap. **12** És készítsetek, amely napon lengetitek az omert, egy ép juhot; egyévest; égőáldozatul az Örökkévalónak. **13** És ételáldozatát, két tized lánglisztet, olajjal elegyítve, tűzáldozatul az Örökkévalónak, kellemes illatul: és italáldozatul bort, egy negyed hint. **14** És kenyeret, meg pörkölt gabonaszemeket és nyers gabonaszemeket ne egyetek ugyan e napig, amíg nem hozzátok Istenetek áldozatát; öröki törvény ez nemzedékeiteknél, minden lakóhelyeiteken. **15** És számláljatok magatoknak az ünnep másnapjától, ama naptól, midőn hozzátok a lengetésörmerjét, hét teljes hét legyen. **16** A hetedik hét után való napig számláljatok ötven napot;

azután áldozatok új ételáldozatot az Örökkévalónak. 17 Lakóhelyeitekből hozzátok a lengetés kenyérét, kettőt, két tized lánglisztből legyenek, kovászosan süssék, zsengék áldozata gyanánt az Örökkévalónak. 18 És áldozatok a kenyérrel hét ép juhot, egyévest és egy fiatal tulkit, meg két kost; égőáldozatul legyenek az Örökkévalónak, meg ételáldozatuk és italáldozatuk kellemes illatú tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak. 19 És készítsetek egy kecskebaktot vétekáldozatul, meg két egyéves juhot békeáldozatul. 20 A pap lengesse azokat a zsengék áldozatának kenyérével együtt, lengetéssel az Örökkévaló színe előtt, a két juhval; szentek legyenek az Örökkévalónak, a pap számára. 21 És hirdessetek ugyanazon a napon (szent gyülekezést); szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek; örök törvény ez minden lakóhelyeiteken, nemzedékeiteken át. 22 És midőnlearatjátok országotok termését, ne arasd le meződ szélét teljesen és aratásod hulladékát föl ne szedegesd, a szegénynek és idegennek hagyd azokat; én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneket. 23 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 24 Szólj Izrael fiaihoz, mondván: A hetedik hónapban, a hónap elsején legyen számotakra szombati nyugalom, a harsonariadás emléke, szent gyülekezés. 25 Semmi szolgai munkát ne végezzetek és áldozatok tűzáldozatot az Örökkévalónak. 26 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 27 Bizony, e hetedik hónap tizedikén engesztelés napja van, szent gyülekezés legyen nálatok, sanyargassátok magatokat és áldozatok tűzáldozatot az Örökkévalónak. 28 Semmiféle munkát he végezzetek ugyanezen a napon, mert engesztelés napja az, hogy engesztelést szerezzen értetek az Örökkévaló, a ti Isteneket színe előtt. 29 Mert minden személy, aki nem sanyargatja magát ugyanezen a napon, irtassék ki az ő népéből. 30 És minden személy, aki bármely munkát végez ugyanezen a napon, ki fogom irtani azt a személyt népe köréből. 31 Semmiféle munkát ne végezzetek, örök törvény az nemzedékeiteken át minden lakóhelyeiteken. 32 Szombatok szombatja az nektek, sanyargassátok magatokat; a hónap kilencedikén este, estétől estig üljetek meg ünnepeteket. 33 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 34 Szólj Izrael fiaihoz, mondván: Tizenötödik napján a hetedik hónapnak sátrák ünnepe legyen hét napig az Örökkévalónak. 35 Az első napon szent gyülekezés, semmi szolgai munkát ne végezzetek. 36 Hét napig áldozatok tűzáldozatot az Örökkévalónak, a nyolcadik. napon szent gyülekezés legyen nálatok és áldozatok tűzáldozatot az Örökkévalónak; záró ünnepe az, semmi szolgai munkát ne végezzetek. 37 Ezek az Örökkévaló ünnepei, amelyeken hirdessetek szent gyülekezéseket, áldozván tűzáldozatot, vágóáldozatot és italáldozatot; minden napét a maga napján. 38 Az Örökkévaló szombatjain kívül és adományaitokon kívül, meg minden fogadalmaítokon kívül és minden önkéntes adományaitokon kívül, melyeket adtok az Örökkévalónak. 39 Bizony, tizenötödik napján a hetedik hónapnak, midőn betakarítjátok az országnak termését, ünnepeljétek az Örökkévaló ünnepét hét napig; az első napon nyugalom és a nyolcadik napon nyugalom. 40 Vegyétek magatoknak az első napon díszes fa gyümölcsét,

pálmaágakat, sűrű lombú fának ágát és patakmenti fűzfaágakat, és örvendezetek az Örökkévaló, a ti Istenek színe előtt hét napig. 41 Ünnepeljétek azt ünnepül az Örökkévalónak hét napig az évben; örök törvény az nemzedékeiteken át, a hetedik hónapban ünnepeljétek azt. 42 Sátrakban lakjatok hét napig, minden bennszülött Izraelben lakjék sátrakban. 43 Hogy megtudják nemzedékeitek, hogy sátrakban lakattam Izrael fiait, midőn kivezettem őket Egyiptom országából; én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneket. 44 És elmondta Mózes az Örökkévaló ünnepeit Izrael fiainak.

24 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Parancsold meg Izrael fiainak, hogy hozzanak neked tiszta, törett faolajat a világításra, hogy felgyűjtsatok örökmécsét. 3 A bizonyságom levő káprót kívül, a gyülekezés sátorában rendezze el azt Áron estétől reggelig az Örökkévaló színe előtt, állandóan; örök törvény ez nemzedékeiteken át. 4 A tiszta lámpán rendezze el a mécseket, az Örökkévaló színe előtt állandóan. 5 És végy lánglisztet, süss abból tizenkét kalácsot; két tized legyen egy kalács. 6 És rakd azokat két rendbe, hatot egy rendbe, a tiszta asztalra, az Örökkévaló színe előtt. 7 Azután tégy a rendre tiszta tömjént és az legyen a kenyérnek illatrésszül, tűzáldozat az Örökkévalónak. 8 minden szombat napján rendezze azt az Örökkévaló színe előtt, állandóan, Izrael fiai részéről örök szövetség ez. 9 Legyen pedig Ároné és fiaié, hogy egyék azt szent helyen, mert szentek szentje az Örökkévaló tűzáldozataiból, örök törvényes részül. 10 Ekkor kiment egy izraelita nő fia, de ő egyiptomi férfiúnak fia volt Izrael fiai között, és civakodtak a táborban az izraelita nő fia és egy izraelita férfi. 11 És kiejtette az izraelita nő a Nevet és káromolta; és elvitték őt -Mózeshez; – anyjának neve pedig Selómisz, Divri leánya, Dán törzséből – 12 és őrizet alá helyezték, hogy döntsön számukra az Örökkévaló igéje szerint. 13 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 14 Vezesd ki a káromlót a táboron kívülre és tegyék rá mindazok, akik hallották, kezüket a fejére, és kövezze meg őt az egész község. 15 Izrael fiaihoz pedig szólj, mondván: Bárki, aki káromolja Istenét, az viselje az ő vékét; 16 aki pedig kiejt az Örökkévaló nevét, ölessék meg, kövezze meg őt az egész község; úgy az idegen, mint a bennszülött, ha kiejt a Nevet, ölessék meg. 17 És ha valaki agyonüt bármely emberi lényt, ölessék meg. 18 És aki agyonüt állati lényt, fizesse azt meg, lelkeit lélekért. 19 És ha valaki sérülést ejt embertársán, amint ő tett, úgy tegyenek vele. 20 Törést törésért, szemet szemért, fogat fogért; amint sérülést ejt az emberen, úgy ejtessék rajta. 21 Aki agyonüt barmot, fizesse meg; és aki agyonüt embert, ölessék meg. 22 Egy törvény legyen számotakra, az idegen olyan legyen, mint a bennszülött, mert én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneket. 23 És szolt Mózes Izrael fiaihoz és kivezették a káromlót a táboron kívülre és megkövezték őt kővel; Izrael fiai pedig cselekedtek, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

25 És szolt az Örökkévaló Mózeshez Szináj hegynél, mondván: 2 Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha bementek az országba, melyet én nektek adok, akkor tartson a föld szombatot az Örökkévalónak. 3 Hat éven át vesd be meződet és hat éven

át messd meg szőlődet és takarítsd be termését. 4 A hetedik évben azonban szombati nyugalom legyen a föld számára, szombat az Örökkelvónak; meződet ne vesd be és szőlődet ne messd meg. 5 Aratásod utónévét ne arasd le és metszetlen szőlődnek bogyít ne szüreteld le; szombati nyugalom éve legyen a föld számára. 6 És legyen a föld szombatjának termése nektek edelélűl; neked, szolgádnak szolgálódnak, béresednek és lakódnak, kik nálad tartózkodnak; 7 meg barmodnak és a vadnak, mely országodban van, legyen minden termése edelélűl. 8 És számlálj magadnak hét évhétet, hét évet hétszer, hogy legyenek neked a hét évhét napjai: negyvenkilenc év. 9 Akkor szólaltasd meg a riadás harsonáját a hetedik hónapban, a hónap tizedikén; az engesztelés napján szólaltassátok meg a harsonát egész országotkban. 10 És szenteljétek meg az ötvenedik évet, hirdessetek szabadságot az országban minden lakójának; jóbél az, az legyen nektek és téreytek vissza, kiki az örökségéhez és kiki az ő családjához téreytek vissza. 11 Jóbél az, az ötvenedik év legyen nektek, ne vessetek és ne arassátok le utónövéseit és ne szüreteljétek le metszetlen szőlőjét. 12 Mert jóbél az, szent legyen nektek; a mezőről, egyétek termését. 13 A jóbél ez évében téreytek vissza, kiki az ő örökségéhez. 14 Ha pedig eladsz valami eladni valót embertársadnak, vagy veszel embertársadtól, meg ne csalájátok egymást. 15 Az évek száma szerint a jóbél után, vedd meg embertársadtól, a termés éveinek száma szerint adja el neked. 16 Az évek sokasága szerint sokasítsd vételárát és az évek kisebb száma szerint kevesbítsd vételárát, mert a termések számát adja ő el neked. 17 Meg ne csalájátok egymást, hanem félj Istenedtől, mert én vagyok az Örökkelváló, a ti Istenetek. 18 Tegyétek meg törvényeimet és rendeleteimet örizzétek meg, hogy megtegyétek azokat és lakjatok biztonságban az országban. 19 Hogy megadjá a föld gyümölcsét és ti egyetek jóllakásig, és lakjatok biztonságban rajta. 20 Ha pedig azt mondjátok: Mit eszünk majd a hetedik évben, íme, nem vetünk és nem takarítsuk le termésünket? 21 Én rendelem áldásomat számotokra a hatodik évben és meghozza a termést három évre; 22 vetni fogtok a nyolcadik évben és esztek még a régi termésből; egész a kilencedik évig, míg bejut ennek termése, fogtok enni régít. 23 És a föld ne adassék el véglegesen, mert enyém a föld, mert idegenek és lakók vagytok ti nálam. 24 Öröksegetek egész országában kiváltást engedjetek a föld számára. 25 Ha elszegényedik testvéred és elad örökségeből, akkor jöjjön kiváltójá, aki közelálló hozzá és váltsa ki testvérének eladott birtokát. 26 Ha pedig valakinek nincs kiváltója, de vagyonhoz jut és szerez annyi, amennyi elég kiváltására, 27 akkor számítsa eladásának éveit és téritse vissza a maradékot ama férfiúnak, akinek eladtá és ő téren vissza az örökségéhez. 28 Ha pedig nem kerül vagyonából, hogy visszatéríthesse neki, akkor marad eladott birtoka vevőjének kezében a jóbél-évig; a jóbélben fölszabadul az, ő pedig visszatér az örökségéhez. 29 Ha pedig elad valaki lakóházat fallal kerített városban, akkor legyen kiváltása, míg elmúlik eladásának éve; egy évig legyen kiváltása. 30 Ha pedig nem váltják ki, míg eltelt egy teljes év, akkor marad a ház, mely a városban van, melynek fala van, véglegesen a vevőjéé, nemzedékein át; nem szabadul föl a jóbélben. 31

Oly falvak házai pedig, melyeknek nincs faluk köröskörül, az ország mezősége gyanánt számítassanak; kiváltás legyen számára és a jóbélben fölszabadul. 32 A levíták városai pedig, örökségük városainak házai – örök kiváltás legyen a levíták számára. 33 És amit kivált a levítáktól – fölszabadul a ház eladása és örökségének városa a jóbélben, mert a levíták városainak házai az ő örökségük Izrael fiai közepette. 34 És a városaik legelőjének mezeje ne adassék el, mert örök birtok az számukra. 35 Ha elszegényedik testvéred és lehanyatlík keze mellettesd, támogasd őt, akár idegen, akár lakó, hogy élhessen mellettesd. 36 Ne végy tőle kamatot és többletet, hanem félj Istenedtől, hogy élhessen testvéred mellettesd. 37 Pénzedet ne add neki kamatra és többletre ne add eledeledet. 38 Én vagyok az Örökkelváló, a te Istened, aki kivezettelek benneteket Egyiptom országából, hogy adjam nektek Kanaán országát, hogy legyek a ti Istenetek. 39 Ha elszegényedik testvéred mellettesd és eladja magát neked, ne dolgoztass vele rabszolgai munkát. 40 Mint bérés, mint lakó legyen nálad, a jóbél évig szolgáljon nálad. 41 Akkor pedig menjen el tőled, ő és gyermekei vele, hogy visszatérjen családjához és ősei örökségéhez visszatérjen. 42 Mert az én szolgáim ők, akiket kivezettem Egyiptom országából, ne adassanak el rabszolga eladatása szerint. 43 Ne uralkodjál rajta szigorúsággal, hanem félj Istenedtől. 44 Szolgád és szolgálód, aikik lesznek nálad a népek közül, melyek körülöltettek vannak, azok közül vehetek rabszolgát és rabszolgálót. 45 És a lakók gyermekei közül is, aikik tartózkodnak nálatok, azok közül vehetek és családjukból, mely nálatok van, aikiket nemzettek országotkban, azok legyenek nektek örökségük. 46 Birtokba vehetitek azokat magatoknak, gyermekeiteknek utánatok, hogy örökölikjék örökség gyanánt, örökre tarthatjátok azokat szolgáságban; testvéreiteken azonban, Izrael fiain, egymáson – ne uralkodjál azon szigorúsággal. 47 Ha pedig vagyonhoz jut az idegen és lakó nálad, testvéred pedig elszegényedik mellettesd és eladja magát az idegennek vagy a lakónak nálad vagy az idegennek családjából származottnak; 48 miután eladta magát, kiváltás legyen számára, testvéreinek egyike váltsa ki őt; 49 vagy nagybátyja vagy nagybátyjának fia váltsa ki őt, vagy valaki vörrokona közül az ő családjából váltsa ki őt, vagy ha vagyonhoz jut, maga váltsa ki magát. 50 És számoljon vevőjével azon évtől, hogy, eladta magát annak, a jóbél-évig; és legyen eladásának ára az évek száma szerint, a bérés napjai szerint legyen nála. 51 Ha még sok év van hátra; azok szerint téritse vissza kiváltását vételének árából. 52 Ha pedig csak kevés év marad az évekből a jóbél-évig, akkor számoljon vele; évei szerint téritse vissza kiváltását. 53 Mint az évről-évre fogadott bérés legyen nála, ne uralkodjék rajta szigorúsággal szemeid láttára. 54 De ha azok nem váltják ki, akkor szabaduljön föl a jóbélben, ő és gyermekei vele. 55 Mert az én szolgáim Izrael fiai, az én szolgáim ők, aki kivezettem őket Egyiptom országából én vagyok az Örökkelváló, a ti Istenetek.

26 Ne készítsetek magatoknak bálványokat, faragott képet és oszlopot ne állítsatok fel magatoknak, és követ képpel ne helyezzeted el országotkban, hogy leboruljatok rája, mert én vagyok az Örökkelváló, a ti Istenetek. 2 Szombatjaimat őrizzétek meg és szentélyemet feljétek; én vagyok az Örökkelváló. 3

Ha a törvényeim szerint jártok és parancsolataimat megőrzitek és megteszíték azokat, 4 akkor megadom esőiteket az ő idejükben és a föld megadja termését, a mező fája megadja gyümölcsét. 5 És eléri nálatok a cséplés a szüret és a szüret eléri a vetést, enni fogjátok kenyereket jöllakásig és biztonságban laktok országokban. 6 Én pedig adok békét az országban, lefeküsstök és senki sem ijeszt fel; elpusztítom a fenevadat az országból és kard nem vonul át országokon. 7 Üldözni fogjátok ellenségeiteket és elesnek előttetek kard által. 8 És üldöznek öten közületek százat és százan közületek tizezret fognak üldözni, és elesnek ellenségeitek előttetek kard által. 9 Én pedig felétek fordulok, megszaporítlak benneteket, megsokasítlak benneteket és fenntartom szövetségemet veletek. 10 És enni fogtok réges-régit és a régit kitakarítjátok az új elől. 11 És helyezem hajlékomat közétek és meg nem utál lelkem benneteket. 12 És járok közeppetetek, leszek a ti Istenetek, ti pedig lesztek az én népem. 13 Én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki kivezettelek benneteket Egyiptom országából, hogy ne legyetek az ő szolgáik; összetörtem jármotok rúdjait és engedtelek benneteket fölegenyesedve járni. 14 De ha nem hallgattok reám és nem tesztek meg mind a parancsolatokat; 15 ha törvényeimet megvetitek, ha rendeleteimet megutálja lelketeik, hogy meg ne tegyétek mind a parancsolataimat, hogy megbontsátok szövetségemet. 16 Én is ezt teszem veletek és rendelem reátkor rettegésül a sorvadást és a lázat, melyek elepesztik a szemeket és elsvárasztják a leletet; és hiába vitték magatokat, fölemésztszik azt ellenségeitek. 17 És haragomat fordítom ellenetek és vereséget szenvedtek ellenségeitek előtt; és uralkodnak majd rajtakat gyűlölköttek és ti menekültök, bár senki sem üldöz benneteket. 18 És ha még erre sem hallgattok reám, akkor tovább fenyeítik benneteket, hétszeresen vétkeitekért. 19 Megtöröm hatalmatok gógiét, teszem egétek vassá, földeteket ércére. 20 És hiába vész el erőtől, földetek nem adják meg termését és a föld fája nem adják meg gyümölcsét. 21 És ha ellenemre jártok és nem akartok reám hallgatni, akkor tovább hozok reátkor csapást, hétszeresen vétkeitek szerint. 22 Reátkor bocsátom a mező vadját és megfosszat benneteket gyermekeitektől, kiírtja barmotokat, megkevesít bennetek és puszták lesznek utatok. 23 Ha ezek által sem hajtottak fenyítésemre, hanem ellenemre jártok, 24 akkor én is járok ellenetekre és megverlek, benneteket vétkeitekért. 25 És hozok reátkor kardot, mely bosszút áll a szövetségért, és ti egybegyűltök városaitokba és akkor halálvészeti bocsátók közétek és az ellenség kezébe adattok, 26 midőn eltöröm nálatok a kenyér botját és süti majd tíz asszony a ti kenyereket egy kemencében, és visszaszolgáltatják kenyereket a súly szerint, esztek, de nem laktok jól. 27 Ha ezáltal sem hallgattok rám és ellenemre jártok, 28 akkor járok ellenetekre haraggal és megfenyeítik benneteket én is hétszeresen vétkeitekért. 29 Esztek majd fiaitok húsát, és leányaitok húsát esztek. 30 Akkor lerontom magaslataitokat, kiírtam naposzlópaitokat, és teszem holttesteiteket bálványaitok holttesteire és megutál lelkem benneteket. 31 Városaitokat rommá teszem és elpusztítom szentélyeiteket és nem szagolom áldozataitok kellemes illatát. 32 És elpusztítom én az országot, hogy eliszonyodnak rajta

ellenségeitek, akik laknak benne. 33 Benneteket pedig elszórlik a népek közé és kardot rántok mögöttetek; így lesz országok pusztá, városaitok pedig romokká lesznek. 34 Akkor lerója a föld szombatjait pusztasága egész ideje alatt, ti pedig lesztek ellenségeitek országában; akkor nyugszik a föld és lerója szombatjait. 35 Pusztasága egész ideje alatt nyugszik, amiért hogy nem nyugodott szombatjaiton, midőn laktatok rajta. 36 És aik megmaradnak közületek, félélnéseket hozok azoknak a szívébe az ő ellenségeik országában, hogy üldözi őket a szélhajtott falevél zöreje és menekülnek, amint a kard elől menekülnek és elesnek, bár nincs üldöző. 37 Elbotlanak egymásban, mint a kard előtt, bár nincs üldöző; és nem lesz megállástok ellenségeitek előtt. 38 Elvesztek a népek között és fölemészti benneteket ellenségeitek országa. 39 Aikik pedig megmaradnak közületek, azok elenyésznek bűneik miatt ellenségeitek országaiban, meg őseik bűnei miatt is, mint a magukéi miatt, elenyésznek. 40 Akkor bevallják bűnüköt és őseik bűnét az ő hútlenségükben, amellyel hútlenséget követtek el ellenem, és hogy ellenemre jártak, 41 meg én is jártam ellenükre és vittem őket ellenségeik országába; bizony akkor megalázkodik megátalkodott szívük és akkor leróják bűnüköt. 42 És én megemlékezem Jákobbal való szövetségemről, meg Izákkal való szövetségemről is és Ábrahámmal való szövetségemről is megemlékezem, meg az országról is megemlékezem. 43 Az ország pedig el lesz hagyatva tőlük és lerója szombatjait, míg pusztá lesz nélküliük és ők leróják bűnüköt, azért, mert rendeleteimet megvetették és törvényeimet megutálta lelkük. 44 De még akkor is, mikor lesznek ellenségeik országában, nem vetem és nem utálon rneg őket, hogy végkép megsemmisítsem őket, hogy megbontsam velük való szövetségemet, mert én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük. 45 Megemlékezem értük az elődökkel való szövetségről, akitet kivezettek Egyiptom országából a népek szeme láttára, hogy legyek az ő Istenük, én az Örökkévaló. 46 Ezek a törvények és rendeletek, meg a tanok, melyeket adott az Örökkévaló önmaga közé és Izrael fiai közé a Szináj hegycén Mózes által.

27 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondva: 2 Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha valaki kiváló fogadalmat tesz, becslésed szerint való személyeket az Örökkévalónak. 3 akkor legyen becslésed férfiszemélyre nézve, húszévestől hatvanévesig legyen becslésed ötven sékel ezüst, a szentség sékelje szerint. 4 Ha pedig nőszemély az, legyen becslésed harminc sékel. 5 Ha pedig ótévestől húszévesig levő, akkor legyen becslésed a férfiszemélyre nézve húsz sékel, a nőszemélyre nézve pedig tíz sékel. 6 Ha pedig egyhónapostól ótévesig levő, akkor legyen becslésed a férfiszemélyre nézve öt sékel ezüst, a nőszemélyre nézve pedig becslésed három sékel ezüst. 7 Ha pedig hatvanévestől fölfelé levő, ha férfiszemély, akkor legyen becslésed tizenöt sékel, nőszemélyre nézve pedig tíz sékel. 8 De ha szegényebb becslésednél, akkor állítsa őt a pap elé és becsülje meg a pap; aszerint, amint jut a fogadalmat tevőnek, vagyonából, becsülje meg a pap. 9 És ha barom az, amelyből áldoznak áldozatot az Örökkévalónak, minden, amit ad abból az Örökkévalónak, szent legyen. 10 Ne változtassa el

és ne cserélje ki, jót rosszal vagy rosszat jóval; és ha kicserélné barmot barommal, akkor legyen az és amellyel kicserélte, szent. **11** Ha azonban bármely tisztálatlan barom az, melyből nem áldoznak áldozatot az Örökkévalónak, akkor állítsa a barmot a pap elé. **12** És becsülje meg azt a pap akár jó, akár rossz; amint a pap becsüli azt, úgy maradjon. **13** Ha pedig kiváltja azt, akkor toldja hozzá ötödrészét becslésedhez. **14** Ha valaki szenteli a házát szentségül az Örökkévalónak, becsülje meg a pap, akár jó, akár rossz; amint a pap becsüli azt, úgy maradjon. **15** És ha a szentelő kiváltja a házát, toldja hozzá becslésed pénzének ötödrészét és az övé legyen. **16** Ha pedig örökségének földjéből szentel valaki az Örökkévalónak, akkor legyen becslésed az ő vetése szerint, egy chómer árpának vetése ötven sékel ezüstbe számítva. **17** Ha a jóbélétől kezdve, szenteli mezejét, becslésed szerint maradjon az. **18** Ha pedig a jóbél után szenteli mezejét akkor számítsa neki a pap a pénzt az évek száma szerint, melyek hátra vannak a jóbélétől és az vonassék le becslésedből. **19** És ha kiváltja a mezőt, aki azt szenteli akkor toldja hozzá becslésed pénzének ötödrészét és az övé marad. **20** De ha nem váltja ki a mezőt, vagy ha eladtta a mezőt másnak, nem váltható többé ki. **21** És legyen a mező, mikor fölszabadul a jóbélben, szent az Örökkévalónak, mint a szentelt mező a papé legyen örökségül. **22** Ha pedig vett mezejét, mely nem örökségből való, szenteli az Örökkévalónak, **23** akkor számítsa neki a pap becslésed összegét a jóbélétől, és ő adjá meg becslésedet azon a napon szentségül az Örökkévalónak. **24** A jóbélétől visszaszármazik a mező ahhoz, akitől vette, akinek az öröksége az országban. **25** minden becslésed a szentség sékele szerint legyen; húsz géra legyen a sékel. **26** Csak az elsőszülöttet, mely mint elsőszülött az Örökkévaló a baromból, azt nem szentelheti senki, akár ökör, akár bárány, az Örökkévalóé az. **27** Ha pedig tisztálatlan baromból való, akkor váltsa ki becslésed szerint és toldja hozzá ötödrészét; ha pedig nem váltja ki, akkor adassék el becslésed szerint. **28** De minden átokszentség, amit szentel valaki az Örökkévalónak, mindenből, ami az övé, emberből, baromból vagy öröksége mezejéből, az ne adassék el és ne vállassék ki; minden átokszentség szentek szentje az Örökkévalónak. **29** minden átokszentség, amit szentelnek emberből, nem váltható ki, ölessék meg. **30** A földnek minden tizede, a föld vetéséből a fának gyümölcséből az Örökkévalóé; szent az az Örökkévalónak. **31** Ha pedig ki akar váltani valaki a tizedéből, ötödét toldja hozzá. **32** Marhának és apró jószágnak minden tizede, mindaz, ami átmegy a vessző alatt – a tizedik szent legyen az Örökkévalónak. **33** Ne válogassa meg, jó-e rossz-e, és ne cserélje el; ha pedig elcserélné, legyen az és cseréje – szent legyen, nem váltható ki. **34** Ezek a parancsolatok, melyeket parancsolt az Örökkévaló Mózesnek Izráel fiai részére a Színáj hegynen.

4 Mózes

1 És szolt az Örökkelávó Mózeshez Szináj pusztájában; a gyülekezés sátorában, a második hónap elsején, a második évben, hogy kivonultak Egyiptom országából, mondván: **2** Vegyétek fől Izrael fiai egész községének összegét családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, minden férfiszemélyt, fejenként. **3** Húsz évestől fogva fölfelé, mindazt, aki hadba vonul Izraelben, számláljátok meg őket seregeik szerint, te és Áron. **4** És veletek legyen egy-egy férfiú törzsenként, mindegyik az ő atyái házának feje legyen. **5** Ezek pedig a férfiak nevei, kik mellettetek álljanak Rúbentől Elicűr, Sedéür fia; **6** Simontól Selümiél, Cúrisáddoj fia; **7** Júdától Náchsón, Ámminodov fia; **8** Icsszáchárótól Neszánél, Cúor fia; **9** Zebúluntól Eliov, Chélón fia; **10** József fiai közül: Efráimtól Elisomo, Ámmihúd fia, Menássétől Gámliel, Pedocúr fia; **11** Benjámintól Ávidon, Gideón fia; **12** Dántól Áchiezer, Ámmisáddoj fia; **13** Ásértől Págiél, Ochron fia; **14** Gádtól Eljoszof, Deúél fia; **15** Náftálitól Áchirá, Énon fia. **16** Ezek a község hivatottjai, atyák törzseinek fejedelmei, Izrael ezureinek fejei ők. **17** És vette Mózes meg Áron ezeket a férfiakat, akik megneveztettek név szerint. **18** Az egész községet pedig összegyűjtötték a második hónap elsején, és bejelentették születéseiket családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, fejenként. **19** Amint parancsolta az Örökkelávó Mózesnek, úgy számlálta meg őket Szináj pusztájában. **20** És voltak Rúbénnek, Izrael első szülöttének fiai, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, fejenként, minden férfiszemély, húsz évestől fölfelé, minden, aki hadba vonul, **21** megszámláltaik Rúbén törzséből: negyvenhatezer és ötszáz. **22** Simon fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, megszámláltjai a nevek száma szerint, fejenként, minden férfiszemély húsz évestől fölfelé; minden, aki hadba vonul, **23** megszámláltaik Simon törzséből: ötvenkilencezer és háromszáz. **24** Gád fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, minden, aki hadba vonul, **25** megszámláltaik Gád törzséből: negyvenhatezer és hatszázötven. **26** Júda fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, minden, aki hadba vonul, **27** megszámláltaik Júda törzséből: hetvennégyezer és hatszáz. **28** Icsszáchár fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, minden, aki hadba vonul, **29** megszámláltaik Icsszáchár törzséből: ötvennégyezer és négyszáz. **30** Zebúlun fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, minden, aki hadba vonul, **31** megszámláltaik Zebúlun törzséből: ötvenhétezer és négyszáz. **32** József fiai közül: Efráim fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, minden, aki hadba vonul, **33** megszámláltaik Efráim törzséből: negyvenezer és ötszáz. **34** Menásse fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé minden, aki hadba vonul. **35** megszámláltaik Menásse törzséből:

harminckétezer és kétszáz. **36** Benjámin fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, minden, aki hadba vonul, **37** megszámláltaik Benjámin törzséből: harmincétezer és négyszáz. **38** Dán fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, minden, aki hadba vonul, **39** megszámláltaik Dán törzséből: hatvankétezer és hétszáz. **40** Ásér fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint, húsz évestől fölfelé, minden, aki hadba vonul, **41** megszámláltaik Ásér fiaiból: negyvenhatezer és ötszáz. **42** Náftáli fiaiból, nemzetiségeik, családjaik szerint, atyák háza szerint, a nevek száma szerint húsz évestől fölfelé, minden, aki hadba vonul, **43** megszámláltaik Náftáli törzséből: ötvenháromezer és négyszáz. **44** Ezek a megszámláltak, akiket megszámlált Mózes meg Áron és Izrael fejedelmei, tizenkét férfiú; egy-egy férfiú volt atyák háza szerint. **45** És voltak Izrael fiainak minden megszámláltjai atyák háza szerint, húsz évestől fölfelé, minden, aki hadba vonul Izraelben, **46** és voltak minden a megszámláltak: hatszázáromezer és ötszázötven. **47** De a levíták, atyák törzse szerint, nem számláltattak meg közöttük. **48** És szolt az Örökkelávó Mózeshez, mondván: **49** Csak a Lévi törzsét ne számlálód meg és összegüket ne vedd fől Izrael fiai között. **50** Hanem rendeld te a levítákat a bizonyság hajlékához és minden edényeihöz és minden ahhoz, ami hozzávaló; ők vigyék a hajléket és minden edényeit és ők szolgájának benne, és a hajlék körül táborozzanak. **51** És mikor a hajlék elvonul, bontsák le azt, a levíták, mikor pedig táborozik a hajlék, állítsák föl azt a levítákat; az idegen pedig, aki odalép, ölessék meg. **52** És táborozzanak Izrael fiai, kiki az ő táboránál, és kiki az ő zászlajánál, seregeik szerint. **53** A levíták pedig táborozzanak a bizonyság hajléka körül, hogy ne legyen harag Izrael fiainak községére; őrizzék meg a levítákat a bizonyság hajlékának őrizetét. **54** És cselekedtek Izrael fiai minden aszerint, amint parancsolta az Örökkelávó Mózesnek, úgy cselekedtek.

2 És szolt az Örökkelávó Mózeshez, meg Áronhoz, mondván: **2** Kiki zászlajánál, atyák háza jelvényeivel táborozzanak Izrael fiai; távrolról, a gyülekezés sátorá körül táborozzanak. **3** Akik elől táboroznak, kelet felől: Júda táborának zászlaja, seregeik szerint; Júda fiainak fejedelme pedig: Náchsón, Ámminodov fia. **4** Serege és megszámláltaik: hetvennégyezer és hatszáz. **5** Akik mellette táboroznak: Icsszáchár törzse; Icsszáchár fiainak fejedelme pedig: Neszánél, Cúor fiai. **6** Serege és megszámláltaik: ötvennégyezer és négyszáz. **7** Zebúlun törzse; Zebúlun fiainak fejedelme pedig: Eliov, Chélón fia. **8** Serege és megszámláltaik: ötvenhétezer és négyszáz. **9** Mind a megszámláltak Júda táborában száznyolcvanhatezer és négyszáz; seregeik szerint; elsőnek vonuljanak. **10** Rúbén táborának zászlaja dérére, seregeik szerint; Rúbén fiainak fejedelme pedig: Elicűr, Sedéür fia. **11** Serege és megszámláltaik: negyvenhatezer és ötszáz. **12** Akik mellette táboroznak: Simon törzse; Simon fiainak fejedelme pedig: Selümiél, Cúrisáddoj fia. **13** Serege és megszámláltaik: ötvenkilencezer és háromszáz. **14** És Gád törzse; Gád fiainak fejedelme pedig: Eljoszof, Reúél fia. **15** Serege és megszámláltaik: negyvenhatezer és hatszázötven. **16** Mind a megszámláltak Rúbén táborában százötvenezér

meg négyszázötven, seregeik szerint; másodiknak vonuljanak. **17** Azután vonuljon a gyülekezés sátora, a levíták tábora a táborok között; amint táboroznak, úgy vonuljanak, kiki a helyén, zászlaiknál. **18** Efráim táborának zászlaja, seregeik szerint, nyugatra; Efráim fiainak fejedelme pedig: Elízomo, Ámmihú fia. **19** Serege és megszámláltaik: negyvenezer és ötszáz. **20** Mellette Menásse törzse; Menásse fiainak fejedelme pedig: Gámliél, Pedocúr fia. **21** Serege és megszámláltaik: harmincétezer és kétszáz. **22** És Benjámin törzse; Benjámin fiainak fejedelme pedig: Ávidon, Gideóni fia. **23** Serege és megszámláltaik: harmincétezer és négyszáz. **24** Mind a megszámláltak Efráim táborában száznyolcezer és száz, seregeik szerint; harmadiknak vonuljanak. **25** Dán táborának zászlaja északra, seregeik szerint; Dán fiainak fejedelme pedig: Áchiezer, Ámmisáddo fia. **26** Serege és megszámláltaik: hatvankétezer és hétszáz. **27** Akik mellette táboroznak: Ásér törzse; Ásér fiainak fejedelme pedig: Págíl, Ochron fia. **28** Serege és megszámláltaik: negyvenezer és ötszáz. **29** És Náftáli törzse: Náftáli fiainak fejedelme pedig: Áchirá, Énon fia. **30** Serege és megszámláltaik: ötvenháromezer és négyszáz. **31** Mind a megszámláltak Dán táborában százötvenhétezer és hatszáz; utolsónak vonuljanak zászlaiak szerint. **32** Ezek Izrael fiainak megszámláltai, atyák háza szerint; a táborok minden megszámláltai, seregeik szerint: hatszázháromezer és ötszázötven. **33** A levíták pedig nem számláltattak meg Izrael fiai között, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **34** Izrael fiai cselekedtek mind aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy táboroztak zászlaiak szerint és úgy vonultak, mindegyik családjaival, atyák háza szerint.

3 Ezek pedig Áron és Mózes nemzetiségei, amely napon szolt az Örökkévaló Mózeshez, a Szináj hegynél. **2** Ezek Áron fiainak nevei: az elsőszülött Nádáb, azután Ábihú, Eleázár és Itámár. **3** Ezek Áron fiainak nevei, a főlkent papoknak, akiket fölavattak papi szolgálatra. **4** És meghalt Nádáb meg Ábihú az Örökkévaló színe előtt, mikor odavitték idegen tüzet az Örökkévaló elé, Szináj pusztájában, fiaik pedig nem voltak; és szolgált mint pap Eleázár és Itámár, atyuk, Áron előtt. **5** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **6** Vezesd elő Lévi törzsét és állítsd Áron, a pap elé, hogy szolgálják őt. **7** Órizék meg őrizetét és az egész község őrizetét, a gyülekezés sátra előtt, hogy végezzék a hajlék szolgálatait. **8** Órizék meg a gyülekezés sátorának minden edényeit és Izrael fiainak őrizetét, hogy végezzék a hajlék szolgálatait. **9** Add a levítákat Áronnak és fiainak, neki adattak ők Izrael fiai részéről. **10** Áront és fiait pedig rendeld, hogy őrizék meg papságukat; az idegen pedig; aki odalép, ölessék meg. **11** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **12** Én pedig, íme elvettem a levítákat Izrael fiai közül, minden elsőszülöttéről, mely megnyitja az anyaméhet Izrael fiai között hogy az enyém legyenek a levíták. **13** Mert enyém minden elsőszülött; amely napon megvertem minden elsőszülöttet Egyiptom országában, megszenteltem magamnak minden elsőszülöttet Izraelben, embertől baromig; enyém legyenek, én vagyok az Örökkévaló. **14** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, Szináj pusztájában, mondván: **15** Számlál meg Lévi fiait, atyák háza szerint, családjaik szerint, minden férfiszemélyt,

egy hónapostól fölkelé számlálód meg őket. **16** És megszámlálta őket Mózes az Örökkévaló szavára, amint parancsoltatott neki. **17** Ezek voltak Lévi fiai, neveik szerint: Gérsón, Kehosz és Merori. **18** Ezek Gérsón fiainak nevei családjaik szerint: Livni és Símei. **19** Kehosz fiai, családjaik szerint: Ámrom és Jichor, Chevrón és Uzziél. **20** Merori fiai családjai; szerint: Máchlí és Músi; ezek Lévi családja, atyák háza szerint. **21** Gérsontól a Livni család és a Símei család, ezek a gérssuniták családjai. **22** Megszámláltaik, minden férfiszemély száma szerint, egy hónapostól fölkelé, megszámláltaik: hétezer és ötszáz. **23** A gérssuniták családjai a hajlék mögött táborozzanak nyugatra. **24** A gérssuniták atyai házának fejedelme pedig: Eljoszof, Loél fia. **25** Gérsón fiainak őrizete a gyülekezés sátorában: a hajlék és a sátor, ennek takarója és a gyülekezés sátorára bejáratának takarója; **26** az udvar függönyei, meg az udvar bejáratának takarója, mely a hajlék és az oltár körül van, és kötelei, minden szolgálata számára. **27** Kehosztól az Ámromi család, a Jichori család, a Chevróni család és az Uzziéli család; ezek a kehoszíták családjai. **28** minden férfiszemély száma szerint, egy hónapostól fölkelé: nyolcezer és hatszáz, a szentség őrizetének őrzői. **29** Kehosz fiainak családjai táborozzanak a hajlék oldalain délről. **30** A kehoszíták családjai atyuk házának fejedelme pedig: Elicofon, Uzziél fia. **31** Őrizetük pedig: a láda, az asztal, a lámpa, az oltárok és a szent edények, amelyekkel szolgálnak, a takaró és minden szolgálata. **32** A Lévi fejedelmeinek fejedelme pedig, Eleázár, Áron, a papnak fia, a szentély őrizete fölött örködőknek felügyeletére. **33** A Meroritól a Máchlí család és a Músi család; ezek a Merori családjai. **34** Megszámláltaik, minden férfiszemély száma szerint, egy hónapostól fölkelé: hatezer és kétszáz. **35** A Merori családjai atyuk házának fejedelme pedig: Cúriél, Ávicháil fia; a hajlék oldalán táborozzanak északra. **36** A Merori fiainak őrizeti felügyelete: a hajlék deszkái, tolózói, oszlopai és lábai, minden edényei és egész szolgálata; **37** az udvar oszlopai köröskörül és azok lábai, szőgeik és köteleik. **38** Akik pedig a hajlék előtt, keletre táboroznak, a gyülekezés sátra előtt keletre, azok: Mózes meg Áron és fiai, akik őrizik a szentély őrizetét, Izrael fiainak őrizeteyt gyanánt; az idegen pedig, aki odalép, ölessék meg. **39** A levíták minden megszámláltai, akiket megszámlált Mózes és Áron az Örökkévaló parancsára, családjaik szerint, minden férfiszemély, egy hónapostól fölkelé: huszonkétezer. **40** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Számlál meg minden elsőszülött férfiszemélyt Izrael fiai közül, egy hónapostól fölkelé és vedd föl neveik számát. **41** És vedd el a levítákat nemek – én vagyok az Örökkévaló – minden elsőszülött helyett Izrael fiai között: a levíták barmát pedig minden elsőszülött helyett Izrael fiainak barma között. **42** És megszámlált Mózes amint parancsolta neki az Örökkévaló, minden elsőszülöttet Izrael fiai között. **43** És volt mind az elsőszülött férfiszemély a nevek száma szerint, egy hónapostól fölkelé, megszámláltaik szerint: huszonkétezer és kétszázhetvenhárom. **44** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **45** Vedd a levítákat minden elsőszülött helyett Izrael fiai között, és a levíták barmát az ő barmuk helyett, hogy az enyém legyenek a levíták; én vagyok az Örökkévaló. **46** És megváltásáért a kétszázhetvenháromnak, akik fölös számmal vannak a levíták fölött Izrael fiainak elsőszülöttel

között, 47 vegyél öt-öt sékelt fejenként, a szentség sékelével vedd; húsz géra a sékel. 48 És add a pénzt Áronnak és fiainak, megváltásáért azoknak, kik főlős számmal vannak közöttük. 49 És elvette Mózes a megváltás pénzét azoktól, aikik főlős számmal voltak a levíták által megváltottak fölött. 50 Izrael fiainak elsőszülötteitől vette a pénzt; háromszázhatvanöt meg ezer (sékelt) a szentség sékelje szerint. 51 És odaadta Mózes a megváltottak pénzét Áronnak és fiainak, az Örökkévaló parancsa szerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

4 És szolt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván:

2 Vedd föl Kehosz fiainak összegét Lévi fiai közül, családjaik szerint, atyák háza szerint, 3 harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindazt, aki hadba jön, hogy végezzen munkát a gyülekezés sátorában. 4 Ez Kehosz fiainak szolgálata a gyülekezés sátorában: A szentek szentje. 5 Jöjjön pedig Áron és fiai, midőn indul a tábor, és vegyék le a takaró függönyt és takarják be vele a bizonyság lágdáját. 6 Tegyenek rá táchásbörtakarót és terítsenek kék bíbor ruhát felülről és tegyék bele rúdjait. 7 És az asztalra, melyen az Isten színe elő való kenyér van, terítsenek kék bíbor ruhát és tegyék rá a tálakat, a csészéket, a kancsókat és az italáldozathoz való kannákat; az örk kenyér pedig rajta legyen. 8 És terítsenek azokra karmazsin ruhát, takarják be azt táchásbörtakaróval és tegyék bele rúdjait. 9 Azután vegyenek kék bíbor ruhát és takarják be a világításra való lámpát, mécseit, hamvvevőit és serpenyőit, meg minden olajos edényeit, amelyekkel szolgáltatást végzik. 10 Tegyék azt és minden edényeit a táchásbörtakaróba és tegyék a póznára. 11 És az arany oltárra terítselek kék bíbor ruhát és föjdék be táchásbörtakaróval, azután tegyék bele rúdjait. 12 Vegyék mind a szolgálati edényeket, melyekkel szolgálatot végeznek a szentélyben, tegyék kék bíbor ruhába és takarják be azokat táchásbörtakaróval, azután tegyék a póznára. 13 Tisztitsák meg az oltárt a hamutól és terítsenek rá piros bíbor ruhát. 14 És tegyék rá minden edényeit, a melyekkel szolgálatot végeznek rajta: a serpenyőket, a villákat, a lapatókat és a medencéket, az oltár minden edényeit, és terítsenek rá táchásbörtakarót, azután tegyék bele rúdjait. 15 Midőn végzett Áron és fiai azzal, hogy betakarják a szentélyt és a szentély minden edényeit a tábor indulásakor, akkor azután jöjjenek Kehosz fiai, hogy vigyék, de ne nyúljanak a szentélyhez, hogy meg ne haljanak. Ez Kehosz fiainak vinnivalójára a gyülekezés sátorában. 16 Eleázárnak, Áron fának felügyelete pedig, a világító olaj, a fűszeres füstölőszer, az állandó ételáldozat és a kenetolaj; az egész hajlék felügyelete és mindené, ami benne van, mind a szentély, mind az edényei. 17 És szolt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: 18 Ne engedjétek kipusztulni Kehosz családjaik törzsét a levíták közül. 19 Ezt tegyétek velük, hogy életben maradjanak és meg ne haljanak, midőn odalépnek a szentek szentjéhez: Áron és fiai menjenek be és helyezzék el őket, mindegyiket a maga szolgálatához és vinnivalójához. 20 De be ne menjenek, hogy lássák, mikor befedorik a szentélyt és meghalnának. 21 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 22 Vedd föl Gérsón fiainak összegét, az övékét is atyák háza szerint,

családjaik szerint. 23 Harminc évestől fölfelé egész ötven évesig számláld meg őket; mindazt, aki jön a hadban szolgálni, hogy végezzen szolgálatot a gyülekezés sátorában. 24 Ez a gérssuniták családjaik szolgálata, szolgálat és vinnivaló. 25 Vigyék pedig a hajlék szönyegeit, a gyülekezés sátorát, takaróját és a táchásbörtakarót, mely rajta van felülről, meg a gyülekezés sátorára bejáratának takaróját; 26 az udvar függönyeit, az udvar kapu bejáratának takaróját, mely a hajlék és az oltár körül van, és köteleket, minden szolgálati edényeiket, és mindazt, amit velük tenni kell, végezzék el. 27 Áron és fiainak parancsa szerint legyen a gérssuniták fiainak minden szolgálata, minden vinnivalójuk és minden, szolgálatuk szerint; és bízzátok rájuk őrizet gyanánt minden vinnivalójukat. 28 Ez a gérssuniták fiai családjaik szolgálata a gyülekezés sátorában; őrizetük pedig Itámár, Áron, a pap fiának felügyelete alatt van. 29 Merori fiait, családjaik szerint, atyák háza szerint számláld meg őket. 30 Harminc évestől fölfelé egész ötven évesig számláld meg őket, mindazt, aki hadba jön, hogy végezze a gyülekezés sátorának szolgálatát. 31 Ez az ő vinnivalójuk őrizete, minden szolgálatuk szerint, a gyülekezés sátorában: a hajlék deszkái, tolózrai, oszlopai és talpai; 32 az udvar oszlopai körös-körül, talpaik, szögeik és köteleik, minden edényeik és minden szolgálatukhoz tartozó; név szerint számláljátok meg az ő vinnivalójuk őrizetének edényeit. 33 Ez a Merori fiai családjaik szolgálata, minden szolgálatuk szerint a gyülekezés sátrában; Itámár, Áron, a pap fiának felügyelete alatt. 34 És megszámlálta Mózes és Áron, meg a község fejedelmei Kehosz fiait, családjaik szerint és atyák háza szerint, 35 harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindazt, aki hadba jön szolgálatra a gyülekezés sátorában. 36 És voltak megszámlálják családjaik szerint kétézer és hétszázötven. 37 Ezek a kehoszíták családjaik megszámláljai; mindaz, aki szolgál a gyülekezés sátrában akiket megszámlált Mózes és Áron, az Örökkévaló parancsára Mózes által. 38 Gérsón fiainak megszámláljai pedig, családjaik szerint és atyák háza szerint, 39 harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindaz, aki hadba jön szolgálatra a gyülekezés sátorában. 40 és voltak megszámlálják családjaik szerint, atyák háza szerint: kétézer és hatszázharminc. 41 Ezek Gérsón fiai családjaik megszámláljai, mindaz, aki szolgál a gyülekezés sátorában, akiket megszámlált Mózes és Áron az Örökkévaló parancsára. 42 Merori fiai családjaik megszámláljai családjaik szerint, atyák háza szerint, 43 harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindaz, aki hadba jön szolgálatra a gyülekezés sátrában, 44 és voltak megszámlálják családjaik szerint: hárômezer és kétszáz. 45 Ezek Merori fiai családjaik megszámláljai, akiket megszámlált Mózes és Áron az Örökkévaló parancsára Mózes által. 46 Mind a megszámláltak, akiket megszámlált Mózes és Áron, meg Izrael fejedelmei, a levíták, családjaik szerint, atyák háza szerint, 47 harminc évestől fölfelé egész ötven évesig, mindaz, aki jön, hogy végezze a szolgálat dolgát és a tehervívás dolgát a gyülekezés sátorában – 48 az ő megszámláljai voltak: nyolcezer és ötszáznyolcvan. 49 Az Örökkévaló parancsára rendelte őket Mózes által, mindegyiket a maga szolgálatára és vinnivalójára, és pedig megszámláljait, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

5 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Parancsold meg Izrael fiainak, hogy küldjenek ki a táborból minden poklost és minden folyóst és mindenkit, aki tisztálatlan halott által. **3** Mind férfiszemélyt, mind nőszemélyt küldjék ki, a táboron kívülre küldjétek őket, hogy meg ne tisztáljanátsák táborukat, amelyben én lakozom közöttük. **4** És így cselekedtek Izrael fiai, kiküldték azokat a táboron kívülre; amint szólt az Örökkévaló Mózeshez, úgy cselekedtek Izrael fiai. **5** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **6** Szólj Izrael fiaihoz, férfi vagy nő, ha elkövetnek valamit az ember minden vétkei közül, hútlenséget követve el az Örökkévaló ellen, és így bűnbe esik az a személy: **7** Akkor vallják be vétküket, amelyet elkövettek, téritse meg bűnének tárgyát a maga összegében és ennek ötödrészét toldja hozzá és adja annak, aki ellen bűnt követett el. **8** Ha azonban nincs rokona a férfinak, hogy megtérítse annak az ő bűne tárgyát, akkor a bűn tárgya, mely megtérítették, az Örökkévaló, a papé legyen, az engeszelési koson kívül, mellyel engesztelest szerez érte. **9** minden ajándék, Izrael fia minden szentségeiből, amit odavisznek a papnak, azé legyen. **10** Mindenkinek szentségei az övéi legyenek; amit kiki a papnak ad, azé legyen. **11** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **12** Szólj Izrael fiaihoz és mond meg nekik: midőn valamely férfiúnak hűtlenne válik a felesége és elkövet ellene hútlenséget, **13** hál vele valaki közösüléssel, de rejte marad férje szemei előtt, elrejtőzött ugyanis és tisztálanná vált, tanú azonban nincs ellene és rajta sem kapták, **14** de megszállja őt (a férjet) a féltekenység szellemé, hogy féltekenykedik feleségére, ez pedig tisztálanná lett, vagy megszállja a féltekenység szellemé, hogy féltekenykedik feleségére és ez nem lett tisztálanná, **15** akkor vigye el a férfi az ő feleségét a paphoz és vigye el áldozatát érte, egy tízed éfo árpalisztet; ne öntsön rá olajat és ne tegyen rá tömjént, mert a féltekenység ételáldozata az, az emlékeztetés ételáldozata, mely a bűnre emlékeztet. **16** A pap engedje őt közeledni és állítsa az Örökkévaló színe elő; **17** és vegyen a pap szent vizet cserépedényben, és a porból, mely a hajlék talaján van, vegyen a pap és tegye a vízbe. **18** És állítsa a pap az asszonyt az Örökkévaló színe elő, meztelenítse meg az asszony fejét, tegye tenyereire az emlékeztetés ételáldozatát, féltekenység ételáldozata az; a pap kezében pedig legyen a keserűség átokhozó vize. **19** És eskesse meg őt a pap és mondja az asszonynak: Ha nem hált veled senki és nem voltál kicsapongó tisztálansággal férjed mellett, akkor légy ment a keserűség ez átokhozó vizétől; **20** ha azonban kicsapongál férjed mellett és ha tisztálanná lettél, hogy hált veled más férfi férjeden kívül – **21** eskesse meg a pap az asszonyt az átok esküjével és mondja a pap az asszonynak: Tegyen téged az Örökkévaló átokká és eskü példájává néped között, amidőn teszi az Örökkévaló ágyékodat beesetté és hasadat dagadtá; **22** jöjjön ugyanis ez átokhozó víz beleidbe, hasad földagadására és ágyékod beesésére! Ámen mondja az asszony: Ámen, Ámen! **23** Írja föl ezeket átkokat a pap levére és törölje le a keserű vizsel; **24** és itassa meg az asszonyt a keserűség átokhozó vízével, hogy belemenjen az átokhozó víz keserűségnek. **25** És vegye el a pap az asszony kezéből a féltekenység ételáldozatát, és lengesse az ételáldozatot az Örökkévaló színe előtt és vigye

oda az oltárhoz; **26** markolja le a pap az ételáldozatból annak illatrézét és füstölögtesse el az oltáron, azután itassa meg az asszonyt a vízzel. **27** És midőn megitatta a vízzel, lesz, ha tisztálanná lesz és hútlenséget követett el férje ellen, akkor belemegy az átokhozó víz keserűséggé, földagad a hasa, és beesik az ágyéka és lesz az asszony átokká népe között. **28** Ha pedig nem lett tisztáltnak az asszony, hanem tisztta ő, akkor ment marad és nyer magzatot. **29** Ez a féltekenység tana, midőn kicsapong asszony az ő férje mellett és tisztálanná lesz. **30** Vagy pedig ha megszáll férfit a féltekenység szellemé és féltekenykedik feleségére, akkor állítsa oda az asszonyt az Örökkévaló színe elő és cselekedjék vele a pap ez egész tan szerint. **31** És akkor ment lesz a férfi a bűntől, az asszony pedig viseli az ő bűnét.

6 Es szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Férfi vagy nő, ha kíválik fogadalmat téve, tartózkodási fogadalmat, hogy tartózkodójék az Örökkévalónak, **3** bortól és részegítő italtól tartózkodójék, borecetet és részegítő italból való ecsetet ne igyék; bármi szőlőlevet ne igyék és friss szőlőt vagy szárazat ne egyék. **4** Tartózkodásának egész ideje alatt mindabból, ami a szőlőből készül, a szőlőmagtól a szőlőhígig, ne egyék. **5** Tartózkodási fogadalmának egész ideje alatt borotva ne jöjjön a fejére; amíg betelnek a napok, melyekre tartózkodást fogad az Örökkévalónak, szent legyen, vadul növessze fejének a haját. **6** Mindazon a napok alatt, melyekre tartózkodást fogad az Örökkévalónak, holttesthez ne menjen be; **7** atyával, anyával, fivérével és nővéreivel meg ne tisztáljanitsa magát; ha meghaltak, mert Istenének názirsága van a fején. **8** Tartózkodásának egész ideje alatt szent ő az Örökkévalónak. **9** Ha valaki meghal mellette hirtelen és tisztálanná tette názirfejét, akkor nyírja le haját tisztulásának napján, a hetedik napon nyírja le azt. **10** A nyolcadik napon pedig vigyen két gerlicét vagy két galambfiát a paphoz, a gyülekezés sátorának bejáratához. **11** És készítse el a pap az egyiket vétekáldozatnak és a másikat égoáldozatnak, hogy engesztelest szerezzen érte, amiért vétkezett a holttest által; és szentelje meg fejét azon a napon. **12** És tartózkodjék az Örökkévalónak tartózkodása napjain át, vigyen egy egyéves juhot bűnáldozatul, az előbbi napok pedig elesnek, mert tisztálanná lett tartózkodása. **13** És ez a názir tana: Amely napon betelnek tartózkodásának napjai, vigyék el őt a gyülekezés sátorának bejáratához; **14** és mutassa be áldozatát az Örökkévalónak egy egyéves ép juhot égoáldozatul és egy egyéves nőstény juhot, épet, vétekáldozatul, és egy kost, épet, békeáldozatul; **15** meg egy kosár kovásztalan kenyérből lánglisztből, olajjal engedítve és kovásztalan lepényeket, olajjal megkenve, meg ételáldozatukat és italáldozatukat. **16** Vigye oda a pap az Örökkévaló színe elő és készítse el vétekáldozatát és égoáldozatát. **17** A kost pedig készítse el békeáldozatul az Örökkévalónak a kovásztalan kenyerek kosarával, és készítse el a pap ételáldozatát és italáldozatát: **18** És nyírja le a názir a gyülekezés sátorának bejáratánál názirfejét, vegye názirfejének haját és tegye a tűzre, mely a békeáldozat alatt van. **19** És vegye a pap a

lapockát, megfőzve, a kosból, meg egy kovásztalan kalácsot a kosáról és egy kovásztalan lepényt, tegye a názir tenyereire, miután megnyírta názirfejének a haját. 20 Lengesse azokat a pap lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; szent az a pap számára a lengetés szegyével és az ajándék combjával együtt; azután pedig ihat a názir bort. 21 Ez a názir tana, aki fogadást tesz; áldozata az Örökkévalónak tartózkodása miatt, azonkívül, amire vagyonából kerül: fogadalmá szerint, amit fogad, úgy cselekedjék tartózkodásának tana szerint. 22 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 23 Szólj Áronhoz és fiaihoz, mondván: Így áldjátok meg Izrael fiait, mondván: nekik: 24 Áldjon meg téged az Örökkévaló és őrizzen meg téged 25 világítassa az Örökkévaló; neked az ő színét: és könyörüljön rajtad 26 fordítsa feléd az Örökkévaló az ő színét és adjon neked békét. 27 Tegyék nevemet Izrael fiaira és én megáldom őket.

7 És történt, amely napon elvégezte Mózes a hajlék föllállását és fölkente azt, megszentelte azt, és minden edényeit, meg az oltárt és minden edényeit, fölkente és megszentelte azokat: 2 Akkor odavitték Izrael fejedelmei, atyáik házának fejei, ők a törzsek fejedelmei, ők, akik álltak a számlálás mellett, 3 elhozták áldozatukat az Örökkévaló színe elő, hat fedett szekeret és tizenkét marhát; egy szekér (jutott) két fejedelemre és egy ökör egyre; és odavitték azokat a hajlék elő. 4 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 5 Vedd el tőlük és, legyenek, hogy végezzék a gyűlélésezés sátorának szolgálatát; és add azokat a levítáknak, mindeniknek az ő szolgálata szerint. 6 És elvette Mózes a szekereket és a marhát, és átadtá azokat a levítáknak. 7 Két szekeret és négy marhát adott Gérsón fiainak, szolgálatuk szerint; 8 négy szekeret és nyolc marhát adott Merori fiainak, szolgálatuk szerint, Itámrának, Áron, a pap fiának felügyelete alatt. 9 Kehosz fiainak azonban nem adott, mert a szentély szolgálata volt rajtuk, válon kellett vinniük. 10 És odavitték a fejedelmek az oltár fölavatására valót, amely napon fölkenték azt; és odavitték a fejedelmek áldozatukat az oltár elő. 11 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Egy fejedelem naponként, egy fejedelem naponként, mutassák be áldozatukat az oltár felavatására. 12 És volt, aki bemutatta az első napon az ő áldozatát, Náchsón, Ámmindov fia, Júda törzséből. 13 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 14 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrrel. 15 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh, égőáldozatnak. 16 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 17 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Náchsón, Ámmindov fiának áldozata. 18 A második napon bemutatta Neszánél, Cúor fia, Isszácnár fejedelme – 19 bemutatja áldozatát: Egy ezüst tál, százharminc, sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 20 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrrel. 21 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh, égőáldozatnak. 22 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 23 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak öt egyéves juh; ez Neszánél, Cúor fiának áldozata. 24 A harmadik napon Zebúlin

fiainak fejedelme, Eliov, Chélón fia. 25 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel; a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 26 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrrel. 27 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 28 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 29 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Elióv, Chélón fiának áldozata. 30 A negyedik napon Rúbén fiainak fejedelme, Elicír, Sedéür fia. 31 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, – a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 32 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrrel. 33 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 34 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 35 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Elicír, Sedéür fiának áldozata. 36 Az ötödik napon Simon fiainak fejedelme, Selúmiél, Cúrisáddo fia. 37 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 38 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrrel. 39 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 40 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 41 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Selumiél, Cúrisáddo fiának áldozata. 42 A hatodik napon Gád fiainak fejedelme, Eljoszof, Deúél fia. 43 Áldozata pedig: egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 44 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrrel. 45 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 46 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 47 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Eljoszof, Deúél fiának áldozata. 48 A hetedik napon Efráim fiainak fejedelme, Elisomo, Ammihúd fia. 49 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 50 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrrel. 51 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 52 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 53 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak öt egyéves juh; ez Elisomo, Ammihúd fiának áldozata. 54 A nyolcadik napon Menásse fiainak fejedelme, Gámlíel, Pedocúr fia. 55 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 56 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrrel. 57 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 58 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 59 És békeáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh, ez Gámlíel, Pedocúr fiának áldozata. 60 A kilencedik napon Benjámin fiainak fejedelme, Ávidon, Gideóni fia. 61 Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindkettő telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. 62 Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölőszerrrel. 63 Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. 64 Egy kecskebak vétekáldozatnak. 65 És békeáldozatnak két

marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh: ez Ávidon, Gideóni fiának áldozata. **66** A tizedik napon Dán fiainak fejedelme, Áchiezer, Ámmisáddjo fia. **67** Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindenkor telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **68** Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölősszerrel. **69** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. **70** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **71** És békéáldozatnak két marha, öt kos, öt bak öt egyéves juh, ez Áchiezer Ámmisáddjo fiának áldozata. **72** A tizenegyedik napon Ásér fiainak fejedelme, Págiél, Ochron fia. **73** Áldozata pedig: egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindenkor telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **74** Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölősszerrel. **75** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. **76** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **77** És békéáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Págiél, Ochron fiának áldozata. **78** A tizenhetedik napon Náftálli fiainak fejedelme, Áchirá, Énon fia. **79** Áldozata pedig: Egy ezüst tál, százharminc sékel a súlya, egy ezüst medence, hetven sékel, a szentség sékelje szerint; mindenkor telve lángliszettel, elegyítve olajjal, ételáldozatnak. **80** Egy kanál, tíz sékel aranyból, telve füstölősszerrel. **81** Egy fiatal tulok, egy kos, egy egyéves juh égőáldozatnak. **82** Egy kecskebak vétekáldozatnak. **83** És békéáldozatnak két marha, öt kos, öt bak, öt egyéves juh; ez Áchirá, Énon fiának áldozata. **84** Ez az oltár fölavatása, amely napon fólkenték azt, Izrael fejedelmei részéről: Ezüst tál tizenkettő, ezüst medence tizenkettő, arany kanál tizenkettő. **85** Százharminc sékel ezüst az egyik tál és hetven az egyik medence; az edények minden ezüstje kétezer és négyszáz, a szentség sékelje szerint. **86** Arany kanál tizenkettő, telve füstölősszerrel, tíz-tíz az egyik kanál, a szentség sékelje szerint; a kanalak minden aranya százhús (sékel). **87** Az égőáldozatnak való minden marha tizenkét tulok; kos tizenkettő, egyéves juh tizenkettő és ételáldozatuk, meg kecskebak tizenkettő, vétekáldozatnak. **88** És a békéáldozatnak való minden marha huszonnégy tulok; kos hatvan, bak hatvan, egyéves juh hatvan. Ez az oltár fölavatása, miután fólkenték azt. **89** És mikor Mózes bement a gyülekezés sátorába, hogy beszéljen vele (Isten), akkor hallotta a hangot, mely szólt hozzá a födél felől, mely a bizonyság látóján volt, a két kerub közül; így beszélt vele.

8 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Áronhoz és mondd neki: Midőn fölteszed a mécseket, a lámpa előrészre felé világítson a hét mécs. **3** És Áron így cselekedett, a lámpa előrészre felé tette föl annak mécseit, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **4** Ez pedig a lámpa munkája: Vert arany a szára, mint a virágja, vert munka az; azok a minta szerint, melyet mutatott az Örökkévaló Mózesnek, aszerint csinálta a lámpát. **5** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **6** Vedd a levitákat Izrael fiai közül és tisztsítsd meg őket. **7** Így cselekedjél velük, hogy megtisztítsd őket: hints rájuk tiszttító vizet; borotválják meg testüket és mossák meg ruháikat, akkor megtisztulnak. **8** És vegyenek egy fiatal tulokot, meg ételáldozatát a lángliszettel olajjal elegyítve, egy másik fiatal tulokot pedig

vegyél vétekáldozatnak. **9** Vezesd oda a levitákat a gyülekezés sátra elő, és gyűjtsd egybe Izrael fiainak egész községét. **10** Azután vezesd a levitákat az Örökkévaló színe elő, és tegyék Izrael fiai kezeiket a levítákra. **11** És lengesse Áron a levitákat lengetéssel az Örökkévaló színe előtt Izrael fiai részéről és legyenek, hogy végezzék az Örökkévaló szolgálatát. **12** A leviták pedig tegyék kezeiket a tulok fejére; azután készítsd el az egyiket vétekáldozatnak, a másikat pedig égőáldozatnak az Örökkévalónak, hogy engesztelést szerezzen a levitákért. **13** És állítsd a levitákat Áron elé, meg fiai elő és lengesd őket lengetéssel az Örökkévalónak. **14** És válaszd külön a levitákat Izrael fiai közül, és legyenek az enyém a leviták. **15** Azután menjenek be a leviták, hogy szolgálják a gyülekezés sátorát; tisztsítsd meg őket és lengesd őket lengetéssel. **16** Mert átadtattak, átadtattak ők nekem Izrael fiai közül; minden anyaméh megnyitójáért, minden elsőszülöttért Izrael fiai közül vettettem őket magamnak. **17** Mert enyém minden elsőszülött, Izrael, fiai között, emberből és baromból; amely napon megvertem minden elsőszülöttet Egyiptom országában, megszenteltem azokat magamnak. **18** És vettettem a levitákat minden elsőszülöttért Izrael fiai között. **19** És adtam a levitákat, átadva Áronnak és fiainak Izrael fiai közül, hogy végezzék Izrael fiainak szolgálatát a gyülekezés sátorában és engesztelést szerezzenek Izrael fiaiért, hogy ne legyen Izrael fia között csapás, midőn odalépnek Izrael fiai a szentélyhez. **20** És cselekedett Mózes meg Áron és Izrael fiainak egész községe a levitákkal, mind aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek a levítákra nézve, úgy cselekedtek velük Izrael fiai. **21** Megtisztították magukat a leviták, megmosták ruháikat, és lengettek őket Áron lengetéssel az Örökkévaló színe előtt; és engesztelést szerzett értük Áron, hogy megtisztítsa őket. **22** Azután bementek a leviták, hogy végezzék szolgálatukat a gyülekezés sátrában Áron előtt és fiai előtt; amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek a levítákra nézve, úgy cselekedtek velük. **23** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **24** Ez az, ami a levitákat illeti: huszonöt évestől fölfelő jöjjön a hadban szolgálni, a gyülekezés sátorának szolgálatára. **25** Ötven évestől kezdve pedig téren vissza a szolgálat hadából és ne szolgáljon többé. **26** De szolgálatot tehet testvéreinek a gyülekezés sátorának szolgálatában, hogy őrizék az őrizetet, de szolgálatot ne végezzen; így cselekedjél a levitákkal őrizetükben.

9 És szólt az Örökkévaló Mózeshez Szináj pusztájában, a második évben, miután kivonultak Egyiptom országából, az első hónapban, mondván: **2** Készítsék el Izrael fiai a peszách áldozatot a maga idejében. **3** A tizenegyedik napon e hónapban, estefelé készítések el azt a maga idejében, minden rendeletei szerint készítések el azt. **4** És szólt Mózes Izrael fiaihoz, hogy készítsék el a peszácháldozatot. **5** És elkészítették a peszácháldozatot az első hónapban, tizenegyedik napján a hónapnak, estefelé, Szináj pusztájában; mind aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek Izrael fiai. **6** De voltak férfiak, kik tiszttálanok voltak emberi holttest által és nem készíthették el a peszácháldozatot azon a napon; azért odaléptek Mózes elő és Áron elő azon a napon, **7** és mondta

neki azok a férfiak: Mi tisztálatanok vagyunk emberi holttest által, miért vonassék meg tőlünk, hogy bemutassuk az Örökkévaló áldozatát a maga idejében, Izrael fiai között? 8 És mondta nekik Mózes: Álljatok itt, hadd halljam, mit parancsol az Örökkévaló felőletek. 9 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 10 Szól Izrael fiaihoz, mondván: Bárti, ha tisztálatan lesz holttest által, vagy messze úton lesz, nálatok vagy nemzedékeiteknél, és készítene peszáchálódzatot az Örökkévalónak, 11 a második hónapban, a tizennegyedik napon, estefelé készítsék el azt; kovásztalan kenyérrel és keserű füvekkel egyéik azt meg; 12 ne hagyjanak belőle reggelig és csontot ne törjenek össze benne, a peszachálódzat minden törvénye szerint készítsék el azt. 13 A férfiú pedig, aki tiszta és úton nem volt és elmulasztja elkészíteni a peszachálódzatot, írtassék ki az a személy az Ő népe közül; mert az Örökkévaló áldozatát nem mutatta be a maga idejében, vétkét viselje az a férfiú. 14 Ha pedig tartózkodik nálad idegen és készít peszachálódzatot az Örökkévalónak, amilyen a peszachálódzat törvénye és rendelete, aszerint készítse el; egy törvény legyen számotakra, meg az idegen és az ország szülötte számára. 15 Amely napon fölállították a hajléket, befedte a felhő a bizonyság sátrának hajlékát; este pedig volt a hajlékon tűzlátvány reggelig. 16 Így volt mindenig, a felhő befedi és tűzlátvány éjjel. 17 És aszerint, amint felszállt a felhő a sátorról, akkor azután elvonultak Izrael fiai; és azon a helyen, ahol maradt a felhő, ott táboroztak Izrael fiai. 18 Az Örökkévaló parancsára vonultak Izrael fiai és az Örökkévaló parancsára táboroztak; minden idő alatt, amíg maradt a felhő a hajlékon, táboroztak. 19 Midőn pedig időzött a felhő a hajlékon, hosszú ideig megőrizték Izrael fiai az Örökkévaló őrizetét és nem vonultak el. 20 És megtörtént, hogy a felhő néhány napig volt a hajlékon, az Örökkévaló parancsa szerint táboroztak és az Örökkévaló parancsa szerint vonultak. 21 És megtörtént, hogy a felhő estétől reggelig volt ott, mikor reggel felszállt a felhő, akkor elvonultak; vagy egy nap és egy éjjel, mikor felszállt a felhő, akkor elvonultak; 22 vagy két napig, vagy egy hónapig, vagy egy évig, mikor időzött a felhő a hajlékon, hogy maradjon felette, táboroztak Izrael fiai és nem vonultak, mikor pedig felszállt, elvonultak. 23 Az Örökkévaló parancsa szerint táboroztak és az Örökkévaló parancsa szerint vonultak; az Örökkévaló őrizetét megőrizték, az Örökkévaló parancsára Mózes által.

10 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Készíts azokat, hogy legyenek neked a község egybehívására és a táborok elindítására. 3 Ha megfújják azokat, akkor gyülekezzék hozzád az egész község, a gyülekezés sátrának bejáratához. 4 Ha pedig csak egyet fújnak meg, akkor gyülekezzenek hozzád a fejedelmek, Izrael ezreinek fejei. 5 Ha pedig riadót fújtak, akkor induljanak a táborok, melyek keletre táboroznak. 6 Ha másodszor fújtak riadót, akkor induljanak a táborok, melyek délré táboroznak; riadót fújjanak indulásukra. 7 Midőn pedig egybegyűjtitek a gyülekezetet, akkor egyhuzamban fújjátok, de ne fújjatok riadót. 8 Áron fiai a papok fújják a trombitákat; ez legyen számotakra örök törvény nemzedékeiteken át. 9 És, ha háborúba mentek országotokban, az ellenség ellen, aki szorongat benneteket, akkor fújjatok riadót a trombitákkal,

és emlékezetben lesztek az Örökkévaló, a ti Istenetek színe előtt és megszabadultok ellenségeitektől. 10 Örömnajpajtakon, ünnepeiteken és újholdajtakon fújjatok meg a trombitákat egőáldozataitok és békeáldozataitok mellett, hogy legyenek emlékezetetől a ti Istenetek színe előtt; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 11 És volt a második évben: a második hónapban, a hónap húszadikán, felszállt a felhő a bizonyság hajlékáról. 12 És elvonultak Izrael fiai vonulásai szerint, Szináj pusztájából; és leszállt a felhő Poron pusztájában. 13 És elvonultak elsőiben az Örökkévaló parancsa szerint Mózes által. 14 És vonult Júda fiai táborának zászlaja elsőnek, seregeik szerint; serege élén: Náchsón, Ámminodov fia. 15 Icsszáchár fiai törzsének serege élén: Neszánél, Cúor fia. 16 Zebúlun fiai törzsének serege élén: Eliov, Chélon fia. 17 Azután lebontották a hajléket és vonultak Gérson fiai és Merori fiai, a hajlék vivői. 18 Azután vonult Rúbén táborának zászlaja, seregeik szerint; seregei élén: Eliccúr, Sedéür fia. 19 Simon fiai törzsének serege élén: Selumiél, Cúrisáddojo fia. 20 Gád fiai törzsének serege élén: Eljoszof, Deúél fia. 21 Azután vonultak a Kehoszták, a szentély vivői és fölállították a hajléket, míg azok odaértek. 22 Azután vonult Efráim fiai táborának zászlaja, seregeik szerint; serege élén: Elisomo, Ámmihúd fia. 23 Menásse fiai törzsének serege élén: Gámiél, Pedocúr fia. 24 Benjámin fiai törzsének serege élén: Ávidon, Gideóni fiai. 25 Azután vonult Dán fiai táborának zászlaja, bezárója minden táboronak, seregeik szerint; serege élén: Áchiezer, Ámmisádójo fia. 26 Ásér fiai törzsének serege élén: Págíél, Ochron fia. 27 Náftáli fiai törzsének serege élén: Áchirá, Énon fia. 28 Ezek Izrael fiainak vonulásai seregeik szerint; így vonultak. 29 És szolt Mózes Chóvához, Reúél fiahoz, a midjánitához, aki Mózes apja volt: Mi vonulunk azok a hely felé, melyről az Örökkévaló mondta: Azt fogom nektek adni; jöjj velünk és mi jót teszünk veled, mert az Örökkévaló jót ígér Izraelnek. 30 És az mondta neki: Nem megzek; hanem országombra megyek. 31 De ő mondta: Ne hagy el kérlek, bennünket, mert te ismered táborozásunkat a pusztában, azért légy nekünk szemekünk. 32 És lesz, ha velünk jóssz, akkor abból a jóból, amit az Örökkévaló tesz velünk, jót teszünk veled. 33 És vonultak az Örökkévaló hegyétől három napi útra; az Örökkévaló szövetségének lánca pedig vonult előttük három: napi útra, hogy kikémljen számukra nyugvóhelyet. 34 Az Örökkévaló felhője pedig fölöttük volt nappal, mikor elvonultak a táborból. 35 És volt, mikor elindult a láda, így szolt Mózes: Fel, ó Örökkévaló, hogy elszélezd ellened és elmeneküljönök gyűlölöid előled. 36 Mikor pedig megnyugodott, mondta: Térj vissza Örökkévaló, Izrael ezreinek tizeire közé.

11 És a nép panaszokkal, visszatetszően az Örökkévaló fülei hallatára; meghallotta az Örökkévaló, fölgerjedt a haragja és égett köztük az Örökkévaló tüze és megemészette a tábor szélét. 2 Akkor kiáltott a nép Mózeshez: Mózes pedig imádkozott az Örökkévalóhoz és lelohadt a tűz. 3 És elnevezte azt a helyet Távrónak, mert ott égett közöttük az Örökkévaló tűze. 4 És a gyülevesz nép, mely közepette volt, vágyakozott; és újra sírták Izrael fiai is és mondta: Ki ad nekünk húst enni? 5 Emlékezzünk a halra, melyet Egyiptomban ettünk ingyen, az uborkára, a dinnyére, a pöröshagymára, a vöröshagymára

és a fokhagymára; 6 most pedig lelkünk kiszárad, nincs semmi, egyedül a manna van szemünk irányítva. 7 A manna pedig olyan volt, mint a koriandrum magva, és színe, mint a bedőlách színe. 8 Elszéledt a nép, szedte és megőrölte a malomban, vagy megtörte a mozsárban, megfőzte a fazékban, vagy készített belőle pogácsákat; íze pedig olyan volt, mint az olajlepény íze. 9 Midőn hullott a harmat a táborra éjjel, lehullott a manna rá. 10 És Mózes hallotta, amint a nép sír családjai szerint, kiki sátra bejárattánál; és fölgerjedt nagyon az Örökkévaló haraja és Mózes szemeiben is visszatetszett. 11 És mondta Mózes az Örökkévalónak: Miért bánsz rosszul szolgáddal és miért nem találtam kegyet szemeidben, hogy rám vetted az egész nép terhét? 12 Vajon én fogantam-e az egész népet, vagy én szütem-e, hogy azt mondod nekem: Vidd azt ölelben, amint viszi a nevelő a csecsemőt, a földre, melyről megesküdtél őseinek. 13 Honnan vegyek: húst, hogy adják ez egész népnek? Mert siránkoznak rajtam, mondván: Add nekünk húst, hogy ehessünk. 14 Nem bírom én egyedül vinni ez egész népet, mert nehéz az nekem. 15 Ha pedig így bánsz velem, ölj meg inkább, ha kegyet találtam szemeidben, hogy ne lássam szerencsétlenségemet. 16 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Gyűjts egybe nekem hetven férfiút Izrael véne közül, akikről tudod, hogy ők a nép vénei és felügyelői; vidd őket a gyülekezés sátorához, hogy ott álljanak veled együtt. 17 Én pedig leszállok és beszélek veled ott, elveszek a szellemből, mely rajtad van és rájuk teszem, hogy viseljék veled együtt a nép terhét és ne viseld te magad. 18 A népnek pedig mond: Szenteljétek meg magatokat holnapra és enni fogtok húst, mivelhogy sírtatok az Örökkévaló fülei hallatára, mondván: Ki ad nekünk húst ennünk? Bizony jobb volt nekünk Egyiptomban! És az Örökkévaló ad nektek húst, hogy egyetek. 19 Nem egy napig fogtok enni és nem két napig, nem öt napig, sem tíz napig, sem húsz napig; 20 egy teljes hónapig, míg kijön orrotokon át és undorrá válik nektek; mivelhogy megvetették az Örökkévalót, ki közegették van és sírtatok előtte, mondván: Minek is mentünk ki Egyiptomból? 21 És mondta Mózes: Hatsázezer gyalogos a nép, mely között én vagyok, és Te azt mondod, húst adok nekik, hogy egyenek egy teljes hónapon át! 22 Vajon juh és marha vágassék-e le számukra, hogy elég legyen nekik, vagy a tenger minden hala gyűjtessék-e össze számukra, hogy elég legyen nekik? 23 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vajon rövid-e az Örökkévaló keze? Most látni fogod, vajon bekövetkezik-e nálad szavam, vagy nem? 24 Mózes kiment és elmondta a népnek az Örökkévaló szavait; egybegyűjtött hetven férfiút a nép véneiből és odaállította őket a sátor köré. 25 És leszállt az Örökkévaló a felhőben és beszélt vele; elvette a szellemből, mely rajta volt és adta a hetven férfiúra, a vénekre. És történt, mikor a szellem rajtuk nyugodott, akkor prófétáltak de nem többé. 26 És visszamaradt két férfiú a táborban; az egyiknek neve: Eldod, a másiknak neve Médod, és midőn a szellem rajtuk nyugodott, – ők is a folyegyzettek között voltak, de nem mentek ki a sátorhoz, – prófétáltak a táborban. 27 És futott az ifjú, tudtára adta Mózesnek, mondván: Eldod és Métod prófétálnak a táborban. 28 És felszólalt Józsua, Nún fia, Mózes szolgája ifjúságától fogva, és mondta: Uram, Mózes, tiltsd meg nekik. 29

És mondta neki Mózes: Vajon te buzgókolod-e értem? Vajha az Örökkévaló egész népe próféták volhnak, hogy adná rájuk az Örökkévaló az ő szellemét! 30 És betért Mózes a táborba, ő és Izrael vénei. 31 És szél indult meg az Örökkévalótól és fölhajtott furjeket a tenger felől és elszórta a táborban, egy napi útra erre és egy napi útra azok arra a tábor körül és mintegy két könyöknyire a föld színe fölött. 32 Fölkerekedett a nép azon egész nap és egész éjjel, meg egész másnap és gyűjtöttre a furjeket, aki keveset gyűjtött, gyűjtött tíz chómert; és kiterítették magukat a tábor körül. 33 A hús még fogai között volt, még nem volt fölemésztre, és az Örökkévaló haraja fölgerjedt a nép ellen és megverte az Örökkévaló a népet igen nagy csapással. 34 És elnevezték azt a helyet Kivrosz-hattaávónak (a vágakozás sírjai), mert ott temették el a vágakozó népet. 35 Kivrosz-hattaávótól vonult a nép Cháceroszba; és maradtak Cháceroszban.

12 És beszélt Mirjám és Áron Mózes ellen, a kusita asszony miatt, akit elvette; mert kusita asszonyt vett el. 2 És mondta: Vajon csak Mózessel beszél-e az Örökkévaló, vajon nem beszél-e velünk is? És az Örökkévaló meghallotta. 3 A férfiú Mózes pedig szerényebb volt mind az embereknel, kik a föld színén vannak. 4 És mondta az Örökkévaló hirtelen Mózesnek, Áronnak és Mirjámnak: Menjetek ki hármán a gyülekezés sátorába; és kimentek minden hárman. 5 És leszállt az Örökkévaló felhőoszlopban és megállt a sátor bejáratánál, szólította Áront és Mirjámot, és kimentek ketten. 6 És mondta: Halljátok csak szavaimat! Ha lesz prófétátok, én az Örökkévaló, látomásban fogok neki megjelenni, álonban fogok vele beszélni. 7 Nem így az én szolgám, Mózes; egész házamba meghitt ő. 8 Színről-színrre beszélek vele, világosan és nem rejtyélyben, az Örökkévaló jelenését látja ő. Miért nem féltek, hát beszélni szolgám, Mózes ellen? 9 És felgerjedt az Örökkévaló haraja ellenük és elment. 10 A felhő pedig eltávozott a sátor felől és íme Mirjám poklos, olyan mint a hó; odafordult Áron Mirjához és íme, poklos volt. 11 És mondta Áron Mózesnek: Kérlek, uram ne rödd fel nekünk vétkeinket, amit oktalanul cselekedtünk és amit vétkeztünk! 12 Ne legyen kérlek olyan, mint a halott, mely midőn kijön anyja méhéből, már elenyészett fele húsa. 13 És Mózes kiáltott az Örökkévalóhoz, mondván: Isten, kérlek, ó gyógyítsd meg őt! 14 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Ha az atya köpött volna az arcába, nem-e szégyenlené magát hét napig? Zárassék el hét napra a táboron kívül, és azután vé tessék föl. 15 És elzárattott Mirjám a táboron kívül hét napra, a nép pedig nem indult el, még nem fölvették Mirjámot. 16 Azután elindult a nép Cháceroszból és táborozott Poron pusztájában.

13 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Küldj el férfiakat, hogy kikémelejék Kánaán országát, amelyet én adok Izrael fiainak; egy-egy férfiút atyái törzse szerint küldjetek, mindegyik fejedelem közülük. 3 Mózes pedig elküldte őket Poron pusztájából az Örökkévaló parancsára: mindenjában férfiak, Izrael fiainak fejei ők. 4 És ezek a neveik: Rúbén törzséből: Sámmúa, Zákkúr fia. 5 Simon törzséből: Sofot, Chóri fia. 6 Júda törzséből: Káleb, Jefune fia. 7 Isszáchár törzséből: Jigol, József fia. 8 Efraim törzséből: Hósea, Nún fia.

9 Benjámin törzséből: Pálti, Rofu fia. **10** Zebulun törzséből: Gádiél, Szódi fia. **11** József törzséből, Menasse törzséből: Gáddi, Szűzsi fia. **12** Dán törzséből: Ámmiel, Gemálli fia. **13** Ásér törzséből: Szeszűr, Michoél fia. **14** Náftáli törzséből: Náchbi, Vofszi fia. **15** Gád törzséből: Geuél, Mochi fia. **16** Ezek a férfiak nevei, akiket elküldött Mózes, hogy kikémléjék az országot; és elnevezte Mózes Hóseát, Nún fiát, Józsuának. **17** Elküldte őket Mózes, hogy kímeleljék ki Kánaán országát; és mondta nekik: Menjetek fel erre délnék és menjetek fel a hegyre. **18** Nézzétek meg az országot, milyen az, és a népet, mely rajta lakik, vajon erős-e vagy gyenge, kevés-e vagy sok? **19** És milyen az ország, melyben az lakik, vajon jó-e vagy rossz? És milyenek a városok, amelyekben az lakik, vajon táborokban-e vagy várákban? **20** És milyen a föld, vajon kövér-e vagy sovány, van-e rajta fa vagy nincs? Ti legyetelek erősek és vegyetek az ország gyümölcséből. Az idő pedig a szőlőérés ideje volt. **21** És fölmentek és kikémelelték az országot Cin pusztájától Rechóvig, Chámosz mentén. **22** Föлmentek délnék és elérkeztek Hebrónig; ott voltak pedig Áchimon, Sésáj és Tálmáj, Ánok szülöttei; Hebrón pedig hét ével előbb épült, mint az egyiptomi Cósán. **23** Elérkeztek Eskol挥发yéig és ott levágtak egy szőlővenyigét és egy szőlőfürtöt, és vitték azt ketten a pónzán; meg a gránátalmákból és a fügékőből. **24** Azt a helyet elnevezték Eskol挥发yének, a szőlőfürt miatt, melyet Izrael fiai onnan levágtak. **25** És visszatértek az ország kikémléséből negyven nap múltán. **26** Elmentek és elérkeztek Mózeshez és Áronhoz, meg Izrael fiai egész községehez, Poron pusztájába, Kádesig; és feleletet hoztak nekik, meg az egész községnek, és megmutatták nekik az ország gyümölcsét. **27** Elbeszéltek neki és mondta: Bementünk az országbba, ahova küldtél bennünket; és valóban tejjel-mézzel folyó az, ez meg a gyümölcs. **28** Csakhogy hatalmas a nép, mely az országban lakik, a városok erősítettek, igen nagyok és Ánok szülötteit is láttuk ott. **29** Amálek lakik a déli földön, a Chitti, Jevúszai és Emóri a hegységen lakik a Kánaáni pedig lakik a tengernél és a Jordán partján. **30** És Káleb csitította a Mózes ellen (háborgó) népet és mondta: Föлmegünk bizony és elfoglaljuk azt, mert bírni fogunk vele. **31** De a férfiak, kik vele együtt fölmentek, mondta: Mi nem mehetünk fel azok a nép ellen, mert erősebb az nálunk. **32** Így terjesztették rossz híret az országnak, melyet kikémelelték, Izrael fiai előtt mondván: Az ország, melyen átvonultunk, hogy kikémelejük, olyan ország, mely fölemészti lakót és az egész nép, melyet benne láttunk, szálas emberek. **33** Ott láttuk az óriásokat, Ánok fiait az óriások közül; olyanok voltunk szemeinkben, mint a sáskák és olyanok voltunk az ő szemeikben is.

14 Erre az egész község fölmelelte és hallatta szavát, és sírt a nép azon az éjelen. **2** És zúgolódtak Mózes és Áron ellen Izrael minden fiai, és szólt hozzájuk az egész község: Vajha meghaltunk volna Egyiptom országában, vagy-e pusztában haltunk volna már meg! **3** Miért is visz bennünket az Örökkévaló ebbe az országba, hogy elessünk kard által? Feleségeink és gyermekeink martalékká lesznek; nemde jobb számunkra, visszatérünk Egyiptomba. **4** És mondta egymásnak: Szerezünk

vezért és tértünk vissza Egyiptomba! **5** És Mózes meg Áron arca borultak Izrael fiai községének egész gyülekezete előtt. **6** Józsua, Nún fia pedig és Káleb, Jefune fia azok közül, akik kikémelelték az országot, megszagadták ruháikat. **7** És szóltak Izrael fiai egész községehez, mondván: Az ország, melyen átvonultunk, hogy kikémelejük azt, az – az ország nagyon, nagyon jó. **8** Ha kedvet lel az Örökkévaló bennünk, akkor elvisz bennünket ebbe az országba és nekünk adja azt; oly országot, mely tejjel-mézzel folyó. **9** Csat az Örökkévaló ellen ne lázadjatok fel, és ne féljetek az ország népévelől, mert a mi kenyérünk ők, eltávozott az árnyékuk tőlük, velünk pedig van az Örökkévaló, ne féljetek tőlük! **10** De az egész község mondta, hogy megkövezik őket kövekkel; az Örökkévaló dicsősége pedig megjelent a gyülekezés sátorában Izrael minden fiainak. **11** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Meddig fog engem megvetni ez a nép, és meddig nem hisznek még bennem mindenek a jelek mellett, melyeket közepette műveltem? **12** Megverem halálvesszel és elpusztítom; téged pedig teszlek nagyobb és hatalmasabb nemzetettől nálánál. **13** Mózes pedig mondta az Örökkévalónak. De meghallják az egyiptomiak, – mert erőddel hoztad fel ezt a népet az ő közepükőből- **14** és azt mondják ez ország lakóinak, akik hallották, hogy 'Te az Örökkévaló vagy a nép közepette, aki szemtől szembe jelentő meg, Te Örökkévaló és felhőd áll fölöttük és felhőszlopban jársz előttük nappal és tűzoszlopban éjjel; **15** ha megölök a népet, mint egy embert, akkor szónak a nemzetek, melyek hallották híredet, mondván: **16** Mert nem bírta az Örökkévaló elvinni ezt a népet az országba, melyről megesküdött nekik, azért mészárolta le őket a pusztában.' **17** És most hadd nyilvánuljon nagynak az Úr hatalma, amint szóltál, mondván: **18** Az Örökkévaló hosszantűrő, bőkegylemű, megbocsát bűnt és elpártolást, de büntetnél nem hagy; megbünteti az atyák bűnéit a gyermekekben, harmadízigen és negyedízigen. **19** Bocsásd meg, kérlek, e nép bűnét, szereted nagysága szerint, amint megbocsátottál e népnek Egyiptomból egész eddig. **20** És mondta az Örökkévaló: Megbocsátottam szavad szerint! **21** Ámde, amilyen igaz, hogy élek és tele van az Örökkévaló dicsőségeivel az egész föld. **22** Bizony, mind a férfiak, aikik látták dicsőségemet és jeleimet, melyeket műveltem Egyiptomban és a pusztában, de megkísértettem immár tízszer és nem hallgattak szavamra, **23** nem fogják látni az országot, melyről megesküdtem őseinek; mindenek, kik engem megvetnek, nem fogják azt látni. **24** Szolgámat Kálebet azonban, jutalmául annak, hogy más szellem volt vele és teljesen járt utánam, őt elviszem az országbba, ahova elérkezett és magzata vegye birtokba azt. **25** Az Amáleki és Kanaáni a völgyben lakik. Holnap forduljatok és vonuljatok a pusztába, a nádastenger felé. **26** És szólt az Örökkévaló Mózeshez és Áronhoz, mondván: **27** Meddig tűrijem e gonosz községnek, hogy zúgolódnak ellenem? Izrael fiainak zúgolódását, mellyel zúgolódnak ellenem, hallottam. **28** Mondt nekik: Amilyen igaz, hogy élek, úgymond az Örökkévaló, bizony, amint szólatok füleim hallatára, így cselekszem veletek! **29** Ebben a pusztában hulljanak el hulláitok, és pedig mind a megszámláltjaitok, teljes számotok szerint, húsz évestől fölfelé, akik zúgolódtatok ellenem. **30** Bizony nem mentek be

az országba, amelyre nézve föleltemet kezemet, hogy ott lakoztatnak benneteket csak Káleb, Jefune fia és Józsua, Nún fia. **31** Gyermekiteket azonban, akikről azt mondatták, martalékká lesznek, azokat beviszem, hogy megismerjék az országot; melyet ti megvetettetek. **32** A ti hulláitok pedig elhullanak ebben a pusztában. **33** Fiaitok pedig barangoljanak a pusztában negyven évig és viseljék paráznaságokat (büntetését), míg végük lesz hulláitoknak a pusztában. **34** A napok száma szerint, amíg kikémleltétek az országot negyven nap, egy-egy napért egy-egy évre, viseljétek bűneiteket negyven évig, hogy megismerjétek az én elfordulásomat. **35** Én az Örökkévaló szóltam, valóban azt cselekszem ez egész gonosz községgel, mely összegyűlik ellenem; ebben a pusztában legyen végük és itt haljanak meg. **36** A fériák pedig, akiket Mózes elküldött, hogy kikémleljék az országot és akik visszatérve zúgolódásra keltették az egész községet, rossz hírt terjeszтvén az országról, **37** meghaltak azon a fériák, az ország rossz hírének terjesztői, a csapás által az Örökkévaló színe előtt. **38** Józsua azonban, Nún fia és Káleb, Jefune fia életben maradtak azok a férfiak közül, akik elmentek, hogy kikémleljék az országot. **39** És Mózes elmondta a szavakat Izrael minden fiainak, és a nép nagyon gyászolt. **40** Fölkeltek kora reggel és fölmentek a hegy tetejére, mondván: Íme, itt vagyunk, hogy fölmenjünk arra a helyre, melyet az Örökkévaló mondott, mert vétkeztünk. **41** Mózes pedig mondta: Miért hábjátok át az Örökkévaló parancsát? Az bizony nem fog sikerülni. **42** Ne menjetek fel, mert az Örökkévaló nincs köztetek, hogy vereséget ne szenevjetek ellenségeitek előtt. **43** Mert az Amáléki és a Kanaáni vannak ott előttek és elestek kard által; mivelhogy eltértek az Örökkévalótól, nem is lesz az Örökkévaló veletek. **44** De ők merészkeletek felmenni a hegy tetejére, az Örökkévaló szövetségének látája azonban, meg Mózes nem mozdultak a táborból. **45** Erre lejött az Amáléki és a Kanaáni, aki azon a hegyen lakott, megverték és szétverték őket Chormoig.

15 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha bementek lakóhelyeitek országába, melyet én nektek adok, **3** és készítetek illatot az Örökkévalónak, égoáldozatot vagy vágóáldozatot, elkülönlítve fogadalom vagy önkéntes adomány gyanánt vagy ünnepeiteken, hogy készítetek kellemes illatot az Örökkévalónak, a marhából vagy a juhokból: **4** Akkor hozzon, aki hozza az ő áldozatát az Örökkévalónak, ételáldozat gyanánt egy tized lánglisztet, elegyítve egy negyed hin olajjal; **5** és bort italáldozatul, egy negyed hint mutass be az égoáldozatnál, vagy a vágóáldozatnál, egy juhhoz. **6** Vagy a koszhoz készíts ételáldozat gyanánt két tized lánglisztet, elegyítve egy harmad hin olajjal; **7** És bort italáldozatul egy harmad hint; így hozzá kellemes illatul az Örökkévalónak. **8** És ha készítesz fiatal tulokot égoáldozatul vagy vágóáldozatul, elkülönlítve fogadalom gyanánt, vagy békáldozatot az Örökkévalónak: **9** Akkor hozzon a fiatal tulok mellett ételáldozat gyanánt háromszor lánglisztet, elegyítve egy fél hin olajjal; **10** és bort hozzá italáldozatul egy fél hint, kellemes illatú tűzáldozat az Örökkévalónak. **11** Így készítsenek egy ökörhöz vagy egy koszhoz vagy egy bárányhoz, a juhokból vagy a kecskékből. **12** A szám szerint, amit készítetek,

azszerint készítsetek mindegyikhez, számuk szerint. **13** minden bennszülöt így készítse el ezeket, hogy hozzon kellemes illatú tűzáldozatot az Örökkévalónak. **14** És ha tartózkodik nálatok idegen, vagy aki közöttetek van nemzedékeiteknél és hoz kellemes illatú tűzáldozatot az Örökkévalónak, amint ti teszik, úgy tegyen ő is. **15** Gyülekezet! egy törvény legyen nektek és az idegenek, ki tartózkodik (nálatok); örök törvény nemzedékeiteknek: mint ti, olyan legyen az idegen az Örökkévaló színe előtt. **16** Egy tan és egy rendelet legyen nektek és az idegenek, aki nálatok tartózkodik. **17** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **18** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Mikor bementek az országba, melybe én viszlek benneteket, **19** akkor legyen, ha esztek a föld kenyéréből, adjatok ajándékot az Örökkévalónak. **20** Tésztátok elsejéből pogácsát adjatok ajándékul; mint a széru ajándékát, úgy adjátok azt. **21** Tésztátok elsejéből adjatok ajándékot az Örökkévalónak, nemzedékeiteken át. **22** Ha pedig tévedtek és nem teszik meg mind ezeket a parancsolatokat, melyeket kijelentett az Örökkévaló Mózesnek, **23** minden, amit parancsolt az Örökkévaló nektek Mózes által, ama napról kezdve, midőn parancsolta az Örökkévaló és azontúl nemzedékeiteken át; **24** és lesz, ha a község szemei elől (rejtve lévén) történt tévedésből, akkor hozzon az egész község egy fiatal tulokot égoáldozat gyanánt kellemes illatul az Örökkévalónak és ételáldozatát meg italáldozatát a rendelet szerint; és egy kecskebabot vétekáldozatnak. **25** És szerezzen engesztelest a pap Izrael fiai egész községéért és bocsánatot nyernek; mert tévedés az, ők pedig elhozták áldozatukat, tűzáldozatul az Örökkévalónak és vétekáldozatukat az Örökkévaló színe előt tévedésük miatt. **26** És bocsánatot nyer Izrael fiainak egész községe és az idegen, aki közöttük tartózkodik, mert az egész népnél tévedésből történt. **27** Ha pedig egy személy vétkezik tévedésből, akkor hozzon egy egyéves kecskét vétekáldozatnak. **28** És szerezzen engesztelest a pap a megtévedt személyért, minthogy tévedésből vétkezett az Örökkévaló színe előtt; engesztelest szerezzen érte és bocsánatot nyer az. **29** A bennszülötök Izrael fai közül és az idegenek, aki közöttük tartózkodik, egy törvény legyen nálatok a tévedésből cselekvőnek **30** Az a személy azonban, aki fölemlött kézzel cselekszik a bennszülött és az idegen közül, az Örökkévalót káromolja, írtassék ki az a személy népe köréből. **31** Mert Örökkévaló szavát megvette és parancsolatát megszegte, írtassék ki az a személy; bűne van rajta. **32** Midőn Izrael fiai a pusztában voltak, találtak egy férfiút, aki fát szedegett szombat napján. **33** És elvittek őt, aki találták fát szedegetni, Mózeshez és Áronhoz és az egész községhez. **34** És őrizet alá helyezték, mert nem volt eldöntve, mi történjék vele. **35** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Ölessék meg a férfiút; kövezze meg az egész község kövekkel a táboron kívül. **36** És kivezette őt az egész község a táboron kívülre, megkövezették kövekkel, és meghalt; amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **37** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **38** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik, hogy készítsenek maguknak rojtot ruhák szögleteire nemzedékeiken át; és tegyenek a szöglet rojti jára kék bíbor zsinórt. **39** És legyen nektek rojt gyanánt, hogy lássátok azt és megemlékezzetek az Örökkévaló minden

parancsairól és megtegyétek azokat, hogy el ne térijék szívetek és szemeitek után melyek után paráználkodva járnátok; **40** hogy megemlékezzetek és megtegyétek minden parancsolataimat és szentek legyetek a ti Isteneknek. **41** Én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneket, aki kivezettek benneteket Egyiptom országából, hogy legyek nektek Isteneket; én vagyok az Örökkévaló, a ti Isteneket.

16 Pártot ütött Kórách, Jíchor fiai, Kehosz fia, Lévi fia, meg Dátán és Ábirám, Eliov fia, meg Ón, Pelesz fia, Rúbénnek fiai, **2** és odaáltak Mózes elől, meg férfiak Izrael fiai közül kétszáztövenen, a község fejedelmei, a gyülekezet hivatottjai, neves emberek. **3** Összegyülekeztek Mózes és Áron ellen és mondta nekik: Sok ez tőletek! Hiszen az egész község mindenjára szentek és közöttük van az Örökkévaló; miért emelkedtek hát az Örökkévaló gyülekezete felé? **4** Mikor Mózes hallotta, leborult arcára. **5** És szolt Kóráchoz, meg egész községez, mondván: Reggel majd tudtul adja az Örökkévaló, hogy ki az övé és ki a szent, hogy magához közeledni engedje; akit kíválaszt, azt engedi magához közeledni. **6** Ezt tegyétek: Vagyeket magatoknak serpenyőket, Kórách és egész községe; **7** tegyeket azokra tüzet és vesseket azokra füstölőszert az Örökkévaló színe előtt holnap, és lesz, a férfiú, akit kíválaszt az Örökkévaló, az a szent. Sok ez tőletek, Lévi fiai! **8** És mondta Mózes Kóráchnak: Halljátok csak Lévi fiai! **9** Vajon kevés-e nektek, hogy elválasztott benneteket Izrael Istene Izrael községétől, hogy közeledni engedjen benneteket magához, hogy végezzék az Örökkévaló hajlékának szolgálatát és álljatok a község színe előtt, hogy szolgálatukat végezzétek? **10** Közeledni engedett magához téged és minden testvéreidet, Lévi fiait veled együtt, és a papságot is kívánjátok? **11** Azért te és egész községed, kik összegyülekeztek, az Örökkévaló ellen (vagyok); Áron pedig mi ő, hogy zúgolódott ellene? **12** És elküldött Mózes, hogy hívják Dátánt és Ábirámot, Eliov fiait; de azt mondta: Nem megyünk föl. **13** Vajon kevés-e, hogy fölhoztál bennünket tejjel-mézzel folyó országából, hogy megölj bennünket a pusztában, hanem uralkodni is akarsz rajtunk? **14** Bizony nem tejjel-mézzel folyó országba vittél bennünket, hogy adtál volna nekünk mező és szőlőbirtokot; vajon azoknak a férfiaknak a szemeit akarod-e kiszűrni? Nem megyünk föl! **15** Ez nagyon bosszantotta Mózest és mondta az Örökkévalónak: Ne fordulj áldozatukhoz! Egynek a szamarát sem vettem el és nem bántottam egyet se közülük. **16** És mondta Mózes Kóráchnak: Te és egész községed legyetek az Örökkévaló színe előtt, te meg ők és Áron, holnap; **17** és vegyétek kiki az ő serpenyőjét, tegyeket azokra füstölőszert és vigyétek az Örökkévaló színe elő, kiki az ő serpenyőjét, kétszáztöven serpenyőt, meg te és Áron, kiki az ő serpenyőjét. **18** És vette kiki az ő serpenyőjét, tettek rájuk tüzet, vetettek rájuk füstölőszert; és megálta a gyülekezés sátorának bejáratánál, és Mózes meg Áron. **19** Kórách pedig összegyűjtött ellenük az egész községet a gyülekezés sátorának bejáratához; és megjelent az Örökkévaló dicsősége az egész községnek. **20** És szolt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: **21** Váljatok meg e községtől, hadd pusztítom el őket egy pillanat alatt! **22** De ők arcukra borultak és mondta: Isten, minden test

szellemének Istene, egy férfiu vétkezik és az egész községre haragszol? **23** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **24** Szólj a községhöz, mondván: Menjetek el köröskörül Kórách, Dátán és Ábirám hajlékától. **25** Fölkerekedett Mózes és elment Dátán és Ábirámhoz; és utána mentek Izrael vénei. **26** És szolt a községhöz, mondván: Távozzatok el, kérlek, e gonosz férfiak sátráitól és ne nyúljatok semmihez, ami az övék, hogy el ne vesszetek minden vétkeik miatt. **27** És elmentek Kórách, Dátán és Ábirám hajlékától, köröskörül; Dátán és Ábirám pedig kimentek, megállván sátraik bejáratában, meg feleségeik, gyermeikeik és kisdedei. **28** És mondta Mózes: Ezáltal tudjátok meg, hogy az Örökkévaló küldött engem, hogy végezzem minden cselekedeteket, hogy nem az én szívemből (eredtek): **29** Ha mint minden ember meghal, úgy halnak meg ezek, és minden ember végzete végeztetik el rajtuk, akkor nem az Örökkévaló küldött engem. **30** De ha valami újat teremt az Örökkévaló, hogy felnyíja a föld száját és elnyeli őket és mindenzt, ami az övék, és leszállnak elevenen a sírba, akkor megtudjátok, hogy ezek a férfiak megvetették az Örökkévalót. (*Sheol h7585*) **31** És történt, amint végzett azzal, hogy elmondja mindeneket a szavakat, meghasadt a föld, mely alattuk volt; **32** megnyitotta a föld a száját és elnyerte őket és házaikat, meg minden embert, ki Kóráchhoz tartozott és minden vagyonat. **33** Leszálltak ők és minden, amijük volt, elevenen a sírba; és betakarta őket a föld és elvesztek a gyülekezet középéből. (*Sheol h7585*) **34** Egész Izrael pedig, kik körülöttek voltak menekületek kiáltásukra, mert azt mondta: Nehogy elnyeljen bennünket a föld. **35** És tűz jött ki az Örökkévaló színe elől és fölemészítette a kétszáztöven férfiút, kik odavittek a füstölőszert. **36** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **37** Mondd Eleázárnak, Áron, a pap fiának, hogy szedje fől a serpenyőt a tűz közül, a tüzet pedig vesd el messzire, mert megszenteltetted; **38** serpenyőt ezeknek az életük ellen vétezőknek, és készítsenek azokból vert lemezeket az oltár bevonására, mert odavittek az Örökkévaló színe elől és megszenteltetted; legyenek jelül Izrael fiainak. **39** És vette Eleázár, a pap a rézserpenyőket, melyeket odavittek az elégették, és kiverték azokat az oltár bevonására. **40** Emlékezett Izrael fiainak, azért, hogy ne lépjön oda idegen férfi, ki nem Áron magzatából való, hogy füstölögötessen füstölőszert az Örökkévaló színe előtt, hogy úgy ne járjon, mint Kórách és mint az ő községe, amint szólt hozzá az Örökkévaló Mózes által. **41** És zúgolódott Izrael fiainak egész községe másnap Mózes és Áron ellen, mondván: Ti ölik meg az Örökkévaló népét! **42** És történt, midőn a község összegyülekezett Mózes és Áron ellen, odafordultak a gyülekezés sátorra felé és íme, befödte a felhő; és megjelent az Örökkévaló dicsősége. **43** És Mózes meg Áron odament a gyülekezés sátorra elő. **44** És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **45** Távozzatok el a község közepéből, hadd pusztítom el őket egy pillanat alatt; de ők arcukra borultak. **46** És mondta Mózes Áronnak: Vedd a serpenyőt, tegyél rá tüzet az oltárról, vess rá füstölőszert és vidd gyorsan a községhöz, hogy engesztelést szerezz értük, mert kitört a harag az Örökkévaló színe elől? elkezdődött a csapás. **47** És Áron vette, amint Mózes szólt, a gyülekezet közé futott és íme, elkezdődött a csapás a nép között; rátette a füstölőszert és

engesztelést szerzett a népert. 48 Megállott a holtak és az elők között, és megszűnt a csapás. 49 És voltak, akik meghaltak a csapás által: tizenegyzer és hétszázan, azokon kívül, akik meghaltak Kórách miatt. 50 Áron pedig visszatért Mózeshez, a gyülekezés sátorának bejáratához, miután a csapás megszűnt.

17 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Szólj Izrael fiaihoz és vegyél tőlük egy-egy botot az atyai ház szerint, minden fejedelmeiktől, atyák háza szerint, tizenkét botot; mindenlegyiknek nevét írd az ő botjára. 3 Áron nevét pedig írd Lévi botjára, mert egy botja legyen az ő atyák háza fejének. 4 És tudd azokat a gyülekezés sátorába, a bizonyoság elé, ahol találkozom veletek. 5 És lesz, az a férfiú, akit én kiválasztok, annak botja fog kivirulni; így elhárítom magamról Izrael fiainak zúgolódását, mellyel ők ellenetek zúgolódnak. 6 És Mózes szolt Izrael fiainak és adtak neki mind a fejedelmeik egy-egy botot egy-egy fejedelem részére, atyák háza szerint, tizenkét botot; és Áron botja az ő botjaik között. 7 Mózes pedig odaadte a botokat az Örökkévaló színe elé, a bizonyoság sátorába. 8 És volt másnap, bement Mózes a bizonyoság sátorába, íme kivirult Áron botja, Lévi háza számára; bimbót fakasztott, virágot hajtott és mandolát érlelt. 9 És kivitte Mózes mind a botokat, az Örökkévaló színe elől Izrael minden fiaihoz; látták és elvitte kiki az ő botját. 10 És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Tedd vissza Áron botját a bizonyoság elé őrizet végett, jelül az ellenszegülés fiai számára, hogy megszüntessék zúgolódásukat ellenem, és meg ne haljanak. 11 És Mózes megcselekedte; amint az Örökkévaló parancsolta neki, úgy cselekedett. 12 És Izrael fiai szóltak Mózeshez, mondván: Íme, elpusztulunk, elveszünk, mindenjában elveszünk! 13 mindenki, aki közel meg az Örökkévaló hajlékához, meghal; hát vajon teljesen elpusztulunk-e?

18 És mondta az Örökkévaló Áronnak: Te, fiaid és atyád háza veled együtt, viseljétek a szentély bűnét; és te, meg fiaid veled együtt viseljétek papságok bűnét. 2 De testvéreidet is, Lévi törzsét, atyád nemzetsegét hadd közeledni veled, hogy csatlakozzanak hozzád és szolgáljanak neked; te pedig és fiaid veled együtt a bizonyoság sátra előtt legyetek. 3 És őrizzék őrizetet és az egész sátor őrizetét, de a szentség edényeivelhez és az oltárhoz ne közeledjenek, hogy meg ne haljanak ők is, ti is. 4 Csatlakozzanak hozzád és őrizzék a gyülekezés sátorának őrizetét, a sátor minden szolgálata szerint; de az idegen ne közeledjék hozzájuk. 5 És őrizzétek a szentély őrizetét és az oltár őrizetét, hogy ne legyen többé harag Izrael fiai ellen. 6 Én pedig, íme elvettem testvéreiteket, a levitákat Izrael fiai közül, nektek adva adományul az Örökkévaló tiszteletére, hogy végezzék a gyülekezés sátorának szolgálatát. 7 Te pedig és fiaid veled együtt, őrizzétek meg papságokat az oltár minden dolgában és a függönyön belül is végezzetek szolgálatot; szolgálati adományul adom nektek papságokat, de az idegen ki odalép, ölessék meg. 8 És szolt az Örökkévaló Áronhoz: Én pedig, íme adtam neked ajándékaim őrizetét; Izrael fiainak minden szentségei szerint neked adtam azokat fölkenetési ajándékul és fiaidnak, öröök törvényképen. 9 Ez legyen a tied a legszentebből, a tűzre valóból: minden áldozatuk, akár ételáldozatuk, akár vétekáldozatuk, akár bűnáldozatuk, amit

nekem hoznak, legszentebb az, a tied és tiedé. 10 A legszentebb helyen edd meg azt; minden férfiszemély ehetik belőle, szent legyen az neked. 11 Ez legyen a tied, mint adományozott ajándék: Izrael fiainak minden lengetését neked adtam meg fiaidnak és leányaidnak veled együtt, öröök törvényképen; minden tiszta a te házadban ehetik belőle. 12 Az olaj minden javát, a must és a gabona javát azoknak elsejét amit adnak az Örökkévalónak, neked adtam. 13 mindennek zsengéje, ami országotokban van, a tied legyen; minden tiszta a házadban ehetik belőle. 14 minden átok alá vetett Izraelben a tied legyen. 15 minden megnyitója az anyaméhnek, minden lényből, amelyet bemutathat az Örökkévalónak, emberből és baromból, a tied legyen; csakhogy váltasd meg az ember elsőszülöttét, és a tisztatlán állat elsőszülöttét váltasd meg. 16 Megváltandóit pedig egy hónapostól kezdve váltasd meg a becsértékben öt ember ezüst sékkel, a szentség sékelje szerint, húsz géra az. 17 De a barom elsőszülöttét, vagy a juh elsőszülöttét, vagy a kecske elsőszülöttét ne váltasd meg, szentség azok; vérüket hintsd az oltárra, zsiradékukat pedig füstölöttes el tűzalidozat gyanánt, kellemes illatul az Örökkévalónak. 18 Húsuk pedig a tied legyen, úgy mint a lengetés szegye és a jobb comb legyen a tied. 19 A szentségek mindenára ajándékát, melyeket ajándékoznak Izrael fiai az Örökkévalónak, neked adtam és fiaidnak meg leányaidnak veled együtt öröök törvényképen; öröök szövetség az az Örökkévaló színe előtt neked és magzatodnak veled. 20 És mondta az Örökkévaló Áronnak: országukban nem kapsz birtokot és osztályrészed ne legyen közöttük; én vagyok a te osztályrész és birtokod Izrael fiai közepette. 21 Lévi fiainak pedig, íme adtam minden tizedet Izraelben birtokul, szolgálatuk fejében, amellyel ők végzik a gyülekezés sátorának szolgálatát. 22 Hogy ne lépjenek oda többé Izrael fiai a gyülekezés sátorához, hogy halálos vétket viselnének. 23 Hanem végezze a levita maga a gyülekezés sátorának szolgálatát és ők viseljék az ő bűnüköt; öröök törvény nemzedékeiteken át. Izrael fiai között pedig ne kapjanak birtokot. 24 Mert Izrael fiai tizedét, amelyet ajándékoznak az Örökkévalónak ajándékul, a levitáknak adtam birtokul; azért mondtam nekik: Izrael fiai között ne kapjanak birtokot. 25 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 26 A levitákhöz szólj és mondd nekik: Ha elveszítik Izrael fiaitól a tizedet, a melyet nektek adtam az ő részükön birtokotok gyanánt, akkor vegyétek le belőle az Örökkévalónak ajándékát, tizedet a tizedből. 27 És úgy számíttatik be nektek a ti ajándékotok, mint a gabona a szérűről és mint a folyadék a sajtóból. 28 Így vegyétek le ti is az Örökkévaló ajándékát minden tizedeitekből, amelyeket elveszítik Izrael fiaitól, hogy adjátok abból az Örökkévaló ajándékát Áronnak, a papnak. 29 minden adományaitokból vegyétek le az Örökkévaló minden ajándékát, mindennek javából annak szent részét. 30 Azért mond nekik: Mikor leveszítik a javát belőle, beszámíttatik a levitáknak, mint a szérű termése és a sajtó termése. 31 Megehetitek azt minden helyen, ti és háznépetek, mert illetményeket nektek, szolgálatotok fejében a gyülekezés sátrában. 32 Ne viseljétek miatta vétket, mikor leveszítik a javát belőle; és Izrael fiainak szentségeit meg ne szentségtelenítétek, hogy meg ne haljatok.

19

És szólt az Örökkévaló Mózeshez meg Áronhoz, mondván: **2** Ez a tannak törvénye, melyet az Örökkévaló parancsol, mondván: Szólj Izrael fiaihoz, hogy hozzanak hozzád egy vörös tehenet, épet, amelyen nincs hiba, amelyre még nem jött járom. **3** És adjátok azt Eleázárnak, a papnak, és vezessék ki azt a táboron kívülre és vágják le előtte. **4** Vegyen Eleázár, a pap, az ujjával annak véréből és fecskendjen a gyülekezés sátorának eleje felé annak véréből hétszer. **5** Azután egéssék el a tehenet az ő szemei előtt, bőrét, húsát és vérét ganajával együtt egessék el. **6** És vegyen a pap cédrusfát, izsópot, meg karmazsint, és vesse a tehén tüze közé. **7** És mossa meg a pap a ruháit, fürössé meg a testét vízben, azután bemehet a táborba; de tisztában a pap estig. **8** És aki elégeti azt, mossa meg a ruháit vízben, fürössé meg a testét vízben; és tisztában estig. **9** És gyűjtse össze egy tiszta férfiú a tehén hamuját és tegye a táboron kívül tiszta helyre; és legyen Izrael fiai községének őrizetül, tiszító víz számára, engesztelő áldozat az. **10** És mossa meg az, aki összegyűjti a tehén hamuját, az ő ruháit és tisztában estig; és legyen ez Izrael fiainak és az idegennek, aki közöttük tartózkodik, örkö törvény gyanánt. **11** Aki megérint halottat, bármely emberi személyt, tisztában az hétnapig. **12** Az tisztítsa magát azzal (a vízzel) a harmadik napon és a hetedik napon tiszta lesz; ha azonban nem tisztítja magát a harmadik napon; akkor a hetedik napon nem lesz tiszta. **13** Bárki megérint halottat, emberi személyt, aki meghalt és nem tisztítja meg magát, az Örökkévaló hajlékát tisztábanította meg, írtassék ki az a személy Izraelből; mert a tiszítő vizet nem hintették rá, tisztában legyen, tiszatlansága még rajta van. **14** Ez a tan, ha meghal ember a sátorban, bárki bemegy a sátorba és minden, ami a sátorban van, tisztában hétnapig. **15** minden nyitott edény, melyen nincs szoros födél, tisztában az. **16** És mindenki, aki megérint a mezőn fegyver által megölhet, vagy halottat, vagy emberi csontot, vagy sírt, tisztában legyen hétnapig. **17** És vegyenek a tisztában számára ez elégetett engesztelő áldozat hamujából és tegyenek rá előt vizet egy edénybe. **18** És vegyen izsópot és mártsa a vízbe egy tiszta férfiú, fecskendezzen a sátorra és mind az edényekre és a személyekre, akik ott voltak, és arra, aki megérintett csontot, vagy megölhet, vagy holtat, vagy sírt. **19** És fecskendezzen a tiszta a tisztábanra, a harmadik napon, meg a hetedik napon és tisztítsa meg a hetedik napon; azután mossa meg ruháit, fürödjék meg vízben és este tiszta lesz. **20** A férfiú pedig, aki tisztában lesz és nem tisztítja meg magát, írtassék ki az a személy a gyülekezet köréből, mert az Örökkévaló szentélyét megtisztábanította, tiszító vizet nem hintettek rá, tisztában ő. **21** És legyen neklik örök törvényül; és aki fecskendezi a tiszítő vizet, mossa meg a ruháit és aki megérinti a tiszítő vizet, tisztában legyen estig. **22** És minden, amit a tisztában megérint, tisztában legyen; a személy pedig, aki őt megérinti, tisztában legyen estig.

20

És elérkeztek Izrael fiai, az egész község Cin pusztájába az első hónapban és a nép maradt Kádesben. Ott meghalt Mirjám és eltemették ott. **2** És nem volt vize a községnak; és összegyülekeztek Mózes meg Áron ellen. **3** És a nép pörlekedett Mózessel és szólt, mondván: Bárcsak elpusztultunk

volna, mikor elpusztultak testvéreink az Örökkévaló színe előtt!

4 Miért is hoztátok az Örökkévaló gyülekezetét a pusztába, hogy meghalljunk itt, mi és barmaink? **5** Miért is vezetettek fel bennünket Egyiptomból, hogy hozzatok bennünket erre a gorosz helyre? Nem oly hely ez, hol vetés, füge, szőlő, gránátalma van; és víz sincs inni. **6** És bement Mózes, meg Áron a gyülekezet elől a gyülekezés sátorának bejáratába és leborultak arcukra; és megjelent nekik az Örökkévaló dicsősége. **7** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **8** Vedd a botot és gyűjtsd egybe a községet, te meg testvéred Áron, és szóljatok a sziklához az ő szemeik előtt, hogy adja ki vizét; és kihozol nekik vizet a sziklából és megitatod a községet meg barmaikat. **9** Mózes elvette a botot az Örökkévaló színe elől, amint parancsolta neki. **10** És Mózes meg Áron egybegyűjtötték a gyülekezetet a szikla elé; és mondta nekik (Mózes): Halljátok csak, ti ellenszegűlöök! Vajon ebből a sziklából hozzunk-e ki nektek vizet? **11** És fölemelte Mózes a kezét és rávágott a sziklára botjával kétszer; erre kiömlött sok víz, és ivott a község, meg barmaik. **12** És mondta az Örökkévaló Mózesnek, meg Áronnak: Mivelhogy nem hittetek bennem, hogy megszenteljetek engem Izrael fiainak szemei előtt, azért nem visztek be a gyülekezetet az országba, melyet nekik adtam. **13** Ez a pörlekedés vize, ahol pörlekedtek Izrael fiai az Örökkévalóval, és megszenteltetett általuk. **14** És küldött Mózes követeket Kádesből Edom királyához: Így szól testvéred Izrael, Te ismered mindenzt a fáradalmat, mely bennünket ért. **15** Lementek őseink Egyptomba és laktunk Egyptomban sok ideig; és rosszul bántak velünk az egypiotok, a mi őseinkkel. **16** Akkor kiáltottunk az Örökkévalóhoz, és ő meghallotta szavunkat, küldött angyal és kivezetett bennünket Egyiptomból, és íme Kádesben vagyunk, a te határszéled városában. **17** Hadd vonuljunk át kérlek országodon! Nem vonulunk át mezőn, sem szőlőn és nem iszunk a kút vizéből; az országuton fogunk menni, nem térik le se jobbra, se balra, amíg át nem vonulunk a határon. **18** De Edom azt mondta neki: Nem fogsz átvonulni rajtam, különben fegyverrel megysza vissza ki ellened. **19** És mondták neki Izrael fiai: Az egyengetett úton megyünk, ha pedig a vizedből iszunk, én meg barmom, megadom az árat; valóban mászt semmit, csak gyalogosan hadd vonuljak át. **20** De ő mondta: Nem fogsz átvonulni! És kiment ellene Edom hatalmas néppel és erős kézzel. **21** Így vonakodott Edom megengedi Izraelnek, hogy átvonuljon az ő határára; és Izrael eltért tőle. **22** Elindultak Kádesből és elérkeztek Izrael fiai, az egész község, a Hór hegycsúcsa. **23** És az Örökkévaló szólt Mózeshez, meg Áronhoz a Hór hegycsúcsán, Edom országának határán, mondván: **24** Takarítassék el Áron népéhez, mert nem fog bemenni az országba, melyet Izrael fiainak adtam, mivelhogy ellensegületek parancsommak a pörlekedés vizénél. **25** Vedd Áront és fiát, Eleázárnak és vidd föl őket Hór hegycsúcsára. **26** Vettesd le Áronnal az ő ruháit és öltöztesd fel azokba Eleázárt, az ő fiát; Áron pedig takarítassék el és ott meghal. **27** Mózes cselekedett, amint az Örökkévaló parancsolta; fölmentek a Hór hegycsúcsa az egész község szemei láttára. **28** Mózes levéltette Áronnal a ruháit és felöltözött azokba Eleázárt, az ő fiát; Áron pedig meghalt ott, a hegycsúcs tetején. Erre lement Mózes meg Eleázár a hegycsúcsról. **29**

Midőn láta az egész község, hogy meghalt Áron, megsiratták Áront harminc napig, egész Izrael háza.

21 Meghallotta a Kánaáni, Árod királya, aki délen lakott, hogy eljött Izrael a kémek útján, és harcolt Izrael ellen és foglyokat ejtett közülé. **2** Ekkor fogadalmat tett Izrael az Örökkévalónak és mondta: Ha kezembe adod ezt a népet, akkor átökként kiirtom az ő városaikat. **3** Az Örökkévaló meghallgatta Izrael szavát és kezébe adta a Kánaánit és átökként kiirtotta azokat és városaikat és elnevezte a helyet Chormonak. **4** És elvonultak Hőr hegyétől a nádastenger felé, hogy megkerüljék Edom országát; és elcsürgedt a nép az úton. **5** És beszél a nép Isten ellen és Mózes ellen. Miért hoztakod ide fel bennünket Egyiptomból, hogy meghaljunk a pusztában, mert nincs kenyér és nincs víz; lelkünk pedig undorodik a nyomorult kenyértől. **6** Erre rábocsátotta az Örökkévaló a népre mérges kígyókat és megmárták a népet; és elhalt sok nép Izraelből. **7** És eljött a nép Mózeshez, és mondta: Vétketünk, mert beszéltünk az Örökkévaló ellen és ellened, imádkozz az Örökkévalóhoz, hogy távolítsa el tőlünk a kígyókat. És Mózes imádkozott a népert. **8** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Készíts magadnak egy kígyót és tess azt a pónzára; és lesz minden megmart, ha arra néz, életben marad. **9** Mózes készített egy rézkígyót és rátette a pónzára; és volt, ha megmart a kígyó valakit és az tekintett a rézkígyóra, akkor életben maradt. **10** És elvonultak Izrael fiai és taboroztak Óvósban. **11** Elvonultak Óvósban és taboroztak Ijjé-háávorimban a pusztában, mely Móáb előtt van napkelet felől. **12** Onnan elvonultak és taboroztak Zered völgyében. **13** Onnan elvonultak és taboroztak az Árnónon túl, mely a pusztában van, mely jön az Emóri határából; mert az Árnon Móáb határa, Móáb és az Emóri között. **14** Azért mondják az Örökkévaló harcainak könyvében: Váhebet Szúfoban és a patakokat, az Árnont; **15** és a patakok lejtőjét, amely hajlik Or helye felé és támaszkodik Móáb határára. **16** Onnan a Kúthoz; ez a kút, melynél az Örökkévaló mondta Mózesnek: Gyűjtsd egybe a népet, hadd adjak nekik vizet. **17** Akkor énekelte Izrael ezt az éneket: Buzogj föl kút, énekeljetek neki! **18** A kút, melyet fejedelmek ástak, a nép nemesei vájtak törvényhozó pálcájukkal! A pusztából (vonultak) Máttonoba; **19** Máttonóból Nácháléibe, Nácháléiből Bómószra; **20** Bomószról a völgybe, mely Móáb mezején van, a Piszga csúcsánál és a sivatag felé tekint. **21** És Izrael követeket küldött Szichónhoz, Emóri királyához, mondva: **22** Hadd vonuljak át országodon, nem térnk le a mezőre és szőlőbe, nem iszunk a kút vizéből, az országúton fogunk menni, amíg átvonulunk határon. **23** De Szichón nem engedte Izraelnek, hogy átvonuljon a határan; összegyűjtötte Szichón az ő egész népét és kiment Izrael ellen a pusztába, elérkezett Jóhcög és harcolt Izrael ellen. **24** De Izrael megverte őt a kard élével, és elfoglalta az országát az Árnontól Jábbókig, Ámmón fiág, mert erős volt Ámmón fiainak határa. **25** És elvette Izrael mindezeket a városokat és lakott Izrael az Emóri minden városában, Chesbonban és mind a leányvárosában. **26** Mert Chesbón Szichónnak, Emóri királyának városa volt, ő harcolt Móáb első királya ellen és elvette az egész országát annak kezéből az Árnónig. **27** Azért mondják a költők: Menjetek

Chesbónba, építtessék föl és szilárdítassék meg Szichón városa. **28** Mert tűz ment ki Chesbónból, láng Szichón városából, megemészítette Ór-Móábot, az Árnón magaslatainak urait. **29** Jaj neked, Móáb! Elvesztél Kemós népe! Odaengedte fiait menekülőknek, leányait fogásba Szichón, Emóri királyához. **30** Leterítettük őket, elveszett Chesbón Divónig, elpusztítottuk azokat Náfachig, mely Médvőig terjed. **31** És Izrael lakott az Emóri országában. **32** És elküldött Mózes, hogy kikemeljék Jázért, elfoglalták leányvárosaikat és elűzte az Emórit, aki ott volt. **33** Azután megfordultak és fölmentek Boson útján; Óg, Boson királya pedig kiment ellenük, ő és egész népe harcra, Edreira. **34** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Ne félj tőle, mert kezedbe adom őt és egész népét, meg országát; tegyél vele úgy, amint tettél Szichónnal, Emóri királyával, aki Chesbónban lakott. **35** És megverték őt, meg fiait és egész népét, hogy nem hagyta neki maradékot; országát pedig elfoglalták.

22 És elvonultak Izrael fiai és taboroztak Móáb síkságán, a Jordán partján, Jerichón innen. **2** Mikor látta Bálák, Cippór fia mindenzt, amit Izrael tett az Emóriival, **3** akkor nagyon felt Móáb a néptől, mert sok volt, és írtózott Móáb Izrael fiaitól. **4** És mondta Móáb Midján véneinek: most fölnyalja e gyülekezet egész könyékünket, amint fölnyalja a marha a mező fűvét. És Bálák, Cippór fia volt Móáb királya abban az időben. **5** És küldött követeket Bileámhöz, Beór fiához Peszórba, mely a folyam mellett van, az ő népe fiainak országába, hogy őt elhívják, mondván: Íme, egy nép jött ki Egyiptomból, íme ellepi a föld színét, és lakik velem szemben. **6** Azért most jöjj el, kérlek, átkozd el értem ezt a népet, mert hatalmasabb nálam, talán meg bírom őt verni, és elűzöm az országból: mert tudom, akit megáldasz, az áldott és akit elátkozol, az elátkozott. **7** És elmentek Móáb vénei, meg Midján vénei és varázsszerek a kezükben; elérkeztek Bileámhöz és elmondták neki Bálák szvait. **8** És ő mondta nekik: Háljatok itt az éjjel és majd feleletet adok nektek, amint az Örökkévaló szól hozzáim. És ott maradtak Móáb fejedelmei Bileámnál. **9** És eljött Isten Bileámhöz és mondta: Kik ezek a férfiak nálad? **10** És mondta Bileám Istennek: Bálák, Cippór fia, Móáb királya küldött hozzáim **11** Íme a nép, mely kijött Egyiptomból és ellepte a föld színét; most hát jöjj, átkozd el azt értem, talán bírok harcolni ellene és elűzöm. **12** És mondta Isten Bileámnak: Ne menj velük; ne átkozd el a népet, mert áldott az. **13** És fölkelt Bileám reggel és mondta Bálák fejedelmeinek: Menjetek országotoka, mert vonakodott az Örökkévaló megengedni nekem, hogy elmenjenek veletek. **14** Fölkerekedtek Móáb fejedelmei és elmentek Bálákhöz és mondta: Bileám vonakodott eljönni velünk. **15** Bálák meg újra küldött fejedelmeket, többet és előkelőbbeket amazoknál. **16** És elérkeztek Bileámhöz és mondta neki Így szól Bálák, Cippór fia: Ne vonakodjál, kérlek, eljönni hozzáim; **17** mert nagyon megtisztelik téged és minden, amit nekem mondani fogsz, megteszek; csak jöjj el, kérlek, átkozd el értem ezt a népet. **18** És felelt Bileám és mondta Bálák szolgáinak: Ha nekem adja Bálák tele házát ezüsttel, meg arannyal, sem hághatom át az Örökkévaló, az én Istenem parancsát, hogy tegyek kis dolgot vagy nagyot. **19** És most maradjatok csak itt is az éjjel, hadd tudjam meg, mit fog az Örökkévaló újra hozzáim szólni.

20 És eljött Isten Bileámhhoz éjjel és mondta neki: Ha téged meghívni jöttek a férfiak, kerekedjél föl, menj velük; de csak azt a dolgot, amit én neked mondani fogok, azt cselekedj. **21** És fölkelt Bileám reggel, fönyergelte szamarát és elment Móáb fejedelmeivel. **22** De föllobbant Isten haragja, hogy ő menni akar, és odaálít az Örökkévaló angyala az útra akadályozoul neki; ő pedig nyargalt szamarán és két legénye vele. **23** A szamár meglátta az Örökkévaló angyalát, hogy áll az úton és kivont kardja a kezében azért letért a szamár az útról és ment a mezőn; Bileám pedig megverte a szamarat, hogy ráterelje az útra. **24** És megállt az Örökkévaló angyala a szőlők gyalogútján, kerítés innen és kerítés amonnan. **25** Mikor a szamár láttá az Örökkévaló angyalát, akkor odaszorongodott a falhoz és odaszorította Bileám lábat a falhoz; ő pedig újra megverte. **26** Az Örökkévaló angyala pedig újra elvonult és megállt egy szoros helyen, ahol nem volt út kitérni, sem jobbra, sem balra. **27** És meglátta a szamár az Örökkévaló angyalát és lehevert Bileám alatt; erre fellobbant Bileám haragja és megverte a szamarat bittal. **28** Ekkor megnyitotta az Örökkévaló a szamár száját és ez mondta Bileámnak: Mit tettem neked hogy rnegvertél engem immár három ízben? **29** És Bileám mondta a szamárnak: Mert játéket üztél velem; ha kard volna a kezemben, bizony most megöltek volna. **30** És mondta a szamár Bileámnak: Nemde, én vagyok szamarad amelyen nyargaltál, mióta létezel e napig, vajon szoktam-e így tenni veled? És ő mondta: Nem. **31** Ekkor megnyitotta az Örökkévaló Bileám szemeit és láttá az Örökkévaló angyalát, hogy áll az úton, és kivont kardja a kezében; meghajolt és arcra borult. **32** És mondta neki az Örökkévaló angyala: Miért verted meg szamaradat immár három ízben? **33** A szamár pedig meglátott engem és kitért tőlem immár három ízben tért volna ki előlem, bizony most téged megöltek volna, azt, pedig élethen hagytam volna. **34** És mondta Bileám az Örökkévaló angyalának: Vétkeztem, mert nem tudtam, hogy te állsz elém az úton; és most, ha viaszatetsző szemeidben, vissza akarok térti. **35** Az Örökkévaló angyala pedig mondta, Bileámnak: Menj a férfiakkal, de csak azt az igét, melyet én mondok neked, azt mondjad el; és elment Bileám Bálák fejedelmeivel. **36** Bálák meghallotta, hogy Bileám jön és kiment elő Móáb városába, mely az Árnón határán van mely a határ szélén van. **37** És mondta Bálák Bileámnak: Nem küldtem-e már hozzád, hogy híjalak, miért nem jöttél el hozzá? Vajon bizony nem bírlak-e megtiszteli? **38** És mondta Bileám Báláknak: Íme most eljöttem hozzád, vajon szólhatok-e bármit? Az igét, melyet Isten számba tesz, azt fogom elmondani. **39** És Bileám ment Bálákkal és elérkeztek Kirjász-Chúcósza. **40** És áldozott Bálák marhát meg juhot és küldött Bileámnak meg a fejedelmeknek, kik vele voltak. **41** És volt reggel, fogta Bálák Bileámot és fölezette Baál magaslataira; onnan láitta a nép egy részét.

23 És mondta Bileám Báláknak: Építs nekem itt oltárt, és készíts nekem ide hét tulkit és hét kost. **2** Bálák úgy cselekedett, amint Bileám mondta; és áldozott Bálák meg Bileám tulkit és kost az oltáron. **3** És mondta Bileám Báláknak: Álj oda egőáldozatodhoz, én pedig hadd menjek el, talán elém

jön az Örökkévaló; amit látnom enged, azt tudtodra adom. És elment a hegycsúcsra. **4** És Isten elője tűnt Bileámnak és ő mondta Neki: A hét oltárt elrendeztem és áldoztam tulkit és kost mindenügyi oltáron. **5** És az Örökkévaló tett igét Bileám szájába és mondta: Térj vissza Bálákhöz és így szólj. **6** Ő visszatért ahoz és íme, az ált az ő egőáldozatánál, és Móáb minden fejedelmei. **7** És elkezdte (Bileám) példázatát és mondta: Árámból hozatott engem Bálák, Móáb királya a kelet hegyeiről; jöjj átkozd el értem Jákobot, jöjj, szidalmazd Izraelt! **8** Mit átkozzam én, kit Isten nem átkoz és mit szidalmazzam én, kit az Örökkévaló nem szidalmaz? **9** Mert a szirt fokáról látom őt, a dombokról szemlélek; íme, olyan nép, mely egyedül lakik és a nemzetek közé nem számítja magát. **10** Ki olvassa meg Jákob porát és szám szerint Izrael ivadékát? Haljon meg lelkem az igazak halálával és legyen a végem olyan, mint az övé! **11** És mondta Bálák Bileámnak: Mit tettél velem? Hogy elátkozd elleneimet, azért hoztalak, és íme, megáldottad. **12** Ő pedig felelt és mondta: Nemde, amit az Örökkévaló tesz a számba, azt őrzöm meg, hogy elmonddjam? **13** És mondta neki Bálák: Jöjj csak velem egy másik helyre, ahonnan láthatod őt; csak egy részét fogod látni, de az egészet nem látod, átkozd el értem onnan. **14** És elvitte az őrök mezéjére, a Piszga tetejére; és épített hét oltárt és áldozott tulkit, meg kost az oltáron. **15** És mondta Báláknak: Állj itt egőáldozatodnál, én pedig a jelenés előbe megyek itt. **16** És az Örökkévaló Bileám elé jött, és tett igét a szájába és mondta: Térj vissza Bálákhöz és így szólj. **17** Odament ahoz és íme, az ált egőáldozata mellett, meg Móáb fejedelmei vele; és mondta neki Bálák: Mit szólt az Örökkévaló? **18** Ő pedig elkezdte példázatát és mondta: Föl Bálák és halljad, figyel rám Cippór fi! **19** Nem ember az Isten, hogy hazudjék, sem emberfia, hogy meggondolja magát; monde ő valamit és nem teszi meg, szólt-e és nem teljesít? **20** Íme, áldó igét vettem: ő áldott és én nem fordíthatom el. **21** Nem szemlélt jogtalanságot Jákobban, nem látott baj Izraelben; az Örökkévaló, az ő Istene vele van és királyi rivalgás közepette. **22** Isten, ki kivezette őket Egyiptomból, mint a Reém hatalma ő neki. **23** Mert nincs jósítás Jákobban és nincs varázslás Izraelben; idejében megmondják Jákobnak és Izraelnek, mit cselekedett Isten. **24** Íme ez a nép, mint nőstény oroszlán kel fel, mint az oroszlán emelkedik; nem fekszik le, míg zsákmányt nem eszik és megöltek vérét nem issza. **25** És mondta Bálák Bileámnak: Se ne átkozz, se ne áldd őt. **26** És felelt Bileám és mondta Báláknak: Nem-e szóltam hozzád, mondván: Mindent, amit az Örökkévaló mondani fog, azt cselekszem? **27** És mondta Bálák Bileámnak: Jöjj csak, elviszlek egy másik helyre, talán helyesnek látszik Isten szemeiben, és átkozd el értem onnan. **28** És elvitte Bálák Bileámot a Peór tetejére, mely letekint a sivatagra. **29** És mondta Bileám Báláknak: Építs itt nekem hét oltárt és készíts nekem ide hét tulkit, meg hét kost. **30** Bálák úgy cselekedett, amint Bileám mondta és áldozott tulkit, meg kost az oltáron.

24 Mikor Bileám láttá, hogy jónak tetszik az Örökkévaló szemeiben, hogy megáldja Izraelt, nem járt mint egyszer-másszor jósítás után, hanem a pusztá felé fordította az arcát.

2 Fölvette Bileám a szemeit és láttá Izraelt, mint lakik törzsei szerint; akkor megszállta Isten szelleme, **3** elkezdte példázatát és mondta: Bileám szól, Beér fia és szól a férfi, a nyílt szemű; **4** szól, aki hallja Isten szózatát, aki látja a Mindenható látomását, leborulva és nyitott szemekkel. **5** Mily szépek a te sátraid Jákob, hajlékaid Izrael! **6** Mint patakok terjeszkednek, mint kertek a folyó mellett, mint árófák, ültette az Örökkévaló, mint cédrusok a víz mentén. **7** Ömlök a víz vedreiből és veteménye bő vizek között; hatalmasabb lesz Ágánál az ő királya és emelkedik királysága. **8** Isten, ki kivezette Egyiptomból, mint a Reém hatalma őneki, fölemészít népeket, az ő elleneit csontjaikat összetöri és nyilaival összezúzza. **9** Letérdel, lehever, mint az oroszlán és mint nőstény oroszlán, ki kelti fői? Aki téged áld, az áldott, aki téged átkoz, az elátkozott! **10** Ekkor föllobbant Bálák haragja Bileám ellen, összecsapta kezeit és mondta Bálák Bileámnak: Hogy elátkozd ellenségemet hívtalak, és íme, megáldottad immár háromízben. **11** Most tehát menekülj lakhelyedre! Azt mondtam, megtisztellek majd és íme, elvont téged az Örökkévaló tisztelettől. **12** És mondta Bileám Báláknak: Nemde követeidhez is; kiket hozzám küldtétek, szóltam, mondván: **13** Ha nekem adja Bálák tele házát ezüsttel és arannyal, nem hághatom át az Örökkévaló parancsát, hogy cselekedjem jót vagy rosszat szívem szerint; amit az Örökkévaló szól, azt mondjam el. **14** Most azonban, íme én elmegyek népmhez; gyere, hadd tanácsolok neked arra nézve, amit tesz ez a nép a te népeddel késő időben. **15** Elkezdte példázatát és mondta: Bileám szól, Beér fia és szól a férfi, a nyílt szemű; **16** szól, aki hallja Isten szózatát és ismeri a Legfelsőbb gondolatát, aki látja a Mindenható látomását, leborulva és nyitott szemekkel: **17** Látom, de nem most, szemlélem, de nem a közelben: fölszáll csillag Jákobból és feltámad kormánypálca Izraelben, összezúzza Móáb széleit és átfúrja Sész minden fiait. **18** És Edom martalékká lesz, martalékvá lesz, martalékvá lesz Szérí az ő ellenségeinek; Izrael pedig hatalmasat művel. **19** És uralkodni fog a Jákobból való és elpusztítja a maradékot a városból. **20** Látta Ámáleköt, elkezdte példázatát és mondta: Nemzetek elseje Ámálek, de végezete pusztulás. **21** Látta a Kénit, elkezdte példázatát és mondta: Szilárd a te lakod és sziklába rakva fészked, **22** de mégis kiirtandó lesz Káin; meddig tart? Ássúr fogásába visz téged. **23** Elkezdte példázatát és mondta: Jaj, ki élhet, ha Isten elítélte? **24** Hajók Kittim partjáról, lelázzák Ássúrt és lelázzák Évert, de az is elpusztul! **25** Ere fölkerekedett Bileám és elment, visszatért lakhelyére; Bálák is elment az útjára.

25 Mikor Izrael Sittimben lakott, elkezdett a nép paráználkodni Móáb leányaival. **2** És ezek meghíválták a népet, az ő isteneik áldozataihoz, és a nép evett és leborult az ő isteneik előtt. **3** Izrael csatlakozott Baál-Peórhoz és föllobbant az Örökkévaló haragja Izrael ellen. **4** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vedd a nép minden főnökeit és akasztasd föl őket az Örökkévaló színe előtt fényes nappal, hogy elforduljon az Örökkévaló föllobbant haragja Izraeltől. **5** És mondta Mózes Izrael bíráinak: Öljetek meg minden gyilkos a maga embereit, aikik csatlakoztak Baál-Peórhoz. **6** És íme, egy férfiú Izrael fiai

közül jött és vezette testvéreihez a midjánita nőt Mózes szeme láttára és Izrael fiai egész községének szeme láttára; ezek pedig sírtak a gyülekezés sátorának bejáratánál. **7** Ezt láttá Pinchosz, Eleázárnak a fia, Áron papnak a fia, fölkelt a község közepéből és dárdát vett a kezébe; **8** bement az izraelita férfi után a kamrába és átfedte minden tüjüket, az izraelita férfit és a nőt a hasán. Erre megszűnt a csapás Izrael fiai között. **9** Voltak pedig, aikik meghaltak a csapás alatt: huszonnégyezren. **10** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **11** Pinchosz, Eleázár fia, Áron, a pap fia elfordította haragomat Izrael fiairól, midőn buzgólkodott értem közöttük, hogy nem pusztítottam ki Izrael fiait buzgalamban. **12** Azért mond: Íme, adom neki békészövetséget! **13** És legyen neki és magzatának utána az örökök papság szövetsége, azért, mert buzgólkodott Istenéért és engesztelést szerzett Izrael fiainak. **14** A megölt izraelita férfiú neve pedig, aki megöletett a midjánita nővel, Zimri, Szolú fia, atyai házában fejedelme, Simon törzséből. **15** A megölt midjánita nő neve pedig: Kozbi, Cúr lánya; nemzetsgének, atyai házában feje Midjánban. **16** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **17** Szorongassátok a midjánitákat, hogy megverjétek őket; **18** mert szorongattak ők benneteket fondorlataikkal, melyekkel fondorkodtak ellenetek, a Peór dolga által és Kozbi, Midján fejedelmének lánya, az ő testvérük által, aki megöletett a csapás napján, a Peór dolga miatt.

26 És volt a csapás után: Szólt az Örökkévaló Mózeshez, meg Eleázárhoz, Áron, a pap fiához mondván: **2** Vegyétek föl Izrael fiai egész községének összegét, húsz évestől felfelé atyáik háza szerint, mindenzt, aki hadba vonul Izraelben. **3** És szólt hozzájuk Mózes meg Eleázár, a pap, Móób síkságain, a Jordán partján, Jerichónál, mondván: **4** Húsz évestől fölfelé – amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek és Izrael fiainak, kik kijöttek Egyiptom országából. **5** Rúbén Izrael elsőszülöttje; Rúbén fiai, Chánóchtól a chánoki család; Pállultól a pálluli család; **6** Checróntól a checróni család, Kármitól a kármi család. **7** Ezek a Rúbéni családjai: és voltak megszámláltai: negyvenháromezer és hétszázharminc. **8** Pállu fiai: Eliov. **9** Eliov fiai: Nemúél, Dátán és Ábirám; az a Dátán és Ábirám, a község hivatottjai, kik civódást szítottak Mózes és Áron ellen Kórách községében, midőn civódást szítottak az Örökkévaló ellen. **10** És megnyitotta a föld a száját és elhelyezi őket, meg Kóráchot a község halálával, midőn fölemészítette a tűz a kétsázötven férfiút, hogy intő például lettek. **11** Kórách fiai azonban nem haltak meg. **12** Simon fiai családjai szerint: Nemúéltől a neméuli család, Jomintól a jomini család, Jochintől a jochini család; **13** Zeráchtól a zárci család, Sóultól a souli család. **14** Ezek a Simoni családjai; huszonkétezer és kétszáz. **15** Gád fiai családjai szerint: Cefántól a cefóni család, Chággitól a chággi család, Súnitól a súni család; **16** Oznitól az ozni család, Éritót az éri család; **17** Áródtól az áródi család, Áriétől az áriéli család. **18** Ezek Gád fiainak családjai, megszámláltai szerint: negyvenezer és ötszáz. **19** Júda fiai: Ér meg Ónon; és meghalt Ér meg Ónon Kánaán országában. **20** És voltak Júda fiai családjai szerint: Sélótól a séloni család, Perectől a párci család, Zeráchtól a zárci család. **21** És Perec fiai voltak: Checróntól a checróni család, Chomultól a chomuli család. **22** Ezek Júda

családai megszámláltaik szerint: hetvenhatezer és ötszáz. **23** Iosszáchár fiai családjaik szerint: Tólától a tórai család, Fuvrotól a funi család; **24** Josúvtól a josúi család, Simrontól a simróni család. **25** Ezek Iosszáchár családai megszámláltaik szerint: hatvannégyezer és háromszáz. **26** Zebülén fiai családjaik szerint: Szeredtől a szárdi család, Elíontól az élöni család, Jáchleélőltől a jachleéli család. **27** Ezek a Zebülén családai megszámláltaik szerint: hatvanezer és ötszáz. **28** József fiai családjaik szerint: Menásse és Efráim. **29** Menásse fiai: Mochirtól a mochiri család, Mochir pedig nemzette Gileádot; Gileádtól a gileádi család. **30** Ezek Gileád fiai: Jezertől az iezi család Chélektől a chelki család; **31** Ászriéltől az ászriéli család, Sechemtől a sichmi család; **32** Semidotól a semidoi család, Chéfertől a chefri család. **33** Celofchod, Chéfer fiának pedig nem voltak fiai, hanem leányai; Celofchod leányainak nevei: Machlo, Nőo, Choglo, Milko és Tirco. **34** Ezek Menásse családjai; és megszámláltaik: ötvenkétezer és hétszáz. **35** Ezek Efráim fiai családjaik szerint: Súszeláchtól a súszálchi család, Bechertől a báchri család, Táchántól a tácháni család. **36** Ezek pedig Súszelách fiai: Éróntól az éroni család. **37** Ezek Efráim fiainak családjaik megszámláltaik szerint: harminckétezer és ötszáz; ezek József fiai családjaik szerint. **38** Benjámin fiai családjaik szerint: Belától a bálei család, Ásbéltől az ásbéli család, Áchiromtól, az áchiromi család; **39** Sefúfomtól a súfomi család, Chúfomtól a chúfomi család. **40** És Béla fiai voltak: Árd meg Naámon: az árdi család, Naámontól a naámi család. **41** Ezek Benjámin fiai családjaik szerint; és megszámláltaik: negyvenötözer és hatszáz. **42** Ezek Dán fiai családjaik szerint: Súchomtól a súchomi család; ezek Dán családjai, az ő családjaik szerint. **43** A Súchomi minden családjai megszámláltaik szerint: hatvannégyezer és négyszáz. **44** Ásér fiai családjaik szerint: Jimnotól a jimno család, Jisvitől a jisvi család, Beriotól a berii család. **45** Berio fiaitől: Chévertől a chevri család, Málkiéltől a málkieli család. **46** Ásér leányának neve: Szerách. **47** Ezek Ásér fiainak családjai megszámláltaik szerint: ötvenháromezer és négyszáz. **48** Náftáli fiai családjaik szerint: Jáchezeéltől a jáchceéli család, Gúnítól a gúni család; **49** Jécertől a jicri család, Sillémtől a sillémi család. **50** Ezek a Náftáli családjai, családjaik szerint; és megszámláltaik: negyvenötözer és négyszáz. **51** Ezek Izrael fiainak megszámláltaik: hatszázézer és ezerhétszázharminc. **52** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **53** Ezeknek osztassék el az ország birtokul, a nevek száma szerint. **54** A nagyobb számúnak adj nagyobb birtokot, a kisebb számúnak pedig adj kevesebb birtokot mindegyiknek megszámláltai szerint adassák a birtoka. **55** Csakhogy sors útján osztassék el az ország; atyáik törzsének nevei szerint kapjanak birtokot. **56** A sors útján osztassék neki birtoka, akár a nagyobb számúnak, akár a kisszámúnak. **57** Ezek pedig Lévi megszámláltai szerint: Gérsontól a gérsuni család, Kehosztól a kehoszi család, Meroritól a merori család. **58** Ezek Lévi családja: a Livni családja, a Chevróni családja, a Máchlai családja, a Músi családja, a Korchi családja. Kehosz pedig nemzette Ámróm. **59** Ámróm feleségének neve Jóchebed, Lévi leánya, aki született Lévinek Egyiptomban; ez pedig szülte Ámrómnak Áront és Mózest, meg nővérüket Mirjámt. **60** És született Áronnak: Nádáb és Ábihú, Eleázár és Itamár. **61** Nádáb és Ábihú pedig meghalt,

mikor bevittek idegen tüzet az Örökkévaló színe elő. **62** És voltak megszámláltaik: huszonháromezer, mind a férfiszemély, egy hónapstól fölfelé, mert nem számláltattak meg Izrael fiaival együtt, mert nekik nem adatott birtok Izrael fiai közepette. **63** Ezek a megszámláltai Mózesnek és Eleázárnak, a papnak, aik megszámlálták Izrael fiait Móáb síkságain a Jordán partjánál, Jerichónál. **64** Ezek között azonban nem volt senki a Mózes és Áron, a pap által megszámláltak közül, aik megszámlálták Izrael fiait Szináj pusztájában; **65** mert azokról mondta az Örökkévaló, haljanak meg a pusztában; és nem maradt közülük senki, csak Káleb, Jefune fia és Józsua, Nún fia.

27 És odaléptek Celofchod leányai, aki Chéfer fia, Gileád fia, Mochir fia, Menásse fia, Menásse József fia családjából volt, ezek pedig leányainak nevei: Máchló, Nőo, Choglo, Milko és Tirco, **2** és megálltak Mózes előtt és Eleázár, a pap előtt és a fejedelmek meg az egész község előtt, gyülekezés sátorának bejáratánál, mondván: **3** Atyánk meghalt a pusztában, ő azonban nem volt ama község között, mely összegyűlt az Örökkévaló ellen, Kórach községében, hanem saját vétke által halt meg, fiai pedig nem voltak. **4** Miért vesszen ki atyánk neve családja köréből, mivelhogy nincs fia? Adj nekünk örökséget atyánk fivérei között. **5** És Mózes odavitte ügyüket az Örökkévaló színe elő. **6** És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **7** Helyesen beszélnek Celofchod leányai; adj is nekik örök birtokot atyuk fivérei között és származtasd át atyuk birtokát rájuk. **8** Izrael fiaihoz pedig szólj, mondván: Ha valaki meghal és fia nincs, aikor származtassátok át birtokát leányára. **9** Ha pedig leánya nincs, aikor adjátok birtokát fivéreinek. **10** Ha pedig nincsenek fivérei, aikor adjátok birtokát atya fivéreinek. **11** Ha pedig atyának nincsenek fivérei, aikor adjátok birtokát vérronónak, aki a legközelebbi hozzá családjából és az örököltre azt. És legyen ez Izrael fiai számára a jognak törvénye gyanánt, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek. **12** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Menj fől erre az Ábárim hegycsúcsra és nézd meg az országot, melyet Izrael fiainak adtam. **13** És miután megnézte, aikor el fogsz takarítattni népedhez te is, amint eltarakítattad Áron, a te testvéred; **14** mivelhogy ellensegületek parancsolnák Cin pusztájában a község pörlekedésénél, hogy megszenteltetek volna a víznél szemük láttára. Az a pörlekedés vize Kádesnél, Cin pusztájában. **15** És szólt Mózes az Örökkévalóhoz, mondván: **16** Rendeljen az Örökkévaló, minden test szellemének Istene, férfiút a község fölé, **17** aik kivonuljon előttük és aik bemenjen előttük, aki kivezesse őket és aki bevezesse őket, hogy ne legyen az Örökkévaló községe, mint juhok, melyeknek nincs pásztoruk. **18** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Vedd Józsuat; Nún fiát, a férfiút, kiben szellem van és tudd kezdetet őrá; **19** állítsd őt Eleázár, a pap előtt és az egész község előtt és adj neki parancsot az ő szemük láttára. **20** Tégy a te fenségedből írá, hogy hallgasson rá Izrael fiainak egész községe. **21** És Eleázár, a pap előtt álljon és az kérdezze meg számára az Urim ítéletét az Örökkévaló színe előtt; az ő parancsára vonuljanak ki, az ő parancsára menjenek be, ő és Izrael minden fiai vele, meg az egész község. **22** Mózes pedig úgy cselekedett, amint az Örökkévaló parancsolta

neki; vette Józsuát és odaállította őt Eleázár, a pap elé, meg az egész község elő; **23** Ő pedig rátette kezeit és parancsot adott neki, amint szólt az Örökkévaló Mózes által.

28 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: **2** Parancsold meg Izrael fainak és mondд nekik: Áldozatomat, kenyeremet, tűzáldozataim szerint, kellemes illatul számomra, őrizzétek meg, hogy bemutassátok nekem a maga idejében. **3** Mondd meg nekik: Ez a tűzáldozat, melyet az Örökkévalónak bemutassatók: egyéves juhokat, épeket, kettőt napjában égoáldozatul, állandón. **4** Az egyik juhot készítsd el reggel, a másik, juhot készítsd el estefelé. **5** És egy tized éfo lánglisztet ételáldozatul, elegyítve egy negyed hin törött olajjal. **6** Állandó égoáldozat, melyet elkészítettek a Szinaj hegyén kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. **7** És italáldozata egy negyed hin egy juhhoz, a szentélyben öntsд ki a részegítő italt italáldozatul az Örökkévalónak. **8** A második juhot pedig készítsd el estefelé; mint a reggelinek ételáldozatát és italáldozatát készítsd el kellemes illatú tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak. **9** A szombat napján pedig két juhot, egyéveset, épeket, meg két tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal, és italáldozatát. **10** A szombat égoáldozata ez szombatonként, az állandó égoáldozat és annak italáldozata mellett. **11** Hónapjaitok elején pedig mutassatok be égoáldozatot az Örökkévalónak, két fiatal tulkit és egy kost, hét egyéves juhot, épeket. **12** És három tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal, egy tulokhoz és két tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal, egy kosthoz. **13** És egy-egy tized lánglisztet ételáldozatul, elegyítve olajjal, egy juhhoz; égoáldozat az, kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. **14** Italáldozataik pedig egy fél hin legyen a tulokhoz, egyharmad hin a kosthoz és egy negyed hin bor a juhhoz; ez az újhold égoáldozata újholdanként, az év hónapjai szerint. **15** Meg egy kecskebak vétekáldozat gyanánt az Örökkévalónak; az állandó égoáldozaton kívül készíttessék el és italáldozata. **16** Az első hónapban, a hónap tizenegyedik napján, peszách van az Örökkévalónak. **17** És tizenötödik napján ennek a hónapnak ünnep; hét napon át kovásztalant egyenek. **18** Az első napon szent gyülekezés legyen, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **19** És mutassatok be tűzáldozatul égoáldozatot az Örökkévalónak: két fiatal tulkit, meg egy kost és hét egyéves juhot, épek legyenek nálatok. **20** Ételáldozatuk pedig lángliszt, elegyítve olajjal; három tizedet a tulokhoz és két tizedet készítsetek a kosthoz; **21** egy-egy tizedet készíts egy juhhoz, a hét juhhoz. **22** És egy bakot vétekáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen értetek. **23** A reggeli égoáldozaton kívül, mely az állandó égoáldozatra való, készítések el ezeket. **24** Ezek szerint készítések el naponta, hét napon át a kellemes illatú tűzáldozat kenyérét az Örökkévalónak; az állandó égoáldozat mellett készítések el, meg italáldozatát. **25** És a hetedik napon szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **26** A zsengék napján, midőn bemutattok új ételáldozatot az Örökkévalónak, heteik ünnepén szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek. **27** Mutassatok be égoáldozatot kellemes illatul az Örökkévalónak: két fiatal tulkit, egy kost, hét juhöt, egyéveset.

28 És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, elegyítve olajjal, három tizedet egy tulokhoz, két tizedet egy kosthoz; **29** egy-egy tizedet egy juhhoz, a hét juhhoz. **30** Egy kecskebakot, hogy engesztelést szerezzen értetek. **31** Az állandó égoáldozaton és annak ételáldozatán kívül készítések el, épek legyenek nálatok, és azok ételáldozatát.

29 A hetedik hónapban, a hónap elsején szent gyülekezés legyen nálatok; semmi szolgai munkát ne végezzetek, a harsonariadás napja legyen az nektek. **2** És készítések égoáldozatot kellemes illatul az Örökkévalónak: egy fiatal tulkit, egy kost, hét egyéves juhöt, épeket. **3** És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, elegyítve olajjal, három tizedet a tulokhoz, két tizedet a kosthoz; **4** és egy tizedet egy juhhoz, a hét juhhoz. **5** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, hogy engesztelést szerezzen értetek. **6** Az újhold égoáldozatán és annak ételáldozatán kívül, meg az állandó égoáldozaton és ételáldozatán kívül, és italáldozatukat rendeletük szerint, kellemes illatul, tűzáldozat az Örökkévalónak. **7** És tizedikén ennek a hetedik hónapnak szent gyülekezés legyen nálatok, sanyargassátok magatokat, semmi munkát ne végezzetek. **8** Mutassatok be égoáldozat gyanánt az Örökkévalónak kellemes illatul: egy fiatal tulkit, egy kost, hét egyéves juhöt, épek legyenek nálatok. **9** És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, olajjal elegyítve, három tizedet egy tulokhoz, két tizedet egy kosthoz; **10** egy-egy tizedet egy juhhoz, a hét juhhoz. **11** Egy kecskebakot vétekáldozatnak; az engesztelés vétekáldozatán kívül és az állandó égoáldozaton és ételáldozatán, meg italáldozataikon kívül. **12** És tizenötödik napján a hetedik hónapnak, szent gyülekezés legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek, üljetek ünnepet az Örökkévalónak hét napig. **13** És mutassatok be égoáldozatot kellemes illatú tűzáldozat gyanánt az Örökkévalónak: tizenhárom fiatal tulkit, két kost, tizennégy egyéves juhöt, épek legyenek. **14** És ételáldozatuk gyanánt lánglisztet, elegyítve olajjal, három tizedet egy tulokhoz, a tizenhárom tulokhoz, két tizedet egy kosthoz, **15** és egy tizedet egy juhhoz, a tizennégy juhhoz. **16** Egy kecskebakot vétekáldozatnak az állandó égoáldozaton, ételáldozatán és italáldozatán kívül. **17** A második napon pedig tizenkét fiatal tulkit, két kost, tizennégy egyéves juhöt, épeket; **18** meg ételáldozatukat és italáldozatait a tulokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz számukhoz képest, a rendelet szerint. **19** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, az állandó égoáldozaton és annak ételáldozatán, meg italáldozataikon kívül. **20** A harmadik napon pedig tizenegy tulkit, két kost, tizennégy egyéves juhöt, épeket; **21** meg ételáldozatukat és italáldozatait a tulokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz számukhoz képest, a rendelet szerint. **22** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, az állandó égoáldozaton, ételáldozatán és italáldozatán kívül. **23** A negyedik napon pedig tíz tulkit, két kost, tizennégy egyéves juhöt, épeket; **24** meg ételáldozatukat és italáldozatait a tulokhoz, a kosokhoz és juhokhoz számukhoz képest, a rendelet szerint. **25** És egy kecskebakot vétekáldozatnak, az állandó égoáldozaton, annak ételáldozatán és italáldozatán kívül. **26** Az ötödik napon pedig kilenc tulkit, két kost, tizennégy

egyéves juhot, épeket; 27 meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. 28 És egy bakot vétekáldozatnak, az állandó égőáldozaton, ételáldozatán és italáldozatán kívül. 29 A hatodik napon pedig nyolc tulkot, két kost; tizennégy egyéves juhot, épeket; 30 meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. 31 És egy bakot vétekáldozatnak, az állandó égőáldozaton, annak ételáldozatán és italáldozatain kívül. 32 A hetedik napon pedig hét tulkot, két kost, tizennégy egyéves juhot, épeket; 33 meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. 34 És egy bakot vétekáldozatnak az állandó égőáldozaton, annak ételáldozatán és italáldozatán kívül. 35 A nyolcadik napon pedig záró ünnep legyen nálatok, semmi szolgai munkát ne végezzetek. 36 És mutassatok be égőáldozatul kellemes illatú túzáldozatot az Örökkévalónak: egy tulkot, egy kost, hét egyéves juhot, épeket; 37 meg ételáldozatukat és italáldozataikat a tulkokhoz, a kosokhoz és a juhokhoz, számukhoz képest, a rendelet szerint. 38 És egy bakot vétekáldozatnak, az állandó égőáldozaton, annak ételáldozatán és italáldozatain kívül. 39 Ezeket készítétek el az Örökkévalónak ünnepeiteken; fogadalmaitokon, önkéntes adományaitokon kívül, égőáldozataitok, ételáldozataitok, italáldozataitok és békéáldozataitok szerint. 40 És elmondta Mózes Izrael fiainak mind aszerint, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek.

30 És szólt Mózes Izrael fiai törzseinek fejeihez, mondván: Ez az, amit parancsolt az Örökkévaló: 2 Ha valaki fogadalmat tesz az Örökkévalónak, vagy esküt tesz, hogy megkösse magát megszorítással, meg ne szegje szavát; mind aszerint amint kijön szájából, cselekedjék. 3 És ha nő tesz fogadalmat az Örökkévalónak vagy megköti magát megszorítással az atya házában, hajadon korában, 4 és meghallja az atya az ő fogadalmát vagy megszorítását, amellyel megkötötte magát, és hallgat az atya, akkor fönnállnak minden fogadalmi, és minden megszorítás, amellyel megkötötte magát fenn fog állni. 5 Ha azonban megtiltja az atya neki, amely napon meghallja, minden fogadalmi és megszorítási, melyekkel megkötötte magát, nem állnak fenn; az Örökkévaló pedig megbocsát neki, mert az atya megtiltotta neki. 6 Ha pedig férjhez megy és fogadalmi rajta vannak, vagy ajkainak kijelentése, amellyel megkötötte magát, 7 és meghallja a férje, amely napon meghallja és hallgat, akkor fennállnak fogadalmi, és megszorítási, melyekkel megkötötte magát, fönn fognak állni. 8 Ha azonban, amely napon meghallja a férje, megtiltja neki, akkor megsemmisíti fogadalmát, mely rajta van, vagy ajkai kijelentését, mellyel megkötötte magát, az Örökkévaló pedig megbocsát neki. 9 Az özvegy és elvált asszony fogad alma, minden, amivel megkötötte magát, fönnáll ránevez. 10 Ha pedig férje házában tett fogadalmat, vagy kötötte meg magát megszorítással eskü által, 11 és meghallja a férje, de hallgat, nem tiltja meg neki, akkor fennállnak minden fogadalmi, és minden megszorítás, amellyel megkötötte magát, fenn fog állni. 12 Ha azonban megsemmisíti azokat a férje, amely napon meghallja, minden kijelentése ajkainak, akár fogadalmi, akár önmagának megszorításai, nem fog fennállni;

férje megsemmisítette azokat és az Örökkévaló megbocsát neki. 13 minden fogadalmat és minden megszorító eszküt, mely önmaga sanyargatására való, férje erősít meg és férje semmisít meg. 14 Ha pedig hallgat a férje napról-napra, akkor megerősítette minden fogadalmat, vagy minden megszorításait, melyek rajta vannak; megerősítette azokat, mert hallgatott, amely napon meghallotta. 15 Ha pedig megsemmisít azokat, miután hallotta, akkor viselje annak bűnét. 16 Ezek a törvények, melyeket az Örökkévaló parancsolt Mózesnek férj és felesége között, atya és leánya között, hajadon korában, atyának házában.

31 És szólt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 2 Állj bosszút Izrael fiaiért a midjánitákon, azután el fogsz takarítatni népedhez. 3 És Mózes szólt a néphez, mondván: Fegyverezetek fel közületek férifiakat a had számára, hogy legyenek Midján ellen, hogy bosszút álljanak az Örökkévalóért Midjánon. 4 Ezret egy törzsből, ezret egy törzsből, Izrael minden törzseiből, küldjetek a hadba. 5 És átszolgáltattak Izrael ezrei közül ezret törzsenként; tizenkét ezret fölfegyverkezve a had számára. 6 És elküldte őket Mózes, ezret törzsenként a hadba, őket és Pinchoszt, Eleázár, a papnak fiát a hadba, és a szent edények, meg a riadásra való trombiták a kezében voltak. 7 És hadba mentek Midján ellen, amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, és megöltek minden férfiszemélyt. 8 Midján királyait is megölték, az ő megöltjeiken kívül: Evit, Rekemet, Cúrt és Revát, Midján öt kiráylát; és Bileámot, Beór fiát megölték karddal. 9 És fogolyul ejtették Izrael fiai Midján asszonyait, meg gyermekeiket; minden barmukat pedig és minden nyájukat és minden vagyonukat zsákmányul ejtették. 10 minden városaikat lakhelyeik szerint és minden váraikat elégették tűzzel. 11 És elvitték minden zsákmányt és minden a prédát emberből és baromból. 12 Elvitték Mózeshez és Eleázárhoz, a paphoz, meg Izrael fiai egész községehez, a foglyokat, a prédát és a zsákmányt a táborba Móáb síkságaira, melyek a Jordán mellett vannak, Jerichónál. 13 És kimentek Mózes, Eleázár, a pap és a község minden fejedelmei előük a táboron kívülre. 14 És haragudott Mózes a hadsereg vezéreire, az ezrek tiszteire, a százak tiszteire, akik megjöttek a hadjáratból, 15 és mondta nekik Mózes: Életben hagyatok minden nőszemélyt? 16 Íme, ők voltak (okai) Izrael fiainál Bileám szavára, hogy hűtlenséget kövessenek el az Örökkévaló ellen a Peór dolgában, és csapás volt az Örökkévaló községében. 17 Azért most öljettek meg minden férfiszemélyt a gyermekek között és minden nőt, aki férfit megismert, öljetek meg. 18 És minden gyermetek a nők között, aki nem ismert férfit, hagyjatok életben magatoknak. 19 Ti pedig táborozzatok a táboron kívül hét napig; minden, aki megöl valakit és minden, aki megérint megöltet, tisztsításokat meg magatoknak a harmadik napon és a hetedik napon, ti és foglyaitok. 20 És minden ruhát, minden bőredényt és minden kecskeszörből készítetted, meg minden faedényt tisztsításokat meg magatoknak. 21 És mondta Eleázár, a pap a hadsereg férifiaknak, akik elmentek a háborúba: Ez a tannak törvénye, melyet parancsolt az Örökkévaló Mózesnek: 22 Bizony aranyat, ezüstöt, rezet, vasat, ónt és ólomt, 23 minden tárgyat, mely tűzbe jöhét, vigyetek át a tűzön és tiszta lesz, csakhogy tiszttíti vízzel tiszttíttassék

meg; mindazt pedig, ami tűzbe nem jöhét, vigyétek át a vízen. **24** És mossátok meg ruháitokat a hetedik napon és tiszták lesztek; azután bejöhettek a táborba. **25** És szólt az Örökkelával Mózeshez, mondván: **26** Vedd fel az elfogott prédának összegét, emberből és állatból; te meg Eleázár, a pap és a község atyai házainak fejei; **27** és felez el a prédát a harcosok között, kik kivonultak a hadba és az egész község között; **28** és vegyél adó gyanánt az Örökkelálonak a harcosoktól, akik kivonultak a hadba, egy személyt ötszázból: az emberből, a marhából, a szamarakból és juhokból; **29** fele részükön vegyétek, és add Eleázárnak a papnak az Örökkelával ajándéka gyanánt. **30** Izrael fiainak fele részéből pedig vegyél egyet, kifogva ötvenből, az emberből, a marhából, a szamarakból és add azt a levítáknak, kik őrzik az Örökkelával hajlékának őrizetét. **31** És cselekedett Mózes, meg Eleázár, a pap, amint parancsolta az Örökkelával Mózesnek. **32** És volt a préda a zsákmányon felül, melyet a had népe ejtett: juh: hatszázhetvenötözer; **33** marha: hetvenkétezer; **34** szamár: hatvanegyezer; **35** emberi lélek nőkből, akik nem ismertek férfit, minden lélek harminchétezer. **36** Volt pedig a fele, azok része, akik a hadba vonultak, a juhok száma: háromszázharminchétezer és ötszáz. **37** És volt az adó az Örökkelálonak a juhokból: hatszázhetvenöt. **38** A marha pedig volt harminchatezer, és adójuk az Örökkelálonak: hetvenkettő. **39** A szamarak pedig: harmincezer és ötszáz; és adójuk az Örökkelálonak: hatvanegy. **40** Emberi lélek: tizenhatezer, és adójuk az Örökkelálonak: harminkét lélek. **41** És átadta Mózes az Örökkelával ajándékának adóját Eleázárnak, a papnak, amint parancsolta az Örökkelával Mózesnek. **42** És Izrael fiainak fele részéből, melyet elvett Mózes a férfiaktól, kik a hadban voltak – **43** volt pedig a községnak fele része a juhokból; háromszázharminchétezer és ötszáz; **44** marha: harminchatezer; **45** a szamarak pedig harmincezer és ötszáz; **46** emberi lélek: tizenhatezer. **47** És elvette Mózes Izrael fiainak a fele részéből, amit kifogtak, egyet ötvenből, emberből és baromból, és átadta azokat a levítáknak, kik őrzik az Örökkelával hajlékának őrizetét, amint parancsolta az Örökkelával Mózesnek. **48** Ekkor odaléptek Mózeshez a sereg ezureinek vezérei, az ezrek tisztei és a százak tisztei, **49** és mondta Mózesnek: Szolgáid fölvették a harcosok összegét, kik kezünk alatt voltak és nem hiányzik közülük senki sem; **50** azért elhoztuk az Örökkelával áldozatát, kiki amit talált: arany edényt, lábkötőt, karpercet, gyűrűt, fülbevalót és karikát, hogy engesztelest szerezzünk lelkeinkért az Örökkelával színe előtt. **51** És elvette Mózes, meg Eleázár, a pap az aranyat tőlük, mindenféle műtárgyat. **52** Volt pedig az ajándék minden aranya melyet följánlottak az Örökkelálonak: tizenhatezerhétszáz és ötven sékel, az ezrek tiszteiől és a százak tiszteiől. **53** A sereg férfiai pedig, zsákmányolt kiki a maga számára. **54** És elvette Mózes meg Eleázár, a pap az aranyat az ezrek és százak tiszteiől és bevitték azt a gyülekezés sátorába, emlékül Izrael fiainak az Örökkelával színe előtt.

32 Sok nyája volt Rúbén és Gád fiainak, nagyon számos; és látták Jázér földjét, meg Gileág földjét, hogy íme, a hely nyájnak való hely. 2 Elmentek tehát Gád fiai és Rúbén fiai és szóltak Mózeshez, meg Eleázárhoz, a paphoz és a községek fejedelemhez, mondva: 3 Átorosz, Divón, Jázér, Nimir.

Chesbón és Elolé, Szevom, Nevó és Beón, 4 az ország, melyet levert az Örökkelvaló Izrael községe előtt, nyájnak való föld, szolgádnak pedig van nyája. 5 És mondta: Ha kegyet találtunk szemeidben, adassék ez az ország szolgádnak örökségül, ne vigyél át bennünket a Jordánon. 6 És mondta Mózes Gád fiainak és Rúbén fiainak: Vajon testvéreitek menjenek-e a háborúba, ti pedig itt maradjatok? 7 És miért téritenétek el Izrael fiainak szívét, hogy át ne vonuljanak az országba, melyet nekik adott az Örökkelvaló. 8 Így cselekedtek atyáitok, mikor elküldtem őket Kádes-Bárneából, hogy megnézzék az országot. 9 Fölmentek Eskól völgyéig, megnéztek az országot és eltérítették Izrael fiai szívét, hogy ne menjenek be az országba, melyet nekik adott az Örökkelvaló. 10 És fölgeredt az Örökkelvaló haragja azon a napon és megesküdött, mondván: 11 Bizony nem fogják látni a férfiak, kik feljöttek Egyiptomból, húsz évestől fölfelé, azt a földet, melyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, mert nem jártak teljesen utánam; 12 kivéve Kálebet, Jefune fiát, a Kenizzit és Józsuát, Nún fiát, mert ők jártak teljesen az Örökkelvaló után. 13 És fölgeredt az Örökkelvaló haragja Izrael ellen és vándoroltatta őket a pusztában negyven évig, míg kipusztult az egész nemzedék, mely cselekedte azt, ami rossz az Örökkelvaló szemeiben. 14 És íme föltámadtak ti atyáitok helyett, vétkes emberek fajzata, hogy növeljétek még az Örökkelvaló haragjának fölgeredését Izrael ellen; 15 mert eltértek tőle, tovább otthagya őket a pusztában, és így elveszítik ezt az egész népet. 16 És odaléptek hozzá és mondta: Juhaklokat akarunk építeni nyájainknak és városokat gyermekeinknek. 17 mi pedig fölfegyverkeztünk sietve Izrael fiai előtt, amíg el nem vittük őket helyükre; gyermekeink azonban maradjanak a megerősített városokban az ország lakosai miatt. 18 Nem térünk vissza házáinkba, míg ki nem vette Izrael fiai közül mindenki az ő birtokát. 19 Mert mi nem kapunk birtokot velük a Jordánon túl, miután kijuttott nekünk birtokunk a Jordánon innen, kelet felé. 20 És mondta nekik Mózes: Ha megteszíték ezt a dolgot, ha kivonultok fölfegyverkezve az Örökkelvaló előtt háborúba, 21 és átvonul közületek minden fegyveres a Jordánon az Örökkelvaló előtt, amíg előízi az ő ellenségeit maga elői. 22 és meg lesz hódítva az ország az Örökkelvaló előtt, és azután térték vissza, akkor fel lesztek mentve az Örökkelvaló és Izrael által; ez az ország pedig legyen nektek örökségetek az Örökkelvaló színe előtt. 23 Ha azonban nem tesztek így, íme vétkeztek az Örökkelvaló ellen és ismerjétek meg vétékeit, mely utol fog érni benneteket. 24 Építsetek magatoknak városokat gyermekeiteknek és akiket juhaitoknak, de ami kijön szátokból azt tegyétek meg. 25 És szóltak Gád fiai, meg Rúbén fiai Mózeshez, mondván: Szolgád cselekedni fognak, amint uram parancsolja. 26 Gyermekéink, feleségeink, nyájaink és minden barmunk maradjon ott Gileád városaiban; 27 szolgáid pedig átvonulnak, minden hadba való fegyveres, az Örökkelvaló előtt, a háborúba, amint uram szólt. 28 És Mózes parancsot adott rájuk nézve Eleázárnak, a papnak és Józsuának, Nún fiának, meg a törzsek atyai házai fejeinek Izrael fiai között. 29 És mondta nekik Mózes: Ha átvonulnak Gád fiai és Rúbén fiai veletek a Jordánon, minden fegyveres a háborúba az Örökkelvaló előtt, hogy meg lesz hódítva az ország előttetek,

akkor adjátok nekik Gileád országát örökségül; **30** ha azonban nem vonulnak át fegyveresen veletek, akkor kapjanak örökséget köztetek Kánaán országában. **31** Erre feleltek Gád fiai és Rúbén fiai, mondván: Amint az Örökkelvaló szolt szolgáldihoz úgy fogunk cselekedni. **32** Mi átvonalunk fegyveresen az Örökkelvaló előtt Kánaán országába, hogy legyen nekünk örök birtokunk a Jordánon innen. **33** És Mózes nekik adta, Gád fiainak, Rúbén fiainak és Menassé, József fia féltörzsének, Szichón, az Eméri király birodalmát; és Óg, Boson királya birodalmát; az országot városai szerint, a határokkal együtt, az ország városait köröskörül. **34** És felépítették Gád fiai Divánt, Atorószt és Árórét; **35** Átrósz-Sofont, Jázért és Jogbehot; **36** Bész-Nimrot és Bész-Horont, megerősített városokat és juhlakokat. **37** Rúbén fiai pedig felépítették Chesbónt és Elolét, meg Kirjoszimot; **38** Nevót, Baál-Meánt, átváltoztatván a neveket és Szivmot; és elnevezték nevekkel a városokat, melyeket építettek. **39** És elmentek Mochir, Menassé fíának fiai Gileádba és elfoglalták azt; és elűzte az Emorít, aki benne volt. **40** És Mózes adta Gileádot Mochirnak, Menasse fíának és az lakott benne. **41** Joir, Menasse fia pedig elment és elfoglalta annak falvait és elnevezte azokat Joir falvainak. **42** Novách elment és elfoglalta Kenaszot, meg leányvárosait, és elnevezte Nóbáchnak az ő nevéről.

33 Ezek Izrael fiainak vonulásai, akik kivonultak Egyiptom országából seregeik szerint, Mózes és Áron által. **2** Mózes pedig felírta kiindulásaikat vonulásai szerint az Örökkelvaló parancsára; és ezek az ő vonulásai kiindulásai szerint. **3** Elvonultak Rámszeszból az első hónapban, az első hónap tizenötödik napján; a peszach után való napon vonultak ki Izrael fiai fölemelt kézzel, egész Egyiptom szeme láttára. **4** Az egyiptomiak pedig eltemették azokat, akiket sújtott az Örökkelvaló közöttük, minden elsőszülöttet; és az ő isteneiken is végzett az Örökkelvaló ítéletet. **5** És elvonultak Izrael fiai Rémszeszből és táboroztak Szukkószban. **6** Elvonultak Szukkósból és táboroztak Észomban, amely a pusztá szélén van. **7** Elvonultak Észomból és visszatértek Piháchirosz felé, mely Baál-Cefón előtt van, és táboroztak Migdól előtt. **8** Elvonultak Pi-háhirószból és átmentek a tengeren a pusztába; mentek pedig három napi úton Észom pusztájában és táboroztak Móroban. **9** Elvonultak Móroból és elérkeztek Élimbe; Élimben pedig volt tizenkét vízforrás és hetven pálma és táboroztak ott. **10** Elvonultak Élimből és táboroztak a nádastengernél. **11** Elvonultak a nádastengertől és táboroztak Szín pusztájában. **12** Elvonultak Szín pusztájából és elérkeztek Dofkoba. **13** Elvonultak Dofkóból és táboroztak Olúsban. **14** Elvonultak Olúsból és táboroztak Refidimben; ott pedig nem volt vize a népnek, hogy igyék. **15** Elvonultak Refidimből és táboroztak Szináj pusztájában. **16** Elvonultak Szináj pusztájából és táboroztak Kiverósz-háttávóból. **17** Elvonultak Kiverosz-háttávóból és táboroztak Chácéroszban. **18** Elvonultak Chácéroszból és táboroztak Riszmóban. **19** Elvonultak Riszmoból és táboroztak Rimmón-Perecben. **20** Elvonultak Rimmón Perec ből és táboroztak Livnóban. **21** Elvonultak Livnóból és táboroztak Risszóban. **22** Elvonultak Risszóból és táboroztak Kehéloszban. **23** Elvonultak

Kehéloszóból és táboroztak Hár-Seferben. **24** Elvonultak Hár-Seferből és táboroztak Chárodóban. **25** Elvonultak Chárodóból és táboroztak Mákhélószban. **26** Elvonultak Mákhélószból és táboroztak Táchászban. **27** Elvonultak Táchászból és táboroztak Teráchban. **28** Elvonultak Teráchból és táboroztak Miszkoban. **29** Elvonultak Miszkóból és táboroztak Chászmóniában. **30** Elvonultak Chászmóniából és táboroztak Mószéroszban. **31** Elvonultak Mószéroszból és táboroztak Bené-Jáákonban. **32** Elvonultak Bené-Jáákonból és táboroztak Chór-Hagidgodban. **33** Elvonultak Chór-Hagidgodból és táboroztak Jotvoszóban. **34** Elvonultak Jotvoszóból és táboroztak Ávróniában. **35** Elvonultak Ávrónából és táboroztak Ecjón-Geverben. **36** Elvonultak Ecjón-Geverből és táboroztak Cin pusztájában, az Kádes. **37** Elvonultak Kádesből és táboroztak a Hór hegynél, Edóm országának szélén. **38** És fölment Áron, a pap Hór hegynére az Örökkelvaló parancsára és meghalt ott a negyvenedik évben, hogy kivonultak Izrael fiai Egyiptom országából, az ötödik hónapban, a hónap elsején. **39** Áron pedig százhuszonzárom éves volt, amikor meghalt a Hór hegynél. **40** És meghallotta a Kánaáni, Árod királya, aki délfelől lakott Kánaán országában, hogy odaérkeztek Izrael fiai. **41** És elvonultak Hór hegycsúcsról és táboroztak Cálmoniában. **42** Elvonultak Cálmoniából és táboroztak Púnónban. **43** Elvonultak Púnónból és táboroztak Óvoszban. **44** Elvonultak Óvoszból és táboroztak Ijjéhaávorimban, Móáb határán. **45** Elvonultak Ijjimből és táboroztak Divón-Gádban. **46** Elvonultak Divón-Gádból és táboroztak Álmón-Divloszojmában. **47** Elvonultak Álmón-Divloszojmából és táboroztak az Ábárim hegységénél, Nebó előtt. **48** Elvonultak az Ábárim hegységtől és táboroztak Móáb síkságain, a Jordán mellett, Jerichóval szemben. **49** És táboroztak a Jordán mellett Bész-Hájimósztól Óvel-hasittimig, Móáb síkságain. **50** És szolt az Örökkelvaló Mózeshez Móáb síkságain, a Jordán mellett, Jerichóval szemben, mondván: **51** Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Ha átvonultok a Jordánon Kánaán országába, **52** üzzétek ki az ország minden lakót magatok elől és pusztításokat el minden a képeiket, minden öntött szobraikat pusztításokat el, meg minden magaslatákatirtassákokat ki. **53** Foglaljátok el az országot és lakjatok benne, mert nektek adtam az országot, hogy elfoglaljátok. **54** És vegyétek birtokba az országot sors útján családjaitok szerint, a nagyobbnak adjatok nagyobb birtokot, a kisebbnek adjatok kevesebb birtokot, ahova kijut számára a sors, az legyen az övé; atyáitok törzsei szerint vegyétek birtokba. **55** Ha pedig nem üzíték el az ország lakót magatok elől, akkor lesznek, akiket meghagyotok közülük, tüskekké szemeitekben és tövisekké oldalaitokban és szorongatni fognak benneteket az országban, amelyben ti laktok. **56** És lesz, amiként gondoltam, hogy velük cselekszem, úgy fogok veletek cselekedni.

34 És szolt az Örökkelvaló Mózeshez, mondván: **2** Parancsold meg Izrael fiainak és mondd nekik: Midón bementek Kánaán országába, ez az ország, amely jut nektek birtokul, Kánaán országa határai szerint. **3** És legyen nektek a déli határszél: Cin pusztájától Edóm mellett, és legyen nektek a déli határ a Sóstenger szélétől kelet felé. **4** Azután átkerül a határ Ákrábbim hágójától délre, átvonal Cinig és végei lesznek

Kádes-Bárneától délre, továbbmegy Cháccár-Ádárig és átvonul Ácmónig. 5 Azután átkerül a határ Ácmónolt Egyiptom patakjáig és végei lesznek a tengernél. 6 A nyugati határ pedig legyen nektek a nagy tenger a határ; ez legyen nektek a nyugati határ. 7 Ez pedig legyen nektek az északi határ: a nagy tengertől húzzatok vonalat magatoknak a Hór hegycíig. 8 A Hór hegycíitől húzzatok vonalat Chámosz mentén, és lesznek a határ végei Cedodnál. 9 Azután továbbmegy a határ Zifrónig és vége van Chácár-Énnonnál; ez legyen nektek az északi határ. 10 És húzzatok magatoknak vonalat keleti határ gyanánt, Chácár-Énontól Sefomig. 11 Azután lemegy a határ Sefomból Rivloig, Ájintól keletre, lemegy a határ és érinti a Kinneresz tó partját kelet felől. 12 Azután lemegy a határ a Jordánig és végei lesznek a Sóstengernél; ez legyen számotokra az ország, határai szerint köröskörül. 13 És megparancsolta Mózes Izrael fiainak, mondván: Ez az ország, melyet birtokba vegyetek a sors útján, amelyről megparancsolta az Örökkévaló, hogy adjátok a kilenc törzsnek, meg a fél törzsnek. 14 Mert elvették a Rúbéni fiainak törzse, atyák háza szerint, meg Gádi fiainak törzse, atyák háza szerint és a Menássének fél törzse elvették birtokukat; 15 a két törzs és a fél törzs elvették birtokukat a Jordánon innen, Jerichóval szemben napkelet felé. 16 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 17 Ezek ama férfiak nevei, akik birtokba adják nektek az országot; Eleázár, a pap, Józsua, Nún fia; 18 meg egy-egy fejedelemet vegyetek törzsenként, hogy birtokba adják az országot. 19 Ezek pedig a férfiak nevei: Júda törzséből Káleb, Jefune fia; 20 Simon fiainak törzséből Sámuel, Ámmihúd fia; 21 Benjámin törzséből: Elidod, Kiszlón fia; 22 Dán fiainak törzséből a fejedelem Bukki, Jogli fia; 23 József fia közül, Menásse fiainak törzséből a fejedelem Chánniél, Éfód fia; 24 Efráim fiainak törzséből pedig a fejedelem Kemúél, Sifton fia; 25 Zebulón fiainak törzséből a fejedelem Elicofon, Párnoch fia; 26 Isszászár fiainak törzséből a fejedelem Páltiél, Ázzon fia; 27 Áser fiainak törzséből a fejedelem Áchidúd, Selomi fia; 28 Náftáli fiainak törzséből a fejedelem Pedáhél, Ámmihúd fia. 29 Ezek azok, akiknek megparancsolta az Örökkévaló, hogy birtokot adjanak Izrael fiainak Kánaán országában.

35 És szolt az Örökkévaló Mózeshez Móbáb síkságain, a Jordán mellett, Jerichóval szemben, mondván: 2 Parancsold meg Izrael fiainak, hogy adjanak a levítáknak örökségük birtokából városokat lakásul és legelőt a városokhoz köröskörül adjatok a levítáknak. 3 És legyenek a városok nekik lakásul, legelőik pedig legyenek barmuk, szerzeményük és minden állatuk számára. 4 A városok legelői pedig, melyeket a levítáknak adjatok, legyenek a város falától kifelé ezer könyök körös-körül. 5 És mérjetek le a városon kívül a keleti oldalon kétezer könyöknyit, meg a déli oldalon kétezer könyöknyit meg a nyugati oldalon kétezer könyöknyit és az északi oldalon kétezer könyöknyit, a város pedig a középen; ez legyen nekik a városok legelője. 6 A városok pedig, melyeket a levítáknak adtok: hat menedékváros, amelyet adtok, hogy oda meneküljön a gyilkos; azokon felüli pedig adjatok negyvenkét várost. 7 Mind a városok, melyeket adtok a levítáknak, negyvennyolc város, azokat és legelőket. 8 A városok pedig, melyeket adtok Izrael fiainak örökségéből, a nagyobból többet adjatok, a kisebből

kevesebbet adjatok; mindenki birtoka szerint, melyet kap, adjon városaiból a levítáknak. 9 És szolt az Örökkévaló Mózeshez, mondván: 10 Szólj Izrael fiaihoz és mondd nekik: Midőn átvonultok a Jordánon Kánaán országába, 11 akkor rendeljetek magatoknak városokat, menedékvárosok legyenek nektek, hogy oda meneküljön a gyilkos, aki agyonüt valakit tévedésből; 12 hogy legyenek nektek e városok menedékül a vérbosszú rokon elől, hogy meg ne haljon a gyilkos, míg nem áll a község előtt ítélet végett. 13 És a városok, melyeket adnotok kell, hat menedékváros legyen az nektek. 14 Hárrom várost adjatok a Jordánon innen és hárrom várost adjatok Kánaán országában, menedékvárosok legyenek. 15 Izrael fiainak és az idegenek, meg a közöttük lakónak legyen ez a hat város menedékül, hogy oda meneküljön minden, aki agyonütött valakit tévedésből. 16 Ha azonban vaseszközzel ütötte meg, és az meghalt, gyilkos ő; ölessék meg a gyilkos. 17 Ha pedig kővel kezében, amely által meghalhat, ütötte meg és meghalt, gyilkos ő; ölessék meg a gyilkos. 18 Vagy pedig faeszközzel kezében, amely által meghalhat, ütötte meg, és az meghalt, gyilkos ő; ölessék meg a gyilkos. 19 A vérbosszú rokon ölige meg a gyilkost; ahol rátalál, megölheti őt. 20 Vagy ha gyűlöletből tasztítja vagy hajított rá leselkedve, és az meghalt; 21 vagy ellenségeskedésből ütötte meg kezével és az meghalt, ölessék meg az, aki agyonütött, gyilkos az; a vérbosszuló rokon megölheti a gyilkost, ahol rátalál. 22 Ha pedig történetesen, ellenségeskedés nélkül tasztította, vagy hajított rá bármely eszközöt leselkedés nélkül, 23 vagy bármí követ, amely által meghalhat, nem látván őt, rávettek és az meghalt, de ő nem ellensége annak és nem kereste vesztét, 24 akkor tegyen törvényt a község az agyonütő és a vérbosszú között e rendeletek szerint. 25 És mentse meg a község a gyilkost a vérbosszuló rokontól, vigye őt vissza a község menedékvárosába, ahova menekült és maradjon ott, míg meghal a főpap, akit fölkentek a szentség olajával. 26 Ha azonban kiimegy a gyilkos menedékvárosának határából, ahova menekült, 27 és rátalál a vérbosszú rokon menedékvárosának határáról kívül és meggyilkolja a vérbosszuló rokon a gyilkost, nincs miatta vérbüne. 28 Mert menedékvárosában maradjon, amíg meghal a főpap; és a főpap halála után viaszatérhet a gyilkos örökségének földijére. 29 És legyenek ezek nektek a jog törvényéül nemzedékeiteken át, minden lakóhelyiteken. 30 Bárti, aki agyonüt valakit, tanuk vallomására öljék meg a gyilkost, de egy tanú ne valljon senki ellen, hogy az meghaljon. 31 Ne fogadjatok el a váltságdíjat a gyilkos lelkéért, aki haládraírta, hanem ölessék meg. 32 És ne fogadjatok el a váltságdíjat azért, aki menekül menedékvárosába, hogy visszatérjen és lakjék az országban, mielőtt a főpap meghal. 33 És meg ne fertőzessétek az országot, amelyben vagytok, mert a vér, az megfertőzheti az országot és az országnak nem szerezhető engesztelés a vérét, mely kiontatott benne, csak annak vére által, aki kiontotta. 34 És meg ne tisztállanitsd az országot, melyben laktok, amelyben én lakozom, mert én az Örökkévaló lakozom Izrael fiai között.

36 Odaléptek az atyai házak fejei Gileád fiainak családjából, aki Mochirnak, Menásse fiának volt, József fiainak családjaiból és szóltak Mózes előtt, kik Izrael fiai atyai házainak

fejei voltak, 2 és mondta: Uramnak megparancsolta az Örökkévaló, hogy adják az országot birtokul sors útján Izrael fiainak, és uram parancsot kapott az Örökkévalótól, hogy adja Celofchod testvérünk birtokát az ő leányainak. 3 Ha most valakinek Izrael fiai törzseinek fiai közül lesznek feleségévé, akkor elvonatik birtokuk atyáink birtokából és hozzájárul ama törzs birtokához, amelyé ők lesznek, ami kisorsolt birtokunkból pedig elvonatik. 4 És mikor a jóból lesz Izrael fiainál, akkor hozzájárul birtokuk ama törzs birtokához, amelyé ők lesznek, ami atyáink törzsének birtokából pedig elvonatik az ő birtokuk. 5 És megparancsolta Mózes Izrael fiainak az Örökkévaló parancsára, mondván: Helyesen beszél József fiainak törzse. 6 Ez az, amit parancsolt az Örökkévaló Celofchod leányai felől, mondván: Aki szemeikben jónak tetszik, annak legyenek feleségévé; de csak atyuk törzse családjából valónak legyenek feleségévé. 7 Hogy el ne kerüljön Izrael fiainak birtoka egyik törzsből a másik törzsbe, hanem mindenki atyái törzseinek birtokához ragaszkodjék Izrael fiai közül. 8 És minden leány, aki birtokot örököl Izrael fiainak törzsei közül, valakinek atyuk törzse családjából legyen feleségévé, hogy Izrael fiai örököljék, kiki az ő atyának birtokát; 9 és el ne kerüljön a birtok egyik törzsből a másik törzsbe, hanem kiki ragaszkodjék birtokához, Izrael fiainak törzsei. 10 Amint parancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek Celofchod leányai. 11 És lettek Máchlo, Tirczo, Choglo, Milko és Nónó, Celofchod leányai, nagybátyjaik fiainak feleségeivé; 12 Menásse, József fiának fiai családjából valóknak lettek feleségeivé, és megmaradt birtokuk atyuk törzsében.

5 Mózes

1 Ezek a szavak, amelyekkel szólott Mózes egész Izraelhez a Jordánon innen, a pusztában, a síkságon, a nádastengerrel szemben, Poron meg Tófél és Lovon meg Cházérősz és Di-Zohov között. **2** Tizenegy napi út a Chórebtől, a Széir hegye felé Kádes-Bárneáig. **3** És volt a negyvenedik évben, a tizenegyedik hónapban, a hónap elsején, szól Mózes Izrael fiaihoz mind aszerint, amint az Örökkévaló parancsolta neki az Ő számukra; **4** miután megverte Szichónt, az Emóri királyát; aki Chesbónban lakott és Ógot, Boson királyát, aki lakott Ástoroszban, Edreiben, **5** A Jordánon innen; Móáb országában kezdte Mózes magyarázni ezt a tant, mondván: **6** Az Örökkévaló, a mi Istenünk szól hozzáink a Chóreben, mondván: Eleget laktatok már a hegyl alatt. **7** Forduljatok meg és vonuljatok és menjetek az Emóri hegyéhez és minden szomszédjaihoz a síkságon, a hegyen, az alföldön, a déli vidéken és a tenger partján, a Kánaáni országába, a Libánónra, a nagy folyamig, a Perosz folyamig. **8** Lásd, elétek adtam az országot, menjetek be és foglaljátok el, az országot, melyről megesküdtött őseiteknek: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy nekik adják és magzatuknak utánuk. **9** És szóltam hozzájok abban az időben, mondván: Nem bírlak egymagam vinni benneteket. **10** Az Örökkévaló, a ti Istenetek megsokasított benneteket, és íme ti ma annyian vagytok, mint az ég csillagai sokaságra nézve. **11** Az Örökkévaló; őseitek Istene tegyen hozzájok ezerszer annyit, mint vagytok és áldjon meg benneteket, amint szól felőletek. **12** Hogy vigyem egymagam fáradalmatokat, terheteket és pörlekedésteket? **13** Adjatok közületek bőlc férfiakat és értelmeseket és ismereteseket törzseitek szerint, és én teszem azokat fölétek. **14** Ti feleltetek nekem és mondátok: Jó a dolog, amiről szóltál, hogy megteszed. **15** Vettek tehát törzseitek fejeit, bőlc férfiakat és ismereteseket és tettem őket fejekké fölétek, ezrek tisztejivé, százak tisztejivé, ötvenek tisztejivé és tizek tisztejivé, meg felügyelőkké törzseitek szerint. **16** És megparancsoltam bíráitoknak abban az időben, mondván: Hallgassátok meg testvéreiteket és ítéletjek igazzággal ember és társa közt, meg az Ő idegené közt. **17** Ne ismerjetek tekintélyt az ítéletben, a kicsinyt, mint a nagyot hallgassátok meg, ne féljetek senkitől, mert az ítélet Istené; amely dolog pedig nehéz nektek; azt hozzájok élém, hogy meghallgassam. **18** És megparancsoltam nektek abban az időben minden dolgokat, melyeket megtegyetek. **19** Mi elvonultunk a Chórebtől és végigmentünk eme egész, nagy és félelmetes pusztán, melyet láttatok, az Emóri hegye felé, amint parancsolta nekünk az Örökkévaló, a mi Istenünk és elérkeztünk Kádes-Barneáig. **20** És mondattam nektek: Elérkeztetek az Emóri hegyéig, melyet az Örökkévaló, a mi Istenünk nekünk ad. **21** Lásd, elédadtad az Örökkévaló, a te Istened az országot, menj föl, foglalj el, amint szól az Örökkévaló, őseid Istene hozzád; ne félj és ne csüggeld! **22** Akkor odaléptek hozzám mindenjában és mondátok: Hadd küldjünk férfiakat magunk előtt, hogy kikémelejék nekünk az országot és hozzanak nekünk feleletet az út felől, amelyen fölmegyünk és a városok felől, amelyekhez elérkezünk. **23**

Jónak tetszett szemeimben a dolog, vettek közületek tizenkét férfiút, egy férfiút törzsenként. **24** Ők megfordultak és fölmények a hegyre, elérkeztek Eskol volgyéig és kikémlelték azt. **25** Vettek kezükbe az ország gyümölcséből és lehozták nekünk; és hoztak nekünk feleletet és mondatták: Jó az ország, melyet az Örökkévaló, a mi Istenünk nekünk ad. **26** De ti nem akartatok fölmenni és ellenszegültetek az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsának. **27** Zúgolódhatok sátráitokban és mondatták: Mert gyűlölt bennünket az Örökkévaló, azért vezetett ki bennünket Egyiptom országából, hogy adjon minket az Emóri kezébe, hogy elpusztíson bennünket. **28** Hová menjünk mi föl? Testvéreink elcsürgeszették szívünket, mondván: Nagyobb és hatalmasabb nép az nálonknál, a városok nagyok és az égig megerősítve, meg az ánonkíták fiait is láttuk ott. **29** És mondattam nektek: Ne ijjedjetek meg és ne féljetek tőlük. **30** Az Örökkévaló, a ti Istenetek, aki jár előttetek, ő harcol majd értetek, minden aszerint, mint cselekedett veletek Egyiptomban szemeitek láttára, **31** meg a pusztában, amelyet láttál, hogy vitt téged az Örökkévaló, a te Istened, amint viszi valaki az Ő fiát, az egész úton, amelyen jártatok, még elérkeztek erre a helyre. **32** De ebben a dologban nem hittetek az Örökkévalóban, a ti Istenetekben, **33** aki jár előttetek az úton, hogy kikémelejtenek helyet, ahol táborozzatok, tűzben éjjel, hogy mutassa nektek az utat, amelyen menjetek, és felhőben nappal. **34** És az Örökkévaló meghallotta szavaitok hangját, megharagudott és megesküdtött, mondván: **35** Nem fogja látni egy sem a férfiak közül, ez a gonosz nemzedék, a jó országot, melyről megesküdtetem, hogy őseiteknek adom, **36** kivéve Kálebet, Jefune fiát; ő fogja látni, neki adom a földet, ahol járt és fának, mivelhogy teljesen járt az Örökkévaló után. **37** Rám is megharagudott az Örökkévaló miattatok, mondván: Te sem fogsz oda, bemenni. **38** Józsua, Nún fia, ki előtte áll, ő meggy oda be, őt bátorítsd, mert ő fogja birtokba adni Izraelnek **39** Gyermekitek pedig, akikről mondatták, martalékká lesznek és fiaitok, akik még nem ismerik ma a jót és a rosszat, ők mennek oda be; nekik adom és ők fogják azt elfoglalni. **40** Ti pedig forduljatok meg és vonuljatok a pusztába a nádastenger felé. **41** De ti feleltetek és mondatták nekem Vétkenzünk az Örökkévaló ellen, mi föl akarunk menni, hogy harcolunk minden aszerint, amint parancsolta nekünk az Örökkévaló, a mi Istenünk; felkötöttétek, kiki az Ő harci eszközeit és készek voltatok fölmenni a hegyre. **42** De az Örökkévaló mondta nekem: Mondt nekik: Ne menjetek föl és ne harcoljatok, mert én nem vagyok közeppetetek, hogy vereséget ne szenvedjetek ellenségeitek előtt. **43** És szóltam hozzájok, de ti nem hallgattatok rám és ellenszegültetek az Örökkévaló parancsának, dacoltatok és fölmentetek a hegyre. **44** Akkor kijött az Emóri, aki azon a hegyen lakott, elétek és töldöztek benneteket, mint a méhek teszik, és szérvterek benneteket Széirben egész Chormoig. **45** És visszatértetek és sírtatok az Örökkévaló színe előtt, de az Örökkévaló nem hallgatta meg szavatokat és nem figyelt rátok. **46** És maradtatok Kádesben sok ideig, amennyi ideig maradtatok.

2 Mi megfordultunk és vonultunk a pusztába, a nádastenger felé, amint szól hozzáma az Örökkévaló és megkerültük a Széir hegyét sok ideig, 2 És szól az Örökkévaló hozzá,

mondván: 3 Eleget kerületek már ezt a hegyet, forduljatok északra, 4 A népnek pedig, parancsold meg, mondván: Ti átvonultok a ti testvéreitek, Ézsau fiainak határán; akik Széirben laknak, ők félnek tőletek, de ti órizkedjetek nagyon; 5 ne támadjátok meg őket, mert nem adok nektek az országukból egy talpalatnyit sem, mert Ézsaunak adtam örökségül a Széir hegeséget. 6 Eledelt pénzen vegyetek tőlük, hogy ehessetek és vizet is pénzen vegyetek tőlük, hogy ihassatok. 7 Mert az Örökkévaló, a te Istened megáldott téged kezed minden munkájában, ismerte jártadat a nagy pusztán át; a negyven éven át az Örökkévaló, a te Istened veled volt, nem hiányzott neked semmi sem. 8 És mi elvonultunk testvéreinktől, Ézsau fiaitól, akik Széirben laknak; a síkság útja felől, Elásztól és Eczián-Gevertől. Megfordultunk és vonultunk Móáb pusztájára útján. 9 És mondta az Örökkévaló nekem: Ne szorongasd Móáböt és ne támadd meg háborúval, mert nem adok neked az ő országából örökséget, mert Lót fiainak adtam őrt örökségül. 10 Az émiták laktak előbb benne, egy nagy nép, számos és szálas, mint az ánonkiták, 11 Óriásoknak tartatnak ők is, mint az ánonkiták, a moabiták pedig émitáknak neveztek őket. 12 Széirben pedig előbb a chóríták laktak és Ézsau fiai elűzték őket, elpusztították őket maguk elől és laktak az ő helyükben; úgy mint Izrael tett az ő öröksége országával, melyet az Örökkévaló adott nekik. 13 Most kerekedjetek föl, vonuljatok át a Zered patakján. És mi átvonultunk a Zered patakján. 14 És az idő, mialatt mentünk Kádes-Bárneától, amíg átvonultunk a Zered patakján, harmincnyolc év volt; amíg nem kiveszett az egész nemzedék, a harcosok a tábor középeből, amint megesküdött az Örökkévaló felőlük. 15 És az Örökkévaló keze is volt rajtuk, hogy elveszítse őket a tábor közepéből, míg nem kivesztek. 16 És volt, midőn kiveszett mind a harcos, elhalván a nép közül, 17 szólt hozzáim az Örökkévaló, mondván: 18 Te átvonulsz ma Móáb határán, Oron át, 19 és közeledsz Ámmón fai felé, ne szorongasd őket és ne támadd meg őket, mert nem adok Ámmón fiainak országából neked örökséget, mert Lót fiainak adtam azt örökségül. 20 Az óriások országának tartják azt is; óriások laktak benne előbb, és az ámmóniták neveztek őket zámniumitáknak. 21 Nagy nép, számos és szálas, mint az ánonkiták; de az Örökkévaló elpusztította őket előlük, és ők elűzték őket és laktak a helyükben. 22 Amiképpen cselekedett Ézsau fiaival, akik Széirben laktak, hogy elpusztította a Chórít előlük és ők elűzték azt és laktak a helyükben mind e mai napig. 23 És az ávviták, akik falvakban laktak Ázzög – a káftoriták, akik kimentek Káftorból, elpusztították őket és laktak az ő helyükben. 24 Kerekedjetek föl, induljatok és vonuljatok át az Árnón patakján; lásd, én kezedbe adtam Szichánt, Chesbón királyát, az Emórit és országát, kezdd meg elfoglalni és támadd meg háborúval. 25 Ezen a napon kezdem én bocsátani a tőled való rettegést és féleelmet a néprekre az egész ég alatt; amint hallani fogják híredet, megremegnek és reszketnek előtted. 26 És küldtem követeket Kedémősz pusztájából Szichónhoz, Chesbón királyához, békés szavakkal, mondván: 27 Hadd vonuljak át országodon; csak az országúton fogok menni, nem térek le sem jobbra, sem balra. 28 Eledelt pénzért adj el nekem, hogy ehessem, vizet pénzért adj el nekem, hogy ihassam, csak

hadd vonuljak át gyalog, 29 – amint tettek velem Ézsau fiai, akik Széirben laknak és a móabiták, akik Orban laknak, – amíg nem átvonulok a Jordánon abba az országba, melyet az Örökkévaló, a mi Istenünk ad nekünk. 30 De nem akarta Szichón, Chesbón királya, hogy átvonultasson minket, mert megkeményítette az Örökkévaló, a te Istened a lelkét és makaccsá tette a szívét, hogy kezedbe adja, mint a mai nap van. 31 És mondta az Örökkévaló nekem: Lásd, elkezdtem előd adni Szichánt és az ő országát, kezdd meg elfoglalni, hogy elfoglald az ő országát. 32 És kivonult Szichón elénk, ő és egész népe háborúra Johaczba. 33 De az Örökkévaló, a mi Istenünk elénk adta őt, mi megvertük őt és fiait, meg egész népét. 34 És meghódítottuk minden várost: ferfiakat, nőket és gyermekeket, nem hagytunk meg maradékot. 35 Csak a barmot vettük prédaul magunknak és a városok zsákmányát, melyeket meghódítottunk. 36 Áróértől, mely az Árnón-patak partján van és a várostól, mely a völgyben van egész Gileádig, nem volt város, mely erősebb lett volna nálunk; minden elénk adta az Örökkévaló, a mi Istenünk. 37 Csak az Ámmón fiainak országához nem közeledtél, a Jábbók-patak egész partjához, meg a hegység városaihoz és mindenhol, amit eltiltott az Örökkévaló, a mi Istenünk.

3 Megfordultunk és fölmentünk Boson felé; és kijött Óg, Boson királya elénk, ő és egész népe háborúra Edreibe. 2 És az Örökkévaló mondta nekem: Ne fej tőle, mert kezedbe adtam őt és egész népét, meg országát; tégy vele, amint tettek Szichónnal, az Emóri királyával, aki Chesbónban lakik. 3 És az Örökkévaló, a mi Istenünk kezünkbe adta Ógot is, Boson királyát és egész népét; mi megvertük őt úgy, hogy nem hagytunk belőle maradékot. 4 Meghódítottuk minden városait az időben, nem volt város, melyet el nem vettünk tőlük; hatvan várost, Árgóv egész vidékét, Óg birodalmát Bosonban. 5 Mindezek erősített városok voltak, magas fallal, kapukkal és tolózárral, kivéve az igen sok nyílt várost. 6 És kiirtottuk azokat, amint tettünk Szichónnal, Chesbón királyával, kiirtva minden várost ferfiakat, nőket és gyermekeket. 7 Mind a barmot pedig és a városok zsákmányát magunknak vettük prédaul. 8 Elvettük abban az időben az országot az Emóri két királyának kezéből, mely a Jordánon innen van, az Árnón patakjától a Chermón hegycsúcsig; 9 – a czidóniták nevezik a Chermón Szírjónnak, az Emóri pedig Szenirnek nevezi; 10 a síkság minden városát, az egész Gileádot, egész Bosont, Szálchóig és Edreig, Óg birodalmának városait Bosonban. 11 Mert csak Óg, Boson királya maradt az óriások maradékából; íme ágya vaságy, nemde Rábbász-Bené-Ámmónban van, hosszúsága kilenc könyök és négy könyök a szélessége, a férfi könyöke szerint. 12 És ezt az országot elfoglaltuk abban az időben, Áróértől, mely az Árnón patakja mellett van, meg Gileád hegységének felét és városait adtam a Rúbéninak és Gádinak. 13 Gileád többi részét pedig, meg az egész Bosom, Óg birodalmát adtam Menásse feltörzsének; az Árgóv egész vidékét, amaz egész Bosont nevezik az óriások országának. 14 Joir, Menásse fia elvette Árgóv egész vidékét, a Gesúri és Maáchoszi határáig és elnevezte azokat az ő nevéről; Bosont Chávvosz-Joirnak

mind e mai napig. **15** Mochirnak pedig adtam Gileádot. **16** A Rúbéninek és a Gádinak pedig adtam Gileádtól egész az Árnón patakjáig, a patak középét határol, a Jábób patakjáig, az Ámmón fiainak határán, **17** és a síkságot, a Jordánt határol, Kinneresztől a síkság tengeréig, a Piszga lejtői alatt, keletre. **18** És megparancsoltam nektek abban az időben, mondván: Az Örökkévaló, a ti Istenetek adta nektek ezt az országot, hogy elfoglaljátok azt; fölfegyverkezve vonuljatok testvéreitek, Izrael fiai előtt, mind a hadba valók. **19** Csak nejeitek, gyermekeitek és nyájaitok – tudom, hogy sok nyájatok van – maradjanak városaitokban, melyeket nektek adtam, **20** mindaddig, míg nyugalmat szerez az Örökkévaló testvéreiteknek, úgy mint nektek és elfoglalják ők is az országot, melyet az Örökkévaló, a ti Istenetek ad nekik a Jordánon túl, azután visszatérhettek, kiki az ő birtokához, melyet nektek adtam. **21** Józsuanak pedig megparancsoltam abban az időben, mondván: Szemeid látták mindenzt, amit tett az Örökkévaló, a ti Istenetek a két királlyal; így fog tenni az Örökkévaló mindenáma birodalmakkal, aholáv te átvonulsz. **22** Ne féljetek tőlik, mert az Örökkévaló, a ti Istenetek az, aki harcol értetek. **23** És könyörögtem az Örökkévalónak abban az időben, mondván: **24** Uram, Istenem te elkezdted megmutatni szolgádnak nagyságodat és erős kezedet; hisz ki oly Isten az égben és a földön, aki cselekednék a te cselekedeteid és hatalmad szerint? **25** Hadd vonuljak át, kérlek, hogy lássam azt a jó országot, mely a Jordánon túl van, azt a jó hegyet és a Libánót. **26** De fölgerjedt az Örökkévaló ellenem miattatok és nem hallogatott rám; azt mondta az Örökkévaló nekem: Elég! ne szólj hozzá többé ebben a dologban. **27** Menj fől a Piszga csúcsára, vesd fől szemeidet nyugatra, északra, délré és keletre és nézd meg szemeiddel, mert nem fogsz átvonulni ezen a Jordánon. **28** Adj parancsot Józsuanak, erősítsd és bátorítsd őt, mert ő fog átvonulni a nép előtt és ő fogja birtokba adni nekik az országot, melyet látsz. **29** Így maradtunk a völgyben, Bész-Péórral szemben.

4 És most Izrael, halljad a törvényeket és rendeleteket, melyekre én taníttam benneteket, hogy megtégyétek, hogy eljétek és bemenjetek és elfoglaljátok az országot, melyet az Örökkévaló, őseitek Istone az nektek. **2** Ne tegyetek hozzá az igéhez, melyet én parancsolok nektek és ne vegyetek el belőle, hogy megőrizzétek az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsait, melyeket én parancsolok nektek. **3** Szemeitek látták, amit az Örökkévaló cselekedett Baál-Péór miatt, hogy mindenkit, aki járt Baál-Péór után, elpusztított az Örökkévaló, a te Istened közepdből. **4** Ti pedig, kik ragaszkodtatok az Örökkévalóhoz, a ti Istenetekhez, mindenjában éltek ma. **5** Lásd, tanítottalak benneteket törvényekre és rendeletekre, amint parancsolta nekem az Örökkévaló, az én Istenem, hogy cselekedjetek aszerint az országban, ahova bementek, hogy elfoglaljátok azt. **6** Örizzétek meg tehát és tegyétek meg, mert az a ti bölcseségek és értelmetek a népek szemeiben, amelyek hallják mindenket a törvényeket és mondják majd: Bizony bölcs és értelmes ez a nagy nemzet! **7** Mert melyik az a nagy nemzet, melyhez Isten oly közel van, mint az Örökkévaló, a mi Istennünk, bárholt szólítjuk őt? **8** És melyik az a nagy nemzet, melynek oly igazságos törvényei és rendeletei vannak, mint ez az egész

tan, melyet én ma elétek teszek? **9** Csak órizkedjél és órizd nagyon a te lelkedet, hogy el ne felejtsd a dolgokat, melyeket szemeid láttak és hogy el ne távozzanak szívedből életed mindennapjain át, hanem ismertesd meg azokat fiaiddal és fiaid fiaival; **10** azt a napot, melyen álltál az Örökkévaló, a te Istened előtt a Chóreben, amikor azt mondta nekem az Örökkévaló: Gyűjtsd egybe nekem a népet, hogy hallassam velük szavaimat, hogy megtanuljanak engem félni minden időben, amíg élnek a földön, és fiaikat is megtanítsák. **11** És ti odaléptetek és megállottatok a hegynél, a hegy pedig égett tűzben az ég szívéig, sötétség, felhő és sűrű homály között. **12** És az Örökkévaló szólt hozzátok a tűz középéről, a szavak hangját hallottatok, de alakot nem láttatok a hangon kívül. **13** Kijelentette nektek szövetségét, amelyet parancsolt nektek, hogy megtégyék: a tíz igét, és főlírta azokat két kötőlábra. **14** Nekem pedig megparancsolta az Örökkévaló abban az időben, hogy megtanítsalak benneteket törvényekre és rendeletekre, hogy megtégyék azokat az országban, amelybe ti átvonultok, hogy elfoglaljátok azt. **15** De órizkedjetek nagyon lelketek miatt, mert nem láttatok semmi alakot, amely napon szólt az Örökkévaló hozzájuk a Chóreben, a tűz közül, **16** hogy meg ne romoljatok és készítsetek magatoknak faragott képet, bármely bálvány alakját, képmását férfi személynek vagy nőnek; **17** képmását bármely állatnak, mely a földön van, képmását bármely szárnyas madárnak, mely repül az ég felé; **18** képmását bármely csúszómászónak a földön, képmását bármely halnak, mely a vízben van, a föld alatt. **19** Hogy fől ne vesd szemeidet az égre és látván a napot, a holdat és a csillagokat, az égnek minden sereget, megbotlász és leborulás előttük és szolgálód ezeket, melyeket az Örökkévaló, a te Istened kiosztott minden népek számára; az egész ég alatt; **20** benneteket – pedig vett az Örökkévaló és kivezetett benneteket a vaskohóból, Egyptomból, hogy legyek neki öröksége népéül, mint a mai napon van. **21** Rám pedig haragudott az Örökkévaló miattatok és megesküdött, hogy nem vonulok át a Jordánon, és hogy nem megyek be a jó országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad birtokul; **22** hanem meghalok én ebben az országban, nem vonulok át a Jordánon, de ti átvonultok és elfoglaljátok azt a jó országot. **23** Órizkedjetek, hogy el ne felejtsék az Örökkévaló, a ti Istenetek szövetségét, amelyet veletek kötött és készítsetek magatoknak faragott képet, bárminek alakját, amit eltiltott neked az Örökkévaló, a te Istened. **24** Mert az Örökkévaló, a te Istened emésztő tűz, buzgó Isten. **25** Ha nemzesz majd fiakat és unokákat és rég laktok már az országban és megromoltok és csináltok faragott képet, bárminek alakját és teszik azt, ami rossz az Örökkévaló, a te Istened szemeiben, hogy megharagítások; **26** tanukul hívom ellenetek ma az egét és a földet, hogy el fogtok veszni hamar az országból, ahova átvonultok a Jordánon, hogy elfoglaljátok; nem fogtok rajta hosszú ideig élni, hanem el fogtok pusztulni. **27** És elször az Örökkévaló benneteket a népek közé és csekély számmal fogtok megmaradni a nemzetek között, ahova elvezet az Örökkévaló benneteket. **28** Ott szolgálhattok majd isteneiket, ember kezének művét, fát és követ, melyek nem látnak, nem hallanak, nem esznak és nem szagolnak. **29** Onnan majd keresitek az Örökkévalót a te Istenedet és meg is

talád, ha keresed egész szíveddel és egész lelkeddel. **30** Szorultságodban, amikor majd érnek téged mind e dolgok a késő jövőben, akkor megtérsz az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez és hallgatsz a szavára. **31** Mert irgalmas Isten az Örökkévaló a te Istened, nem enged ellankadnod és nem ront meg téged, nem felejti el Őseid szövetségét, melyre megesküdött nekik. **32** Mert kérdezz csak az előbbi időkről, melyek előtted voltak, ama naptól kezdve, mikor teremtett az Isten embert a földre, az ég egyik szélétől az ég másik széléig: vajon történt-e ilyen nagy dolog vagy hallatszott-e hozzá hasonló? **33** Vajon hallotta-e a nép Isten hangját szólni a tűz közepéből, amint te hallottad, és életben maradt? **34** Vagy megkísérlette-e Isten, hogy elmenjen és vegyen magának nemzetet másik nemzet közül kísértésekkel, jelekkel és csodákkal, háborúval, erős kézzel, kinyújtott karral és nagy félelemetességekkel, minden aszerint, amint tette veletek az Örökkévaló, a ti Istenetek Egyiptomban; a te szemeid láttára? **35** Neked megmutattattott, hogy megtudjad, hogy az Örökkévaló az Isten és senki más kívüle. **36** Az égből hallatta veled hangját, hogy oktasson téged és a földön mutatta neked nagy tüzét és szavait hallottad a tűz közepéből. **37** Azért, mert szerette a te Őseidet, kiválasztotta magzatukat utánuk és kivezetett téged Ő maga a nagy erejével Egyiptomból. **38** hogy elűzzön nagyobb nemzeteket és hatalmasabbakat nálad előled, hogy elvigyen téged és adja neked az Ő országukat birtokul, mint a mai napon van. **39** Tud meg ma és vedd szívedre, hogy az Örökkévaló az Isten az égből fönt és a földön alant, és senki más! **40** Örizd meg törvényeit és parancsolatait, melyeket én ma parancsolok neked, hogy jó dolgod legyen neked és fiaidnak utánad, és hogy hosszú ideig élj ama földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked minden időre. **41** Akkor különített el Mózes három várost, a Jordánon innen napkeletrre, **42** hogy odameneküljön a gyilkos, aki megöli felebarátját szándék nélkül, és Ő nem gyűlölege neki sem tegnapról, sem tegnapelőtről, meneküljön eme városok egyikébe, hogy életben maradjon: **43** Becszt a pusztában, a síkföldön Rúbénitől és Rámótól Gileádban a Gáditól és Góból Bosonban a Menássetől. **44** És ez a tan; melyet tett Mózes Izrael fiai elé. **45** Ezek a bizonyságok, a törvények és rendletek, melyeket elmondott Mózes Izrael fiainak, mikor kivonultak Egyiptomból; **46** a Jordánon innen a völgyben, Bész-Peórral szemben, Szichón, az Emori királyának országában, aki lakott Chesbónban, akit megvert Mózes és Izrael fiai, mikor kivonultak Egyiptomból. **47** És elfoglalták az országát és Ógnak, Boson királyának országát, az Emori két királyát, amely a Jordánon innen napkeletre van **48** Áróértől, mely az Árnón patakjának partján van; egész Szión hegycsúcsig, az Chermón, **49** és az egész síkságot a Jordánon innen, keletről egész a síkság tengeréig, a Piszga lejtői alatt.

5 Mózes szólította egész Izraelt és mondta nekik: Halljad Izrael a törvényeket és a rendeleteket, amelyeket én elmondk füleitek hallatára ma; tanuljátok meg azokat és örizzétek meg, hogy megtégyétek. **2** Az Örökkévaló, a mi Istenünk szövetséget kötött velünk Chóreben. **3** Nem (csak) atyáinkkal kötötte az Örökkévaló ezt a szövetséget, hanem velünk (is), kik mi itt vagyunk ma, mindenjában életben. **4** Színről színrre szolt az

Örökkévaló veletek a hegyen, a tűz közül, **5** – én áltam az Örökkévaló közt és ti köztetek abban az időben, hogy kijelentsem nektek az Örökkévaló szavát, mert ti feltetek a tűztől és nem mentetek fől a hegyre, – mondván: **6** Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki kivezettelek téged Egyiptom országából, a rabszolgák házból. **7** Ne legyenek neked más isteneid az én színem előtt. **8** Ne csinálj magadnak faragott képet, bármely alakját annak, ami az égből van fönt és ami a földön van alant és ami a vízben van a föld alatt. **9** Ne borulj le előtük és ne szolgáld azokat; mert én az Örökkévaló, a te Istened, buzgó Isten vagyok, aki megbüntetem az atyák vétkét a gyermekekben harmad- és negyedíziglen, aikik engem gyűlölnek; **10** de szeretetet gyakorlok ezeríziglen azokkal, aikik engem szeretnek és megőrzik parancsolataimat. **11** Ne ejtsd ki az Örökkévaló, a te Istened nevét hiába, mert nem hagyja büntetlenül az Örökkévaló azt, aki kiejt az Ő nevét hiába. **12** Örizd meg a szombat napját, hogy megszenteljed, amint megparancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened. **13** Hat napon át dolgozzál és végezd minden munkádat; **14** de a hetedik nap szombatja az Örökkévalónak, a te Istenednek; ne végezz semmi munkát, se te, se fiad, se leányod, se szolgád, se szolgálód, se ökröd, se szamarad és semmiféle barmod, se az idegened, aki kapuidban van, hogy nyugodjék szolgád és szolgálód, mint tenmagad. **15** Emlékezzél meg arról, hogy rabszolga voltál Egyiptom országában, de kivezetett téged onnan az Örökkévaló, a te Istened erős kézzel és kinyújtott karral; azért parancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy megtartsd a szombat napját. **16** Tiszted atyádat és anyádat, amint megparancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy hosszú életű légy és hogy jó dolgod legyen a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. **17** Ne ölj! **18** Ne törj házasságot! **19** Ne lopj! **20** Ne vallj felebarátod ellen mint hamis tanú! **21** Ne kívánd meg felebarátod feleségét és ne vágyakozzál felebarátod házára, mezéjére, szolgájára, szolgálójára, ökrére, szamarára és semmirre, ami felebarátod! **22** Ez igéket mondta az Örökkévaló egész gyülekezeteteknek a hegyen, a tűz, a felhő és a sűrű homály közül fennhangon, de nem többet; és főlírta azokat két kötőtáblára és átadtá nekem. **23** És történt, mikor ti hallottatok a hangot a sötétség közül és a hegy égett a tűzben, akkor odaléptek hozzám törzseitek minden fejei és véneitek, **24** és mondatták: Íme, megmutatta nekünk az Örökkévaló, a mi Istenünk az Ő dicsőségét és nagyságát, hangját pedig hallottuk a tűz közül; ezen a napon láttuk, hogy Isten szól az emberhez és ez életben maradt. **25** De most miért halunk meg? Mert megemészett bennünket ez a nagy tűz; ha még tovább halljuk az Örökkévaló, a mi Istenünk hangját, akkor meghalunk. **26** Mert ki az a halandó, aki hallotta az élő Isten hangját szólani a tűz közül, mint mi és életben maradt? **27** Lépj te oda és halljad mindenzt, amit mond az Örökkévaló, a mi Istenünk és te mond el nekünk mindenzt, amit szól az Örökkévaló, a mi Istenünk hozzád, hogy halljuk és megtégyük. **28** És az Örökkévaló hallotta szavaitok hangját, midőn szóltatok hozzádm; és az Örökkévaló mondta nekem; Hallottam a nép szavainak hangját, amellyel szóltak hozzád; jól mondta mindenzt, amit szóltak. **29** Vajha ez a szívük maradna nekik, hogy féljenek engem és

megőrizzék minden a parancsolataimat minden időben, hogy jó dolguk legyen nekik és fiaiknak örökké. **30** Menj, mondд nekik: Térjetek vissza sátraiokba! **31** Te pedig állj itt nálam, hadd mondom el neked minden a parancsolatot, a törvényeket és a rendeleteket, amelyekre őket tanítsd, hogy megtegyék az országban, melyet én adok nekik, hogy elfoglalják. **32** Azért őrizzétek meg, hogy úgy cselekedjetek, amint parancsolta az Örökkévaló, a ti Isteneknek, ne térdetek el se jobbra, se baba, **33** Mindazon az úton, melyet parancsolt az Örökkévaló; a ti Isteneknek, járjatok, hogy éljetek, jó dolgotok legyen és hosszú ideig maradjatok az országban, melyet elfoglaltok.

6 Ez a parancsolat, (ezek) a törvények és rendeletek, melyeket az Örökkévaló, a ti Istenek parancsolt, hogy tanításak benneteket azokra, hogy megtegyék az országban, ahova átvonultok, hogy azt elfoglaljátok. **2** Hogy félj az Örökkévalót, a te Istenedet, hogy megőrizd minden törvényeid és parancsolataid, amelyeket én parancsolok neked, te, fiad és fiadnak fia, életed minden napjain át, hogy hosszú életű légy. **3** Halljad tehát Izrael és őrizd meg, hogy megtegyed, hogy jó dolgod legyen és hogy nagyon sokasodjatok, amint ígérte az Örökkévaló, őseid Istene neked, a tejel-mézzel folyó országban. **4** Halljad Izrael, az Örökkévaló, a mi Istennünk, az Örökkévaló egy! **5** Szeresd tehát az Örökkévalót, a te Istenedet egész szíveddel, egész lelkeddel és egész erőddel. **6** És legyenek ezek az igék, melyeket ma parancsolok neked, a szívedben. **7** Vésd be azokat gyermekednek és beszélj róluk, mikor ülsz házadban, mikor jársz az úton, mikor lefekszel és mikor fölkelsz. **8** Kösd azokat jelül kezedre és legyenek homlokötööl szemeid között. **9** És írd azokat házad ajtófeire és kapuidra. **10** És lesz, ha elvisz téged az Örökkévaló, a te Istened az országba, melyről megesküdött őseidnek: Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy neked adj, nagy és jó városokat, melyeket nem te építettél, **11** és házakat telve minden jóval, melyeket nem te tölöttél meg és kivált kutakat, melyeket nem te vájtál ki, szőlöket és olajfákat, melyeket nem te ültetted; és eszel és jöllaksz: **12** Őrizkedjél, hogy el ne felejtsd az Örökkévalót, aki kivezetett téged Egyiptom országából, a rabszolgák házából. **13** Az Örökkévalót, a te Istenedet félj, őt szolgál és nevére esküdjé! **14** Ne járjatok más istenek után a népek istenei közül, amelyek körülöttek vannak. **15** Mert buzugó Isten az Örökkévaló, a te Istened közepedben, hogy fel ne gerjen az Örökkévaló, a te Istened haragja ellened és elpusztíson a föld színéről. **16** Ne kísértsétek meg az Örökkévalót, a ti Isteneket, amint megkísértették Másszóban. **17** Őrizzétek meg az Örökkévalót; a ti Istenek parancsait, bizonyásait és törvényeit, melyeket neked parancsolt. **18** Tedd azt, ami igaz és jó az Örökkévaló szemeiben, hogy jó dolgod legyen, bemenjél és elfoglalj a jó országot, melyről megesküdött az Örökkévaló a te őseidnek, **19** hogy elkergeti minden az ellensegeidet előled, amint szólt az Örökkévaló. **20** Ha kérdez fiad téged holnap, mondván: Mire valók a bizonyások, törvények és rendeletek, melyeket az Örökkévaló, a mi Istennünk nektek parancsolt? **21** Akkor mondд fiadnak: Rabszolgái voltunk Fáraónak Egyiptomban, de az Örökkévaló kivezetett bennünket Egyiptomból erő-

kezzel; **22** és tett az Örökkévaló jeleket és csodákat, nagyokat és veszedelmeseket, Egyiptomban Fáraón és egész házán szemünk láttára. **23** Bennünket pedig kivezetett onnan, hogy elhozzon bennünket, hogy adja nekünk az országot, melyről megesküdött őseinknek. **24** Azért parancsolta meg nekünk az Örökkévaló, hogy megtegyük minden a törvényeket, hogy féljük az Örökkévalót, a mi Istennünket, hogy jó dolgunk legyen minden időben, hogy életben tartson bennünket, mint e mai napon van. **25** És igazságunk lesz az nekünk, ha megőrizzük, hogy megtegyük minden a parancsolatot az Örökkévaló, a mi Istennünk előtt, amint parancsolta nekünk.

7 Ha elvisz téged az Örökkévaló, a te Istened az országba, ahova te bemész, hogy elfoglalját azt és kiűz sok népet előled, a Chittit, a Girgosit, az Emórit, a Kanaánit, a Perizzit, a Chivvit és a Jevúszit, hét nemzetet, számosabbakat és hatalmasabbakat nálad, **2** és elédadjá őket az Örökkévaló, a te Istened és te megvered őket, akkor irtsd ki őket, ne köss velük szövetséget és ne könyörülj rajtuk. **3** Ne házasodjál velük össze, leányodat ne add az ő fiának és leányát ne vedd el a te fiadnak, **4** mert eltérítí fiadat tőlem, hogy szolgálnak más isteneket, és fölgerjed az Örökkévaló haragja ellenetek és elpusztít téged hamarosan. **5** Hanem így tegyetek velük: Oltáraikat rontsátok le, oszlopaikat törjelek össze, ligeteiket vágjátok ki és faragott képeket égessétek el tűzben. **6** Mert szent népe vagy te az Örökkévalónak, a te Istenednek, téged választott ki az Örökkévaló, a te Istened, hogy légy az ő tulajdon népe mind a népek közül, melyek a föld színén vannak. **7** Nem mivel számosabbak vagyok mind a népeknél kedvelt meg az Örökkévaló benneteket és választott ki titeket, hisz ti vagyok a legkevesebben mind a népek között; **8** hanem mert szeret az Örökkévaló benneteket és mert megőrzi az esküt, mellyel megesküdött őseiknek, azért vezetett ki az Örökkévaló benneteket erős kézzel és váltott meg téged a rabszolgák házából, Fáraó, Egyiptom királyának kezéből. **9** Tudd meg tehát, hogy az Örökkévaló, a te Istened, ő az Isten, a hűséges Isten, aki megőrzi a szövetséget és a szeretetet azoknak, kik őt szeretik és megőrzik parancsait ezer nemzedéken át; **10** de megfizet azoknak, aikik őt gyűlölök, mindegyiknek magának, hogy elveszítse; nem késik gyűlölőjével szemben, annak magának fizet meg. **11** Azért őrizd meg a parancsolatot, a törvényeket és a rendeleteket, melyeket én neked ma parancsolok, hogy megtegyed azokat. **12** És lesz jutalmául annak, hogy hallgattok a rendeletekre, megőriztek, hogy megtegyék azokat, megőrzi neked az Örökkévalót, a te Istened a szövetséget és a szeretetet, melyről megesküdött őseidnek. **13** És szeret téged, megáld és megsokasít, megáldja méhed gyümölcsét és földed gyümölcsét, gabonádat, mustodat és olajodat, marháid fajzását és juhaid szaporodását a földön, melyről megesküdött őseidnek, hogy neked adj. **14** Áldottabb leszel minden a népeknél, nem lesz közötted magtalan férfi és magtalan nő, sem barmod között (meddő). **15** És távol tart az Örökkévaló töled minden betegséget, és Egyiptomnak minden gonosz baját, melyeket ismersz, nem fogja rávettetni, hanem bocsátja minden gyűlölőidre. **16** És megemészted minden a népeket, melyeket az Örökkévaló, a te

Istened átad neked, ne sajnálkozzék szemed rajtuk, hogy ne szolgáld az ő Isteneiket, mert tőr az neked. 17 Ha majd azt mondod szívedben; Számosabbak a nemzetek nálam, hogy tudnám én őket elűzni? 18 Ne félj tőlük; emlékezz meg arról, amit tett az Örökkévaló, a te Istened Fáraóval és egész Egyiptommal: 19 A nagy kísértésekrol, melyeket szemeid láttak és a jelekrol meg a csodákról, az erős kézről és a kinyújtott karról, mellyel kivezetett téged az Örökkévaló, a te Istened; így fog tenni az Örökkévaló, a te Istened mind a népekkel, melyektől te félsz. 20 És a darázst is bocsátja az Örökkévaló, a te Istened rájuk, amíg elvesznek, akik megmaradtak és akik elrejtőztek előled. 21 Ne rettegj tőlük, mert az Örökkévaló, a te Istened közepettek van, nagy és félelmetes Isten. 22 És elűzi az Örökkévaló, a te Istened a népeket előled lassan-lassan, nem pusztíthatod ki azokat hamarosan, hogy el ne sokasodjék ellened a mező vadja. 23 És elédadja őket az Örökkévaló, a te Istened és megzavarja őket nagy zavarral, míg el nem pusztulnak; 24 és királyaikat adjá kezedbe, hogy eltöröld nevüket az ég alól, nem állhat meg előtted senki, míg elpusztítod őket. 25 Isteneik faragott képeit égessétek el tűzben, ne kívánd meg az ezüstöt és az aranyat, mely rajtuk van, hogy elvegyed, hogy törbe ne kerülj általa, mert utálata az az Örökkévalónak, a te Istenednek. 26 És ne vigyél utálatot a te házadba, hogy átokká ne légy, mint az; undorodjál tőle és utáld azt, mert átok az.

8 Minden parancsolatot, melyet én ma parancsolok neked, őrizzeted meg, hogy megtégyétek, hogy eljetek, sokasodjatok, bemenjetek és elfoglaljátok az országot, melyről megesküdött az Örökkévaló őseiteknek. 2 Emlékezzel meg az egész útról, amelyen vezetett téged az Örökkévaló, a te Istened e negyven éven át a pusztában, hogy sanyargasson téged, megkísértsen téged, hogy megtudja, mi van a szívedben, vajon megőrződ-e parancsolatait vagy nem? 3 Sanyargatott téged és éhezettet téged, majd enned adta a mannát, melyet nem ismertél és nem ismertek őseid, hogy tudassa veled, hogy nem egyedül kenyérrel él az ember, hanem mindenivel, ami létrejön az Örökkévaló parancsára, él az ember. 4 Ruhád nem kopott le róladd és lábad nem dagadt meg e negyven éven át. 5 Tudd meg tehát szívedben, hogy amint oktatja az ember a fiát, úgy oktat téged az Örökkévaló, a te Istened. 6 Őrizd meg az Örökkévaló, a te Istened parancsait, hogy útjain járj és féljed őt. 7 Mert az Örökkévaló, a te Istened elvisz téged jó országba, hol vízpatakok vannak, források és mélységek, melyek erednek a völgyben és a hegyen, 8 oly országba, hol búza, árpa, szőlő, füge és gránátalma (terem), oly országba, hol olajfa és méz van; 9 oly országba, ahol nem szűkiben eszel kenyereset, ahol nem szenvesz hiányt semmiben oly országba, melynek kövei vas és hegyeiből rezet vágsz. 10 És midőn eszel és jöllaksz, álld az Örökkévalót, a te Istenedet ama jó országért, melyet neked adott. 11 Őrizkedjél, hogy el ne felejtsd az Örökkévalót, a te Istenedet, meg nem őrizvén az ő parancsolatait, rendeleteit és törvényeit, melyeket én parancsolok neked ma; 12 nehogy egyél és jöllakjál, jó házakat építs és bennük lakjál; 13 marhád, juhod sokasodjék, ezüstöd és aranyod sokasodjék és mindenend, a mi lesz, sokasodjék, 14 és akkor fennhígázó legyen szíved és elfelejtsd az Örökkévalót, a te Istenedet, aki kivezetett téged

Egyiptom országából, a rabszolgák házából; 15 aki vezetett téged a nagy és félelmetes pusztán át, ahol mérges kígyó és skorpió, meg szárazság van, ahol nincs víz; aki előhozott neked vizet a sziklászírból; 16 aki enned adta a mannat a pusztában, melyet nem ismertek őseid, hogy sanyargasson és hogy megkísértsen téged, hogy jót tegyen veled jövőben, 17 és te mondjad szívedben: Eróm és kezem hatalma szerezte nekem ezt a vagyon. 18 De emlékezzel meg az Örökkévalóról, a te Istenedről, mert ő az, aki neked erőt ad, hogy szerezze vagyon, hogy fenntartsa szövetségét, melyre megesküdött őseidnek, mint e mai napon van. 19 És lesz, ha elfelejted az Örökkévalót, a te Istenedet és jársz más istenek után, szolgálod azokat és leborulsz előtük, tanúságot teszek ma ellenetek, hogy el fogtok veszni; 20 mint a nemzetek, melyeket elveszít az Örökkévaló előttemek, úgy fogtok elveszni, mivel nem hallgattatok az Örökkévalót, a ti Istenek szavára.

9 Halljad Izrael, te, átvonulsz ma a Jordánon, hogy bemenj elfoglalni nagyobb nemzeteket és hatalmasabbakat nálad, nagy és az égig erősített városokat; 2 nagy és szálas népet, az ánonkiták fiait, akikről magad tudod és magad hallottad: ki állhat meg az Árok fiai előtt? 3 Tudd meg tehát ma, hogy az Örökkévaló, a te Istened az, aki előttem vonul, emésztő tűz, ő fogja őket elpusztítani és ő fogja őket lealázni előttem, hogy elűzd őket és elvezítsd őket hamarosan, amint szólt hozzád az Örökkévaló. 4 Ne szój szívedben, amikor elkergeti az Örökkévaló, a te Istened őket előled, mondván: Igazságomért hozott engem az Örökkévaló, hogy elfoglaljam ezt az országot, és a népek gonoszságáért üzi el az Örökkévaló őket előled. 5 Nem a te igazságodért és egyenes szívedért mész te be, hogy elfoglaljad az ő országukat, hanem e népek gonoszságáért üzi el az Örökkévaló, a te Istened őket előled és hogy megtartsa szavát, melyel az Örökkévaló megesküdött Abrahámnak, Izsáknak és Jákobnak. 6 Tudd meg, hogy nem a te igazságodért adjá neked az Örökkévaló, a te Istened ezt a jó országot, hogy azt elfoglaljad, mert keménnyakú nép vagy te. 7 Emlékezzel meg, el ne felejtsd, hogy mint haragitottad meg az Örökkévalót, a te Istenedet a pusztában; ama naptól kezdve, amelyen kimentél Egyiptom országából, amíg elérkeztetek erre a helyre, ellenszegűlök voltatok az Örökkévalóval szemben. 8 A Chóreben is megharagitottatók az Örökkévalót, és megharagudott az Örökkévaló rátok, hogy elpusztítson benneteket. 9 Mikor fölmentem a hegyre, hogy átvegyem a kőtáblákat, tábláit ama szövetségek, melyet az Örökkévaló kötött veletek és a hegyen maradtam negyven nap és negyven éjjel, kenyereset nem ettem vizet nem ittam. 10 És átadta nekem az Örökkévaló a két kőtáblát, írva Isten újjával, és rajtuk minden igék, melyeket mondott az Örökkévaló nektek a hegyen, a tűz közül, a gyülekezés napján. 11 És volt negyven nap és negyven éjjel multán átadta nekem az Örökkévaló a két kőtáblát, a szövetség tábláit. 12 És mondta nekem az Örökkévaló: kerekedj föl, menj le innen hamar, mert megromlott a te néped, melyet kivezettél Egyiptomból, letértek hamar az útról, melyet nekik parancsoltam, készítettem maguknak öntött képet. 13 És szólt az Örökkévaló hozzáim, mondván: Láttam ezt a népet és íme keménnyakú nép ez. 14 Hagy engem, hogy elpusztítsam

őket és eltöröljem nevüket az ég alól; téged pedig teszlek hatalmasabb és számosabb néppé nála. **15** És megfordultam és lementem a hegyről, a hegy pedig égett tűzben és a szövetség két táblája két kezemben volt. **16** Mikor láttam, hogy íme vétkéztetek az Örökkévaló, a ti Istenetek ellen, készítettetek magatoknak öntött borjút, letértetek hamar az útról, melyet parancsolt nektek az Örökkévaló, **17** akkor megragadtam a két lábat és ledobtam a két kezemből és összetörtém szemeitek láttára. **18** És az Örökkévaló elé vettem magamat, mint az elsőiben, negyven nap és negyven éjjel, kenyeret nem ettem és vizet nem ittam mind a ti vétkeket miatt, mellyel vétkeztetek, azt cselekedvén, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, hogy őt megharagítsátok; **19** mert rettegtem a haragtól és fölgerjedéstől, mellyel haragudott az Örökkévaló rátok, hogy elpusztítson benneteket, és az Örökkévaló meghallgatott engem ezúttal is. **20** Áronra is megharagudott az Örökkévaló nagyon, hogy elpusztítsa; és én imádkoztam Áronért is abban az időben. **21** Vétkeket tárgyat pedig, melyet készítettetek, a borjút, vettem és elégettettem tűzben, összezútam azt, jól megőrvén, míg finom porrá lett, és beledobtam porát a patakba, mely lejön a hegyről. **22** És Távéroban, Másszoban a Kivrósz-hattaávoban megharagitottatók az Örökkévalót. **23** És mikor elküldött az Örökkévaló benneteket Kádes-Bárneából, mondván: Menjetek föl és foglaljátok el az országot, melyet nektek adok, akkor ellenszegültetek az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsának, nem hittetek neki és nem hallgattatok szavára. **24** Ellenzegülök voltak az Örökkévalóval szemben, amely naptól ismerlek benneteket. **25** És az Örökkévaló elé vettem magamat ama negyven nap és negyven éjjel, amíg odavetve maradtam, mert azt mondta az Örökkévaló, hogy elpusztít benneteket. **26** És imádkoztam az Örökkévalóhoz és mondtam: Uram, Istenem ne rontsd meg népedet és birtokodat, melyet megváltottál nagyságoddal, melyet kivezettél erős kézzel. **27** Emlékezzél meg szolgádról, Ábrahámról, Izsákról és Jákobról, ne fordulj a nép makacsságra, gonoszságra és vétke felé. **28** Hogy ne mondja az ország, amelyből kivezettél bennünket: Mert nem bírta az Örökkévaló őket elvinni az országba, melyről szólt nekik és mert gyűlölte őket, vezette ki őket, hogy megölje őket a pusztában. **29** Ók pedig a te néped és birtokod, melyet kivezettél nagy erőddel és kinyújtott karoddlal.

10 Abban az időben mondta az Örökkévaló nekem: Faragi magadnak kőtáblát, amint az elsők voltak, és jöjj föl hozzáma a hegyre és készíts magadnak faladát. **2** És fölírom a tábláakra az igéket, melyek az első táblákon voltak, melyeket összetörtél és tedd azokat a látába. **3** És készítettem látát sittimfából, kifarágtam két kőtáblát, amint az elsők voltak, fölmentem a hegyre és a két tábla a kezemben. **4** És fölírta a táblára az első írás szerint a tíz igét, melyet mondott az Örökkévaló nektek a hegyen, a tűz közül, a gyülekezés napján, és átadta azokat az Örökkévaló nekem. **5** És megfordultam és lejöttem a hegyről, beletettetem a táblákat a látába, melyet készítettem, és ott voltak, amint parancsolta az Örökkévaló nekem. **6** Izrael fiai pedig vonultak Beérosz-Bné Jaákonból Mószéroba; ott halt meg Áron és ott temettetett el, és pappá lett helyette Eleázár, az ó fia. **7** Onnan vonultak Gudgóbá

és Gudgóból Jotvoszoba, vízpatakok földjére. **8** Abban az időben választotta el az Örökkévaló a Lévi törzsét, hogy vigye az Örökkévaló szövetségének látóját, hogy álljon az Örökkévaló színe előtt, hogy ő szolgálja és áldjon az ó nevében minden napig. **9** Azért nem volt a Lévinek része és birtoka az ó testvéreivel, az Örökkévaló az ó birtoka, amint szólt az Örökkévaló, a te Istened hozzá. **10** Én pedig álltam a hegyen, mint az előbbi napokban, negyven nap és negyven éjjel; az Örökkévaló meghallgatott engem ezúttal is, nem akart az Örökkévaló téged megrontani. **11** És mondta az Örökkévaló nekem: Kerekedj föl, menj, hogy vonulj a nép előtt, hogy bemenjenek és elfoglalják az országot melyről megesküdtetem őseiknek, hogy nekik adom. **12** Most pedig Izrael, mit kíván az Örökkévaló, a te Istened tőled; minthogy félij az Örökkévalót, a te Istenedet, hogy jár minden útjain, szeresd őt és szolgáld az Örökkévalót, a te Istenedet egész szíveddel és egész lelkeddel; **13** hogy megörizz az Örökkévaló parancsait és törvényeit, melyeket én ma neked parancsolok a te javadra. **14** Íme az Örökkévalóé, a te Istenedé az ég, az egek ege, a föld és minden, ami rajta van. **15** Csak őseidet kedvelte meg az Örökkévaló, hogy szeresse őket és kiválasztotta magzatukat utánuk, benneteket, mind a népek közül, mint a mai napon van. **16** Metéljétek körül szívetek fitymáját és nyakatokat ne keményítétek meg többé. **17** Mert az Örökkévaló, a ti Istenetek, ő az istenek Istene és az urak Ura, a nagy, hatalmas és félelmetes Isten, aki nem ismer tekintélyt és nem fogad el megvesztegetést; **18** aki jogot szerez az árvának és özvegynek, szereti az idegent, hogy adjon neki kenyeret és ruhát. **19** Szeressétek az idegent, mert idegenek voltatok Egyiptom országában. **20** Az Örökkévalót, a te Istenedet félij, ő szolgáld, hozzá ragaszkodjál és nevére esküdjél. **21** Ő a te dicsőséged és ő a te Istened, aki cselekedte veled eme nagy és rettenetes dolgokat, melyeket szemeid láttak. **22** Hetven lélekkel mentek le őseid Egyiptomba és most tett téged az Örökkévaló, a te Istened, mint az ég csillagait sokaságra nézve.

11 Szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet, őrizd meg őrizetét, törvényeit, rendeleteit és parancsolatait minden időben. **2** És tudjátok meg ma, hogy nem gyermekitekhez (szólok), akik nem ismerik és akik nem látták az Örökkévaló, a ti Istenetek oktatását, az ó nagyságát, az ó erős kezét és kinyújtott karját, **3** jeleit és tetteit, melyeket végzett Egyiptom közepette, Fáraón, Egyiptom királyán és egész országán; **4** és amit tett Egyiptom seregével, lovaival és szekerével, hogy elárasztotta a nádastenger vizét rájuk, midőn üldöztek benneteket és elveszítettek őket az Örökkévaló mind a mai napig; **5** és amit tett veletek a pusztában, amíg elérkeztek erre a helyre; **6** és amit tett Dátánnal és Ábirámmal, Eliov, Rúbén fiának fiával, hogy fölnyitotta a föld az ó száját és elnyerte őket, házaikat, sátatraikat és minden lényt, mely hozzájuk tartozott, egész Izrael közepette; **7** hanem szemeitek látták az Örökkévalónak minden nagy tettét, amelyet végzett. **8** Azért őrizzétek meg minden a parancsolatot, melyet én neked ma parancsolok, hogy erősek legyetek, bemenjetek és elfoglaljátok az országot ahova ti mentek, hogy azzelfoglaljátok, **9** és hogy hosszú életük legyetek a földön, melyről megesküdtött az Örökkévaló őseiknek, hogy nekik adják és magzatuknak, a tejel-mézzel folyó országot. **10** Mert az

ország, ahova te bemész, hogy azt elfoglaljad, nem olyan, mint Egyiptom országa, ahonnan kijöttetek, ahol magodat elvett és megöntözök lábaddal, mint a zöldséges kertet; **11** hanem az ország, ahova ti átvonultok, hogy elfoglaljátok, hegyes-völgyes ország, az ég esőjéből iszik vizet; **12** olyan ország, melynek az Örökkévaló, a te Istened viseli gondját, állandóan rajta vannak az Örökkévaló, te Istenednek szemei, az év elejétől az év végéig. **13** És lesz, ha hallgattok parancsolataimra amelyeket én ma nektek parancsolok, hogy szeressétek az Örökkévalót, a ti Isteneteket, hogy szolgáljátok őt egész szívetekkel és egész lelketekkel, **14** akkor megadom országokat esőjét annak idejében, az őszi esőt és a tavaszi esőt, és betakarítod gabonádat, mustodat és olajadat. **15** És adok füvet meződön barmodnak és te eszel és jöllaksz. **16** Örizkedjetek, hogy el ne csábítassék szívetek, és ti eltértek és szolgáltok más isteneket és leborultok előttük; **17** akkor fölgerjed az Örökkévaló haragja ellenetek és elzárja az egét, hogy ne legyen eső a föld ne adja meg termését; és ti elvesztek hamar a jó országból, melyet az Örökkévaló nektek ad. **18** Vegyétek azért eme szavaimat szívetekre és lelketekre, és kössétek azokat jelül kezetekre és legyenek homlokktől szemeitek között. **19** Tanúsátok meg azokra gyermekiteket, beszélvén azokról, mikor ülsz házadban, mikor jársz az úton, mikor lefekszel és mikor fölkelsz. **20** És írd azokat házad ajtófeleire és kapuidra. **21** Hogy sokasodjanak napjaid és gyermekitek napjai a földön, melyről megesküdött az Örökkévaló őseiteknek, hogy nekik adja, mint az ég napjai a föld fölött. **22** Mert ha megőrzitek mind a parancsolatot, melyet én nektek parancsolok, hogy megtégyétek, hogy szeressétek az Örökkévalót, a ti Isteneteket, járjatok minden az ő útjain és ragaszkodjatok hozzá, **23** akkor elúzi az Örökkévaló mindenára népeket előletek és elfoglaltok nagyobb és halatmasabb nemzeteket nálatoknál. **24** minden hely, ahova lábatok talpa lép, a tiétek lesz, a pusztától és a Libanontól, a folyamtól, a Perosz folyamától a nyugati tengerig legyen a ti határotok. **25** Nem állhat meg senki előttetek, a tőletek való rettegést és féleelmet adja majd az Örökkévaló, a ti Istenetek az egész föld színére; ahova ti léptek, amint szól hozzátok. **26** Lásd, én teszek ma életek áldást és átkot. **27** Az áldást, ha hallgattok az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsaira, amelyeket én ma nektek parancsolok; **28** és az átkot, ha nem hallgattok az Örökkévaló, a ti Istenetek parancsaira és eltértek az útról, melyet én nektek ma parancsolok, járván más istenek után, melyeket nem ismertek. **29** És lesz, ha bevisz téged az Örökkévaló a te Istened az országba, ahova bemész, hogy azt elfoglaljad, akkor add az áldást a Gerizim hegycére az átkot pedig az Évol hegycére. **30** Nemde azok a Jordánon túl vannak, a napnyugat felé vezető út mögött, a Kanaáni országában, aki a síkságon lakik, Gilgállal szemben, Móré tölgyci mellett. **31** Mert ti átvonultok a Jordánon, hogy bemenjetek elfoglalni az országot, melyet az Örökkévaló, a ti Istenetek nektek ad; ha elfoglaljátok és laktok benne, **32** akkor vigyázzatok, hogy megtégyétek minden törvényeket és rendeleteket, melyeket én ma elétek teszek.

12 Ezek a törvények és rendeletek, melyeket megőrizzettek, hogy megtégyétek az országban, melyet ad az Örökkévaló,

őseid Istene neked, hogy azt elfoglaljad, minden időben, amíg éltek a földön. **2** Irtsátok ki minden helyet, ahol szolgálták a népek, melyeket ti elűztök, az ő isteneiket, a magas hegyeken, a dombokon, meg minden zöldellő fa alatt. **3** Rontsátok le oltáraikat, törjétek össze oszlopaikat, ligeteiket égessétek el tűzben és isteneik faragott képeit vágjátok össze, hogy kiürtsátok nevüket arról a helyről. **4** Ne tegyetek így az Örökkévalóval, a ti Istenetekkel! **5** Hanem azt a helyet, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a ti Istenetek minden törzsetek közül, hogy odahelyezze az ő nevét, az ő székhelyét kéréssétek föl, és oda menj el. **6** Vigyétek oda égőáldozataitokat, vágóáldozataitokat, tizedeiteket és kezetek ajándékát, fogadalmaítokat és önkéntes adományaitokat és előszülölteit marhátonknak és juhaitonknak. **7** Egyetek ott az Örökkévaló, a ti Istenetek előtt és örlületet kezetek minden szerzeményének, ti és házaitok, amivel megáldott az Örökkévaló, a te Istened. **8** Ne tegyetek minden aszerint, amint mi teszünk itt ma, mindenki azt, ami helyes az ő szemeiben. **9** Mert nem jutottatok mostanáig ama nyugalomhoz és birtokhoz, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. **10** De majd átvonultok a Jordánon és laktok az országban, melyet az Örökkévaló, a ti Istenetek birtokul ad nektek és nyugalmat szerez nektek minden elleniségettől köröskörül és bizton fogtok lakni; **11** akkor lesz, arra a helyre, melyet az Örökkévaló, a ti Istenetek kiválaszt, hogy lakoztassa ott nevét, oda vigyétek mindenzt, amit parancsolok nektek: égőáldozataitokat, vágóáldozataitokat, tizedeiteket és kezetek ajándékát, és minden válogatott fogadalmaítokat, melyet fogadtok az Örökkévalónak. **12** És örlületet az Örökkévaló, a ti Istenetek színe előtt, ti, fiatok és leányaitok, szolgáitok és szolgálóitok és a levita, aki kapuitokban van, mert nincs neki része és birtoka veletek. **13** Örizkedjél, hogy be ne mutasd égőáldozataidat bármely helyen, amelyet látsz, **14** hanem csak ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló törzseit egyikében, ott mutasd be égőáldozataidat és ott tedd meg mindenzt, amit én neked parancsolok. **15** De lelk minden vágya szerint vágatz és ehetsz húst, az Örökkévaló, a te Istened áldása szerint, amit adott neked minden kapuidban; a tisztaiban és a tiszta eheti azt, mint a szarvast és az özet. **16** Csak a vért ne egylek meg, a földre öntsд azt, mint a vizet. **17** Nem szabad megenneni kapuidban tizedét gabonádnak, mustodnak és olajodnak; elsőszülölteit marhádnak és juhaidnak, sem, bármifogadalmadat, melyet fogadsz, sem önkéntes adományaidat és kezed ajándékát, **18** hanem az Örökkévaló, a te Istened színe előtt edd meg azt ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, te, fiad, leányod, szolgád, szolgálód és a levita, aki kapuidban van; és örvendj az Örökkévaló, a te Istened színe előtt kezed minden szerzeményének. **19** Örizkedjél, hogy el ne hagyd a levítést minden napjaidban a te földeden. **20** Ha majd kitájtítja az Örökkévaló, a te Istened határodat, amint szól hozzád és te azt mondod: Húst ehetsz, mert lelked vágyik húst enni, lelked minden vágya szerint ehetsz húst. **21** Ha távol lesz tőled a hely, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy nevét odahelyezze, akor vágatz marhádból és juhaidból, melyeket az Örökkévaló neked. ad, úgy amint én neked parancsoltam, és ehetsz kapuidban lelked minden vágya szerint. **22** Csak amint eszik a szarvast és az özet, úgy edd azt,

a tisztálatan és a tiszta együtt eheti azt. **23** Csak légy erős, hogy ne egyél vért, mert a vér a lélek, azért ne edd meg a lelket a hússal. **24** Ne edd meg, a földre öntsд, mint a vizet. **25** Ne edd meg azt, hogy jó dolgod legyen neked és fiaidnak utánad, midőn azt teszed, ami helyes az Örökkelvő szemeiben. **26** Csak szentségeidet, melyek lesznek neked és fogadalmaidat vidd és menj el arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkelvő. **27** És készítsd el egőaldozataidat, a húst és a vérét, az Örökkelvő; a te Istened oltárára; aldozataid vére öntessék az Örökkelvő; a te Istened oltárára, a húst pedig megeheted. **28** Órizd meg és hallgasd meg mindezeket a szavakat, melyeket én neked parancsolok, hogy jó dolgod legyen neked és fiaidnak utánad mindörökké, midőn azt teszed, ami jó és helyes az Örökkelvő, a te Istened szemeiben. **29** Ha kiírja az Örökkelvő, a te Istened a népeket, ahova te mész, hogy elűzd azokat magad elől, elűződ azokat és laksz az ő országukban, **30** órizkedjél, hogy tőrbe ne juss őket követvén, miután kipusztultak előled, hogy ne keresd az isteneiket, mondván: Hogyan szolgálták ezek a népek az ő isteneiket? Úgy fogok tenni én is. **31** Ne tégy úgy az Örökkelvőnök, a te Istenednek, mert az Örökkelvő minden utálatát, amit gyűlöл, azt tettek ők az isteneiknek; mert még fiaikat és leányaiat is elégítették tűzben az ő isteneiknek. **32** Mindazt, amit én parancsolok nektek, azt órizzétek meg, hogy megtégyétek; ne tégy hozzá és ne vegyél el belőle.

13 Ha támad közeppetted próféta vagy álomlátó, és ad neked jel vagy csodát; **2** és bekövetkezik a jel és a csoda, amelyről neked szólт, mondván: Menjünk más istenek után, amelyeket te nem ismersz, és szolgáljuk azokat. **3** ne hallgass annak a prófétának a szavára, vagy arra az álomlátóra, mert megkísért benneteket az Örökkelvő, a ti Istenetek, hogy megtudja, vajon szeretitek-e az Örökkelvőt, a ti Isteneteket egész szívetekekkel és egész lelketekekkel. **4** Az Örökkelvő, a ti Istenetek után járjatok, őt félijétek, az ő parancsolatait órizzétek meg, szavára hallgassatok, őt szolgáljátok és hozzá ragaszkodjatok. **5** Az a próféta pedig vagy az az álomlátó ölessék meg, mert felszólított elpártolásra az Örökkelvőtől, a ti Istenetektől, aki kivezetett benneteket Egyiptom országából és aki megváltott téged a rabszolgák házából; hogy eltártórtson téged arról az útról, melyet parancsolt neked az Örökkelvő, a te Istened, hogy azon járj. Így irtsd ki a rosszat közepekből. **6** Ha el akar csábítani testvéred, anyád fia, vagy fiad, vagy leányod, vagy kebleden levő feleséged, vagy felebarátod, ki olyan, mint a tenylek, titokban, mondván: Menjünk és szolgálunk más isteneteket, melyeket nem ismertél sem te, sem őseid; **7** ama népek istenei közül, melyek körülöttek vannak, közel hozzád, vagy távol töled, a föld egyik szélétől a másik széléig **8** ne engedj neki és ne hallgass rá és ne könyörüljön szemed rajta, ne kímélj és ne leplezgesd őt, **9** hanem old meg őt; a te kezed legyen rajta először, hogy megöld és az egész nép keze azután. **10** Kövezd meg kövekkel, hogy meghaljon, mert el akart téged tántorítani az Örökkelvőtől, a te Istenetől, aki kivezetett téged Egyiptom országából, a rabszolgák házából. **11** Egész Izrael pedig halja és féljen, hogy ne tegyenek többé ilyen gonosz dolgot közebedben. **12** Ha hallod városaid egyikében, melyet az Örökkelvő, a te Istened

neked ad, hogy ott lakjál, mondván: **13** Kijöttek alávaló emberek közepedből és eltártórtották városuk lakóit, mondván: Menjünk és szolgálunk más isteneket, melyeket ti nem ismertek; **14** akkor keress, vizsgálj és kérdezz jól és íme igaz, bizonyos a dolog, megtörtént ez az utálat közeppetted, **15** verd le ama város lakóit a kard élével, kiírva azt és minden, ami benne van, meg barmát, a kard élével. **16** Egész zsákmányát pedig gyűjtsd össze piacról; égesd el tűzben, a várost meg egész zsákmányát teljesen az Örökkelvőnök, a te Istenednek és maradjon örökké rom, ne építsétek többé föl. **17** És ne tapadjon kezedhez semmi az átokból, hogy megtérjen az Örökkelvő fölgerjed haragjától és kegyelmet adjon neked és megsokásítson téged, amint megesküdött őseidnek, **18** hogya hallgassz az Örökkelvő, a te Istened szavára, hogy megőrizd minden az ő parancsolatait, melyeket én ma neked parancsolok, hogy azt tudd, ami helyes az Örökkelvő, a te Istened szemeiben.

14 Gyermeki vagytok ti az Örökkelvőnök, a ti Isteneteknek; ne vagdaljátok meg magatokat és ne csináljátok kopaszságot szemeitek között a halottért. **2** Mert szent népe vagy te az Örökkelvőnök, a te Istenednek és téged választott ki az Örökkelvő, hogy légy neki tulajdon népe minden a népek közül, melyek a föld színén vannak. **3** Ne egyél semmi utálatot. **4** Ez a barom, melyet megehettek: ökör, juh és kecske; **5** őz, szarvas és dámvad, a zerge, az antilop, a teó és a zemer. **6** minden barmot, melynek hasadt patája van és kettéhasadt patája van, ami kérődző a barmok között, azt megehetitek. **7** De ezeket ne egyétek meg a kérődzők közül, és a hasadt patájuk közül: a tevét, a nyulat és tengeri nyulat, mert kérődzők azok, de patájuk nincs meghasadva, tisztálatanok azok nektek. **8** És a sertést, mert hasadt patájú az, de nem kérődző, tisztálatan az nektek: húsukból ne egyetek és dögükhoz ne nyúljatok. **9** Ezt ehetitek meg mindenből, ami a vízben van; minden; aminek úszószánya van és pikkelye, megehetitek. **10** Mindazt pedig, aminek nincs úszószánya és pikkelye, ne egyétek meg; tisztálatan az nektek. **11** minden tiszta madarat megehetitek. **12** És ez az, amit ne egyetek meg közülük: A sas, a csonttörő sas és a fekete sas; **13** a keselyű, az ölyv és a saskeselyű a maga neme szerint; **14** minden holló a maga neme szerint; **15** a strucc, a fecske, a sirály és a karvaly a maga maga szerint; **16** kuvik, a bagoly és a suholy; **17** a gödény, a héja és a búvár; **18** a gólya és a gém a maga neme szerint; a banka és a denevér. **19** És minden szárnyas csúszó-mászó tisztálatan legyen nektek, ne egyétek meg azt. **20** minden tiszta szárnyast megehetitek. **21** Ne egyetek semmi elhullottat, az idegennek, ki kapuidban van, add azt, hogy megegye; vagy add el az idegennek, mert szent népe vagy te az Örökkelvőnök, a te Istenednek. Ne főzd meg a gödölyét anyja tejében. **22** Tizedet adj vetésednek minden termésből, amely terem a mezőn évről évre. **23** És edd meg az Örökkelvő, a te Istened színe előtt, azon a helyen, melyet kiválaszt, hogy ott lakoztassa nevét: tizedét gabonádnak, mustodonak és olajadnak, meg elsőszülöttet marhádnak és juhainak, hogy megtanuld férni az Örökkelvőt, a te Istened minden időben. **24** Ha pedig hosszabb neked az út, hogysem elvihetnéd azt, mert távol van töled a hely, melyet kiválaszt az Örökkelvő, a te Istened, hogy odahelyezze nevét; mert megáld

téged az Örökkévaló a te Istened, 25 akkor add pénzben; kösd össze a pénzt kezedben és menj arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened. 26 És adjad a pénzt mindenről, amire vágyik lelked: marháért, juhért, borért és részegítő italért, mindenről, amit kér tőled lelked; és egyél ott az Örökkévaló, a te Istened színe előtt és örvendj te és házad. 27 A levítát pedig, aki kapuidban van, ne hagyd el, mert neki nincs osztályrésze és birtoka nálad. 28 Három év végével vidd ki termésed minden tizedét, abban az évben és hagyd kapuidban, 29 hogy jöjjön a levita, mert neki nincs osztályrésze és birtoka nálad, meg az idegen, az árva és az özvegy, kik kapuidban vannak, hogy egyenek és jóllakjanak, hogy megáldjon az Örökkévaló, a te Istened kezed minden munkájában, amit végzel.

15 Hét év végén tarts elengedést. 2 Ez pedig az elengedés módja: Engedje el minden hitelező az adósságot, amit kölcsönzött felebarátjának. Ne szorítsa felebarátját és pedig az ő testvéret, mert elengedést hirdettek az Örökkévalónak. 3 Az idegent szoríthatod, de amid lesz neked a testvérednél, azt engedje el kezed. 4 Csakhogy nem lesz közepetted szűkölködő, mert megáld téged az Örökkévaló az országban, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked birtokul, hogy azt elfoglaljad, 5 de csak ha hallatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára; hogy megörízd, hogy megtegyed mindenöt a parancsot, melyet ma neked parancsolok. 6 Mert az Örökkévaló, a te Istened megáld téged, amint szólt hozzád; és te kölcsönadsz sok népnek, de te nem fogsz kölcsönvenni, te uralkodsz sok népen, de rajtad nem fognak uralnodni. 7 Ha lesz közötted szűkölködő, testvéreid egyike, kapuid egyikében, a te országodban, amelyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, ne keményítsd meg szívedet és ne zárd be kezedet testvéred előtt, aki szűkölködő. 8 De nyisd meg kezedet neki és adj kölcsön neki szükségehez mérten, amennyire szüksége van. 9 Órizkedjél, hogy ne legyen valamely alávaló gondolat a te szívedben, mondván: Közeledik a hetedik év, az elengedés éve és irigy lenne szemed testvéredre, a szűkölködőre, hogy nem adnál neki; és ő kiált ellened az Örökkévalóhoz és vétek lesz rajtad. 10 Adj bizony neki és ne irigyük díjakat szíved, midőn adsz neki, mert e dolog miatt áld meg téged az Örökkévaló, a te Istened minden munkádban és kezed minden szerzeményében. 11 Mert nem fog kifogyni a szűkölködő az országóból, azért parancsolom én neked; mondván: Nyisd meg kezedet testvérednek, szegényednek és szűkölködőnek a te országodban. 12 Ha eladja magát neked testvéred, a héber férfi vagy a héber nő, akkor szolgáljon neked hat évig és a hetedik évben bocsásd el szabadon magadtól. 13 És mikor szabadon bocsátod őt magadtól, ne bocsásd el üresen. 14 Ajándékozd meg őt juhaidból, szérűdből és sajtódból; amivel megáldott téged az Örökkévaló, a te Istened, abból adj neki. 15 Emlékezzél meg, hogy rabszolga voltál Egyiptomban és megváltott téged az Örökkévaló, a te Istened, azért parancsoltam én neked ezt a dolgot ma. 16 És lesz, ha azt mondja neked: Nem megyek el tőled, mert szeret téged és házadat, mert jó dolga van nálad, 17 akkor vedd az árt és tudd fulére meg az ajtóra és legyen neked örk szolgád gyanánt; és szolgálónak is így tégy. 18 Ne essék nehezedre, midőn szabadon bocsátod őt magadtól, mert egy bérés kétszeres bérét szolgálta meg nálad hat éven át;

és megáld majd az Örökkévaló, a te Istened mindenben, amit teszel. 19 minden elsőszülöttet, mely születik marhádnál és juhaidnál, a hímet szenteld az Örökkévalónak, a te Istenednek. Ne dolgozz ökröd elsőszülöttjén és ne nyírd meg juhodnak elsőszülöttét. 20 Az Örökkévaló, a te Istened színe előtt edd meg azt évről évre ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, te és házad. 21 Ha pedig hiba lesz rajta, sánta vagy vak, bármily rossz hiba, ne áldozd azt az Örökkévalónak, a te Istenednek. 22 Kapuidban eheted meg, a tisztálatan és a tiszta együtt, mint a szarvast és az özet. 23 Csak vérét ne edd meg; a földre öntsд, mint a vizet.

16 Órizd meg a kalászérés hónapját, hogy tarts peszáchot az Örökkévalónak, a te Istenednek, mert a kalászérés hónapjában vezetett ki téged az Örökkévaló, a te Istened Egyiptomból, éjjel. 2 És áldozz peszácháldozatot az Örökkévalónak, a te Istenednek, juhot és marhát ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, hogy ott lakoztassa nevét. 3 Ne egyél mellette kovászost, hét napig egyél mellette kovásztalant, a sanyarúság kenyérét, mert sietséggel mentél ki Egyiptom országából, hogy megemlékezzél ama napról, melyen kijöttél Egyiptom országából, életed minden napján át. 4 És ne lássék nálad kovász egész határodban hét napig; és ne maradjon éjjelen át a húsból, melyet áldozni fogsz este az első napon, reggelig. 5 Nem áldozhatod a peszácháldozatot kapuid egyikében, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked; 6 hanem arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy ott lakoztassa nevét ott áldozd a peszácháldozatot este, mikor lenyugszik a nap, abban az időben, mikor kijöttél Egyiptomból. 7 Főzd meg és edd meg ama helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened; reggel pedig megfordulsz és hazamész sátraigba. 8 Hat napon át egyél kovásztalant és a hetedik napon záróünnep az Örökkévalónak, a te Istenednek, ne végezz munkát. 9 Hét hetet számlálj magadnak; attól fogva, hogy kikezdi a sarló a lábán álló gabonát, kezdj el számlálni hét hetet. 10 És tarts hetek ünnepét az Örökkévalónak, a te Istenednek, a te kezed önkéntes ajándékával, melyet adsz aszerint, amint megáld téged az Örökkévaló, a te Istened. 11 És örülj az Örökkévaló, a te Istened színe előtt, te, fiad, leányod, szolgád, szolgálód és a levita, aki kapuidban van, meg az idegen, az árva és az özvegy, ki közepetted van, azon a helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy nevét ott lakoztassa. 12 Emlékezzél meg, hogy rabszolga voltál Egyiptomban, és órizd meg és tudd meg ezeket a törvényeket. 13 Sátrak ünnepét tarts hét napig, midőn betakarítasz szérűdről és sajtóból. 14 És örülj ünnepeden, te, fiad, leányod, szolgád, szolgálód, a levita, az idegen, az árva és az özvegy, aikik kapuidban vannak. 15 Hét napig ünnepelj az Örökkévalónak, a te Istenednek, azon a helyen, melyet kiválaszt az Örökkévaló; mert megáld téged az Örökkévaló, a te Istened minden termésedben és kezed minden munkájában, hogy te csak vidám légy. 16 Háromszor az évben jelenjék meg minden férfi-személyed az Örökkévaló, a te Istened színe előtt ama helyen, melyet kiválaszt: a kovásztalan kenyér ünnepén, a hetek ünnepén és a sátrak ünnepén; és ne jelenjék meg senki az Örökkévaló színe előtt üresen. 17

Kiki (adjon) az ő keze ajándéka szerint, az Örökkévaló, a te Istened áldása szerint, melyet adott neked. **18** Bírákat és felügyelőket rendelj magadnak minden kapuidban, melyeket az Örökkévaló, a te Istened ad neked, törzseid szerint, hogy ítéljék a népet igazságos ítélettel. **19** Ne hajltsd el az ítéletet, ne ismerj tekintélyt és ne fogadj el megvesztegetést, mert a megvesztegetés megvakítja a bőlcsek szemeit és elferdíti az igazak szavait. **20** Igazságot; csak igazságot kövess, hogy élj és elfoglaljad az országot, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. **21** Ne ütess magadnak ligetet, semmi fát az Örökkévaló, a te Istened oltára mellé, melyet készítesz magadnak. **22** És ne állíts föl magadnak oszlopot, melyet gyűlöl az Örökkévaló, a te Istened.

17 Ne áldoz az Örökkévalónak, a te Istenednek ökröt vagy juhot, amelyen hiba van, bármi rossz dolog, mert az Örökkévalónak, a te Istenednek utálata az. **2** Ha találkozik közeppetted, kapuid egyikében, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, férfiú vagy nő, aki azt teszi, ami rossz az Örökkévalónak, a te Istenednek szemeiben, megszegvén szövetségét; **3** és elmegy és szolgál más isteneket és leborul előttük és a nap előtt vagy a hold előtt, vagy az ég minden serege előtt, amit nem parancsoltam; **4** és tudodra adják és te hallod és jól kutatod, és íme igaz, bizonyos a dolog, megtörtént ez az utálat Izraelben: **5** Akkor vezesd ki azt a férfit vagy azt a nőt, akik megcselekedtek a gonosz dolgot, a te kapuidba, a férfit vagy a nőt, és kövezd meg őket kövekkel, hogy meghaljanak. **6** Két tanú vallomására, vagy három tanúéra ölessék meg a halálra való; ne ölessék meg egy tanú vallomására. **7** A tanúk keze legyen rajta először, hogy megöljék őt és az egész nép keze azután, hogy kiírásad a gonoszt közpedből. **8** Ha nehéz lesz neked valami az ítélezéshez, vér és vér között, jog és jog között, sérelem és sérelem között, bármely pörös ügy kapuidban, akkor kerekedj föl és menj el arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened. **9** És menj el a levita papokhoz és a bíróhoz, aki lesz abban az időben és kérdez meg, hogy tudodra adják az ítélet igéjét. **10** Te pedig cselekedjél amaz ige szerint, amelyet tudodra adnak arról a helyről, melyet kiválaszt az Örökkévaló; és őrizd meg, hogy cselekedjél mind aszerint, amire téged tanítanak. **11** A tan szerint, melyre téged tanítanak és az ítélet szerint, melyet neked mondanak, cselekedjél; ne térd el az igéttől, melyet tudodra adnak, se jobbra, se balra. **12** Az a férfiú pedig, aki gonosz szándékból teszi; hogy nem hallgat a papra, aki ott áll, hogy szolgálja ott az Örökkévalót, a te Istenedet, vagy bíróra, haljon meg az a férfiú. Így írtsd ki a gonoszt Izraelből. **13** Az egész nép pedig hallja és féljen, hogy ne cselekedjenek többé gonosz szándékkal. **14** Ha bemész az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, és elfoglalod azt és laksz benne és azt mondod: Hadd tegyek fölém királyt, mint minden népek, melyek körülöttem vannak; **15** tehetsz magad fölé királyt; akit kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened; testvéreid közül tégy magad fölé királyt, nem tehetsz magad fölé idegen férfiút, aki nem testvéred. **16** Csakhogy ne szerezzen magának sok lovat, és vissza ne vigye a népet Egyiptomba, azért, hogy szerezzen sok lovat; mert az Örökkévaló azt mondta nektek: Ne térijetek többé vissza ezen

az úton. **17** És ne vegyen magának sok nőt, hogy el ne téren szíve; és ezüstöt, aranyat ne szerezzen magának nagyon sokat. **18** És lesz, miðön majd ül királyi trónján, írja le magának a tannak másolatát egy könyvbe, abból, mely a levita papok előtt van. **19** Legyen nála és olvassa azt életének minden napjain át, hogy megtanulja felnő az Örökkévalót, az ő Istenét, hogy megőrizze a tannak minden szavát és a törvényeket, hogy megtette azokat. **20** Hogy föl ne emelkedjék szíve az ő testvérei fölén és hogy el ne téren a parancsolattól jobbra vagy balra, hogy hosszú ideig éljen királyságában, ő és fiai Izrael közepepte.

18 Ne legyen a levita papoknak, Lévi egész törzsének osztályrésze és birtoka Izraellel; az Örökkévalónak tűzaldozatait és birtokát élvezzék. **2** De birtoka ne legyen neki testvérei közepette; az Örökkévaló az ő birtoka, amint szólt hozzá. **3** És ez legyen a papok joga a néptől, azoktól, kik áldozatot vágnak, akár ökröt, akár juhot, adj a papnak a lapockát, a két állkapcsot és a gyomrot. **4** Elsejét gabonádnak, mustodnak és olajodnak, meg elsejét juhaid nyírásának add neki. **5** Mert ő választotta ki az Örökkévaló, a te Istened minden törzseid közül, hogy odaálljon szolgálatot végezni az Örökkévaló nevében, ő és fiai minden időben. **6** És ha eljön a levita kapuid egyikéből, egész Izraelből, ahol ő tartózkodik, és eljön lelke egész vágya szerint a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, az ő Istene nevében, mint minden testvére, a levíták, akik ott állnak az Örökkévaló színe előtt. **8** Egyenlő részeket élvezzenek, azonkívül, amit elad az őseiéből. **9** Ha te bemész az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, ne tanulj cselekedni ama népek utálatai szerint. **10** Ne találtassék benned, aki kerestülvízsi fiát vagy leányát a tűzön, varázsló, időjós, kígyóigész és kuruzsló; **11** se bűvölk, se szellemidéző és jövendőmondó és aki kérdez a halottaktól. **12** Mert az Örökkévaló utálata minden, aki ezt teszi és emez utálatok miatt ūzi el az Örökkévaló, a te Istened azokat te előled. **13** Tökéletes légy az Örökkévalóval, a te Isteneddel. **14** Mert ezek a népek, melyeket te elfoglalsz, időjósokra és varázslókra hallgatnak, de neked nem így rendelte az Örökkévaló, a te Istened. **15** Próbátát közpedből, testvéreid közül, mint én vagyok, olyant támaszt majd neked az Örökkévaló, a te Istened, őrá hallgassatok. **16** Egészen úgy, amint kérdez az Örökkévalótól, a te Istenedtől Chóreben a gyülekezés napján, mondva: Ne halljam tovább az Örökkévaló, az én Istenem hangját és ezt a nagy tüzet ne lássam többé, hogy meg ne haljak. **17** És az Örökkévaló mondta nekem: Jól mondták, amit mondta. **18** Próbátát támasztok majd nekik testvéreid közül, olyant, mint te, és adom szavaimat szájába, hogy elmondja nekik minden, aki szól valamit nevemben, amit parancsolok neki, hogy elmondja és aki szól más istenek nevében, haljon meg az a próféta. **21** Ha pedig azt mondod szívedben: Miként ismerjük meg az igét, melyet nem az Örökkévaló mondott? **22** Amit szól a próféta az Örökkévaló nevében és nem történik meg a dolog és nem következik be, az az ige, melyet nem mondott

az Örökkévaló; gonosz szándékból mondta azt a próféta ne félőle.

19 Ha kiírta majd az Örökkévaló, a te Istened a népeket, melyeknek országát neked adjá az Örökkévaló, a te Istened és te elfoglalod azokat és laksz városaikban meg házaikban: **2** Hárrom várost különíts el magadnak országod közepette, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad, hogy elfoglaljad. **3** Készítsd el magadnak az utat és oszd hárrom részre országod határát, melyet birtokul ad neked az Örökkévaló, a te Istened, és legyen arra, hogy oda meneküljön minden gyilkos. **4** Ez pedig a gyilkos törvénye, aki oda menekül, hogy életben maradjon: Az, aki agyonüti felebarátját szándék nélkül és nem gyűlölöje tegnapról, sem tegnapelőttről; **5** és aki megfelebarátjával az erdőbe fát vágni és meglendül keze a fejszével, hogy levágja a fát és lecsúszik a vas a nyéről és úgy találja felebarátját, hogy meghal, az meneküljön a városok egyikébe, hogy életben maradjon. **6** Nehogy üldözze a vérbosszuló a gyilkost, midőn fölhevül a szíve és elérje œt, mert hosszú az út, és agyonuisse; azt pedig nem illeti halál, mert nem volt neki gyűlölöje sem tegnapról, sem tegnapelőttről. **7** Azért parancsolom én neked; mondván: Hárrom várost különíts el magadnak! **8** Ha pedig kitágítja az Örökkévaló, a te Istened határadat, amint megesküdött őseidnek és neked adjá az egész országot, amelyről szólt, hogy őseidnek adjá, **9** ha megőrzöd mind a parancsolatot, hogy megtegyed, amit én ma neked parancsolok, hogy szeresz az Örökkévalót, a te Istenedet és járj az ó útjain minden időben, akkor tégy hozzá még hárrom várost e háromhoz, **10** hogy ne ontassék ártatlan vér országod közepette, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad birtokul és lenne vérbűn rajtad. **11** Ha pedig valaki gyűlölöje lesz felebarátjának és ráles, rátámad és agyonüti, hogy meghal és menekül e városok egyikébe, **12** akkor küldjenek városának vénei és hozzák el onnan, adják át a vérbosszuló kezébe, hogy meghaljon. **13** Ne könyörüljön szemed rajta, hanem irtsd ki az ártatlan vérontást Izraelből, hogy jó dolgod legyen. **14** El ne told felebarátod határat, amelyet meghatározta az ősök a te birtokodban, melyet bírni fogsz az országban, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad, hogy elfoglaljad. **15** Ne álljon elő egy tanú valaki ellen bármí bűnnél és bármí véteknél, bármely vétségnél, mellyel vétkezik; két tanú vallomására, vagy hárrom tanú vallomására állapítassék meg a dolog. **16** Ha előáll erőszakos tanú valaki ellen, hogy valljon ellene elpártolást, **17** akkor álljon a két férfi, akitnek a pőre van, az Örökkévaló színe elé, a papok és a bírák elé, akit az időben lesznek; **18** és a bírák jól kutassák és íme, hamis tanú a tanú, hazugságot vallott testvére ellen, **19** akkor tegyetek vele, amint ő szándékozott tenni az ó testvéreivel; hogy kiírta a gonoszt közepedből. **20** A többiek pedig hallják és féljenek, hogy ne cselekedjenek többé ilyen gonosz dolgot közeppetted. **21** És ne könyörüljön szemed, lelke lélekért szemet szemért, fogat fogért, kezet kézért, lábat lábáért.

20 Ha kivonulsz háborúba ellenségeid ellen és látsz lovát és szekerét, számosabb népet nálad, ne félj tőlük, mert az Örökkévaló, a te Istened veled van, aki fölhozott téged Egyiptom

országából. **2** és lesz, midőn közeledtek a csatához, akkor lépjén oda a pap és szóljon a néphez, **3** és mondja nekik: Halljad Izrael! ti közeledtek ma a csatához ellensegeitek ellen, ne csüggeden szívtek, ne féljetek, ne ijedjetek meg és ne rettegjetek tőlük. **4** Mert az Örökkévaló, a ti Istenetek az; aki veletek megy, hogy harcoljon értetek ellenségetekkel, hogy segítsen benneteket. **5** És szóljanak a felügyelők a néphez, mondván: Ki az a férfiú, aki új házat épített és nem avatta föl? Menjen és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a háborúban és más férfiú avassa azt föl. **6** És ki az a férfiú, ki szőlőt ültetett és nem vette hasznát? Menjen és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a háborúban és más férfiú vegye hasznát. **7** És ki az a férfiú, ki eljegyzett nőt és nem vette őt el? Menjen és térjen vissza házába, hogy meg ne haljon a háborúban és más férfiú vegye el. **8** Továbbá szóljanak még a felügyelők a néphez és mondják: Ki az a férfiú, aki fél és csüggétszívű? Menjen és térjen vissza házába, hogy el ne csüggeden testvéreinek szíve, mint az ő szíve. **9** És lesz, midőn végeztek a felügyelők azzal, hogy szóljanak a néphez, akkor rendeljenek csapattiszteket a nép elő. **10** Ha közeledsz egy városhoz, hogy harcolj ellene, szólítsd föl azt békére. **11** És lesz, ha békével felel neked és kaput nyit neked, akkor legyen mind a nép, mely találtatik benne – legyenek neked adófizetővé és szolgáljanak neked. **12** De ha nem köt békét veled, hanem háborút visel veled, akkor ostromold azt. **13** És midőn kezedbe adjá azt az Örökkévaló, a te Istened, akkor verd le minden férfiszemélyét a kard élével. **14** Csak a nőket, a gyermekeket, a baromt és minden, ami a városban lesz, minden zsákmányát prézáld magadnak és elvezd ellenségeid zsákmányát, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad. **15** Így tégy mind a városokkal, melyek igen távol vannak tőled, melyek nem eme népek városai közül valók. **16** De eme népek városaiból, melyeket az Örökkévaló, a te Istened neked ad birtokul, ne hagyj életben egy lelket se; **17** hanem pusztítsd el azokat, a Chittit, az Emorít, a Kanaánit, a Perizzit, a Chivvit és a Jevúszit, amint parancsolta neked az Örökkévaló, a te Istened. **18** Hogy ne tanítsanak benneteket cselekedni mind az ő utálatai szerint, amit tettek ők isteneiknek és vétkeznétek az Örökkévaló, a ti Istenetek ellen. **19** Ha ostromolsz egy várost hosszú időn át, harcolván ellene, hogy bevedd azt, ne pusztítsd el fáját, fejszét emelvén rá, mert ehetsz róla, de ki ne vágd azt, mert ember-e a mező fája, hogy ostrom alá jusson előtted? **20** Csak azt a fát, melyről tudod, hogy nem gyümölcsfa, azt megronthatod és kivághatod, hogy építs ostromot a város ellen, amely háborút visel veled, amíg el nem esik.

21 Ha találnak megoltet a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked ad, hogy azt elfoglaljad, fekve a mezőn és nem tudják, hogy ki ütötte agyon: **2** Akkor menjenek ki véneid és bíráid és mérjenek a városokig, melyek a megölt körül vannak. **3** És lesz, a város, mely legközelebb van a megöltözhöz – vegyenek ama város vénei egy marhaüszőt, melyen még nem dolgoztak, amely még nem vont igáit, **4** és vezessék le ama város vénei az üszőt egy kopár völgybe, amelyet meg nem munkálnak és be nem vetnek, és ott szegjék nyakát az üszőnek, a völgyben. **5** És lépjének oda a papok, Lévi fiai, mert őket választotta ki az

Örökkelvaló, a te Istened, hogy szolgálják őt és hogy áldjanak az Örökkelvaló nevében, és ítéletük szerint legyen minden pör és minden sérelem. 6 És mind a vénei annak a városnak, kik legközelebb vannak a megölközö, mossa meg kezeiket a nyakaszeggett üsző fölött a völgyben; 7 szólaljanak meg és mondják: Kezeink nem ezt a vért és szemeink nem látták. 8 Bocsásd meg népednek, Izraelnek, amelyet megváltottál, ó Örökkelvaló! és ne engedj ártatlan vérbünt Izrael néped közepette, így megbocsáttatik nekik a vérbünt. 9 Te pedig irtsd ki az ártatlan vérbünt közepedből, műdön azt teszed, ami helyes az Örökkelvaló szemeiben. 10 Ha kivonulsz háborúba ellenséged ellen és kezedbe adjja őt az Örökkelvaló, a te Istened és te foglyok ejtesz közüle, 11 és látsz a foglyok között szép termetű nőt, megkedveled őt és elveszed magadnak feleségül: 12 Akkor vidd be házadba és nyírja le haját és igazítsa körmeit; 13 vesse le fogsága ruháit magáról, maradjon házadban és sirassa meg apját meg anyját egy teljes hónapig, azután menj be hozzá és légy férjévé, és ő legyen a te feleséged. 14 És lesz, ha nem találysz majd kedvet benne, bocsásd el szabadon, de eladni ne add el péntért; ne hatalmaskodjál fölötte, mivelhogy megalázta őt. 15 Ha lesz egy férfiúnak két felesége, az egyik szeretett, a másik gyűlölt, és szülnek neki fiúkat, a szeretett és a gyűlölt; és lesz az elsőszülött fiú a gyűlölté: 16 Akkor lesz, amely napon örökségi adja fiainak azt, amije lesz, nem teheti elsőszülöttnek a szeretettnek fiát a gyűlöltnek fia elő, aki az elsőszülött; 17 hanem az elsőszülöttet, a gyűlöltnek fiát, ismerje el, hogy adjon neki kétszeres részt mindenből ami nála találattak, mert az tehetségének zsengéje, óvę az elsőszülöttseg joga. 18 Ha lesz valakinek makacsodó és ellenszegűlő fia, nem hallgat atya szavára, sem anyja szavára, megfenyítő őt, de nem hallgat rájuk: 19 Akkor fogják meg őt atya és anyja, és vigyék ki városának véneihez, helységének kapujába, 20 és szólaljanak városának véneihez: Eme fiúnk makacsodó és ellenszegűlő, nem hallgat szavunkra, dőzsölő és iszásos, 21 És kövezék meg városának mind az emberei kövekkel, hogy meghaljon: Így irtsd ki a gonoszt közepedből; egész Izrael pedig hallja és féljen! 22 Ha lesz valakin bűn, halálos ítéettel és megölik és fölakasztod őt egy fára, 23 ne hagyd éjjelen át hulláját a fán, hanem temesz el aznap, mert Isten átká a akasztott, és meg ne fertőztesd földedet, melyet az Örökkelvaló, a te Istened ad neked birtokul.

22 Ne lásd testvéred ökrét vagy bárányát eltévedve és elfordulnál tőlik; vidd azokat vissza testvérednek. 2 Ha pedig nincs közel hozzá a te testvéred, vagy nem ismered őt, akkor vidd be házadba és maradjon nálad, míg keresi azt a te testvéred, és akkor ad vissza neki. 3 Így tégy szamarával, így tégy ruhájával és így tégy testvéred minden elveszett dolgával, amely elveszik tőle és te megtalálod, nem szabad elfordulnod tőle. 4 Ne lásd testvéred szamarát vagy ökrét kidőle az úton és elfordulnál tőlik; fől kell segítened vele együtt. 5 Ne legyen férfi ruhája asszonyon és ne ölüsön férfi asszonyruhát, mert az Örökkelvaló, a te Istened utálata mindaz, aki ezeket teszi. 6 Ha madárfészek kerül eléd az úton valamely fán vagy a földön, fiókok vagy tojások, és az anya ül a fiókákon vagy a tojásokon,

ne vedd el az anyát a fiakkal együtt. 7 Bocsásd el az anyát és a fiakat elveheted, hogy jó dolgod legyen és hosszú életű légy. 8 Ha új házat építesz, csinálj korlátot tetődre, hogy ne hozz vérbünt házadba, ha valaki leesik arról. 9 Ne vesd be szőlődet kétfélével, hogy szentséggé ne váljék az egész, a mag, melyet vetsz és a szőlő termése. 10 Ne szánts ökrön és szamáron együtt. 11 Ne ölüs fel vegyes szövetet, gyapjút és lent együtt. 12 Bojtokat készíts ruhád négy szögletére, amellyel befödöd magadat. 13 Ha valaki feleséget vesz magának, bemegy hozzá, azután meggyűlöli; 14 és ráfog hamis vágakat és kelt róla rossz hírt és azt mondja: Ezt a nőt elvettem, közeledtem hozzá és nem találtam szűzességet 15 Akkor vegye a leány apja és anyja és vigye ki a leány szűzessége jeleit a város véneihez, a kapuba. 16 És mondja a leány atya a véneknek: Leányomat odaadtam ennek a férfiúnak feleségül, de ez gyűlöli őt. 17 És íme ráfog hamis vágakat, mondván: Nem találtam leányod szűzességet, és ezek leányom szűzességeinek jelei; és terjessék ki a ruhát a város vénei előtt. 18 És vegyék a város vénei a férfiút és fenyítsék meg; 19 bírságolják meg őt száz ezüstre és adják azt a leány atyának, mert rossz hírt keltett Izrael szüzére, neki pedig legyen feleségül, nem bocsáthatja el egész életén át. 20 Ha pedig igaz volt az a dolog és nem találtatott a leánynak szűzessége, 21 akkor vezessék a leányt atya házának bejáratához és kövezzék meg városának emberei kövekkel, hogy meghaljon, mert aljasságöt követett el Izraelben, parázánakodván atya házában. Így irtsd ki a gonoszt közepedből. 22 Ha rajta érnek valakit, hogy hál féries nővel, haljanak meg mindenket; a férfi, aki hált a nővel, meg a nő. Így irtsd ki a gonoszt Izraelből. 23 Ha szűz leány eljegyzetetted egy férfiúnak és valaki éri őt a városban és vele hál, 24 akkor vezessétek ki mindenktől ama város kapujába és kövezzétek meg őket kővel, hogy megfialjanak; a leányt, mivelhogy nem kiabált a városban és a férfiút, mert meggyaláztá felebarátja feleségét. Így irtsd ki a gonoszt közepedből. 25 De ha a mezőn éri a férfiú az eljegyzett leányt, és megragadja őt a férfiú és hál vele; akkor haljon meg a férfi, aki vele hált, egyedül. 26 A leánynak azonban ne tégy semmit, a leánynak nincs halálos véke, mert mintha rátámad, valaki felebarátjára és megöli, olyan ez a dolog; 27 mert a mezőn érte őt, kiállthatott az eljegyzett leány, nem volt semmi, aki segített neki. 28 Ha valaki ér szűzleányt, aki nem eljegyzett, megragadja és hál vele és rajta érik őket, 29 akkor adjon a férfiú, aki, vele hált, a leány atyának ötven ezüstöt és az legyen az ő felesége, mivelhogy meggyaláztá; nem bocsáthatja el egész életén át. 30 Ne vegye el senki az atya feleségét és ne födje föl atya leplét.

23 Ne jusson be zúzott heréjű vagy elvágott tagú az Örökkelvaló gyülekezetébe. 2 Ne jusson be vérfertőzésből származó az Örökkelvaló gyülekezetébe; tizedik nemzedéke se jusson be az Örökkelvaló gyülekezetébe. 3 Ne jusson be ammónita és móabita az Örökkelvaló gyülekezetébe; tizedik nemzedéke se jusson be az Örökkelvaló gyülekezetébe, mindenrőkkel. 4 Azért, mert nem jöttek előtek kenyérrel és vízzel az úton, mikor kivonultatok Egyiptomból és mivelhogy fölbérlelte ellened Bileámot, Beór fiát, Peszorból, Áram-Náháráimban, hogy elátkozzon téged. 5 De nem akart az Örökkelvaló, a te

Istened Bileámrá hallgatni és átváltoztatta az Örökkévaló, a te Istened számorra az átkot áldássá, mert az Örökkévaló, a te Istened szeretett téged. **6** Ne keresd az ó bekességüket és az ó javukat minden napjaidon át, örökké. **7** Ne utáld az edomítát, mert testvéred ó; ne utáld az Egyiptomit, mert idegen voltál az ó országában. **8** Gyermekiek, akik születnek nekik, a harmadik nemzedék jusson be közük az Örökkévaló gyülekezetébe. **9** Ha táborba vonulsz ellenségeid ellen, örizkedjél minden gonosz dologtól. **10** Ha lesz közötted valaki, aki nem lesz tiszta éjjeli véletlen folytán, menjen ki a táboron kívülre, ne menjen be a táborba. **11** És lesz, estefelé fürördék meg vízben és mikor lemegy a nap, menjen be a táborba. **12** És hely legyen számorra a táboron kívül, hogy oda kimehess. **13** És ásó legyen nálad fegyvereid mellett; és lesz, midőn kinn leülsz, áss vele és fedd be, ami elment tőled. **14** Mert az Örökkévaló, a te Istened jár táborod közepette, hogy megmentse téged és elleniségeidet elzáradja; azért legyen a te táborod szent, hogy ne lásson benne szemérményt dolgot és elforduljon tőled. **15** Ne szolgáltass ki szolgát az ó urának, ha menekül hozzád az ó ura elől. **16** Nálad lakjék, közpetted, ama helyen, melyet választ kapuid egyikében, ahol jó neki; ne sanyargasd őt. **17** Ne legyen paráznságra szentelt nő Izrael leányai közül és ne legyen paráznságra szentelt férfi Izrael fiai közül. **18** Ne vidd be a parázna nő bérét és az eb árat az Örökkévaló, a te Istened házába bármely fogadalom fejében; mert az Örökkévaló, a te Istened utálata mindenkorral. **19** Ne adj kamatot testvérednek, kamatot pénzre, kamatot eledelre, kamatot bármire, amire kamatot adnak. **20** Az idegenek adj kamatot, de a testvérednek ne adj kamatot, hogy megáldjon téged az Örökkévaló, a te Istened kezed minden szerzémenyében, az országban, ahova bemész, hogy elfoglaljad. **21** Ha fogadalmat teszel az Örökkévalónak, a te Istenednek, ne késsél azt teljesíteni, mert számon kéri azt az Örökkévaló, a te Istened tőled és vétek lesz rajtad. **22** Ha pedig abba halogod a fogadalmevést nem lesz rajtad vétek. **23** Ami ajkaidon kijön, őrizd meg és tessék megfogadtad az Örökkévalónak, a te Istenednek önkéntes adományul, amit kimondtál száddal. **24** Ha bemész felebarátod szőlőjébe, ehetsz szőlőt kedvez szerint jöllakásodig, de edényedbe ne tegy. **25** Ha bemész felebarátod lábán álló gabonájába, leszakíthatasz kalászokat kezdeddel, de sarlót ne emelj felebarátod lábán álló gabonájára.

24 Ha valaki feleséget vesz magának és férjévé lesz, akkor lesz, ha nem talál az kegyet szemeiben, mert talált rajta valami szemérményt dolgot és ír neki válolevelet, kezébe adja és elküldi házából – **2** az lemegy házából és megys és más férfiúról lesz, **3** de meggyűlöli őt az utóbbi férfi és ír neki válolevelet, kezébe adja és elküldi házából vagy ha meghal az utóbbi férfi, aki elvette feleségül: **4** nem szabad az első férjének, aki elküldte, visszavennie, hogy felesége legyen neki, miután megfertőztetett, mert utálat az az Örökkévaló színe előtt; és ne vidd vétekre az országot, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked örökségül. **5** Ha valaki vesz új feleséget, ne vonuljon ki a sereggel és ne jusson rá semmi teher; szabad legyen háza számára egy évig, hogy örvendeztesse feleségét, akit elvett. **6**

Ne vegyen senki zálogul malmot és felső malomkövet, mert életet venne zálogba. **7** Ha rajtaérnek valakit, aki embert lop testvérei közül, Izrael fiai közül, hatalmaskodik fölötté és eladja őt, akkor haljon meg az a tolvaj, így irtsd ki a gonoszt közpedből. **8** Örizkedjél a poklosság sérelménél, hogy örizkedjél nagyon és cselekedjél minden aszerint, amint tanítanak benneteket a levita papok, amint parancsoltam nekik, úgy őrizzétek meg, hogy megtegyétek. **9** Emlékezzél meg arról, amit tett az Örökkévaló, a te Istened Mirjámmal az úton, mikor kivonultatok Egyiptomból. **10** Ha kölcsönözöl felebarátodnak bármely kölcsönt, ne menj be házába, hogy elvedd zálogát, **11** kinn állj meg és az az ember, aki nekik kölcsönözött, hozza ki neked a zálogot az utcára. **12** Ha pedig szegény ember az, ne feküdjél le zálogával; **13** add vissza neki a zálogot, mikor lemegy a nap, hogy lefeküdhetsek az ó ruhájában és áldjon téged; neked pedig igazságul lesz az az Örökkévaló a te Istened színe előtt. **14** Ne nyomorgasd a bérunkrást, a szegényt és szűkölködőt testvéreid közül vagy idegenek közül, aki országodban, kapuidban van. **15** Aznap add meg bérét és ne menjen le fölötté a nap, mert szegény ő és azután vágyódik lelke, hogy ne kiáltson ellened az Örökkévalóhoz és vétek legyen rajtad. **16** Ne ölessenek meg atyák a gyermeket miatt és gyermeket ne ölessenek meg az atyák miatt; mindenki a maga vétkeért ölessék meg. **17** Ne hajlítsd el az idegenek és az árvának a jogát, és ne vedd el zálogba az özvegy ruháját. **18** Emlékezzél meg arról, hogy rabszolga voltál Egyiptomban és megváltott téged az Örökkévaló, a te Istened onnan; azért parancsolom neked, hogy tedd ezt a dolgot. **19** Mikor learattad aratni valótat meződön, és elfelejtész kévet a mezőn, ne térij vissza, hogy azt elvedd; az idegené, az árváé és az özvegyé legyen, hogy megáldjon téged az Örökkévaló, a te Istened kezed minden munkájában. **20** Mikor lerázod olajfádat, ne szedd le (a bogolyókat) magad után; az idegené, az árváé és az özvegyé legyen. **21** Ha leszüreteled szőlődet, ne böngéssz magad után; az idegené, az árváé és az özvegyé legyen. **22** Emlékezzél meg arról, hogy rabszolga voltál Egyiptom országában, azért parancsolom meg neked, hogy tedd ezt a dolgot.

25 Ha pör lesz férfiak között és odalépnek a törvény elő, hogy ítélyenek fölöttük, és fölmentik az igazságost és elítélik a bűnöst **2** Akkor lesz, ha verést érdemel a bűnös, fektesse le őt a bíró és veressen rá maga előtt bűnösségehez mérten, szám szerint. **3** Negyvenet veressen rá, ne többet; nehogy többet veressen rá, ezenfelül sok ütést, és leálatztatnék testvéred szemeid előtt. **4** Ne kösd be az ökör száját, mikor nyomtat. **5** Ha együtt laknak testvérek és meghal az egyik közük, és fia nincs neki, ne legyen a halottnak felesége (családon) kívül idegen férfi, sógora menjen be hozzá és vegye őt nőül, sógorásgá házassággal vegye el. **6** És legyen, az elsőszülött, akit szülni fog, maradjon meghalt testvére nevén, hogy ne töröllessék a neve Izraelből. **7** De ha nem akarja a férfi elvenni sógorasszonját, akkor menjen ki sógorasszonja a kapuba, s vénekez és mondja: Sógorom vonakodik fenntartani az ó testvéremnek nevét Izraelben, nem akar engem sógorásgá házassággal elvenni. **8** És hívják meg városának vénei és szólijanak hozzá; ő meg odaáll és azt mondja: Nem akarom

elvenni, 9 akkor lépjön oda sőgorasszonya hozzá a vének szemei láttára, húzza le saruját a lábáról és köpöjön ki előtte; szóljon föl és mondja: Így történjék a férfiúval, aki nem épít föl testvérének a házát. 10 És neveztessék el Izraelben: Saruja – lehúzottnak háza. 11 Midőn férfiak egymás között tusakodnak, valaki meg testvére, és közeledik az egyiknek felesége, hogy megmentse férjét annak kezéből, ki őt veri s kinyújtja kezét és megragadja a szemérmét: 12 akkor vágd el kezefjét, ne sajnálja szemed. 13 Ne legyen neked zacskóban kétféle súlykő, nagy és kicsiny. 14 Ne legyen neked házadban kétféle éfő, nagy és kicsiny. 15 Teljes és igazságos súlyköved legyen, teljes és igazságos éfód legyen, hogy hosszú életű légy a földön, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. 16 Mert az Örökkévaló, a te Istened utálata minden, aki ezeket teszi, minden, aki hamisságot követ el. 17 Emlékezzel meg arról, amit tett neked Amalék az úton, mikor kivonultatok Egyiptomból: 18 Hogy rádítámadt az úton és megverte az utócsapatodat, minden az elgyöngültetek mögöttet; te pedig bágyadt és fáradt voltál, és ő nem felt az Istentől. 19 Azért lesz, midőn nyugalmat szerez neked az Örökkévaló, a te Istened minden az ellenségeidől köröskörül, az országban, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked birtokul, hogy elfogadjad, akkor töröld el Amalék emlékét az ég alól, el ne felejtsd!

26 És lesz, mikor bemész az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked birtokul és elfoglalod azt és laksz benne: 2 Akkor végy zsengéjéből a föld minden gyümölcsének, melyet betakarítasz földedről, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, és tudd kosárba és menj arra a helyre, melyet kiválaszt az Örökkévaló, a te Istened, hogy lakoztassa ott nevét. 3 Menj el a paphoz, ki abban az időben lesz, és mond neki: Kijelentem ma az Örökkévaló, a te Istened előtt, hogy elérkezem az országba, melyről megesküdött az Örökkévaló őseinknek, hogy nekünk adja. 4 A pap vegye el a kosarat kezéből és tegye az Örökkévaló, a te Istened oltára elé. 5 Te pedig szólalj meg és mond az Örökkévaló, a te Istened színe előtt: Bujdosó arameus volt az atyám, lement Egyiptomba, ott tartózkodott csekély számmal és lett ott nagy, hatalmas és számos néppé. 6 De az Egyiptomiak rosszul bántak velünk és sanyargattak bennünket és vetettek ránk nehéz munkát. 7 És mi kiáltottunk az Örökkévalóhoz, őseink Istenéhez és az Örökkévaló meghallotta hangunkat, megláttá nyomorúságunkat, vesződségünket és szorongatásunkat. 8 És kivezetett bennünket az Örökkévaló Egyiptomból erős kézzel és kinyújtott karral, nagy félelmetességgel, jelekkel és csodákkal. 9 Elhozott bennünket erre a helyre és adta nekünk ezt az országot, a tejjel-mézzel folyó országot. 10 És most, íme elhoztam zsengéjét a föld gyümölcsének, melyet nekem adtál, ó Örökkévaló! Azután tudd le azt az Örökkévaló, a te Istened színe előtt. 11 És örvendj mindenára jónak, amit az Örökkévaló, a te Istened adott neked és házadnak, te, a levita és az idegen, aki közegettet van. 12 Ha teljesen megadtad termésed minden tizedét a harmadik évben, a tized évében, és adtad a levitának, az idegennek, az árvának és az özvegynek, hogy egyenek kapuidban és jóllakjanak, 13 akkor mond az Örökkévaló, a te Istened színe

előtt: Eltakarítottam a szent részt a házból és oda is adtam a levitának, az idegennek, az árvának, az özvegynek, minden parancsolatod szerint, amelyet parancsoltál nekem, nem hágtam át egyet sem parancsolataid közül és nem fejeztettem el; 14 nem ettem belőle gyászomban és nem takarítottam el belőle tisztatlanságomban és nem adtam, belőle a halott számára; hallgattam az Örökkévaló, az én Istenem szavára, cselekedtem minden szerint, amint parancsoltad nekem. 15 Tekints le szent lakóból, az égből és álld meg népedet Izraelt és a földet, melyet nekünk adtál, amint megesküdtél őseinknek, a tejjel-mézzel folyó országot. 16 E napon parancsolja neked az Örökkévaló, a te Istened, hogy megtedd a törvényeket és rendeleteket; őrizd meg és tudd meg azokat egész szíveddel és egész lelkeddel. 17 Az Örökkévalóval mondattad te ma, hogy lesz neked Istened és hogy jársz az ő útjain, hogy megőrzöd törvényeid, parancsolataid és rendeleteid és hallgattsz az ő szavára. 18 És az Örökkévaló mondatta ma veled, hogy leszel az ő tulajdon népe, amint szólt hozzád és hogy megőrzöd minden parancsolataid; 19 hogy tegyen téged legmagasabbá minden a népek fölé, amelyeket alkotott dicséretre, hírnévre és dicsőségre, és hogy légy szent népe az Örökkévalónak, a te Istenednek, amint szólt.

27 És megparancsolta Mózes, meg Izrael vénei a népnek, mondván: őrizzétek meg minden a parancsolatot, melyet én ma nektek parancsolok. 2 És lesz, ama napon, melyen átvonultok a Jordánon az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, állíts föl magadnak nagy köveket és meszed be azokat mésszel, 3 és írd rájuk a tannak minden szavait, mihelyt átvonultál; azért, hogy bemehess az országba, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked, a tejjel-mézzel folyó országra, amint szólt hozzá az Örökkévaló, őseid Istené. 4 És lesz, mihelyt átvonultatok a Jordánon, állítsátok föl a köveket, amit én ma nektek parancsolok, az Évol hegyén és meszed be azokat mésszel. 5 És építs ott oltárt az Örökkévalónak, a te Istenednek, kövekből való oltárt, ne emelj azokra vasat. 6 Egész kövekből építsd az Örökkévaló, a te Istened oltárát és mutass be azon égoáldozatokat az Örökkévalónak, a te Istenednek; 7 vágy vágóáldozatokat és edd meg ott; és örvendj az Örökkévaló, a te Istened színe előtt. 8 És írd a kövekre a tannak minden szavait egész értelmesen. 9 És szólt Mózes és a levita papok egész Izraelhez, mondván: Figyel és halljad Izrael! E napon lettél az Örökkévaló, a te Istened népévé! 10 Hallgass tehát az Örökkévaló, a te Istened szavára és tudd meg parancsolataid és törvényeid, melyeket én ma neked parancsolok. 11 És megparancsolta Mózes a népnek ama napon, mondván: 12 Ezek álljanak, hogy megáldják a népet a Gerizim hegyén, mihelyt átvonultatok a Jordánon Simon, Lévi, Júda, Izsákchár, József és Benjámin. 13 Ezek pedig álljanak az átoknál az Évol hegyén: Rúben, Gád, Ásér, Zebúlun, Dán és Náftáli. 14 És szólaljanak meg a leviták és mondják Izrael minden férfiának fennhangon: 15 Átkozott a férfi, aki készít faragott képet vagy öntött bálványt, utálatára az Örökkévalónak, mester kezeművét és titokban fölállítja! És feleljen az egész nép és mondja: Ámen! 16 Átkozott, aki megveti atyját és anyját! És mondja az egész nép: Ámen! 17 Átkozott, aki eltolja felebarátja határát! És mondja az egész nép: Ámen! 18 Átkozott, aki félrevezet vakot az úton!

És mondja az egész nép: Ámen! 19 Átkozott, aki elhajlítja jogát az idegennek, árvának és özvegynek! És mondja az egész nép: Ámen! 20 Átkozott, ki hál atya feleségevel, mert felfedte atyának leplét! És mondja az egész nép: Ámen. 21 Átkozott, ki hál bármely barommal! És mondja az egész nép: Ámen. 22 Átkozott ki hál nővérével, atyának leányával vagy anyának leányával! És mondja az egész nép: Ámen. 23 Átkozott, ki hál napával! És mondja az egész nép: Ámen. 24 Átkozott, aki agyonveri felebarátját titokban! És mondja az egész nép: Ámen! 25 Átkozott, aki vesztegetést elfogad; hogy megöljön valakit, ártatlannak vérét ontva! És mondja az egész nép: Ámen! 26 Átkozott, aki nem tartja fenn a tannak szavait, hogy megtegye azokat! És mondja az egész nép: Ámen!

28 És lesz, ha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára, hogy megőrizd és megtedd mind a parancsolatait, melyeket én ma neked parancsolok, akkor tesz téged az Örökkévaló, a te Istened legmagasabbá mind a népek fölé. 2 És rádzsállnak mindenme áldások és élérnek téged, ha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára. 3 Áldott lesz a városban és áldott lesz a mezőn. 4 Áldott lesz méhed gyümölcse, földed gyümölcse és barmod gyümölcse: marháid fajzása és juhaid szaporodása. 5 Áldott lesz kosarad és teknőd. 6 Áldott lesz jöttödben és áldott lesz mentedben. 7 Az Örökkévaló teszi majd, hogy ellenségeid, kik ellened támadnak, vereséget szenvendjenek előtted; egy úton vonulnak ki ellened, de hétfőn menekülnek majd előled. 8 És az Örökkévaló hozzád parancsolja az áldást, éléstáraigba és kezed minden szerzeményébe, és megáld téged az országban, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. 9 Föltámaszt téged az Örökkévaló magának szent népévé, amint megesküdött neked, ha megőrzöd az Örökkévaló, a te Istened parancsolatait és jársz az ő útjain. 10 És látják a föld minden népei, hogy az Örökkévaló nevével nevezettsz és félnek majd töled. 11 És bővelkedővé tesz téged az Örökkévaló javadra, méhed gyümölcseiben, barmod gyümölcseiben és földed gyümölcseiben, a földön, melyről megesküdött az Örökkévaló őseidnek, hogy neked adjja. 12 Megnyíja az Örökkévaló számodra jó kincstárát, az egét, hogy megadja országod esőjét a maga idejében és megáldja kezed minden munkáját; és te kölcsönözök majd sok népnek, de te nem veszel kölcsön. 13 És tesz téged az Örökkévaló fejnek és nem faroknak, és minden felül fogsz lenni és nem leszel alant, ha hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened parancsaira, melyeket én ma neked parancsolok, hogy megőrizd és megtedd. 14 De el ne térf mindamaz igéktől, melyeket én ma nektek parancsolok, se jobbra, se balra, hogy járnál más istenek után, azokat szolgálván. 15 És lesz, ha nem hallgatsz az Örökkévaló, a te Istened szavára, hogy megőrizd és megtedd mind a parancsolatait és törvényeit, melyeket én ma neked parancsolok, akkor rádjönök mind ez átkok és elérnek téged. 16 Átkozott lesz a városban és átkozott lesz a mezőn. 17 Átkozott lesz kosarad és teknőd. 18 Átkozott lesz méhed gyümölcse és földed gyümölcse, barmaid fajzása és juhaid szaporodása. 19 Átkozott lesz jöttödben és átkozott lesz mentedben. 20 Az Örökkévaló rád bocsájha az átkot, a zavart és a romlást kezed minden szerzeményében, amit teszel még el nem pusztulsz és még el nem veszel gyorsan, cselekedeteid

gonoszsága miatt; mivelhogy elhagytál engem. 21 Hozzád tapasztja az Örökkévaló halálvészét, míg nem kipusztít téged a földről, aholha te bemész, hogy elfoglaljad. 22 Megver téged az Örökkévaló sorvadással, lázzal, gyulladással, forrósággal, szárazsággal, aszállyal és sárgasággal; és üldöznek téged, míg el nem veszel. 23 És lesz eged, mely fejed fölött van, ércé és a föld, mely alattad van, vassá. 24 Adni fog az Örökkévaló országod esője gyanánt fövényt és port; az égből száll le rát, amíg el nem pusztulsz. 25 Teszi majd az Örökkévaló, hogy vereséget szenvendsz ellenségeid előtt, egy úton vonulsz ki ellene, de hétfőn menekülsz előle; és iszonyatul leszel a föld minden birodalmainak. 26 És lesz a te hullád eledele az ég minden madarának és a föld vadójának; és senki sem riasztja el. 27 Megver téged az Örökkévaló egyiptomi fekéllyel, kelésekkel; varral és rühvel, hogy nem gyógyulhatsz meg. 28 Megver téged az Örökkévaló őrlütséggel, vaksággal és a szív bódultságával. 29 És tapogatni fogsz déliben, amint tapogat a vak a sötétben és nem leszel szerencsés utaidon, hanem csak elnyomatott és kirabolt leszel minden időben és senki sem segít. 30 Nőt eljegyzel magadnak és más férfi veszi el, házat építész és nem laksz benne; szőlőt ültetsz és nem veszed hasznát. 31 Ökrödet levágják szemeid előtt és te nem eszel belőle, szamaradat elrabolják előled és nem kerül vissza hozzád; juhaid átadatnak ellenségeidnek és nem lesz számodra segítő. 32 Fiaid és leányaid átadatnak más népnek, szemeid lájták és edepnek utánuk egésznap, de nem lesz hatalom kezdenben. 33 Földed gyümölcset és minden fáradozásodat megemészti oly nép, melyet nem ismertél és te csak nyomorgatott és elporto leszel minden időben. 34 És megőrülsz szemeid látványától, amit látsz. 35 Megver téged az Örökkévaló gonosz fekéllyel a térdéken és a combokon, hogy nem gyógyulhatsz meg, lábad talpától egész fejed tetejéig. 36 Elvezet az Örökkévaló téged és királyodat, akit magad fölött teszel, oly néphez, melyet nem ismertél, sem te, sem őseid; és ott szolgálisz majd más isteneket, fából és kóból. 37 És leszel rémületté, példázattá és gúnná mind a népek között, aholha elvezet téged az Örökkévaló. 38 Sok magot viszel ki a mezőre, de keveset takarítasz be, mert fölfalja a sáska. 39 Szőlőket ültetsz és megmunkálod, de bort nem iszol és nem gyűjtsz be, mert megeszi a fereg. 40 Olajfáid lesznek minden határodban, de olajjal nem kened magadat, mert lehull olajbogyód. 41 Fiúkat és leányokat nemzesz, de nem lesznek a tieid, mert elmennek a fogásba. 42 minden fádat és földed gyümölcset elpusztítja a bogár. 43 Az idegen, ki közeppetted lesz, földel kerül, följobb, följobb, te pedig leszállsz, alábbra, alábbra. 44 Ő fog neked kölcsönözni, de te nem fogsz neki kölcsönözni; ő lesz fejjé, te pedig leszel farokká. 45 És rádjönnek minden átkok, üldöznek téged és elérnek, míg el nem pusztulsz, mert nem hallgattál az Örökkévaló, a te Istened szavára; hogy megőrizd parancsolatait és törvényeit, melyeket neked parancsolt. 46 És rajtag lesznek jelül és csodául, meg magzatodon minden örökké. 47 Azért, mert nem szolgáltad az Örökkévalót, a te Istenedet örömmel és jó szívvel, mindenben; bővelkedve, 48 szolgálisz majd ellenségeidnek, akiket az Örökkévaló rád fog küldeni, éhségen, szomjúságban, mezítelenségen és mindennek hiányában; vasjárom tesz

nyakadra, míg el nem pusztít téged. 49 Az Örökkévaló hoz rád egy népet a távolból, a föld végéről, mint mikor repül a sas, egy népet, melynek nem érted a nyelvét; 50 egy kemény tekintetű népet; mely nem veszi tekintetbe az aggot és az ifjúnak nem kegyelmez. 51 Fölemészti barmod gyümölcsét és földed gyümölcsét, míg el nem pusztulsz, úgy, hogy nem hagy neked gabonát, mustot, olajat, sem barmod fajzásából és juhaid szaporodásából, míg el nem veszít téged. 52 És szorongat téged minden kapuidban, míg lesüllyednek magas és erős falaid, amelyekben te bízol, egész országodban; és szorongat téged minden kapuidban, egész országodban, melyet az Örökkévaló, a te Istened ad neked. 53 És meggeszed méhed gyümölcsét, fiaid és leányaid húsát, akiket ad neked az Örökkévaló, a te Istened, a megszállásban és szorultságban, mellyel szorongat téged ellenséged. 54 A leggyöngédebb férfi közötted és a nagyon kényes irigy szemmel néz az ő testvére és feleségére, ki keblén van és gyermekei maradékára, mely megmarad neki, 55 hogy ne adjon egyiknek sem közükük gyermekei húsából, melyet eszik; mivelhogy nem hagytak meg neki semmit a megszállásban és szorultságban, mellyel szorongat téged ellenséged minden kapuidban. 56 A leggyöngédebb nő közötted és a legkényesebb, aki nem kísérlelte meg talpát a földre bocsátani kényeskedés és elpuhulásból, irigy szemmel néz férjére, ki keblén van, fiára és leányára, 57 és kisdedére, mely tőle származik és gyermekeire, kiket szül, mert megeszi őket, mindennek hiányában, titokban, a megszállásban és szorultságban, mellyel szorongat téged ellenséged kapuidban. 58 Ha nem őrződ meg, hogy megtedd a tannak minden igéit, melyek a könyvben meg vannak írva, hogy féljed ezt a dicső és félelmetes Nevet: az Örökkévalót, a te Istenedet: 59 Akkor csodálatossá teszi az Örökkévaló a te csapásaidat és magzatod csapásait, nagy és tartós csapásokká, gonosz és tartós betegségekké. 60 És rádhozza Egyiptom minden betegségét, amelyektől féltél és hozzád tapadnak; 61 minden betegség is és minden csapás, mely nincs megírva a tan könyvében – rád hozza azokat az Örökkévalót, míg el nem pusztulsz. 62 És csekély számmal maradtok meg, ahelyett, hogy voltatok, mint az ég csillagai sokaságra nézve; mivelhogy nem hallgattál az Örökkévalót, a te Istened szavára. 63 És lesz, amint örült az Örökkévaló rajtakat, hogy jót tegyen veletek és megsokásítson benneteket, úgy fog örvendezni az Örökkévaló rajtakat, hogy elveszítsen benneteket és elpusztítson benneteket; és ki fogtok tépetni a földről, ahol a te bermesz, hogy elfoglaljad. 64 És elszór téged az Örökkévaló mind a népek közé a föld egyik szélétől a föld másik széléig és ott szolgálssz majd más isteneket, melyeket nem ismertél, sem te, sem őseid, fából és köből. 65 De ama népek között sem fogsz megpihenni és nem lesz nyugvóhelye lábad talpának, mert ad neked ott az Örökkévaló rettegő szívet, epedő szemeket és csüggédő lelket. 66 És életed függőben lesz előtted, rettegni fogsz éjjel-nappal és nem fogsz bízni életedben. 67 Reggel azt mondod: Bárcsak este volna és este azt mondod: Bárcsak reggel volna! szíved rettegése miatt, amellyel rettegsz és szemeid látványa miatt, amit látsz. 68 És visszavisz téged az Örökkévaló hájokon Egyiptomba, azon az úton, melyről azt mondtam neked: nem

fogod azt többé látni. És áruljátok magatokat ott ellenségeidnek szolgákul és szolgálókul, de nem lesz vevő.

29 Ezek a szövetség szavai, melyről megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek, hogy kósse meg Izrael fiaival Móáb országában, ama szövetségen kívül, melyet kötött velük Chóreben. 2 És Mózes szólította egész Izraelt és mondta nekik: Ti láttatok mindazt, amit tett az Örökkévaló szemeitek láttára Egyiptom országában, Fáraóval és minden szolgáival, meg egész országával; 3 a nagy kísértéseket, melyeket szemeid láttak, a jeleket és ama nagy csodákat. 4 De nem adott nektek az Örökkévaló szívet a megismerésre és szemeket a látásra, meg füleket a hallásra és mai napig. 5 És én vezettelek benneteket negyven évig a pusztában, ruháitok nem koptak le rólatok és sarud nem kopott le lábadról; 6 kenyeret nem ettek, bort és részegítő italt nem ittak, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek. 7 És elérkeztetek arra a helyre, de kivonult Szichón, Chesbón királya és Óg, Boson királya ellenünk harcra és mi megvertük őket; 8 elvettük országukat és odaadtuk birtokul Rúbennak, Gádnak és Menásse fél törzsének. 9 Örizzétek meg tehát a szövetség szavait és tegyétek meg, hogy boldoguljatok mindenben, amit tesztek. 10 Ti álltok ma mindenjában az Örökkévaló, az Istenetek színe előtt, fejeitek, törzseitek, véneitek, és felügyelőitek, Izrael minden férfia; 11 gyermekeitek, feleségeitek és idegenek, aki táborod közepette van, favágódtól vízmerítőig. 12 Hogy belépj az Örökkévaló, a te Istened szövetségébe esküjébe, melyet az Örökkévaló, a te Istened veled van ma 13 hogy tegyen téged ma az ő népévé és ő legyen neked Isten amint szolt hozzád, amint megesküdött őseidnek. Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak. 14 De nem egyedül veletek kötöm én ezt a szövetséget és ezt az esküt, 15 hanem avval, aki itt van velünk állva ma az Örökkévaló, a mi Istenünk színe előtt és avval, aki nincs itt velünk ma. 16 Mert ti tudjátok, hogy miként jártunk Egyiptom országában és miként vonultunk át a népek között, amelyeken átvonultatok. 17 Láttatok az ő utálataikat és bálványaiat, fából és köből, ezüstből és aranyból, melyek náulk voltak. 18 Nehogy legyen közöttetek férfi vagy nő, vagy család, vagy törzs, melynek szíve elfordul ma az Örökkévalótól, a mi Istenünkötől, hogy menjen és szolgálja ama népek isteneit, nehogy legyen közöttetek gyökér, mely mérget és ürmöt hajt. 19 És lenne, midőn hallja ez eskü szavait, akkor áldani fogja magát a szívében; mondavn: Béke lesz velem, ha járok szímem állhatatosságában; hogy fokozza a jöllakkással a szomjat. 20 Nem akar majd az Örökkévaló annak megbocsátani, mert akkor füstölg az Örökkévaló haragja és buzgalma ama férfiú ellen és rászáll minden átok, mely meg van írva ebben a könyvben és eltörli az Örökkévaló annak nevét az ég alól. 21 És kiválasztja azt az Örökkévaló rosszra Izrael minden törzsei közül, a szövetség minden átkai szerint, mely meg van írva a tannak könyvében. 22 És mondani fogja a későbbi nemzedék, fiaitok, kik támadnak utánatok és az idegen, aki távol országból jön, és lábják ez ország csapásait, meg betegségeit, melyekkel sújtotta az Örökkévaló. 23 Kéntől és sótól kiégve egész földje, be nem vetik és nem sarjaszt semmit, nem nő rajta semmi fű, mint Szodoma, Ádáma és Czebóim

fölforgatása, melyeket fölforgatott az Örökkévaló harajában és fölgerjedésében. **24** És mondják majd minden népek: Miért tett így az Örökkévaló ezzel az országgal? Miért e nagy harag; fölgerjedése? **25** És azt mondják majd: Mivelhogy elhagyta az Örökkévaló, őseik Istenének szövetségét, amelyet kötött velük, midőn kivezette őket Egyiptom országából. **26** Elmentek és szolgáltak más isteneket és leborultak előttük; istenek előtt, melyeket nem ismertek és melyeket nem osztott ki nekik. **27** És fölgerjedt az Örökkévaló haraja az ország ellen, hogy ráhozza minden az átkot, mely meg van írva e könyvbén. **28** És kitépte őket az Örökkévaló földjüköből haraggal és fölgerjedéssel és nagy fölháborodással, és vetette őket más országba, mint e mai napon van. **29** A rejtték dolgok az Örökkévalóé, a mi Istenünké, de a nyilvánvalók a mieink és gyermekeink mindenörökkel, hogy megtégyük a tannak minden szavát.

30 És lesz, ha rádjönnek mindezek a dolgok, az áldás és az átok, melyet előttem tettek, és szívedre veszed minden népek között, ahol kivetett téged az Örökkévaló, a te Istened, **2** és megtérsz az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez és hallgatsz az ő szavára minden szerint, amint és parancsoltam neked ma, te és gyermekeid, egész szíveddel és egész lelkeddel, **3** akkor visszahozza az Örökkévaló, a te Istened foglyaidat és iringalmaz neked, újra összegyűjt téged minden a népek közül, aholna elszórt téged az Örökkévaló, a te Istened. **4** Ha lesznek a te kivetettjeid az ég végén onnan is összegyűjt téged az Örökkévaló, a te Istened és onnan is elvesz; **5** és bevisz téged az Örökkévaló, a te Istened az országba, melyet elfoglaltak őseid, hogy (ismét) elfoglaljad; jót tesz veled és megsokasít jobban, mint őseidet. **6** És körülmetéli az Örökkévaló, a te Istened szívedet és magzatod szívét, hogy szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet egész szíveddel és egész lelkeddel, a te életed kedvéért. **7** És adja majd az Örökkévaló minden átkot ellenségeidre és gyűlölödre, akik üldöztek téged. **8** Te pedig megtérsz és hallgatsz az Örökkévaló szavára, és megtesz minden parancsolatait, melyeket én neked ma parancsolok; **9** és bővelkedővé tesz téged az Örökkévaló, a te Istened kezded minden munkájában, méhed gyümölcsében, barmod gyümölcsében és földed gyümölcsében javadra, mert újra fog rajtad örülni az Örökkévaló javadra, amint örült őseiden, **10** ha hallgatni fogsz az Örökkévaló, a te Istened szavára, hogy megőrizd parancsolatait és törvényeit, melyek meg vannak írva a tannak könyvében, midőn megtérsz az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez egész szíveddel és egész lelkeddel. **11** Mert ez a parancsolat, melyet én neked parancsolok, nem elérhetetlen számodra és nincs távol az; **12** nem az égbén van az, hogy mondanád: Ki száll fől érte számunkra az égbe, hogy elhozza nekünk és hirdesse azt nekünk, hogy megtégyük; **13** nem a tengeren túl van az, hogy mondanád: Ki megy át számunkra a tengeren túlra, hogy elhozza nekünk és hirdesse azt nekünk, hogy megtégyük; **14** hanem nagyon közel van hozzád az ige, szádban és szívedben, hogy megted az. **15** Lásd, előttem tettek ma az életet és a jót, a halált és a rosszat, **16** amint hogy megparancsolom ma neked, hogy szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet, hogy járj az ő útjain, hogy megőrizd parancsolatait,

törvényeit és rendeleteit, hogy élj, sokasodjál és megáldjon téged az Örökkévaló, a te Istened az országban, ahová bemész, hogy azt elfoglaljad. **17** Ha pedig elfordul szíved és nem engedelmeskedsz, megtántorodsz és leborulsz más istenek előtt és szolgálod őket **18** Kijelentem nektek ma, hogy el fogtok pusztulni, nem lesztek hosszú életűek azon a földön, ahová te átvonulsz a Jordánon át, hogy bemenj oda és elfoglaljad azt. **19** Tanúkul hívom ellenetek ma az egyet és a földet: az életet és a halált tettem előd, az áldást és az átkot! Válaszd tehát az életet, hogy életben maradj te és magzatod; **20** hogy szeresd az Örökkévalót, a te Istenedet, hallgass az ő szavára és ragaszkodjál hozzá, mert Ó a te életed és napjaid hosszúsága, hogy lakjál a földön, melyről megesküdött az Örökkévaló őseidnek, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, hogy nekik adjá.

31 Mózes ment és elmondta ezeket a szavakat egész Izraelnek. **2** És mondta nekik: Százhúsz éves vagyok én ma, nem bírok többé kivonulni, meg bevonulni; az Örökkévaló pedig azt mondta nekem, nem fogsz átvonulni ezen a Jordánon. **3** Az Örökkévaló, a te Istened, ő vonul át előttem, ő fogja elpusztítani ezeket a népeket előled, hogy elfoglaljad azokat; Józsua, ő vonul át előttem, amint szolt az Örökkévaló. **4** És úgy tesz velük az Örökkévaló, amint tett Szichónnal és Óggal, az Emóri királyival, meg országukkal, hogy elpusztította azokat. **5** Az Örökkévaló elétek fogja azokat adni és tegyetek velük minden parancsolat szerint, melyet parancsoltam nektek. **6** Legyetek erősek és bátrak, ne félejetek és ne rettegjetek tőlük, mert az Örökkévaló, a te Istened, ő jár veled, nem enged lankadnod és nem hagy el téged. **7** Akkor szólította Mózes Józsuaút, és mondta neki egész Izrael szemei előtt: Légy erős és bátor, mert te mész be a néppel az országba, melyről megesküdött az Örökkévaló őseinek, hogy nekik adjá, és te addod azt birtokukba. **8** És az Örökkévaló, ő jár előttem, ő lesz veled, nem enged lankadnod és nem hagy el téged; ne fej és ne csüggeldj. **9** Es Mózes fölírta ezt a tant és átadt a papoknak, Lévi fiainak, aik viszik az Örökkévaló szövetségének látáját, meg Izrael minden véneinek. **10** És megparancsolta nekik Mózes, mondván: Hét év végével, az elengedés évének idején, a sátrák ünnepén, **11** midőn eljön egész Izrael, hogy megjelenék az Örökkévaló, a te Istened színe előtt, azon a helyen, melyet kiválaszt, olvasd föl ezt a tant egész Izrael előtt, fülei hallatára. **12** Gyűjtsd egybe a népet: a férfiakat, a nőket, a gyermekeket és idegenedet, aki kapuidban van, hogy hallják és hogy megtanulják, és félejük az Örökkévalót, a ti Isteneteket és őrizzék meg, hogy megtégyék a tannak minden szavait. **13** És gyermekeik, aik nem tudják, hallják és tanulják meg, félni az Örökkévalót, a ti Isteneteket minden időben, amíg éltek a földön, aholna átvonultak a Jordánon, hogy azt elfoglaljátok. **14** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Íme, közelednek napjaid, hogy meghalj; szólítsd Józsuaút és álljatok a gyülekezés sátorába, hogy parancsot adjak neki. És elment Mózes meg Józsua, és odaálltak a gyülekezés sátorába. **15** És megjelent az Örökkévaló a sátorban, felhőoszlopban és megállt a felhőoszlop a sátor bejáratánál. **16** És mondta az Örökkévaló Mózesnek: Íme, te nyugszol majd őseidnél,

és föltámad ez a nép és paráználkodva jár az ország idegen istenei után, ahova eljut majd, annak közepében, engem pedig elhagy és megszegi szövetségemet, melyet vele kötöttem. **17** És akkor fölgered haragom ellene azon a napon, elhagyom őket; elrejtem színemet előlük, hogy megemészessék; és éri őt sok baj és szorongatás és mondani fogja azon a napon: Nemde, mivelhogy Istenem nincs közepe tem, érnek engem ezek a bajok? **18** Én pedig teljesen elrejtem színemet azon a napon mindenágonoszság miatt, melyet elkövetett, hogy más istenekhez fordult. **19** És most írjátok föl magatoknak ezt az éneket és tanítsd meg rá Izrael fiait, tudd azt a szájukba, hogy legyen számomra ez ének tanúnak Izrael fiai ellen. **20** Mert elviszem őt arra a földre, melyről megesküdtem őseinek, a tejjel-mézzel folyóra és eszik, jóllakik, kövér lesz és elfordul más istenekhez, szolgálja azokat, engem pedig megvet és megszegi szövetségemet. **21** És lesz, ha majd eléri őt sok baj és szorongatás, akkor valljon ez ének előtte tanú gyanánt, – mert nem fog elfelejtetni magzata szájából – mert ismerem az ő indulatát, amellyel ő ma cselekszik, mielőtt beviszem őt az országba, melyről megesküdtem. **22** És Mózes felírta ez éneket az nap és megtanította rá Izrael fiait. **23** És (Isten) parancsot adott Józsuának, Nún fiának és mondta: Légy erős és bátor, mert te viszed be Izrael fiait az országba, melyről megesküdtem nekik, én pedig veled leszek. **24** És volt, midőn végzett Mózes azzal, hogy fölírja e tannak szavait könyvre, mindvégig, **25** akkor megparancsolta Mózes a levítáknak, akik viszik az Örökkévaló szövetségének ládáját, mondván: **26** Vegyétek a tannak könyvét és tegyétek azt az Örökkévaló, a ti Istenek szövetségének ládája mellé, hogy ott legyen tanúnak ellened. **27** Mert én ismerem ellenszegülésedet és kemény nyakadat; íme, amíg én élek veletek ma, ellenszegültetek az Örökkévalónak, hát még halálom után. **28** Gyűjtsétek egybe hozzárm törzseitek minden véneit és felügyelőiteket, hadd mondom el füleim hallatára e szavakat, és hadd hívom föl tanúnak ellenük az egét és a földet. **29** Mert tudom, hogy halálom után megromoltok és letértek majd az útról, melyet parancsoltam nektek, és elér benneteket a baj késő időben, midőn azt teszitek, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, hogy megharagítások őt kezeteik műve által. **30** Mózes elmondta Izrael egész gyülekezetének fülei hallatára az ének szavait, mindvégig.

32 Figyeljetek egek, hadd szóljak és hallja meg a föld szám szózatát. **2** Permettezzék mint az eső tanításom, hulljon mint a harmat szózatom, mint permetezés a sarjadékra és zápor a fűre. **3** Mert az Örökkévaló nevét szólítom, adjatok dicsőséget Istenünknek! **4** A szirt, tökéletes az Ő műve, mert minden útja jog; a hűség Istene hamisság nélkül, igazságos és egyenes Ő. **5** Elromlott számára – nem is gyermekei, saját gyalázatukra – a ferde és fonák nemzedék. **6** Az Örökkévalónak így fizettek, alávaló, oktalan nép? Nem-e Ő a te atyád, aki téged szerzett, Ő alkotott és szilárdított meg téged? **7** Emlékezzél ősidőkről, vizsgáljátok nemzedékek és nemzedékek éveit! Kérdezd meg atyádat és tudnodra adj, véneidet és elmondják neked. **8** Midőn birtokot adott a Legfelsőbb a nemzeteknek, midőn elválasztotta az ember fiait: megállapította a népek határait Izrael fiainak száma szerint. **9** Mert az Örökkévaló osztályrésze az ő népe,

Jákob az ő kimért öröksége. **10** A pusztá földjén találja őt, a sivárságban, a sivatag ordítása köz; körülveszi, vigyáz rá, megovja, mint a szeme fényét. **11** Mint a sas, mely fölkelti fészkét, fiókái fölött lebeg, kiterjeszti szárnyait, fölveszi és viszi tollain; **12** úgy az Örökkévaló egyedül vezeti őt és nincs vele idegen isten. **13** Járata az a föld magaslatain és eszi az a mező gyümölcsét, mézet szívát vele a sziklából és olajat a kőszirtből; **14** a marha vaját és juhok tejét a bárányok zsiradékával, Básán nevelte kosokat és a bakokat, a búza veséinek zsiradékával, és a szőlővért iszod bor gyanánt. **15** És Jesúrun meghájasodott és kirúgott, meghájasadtál, meghíztál, megkövérédítél – és elvettette Istenét, aki alkotta és meggyála zsidóvér szirtjét. **16** Ingerlik őt idegenekkel és utálatokkal bosszantják őt; **17** áldoznak a rossz szellemeknek, nem-isteneknek; isteneknek, melyeket nem ismertek, újnaknak, melyek az imént jöttek, melyektől atyáitok nem borzadtak. **18** A szirtet, ki téged szült, elhagyad és elfelejteted Istenet, ki létrehozott. **19** És láttá az Örökkévaló és megvetette, és leányai fölött való bosszúságóból. **20** És mondta: Hadd rejtem el színemet előlük, majd meglátom, mi lesz a végük? Mert fonák nemzedék ez, gyermekek, kikben, nincs hűség. **21** Ők ingereltek engem nem-istennel, bosszantottak hiábavalóságakkal, én pedig ingerlek őket nem-néppel, alávaló nemzettel bosszantom őket. **22** Mert tűz gyulladt ki haragomban és égett a sír mélyéig, megemészti a földet és termését, és lángba borítja a hegyek alapjait. (*Sheol h7585*) **23** Halmozok rájuk bajokat, nyilaimat elfogyasztom ellenük. **24** Az éhségtől kiasztottak, a forróláztól és keserű halálvésztől fölemészették lesznek; fenevadak fogat bocsátom rájuk, a porban kúszók mérgevel együtt. **25** Kinn pusztít a kard és a szobákban a félelem, mind ifjat, mind hajadont, csecsemőt az ősz emberrrel együtt. **26** Mondtam: Elpusztítom őket, kiirtom emléküket a halandók közül. **27** Ha nem felnék az ellenség bosszantásától, hogy férle ne ismerjék ellenéik, nehogy azt mondják: Kezünk a hatalmas, nem az Örökkévaló cselekedte mindezt. **28** Mert tanácsveszette nép ez, nincs bennük értelem. **29** Ha bölcsék volhnak, megerényék ezt, gondolnának végükre! **30** Miként tüldözhet egy ezret és ketten hogy futamíthatnak meg tizezret? Ha nem, hogy szirtjük eladták őket és az Örökkévaló kiszolgáltatta őket. **31** Mert nem olyan, mint szirt az ő szirtjük, maguk ellenségeink bírák ebben. **32** Mert Szodoma szőlőjéből való az ő szőlőjük és Gomorra mezőiségeiről; bogyóik méregbogyók, keserűek a fürtjeik. **33** Sárkányok dühé az ő boruk és viperák kegyetlen mérge. **34** Nemde el van az rejte nálam, bepecsételv kincstáraimban? **35** Enyém a bosszú és a megtorlás az időre, midőn ingadozik lábuk, mert közel van szerencsétlenségek napja és sietve jön az ő jövőjük. **36** Mert igazságot szolgáltat az Örökkévaló az ő népének és megszánja szolgáit, midőn látja, hogy eltűnt a hatalom és odavan az elzárt és meghagyott. **37** És azt mondja: Hol vannak isteneik, a szirt, melyben bíztak, **38** melyek az ő áldozataik zsiradékát eszik, itáláldozatuk borát isszák? Keljenek föl, segítsenek benneteket, hogy oltalom legyen számotakra! **39** Lássátok most, hogy én, én vagyok az és nincs Isten mellettem, én osztok halált és adok életet, sebet verek és meggyógyítom én, és nincs, aki kezemből megmenthet! **40** Mert az égre emelem föl kezemet és mondomb: Amint hogy örökké élek –

41 ha megélesítem villogó kardomat és kezem az ítélethez fog, bosszút állok elleneim és gyűlölöimnek megfizetek. **42** Megrészegítem nyilaimat vérrel és kardom húst eszik: az elesetnek és fogolynak vérével, az ellenség szétzúzott fejéből. **43** Ujjongjatok nemzetek az ő népének, mert ő megbosszulja szolgáinak vérét és bosszút áll ellenein, engesztelest szerez földjének, népének. **44** Mózes elment és elmondta ez ének minden szavait a nép füleinek hallatára, ő és Hósea, Nun fia. **45** Midőn végzett Mózes azzal; hogy elmondja mind e szavakat egész Izraelnek, **46** akkor mondta nekik: Fordítások szíveteket mind a szavakra, melyekkel én tanúságot teszek ellenetek ma, hogy megparancsoljátok azokat gyermekiteknek, hogy megőrizzék és megtégyék e tannak minden szavait. **47** Mert nem üres szó az számotokra, hanem az a ti életetek és ez ige által lesztek hosszú életűek a földön, ahova ti átvonultok a Jordánon, hogy elfoglaljátok. **48** És szólt az Örökkévaló Mózeshez ugyanezen a napon, mondván: **49** Menj fel az Ábárim e hegycsúcsra, a Nebó hegyre, mely Móáb országában van, mely Jerichó előtt van, és nézd meg Kanaán országát, melyet és Izrael fiainak adok örök birtokul. **50** És halj meg a hegyen, ahova te fölmész takarítássál el népedhez, amint meghalt Áron testvéred a Hór hegyén és eltakarítattott népéhez; **51** mivelhogy hűtlenül cselekedtetek ellenem Izrael fiai közepette a pörlekédés vizeinél Kádesben, Cin pusztájában, mivelhogy nem szenteltetek meg engem Izrael fiai közepette. **52** Csak távolról láthatod az országot, de be nem mész oda, az országba, melyet én Izrael fiainak adok.

33 Ez pedig az áldás, mellyel megáldotta Mózes, Isten embere, Izrael fiait az ő halála előtt. **2** És mondta: Az Örökkévaló Színájról jött és sugárzott neki Széírről, fénylett Párán hegyéről és eljött a szentség tízezrei közül, jobbjá felől a törvény tüze számukra. **3** És szerette is a népet, minden szentjei a te kezedben vannak és ők lábaidnál elterülve fogadják szózataidat. **4** A tan, melyet parancsolt nekünk Mózes, öröksége Jákob gyülekezetének. **5** Így lett királyává Jesúrunkban, midőn összegyűltek a nép fejei, együvé Izrael törzsei. **6** Éljen Rúben és meg ne haljon, hogy ne legyenek emberei csekély számmal. **7** Ezt pedig Júdárol; és mondta: Hallgasd meg, Örökkévaló, Júda szavát és népéhez vidd őt; hatalmával harcoljon magáért és segítsége elleneivel szemben te légy! **8** Léviról mondta: Tummimod és Urimod jámbor férfiúd, kit megkísértettél Másszóban, kivel pörlekedtél Merivó vizeinél; **9** aki mondta atyjáról és anyjáról: Nem láttam, testvéreit nem ismert és gyermekiról nem tudott, mert százatodat őrizték meg és szövetségedet tartották meg. **10** Tanítják rendeleteidre Jákobot és tanodra Izraelt, tesznek füstölőszert színed elé és égőáldozatot oltárodra. **11** Álld meg, Örökkévaló, az ő erejét és keze munkája legyen kedves előtted; zúzd össze ellenei ágyékát és gyűlölöit, hogy fől ne támadjanak! **12** Benjáminról mondta: Az Örökkévaló kedveltje, bizton lakkik mellette; védelmezi őt minden időben és vállai között lakozik. **13** Józsefről mondta: Isten áldotta az ő országa, az ég drágaságával, harmattal és az alant heverő mélység vizével; **14** a nap érlelte termésének drágaságával, mint a hónapok hajtásának drágaságával; **15**

az ős hegyek javával és az örök halmok drágaságával; **16** az ország drágaságával és bőségével, mint a csipkebokorban lakozónak kegyével! Szálljon ez József fejére, feje tetejére testvérei koszorúzottjának! **17** Első fajzású tulka dísze ő neki és Reém szarvai az ő szarvai, azokkal dől le népeket, egyetemen a föld végéig; ezek pedig Efraim tízezrei és Menásse ezrei. **18** Zebúlunnak mondta: Örvendj Zebúlun mentedben, Isszáchár pedig sátraidban. **19** Népeket hívnak a hegyre, ott áldoznak igazságos áldozatokat, mert a tengerek bőségét szívák és a fövény rejtte a kincseket. **20** Gádról mondta: Áldott, aki kiterjeszti Gád határát! Mint oroszlán tanyázik és szétszaggat kart; meg koponyát. **21** És kiszemelte magának a legelejét, mert ott van a törvényhoz röszre elrejtve; és járt a nép élén, végezte az Örökkévaló igazát és ítéleteit Izraellel. **22** Dánról mondta: Dán fiatal oroszlán, előrőnt Básárból. **23** Náftáliról mondta: Náftáli jóllakva keggyel és telve az Örökkévaló áldásával, nyugatra és dédre végy birtokot. **24** Áserről mondta: Áldott a fiúk közül Ásér; legyen ő kedveltje testvéreinek és mártsa olajba lábat. **25** Vas és érc a te záraid és napjaiddal növekedik erőd is. **26** Nincs olyan, mint az Isten, ó Jesúrun! Bejárja az eget segítségedre és fönségében a fellegeket. **27** Menedék az ősidők Istene és alant örök hatalom, elűzte előled az ellenséget és mondta Pusztítsd el! **28** Így lakott Izrael biztonságban, egymaga Jákob forrása, gabona és must országában, még ege is permetez harmatot. **29** Boldog vagy te Izrael ki olyan, mint te? nép, segítve az Örökkévalótól, ki segítséged pajza és fenséged kardja! Ellenségeid hízelegnek neked, te pedig az ő magaslataikat taposod.

34 És Mózes fölment Móáb síkságáról Nebó hegyére, Piszga csúcsára, mely Jerichó előtt van, és az Örökkévaló megmutatta neki az egész országot, Gileádtól Dánig, **2** meg az egész Náftálit és Efraim meg Menásse országát, egész Júda országát a nyugati tengerig; **3** a déli részt, a környéket, Jerichó, a pálmai városának völgyét, egész Czóárig. **4** És mondta neki az Örökkévaló: Ez az ország, melyről megesküdtem Ábrahámnak, Izsáknak és Jákobnak, mondván: Magzatodnak fogom adni: engedtem látnod saját szemeiddel, de át nem vonulhatsz oda. **5** És meghalt ott Mózes, Isten szolgája, Móáb országában, az Örökkévaló parancsára. **6** Eltemette ott a völgyben, Móáb földjén, Bész-Peór átellenében, de nem tudja sírját senki, egész a mai napig. **7** Mózes pedig százhúsz éves volt, mikor meghalt; nem homályosodott el a szeme és nem fogyott meg az ereje. **8** Megsiratták Izrael fiai Mózest Móáb síkságain harminc napig, és beteltek Mózes siratásának, gyászolásának napjai. **9** Józsua pedig: Nún fia eltelt a bölcsesség szellemével, mert rátette Mózes a kezeit és Izrael fiai hallgattak rá és úgy cselekedtek, amint az Örökkévaló parancsolta Mózesnek. **10** És nem támadt többé oly próféta Izraelben, mint Mózes, akit ismert az Örökkévaló színről szíre; **11** minden tekintetben, amelyekkel küldte őt az Örökkévaló, hogy végezze Egyiptom országában Fáraón, minden szolgáin és egész országán, **12** és minden nagy hatalom és minden nagy félelmetesség tekintetében, amit végzett Mózes egész Izrael szeme láttára.

Józsue

1 Volt Mózesnek, az Örökkévaló szolgájának halála után, szolt az Örökkévaló Józsuahoz, Nún fiához, Mózes szolgájához, mondván: **2** Mózes szolgám meghalt; most hát kelj föl, vonulj át e Jordánon, te és ez az egész nép, azon országba, melyet adok nekik, Izraél fiainak. **3** minden hely, melyre majd lép lábatok talpa – nektek adom azt, amint szóltam Mózesnek: **4** a pusztál és ama Libánontól egészen a nagy folyamig, az Eufrátes folyamig, a chittíták egész országa, a nagy tenerig napnyugat felé, lesz a határatok. **5** Nem fog megállani előtted senki életed minden napjaiban; amint voltam Mózessel, leszek te veled: nem engedlek ellankadni és nem hagyjak el. **6** Légy erős és bátor, mert te addod birtokba a népnek az országot, melyről megesküdtem őseiknek, hogy nekik adom. **7** Csak erős és bátor légy nagyon, vigyázva arra, hogy cselekedjél az egész tan szerint, melyet neked parancsolt Mózes szolgám; ne térr el attól sem jobbra, sem balra, azért hogy boldogulj, bármerre jársz. **8** Ne mozduljon el szád-ból a tannak e könyve, s elmélkedjél róla nappal s ejtel, azért, hogy vigyázza arra, hogy cselekedjél mind a szerint, ami írva van benne, mert akkor szerencsés lész utjaidon és akkor boldogulni fogsz. **9** Nemde megparancsoltam neked: légy erős és bátor, ne ijd meg és ne rettegj; mert veled van az Örökkévaló a te Istened, bármerre jársz. **10** És megparancsolta Józsua a nép felügyelőinek, mondván: **11** Járjátok be a tábor és parancsoljátok a népnek, mondván: készítsetek magatoknak eleséget, mert három nap múlva átkeltek e Jordánon, hogy bemenjetek elfoglalni az országot, melyet az Örökkévaló, a ti Istenek nektek ad, hogy elfoglaljátok. **12** A Reubénhez pedig, a Gádihoz és Menasse fél törzséhez szólt Józsua, mondván: **13** Emlékezzetek meg a dologról, melyet parancsolt nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája, mondván: az Örökkévaló, a ti Istenek nyugalmat szerez nektek és nektek adj a ezt az országot. **14** Feleségeitek, gyermekitek és jószágok maradjanak az országban, melyet adott nektek Mózes a Jordánon innen, ti pedig vonuljatok fegyveresen testvéreitek előtt, mind a derék vitézek, hogy őket segítsétek; **15** mígnem nyugalmat szerez az Örökkévaló testvéreiteknek, mint nektek, és elfoglalják ők is az országot, melyet az Örökkévaló, a ti Istenek ad nekik. Akkor visszatérhettek birtokotok országába és elfoglalhatjátok azt, amelyet adott nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája, a Jordánon innen napkelet felé. **16** Feleletek Józsuanak, mondván: Mindent, amit nekünk parancsoltál, megteszünk és bárhova küldesz, megyünk. **17** Egészen úgy, amint hallgattunk Mózesre, akképpen hallgatunk majd reád; csak legyen az Örökkévaló, a te Istened veled, a mint volt Mózessel. **18** minden ember, aki engedetlen lesz parancsod iránt és nem hallgat szavaidra bármiben, amit neki parancsolsz, ölessék meg. Csak légy erős és bátor.

2 És küldött Józsua, Nún fia, Sittímből titkon két embert kémékül, mondván: Menjetek, nézzétek meg az országot és Jerichót. Elmentek hát és értek egy parázna asszony házába – neve Rácháb – s megháltak ott. **2** Jelentették pedig Jerichó királyának, mondván: Íme, emberek jöttek ide az éjjel Izraél fiai

közül, hogy kipuhatalják az országot. **3** Ekkor küldött Jerichó királya Ráchához, mondván: Add ki a hozzád jött férfiakat, akik házadba jöttek, mert kipuhatalni jöttek az egész országot. **4** De vette az asszony a két embert és elrejtette. S mondta: Igenis, jöttek hozzáam az emberek, de nem tudtam, honnan valók. **5** Éppen a kaput bezárni kellett, a sötétben, elmentek az emberek, nem tudom, hová mentek az emberek; üldözötték őket sietve, mert utolértek. **6** Ő azonban a tetőre vitte volt őket és eldugta a lenszár közé, mely rendbe rakva volt nála a tetőn. **7** Az emberek üldözték őket a Jordán felé az átkelőhöz; a kaput pedig bezárták, azután hogy kimentek azok, kik őket üldözték. **8** Mielőtt pedig amazok lefeküdték volna, fölment hozzájuk a tetőre; **9** s szólt az emberekhez: Tudom, hogy nektek adta az Örökkévaló az országot, és hogy ránk szállott a tőletek való ijedelem és hogy elcsüggédtek mind az ország lakói előttetek. **10** Mert hallottuk azt, hogy kiszárasztotta előttetek az Örökkévaló a nádas tengert, mikor kivonultatok Egyiptomból, és amit tettetek a Jordánon túli emörinak két királyával, Szíchónnal és Óggal, hogy elpusztították. **11** Hallottuk és elolvadt szívünk és nem maradt meg többé lélek senkiben sem előttetek, mert az Örökkévaló, a ti Istenek, ő Isten az égben fent és a földön alant. **12** Most pedig esküdjeteik, kérlek, nekem az Örökkévalóra, mivel szeretetet cselekedtem veletek: hogy majd ti is cselekedtek szeretetet atyám házával – adjatok nekem erre igaz jelt – **13** hogy életben hagyjátok atyámat, anyámat, fivéreimet és nővéreimet és minden, mi az övék, és hogy megmentitek életünket a haláltól. **14** Mondták neki a férfiak: Lelkünket adjuk helyettetek halára, ha el nem mondjátok ezt a mi dolgunkat. És lészen, midőn az Örökkévaló nekünk adj a országot, majd cselekszünk veled szeretetet és hűséget. **15** Erre lebocsátotta őket kötélen az ablakon át, mert háza a városfal oldalában volt és a városfalban lakott. **16** És mondta nekik: A hegység felé menjetek, nehogy reátok akadjanak az üldözök; rejtőzzezetek ott el három napig, míg vissza nem térik az üldözök s azután mehettek utatokra. **17** Mondták neki az emberek: Mentek vagyunk ez elől a te esküd elől, mellyel megeskettél bennünket. **18** Íme, mi bejövünk az országba – e piros zsinór szalagot rákötőd arra az ablakra, melyen lebocsátottál minket, atyádat pedig és anyádat és testvéreidet, meg atyád egész házát beveszed magadhoz a házba. **19** És lészen, bárki meg ki házad ajtóból az utcára, vére a fejére száll, mi pedig mentek vagyunk; bárki azonban nálad lesz a házban, vére a fejükre száll, ha kéz nyúl hozzá. **20** Ha pedig elmondod ezt a mi dolgunkat, akkor mentek leszünk esküd elől, mellyel megeskettél bennünket. **21** És mondta: Szavaitok szerint úgy legyen! Erre lebocsátotta őket, s elmentek; és rákötötte a piros szalagot az ablakra. **22** Elmentek és eljutottak a hegységre és ott maradtak három napig, amíg visszatértek az üldözök. Keresték az üldözök az egész úton, de nem találták. **23** Visszafordult a két ember, leszálltak a hegyről, átkeltek és elértek Józsuahoz, Nún fiához, és elbeszéltek neki mindazt, mi őket érte. **24** Szóltak Józsuahoz: Bizony, kezünkbe adta az Örökkévaló az egész országot, s el is csüggédtek előttünk minden az ország lakói.

3 Fölkelt Józsua kora reggel, elindultak Sittímből és eljutottak a Jordánig, ő meg minden az Izraél fiai; s megháltak ott,

mielőtt átkeltek. 2 Volt pedig három nap múlva, bejárták a felügyelők a táborot 3 s megparancsolták a népnek, mondván: Amint megállítjátok az Örökkelvaló, a ti Istenek szövetségének látáját és a levita papok viszik azt, ti is induljatok el helyetekből és menjetek utána – 4 csakhogy távolság legyen köztetek és közte, mintegy kétezer könyök a mérték szerint; ne közeledjetek hozzá, azért hogy megtudjátok az utat, melyen járjatok, mert nem vonultatok ez úton sem tegnap, sem tegnapelőtt. 5 És szólt Józsua a néphez: Szenteljétek meg magatokat, mert holnap művelni fog köztetek az Örökkelvaló csodálatos dolgokat. 6 És szólt Józsua a papokhoz, mondván: Vegyétek fől a szövetség látáját és vonuljatok a nép előtt. S fölvették a szövetség látáját és mentek a nép előtt. 7 És szólt az Örökkelvaló Józsuához: Ezen a napon nagyá kezdek tenni egész Izrael szemei előtt, hogy megtudják, hogy amint voltam Mózessel, úgy leszek te veled. 8 Te pedig parancsold meg a papoknak, a szövetség látája vivőinek, mondván: amint juttok a Jordán vizeinek szélén, a Jordánban álljatok meg. 9 És szólt Józsua Izrael fiaihoz: Lépjek ide és halljátok az Örökkelvaló, a ti Istenek szavait. 10 Mondta Józsua: Ebből fogjátok megtudni, hogy élő Isten van köztetek, és úzve elűzi előletek a kanaánit, a chittit, a chivvit, a perizzit, a gírgásit, meg az emorit s a jehúszit: 11 Íme, a szövetség látája, az egész föld Uráé, átvonul előttetek a Jordánba – 12 s most vegyetek magatoknak tizenkét férfit, Izrael törzsei közül, egy-egy férfit törzsenként – 13 s lésszen, amint nyugosznak a papoknak lába talpai, akik viszik az Örökkelvaló, az egész föld Urának látáját, a Jordán vizeiben, a Jordán vizei megszakadnak, a felülről aláfolyó vizek, és megállanak egyetlen fal gyanánt. 14 És történt, mikor elindult sátraiból a nép, hogy átkeljen a Jordánon, a papok pedig, a szövetség látájának vivői a nép előtt – 15 amint aztán eljutottak a láda vivői a Jordánig és a papoknak, a láda vivőinek lábai a vizek szélébe bemerültek, a Jordán pedig telve volt mind a partjain túl az aratás egész idejében – 16 akkor megálltak a felülről aláfolyó vizek, álltak egyetlen fal gyanánt, igen távol Ádám várostól, mely Cáretán oldalán van; a melyek pedig aláfolynak a síkság tengere, a sós tenger felé, teljesen megszakadtak. És a nép átkelt Jerichóval szemben. 17 S míg szilárdan ott álltak a papok, az Örökkelvaló szövetsége látájának vivői, szárazon a Jordán közepén, addig egész Izrael átkelt szárazon, míg teljesen át nem kelt az egész nép a Jordánon.

4 Volt pedig, midőn teljesen átkelt a Jordánon az egész nép, akkor szólt az Örökkelvaló Józsuához, mondván: 2 Vegyétek magatoknak a nép közül tizenkét férfit, egy-egy férfit törzsenként; 3 és parancsoljátok meg nekik, mondván: vigyetek magatoknak innen, a Jordán közepéről, onnan, ahol szilárdan állnak a papok lábai, tizenkét követ, vigyétek azokat át magatokkal és tegyétek le a szálláson, ahol az éjjel meg fogtok hájni. 4 És hívta Józsua a tizenkét férfiut; akiket kirendelt Izrael fiai közül, egy-egy férfit törzsenként; 5 és mondta nekik Józsua: Vonuljatok az Örökkelvaló, a ti Istenek látája elé a Jordán közepére és emeljetek ki magatoknak, ki-ki egy követ a vallára, Izrael fiai törzseinek száma szerint. 6 Azért hogy ez jelül legyen köz-tetek, midőn majd holnap kérdezik gyermekiteket,

mondván, mik nektek e kövek – 7 akkor mondjátok nekik: mivel megszakadtak a Jordán vizei az Örökkelvaló szövetségének látája előtt, amikor átvonult a Jordánon, megszakadtak a Jordán vizei; legyenek tehát e kövek emlékül Izrael fiai számára örökre. 8 És cselekedtek akképpen Izrael fiai, amint megparancsolta Józsua: vittek tizenkét követ a Jordán közepéről, amint szólt az Örökkelvaló Józsuához, Izrael fiai törzseinek száma szerint; átvitték magukkal a szállásra és letették ott. 9 Tizenkét követ pedig fölállított Józsua a Jordán közepén, ott, ahol álltak a papoknak, a szövetség látája vivőinek lábai; és ott maradtak mind e mai napig. 10 S a papok, a láda vivői, állva maradtak a Jordán közepén, míg bevégző-dött az egész dolog, amit parancsolt az Örökkelvaló Józsuának, hogy mondja el a népnek, minden szerint, amint parancsolta Mózes Józsuának; a nép pedig sietve átkelt. 11 És volt, midőn teljesen átkelt az egész nép, akkor vonult az Örökkelvaló látája, meg a papok a nép elő. 12 És vonultak Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse fejtörzse fegyveresen Izrael fiai előtt, amint mondta nekik Mózes; 13 mintegy negyvenezeren, hadra fölfegyverkezve, vonultak az Örökkelvaló előtt hárborúra Jerichó síkságai felé. 14 Ama napon nagyá tette az Örökkelvaló Józsuát egész Izrael szemei előtt; felték őt, amint felték Mózest Élete minden napjaiban. 15 És szólt az Örökkelvaló Józsuához, mondván: 16 Parancsold meg a papoknak, a bizonyság látája vivőinek, hogy menjenek fől a Jordánból. 17 S meg-parancsolta Józsua a papoknak, mondván: Jöjjetek fől a Jordánból. 18 Volt pedig, amikor fölmentek a papok, az Örökkelvaló szövetsége látájának vivői, a Jordánból, alig kerültek a papok lába talpai a szárazra, akkor visszatértek a Jordán vizei helyükre és folytak mint tegnap tegnapelőtt minden a partjain túl. 19 A nép pedig fölment a Jordánból az első hónap tizedikén, és táboroztak Gilgálban, Jerichó keleti szélén. 20 Ama tizenkét követ pedig, melyeket vettek a Jordánból, fölállította Józsua Gilgálban. 21 És szólt Izrael fiaihoz, mondván: Hogyha majd holnap kérdezik gyermekiteket atyáikat, mondván, mik e kövek – 22 akkor tudassátok gyermekitekkel, mondván: szárazon kelt át Izrael e Jordánon, 23 mivel kiszárasztotta előttetek az Örökkelvaló, a ti Istenek a Jordán vizeit, míg át nem keltetek, a mint tett a Örökkelvaló, a ti Istenek a nádas tengerrel, melyet kiszárasztott előttünk, míg át nem keltünk. 24 Azért, hogy megismerjék mind a föld népei az Örökkelvaló kezét, hogy erős az; azért hogy féljétek az Örökkelvalót, a ti Isteneket, minden időben

5 És volt, amint hallották mind az emori királyai, akik a Jordánon túl nyugatra voltak, és mind a kanaáni királyai, akik a tenger mellett voltak, hogy kiszárasztotta az Örökkelvaló a Jordán vizeit Izrael fiai előtt, amíg átkeltek, akkor elolvadt a szívük és nem volt többé lélek bennük Izrael fiai előtt. 2 Abban az időben mondta az Örökkelvaló Józsuának: készíts magadnak kőből való késeket és újra metéld körül Izrael fiait, másodszer. 3 S készített magának Józsua kőből való késeket és körülmetélte Izrael fiait az előbőrök dombja mellett. 4 Ez az oka annak, hogy Józsua körülmetélt: az Egyptomból kivonuló egész nép, a férfiak, mind a harcosok, meghaltak a pusztában, az úton, mikor kivonultak Egyptomból; 5 mert körül volt metélve az egész kivonuló nép, de azt az egész népet, mely

a pusztában született, az úton, mikor kivonultak Egyiptomból, nem metélték körül; 6 mert negyven évig mentek Izraél fiai a pusztában, míg vége lett az egész népnek, a harcosoknak, akik kivonultak Egyiptomból, mivel nem hallgattak az Örökkévaló szavára, úgy, hogy megesküdött róluk az Örökkévaló, hogy nem engedi látni az országot, melyről megesküdött őseiknek, hogy odaadja nekünk egy tejel-mézzel folyó országot. 7 Fiaikat pedig fenntartotta helyettük: azokat metélte körül Józsua; mert körülmetéletlenek voltak, mivel nem metélték őket körül az úton. 8 És volt, midőn végképen körülmetélte az egész nép, ottmaradtak helyükön, a táborban, míg felgyógyultak. 9 S szolt az Örökkévaló Józsuához: Ma gördítettem le rólatok Egyiptom gyalázatát. És elnevezték ama helyet Gilgálnak mind e mai napig. 10 És táboroztak Izraél fiai Gilgálban és tartották a peszáchot a hónap tizenegyedik napján este Jeríchó síkságain. 11 És ettek az ország terméséből a peszách másnapján kovásztalan kenyeres és pörkölt gabonaszemet, ugyanazon a napon. 12 És megszűnt a manna másnap, mikor ettek az ország terméséből, és nem volt többé Izraél fiainakmannájuk; ettek tehát Kanaán országának terméséből abban az évben. 13 S történt, midőn Józsua Jeríchóban volt, felemelte szemeit és láttá, íme egy férfiú áll vele szemben és kardja kivonva kezében; odament hozzá Józsua és mondta neki: Miénk vagy-e, vagy elleneinké? 14 Mondta: Nem – de az Örökkévaló seregének vezére vagyok, most jöttem. Erre földig levetette magát Józsua az arcával, leborult és mondta neki: Mit szól uram a szolgájához? 15 És szolt az Örökkévaló seregének vezére Józsuához: Vesd le saruidat lábadról, mert a hely, melyen állsz – szent az. És úgy tett Józsua.

6 Jeríchó pedig elzárta magát s elzárva volt Izraél fiai előtt, nem ment ki s nem jött be senki. 2 És szolt az Örökkévaló Józsuához: Lásd, kezedbe adom Jeríchót és királyát, az erős vitézeket. 3 Kerüljétek meg a várost, minden harcosok, körüljárván a várost egyszer; így tégy hat napon át – 4 s hétpap vigyen hét harsonát, kosszarvat, a láda előtt, a hetedik napon pedig hétszer kerüljétek meg a várost; s a papok fújják a harsonákat. 5 És leszen, midőn tartósan fújják a koskörtöt, midőn halljátok a harsona hangját, riadjon az egész nép nagyriadással; és akkor összedől a város fala a helyén, és felvonul a nép, ki-ki maga előtt. 6 És szólította Józsua, Nún fia, a papokat és mondta nekik: Vigyétek a szövetség látóját; hétpap pedig vigyen hét harsonát, kosszarvat, az Örökkévaló látája előtt. 7 Erre szolt a néphez: Vonuljatok és kerüljétek meg a várost, a fegyveres csapat pedig vonuljon az Örökkévaló látája előtt. 8 És volt, amint szolt Józsua a néphez, a hétpap, vivén hét harsonát, kosszarvat, az Örökkévaló előtt, vonult és fújták a harsonákat, míg az Örökkévaló szövetségének látája utánuk ment. 9 S a fegyveres csapat ment a harsonákat fúvó papok előtt, míg az utócsapat a láda után ment, mentek és fújták a harsonákat. 10 A népnek pedig parancsolta Józsua, mondván: Ne riadjatok, ne hallassátok hangotokat és ne jöjjön ki szátokból egy szó sem azon napig, melyen mondomb nektek: riadjatok, akkor riadjatok. 11 És megkerülte az Örökkévaló látája a várost, körüljárván egyszer; erre bementek a táborba és megháltak a táborban. 12 Fölkelt Józsua kora reggel, és

vitték a papok az Örökkévaló látáját. 13 S hétpap vitt hét harsonát, kosszarvat, az Örökkévaló látája előtt, folyton menve és fújva a harsonákkal; a fegyveres csapat pedig előtök ment, míg az utócsapat az Örökkévaló látája után ment: mentek és fújták a harsonákat. 14 És megkerülték a várost a második napon egyszer és visszatértek a táborba; így tettek hat napon át. 15 S volt a hetedik napon, fölkelték a hajnal feljötétek és megkerülték a várost ugyanezen rend szerint hétszer; csupán aznap kerülték meg a várost hétszer. 16 És volt, hetedszer, fújták a papok a harsonákat; akkor így szolt Józsua a néphez: Riadjatok, mert nektek adta az Örökkévaló a várost. 17 És legyen a város örökszentség, az meg mind ami benne van, az Örökkévalónak; csak Rácháb, a parázna nő, maradjon életben, Ő és mindenki, aki vele van a házban, mivel elrejtette a követeket, kiket küldöttünk. 18 Csakhogy ti óvjátok magatokat az örökszentségtől, nehogy, miután megszenteltétek, vegyetek az örökszentségből és tennétek Izraél táborát örökszentséggé és megzavarnátok azt. 19 S minden ezüst és arany, réz- és vasedények – szent az az Örökkévalónak: az Örökkévaló kincstárába jusson. 20 És riadtott a nép és fújták a harsonákat; és történt, amint meghallotta a nép a harsona hangját, riadtott a nép nagy riadással, összedől a fal a helyén és felment a nép a városba, ki-ki maga előtt és így bevették a várost. 21 És elpusztítottak minden, mi a városban volt, férfitól asszonyig, ifjútól vénig, meg ókrót, juhot és szamarat a kard élével. 22 Azon két embernek pedig, akiik kikémlelték az országot, azt mondta Józsua: Menjetek be a parázna asszony házába és vezessétek ki onnan az asszonyt és mindenkit, aki az övé, amint megesküdtetek neki. 23 És bementek az ifjak, a kékem, és kivezették Ráchabot, meg atyát és anyját, testvéreit és mindenkit, aki az övé, mind a családbelieit kivezették és ott hagyták Izraél táborán kívül. 24 A várost pedig elégették tűzben és minden, ami benne volt; csak az ezüstöt és aranyat, a réz- és vasedényeket adták az Örökkévaló házának kincstárába. 25 Ráchabot pedig, a parázna nőt, meg atya házát és mindenkit, aki az övé, életben hagyta Józsua – és lakott Izráel között mind a mai napig – mivel elrejtette a követeket, kiket küldött Józsua, hogy Jeríchót kikémleljék. 26 Esküt tett Józsua abban az időben, mondván: Átkozott a férfi az Örökkévaló színe előtt, aki fölkel és fölépít ezt a várost, Jeríchót; elsőszülöttjével rakja le alapját, legifabbikával állítsa föl kapuit. 27 És volt az Örökkévaló Józsuával, és híre volt az egész földön

7 És elkövettek Izraél fiai hűtlenséget az örökszentségen; vett ugyanis Ákhán, Karmi fia, Zabdi fia, Zérach fia, Jehúda törzséből, az örökszentségből; és föllobbant az Örökkévaló harrajá Izraél fiai ellen. 2 Küldött Józsua embereket Jeríchóból Ájba, mely Bét-Ávén mellett Bét-Éltől keletre van, és szóthozzájuk, mondván: Menjetek föl és kírmeljétek ki az országot. S fölmentek az emberek és kikémlelték Ájt. 3 Visszatértek Józsuához s szóltak hozzá: Ne menjen föl az egész nép; mintegy kétezer ember vagy hármezer ember menjen föl, hogy megverjék Ájt: ne fáraszsd oda az egész népet, mert kevesen vannak azok. 4 Ekkor fölment oda a nép közül mintegy hármezer ember, de megfutamodtak Áj emberei előtt. 5 S megöltek közülök Áj emberei vagy harminchat embert

s üldözték őket a kapu előtt Sebárimig, és megverték őket a hegylejtőn. Erre elolvadt a nép szíve és vízzé lett. 6 És megszaghatta Józsua a ruhát és arcával a földre borult az Örökkelvő ládája előtt egész estig, ő meg Izráel véne; és port hintettek a fejükre. 7 És szólt Józsua: Jaj, Uram, Örökkelvő, miért is vezetted át e népet a Jordánon, hogy minket az emori kezébe adj, ami megsemmisítésünkre? Vajha úgy akartuk és maradtunk volna a Jordánon túl! 8 Kérlek, Uram, mit mondhatok, minnekutána Izráel hátat fordított ellenségei előtt. 9 Meghallja majd a kanaáni meg mind az ország lakói és körülvesznek minket s kiirtják nevünköt a földről – és majd mit teszel a te nagy nevedért? 10 És szólt az Örökkelvő Józsua hoz: Kelj föl, minek is borulsz arcodra? 11 Vétkezett Izráel, meg is szegtek szövetségemet, melyet nekik parancsoltam, vettek is az örökszentségből, loptak is, le is tagadták, el is tették holmijaik közé. 12 Nem fognak tehát Izráel fiai megállhatni ellenségeik előtt, háttal fognak fordulni ellenségeik előtt, mert örökszentséggé lettek ők; nem leszek többé veletek, ha ki nem pusztítjátok az örökszentséget közületek. 13 Kelj föl, szenteld meg a népet és mondd: Szenteljétek meg magatokat holnapra; mert így szól az Örökkelvő, Izráel Istene: örökszentség van közepegett, Izráel! Nem fogsz megállhatni ellenségeid előtt, míg el nem távolítottátok az örökszentséget közepektőből. 14 Majd előléptek reggel törzseit szerint; és lészen, azon törzs, melyet megfog az Örökkelvő, előlép családok szerint, és azon család, melyet megfog az Örökkelvő, előlép házak szerint, és azon ház, melyet megfog az Örökkelvő, előlép férfiak szerint. 15 És lészen, aki megfogatik az örökszentséggel, azt égessék el tűzben, őt és minden, ami az övé; mivel megszegte az Örökkelvő szövetségét és mivel aljasságot követett el Izráelben. 16 S fölkelt Józsua kora reggel és előléptette Izráelt törzsei szerint; akkor megfogatott Jehúda törzse. 17 S előléptette Jehúda családját és megfogta a Zarchi családot, s előléptette a Zarchi családot férfiak szerint, s megfogatott Zabdi. 18 S előléptette a házat férfiak szerint és megfogatott Ákhán, Karmifa, Zabdi fia, Zérach fia, Jehúda törzséből. 19 Ekkor szólt Józsua Ákhánhoz: Fiam, adj, kérlek, tiszteletem az Örökkelvónak, Izráel Istenének, és tégy vallomást előtte; mondjad csak meg nekem, mit tettél; ne titkold el előlem. 20 Felelt Ákhán Józsuanak és mondta: Valóban, én vétkeztem az Örökkelvő, Izráel Istene ellen; így meg így cselekedtem: 21 láttam a zsákmány között egy szép sineári köpenyt, meg kétzsáz ezüst sékelt, meg egy arany rudit, ötven sékel a súlya, megkívántam és elvettelem. S íme, el vannak rejtve sátrában, az ezüst pedig alatta. 22 Erre küldött Józsua követeket, és oda siettek a sátorba; s íme el van rejtve a sátrában, az ezüst pedig alatta. 23 Elvették a sátorból, bevittek Józsua hoz és mind az Izráel fiaihoz és odatették az Örökkelvő elől. 24 Akkor vette Józsua Ákhánt, Zérach fiát, meg az ezüstöt, a köpenyt s az arany rudit, meg fiait és leányait, meg ökrét, szamarát és juhait, sátrát és minden ami az övé – s egész Izráel vele volt; s fölvezették őket Ákhór völgyébe. 25 És mondta Józsua: Mennyire megzavartál minket! Zavarjon meg téged is az Örökkelvő napon! Erre megkövezte őt egész Izráel kővel, elégették azokat tűzben és megkövezték őket kövekkel. 26 S fölhánytak rája nagy kóhalmazt, mind e

mai napig; s megtért az Örökkelvő föllobbant harajjától. Ezért nevezték el ama helyet Ákhór völgyének mind e mai napig.

8 És szólt az Örökkelvő Józsua hoz: Ne félj s ne rettegi; vedd magaddal az egész hadnépet, kelj föl, vonulj Áj felé. Lásd, kezdebe adtam Áj királyát meg népét s városát és országát. 2 Tégy Ájal és királyával, amint tettél Jerichóval és királyával; csak zsákmányát és marháját vegyétek prézául magatoknak. Helyezz el lescsapatot a város ellen annak mögötte. 3 És fölkelt Józsua meg az összes hadnép, hogy vonuljon Áj ellen, és kiválasztott Józsua harmincezer embert, derék vitézket, s elküldte őket éjjel. 4 S megparancsolta nekik, mondván: Lássátok, ti lesben álltok a város ellen, a város mögött, ne távozzatok nagyon a várostól; és legyetek mindenjában készen. 5 Magam pedig s az egész nép, mely velem van, közeledni fogunk a városhoz; és lészen, midőn kijönnek elénk, mint első ízben, akkor megfutamodunk előttük; 6 majd kijönök utánunk, míg el nem szakasztottuk őket a várostól – mert azt fogják mondani, megfutamodnak előttünk, mint első ízben – s mi megfutamodunk előttük. 7 Ti pedig majd fölkeltek a lesből és elfoglaljátok a várost, s kezetekbe adjá az Örökkelvő, a ti Istenek. 8 És lészen, amint beveszitek a várost, gyűjtsátok föl a várost tűzben, az Örökkelvő igéje szerint cselekedjetek; lássátok, megparancsoljam nektek. 9 Elküldte őket Józsua, és elmentek a leshelyre, és maradtak Bét-Él és Áj között, Ájtól nyugatra. S meghált Józsua azon éjjel a nép közepében. 10 Józsua fölkelt kora reggel és megszámlálta a népet; s fölmentő meg Izráel vénei a nép élén Áj felé. 11 S az egész hadnép, mely vele volt, fölment, és közeledve oda értek a várossal szemben; és taboroztak Ájtól északra – a völgy pedig közte és Áj között. 12 Vett mintegy ötezer embert és elhelyezte őket lescsapatnak Bét-Él és Áj között, Ájtól nyugatra. 13 S elhelyezték a népet, az egész tábor, mely a várostól északra volt, meg végcsapatát a várostól nyugatra. És ment Józsua azon éjjel a völgy közepébe. 14 S volt, midőn ezt láttá Áj királya, siettek, korán fökeltek és kivonultak a város emberei Izráel elől a harcra – ő és egész népe – a kijelölt helyre a síkság előtt; de ő nem tudta, hogy lescsapat van ellene a város mögött. 15 S megverették magukat Józsua meg egész Izráel előttük és megfutamodtak a pusztá felé. 16 Erre összegyűlt az egész nép, mely Ájban volt, hogy üldözze őket; üldözték Józsua és őszakadtak a várostól. 17 S nem maradt vissza senki Ájban és Bét-Élben, ki nem vonult volna ki Izráel után; nyitva hagyta a várost és üldözték Izráelt. 18 Ekkor szólt az Örökkelvő Józsua hoz: Nyújts ki a kezedben levő lándzsát Áj felé, mert kezdebe adom. És kinyújtotta Józsua a kezében levő lándzsát a város felé. 19 A lescsapat hamar fölkelt helyéből, s futottak, amint kinyújtotta a kezét s bementek a városba és elfoglalták; siettek és fölgyűjtötték a várost tűzben. 20 Akkor megfordultak Áj emberei hátra felé s látták, íme fölszállt a város füstje ég felé, és nem volt bennük erő, hogy megfutamodjanak, se ide, se oda; a nép pedig, mely a pusztának futott volt, visszafordult az üldöző ellen. 21 Józsua ugyanis és az egész Izráel látták, hogy elfoglalta a lescsapat a várost és hogy fölszállt a város füstje, visszatértek tehát és megverték Áj embereit. 22 Amazok kijöttek

volt előjükbe a városból s így közepébe kerültek Izraélnak – ezek innen, azok onnan; megverték őket, úgy, hogy nem hagytak közülök sem maradót, sem menekvőt. **23** Áj királyát pedig elve fogták el és odavezették Józsuához. **24** És volt, midőn Izraél végzett azzal, hogy megölje Ájnak mind a lakóit, a mezőn, a pusztában, a melyben őket üldözték, és elestek valamennyien a kard élével, míg végük lett – akkor visszatért egész Izraél Ájba és megverték azt a kard élével. **25** Voltak pedig mind az aznap elesettek, férfitől nőig, tizenkétezren – Ájnak emberei mind. **26** Józsua pedig nem húzta vissza kezét, melyet kinyújtott a lándzsával, míg el nem pusztította Áj minden lakóit. **27** Csupán a barmot és ama városnak zsákmányát vette prédaúl magának Izraél, az Örökkévaló igéje szerint, melyet parancsolt Józsuanak. **28** És elégette Józsua Ájt és tette örökkommá, pusztasággá, mind e mai napig. **29** Áj királyát pedig felakasztatta a fára estidejéig; s naplementekor parancsolta Józsua s levették hulláját a fáról, és dobták a város kapujának bejárata elé és fölhánnytak rája nagy kőhalmazt, mind e mai napig. **30** Akkor épített Józsua oltárt az Örökkévalónak, Izraél Istenének, Ébál hegyné. **31** Miként megparancsolta Mózes, az Örökkévaló szolgája Izraél fiainak, amint írva van Mózes tanának könyvében: oltárt, ép kövekből, melyekre nem emeltek vasat – és hoztak rajta égőáldozatokat az Örökkévalónak és vágtak békéáldozatokat. **32** És ráírta ott a kövekre Mózes tanának másolatát, amelyet írt Izraél fiai elé. **33** Egész Izraél pedig, vénei, felügyelői és bírái álltak innen is, onnan is a lánánál, szemben a levita papokkal az Örökkévaló lánájának vivőivel, mind jövevény, mind honos: egyik fele a Gerizzim hegycsúcsán, másik fele az Ébál hegycsúcsán – amint megparancsolta Mózes, az Örökkévaló szolgája, hogy először áldják meg a népet, Izraélt. **34** Aztán fólolvasta mind a tan igéit: az áldást és az átköt, egészen amint írva van a tan könyvében; **35** nem volt ige mindabból, amit parancsolt Mózes, melyet Józsua fől nem olvasott volna Izraél egész gyülekezete, meg az asszonyok és a gyermekek, meg a köztük járó jövevény előtt.

9 Volt pedig, midőn meghallották mind a királyok a Jordánon innen, a hegyeságban, az alföldön és a nagy tenger egész mellékén a Libánon felé: a chitti, az emóri, a kanaáni, a perizzi, a chivvi és a jebúszi – 2 összegyűlekeztek együvé, hogy harcoljanak egy értelemmel Józsua és Izraél ellen. **3** Gibeón lakói pedig hallották, mit tett Józsua Jerichóval és Ájjal. **4** Cselekedtek tehát ők is ravaszsgággal: mentek és tetteték magukat követeknek; szereztek ugyanis kopott zsákokat szamaraiakra, meg kopott boros tömlőket, repedteket és összeffoltottakat. **5** Kopott és megfoldott saruk lábaikon, megkopott ruhák ó rajtuk; minden élelmi kenyérük pedig elszáradt, morzsákká lett. **6** Elmentek Józsuahoz a táborba Gilgálból; és szóltak hozzá és Izraél emberéhez: Messze földről jöttünk, most pedig kössétek velünk szövetséget. **7** Erré így szólt Izraél embere a chivheihez: Hátha közepe tem lakkol, miképpen kösse veled szövetséget? **8** Mondták Józsuanak: Szolgáid vagyunk! S mondta nekik Józsua: Kik vagytok és honnan jöttök? **9** Mondták neki: Nagyon messze földről jöttek a te szolgáid, az Örökkévalónak, Istenednek nevéért, mert hallottuk híret

és minden, amit tett Egyiptomban, **10** és minden, amit tett a Jordánon túli emórinak két királyával: Szichónnal, Chesbón királyával, és Óggal, Básán királyával, aki Astáróban volt. **11** És szóltak hozzánk véneink és minden az országunk lakói, mondva: Vegyetek kezetekbe élelmet az útra, s menjetek elejükbe; így szóljatok hozzájuk: szolgáitok vagyunk, most pedig kössétek velünk szövetséget. **12** Ez ami kenyérünk – melegen vettük élelmetek magunknak házainkból, amely napon elindultunk, hogy hozzájok menjünk, és most, íme elszáradt és morzsákká lett. **13** Ezek a boros tömlők pedig, melyeket újdonan töltöttünk meg, íme megrepedeztek; ezek ami ruháink és saruink pedig elkoptak az igen nagy út miatt. **14** Erre vettek az emberek élelmükből és az Örökkévaló száját nem kérdezték meg. **15** És szerzett velük Józsua békét, kötött velük szövetséget, hogy életben hagyja őket és megesküdték nekik a község fejedelmei. **16** Történt pedig hárrom nap multán, miután szövetséget kötötték velük, meghallották, hogy közeléből valók ők és közepepet laknak. **17** Elindultak Izraél fiai és városaikhoz értek a harmadik napon; városaik pedig Gibeón, Keffira, Beérót és Kirjat-Jeárim. **18** S nem verték meg őket Izraél fiai, mert megesküdték nekik a község fejedelmei az Örökkévalóra, Izraél Istenére; és zúgolódott az egész község a fejedelmek ellen. **19** Erre mondta minden fejedelmek az egész községek: Mi megesküdtünk nekik az Örökkévalóra, Izraél Istenére, most tehát nem nyúlhunk hozzájuk. **20** Ezt tesszük majd velük és életben hagyjuk őket, hogy ne legyen harag rajtunk az eskü miatt, melyet esküdtünk nekik. **21** És szóltak hozzájuk a fejedelmek: hadd éljenek. S lettek favágók és vízmerítők az egész község számára, a miképpen kimondták róluk a fejedelmek. **22** És hivatta őket Józsua és beszélt hozzájuk, mondva: Miért csaltatok meg minket, mondva: messzire valók vagyunk tóletek nagyon, holott közepegették laktok. **23** Most tehát átkozottak legyetek; meg ne szűnjék közületek szolga, favágó és vízmerítő, Istenem háza számára. **24** Feleltek Józsuanak és mondta: Mivelhogy tudtukra jött szolgáidnak, hogy megparancsolta az Örökkévaló, a te Istened szolgájának, Mózesnek, hogy ha nektek adjá a egész országot, elpusztítja előletek mind az ország lakóit: feltéttük tehát nagyon lelkinek tóletek és tettük ezt a dolgot; **25** most pedig íme kezedben vagyunk; amint jó és helyes szemeidben, hogy tégy velünk, a szerint tégy. **26** És tett velük akképpen; így megmentette őket Izraél fiai kezéből, hogy meg nem ölték. **27** És odaadtak őket Józsua azon a napon favágókul és vízmerítőkül a község számára és az Örökkévaló oltáranak számára mind e mai napig, azon helyre, melyet ki fog választani.

10 Volt pedig, midőn hallotta Adóni-Cédek, Jeruzsálem királya, hogy Józsua bevette Áj és elpusztította – amint tett Jerichóval és királyával, úgy tett Ájjal és királyával – és hogy békét kötötték Gibeón lakói Izraéllel és közepegették maradtak: **2** akkor nagyon féltek, mert nagy város volt Gibeón, mint bármelyike a királyvárosoknak s mert nagyobb volt Ájnál s minden az emberei vitézek. **3** Akkor küldött Adóni-Cédek, Jeruzsálem királya, Hókához, Chebrón királyához, Pireához, Jarmút királyához, Jáiához, Lákhis királyához és Debírhez, Eglón királyához, mondva: **4** Jöjjetek fől hozzáam, és segítsetek

engem, hogy megverjük Gibeónit, mert békét kötött Józsuával és Izráél fiaival. 5 Erre gyülekezett és fölment az emíri öt királya: Jeruzsálem királya, Chebrón királya, Jarmút királya, Lákhis királya, Eglón királya, ők meg egész táboruk; táboroztak Gibeón ellen és harcoltak ellene. 6 Ekkor küldtek Gibeón emberei Józsuához a táborba Gilgálba, mondván: Ne vedd le kezeidet szolgáidról; jöjj fel hamar, szabadíts fől minket és segíts, mert ellenünk gyülekeztek mind a hegységen lakó emírinak királyai. 7 S fölment Józsua Gilgálóból, ő és az egész hadnep vele és mind a derék vitézek. 8 És szólt az Örökkévaló Józsuához: Ne félj tőlük, mert kezedbe adtam őket; nem fog megállani senki közülük előttem. 9 És reájuk csapott Józsua hirtelen; egész éjjel vonult fel Gilgálóból. 10 És megzavarta őket az Örökkévaló Izráel előtt: megverte őket nagy vereséggel Gibeónban; üldözte őket Bét-Chórón hágojá felé és megverte Azékáig és Makkédáig. 11 És történt, mikor megfutamodtak Izráel elől – épen Bét-Chórón hegylejtőjén voltak – az Örökkévaló hullatott reájuk nagy köveket az égről, Azékáig és meghaltak; számosabbak azok, kik meghaltak a jégeső kövei által, azoknál, akiket megöltek Izráel fiai karddal. 12 Akkor beszélt Józsua az Örökkévalóhoz, a mely napon az Örökkévaló Izráel fiai elé adta az emírit, és így szólt Izráel szemei előtt: Nap, Gibeónban várj, s hold, Ajjálón völgyében! 13 És várt a nap és a hold megállott, míg a nemzet bosszút nem áll ellenségein. – Nemde meg van írva az Igazak könyvében. – Megállt a nap az ég közepén és nem sietett lemenni majd teljes egy napig. 14 És nem volt olyan nap mint amaz, sem annak előtte, sem annak utána, hogy hallgatna az Örökkévaló ember szavára; mert az Örökkévaló harcolt Izráelért. 15 S visszatért Józsua, és egész Izráel ő vele a táborba, Gilgálba. 16 Megfutamodott amaz öt király és elrejtőztek a barlangban Makkédában. 17 S jelentették Józsuának, mondván: Megtaláltatott az öt király elrejtőzve a barlangban Makkédában. 18 És mondta Józsua: Gördítsetek nagy köveket a barlang szájára és rendeljetek melléje embereket, hogy őrizzék őket. 19 Ti pedig meg ne álljatok, üldözzétek ellenségeiteket és vágjátok le a hátul levőket; ne engedjétek őket városaikba jutni, mert kezeteikbe adta őket az Örökkévaló, a ti Istenek. 20 És volt, midőn végzett Józsua meg Izráel fiai azzal, hogy megverjék őket igen nagy vereséggel, amíg végük lett – menekülők pedig menekültek közülük és bejutottak az erősített városokba – 21 akkor visszatért az egész nép a táborba Józsuához, Makkédába békében; nem öltötte ki Izráel fiai közül egy ellen sem a nyelvét senki. 22 És mondta Józsua: Nyissátok föl a barlang száját, vezessétek ki hozzá ezt az öt királyt a barlangból. 23 És így tettek, kivezették hozzá ezt az öt királyt a barlangból: Jeruzsálem kiráyat, Chebrón királyát, Jarmút királyát, Lákhis királyát, Eglón királyát. 24 És volt, amint kivezették a királyokat Józsuához, szólította Józsua Izráel minden emberét és mondta a harcosok vezéreinek, a kik vele mentek: Közeledtek és nyakukra tették lábatokat e királyok nyakára. Közeledtek és nyakukra tették lábatokat. 25 És szólt hozzájuk Józsua: Ne féljetek és ne rettegjetek; legyetek erősek és bátrak, mert így fog tenni az Örökkévaló mind az ellenségeitekkel, akikkel ti harcoltok. 26 S azután megverte és megölte őket Józsua, és felakasztatta őt fára; és maradtak fólkaszta a fákon estig. 27 Volt pedig naplementekor,

megparancsolta Józsua és levették őket a fákról és dobták a barlangba, ahol elrejtőztek volt és raktak nagy köveket a barlang szájára egészen a mai napig. 28 Makkédát pedig bevette Józsua azon a napon, megverte azt a kard élével meg királyát – elpusztítván őket – és mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott menekülőt; úgy tett Makkéda királyával, amint tett Jerichó királyával. 29 És vonult Józsua és egész Izráel ő vele Makkédából Libnába és harcolt Libna ellen. 30 És adta az Örökkévaló azt is Izráel kezébe, meg a királyát, és megverte a kard élével és mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott benne menekülőt; úgy tett királyával, amint tett Jerichó királyával. 31 S vonult Józsua és egész Izráel ő vele Libnából Lákhisba; táborozott ellene és harcolt vele. 32 És adta az Örökkévaló Lákhist Izráel kezébe, bevette azt a második napon és megverte a kard élével és mind a lelket, mely benne volt; mind a szerint, amint tett Libnával. 33 Akkor fölvonult Hórám, Gézer királya, hogy segítse Lákhist, de megverte őt Józsua meg népét, míg nem hagyott közüle menekülőt. 34 Erre vonult Józsua és egész Izráel ő vele Lákhisból Eglónba; táboroztak ellene és harcoltak ellene. 35 Bevették azt azon a napon és megverték a kard élével, mind a lelket pedig, mely benne volt, elpusztította azon a napon; mind a szerint, amint tett Lákhíssal. 36 S fölvonult Józsua és egész Izráel ő vele Eglónból Chebrónba, és harcoltak ellene. 37 Bevették azt és megverték a kard élével, meg királyát és mind a városait és mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott menekülőt, mind a szerint, amint tett Eglónnal; elpusztította azt és mind a lelket, mely benne volt. 38 Ekkor visszatért Józsua és egész Izráel ő vele Debir felé és harcolt ellene. 39 Bevette azt, meg királyát és mind a városait, megverték azokat a kard élével és elpusztították mind a lelket, mely benne volt, nem hagyott menekülőt; amint tett Chebrónnal, úgy tett Debírral és királyával és amint tett Libnával és királyával. 40 Megverte Józsua az egész országot; a hegyiséget, a délivíket, az alföldet, a lejtőket meg mind a királyaiat, nem hagyott menekülőt; mind a lelket pedig elpusztította, amint megparancsolta az Örökkévaló, Izráel Istene. 41 Megverte őket Józsua Kádés-Barneától Azzáig, meg Gósen egész földjét Gibeónig. 42 S mind e királyokat és országokat elfoglalta Józsua egyszerre, mert az Örökkévaló, Izráel Istene, harcolt Izráelért. 43 Ekkor visszatért Józsua és egész Izráel ő vele a táborba, Gilgálba.

11 És volt, amint meghallotta Jábín, Chácör királya, küldött Jábához, Mádón királyához és Simrón királyához és Akhsáf királyához, 2 meg a királyokhoz, kik észak felől voltak, a hegységen és a síkságon délre Kinnerőttől és az alföldön és Dór magaslatain nyugatról; 3 a kanaánihoz keletről és nyugatról és az emírihoz, a chittithoz, a perizzihez és a jebúszihoz a hegységen, meg a chivivihez a Chermón alján, Micpa vidékén. 4 Kivonultak ők és egész táboruk velük, sok nép, mint a tenger partján levő fövény sokaságra; meg ló és szekérhad igen sok. 5 Összetalálkoztak mind e királyok, odajöttek és táboroztak együtt a Méróm vize mellett, hogy harcoljanak Izráellel. 6 És szólt az Örökkévaló Józsuához: Ne félj tőük, mert holnap ilyenkor oda adom mindenjákat elesetten Izráel elő; lovaikat bénítsd meg és szekereiket égesd el tűzben. 7 És rajtuk ütött Józsua és az egész hadnep ő vele hirtelen a Méróm vize mellett és

rájuk rontottak. 8 És adta őket az Örökkévaló Izraél kezébe, megverték és üldözték őket a nagy Cidónig és Miszrefót-Májimig és Micpe völgyéig kelet felé; megverték őket, míg nem hagytak közülök menekültő. 9 És tett velük Józsua, amint mondta neki az Örökkévaló: lovaikat megbénította és szekereiket elégette tűzben. 10 S visszatért Józsua abban az időben és bevette Chácort, királyát pedig megölte karddal; mert Chácór az előtt feje volt mind e királyságoknak. 11 És megverték mind a lelket, mely benne volt, elpusztítva a kard élével, nem maradt meg egy lélek sem; Chácót pedig elégette tűzben. 12 S e királyoknak mind a városait, meg mind a királyaikat elfoglalta Józsua és megverte, a kard élével elpusztította őket; amint parancsolta Mózes, az Örökkévaló szolgája. 13 Csakhogy mind a városokat, melyek magas helyükön álltak, nem égették el Izraél, kivéve Chácort, egyedül azt égették el Józsua. 14 E városok egész zsákmányát pedig és a barmot prézául vették maguknak Izraél fiai; csak mind az embert ölték meg a kard élével, míg ki nem irották őket, nem hagytak meg egy lelket sem. 15 Amint megparancsolta az Örökkévaló szolgájának, Mózesnek, úgy parancsolta meg Mózes Józsuaának; úgy is tett Józsua, nem mellőzött egy dolgot sem mindenből, mit megparancsolt az Örökkévaló Mózesnek. 16 Elfoglalta Józsua ezt az egész országot: a hegységet és az egész Délvidéket, Gósen egész országát, az alföldet és a síkságot, meg Izraél hegységét és az alföldjét – 17 a kopár hegységtől, mely felhúzódik Széirig, egészen Báal-Gádig a Libánon völgyében a Chermón hegye alján; és mind a királyaikat elfoglalta, megverte és megölte őket. 18 Sok ideig viselt Józsua háborút mind e királyokkal. 19 Nem volt város, mely békét kötött volna Izraél fiaival, kivéve a chivvit, Gibeón lakóit; minden elfoglalták háborúban. 20 Mert az Örökkévalótól volt az, hogy megkeményítette szívüket az Izraéllel való háborúra, azért hogy elpusztítsa őket úgy, hogy ne legyen számukra könnyörület, bizony azért, hogy kiirtsa őket, amint megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek. 21 És elment Józsua azon időben és kiirtotta az Anákímot a hegységből: Chebróból, Debírből, Anábból s Jehúda egész hegységből, meg Izraél egész hegységből; városaikkal együtt pusztította el őket Józsua. 22 Nem maradtak meg Anákímos Izraél fiai országában; csak Azzában, Gátban és Asdóiban maradtak hátra. 23 Elfoglalta Józsua az egész országot, mind a szerint, amint szólt az Örökkévaló Mózeshez; és adta azt Józsua örökségül Izraélnak törzseikre való fölösztásaiak szerint. Az ország pedig megnyugodott a háborútól.

12 Ezek az ország királyai, akiket megverték Izraél fiai, és elfoglalták országukat a Jordánon túl napkeletről, az Arnón völgyétől a Chermón hegyig és az egész síkságot keletről: 2 Szichón az emori királya, ki Chembónban lakott, uralkodott Aróértől, mely az Arnón patak partján van, a völgy közepétől, a fél Gileádon egész a Jabbók patakig, Ammón fiai határáig. 3 És a síkságot a Kinnerót tengeréig keletről meg a síkság tengeréig, a Sóstengerig keletről Bét-hajesimót felé és dél felől a Piszga lejtőinek alján. 4 És határat Ógnak, Básán királyának – aki az óriások maradékából való – aki lakott Astárotban és Edréiben, 5 és uralkodott a Chermón hegységen meg Szalkhán, és az

egész Básánon a Gesúri és a Máakáti határáig, a fél Gileádon Szichón Chembón királyának határáig. 6 Mózes, az Örökkévaló szolgája és Izraél fiai verték meg őket; és adta Mózes, az Örökkévaló szolgája örökségül a Reúbéninek, a Gádinak és Menasse fél törzsének. 7 Ezek pedig az ország királyai, akitet megvert Józsua meg Izraél fiai a Jordánon innen nyugatról Báal-Gádtól a Libánon völgyében egészen a kopár hegységgel, mely felhúzódik Széir felé és adta Józsua örökségül Izraél törzseinek fölösztásuk szerint: 8 a hegységen, az alföldön, a síkságon, a lejtőkön, a pusztában és a délvidéken, a chittit, az emórit, a kanaánit, a perizzit, a chivvit és a jebúsit. 9 Jerichó királya, egy. A Bét-Él oldalán levő Áj királya, egy. 10 Jeruzsálem királya, egy. Chebrón királya, egy. 11 Jarmút királya, egy. Lákhis királya, egy. 12 Eglón királya, egy. Gézer királya, egy. 13 Debír királya, egy. Géder királya, egy. 14 Chorma királya, egy. Arád királya, egy. 15 Libna királya, egy. Adullám királya, egy. 16 Makkéda királya, egy. Bét-Él királya, egy. 17 Tappuach királya, egy. Chéfer királya, egy. 18 Afék királya, egy. Sárón királya, egy. 19 Mádón királya, egy. Chácór királya, egy. 20 Simrón-Merón királya, egy. Akhsáf királya, egy. 21 Táanákh királya, egy. Megiddó királya, egy. 22 Kédes királya, egy. Jokneám királya a Karmelen, egy. 23 Dór királya, Dór kerületében, egy. Gójim királya Gilgálban, egy. 24 Tirca királya, egy. Mind a király harmincegy.

13 Józsua öreg lett, előre haladt a korban; ekkor szólt hozzá az Örökkévaló: Te öreg lettél, előre haladtál a korban, az országból pedig igen sok maradt elfoglalásra. 2 Ez ami az országból megmaradt: mind a filiszteusok kerületei és az egész Gesúri. 3 A Síchórtól, mely Egiptom előtt van, egészen Ekrón határáig északról, a kanaánhoz számlíttatik; a filiszteusok öt fejedelme: az Azzabeli, az Asdóbeli, az Askelónbeli, a Gátbeli, az Ekrónbeli, meg az Avvím; 4 dél felől a kanaáni egész földje és Meára, mely a Cídónbelieké, Afékáig, az emori határáig; 5 a Gibli földje és az egész Libánon napkeletről, Báal-Gádtól, a Chermón hegy alján egészen Chamát felé; 6 minden a hegység lakói a Libárontól Miszrefót-Májimig, mind a Cidónbeliek: én el fogom őket úzni Izraél fiai elől; csak juttasd Izraélnek birtokul, amint megparancsoltam neked. 7 Most pedig oszd fel ezt az országot birtokul a kilenc törzsnek és Menasse fél törzsének. 8 Vele a Reúbéni és a Gádi elvették birtokukat, melyet adott nekik Mózes a Jordánon túl keletről, amiképpen adta nekik Mózes, az Örökkévaló szolgája: 9 Aróértől, mely az Arnón patak partján van és a várost, mely a völgy közepén van és az egész sík földet, Médebtől Dibónig; 10 és minden a városait Szichónnak; az emori királyának, aki uralkodott Chembónban, Ammón fiai határáig; 11 meg Gileádot, a Gesúri és a Máakáti határat, Chermón egész hegységet és az egész Básánt Szalkháig; 12 egész Básánbeli királyságát Ógnak, aki király volt Astárotban és Edréiben – ő maradt meg az óriások maradékából: megverte őket Mózes és kiúzte. 13 És nem úzték ki Izraél fiai a Gesúrit és a Máakátit; és így lakott Gesúr és Máakáth Izraél között minden a mai napig. 14 Csak Lévi törzsének nem adott birtokot; az Örökkévalónak, Izraél Istenének tűzalázdozatai – az a birtoka, amint szólt neki. 15 Adott Mózes Reúbén fiai törzsének családjaiak szerint. 16 S volt nekik határal: Aróértől, mely az Arnón patak partján van

és a város, mely a völgy közepében van és az egész sík föld Médeba mellett. 17 Chesbón és mind a városai, melyek a sík földön vannak: Díbón és Bámót-Báal és Bét-Báal-Meón; 18 Jahca, Kedémót és Mefáát. 19 Kiryatájim, Szibma és Céret-Hassáchar a Völgy hegyén. 20 Bét-Peór, a Piszga lejtői és Bét-Hajesimót. 21 A sík földnek mind a városai és egész királysága Szíchónnak az emóri királyának, aki uralkodott Chesbónban, akit megvert Mózes, őt és Midján fejedelmeit, Evít, Rékemet, Cúrt, Chúrt és Rébát, Szíchón vazallusait, az országban lakókat. 22 Bileámot pedig Beór fiát, a varázslót, megölték Izraél fiai karddal az általuk elejtettekhez. 23 S volt Reúbén fainak határa a Jordán mint határ. Ez Reúbén fainak birtoka családjaik szerint, a városok meg tanyáik. 24 És adott Mózes Gád törzsének, Gád fainak, családjaik szerint. 25 Volt nekik határol: Jáezér és mind a Gileád városai és Ammón fainak fél országa azon Aróerig, mely Rabba előtt van; 26 és Chesbántól Rámat-Micpéig és Betónímig, Máchanájimtól Lidebír határáig. 27 És a völgyben: Bét-Harám, Bét-Nimra, Szukkót és Cáfón, Szichón, Chesbón királya, királyságának többi része, a Jordán mint határ a Kinnéret tenger széléig, a Jordánon túl keletről. 28 Ez Gád fainak birtoka családjaik szerint, a városok meg tanyáik. 29 És adott Mózes Menasse fél törzsének; és volt Menasse fiai fél törzsének családjaik szerint. 30 Volt a határuk: Máchanájimtól az egész Básán, egész királysága Ógnak, Básánkirálynak és mind a Jái falvai, melyek Básánban vannak, hatvan város; 31 és fél Gileád, Astárót és Edréi, Óg királyságának városai Básánban Mákhír Menasse fiaiainak, Mákhír fiai felének, családjaik szerint. 32 Ezek azok, akiknek birtokot adott Mózes Móáb síkságain túl a jeríchói Jordánon keletről. 33 Lévi törzsének pedig nem adott Mózes birtokot; az Örökkévaló, Izraél Istene – ő a birtokuk, amint szólt hozzájuk.

14 Ez pedig az, amit birtokul kaptak Izraél fiai Kanaán országában, amit birtokba adtak nekik Eleázár, a pap, és Józsua Nún fia, meg az atyai házak fejei, Izraél fiai törzseiben; 2 sors után való birtokul nekik, amint parancsolta az Örökkévaló Mózes által a kilenc és fél törzs számára. 3 Mert oda adta Mózes a két és fél törzs birtokát a Jordánon túl, a levítáknak pedig nem adott birtokot közöttük – 4 mert József fiaiból két törzs volt: Menasse és Efraim – s nem adtak a levítáknak osztályrészét az országban, hanem városokat lakásra és közlegelőket jóságuk és birtokuk számára. 5 Amint megparancsolta az Örökkévaló Mózesnek, úgy cselekedtek Izraél fiai, és fölösztották az országot. 6 Ekkor oda léptek Jehúda fiai Józsúához Gilgálban és szólt hozzá Káléb, Jefunne fia, a kenizzi: Te ismered az igét, melyet szólt az Örökkévaló Mózeshez, az Isten emberéhez felőlem és felőled Kádés-Barneában. 7 Negyven éves voltam, mikor küldött engem Mózes, az Örökkévaló szolgája Kádés-Barneából, hogy kikémleljem az országot; és hoztam neki választ, amint szívemben volt. 8 Testvéreim pedig, kik velem fölmentek volt, elcsürgesztették a nép szívét, én meg teljesen jártam az Örökkévaló, Istenem után. 9 S megesküdött Mózes ama napon, mondván: bizony, a föld, melyre lépett a lábad, tied legyen birtokul és fiaidé örökre, mert teljesen jártál az Örökkévaló, Istenem után. 10 Most tehát, íme életben

hagyott engem az Örökkévaló, amint szólt, immár negyvenöt éve, amióta kimondta az Örökkévaló ezt a igét Mózesnek, midőn a pusztában járt Izraél; s most íme nyolcvanöt éves vagyok ma. 11 Oly erős vagyok még ma, mint azon napon, melyen kiküldött engem Mózes; amilyen volt az erőm akkor, olyan az erőm most is a harcra, meg kivonulásra és bevonulásra. 12 Most tehát add nekem ezt a hegységet, amelyről szólt az Örökkévaló ama napon – hisz te hallottad ama napon – mert Anákímok vannak ott, meg nagy erősített városok, talán velem van az Örökkévaló s kiűzöm őket, amint szólt az Örökkévaló. 13 Akkor megáldotta őt Józsua és adta Kálébnek, Jefunné fiának, Chebrón birtokul. 14 Azért lett Chebrón a kenizzi Kálébnek, Jefunne fiának birtokul mind e mai napig, mivelhogy teljesen járt az Örökkévaló, Izraél Istene után. 15 Chebrón neve pedig azelőtt Kiryat-Arbá: ez volt a legnagyobb ember az Anákímok közt. Az ország pedig megnyugodott a háborútól.

15 És jutott a sors Jehúda fiai törzsének családjaik szerint; Edóm határa felé, Cín pusztája felé délről, a déli tájék szélén. 2 S volt nekik déli határol a Sóstenger szélétől, a nyelvtől, mely délnel fordul; 3 s kifut Akrabbím hágójától délre, átvonal Cínig, fölmegy Kádés-Barnéáttól délre, átvonal Checrónig, fölmegy Addárig és átkerül Karká felé; 4 átmegy Acmónba s kifut Egyiptom patakjáig és lesznek a határ végezetei a tengernél: ez legyen nektek déli határol. 5 A keleti határ pedig: a Sós tenger a Jordán széléig; s a határ az északi szélen: a tenger nyelvtől a Jordán szélétől. 6 És fölmegy a határ Bét-Chogláig, átvonal Bét-Arábától északra, s fölmegy a határ Bóhan, Reúbén fia, kövég; 7 fölmegy a határ Debírnak, Ákhór völgye felől, meg északnak fordulva, Gilgál felé, mely szemben van Adummím hágójával, a mely a patakotól délre van; s átvonal a határ Én-Sémes vizéig és lesznek végezetei Én-Rögelnél. 8 Erre fölmegy a határ Ben-Hinnóm völgyén délre a Jebúsi oldalától – az Jeruzsálem, s fölmegy a határ azon hegy csúcsára, mely a Hinnóm völgye előtt van nyugatról, mely a Refáim völgyének szélén van északról. 9 És húzódik a határ a hegy csúcsától Neftóach vize forrásáig és kifut Efrón hegysége városa felé és húzódik a határ Báalaig – az Kiryat-Jeárim. 10 S átkerül a határ Báalától nyugatnak a Szeir hegycsiga és átvonal északra Har-Jeárimtól – az Keszálón – lemegy Bét-Sémesnek és átvonal Timnáig. 11 És kifut a határ Ekrón oldalától északról s húzódik a határ Sikrónnak, átvonal Báala hegycsiga és kifut Jabnéig; és lesznek a határ végezetei a tengernél. 12 A nyugati határ pedig: a nagy tenger határol. Ez Jehúda fainak határa, köröskörül családjaik szerint. 13 Kálébnek, Jefunne fiának pedig adta osztályrészül Jehúda fiai között, az Örökkévaló parancsa szerint Józsúának: Kiryat-Arbát – ez volt Anák atya – azaz Chebrón. 14 És kiúzte onnan Káléb Anák három fiát: Sésajt, Achímánt és Talmajt, Anák szülöttjeit. 15 S fölment onnan Debír lakói ellen; Debír neve pedig azelőtt Kiryat-Széfer. 16 S mondta Káléb: aki megveri Kiryat-Széfert és beveszi, annak oda adom leányomat, Akhszát nőül. 17 És bevette Otniél, Kenáz fia, Káléb testvére: és oda adta neki leányát, Akhszát nőül. 18 S történt, mikor oda jött, rábeszélte, hogy kérjen atyjától mezőt; és lesiklott a szamárról. És mondta neki Káléb: Mi lelt? 19 Mondta: Adj nekem áldást, mert a délivádiki földre adtál engem, adjál hát

vízkúffóket. Erre adta neki a felső kúffóket és az alsó kúffóket. **20** Ez Jehúda fiai törzsének birtoka családjaik szerint. **21** És voltak a városok Jehúda fiai törzsének szélén Edóm határáinál a Délvidéken: Kabceél, Éder és Jágur. **22** Kína, Dímóna és Adeáda. **23** Kedes, Chácór és Jitnán. **24** Zif, Télem és Beálót. **25** Chácór-Chadatta, Kerijót, Checrón, az Chácór. **26** Amám, Semá és Móláda. **27** Chacár-Gadda, Chesmón és Bét-Pélet. **28** Chacár-Súál, Beér-Séba és Bizjóteja. **29** Báala, Ijjim és Écem. **30** Eltolad, Keszil és Chorma. **31** Ciklag, Madmanná és Szanszanna. **32** Lebáót, Silchím, Ájin és Rimmón – mind a városok huszonkilenc és tanyáik. **33** Az alföldön: Estáól, Corea és Asna. **34** Zánóach, Én-Gannim, Tappúach és Énám. **35** Jarmút, Adullám, Szókhó és Azéka. **36** Sáarájím, Adítájím, Gedéra és Gedérötájim. Tizenegy város és tanyáik. **37** Cenán, Chadása és Migdal-Gád. **38** Dileán, Micpé és Jokteél. **39** Lákhís, Bockát és Eglón. **40** Kabbón, Lachmász és Kitlís. **41** Gedérót, Bét-Dágón, Náama és Makkédá. Tizenhat város és tanyáik. **42** Libna, Éter és Ásán. **43** Jiftách, Asna és Necib. **44** Keíla, Akhzió és Márésa. Kilenc város és tanyáik. **45** Ekrón meg leányvárosai és tanyái. **46** Ekrónról nyugatra, mind az, ami Asdód mellett van és tanyáik. **47** Asdód, leányvárosai és tanyái; Azza, leányvárosai és tanyái Egyiptom patakjáig, és a nagy tenger határal. **48** A hegységen pedig: Sámír, Jattír és Szókhó. **49** Danna és Kirjat-Szanna, az Debir. **50** Anáb, Estemó és Áním. **51** Gósén, Chólón és Giló. Tizenegy város és tanyáik. **52** Aráb, Dúma és Eseán, **53** Jánúm, Bét-Tappúach és Aféka. **54** Chunta, Kirjat-Arbá – az Chebrón – és Ciór. Kilenc város és tanyáik. **55** Máón, Karmel, Zif és Júta. **56** Jizréél, Jokdeám és Zánóach. **57** Hakkájín, Gibeá és Timna. Tíz város és tanyáik. **58** Chalchúl, Bét-Cúr és Gedór. **59** Mázárat, Bét-Anót és Eltekón. Hat város és tanyáik. **60** Kirjat-Báál – Kirjat-Jeárim az – és Hárabba. Két város és tanyáik. **61** A pusztában: Bét-Arába, Middín és Szekhákha. **62** Hannibsán, Ir-Mélach és Én-Gédi. Hat város és tanyáik. **63** A jehúszít azonban, Jeruzsálem lakói, nem birták kiúzni Jehúda fiai; így maradt a jehúszí Jehúda fiaival Jeruzsálemben mind e mai napig.

16 És kijött a sors József fiai számára a jerichói Jordántól, a keletről Jerichó vizeitől: A pusztá, mely fölmegy Jerichótól a hegységre Bét-Él felé. **2** Kifut Bét-Éltől Lúzig és átvonal az Arkí határa felé Atártig. **3** Lemegy nyugatnak a Jafléti határa felé, Alsó-Bét-Chórón határaig és Gézerig; és lesznek végezetei a tengernél. **4** Birtokot kaptak József fiai: Menasse és Efraim. **5** És volt Efraim fiainak határa családjaik szerint; volt pedig birtokuk határa keletről Atráz-Addár Felső-Bét-Chórónig. **6** És kifut a határ nyugatnak Mikhmetáig északon, és átkerül a határ keletnek Táanat-Sílőig és átvonal mellette keletre Jánóachtól. **7** S lemegy Jánóachtól Atártig és Náráraig, megérinti Jerichót és kifut a Jordánig. **8** Tappúachtól meggy a határ nyugatnak Kána patakig és lesznek végezetei a tengernél. Ez Efraim fiai törzsének birtoka családjaik szerint. **9** És a városok, melyek elkülönítével Efraim fiai számára Menasse fiainak birtoka közepén; mind a városok és tanyáik. **10** De nem üztek ki a kanaánit, aki Gézerben lakik; így maradt a kanaánit Efraim között mind e mai napig és alattvalóvá lett.

17 És jutott a sors Menasse törzsének – ō ugyanis József elsőszülöttje – Mákhírnak, Menasse elsőszülöttjének, Gileád atyjának – ō ugyanis harcias ember volt – s övé lett Gileád és Básán. **2** És jutott Menasse többi fiainak családjaik szerint: Abízér fiainak, Chélek fiainak, Aszríél fiainak, Sékhem fiainak, Chéfer fiainak, és Semídá fiainak; ezek Menasse József fiának fiai a férfiak, családjaik szerint. **3** Celofchádnak pedig Chéfer fiának, aki Gileád fia, ez Mákhír fia, ez Menasse fia, nem voltak fiai, hanem leányai; és ezek a leányainak nevei: Machla, Nóa, Chogla, Milka és Tirca. **4** Oda léptek Eleázár, a pap elé és Józsua, Nún fia elő és a fejedelmek elő, mondván: Az Örökkévaló megparancsolta Mózesnek, hogy adjon nekünk birtokot testvéreink között. Erre addott nekik az Örökkévaló parancsa szerint birtokot atyuk testvérei között. **5** Esett tehát Menasséra tíz rész, Gileád és Básán földjén kívül, melyek a Jordánon túl vannak; **6** mert Menasse leányai kaptak birtokot az Ő fiai között; de Gileád földje Menasse többi fiáé volt. **7** És volt Menasse határa Ásértől Mikhmetáig; mely Sekhém előtt van; és meg a határ jobbra Én-Tappúach lakói felé. **8** Menasse lett Tappúach földje, de Tappúach Menasse határan, Efraim fiaié. **9** És lemegy a határ Kána patakig, délre a patakolt – ezek a városok Efraimé Menasse városai között – és Menasse határa a patakolt északra és voltak végezetei a tengernél. **10** A délre való Efraimé, az északra való Menasse; a tenger volt határa. Ásért megérintik északon, és Jiszákhárt keleten. **11** S volt Menasse Jisszákhában és Ásérban: Bét-Seán és leányvárosai, Jibleám és leányvárosai, Dór lakói és leányvárosai, Én-Dór lakói és leányvárosai, Táanákh lakói és leányvárosai és Megiddó lakói és leányvárosai, három terület. **12** De nem bírták Menasse fiai kiúzni a városokat és belenyugodott a kanaánit, hogy maradjon ebben az országban. **13** Volt pedig, midőn erősek lettek Izraél fiai, alattvalóvá tették a kanaánit, de kiúzni nem üztek ki. **14** És beszéltek József fiai Józsuaival, mondván: Miért adtál nekem birtokul egy soroszt és egy részt, holott én számos nép vagyok, azért hogy annyira megáldott engem az Örökkévaló. **15** Szolt hozzájuk Józsua: Ha számos nép vagy, menj te fől az erdősége és irts ott magadnak a perzsi és a Refáím országában; minthogy szűk neked az Efraim hegysége. **16** S mondták József fiai: Nem elég nekünk a hegység; vasszekere is van valamennyi kanaáninak, ki a Völgy vidékén lakik, annak, aki Bét-Seánban és leányvárosaiban van, meg annak, aki Jizréél völgyében van. **17** Szolt Józsua József házához, Efraimhoz és Menasséhez, mondván: Számos nép vagy és nagy erőd van, ne legyen számodra egy sors; **18** hanem hegység legyen számodra – minthogy erdőség az, irtsd azt, hogy tied legyenek végezetei; mert majd kiúzód a kanaánit, noha vasszekere van, noha erőő.

18 Egybegyült Izraél fiainak egész községe Sílóbá és odahelyezték a találkozás sátorát; az ország meghódítva volt részükre. **2** De maradtak Izraél fiai között, kik nem kapták meg birtokukat: hétfőrök. **3** Szolt tehát Józsua Izraél fiaihoz: Meddig lustálkodtok, nem menvén el az országot elfoglalni, melyet adott nektek az Örökkévaló, óseitek Istene? **4** Rendeljetek magatoknak három férfit törzsenkint s elküldöm őket, hogy

keljenek föl és járják be az országot es írják föl birtokuk szerint s jöjjenek hozzá. 5 És osszátok fel magatoknak hétre; Jehúda maradjon a maga határán délről és József háza maradjon a maga határán északról. 6 Ti pedig írjátok föl az országot hétrészen és hozzátok el nekem ide, s majd sorsot vetek nektek itt az Örökkévaló, Istenünk színe előtt. 7 Mert a levítáknak nincsen részük közöttetek, hanem az Örökkévaló papsága az ő birtokuk; Gád pedig és Reúbén és Menasse fél törzse elvettek birtokukat túl a Jordánon keletről, melyet adott nekik Mózes, az Örökkévaló szolgája. 8 S fölkeltek a férfiak és elmentek s megparancsolta Józsua azoknak, kik elmentek fölőrni az országot, mondván: Menjetek és járjátok be az országot, írjátok azt föl és térjétek vissza hozzá és itt majd vetek nektek sorsot az Örökkévaló színe előtt, Sílóban. 9 Elmentek a férfiak, bejárták az országot és könyve írták városok szerint hétrész szerint; erre jöttek Józsuához a táborba, Sílóba. 10 S vetett nekik Józsua sorsot Sílóban az Örökkévaló színe előtt; s felosztotta Józsua ott az országot Izraél fiainak fölösztásai szerint. 11 És kikerült Benjámin fiai törzsének sorsa családfaik szerint; és kijött sorsuk határa Jehúda és József fiai között. 12 S volt nekik határul az északi szélen a Jordántól; és fölmegy a határ Jerichó oldala felé északról, fölmegy a hegységen nyugatrak és vannak végezetei Bét-Áven pusztájánál. 13 Onnan átvonal a határ Lúznak, Lúz oldala felé délről – Bét-Él az – s lemegy a határ Atrót-Addárnak, a hegyen, mely Alsó-Bét-Chóróntról délre van. 14 Erre húzódik a határ és átkerül a nyugati szére, délről azon hegytől, mely Bét-Chórón előtt van délről és vannak végezetei Kirjat-Báahlál, az Kirjat-Jeárim, Jehúda fiainak városa. Ez a nyugati határszél. 15 A déli határszél pedig Kirjat-Jeárim végétől; és kifut a határ nyugatrak és kifut a Neftóach vize forrása felé. 16 S lemegy a határ azon hegycsúcsra, mely a Ben-Hinnóm völgye előtt van, amely a Refáim völgyében van északról, s lemegy a Hinnóm völgyének, a Jebúszi oldala felé délről és lemegy Én-Rögéig. 17 S húzódik északról, kifut Én-Sémesig, kifut Gelilótig, mely szemben van az Adummím hágójával és lemegy Bóhan, Reúbén fia kövéig. 18 S átvonal a határ a Síkság átellenében való oldalra északról és lemegy a Síkságnak. 19 És átvonal a határ Bét-Chogla oldala felé északról és vannak a határ végezetei a Sós tenger nyelvénél északról, a Jordán végénél délről. Ez a déli határ. 20 A Jordán pedig határolja a keleti szélen. Ez a Benjámin fiainak birtoka, határai szerint köröskörül, családfaik szerint. 21 Voltak Benjámin fiai törzsének városai családfaik szerint: Jerichó, Bét-Chogla és Émek-Kecíc. 22 Bét-Arába, Cemarájim és Bét-Él. 23 Avvim, Pára és Ofra. 24 Kefar-Ammóna, Ofni és Gébá. Tizenkét város és tanyáik. 25 Gibeón, Ráma és Beérót. 26 Micpe, Kefira és Móca. 27 Rékem, Jirpeél és Tarala. 28 Céla; Élef és a Jebúszi – az Jeruzsálem – Gibeát, Kirjat. Tizenöt város és tanyáik. Ez a Benjámin fiainak birtoka családfaik szerint.

19 És kijött a második sors Simeónnak, Simeón fiai törzse számára, családjuk szerint; és lett a birtokuk Jehúda fiai birtoka közepén. 2 És övék lett nekik birtokuk: Beér-Sébá, Sébá, és Móláda. 3 Chacár-Súál, Bála és Écem. 4 Eltolad, Betül és Chorma. 5 Ciklág, Bét-Hammarkábót és Chacár-Szúrsa. 6

Bét-Lebáót és Sárúchen. Tizenhárom város és tanyáik. 7 Ájin, Rimmón, Éter és Ásán. Négy város és tanyáik. 8 Mind a tanyák, melyek e városok körül voltak Bálat-Beérig, a délividéki Rámaig. Ez Simeón fiai törzsének birtoka, családfaik szerint. 9 Jehúda fiainak birtokából való Simeón fiainak birtoka; mert Jehúda fiainak része sok volt nekik, tehát birtokot kaptak Simeón fiai az ő birtokuk közepében. 10 És kikerült a harmadik sors Zebélűn fiainak, családfaik szerint; és volt birtokuk határa Száridig. 11 És fölmegy a határuk nyugatrak, Marealáig, megérinti Dabbésetet és odaér a patakhoz, mely Joknéám előtt van. 12 Visszafordul Száridtól keletnek, napkelet felé Kiszlót-Tábort határig és kifut Dáberátig és fölmegy Jáfiáig. 13 Onnan átvonal napkeletnek, Gát-Chéfernek és Ét-Kácinnak, kifut Rimmónig, húzódva Néa felé. 14 És átkerül mellette a határ északra Channátontól és vannak végezetei Jiftach-Él völgyénél: 15 Kattát, Náhalál, Simró, Jidealá és Bét-Léchem. Tizenkét város és tanyáik. 16 Ez Zebélűn fiainak birtoka, családfaik szerint – e városok és tanyáik. 17 Jisszákhhának kijött a negyedik sors, Jisszákhh fiainak, családfaik szerint. 18 És volt a határuk Jizréel, Keszullót és Súném; 19 Chafárajim, Síón és Anácharát; 20 Rabbit, Kisjón és Ébec; 21 Rémet, Én-Gannim, Én-Chadda és Bét-Paccéc. 22 Megérinti a határ a Tabort, Sáchacimát és Bét-Sémet és vannak határuk végezetei a Jordánnál. Tizenhat város és tanyáik. 23 Ez Jisszákhh fiai törzsének határa, családfaik szerint – a városok és tanyáik. 24 És kijött az ötödik sors Ásér fiai törzsének, családfaik szerint. 25 És lett a határuk: Chelkat, Chalí, Béten és Akhsáf; 26 Állammélekh, Ameád és Miseál. Megérinti a Karmelt a tengernél és Síchór-Libnátot. 27 És visszafordul napkeletnek Bét-Dágónig, megérinti Zebélűnt és Jiftach-Él völgyét, északról Bét-Émeket és Neiélt, s kifut Kából felé balra. 28 Ebrón, Rechób, Chammón és Kána a nagy Cídónig. 29 És visszafordul a határ Rámának, Cór erősített városáig, s visszafordul a határ Chószának és vannak végezetei a tengernél, Akhziib vidékén. 30 Umma, Afék és Rechób. Huszonkét város és tanyáik. 31 Ez Ásér fiai törzsének birtoka, családfaik szerint – e városok és tanyáik. 32 Naftáli fiainak kijött a hatodik sors, Naftáli fiainak családfaik szerint. 33 És lett a határuk Chéleftől, a Cáanannímbeli terebinthustól, Adámí-Nékeb és Jabneél egészen Lakkúmig; és vannak végezetei a Jordánnál. 34 Visszafordul a határ nyugatrak Aznót-Táborig és kifut onnan Chukkókig, megérinti Zebélűnt délről, Ásért pedig megérinti nyugatrak és Jehudát a Jordánnál napkeletről. 35 Erősített városok: Ciddím, Cér, Chammat, Rakkat és Kinnéret; 36 Adáma, Ráma és Chácór; 37 Kédes, Edréi és Én-Chácór; 38 Jireón, Migdal-Él, Chorém, Bét-Anát és Bét-Sémes. Tizenkilenc város és tanyáik. 39 Ez Naftáli fiai törzsének birtoka, családfaik szerint – a városok és tanyáik. 40 Dán fiai törzsének, családfaik szerint, kijött a hetedik sors. 41 És lett birtokuk határa: Corea, Estáol és Ír-Sémes; 42 Sáalabbín, Ajjálón és Jitla; 43 Elón, Timnáta és Ekrón; 44 Eltekek, Gibbetón és Bálát; 45 Jehúd, Bené-Berák és Gat-Rimmón; 46 Mé-Jarkón és Rakkón, a határral együtt, Jáfó átellenében. 47 És szűk volt Dán fiainak határa ő nekik s fölmentek Dán fiai és harcoltak Lésem ellen, bevették azt és megverték a kard élével, elfoglalták azt és laktak benne. És nevezték Lésemet Dánnak, Dán ősük neve szerint. 48

Ez Dán fiai törzsének birtoka, családjaik szerint – e városok és tanyáik. 49 Így végeztek azzal, hogy birtokba kapják az országot határai szerint; akkor adtak Izraél fiai birtokot Józsuának, Nún fiának, maguk között. 50 Az Örökkelválo parancsára adták neki a várost, melyet kért, Timnat-Szérachot Efraim hegységében; és fölépítette a várost és lakott benne. 51 Ezek a birtokok, melyeket birtokul adtak Eleázár a pap és Józsua Nún fia meg az atyai házak fejei Izraél fiai törzséiben sors utján Sílóban, az Örökkelválo színe előtt a találkozás sátorának bejáratán. És végeztek azzal, hogy fölösszák az országot.

20 És szolt az Örökkelválo Józsuához, mondván: 2 Szólj

Izraél fiaihoz, mondván: jelöljétek ki magatoknak a menedékvárosokat, melyekről szóltam hozzátek Mózes által; 3 hogy oda menekülhessen a gyilkos, aki agyonüt valakit tévedésből, szándék nélkül; és legyenek nektek menedéklük a vérbosszuló rokon ellen. 4 Meneküljön és városok egyikébe és álljon oda a város kapujának bejáratához, s mondja el ama város vénéinek fülei hallatára az Ő szavait, akkor fogadják őt be magukhoz a városba s adjanak neki helyet, hogy náulk maradjon. 5 Ha pedig üldözi őt a vérbosszuló rokon, ne szolgáltassák ki kezébe a gyilkost, mert szándék nélkül ütötte agyon felebarátját, de Ő nem gyűlölege neki tegnapról, tegnapelőtről. 6 Maradjon abban a városban, míg oda nem áll a község elé ítéetre, míg meg nem hal a főpap, aki lesz ama napokban; akkor visszatér a gyilkos és meg városába és házába, azon városba, ahonnan menekült. 7 Erre megszentelték Kédest Gáliában, Naftáli hegységében, Sekhémet Efraim hegységében és Kirjat-Arbát – Chebrón az – Jehúda hegységében. 8 S a jeríchói Jordánon túl, keletről kijelölték Bécert a pusztában a síkföldön, Reúbén törzséből, Rámótot Gileádban Gád törzséből és Góulant Básánban Menasse törzséből. 9 Ezek voltak a kijelölt városok mind az Izraél fiai és a jövevény számára, aki közöttük tartózkodik, hogy oda menekülhessen mindenki, aki agyonütött valakit tévedésből, hogy meg ne haljon a vérbosszuló rokon keze által, míg nem állt a község elő.

21 S oda léptek a leviták atyai házainak fejei Eleázár paphoz

és Józsua Nún fiahoz, meg a törzsek atyai házainak fejeihez Izraél fiai közti. 2 És szóltak hozzájuk Sílóban, Kanaán országában, mondván: Az Örökkelválo megparancsolta Mózes által, hogy adjanak nekünk városokat lakásra és közlegelőket barmunk számára. 3 Erre adták Izraél fiai a levitáknak a maguk birtokából az Örökkelválo parancsa szerint e városokat és közlegelőket. 4 És kijött a sors a Keháti családjai számára, és jutott Áron a pap fiainak, a leviták közül Jehúda törzséből, Simeón törzséből és Benjámin törzséből, sors utján tizenhárom város. 5 Kehát többi fiainak pedig Efraim törzse családjaiból, Dán törzséből és Menasse fél törzséből, sors utján tíz város. 6 És Gérsón fiainak: Jisszákhar törzse családjaiból, Ásér törzséből és Naftáli törzséből és Menasse fél törzséből Básánban, sors utján tizenhárom város. 7 Merári fiainak családjaik szerint Reúbén törzséből, Gád törzséből és Zebúlún törzséből, tizenkét város. 8 És adták Izraél fiai a levitáknak e városokat és közlegelőket, amint parancsolta az Örökkelválo Mózes által, sors utján. 9 Adták Jehúda fiai törzséből és Simeón fiai törzséből e

városokat, amelyeket névvel neveznek. 10 Jutott Áron fiainak a Keháti családjaiból, Lévi fiai közül – mert övék lett a sors először, 11 adták nekik Kirjat-Arbát – ez az Anók atya – azaz Chebrón Jehúda hegységében és közlegelőit körülötte. 12 A város mezőségét pedig és tanyáit adták Kálébnak, Jefunne fiának örökbirtokába. 13 S Áron a pap fiainak adták a gyilkos menedékének való várost, Chebrón és közlegelőit, Libnát és közlegelőit; 14 Jattírt és közlegelőit, Estemóát és közlegelőit; 15 Chólánt és közlegelőit, Debírt és közlegelőit; 16 Ájnt és közlegelőit, Juttát és közlegelőit, Bét-Sérvest és közlegelőit kilenc várost eme két törzsből. 17 Benjámin törzséből pedig Gibeónt és közlegelőit, Gébát és közlegelőit; 18 Anátótot és közlegelőit, Almónt és közlegelőit – négy várost. 19 Áron fiainak, a papoknak mind a városai tizenhárom város és közlegelőik. 20 És Kehát fiai, a leviták családjainak, a többieknek Kehát fiai közül, jutottak sorsuk városai Efraim törzséből. 21 Adták nekik a gyilkos menedékének való várost Sekhémet és közlegelőit, Efraim hegységében, Gézert és közlegelőit. 22 Kibcájimot és közlegelőit, Bét-Chórót és közlegelőit – négy várost. 23 Dán törzséből: Eltekét és közlegelőit, Gibbetót és közlegelőit; 24 Ajjálont és közlegelőit, Gat-Rimmót és közlegelőit – négy várost. 25 Menasse fél törzséből: Taanákhott és közlegelőit, Gát-Rimmót és közlegelőit – két várost. 26 Mind a város tiz és közlegelőit, Kehát többi fiainak családjai számára. 27 Gersón fiainak a leviták családjai közül: Menasse fél törzséből a gyilkos menedékének való várost, Gólánt Básánban és közlegelőit, Beesterát és közlegelőit – két várost. 28 Jisszákhar törzséből: Kisjánt és közlegelőit, Dáberátot és közlegelőit. 29 Jarmútöt és közlegelőit, Én-Gannímót és közlegelőit – négy várost. 30 Ásér törzséből: Miséalt és közlegelőit, Abdót és közlegelőit. 31 Chelkátot és közlegelőit, Rechóböt és közlegelőit – négy várost. 32 Naftáli törzséből: a gyilkos menedékének való várost Kédest Gáliában és közlegelőit, Chammót-Dört és közlegelőit, Kartánt és közlegelőit – három várost. 33 A Gérsuniak városai mind, családjaik szerint: tizenhárom város és közlegelőik. 34 Merári fiai családjainak, a többi levitáknak, Zebúlún törzséből: Jokneámot és közlegelőit, Kartát és közlegelőit; 35 Dimnát és közlegelőit, Nahalált és közlegelőit – négy várost. 36 [Reúbén törzséből: Bécert és közlegelőit, Jahcát és közlegelőit; 37 Kedémötöt és közlegelőit, Méfáatot és közlegelőit – négy várost.] 38 Gád törzséből: a gyilkos menedékének való várost, Rámótot Gileádban és közlegelőit, Máchanájmot és közlegelőit; 39 Chesbónt és közlegelőit, Jáezért és közlegelőit – összesen négy várost. 40 Mind a városok Merári fiainak családjaik szerint, a többieknek a leviták családjaiból – lett a sorsuk tizenkét város. 41 A leviták városai mind, Izraél fiai örökbirtoka között negyvennyolc város és közlegelőik. 42 Legyenek e városok egy-egy város és közlegelői körülötte – így mind e városokkal. 43 Adta tehát az Örökkelválo Izraélnak az egész országot, melyről megesküdött, hogy adja őseiknek; elfoglalták és laktak benne. 44 És nyugalmat szerzett nekik az Örökkelválo köröskörül, mind a szerint, amint megesküdött őseiknek; s nem állhatott meg előttük senki, mind az ellenségeik közül, mind az ellenségeiket kezükbe adta az Örökkelválo. 45 Nem maradt el semmi mindenazon

jó igéből, melyet szolt az Örökkévaló Izraél házához; mind bekövetkezett.

22 Akkor hívta Józsua a Reúbénit, a Gádit és Menasse fél törzsét; 2 és szolt hozzájuk: Ti megőrizték mindenzt, amit parancsolt nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája; hallgattatok szavamra mindenben, amit nektek parancsoltam. 3 El nem hagytátok testvéreiteket immár sok idő óta mind e mai napig és megőrizték az Örökkévaló a ti Istentek parancsolatának őrizetét. 4 Most pedig nyugalmat szerzett az Örökkévaló a ti Istentek testvéreiteknek, amint szolt felőlik; most tehát forduljatok és menjetek el sáraitokba, örökö birtokok földjére, amelyet adott nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája, a Jordánon túl. 5 Csakhogy vigyázzatok nagyon, hogy megtegyétek a parancsolatot és a tant, melyet parancsolt nektek Mózes, az Örökkévaló szolgája, szeretvén az Örökkévalót, a ti Istenteket és járván mind az ő utjaiban, megőrizvén parancsolatait és ragaszkodván hozzá és szolgálván őt egész szívetkel és egész lelketekkel. 6 Erre megáldotta őket Józsua, elbocsátotta őket és elmentek sátraikhoz. 7 Menasse fél törzsének Mózes adott volt Básánban, másik felének pedig adott Józsua testvéreikkel együtt a Jordánon innen nyugatról; akkor is, midőn elbocsátotta őket Józsua sátraikhoz és megáldotta, 8 így szolt hozzájuk, mondván: Számos javakkal tértetek vissza sáraitokhoz, igen sok jószággal, ezüsttel, arannyal, rézzel és vassal, meg igen sok ruhával; osszátok meg ellenségeitek zsákmányát testvéreitekkel! 9 És visszatértek és elmentek Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse Izraél fiaitól Sílóból, mely Kanaán országában van, hogy menjenek Gileád országába birtokuk földjére, melyet birtokul foglaltak el az Örökkévaló parancsára Mózes által. 10 Eljutottak a Jordán tájaihoz, melyek Kanaán országában vannak és építettek ott Réubén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse oltárt a Jordán mellett, nagy oltárt látásra. 11 S meghallották Izraél fiai, mondván: Íme, építették Réubén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse az oltárt Kanaán országa átellenében, a Jordán tájain, Izraél fiainak oldala felé. 12 Meghallották Izraél fiai, s egybegyűlt Izraél fiainak egész községe Sílóbá, hogy vonuljanak ellenük hadba. 13 És küldték Izraél fiai Reúbén fiaihoz, Gád fiaihoz és Menasse fél törzséhez Gileád országába Pinechászt, Eleázár pap fiát; 14 meg tíz fejedelmet vele, egy-egy fejedelmet atyai házanként, mind az Izraél törzseiiből, mindegyik atyai házaik feje ől Izraél ezreiből. 15 Eljutottak Reúbén fiaihoz, Gád fiaihoz és Menasse fél törzséhez Gileád országába; s beszéltek velük mondván: 16 Így szolt az Örökkévalónak egész községe: Micsoda hűtlenség ez, mellyel hűtelenkedtetek Izraél Istene ellen, elfordultván ma az Örökkévalótól azzal, hogy építettetek magatoknak oltárt, hogy föllázadjatok ma az Örökkévaló ellen. 17 Kevés-e neunk Peór búne, amelyből meg nem tisztultunk mind e mai napig és hogy a csapás érte az Örökkévaló községét? 18 És ti elfordultok ma az Örökkévalótól? És lészen, ti ma föllázadtok az Örökkévaló ellen és holnap Izraél egész községére haragszik. 19 Ámde ha tisztálatan birtokok földje, keljetek át az Örökkévaló birtokának földjére, ahol lakozik az Örökkévaló hajléka és foglaljatok birtokot közöttünk! De az Örökkévaló ellen ne lázadjatok és ellenünk se lázadjatok

föl azzal, hogy építtek magatoknak oltárt, az Örökkévaló, ami Istenünk oltárán kívül. 20 Nemde, Ákhán, Zérach fia hűtlenséget követett el az örökszentséggel, és Izraél egész községén volt harag; ő csak egy ember volt s nem egyedül pusztult el búnében! 21 Feleltek Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse fél törzse és beszéltek Izraél ezrei fejével: 22 A Hatalmas, Isten, az Örökkévaló – a Hatalmas, Isten, az Örökkévaló, ő tudja és Izraél tudja meg: ha lázadással s ha hűtlenséggel az Örökkévaló ellen – ne segíj minket e napon – 23 ha építünk magunknak oltárt, hogy elfordulunk az Örökkévalótól s ha azért, hogy azon bemutassunk egőáldozatot és lisztáldozatot s ha azért, hogy készítünk rajta békeáldozatokat – az Örökkévaló, ő kérje számon! 24 S ha nem valami miatt való aggodalomból tettük ezt, mondván holnap majd így szólnak fiaitok fiainkhoz, mondván: mi közötök az Örökkévalóhoz, Izraél Istenéhez; 25 hiszen határol adta az Örökkévaló köztünk és köztetek, Reúbén fiai és Gád fiai, a Jordánt, nincs részetek az Örökkévalóban! Így elvonnák fiaitok fiainkat attól, hogy féljék az Örökkévalót. 26 Mondtuk tehát: hadd tegyük ezt magunknak, hogy építsük az oltárt, nem egőáldozatnak s nem vágóáldozatnak; 27 hanem tanú az köztünk és köztetek meg nemzedékeink között mi utánunk, hogy végezzük az Örökkévaló szolgálatát őelőtte egőáldozatainkkal, vágóáldozatainkkal és békeáldozatainkkal s ne mondják holnap fiaitok fiainknak: nincsen részetek az Örökkévalóban. 28 Mondtuk tehát, lészen, ha majd holnap így szólnak hozzánk és nemzedékeinkhez, akkor azt mondjuk: lássátok az Örökkévaló oltárának mintáját, melyet készítettek őseink, nem egőáldozatnak s nem vágóáldozatnak, hanem tanú ő köztünk és köztetek. 29 Távol legyen tőlünk, hogy mi föllázadjunk az Örökkévaló ellen és elforduljunk ma az Örökkévalótól, építvén oltárt egőáldozatnak, lisztáldozatnak és vágóáldozatnak az Örökkévaló ami Istenünk oltárán kívül, mely hajléka előtt vagyon. 30 Hallotta Pinechász a pap, meg a község fejedelmei és Izraél ezreinek fejei, kik vele voltak, azon szavakat, melyeket szólítak Reúbén fiai, Gád fiai és Menasse fiaihoz, s jónak tetszett szemeikben. 31 És szolt Pinechász, Eleázár a papnak fia, Reúbén fiaihoz, Gád fiaihoz és Menasse fiaihoz: Ma megtudtuk, hogy közöttünk van az Örökkévaló, mivel nem hűtenkedtetek az Örökkévaló ellen e hűtlenséggel; most megmentették Izraél fiait az Örökkévaló kezétől. 32 Erre visszatérít Pinechász, Eleázár a papnak fia meg a fejedelmek Reúbén fiaitól és Gád fiaitól Gileád országából Kanaán országába Izraél fiaihoz és vittek nekik választ. 33 És jónak tetszett a dolog Izraél fiainak szemeiben és áldották Izraél fiai Istent és nem mondák, hogy hadra vonulnak ellenük, hogy elpusztítsák az országot, melyben laktak Reúbén fiai és Gád fiai. 34 És elnevezték Reúbén fiai és Gád fiai az oltárt; mert tanú ő közöttünk, hogy az Örökkévaló az Isten.

23 És volt sok idő múlva, miután nyugalmat szerzett az Örökkévaló Izraélnek mind az ellenségeitől köröskörül, Józsua pedig öreg lett, előrehaladt a korban, 2 akkor hívta Józsua egész Izraélt, véneit, fejeit, bíráit és tiszviselőit és szolt hozzájuk: Én öreg lettem, előrehaladtam a korban. 3 Ti láttatok mindazt, amit tett az Örökkévaló, a ti Istentek, mind e népekkel

miattatok, mert az Örökkévaló, a ti Istentek az, aki harcolt érettetek. 4 Lássátok, birtokul juttattam nektek e megmaradt népeket törzseitek szerint – a Jordántól fogva – és mind a népeket, melyeket kiirttam, a nagy tengerig napnyugaton. 5 És az Örökkévaló, a ti Istentek – ő el fogja kergetni őket előletek és kiúzni őket előttetek, hogy elfoglaljátok országukat, amint szót nektek az Örökkévaló, a ti Istentek. 6 De legyetek erősek nagyon, hogy megőrizzétek és megtégyék mindenzt, ami írva van Mózes tanának könyvében, el nem térvén attól sem jobbra, sem balra; 7 hogy ne jussatok e népek közé, akik itt maradtak veletek, isteneik nevére ne hivatkozzatok és ne tegyetek esküt, ne szolgáljátok őket és ne boruljatok le előttük. 8 Hanem az Örökkévalóhoz, a ti Istentekhez ragaszkodjatok, amint tettétek minden e mai napig. 9 El is űzött az Örökkévaló előletek nagy és hatalmas népeket és ti – meg nem állott előttetek senki minden e mai napig. 10 Egy ember közületek üldöz ezret, mert az Örökkévaló a ti Istentek – ő az, aki harcol érettetek, amint szót nektek. 11 Órizkedjetek tehát nagyon lelkeitekért, hogy szeressétek az Örökkévalót, a ti Istenteket. 12 Mert ha elfordultok és csatlakoztak e népek maradékához, amelyek itt megmaradtak köztetek és összehásazodtak velük, hogy közéjük jussatok, ők meg közétek: 13 tudjátok meg, hogy nem fogja többé az Örökkévaló, a ti Istentek kiúzni előletek e népeket, s lesznek majd nektek tőré és kelepcévé, ostromról oldalaiton és tövisekkel szemeitekben, míg el nem vesztek e jó földről, melyet adott nektek az Örökkévaló, a ti Istentek. 14 Síme, én meggyek most az egész földnek utjára – ismerjétek föl egész szívetekekkel és egész lelketekekkel, hogy nem maradt el egy ige sem minden azon jó igékből, melyeket az Örökkévaló, a ti Istentek szót felőletek; mind bekövetkeztek számotakra, nem maradt el abból egy sem. 15 És lészen, a mint rátok jött minden a jó ige, melyet szót felőletek az Örökkévaló, a ti Istentek, úgy elhozza rátok az Örökkévaló minden a rossz igét, míg el nem pusztított titeket erről a jó földről, melyet adott nektek az Örökkévaló, a ti Istentek. 16 Midőn megszegitek az Örökkévaló, a ti Istentek szövetségét, melyet parancsolt nektek, s elmentek és szolgáltok más isteneiket és leborultok előttük, akkor majd fölölböbb az Örökkévaló haragja ellenetek és elvesztek csakhamar azon jó országból, melyet adott nektek.

24 Összegyűjtötte Józsua mind az Izraél törzseit Sekhémbe és hírta Izraél véneit, fejeit, bíráit és tiszviselőit és oda állítak Isten színe elé. 2 És szót Józsua az egész néphez: Így szól az Örökkévaló, Izraél Istené: túl a folyamon laktak atyáitok ősidojtól fogva, Térach, Ábrahám atya és Náchor atya és szolgáltak más isteneiket. 3 S vettet atyáitokat, Ábrahámöt a folyamon túlról és engedtem őt járni Kanaán egész országában, megsokásítottam magzatját és adtam neki Izsákat; 4 s adtam Izsáknak Jákóböt és Ézsaut, és adtam Ézsaunak Széir hegyét, hogy elfoglalja. Jákób pedig és fiai lementek Egyiptomba. 5 És küldtem Mózest és Áront és sújtottam Egyiptomot a szerint, amint cselekedtem közeppette; s azután kivezettelek titeket. 6 Kivezettetem atyáitokat Egyiptomból és eljutottatok a tengerig, akkor üldöztek az egyiptomiak atyáitokat szekérhaddal és lovasokkal a nádas tengerig. 7 Kiáltottak az Örökkévalóhoz és

vetett homályt közétek és az egyiptomiak közé, hozta reájuk a tengert, úgy hogy elborította és így látták szemeitek, amit cselekedtem Egyiptommal; erre laktatok a pusztában sok ideig. 8 És elhoztalak titeket az eméri országába, aki a Jordánon túl lakott és harcoltak veletek, de kezeteikbe adtam őket, elfoglaltatok országukat, s elpusztítottam őket előletek. 9 Ekkor fólkelt Bálák, Cippór fia, Móbá királya és harcolt Izraél ellen; küldött és hírta Bileámot, Beór fiát, hogy megátkozzon titeket. 10 De nem akartam hallgatni Bileámról; úgy hogy áldva áldott meg titeket s így megmentettelek titeket kezéből. 11 Általitetek a Jordánon és eljutottatok Jerichóig és harcoltak ellenetek Jerichó emberei, az eméri, a perzsi, a kánaáni, a chitti, a gírgási, a chiví és a jebúsi; és kezeteikbe adtam őket. 12 És küldtem előttetek a darázst és előzte azokat előletek: az eméri két királyát, nem kardoddal s nem íjaddal. 13 Adtam nektek országot, mellyel nem vesződtél és városokat, melyeket nem építettetek és laktok bennök; szőlőket és olajfákat, melyeket nem ültettetek, esztek ti. 14 Most tehát feljiték az Örökkévalót, szolgáljátok őt őszintén és igazán; távolítsátok el az isteneket, melyeket szolgáltak őseiket a folyamon túl és Egyiptomban és szolgáljátok az Örökkévalót. 15 Ha pedig rossznak tetszik szemeitekben, szolgálni az Örökkévalót, válasszatok magatoknak ma, kit szolgáltok majd: vajon az isteneket-e, melyeket szolgáltak őseiket a folyamon túl, vagy az eméri isteneit-e, kinek országában laktok; én pedig és házam az Örökkévalót fogjuk szolgálni. 16 Felelt a nép és mondta: Távol legyen tőlünk elhagyni az Örökkévalót, hogy szolgálunk más isteneket. 17 Mert az Örökkévaló a mi Istenünk – ő az, aki fővezetett minket és atyáinkat Egyiptom országából, a rabszolgák házából és aki mívelte szemeink előtt e nagy jeleket és megőrzött bennünket az egész úton, melyen jártunk és minden a népek között, melyeknek közepén átvonultunk; 18 és előzte az Örökkévalót minden a népeket, meg az emórit az ország lakóját előlünk – mi is szolgálni fogjuk az Örökkévalót, mert ő az istenünk. 19 Ekkor szót Józsua a néphez: Nem szolgálhatjátok majd az Örökkévalót, mert szentséges Isten ő; buzgó Isten ő, nem bocsátja meg elpártolástokat és vétkeiteket. 20 Ha elhagyjátok az Örökkévalót és szolgáltok idegen isteneiket, akkor elfordul és rosszul bánik veletek és megsemmisít benneteket, minekutáná jót tett veletek. 21 Szót a nép Józsuahoz: Nem, hanem az Örökkévalót fogjuk szolgálni. 22 Erre szót Józsua a néphez: Tanúk vagytok tenmagatok ellen, hogy ti választottatok magatoknak az Örökkévalót, hogy őt szolgáljátok. – Mondták: Tanúk! – 23 Most tehát távolítsátok el az idegen isteneket, melyek köztetek vannak és hajtsátok szíveteket az Örökkévalóhoz, Izraél Istenéhez. 24 Mondta a nép Józsuanak: Az Örökkévalót, a mi Istenünket fogjuk szolgálni és szavára fogunk hallgatni. 25 S kötött Józsua szövetséget a néppel ama napon; és adott neki törvényt és jogot Sekhémben. 26 És megírta Józsua a szavakat Isten tanának könyvében; vett egy nagy követ és fölállította ott a tölgyfa alatt, mely az Örökkévaló szentélyénél volt. 27 És szót Józsua az egész néphez: Íme, ez a kő leszen tanú gyanánt ellenünk, mert ő hallotta minden az Örökkévaló szavait, melyeket beszélt velünk, és legyen ellenetek tanú gyanánt, nehogy megtagadjátok Istenteket. 28 És elbocsátotta Józsua a népet, kit-kit birtokába. 29 Történt e dolgok után, meghalt

Józsua, Nún fia, az Örökkévaló szolgája, százötö éves korában.

30 És eltemették őt birtoka határában, Timnat-Szérachban, mely Efraim hegységében van, Gáas hegyétől északra. **31** És szolgálta Izráel az Örökkévalót Józsua minden napjaiban és a vének minden napjaiban, akik sokáig éltek Józsua után és a kik tudták az Örökkévaló minden cselekedetét, amelyet művelt Izraéllel. **32** József csontjait pedig, melyeket felhoztak Izráél fiai Egyiptomból, eltemették Sekhémben, azon mező telkén, melyet megvett Jákób Chamór, Sekhém atya fiaitól száz keszítáért; és jutottak József fiainak birtokul. **33** Eleázár, Áron fia is meghalt, és eltemették Pinechász fiának a halmán, melyet adtak neki Efraim hegységében.

Birák

1 Volt Józsua halála után, megkérdeztek Izraél fiai az Örökkévalót, mondván: Ki vonuljon közülünk először a kanaáni ellen, hogy harcraljon vele? **2** Mondta az Örökkévaló: Jehúda vonuljon; íme kezébe adtam az országot. **3** S mondta Jehúda Simeónnak, az ő testvérenek: Vonulj velem sorsomba, hadd harcraljunk a kanaániával, akkor megyek majd én is te veled sorsodba. És ment vele Simeón. **4** Fölvonult Jehúda, és kezükbe adta az Örökkévaló a kanaániit és a perizzit; és megverték őket Bézekben – tízezer embert. **5** Ott találták Adóni-Bézekeket Bézekben és harcztak ellené; és megverték a kanaániit és a perizzit. **6** És megfutamodott Adóni-Bézek, és üldözték őt; megfoglálták őt és levágta kezeinek és lábainak hüvelykujait. **7** Akkor mondta Adóni-Bézek: Hetven király – kezük és lábuk hüvelykujja levágva – szedegítettek aszatalom alatt; a hogy én tettem, úgy fizetett nekem Isten. És bevitték őt Jeruzsálembe, és meghalt ott. **8** Akkor harcztak Jehúda fiai Jeruzsálemben, bevették azt és megverték a kard élével; a várost pedig tűzbe borították. **9** Azután lementek Jehúda fiai harcralni a kanaániával a hegység, a Délvidék és az alföld lakójával. **10** Ment Jehúda a kanaáni ellen, ki Chebrónban lakott – Chebrón neve pedig azelőtt Kirjat-Arbá volt – és megverték Sésáját, Achímánt és Talmáját. **11** Onnan ment Debír lakói ellen; Debír neve pedig azelőtt Kirját-Széfer volt. **12** És mondta Káléb: A ki megveri Kirját-Széfert és beveszi, annak oda adom leányomat, Akhszát, nőül. **13** És bevette Otniél, Kenáz fia, Káléb fiatalabb testvére; és oda adta neki leányát, Akhszát, nőül. **14** S történt, mikor odajött, rábeszélte, hogy kérjen atyjától mezőt; és lesiklott a szamárról. És mondta neki Káléb: Mi lelt? **15** Mondta neki: Adj nekem áldást, mert a délvidéki földre adtál engem, adjál hát nekem vízkútfőket. Erre adta neki Káléb a felső kútfőket és az alsó kútfőket. **16** A kérítának, Mózes ipjának fiai pedig fölmentek a pálmák városából Jehúda fiaival együtt Jehúda pusztájába, mely Arádtól délre van; mentek és maradtak a néppel. **17** S ment Jehúda Simeónnal, az ő testvérével, és megverték a kanaániit, Czeftát lakóját, elpusztították és elnevezték a várost Chormának. **18** És bevette Jehúda Azzát és határát, Askelont és határát, meg Ekrónit és határát. **19** És volt az Örökkévaló Jehudával, és elfoglalta a hegységet, mert nem bírta kiúzni a völgy lakóit, mert vasszekerük volt nekik. **20** És adták Kálébnak Chebrónit, a mint mondta volt Mózes; és kiúzte onnan Anák három fiát. **21** A jébuszit pedig, Jeruzsálem lakóját, nem üzték ki Benjámin fiai; így maradt a jébuszi Benjámin fiaival Jeruzsálemben mind e mai napig. **22** Vonultak a József házabeliek, ők is, Bét-Élbe és az Örökkévaló velük volt. **23** Kikémleltették a József házabeliek Bét-Élt; a városnak neve pedig azelőtt Lúz volt. **24** És láttak az órok egy embert kijönni a városból, és mondta neki: Mutasd meg nekünk, kérlek, a város bejáratát és mi majd szeretetet cselekszünk veled. **25** Megmutatta nekik a város bejáratát, és megverték a várost a kard élével; az embert pedig és egész családját elbocsátották. **26** S elment az ember a chittiták földjére, épített várost és elnevezte Lúznak; ez a neve mind e mai napig. **27** Nem üzte ki Menasse Bét-Seánt és leányvárosait, Táanákhöt

és leányvárosait, meg Dór lakóit és leányvárosait, Jibleám lakóit és leányvárosait, sem Meggidő lakóit és leányvárosait; és belenyugodott a kanaáni, hogy maradjon ebben az országban. **28** Történt pedig, mikor megerősödött Izraél, alattvalóvá tette a kanaániit, de kiúzni nem üzte ki. **29** Efraim nem üzte ki a kanaániit, ki Gézerben lakott; így maradt közte a kanaáni Gézerben. **30** Zebúlún nem üzte ki Kitrón lakóit, sem Náhalón lakóit; így maradt közte a kanaáni, és alattvalókká lettek. **31** Ásér nem üzte ki Akkó lakóit, sem Czidón lakóit, meg Achlábot, Akhzbábot, Chelbát, Afikot és Rechóbó. **32** Így lakott az Áséri a kanaáni, az ország lakói között, mert nem üzte ki. **33** Naftáli nem üzte ki Bét-Sémes lakóit, sem Bét-Anát lakóit, és így lakott ő a kanaáni, az ország lakói közt; Bét-Sémes és Bét-Anát lakói pedig lettek nekik alattvalóikká. **34** És szorította az emori Dán fiait a hegységbe, mert nem engedte leszállni a völgybe. **35** S belenyugodott az emori, hogy lakjon Chéresz hegycén, Ajálónban és Sáalebimbán; de nehéz lett József házának keze, és alattvalókká lettek. **36** Az emori határa pedig Akrabbím hágójától, a Sziklán felü.

2 Fölment az Örökkévalónak angyala Gilgálból Bókhimba. És mondta: Fölhoztalak titeket Egyiptomból és elvittelek az országba, melyről megesküdtem őseiteknek és úgy mondtam, nem bontom meg szövetséget veletek soha; **2** ti pedig ne kössetek szövetséget ez ország lakóival, oltáraikat romboljátok le. De nem hallgattatok szavamra: mit is cselekedtetek! **3** Meg is mondtam: nem üzöm ki őket előletek, hogy legyenek nektek tövisek gyanánt, isteneik pedig lesznek nektek tőr gyanánt. **4** És volt, a mint elmondta az Örökkévalónak angyala a szavakat mind az Izraél fiaihoz, a nép fölemelte hangját, és sírtak. **5** S így nevezték el ama helyet: Bókhím; és áldoztak ott az Örökkévalónak. **6** Elbocsátotta Józsua a népet, és elmentek Izraél fiai kiki birtokába, hogy elfoglalják az országot. **7** És szolgálta a nép az Örökkévalót Józsua minden napjaiban és a vének minden napjaiban, kik sokáig éltek Józsua után, a kik látták az Örökkévaló minden nagy cselekedetét, melyet mivelt Izraéllel. **8** És meghalt Józsua, Nún fia, az Örökkévaló szolgája, százötönegy évess korában. **9** És eltemették őt birtoka határáin, Timnáth-Chéreszben, Efraim hegységében, Gáás hegycétől északra. **10** Azon egész nemzedék is betért őseihez, és támadt utánuk más nemzedék, mely nem ismerte az Örökkévalót, sem a cselekedetet, melyet mivelt Izraéllel. **11** És tették Izraél fiai azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, és szolgálták a Báalokat. **12** Elhagyták az Örökkévalót, őseik Istenét, ki őket kivezette Egyiptom országából, és jártak más istenek után, azon népek istenei közül, melyek köürülöttek voltak és leborultak előttük; így bosszantották az Örökkévalót. **13** Elhagyták az Örökkévalót, és szolgáltak a Báalnak és az Astóreteknek. **14** S föllobbant az Örökkévaló haragja Izraél ellen és adta őket fosztogatók kezébe s fosztogatták őket; eladták őket ellenségeik kezébe köröskörül, és nem állhattak meg többé ellenségeik előtt. **15** Bárhova vonultak ki, az Örökkévaló keze ellenük volt rosszra, a mint szólt az Örökkévaló és a mint megesküdött nekik az Örökkévaló; és meg voltak szorulva nagyon. **16** Ekkor támasztott az Örökkévaló bírákat, és megsegítették őket fosztogatóik kezéből. **17** De

bíráikra. sem hallgattak, hanem paráználkodtak más istenek után és leborultak előttük; letértek hamar az útról, melyen jártak őseik, hallgatván az Örökkévaló parancsolatait – nem cselekedtek így. **18** És hogy ha bírákat támasztott nekik az Örökkévaló és vele volt a bíróval az Örökkévaló s megsegítette őket ellenségeik kezeiből a bíró minden napjaiban – mert megkönyörült az Örökkévaló jaigatásukon szorongatóik és elnyomói miatt – **19** akkor, mihelyt meghalt a bíró, újból megromlottak, jobban mint elődeik, járva más istenek után, szolgálva őket és leborulva előttük; nem hagytak el semmit cselekedeteikből és makacs útjuktól. **20** És föllobbant az Örökkévaló haragja Izraél ellen, és mondta: Mivelhogy megszegte e nép szövetségemet, melyet parancsoltam őseiknek és nem hallgattak szavamra, **21** én sem fogok többé senkit sem kiűzni előlük azon népek közül, melyeket hagyott Józsua, mikor meghalt. **22** Azért hogy megkísérte velük Izraél, vajon megőrizik-e az Örökkévaló újtát, azon járva, a mint megőrizték őseik, avagy nem, **23** meghagyta az Örökkévaló e népeket, ki nem üzve őket hamar, és nem adta őket Józsua kezébe.

3 S ezek a népek, melyeket meghagyott az Örökkévaló, hogy megkísérte velük Izraél, mindeneket, kik nem ismerték mind a Kanaánbeli háborúkat – **2** csak azért, hogy megismerjék Izraél fiainak nemzedékei – hogy tanítsák őket háborúra, csak azokat, kik azelőtt nem ismerték: **3** a filiszteusok öt fejedelme, az egész kanaáni, a Czídónbeli és a chivvi, a Libánon hegységének lakója, Báal-Chermón hegycsúcsán egészen Chamát felé. **4** Arra szolgáltak, hogy megkísérse velük Izraél, hogy megtudja, vajon hallgatják-e az Örökkévaló parancsolatait, melyeket őseiknek parancsolt Mózes által. **5** Izraél fiai pedig laktak a kanaáni, a chitti, az emóri, a perizzi, a chivvi és a jebúszai közepeket; **6** elvették leányaiat maguknak feleségeikül és a maguk leányait adták az ő fiaiknak, és szolgálták isteneiket. **7** És tették Izraél fiai azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, megfeledkeztek az Örökkévalóról, Istenükrol és szolgálták a Báalokat és az Asérákat. **8** Ekkor föllobbant az Örökkévaló haragja Izraél ellen és eladta őket Kúsán-Riseatájimnak, Arám-Naharájim királyának kezébe; és szolgáltak Izraél fiai Kúsán-Riseatájimnak nyolc évig. **9** De kiáltottak Izraél fiai az Örökkévalóhoz, és támasztott az Örökkévaló segítőit Izraél fiainak, s megsegítette őket: Otniél, Kenáz fiát, Káláb fiatalabb testvéret. **10** Reája szállt az Örökkévaló szelleme, bírája lett Izraélnak és kivonult a harczra. És kezébe adta az Örökkévaló Kúsán-Riseatájimot, Arám királyát, és hatalmas lett a keze Kúsán-Riseatájimon. **11** Nyugta volt az országnak negyven évig; s meghalt Otniél, Kenáz fia. **12** Továbbá is tették Izraél fiai azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben; akkor erőssé tette az Örökkévaló Eglónit, Móáb királyát, Izraél fölött, mivelhogy tették azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben. **13** Egybegyűjtötte magához Ammón flait és Amáléket; ment és megverte Izraél, és elfoglalták a pálmai városát. **14** És szolgáltak Izraél fiai Eglónnak, Móáb királyának, tizenyolc évig. **15** S kiáltottak Izraél fiai az Örökkévalóhoz, és támasztott nekik az Örökkévaló segítőit, Éhúdot, Géra fiát, a Benjáminbelit, egy balogkezű embert. Küldtek ugyanis Izraél fiai óltala ajándékot Eglónnak, Móáb királyának. **16** Készített

magának Éhúd kardot, melynek két éle volt, egy singnyi a hossza; és felkötötte azt ruházatán alul a jobb csípjőjére. **17** És bemutatta az ajándékot Eglónnak, Móáb királyának; Eglón pedig igen kövér ember volt. **18** És volt, midőn végzett azzal, hogy bemutatta az ajándékot, elbocsátotta a népet, az ajándék vivőit. **19** Maga pedig visszafordult a Gilgál melletti kőbányáknál és mondta: Titkos szavam van hozzád, oh király. Mondta: Csí! Erre kimentek tőle mind a mellette állók. – **20** Éhúd pedig bement hozzá, s ő éppen ült a hűselő felső teremben, mely csak az ő számára volt. – És mondta Éhúd: Istenől való szavam van hozzád; erre fölkelt a trónról. **21** Ekkor kinyújtotta Éhúd balkezét, levette a kardot jobb csípjőről és beledölte a hasába; **22** s behatolt a markolat is a penge után és körülzárta a zsír a pengét, mert nem húzta ki a kardot a hasából, és kiment a ganéja. **23** És kiment Éhúd a csarnokba, bezárta a felső terem ajtóját maga után és elreteszelte. **24** Alighogy kiment, jöttek a szolgák és látták, íme a felső terem ajtói elreteszelvék; s mondta: Bizonyára lábait takarja a hűselő kamarában. **25** És várakoztak míg szégyellették, s íme, nem nyitja ki a felső terem ajtóját; erre vették a kulcsot és kinyitották, s íme, uruk a földön fekszik holtan. **26** Éhúd pedig elmenekült, mialatt késedelmeztek; ő ugyanis túl volt a kőbányákon és elmenekült Szeírába. **27** És volt, midőn odaérkezett, megfútta a harsonát Efraim hegységében; és lementek vele Izraél fiai a hegyről, ő meg élükön. **28** És szólt hozzájuk: Siessetek utánam, mert kezetekbe adta az Örökkévaló elleniségeiteket, Móbát. És lementek utána, elfoglalták a Jordánnak Móáb felé való átkelőit, és nem engedtek senkit sem átkelni. **29** Megverték Móbát abban az időben, mintegy tízezer embert, csupa kövér és csupa vitázó férfiút, és nem menekült meg senki. **30** S megalázkodott Móáb ama napon Izraél keze alatt; és nyugta volt az országnak nyolcvan évig. **31** Utána volt Samgár, Anát fia, s megverte a filiszteusokat, hatszáz embert egy ökörösztökével; s megsegítette ő is Izraélit.

4 Továbbá is tették Izraél fiai azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben; Éhúd pedig meghalt. **2** És eladták őket az Örökkévaló Jábinnak, Kanaán királyának kezébe, aki Cháczórban uralkodott; hadvezére pedig Szízsera volt, s ez lakott Charóset-Haggójimban. **3** Ekkor kiáltottak Izraél fiai az Örökkévalóhoz, mert kilencszáz vasszekere volt neki, s ő elnyomta Izraél fiait erővel húsz esztendőn át. **4** Debóra prófétaasszony pedig, Lappídót felesége bírája volt Izraélnak azon időben; **5** ő ugyanis ült a Debóra-pálma alatt, Ráma és Bét-Él között, Efraim hegységében; és fölmentek hozzá Izraél fiai törvényre. **6** Küldött és hívatta Bárákat, Abínóam fiát a Naftálibeli Kédesből; és szólt hozzá: Nemde ezt parancsolta az Örökkévaló, Izraél Istene: menj, húzódjál a Tábor hegyére és végy magaddal tízezer embert Naftáli fiainak és Zebulún fiainak; **7** én meg feléd húzom a Kisón patakjához Szízserát, Jábín hadvezérét, szekérhadát és népsokaságát s majd kezdebe adom őt. **8** Szólt hozzá Bárák: Ha velem jóssz, megyek; de ha nem jóssz velem, nem megyek. **9** És mondta: Menni fogok veled, csak hogy nem lesz dicsőséged az úton, amelyre menni készülsz, mert asszony kezébe adjá majd az Örökkévaló Szízserát. Erre fölkelt Debóra és elment Bárákkal Kédesbe. **10** S összehívta Bárák Zebulún

és Naftalit Kédesbe, és fölment nyomában tízezer ember; és fölment vele Debóra. **11** A kénita Chéber pedig elvált volt Kájintól, Chóbából, Mózes sőgorának fiaitól: és felüttöte sátorát a Czánannímbeli terebinthusnál, mely Kédes mellett van. **12** Midőn jelentették Sziszérának, hogy fölment Bárák, Abínoám fia, a Tábor hegyére, **13** akkor összehívta Sziszera az egész szekérhadat, kilencszáz vasszekeret, meg mind a népet, mely vele volt, Charóset-Haggójimból a Kísón patakjához. **14** És szólt Debóra Bárához: Kelj föl, mert ez az a nap, melyen kezedbe adta az Örökkévaló Sziszérát, nemde az Örökkévaló vonult ki előtte! És leszállt Bárák a Tábor hegyéről, és tízezer ember utána. **15** És megzavarta az Örökkévaló Sziszérát és az egész szekérhadat meg az egész tábor a kard élével Bárák előtt; s leszállt Sziszera a szekerről és megfutamodott gyalogosan. **16** Bárák pedig üldözte a szekérhadat és a tábor Charóset-Haggójimig; és elesett Sziszera egész tábora a kard éle által, nem maradt meg egy sem. **17** Sziszera pedig megfutamodott gyalogosan Jáél, a kénita Chéber feleségének sátorába – mert béké volt Jábín, Cháczór királya és a kénita Chéber háza között – **18** és kiment Jáél Sziszera elébe és szólt hozzá: Térj be uram, térij be hozzáram, ne félj. Betért hozzá a sátorba, és befödte őt a takaróval. **19** És szólt hozzá: Adj, kérlek, innom egy kis vizet, mert megszemjűztettem; ekkor kinyitotta a tejes tömlőt, inni adott neki és befölte. **20** És szólt hozzá: Állj a sátor bejáratához, és lészen, ha valaki jön s kérdezi tőled és mondja: van-e itt valaki, akkor mondjad: nincsen. **21** Erre vette Jáél, Chéber felesége, a sátor szögét, kezébe fogta a kalapácsot, bement hozzá csendben és beverte a szöget halántékába, úgy hogy befürödött a földbe – amaz pedig mélyen aludt, mert fáradt volt – és meghalt. **22** S íme Bárák jön, üldözve Sziszérát, és kiment előre Jáél és mondta neki: Jer, megmutatom neked azon férfiút, a kit keresel. Bement hozzá, s íme Sziszera holtan fekszik, szöggel halántékában. **23** Így alázta meg Isten ama napon Jábint, Kanaán királyát, Izráél fiai előtt. **24** És egyre nehezebbé lett Izráel fiainak keze Jábínon, Kanaán királyán, míg ki nem irrották Jábínt, Kanaán királyát.

5 És énekelte Debóra meg Bárák, Abínoám fia, ama napon, mondván: **2** Midőn vezérletek vezérek Izraélben, midőn magát följánlotta a nép – áldjátok az Örökkévalót! **3** Halljátok királyok, figyeljetek fejedelmek; én az Örökkévalónak hadd énekelek én, dallok az Örökkévalónak, Izráel Istenének. **4** Örökkévaló, mikor elindult Szériből, mikor lépdeltél Edóm mezeje felől, a föld megrendült, az egek is csepegték, felhők is csepegtettek vizet; **5** hegyek szétfolytak az Örökkévaló előtt, ez a Színaj, az Örökkévaló, Izráel Istene előtt. **6** Samgár, Anát fia napjaiban, Jáél napjaiban, szüneteltek az utak; s az ösvények járók görbe utakon járnak. **7** Szüneteltek a nyílt helyek Izraélben, szüneteltek, míg föl nem keltem én Debóra, föl nem keltem, anya Izraélben. **8** Választ új isteneket, akkor harcz a kapuknál, paizs nem látható, sem kopja negyvenezér közt Izraélben. **9** Szívem Izráel törvénytevői, kik följálgálták magukat a nép között: áldjátok az Örökkévalót. **10** Fehérlő szamarakon nyargalók, ti, kik terítőkön ültök, és ti, kik jártok az úton, szólaljatok meg! **11** A zsákmányosztók hangjánál,

a merítő vályúk közt – ott beszéljék el az Örökkévaló igaz tetteit; igaz tetteit a nyílt helyekkel Izraélben; akkor leszállt a kapukhoz az Örökkévaló népe. **12** Ébredj, ébredj, Debóra; ébredj, ébredj, mondj éneket! Kelj föl, Bárák, vidd el foglyaidat, Abínoám fia. **13** Akkor maradék győzött népnek hatalmasain, az Örökkévaló győzött érettem a hősökön. **14** Efraim közül – gyökerük Amálékben – utánad, Benjámin, csapatiddal; Mákhir közül leszálltak törvénytevők és Zebulún közül a törvényíró vesszejével vonulók. **15** Jisszákharának nagyai Debóraval, s a mint Jisszákhar, úgy Bárák, völgybe rohant nyomaiban. Reubén vízerei mentén nagyok a szív fontolgatásai. **16** Mért maradtál az aklok között, hallgatni a nyájak sípolását? Reubén vízerei mentén nagyok a szív megfontolásai. **17** Gileád túl a Jordánon veszegel, Dán pedig – miért lakik hajókon? Ásér maradt tengerek révén és óblei mellett veszegel! **18** Zebulún nép, mely halálnak vetette oda életét, Naftáli is a mezőség magaslatain. **19** Jöttek királyok, harcadtak, akkor harcadtak Kanaán királyai, Táanákhban, Megiddó vizeinél, prédiát ezüstben nem nyertek. **20** Egekből harcadtak, a csillagok pályáikból harcadtak Sziszera ellen. **21** Kísón patakja elsodorta őket, őskor patakja Kísón patakja. Lépj föl, lelkem, hatalommal! **22** Akkor dobogtak a ló patái ügetéstől, ügetésétől méneinek. **23** Átkozzátok Mérőzt – szól az Örökkévaló angyala – átkozzátok átkozva lakóit, hogy nem jöttek az Örökkévaló segítségére, az Örökkévaló segítségére a hősök közt. **24** Áldassék az asszonyok fölött Jáél, a kénita Chéber neje; a sátorjúl asszonyok fölött áldassék! **25** Vizet kér, tejet adott, urak csészéjében nyújtotta a tejfölt. **26** Kezét kinyújtja a szög után, jobbját a munkások pörölye után, rácsap Sziszérára, beveri fejét, összezúzza, átfúrja halántékát. **27** Lábai között alágörnyedt, lehanyatlott, ott feküdt; lábai között alágörnyedt, lehanyatlott; a hol alágörnyedt, ott lehanyatlott legyőzött. **28** Az ablakon kitekintett és jaigatott, Sziszera anyja a rácsozaton át: Miért késik jönni szekérhada, miért késnek fogatainak léptei? **29** A legbőlcsebbik a hölggyei között felel neki, ő is válaszol a szavaira: **30** hisz csak lelnék, osztanak zsákmányt, egy leányzót, két leányzót minden férfinak, tarka ruhák zsákmányat Sziszérának, tarka ruhák zsákmányát, varrottast, tarka ruhát, két varrottast a rabnő nyakára. **31** Így vesszenek el ellenségeid mind, oh Örökkévaló; de a kik szeretik őt – mint mikor fölkel a nap az ő hatalmában! – És nyugta volt az országnak negyven évig.

6 És tették Izráel fiai azt, a mi rossz az Örökkévalónak szemeiben; akkor adta őket az Örökkévaló Midján kezébe hétközött. **2** Hatalmas lett Midján keze Izráelen – Midján miatt csinálták maguknak Izráel fiai a hegyekben levő odúkat, a barlangokat és a hegyvárat – **3** s történt, ha Izráel vetett, felment Midján és Amálék meg Kelet fiai, felmentek ellené. **4** Táboroztak ellenük és elpusztították a föld termését egészen Azza felé és nem hagyta élelmet Izraélben, sem juhot, sem ökröt, sem szamarat; **5** mert ők jószágostul mentek föl és sátrostul, és jöttek annyan, mint a sáska sokaságra, nem volt száma sem nekik, sem tevíknek. Így jöttek az országba, hogy elpusztítsák. **6** És elszegényedett Izráel nagyon Midján által, és kiáltottak Izráel fiai az Örökkévalóhoz. **7** És volt, midőn

kiáltottak Izraél fiai az Örökkévalóhoz Midján miatt, 8 küldött az Örökkévaló egy próféta embert Izraél fiaihoz és mondta nekik: Így szól az Örökkévaló, Izraél Istené: én felhoztalak titeket Egyiptomból és kivezettelek a rabszolgák házbából. 9 Megmentettelek Egyiptom kezéből és mind az elnyomítok kezéből; kiúztam őket előletek és nektek adtam országukat. 10 És mondtam nektek: én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek; ne féljétek az emörinak isteneit, a kinek ti laktok országában – de ti nem hallgattatok szavamra. 11 Jött az Örökkévaló angyala és leült az Ofrában levő tölgylevél alatt, mely az abiezri Jósé volt; fia Gideón pedig éppen búzát vert ki a présházban, hogy elmentse Midján elől. 12 És megjelent neki az Örökkévaló angyala és szólt hozzá: Az Örökkévaló veled, derék vítez! 13 Szólt hozzá Gideón: Kérlek uram, ha csakugyan velünk van az Örökkévaló, miért ért bennünket minden? Hol vannak hát mind a csodás tettei, melyeket elbeszéltek nekünk Őseink, mondván: bizony Egyiptomból hozott fől minket az Örökkévaló. És most elhagyott az Örökkévaló és adott minket Midján kezébe. 14 Ekkor fordult feléje az Örökkévaló és mondta: Menj ezzel az erőddel és segítsd meg Izraélt Midján kezéből; hiszen küldtelenek. 15 Szólt hozzá: Kérlek, Uram, miáltal segítsem meg Izraélt? Íme, nemzetsegem a leggyengébb Menassében és én a legcskelyebb vagyok atyám házában. 16 És szólt hozzá az Örökkévaló: Ám én veled leszek és meg fogod verni Midjánt, mint egy embert. 17 Szólt hozzá: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben, adj számonra jelt, hogy te beszélsz velem. 18 Ne távozzál, kérlek, innen, míg el nem jövök hozzád és kihozom ajándékomat és leteszem előd. És mondta: Én maradok, míg vissza nem jössz. 19 Gideón pedig bement, elkészített egy kecskegödölyét és egy éfa lisztből kovásztalan kenyeret, a húst a kosárba tette, levét pedig tette a fazékba; kivitte hozzá a tölgylevél alá és odanyújtotta. 20 És szólt hozzá az Isten angyala: Vedd a húst és a kovásztalan kenyeret és tess le ama szíklára, a levét pedig önts ki; és tess akképpen. 21 Erre kinyújtotta az Örökkévaló angyala a pálcza végét, mely kezében volt és megérintette a húst és a kovásztalan kenyeret; ekkor fölcsatlalt a tűz a szíklából és fölemészette a húst és a kovásztalan kenyeret, az Örökkévaló angyala pedig elűnt szemei elől. 22 S láttá Gideón, hogy az Örökkévaló angyala az; és mondta Gideón: Jaj Uram, Örökkévaló, mert csak azért láttam az Örökkévaló angyalát színről színről! 23 Mondta neki az Örökkévaló: Béke veled, ne félj, nem fogsz meghalni. 24 És épített ott Gideón oltárt az Örökkévalónak és így nevezte: az Örökkévaló a béke; mind e mai napig még ott van az abiezri Ofrában. 25 És volt azon éjjel, mondta neki az Örökkévaló: Végy egy tulokat az ökrök ből, melyek az atyádai és egy másik tulokat, hé éveset és rombold le a Báäl oltárát, mely atyádé, a mellette levő szent fát pedig vágd ki. 26 És épít oltárt az Örökkévalónak Istenednek a várhely tetején a rendezett helyen; vedd a második tulokat és hozz égoálidot a szent fa hasábjain, melyet majd kivágysz. 27 Erre vett Gideón tíz embert szolgái közül és úgy tett, a mint szólt hozzá az Örökkévaló; volt pedig, minthogy félt atyja házától és a város embereitől, semhogy nappal tegye, tehát éjjel tette. 28 Reggel korán fölkeltek a város emberei és íme, lerontva volt a Báäl oltára és a mellette levő szent fa kivágva,

a második tulok pedig áldozva az épített oltáron. 29 Ekkor szóltak egyik a másikához: Ki cselekedte ezt a dolgot? Kutattak és kerestek s mondták: Gideón, Józás fia, cselekedte ezt a dolgot. 30 És szóltak a város emberei Jóáshoz: Add ki fiadat, hogy meghaljon, mert lerontotta a Báäl oltárát s mert kivágta a mellette levő szent fát. 31 Mondta Józás mind a mellette állóknak: Hát ti pöröltök-e a Báälért, avagy ti véditek-e őt? A ki pöröl érette, ölessék meg reggelig! Ha isten ő, pöröljön magáért, hogy lerontotta oltárát. 32 És nevezték őt azon a napon Jerubbáalnak, mondván: Pöröljön ellene Báäl, hogy lerontotta oltárát. 33 Egész Midján pedig és Amálék meg a Kelet fiai összegyűlik együvét és átkeltek és taboroztak Jizreél völgyében. 34 Az Örökkévaló szelleme pedig megszállta Gideónöt; megfútta a harsonát és egybeseregtet utána Abiézer. 35 Követeket is küldött egész Menasséba és egybeseregtet az is utána; és követeket küldött Ásérba, Zebulúnba és Naftáliba, és fölmentek ellenük. 36 És szólt Gideón Istenhez: Ha csakugyan megsegíteni akarod kezem által Izraélt, a mint mondadt – 37 íme, én odaállítom a gyapjúnyiratot a szérvről; ha egyedül a nyíratón lesz harmat és az egész telken szárazság, akkor tudom, hogy megsegíted kezem által Izraélt, a mint mondadt. 38 És így lett. Korán fölkelt ugyanis másnap, s kinyomta a nyíratót és kifacsart harmatot a nyíratból, egy teli csésze vizet. 39 Ekkor szólt Gideón Istenhez: Ne lobbanjon föl haragod ellenem, hadd beszéljek csak ez egyszer; megkísértem, kérlek, csupán ez egyszer a nyírattal, legyen kérlek egyedül a nyíratón szárazság és az egész telken legyen harmat. 40 És akképpen tett Isten azon éjjel; egyedül a nyíraton volt szárazság, s az egész telken harmat volt.

7 És korán fölkelt Jerubbáal, az Gideón, meg az egész nép, mely vele volt és taboroztak Charód forrásánál; Midján tábora pedig északra volt tőle, a Móré halmától fogva a Völgyben. 2 És szólt az Örökkévaló Gideónhoz: Több a nép, mely veled van, hogy sem kezükbe adnám Midjánt: nehogy dicsekedéj rajtam Izraél, mondván: önekezem segített nekem. 3 Most tehát hirdesd csak a nép fülei hallatára, mondván: a ki fél és remeg, térjen vissza és forduljon meg Gileád hegyéről. És visszatér a nép közül huszonkétezer, tízezeren pedig maradtak. 4 És szólt az Örökkévaló Gideónhoz: Még ez a nép is sok, vezes le őket a vízhez, majd megválogatom ott neked: és lészen, a kiről azt mondomb neked, ez menjen veled, az meg veled; mind a kiről pedig azt mondomb neked, ez ne menjen veled, az nem meg. 5 Levezette tehát a népet a vízhez, és szólt az Örökkévaló Gideónhoz: Mind az, aki nyaldos nyelvéről a vízből, a mint nyaldos az eb – állítsd azt külön és mind azt is, aki térdére esik, hogy igyék. 6 És volt a száma azoknak, kik nyaldostak, kezüköt véve szájköz, háromszáz ember; mind a többi nép pedig térdére esett vizet inni. 7 Ekkor szólt az Örökkévaló Gideónhoz: A háromszáz emberrel, a kik nyaldostak, segítek meg titeket és kezedbe adom Midjánt; az egész nép pedig menjen kiki az ő helyére. 8 És kezükbe vették a nép eleségét és harsonát, Izraél minden emberét pedig elbocsátotta kit-kit sátárhoz s a háromszáz embert megtartotta; Midján tábora pedig tőle alant volt a völgyben. 9 Volt pedig azon éjjel, szólt hozzá az Örökkévaló: Kelj föl, menj le a taborba, mert kezedbe adtam. 10

De ha félsz lemenni, menj le te és legényed Púra a táborhoz; 11 majd meghallod mit beszélgetnek s azután megerősödnek kezeid – menj hát le a táborba. És lement, ő és legénye Púra, a táborban levő fegyveresek közelébe. 12 Midján pedig és Amálék meg mind a Kelet fiai elterültek a völgyben, mint a sáska sokaságra; s tevéiknek nem volt száma, mint a fóveny a tenger partján sokaságra. 13 Odament Gideón, s íme valaki elbeszél egy álmot a társának; mondta: Íme, álmot álmodtam, s íme egy czipó árpakenyér forog Midján táborában, eljutott a sátorig s meglökte, hogy összedőlt, majd fölfelé fordította, hogy összedőlt a sátor. 14 Erre felelt a társa és mondta: Nem más az, mint Gideónnak, Jós fiának, az izraelita férfiúnak kardja; kezébe adta Isten Midjánt és az egész táborát. 15 És volt, mihelyt meghallotta Gideón az álmot elbeszélését és megfejtését, leborult; visszatért Izraél táborához s mondta: Keljetek föl, mert kezeteikbe adta az Örökkévaló Midján táborát. 16 S elosztotta a háromszáz embert három csapatra; adott harsonákat mindenjáuk kezébe; meg üres korsókat és fáklyákat a korsókban. 17 És szolt hozzájuk: Tőlem látjátok majd s akképpen cselekedjetek; íme, midőn odaérek a tábor szélére, akkor léşzen, a mint én cselekszem, úgy cselekedjetek ti. 18 Megfúvom a harsonát, én és mind a velem levők, akkor fújátok ti is a harsonákat az egész tábor körül és mondjátok: Az Örökkévalóért és Gideónért! 19 S oda ért Gideón meg a száz ember, ki vele volt, a tábor szélére a középső őrszak kezdetén – éppen föllállították az őrököt – akkor megfújták a harsonákat és szétzúzták a kezükben levő korsókat. 20 Erre megfújta a három csapat a harsonákat, összetörték a korsókat s megragadták bal kezükkel a fáklyákat, jobb kezükkel pedig a harsonákat, hogy fújianak; így kiáltottak: Kard az Örökkévalóért és Gideónért! 21 És álltak kiki a maga helyén a tábor körül; szerteszaladt az egész a tábor, riadoztak és megfutamodtak. 22 És megfújták a háromszáz harsonát, ekkor fordította az Örökkévaló egyiknek kardját a másika ellen és pedig az egész táborban; és megfutamodott a tábor Bét-Sittáig, Czeréá felé, Ábel Mechóla partjáig Tabbát mellett. 23 És összegyülekezett Izraél embere Naftálóból, Ásérból és egész Menasséból és üldözötték Midjánt. 24 S követeket küldött Gideón Efraim egész hegységébe, mondván: Menjetek le Midján ellenére és foglaljátok el tőlük a vizeket Bét-Báráig, meg a Jordánt. És összegyülekezett Efraim minden embere, s elfoglalták a vizeket Bét-Báráig, meg a Jordánt. 25 Elfogták Midján két vezérét: Órébet és Zeébet; és megölték Órébet az Óréb-szíklán, Zeébet pedig megölték a Zeéb-présházban, és üldözötték Midjánt; Óréb és Zeéb fejét pedig Gideónhoz vitték túl a Jordánon.

8 Ekkor szoltak hozzá Efraim emberei: Mi dolog ez, a mit cselekedtél velünk, nem hiván minket, midőn mentél harcralni Midján ellen? És pöröltek vele hatalommal. 2 Mondta nekik: Mit cselekedtem most hozzátok képest? Nemde jobb Efraim bönghészete Abíézer szüreténéi? 3 Kezeteikbe adta Isten Midján vezéreit, Órébet és Zeébet, mit tehettem hát hozzátok képest? Akkor megenyhült iránta a lelkük, mikor ezt mondta. 4 És oda ért Gideón a Jordához, átkel ő meg a vele levő háromszáz ember, fáradtan és üldözés közben. 5 S mondta Szukkót embereinek: Adjatok, kérlek, kenyérczipókat a népnek, mely

engem követ, mert fáradtak ők; én ugyanis üldözöm Zébachot és Czalmunnát, Midján királyait. 6 Mondták Szukkót nagyjai: Vajon Zébach és Czalmunna tenyere márás kezében van-e, hogy kenyeret adjunk seregednek? 7 Erre mondta Gideón: Azért, ha majd kezembé adja az Örökkévaló Zébachot és Czalmunnát, megcséplem húsotokat a pusztának töviseivel és a bogáncskórakkal. 8 Fölmént onnan Penéul felé és beszélt hozzájuk hasonlóképpen; és feleltek neki Penéul emberei, s mint feleltek volt Szukkót emberei. 9 És szolt Penéul embereihez is, mondván: Midőn visszatérék békében, ledöntöm ezt a tornyot. 10 Zébach és Czalmunna pedig Karkórban voltak és táboruk velük, mintegy tizenötzeren, mind a megmaradottak a Kelet fiainak egész táborából; az elesettek pedig százhúszeren voltak, kardot rántók. 11 És fölmént Gideón a Sátortlakók után, keletra Nóbachtól és Jogbehától és megverte a tábor, a tábor pedig biztonságban volt. 12 Megfutamodtak Zébach és Czalmunna, ő meg úzóba vette őket és elfogta Midján két királyát, Zébachot és Czalmunnát, az egész tábor pedig szétriasztotta. 13 Erre visszatért Gideón, Jós fia a harcóból Chéresz hágója felől. 14 És elfogott egy fiút Szukkót emberei közül és kikérdezte; s fölírta számára Szukkót nagyjait és véneit: hetvenhét férfiút. 15 Odament Szukkót embereihez és mondta: Íme Zébach és Czalmunna, kik miatt gyaláztatok engem, mondván: vajon Zébach és Czalmunna tenyere márás kezében van-e, hogy kenyeret adjunk fáradt embereidnek. 16 És vette a város véneit, meg a pusztának töviseit és a bogáncskórakat; s megfenyítette velük Szukkót embereit. 17 Penéul tornyát pedig ledöntötte, és megölte a város embereit. 18 És szolt Zébachhoz és Czalmunnához: Milyenek voltak a férfiak, a kiket megöltetek a Táboron? Mondták: Olyanok, mint te, egyaránt királyiakhoz hasonlók. 19 És mondta: Testvéreim, anyám fiai ők; él az Örökkévaló – ha életben hagyjátok vala őket, nem ölnélek meg titeket. 20 És mondta elsőszülöttjének, Jéternek: Kelj föl, öld meg őket! De az ifjú nem rántotta ki kardját, mert felt, mert még fiatalt volt. 21 Erre mondta Zébach és Czalmunna: Kelj föl temmagad és támadj reánk, mert a milen a férfiú, olyan a vitézsége. Ekkor fölkelt Gideón és megölte Zébachot és Czalmunnát és elvette a tevíék nyakán levő holdacsákat. 22 Szoltak Izraél emberei Gideónhoz: Uralkodj rajtunk, te is, fiad is, fiadnak a fia is, mert megsegítettél minket Midján kezéből. 23 Szolt hozzájuk Gideón: Nem fogok én uralkodni rajtakat s nem fog fiam uralkodni rajtakat; az Örökkévaló fog uralkodni rajtakat. 24 Akkor szolt hozzájuk Gideón: Hadd kérlek tőletek egy kérést, adjatok nekem kiki zsákmányolt gyűrűjét; mert arany gyűrűük voltak, mert ismaeliták voltak. 25 Mondták: Igenis, adjuk! Ekkor kiterítették a ruhát és rája dopta kiki a zsákmányolt gyűrűjét. 26 És volt az arany gyűrű súlya, melyeket kért, ezerhétszáz arany, a holdacsákon, függőkön és bíbor ruhákon kívül, melyek Midján királynak voltak és a lánczokon kívül, melyek tevíék nyakán voltak. 27 És elkészítette azt Gideón éfföddá és föllállította városában, Ofrában, s ott paráználkodott utána egész Izraél; így lett Gideónnak és házának tőrré. 28 S megalázkodott Midján Izraél fiai előtt és többé nem emelték fel fejüket; és nyugta volt az országnak negyven évig Gideón napjaiban. 29 Elment Jerubbáal, Jós fia és lakott a házában.

30 Gideónnak pedig volt hetven fia, kik ágyékából származtak, mert sok felesége volt neki. **31** Ágyasa pedig, ki Sekhémbe volt, szintén szült neki fiat és nevezte őt Abímélekhnek. **32** És meghalt Gideón, Jóás fia, jó vénségben, és eltemették atyának, Jóásnak sírjában, az abézri Ofrában. **33** És volt, midőn meghalt Gideón, újra parázánálkodtak Izraél fiai a Báalok után és tették maguknak Báäl-Berítet istenné. **34** És nem emlékeztek meg Izraél fiai az Örökkelváról, Istenükrol, aki őket megmentette minden az ellenségeik kezéből köröskörül. **35** S nem cselekedtek szeretetet Jerubbáál-Gideón házával mindama jóhoz képest, melyet cselekedett Izraéllel.

9 Elment Abímélekh, Jerubbáal fia, Sekhémbe anyja testvéreihez és beszélt hozzájuk és anyja atyai házának egész családjához, mondván: **2** Beszéljetek, kérlek, mind a Sekhém urainak fülei előtt: mi jobb nektek, hogy uralkodjék rajtakat hetven ember, Jerubbáal valamennyi fia, avagy hogy uralkodjék rajtakat egy ember? Arról is emlékezzetek meg, hogy csontotok, húsotok vagyok? **3** És elmondta felőle anyjának testvérei minden a Sekhém urainak fülei előtt minden e szavakat; ekkor hajolt szívük Abímélekh felé, mert azt mondta: testvérünk ő. **4** És adtak neki hetven ezüstöt Báäl-Berít házból; és bérelt rajta Abímélekh üres és szilaj embereket, s utána mentek. **5** Elment atya házába, Ofrába és megölte testvéreit, Jerubbáal fiait, hetven embert egy kövön; de megmaradt Jótám, Jerubbáal legkisebb fia, mert elrejtőzött. **6** Összegyűltek minden a Sekhém urai és egész Bét-Millő, elmentek és királyá tettek Abímélekhet az oszlop melletti terebinthusnál, mely Sekhémben van. **7** Midőn tudtára adták Jótámnak, elment és megállt a Gerizzim hegy tetején, fölemelte hangját és szolt; mondta nekik: Hallgassatok reám, Sekhém urai, s majd hallgat reátok Isten! **8** Elmentek egyszer a fák, hogy fölkenjenek maguknak királyt. És mondta az olajfának: Légy a mi királyunk! **9** Mondta nekik az olajfa: Elveszítettem-e zsíromat, a mellyel tisztelnek istent és embert, hogy menjek lebegni a fák fölött? **10** És mondta a fák a fügefának: Jer te, légy a mi királyunk! **11** Mondta nekik a fügefa: Elveszítettem-e édességet és jó gyümölcscsömet, hogy menjek lebegni a fák fölött? **12** És mondta a fák a szőlőfűnek: Jer te, légy a mi királyunk! **13** Mondta nekik a szőlőfű: Elveszítettem-e mustomat, mely örvendeztet istent és embert, hogy menjek lebegni a fák fölött? **14** Erre mondta minden a fák a tövisbokornak: Jer te, légy a mi királyunk! **15** Mondta a tövisbokor a fáknak: Ha igazán föl akartok engem kenni királytoknak, akkor jöjjetek, keressetek ótalmat árnyékomban, ha pedig nem, csapjon ki tűz a tövisbokorból és eméssze föl a Libánon cédrusait. **16** Most tehát, ha igazán és őszintén cselekedtetedek, midőn királyá tettek Abímélekhét és ha jót cselekedtetedek Jerubbáallal és házával és ha kezeinek tette szerint cselekedtetedek vele – **17** hogy harczolt értetek az atyám és messzire elvette életét s megmentett titeket Midján kezéből, **18** holott ti folkeletetek ma atyám háza ellen és megöltétek fiait, hetven embert egy kövön s királyá tettek Abímélekhét, szolgálójának fiát, Sekhém urai fölé, mert testvéretek ő – **19** ha tehát igazán és őszintén cselekedtetedek Jerubbáallal és házával e mai napon: örüljetek Abímélekhel, s örüljön ő is veletek. **20** Ha pedig nem, csapjon

ki tűz Abímélektől és eméssze föl Sekhém urait és Bét-Millót és csapjon ki tűz Sekhém uraiból és Bét-Millóból és eméssze föl Abíméleket. **21** Erre megfutamodott Jótám, menekült és elment Beérbe; és ott maradt testvére Abímélekh miatt. **22** És uralkodott Abímélekh Izraél fölött három évig. **23** Ekkor küldött Isten gonosz szellemet Abímélekh és Sekhém urai közé, úgy hogy hútlenek lettek Sekhém urai Abímélekhhez; **24** hogy elkövetkezzék a Jerubbáal hetven fiának bántalma és hogy vérük szálljon testvérükre, Abímélekhre, ki megölte őket, és Sekhém uraira, kik erősítették kezeit testvéreinek megölésére. **25** S elhelyeztek ellene Sekhém urai leselkedőket a hegyek csúcsain és kiraboltak mindenkit, aki mellettük elment az úton; ez tudtára adatott Abímélekhnek. **26** Odajött Gáál, Ébed fia meg testvérei és bevonultak Sekhémbe; és megbíztak benne Sekhém urai. **27** Kimentek a mezőre, leszüretelték szőlőket, sajtoltak és hálaünnepet tartottak; bementek istenük házába, ettek és ittak és átkozták Abímélekhet. **28** És mondta Gáál, Ébed fia: Kicsoda Abímélekh és micsoda Sekhém, hogy szolgáljuk őt? Nemde Jerubbáal fia, Zebül pedig a megbízotta! Szolgáljátok Chamórnak, Sekhém atyának embereit, de miért szolgáljuk mi őt? **29** Bárcsak kezemben volna ez a nép, majd letenném én Abímélekhet! És megiziente Abímélekhnek: Szaporítsd seregedet és vonulj ki! **30** Midőn meghallotta Zebül, a város parancsolója Gáalnak, Ébed fiának szavait, föllobbant haraja. **31** És küldött követeket Abímélekhhez alattomban, mondván: Íme, Gáál, Ébed fia és testvérei Sekhémbe jöttek és lázítják ellened a várost. **32** Most tehát kelj föl éjjel, te meg a nép, mely veled van és leselkedjél a mezőn; **33** és leszen reggel, a mint felsüt a nap, kelj föl korán és ronts a városra, és íme ő és a nép, mely vele van, kivonulnak ellened, akkor majd teszel vele, a mint bírja a kezed. **34** Erre fölkelt Abímélekh és a az egész nép, mely vele volt, éjjel, és leselkedtek Sekhémre négy csapatban. **35** S kivonult Gáál, Ébed fia és megállt a város kapuja bejáratán; akkor fölkelt Abímélekh és a nép, mely vele volt, a lesből. **36** Mikor Gáál lássa a népet, szólt Zebúlhöz: Íme, nép száll le a hegyek csúcsairól. Mondta neki Zebül: A hegyek árnyékát nézed embereknek. **37** Tovább is beszélt Gáál és mondta: Íme, nép száll le az ország köldökéről és egy csapat jó a járók terebinthusának útja felől. **38** Mondta neki Zebül: Hol van hát a szájad, mellyel mondtad, kicsoda Abímélekh, hogy szolgáljuk őt? Nemde, ez az a nép, melyet megvetettél, most hát vonulj ki és harczoj vele. **39** Ekkor kivonult Gáál Sekhém urai élén és harczoott Abímélekhkel. **40** És üldözte őt Abímélekh és megfutamodott előle; és elesett sok halott a kapu bejáratáig. **41** S maradt Abímélekh Arúmában és kiúzte Zebül Gáalt és testvéreit, úgy hogy nem maradtak Sekhémben. **42** Volt pedig másnapon, kivonult a nép a mezőre, s tudtára adták Abímélekhnek. **43** Vette a népet, elosztotta három csapatra és leselkedett a mezőn; akkor láttá, íme a nép kijő a városból, reájuk támadt és megverte őket. **44** Abímélekh ugyanis meg a csapatok, melyek vele voltak, kirontottak és megállottak a város kapuja bejáratán; két csapat pedig rárontott minden a mezőn levőkre és megverték őket. **45** S Abímélekh harczolt a város ellen amaz egész napon, bevette a várost és a benne levő népet megölte; lerombolta a várost és behintette sóval. **46**

Meghallották Sekhém tornyának mind az urai, s bementek Él-Berít házának várába. 47 Tuttára adatott Abímélekhnek, hogy összegyülekeztek Sekhém tornyának mind az urai. 48 Akkor fölment Abímélekh Czalmón hegycíre, ő meg az egész nép, mely vele volt, s kezébe vette Abímélekh a fejcséket, levágott egy faágat, fóvette, a vállára tette és szólt a néphez, mely vele volt: A mit láttatok, hogy tettem, sietve tegyétek, úgy mint én. 49 És levágta az egész nép is kiki a maga ágát, mentek Abímélekh után és letették a vár körül és rájuk gyűjtötték a várat tűzben. Így meghaltak Sekhém tornyának mind az emberei, mintegy ezer férfi és asszony. 50 Erre elment Abímélekh Tébécz ellen, tábort ütött Tébécz ellen és bevette azt. 51 De erős torony volt a város közepén, oda menekültek mind a férfiak és asszonyok, meg mind a város urai és bezárták magukat; és fölmentek a torony tetejére. 52 Jött Abímélekh a toronyhoz s harcadt ellene; és oda lépett a torony bejáratához, hogy elégesse tűzben. 53 Ekkor ledobott egy asszony egy malomkődarabot Abímélekh fejére és szétzúulta koponyáját. 54 Hamar hívta fegyverhordozó legényét és mondta neki: Rántsd ki kardodat és ölj meg, nehogy azt mondják rólam: asszony ölte meg. És átszúrta őt a legénye és meghalt. 55 Midőn látták Izraél emberei, hogy meghalt Abímélekh, elmentek ki-ki helyére. 56 Így visszahárította Isten Abímélekh gonoszságát, melyet atyán elkövetett azzal, hogy megölte hetven testvérét; 57 Sekhém embereinek egész gonoszságát pedig visszahárította Isten az ő fejükre és rájuk jött Jótámnak, Jerubbáal fiának átká.

10 És támadt Abímélekh után, hogy megsegítse Izraélt, Tólá, Púa fia, Dódó fia, Jisszákharbeli férfiú; s az lakott Sámírban, Efraim hegycíben. 2 Bírája volt Izraélnek huszonhárom évig; meghalt és eltemették Sámírban. 3 És támadt utána a gileádi Jáir; bírája volt Izraélnak huszonkét évig. 4 Volt neki harmincz fia, kik harmincz vemhén nyargaltak és harmincz városuk volt; ezeket nevezik Jáir falvainak mind e mai napig, a melyek Gileád országában vannak. 5 Meghalt Jáir s eltemették Kámónban. 6 Izraél fiai tovább is azt tették, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben; szolgálták ugyanis a Báralokat, az Astóreteket, Arám isteneit, Czídón isteneit, Móbát isteneit, Ammón fiainak isteneit és a filiszteusok isteneit, elhagyták az Örökkévaló és nem szolgálták őt. 7 S föllobbant az Örökkévaló haragja Izraél ellen és eladták őket a filiszteusok kezébe és Ammón fiainak kezébe. 8 Összetörték és zsarolták Izraél fiait abban az évben – tizennyolc éven át – minden az Izraél fiait, kik a Jordánon túl, a Gileádban levő emóri országban voltak. 9 És átkeltek Ammón fiai a Jordánon, hogy harcöljanak Jehúda ellen, meg Benjámin ellen és Efraim háza ellen is; és meg volt szorulva Izraél nagyon. 10 Akkor kiáltottak Izraél fiai az Örökkévalóhoz, mondva: Vétkéztünk ellened, mert elhagytuk Istenünket és szolgáltuk a Báralokat. 11 És szólt az Örökkévaló Izraél fiaihoz: Nemde Egyiptomtól, az emóritól, Ammón fiaitól és a filiszteusoktól – 12 Czídónbeliek is, meg Amálék és Máoň elnyomtak titeket s midőn kiáltottak hozzáim, megsegítettek kezüköböl. 13 Ti azonban elhagytak engem és szolgáltatok más isteneket; azért nem segíttek meg többé benneteket. 14 Menjetek és kiálsatok azon istenekhez, melyeket választottatok; azok segítsenek nektek szorultságok

idejében. 15 Szóltak Izraél fiai az Örökkévalóhoz: Vétkéztünk, tégy te velünk minden szerint, a mint jónak tetszik szemeidben; csak ments meg minket e mai napon. 16 És eltávolították az idegen isteneteket közepüköből és szolgálták az Örökkévalót; és megfájlalta lelke Izraél szenvedését. 17 Gyülekeztek Ammón fiai és taboroztak Gileádban; ekkor összegyülik Izraél fiai és taboroztak Miczpában. 18 És szólt a nép, Gileád nagyjai, egyik a másikához: Ki az a férfiú, ki harczi az Ammón fiai ellen – az legyen fejévé minden a Gileád lakóinak.

11 A gileádi Jiftách pedig derék vitéz volt, egy parázna asszonyak volt a fia; Gileád nemzette Jiftáchot. 2 Gileád felesége szült neki fiakat; és midőn nagyok lettek az asszony fiai, elűzték Jiftáchot és mondta neki: Nem kapsz birtokot atyáink házában, mert más asszony fia vagy. 3 Ekkor elszököt Jiftách testvérei elől és letelepedett Tób földjén; és összeszedelőztek Jiftáchhoz üres emberek s kivonultak vele. 4 És volt idő múlva, harcadtak Ammón fiai Izraéllel. 5 S történt, midőn harcadtak Ammón fiai Izraéllel, elmentek Gileád vénei, hogy elhozzák Jiftáchot Tób földjéről. 6 Mondta Jiftáchnak: Jer, hogy vezérünk légy, s harcöljünk Ammón fiai ellen. 7 Mondta Jiftách Gileád véneinek: Nemde ti gyűlöltök engem és elűztetek atyám házából! Miért jöttetek hát most hozzáim, mikor meg vagytok szorulva? 8 Erre szóltak Gileád vénei Jiftáchhoz: Mégis most visszatérünk hozzád, hogy jöjj velünk és harcölj Ammón fiai ellen; akkor fejül léşz nekünk, mind a Gileád lakóinak. 9 És szólt Jiftách Gileád véneihez: Ha visszavisztek engem, hogy harcöljak Ammón fiai ellen és élém adja őket az Örökkévaló, én fejül leszek nektek. 10 Szóltak Gileád vénei Jiftáchhoz: Az Örökkévaló legyen hallgatója közöttünk, ha nem cselekszünk egészen szavad szerint. 11 Erre elment Jiftách Gileád véneivel és megtette őt a nép maga fölött fejül és vezérül; és elmondata Jiftách minden a szavait az Örökkévaló színe előtt Miczpában. 12 Követeket küldött Jiftách Ammón fiai királyához, mondva: Mi köözöd velem, hogy ide jöttél hozzáim, hogy harcölj országom ellen? 13 Szólt Ammón fiainak királya Jiftách követeihez: Hogy Izraél elvette országomat, mikor fölvonult Egyiptomból az Arnónról a Jabbókig s a Jordánig, most tehát add azokat vissza békében. 14 Ismét küldött Jiftách követeket Ammón fiai királyához; 15 s mondta neki: Így szólt Jiftách, nem vette el Izraél sem Móbát országát, sem Ammón fiainak országát. 16 Mert mikor fölvonultak Egyiptomból és ment Izraél a pusztában a nádas tengerig és eljutott Kádésba, 17 akkor küldött Izraél követeket Edóm királyához, mondva: hadd vonuljak át, kérlek, országodon; de nem hallgatott rá Edóm királya. Móbát királyához is küldött, de nem egyezett bele, és letelepedett Izraél Kádésban. 18 Erre vonult a pusztában, megkerülte Edóm országát és Móbát országát és eljutott napkeletre Móbát országától és taboroztak túl az Arnónon – de nem mentek be Móbát határába – mert az Arnón Móbának határa. 19 S küldött Izraél követeket Szichónhoz, az emóri királyához, Chesbón királyához, és mondta neki Izraél: Hadd vonuljunk át, kérlek, országodon az én helyemre. 20 De nem hitt Szichón Izraélnek, hogy határán átvonulni engedje, és összegyüjtötte Szichón az egész népét és taboroztak Jákaczban; és harcadt Izraéllel. 21

És Izraél kezébe adta az Örökkévaló, Izraél Istene, Szíchón és egész népét s megverték; és elfoglalta Izraél az emőrinak, amaz ország lakójának egész földjét. **22** Elfoglalták az emőri egész határát az Arnontól a Jabbókig, meg a pusztától a Jordánig. **23** Most tehát, az Örökkévaló, Izraél Istene előzte az emőrit népe Izraél elől, és te birtokba vennéd? **24** Nemde, a mit birtokba ad neked Kemós istened, azt bírod, és a mit előzött az Örökkévaló, a mi Istenünk mielőlkünk, azt bírjuk mi. **25** Most hát jobb vagy te vajon Bálánknál, Czippór fiánál, Móbá királyánál? Vajon küzdeni küzdött-e Izraéllel, vagy harcziolni harczoott-e ellenük? **26** Mialatt lakott Izraél Chesbónban és leányvárosaiban, Areórban és leányvárosaiban és mind az Arnón mellett levő városokban háromszáz éven át: miért nem ragadtatok ki azon idő alatt? **27** Hiszen én nem vétettem neked és te rosszat cselekszel velem; harczoval ellenem! Ítélijen az Örökkévaló, aki ítélni fog e napon Izraél fiai és Ammón fiai között! **28** De nem hallgatott Ammón fiainak királya Jiftách szavaira, melyeket küldött hozzá. **29** És reá szállt az Örökkévaló szelleme Jiftácha: átvonult Gileádon és Menassén, vonult Miczpé-Gileádból és Miczpé-Gileádból vonult Ammón fiai ellen. **30** Ekkor fogadást tett Jiftách az Örökkévalónak és mondta: Ha majd kezembe adod Ammón fiait, **31** akkor lészen, valami kijön házam ajtaiból élémbe, midőn visszatérrek békében Ammón fiaitól – az Örökkévaló legyen, és égőaldaot hozom. **32** És vonult Jiftách Ammón fiaihoz, hogy harczojon ellenük, és kezébe adta őket az Örökkévaló. **33** Megverte őket Aróértől egészen Minnit felé – húsz várost – és Ábel-Kerámírig, igen nagy vereséggel, és megalázkoztak Ammón fiai Izraél fiai előtt. **34** Midőn házához jött Jiftách Miczpába, íme kijön elébe leánya dobokkal és körtáncossal, ó pedig csak egyetlen volt, nem volt neki azonkívül fia vagy leánya. **35** És történt, a mint őt megláttá, megszaghatta ruháit és mondta: Jaj leányom, lesújtva lesújtottál engem s te lettél a megzavaróm! Hiszen én megnyitottam számat az Örökkévaló előtt és attól el nem térhettek. **36** Szólt hozzá: Atyám, megnyitottad szádat az Örökkévaló előtt, tégy velem, a mint kijött szádból; miután bosszút szerzett neked az Örökkévaló elleniségeiden, Ammón fiain. **37** És szólt atyához: Adassék meg nekem ez a dolog: hagyj engem két hónapig, hogy mehessék és leszálljak a hegyekbe és megsirassam hajadonságomat, én meg társnőim. **38** Mondta: Menj! És elküldte őt két hónapra; elment ő meg társnői, és megsiratta hajadonságát a hegyekben. **39** És történt két hónap múlva, visszatérít atyához, és tett vele fogadása szerint, melyet fogadott; ő pedig nem ismert férfiút. Es törvénnyé lett Izraélben: **40** évről-évre mennek Izraél leányai, hogy megénekeljék a gileádi Jiftáchi leányát, négy napig az évben.

12 Összegyűleztek Efraim emberei és vonultak észak felé, és mondta Jiftáchnak: Miért vonultál harcra Ammón fiai ellen és bennünket nem hívtál, hogy veled menjünk? Házadat gyűjtjük majd reád tűzben! **2** Szólt hozzájuk Jiftách: Pörös voltam én és népem meg Ammón fiai nagyon; hívtalak is benneteket, de nem segítettem meg engem kezükön! **3** Láttam, hogy nem akarsz megsegíteni, tehát tenyeremre tettem életemet és vonultam Ammón fiai ellen, és kezembre adta őket az Örökkévaló; miért jöttetek hát föl hozzáim e mai napon, hogy harcziolatok ellenem? **4** És összegyűjtötte Jiftách

mind a Gileád embereit és harczoott Efraimmal; és megverték Gileád emberei Efraimot, mert azt mondta: Efraim szökevényei vagytok, Gileád, Efraim közeppette, Menasse közepette. **5** És elfoglalta Gileád a Jordánnak átkelőit Efraim felé; és történt, valahányszor azt mondta Efraim szökevényei: hadd keljek át, azt mondta neki Gileád emberei: Efraimbeli vagy te? **6** meg mondta: nem – **6** akkor mondta neki: mondd csak: szíbből, s így mondta: szíbből, mert nem tudta helyesen kimondani; akkor megragadták és levágták a Jordán átkelőinél. És elesett abban az időben Efraimból negyvenkétezer. **7** Bírája volt Jiftách Izraélnek hat évig; és meghalt a gileádi Jiftách és eltemették Gileád városaiban. **8** Bírája volt ő utána Izraélnek Ibcán Bét-Léchemből. **9** Volt neki harmincz fia; harmincz leányt pedig küldött el kifelé, meg harmincz leányt hozott be fiai számára kívülről. És bírája volt Izraélnek hét évig. **10** Meghalt Ibcán és eltemették Bét-Léchemben. **11** Bírája volt ötöténa Izraélnek a zebulóni Élon; ez bírája volt Izraélnek tíz évig. **12** Meghalt a zebulóni Élon és eltemették Ajjálónban, Zebulún földjén. **13** Bírája volt ötöténa Izraélnek Abdón, Hillél fia, a Pireátónbeli. **14** Volt neki negyven fia és harmincz unokája, kik hetven vemhén nyargaltak. És bírája volt Izraélnek nyolcz évig. **15** Meghalt Abdón, Hillél fia, a Pireátónbeli, és eltemették Pireátónban, Efraim földjén, az Amáléki hegységében.

13 Izraél fiai továbbra is azt tették, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben és adta őket az Örökkévaló a filiszteusok kezébe negyven évig. **2** Volt egy ember, Czoreából, Dán nemzetéből, neve Mánóach; felesége pedig magtalan volt és nem szült. **3** És megjelent az Örökkévalónak angyala az asszonynak és szólt hozzá: Íme csak, te magtalan vagy és nem szültél, de várandon lész és fiút fogsz szülni. **4** Most pedig őrizkedjél, kérlek, ne igyál bort és részegítő italt, és ne egyél semmiféle tisztálant; **5** mert íme, várandon lész és majd fiút szülsz; borotva ne érje fejét, mert Isten názírja lesz a fiú anyaméhtől fogva; és ő kezdi majd megsegíteni Izraélt a filiszteusok kezéből. **6** Erre ment az asszony és szólt férjéhez, mondva: Isten embere jött hozzáim, megjelenése pedig mint Isten angyalának megjelenése, nagyon félelmetes; s nem kérdeztem tőle, honnan való, a nevét pedig nem mondta meg nekem. Azt mondta nekem: Íme, várandon lész és majd fiút szülsz, s most ne igyál bort és részegítő italt, és ne egyél semmiféle tisztálanságot, **7** mert Isten názírja lesz a fiú anyaméhtől fogva halála napjáig. **8** Ekkor fohászkodott Mánóach az Örökkévalóhoz és mondta: Kérem, Uram, az Isten embere, a kit küldtél, jöjjön csak újra hozzánk és tanítson minket, mit tegyük a születendő fiúval. **9** És hallgatott az Isten Mánóach szavára. És újra eljött az Isten angyala az asszonyhoz; ő éppen ült a mezőn, férje Mánóach pedig nem volt vele. **10** Erre sietett az asszony, futott és tudtára adta férjének; és szólt hozzá: Íme, megjelent nékem a férfiú, aki minap jött hozzáim. **11** Ekkor fölkelt és ment Mánóach a felesége után; odaérkezett a férfiúhoz és mondta neki: Te vagy-e az a férfiú, aki beszéltél az asszonyhoz? Mondta: Én vagyok. **12** És mondta Mánóach: Most bekövetkezik a szavad: mi lesz a rend a fiúval s a vele teendő? **13** Szólt az Örökkévaló angyala Mánóachhoz: Mindattól,

a mit mondta az asszonynak, őrizkedjék: 14 mindabból, mi a szőlőtől származik, ne egyék, bort és részegítő italt ne igyék és semmiféle tisztálanságot ne egyék; minden, a mit neki parancsoltam, tartsa meg. 15 És szólt Mánóach az Örökkelával angyalához: Hadd tartóztassunk, kérlek, téged, s készítsünk előd egy kecskegödölyét. 16 Szólt az Örökkelával angyala Mánóachhoz: Ha tartóztatssz, sem eszem kenyeredből, de ha égőaldozatot készítesz az Örökkelálonak, mutasd be – mert nem tudta Mánóach, hogy az Örökkelával angyala az. 17 És szólt Mánóach az Örökkelával angyalához: Mi a neved? Midőn bekövetkezik a szavad, hogy tiszteleshessünk. 18 Mondta neki az Örökkelával angyala: Minek is kérdezted nevemet, holott az csodálatos? 19 Akkor vette Mánóach a kecskegödölyét és a lisztaldozatot és bemutatta a sziklán az Örökkelálonak. Erre csodás valami történt, Mánóach pedig és felesége látták. 20 Történt ugyanis, mikor a láng fölszállt az oltárról az ég felé, akkor fölszállt az Örökkelával angyala az oltár lángjában, Mánóach pedig és felesége látták és arcukkal a földre borultak. 21 S többé az Örökkelával angyala nem jelent már meg Mánóachnak és feleségének; akkor tudta meg Mánóach, hogy az Örökkelával angyala az. 22 És szólt Mánóach a feleségéhez: Meg kell halnunk, mert Isten láttuk. 23 Mondta neki felesége: Ha megölni akart volna minket az Örökkelával, nem fogad el kezünkbeli égőaldozatot meg lisztaldozatot és nem engedi látnunk mindenket, s mostan nem enged hallanunk illesmit. 24 És szült az asszony fiút és elnevezte őt Sámsonnak; nagy lett a fia és megáldotta az Örökkelával. 25 És kezdte őt hajtani az Örökkelával szelleme, Dán táborában, Czoreá és Estárol között.

14 Lement Sámson Timnába, és egy nőt látott Timnában a filiszteusok leányai közül. 2 Fölment, tudtára adta atyának és anyjának és mondta: Egy nőt láttam Timnában a filiszteusok leányai közül; most hát vegyétek őt nekem feleséggel. 3 Mondta neki atya meg anyja: Vajon nincs-e nő a testvéreid leányai között s egész népem között, hogy te elmegy feleséget venni a körülmetéletlen filiszteusok közül? És szólt Sámson az atyához: Ót vedd nékem, mert ő tetszett meg szemeimben. 4 Atya és anyja pedig nem tudták, hogy az Örökkelávaltól van ez, hogy alkalmat keres a filiszteusokon – abban az időben ugyanis a filiszteusok uralkodtak Izraél fölött. 5 Erre lement Sámson az atyával és anyával Timnába; s midőn eljutottak a timnai szőlőkig, íme egy fiatal oroszlán ordítva jő elejébe. 6 Akkor reászköött az Örökkelával szelleme, és szétszakította, a mint szétszakítanak egy gödölyét és semmi nem volt a kezében. De nem mondta el atyának és anyjának azt, a mit cselekedett. 7 Lement és beszélt a nővel és megtetszett Sámson szemeiben. 8 Midőn visszajött idő múlva, hogy elvegye, letért, hogy megnézze az oroszlán hulláját, és íme, egy méhraj az oroszlán testében meg méz. 9 Kiszedte a tenyerére és elmenvén, mentében evett; ekkor odament atyához és anyához, addott nekik is és ettek; de nem mondta meg nekik, hogy az oroszlán testéből szedte ki a mézet. 10 Erre lement az atya a nőhöz; és tartott Sámson ott lakomát, mert így tesznek az ifjak. 11 És volt, midőn ő látták, vettek harmincz társat, és ott voltak vele. 12 S mondta nekik Sámson: Hadd adjak fől nektek egy rejtvényt: ha meg fogjátok

azt nekem mondani a lakoma hétfájra alatt és kitaláljátok, akkor adok nektek harmincz gyolcs inget és harmincz váltó ruhát. 13 De ha nem tudjátok nekem megmondani, akkor ti adtok nekem harmincz gyolcs inget és harmincz váltó ruhát. Mondta neki: Add fel rejtvényedet, hadd halljuk. 14 Erre mondta nekik: Evőtől származott étel, erőstől származott édes. De nem tudták megmondani a rejtvényt három napig. 15 És volt a hetedik napon, mondta Sámson feleségének: Beszél rá férjedet, hogy mondja meg nekünk a rejtvényt, nehogy elégessünk téged meg atyád házát tűzben. Vajon, hogy kifoszzatok minket, hívhatok bennünket ide? 16 Ekkor sírt Sámson felesége őelőtte és mondta: Te csak gyűlölsz engem s nem szeretsz, a rejtvényt földadtad népem fiainak és nekem nem mondadt meg. Mondta neki: Lám, atyámnak és anyámnak nem mondtam meg és neked megmondjam? 17 És sírt előtte azon hétfájra meglyeken tartott lakomájuk; és volt a hetedik napon, megmondta neki, mert faggatta őt. Erre megmondta a rejtvényt népe fiainak. 18 És mondta neki a város emberei a hetedik napon, mielőtt lement a nap: Mi édesb a méznél, mi erősb az oroszlánnál! Mondta nekik: Ha nem szántotok üszőmmel, ki nem találjátok rejtvényemet. 19 Ekkor reá szökött az Örökkelával szelleme, lement Askelónba, levehet közülök harmincz férfiút, elvette öltözeteit és odaadta a váltó ruhákat a rejtvény megmondójának. Föllobbant a haragja és fölment atya házába. 20 Ekkor lett Sámson felesége azon társáé, a kit társul vett magának.

15 Történt pedig idő múlva a búzaaratás napjaiban, megemlékezett Sámson a feleségéről egy kecskegödölyével és mondta: Hadd menjek be feleségemhez a kamarába; de atya nem engedte őt bemenni. 2 Mondta ugyanis az atya: Azt gondoltam volt, hogy meggyűlölled, odaadtam tehát a társadnak, hiszen kisebbik nővére szébb nálánál, legyen csak a tied ő helyette. 3 Mondta nekik Sámson: Büntelen vagyok ez ízben a filiszteusok előtt, mert rosszat akarok velük tenni. 4 Elment Sámson, összefogdosott háromszáz rókát, vett fályákat és farkot farkhoz fordítván, tett egy-egy fályákat két fark közé középütt. 5 Ekkor meggyűjtött a fályákat és rábocsátotta a filiszteusok álló gabonájára, és felgyűjtött minden asztagot, minden álló gabonát, minden olajfakertet. 6 És mondta a filiszteusok: Ki cselekedte ezt? Mondta: Sámson, a Timnabelinek veje, mert vette a feleségét és odaadta a társának. Ekkor fölmentek a filiszteusok és elégették őt és atyát tűzben. 7 S mondta nekik Sámson: Ha illesmit cselekesztek, bizony bosszút állók rajtak, aztán abban hagyom. 8 És megverte őket czombostulágyékostul, nagy vereséggel, s lement és letelepült az Étám sziklahasadékában. 9 Ekkor fölmentek a filiszteusok, táboroztak Jehúdában és elterültek Léchiben. 10 És mondta Jehúda emberei: Miért jöttetek fel ellenünk? Mondta: Sámsont megköözni jöttünk fel, hogy úgy cselekedjünk vele, a mint ő cselekedetet velünk. 11 Erre lement hárômezer ember Jehúdából az Étám sziklahasadékához, és mondta Sámsonnak: Nem tudod-e, hogy uralkodnak rajtunk a filiszteusok, mit is tettél nekünk? Mondta nekik: A mint velem cselekedtek, úgy cselekedtem ő velük. 12 És mondta neki: Hogy téged megköözünk, jöttünk le, hogy átadjunk a filiszteusok kezébe.

Mondta nekik Sámson: Esküdjtek meg nekem, hogy ti magatok nem támadtok reámat. **13** És szóltak hozzá, mondván: Nem, csak meg fogunk téged kötözni, hogy átadjunk kezükbe, de megölni nem ölünk meg. Erre megkötözték két új kötéssel és fölvitték a szíkláról. **14** Ő eljutott Léchiig, akkor a filiszteusok riadoztak elejébe; és reája szókött az Örökkévaló szelleme, s olyanok lettek a kötelek a karjain, mint a lenszálak, melyek elégtek tűzben, úgy hogy kötelékei leolvadtak kezeiről. **15** És talált egy nyers számarállkapcsot, kinyújtotta kezét, fölvette és levett vele ezer embert. **16** Ekkor mondtak Sámson: A szamár állkapcsával egy rakást, két rakást: a szamár állkapcsával leve tem ezer embert. **17** És volt, mioldón elvégezte beszédjét, eldobta kezéből az állkapcsot. És így nevezték azt a helyet: Rámat-Léchi. **18** De megszomjúhözött nagyon és kiáltott az Örökkévalóhoz és mondta: Te adtad szolgád keze által e nagy győzelmet és most meghajlak szomjúságban és essem a körülmetéletlenek kezébe? **19** Ekkor meghasította Isten a Léchiben levő katlan, kijött belőle víz és ivott, visszatért a lelke és föléledt. Azért így nevezték el: Én-Kóré, mely Léchiben van, mind e mai napig. **20** Bírája volt Izraélnek a filiszteusok napjaiban húsz évig.

16 Elment Sámson Azzába; ott meglátott egy parázna asszonyt és bement hozzá. **2** Megmondták az Azzabelieknek: eljött ide Sámson; erre körülálltak és leselkedtek reá egész éjjel a város kapujában. Hallgatag voltak egész éjjel, mondván: a reggel fölvirradtáig megöljük. **3** S feküdt Sámson éjfélig, fölkelt éjfélkor, megragadta a város kapujának ajtait meg a két félfát, kirántotta a retesszel együtt és vállaira tette; fölvitte a hegy tetejére, mely Chebrón előtt van. **4** Történt ezután, megszeretett egy asszonyt Szórék völgyében, neve Delila. **5** Ahhoz fölmentek a filiszteusok fejedelmei és mondta neki: Beszéld őt rá és nézd, miáltal nagy az ereje és miképpen bírnánk vele és megkötözzük őt, hogy lealázzuk; mi pedig adunk neked ki-ki ezer meg száz ezüstöt. **6** Szólt Delila Sámsonhoz: Mondd meg csak nekem, miáltal nagy az erőd és mivel kötözhetnek meg, hogy lealázzanak? **7** Szólt hozzá Sámson: Ha megkötöznek engem hétfold nyers énnal, melyeket meg nem szárítottak, akkor elgyengülök és olyan leszek, mint akármely ember. **8** És fölvittek neki a filiszteusok fejedelmei hétfold inat, melyeket meg nem szárítottak; és megkötöztek őt azokkal – **9** a lestálló pedig várt nála a kamarában – és szólt hozzá: Filiszteusok ellened, Sámson! Ekkor szétszakította az inakat, mint szétszakad a csepűfónál, mikor tüzet szagol, s nem tudott ki az ereje. **10** És szólt Delila Sámsonhoz: Íme, ámítottal engem és hazugságokat beszéltél nekem; most mondd meg csak nekem, mivel kötözhetnek meg téged? **11** Szólt hozzá: Ha jól megkötöznek új kötelekkel, melyekkel nem végeztek munkát, akkor elgyengülök és olyan leszek, mint akármely ember. **12** S vett Delila új köteleket, megkötöztek őt azokkal és szólt hozzá: Filiszteusok ellened, Sámson! A lestálló pedig várta a kamarában – és leszakította karjáról, mint madzagot. **13** És szólt Delila Sámsonhoz: Mindeddig ámítottál engem és hazugságokat beszéltél nekem; mondd meg nekem, mivel kötözhetnek meg téged? Szólt hozzá: Ha összeszövőd hajannak hétfoldonatját a szövedékkel. **14** S beleütötte a szöget

és szólt hozzá: Filiszteusok ellened, Sámson! Erre fölébredt almából és kirántotta a szövőszöget meg a szövedéket. **15** S mondtak neki: Hogyan mondhadt: szeretlek, holott szíved nincsen velem? Immár háromszor ámítottál engem és nem mondta meg nekem, miáltal nagy az erőd. **16** És volt, mioldón faggatta őt szavaival minden nap és szorította, halálig csüggött el a lelke. **17** Ekkor föltártá neki egész szívét és szólt hozzá: Borotva nem jutott fejemre, mert Isten názírja vagyok anyám méhétől fogva; ha lenyírnak, akkor távozik tőlem az erőm, elgyengülök és olyan leszek, mint akármely ember. **18** Látta Delila, hogy föltártá neki egész szívét, akkor küldött és hivatta a filiszteusok fejedelmeit, mondván: Ez egyszer jöjjetek fel, mert föltártá nekem egész szívét. – És felmentek hozzá a filiszteusok fejedelmei és fölvitték a pénzt kezükben. – **19** És elaltatta őt térdéin, hívott egy embert és lenyírta hajának hétfoldonatfát: így kezdte őt lealázni, és eltávozott tőle az ereje. **20** És mondta: filiszteusok ellened, Sámson! Erre fölébredt almából és mondta: Kijutok, mint egyszer-másszor, és lerázom magamról. De ő nem tudta, hogy az Örökkévaló eltávozott tőle. **21** Ekkor megfogták őt a filiszteusok és kisúrták szemeit; levitték Azzába és megkötözték bilincsekkel, és őrönlie kellett neki a foglyok házában. **22** S kezdt megmálni fejének haja, miután lenyírattat. **23** A filiszteusok fejedelmei pedig összegyűltek, hogy tartanak nagy áldozatot Dágón istenknek, meg örömmünnepre; és mondta: Kezünkbe adta istenünk Sámsonat, a mi ellenségünket. **24** Meglátta őt a nép, és dicsértek istenüket, mert mondta: Kezünkbe adta istenünk ellenségünket, országunk pusztítóját s a ki megsokasította elesettjeinket! **25** És volt, mioldón jó kedvük lett, azt mondta: Hívjátok Sámsonat, hogy játszadozzon nekünk. És hívta Sámsonat a foglyok házából és játszadozott előttük, és állították őt az oszlopok közé. **26** Ekkor szólt Sámson a fiúhoz, ki őt kezénél fogta: Hagy engem, hadd tapogatom meg az oszlopokat, melyeken áll a ház, majd támaszkodom rájuk. **27** A ház pedig tele volt férfiakkal és asszonyokkal, és ott voltak mind a filiszteusok fejedelmei; a tetőn pedig mintegy hármezer férfi és asszonynak, a kik néztek Sámson játékát. **28** Ekkor kiáltott Sámson az Örökkévalóhoz és mondta: Uram, Örökkévaló, emlékezzél, kérlek, meg rólam és erősít meg csak ez egyszer, oh Isten, hadd álljak bosszút egy bosszúval két szememről a filiszteusokon. **29** Erre átfogta Sámson a középső hétfoldoszlopot, melyeken állt a ház, és rájuk támaszkodott: az egyiket jobbjával, a másikat baljával. **30** És mondta Sámson: Haljon meg lelkek a filiszteusokkal együtt! Neki hajolt erővel és ledőlt a ház a fejedelmekre és az egész népre, mely benne volt; és számosabb voltak a halottak, kiket megölt halálában, mint a kiket megölt életében. **31** És lementek testvérei és atyjának egész háza, fölmentek őt, fölmentek és eltemették őt Czorea és Estárol között, atyjának Mánóachnak sírjában. Ő pedig bírája volt Izraélnek húsz évig.

17 Volt egy ember Efraim hegységből, neve Míkhájehú. **2** Mondta anyjának: Az ezer és száz ezüst, mely tőled elvétettem, te pedig átkot mondtál és szóltál is füleim hallatára, íme, az ezüst nálam van, én vettem azt el. És mondta az anyja: Áldott legyen fiam az Örökkévalótól. **3** Visszaadta anyjának

az ezer és száz ezüstöt; és mondta az anyja: Megszentelem kezemből az ezüstöt fiam számára, faragott és öntött kép készítésére; most tehát visszaadom neked. **4** Visszaadta az ezüstöt anyjának; és vett az anyja kétszáz ezüstöt és odaadta az ötvösnek, az földolgozta faragott. és öntött képpé, és ott volt Míkhájehú házában. **5** A férfiúnak, Míkhának pedig volt egy isten háza; készített éfődot és teráfimot és megtöltötte fiai egyikének kezét, és lett neki pappá. **6** Azokban a napokban nem volt király Izraelben, ki-ki tette, a mi helyes volt szemeiben. **7** Volt egy ifjú a Jehúdabeli Bét-Léchemből, Jehúda nemzetégből; az levita volt és ott tartózkodott. **8** Elment ez ember a városból, a Jehúdabeli Bét-Léchemből, hogy tartózkodjék, ahol helyet talál; és eljutott Efraim hegycsúcsára Míkhá házáig, hogy útját végezze. **9** És mondta neki Míkhá: Honnan jössz? Szolt hozzá: Levita vagyok a Jehúdabeli Bét-Léchemből, és én meggyek tartózkodni, ahol helyet találok. **10** Erre mondta neki Míkhá: Maradj nálam, légy nekem atyám és papom, én meg adok neked tíz ezüstöt az évre, egy rend ruhát és élelmedet. És ráállott a levita. **11** Beleegyezett a levita, hogy lakjék a férfiúnál; és volt neki az ifjú mint bármelyik a fiai közül. **12** Míkhá megtöltötte a levita kezét, így lett neki az ifjú papjává; és ott volt Míkhá házában. **13** És mondta Míkhá: Most tudom, hogy majd jót tesz velem az Örökkévaló, mert papommá lett nekem a levita.

18 Azokban a napokban nem volt király Izraelben; és azokban a napokban keresett magának Dán törzse birtokot lakásra, mert nem jutott neki ama napig birtok Izrael törzsei között. **2** És küldtek Dán fiai a nemzetiségekből öt férfiút mindenjáruk közül, derék férfiakat Czoreából és Estáóból, hogy kikémeljék az országot és átkutassák; így szóltak hozzájuk: Menjetek, kutassátok át az országot. És eljutottak Efraim hegycsúcsára, Míkhá házáig és ott megháltak. **3** Míkhá háza mellett voltak, akkor fölismerték a levita ifjú hangját; betértek oda és mondta neki: Ki hozott téged ide és mit csinálsz te erre és mi dolgod van itt? **4** Szolt hozzájuk: Így meg úgy cselekedett velem Míkhá, bérbe fogadott s lettem neki papjává. **5** És mondta neki: Kérdezd csak meg Istenet, hogy megtudjuk, szerencsés lesz-e az utunk, a melyre menni akarunk? **6** Mondta nekik a pap: Menjetek békében, az Örökkévaló előtt van az utatok, melyen ti jártok. **7** És elment az öt férfiú és eljutottak Lájisba; s látták a népet, mely benne volt – biztonságban laktak ott a Czídónbeliek módjára – nyugodtnak és biztosnak, senki nem tett semmi zavart az országban, az uralom birtokában; távol voltak a Czídónbeliek től és semmi dolguk nem volt senkivel. **8** És elérkeztek testvéreikhez Czoreába és Estáólbaba, s mondta nekik testvéreik: Mit hoztok? **9** Mondták: Fől, vonulunk fől ellenük, mert láttuk az országot és íme, nagyon jó; hát ti vesztes maradtok? Ne legyetek restek arra, hogy elinduljatok, bemenjetek és elfoglaljatok az országot. **10** A mint odaértek, biztosággal levő néphez értek, az ország pedig tág határra – mert kezeteikbe adta az Isten – oly hely az, ahol nincsen hiány semmi földön levő dologban. **11** S elindult onnát a Dán nemzetégből, Czoreából és Estáóból, hatszáz ember felövezve hadi fegyverrel. **12** Fölmentek és táboroztak Kiryat-Jeárimban, Jehúdában, azért így nevezték őket a helyet: Dán tábora, mind e mai napig, íme Kiryat-Jeárim mögött van.

13 Onnan átvonultak Efraim hegycsúcsára és eljutottak Míkhá házáig. **14** Ekkor megszólalt az öt férfiú, a kik mentek volt az országnak, Lájisnak kikémelésére, és mondta testvéreiknek: Tudjátok-e, hogy e házakban éfőd és teráfim, meg faragott és öntött kép vannak? Most hát tudjátok meg, mit tegyetek. **15** S betértek oda, bementek a levita ifjúnak házába, Míkhá házába és kérdezték őt békéje felől. **16** A hatszáz ember pedig, felövezve hadi fegyverükkel, ott állt a kapu bejáratánál, a Dán fiai közül valók. **17** És fölment az öt férfiú, a kik mentek volt az ország kikémelésére, bementek oda, vették a faragott képet, az éfődot, a teráfimot és az öntött képet; a pap pedig ott állt a kapu bejáratánál, meg a hadi fegyverrel felövezett hatszáz ember. **18** Amazok bementek Míkhá házába, s elvették a faragott képet, az éfődot, a teráfimot és az öntött képet; ekkor szólt hozzájuk a pap: Mit cselekesztek? **19** Mondták neki: Hallgass, tudd kezedet szádra és jer velünk, hogy nekünk légy atyánk és papunk. Jobb-e papja lenned egy ember házának, vagy papja lenned egy törzsnek és nemzetének Izraelben? **20** Ekkor fölvidult a papnak szíve, vette az éfődot, a teráfimot és a faragott képet és ment a nép közé. **21** Erre fordultak és elmentek; s maguk elé helyezték a gyermeket, a jóságot és a podgyászt. **22** Alig távoztak Míkhá házától és az emberek, kik a Míkhá háza mellett levő házakban voltak, összegyűltek és utolértek Dán fiait. **23** Kiáltottak Dán fiaira: odafordultak arcukkal és mondta Míkhának: Mi bajod, hogy összegyűltél? **24** Mondta: Istenemet, melyet készítettem, elvitték meg a papot és elmentetek; hát mim van még, hogy is mondhatjátok hát nekem: mi bajod? **25** És szóltak hozzá Dán fiai: Ne hallasd hangodat ellenünk, nehog reátek támájanak elkeseredett lelkű emberek és elveszítéden lelkedet és házad lelkét. **26** Erre útjukra indulnak Dán fiai; s midőn látták Míkhá, hogy ők erősebbek nálánál, megfordult és visszatért házába. **27** Ók pedig elvették azt, a mit Míkhá készített volt, meg a papot, aki az övé volt és mentek Lájis ellen, egy nyugodt és biztos nép ellen és megverték őket a kard élével; a várost meg elégítették tűzben. **28** S nem volt a ki megmentené, mert messze volt Czidontól és dolguk nem volt senkivel; fekszik ugyanis a Bét-Rechóhoz való völgyben. És fölépítették a várost és megtelpedtek benne. **29** És elnevezték a várost Dárnak, Dán atyujuk nevéről, aki született Izraelnek; azonban Lájis volt a város neve azelőtt. **30** S fölállították maguknak Dán fiai a faragott képet; Jehónátán pedig, Gérsóm fia, Menasse fia, ő meg fiai papjai voltak Dán törzsének az ország számkivetése napjáig. **31** És tartották maguknak Míkhá faragott képét, melyet készített volt, mind a napokon át, melyekben Isten háza Sílóban volt.

19 Volt azokban a napokban – király nem volt Izraelben – volt egy levita férfiú, aki tartózkodott Efraim hegycsúcsára, a hatalján, s vett magának ágyasnőt a Jehúdabeli Bét-Léchemből. **2** De ágyasa hűtelen lett hozzá és elment tőle, atya házába, a Jehúdabeli Bét-Léchembe, és ott volt négy teljes hónapig. **3** Akkor fölkelt a férje és ment utána, hogy szívére beszéljen, hogy visszahozza; vele volt a legénye és egy pár szamár. Bevezette őt atya házába, megláttá a leányzó atya és öröltre élébe ment. **4** Tartóztatta őt az ipja, a leányzó atya és nála maradt három napig; ettek, ittak és megháltak ott. **5** S volt a

negyedik napon, fölkelték kora reggel, és készült elmeni; ekkor szólt a leányzó atya a vejéhez: Erősítsd szívedet egy darab kenyérrel, azután elmehettek. 6 Leültek, ettek kettejük együtt és ittak; ekkor szólt a leányzó atya a férfiúhoz: Egyezz csak bele, hál meg, hogy jó kedved legyen. 7 De a férfiú készült elmeni; azonban umszolta az ipja és újra meghált ott. 8 S fölkelt kora reggel az ötödik napon, hogy elmenjen; ekkor szólt a leányzó atya: Erősítsd, kérlek, szívedet és késedelmezhetek, míg lehajlik a nap. És ettek kettejük. 9 Erre készült a férfiú elmeni, ő meg ágyasa és legénye. S mondta neki az ipja, a leányzó atya: Íme, kérlek, a nap esteledésre hanyatlott, háljatok csak meg, íme, aláereszkedik a nap, hál meg itt, hogy jó kedved legyen, s majd holnap korán fölkelték utatokra és elmehetet szátradhoz. 10 De nem akart a férfiú meghálni, fölkelt és elment s eljutott Jebúsz felé – Jeruzsálem az – és vele egy pár fölnyergelt szamár, meg az ágyasa vele. 11 Jebúsz mellett voltak, a nap pedig nagyon alászállott, akkor szólt a legény az urához: Jer csak, hadd térünk be a jebúzinak e városába és majd meghálunk benne. 12 Szólt hozzá az ura: Ne térijünk be idegenek városába, kik nem Izráel fiai közül valók, hanem vonulunk tova Gibeáig. 13 Mondta legényének: Jer, hadd közeledünk a helységek egyikéhez, hogy meghálunk Gibeában vagy Rámában. 14 És tova vonultak és mentek; ekkor reájok alkonyodott a nap a Benjáminhoz tartozó Gibeá mellett. 15 Betértek oda, hogy bemenjenek és megháljanak Gibeában; bement és leült a város piaczán, de nem volt senki, aki befogadta őket a házba, hogy megháljanak. 16 De íme egy öreg ember jön munkájáról a mezőről este – a férfiú Efraim hegységből volt, de Gibeában tartózkodott, a helység emberei pedig Benjáminbeliek – 17 fölmemelt szemeit és láttá az utas férfiút a város piaczán; s mondta az öreg ember: Hová mész és honnan jössz? 18 Szólt hozzá: Átmegyünk a Jehúdabeli Bét-Léchemből Efraim hegysége hátról; onnan való vagyok és a Jehúdabeli Bét-Léchembe mentem, s az Örökkévaló házába akarok menni és nincs senki, ki engem befogadna a házba. 19 Szalma is, abrak is van ugyan szamaraink számára, kenyér és bor is van számomra és szolgálód számára, meg a legény számára, ki szolgáddal van, nincsen hiány semmiben. 20 Erre mondta az öreg ember: Béke veled, minden szükséged csak az én dolgom legyen, csak a piaczon ne hál meg. 21 Bevezette őt házába és abrakot csinált a szamaraknak, megmosták lábaikat, ettek és ittak. 22 Ők éppen jó kedvűek voltak, s íme a város emberei, alávaló emberek, körülvettek a házat, dörömbölve az ajtón; és szóltak az öreg emberhez, a ház gázdájához, mondván: Vezesd ki a férfiút, aki házadba jött, hadd ismerjük meg. 23 És kiment hozzájuk az ember, a ház gazdájá, és mondta nekik: Ne, testvéreim, ne tegyetek, kérlek, rosszat; miután hogy bejött ez a férfiú házamba, ne kövessétek el ezt az aljasságot. 24 Íme hajdon leányom és amannak ágyasa, hadd vezessem csak ki őket, gyalázzátok meg őket és tegyetek velük, a mi jónak tetszik szemeitekben; e férfiún azonban el ne kövessétek ezt az aljas dolgot. 25 De nem akartak reá hallgatni az emberek, ekkor megfogta a férfiú az ágyasát és kivezette hozzájuk az utcára; megismerték őt és játékok úztek vele egész éjjel reggelig, s elbocsátották, mikor feljött a hajnal. 26 Jött az

asszony hajnal fele; és lerogyott az ember házának bejáratán, a hol ura volt, virradig. 27 Midőn reggel fölkelt az ura, kinyitotta a ház ajtait és kiment, hogy utára induljon; s íme, az asszony, az ő ágyasa, lerogyva a ház bejáratán és kezei a küszöbön. 28 És szólt hozzá: Kelj föl, hadd indulunk! De semmi felelet. Erre föltette a szamárra, fölkelt a férfiú és elment hazájába. 29 Midőn megérkezett házába, vette a kést, megfogta ágyasát és földarabolta őt tagjai szerint tizenkét darabra és szétküldte Izráel egész határában. 30 És volt, mind aki láttá, így szólt: Nem történt és nem láttattat ilyesmi azon naptól fogva, hogy feljöttek Izráel fiai Egyiptom országából, mind e mai napig; fordítatok rá gondot, tanakodjatok és beszéljetek!

20 És kivonultak mind az Izráel fiai és egybegyűlt a község mint egy ember Dántól Beér-Séáig, meg Gileád országá, az Örökkévalóhoz Miczpába. 2 És odaálltak az egész nép kiválói, Izráel törzsei minden, Isten népének gyülekezetében: négyszázezer ember, gyalogos, kardrántó. 3 Meghallották Benjámin fiai, hogy fölmentek Izráel fiai Miczpába. És mondta: A Benjáminhoz tartozó Gibeába érkeztem én meg ágyasam, hogy meghálunk. 5 Ekkor reámadtak Gibea urai, körülvettek miattam éjjel a házat; engem megölni szándékoztak, ágyasomat pedig meggyilkolt asszonynak férje, és mondta: A Benjáminhoz tartozó Gibeába érkeztem én meg ágyasam, hogy meghálunk. 6 Erre megfogtam ágyasamat, földaraboltam és szétküldtem Izráel birtokának egész területén, mert fajtalanságot és aljasságot követték el Izráelben. 7 Íme, ti Izráel fiai minden, hozzatok magatoknak döntést és tanácsot ittelen. 8 Ekkor fölkelt az egész nép, mint egy ember, mondván: Nem meg közülrünk senki a sátrába és nem tér be közülrünk senki a házába. 9 Most tehát ez az, a mit tenni fogunk Gibeával: Ellene sors szerint! 10 Vegyünk tíz embert százból, minden az Izráel törzseiből, és százat ezerből és ezret tízezerből, hogy élelmet vigyenek a nép számára, hogy cselekedjenek, a mint a Benjáminbeli Gébába érkeznek, egészen azon aljassághoz képest, melyet elkövették Izráelben. 11 És összegyűlekezett Izráel minden embere a város ellen, mint egy ember egyesülve. 12 És küldtek Izráel törzsei embereket Benjámin egész törzsébe, mondván: Micsoda gonoszság az, mely történt köztetek? 13 Most tehát adjátok ki azokat az alávaló embereket, a kik Gibeában vannak, hogy megöljük őket és kipusztítsuk a gonoszságot Izráelből. De nem akartak Benjámin fiai hallgatni testvéreik, Izráel fiainak szavára. 14 S összegyűltek Benjámin fiai a városokból Gibeába, hogy kivonuljanak háborúra Izráel fiaival. 15 Szám szerint voltak Benjámin fiai ama napon a városokból huszonháromezer kardrántó ember, Gibea lakón kívül, kik szám szerint voltak hétszáz válogatott ember. 16 Ez egész népből hétszáz válogatott ember balogkezű volt; mind parittyákötvet hajtott egy hajszálra és el nem vétette. 17 Izráel emberei pedig voltak szám szerint, Benjáminon kívül, négyszázezer kardrántó ember, mind ez harczra való ember. 18 Fölkeltek és fölmentek Bét-Élbe és megkérdezték Isten, és mondta Izráel fiai: Ki vonuljon közülrünk először háborúra Benjámin fiai ellen? Mondta az Örökkévaló: Jehúda először! 19 És fölkeltek Izráel fiai reggel és táboroztak Gibeá ellen. 20

Kivonultak Izraél emberei háborúra Benjáminnal; és sorakoztak ellenük Izraél emberei harcra Gibeá mellett. **21** Ekkor kivonultak Benjámin fiai Gibeából és földre terítettek ama napon Izraél közül huszonkétezer embert. **22** De megbátorkodott a nép, Izraél emberei, és újból csatára sorakoztak azon a helyen, ahol sorakoztak az első napon. **23** Fölmentek Izraél fiai és sírtak az Örökkelávó színe előtt egész estig s megkérdezték az Örökkelávót, mondván: Odalépjek-e újból harcra Benjámin fiaival, testvéremmel? Mondta az Örökkelávó: Vonuljatok ellene. **24** Közeledtek tehát Izraél fiai Benjámin fiai felé a második napon. **25** És kivonult eléről Benjámin Gibeából a második napon és földre terítettek Izraél fiai közül még tizennyolczezer embert, mind ezek kardrántók. **26** Ekkor fölmentek Izraél fiai mind és az egész nép és jöttek Bét-Élbe, sírtak és ott maradtak az Örökkelávó színe előtt és bőjtöltek ami napon egész estig; és bemutattak égő- és békeáldozatokat az Örökkelávó színe előtt. **27** S megkérdezték Izraél fiai az Örökkelávót – ott volt ugyanis az Isten szövetségének ládája ama napokban, **28** Pinechász, Eleázár, Áron fiának, ott állt előtte ami napokban – mondván: Kivonuljak-e újból harcra Benjámin testvérem fiai ellen, avagy abbahagyjam? Mondta az Örökkelávó: Vonuljatok, mert holnap kezdebe adom őt. **29** És elhelyezett Izraél lescsapatom Gibeá ellen köröskörül. **30** És fölvonultak Izraél fiai Benjámin fiai ellen a harmadik napon és sorakoztak Gibeá ellen, mint már kétszer. **31** Erre kivonultak Benjámin fiai a nép elejébe – elszakaszattak a várostól – és kezdetek eleseteket ejteni a nép közül mint már kétszer, az országutakon, melyeknek egyike fölmegy Bét-Ének, másika Gibeának, a mezősegen, mintegy harmincz embert Izraél közül. **32** És mondták Benjámin fiai: Megveretnek tőlünk mint első ízben! Izraél fiai pedig mondták: Hadd fassunk és szakasszuk el a várostól az országutakra. **33** Mind az Izraél emberei pedig fölkeltek helyükön és sorakoztak Báál-Támárban; Izraél lescsapata azonban előtört helyéből, Máará-Gébából, **34** és értek Gibeá átellenébe egész Izraélből válogatott emberek tízezernél és heves volt a csata; amazok pedig nem tudták, hogy hozzájuk ér a veszedelem. **35** És megverte az Örökkelávó Benjámint Izraél előtt és leterítettek Izraél fiai Benjámin közül ama napon huszonötözer és száz embert, mindezek kardrántók. **36** S látták Benjámin fiai, hogy megverettek. Helyet adtak Izraél emberei Benjáminnak, mert bíztak a lescsapatban, melyet elhelyeztek volt Gibeá ellen. **37** A lescsapat pedig sietett, rárontott Gibeára; s elhúzódott a lescsapat és megverte az egész várost a kard élével. **38** Azon megállapodásuk volt Izraél embereinek a lescsapattal, hogy erősen hagyják fölszállni a füstfelleget a városból. **39** És megfordultak Izraél emberei a csatában; Benjámin pedig kezdte venni Izraél embereit s elesett volt közük mintegy harmincz ember, mert mondták: Bizony véگképp megveretik előtünk, mint az előbbi csatában. **40** A füstfelleg azonban kezdett fölszállni a városból, egy füstoszlop; ekkor hátrafordult Benjámin és íme, ég felé szált az egész város égése – **41** Izraél emberei pedig megfordultak, s megrémültek Benjámin emberei, mert látták, hogy hozzájuk ért a veszedelem. **42** Megfordultak tehát Izraél emberei előtt a pusztá felé, de a csata utolérte őket; a városokból valókat is leterítették közöttük. **43** Bekerítették Benjámin,

üldözték őt, pihenő helyen letíporták, egészen Gibeával szemben napkelet felől. **44** És elesett Benjámin közül tizenyolczezer ember: mindezek vitéz férfiak. **45** Fordultak és megfutamodtak a pusztá felé a Rimmón sziklájáig és böngészve bennük, megöltek az országutakon ötezer embert; és nyomukban voltak Gideónig és levelek közülök kétezer embert. **46** Voltak tehát mind, a kik elestek Benjáminból ami napon: huszonötözer kardrántó férfiú; mindezek vitéz férfiak. **47** De hatszáz ember fordult és megfutamodott a pusztá felé a Rimmón sziklájáig; és maradtak Rimmón sziklájánál négy hónapig. **48** Izraél emberei pedig visszatértek Benjámin fiaihoz és levek a kard élével városostul, fériastul, barmostul, minden mit találtak; mind a városokat is, melyekre találtak, tűzbe borították.

21 Izraél emberei pedig megesküdtek volt Miczpában, mondván: Senki közülünk nem adja leányát nőül Benjáminnak. **2** És elment a nép Bét-Élbe és maradtak ott estig az Isten színe előtt; fölemlétek hangjukat és sírtak nagy sírással. **3** Mondták: Miért, Örökkelávó, Izraél Istene, történt ez Izraélben, hogy hiányozzék ma Izraélből egy törzs? **4** És volt másnap, korán fölkelt a nép, épített ott oltárt és bemutattak égő- és békeáldozatokat. **5** És mondták Izraél fiai: Ki az, aki nem jött föl a gyülekezetre mind az Izraél összes törzseiből az Örökkelávó elé? Mert nagy eskü volt az ellen, ki nem jött föl az Örökkelávó elé Miczpába, mondván: ölessék meg. **6** De megsajnálták Izraél fiai Benjámint, testvéreket; mondták: kivágatott ma egy törzs Izraélből. **7** Mit cselekedjünk velük, a megmaradtakkal, feleségek dolgában? Hiszen mi megesküdtünk az Örökkelávóra, hogy nem adunk nekik leányaink közül egyet sem feleségül. **8** Erre mondták: Melyik az Izraél törzsei közül, aki nem jött föl az Örökkelávó elé Miczpába? És íme, nem jött senki a táborba Jábés-Gileádból a gyülekezetre. **9** Megszámláltatta magát a nép, s íme, nem volt ott senki Jábés-Gileád lakosai közül. **10** Erre oda küldött a község tizenkétezer embert a vitézek közül; és megparancsolták nekik, mondván: Menjetek és verjétek le Jábés-Gileád lakosait a kard élével, a nőket is és a gyermekeket. **11** És ez az, a mit tegyek: minden férfiszemélyt meg minden asszonyt, ki ismer férfiúval való hálást, pusztítatok ki. **12** Találtak Jábés-Gileád lakosai között négy száz oly hajadon leányt, ki nem ismert férfiúval való hálást; és elvittek őket a táborba a Kanaán országában levő Sílóba. **13** Erre elküldött az egész község, beszéltek Benjámin fiaihoz, a kik Rimmón sziklájánál voltak és békét hirdettek nekik. **14** És visszatérített Benjámin amaz időben s adták nekik azon asszonyokat, kiket életben hagytak Jábés-Gileád asszonyai közül, de így sem voltak nekik elegen. **15** A nép pedig megsajnálta Benjáminent azért, hogy rést csinált az Örökkelávó Izraél törzsei között. **16** És mondták a község vénei: Mit cselekedjünk a megmaradtakkal a feleségek dolgában, minthogy asszony kipusztult Benjáminból? **17** Mondták: A megmenekülték birtoka Benjáminé, hogy egy törzs ne törültessék el Izraélből. **18** Mi pedig nem adhatunk nekik feleséget leányaink közül, mert megesküdtek Izraél fiai, mondván: átkozott, ki feleséget ad Benjáminnak. **19** És mondták: Íme, évről-évre, az Örökkelávó ünnepé van Sílóban, mely Bét-Éltől északra van napkeletre azon országúttól, mely fölmegy Bét-Éltől Sekhémbe és délre Lebónától. **20** Megparancsolták

tehát Benjámin fiainak, mondván: Menjetek és leselkedjetek a szőlők között; **21** majd láljátok, íme ha kijönnek Síló leányai körtánczot lejeni, akkor menjetek ki a szőlők közül és ragadjátok el magatoknak ki-ki az asszonyát Síló leányai közül, azután menjetek Benjámin országába. **22** És lészen, ha majd atyáik vagy testvéreik panaszra jönnek hozzánk, így szólunk majd hozzájuk: ajándékozzátok őket nekünk, mert nem szereztünk kinek-kinek asszonyt a háborúban; hiszen nem ti adtátok nekik, hogy mostanában bűnösök volnátok! **23** És úgy tettek Benjámin fiai: számukhoz képest vettek ugyanis feleségeket a tánczoló nők közül, kiket elraboltak; erre menten visszatértek birtokukba, fölépítették a városokat és laktak bennük. **24** És széjjelmentek onnan Izráél fiai abban az időben ki-ki törzséhez és családjához; és eltávoztak onnan ki-ki birtokába. **25** Azokban a napokban nem volt király Izráélben; ki-ki tette, a mi helyes volt szemeiben.

Ruth

1 Volt azon napokban, miődőn a bírák bíráskodtak, éhínség volt az országban. Ekkor ment egy férfi a Jehúdabeli Bé-Léchemből, hogy tartózkodjék Móáb mezőségén, ő és felesége és két fia. **2** A férfinak neve pedig Elímélekh s feleségenek neve Noémi, s két fiának neve Machlón és Kiljón, Efrábeliek, a Jehúdabeli Bé-Léchemből. Elérkeztek Móáb mezőségére és ott maradtak. **3** S meghalt Elímélekh, Noémi férje; s hátramaradt ő és két fia. **4** És vettek maguknak móabita feleségeket, az egyiknek neve Orpa volt, s a másiknak neve Rúth; és laktak ott mint egy tiz évig. **5** És meghaltak ők is mindenketten, Machlón és Kiljón; s hátramaradt az asszony két gyermeké és férje nélkül. **6** Erre felkelt ő meg menyei és visszatért Móáb mezőségéről; mert azt hallotta Móáb mezőségén, hogy gondolt az Örökkévaló az ő népére, adván nekik kenyeret. **7** S elment a helyről, ahol volt, és két menye ő vele; és mentek az úton, hogy visszatérne Jehúda országába. **8** Ekkor mondta Noémi két menyének: Menjetek, térijetek vissza, ki-ki az ő anyja házába; tegyen veletek az Örökkévaló szeretetet, amint ti tettek az elholtakkal és én velem. **9** Adja nektek az Örökkévaló, hogy nyugalmat találjatok, ki-ki a férje házában! S megcsökolta őket, s fölemték hangjukat és sírtak. **10** És mondta neki: Inkább veled térünk vissza a te népedhez. **11** Mondta Noémi: Térijetek vissza, leányaim, mért jönnétek velem? Vannak-e még fiuk az én méhemberben, hogy nektek férjeitek lehetnének? **12** Térijetek vissza, leányaim, menjetek, mert öregebb vagyok, semhogyan férjé lehetnék. Mert ha mondanám: van reménységem, még az éjjel is férjé lennék és fiakat is szülnék: **13** vajon azért várnátok-e, míg megnőnek, azért elzárkóznátok-e, hogy férjé ne legyetek? Nem, leányaim! Mert keserűségem van nagyon, inkább mint nektek, mert ellenem fordult az Örökkévaló keze. **14** Erre felelmelték hangjukat és sírtak sokáig; s megcsökolta Orpa az ő napát, Rúth pedig ragaszkodott hozzá. **15** És mondta: Íme visszatért sógorasszonyod az ő néphez és istenéhez; térij vissza sógorasszonyod után! **16** Mondta Rúth: Ne unszol engem, hogy elhagyjalak, visszatérve mellőled; mert ahová te mész, megyek én s ahol meghálsz, hálók meg én, néped az én népem, istened az én istenem; **17** ahol meghálsz te, halok meg én és ott akarok eltemetve lenni. Úgy tegyen velem az Örökkévaló és úgy folytassa, csak a halál választ el tőled engemet. **18** Midőn láttá, hogy erősködik vele menni, felhagyott azzal, hogy hozzá beszéljen. **19** Mentek tehát ketten, míglent elérkeztek Bé-Léchembe. S történt, midőn elérkeztek Bé-Léchembe, felzúdult miattuk az egész város, és mondta a nők: ez-a Noémi? **20** És szólt hozzájuk: Ne hívjatok engem Noéminak, hívjatok engem Márának, mert keserűséggel illetett engem a Mindenható nagyon; **21** én teljesen mentem el innen és üresen hozott vissza az Örökkévaló; miért hívtok engem Noéminak, holott az Örökkévaló vallott ellenem és a Mindenható rosszal illetett engem! **22** Így tért vissza Noémi meg a menye, a móabita Rúth ő vele, visszatérvén Móáb mezőségéről; s ők elérkeztek Bé-Léchembe az ápaaratás kezdetén.

2 Noéminak pedig volt egy rokona a férjéről, egy derék vitéz férfi, Elímélekh családjából, s neve Bóáz. **2** És szólt a móabita Rúth Noémihoz: Hadd megnyek, kérlek, a mezőre, és hadd szedek kalászokat olyan után, akinek szemében kegyet találók. Mondta neki: menj leányom! **3** Ment tehát, odaért és szedegetett a mezőn az aratók után; s történetesen úgy esik vele, hogy az egy telke volt Bóaz mezejének, aki Elímélekh családjából való volt. **4** S íme Bóáz jött Bé-Léchemből és mondta az aratóknak: Az Örökkévaló veletek! Mondták neki: Áldjon meg az Örökkévaló! **5** És mondta Bóáz a legényének, aki felügyelt az aratók fölött: Kié ez a leány? **6** Felelt a legény, aki felügyelt az aratók fölött s mondta: Móabita leány az, aki visszatért Noémival Móáb mezőségéről; **7** mondta ugyanis: hadd szedegetek, kérlek, és gyűjtsek a kévék között az aratók után, el is jött és maradt reggel óta mostanáig; csak keveset tartózkodik a házban. **8** Erre szólt Bóáz Rúthhoz: Nemde hallottad leányom, ne menj más mezőre szedni, s ne is távozz el innen, hanem itt csatlakozzál az én leányzóimhoz. **9** Szemeid azon mezőn legyenek, melyet aratnak, s menj utánuk; nemde megparancsoltam a legényeknek, hogy ne bántsanak téged; s ha szomjúzol, menj az edényekhez és igyál abból, amit merítenek a legények. **10** És arczára vetette magát és földre borult és szólt hozzá: Miért találtam kegyet szemeidben, hogy ismersz engem, holott idegen vagyok? **11** Felelt Bóáz és mondta neki: Jól megmondták nekem mindazt, amit cselekedtél napaddal férjed halála után, elhagyad ugyanis atyádat és anyádat meg szülőföldedet és mentél oly népehez, melyet nem ismertél tegnap, tegnapelőtt. **12** Fizesse meg az Örökkévaló cselekedetet s legyen jutalmad teljes az Örökkévaló, Izráel Istene részéről, akihez jöttél, szármayai alá menedéket keresni. **13** Mondta: Találjak kegyet a te szemedben, uram! Mert megvigasztáltál és szívére beszélítél szolgálódnak, holott olyan sem vagyok, mint egyike a te szolgálódnak. **14** És mondta neki Bóáz az evés idején: Lépj ide s egyél a kenyérből és mártsd be falatodat az eczetbe. Leült tehát az aratók oldalán; oda nyújtott neki pörkölt gabonaszemet, evett, jöllakott és még hagyott is. **15** Erre fölkelt szedegetni; s megparancsolta Bóáz a legényeinek, mondván: a kévék közt is szedegethet ne szégyenítétek meg; **16** ki is huzogathattok számára a csomókból, hogy elhagyjátok, ő meg felszedje, s ne dorgáljátok őt! **17** És szedegetett a mezőn egész estig, s kiverte azt, amit szedegett, s lett mintegy éffányi árpa. **18** Fölvette és bement a városba, s láttá a napa azt, amit szedegett; erre elővette és oda adta neki azt, amit meghagyott jöllakta után. **19** S mondta neki az ő napa: Hol szedegettél ma s hol dolgoztál? Áldott legyen, aki tekintettel volt reád! Ekkor tudtára adta napának, hogy kinél dolgozott s mondta: a férfi neve, kinél ma dolgoztam, Bóáz. **20** S mondta Noémi a menyének: Áldott legyen ő az Örökkévalótól, hogy nem hagya el szeretetét az élők iránt és a holtak iránt! S mondta neki Noémi: Közel áll hozzáink a férfi, ronkonaink közül való. **21** És szólt a móabita Rúth: Söt így szólt hozzáim: az én cselédeimhez csatlakozzál, míg el nem végezték az én egész aratásomat. **22** És szólt Noémi menyéhez Rúthhoz: Jó az, leányom, hogy kimész az ő szolgálójával s ne érjenek téged más mezőn. **23** Csatlakozott tehát Bóáz szolgálójához, hogy szedegessen, míg

nem vége volt az árpaaratásnak és a búzaaratásnak. Lakott pedig az ő napával.

3 S mondta neki Noémi, az ő napa: leányom, ne keressek e neked nyugvó helyet, hogy jó dolgod legyen? **2** Most hát, nemde rokonunk, Bóáz, ainek szolgálóival együtt voltál, íme ő árpát szór a szérün az éjjel. **3** Mosakodjál tehát és kend meg magadat és vedd fel magadra ruháidat, menj le a szérüre, de észre ne vétesd magad a férfiú által, míg nem végezte evését és ivását. **4** És lészen mikor lefekszik, tudd meg a helyet, ahol fekszik, menj oda, takard fel lábai helyét és feküdj le; ő majd megmondja neked, hogy mit cselekedjél. **5** Szót hozzá: Mindazt, amit nemek mondasz, megcselekszem. **6** Ekkor lement a szérüre és cselekedett, mind aszerint, amint parancsolta neki a napa. **7** Bóáz evert és ivott és szíve vidám volt; s odament, hogy lefeküdjék az asztag szélén. Ő meg odament titkon, feltakarta lábai helyét és lefeküdt. **8** Volt pedig éjfélkor, felriadt a férfiu, félrehajolt és íme egy asszony fekszik lábainál. **9** És mondta: Ki vagy? Mondta: Én Rúth vagyok, a te szolgálód, terítsd ki ruhád szárnyait a te szolgálódra, mert te rokon vagy. **10** És mondta: Áldott légy az Örökkévalótól, leányom! Jobban cselekedtél ez utóbbi szereteteddel, mint az elsővel: hogy nem jártál az ifjak után, akár szegény, akár gazdag. **11** Most tehát, leányom, ne félj, mindazt, amit mondasz, megteszem neked, mert tudja népem egész kapuja, hogy derék asszony vagy. **12** S mert, bár valóban úgy van, hogy rokon vagyok, mégis van nálamnál közelebbi rokon. **13** Hálj itt az éjjel; s lészen reggel, ha megváltani akar, jó, váltson meg; ha pedig nem kíván megváltani, megváltalak én, él az Örökkévaló! Feküdj reggelig. **14** És feküdt lábainál reggelig és fölkelt, mielőtt felismerhetné egyik ember a másikat. Amaz ugyanis mondta ki ne tudódjék, hogy asszony jött a szérüre. **15** És mondta: Add ide a palástot, mely rajtad van s fogd meg. Megfogta, ő pedig lemért hat mérő árpát, reá tette és bement a városba. **16** Eljött az ő napához, s ez mondta: Hogy vagy leányom? S tudtára adta neki mindazt, amit cselekedett vele a férfiú. **17** S mondta: Ezt a hat mérő árpát adta nekem, mert így szólt hozzám: ne menj üresen a te napádhoz. **18** Ekkor mondta: Maradj, leányom, míg meg nem tudod, miképen dől el a dolog; mert nem fog nyugodni a férfiu, míg ma be nem végezte a dolgot.

4 Bóáz pedig fölment a kapuba s leült ott; s íme arra ment a rokon, kiről beszél Bóáz. S mondta: Térj be, ülj itt le, ez meg ez! Betért és leült. **2** Erre vett tíz embert a város vénei közül s mondta: Üljjetek le itt! S leülték. **3** S mondta a rokonnak: Azon mezőtelket, mely testvérünké Elímélekhe volt, eladtva Noémi, aki visszajött Móáb mezősegéről. **4** Én pedig azt mondtam, kinyilvánítom előttem, mondván: vedd meg az itt ülők előtt és népem vénei előtt; ha meg akarod váltani, váltsd meg, s ha nem váltod meg, add tudtomra, hogy tudjam, mert nincs rajtad kívül, aki megváltaná, én pedig utánad következem. Mondta: Én megváltom. **5** S mondta Bóáz: amely napon megveszed a mezőt Noémi kezéből, a móabita Rúthtól, az elhaltnak feleségétől is megvetted, hogy fentartsad az elhaltnak nevét az ő birtokán. **6** Erre mondta a rokon: Nem válthatom meg magamnak, nehogy megrontsam birtokomat; váltsd meg te magadhak az általam

megváltandót, mert én nem válthatom meg. **7** Ez volt pedig azelőtt a szokás Izraélben a megváltásnál s a cserénél, bármily dolog megerősítésére: lehúzta egyik a saruját és odaadta a másikának; az volt a bizonyoság Izraélben. **8** S mondta a rokon Bóáznak: Vedd meg magadnak. És lehúzta saruját. **9** Ekkor mondta Bóáz a vénnek és az egész népnek: Tanúk vagyok ma, hogy megvettem mindazt, ami Elímélek volt s minden, ami Kiljón és Machlón volt, Noémi kezéből; **10** s a móabita Rúthot is, Machlón feleségét, megvettem magamnak feleségül, hogy fentartsam az elhaltnak nevét az ő birtokán, nehogy kiirtassék az elhaltnak neve a testvérei közül és helyiségeinek kapujából: tanúk vagyok ma! **11** És mondta az egész nép, mely a kapuban volt meg a vénnek: Tanúk! Tegye az Örökkévaló az asszonyt, aki bemegy a házadba olyanná, mint Ráchel és Léa, akik fölépítették ketten Izraél házát; s végezz derekasat Efrában, s adj nevet Bét-Léchemben! **12** S legyen házad olyan, mint Pérecz háza, akit Támar szült Jehúdának, azon magzatból, melyet ad majd neked az Örökkévaló e leánytól. **13** És elvette Bóáz Rúthot, lett neki feleségül, s bement hozzá; és adott neki az Örökkévaló terhességet és fiut szült. **14** És szóltak az asszonyok Noémihoz: Áldva legyen az Örökkévaló, aki ma nem engedett téged maradnod vérrokon nélkül, s legyen neki neve Izráelben; **15** s legyen számodra léleküdítőnek és hogy táplálja vénségedet, mert menyed, ki szeret téged, szülte őt, az, aki jobb neked hétfiunál. **16** És vette Noémi a gyermeket, ölébe tette és lett neki nevelőanyjává. **17** És adtak neki a szomszédnők nevet, mondván: fiu született Noémínak; és így nevezték őt: Óbéd. Az Jísájnak, Dávid atyának az atya. **18** És ezek Pérecz nemzetiségei: Pérecz nemzette Checzrónt; **19** s Checzrón nemzette Rámot, és Rám nemzette Amminádábot; **20** s Amminádáb nemzette Nachsánt, és Nachsón nemzette Szalmont; **21** s Szalmón nemzette Bóázt, és Boáz nemzette Óbédöt; **22** s Óbéd nemzette Jísájt, Jisáj pedig nemzette Dávidot.

1 Sámuél

1 Volt egy ember Rámátájim Czófimból, Efraim hegységből, neve Elkána, Jeráchám fia, Ellhú fia, Tóchú fia, Czúf fia, Efraimbeli. **2** Annak volt két felesége, az egyiknek neve Channa s a másiknak neve Peninna; Peninnának voltak gyermekei, Channának pedig nem voltak gyermekei. **3** Évről-évre ama férfiú fölment a városából, hogy leboruljon és áldozzon az Örökkévalónak, a Seregek urának Sílóban; ott volt Éli két fia, Chofri és Pínechász, mint papjai az Örökkévalónak. **4** S történt, amely napon áldozott Elkána, addot feleségének, Peninnának és annak minden fiának és leányának részeket; **5** Channának pedig egy kiváló részt adott, mert Channát szerette; de az Örökkévaló elzártja a méhét. **6** Bosszantotta is vétélytársa bosszantással azért, hogy felbőszítse, mivel elzártta az Örökkévaló a méhét. **7** S így tett esztendőről-esztendőre: valahányszor fölment az Örökkévaló házába, megannyiszor bosszantotta; ő meg sírt és nem evett. **8** Ekkor mondta neki férje Elkána: Channa, miért sírsz és miért nem eszel és miért szomorú a szíved? Nem jobb vagyok-e neked tiz fiúnál is? **9** S fölkelt Channa, miután ettek Sílóban és miután ittak – Éli pap éppen a széken ült az Örökkévaló templomában az ajtófénél – **10** ő pedig elkeseredett lelkű volt, imádkozott az Örökkévalóhoz és sírva sírt. **11** És fogadást tett és mondta: Örökkévaló, seregek ura, ha rátekintesz szolgálód nyomorára, megemlékezel rólam és nem felejted el szolgálódat és majd adsz a szolgálódnak férfimagzatot: akkor odaadom őt az Örökkévalónak életének minden napjaira, és borotva nem éri fejét. **12** És történt, midőn sokat imádkozott az Örökkévaló előtt, Éli pedig megfigyelte a száját, **13** ő meg, Channa, szívében beszélt, csupán ajkai mozogtak, de hangja nem hallatszott, azért Éli részegnek gondolta. **14** És szólt hozzá Éli: Meddig fogsz részegeskedni? Távolíts el magadtól borodat! **15** Felelt Channa és mondta: Nem, uram, nehéz lelkű asszony vagyok én, bort pedig meg részegítő italt nem ittam, hanem kiöntöttem lelkemet az Örökkévaló előtt. **16** Ne tartsd szolgálódat alávaló nőnek, mert panaszom és bánatom teljéből beszéltem idáig. **17** Felelt Éli és mondta: Menj békével! Izrael Istene pedig adja meg kéréssel, melyet kértél tőle. **18** Mondta: Találjon szolgálód kegyet szemeidben! Erre elment az asszony az útjára, evett és nem volt többé bánatos arca. **19** Fölkeltek korán reggel és leborultak az Örökkévaló előtt, erre visszatértek és megtértek házukba Rámába. Megismerte Elkána a feleségét, Channát, és megemlékezett róla az Örökkévaló. **20** És volt a napok fordultakor, várandós lett Channa és szült fiút; s nevezte őt Sámuelt: mert az Örökkévalótól kértem őt. **21** S fölment a férfi Elkána meg az egész háza, hogy áldozza az Örökkévalónak az évi áldozatot és fogadását. **22** Channa pedig nem ment fől, mert mondta férjének: Míg elválasztatik a fiú, akkor majd elviszem, hogy megijelenjék az Örökkévaló színe előtt és ott maradjon örökre. **23** Mondta neki férje Elkána: Tedd, ami jónak tetszik szemeidben, maradj, míg őt elválasztottad, csakhogy megtartsa az Örökkévaló az igéjét. És maradt az asszony és szoptatta az ő fiát, míg elválasztotta. **24** S fölvitte magával, miután elválasztotta, három tulokkal, egy éfa liszttel és

egy tömlő borral, és bevitte őt az Örökkévaló házába Sílóba; a fiú még fiatal volt. **25** Levágták a tulcot és bevitték a fiút Élihez. **26** Mondta: Kérem uram, lelked életére, uram, én vagyok az asszony, aki által mellettesd e helyütt, imádkozva az Örökkévalóhoz. **27** Ezért a fiút imádkoztam: megadta nekem az Örökkévaló kérésem, melyet tőle kértem. **28** Tehát én is felajánlottam őt az Örökkévalónak: mind a napokon, amíg csak lesz, fel van ő ajánlva az Örökkévalónak. És leborult ott az Örökkévaló előtt.

2 Ekkor imádkozott Channa és mondta: Ujjong szívem az Örökkévalóban, emelkedik szarvam az Örökkévaló által; tágra nyílik szám ellenségeim ellen, mert örvendek segítségedben. **2** Nincs szent, mint az Örökkévaló, mert nincs senki kívüled; és nincs szirt, mint Istenünk. **3** Ne sokat beszéljetek fennhéjávza, fennhéjávza, ne jöjjön kemény szó a szátokból! Mert tudás Istene az Örökkévaló s meg vannak szabva az ő tettei. **4** Hősöknek íja megtörök, a gyengéket pedig erő övezeti. **5** Jóllakottak kenyérért szegődnek, s az éhesek megszűnnék éhezni; míg hetet szül a magtalan, elfonnyad a sok gyermekü. **6** Az Örökkévaló ől és életét, sírba dönt és fölöz; (**Sheol h7585**) **7** az Örökkévaló szegényít és gázdagít, lealáz s fől is emel. **8** Föltámasztja porból a szegényt, szemétből fölemeli a szűkölködőt, hogy ültesse a nemesek mellé és a tisztelet székét bírassa velük. Mert az Örökkévaló a föld oszlopai és rájuk helyezte a világot. **9** Jámborainak lábat megőrzi, s a gonoszok sötétségben enyésznak; mert nem erővel győz az ember! **10** Az Örökkévaló – megtörnek akik küzdenek ellene, rájuk dörög az egekben; az Örökkévaló itél a föld végei fölött, hogy hatalmat adjon királyának, s fölemelje fölkentjének szaruját. **11** S elment Elkána Rámába házához; a fiú pedig szolgálta az Örökkévalót Éli pap előtt. **12** Éli fiai alávaló emberek voltak, nem ismerték az Örökkévalót. **13** A papok eljárása ugyanis a néppel: bárki áldozatot mutatott be, jött a papnak legénye, mikor főzték a húst, háromfogú villával a kezében; **14** és beleszűrt a medencébe, vagy az üstbe, vagy a bögrébe, vagy a fazékba: mind amit fölözött a villa, elvitte azt a pap; így tettek egész Izraellel, akit oda, Sílóba mentek. **15** Sőt még mielőtt elfüstöltötték a zsiradékot, eljött a papnak legénye és mondta az áldozó embernek: Adj húst, hogy megsüssék a papnak; nem fogad el tőled főt húst, hanem csak nyerset! **16** Ha így szólt hozzá az ember: Azonnal elfüstöltöttek a zsiradékot, akkor végy magadnak, amint kívánja a lelked, – azt mondta: Nem, hanem most adj; ha pedig nem, veszek erővel! **17** S igen nagy volt az ifjak vétke az Örökkévaló előtt, mert megvetették az emberek az Örökkévaló áldozatát. **18** Sámuél pedig szolgált az Örökkévaló színe előtt, mint fiú lenéződdal övezve. **19** És kis köpenyt készített neki anyja és fölvitte neki évről évre, mikor fölment férjével, áldozni az évi áldozatot. **20** Ilyenkor megáldotta Éli Elkánát és feleségét és mondta: Adj nekzed az Örökkévaló magzatot ez asszonytól azon följánlás helyett, melyet, följánlott az Örökkévalónak. Erre elmentek hazájába. **21** Csakugyan gondolt az Örökkévaló Channára; várandós lett és szült három fiút és két leányt. És felnőtt a fiú Sámuél az Örökkévaló mellett. **22** Éli pedig nagyon öreg volt; hallotta mindazt, amit tesznek fiai egész Izraellel és

hogy hálnak az asszonyokkal, akik odasereglettek a találkozás sátorának bejáratához. 23 És mondta nekik: Miért tesztek ily dolgokat, amely gonosz dolgaitokat hallom ez egész néptől. 24 Ne fiaim! Mert nem jó a hír, melyet hallok, ahogy terjeszti az Örökkévaló népe. 25 Ha ember ember ellen vét, ítéli a bíró, de ha az Örökkévaló ellen vét az ember, ki szerez ítéletet neki? De nem hallgattak atyuk szavára, mert az Örökkévaló meg akarta őket ölni. 26 A fiú Sámuel egyre nagyobb és jobb lett, az Örökkévaló előtt is, és az emberek előtt is. 27 Jött az Isten embere Élihez és szólt hozzá: Így szól az Örökkévaló: Úgy-e megnyilatkoztam atyád háza előtt, mikor Egyiptomban voltak Fáraó házában! 28 Kiválasztottam őt magannak mind az Izrael törzsei közül papnak, hogy fölmenjen oltáromra, hogy füstölögtenessen füstölolszert és viseljen éfódöt előttem; s adtam atyád házának Izrael fiainak mind a tűzáldozatait. 29 Miért tiporjátok vágóáldozatomat és lisztáldozatomat, melyet elrendeltem a. szentély számára? Jobban tisztelelt fiaidat nálam, hízlalván magatokat Izrael népem minden áldozatának zsengéjéből! 30 Azért, úgymond az Örökkévaló, Izrael Istene, azt mondtam volt, házad és atyád háza majd járnak előttem örökké; de most, úgymond az Örökkévaló, távol legyen az tőlem! Mert tiszteleimet tisztelelem, megvetőim pedig megalacsonylak. 31 Íme napok jönnek, és levágom karodat és atyád házának karját, hogy öreg ne legyen házadban. 32 És majd látsz vetélytársat a szentélyben mindazzal, amit jót tesz Izraellel; és öreg nem lesz házadban sohasem. 33 De nem mindenkit írtok ki közüled oltárom mellől, szemded elepesztésére és lelked elcsügesztésére; de házadnak minden szaporulása férfikorban fog meghalni. 34 Ez legyen számodra a jel, mely bekövetkezik két fiadon, Chofnín és Pínechászon: ugyanegy napon halnak meg mindenketten. 35 Támasztok majd magannak hűséges papot, aszerint, amint szívember és lelkembén van, fog cselekedni; és építék neki hűséges házat, és járni fog az én főlkentem előtt minden időben. 36 És lesz, akárki megmarad házadban, eljön leborulni előtte egy ezüst fillérét és egy cipő kenyérét, és azt mondja: fogadj be engem a papi teendők egyikére, hogy ehessem egy darab kenyeret.

3 A fiú Sámuel pedig szolgálta az Örökkévalót Éli előtt; az Örökkévaló szava pedig ritka volt ama napokban, látomás nem volt elterjedve. 2 És volt valamely napon, Éli feküdt a helyén, szemei kezdtek elhomályosodni, látni sem tudott; 3 Isten mécsese pedig még nem aludt ki. Sámuel meg feküdt az Örökkévaló templomában, ahol Isten látája volt. 4 És szólította az Örökkévaló Sámuelét; mondta: Itt vagyok. 5 Odafutott Élihez és mondta: Itt vagyok, mert szólítottál engem. Mondta: Nem szólítottalak, feküdj le újra; ment és lefeküdt. 6 És ismét szólította az Örökkévaló Sámuelét; erre fölkelt Sámuel, Élihez ment és mondta: Itt vagyok, mert szólítottál engem. Mondta: Nem szólítottalak fiam, feküdj le újra. 7 Sámuel pedig még nem ismerte az Örökkévalót, még nem nyilatkozott meg neki az Örökkévaló igéje. 8 És ismét szólította az Örökkévaló Sámuel, harmadszor; erre fölkelt, Élihez ment és mondta: Itt vagyok, mert szólítottál engem. Ekkor megérte Éli, hogy az Örökkévaló szólítja a fiút. 9 Mondta tehát Éli Sámuelnek: Menj, feküdj le; és lesz, ha szólít téged, akkor mondjad: beszélj, Örökkévaló,

mert hallja a szolgád. És ment Sámuel és lefeküdt helyére. 10 S eljött az Örökkévaló, odaállt és szólította, mint már több ízben: Sámuel, Sámuel. Mondta Sámuel Beszélj, mert hallja a te szolgád. 11 És szólt az Örökkévaló Sámuelhez: Íme, én cselekszem oly dolgot Izraelben, hogy bárki hallja, megcsendül a két füle. 12 Ama napon teljesítem Élin mindazt, amit beszéltem házárol, kezdve és végezte. 13 Kijelentem neki, hogy ítéletet tartok háza fölött örökre, ama bún miatt, hogy tudta, hogy fiai átkot vonnak magukra, de nem feddte meg őket. 14 Azért tehát megesküdtem Éli házáról: Nem jut engesztelés Éli háza bűnének, sem vágóáldozattal, sem lisztáldozattal, soha sem. 15 És feküdt Sámuel reggelig, akkor kinyitotta az Örökkévaló házának ajtajait; Sámuel pedig felt Élinek megmondani a látomást. 16 És hívta Éli Sámuelét és mondta: Sámuel fiam! Mondta: Itt vagyok. 17 És mondta: Mi az az ige, melyet szólt hozzád? Ne titkold el, kérlek, előttem. Úgy tegyen veled az Isten és úgy folytassa, ha eltitkolsz előttem valamit mind azon igéből, melyet hozzád szólt. 18 Erre megmondta neki Sámuel mind a dolgokat s nem titkolta el előtte. Mondta: Ó az Örökkévaló, ami jónak tetszik szemeiben, azt tegye. 19 Felnőtt Sámuel és az Örökkévaló vele volt és nem ejtett el mind a szavaiból semmit a földre. 20 És megtudta egész Izrael Dántól Beér-Sebáig, hogy hűséges Sámuel mint az Örökkévalónak prófétája. 21 Továbbra is megjelent az Örökkévaló Sílóban, mert megnyilatkozott az Örökkévaló Sámuelnek Sílóban az Örökkévaló igéjével.

4 És lett Sámuel szava egész Izraelé. S kivonult Izrael háborúra a filiszteusok ellen és taboroztak Ében-Háézer mellett, a filiszteusok pedig taboroztak Afékban. 2 Sorakoztak a filiszteusok Izrael ellen, megindult a csata és megveretett Izrael a filiszteusok előtt; s levek a harctéren, a mezőn, mintegy négyezer embert. 3 Erre bement a nép a taborba és mondta Izrael vénei: Miért vert meg ma bennünket az Örökkévaló a filiszteusok előtt? Hadd vegyük magunkhoz Sílóból az Örökkévaló szövetségének látáját, hogy jöjjön közibénk és segítsen meg ellenünk kezéből. 4 S küldött a nép Sílóba és elvittek onnan szövetsége látáját az Örökkévalónak, a Seregek urának, aki székel a kerubok fölött; és ott volt Éli két fia az Isten szövetségének látája mellett: Chofni és Pínechász. 5 És volt, amint megjött az Örökkévaló szövetségének látája a taborba, riadt egész Izrael nagy riadással, és zúgott bele a föld. 6 Midőn hallották a filiszteusok a riadás hangját, mondta: Mi ennek a nagy riadásnak a hangja a hébrekek taborában? És megtudták, hogy az Örökkévaló látája jött meg a taborba. 7 Ekkor megfélmettek a filiszteusok, mert mondta: Isten jött a taborba! És mondta: Jaj nekünk, mert nem volt ilyesmi tegnap tegnapelőtt; 8 jaj nekünk, ki ment meg bennünket e hatalmas isten kezéből? Ez az az isten, aki megverte Egyiptomot minden csapással a pusztában. 9 Bátorodjatok és legyeket férfiak, filiszteusok, nehogy szolgájatok a hébrekeknek, amint ők nektek szolgáltak; legyeket hát férfiak és harcoljatok! 10 Harcoltak a filiszteusok, megveretett Izrael, és megfutamodtak kiki sátraihoz; és igen nagy volt a vereség, elesett Izraelből harmincezer gyalogos. 11 Isten látája pedig elvétette Éli két fia meghalt, Chofni és Pínechász. 12 S futott egy Benjáminbeli ember a

csatátről és ugyanaznap eljutott Sílóba, ruhái megszaghatva és föld a fején. 13 Odajutott és íme, Éli ül a széken, az út oldalán várakozva, mert szíve remegésben volt Isten látójára miatt. Az ember pedig odaért, hogy hírt mondjon a városban, és jávészékelte az egész város. 14 Midón meghallotta Éli a jájkiáltás hangját, mondta: Mi ennek a zúgásnak hangja? Az ember pedig sietett, eljött és hírt mondott Élinek. 15 Éli kilencvennyolc éves volt, szemei merevek voltak és nem tudott látni. 16 És szólt az ember Élihez: Én vagyok az, ki jött a csatátről, én ugyanis ma a csatátről futamodtam meg. Mondta: Hogyan történt a dolog, fiam? 17 Felelt a hírmondó és mondta: Megfutamodott Izrael a filiszteusok előtt és nagy vereség is volt a nép között; két fiad is meghalt, Chofni és Pínechász, és Isten látjára elvétetett. 18 És volt, amint megemlíttette az Isten látóját, hanyatt esett a székről, a kapu oldala mellett, nyakcsontját szegte és meghalt, mert öreg volt a férfiú és nehéz, Ő bírája volt Izraelnek negyven évig. 19 Menye pedig, Pínechász felesége várandós volt, szüléshez közel, s meghallotta a hírt az Isten látójának elvételéről és hogy meghalt apja és férje; ekkor legörnyedt és szült, mert túltak benne a fájdalmai. 20 S mikor haldoklófélben volt, szólták a mellette álló nők: Ne félj, mert fiút szültél. De nem felelt és nem hajtotta rá szívét. 21 És így nevezte a fiút: Í-Kábód, mondván: Elkölözött a dicsőség Izraelből – Isten látójának elvétele miatt, meg apja és férje miatt. 22 Mondta ugyanis: Elkölözött a dicsőség Izraelből, mert elvétetett Isten látjára.

5 A filiszteusok pedig elvették az Isten látóját és vitték Ében-Háézerből Asdódba. 2 S vették a filiszteusok az Isten látóját és bevitték a Dágón házába és oda állították Dágón mellé. 3 Másnap korán fölkeltek az Asdóbeliek s íme Dágón arccal a földre esett az Örökkévaló látjára előtt; s vették Dágont és visszatettek helyére. 4 Midón azonban másnap fölkeltek korán reggel, íme Dágón arccal a földre esett az Örökkévaló látjára előtt; Dágón feje pedig és két keze töve levágva a küszöbön, csak Dágón teste maradt helyén. 5 Azért nem lépnek Dágón papjai és minden, akit bemennek Dágón házába, a Dágón küszöbérre Asdóban mind e mai napig. 6 Ekkor ránehezedett az Örökkévaló keze az Asdóbeliekre és pusztította őket; megvervén őket kelésekkel, Asdót és határait. 7 Midón látták Asdód emberei, hogy így van, azt mondta: Ne maradjon Izrael Istenének látjára nálunk, mert kemény volt a keze rajtunk és Dágón istenünkön. 8 És küldtek és összegyűjtötték mind a filiszteusok fejedelemre magukhoz és mondta: Mit tegyünk Izrael Istenének látójával? Mondta: Gátba vitessék át Izrael Istenének látjára. Átvíték tehát Izrael Istenének látóját. 9 S volt, miután átvíték azt, rajta volt az Örökkévaló keze a városon igen nagy megzavarással; megverte ugyanis a város embereit, aprajától nagyjáig: kiütöttek rajtuk kelések. 10 Ekkor elküldtétek Isten látóját Ekrónba; s volt, amint Ekrónba jutott Isten látjára, jávészékeltek az Ekrónbeliek, mondván: Áthozták hozzáim Izrael Istenének látjáját, hogy megöljön engem és népemet. 11 Erre küldtek, összegyűjtötték mind a filiszteusok fejedelemre és mondta: Küldjétek el Izrael Istenének látjáját, Hogy visszatérjen helyére, és meg ne öljön engem és népemet. Mert halálos zavar volt az egész városban: nagyon nehéz volt ott Isten keze. 12

Azon emberek is, akik nem haltak meg, megverettek kelésekkel; s fölszállt a város jájkiáltása ég felé.

6 És volt az Örökkévaló látjára a filiszteusok földjén héthónapig. 2 Ekkor szóltották a filiszteusok a papokat és a varázslókat, mondván: Mit tegyünk az Örökkévaló látójával? Tudassátok velünk, miképpen küldjük el helyére? 3 Mondta: Ha elkülditek Izrael Istenének látjáját, ne küldjétek azt el üresen, hanem rójatok le neki bűnaldozatot; akkor meggyógyultok és tudva lesz előttemek, miért nem távozik a keze rólatok. 4 És mondta: Mi az a bűnaldozat, amelyet lerójunk neki? Mondta: A filiszteusok fejedelemei száma szerint öt arany kelés és öt arany egér; mert ugyanegy csapás van mindenjáratokon és fejedelemeiken. 5 Készítétek tehát képeit keléseiteknek és képeit egereiteknek, melyek pusztítják az országot, és adjatok Izrael Istenének tiszteletet; talán megkönyebbíti kezét rajtak és isteneiteken és országtokon. 6 Minek is keményítenétek meg szíveteket, valamint megkeményítették Egyiptom és Fárao az ő szívüket? Nemde, amidőn hatalmat művelt rajtuk, elbocsátották őket és elmentek. 7 Most tehát vegyetek, készítsetek egy új szekeret és két szoptatós tehenet, melyeken nem volt még járom; fogjátok be a teheneket a szekérbe, de hajtsátok vissza borjaikat möglük a házba. 8 Vegyétek az Örökkévaló látjáját és tegyétek azt a szekérre, az aranytárgyat pedig, melyeket leróttok neki bűnaldozatul, helyezzétek el szekrényben az oldalán; s küldjétek el és menjen. 9 S nézzétek, ha határanak meg fől, Bét-Sémesnek, ő hozta ránk ezt a nagy veszedelmet; ha, pedig nem, akkor tudjuk, hogy nem az ő keze ért bennünket: véletlen az, mely velünk történt. 10 És így tettek az emberek: vettek két szoptatós tehenet és befogták a szekérbe; borjaikat pedig elzárták a házban. 11 És ráhelyezték az Örökkévaló látjáját a szekrére, meg a szekrényt és az arany egereket és kelések köréit. 12 A tehenek egenest mentek az úton, Bét-Sémesnek, azon egy országúton mentek, egyre bőgve és nem térték le sem jobbra, sem balra; a filiszteusok fejedelemi pedig mentek utánuk Bét-Sémes határáig. 13 A Bét-Sémesbeliek épen tartották a búzaaratást a völgyben; fölemték szemeiket, meglátták a látát és örültek, hogy látták. 14 A szekér pedig eljutott a Bét-Sémesbeli Józsuanak mezejére és megállt ott; ott pedig nagy kő volt. Ekkor széthasogatták a szekér fát, a teheneket pedig bemutatták égoaldozatul az Örökkévalónak. 15 A levíték leverték az Örökkévaló látjáját meg a mellette levő szekrényt, amelyben az aranytárgyak voltak és rátétek a nagy kőre; Bét-Sémes emberei pedig bemutatták égoaldozatokat, és vágtak vágóaldozatokat ama napon az Örökkévalónak. 16 A filiszteusok öt fejedelem pedig nézte; arra visszatértek Ekrónba ama napon. 17 És ezek az arany kelések, melyeket leróttak a filiszteusok bűnaldozatul az Örökkévalónak: Asdódért egy, Azzáért egy, Askelónért egy, Gátért egy, Ekrónért egy. 18 Az arany egerek pedig a filiszteusok minden városainak száma szerint, melyek az öt fejedelemre, erősített várostól nyílt faluig. A. nagy kő pedig, melyre tették az Örökkévaló látjáját, még ott van mind a mai napig a Bét-Sémesbeli Józsua mezején. 19 És megvert Bét-Sémes emberei közül, mert megnézték az Örökkévaló látjáját, megvert a nép közül hetven embert, ötvenezér embert;

s gyászolt a nép, mert megverte az Örökkévaló a népet nagy vereséggel. 20 És mondta Bét-Sémes emberei: Ki bír megállni az Örökkévaló, e szent Isten előtt, és kihez vonuljon tőlünk? 21 Ekkor küldtek követeket Kirját-Teárim lakóhoz mondván: Visszahozták a filiszteusok az Örökkévaló lágát, jöjjetek le, vigyétek azt fel magatokhoz.

7 S eljöttek Kirját – Jeárim emberei és fölvitték az Örökkévaló lágátját és bevitték azt Abínádáb házába a dombon; Eleázárt, a fiát pedig fölszentelték, hogy őrizze az Örökkévaló lágátját. 2 És volt azon nap óta, melyen a láda Kirját-Jeárimban állt, eltelt sok idő – volt ugyanis húsz esztendő – akkor vagyakozott Izrael egész háza az Örökkévaló után. 3 És szolt Sámuel Izrael egész házához, mondván: Ha egész szívetekkel akartok visszatérni az Örökkévalóhoz, távolítsátok el az idegen isteneket közületek meg az Astóreteket; szilárdítások meg szíveteket megtérve az Örökkévalóhoz és őt szolgáljátok egyedül, hogy megmentse titeket a filiszteusok kezéből. 4 S eltávolították Izrael fiai a Báalokat és az Astóreteket és szolgálták az Örökkévalót egyedül. 5 És mondta Sámuel: Gyűjtésétek össze egész Izraelt Miczpába, s majd imádkozom értetek az Örökkévalóhoz. 6 Összegyűlték tehát Miczpába, merítettek vizet és kiöntötték az Örökkévaló színe előtt, bőjtöltek ama napon és mondta ott: Vékeztünk az Örökkévaló ellen! És ítéletet tartott Sámuel Izrael fiai fölött Miczpában. 7 Midőn meghallották a filiszteusok, hogy összegyűlték Izrael fiai Miczpába, fölvonultak a filiszteusok fejedelemi Izrael ellen; Izrael fiai meghallották és féltek a filiszteusoktól. 8 Ekkor szoltak Izrael fiai Sámuelhez: Meg ne szűnjél értünk kiáltani az Örökkévalóhoz, Istenünkhöz, hogy megsegítsen a filiszteusok kezéből. 9 Erre vett Sámuel egy szopós bárányt és bemutatta égoáldozatul egészen az Örökkévalónak; és kiáltott Sámuel az Örökkévalóhoz Izraelért s meghallgatta őt az Örökkévaló. 10 Sámuel épen bemutatta az égoáldozatot, amidőn a filiszteusok közeledtek harcra Izrael ellen; s dörögöttek az Örökkévaló ama napon nagy hanggal a filiszteusokra és megzavarta őket, és megverettek Izrael előtt. 11 Kivonultak Izrael emberei Miczpából, üldöztek a filiszteusokat és megverték őket Bét-Kár aljáig. 12 Ekkor vett Sámuel egy követ, elhelyezte Miczpá és Sén között és így nevezte el: Ében Háézer; mondta ugyanis: Idáig segített minket az Örökkévaló. 13 S megalázottak a filiszteusok és többé nem is mentek be Izrael határába; és volt az Örökkévaló keze a filiszteusok ellen Sámuel minden napjaiban. 14 És visszakerültek azon városok, melyeket Izraeltől elvettek volt a filiszteusok, Izraelhez, Ekrónról Gátig; s határukat is kiszabadította Izrael a filiszteusok kezéből; és béké volt Izrael és az emori közt. 15 Bírája volt Sámuel Izraelnek élete minden napjaiban. 16 Menni szokott évről évre, körüljárt Bét-Élbe, Gilgálba és Miczpába, és ítéletet tartott Izrael fölött mind e helyeken. 17 Vissza pedig Rámába tért, mert ott volt a háza és ott bírája volt Izraelnek. És épített ott oltárt az Örökkévalónak.

8 És volt, midőn öreg lett Sámuel, megtette fiait bírákul Izrael számára. Volt egy ember Benjáminból, neve Kis, Abíl fia, Czerór fia, Behkórat fia, Afíach fia, egy Benjáminbeli ember, derék vitéz. 2 Annak volt egy fia, neve Sául, ifjú és szép és nem volt senki Izrael fiai közül szébb nála: vállától feljebb magasabb volt az egész népnél. 3 Elvesztek Kisnek, Sául atyának szamarai; ekkor szolt Kis Sáulhoz az ő fiához: Vegyél csak magaddal egyet a legények közül, és kelj föl, menj, keresd a szamarakat. 4 Bejárta Efraim hegységét, bejárta Sáísavidékét, de nem találták; bejárták Sáalim vidékét, de nem voltak meg; bejárták Benjámin vidékét, de nem találták. 5 Czuf vidékére értek, akkor azt mondta Sául a legényének, aki vele volt: Gyere, hadd térünk vissza, nehogy atyám, főlhagyván a szamarakkal, miattunk aggódjék. 6 Mondta neki: Íme, kérlek, Istennek egy

másodszülöttjének neve pedig Abija, – bírák Beér-Sébában. 3 De nem jártak fiai az ő útjain, hanem hajoltak a haszonlesés felé, elfogadtak vesztegetést és hajlították a jogot. 4 Összegyűlték mind az Izrael vénei és odamentek Sámuelhez Rámába. 5 És szóltak hozzá: Íme, te öreg lettél, fiaid pedig nem járnak az útjaidon; most tegyél fólénk királyt, hogy bíránk legyen, mind a népek módjára. 6 De rossznak tetszett a dolog Sámuel szemeiben, amidőn mondta: adj nekünk királyt, hogy bíránk legyen. És imádkozott Sámuel az Örökkévalóhoz. 7 És szólt az Örökkévaló Sámuelhez: Hallgass a nép szavára mindenben, amit szólnak hozzád; mert nem téged vetettek meg, hanem engem vetettek meg, hogy ne uralkodjam rajtuk. 8 mind a cselekedetek szerint, melyeket cselekedtek, amiőt fölvezettem őket Egyiptomból mind e mai napig, hogy elhagytak engem és szolgáltak más isteneket – akképpen cselekednek ők veled is. 9 S most hallgass szavukra; csakhogy intve intsd őket és add tudtukra a király jogát, aki uralkodni fog rajtuk. 10 És elmondta Sámuel mind az Örökkévaló szavait a népnek, mely tőle királyt kért. 11 Mondta: Ez lesz a király joga, aki uralkodni fog rajtak. Fiaitokat elveszi, hogy tegye magának kocsijához és lovaihoz és fussanak a kocsija előtt; 12 s hogy tegye magának ezrek tiszteiével és ötvenek tiszteiével, és hogy szántásak szántását és arassák aratását és készítések hadiszereit és szekérsereit. 13 Leányaitokat pedig elveszi kenőcskeverőnőknek, szakácsnőknek és sütőnőknek. 14 És legjobb mezeiteket, szőlőiteket és olajfájtokat elveszi, hogy szolgáinak adja. 15 Veteseitekből és szőlőitekből tizedet vesz, hogy adjá udvari tiszteinek és szolgáinak. 16 Szolgáitokat pedig, szolgálóitokat és legjobb ifjaitokat meg szamaraitokat elveszi, hogy használja munkájára. 17 Juhaitokból tizedet vesz, és ti magatok lesztek neki rabszolgái. 18 És kiáltani fogtok ama napon királytok miatt, akit választottatok magatoknak; de nem fog titeket meghallgatni az Örökkévaló ama napon. 19 De vonakodott a nép hallgatni Sámuel szavára; mondta: Nem, hanem király legyen fölöttünk; 20 s legyünk mi is, mint minden a népek: bíránk legyen királynk, vonuljon ki előtünk és harcolja harcainkat. 21 Hallotta Sámuel a népnek minden szavait és elmonda az Örökkévaló fülei hallatára. 22 Ekkor szólt az Örökkévaló Sámuelhez: Hallgass szavukra és rendelj föléjük királyt. És szólt Sámuel Izrael embereihez: Menjetek kiki városába.

9 Volt egy ember Benjáminból, neve Kis, Abíl fia, Czerór fia, Behkórat fia, Afíach fia, egy Benjáminbeli ember fia, derék vitéz. 2 Annak volt egy fia, neve Sául, ifjú és szép és nem volt senki Izrael fiai közül szébb nála: vállától feljebb magasabb volt az egész népnél. 3 Elvesztek Kisnek, Sául atyának szamarai; ekkor szolt Kis Sáulhoz az ő fiához: Vegyél csak magaddal egyet a legények közül, és kelj föl, menj, keresd a szamarakat. 4 Bejárta Efraim hegységét, bejárta Sáísa vidékét, de nem találták; bejárták Sáalim vidékét, de nem voltak meg; bejárták Benjámin vidékét, de nem találták. 5 Czuf vidékére értek, akkor azt mondta Sául a legényének, aki vele volt: Gyere, hadd térünk vissza, nehogy atyám, főlhagyván a szamarakkal, miattunk aggódjék. 6 Mondta neki: Íme, kérlek, Istennek egy

embere van a városban, és a férfiú tisztni való, minden, amit beszél, be is következik; most hát, menjünk oda, talán tudunkra adja azon utunkat, melyre menjünk. 7 Erre mondta Sául a legényének: Ám menjünk, de mit vigyünk a férfiúnak? Bizony a kenyér kifogyott edényeinkből, ajándék pedig nincs, hogy vigyünk az Isten emberének; mi van nálunk? 8 Továbbra is felelt a legény Sáulnak és mondta: Íme, van kezemben egy negyed sékel ezüst; majd adam az Isten emberének, és tudunkra adja utunkat. 9 Azelőtt Izraelben így szolt az ember, mikor ment Isten kérdezni: Gyertek, hadd megyünk a látóhoz! Mert a mai prófétát nevezték azelőtt látónak. 10 És mondta Sául a legényének: Jó a beszéded, gyere, hadd megyünk. És mentek a városba, ahol volt az Isten embere. 11 Épen fölmentek a város hágóján, amidőn találtak leányokat, kik kijöttek vizet meríteni; mondta nekik: Itt van-e a látó? 12 Feleltek nekik és mondta: Itt van, íme előttem; siess most, mert ma jött a városba, mert áldozása van ma a népnek a magaslaton. 13 Mihelyt bementek a városba, azonnal megtaláljátok őt, mielőtt fölmegy a magaslatra étkezni, mert nem étkezik a nép, még ő el nem jön, mivel ő áldja meg az áldozatot, azután étkeznek a meghívottak; most hát menjetek fel, mert ő – ez idő szerint megtaláljátok őt. 14 És fölmentek a városba; éppen a város közepére értek, s íme Sámuvel jött előjük, hogy fölmenjen a magaslatra. 15 Az Örökkévaló pedig kinyilatkozta volt Sámuelt füleihe, egy nappal Sául jötte előttem, mondva: 16 Holnap, ilyen időben, küldök hozzá egy férfiút Benjámin országából: azt kenjed föl fejedelemnek Izrael népem fölé, hogy megsegítse népemet a filiszteusok kezéből; mert láttam népemet, mivel eljuttam hozzám kiáltása. 17 Sámuvel pedig megláttá Sáult, s megszólította az Örökkévalót: Íme a férfiú, kiről szóltam hozzád, ez fog; uralodni népemen. 18 S odalépett Sául Sámuvelhez a kapuban és mondta: Mond meg nekem, kérlek, merre van a látó háza? 19 Felelt Sámuvel Sáulnak és mondta: Én vagyok a látó; menj föl előttem a magaslatra és étkezzetek ma velem; majd elbocsátok reggel és minden, ami szívedben van, megmondd neked. 20 A szamarakra pedig, melyek elvesztek ma harmadnapja ne fordítsd rájuk szívedet, mert megtaláltattak; kié is Izrael minden gyönyörűsége, nemde tiéd és atyád egész házáé? 21 Felelt Sául és mondta: Nem vagyok-e Benjáminbeli, legkisebbjeiből Izrael törzseinek, családom pedig a legcsekélyebb Benjámin törzsének minden családjai közül; miért beszélél hát hozzám ilyen dolgot! 22 Ekkor vette Sámuvel Sáult és legényét és bevezette őket a terembe; s addott nekik helyet a meghívottak élén, voltak pedig mintegy harminc ember. 23 És mondta Sámuvel a szakácsnak: Add ide azt a részt, melyet adtam neked, melyről szóltam hozzád: tudd azt el magadnál. 24 És levette a szakács a combot és ami rajta volt és odatette Sául elő és mondta: Íme ami megmaradt, tudd magad elé, egyél, mert azon meghatározott időre tartattott számodra, melyről mondta: meghívom a népet. És evett Sául Sámuellel ama napon. 25 Erre lementek a magaslatról a városba; és beszél Sáullal a háztetőn. 26 Korán fölkeltek, és volt a hajnal feljöttek, fölszolt Sámuvel Sáulhoz a háztetőre, mondva: Kelj fel, hogy elbocsássalak! Fölkelt Sául és kimentek ketten, ő meg Sámuvel, az utcára. 27 Ók leértek a város végére és Sámuvel szólt Sáulhoz: Mondd a

legénynek, hogy menjen előre – és előre ment – te pedig állj meg ezzennel, s majd hallatom veled az Isten igéjét.

10 Ekkor vette Sámuvel az olajkorsót, öntött a fejére és megcsókolta; mondta: Nemde, hogy főlkent téged az Örökkévaló birtoka felé fejedelemnek! 2 Midón elmész ma tőlem, találász majd két embert Ráchel sírja mellett, Benjámin határában, Czelczáchban, s így szólnak hozzád: megkerültek a szamarak, melyeket keresni mentél, és íme, abban hagyta atyád a szamarak dolgát és aggódik miattatok, mondva: mit tegyek fiámért? 3 Tova mész onnan messzebb és eljutsz a Tábór terebinthusig, ott majd talál téged három ember, akik fölmennek Istenhez Bét-Élbe; az egyik visz három gödölyét, a másik visz három cípő kenyeret, és a harmadik visz egy tömlő bort. 4 S majd megkérdeznek téged békédel felől; adnak neked két kenyeret, s te fogadd el kezüköbölt. 5 Azután eljutsz Isten Halmához, ahol a filiszteusok őrsei vannak; és lesz, amint beérsz oda a városba, rátalálsz egy csapat prófétára, kik lemennek a magaslatról és előtük lant és dob és fuvola és hárfa és ők prófétálnak. 6 És rád szöökik az Örökkévaló szelleme és prófétálni fogsz velük; és átváltozol más emberré. 7 És lesz, midőn bekövetkeznek neked a jelek, tegyél úgy, ahogy módot találász, mert az Isten veled van. 8 Majd menj le előttem Gilgálba, s íme én lemegyek hozzád, bemutatni égóáldozatokat és áldozni békeáldozatokat; hétfájra várr, míg előjövök hozzád és tudatom veled, mit cselekedjél. 9 Történt pedig, amint elfordította vallát, hogy elmenjen Sámueltől, másra változtatta Isten a szívét; és bekövetkeztek mind a jelek ama napon. 10 Midón eljuttattak oda a Halomhoz, íme szemben vele egy csapatpróféta; ekkor rászökött Isten szelleme, és prófétált közöttük. 11 És volt, mind akik ismerték tegnap tegnapelőtt őt, látták, íme a prófétákkal prófétált; ekkor mondta a nép, egyik a másikának: Mi is történt Kis fiával? Hát Sául is a próféták között van? 12 Felelt azonban valaki onnan és mondta: Hát ki az ő atyuk! Azért lett példabeszéddé: Hát Sául is a próféták között van? 13 Midón megszűnt prófétálni, odament a magaslatra. 14 És szólt Sául nagybátyja hozzá és legényéhez: Merre járatok? Mondta: Hogy keressük a szamarakat, de midőn láttuk, hogy nincsenek meg, odamentünk Sámuvelhez. 15 És mondta Sául nagybátyja: Add nekem, kérlek; tudtomra, mit mondott nektek Sámuvel. 16 Szólt Sául a nagybátyjához: Bizony megmondta nekünk, hogy megkerültek a szamarak. De a királyság dolgát, amelyről szólt Sámuvel, nem mondta meg neki. 17 És egybehívta Sámuvel a népet az Örökkévalóhoz: Miczpába; 18 és szólt Izrael fiaihoz: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Én hoztam föl Izraelt Egyiptomból és megmentettem titeket Egyiptom kezéből és mind a királyságok kezéből, melyek nyomorgattak benneteket. 19 Ti pedig ma megvetettétek az Istenteket, őt, aki segítőik mind a veszedelmeikből és szorultságaitokból és mondtaik: nem, hanem királyt tegyél fölénk. Most hát álljatok meg az Örökkévaló színe előtt törzseitek és ezreitek szerint. 20 Odalépett Sámuvel mind az Izrael törzsei, és megfogatott Benjámin törzse. 21 Odalépett Benjámin törzs családjai szerint és megfogatott a Matri családjá; ekkor megfogatott Sául, Kis fia, és keresték őt, de nem találtatott. 22 Megkérdezték

tehát újra az Örökkévaló: Jött-e ide még valaki? Mondta az Örökkévaló: Íme, ő elrejtőzött a poggyásznál. 23 Akkor futottak és vettek őt onnan, és megállt a nép közepette; és magasabb volt az egész népnél vállától feljebb. 24 És szólt Sámuel az egész néphez: Látjátok-e azt, akit kiválasztott az Örökkévaló, hogy nincs olyan mint ő az egész nép között! Erre riadozott az egész nép, és mondta: Éljen a király! 25 És elmonulta Sámuel a népnek a királyság jogát, fölírta könyvebe és letette az Örökkévaló színe előtt; erre elbocsátotta Sámuel az egész népet, kit-kit házába. 26 Sául is hazament Gibeába; és ment vele a csapat, azok, kiknek szívét megérintette Isten. 27 Alávaló emberek azonban mondta: Mit fog ez rajtunk segíteni? Megvetették őt és nem hoztak neki ajándékot; de úgy tett, mintha nem hallaná.

11 Fölvonult az ammóni Náchás és táborozott Jábés-Gileád ellen; és szóltak mind Jábés emberei Nácháshoz: Köss velünk szövetséget és majd szolgálunk téged. 2 Szólt hozzájuk az ammóni Náchás: Akképpen kötöm meg veletek, ha kiszúrom minden gyűteknek a jobb szemét, teszem pedig gyalázatára egész Izraelnek. 3 És szóltak hozzá Jábés vénei: Enged nekünk hétfel napot; hadd küldjünk követeket Izrael egész határába; és ha nincs, ki minket megsegít, akkor kimegyünk hozzád. 4 És eljutottak a követek Gibeát-Sáulba és elmondták a dolgokat a nép fülei hallatára; erre fölemelte az egész nép a hangját, és sírtak. 5 De íme Sául jön a marha után a mezőről; és mondta Sául: Mi lelte a népet, hogy sírnak? És elbeszélték neki Jábés embereinek szavait. 6 Ekkor rászóköött Isten szelleme Sáulra, amint meghallotta ezeket a szavakat; és föllobbant haragja nagyon. 7 És vett két marhát, földarabolta, és szétküldte Izrael egész határába a követek által, mondván: Aki nem vonul ki Sául után és Sámuel után, így té tessék marhájával. Ekkor rászálta az Örökkévaló félelme a népre, és kivonultak mint egy ember. 8 Megszámlálta őket Bézekben, és voltak Izrael fiai háromszázezren, Jehúda emberei pedig harmincezren. 9 És mondta az odajött követeknek: Így mondjátok Jábés-Gileád embereinek: holnap lesz számítokra segedelem, mikor forrón süt a nap. És megjöttek a követek és tudtára adták Jábés embereinek, és megörültek. 10 Ekkor mondta Jábés emberei: Holnap kimegyünk hozzájuk, és majd tesztek velünk egészen úgy, amint jónak tetszik a szemeitekben. 11 Volt pedig másnap, Sául elrendezte a népet három csapatban, ezek bementek a tábor közepébe a reggeli órszakban és megverték Ammónt, míg forróvá lett a nap; a megmaradottak elszéledtek és nem maradtak meg közükük ketten együtt. 12 És szólt a nép Sámuelhez: Ki az, aki mondta Sául uralkodjék fölöttünk? Adjátok ide az embereket, hogy megöljük! 13 Erre mondta Sául: Ne ölessék meg senki a napon, mert ma segedelmet művelt az Örökkévaló Izraelben. 14 És szólt Sámuel a néphez: Gyertek, hadd megyünk Gilgálba, és újtsuk meg ott a királyságot. 15 És ment az egész nép Gilgálba, királytá tették ott Sáult az Örökkévaló előtt Gilgálban és áldoztak ott békeáldozatokat az Örökkévaló színe előtt; és örült ott Sául meg mind az Izrael emberei felettese nagyon.

12 És szólt Sámuel egész Izraelhez: Íme, hallgattam szavatokra mindenben, amit mondhatok nekem, és királyt

tettem fölétek. 2 Most hát, íme a király jár előttetek, én pedig megöregedtem és megőszürtem, és fiaim – itt vannak veletek; én pedig jártam előttetek ifjúkorom óta mind e mai napig. 3 Itt vagyok, valljatok ellenem az Örökkévaló előtt és fólkentje előtt: kinek az ökrét vettet el és kinek a szamarát vettet el, kit fosztogattam, kit nyomtam el, és kinek a kezéből vettet váltságdíjat, hogy szemet hunyjak előtte – s megtérítem nektek. 4 Mondta: Nem fosztogattál bennünket és nem nyomtál el, és nem vettél senki kezéből semmit. 5 És szólt hozzájuk Tanú ellenetek az Örökkévaló és tanú az ő fólkentje e mai napon, hogy nem találtatok kezemben semmit. Mondta: Tanú! 6 Erre szólt Sámuel a néphez: Az Örökkévaló, aki teremtette Mózest és Áront és aki fóvezette őseitket Egyiptom országából 7 Most tehát álljatok meg, hadd szálljak ítéletre veletek az Örökkévaló színe előtt, az Örökkévaló minden igaz tettei felől, melyeket cselekedett veletek és őseitekkel. 8 Amidőn Jákob Egyiptombá ment, kiáltották őseitek az Örökkévalóhoz, és küldte az Örökkévaló Mózest és Áront, kivezetették őseitket Egyiptomból és letelepítették őket a helyen. 9 De elfelejtették az Örökkévalót, Istenüket; akkor eladták őket Szízérának, Cháczór hadvezérének kezébe, a filiszteusok kezébe és Móáb királyának kezébe, és harcoltak ellenük. 10 Ekkor kiáltottak az Örökkévalóhoz és mondta: Vétketünk, hogy elhagytuk az Örökkévalót és szolgáltuk a Báhalokat és az Astóreteket; s most ments meg minket elleniségeink kezéből és majd szolgálunk téged. 11 És küldte az Örökkévaló Jerubbáalt és Bedánt és Jiftáchót és Sámuelt; megmentett titeket elleniségeitek kezéből köröskörül és laktatok biztonságban. 12 Midón láttatott, hogy Náchás, Ámmón fiainak királya, jön ellenetek, mondta nekem: Nem, hanem király uralkodjék rajtakat – holott az Örökkévaló, a ti Istenetek, a királyok. 13 Most tehát, íme a király, akit választottatok, akit kértetek; íme adott az Örökkévaló fölétek királyt! 14 Ha, majd félitek az Örökkévalót és szolgáljátok őt és hallgattok szavára és nem lesztek engedetlenek az Örökkévaló parancsa iránt és követitek ti is, a király is, aki királyá lett rajtakat, az Örökkévalót, Isteneteket – 15 ha pedig nem hallgattok az Örökkévaló szavára és engedetlenek lesztek az Örökkévaló parancsa iránt, akkor lesz az Örökkévaló keze ellenetek, amint volt atyáitok ellen. 16 Most is – álljatok meg és lássátok ezt a nagy dolgot, melyet az Örökkévaló cselekszik szemeitek előtt. 17 Nemde búzaaratás van ma? Kiáltok az Örökkévalóhoz és adni fog mennydörgést és – esőt; tudjátok hát és lássátok, hogy nagy a gonoszságok, melyet cselekedtetek, az Örökkévaló szemeiben, kérvén magatoknak királyt. 18 Ekkor kiáltott Sámuel az Örökkévalóhoz, és adott az Örökkévaló mennydörgést és esőt ama napon; és felté az egész nép nagyon az Örökkévalót és Sámuelt. 19 És szólt az egész nép Sámuelhez: Imádkozzál szolgáldírt az Örökkévalóhoz, Istenedhez, hogy meg ne halunk, mert minden a vétkeinet gonoszsággal tetéztük, kérvén magunknak a királyt. 20 Szólt Sámuel a néphez: Ne feljetek, ti cselekedtétek ugyan minden gonoszságot; csak el ne térjetek az Örökkévalótól, hanem szolgáljátok az Örökkévalót egész szívetekkel. 21 És ne térijetek el – a semmiségek után, melyek nem használnak és nem mentenek meg, mert semmiségek. 22 Mert nem veti el az

Örökkelvaló a népét az ő nagy neve kedvéért; mert úgy akarta az Örökkelvaló, hogy magának népül tegyen benneteket. **23** Én is – távol legyen tőlem, hogy vétkezzem az Örökkelvaló ellen, megszűnve imádkozni értetek; majd tanítalak titéket a jó és egyenes útra. **24** Csak féljétek az Örökkelvalót és szolgáljátok őt igazságban egész szívvel; mert lássátok, mi nagyon művelt veletek. **25** De ha gonoszul cselekedtek, ti is, királyotok is, el fogtok pusztulni.

13 Egyéves volt Sául uralmában – két évig uralkodott Izrael fölött – **2** akkor kiválasztott magának Sául háromezret Izraelből, és voltak Sáulnál kétezren Mikhmásban és Bét-Él hegén, és ezben voltak Jónátánnál a Benjáminbeli Gibeában; a többi népet pedig elbocsáttotta, kit-kit sáturaihoz. **3** És megverte Jónátán a filiszteusok őrsét, mely Géábában volt, és meghallották a filiszteusok; Sául pedig megfúvatta a harsonát az egész országban, mondván: Hadd hallják a héberek! **4** Egész Izrael pedig hallotta, hogy mondta: megverte Sául a filiszteusok őrsét, meg rossz hírbe is keveredett Izrael a filiszteusoknál; ekkor összegyűlt a nép Sául után Gilgálba. **5** És a filiszteusok gyülekeztek, hogy harcoljanak Izraellel: harminczer szekér és hatezer lovas meg népség annyi mint a fövény, mely a tenger partján van, sokaságra; fölvonultak és taboroztak Mikhmásban, Bét-Áventől keletre. **6** Izrael emberei pedig látták, hogy megszorultak, mert elnyomatott a nép, akkor elrejtőzött a nép a barlangokban és bokrokban és sziklákon, az odvákban és a gódrökben; **7** a Jordánon is átkeltek a héberek Gád országába és Gileádba. Sául pedig még Gilgálban volt és az egész nép sietett volt utána. **8** Várapozott hét napig, a meghatározott időre, melyet mondott Sámuel, de nem jött Sámuel Gilgálba, és elszélelt mellőle a nép. **9** Ekkor mondta Sául: Hozzájok ide hozzáám az égóáldozatot és a békeáldozatokat; és bemutatta az égóáldozatot. **10** Volt pedig, amint végzett azzal, hogy bemutassa az égóáldozatot, íme Sámuel megjött; és kiment Sául elő, hogy megáldja. **11** És mondta Sámuel: Mit cselekedté? Mondta Sául: Mivel láttam, hogy elszélelt tőlem a nép, te meg nem jöttél a meghatározott napokon belül, a filiszteusok pedig gyülekeznek Mikhmásba; **12** mondta tehát most majd lejönnek ellenem a filiszteusok Gilgálba, holott az Örökkelvalóhoz nem könyörögtem volt; erőt vettetem tehát magamon és bemutattam az égóáldozatot. **13** És szolt Sámuel Sáulhoz: Balgának bizonyultál! Nem őrizted meg az Örökkelvalónak, Istenednek parancsolatát, melyet neked parancsolt. Bizony, most megszilárdította volna az Örökkelvaló királyságodat Izrael fölött mindenre. **14** Most pedig királyságod nem fog megállni; keresett valakit az Örökkelvaló magának szíve szerint és fejelelmek rendelte őt az Örökkelvaló népe fölé, mert nem őrizted meg azt, amit neked parancsolt az Örökkelvaló. **15** Fölkelt Sámuel és fölment Gilgálból a Benjáminbeli Gibeába. Megszámlálta. Sául a nála meglevő népet: mintegy hatszáz embert. **16** Sául pedig és fia Jónátán meg a velük meglevő nép maradtak a Benjáminbeli Géábában; a filiszteusok meg taboroztak Mikhmásban. **17** És kivonult a pusztító had a filiszteusok taborából három csapatban: az egyik csapat fordult Ofra felé Súál vidékére; **18** a másik csapat fordult Bét-Chórón felé, és a harmadik csapat fordult azon határ felé, mely a

Czebőim völgyére tekint a pusztának. **19** Kovács pedig nem találtatott Izrael egész országában, mert azt mondta volt a filiszteusok nehogy készítsenek a héberek kardot vagy dárdát. **20** Így lement egész Izrael a filiszteusokhoz, hogy megköszörlje ki-ki az ő ekevasát, kapáját, fejszéjét és ásóját. **21** Vagy szolgált a sokéles részlet az ásóknál, a kapáknál, a hármas villáknál és a fejszéknél, meg ösztöke beigazításánál. **22** Volt tehát harc napján, nem találtatott kard és dárda az egész nép kezében, mely Sáullal és Jónátánnak volt; de találtatott Sáulnál és fiánál, Jónátánnál. **23** És kivonult a filiszteusok őrse Mikhmás szorosához.

14 Történt egy napon, szolt Jónátán, Sául fia, fegyverhordozó legényéhez: Gyere, hadd meggyünk át a filiszteusok őrséhez, mely a túlsó oldalon van. Atyának pedig nem mondta meg. – **2** Sául ült Gibeá szélén a Migrónban levő gránátfa alatt, a nép pedig, mely nála volt, mintegy hatszáz ember. **3** És Achija, fia Achitúbnak, I-Kábód testvérenek, aki fia Pínechásznak, Éli fiának, ki az Örökkelvaló papja volt Silóban, viselte az éfodot. – A nép pedig nem tudta, hogy elment Jónátán. **4** A szorosok között pedig, melyeken Jónátán át akart menni a filiszteusok őrséhez, sziklafok volt az innenső oldalon és sziklafok a túlsó oldalon; az egyiknek neve Bóczécz, a másiknak neve Széne. **5** Az egyik fok északról mered Mikhmással szemben, a másik pedig: délről Gébával szemben. **6** És szolt Jónátán fegyverhordozó legényéhez: Gyere, hadd meggyünk át ama körülmetteletlenek őrséhez, talán cselekszik értünk az Örökkelvaló, mert az Örökkelvaló számára nincs akadály, segíteni sokkal vagy kevessel. **7** Mondta neki fegyverhordozója: Tegyél minden, ami szívedben van; indulj neki, íme nálad vagyok szíved szerint. **8** És mondta Jónátán: Íme, átmegyünk az emberekhez és mutatkozunk nekik; **9** ha így szólnak hozzánk: várjatok, míg odaérünk hozzátok, akkor megállunk helyünkben és nem megyünk föl hozzájuk; **10** de ha így szólnak: jöjjetek föl hozzánk, akkor fölmegyünk, mert kezünkbe adta őket az Örökkelvaló. Ez számunkra a jel. **11** Midón ketten mutatkoztak a filiszteusok őrsének, mondta a filiszteusok: Íme, héberek jönök ki a lyukakból, ahová elrejtőztek. **12** És megszólították az őrs emberei Jónátánt és fegyverhordozóját és mondta: Jöjjetek föl hozzánk, majd tudatunk valamit veletek! Ekkor szolt Jónátán fegyverhordozójához: Jöjj föl utánam, mert Izrael kezébe adta őket az Örökkelvaló. **13** Jónátán fölmászott négykézláb, fegyverhordozója pedig utána; és elhullottak Jónátán előtt, fegyverhordozója pedig öldöött utána. **14** És volt az első vereség, melyet vert Jónátán meg fegyverhordozója, mintegy húsz ember – egy hold mezőnek mintegy fél barázdáján. **15** És lett ijedség a táborban, a mezőn és az egész nép között, az őrs meg a pusztító had – azok is megijedtek; és megreszkettet a föld, és lett abból isteni ijedség. **16** S látták Sáulnak az őrei a Benjáminbeli Gibeában, íme a tömeg szerteoszlott és ide s tova mozgott. **17** Ekkor mondta Sául a népnek, mely vele volt: Nézzetek csak utána és lássátok, ki ment el tőlünk; utánanéztek, és íme, nincs meg Jónátán és fegyverhordozója. **18** És mondta Sául Achijának: Hozd ide az Isten lánját mert ott volt az Isten lánjája ama napon Izrael fiaival együtt. **19**

Volt pedig, mialatt Sául a paphoz szolt, a tömeg, mely a filiszteusok táborában volt, egyre nagyobb lett – erre szolt Sául a paphoz: Vond vissza kezedet! **20** Összegyűlt Sául meg az egész nép, mely vele volt, és elmentek a harctérré és íme, kinek-kinek kardja társa ellen volt igen nagy zavar. **21** Azon héberek pedig, kik a filiszteusoknál voltak mint tegnap-tegnap előtt, akik velük fölmentek volt a táborba köröskörül – azok is a Sáullal és Tónátánnal levő Izraellet tartottak. **22** S mind az Izrael emberei, kik elrejtőztek Efraim hegységében, hallották, hogy megfutamodtak a filiszteusok, azok is nyomukban voltak a harcban. **23** S megsegítette az Örökkévaló ama napon Izraelt; a harc pedig túlterjedt Bét-Ávenen. **24** S Izrael emberei szorongatottak voltak ama napon; Sául ugyanis megeskette a népet, mondván: Átkozott az az ember, ki eszik kenyeret estig, míg nem bosszút vettem elleniségeimen. S nem ízlett az egész nép kenyeret. **25** Az egész ország odament az erdőbe; és méz volt a mező színén. **26** Odaérkezett a nép az erdőhöz és íme folyó méz; de senki sem értette kezét a szájához, mert felt a nép az eskütről. **27** Jónátán pedig nem hallotta, mikor megeskette atya a népet, kinyújtotta tehát a kezében levő botnak végét és belemártotta a lépes mézbe; visszavitte kezét a szájához, és megvilágosodtak szemei. **28** Ekkor megszólalt valaki a nép közül és mondta: Megeskette atyád a népet, mondván: átkozott az az ember, aki ma kenyeret eszik pedig elbágyadt a nép. **29** Mondta Jónátán: Megzavarta atyám az országot! Lássátok csak, hogy megvilágosodtak szemeim, mert ízletem ezt a kevés mézet; **30** hát még, ha evett volna ma a nép ellenségei zsákmányából, melyet talált, ugyan nem lett volna-e most nagyobb a vereség a filiszteusok? **31** Megverték ama napon a filiszteusokat Mikhmástól Ajjálonig, és elbágyadt a nép nagyon. **32** És nekiesett a nép a zsákmánynak, és vettek aprójászátot és marhát meg borjukat és levágtaik a földön; és evett a nép a vér mellett. **33** Tudtára adták Sáulnak, mondván: Íme, a nép vétkézik az Örökkévaló ellen, evén a vér mellett. Mondta: Hűtlenkedtetek! Gördítsetek ezennel hozzámm egy nagy követ. **34** És mondta Sául: Széledjetek el a nép között és mondjátok nekik: hozzátek ide hozzám kiki ökrét és kiki bárányát, vágyátok le e helyet és egyetek, és ne vétkézzetek az Örökkévaló ellen, evén a vér mellett. És odavitte az egész nép, kiki ökrét kezével azon éjjel, és levágtaik ott. **35** És épített Sául oltárt az Örökkévalónak; ezzel kezdett építeni oltárt az Örökkévalónak. **36** Ekkor mondta Sául: Hadd megyünk le éjjel a filiszteusok után és prédlájk meg őket a reggel virradtaig és ne hagyunk meg közülük senkit. Mondták: Mindazt, ami jó szemeidben, tedd meg. – És mondta a pap: Hadd lépjünk ide az Istenhez. **37** S megkérdezte Sául Istenet: Lemenjek-e a filiszteusok után, addod-e őket Izrael kezébe? De nem felelt neki ama napon. **38** És mondta Sául: Lépjitek ide, mind a népnek kiválói; tudjátok meg és lássátok, mi által lett ma ez a nagy vétek. **39** Mert él az Örökkévaló, aki megsegítette Izraelt: bizony ha Jónátán fiam által volna, bizony meg kell halnia. De nem felelt neki senki a nép közül. **40** Ekkor szolt egész Izraelhez: Ti lesztek az egyik oldalon, én pedig és Jónátán fiam leszünk a másik oldalon. Szólt a nép Sáulhoz: Ami jó a szemeidben, tedd meg. **41** És szolt Sául az Örökkévalóhoz

Izrael Istenéhez: Szerez igazat! És megfogatott Jónátán meg Sául, a nép pedig kiszabadt. **42** És mondta Sául: Vesseltek köztem és Jónátán fiam köz; és megfogatott. Jónátán. **43** Erre szolt Sául Jónátánhoz: Add tudtomra, mit cselekedté! Tudtára adta Jónátán és mondta. Megízletem bizony a kezemben levő bot végével egy kevés mézet; itt vagyok, haljak meg! **44** És mondta Sául: Igy tegyen Isten és úgy folytassa; bizony, meg kell halnod, Jónátán. **45** De szolt a nép Sáulhoz: Vajon Jónátán haljon-e meg, aki szerezte ezt a nagy győzelmet Izraelben? Távol legyen! Él az Örökkévaló, nem fog hullani fejének haja szálából egy sem a földre, ment Istennel cselekedett e napon. Így kiváltotta a nép Jónátánt, és nem halt meg. **46** És elvonult Sául a filiszteusoktól, a filiszteusok pedig elmentek helyükre. **47** Sául megragadta volt az uralmat Izrael fölött és harcolt köröskörül minden az ellenségeivel: Móóbbal, Ammón fiaival, Edóómmal, Czóba királyaival és a filiszteusokkal, és bárhova fordult, győztes lett. **48** Hatalmasat végzett és megverte Amáléket; így megmentette Izraelt fosztogatója kezéből. **49** És voltak Sául fiai: Jónátán, Jisví és Malki-Súa; két leányának neve pedig: az idősebbik neve Méráb, a fiatalabbik neve Míkhál. **50** Sául feleségeinek neve pedig Achínóam, Achímáacz leánya. És hadvezérének neve Abínér, Nérnek, Sául nagybátyának fia. **51** Kis pedig, Sául atya, meg Nér, Abnér atya, Abíélnek fiai. **52** És erős volt a háború a filiszteusok ellen Sául minden napjaiban; ha Sául látott valamely vitéz férfiút vagy valamely derék embert, magához fogadta.

15 És szolt Sámuél Sáulhoz: Engem küldött az Örökkévaló, hogy fölkenjelek királyul népe fölé, Izrael fölé; most tehát hallgass az Örökkévaló beszédjének szavára. **2** Így szól az Örökkévaló, a Seregek ura: gondolok arra, amit Izraellet cselekedett Amálék, hogy lest vetett neki az úton, mikor fölvonult Egyiptomból. **3** Most, menj és verd meg Amáléket, pusztítások el minden, ami az övé s ne szánakozzá rajta; öld meg férfiastul, nőstülp, kisdedestülp, csecsemőstülp, ökröstülp, bárányostul, tevestülp, szamarastul. **4** Egybehívta Sául a népet és megszámlálta Teláimban: kétszázzer gyalogost meg tizezret, Jehúda embereit. **5** És eljutott Sául Amálék városáig és lesbe által a völgyben. **6** Ekkor szolt Sául a Kénihez: Menjetek, távozzatok el, vonuljatok le az amáléki közepéből, nehogy elveszítselek vele együtt, holott te szeretetet műveltél minden az Izrael fiaival, mikor fölvonultak Egyiptomból. És eltávozott a Kéni Amálék közepéből. **7** És megverte Sául Amáléket Chavilától fogva Súr felé, mely Egyiptom előtt van. **8** És elfogta Agágot, Amálék királyát elevenen, az egész népet pedig elpusztította a kard élével. **9** De szánakozott Sául meg a nép Agágon meg az apró jóság és a marha legjaván, a másodelletteken és a kövér juhokon és mindenzen, ami jó, és nem akarták elpusztítani; de minden hitvány és silány dolgot elpusztítottak, **10** És lett az Örökkévaló igéje Sámuélhez, mondván: **11** Megbántam, hogy királyá tettem Sáult, mert ő elpártolt tőlem és szavaimat nem teljesítette. Ez bosszúságára volt Sámuélnak, és kiáltott az Örökkévalóhoz egész éjjel. **12** És kora reggel fölkelt Sámuél Sául elejébe; akkor tudtára adták Sámuélnak, mondván: Karmellbe érkezett Sául és íme föllállt magának emlékjelt, majd megfordult, tovavonult és lement Gilgálba. **13** Odament Sámuél

Sáulhoz, és mondta neki Sául: Áldott legyél az Örökkévalótól, teljesítettem az Örökkévaló igéjét. **14** Mondta Sámuel: Micsoda hát a juhoknak e hangja füleimben, meg a marhának hangja, amit hallok? **15** És mondta Sául: Az amálékítől hozták, mivel szánakozott a nép az apró jószág és a marha legjaván azért, hogy áldozzanak az Örökkévalónak, a te Istenednek: a többöt pedig elpusztítottuk. **16** Erre szolt Sámuel Sáulhoz: Engedd, hadd adom tudtodra, azt, amit mondott nekem az Örökkévaló az éjjel. Mondta neki: Beszél! **17** És mondta Sámuel: Nemde, bár kicsiny vagy szemeidben, feje vagy te Izrael törzseinek; fölkent téged az Örökkévaló királyul Izrael fölé. **18** És útra küldött téged az Örökkévaló és mondta: Menj és pusztítsd el a vétkezeteket, Amálékét, harcolj vele, míg meg nem semmisíted őket. **19** Hát miért nem hallgattál az Örökkévaló szavára, hanem nekiestél a zsákmánynak és tettest ami rossz az Örökkévaló szemeiben? **20** Szolt Sául Sámuelhez: Mivel hallgattam az Örökkévaló szavára és jártam az úton, melyre küldött engem az Örökkévaló; el is hoztam Agágot, Amálék királyát, Amáléköt pedig elpusztítottam! **21** De vett a nép a zsákmányból apró jószágot és marhát, az örökszentség javát, hogy áldozzanak az Örökkévalónak, a te Istenednek Gilgálban. **22** És mondta Sámuel: Vajon olyan kedve van-e az Örökkévalónak égő- és vágóáldozatokban, mint abban, hogy hallgatunk az Örökkévaló szavára? Íme engedelmesség jobb az áldozatnál, figyelem a kosok zsiradékánál. **23** Mert kuruzslás vétke az engedetlenség, bálvány és teráfim az ellenszegülés! Minthogy megvetettet az Örökkévaló igéjét, megvetett ő téged, hogy ne legyél király. **24** Szolt Sául Sámuelhez: Vétkezem, mert megszegtem az Örökkévaló parancsát meg a te szavaidat; mert féltem a néptől és hallgattam szavukra. **25** Most hát bocsásd csak meg vétkemet, térij vissza velem, és majd leborulok az Örökkévaló előtt. **26** És szolt Sámuel Sáulhoz: Nem térek vissza veled; mert megvetettet az Örökkévaló igéjét, megvetett téged az Örökkévaló, hogy ne legyél király Izrael fölött. **27** Mikor fordult Sámuel, hogy elmenjen, megragadta köntösének szárnyát, és elszakadt. **28** Ekkor szolt hozzá Sámuel: Elszakította tőled az Örökkévaló Izrael királyságát e napon, és adjá majd társadnak ki jobbnálad. **29** S bizony, Izrael Erőse nem hazudik s nem bánya meg, mert nem ember ő, hogy megbánna. **30** Mondta: Vétkezem; most tisztelj meg, kérlek, népem vénei előtt és Izrael előtt s térij vissza velem, hogy leboruljak az Örökkévaló, a te Istened előtt. **31** S visszatért Sámuel Sául után és leborult Sául az Örökkévaló előtt. **32** Ekkor mondta Sámuel: Hozzájtok ide hozzáim Agágot, Amálék királyát. És ment Agág hozzá vidáman; és mondta Agág: Valóban, távozott a halál keserűsége! **33** És mondta Sámuel: Amint megfosztott gyermekektől asszonyokat a te kardod, úgy legyen az asszonyok közül gyermekektől megfosztva az anyád. Erre szérvágta Sámuel Agágot az Örökkévaló színe előtt Gilgálban. **34** És elment Sámuel Rámába; Sául pedig fölment házába. Gibeát-Sáulba. **35** És többé nem láttá Sámuel Sául halála napjáig, mert gyászolt Sámuel Sául miatt; az Örökkévaló pedig megbánta, hogy királyá tette Sáult Izrael fölött.

16 És szolt az Örökkévaló Sámuelhez: Meddig akarsz gyászolni Sául miatt, holott én őt megvetettem, hogy

ne legyen király Izrael fölött! Töltsd meg szarudat olajjal és menj, hadd küldelek a Bét-Léchembeli Jísájhoz, mert fiai közül szemeltem ki magamnak királyt. **2** Mondta Sámuel: Hogyan menjek, meghallaná Sául és megölne engem! És mondta az Örökkévaló: Egy üszőtinöt vigyél magaddal és mondjad: az Örökkévalónak áldozni jöttem. **3** Hívド meg Jísájt az áldozásra: én meg tudatom majd veled azt, amit tegyél, hogy fölkend nekem azt, akiről majd szólok hozzád. **4** Megtette Sámuel azt, amit beszélt az Örökkévaló és odament Bét-Léchembe; s elejébe siettek a város vénei és mondta: Béke a jöveteled? **5** Mondta: Béke! Az Örökkévalónak áldozni jöttem, szenteljétek meg magatokat és jöjjetek velem áldozásra; és megszentelte Jísájt és fiait és meghívta őket az áldozásra. **6** És volt, mikor odaértek, meglátta Elíábot; ekkor mondta: Bizony az Örökkévaló előtt van az ő fölkentje! **7** És szolt az Örökkévaló Sámuelhez: Ne tekints ábrázatára és termetének magasvoltára, mert megvetem őt; mert nem úgy, amint az ember néz, – mert az ember a szemre néz, az Örökkévaló pedig a szívre néz. **8** Ekkor szólította Jísáj Abinádáböt és elvezette Sámuel előtt; mondta: Ezt sem választotta az Örökkévaló. **9** Erre elvezette Jísáj Sammát; mondta: Ezt sem választotta az Örökkévaló. **10** Így elvezette Jísáj a hét fiát Sámuel előtt; de szolt Sámuel Jísájhoz: Nem választotta az Örökkévaló ezeket. **11** Ekkor szolt Sámuel Jísájhoz: Vége-e már az ifjának? Mondta: Még hátra van a legkisebb s íme, a juhokat lelegelteti. És szolt Sámuel Jísájhoz: Küld el és hozasd őt, mert nem ülünk asztalhoz, míg ide nem jött, **12** Küldött tehát és elhozta – ő pedig piros volt, meg szépszemű és szép tekintetű – és mondta az Örökkévaló: Kelj föl, kend fől őt, mert ez az! **13** Ekkor vette Sámuel az olajszarut és fölkente őt testvérei közepette; és rászökött az Örökkévaló szelleme Dávidra attól a naptól fogva. Erre fölkelt Sámuel és elment Rámába. **14** Az Örökkévaló szelleme pedig eltávozott Sáultól és ijesztgette gonosz szellemet az Örökkévalótól. **15** És szóltak Sául szolgái hozzá: Íme csak, Istennek egy gonosz szelleme ijesztget téged! **16** Szóljon hát ami urunk – szolgáid előtt vannak – hogy keressenek egy embert, aki tud hárfán játszani; és lesz, mikor rajtad lesz Istennek egy gonosz szelleme, akkor hárfázzon kezével és jobban lesz. **17** Szolt Sául a szolgához: Szemeljetek csak ki nekem egy embert, aki jól hárfáz és hozzátok hozzáim. **18** Ekkor megszólalt egy a legények közül és mondta: Íme, láttam egy fiát Jísájnak, a Bét-Léchembelinek, aki tud hárfazni, derék vízét és harc embere, eszes beszédű és szép alakú ember; s az Örökkévaló vele van. **19** Küldött tehát Sául követeket Jísájhoz; és mondta: Küldd el hozzáim Dávidot, a fiadat, aki a juhoknál van. **20** És vett Jísáj egy szamarat, kenyérel, egy tömlő bort és egy kecskegödölyét, és elküldte fia Dávid által Sáulhoz. **21** És odajutott Dávid Sáulhoz és ált előtte; megszerette őt nagyon, és neki fegyverhordozója lett. **22** És küldött Sául Jísájhoz, mondva: Álljon, kérlek, Dávid előttem, mert kegyet talált szemeiben. **23** Volt pedig, amikor rajta volt Istennek az a szelleme Sáulon, vette Dávid a hárfát és játszott kezével; akkor megkönnyebbült Sául és jobban lett, és el-eltávozott tőle a gonosz szellemet.

17 Összegyűjtötték a filiszteusok táborukat harcra és összegyűlték Szókhóba, amely Jehúdáé; és táboroztak

Szókhó és Azéka között Éfesz-Dammimban. 2 Sául pedig és Izrael emberei összegyűltek és taboroztak a tölgynek völgyében; és harcra sorakoztak a filiszteusok ellen. 3 A filiszteusok álltak a hegynél innen, Izrael pedig állt a hegynél onnan; és közöttük a völgy. 4 És kijött egy páriadalos a filiszteusok taborából, Goliát a neve Gátból; magassága hat könyök és egy arasz. 5 Rézsíak a fején, és pikkelyes páncélba volt öltözve; a páncélnak súlya pedig ötezer sékel réz. 6 Részvét a lábain, és rézládzsa a vállai között. 7 Dárdájának a nyele olyan, mint takácsok zugolyfája, dárdájának a pengéje pedig hatszáz sékel vas, a pajzshordozó pedig előtte járt. 8 Megállt és kiáltott Izrael csatasorai felé és mondta nekik: Minek jöttök ki harcra sorakozni? Nemde én vagyok a filiszteus, ti pedig szolgái Sáulnak! Válasszatok magatoknak egy embert, és jöjjön le hozzáim. 9 Ha bír velem harcolni és megver, akkor mi leszünk nektek szolgáitok; ha meg én bírok óvele és megverem, akkor ti lesztek nekünk szolgáink és szolgáltok minket. 10 Szólt a filiszteus: Én gyaláztam Izrael csatasorait e napon; adjatok nekem embert, hadd harcolunk egymással. 11 S meghallotta Sául meg egész Izrael a filiszteusnak e szavait; arra megrettentek és féltek nagyon. 12 Dávid pedig, fia amaz Efrátbeli férfinak, a Jehúdabeli Béti-Léchemből, neve volt Jísáj és nyolc fia volt; e férfi Sául napjaiban vén volt, kiválva az emberek között. 13 És elment Jísájnak három idősebb fia, elmentek Sául után a háborúba; neve pedig azon három fiának, kik a háborúba mentek: Elíáb az elsőszülött, másodszülöttje Abínádáb, s a harmadik Samma. 14 Dávid pedig a legfiatalabb volt; a három idősebb elment volt Sául után. 15 És Dávid jönni-menni szokott Sául mellől, hogy legeltesse atyának juhait Béti-Léchemben. 16 Előlépett a filiszteus reggelenként és esténként és ott állt negyven napig. – 17 És mondta Jísáj Dávidnak, a fiának: Vedd, kérlek, testvéreid számára ez éfa pörkölt gabonaszemet, meg ezt a tíz kenyeret, és vidd el a táborba testvéreidnek; 18 ezt a tíz darab sajtot pedig vidd az ezred tisztjének, tudakold meg testvéreidnél békéjüket és zálogot hozz tőlük. 19 Sául pedig és mind az Izrael emberei a tölgy völgyében vannak, harcolva a filiszteusokkal. 20 Fölkelt Dávid kora reggel, őrzőre hagyta a juhokat, vitt és ment, amint megparancsolta neki Jísáj: odaér a táborgyűrűhöz, a csapat pedig, amely kivonult a csatasorra, épen riadozott a harcra. 21 Sorakozott ugyanis Izrael meg filiszteusok, hadsor hadsor ellen. 22 És ráhagyta Dávid a rajta volt holmikat a poggyászszőrő kezére és futott a hadsorra; odaér és megkérdezte testvéreit békéjükrol. 23 Épen beszél velük, s íme feljön a páriadalos – neve Goliát, a filiszteus Gátból – a filiszteusok hadsorai közül, és beszélt ama szavak szerint; s meghallotta Dávid. 24 Mind az Izrael emberei pedig, mikor meglátták az embert, megfutamodtak előle és féltek nagyon. 25 Mondták Izrael emberei: Láttátok-e ezt az embert, aki feljő? Bizony, Izrael gyalázni jön fel; majd lesz, azon ember, aki megveri – azt gazzdagá teszi a király nagy gazdagsággal, leányát odaadjá neki, atyának házát pedig szabaddá teszi Izraelben. 26 És szólt Dávid a mellette álló emberekhez, mondván: Mi fog történni azzal az emberrel, aki megveri ama filiszteust és eltávolít gyalázatot Izraeltől? Mert kicsoda ez a körülmetéletlen filiszteus, hogy gyalázta az élő

Isten hadsorait? 27 És szólt neki a nép e beszéd szerint, mondván: Így fog történni azon emberrel, aki őt megveri. 28 Midőn hallotta Elíáb, legidősebb testvére, amint beszél az emberekhez, föllobbant Elíáb haragja Dávid ellen és mondta: Minek is jöttél le és kire hagyta azt a kevés juhot a pusztában? Én ismerem vakmerőségedet és szíved gonoszságát, mert avégett, hogy a háborút lásd, jöttél le! 29 Mondta Dávid: Vajon mit tettem most? Hisz csak beszéd az! 30 És leborult mellőle más oldalra és szólt a beszéd szerint; és választ adott neki a nép az előbbi beszéd szerint. 31 Meghallatszottak a szavak, melyeket beszélt Dávid, elmondták Saul előtt, és elhozatta. 32 És szólt Dávid Sáulhoz: Ne csüggedjen el senkinek a szíve; szolgád majd elmegy és harcol e filiszteussal. 33 Szólt Sául Dávidhoz: Nem mehetsz a filiszteus ellen, hogy harcolj vele, mert te fiatal vagy, ő pedig harc, embere fiatal kora óta. 34 Erre szólt Dávid Sáulhoz: Szolgád pásztor volt atyának a juhoknál, s jött az oroszlán, meg a medve és elvitt egy bárányt a nyájból; 35 akkor utána indultam, leütöttem és kiragadtam szájából; de ráírtamadt, akkor megfogtam a szakállán, leütöttem és megöltem. 36 Az oroszlánt is, a medvét is leütöttem szolgád; olyan lesz majd ez a körülmetéletlen filiszteus, mint azok közül egyik, mert gyalázta az élő Istenek hadsorait. 37 Mondta Dávid: Az Örökkévaló, aki megmentett engem az oroszlán hatalmából és a medve hatalmából, ő fog megmenteni a filiszteus kezéből. – Ekkor szólt Sául Dávidhoz: Menj és az Örökkévaló veled lesz! 38 És fölölözött Sául Dávidot az ő ruháiba, rézsíakot tett a fejére és felölözötté őt páncéla. 39 Erre felkötötte Dávid a kardját ruhán felül és menni akart, mert még nem próbálta; ekkor szólt Dávid Sáulhoz: Nem bírok járni ezekben, mert még nem próbáltam. És levetette Dávid magáról. 40 Vette botját a kezébe, kiválogatott magának ő sima követ a patakóból és tette azokat az ő pásztor szerszámába és a tarisznyába, parityája pedig kezében volt; így lépett oda a filiszteushoz. 41 Ekkor odament a filiszteus, egyre közeledve Dávid fele, a pajzshordozó ember pedig előtte. 42 Oda tekintett a filiszteus, meglátta Dávidot és megvetette őt, mert fiatal volt és piros meg szép ábrázatú. 43 És szólt a filiszteus Dávidhoz: Kutyá vagyok, hogy botokkal jössz felém? És átkoza a filiszteus Dávidot a maga istenére. 44 Szólt a filiszteus Dávidhoz: Gyere hozzám, hadd adom húsodat az ég madarának és a mező vadójának. 45 Ekkor szólt Dávid a filiszteushoz: Te jössz hozzáim karddal, dárdával és lándzsával; én pedig jövök hozzád nevében az Örökkévalónak, a seregek Urának, Izrael hadsorai Istenének, amelyeket gyalázta. 46 E mai napon átszolgáltat téged az Örökkévaló a kezembe, megverlek és elveszem fejedet rólaid és odaadom e napon a filiszteusok táborának dögét az ég madarának és a föld vadójának; és meg fogja tudni az egész föld, hogy van Istene Izraelnek. 47 És meg fogja tudni ez az egész gyülekezet, hogy nem karddal és dárdával segít az Örökkévaló; mert az Örökkévaló a harc és majd kezünkbe ad titeket. 48 És történt, amint fölkelt a filiszteus és egyre közeledett Dávid elejébe, akkor sietett Dávid és szaladt a hadsor felé, a filiszteus elejébe. 49 És kinyújtotta Dávid a kezét a szerszámhoz, vett onnan egy követ, elparityázta és homlokon találva megverte a filiszteust: bemélyedt a kő a homlokába, és földre esett arcával.

50 Így legyőzte Dávid a filiszteust parityával és kővel, megverte a filiszteust és megölte; kard pedig nem volt Dávid kezében. **51** És futott Dávid és megállt a filiszteus mellett, vette a kardját, kivonta hüvelyéből, megölte őt és elvágta vele a fejét. Midőn látták a filiszteusok, hogy meghalt hősük, megfutamodtak. **52** Ekkor fölkeltek Izrael és Jehúda emberei, riadoztak és üldözötték a filiszteusokat egészen a völgy felé és Ekrón kapuiig; és elestek a filiszteusok megöltjei Sárájim útján egész Gátig és egész Ekrónig. **53** És visszatértek Izrael fiai, miután úzöbe vették volt a filiszteusokat, és kifosztották táborukat. **54** És vette Dávid a filiszteus fejét és bevitte Jeruzsálembe; fegyvereit pedig elhelyezte sátrában. **55** S midőn láitta Sául Dávidot, hogy indul a filiszteus ellen, szólt Abnérhez, a hadvezérhez: Kinek a fia ez az ifjú, Abnér? Mondta Abnér: Él a lelked, király, nem tudom. **56** Erre mondta a király: Kérdezz meg te, kinek a fia ez a gyermek? **57** S midőn visszatért Dávid, miután megverte volt a filiszteust, vette őt Abnér és odavezette Saul elő, a filiszteus feje pedig a kezében. **58** És szólt hozzá Sául: Kinek a fia vagy te ifjú? Mondta Dávid: Szolgádnak, a Bét-Léchembeli Jisájnak a fia.

18 És volt, amint elvégezte beszédjét Sáullal, Jónátán lelke hozzá volt kötve Dávid lelkéhez; szerette őt Jónátán, mint lelkét. **2** És vette őt Sául ama napon és nem engedte visszatérnie atya házába. **3** És kötött Jónátán szövetséget Dáviddal, mivel szerette őt mint a lelkét. **4** Levetette magáról Jónátán a köpenyt, mely rajta volt és odaadta Dávidnak, meg ruháit, kardját is, íját is, övét is. **5** És midőn kivonult Dávid, bármerre küldte őt Sául, boldogult, és tette őt Sául a harcosok fölé; és kedves volt az egész nép szemeiben és Sául szolgáinak szemeiben is. **6** Történt pedig, mikor megjöttek, mikor visszatért Dávid megvervén a filiszteust, kivonultak az asszonyok, mind az Izrael városaiból, énekelve és táncolva Sául király elejébe, dobokkal, örömmel és hangszerékkel. **7** És megszólaltak a játszó asszonyok és mondáltak: Megverte Sául a maga ezreit, Dávid meg a tízezreit. **8** De bosszúságára volt ez Sáulnak nagyon és rossznak tetszett szemeiben ez a dolog és mondta: Adtak Dávidnak tízezreket, nekem pedig adták az ezreket – még csak a királyságot neki! **9** És irigy szemmel nézte Sául Dávidot azon napon túl. **10** Volt másnap, rászökött Istennek egy gonosz szelleme Sáulra, és prófétázott a házban, Dávid pedig hárffázott kezével, mint minden napon; és a dárdá Sául kezében volt. **11** Ekkor hajította Sául a dárdát és mondta: Hadd szegezem Dávidot a falhoz; de Dávid kitért előle kétszer. **12** És felt Sául Dávidtól, mert vele volt az Örökkévaló, Sáultól pedig eltávozott. **13** Eltávolította őt Sául magától és megtette őt ezredes szíjének; ki- és bevonult tehát a. nép előtt. **14** És Dávid szerencsés volt mind az útjain és az Örökkévaló vele volt. **15** S midőn láitta Sául, hogy nagyon szerencsés, rettegett tőle. **16** Egész Izrael és Jehúda pedig szerette Dávidot, mert ő ki- és bevonult előttük. **17** És szólt Sául Dávidhoz: Íme, nagyobbik leányom Méráb – azt adom neked feleségül, csak legyél nekem derék emberem és harcold az Örökkévaló harcait. Sául ugyanis mondta: Ne legyen a kezem rajta, hanem legyen rajta a filiszteusok keze. **18** Szólt Dávid Sáulhoz: Mi vagyok én és mi az életem – atyám családja Izraelben, hogy veje legyek

a királynak? **19** Történt pedig, amely időben oda kellett adni Mérábot, Sául leányát Dávidnak, odaadatott ő a Mechólabeli Adriélnak feleségül. **20** S megszerette Míkhál, Sául leánya Dávidot; tudtára adták ezt Sáulnak és helyesnek tetszett a dolog szemeiben. **21** És mondta Sául: Odaadom neki, hogy legyen neki tőrül és hogy legyen rajta a filiszteusok keze. Erre szólt Sául Dávidhoz: Két módon válhatsz ma vőmmé. **22** S megharancsolta Sául a szolgáinak: Beszéljetek Dáviddal titkon, mondván: Íme, kedvet talált benned a király és mind a szolgái szeretnek téged; most tehát vejévé legyél a királynak. **23** Midőn elmondták Sául szolgáit Dávid fülébe és szavakat, mondta Dávid: Csekkélység-e a ti szemeitekben vejévé lenni a királynak, holott én szegény és csekély ember vagyok. **24** És tudtára adták Sául szolgáit neki, mondván: E szavak szerint szólt Dávid. **25** Erre mondta Sául: Így mondjátok Dávidnak: nincs kedve a királynak jegypénzre, hanem a filiszteusoknak száz előbörére, hogy bosszút állj a király ellenségein. – Sául ugyanis úgy gondolta, hogy Dávidot a filiszteusok kezébe ejtse. **26** És tudtára adták szolgáit Dávidnak e szavakat, és helyesnek tetszett a dolog Dávid szemeiben, hogy vejévé váljék a királynak. Nem teltek el a napok, **27** és felkelt Dávid, elment ő meg emberei, levert a filiszteusok közül kétszáz embert, és elvitte Dávid az előböréket és teljesen áadták a királynak, hogy vejévé váljék a királynak; ekkor feleségül adta neki Sául a leányát, Míkhált. **28** Láttá Sául és megtudta, hogy az Örökkévaló Dáviddal van; Míkhál pedig, Sául leánya, szerette őt. **29** S még inkább felt Sául Dávidtól; és Sául ellenessége lett Dávidnak minden időben. **30** Kivonultak a filiszteusok vezérei; és volt, ahányszor kivonultak, szerencsésebb volt Dávid mind a Sául szolgáinál és tisztelettel lett a neve nagyon.

19 Beszélt Sául a fiához; Jónátánhoz és mind a szolgához, hogy megöli Dávidot; Jonátán, Sául fia pedig kedvelte Dávidot nagyon. **2** És tudtára adta Jónátán Dávidnak, mondván: Meg akar téged ölni Sául atyám, most hát óvakodjál, kérlek, reggel, maradj rejtekben és rejtiőzz el; **3** én pedig kimegyek majd és állok atyám oldalára a mezőn, ahol te leszel, és én majd beszélek rólad atyához és amit látok, tudnodra adom. **4** És jót beszélt Jónátán Dávidról Sáulhoz, az atyához és szólt hozzá: Ne vétkezzék a király szolgája ellen, Dávid ellen, mert nem vétett neked, s mert az ő tettei javadra vannak nagyon. **5** Tenyerére tette életét és megverte a filiszteust és az Örökkévaló nagy segedelmet művelt egész Izraelnek – láttad és örültél; miért vétkeznél hár ártatlannál vér ellen, megölvén Dávidot ok nélküli? **6** És hallgatott Sául Jónátán szavára; és megesküdött Sául: Él az Örökkévaló, nem fog megöletni! **7** Ekkor hívta Jónátán Dávidot, és tudtára adta Jónátán mind e dolgokat; erre odavitte Jónátán Dávidot Sáulhoz, és úgy volt előtte, mint tegnap, tegnapelőtt. **8** Tovább is volt a haború; és kivonult Dávid, harcolt a filiszteusokkal és megverte őket nagy vereséggel, és megfutamodtak előle. **9** De lett az Örökkévalónak egy gonosz szelleme Sáulon; ő a házában ült, és dárdája kezében, Dávid pedig hárffázott kezével; **10** ekkor oda akarta Sául a dárdával szegezni Dávidot a falhoz, de elszabadult Sául elől, és odaütötte a dárdát a falhoz, Dávid pedig megfutamodott és elmenekült azon éjjel. **11** És küldött Sául követeket Dávid házához, hogy őrizzék és hogy reggelre megöljék; de tudtára adta Dávidnak a

felesége, Míkhál, mondván: Ha nem mented meg lelkedet ez éjjel, holnap meg vagy ölte. **12** És lebocsátotta Míkhál Dávidot az ablakon; elment, megszökött és megmenekült. **13** És vette Míkhál a teráfimöt és tette az ágyba, a kecskeször párnát pedig tette feje alá; és betakarta ruhával. **14** És küldött Sául követeket, hogy hozzáj el Dávidot; mondta: Beteg ö. **15** Erre küldte Sául a követeket, hogy nézzék meg Dávidot, mondván: Hozzátok öt fel hozzám ágyastól, hogy megöljem. **16** Odajöttek a követek, és íme, a teráfim az ágyon; a. kecskeször párná pedig feje alatt. **17** Ekkor szolt Sául Míkhálhoz: Miért csaltál meg így, hogy elbocsátottad ellenségemet és megmenekült? Szolt Míkhál Sáulhoz: Ó mondta nekem: bocsáss el, miért öljelek meg? **18** Dávid pedig elszökött és menekült, eljött Sámuelhez Rámába, és elmondtá neki minden, amit cselekedett vele Sául. Erre elment ö meg Sámuel és letelepedtek Nájótbán. **19** Tudtára adták Sáulnak, mondván: Íme Dávid Nájóthan van, Rámában. **20** Küldött tehát Sául követeket, hogy hozzáj el Dávidot; de látták a próféták csoportját, amint prófétálnak, Sámuel pedig ott áll felügyelve rájuk; akkor lett Istennék szelleme Sául követéin és prófétáltak ök is. **21** Mikor tudtára adták Sáulnak, küldött más követeket, de azok is prófétáltak; újból is küldött Sául követeket, harmadszor, de azok is prófétáltak. **22** Elment tehát ö is Rámába és eljutott a nagy gödörhöz, mely Székúban van, kérdezte és mondta: Hol vannak Sámuel és Dávid? Mondták: Íme Nájótbán, Rámában. **23** Elment tehát oda Nájótbá, Rámában; és lett ő rajta is Isten szelleme és egyre járva prófétált, míg el nem jutott Nájótbá, Rámában. **24** Levetette ö is ruháit és prófétált ö is Sámuel előtt, és feküdt meztelenül azon egész nap és egész éjjel. Azért mondják: Hát Sául is a próféták között van?

20 És elszökött Dávid Nájóból, Rámában; elment és szolt Jónátán előtt: Mit cselekedtem, mi a bűnöm és mi a vétkem atyád előtt, hogy életemre tör? **2** Mondta neki: Távol legyen, nem fogsz meghalni! Íme, nem tesz atyám sem nagy dolgot, sem kicsi dolgot, hogy ne nyilvánítaná előttem; miért rejtéjen tehát atyám el ezt a dolgot tőlem? Nincs úgy! **3** S újra esküdött Dávid és mondta: Jól tudja atyád, hogy kegyet találtam szemeidben, mondta tehát, ne tudja ezt Jónátán, nehogy megszomorodjék; azonban ahogy él az Örökkévaló és lelked életére, bizony, csak egy lépésnyi van köztem és a halál közt. **4** Erre szolt Jónátán Dávidhoz: Mit kíván a lelke? Megteszem neked. **5** Szolt Dávid Jónátánhoz: Íme, újhold van holnap, én pedig ülni szoktam a királynál, hogy egyem; bocsáss hát el engem és elrejtőzöm a mezőn a harmadik estig. **6** Ha majd fölemlít engem atyád, akkor mondjad: elkerékzedett tőlem Dávid, hogy futhasson Bét-Léchembe, az ö városába, mert évi áldozata van ott az egész családnak. **7** Ha így szól: jó – béke van szolgáddal; de ha haragiára lesz, tudd meg, hogy elhatározva van részéről a veszedelem. **8** És cselekedjél szeretetet szolgáddal, mert az Örökkévaló szövetségébe engedted jutni magaddal szolgádat; de ha bún van rajtam, ölj meg te atyádhoz pedig minek is vinnél. **9** Mondta Jónátán: Távol legyen tőled! Bizony ha megtudom, hogy atyám részéről el van határozva, a veszedelem, hogy rád jöjjön, nem adnám én azt tudtodra? **10** És szolt Dávid Jónátánhoz: Ki adja majd tudtomra, ha talán atyád valami keményet felel neked? **11** Szolt Jónátán Dávidhoz:

Gyere, menjünk ki a mezőre. És kimentek mind a ketten a mezőre. **12** Ekkor szolt Jónátán Dávidhoz: Az Örökkévaló, Izrael Istene – midőn kifürkésztem atyámat ilyenkor holnap vagy harmadnapra és íme, jó áll Dávid dolga, vajon akkor nem küldenék hozzád, hogy nyilvánítsam előttem? **13** Így tegyen az Örökkévaló Jónátánnal s így folytassa, ha jónak tetszik atyámnak rád hozni a veszedelmet, akkor nyilvánítom előttem és elbocsátlak, hogy menj bekével; és legyen veled az Örökkévaló, amint atyámmal volt. **14** S nemde, ha még élek, nem fogsz-e cselekedni velem az Örökkévaló szeretetével, hogy meg ne haljak? **15** S ne irtsd ki szeretetedet házamtól sohasem, akkor sem, mikor kiírja az Örökkévaló Dávid ellenségeit, kit-kit a föld színéről – **16** így szövetséget kötött Jónátán Dávid házával és keresse az Örökkévaló Dávid ellenségeinek kezéből! **17** Tovább is megeskette Jónátán Dávidot, mert szerette öt, mert lelke szeretetével szerette. **18** Erre mondta neki Jónátán: Holnap újhold van; hiányozni fogsz, mert üres lesz az ülőhelyed. **19** Harmadnapon pedig menj le hamar, míg eljutsz azon helyre, ahol elrejtőzti az esemény napján, és maradj az Ézel köve mellett. **20** Én pedig – a három nyilat majd ellövöm, célba lőve magamnak. **21** És íme elküldöm majd a legényt: menj, találd meg a nyilakat; ha azt fogom mondani a legénynek: íme a nyilak innen vannak tőled – akkor vedd és jöjj, mert béke van veled és nincs baj – él az Örökkévaló! **22** Ha pedig azt mondomb a fiúnak: íme, a nyilak innen vannak tőled, akkor menj, mert elküldött téged az Örökkévaló. **23** Azon szóra nézve pedig, melyet szóltunk én meg te – íme az Örökkévaló van köztem és közted örökké. **24** Elrejtőzött tehát Dávid a mezőn. Volt pedig újholdkor, leült a király az ebédhez, hogy egyék. **25** És leült a király az ülőhelyére, mint egyszer-másszor a fal melletti ülőhelyre; s fölkelt Jónátán és leült Abnér Sául oldalára; s üres maradt Dávid helye. **26** De nem szolt Sául semmit aznap, mert mondta: véletlen az, nem tiszta ö, bizony nem tiszta. **27** Volt pedig másnap, az újhold második napján, üres maradt Dávid helye; ekkor szolt Sául a fiához, Jónátánhoz: Miért nem jött Jísáj fia sem tegnap sem ma az ebédhez? **28** Felelt Jónátán Sáulnak: Elkérezkedett tőlem Dávid Bét-Léchembe. **29** Mondta ugyanis: bocsáss el, kérlek, mert családi áldozatunk van a városban, és ö parancsolta meg nekem, a testvérem; most hát, ha kegyet találtam szemeidben, hadd siessek el, kérlek, hogy lássam testvéreimet. Azért nem jött a király asztalához. **30** Erre föllobbant Sául haragja Jónátán ellen és mondta neki: Te romlott és fenyíteni való anyának a fia! Hiszen tudom, hogy te kedveled Jísáj fiát, szégyenedre és anyád szemérmények szégyenére! **31** Mert mind azon időben, amíg Jísáj fia él a földön, nem fogsz megszilárdulni sem te, sem királyságod; most tehát küldj és hozasd öt hozzá, mert halál fia ö! **32** Felelt Jónátán atyának, Sáulnak és szolt hozzá: Mert ölessék meg, mit követett el? **33** Ekkor Sául a dárdáját hajította feléje, hogy leüssé; így megtudta Jónátán, hogy el van határozva atyja részéről, hogy megöli Dávidet. **34** S fölkelt Jónátán az asztaltól föllobbant haranggal; és nem evett az újhold második napján kenyeret, mert megszomorodott Dávid miatt, mert megszégyenítette az atyja. **35** Volt pedig reggel, kiment Jónátán a mezőre Dáavidhoz a meghatározott időre, és egy kisfiú vele. **36** És mondta legényének: Fuss, találd csak meg a

nyilakat, melyeket ellövök. A fiú futott, ő pedig előtte a nyilat, túlhajítva rajta. 37 Mikor eljutott a legény a nyíl helyére, melyet előtt Jónátán, kiáltott Jónátán a legény után és mondta: Hiszen a nyíl túlnan van tőled! 38 És kiáltott Jónátán a legény után: Gyorsan siess, meg ne állj! És fölszedte Jónátán legénye a nyilakat és odament urához. 39 A legény pedig nem tudott semmit; csupán Jónátán meg Dávid tudták a dolgot. 40 Ekkor odaadta Jónátán a fegyvereit az ő legényének és mondta neki: Menj, vidd a városba. 41 A legény elment, Dávid pedig fölkelt dél felől, levetette magát arcával a földre és leborult háromszor; megcsókolták egyik a másikát és sírtak egyik a másikával, mígnem Dávid nagyon sírt. 42 És mondta Jónátán Dávidnak: Menj békével! Amit esküdtünk mi ketten az Örökkévaló nevében, mondvan: az Örökkévaló legyen köztem és közted, magzatom és magzatod közt mindenrőkkel! Fölkelt és elment; Jónátán pedig bement a városba.

21 És eljutott Dávid Nóbba Achímélekh paphoz; és elśietett Achímélekh Dávidnak és mondta neki: Mert vagy te egyedül és senki sincs veled? 2 Mondta Dávid Achímélekh papnak: A király parancsolt nekem valamit és szólt hozzáim: senki ne tudja semmiképpen a dolgot, melyben küldelek és melyet neked parancsoltam; a legényeket pedig odarendeltem egy bizonyos helyre. 3 Most pedig, mi van kezed alatt, öt kenyér-e, add a kezembe, vagy ami található. 4 Felelt a pap Dávidnak és mondta: Nincs közönséges kenyér kezem alatt, hanem szentkenyer van – hacsak asszonytól óvakodtak a legények. 5 És felelt Dávid a papnak és mondta neki: Sőt inkább, asszony tiltva van nekünk, mint tegnap; tegnapelőtt; amikor elindultam, szentek voltak a legények edényei – pedig ez közönséges út – hát még ma, hogy szentség lesz az edényben! 6 És adott neki a pap szentséget, mert nem volt ott kenyér, csak a színkenyer, mely eltávolítottat az Örökkévaló színe elől, hogy oda tegyenek meleg kenyeret, amely napon elvétett. 7 De volt ott ama napon egy ember Sául szolgái közül, elzárva az Örökkévaló színe előtt; neve Dóég, az edomi, Sául pástorainak legfőbbje. – 8 Ekkor mondta Dávid Achímélekhnek: Hát nincs itt kezed alatt dárda vagy kard? Mert sem kardomat, sem fegyveremet nem vettet kezemhez, mert sürgős volt a király dolga. 9 Mondta a pap: Góliátnak, a filiszteusnak kardja, kit megvertél a tölg volgyében, itt van beburkolva a ruhába az éffód mögött; ha azt vennéd magadhoz, vedd, mert nincs más rajta kívül e helyütt. Erre mondta Dávid: Nincs olyan mint az, adjad nekem! 10 Fölkelt Dávid és elszökött aznap Sául elől; és eljött Ákhishoz, Gát királyához. 11 Ekkor szóltak Ákhis szolgái hozzá: Nem Dávid-e ez, az ország királya? nemde erről énekelnek körtáncban, mondvan: megverte Sául az ő ezreit, Dávid pedig a tízezreit? 12 Szívére vette Dávid e szavakat és nagyon felt Ákhistól, Gát királyától. 13 Elváltotta tehát eszét szemük előtt és eszelősködött kezeik között; rajzolt a kapu ajtóira és lefolyatta nyálát szakállára. 14 Ekkor szólt Ákhis a szolgához: Íme, látjátok, őrült ember! Minek hozzátok őt hozzám? 15 Híjával vagyok-e én az őrülteknek, hogy hoztátok ezt, hogy bolondozzon előttem? Vajon ez jöjjön-e be házamba?

22 Onnan elment Dávid és menekült Adullám barlangjába; meghallották testvérei és atya egész háza és lementek oda hozzá. 2 És összegyűlt hozzá minden szorongásban levő ember, minden ember, kinek volt hitelezője, meg minden elkeseredett lelkű ember, és ő vezér lett fölöttek; volt vele mintegy négyszáz ember. 3 Onnan elment Dávid a Móábeli Miczpébe; és szólt Móáb királyához: Maradjon, kéri, nálatok atyám meg anyám, amíg meg tudom, mit tesz velem Isten. 4 És el is vezette őket Móáb királya elé; és maradtak nála az egész időben, hogy Dávid a hegyvárban volt. 5 És szólt Gád próféta Dávidhoz: Ne maradj a hegyvárban, menj, hogy eljuss Jehúda országába; elment tehát Dávid és jutott a Chéret erdőbe. 6 Meghallotta Sául, hogy mutatta magát Dávid meg a vele levő emberek – Sául pedig ült Gibeában a tamariskfa alatt a magaslaton, dárdája a kezében és mind a szolgái álltak mellette – 7 és mondta Sául a mellette álló szolgáinak: Halljátok csak, Benjámin fiai! Hát nektek is mindenjáratoknak ad majd Jísáj fia mezőket és szőlőket, mindenjáratokat tesz-e majd ezek tisztejiev és százak tisztejiev? 8 Hogy összesküdtetek mindenjáran ellenem és hogy senki sem nyilvánítja előttem, amikor szövetséget köt fiam a Jísáj fiával és nincs senki közületek, kinek ez fájna és aki nyilvánítaná előttem, hogy leselkedőnek támasztotta fiam a szolgámat ellenem, mint ez a mai napon van! 9 Erre megszólalt az edomi Dóég – ő ugyanis ott állt Sául szolgái mellett – és mondta: Láttam Jísáj fiát, amint Nóbba jött, Achímélekhhez, Achítúb fiához; 10 megkérdezte érte az Örökkévalót és eleséget adott neki, meg a filiszteus Goliátnak kardját adta neki. 11 Ekkor küldött a király, hogy hívják Achíméleket, Achítúb fiát, a papot és atya egész házát, a Nóbban levő papokat; és eljöttek mindenjájan a királyhoz. 12 És mondta Sául: Halljad csak, Achítúb fia! Mondta: Itt vagyok, uram. 13 És szólt hozzá Sául: Miért esküdtetek össze ellenem, te és Jísáj fia, amikor adtál neki kenyeret és kardot és megkérdezted érte az Isten, hogy leselkedőnek támadjon ellenem, mint ez a mai napon van? 14 Felelt Achímélekh a királynak és mondta: Hát kicsoda mind a szolgáid közt oly hűséges, mint Dávid? A királynak veje ő, a szolgálatodhoz tartozik és tiszteletben áll házadban! 15 Vajon aznap kezdtem-e megkérdezni érte Isten? Távol legyen tőlem! Ne vessen a király ilyen dolgot a szolgájára, sem atyám egész házára, mert nem tudott szolgád minderről sem kicsinyt sem nagyot. 16 Erre mondta a király: Meg kell halnod, Achímélekh, neked és atyád egész házának. 17 És mondta a király a mellette álló futároknak: Fordulatok és öljétek meg az Örökkévaló papjait, mert az ő kezük is Dáviddel van, és mert tudták, hogy elszökik és nem nyilvánították előttem. De nem akarták a király szolgái kinyújtani kezüket, hogy rátámadjanak az Örökkévaló papjaira. 18 Ekkor mondta a király Dóégnek: Fordulj te és támadj rá a papokra! És fordult az edomi Dóég és rátámadt ő a papokra, és megölt az napon nyolcvanöt embert, len-éffód viselőjét. 19 Nóböt pedig, a papok városát, megverte a kard élével, férfiastul, asszonyostul, kisdedestül, csecsemőstül, ökröt, szamarat és bárányt a kard élével. 20 De megmenekült egy fia Achímélekhnek, Achítúb fiának, neve Ebjátár; és elszököt Dávid után. 21 És elmondta Ebjátár Dávidnak, hogy megölte Sául az Örökkévaló papjait. 22 Ekkor mondta Dávid Ebjátárnak: Tudtam

azon a napon, hogy ott van az edőmi Dóég s hogy tudtára fogja adni Sáulnak; én vagyok oka atyád háza minden lelke vesztének. 23 Maradj nálam, ne félj, mert aki az én életemre tör, tör a te életedre is; bizony őrizetben vagy nálam.

23 Tudtára adták Dávidnak, mondván: Íme a filiszteusok harcolnak Keíla ellen és ők fosztogatják a szérűket. 2 És megkérdezte Dávid az Örökkévalót, mondván: Menjek-e, hogy megverjam a filiszteusokat? Szólt az Örökkévaló Dávidhoz: Menj és verd meg a filiszteusokat, hogy megsegítsed Keílát. 3 De szólta Dávid emberei hozzá: Mi itt Jehudában félünk, hát még mikor Keílába mennénk, a filiszteusok hadsorai ellen? 4 Továbbá is megkérdezte Dávid az Örökkévalót: felelt neki az Örökkévaló és mondta: Kelj föl, vonulj le Keílába, mert kezedbe adom a filiszteusokat. 5 Elment tehát Keílába Dávid meg emberei, harcolt a filiszteusok ellen, elhajtotta jószágukat és megverte őket nagy vereséggel; így megsegítette Dávid Keíla lakóit: 6 Volt pedig, mikor elszökött Ebjátár, Achímélekh fia, Dávidhoz Keílába, lekerült az éfőd az ő kezében. 7 Midón tudtára adták Sáulnak, hogy bement Dávid Keílába, mondta Sául: Kezembe szolgáltatta őt Isten, mert elzárkózott, bemenvén ajtós-retzeses városba. 8 S egybehívta Sául az egész népet háborúra, hogy levonuljon Keílába, ostromolni Dávidot és embereit. 9 Midón megtudta Dávid, hogy rosszat kohol Sául ellene, szólta Ebjátár paphoz: Hozd ide az éfődot. 10 És mondta Dávid: Örökkévaló, Izrael Istene, meghallotta szolgád, hogy Keílába szándékszik jönni Sául, hogy megrontsa a várost miattam; 11 ki fognak-e szolgáltatni Keíla urai az ő kezébe? levonul-e Sául, amint hallotta szolgád? Örökkévaló, Izrael Istene, add, kérlek, tudtára szolgádnak! Mondta az Örökkévaló: Levonul. 12 És mondta Dávid: Ki fognak-e szolgáltatni Keíla urai engem meg embereimet Sául kezébe? Mondta az Örökkévaló: Ki fognak szolgáltatni. 13 Erre fölkelt Dávid meg emberei, mintegy hatszáz ember, kimentek Keílából és jártak, amerre járhattak; Sáulnak pedig tudtára adatott, hogy elmenekült Dávid Keílából, akkor felhagyott a kivonulással. 14 És letelepedett Dávid a pusztában, a hegyvárákban és maradt a hegységen, Zíf pusztájában; kereste őt Sául minden időben, de nem adta őt Isten a kezébe. 15 Így láttá Dávid, hogy kivonult Sául, hogy életére törjön. Dávid Zíf pusztájában volt az erdőségen; 16 akkor fölkelt Jónátán, Sául fia, elment Dávidhoz az erdősége és megerősítette kezét Istenben. 17 Szólt ugyanis hozzá: Ne félj, mert nem fog elérni téged Sául atyámnak keze, te leszel király Izrael fölött, én pedig leszek mellettes második; Sául atyám is így tudja ezt. 18 És kötöttek ők ketten szövetséget, az Örökkévaló előtt; s maradt Dávid az erdőségen. Jónátán pedig hazament. 19 Fölmentek Zífbeliék Sáulhoz Gibeába, mondván: Nemde Dávid nálunk rejőzködik a hegyvárákban az erdőségen, Chakhila dombján, mely a sivatagtól jobbra van. 20 Most tehát, egészen amint kívánja a lelked, oh király, hogy levonulj, vonulj le és ami dolgunk lesz, őt kiszolgáltatni a király kezébe. 21 Mondta Sául: Áldva legyetek az Örökkévalótól, hogy megszántokat engem. 22 Menjetek, kérlek, állapítások még meg, tudjátok és lássátok az ő helyét, ahol lenni szokott a lába, ki láttá őt ott; mert azt mondta nekem, hogy ravaszul viselkedik. 23 Lássátok

és tudjátok ki mindenkit azon rejtékeknek, ahol rejtozni szokott, és térjeted hozzá vissza a megállapodás szerint és majd megtek veletek; és lesz, ha az országban van, kikutatom őt mind a Jehuda ezrei között. 24 Fölkeltek és elmentek Zífbe Sául előtt; Dávid pedig és emberei Máón pusztájában voltak, a síkságban, jobbra a sivatagtól. 25 Midón ugyanis elment Sául meg emberei keresésre, tudtára adták Dávidnak, akkor lement a sziklához és maradt Máón pusztájában; hallotta Sául és úzöbe vette Dávidot Máón pusztájában. 26 És ment Sául a hegynek oldalán innen, Dávid pedig meg emberei a hegynek oldalán onnan; és ment Dávid sietséggel Sául elől, Sául pedig és emberei bekerítették Dávidot és embereit, hogy elfoglják őket. 27 De jött egy követ Sáulhoz, mondván: Siess és menj, mert rárontottak a filiszteusok az országra. 28 Ekkor visszatért Sául Dávid üldözésétől és ment a filiszteusok ellen. Azért neveztek ama helyet a szérválasztás sziklájának. 29 Erre fölment onnan Dávid és maradt Én-Gédi hegyváraiban.

24 És volt, midón visszatért Sául a filiszteusok üldözésétől, tudtára adták neki, mondván: Íme, Dávid Én-Gédi pusztájában van. 2 Ekkor vett Sául hárômezer válogatott embert egész Izraelből és ment, hogy keresse Dávidot és embereit a zergeszklák felé. 3 És eljutott a juhaklokhoz az út mellett, ott pedig volt egy barlang, s bement Sául, hogy befedje lábait; Dávid pedig és emberei a barlang hátróljában ültek. 4 Ekkor szólta Dávid emberei hozzá: Itt a nap, melyről szólt hozzád az Örökkévaló: íme kezedbe adom ellensegdedet s tegyél vele, amint, jónak tetszik szemeidben. Erre fölkelt Dávid és titkon levágta Sául köpenyének szárnyát. 5 Volt pedig azután, furdalta Dávidot a lelke, azért hogy levágta Sául ruhája szárnyát. 6 És mondta embereinek: Távol legyen tőlem, az Örökkévalóért, nem teszem ezt a dolgot urammal, az Örökkévaló fölkentjével, hogy kezemet kinyújtsam ellenem; mert az Örökkévaló fölkentje ő. 7 És elhárította Dávid az embereit szavakkal és nem engedte őket Sául ellen támadni; Sául pedig fölkelt a barlangból és ment az úton. 8 S fölkelt Dávid ezután, kiment a barlangból és kiáltott Sául után, mondván: Uram király! Erre hátratekintett Sául, és meghajtotta magát Dávid arccal a földre és leborult. 9 És mondta Dávid Sáulnak: Miért hallgatod az emberek szavait, ha mondjak: Íme Dávid vesztedet akarja. 10 Íme, a mai napon látta szemeid, hogy kezembé adott ma téged az Örökkévaló a barlangban, mondta is, hogy megöljek, de megszárt a szemem és mondta: nem nyújtom ki kezemet uram ellen, mert az Örökkévaló fölkentje ő. 11 S lásd, atyám, lásd csak a köpenyed szárnyát a kezemben; mert abból, hogy levágtam köpenyed szárnyát és nem öltelek meg, tudt meg és lásd, hogy nincs kezemben gonoszság sem hűtlenség és nem véttem neked, holott te leskelődök életremre, hogy elvegyed. 12 Az Örökkévaló ítélen köztem és közted és az Örökkévaló áljón bosszút értem rajtag: de kezem nem lesz rajtag – 13 amint mondja a régi példabeszéd: gonoszktól ered gonoszság – de kezem nem lesz rajtag – 14 Ki után vonult ki Izrael királya, kit veszel úzöbe? Holt eb után, egy bolha után! 15 Legyen hát az Örökkévaló bíró és ítélen köztem és közted; lássa és vigye ügyemet és védje jogomat kezdetől! 16 És volt, midón végzett

Dávid azzal, hogy elmondja a szavakat Sáulnak, szólt Sául: A te hangod ez, fiam Dávid? És fölemelte Sául a hangját és sít. 17 Szólt Dávidhoz: Igazságosabb vagy te nálam, mert te a jót cselekedted velem, én pedig cselekedtem veled a rosszt. 18 Hiszen te megmondtad ma, hogy mi jót tettél velem, hogy kezedbe szolgáltatott engem az Örökkelváló, te pedig nem öltél meg. 19 Vajon midőn valaki ellenségére talál, elbocsátja-e őt jóban az útra? Az Örökkelváló fizessen neked jóval annak fejében, amit a mai napon tettél velem. 20 Most hát, íme tudom, hogy te király leszel és majd fönnyáll kezdenben Izrael királysága. 21 S most esküdjél nekem az Örökkelválóra, hogy nem irtod ki magzatomat utánam és hogy nem pusztítod ki nevemet atyám házárból. 22 Megesküdött Dávid Sáulnak; erre hazament Sául, Dávid és emberei pedig fölmentek a hegyvárba.

25 Meghalt Sámuel, és összegyűlt egész Izrael, gyászt tartottak fölötté és eltemették házában, Rámában. – Fölkelt Dávid és lement Párrán pusztájába. 2 Volt egy ember Máónban, gazdasága pedig Karmellben; ez ember igen nagy volt: volt ugyanis neki hárromezer juha és ezer kecskéje. És ő Karmellben volt, mikor juhait nyírták. 3 Az embernek neve Nábál s feleségenek neve Abígájil; az asszony jó eszű és szép alakú volt, a férfi pedig durva volt és rossz cselekedetű – ő Kálébbeli volt. 4 Hallotta Dávid a pusztában, hogy Nábál a juhait nyírja; 5 akkor küldött Dávid tíz legényt, és mondta Dávid a legényeknek: Menjetek fől Karmellbe és midőn Nábálhoz élértek, kérdezzétek meg nevemben békéről. 6 És mondjátok: ekképpen az életre! Te is békében, házad is békében, és minden, ami a tied, békében! 7 Most pedig, hallottam hogy nyírnak nálad; tehát, a te pásztoraid velünk voltak, nem bántottuk meg őket és nem hiányzott nekik semmi mindama napokban, hogy Karmellben voltak; 8 kérdezd meg legényeidet, majd megmondják neked – találjanak hát legényeim kegyet szemeidben, mert szerencsés napra jöttünk; add, kérlek, azt amit talál kezed, szolgádnak és fiadnak Dávidnak. 9 Odajöttek Dávid legényei és beszéltek Nábálhoz mind e szavak szerint Dávid nevében, és megálltak. 10 Felelt Nábál Dávid szolgáinak és mondta: Kicsoda Dávid és kicsoda Jisájia? Manapság sokan vannak a szolgák, akik megugranak kiki ura. elől. 11 Majd veszem kenyeremet és vizemet és levágott marhámat, amit levágtam nyíróim számára, hogy odaadjam embereknek, kikről nem tudom, honnan valók. 12 Erre elfordultak Dávid legényei útjukra; visszatértek, eljutottak és megmondták neki mind e szavak szerint. 13 Ekkor mondta Dávid az ő embereinek: Kössétek fől kiki az ő kardját! És felkötötték kiki a kardját, és felkötötte Dávid is a kardját; és fölmentek Dávid után mintegy négyszáz ember, kétszázan pedig maradtak a poggyász mellett. 14 De Abígájlnak, Nábál feleségenek, tudtára adta egyik legény a legények közül, mondván: Íme, küldött Dávid követeket a pusztából, hogy üdvözöljék urunkat, ő pedig rájuk rontott. 15 Ez emberek pedig igen jók hozzáink, nem bántódtunk meg és nem hiányzott nekünk semmi mind ama napokban, hogy velük jártunk, amikor a mezőn voltunk; 16 fal voltak körülöttünk éjjel is, nappal is, mind a napokban, hogy velük voltunk, legelgettve a juhokat. 17 Most tehát tud meg és lásd, mit cselekedjél, mert el van határozva a

veszedelem urunk ellen és egész háza ellen; ő pedig alávalóból, semhogyan beszélni lehetne hozzá. 18 Ekkor sietett Abígájil és vett kétszáz kenyeret, két tömlő bort, öt elkészített juhot, öt mérték pörkölt gabonaszemet, száz aszuszólólepényt és kétszáz fügelepényt, és rátette a szamarakra. 19 És mondta legényeinek: Vonuljatok előttem, íme én utánatok megyek; férjének, Nábálnak pedig nem mondta meg. 20 Volt pedig, amint ül a szamáron és lemegy a hegy hasadékán, íme, Dávid és emberei lejönnek elejébe, és rájuk talált. 21 Dávid pedig mondta volt: Bizony hiába óvtam meg minden, ami ezé a pusztában, nem hiányzott semmi mindabból, ami az övé, de rosszal fizetett nekem jóért. 22 Így cselekedjék Isten Dávid elleniségeivel és így folytassa: nem hagyok meg mindabból, ami az övé, a reggel virradtág egy falra vizelőt. 23 Midőn megláttá Abígájil Dávidot, sietett és leszállt a szamárról: levetette magát Dávid előtt arcára és leborult földig. 24 Levetette magát lábaihoz és mondta: Én rajtam, uram, a bűn; hadd beszéljen, kérlek, szolgálód előttem és halljad szolgálód szavait. 25 Ne fordítsa uram, kérlek, a szívét erre az alávaló emberre, lábára, mert amilyen a neve, olyan ő maga: Nábál a neve és aljasság van vele; én pedig, szolgálód, nem láttam Uram legényeit, akiket küldtétek. 26 Most tehát, uram, él az Örökkelváló és lelked életére, miután visszatartott téged az Örökkelváló attól, hogy vérbűnbe essél és hogy tenkezed segítsen magadnak, most tehát legyenek mint Nábál az elleniségeid és aikik rosszra törnek uram ellen; 27 most tehát ez az ajándék, melyet hozott szolgálód uramnak, adassék a legényeknek, aikik uram nyomában járnak. 28 Bocsásd meg, kérlek, szolgálód vétkét, mert az Örökkelváló uramnak állandó házat fog alapítani, mert uram az Örökkelváló harcait harcolja, valami rossz tehát ne találtassék rajtad eltelen át. 29 Fölkelt egy ember, hogy üldözön téged és hogy lelkedre törjön; de be lesz kötve uram lelke az elők kötésében az Örökkelválónál, Istenednél; elleniségeid lelkét pedig parityázza a paritya fenekében! 30 És lesz, midőn tesz az Örökkelváló urammal minden aszerint, ami jót beszélt felőled, és majd rendel téged fejedelmül Izrael fölé: 31 akkor ne legyen ez neked megütközésül, se szívbotlásul uramnak, hogy vért ontottál ok nélküli és hogy uram önmagának segített; s midőn majd jól tesz az Örökkelváló urammal, emlékezzél meg szolgálódrol. 32 Mondta Dávid Abígájlnak: Áldva legyen az Örökkelváló, Izrael Istene, aki küldött téged e napon elémbé; 33 és áldott legyen eszed és áldott légy te magad, hogy meggyártoltál e napon, hogy ne essem vérbűnbe és ne kezem segítsen magamnak. 34 Azonban, él az Örökkelváló, Izrael Istene, aki visszatartott engem attól, hogy veled rosszul bánjak: bizony, ha nem siettél és nem jöttél volna elém, bizony nem maradt volna Nábálinak reggel virradtág falra vizelője. 35 És elfogadta Dávid a kezéből amit hozott neki; öneki pedig mondta: Menj fől békében házadba, lásd, hallgattam szavadra és tekintetbe vettelek. 36 Eljutott Abígájil Nábálhoz és íme, neki lakomája volt házában, mint a király lakomája, Nábálnak a szíve vidám volt és őfelette részeg volt; de nem mondott meg neki semmit, sem kicsinyt sem nagyon, reggel virradtág. 37 Volt pedig reggel, mikor elszállt a bor Nábálból, megmondtá neki felesége e dolgokat; erre elhalt benne a szíve, s ő maga kővé lett. 38 És történt mintegy tíz nap

múlva, megverte az Örökkévaló Nábált, és meghalt. 39 Midőn hallotta Dávid, hogy Nábál meghalt, mondta: Áldva legyen az Örökkévaló, aki viselte gyalázásom ügyét Nábál ellenében, szolgáját pedig visszatartotta rossztól és Nábál rosszaságát visszatérítette az Örökkévaló az ó fejére. Erre küldött Dávid és megkérte Abígájilt, hogy magának feleségül vegye. 40 Eljöttek Dávid szolgái Abígájilhoz Karmellbe és beszéltek hozzá, mondván: Dávid küldött bennünket hozzád, hogy téged magának feleségül vegyen. 41 Fölkelt, arccal földre borult és mondta: Itt a szolgálód rabnőül, hogy uram szolgáinak lábait mossa. 42 Ekkor sietett és fölkelt Abígájil, felült a számárra, meg öt leányzójá, kik nyomában mentek; ment Dávid követei után és lett neki feleségül. 43 Achinóamat pedig elvette volt Dávid Jizréelből, és voltak mindenkiten neki feleségül. 44 Sául pedig adta volt Míkhál leányát, Dávid feleségét a Gallimból való Paltínak, Lájis fiának.

26 Jöttek a Zífbeliiek Sáulhoz Gibeába, mondván: Nemde Dávid Ckakhíla dombján rejtozkodik, a sivatag előtt. 2 Ekkor fölkelt Sául és lement Zíf pusztájába és vele hármezei ember, Izrael válogatottjai, hogy keresse Dávidot Zíf pusztájában. 3 És táborozott Sául Chakhíla dombján, mely a sivatag előtt az út mellett van; Dávid pedig a pusztában lakott, és láttá, hogy Sául utána ment a pusztába. 4 Erre küldött Dávid kémeket és megtudta, hogy eljött Sául a megállapított helyre. 5 Ekkor fölkelt Dávid és elment azon helyre, ahol Sául táborozott, és láttá Dávid a helyet, ahol feküdt Sául meg Abnér, Nér fia, az ó hadvezére; Sául ugyanis a táborgyűrűben feküdt és a nép táborozott körülötte. 6 Megszólalt Dávid és szólt a chittita Achímélekhez és Abisájhoz, Czerúja fiához, Jób testvérehez, mondván: Ki jön le velem Sáulhoz a táborkba? Mondta Abisáj: Lemegyek én veled. 7 Odament Dávid meg Abisáj a néphez éjjel, és íme Sául alva fekszik a táborgyűrűben és dárdája a földbe szúrva fejtől neki, Abnér pedig és a nép feküsznek körülötte. 8 És szólt Abisáj Dávidhoz: Kiszolgáltatta ma kezedbe az Isten ellenségedet; most tehát hadd szegem őt a dárdával a földhöz egy ütéssel s tovább nem bántom. 9 De szólt Dávid Abisájhoz: Ne pusztitsd el; mert kinyújtotta ki a kezét az Örökkévaló fölkentje ellen és büntetlen maradt? 10 Mondta Dávid: Él az Örökkévaló, hacsak az Örökkévaló nem veri meg őt: vagy napja eljön és meghal, vagy háborúba vonul és elpusztul. 11 Távol legyen tőlem, az Örökkévalóért, hogy kinyújtsam kezemet az Örökkévaló fölkentje ellen. Most tehát vedd el, kérlek, a dárdát, mely neki fejtől van, és a vizeskancsót és menjünk el. 12 Vette Dávid a dárdát és a vizeskancsót Sául feje mellől és elmentek; de senki sem láttá, sem nem tudta, sem fől nem ébredt, mert mindenjában aludtak, mert az Örökkévalótól mély álom esett rájuk. 13 Erre áltment Dávid a túboldalra és állt a hegy csúcson, messziiről; nagy volt a térség közöttük. 14 És kiáltott Dávid a népnek és Abnérnak, Nér fiának, mondván: Nem felelsz-e Abnér? Felelt Abnér és mondta: Ki vagy te, aki kiáltottál a királynak. 15 És szólt Dávid Abnérhez: Nem férfi vagy-e és ki olyan mint te Izraelben? Miért nem vigyáztál hát uradra, a királyra? Mert odament egy a nép közül, hogy elpusztítja a királyt, uradat. 16 Nem jó ez a dolog, melyet cselekedtél; él az Örökkévaló, bizony halál fiai vagytok, mivel nem vigyázattok uratokat, az Örökkévaló fölkentjére. Most

tehát lásd, hol a király dárdája meg a vizeskancsó, melyek neki fejtől voltak? 17 És fölismerte Sául Dávid hangját és mondta: A te hangod ez; fiam Dávid? Mondta Dávid: Az én hangom, uram király. 18 Mondta: Miért is üldözi uram az ó szolgáját? Hisz mit tettem és mi rossz van kezemben? 19 Most hallja csak uram a király szolgája szavait: ha az Örökkévaló ingerelt főt téged ellenem, jusson neki illataldozat; de ha emberfiai, átkozva legyenek az Örökkévaló előtt, mert előztek ma engem, hogy be ne fogadtassam az Örökkévaló birtokába, mondván: menj, szolgáj más isteneket. 20 Most pedig, ne hulljon vérem földre messze az Örökkévaló színétől! Hiszen kivonult Izrael királya, hogy keressen egy bolhát, amint üldöznek egy fogolymadarat a hegycsúcsokon. 21 És mondta. Sául: Vétkeztem, térij vissza, fiam Dávid, mert nem fogok többé rosszat cselekedni veled, azért hogy drága volt a lelkek szemeidben a mai napon: íme balga voltam és fölötte nagyon tévedtem. 22 Felelt Dávid és mondta: Itt a király dárdája, jöjjön át egy a legények közül és vegye el. 23 Az Örökkévaló pedig visszatérítí kinek kinek igazságát és hűségét hogy kézbe adott ma téged az Örökkévaló s nem akartam kinyújtani kezemet az Örökkévaló fölkentje ellen. 24 És íme, valamint nagy volt a lelked a mai napon szemeimeiben, akképpen nagy legyen az én lelkek az Örökkévaló szemeiben, és mentsen meg engem minden szorongatástól. 25 És szólt Sául Dávidhoz: Áldott légy fiam Dávid, cselekedni is fogsz, győzni is fogsz! Erre elment Dávid az útjára, Sául pedig visszatért helyére.

27 Mondta Dávid a szívében: Még elpusztulhatok egy napon Sául keze által; nincsen számonra jobb, mint hogy elmeneküljék a filiszteusok országába, majd lemond rólam Sául, hogy keressen engem Izrael egész határában, és így megmenekülök kezéből. 2 Fölkelt tehát Dávid és átvonult ő meg a vele levő hatszáz ember Ákhishoz, Máókh fiához, Gát királyához. 3 És maradt Dávid Ákhisnál Gátban, ő meg emberei, kiki a házával, Dávid és két felesége, a Jizréébeli Achinóám és a Karmellbeli Abígájil, Nábá felesége. 4 Tudtára adták Sáulnak, hogy elszökött Dávid Gátba; akkor többé már nem kereste őt. 5 És szólt Dávid Ákhishoz: Ha ugyan kegyet találtam szemeidben, adjanak helyet nekem a vidéki városok egyikében, hadd lakjam ott: minek lakjék szolgád veled együtt a király városban? 6 Erre adta neki Ákhis ama napon Cziklágot; azért lett Cziklág Jehúda királyaié mind e mai napig. 7 Volt pedig a napok száma, hogy lakott Dávid a filiszteusok vidékén egy év és négy hónap. 8 Vonult Dávid meg emberei és portyázta a gesúri, a gizri és az amáléki ellen, mert ezek voltak az ország lakossága ősidoftól fogva Súr felé egészen Egyiptom országáig. 9 És megverte Dávid amaz országot, nem hagyott életben sem térfit, sem nőt és elvitt juhot, marhát, szamarakat, tevéket és ruhákat, ekkor visszatért és Ákhishoz ment; 10 és mondta Ákhis: Merre portyáztatok ma? Mondta Dávid: Jehúda délividékén, a jerachmeéli délividékén és a kéni délividékén. 11 Sem férfiút, sem asszonyt nem hagyott Dávid életben, hogy Gátba vitte volna, mert mondta: hogy meg ne jelentsék rólunk, mondván: Így tett Dávid és ilyen a módja az egész időben, hogy lakott a filiszteusok vidékén. 12 És megbízott Ákhis Dávidban, mondván:

Rossz hírbe keveredett népével Izraelnél és majd lesz nekem öröök szolgául.

28 És volt ama napokban, összegyűjtötték a filiszteusok táborukat hadra, hogy harcoljanak Izrael ellen. Ekkor szólt Ákhis Dávidhoz: Tudnod kell, hogy velem vonulsz ki a táborba, te meg embereid. **2** Szólt Dávid Ákhishoz: Ezért majd megtudod, mit fog cselekedni szolgád. És szólt Ákhis Dávidhoz: Ezért fejem őrvé teszlek minden időben. **3** Sámuel meghalt volt és gyászt tartott érte egész Izrael és eltemették őt Rámában, a városában; Sául pedig eltávolította volt a szellemidézőket és a halottjósokat az országból. **4** Összegyűltek a filiszteusok, eljöttek és táboroztak Súnémában; erre összegyűjtötte Sául egész Izraelt és táboroztak a Gilbóbán. **5** Midón láttá Sául a filiszteusok táborát, megfélellett és nagyon remeggett a szíve. **6** Megkérdezte Sául az Örökkévalót, de nem felelt neki az Örökkévaló sem álmokkal, sem az úrimmal, sem a prófétákkal. **7** Ekkor mondta Sául a szolgáinak: Keressetek nekem egy szellemidéző asszonyt, hadd menjek hozzá és kérdezzem meg. Szóltak hozzá a szolgái: Íme, van egy szellemidéző asszony Én-Dórban. **8** És elmásította magát Sául, felültött más ruhát és elment, ő meg két ember vele, és odamentek az asszonyhoz éjjel; és mondta: Jósolj nekem, kérlek, szellemidézzel és hozd föl nekem, kit neked mondani fogok. **9** Szólt hozzá az asszony: Íme, te tudod, mit tett Sául, hogy kiirtotta a szellemidézőket és halottjósokat az országból; miért akarod hát tőrbe ejteni lelkemet, hogy megölj? **10** S esküdött neki Sául az Örökkévalóra, mondván: Él az Örökkévaló, nem fog téged bűn érni e dologban. **11** És mondta az asszony: Kit hozzak föl neked? Mondta: Sámuelt hozd föl nekem. **12** Midón meglátta az asszony Sámuelt, fölkáltott hangosan; és szólt az asszony Sáulhoz, mondván: Miért csaltál meg, hiszen te vagy Sául! **13** És mondta neki a király: Ne félj, mert mit látta! Szólt az asszony Sáulhoz: Isteni lényt láttam feljönni a földből. **14** És mondta neki: Mi az alakja? Mondta: Öreg férfi jön föl, köpenye burkolózva. És megtudta Sául, hogy Sámuel az; meghajtotta magát arccal földre és leborult. **15** És szólt Sámuel Sáulhoz: Mért hárítottál, fölhozzatván engem? Mondta Sául: Meg vagyok szorulva nagyon, a filiszteusok ugyanis harcolnak ellenem és Isten eltávozott tőlem és nem felelt már nekem sem a próféták által, sem álmokkal; hívtalak tehát, hogy tudasd velem, mit tegyek. **16** És mondta Sámuel: Minek is kérdezel, holott az Örökkévaló eltávozott tőled és ellensegéd lett? **17** És tett vele az Örökkévaló, amint szólt általam: elszakította az Örökkévaló a királyságot kezedből és adta társadnak, Dávidnak. **18** Mivel nem hallgattál az Örökkévaló szavára és nem hajtottad végre föllobbant haragját Amáléken, azért ezt a dolgot cselekedte veled az Örökkévaló e mai napon. **19** Adni fogja az Örökkévaló Izraelt is veled együtt a filiszteusok kezébe, és holnap te és fiaid velem vagytok; Izrael táborát is adni fogja az Örökkévaló a filiszteusok kezébe. **20** Ekkor sietett Sául és földre vetette magát egész termetével és nagyon felt Sámuel szavai miatt; erő sem volt benne, mert nem evett kenyerset egésznap és egész éjjel. **21** És jött az asszony Sáulhoz és láttá, hogy nagyon megrémült; ekkor szólt hozzá: Íme hallgatott szolgálód a szavadra, tenyeremre tettem lelkemet, hallgattam szavaidra,

melyeket szóltál hozzám. **22** Most tehát hallgass, kérlek, te is szolgálód szavára, hadd tegyek előd egy darab kenyerset és egyélf, hogy legyen benned erő, midőn majd mész az úton. **23** De vonakodott és mondta: Nem eszem. De unszolták őt szolgái és az asszony is, és hallgatott szavukra; fölkelt a földről és leült az ágyra. **24** Az asszonynak pedig volt egy hízlalt borjúja a házban, és sietett és levágta; majd vett lisztet, meggyúrtá és megsütötte kovásztalan kenyérré. **25** Odavitte Sául elé és szolgái elől ettek; erre fölkeltek és elmentek azon éjjel.

29 Összegyűjtötték a filiszteusok egész táborukat Afékba, Izrael pedig táborozott a forrás mellett, mely Jizreélénél van. **2** A filiszteusok fejedelmei vonultak százak szerint és ezrek szerint; Dávid pedig és emberei utoljára vonultak Ákhíssal. **3** Ekkor mondta a filiszteusok vezérei: Mire valók ezek a hébrek? Szólt Ákhis a filiszteusok vezéreihez: Hiszen ez Dávid, Sáulnak, Izrael kirányának szolgája, ki nálam van immár napok vagy már évek óta és nem találtam rajta semmit azon naptól fogva, hogy átszökött, mind e mai napig. **4** Megharagadt rá a filiszteusok vezérei és mondta neki a filiszteusok vezérei: Küldd vissza ez embert, hogy visszamenjen helyére, ahova rendelted, s ne vonuljon velünk a háborúba, hogy ne legyen nekünk akadályozó a háborúban, hisz mivel teheti ez magát kedvessé az uránál, nem amaz emberek fejeivel-e? **5** Nem ez a Dávid, ki ről énekeltek körtáncban, mondván: megverte Sául ezreit, Dávid meg tizezreit? **6** Erre hívta Ákhis Dávidot és szólt hozzá: Él az Örökkévaló, bizony becsületes vagy és jónak tetszik szemeiben, hogy velem ki és bevonulsz a táborban, mert nem találtam rajtad rosszat azon naptól fogva, hogy hozzám jöttél mind e mai napig; de a fejedelmek szemeiben nem tetszel jónak. **7** Most tehát térd vissza és menj békével, hogy rosszat ne tégy a filiszteusok fejedelmeinek szemeiben. **8** Szólt Dávid Ákhishoz: Ugyan mit tettem és mit találtál szolgádon azon naptól fogva, hogy előttem vagyok mind e mai napig, hogy ne menjek és harcoljak uramnak, a királynak elleniségei ellen? **9** Felelt Ákhis és szólt Dávidhoz: Tudom, hogy jónak tetszel szemeiben mint Isten angyala; csakhogy a filiszteusok vezérei mondta ne vonuljon velünk a háborúba. **10** Most tehát, kelj föl korán reggel te meg urad szolgái, akik veled jöttek; keljetek föl korán reggel és amint rátok virrad, menjetek. **11** És korán fölkelt Dávid, ő meg emberei, hogy menjenek reggel és visszatérjenek a filiszteusok országába. A filiszteusok pedig fölvonultak Jizreélebe.

30 Volt pedig, mikor megérkeztek Dávid és emberei Czíklába a harmadik napon – az amálékiek pedig portyáztak volt a Délvidéken és Czíklág ellen, megverték Czíklágot és elégítétek tűzben, **2** fogásba ejtették a benne levő asszonyokat, aprajától nagyjáig, nem öltek meg senkit; elvitték és útjukra mentek- **3** bement Dávid meg emberei a városba, és íme, el van égetve tűzben, asszonyaik pedig, fiaik és leányaiogsága vitettek. **4** Ekkor fölemelte Dávid meg a nép, mely vele volt, hangjukat és sírtak, amíg nem volt bennük erő sírásra. **5** Dávid két felesége is fogásba vitettek: a Jizreélbeli Achinóám és Abígájl, a Karmellbeli Nábál felesége. **6** És nagyon megszorult Dávid, mert azt mondta a nép, hogy megkövezi, mert elkeseredett az egész népnek lelke, kiki fiai és leányai miatt. De megbátorodott

Dávid az Örökkévalóban, Istenében. 7 És szólt Dávid Ebjátár paphoz, Achímélekh fiához: Hozd ide, kérlek, nekem az éfődot. És odavitte Ebjátár az éfődot Dávidhoz. 8 És megkérdezte Dávid az Örökkévalót, mondván: Üldözzem e csapatot, utolérem-e? Mondta neki: Üldöz, mert utol fogod érni és menteni is fogsz. 9 Ekkor ment Dávid, ő és a vele levő hatszáz ember és eljutottak a Beszór patakjáig; egy részük ott maradt. 10 Üldözésre indult ugyanis Dávid, ő meg négyszáz ember, és ottmaradt kétszáz ember, kik el voltak fáradva úgy, hogy nem kelhettek át a Bészór patakján. 11 Találtak egy egyiptomi embert a mezőn és vitték őt Dávidhoz, adatak neki kenyerset, és ő evett, és vizet adtak neki inni. 12 És adtak neki egy darab fügelepényt és két aszú szőlőlepényt, evett és visszatért hozzá a lelke, mert nem evett kenyerset és nem ivott vizet három nap és három éjjel. 13 És mondtá neki Dávid: Kié vagy és honnan való vagy? Mondta: Egyiptomi fiú vagyok, egy amáléki embernek szolgája; és elhagyott az uram, mert megbetegedtem ma harmadnapja. 14 Mi portyázunk a keréti délvidéken és a Jehúdáén és Káláb délvidéken; Czíklágot pedig fölgyüjtöttük tűzben. 15 És szólt hozzá Dávid: Levezetsz-e ama csapathoz? Mondta: Esküdjél nekem Istenre, hogy meg nem ölsz és hogy nem szolgáltatás ki uram kezébe, akkor levezetlek ami csapathoz. 16 Levezette és íme elterülve voltak az egész vidék színén, ettek, ittak és ünnepet ültek azon egész nagy zsákmány miatt, melyet elvittek a filiszteusok országából és Jehúda országából. 17 És megverte Dávid őket alkonyattól másnap estig és nem menekült közülük senki, hanem csak négyszáz legény, kik a tevékre ültek és megfutamodtak. 18 Így megmentett Dávid minden, amit elvittek az amálékiek; két feleségét is megmentette Dávid. 19 És nem hiányzott nekik senki aprájától nagyjáig, sem fiúk, sem leányok, sem a zsákmányból semmi mind abból amit elvittek volt; minden visszahozott Dávid. 20 Vette Dávid minden a juhokat és a marhát; hajtották ami jáoszág előtt és mondta: Ez Dávid zsákmánya. 21 Midón eljutott Dávid a kétszáz emberhez, kik el voltak fáradva, hogy nem mehettek Dávid után és maradni engedték a Beszór patakjainál, kimentek Dávid elejébe és a vele levő nép elejébe; s odalépett Dávid a néphez és megkérdezte őket békéjük felől. 22 Ekkor megszólalt minden gonosz és álvalápi ember azon emberek közül, kik Dáviddel mentek volt, és mondta: Mivelhogy nem jöttek velem, nem adunk nekik a zsákmányból, melyet megmentettünk; hanem kiki a feleségét és gyermeket vezessék el és menjenek. 23 De mondtá Dávid: Ne cselekedjetek így, testvéreim; azt amit nekünk adott az Örökkévaló, midőn megőrzött bennünket és kezünkbe adta azon csapatot, mely ellenünk jött! 24 Ugyan ki fog rátok hallgatni e dologban? Hanem amilyen a része annak, ki a háborúba vonult, olyan a része annak, ki a poggyász mellett maradt: egyaránt osztozkodnak. 25 És így volt attól a naptól fogva; megtette törvénynek és jognak Izrael számára minden napig. 26 Midón Dávid Czíklágbába érkezett, szétküldött a zsákmányból Jehúda véneinek, az ő barátainak, mondván: Íme ajándék számotokra az Örökkévaló ellenségeinek zsákmányából. 27 A Bét-Élben levőknek, a Rámót-Négebben s levőknek és a Szifmótban levőknek és az Estemóában levőknek; 28 az Aróérban levőknek és a Szifmótban levőknek és az Estemóában levőknek; 29 a Rákhálban levőknek, a jerachmeéli városaiban

levőknek és a keni városaiban levőknek; 30 a Chormában levőknek, a Kór-Ásánban levőknek és az Atákhban levőknek; 31 a Chebrónban levőknek, meg minden helyiségeknek, ahol járt Dávid, ő még emberei.

31 A filiszteusok pedig harcoltak Izrael ellen; és megfutamodtak Izrael emberei a filiszteusok elői és elestei halottan a Gilbóa hegyén. 2 Utolértek a filiszteusok Sáult és fiait; és megöltek a filiszteusok Jónátánt, Abinádábot és Malkisútát, Sául fiait. 3 Súlyos volt a harc Sául ellen, rátaláltak az ijjal lővő emberek, és nagyon remeggett a lővőktől. 4 Ekkor mondta Sául fegyverhordozójának Rántsda kardját és szúrj át vele, nehogy jöjenek a körülmetéletlenek és átszúranak és játékokat üzzenek velem; de nem akarta a fegyverhordozója, mert nagyon félt. Erre vette Sául a kardot és belé vetette magát. 5 Midón láttá a fegyverhordozója, hogy meghalt Sául, ő is belé vetette magát a kardjába és meghalt vele együtt. 6 Így meghalt Sául meg három fia és fegyverhordozója, mind az emberei is ama napon együttesen. 7 És látták Izrael emberei, a völgyön túl és a Jordánon túl levők, hogy megfutamodtak Izrael emberei és hogy meghaltak Sául és fiai; akkor elhagyták a városokat és megfutamodtak, erre jöttek a filiszteusok és megtelkedtek bennük. 8 Volt pedig másnap, jöttek a filiszteusok, hogy kifosszák a halottakat, és találták Sáult és három fiát elesve a Gilbóa hegyén. 9 Levágták a fejét, lehúzták fegyvereit és küldték a filiszteusok országába köröskörül, hogy hírt vigyenek bálványaiak házának és a népnek. 10 És elhelyezték fegyvereit az Astárót házában; testét pedig kitűzték Bét-Sán falára. 11 Hallottak róla Jábés-Gileád lakói, hogy mit cselekedtek a filiszteusok Sáullal; 12 akkor fölkelt minden vitéz ember, mentek egész éjjel és levették Sául testét és fiainak testét Bét-Sán faláról, eljutottak Jábésba és elégették őket ott. 13 Vették a csontjaikat és eltemették a tamariskfa alatt Jábésban; és böjtöltek hét napig.

2 Sámuél

1 Volt Sául halála után – Dávid pedig visszatérte Amálék megverése után és maradt Dávid Cziklágban két napig. **2** volt a harmadik napon íme egy ember jön a táborból Sául mellől; ruhái megszaggyatva és föld a fején; és volt, mikor bement Dávidhoz, földre vetette magát és leborult. **3** És mondta neki Dávid: Honnan jóssz? Szolt hozzá: Izrael táborából menekületem. **4** Erre szolt hozzá Dávid: Hogy történt a dolog, mond csak meg nekem. Mondta: Hogy megfutamodott a nép a harcból, sokan el is estek a nép közül és meghaltak, Sául és fia Jónátán is meghaltak. **5** És szolt Dávid az ifjúhoz, aki hírt mondott neki: hogyan tudod, hogy meghalt Sául meg fia Jónátán? **6** Szolt az ifjú, aki hírt mondott neki: Véletlenül ott voltam a Gilboa hegyén és íme Sául, amint támászkodik dárdájára s íme, a székérhad és a lovasok, utolérték. **7** Hártafordult és meglátott; akkor szólított engem, és mondta: itt vagyok. **8** Ekkor mondta nekem: ki vagy? Szoltam hozzá: amáléki vagyok. **9** És szolt hozzá: Állj csak mellém és ölj meg, mert megragadott a görcs, mert egészen bennem van még a lelkem. **10** Mellje álltam és megöltem, mert tudtam, hogy nem marad életben elesése után. Akkor vettettem a fején levő koronát és a karján levő karkötőt és idehoztam uramhoz. **11** Ekkor megragadta, Dávid a ruháit és megszaggyatta azokat, meg mind az emberek is, kik nála voltak. **12** Gyászt tartottak, sírtak és böjtöltek estig Sául miatt, fia Jonátán miatt, az Örökkévaló népe miatt és Izrael háza miatt, hogy elestek a kard által. **13** És szolt Dávid az ifjúhoz, aki hírt mondott neki: Honnan való vagy? Mondta: Egy jövevény amáléki embernek vagyok a fia. **14** Ekkor szolt hozzá Dávid: Hogyan nem feltél kinyújtani kezedet, hogy elpusztítsad az Örökkévaló főkentjét! **15** Erre hívott Dávid egyet a legények közül és mondta: Lépj ide, támadj rá! Leütötte és meghalt. **16** És szolt hozzá Dávid: Véred a fejeden, mert saját szád vallott ellened, mondván: én öltet meg az Örökkévaló főkentjét. **17** Ekkor elmondta Dávid ezt a gyászdaft Sául fölött és fia Jónátán fölött. **18** Mondta, hogy tanításák Jehúda fiait az íjra; íme írva van az Igazak könyvében. **19** A dísz, oh Izrael, magaslatodon megölve! Mint estek el a vitézek! **20** Ne jelentsétek Gátban, hírül ne adjátok Askelón utcáin, hogy ne örvendjenek a filiszteusok leányai, ne ujjongjanak a körülmetéletlenek leányai! **21** Gilboa hegyei, se harmat, se eső ne legyen rajtatok, se termékeny mezőseg; mert ott vettetett el a vitézek pajzsai, Sáulnak pajzsa, nem kerne olajjal. **22** Elesettek vérétről, vitézek zsírjától Jónátán íja nem hátrált meg, és Sáulnak kardja üresen nem tért vissza. **23** Sául és Jónátán a szeretni valók és kedvesek éltükben, még holtukban sem váltak el; sasoknál gyorsabbak voltak, oroszlánoknál bátrabbak. **24** Izrael leányai, Sául fölött sírjatok, aki öltözöttet titeket bíborba és gyönyörűségbe, aki juttatott arany ékességet öltözétekre! **25** Mint estek el a vitézek a harc közepette! Jónátán, magaslatidon megölve! **26** Búban vagyok miattad, testvérem Jónátán, kedves voltál nekem nagyon, csodásabb volt nekem szereteted asszonyok szereteténél. **27** Mint estek el a vitézek, és odavesztek a harc fegyveri!

2 Volt pedig ezután, megkérdezte Dávid az Örökkévalót, mondván: Fölmenjek-e Jehúda városainak egyikébe? Szolt hozzá az Örökkévaló: Menj föl. És mondta Dávid: Hová menjek föl? Mondta: Chebrónba. **2** Fölment oda Dávid, meg két felesége is: a Jizréelbeli Achínóam és Abigájl, a Karmellbeli Náb felesége. **3** Embereit is, kik vele voltak, fölezette Dávid kitkit a házával; és laktak Chebrón városaiban. **4** Ekkor jöttek Jehúda emberei és főlkenték ott Dávidot királynak Jehúda háza fölé. Tudtára adták Dávidnak, mondván: Jábés-Gileág emberei azok, kik eltemették Sáult. **5** Küldött tehát Dávid követeket Jábés-Gileág embereihez és szolt hozzájuk: Áldva legyetek az Örökkévalótól, hogy cselekedtéték ezt a szeretetet uratokkal, Sáullal, hogy eltemettétek őt. **6** Most tehát cselekedjék veletek az Örökkévaló szeretetet és húséget; meg én is cselekedni fogok veletek a jöttet szerint, mivelhogy cselekedtétek ezt a dolgot. **7** Most tehát erősödjenek kezeitek és legyetek derék emberek, mert meghalt uratok Sául, föl is kentek engem a Jehúda házabeliek királynak maguk fölé. **8** Abnér, Nér fia pedig, Sáulnak a hadvezére vette volt Ibsósetet, Sául fiát és átvitte Máchanájmiba; **9** s királyá tette őt Gileág fölé, az Asúri és Jizréel fölé, Efraim fölé és Benjámin fölé, egész Izrael fölé. **10** Negyven éves volt Ibsóset, Sául fia, mikor király lett Izrael fölött és két évig uralkodott; csupán csak Jehúda háza tartott Dáviddal. **11** És volt a napok száma, melyekben Dávid király volt Chebrónban Jehúda háza fölött, hétszöndő és hat hónap. **12** És kivonult Abnér, Nér fia meg Ibsósetnek, Sául fiának szolgáit, Máchanájmihól Gibeón felé. **13** Jób, Czerúja fia is meg Dávid szolgáit kivonultak és együttesen rátuk találtak Gibeón tava mellett; és maradtak ezek a tó mellett innen, amazok a tó mellett onnan, **14** És szolt Abnér Jóbához: Keljenek csak föl a legények és játszadozzanak előtünk; mondta, Jób: Keljenek föl! **15** Fölkeltek és átkeltek szám szerint: tizenketten Benjámin és Ibsóset, Sául fia részéről és tizenketten Dávid szolgái közül. **16** Megragadták kiki a másikának fejét, míg kardja a másikának oldalát érte, úgy hogy elestek együttesen. És így neveztek azt a helyet: Kardok telke, mely Gibeonnál van. **17** És felette kemény volt a harc ama napon; és vereséget szenevett Abnér meg Izrael emberei Dávid szolgái előtt. **18** Volt ott Czerújának három fia: Jób, Abísaj és Aszáél; Aszáél könnyűlábú volt, mint valamelyik a szarvasok közül a mezőn. **19** És űzöbe vette Aszáél Abnérét és nem tért el, hogy ment volna jobbra vagy balra Abnér mögül. **20** Ekkor hártafordult Abnér és mondta: Te vagy az Aszáél? Mondta: Én vagyok. **21** És mondta neki Abnér: Térj el jobb kezed felé vagy bal kezed felé és fogj el magadnak egyet a legények közül és vedd magadnak fegyverzetét! De nem akart Aszáél távozni háta mögül. **22** Még továbbra is szolt Abnér Aszáélhez: Távozzál hátam mögül, miért üsselek le a földre és hogy emelhetném föl arcomat Jób testvéredhez? **23** De vonakodott távozni; ekkor ágyékba ütötte Abnér a dárda hártsó részével, úgy hogy kiment a dárda hátról, és elesett ott és meghalt a helyén. Volt pedig mindenki, ki arra a helyre jött, ahol elesett és meghalt Aszáél, az megállt. **24** És üldözték Jób és Abísaj Abnérét; a nap lement, mikor Gibeat-Ammához értek, mely Gíach előtt van, Gibeón pusztája felé. **25** És egybegyűltek Benjámin fiai Abnér után, egy csomóvá lettek és megálltak egy

dombnak a tetején. 26 Odaszólta Abnér Jóához és mondta: Hát örökké emésszen a kard, nem tudod-e, hogy keserűség lesz végül? Hát meddig nem mondod a népnek, hogy térenek vissza testvéreik mögül? 27 Mondta Jóáb: Él az Isten, bizonysága nem szóltál volna, bizony már reggeltől fogva elvonult volna a nép, egyik a másikat mögül. 28 És megfújtára Jóáb a harsonát, erre megállt az egész nép, hogy ne üldözze többé Izraelt; és már tovább nem harcoltak. 29 Abnér pedig és emberei mentek a síkságon azon egész éjjel, átkeltek a Jordánon, mentek az egész Bitrónon át és érkeztek Máchanjimba. 30 Jóáb is visszatért Abnér mögül és összegyűjtötte az egész népet; és hiányzott Dávid szolgái közül tizenkilenc ember meg Aszáél. 31 Dávid szolgái pedig megverték Benjáminból és Abnér emberei közül: háromszázhatvan ember halt meg. 32 És elvittek Aszáélt és eltemették atyának sírjában, mely Bét-Léchemben volt. Egész éjjel mentek Jóáb és emberei és megvirradt rájuk Chebrónban.

3 Hosszú volt a háború Sául háza és Dávid háza közt; Dávid egyre erősödött, Sául háza pedig egyre hanyatlott. 2 És Dávidnak Chebrónban fiai születtek. Volt az elsőszülöttje Amnón, a Jizreélibeli Achinóamtól; 3 másodszülöttje pedig Kileáb, Abígájítól, a Karmellbeli Nából feleségétől; a harmadik Absálóm, fia Máakhának, Talmáj Gesú királya leányának; 4 a negyedik Adóniája, Chaggít fia; az ötödik Sefatja, Abitál fia; 5 a hatodik Jitreaám, Eglától, Dávid feleségétől. Ezek születtek Dávidnak Chebrónban. 6 Volt pedig, mialatt volt a háború Sául háza és Dávid háza között és Abnér elősen tartotta Sául házát, 7 Sáulnak pedig volt egy ágyasa, neve Riczpa, Ajja leánnya – szólt Abnérhez: Miért mentél be atyám ágyasához? 8 És nagyon megharagudott Abnér Isbóset szavai miatt és mondta: Vajon Jehúdabeli ebnék a feje vagy ok-e. E napon szeretetet cselekszem Sául atyád házával, testvéreiről és barátairól iránt és nem juttattak Dávid kezébe és te felrősz nekem bínt ez asszony miatt a napon! 9 Így tegyen Isten Abnérrel és így folytassa vele, bizony amint megesküdött az Örökkévaló Dávidnak, bizony úgy cselekszem majd irányában: 10 eltávolítva a királyságot Sául házától és felállítva Dávid trónját Izrael fölött és Jehúda fölött Dántól Beér-Sébáig. 11 S nem tudott többé felelni Abnérnek semmit, mivelhogy feltűlte. 12 Ekkor küldött Abnér a helyéről követeket Dávidhoz, mondva: Kié az ország – mondva: kösd meg velem a szövetséget, ímhol kezem veled van, hogy felédd fordítsam az egész Izraelt. 13 Mondta: Jó, én szövetséget kötök veled, csak hogy egy dolgot kérek én tőled, mondva: ne láasd arcomat, ha csak előbb el nem hozod Míkhált, Sául leányát, amitőn eljössz látni arcomat. 14 És küldött Dávid követeket Isbósethez, Sául fiához, mondva: Adj a feleségemet, Míkhált, kit eljegyeztem magamnak a filiszteusoknak száz előzőbőré. 15 Erre küldött Isbóset és elvette őt férjétől, Páltíétől, Lájis fiától. 16 És ment vele férje, menve és sírva mögötte Bachúrímig; ekkor szólt hozzá Abnér: Menj, tért vissza! És visszatért. 17 Abnér szava pedig volt Izrael véneihez, mondva: Tegnap és tegnapelőtt is Dávidt akarták királyul magatok fölé. 18 Most tehát cselekedjetek, mert az Örökkévaló szólt Dávid felől, mondva: Dávid szolgám keze által segítem meg népemet, Izraelt a filiszteusok kezéből és minden ellenségeik kezéből. 19 Beszélt is Abnér Benjámin fülei hallatára; el is ment Abnér,

hogy elmondja Dávid fülei hallatára Chebrónban mindenkit, mi jónak tetszett Izrael szemeiben és Benjámin egész házának szemeiben. 20 Eljött Abnér Dávidhoz Chebrónba és vele húsz ember; és szerzett Dávid lakomát Abnér számára és a vele levő emberek számára. 21 És szólt Abnér Dávidhoz: Hadd kelek fől, hogy menjek és összegyűjtsem uramhoz a királyhoz egész Izraelt, hogy szövetséget kössenek veled és király légy mindenazon, amit kíván lelked. Erre elbocsátotta Dávid Abnérét, és elment békében. 22 De íme Dávid szolgái meg Jóáb jöttek a hadjáratból, és sok zsákmányt hoztak magukkal; Abnér pedig nem volt Dávidnál Chebrónban, mert elbocsátotta, és elment békében. 23 Jóáb és a vele levő egész sereg megérkeztek, ekkor tudtára adták Jóábnak, mondva: Eljött Abnér, Nér fia, a királyhoz, elbocsátotta és elment békében. 24 Erre bement Jóáb a királyhoz és mondta: Mit cselekedtél? Íme eljött hozzád Abnér, minek is bocsátottad el és el is ment? 25 Ismered Abnérét, Nér fiát, hogy téged rászedni jött és hogy megtudja mentedet és jötteket és hogy megtudjon minden, amit cselekszel. 26 Erre kiment Jóáb Dávidtól, követeket küldött Abnér után és visszahozták őt a Szíra-kújtától; Dávid pedig nem tudta. 27 Midőn visszajött Abnér Chebrónba, félrevezette őt Jóáb a kapuba, hogy vele titokban beszéljen; ott ágyékba ütötte őt, hogy meghalt, Aszáénak, testvérenek véreéért. 28 Meghallotta Dávid ezután és mondta: ártatlan vagyok én meg királyságom az Örökkévalónál mindenörök Abnér, Nér fia elontott vérében. 29 Szálljon Jóáb fejére és atyának egész házára, és Jóáb házából ne szűnjön meg a folyós, belpoklos, munkót tartó, kard által eleső és kenyér nélküli szükölködő! 30 Jóáb pedig és testvére Abisáj meggyilkolták Abnérét, mivel hogy megölte testvéřüket, Aszáét Gibeónban, a háborúban. 31 És szólt Dávid Jóábhhoz és az egész néphez, mely nála volt: Szaggassatók meg ruháitokat, kössetek fel zsákokat és tartsatok gyászt Abnér előtt, Dávid király pedig a koporsó után ment. 32 Eltemették Abnér Chebrónban; ekkor fölemelte a király hangját és sírt. Abnér sírja mellett és az egész nép is sírt. 33 Gyászdalt mondott a király Abnér fölött és szólt: Hát amint aljas hal meg, úgy kellett meghalnia Abnérnek! 34 Kezeid megkötözve nem voltak, lábaidat béklyóba nem vetették; mint ahogyan elesnek a gázsaág fiai, úgy estél el! És tovább sírt fölölte az egész nép. 35 És eljött az egész nép, hogy még nappal kenyeret nyújtsanak Dávidnak, de megesküdött Dávid, mondva: Így tegyen vele Isten és így folytassa – bizony naplemente előtt nem ízlelek kenyeret vagy bármit. 36 Az egész nép megerítette, és jónak tetszett szemeikben; egészen úgy, amint tett a király, jónak tetszett az egész nép szemeiben. 37 És megtudta az egész nép meg egész Izrael ama napon, hogy nem a királytól volt az, hogy megöltek Abnérét, Nér fiát. 38 És szólt a király a szolgához Nem tudjátok-e, hogy vezér és nagy ember esett el a napon Izraelben! 39 Én pedig ma gyöngé vagyok, bár főlkéven királynak, de ezek az emberek, Czerúja fiai keményebbek nálam; fizesszen meg az Örökkévaló annak, ki a rosszat teszi, rosszasága szerint.

4 Midőn meghallotta Sául fia, hogy meghalt Abnér Chebrónban, ellankadtak kezei, egész Izrael pedig megrémült. 2 De két ember, csapatvezére volt Sául fíanak, az egyiknek neve Báana,

a másiknak neve Rékháb, a Beérótbeli Rimmón fiai, Benjámin fiai közül; mert Beérót is Benjáminhoz számítattak? 3 Elszöktek a Beérótbeliek Gittálomba és ottmaradtak mint jövénéyen e mai napig. 4 Jónátannak, Sául fiának volt egy béna lábú fia; ötéves volt, mikor jött a hír Sául és Jónátán felől Jízreélből, ekkor fölvette a nevelő dajkája és megfutamodott. És történt, midőn az megfutamodásában sietett, leesett és megsántult; neve: Mefiboset volt. – 5 Mentek a Beérótbeli Rimmón fiai, Rékháb és Báana és bejutottak a nap forró ideje táján Isbóset házába; ő épen lefeküdt déli alvásra. 6 Ók bejutottak a ház közepéig mint búzavevők és ágyékba ütötték; erre Rékháb és testvére Báana elmenekültek. 7 Bejutottak a házba s ő éppen ágyán feküdt hálószobájában, ráütötték, megölték és fejét vették, erre vitték a fejét és mentek a síkság után egész éjjel. 8 Elvitték Isbóset fejét Dávidhoz Chebrónba és szóltak a királyhoz: Íme, Isbósetnek feje, ellenségedé, Sául fiáé, aki életeredre tört; így adott az Örökkévaló uramnak, a királynak e napon megtorlást Sáulon és magzatján. 9 Felelte Dávid Rékhábnak és testvérének, Báanának, a Beérótbeli Rimmón fiainak és mondta nekik: Él az Örökkévaló, aki megváltotta lelkemet minden szorongásból, 10 bizony, ki hírt hozott nekem, mondván: Íme meghalt Sául és ő a maga szemeiben úgy volt, mint jó hírnék mondójá, de én Cziklágban megfogtam és megöltem, akinek hírdiját kellett volna adnom; 11 hát még, midőn gonosz emberek megölték egy igaz embert házában, fekvőhelyén – most hát ne keressem-e a vérét kezetekből, hogy kipusztítsalak benneteket az országból? 12 Erre megparancsolta Dávid a legényeknek, megölték őket és levágták kezeiket és lábaikat és felakasztották a tó mellett Chebrónban; Isbóset fejét pedig vették és eltemették Abnér síriában, Chebrónban.

5 És eljöttek mind az Izrael törzsei Dávidhoz Chebrónba és szóltak, mondván: Itt vagyunk, csontod és húsod vagyunk; 2 tegnap is, tegnapelőtt is, mikor Sául volt király fölöttünk, te voltál az, aki ki- és vezette Izraelt – és azt mondta neked az Örökkévaló: te fogod legeletnél népemet, Izraelt és te leszel fejedelmül Izrael fölött. 3 És jöttek mind az Izrael vénei a királyhoz Chebrónba, és kötött velük Dávid király szövetséget Chebrónban az Örökkévaló színe előtt; és fölkenték Dávidot királyul Izrael fölött. 4 Harminc éves volt Dávid, mikor király lett, negyven évig uralkodott; 5 Chebrónban uralkodott Jehúda fölött hétféle éven és hat hónapig, Jeruzsálemben pedig uralkodott harminchárom évig egész Izrael és Jehúda fölött. 6 És ment a király meg emberei Jeruzsálemben a jébuszi, az ország lakója ellen; ez szólt Dávidhoz, mondván: Nem fogsz te ide bejönni, hanem ha eltávolítod a vakokat és a sántákat – mondván: nem fog ide bejönni Dávid. 7 És bevette Dávid Ción várát; Dávid városa az. 8 És szólt Dávid ama napon: Aki megveri a jébuszit – eljut a vízvezetékezhez – meg a sántákat és a vakokat, Dávid lelkének gyűlölteit; – ezért mondják: vak és sánta nem meggy be a házba. 9 És lakott Dávid a várban és elnevezte azt Dávid városának; és építkezett Dávid köröskörül a Millatól befelé. 10 Egyre nagyobb lett Dávid, és az Örökkévaló, a seregek Istene vele volt. 11 És küldött Chíram, Czór királya, követeket Dávidhoz, meg cédrusfákat, faműveseket és építő

kőműveseket, és házat építettek Dávidnak. 12 S megtudta Dávid, hogy megszilárdította őt az Örökkévaló királynak Izrael fölött, és hogy fölemelte uralmát népe, Izrael kedvéért. 13 És még vett Dávid ágyasokat és feleségeket Jeruzsálemből, miután elment Chebrónból; és még születtek Dávidnak fiai és leányai. 14 És ezek a nevei azoknak, kik neki Jeruzsálemben születtek Sammúa, Sóbáb, Nátán és Salamon. 15 Jibchár, Elisúá, Néfeg és Jáffá. 16 Elisámá, Eljádá és Elfélel. 17 Midőn hallották a filiszteusok, hogy fölkenték Dávidot királyá Izrael fölét, fölvonultak minden filiszteusok, hogy keressék Dávidot; meghallotta Dávid és leszállt a várba. 18 A filiszteusok pedig elérkeztek és elterültek a Refáim völgyében. 19 Ekkor megkérdezte Dávid az Örökkévalót, mondván: Vonuljak-e a filiszteusok ellen, kezembe adod-e őket? – Szólt az Örökkévaló Dávidhoz: Vonulj, mert kezedbe fogom adni a filiszteusokat. 20 Odaérkezett Dávid Báal-Peráczimba és megverte őket ott Dávid és mondta: Szétszakaszott a Örökkévaló elleniségeimet előttem mint vízszakadás; azért így nevezte el a ma helyet Báal-Peráczim. 21 Ott hagyta bálványképeket; és fölvették azokat Dávid és emberei. 22 Még tovább is feljöttek a filiszteusok és elterültek a Refáim völgyében. 23 Ekkor megkérdezte Dávid az Örökkévalót. Mondta: Ne vonulj föl! Fordulj mögéljük és támadj rájuk a szederfák felől; 24 és lesz, mikor lépés neszét haladj a szederfák csúcsain, akkor mozdulj, mert akkor kivonult az Örökkévaló előttől, hogy megverje a filiszteusok táborát. 25 És cselekedett Dávid akképpen, amint megparancsolta neki az Örökkévaló; s megverte a filiszteusokat Gébától egészen Gézer felé.

6 Összegyűjtött Dávid újból minden ifjat Izraelben: harmincezret. 2 Fölkelt és elment Dávid meg az egész nép, mely vele volt, Báalé-Jehúdából, hogy onnan fölvyigye az Isten látáját, amely neveztetett a Névről, az Örökkévalónak, a seregek Urának nevéről, aki a kerubokon székel. 3 Rátették az Isten látáját új szekérre és elvitték Abínádáb házából, mely a dombon volt; Uzza és Achjó pedig, Abínádáb fiai, vezették az új szekeret. 4 Elvitték Abínádáb házából, mely a dombon volt, Isten látájával menve; Achjó pedig ment a láda előtt. 5 Dávid pedig és Izrael egész háza játszadoztak az Örökkévaló színe előtt mindenféle ciprusfa hangszeréken: hárfákon, lantokon, dobokon, csörgőkön és cimbalmokon. 6 Midőn a Nákhón szérvűző értek, Uzza odanyúlt Isten látájához és megfogta, mert megcsúszott a marha. 7 Erre föllobbant az Örökkévaló haragja Uzza ellen, és megverte őt ott Isten a véség miatt; és meghalt ott az Isten látája mellett. 8 És haragjára volt Dávidnak, hogy rést tört az Örökkévaló Uzzán; és elnevezték a ma helyet Uzza résénék mind e mai napig. 9 És megfelemellett Dávid ama napon az Örökkévalótól és mondta: Miképpen jöjjön hozzá az Örökkévaló látája? 10 Nem akarta tehát Dávid magához vitetni az Örökkévaló látáját Dávid városába; hanem félre vitette Dávid a Gátbeli Óbéd-Edóm házába. 11 És maradt az Örökkévaló látája a Gátbeli Óbéd-Edóm házában hármon hónapig; s megáldotta az Örökkévaló Óbéd-Edómot és egész házát. 12 Tudtára adták Dávid királynak, mondván: Megáldotta az Örökkévaló Óbéd-Edóm házát és minden ami az övé, Isten

ládája kedvéért. Erre elment Dávid és fölvitte az Isten ládáját Óbéd-Edóm házból Dávid városába örvendezés közt. **13** És volt, amint hat lépést léptek az Örökkévaló ládájának vivői, áldozott egy ökröt és hízlalt barmot. **14** Dávid pedig tancolt egész erővel az Örökkévaló színe előtt; Dávid fel volt övezve len-főddal. **15** Így vitték fől Dávid és Izrael egész háza az Örökkévaló ládáját riadás és harsonaszó mellett. **16** Mialatt beért az Örökkévaló ládája Dávid városába, Míkhál, Sául leánya letekintett az ablakon és látta Dávid királyt, amint ugrándozi és táncol az Örökkévaló színe előtt; ekkor lenézte őt szívében. **17** Bevitték az Örökkévaló ládáját és föllállították a helyére a sátorban, melyet fölvont számára Dávid, és bemutatott Dávid égőaldozatokat az Örökkévaló színe előtt, meg békealdozatokat. **18** Midőn végzett Dávid azzal, hogy bemutassa az égőaldozatot és békealdozatokat, megáldotta a népet az Örökkévalónak, a seregek Urának nevében. **19** És kiosztott az egész népnek, Izrael egész sokaságának, mind férfinak, mind asszonynak, kinek-kinek egy kerek kenyereset, egy darab húst és egy aszú szőlőlepenyét; erre elment a nép, ki-k a házába. **20** És visszatérít Dávid, hogy megáldja a házát, ekkor kijött Míkhál, Sául leánya Dávid elejébe és mondta: Mi dicső volt ma Izrael királya, aki mutatkozott ma szolgáinak szolgálóleányai előtt, amint mutatkozni szokott egyike a léháknak. **21** Erre szólt Dávid Míkhálhoz: Az Örökkévaló színe előtt, aki kiválasztott engem inkább, mint atyádat és egész házát, engem rendelvén fejedelmül az Örökkévaló népe fölé, Izrael fölé – ha játszadozom az Örökkévaló színe előtt, **22** úgy hogy még ennél is alázottabbnak látszanám és alacsony volnék szemeiben: a szolgálók előtt, kikről szóltál, mégis dicsőnek látszanám. **23** Míkhálnak, Sául leányának pedig nem volt gyermeké halála napjáig.

7 Volt pedig, midőn a király lakott a házában s az Örökkévaló nyugalmat szerzett neki köröskörül mind az ellenségeitől, **2** szólt a király Nátán prófétához: Nézd csak, én cédrusházban lakom, az Isten ládája pedig szőnyegek között lakik. **3** Erre szólt Nátán a királyhoz: Mindazt, ami szívedben van, menj és tudd meg, mert az Örökkévaló veled van. **4** És volt azon éjjel – lett az Örökkévaló igéje Nátához, mondván: **5** Menj, szólj szolgámhoz Dávidhoz: Így szól az Örökkévaló: vajon te akarsz-e nekem házat építeni, lakásomra? **6** Bizony nem laktam házban azon nap óta, hogy fölvezettem Izrael fiait Egyiptomból mind e mai napig, hanem jártam sátorban és hajlékban. **7** Valamerre jártam mind az Izrael fiai közt, vajon szóval szóltam-e Izrael törzseinek egyikéhez, ahhöz, akit rendeltem, hogy legeltesse népemet, Izraelt, mondván: miért nem építettek nekem cédrusházat? **8** Most pedig így szólj szolgámhoz, Dávidhoz: Így szól az Örökkévaló, a seregek Ura: én vettelek a rétről a juhok mögül, hogy fejedelem légy népem fölött, Izrael fölött. **9** És veled voltam, valamerre mentél, kiirtottam minden az ellenségeidet előled, szereztem neked nagy nevet, amilyen a legnagyobbak neve a földön; **10** hogy helyet rendeljek népemnek Izraelnek s elplántáljam, hogy lakjék a maga helyén és ne reszkessen többé és ne sanyargassák őt továbbra a gázság emberei mint annakelőtte, **11** ama naptól fogva, hogy bírákat rendeltem Izrael népem fölé és

neked nyugalmat szereztem minden az ellenségeidtől. Tudtoda adja tehát az Örökkévaló, hogy házat alapít majd neked az Örökkévaló: **12** midőn betelnek napjaid és fekszel őseidnél, akkor fenntartom utánad magzatodat, mely testedből származik és megszilárdítom királyságát. **13** Ó épít majd házat nevemnek, s megszilárdítom királyságának trónját minden örökre. **14** Én leszek neki atyjául és ő lesz nekem fiamul, akit, ha bűnt követ el, megfenyítek emberek vesszejével és emberiák csapásáival; **15** de szerettem el nem távozik tőle, amint eltávoztattam Sáultól, akit elmozdítottam előled. **16** Maradandó lesz a házad és királyságod örökre előtted, trónod szilárd lesz örökké. **17** Mind a szavak szerint és minden e látomás szerint – aszerint beszélt Nátán Dávidhoz. **18** Ekkor bement Dávid király, leült az Örökkévaló színe elő és mondta: Ki vagyok én, oh Uram Örökkévaló, és mi a házam, hogy eljuttattál engem idáig! **19** És még csekély volt ez a szemeidben, Uram Örökkévaló, szolgád háza felől is beszéltél messze időre! S ez tanítás az embereknek, oh Uram, Örökkévaló. **20** De mit beszéljen Dávid még továbbra is hozzád, hiszen te ismered szolgádat, Uram Örökkévaló. **21** A te igédt kedvéért és szíved szerint cselekedted te minden e nagy dolgot, tudatván azt szolgáddal. **22** Ezért nagy vagy Örökkévaló, Isten, mert nincs olyan mint te és nincs Isten rajtad kívül, minden aszerint, amit hallottunk füleinkkel. **23** És ki olyan mint néped, mint Izrael, egyetlen nemzet a földön, melyet Isten ment megváltani magának népül, hogy szerezzen magának nevet és hogy tegye értetek e nagy dolgot és felelmetes dolgokat a te országodért néped miatt, melyet megváltottál magadnak Egyiptomból nemzetektől és isteneiktől. **24** És megszilárdítottad magadnak népedet, Izraelt, magadnak népül örökre, és te Örökkévaló, lettél nekik Istenük. **25** Most tehát, Örökkévaló, Isten, azon szót, melyet szóltál szolgád és háza felől, tartsd fönn örökre és tégy úgy, amint szóltál. **26** És nagy lesz a neved örökre, midőn mondják: Az Örökkévaló, a seregek Ura, Isten Izrael fölött, Dávid szolgád háza pedig szilárd lesz előtted. **27** Mert te, Örökkévaló, a seregek Ura, Izrael Istene, kinyilatkoztattad szolgád fülébe, mondván: házat építék neked – ezért bírta rá szolgád a szívét, hogy imádkozzék hozzád ezzel az imával. **28** Most pedig, Uram, Örökkévaló, te vagy az Isten és igazság lesznekk szavaid, melyekkel kimondtad szolgád felől ezt a jót. **29** És most, akard, hogy megáldjad szolgádnak házát, hogy örökre előtted legyen; mert te, Uram, Örökkévaló, szóltál és a te áldásoddal áldassék meg szolgád háza örökre.

8 Történt ezután, megverte Dávid a filiszteusokat és megalázta őket, és elvette Dávid a filiszteusok kezéből a hatalom gyepjőjét. **2** Megverte Móábot és mérite őket kötéssel, földre fektetve őket, és mért két kötélnyit megölésre és egy egész kötélnyit életbenhangásra; lett tehát Móáb Dávidé, ajándékvíró szolgákul. **3** Megverte Dávid Hadád-Ezért, Rechób fiát, Czóba királyát, mikor elindult, hogy megállapításra hatalmát az Eufrátes folyamnál. **4** Elfogott tőle Dávid ezerhétszáz lovast és húszezer gyalogos embert, és Dávid megbénította az egész székérhadat, és hagyott belőle száz szekeret. **5** Ekkor jött Arám-Dammészek, hogy segítsen Hadád-Ézernek, Czóba királyának és megvert

Dávid Arám közt huszonkétezer embert. 6 És elhelyezett Dávid őrsöket Arám-Dammészekben és Dávid lett Arám, ajándékvívő szolgákul. Így megsegítette az Örökkévaló Dávidot, valamerre ment. 7 És elvette Dávid az aranypajzsokat, melyek Hadáf-Ézer szolgáin voltak, és bevitte azokat Jeruzsálemben. 8 Bébachból pedig és Bérótájból, Hadáf-Ézer városaiból, elvett Dávid király igen sok ércet. 9 Meghallotta Tói, Chamát királya, hogy megverte Dávid Hadáf-Ézer egész sereget. 10 Ekkor elküldte Tói Jórámot, a fiát, Dávid királyhoz, hogy megkérdezze békéje felől és hogy üdvözölje azért, hogy harcolt Hadáf-Ézer ellen és megverte, mert Tónik hadfele volt Hadáf-Ézer; kezében pedig voltak ezüst edények, arany edények és ércedények. 11 Azokat is szentelte Dávid király az Örökkévalónak, együtt azon ezüsttel és arannyal, melyet szentelt volt minden népektől, melyeket meghódított: 12 Arámtól, Móából, Ammón fiaitól, a filiszteusoktól, Amáléktől és Hadáf-Ézer, Rechób fia, Czóba királyának zsákmányából. 13 És nevet szerzett Dávid, mikor visszatárt azután, hogy megverte Arámot a Sósvölgyben, tizennyolczeret. 14 És elhelyezett őrsöket Edómban; egész Edómban helyezett el őrsöket, és lett egész Edóm szolgájává Dávidnak. Így segítette az Örökkévaló Dávidot, valamerre ment, 15 Király volt Dávid egész Izrael fölött és szolgáltatott Dávid jogot és igazságot egész népének. 16 Jóáb, Czerúja fia, a sereg fölött volt; Jehósáfát, Achílúd fia, kancellár; 17 Czádók, Achítúb fia és Achímélek, Ebjátár fia, papok; Szerája író; 18 Benjáhú, Jehójád fia, a keréti és peléti fölött, Dávid fiai pedig papok voltak.

9 Mondta Dávid: Van-e még valaki, aki megmaradt Sául házából? Majd szeretetet tesztek vele Jónátán kedvéért. 2 Sául házának pedig volt egy szolgája, neve Cziba, azt elhívták Dávidhoz és szólt hozzá a király: Te vagy-e Cziba? Mondta: A te szolgád. 3 És mondta a király: Nincs még valaki Sául házából? Majd isteni szeretetet tesztek vele. Szólt Cziba a királyhoz: Van még Jónátánnak egy béna lóbú fia. 4 Erre mondta neki a király: Hol van? Szólt Cziba a királyhoz: Íme ő Mákhír, Ammiél fia házában van, Ló-Debárban. 5 Odaküldött Dávid király és elhozatta őt Mákhír, Ammiél fia házából, Ló-Debáról. 6 Midőn odaérkezett Mefibóset, Jónátánnak, Sául fiaának a fia Dávidhoz, levetette magát arcára és leborult. És mondta Dávid: Mefibóset! Mondta: Itt a szolgád. 7 És mondta neki Dávid: Ne félj, mert tenni fogok veled szeretetet atyád, Jónátán kedvéért, és visszaadom neked Sául atyádnak egész földbirtokát; magad pedig mindig asztalonnál eszel kenyeret. 8 Leborult és mondta: Mi a te szolgád, hogy fordultál olyan holt ebhez, mint én vagyok? 9 Ekkor hivatta a király Czibát, Sául szolgáját és szólt hozzá: Mindazt, ami Sáulé és egész házáé volt, az urad fiának adtam, 10 Műveld meg számára a földet, te meg fiaid és szolgáid; s amit betakarítasz, legyen urad fiáé kenyérnek, hogy egyékk abból; de Mefibóset, urad fia, asztalonnál eszik minden kenyeret. – Czibának pedig tizenöt fia volt és húszt szolgája. 11 Szólt Cziba a királyhoz: Egészen úgy amint parancsolja uram, a király az ő szolgájának, aképen fog cselekedni a te szolgád. – Mefibóset tehát asztalonnál eszik, mint egyike a királyfiaknak. 12 Mefibósetnek volt egy kisfia, neve Míkha; Cziba házának egész lakossága szolgája volt

Mefibósetnek. 13 Mefibóset pedig Jeruzsálemben lakott, mert a király asztalanál evett ő minden; és ő mindenkit lábára sánta volt.

10 Történt ezután, meghalt Ammón fainak király a és király lett helyette fia, Chánún. 2 Mondta Dávid: Hadd tegyek szeretetet Chánúnnal, Náchás fiával, valamint az atyja tett velem szeretetet. És oda küldött Dávid, hogy őt vigasztalja szolgái által atya felől és elérkeztek Dávid szolgái Ammón fainak országába. 3 És szóltak Ammón fainak nagyai Chánúnhoz, az ő urukhoz: Vajon tisztelelni akarja-e Dávid atyádat a szemeidben, hogy vigasztalókat küldött nekük? Nemde azért, hogy kikutassa a várost és kikémleje és feldúlja, küldte Dávid hozzá az ő szolgáit. 4 Ekkor vette Chánún Dávid szolgáit, lenyíratta szakálluk felét, felében levágatta ruháikat alfélkig és elbocsátotta őket. 5 Tudtára adták Dávidnak és előbbük küldött, mert nagyon megszégyenülve voltak a férfiak, és mondta a király: Maradjatok Jerichóban, míg megnő szakállatok és majd visszatértek. 6 És látták Ammón fiai, hogy rossz hírbe keveredtek Dávidnál, akkor küldtek Ammón fiai és bérbe fogadtak Arám-Bét-Rechóból és Arám-Czóbától húszezer gyalogost és Máakha királyától ezer embert, Tób embereit pedig tizenkétezer embert. 7 Midőn meghallotta Dávid, elküldte Jóábot és az egész sereget, a vételeket. 8 Kivonultak Ammón fiai és harcra sorakoztak a kapu bejáratán; Arám-Czóba pedig és Rechób, meg Tób emberei és Máakha külön voltak a mezőn. 9 Mikor láttá Jóáb, hogy ellene fordul a harcnak éle előlről és hátulról is, választott minden az Izrael válogatottjai közül és sorakozott Arám ellen. 10 A többi népet pedig testvérének Absájnak kezébe adta; és sorakozott Ammón fiai ellen. 11 Mondta: Ha erősebb lesz Arám nálam, akkor te légy nekem segítségül, ha pedig Ammón fiai erősebbek lesznek nálad, akkor én meggyek neked segíteni. 12 Légy erős és erősödünk népünkért és Istenünk városaiért, az Örökkévaló pedig majd azt teszi, ami jónak tetszik szemeiben. 13 És kiált Jóáb meg a vele levő nép, harcra Arám ellen, és megfutamodtak előle. 14 Ammón fiai pedig látták, hogy megfutamodott Arám, akkor megfutamodtak Abísáj elől és bementek a városba. Erre visszatárt Jóáb Ammón fiaitól és eljött Jeruzsálemben. 15 Midőn láttá Arám, hogy vereséget szenvedett Izrael előtt, összegyűlték együvé. 16 És Hadáf-Ézer küldött és elindította a folyamon túl levő Arámot, és eljutottak Chélámag, Sóbákh pedig, Hadáf-Ézer hadvezére, az élükön. 17 Midőn tudtára adták Dávidnak, összegyűjtötte egész Izraelt, átkelt a Jordánon és eljutott Chélámba, akkor sorakoztak az Árambeliek Dávid ellen és harcoltak vele. 18 S megfutamodott Arám Izrael elől, és megölt Dávid Áramból hétszáz szekérharcost és negyvenezet lovast, Sóbákhot a hadvezérét pedig leütötte, és meghalt ott. 19 Midőn látták minden a királyok, Hadáf-Ézer szolgái, hogy vereséget szenvedtek Izrael előtt, békét kötötték Izraeliek és szolgáikká lettek. És féltek továbbra is segíteni Ammón fiait.

11 És volt az évnek fordultakor, amikor hadba vonulnak a királyok, elküldte Dávid Jóábot és szolgáit vele, meg egész Izraelt és elpusztították Ammón fiait és ostrom alá vették Rabbát, Dávid pedig Jeruzsálemben maradt. 2 Történt egyszer estefelé, fölkelt Dávid a fekvőhelyéről, járkált a király házában tetején és meglátott a tetőről egy fürdőző asszonyt; az asszony

pedig nagyon szép ábrázatú volt. 3 Ekkor küldött Dávid és tudakozódott az asszony felől. Mondták: Hiszen ez Bat-Séba, Eliám leánya, a chittita Úrija felesége. 4 Erre küldött Dávid követeket, és elhozatta; odament hozzá, Ő meg hált vele, midőn épen megtisztult volt tisztálanságától. Erre visszatért házába. 5 Várandós lett az asszony, elküldött és tudtára adta Dávidnak és mondta: Várandós vagyok. 6 Ekkor küldött Dávid Jóbához: Küldd el hozzám a chittita Uriját. És elküldte Jóbá Úriját Dávidhoz. 7 Odament tehát Úrija hozzá, és kérdezősködött Dávid Jóbá hogyleté felől, a népnek hogyleté felől és a haború hogyleté felől. 8 Erre mondta Dávid Úrijának: Menj le házadba és mosd meg lábaidat. Kiment Urija a király házából és ment utána a király ajándéka. 9 S feküdt Úrija a király házának bejáratán mind az urának szolgáival és nem ment le házába. 10 Tudtára adták Dávidnak, mondván: Nem ment le Úrija a házába. Ekkor szólt Dávid Úrijához: Nem útról jóssz-e? Miért nem mentél le házadba? 11 Szólt Úrija Dávidhoz: A láda meg Izrael és Jehúda sátrában laknak, uram Jóbá pedig és uramnak szolgái a mezőn táboroznak és én bemenjek házamba, hogy egyem, igyam és háljak a feleségimmel? Életedre és lelked életére, nem teszem ezt a dolgot! 12 Erre szólt Dávid Úrijához: Maradj itt ma is, és majd holnap elbocsátlok. Maradt tehát Úrija Jeruzsálemben aznap és másnap. 13 És hivatta őt Dávid; evett előtte és ivott, le is részegítette. Este kiment, hogy lefeküdjék a fekvőhelyén urának szolgái mellett, de házába nem ment le. 14 Volt pedig reggel, levelet írt Dávid Jóbához és elküldte Úrija által. 15 Írta pedig a levélben, mondván: Állítsátok Úriját a leghevesebb harc éle felé, s forduljatok el tőle, hogy megveressék és meghaljan. 16 És volt, mikor ostromolta Jóbá a várost, arra a helyre állította Úriját, melyről tudta, hogy ott vitéz férfiak vannak. 17 Ekkor kivonultak a város emberei, harcoltak Jóbával, és elestek néhányan a nép közül, Dávid szolgái közül, és meghalt a chittita Úrija is. 18 Ekkor küldött Jóbá és tudtára adta Dávidnak a harcnak minden dologát. 19 És megparancsolta a követnek, mondván: Midőn végeztél azzal, hogy elmondod a királynak a harcnak minden dologtól, 20 és lesz, ha fölgered a király haragja és azt mondja neked: minek közeledtetedek a városhoz, hogy harcoljatok, nem tudtátok-e, hogy lóni fognak a falról? 21 ki ütötte agyon Abimélekhet, Jerubbését fiát, nemde egy asszony dobott rá egy malomködárabot a falról, úgy, hogy meghalt Tébéczen – minek közeledtetedek a falhoz? – akkor mondjad: szolgád, a chittita Urija is meghalt. 22 Elment a követ, megérkezett és tudtára adta Dávidnak minden dologtól, mivel őt Jóbá küldte. 23 Szólt a követ Dávidhoz: Bizony erősebbek voltak nálunk az emberek, kijöttek ellenünk a mezőre, mi meg voltunk ő ellenük a kapu bejáratáig; 24 és lőttek a lövők szolgáidra a falról és meghaltak néhányan a király szolgái közül, a te szolgád, a chittita Úrija is meghalt. 25 Ekkor szólt Dávid a követhez: Így szólt Jóbához: ne tessék rossznak szemeidben ez a dolog, mert így is úgy is emészt a kard, erősen folytasd harcodat a város ellen s rombold le – így bátorítsd őt. 26 Midőn meghallotta Úrija felesége, hogy meghalt férje Úrija, gyászt tartott az ura fölött. 27 Midőn elmúlt a gyász, küldött Dávid és befogadta őt házába, lett neki feleségül és szült neki fiút; és rossznak tetszett a dolog, melyet cselekedett Dávid, az Örökkévaló szemeiben.

12 átán fenyegető szavai És küldte az Örökkévaló Nátánt Dávidhoz; bement hozzá és mondta neki: Két ember volt egy városban, az egyik gazdag, a másik szegény. 2 A gazdagnak igen sok apró jóságához és marhájához volt. 3 A szegénynek pedig nem volt semmije, csak egy kis juhocskája, melyet szerzett; ezt táplálta, felnövekedett nála és gyermekeivel együtt; a kenyéréről evett, poharából ivott és ölében feküdt és olyan volt neki, mint egy leánya. 4 De jött egy vándor a gazdag emberhez és ez sajnált venni a maga apró jóságából és marhájából, hogy azt elkészítse s hozzáment utas számára; vette tehát a szegény ember juhocskáját és elkészítette s hozzáment ember számára. 5 Ekkor nagyon fellobbant Dávid haragja azon ember ellen, és szólt Nátához: Él az Örökkévaló, hogy halálfa az ember, aki ezt tette. 6 A juhocskát pedig fizesse meg négyeszeresen, mivelhogy a dolgot cselekedte és nem könyörült. 7 Erre szólt Nátán: Te vagy az az ember! Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene azon fölkentelek királynak Izrael fölér, és én megmentettelek Sául kezéből; 8 adtam neked urad házát, meg urad asszonyait az öledbe, és adtam neked Izrael és Jehúda házát, és ha kevés az, hozzátennék még ilyeneket meg ilyeneket. 9 Miért vetted meg az Örökkévaló igéjét, cselekedvén azt, ami rossz az ő szemeiben? 10 A chittita Úriját megölte karddal, feleségét pedig nőül vettet magadnak, őt ugyanis megölte Ammón fiainak kardjával. 11 Most tehát nem fog távozni a kard házadtól sohasem, mivelhogy megvetettél engem és elvettetted a chittita Úrija feleségét, hogy nőül legyen neked. Így szól az Örökkévaló: Íme én támasztok ellened veszedelmet a te házadból és veszem szemeid láttára asszonyaidat és odaadom társadnak, az hál majd asszonyaiddal ennek a napnak szeme láttára. 12 Mert te titokban cselekedtél, én pedig megcselekszem a dolgot egész Izraelnek előtte és a napnak előtte. 13 Ekkor szólt Dávid Nátához: Vétkeztem az Örökkévaló ellen! – Szólt Nátán Dávidhoz: Az Örökkévaló is elvette vétkezetet, nem fogsz meghalni. 14 Nemde mert káromlástra indította az Örökkévaló elleniségeit és dologgal, a neked születendő fiú is meg fog halni. 15 És elment Nátán a házába s sújtotta az Örökkévaló a gyermeket, melyet Úrija felesége szült Dávidnak, és megbetegedett. 16 Ekkor megkereste Dávid az Istenet a fiúért, böjtöt tartott Dávid, bement és földön feküdt hálta. 17 Ekkor rátámadtak háza vénei, hogy fölkeltsék a földről; de nem akart és nem evett velük kenyeret. 18 Volt pedig a hetedik napon, meghalt a gyermek, és féltek Dávid szolgái tudtára adni neki, hogy meghalt a gyermek, mert azt mondta: Íme, mikor életben volt a gyermek, beszéltünk hozzá, és nem hallgatott szavunkra, hát hogy mondhatjuk meg neki, meghalt a gyermek, hogy magán bajt tegyen! 19 Midőn láttá Dávid, hogy szolgái egymással suttognak, megérte Dávid, hogy meghalt a gyermek. És szólt Dávid a szolgához: Meghalt-e a gyermek? Mondták: Meghalt. 20 Ekkor fölkelt Dávid a földről, megmosdott, megkente magát és ruhát váltott, bement az Örökkévaló házába és leborult; majd bement a maga házába, kért, és tettek elő kenyeret és evett. 21 Ekkor szóltak hozzá szolgái: Mi dolog ez, amit cselekedtél? Az elő gyermekért böjtöltél és sírtál, és midőn meghalt a gyermek, fölkeltél és ettél kenyeret! 22 Mondta: Ameddig élt a gyermek, böjtöltem és sírtam, mert azt mondtam: ki tudja, majd megkönyörül

rajtam az Örökkévaló, és életben marad a gyermek. **23** Most azonban meghalt, minek is böjtöljek? Visszahozatom-e még? Én elmegyek hozzá, de ő nem tér vissza énhozzám. **24** És megvigasztalta Dávid a feleségét, Bat-Sébát, bement hozzá és hált vele; fiat szült és elnevezte őt Salamonnak. Az Örökkévaló pedig szerette őt; **25** üzenetet küldött Nátán próféta által, és elnevezte őt Jedidjának, az Örökkévaló kedvéért. **26** Harcolt Jób Rabbát-Bené-Ammón ellen és bevette a királyvárost. **27** Ekkor küldött Jób követeket Dávidhoz, és mondta: Harcoltam Rabba ellen, be is vettetem a Vizivárost; **28** most tehát, gyűjtsd össze a többi népet és táborozz a város ellen és vedd be, nehogy én vegyem be a várost és az én nevemről nevezzék azt el. **29** Erre összegyűjtötte Dávid az egész népet és elment Rabbába, harcolt ellene és bevette. **30** És levette királyuknak koronáját a fejéről, – súlya egy kikkár arany volt és drágakő rajta – és Dávid fejére került; a városnak igen sok zsákmányát pedig elvitte. **31** És a népet is, mely benne volt, kivezette és tetette fűrész alá, vasboronák alá és vasfejszék alá és átvitte téglaégetőn, és így tett mind az Ammón fiainak városaival; erre visszatért Dávid meg az egész nép Jeruzsálemben.

13 Történt ezután, Absálomnak, Dávid fiának volt szép nővére, neve Támár; azt megszerette Amnón, Dávid fia. **2** És kínya volt Amnónnak egészen megbetegedésig nővére, Támár miatt, mert hajadon volt és lehetetlennek tetszett Amnón szemeiben, hogy bármít is elköveszen rajta. **3** Amnónnak pedig volt egy barátja, neve Jónádáb, fia Simeának, Dávid testvérenek, s Jónádáb igen okos ember volt. **4** És mondta neki: Miért vagy te egyre soványabb, oh királyfi, napról-napról? Ugye megmondod nekem: Mondta neki Amnón: Támárt, Absálóm testvéremnek nővérét szeretem. **5** Erre mondta neki Jónádáb: Feküdj ágyadra és tettest magad betegnek; s ha majd jön az atyád, hogy téged lásson, így szólj hozzá: jöjjön csak Támár nővérem és adjon nekem kenyereset enni, készítse el szemem előtt az ételt, azért hogy lássam és kezéből egyem. **6** Lefeküdt tehát Amnón és betegnek tette magát; eljött a király, hogy lássa őt, ekkor így szól Amnón a királyhoz: Jöjjön csak Támár nővérem és készítsen szemem előtt két bélést, hogy kezéből egyem. **7** Ekkor küldött Dávid a házba Támárhoz, mondván: Menj csak Amnón testvéred házába és készíts el neki az ételt. **8** És elment Támár Amnón testvérének házába, az pedig feküdt; vette a téstét, meggyűrta, elkészítette szemei előtt és megfőzte a bélést. **9** Vette a serpenyőt s kitöltötte elő, de az vonakodott enni; s mondta Amnón: Vezessetek ki mindenkit tőlem, és kiment mindenki tőle. **10** Ekkor szól Amnón Támárhoz: Hozd be az ételt a kamarába, hadd egym kezedből; s vette Támár a bélést, melyet elkészített és bevitte Amnón testvérenek a kamrába. **11** Odanyújtotta neki, hogy egyé; ekkor megragadt a őt és mondta neki: Jöjj, feküdj mellém, nővérem. **12** De mondta neki: Ne, testvérem, ne gyalázz meg, mert nem tesznék lyesmit Izraelben, ne kövesd el ez ajlasságot. **13** S én hová vigyem gyalázatomat? Te pedig olyan lennél, mint: a legaljasabbaknak egyike Izraelben! Most tehát beszélj csak a királyhal, mert nem tagad meg engem tőled. **14** De nem akart hallgatni szavára, erőt vett rajta, meggyalázta és hált vele. **15** Erre meggyűlölte

őt Amnón igen nagy gyűlölettel; sőt nagyobb volt a gyűlölet, mellyel gyűlölte, a szerelemnél, mellyel szerette volt: és mondata neki Amnón: Kelj föl, menj! **16** Mondta neki: Ne történjék e gonoszság, mely nagyobb a másknál, melyet rajtam elkövettél, hogy elküldsz engem! De nem akart rá hallgatni. **17** Hívta a legényét, aki őt szolgálta és mondta: Küldjétek csak ki mellőlem ezt itt és csukd be az ajtót utána. **18** Volt pedig rajta tarka köntös, mert ily ruhákba öltözökdenek a hajadon királyleányok. És elvezette őt szolgájára kifelé és becsukta utána az ajtót. **19** Ekkor hamut hintett Támár a fejére, a rajta levő tarka köntöst pedig megszaghatta; fejére tette a kezét és elment, egyre jájgatva. **20** És szólt hozzá testvére Ábsálóm: Vajon testvéred Amnón volt-e nálad? De most nővérem hallgass, testvéred ő, ne fordítsd szívedet e dologra. És maradt Támár elhagyottan testvérenek Ábsálómnak házában. **21** Dávid király pedig meghallotta mind e dolgokat, és haragjára volt nagyon. **22** És nem beszél Ábsálóm Amnónnal, se rosszat, se jót, mert gyűlölte Ábsálóm Amnónat amiatt, hogy meggyalázta nővérét, Támárt. **23** Történt pedig két esztendő után, nyírtak Ábsálómnál Báal-Cháczórban, mely Efraim mellett van; és meghívta Ábsálóm mind a királyfiakat. **24** Ekkor bement Ábsálóm a királyhoz és mondta: Íme, kérlek, nyírnak szolgádnál; menjen csak oda a király meg szolgái a te szolgáddal. **25** Szólt a király Ábsálómhöz: Ne fiam, ne hagy mennünk mindenjünköt, hogy terhedre ne legyünk; unszolta őt, de nem akart odamenne, hanem megáldotta. **26** Ekkor mondta Ábsálóm: Ha nem, jöjjön csak oda velünk Amnón testvérem! Mondta neki a király: Minek menjen veled? **27** De unszolta őt Ábsálóm; küldte tehát vele Amnónot és mind a királyfiakat. **28** És megparancsolta Ábsálóm a legényeinek, mondván: Nézzétek csak, mikor vidám lesz Amnón szíve a bor közben és így szólok hozzátok: üssétek le Amnón-t, akkor öljétek meg, ne féljetek, hiszen én parancsoltam nektek, erősödjétek és legyetelek derék emberek! **29** És tettek Ábsálóm legényei Amnónnal, amint parancsoltá Ábsálóm; erre fölkeltek minden a királyfiak, felültek kiki az öszvérére és megfutamodtak. **30** Ók még útban voltak, és a hír eljutott Dávidhoz, mondván: megölte Ábsálóm minden a királyfiakat, és nem maradt meg közülük egy sem. **31** Erre fölkelt a király, megszaghatta ruháit és földre feküdt; minden a szolgái pedig ott álltak megszaghatott ruhákkal. **32** Ekkor megszólalt Jónádáb, Simea, Dávid testvérenek fia és mondta: Ne mondja uram: minden az ifjakat, a királyfiakat megöltek, hanem egyedül Amnón halt meg, mert Ábsálóm szájában volt ez, amióta amaz meggyalázta Támárt, a nővérét. **33** Most tehát ne vegyen uram a király ily dolgot szívébe, hogy mondaná: minden a királyfiak meghaltak; mert egyedül Amnón halt meg. **34** Ábsálóm pedig megszökött. És fölemelte az Őrködő legény a szemét és láttá, íme sok nép jött az út felől, a hegy oldaláról, hátljáról. **35** Ekkor szólt Jónádáb a királyhoz: Íme a királyfiak megjöttek; szolgád szava szerint, úgy lett. **36** És volt, amint végzett a beszéddel, íme a királyfiak megjöttek, fölemelték hangjukat ég sírtak; a király is és minden a szolgái sírtak igen nagy sírással. **37** Ábsálóm pedig megszökött és ment Talmájhoz, Ammihúd fiahoz, Gesúr királyához. És gyászolt fia fölött minden időben. **38** Ábsálóm megszökött és ment Gesúrba, és ott volt három

évig. 39 És vágyodott Dávid király lelke ededve Ábsálóm után, mert megvigasztalódott Amnón felől, hogy meghalt.

14 Megtudta Jóáb, Czerúja fia, hogy a király szíve Ábsálóm felé fordul. 2 Küldött tehát Jóáb Tekóába, és hozatott onnan egy okos asszonyt; és szót hozzá: Tettek csak magadat gyászolónak, önts csak magadra gyászruhákat s ne kend magad olajjal, hogy olyan légy mint egy asszony, ki már sok idő óta halott fölött gyászol. 3 És menj be a királyhoz és beszél hozzá ezen meg ezen szóval – és szájába tette Jóáb a szavakat. 4 És szót a Tekóabeli asszony a királyhoz – levehette magát arcával a földre és leborult – szót: Segíts, oh király! 5 És mondta neki a király: Mi lelt? Mondta: Bizony, özvegasszony vagyok, meghalt a férjem. 6 Szolgálódnak pedig két fia volt, ők ketten civiódták a mezőn és nem volt senki, ki őket elválasztotta volna egymástól, és leültötte az egyik a másikat és megölte őt. 7 És íme, rátámadt az egész család szolgálódra és azt mondta: add ki azt, aki leültötte testvérét, hogy megöljük őt testvére életéért, akit agyonütött, hadd írtsuk ki az örököst is – hogy kioltásak parázsomat, mely megmaradt, hogy ne hagyjanak férjemnek nevet és maradékot a föld színén. 8 Ekkor szót a király az asszonyhoz: Menj haza és majd parancsot adok felőled. 9 Erre szót a Tekóabeli asszony a királyhoz: Rajtam legyen, uram király, a bűn és atyám házán; a király meg trónja pedig ártatlán. 10 És mondta a király: Aki így beszél hozzád, hozd énélém, és többé nem fog hozzád nyúlni. 11 Mondta: Gondoljon csak a király az Örökkelárvá, Istenedre, hogy sokat ne pusztítson a vérbosszul és ki ne írtsák a fiamat. És mondta: Él az Örökkelárvá, nem hull fiadnak egy hajszála sem a földre. 12 Erre mondta az asszony: Hadd szóljon szolgálód uramhoz a királyhoz egy szót. És mondta: Szólj! 13 Ekkor mondta az asszony: És miért gondoltál ilyent Isten népérol – minthogy ezt a szót mondta ki a király, szinte bűnös – azzal, hogy a király nem hívja vissza az eltasztottját? 14 Mert meg kell halunk s úgy vagyunk mint a földre omrott víz, melyet össze nem gyűjtenek; Isten sem vesz el lelkét, hanem gondolatokat gondol arra, hogy el ne tasztitsa magától az eltasztottat. 15 Most pedig, hogy jöttem elmondani a királynak, az én uramnak a szót – mert megféllemlített engem a nép; mondta tehát a szolgálód: hadd beszéljek csak a királyhoz, talán megeszi a király szolgálójára szavát, 16 midőn rámhallgat a király, hogy megmenti szolgálóját azon ember kezéből, ki el akar pusztítani engem meg fiamat egyaránt Isten örökségéből. 17 Mondta tehát a szolgálód: legyen csak uramnak a királynak szava megnyugtatásomra, mert mint Isten angyala, olyan az én uram, a király, hogy hallja a jót és a rosszat. Az Örökkelárvá, a te Istened pedig legyen veled. 18 Felelt a király és szót az asszonyhoz: Ne titkolj el, kérlek, előttem semmit, amit tőled kérdezek. Mondta az asszony: Beszéljen csak uram, a király. 19 És mondta a király: Vajon Jóáb keze van-e veled mindenben? Felelt az asszony és mondta: Él a lelked, uram király, nem lehet kitérni se jobbra, se balra mind attól, amit beszél uram, a király; bizony szolgágad Jóáb, ő parancsolta nekem és ő tette szolgálód szájába minden szavakat. 20 Azért hogy fordulatot adjon a dolognak, tette szolgágad Jóáb ezt a dolgot- uram pedig bölcs, Isten angyalának

bölcsessége szerint, hogy tud minden, ami van a földön. 21 És szólt a király Jóához: Íme kérlek, megtetted a dolgot; menj hát, hozd vissza a fiút, Ábsálómot. 22 Erre arcával a földre vetette magát Jóáb, leborult és megáldotta a királyt; mondta Jóáb: ma megtudta a te szolgád, hogy kegyet találtam szemeidben, uram királyom, mivel megtette a király szolgágad szavát. 23 És fólkelt Jóáb, Gesúrba ment és elhozta Ábsálómot Jeruzsálemben. 24 És mondta a király: Vonuljon vissza a házába, de arcomat ne lássa! Visszavonult tehát Ábsálóm a házába, de a király arcát nem látta. 25 Mint Ábsálóm pedig oly szép ember nem volt egész Izraelben, oly dicseri való; lába talpától feje tetejéig nem volt rajta hiba. 26 S mikor lenyíratta haját – történt ugyanis, hogy idő múlva lenyíratta, amely idő múlva nyíratkozni szokott, mert nehéz volt rajta – akkor megmérte feje haját: kétszáz sékel volt, a királyi súly szerint. 27 És született Ábsálómnak három fia és egy leánya, neve Támár; ez szép ábrázatú asszony volt. 28 És lakott Ábsálóm két éven át Jeruzsálemben, de a király arcát nem látta. 29 S küldött Ábsálóm Jóához, hogy őt a királyhoz küldje, de nem akart hozzá menni, még másodszor is küldött, de nem akart menni. 30 Ekkor szót szolgához: Nézzétek, Jóáb telke az enyém mellett van, ott van neki árpája, menjetek és gyűjtsétek föl tűzzel. És felgyűjtötték Ábsálóm szolgái a telket tűzzel. 31 Erre fólkelt Jóáb és bement Ábsálómhoz a házba; szólt hozzá: Miért gyűjtötték föl szolgáid tűzzel a telket? 32 Szólt Ábsálóm Jóához: Íme, küldtem hozzád, mondván: jöjj ide, hadd küldjelek a királyhoz, mondván: minek jöttem meg Gesúrból, jobb volna nekem, hogy még ott volnék; most tehát, hadd lássam a király arcát, ha pedig bűn van rajtam, akkor öljön meg. 33 Erre bement Jóáb a királyhoz és földig leborult arcával a király előtt, és megcsókolta a király Ábsálómot.

15 Történt ezek után, szerzett magának Ábsálóm kocsit meg lovakat, és ötven embert, kik futottak előtte. 2 Korán föl szokott kelni Ábsálóm és kiállni a kapu útja mellé; és volt, minden ember, kinek pöré volt és ítéetre akart menni a királyhoz – azt megszólította Ábsálóm és mondta: Melyik városból való vagy? Mondta: Izrael törzseinek egyikéből való a te szolgágad. 3 Ekkor szólt hozzá Ábsálóm: Lásd, szavaid jók és helyesek, de nem hallgat rád senki a király részéről. 4 Majd így szólt Ábsálóm: Vajha engem tennétek bírául az országban s hozzám jönne minden ember, kinek pöré vagy ügye van, én meg igazat adnék neki. 5 És volt, mikor közeledett valaki, hogy leboruljon előtte, akkor kinyújtotta kezét, megfogta őt és megcsókolta. 6 Ily módon cselekedett Ábsálóm egész Izraellel, azokkal, kik a királyhoz ítéetre jöttek; így meglopta Ábsálóm Izrael embereinek szívét. 7 Történt negyven év múlva, így szólt Ábsálóm a királyhoz: Hadd menjek, kérlek, hogy Chebrónban lerójám fogadásomat, melyet fogadtam az Örökkelárvának. 8 Mert fogadást tett a te szolgágad, mikor Gesúrban, Arámban, laktam, mondván: ha engem vissza fog hozni az Örökkelárvá Jeruzsálemben, akkor szolgálom az Örökkelárvát. 9 Mondta neki a király: Menj békével. Fólkelt és elment Chebrónba. 10 És küldött Ábsálóm kémeket mind az Izrael törzsei közé, mondván: Amint hallájtok a harsona hangját, mondjátok: király lett Ábsálóm Chebrónban. 11 Ábsálómmal

pedig ment kétszáz ember Jeruzsálemből, meg voltak hívia és mentek jóhiszemben, nem tudtak ugyanis semmiről. **12** És elhozatta Ábsálóm a Gílbéli Achítófelt, Dávid tanácsosát, városából, Gílbóból, mikor bemutatta az áldozatokat. És erős volt az összeesküvés és a nép egyre számosabb lett Ábsálóm mellett. **13** És jött a hírmondó Dávidhoz, mondván: Ábsálóm felé fordult Izrael embereinek szíve. **14** Ekkor mondta Dávid mind a szolgáinak, kik vele voltak Jeruzsálemben: Keljetek föl, hadd szökünk meg, mert nem lesz számunkra menekvés Ábsálóm elő; siessetek elmenni, nehogy sietve utolérjen és ránklökje a veszedelmet és megverje a várost a kard élével. **15** Szóltak a király szolgái a királyhoz: Egészben aszerint, amit jónak talál uram a király! Itt a szolgáid! **16** Erre elindult a király meg egész háza az ő nyomában; és otthagya a király a tíz ágyasnőt, hogy őrizék a házat. **17** Elindult a király meg az egész nép az ő nyomában, és megálltak a legszélső háznál. **18** Mind a szolgái pedig elvonultak mellette s mind a keréti és mind a peléti, meg mind a Gátbeliiek, hatszáz ember akik nyomában jöttek Gátból, elvonultak a király előtt. **19** Ekkor szólt a király a Gábeli Ittájhoz: Minek jössz te is velünk? Menj vissza s maradj a királynál; mert idegen vagy és el is költözhetsz helyedre. **20** Tegnap jöttél és már ma bujdostassalak, hogy velünk jöjj, míg én megyek, ahová megyek? Menj vissza és vidd vissza magaddal testvéreidet szeretettel és hűséggel! **21** Erre felelt Ittáj a királynak és mondta: Él az Örökkévaló és él uram a király, bizony azon a helyen, ahol lesz uram a király, akár életre, akár halálra, bizony ott lesz a te szolgád. **22** Ekkor szólt Dávid Ittájhoz: Menj hát és vonulj el. Elvonult tehát a Gábeli Ittáj meg mind az emberei és mind a gyermekek kik vele voltak. **23** Az egész ország hangsosan sírt, míg az egész nép elvonult; a király pedig átkelt a Kidrón patakot és az egész nép átkelt vele, a pusztába való út felé. **24** S ott volt Czádóknak is meg mind a levíták vele, hordozva Isten szövetségének látóját, és letették az Isten látóját – Ebjátár főlment – míg végüképen el nem vonult az egész nép a városból. **25** És mondta a király Czádóknak: Vidd vissza az Isten látóját a városba; ha majd kegyet találok az Örökkévaló szemeiben, akkor visszahoz engem és látnom engedi őt és hajlékát. **26** Ha pedig így szól: nem kedveltek, – itt vagyok, tegyen velem, amint jónak tetszik szemeiben. **27** És szólt a király Czádókhöz a paphoz: Ugye látod? téri vissza a városba békével; Achímáacz fiad és Jónátán, Ebjátár fia, két fiatok veletek van. **28** Lássátok, én majd késedelmezek a pusztai síkságain, míg üzenet jön töletek, hogy értesítsetek engem. **29** Visszavitték tehát Czádók és Ebjátár Isten látóját Jeruzsálemben, és ott maradtak. **30** Dávid pedig fölment az olajfák hegye hágóján, sírva, fölmentében, feje betakarva és mezítláb ment; az egész nép is, mely vele volt, betakarta kiki fejét, és fölmentek, sírva fölmentükben. **31** Dávidnak pedig tudtára adták, mondván: Achítófel az összeesküvők között van Ábsálóm mellett; s így szólt Dávid: Tedd, kérlek, balgává Achítófel tanácsát, oh Örökkévaló! **32** Midőn Dávid épen a csúcsig ért, ahol Isten előtt leborulni szokott, íme, élébe jön az Arkibeli Chúsáj, megtépett köntössel és föddel a fején. **33** És mondta neki Dávid: Ha vonulnál velem, terhemre lennél nekem; **34** de ha visszatérsz a városba és azt mondod Ábsálómnak: szolgád leszek én, oh király, atyád

szolgája voltam régen, most meg a te szolgád leszek, – akkor majd meghiusítod javamra Achítófel tanácsát. **35** Hiszen ott vannak veled Czádók és Ebjátár a papok, s lesz minden dolgot, amit hallasz a király házából, tudtára adsz Czádók és Ebjátár papoknak. **36** Íme, ott van velük két fiuk, Achímáacz Czádóké és Jónátán Ebjátáré; küldjetek általuk hozzám minden dolgot, mit hallani fogtok. **37** Bement tehát Chúsáj, Dávid barátja, a városba, midőn Ábsálóm Jeruzsálemben érkezett.

16 Dávid elindult egy keveset a hegycsúcsról, és íme élébe jón Czíba, Mefibóset legénye, meg egy pár főnyergelt szamár, s azokon kétszáz kenyér, száz aszuszöldelepény, száz fügelepény és egy tömlő bor. **2** És szólt a király Czíbahoz: Mi a szándékod ezekkel? Mondta Czíba: A szamarak a király háza számára valók, hogy rájuk üljenek, a kenyér és a füge, hogy abból egyenek a legények, a bor pedig, hogy igyék a bágyadt a pusztában. **3** Ekkor mondta a király: És hol van uradnak fia? Szólt Czíba a királyhoz: Íme, Jesuzsálemben időzik, mert azt mondta ma visszaadja majd nekem Izrael háza atyám királyságát. **4** Erre mondta a király Czíbahának: Íme, a tied minden, ami Mefibóset. Mondta Czíba: Leborulok, hadd találjak keyet szemeidben, uram király. **5** Majd meg Bachurímig ért Dávid király, s íme, onnan kijön egy ember, Sául házának családjából, neve Simeí, Géra fia, kijött s egyre átkozódott. **6** És kövekkel meghajigálta Dávidöt meg mind a Dávid király szolgáit, az egész nép pedig és mind a vitézek jobbjára és baljára felől voltak. **7** És így szólt Simeí átkozódásában: Eredj, eredj, vérontás embere te, alávalóság embere! **8** Visszatérítette rád az Örökkévaló mind az elontott vérét Sául házának, kinek helyében király lettél, és adta az Örökkévaló a királyságot Ábsálóm fiadnak kezébe; és lám, benne vagy bajodban, mert vérontás embere vagy. **9** Ekkor szólt Abisáj, Czerúja fia, a királyhoz: Miért átkozhassa ez a holt eb uramat, a királyt? Hadd meggyek át oda, hadd vegyem a fejét. **10** De mondta a király: Mi közöm hozzátok, Czerúja fiai? Ám átkozódjék, mert az Örökkévaló mondta neki: átkozz Dávidot; tehát ki mondhatja: miért cselekedtél így? **11** És szólt Dávid Abisájhoz és mind a szolgához: Íme, fiam, ki testemből származott, életemre tör, hát még aztán ez a Benjáminbeli! Hagyjátok őt, hogy átkozódjék, mert az Örökkévaló mondta neki. **12** Talán látni fogja az Örökkévaló állapotomat és majd fizet nekem az Örökkévaló jót a mai átkozódása helyett. **13** És ment Dávid meg emberei az úton – Simeí pedig a hegy oldalán ment vele szemben és egyre átkozódott; kövekkel hajigált feléje és port szórt rá. **14** És megérkezett a király meg az egész nép, mely vele volt bágyadtan és ott megpihenet. **15** Ábsálóm pedig és az egész nép, Izrael emberei, Jeruzsálemben jöttek, Achítófel is vele. **16** És volt, amint Ábsálómhoz jött az Arkibeli Chúsáj, Dávidnak barátja, így szólt: Chúsáj Ábsálómhoz: Élen a király, élen a király! **17** Erre szólt Ábsálóm Chúsájhoz: Ez a te szereteted barátod iránt, miért nem mentél barátoddal? **18** Szólt Chúsáj Ábsálómhoz: Nem, hanem akit választott az Örökkévaló meg ez a nép és mind az Izrael emberei, azé vagyok és nála maradok. **19** Másodszor pedig, kinek szolgálok majd? Nemde a fiának; amint szolgáltam atyád színe előtt, akképpen leszek a te színéd előtt. **20** És szólt Ábsálóm Achítófelhez: Adjatok ám tanácsot, mit cselekedjünk? **21** Erre szólt Achítófel Ábsálómhoz:

Menj be atyád ágyasaihoz, akiket a ház őrzésére hagyott; majd ha hallja egész Izrael, fogy rossz hírbe jutottál atyádnál, akkor megerősödnek minden a veled levők kezei. 22 És fölvonták Ábsálóm számára a sárat a tetőn; és bement Ábsálóm atya ágyasaihoz egész Izrael szeme láttára. 23 Achítófél tanácsa pedig, melyet tanácsolt ama napokban, úgy mint mikor valaki megkérdezi Isten igéjét- olyan volt Achítófél minden tanácsa Dávid előtt is, Ábsálóm előtt is.

17 És szólt Achítófél Ábsálómhoz: Hadd választok, kérlek, tizenkétezer embert, hadd kelek fől és úzóbe veszem Dávidot ez éjjel; 2 majd rárontok, mikor ő fáradt és erőtlen kezű, s megijesztem őt, hogy megfutamodjék az egész vele levő nép és megölöm az egyedül maradt királyt, 3 hogy hozzád téritsem az egész népet: amint elfordul mindenjára attól a férfiútról, kit te keresel, békében lesz az egész nép. 4 És helyesnek tetszett a dolog Ábsálóm szemeiben és mind az Izrael véneinek szemeiben. 5 Ekkor így szólt Ábsálóm: Hijátok csak az Arkibeli Chúsáját is, hadd halljuk azt is ami az ő szájában van. 6 Jött tehát Chúsáj Ábsálómhoz, és szólt hozzá Ábsálóm, mondván: Ily módon szólt Achítófél, vajon megtegyük-e szavát? Ha pedig nem, szólj te. 7 És szólt Chúsáj Ábsálómhoz: Nem jó a tanács, melyet Achítófél ez ízben tanácsolt. 8 Mondta Chúsáj: Te ismered atyádat és embereit, hogy vitézek ők és elkeseredett lelkük, mint a kölykétől megfosztott medve a mezőn; és atyád a harc embere és nem hál a néppel együtt. 9 Íme, ő most rejtőzik valamely veremben vagy bármely helyen; és lesz, midőn eleinte néhányan elesnek közülük és meghallja valaki, azt mondja majd: vereség esett a népen, mely Ábsálómöt követi. 10 És még ha bátor ember is az, akinek szíve olyan mint az oroszlán szíve, el fog az csüggendni; mert tudja egész Izrael, hogy vitéz az atyád és hogy bátor emberek azok, kik vele vannak. 11 Azért azt tanácsolom: gyűjtessék össze hozzád egész Izrael Dántól Beér-Sébáig, annyi mint a tenger mellett levő fóveny, és magad is menj a háborúba. 12 Majd rárontunk bármelyik helyen, ahol megtalálható és ráereszkedünk, amint aláhull a harmat a földre, úgy hogy nem marad belőle és minden a vele levő emberekből egy sem. 13 Ha, pedig városba húzódhnak, akkor visz majd egész Izrael köteleket ama városhoz és elhurcoljuk őt a patakig, amíg ott még göröngy sem lesz található. 14 És mondta Ábsálóm meg mind az Izrael emberei: Jobb az Arkibeli Chúsáj tanácsa Achítófél tanácsánál – az Örökkévaló pedig így rendelte, hogy meghiúsítsassék Achítófél jó tanácsa, avégett, hogy elhozza az Örökkévaló Ábsálómra a veszedelmet. 15 És szólt Chúsáj Czádók és Ebjátár papokhoz: Így meg így tanácsolt Achítófél Ábsálómnak és Izrael véneinek, és így meg így tanácsoltam én. 16 Most tehát küldjetek gyorsan és adjátok tudtára Dávidnak, mondván: ne hálj az éjjel a pusztá síkságain, sőt odább kell vonulnod, hogy el ne nyelessék a király s az egész vele levő nép. 17 Jónátán és Achímácz pedig ott álltak Én-Rögélben; és ment a szolgáló és hírt adott nekik, ők meg menjenek és adjanak hírt Dávid királynak, mert nem mutatkozhattak, bemenvén a városba. 18 De láttá őket egy fiú és tudtára adta Ábsálómnak; erre gyorsan elmentek ők ketten, és eljutottak egy ember házába Bachúrímban, annak volt udvarában egy kútja, a melybe leszálltak. 19 És vette az asszony a takarót és ráterítette

a kút fölött és szétrerjesztette rajta a darát, és nem tudódott ki semmi. 20 És jöttek Ábsálóm szolgái az asszonyhoz a házba és mondta: Hol vannak Achímácz és Jónátán? Mondta nekik az asszony: Átkeltek a vízcsatornán. Kerestek, de nem találtak és visszatértek Jeruzsálemben. 21 És volt elmentük után, fölszálltak a kútból, elmentek és hírt adtak Dávid királynak; így szóltak Dávidhoz: Keljetek fől és vonuljatok át gyorsan a vizen, mert így tanácsolt ellenetek Achítófél. 22 Erre fölkelt Dávid meg az egész vele levő nép és átvonultak a Jordánon; a reggel virradtág egy sem hiányzott, ki nem kelt volna át a Jordánon. 23 Achítófél pedig lássa, hogy nem hajtattat végre a tanácsa; erre fölhyergette a szamarat, fölkelt és elment házába, a városba, rendelkezett háza felől és megfojtotta magát. Meghalt és eltemették atya sírjában. 24 Dávid Máchanájimba érkezett, Ábsálóm pedig átkelt a Jordánon, ő meg mind az Izrael emberei vele. 25 Amászát pedig tette Ábsálóm Jóbá helyébe, a sereg fölé. Amásza fia volt egy embernek, kinek neve Izraelbeli Jitra; az, aki bement Abigálhoz, Náchás leányához, Czerúja, Jóbán anyja nővéréhez. 26 És táborozott Izrael meg Ábsálóm Gileád országában. 27 Volt pedig, midőn Dávid Máchanájimba érkezett, Sobi, Náchás fia, Rabbát-Bené-Ammónból, meg Mákhir, Ammiél fia, Ló-Debárból és a Gileádbeli Barzilláj Rógelimból – 28 ágybelit, medencéket, fazekas edényeket, búzát, árpát, liszset, pörkölt gabonaszemet, babot, lencsét és pörkölt szemet, 29 mézet, vajat, juhot és tehénsajtot hoztak oda Dávidnak és a vele levő népnek élelműl; mert azt mondta: a nép éhes, elbágyadt és szomjas lett a pusztában.

18 És megszámlálta Dávid a vele levő népet, és tett föléjük ezrek tisztjeit és százak tisztjeit. 2 És elküldte Dávid a népet: harmadát Jóbá keze alatt, harmadát Abísáj, Czerúja fíanak Jóbá testvérének keze alatt, és harmadát a Gátbeli Ittáj keze alatt. – És mondta a király a népnek: ki fogok vonulni én is veletek. 3 De így szólt a nép: Ne vonul ki! Mert ha megfutamodunk is, nem vetnek ránk ügyet, és ha meghal is felerészünk, nem vetnek ránk ügyet, mert hát olyan mint mi tízezer is van; most tehát jobb az, ha a városból leszel segítségeinkre. 4 És szólt hozzájuk a király: Ami jónak tetszik szemeitekben, azt teszem. És odaállt a király a kapu mellé, az egész nép pedig kivonult százanként és ezrenként. 5 És megparancsolta a király Jóbának, Abisájnak és Ittájnak, mondván: Csínján bánjatok ám az ifjúval, Ábsálómmal. És az egész nép hallotta, amint ezt parancsolta a király minden vezéreknek Ábsálóm felől. 6 Erre kivonult a nép a mezőre Izrael ellen; és volt a csata Efraim erdejében. 7 És vereséget szenvedett ott Izrael népe Dávid szolgái előtt és nagy volt ott a vereség ama napon – húszezren. 8 Szétrerjedt ott a harc az egész vidéken, és többet emészett meg az erdő a nép között, mint amennyit megemészett a kard ama napon. 9 És elérkezett Ábsálóm Dávid szolgáinak; Ábsálóm ugyanis nyargalt az öszvéren és az öszvér a nagy tölgyfa bogas ágai alá jutott, ekkor megakadt a feje a tölgyfán, úgy hogy lógott ég és föld között, az öszvér pedig, mely alatta volt, továbbment. 10 Láttá egy ember és megjelentette Jóbának s mondta: Íme, láttam Ábsálómot a tölgyfán függve. 11 És mondta Jóbá az

embernek, aki jelentette: Ám ha láttad, miért nem ütötted őt ott le a földre? Rajtam állt volna, hogy adtam volna neked tiz ezüstöt és egy övet. **12** És szolt az ember Jóához: Még ha ezer ezüstöt mérhetnék is tenyereimre, nem nyújtanám ki kezemet a király fia ellen; mert fülkünk hallatára parancsolta meg a király neked, Abisajnak és Ittájnak, mondván: vigyázzatok, bárki is, az ifjúra, Ábsálómra. **13** Vagy ha hűtlenséget követnék el lelkem veszélyével hiszen semmi sem marad eltitkolva a király előtt akkor te féreállnál. **14** Mondta Jóáb: Nem akarok így veszegelni miattad. És vett három dárdát a kezébe és belelöfte azokat Ábsálóm szívébe, még mikor élt a tölgyfa közepén. **15** Ekkor körülállt tiz legény, Jóáb fegyverhordozói, ütötték Ábsálómot és megölték. **16** S megfúvatta Jóáb a harsonát, és visszatért a nép Izrael üldözésétől, mert visszatartotta Jóáb a népet. **17** Vették Ábsálómot és bedobták őt az erdőben a nagy verembe és felhánytak rá igen nagy körökkel; egész Izrael pedig megfutamodott, ki-ki a sáturaihoz. **18** Ábsálóm még életében vett és állított magának egy oszlopot, azt, mely a király völgyében van, mert mondta nincs nekem fiam, a végett, hogy említsék nevermet; és nevezte az oszlopot a maga neverről. És így neveztetik Ábsálóm emléke mind a mai napig. **19** Achímáacz, Czádók fia, mondta: Hadd futok és viszek hírt a királynak, mert igazat tett neki az Örökkévaló, segítvén őt ellenségei kezéből. **20** De mondta neki Jóáb: Nem leszel te hírmondó és mai napon, majd hírt viszel más napon, de a napon ne vigyél hírt, mert hiszen a király fia halt meg. **21** És mondta Jóáb a kúsinak: Menj, jelentsd a királynak, amit láttál. Leborult a kúsi Jóáb előtt és elfutott. **22** De továbbra is szólt Achímáacz, Czádók fia, Jóához: Legyen bármí, hadd futok, kérlek, én is a kúsi után. Mondta Jóáb: Minek is futnak, fiam, hisz nem neked jut ki hírbér. **23** Legyen bármí, én futok. Mondta neki: Fuss! Futott hát Achímáacz a Kerület felé és megelőzte a kúsit. **24** Dávid a. két kapu között ült; és ment az ő a kapu tetejére a falra, fölemelte szemeit és látta, íme egy ember fut egyedül. **25** Ekkor kiáltott az őr és tudtára adta, a királynak; mondta a király: Ha egyedül van, hír van a szájában. És egyre közelebb jött. **26** Erre látott az őr egy másik embert, amint fut; és kiáltott az őr a kapusnak és mondta: Íme, egy ember fut egyedül. Mondta a király: Ez is hírholozó. **27** És szolt az őr: Úgy látom, hogy az elsőnek futása olyan, mint Achímáacz, Czádók fiának futása. Mondta a király: Jó férfi az s jó hírrrel jön. **28** Ekkor kiáltott Achímáacz és szólt a királyhoz: Békel És leborult a király előtt arccal a földre; mondta: Áldva legyen az Örökkévaló, a te Istened, aki kiszolgáltatta azokat az embereket, kik fölemelték kezüket uram, a király ellen. **29** Mondta a király: Béke van-e a fiúval, Ábsálómmal? És szólt Achímáacz: Láttam a nagy tolongást, mikor elküldte Jóáb a király szolgáját meg szolgádat; de nem tudok semmit. **30** Mondta a király: Fordulj, állj ide. Fordult és megállt. **31** És íme, a kúsi megérkezett; és szólt a kúsi: Hírül legyen uramnak, a királynak, hogy igazat tett neked ma az Örökkévaló, megsegítvén téged mind az ellened feltámadók kezéből. **32** Szólt a király a kúsihoz: Béke van-e a fiúval, Ábsálómmal? És mondta a kúsi: Úgy legyenek mint e fiú, uramnak, a királynak ellenségei és mindenek, kik ellenen támadtak veszedelemlre! **33** Erre megrendült a király és

fölment a kapu felső termébe és sírt; s így szót mentében: Fiam Ábsálóm, fiam, fiam Ábsálóm, bárcsak én haltam volna meg te helyetten, Ábsálóm fiam, fiam!

19 És tudtára adták Jóábnak: Íme, a király sír és gyászol Ábsálóm miatt. **2** És gyásszá lett a győzelem ama napon az egész nép számára, mert hallotta a nép ama napon, mondván: Bánkódik a király fia fölött. **3** És lopódzva ment be a nép ama napon a városba, amint belopódzik az a nép, mely szégyenkezik, mikor megfutamodtak a harcban. **4** A király pedig elfölte arcát, és kiáltott a király nagy hangosan: Fiam Ábsálóm, Ábsálóm fiam, fiam! **5** Ekkor bement Jóáb a királyhoz a házba; mondta: Megszégyenítetted ma mind a te szolgáidnak arcát, aikik ma megmentették életedet meg fiaid és leányaid életét meg feleségeid életét és ágyasaid életét - **6** szeretvén azokat, kik téged gyűlölnek és gyűlölvén azokat, kik téged szeretnek; mert kijelentetted ma, hogy nincsenek vezéreid, sem szolgáid, mert megtudtam ma, hogy ha csak Ábsálóm élne, mi valamennyien pedig ma halva volnánk, hogy az akkor helyes volna szemeidben. **7** Most tehát kelj föl, menj ki és beszélj szívére szolgáidnak; mert az Örökkévalóra esküszöm, hogyha ki nem jössz, nem marad nálad ez éjjel senki sem, ez pedig nagyobb baj lenne neked, minden bajnál, mely rád jött ifjúkorod óta mostanáig. **8** Erre fölkelt a király és leült a kapuban; az egész népnek tudtára adták, mondván: Íme a király a kapuban ül. Ekkor odament a nép a király elé; Izrael pedig megfutamodott, ki-ki a sáturaihoz. **9** És versengett az egész nép, mind az Izrael törzseiben, mondván: A király mentett meg bennünket ellenségeink kezéből, és ő szabadított meg bennünket a filiszteusok kezéből és most elszököt az országból Ábsálóm elől; **10** Ábsálóm pedig, kit fölkentünk magunk fölén, meghalt a háborúban; most tehát miért veszegeltek s nem hozzátok vissza a királyt? **11** Dávid király pedig küldött Czádók és Ebjátár papokhoz, mondván: Beszéljetek Jehúda véneivel, mondván: miért lennétek az utolsók, mikor visszahozzák a királyt a házába? Egész Izrael szava pedig eljutott volt a királyhoz a házába. **12** Testvéreim vagyok, csontom és húsom vagyok; miért lennétek hát utolsók, mikor visszahozzák a királyt? **13** Amászának meg mondjátok: nemde csontom és húsom vagy? Így tegyen velem az Isten és így folytassa – bizony hadvezér lesz szímen előtt minden időben Jóáb helyett. **14** Így magához hajtotta mind a Jehúda embereinek szívét, mint egy emberét; és küldtek a királyhoz: Jöjj vissza te meg mind a szolgáid, **15** Visszatért tehát a király és eljutott a Jordához; Jehúda pedig Gilgálba ment, hogy elmenjen a királynak, hogy átvigyék a királyt a Jordánon. **16** Akkor sietett Simeí, Géra fia, a Benjaminbeli, a Bachúrimból való, s lement Jehúda embereivel Dávid király elé. **17** És ezer ember volt vele Benjáminból meg Czíba, Sául házának szolgája s tizenöt fia és húsz szolgája ővele; és átgázoltak a Jordánon a király elé. **18** Épen átkelt a komp, hogy átvigyék a király házát és hogy tegyék, ami, jónak tetszik szemeiben, ekkor Simeí, Géra fia, levetette magát a király előtt, mikor átkelt a Jordánon. **19** És szólt a királyhoz: Ne tudjon be nekem uram bűnt és ne emlékezzél arra, amit vétett szolgád ama napon, melyen elment uram, a

király Jeruzsálemből, hogy szívére venné a király. 20 Mert tudja szolgád, hogy én vétkeztem és íme eljöttem ma elsőnek József egész házából, lemenve uram a király elő. 21 Ekkor megszólalt Abisáj, Czerúja fia, és mondta: Vajon amiatt ne ölessék-e meg Simeí, hogy átkozta az Örökkévaló főlkentjét? 22 De mondta Dávid: Mi közöm hozzátok Czerúja fiai, hogy akadályozókul lennétek ma nekem. Ma megölessék valaki Izraelben? Mert hiszen tudom, hogy ma vagyok király Izrael fölött! 23 Szólt tehát a király Simeíhez: Nem fogsz meghalni. És megesküdött neki a király. 24 Mefibóset pedig, Sául fia, lement a király elő; nem gondozta volt lábat, se nem gondozta szakállát, és ruháit sem mosatta ama naptól fogva, hogy elment a király, egészen ama napig, melyen békével megjött. 25 És volt, mikor Jeruzsálemben jött a király elő, mondta neki a király: Miért nem jöttél velem, Mefibóset? 26 Mondta: Uram király, a szolgám megcsalt engem; mert azt mondta szolgád: hadd nyergelem föl magamnak a szamarat, ráülök és elmegyek a királlyal, mert szolgád sánta. 27 De ő rágalmazta szolgádat uramnál a királynál; uram a király pedig olyan, mint az Isten angyala: tudd tehát, ami jónak tetszik szemeidben. 28 Hiszen atyám egész háza nem volt más, mint halára valók uram a király előtt, mégis az asztalonon evők közé helyezték szolgádat. Mi jogom volna hát nekem még, és hogy kiállthatok még a királyhoz? 29 Mondta neki a király: Minek szaporítanád még a szót. Kimondtam: te meg Czíba osztozzatok a mezőben. 30 Ekkor szólt Mefibóset a királyhoz: Az egészét is elveheti, minthogy uram királyom békével jött meg házába. 31 A Gileádbeli Barzilláj pedig lejtő Rögélfimból és átkelt a királlyal a Jordánon, hogy elkísérje őt a Jordán mentén. 32 És Barzilláj nagyon öreg volt, nyolcvan éves; s ő eltartotta a királyt, mikor Máchanájimban időzőt, mert igen nagy ember volt. 33 És szólt a király Barzillájhoz: Jer te velem át, majd eltartalak magamnál Jeruzsálemben. 34 De szólt Barzilláj a királyhoz: Mennyi még életem éveinek napja, hogy fölmenjenek a királlyal Jeruzsálemben? 35 Nyolcvan éves vagyok én ma, vajon tudok-e különbséget jó és rossz között, avagy ízét érzi-e szolgád annak, amit eszem és amit iszom, avagy hallgatok-e még énekesek és énekesnők hangjára? Minek legyen hát szolgád uramnak a királynak még terhére? 36 Egy kicsit majd átmezgy szolgád a Jordánon a királlyal; de minek tenné meg velem a király ezt a jótéteményt? 37 Hadd térijen vissza szolgád, hogy meghaljak városomban, atyám és anyám sírja mellett. De íme szolgád Kimhám vonul majd urammal a királlyal, és tudd vele azt, ami jónak tetszik szemeidben. 38 Mondta a király: Velem vonuljon Kimhám, én pedig teszem vele, ami jónak tetszik a szemeidben; és bármit kívánsz magadnak tőlem, megteszsem neked. 39 Átkelt az egész nép a Jordánon, meg a király is átkelt; megcsókolta a király Barzilláját, megáldotta őt, és visszatért helyére. 40 Tovavonult a király Gilgálba és Kimhán vele vonult; Jehúda egész népe átvitte volt a királyt és Izrael népének is a fele. 41 És íme mind az Izrael emberei jöttek a királyhoz; így szóltak a királyhoz: Miért loptak el téged testvéreink, Jehúda emberei, és átvitték a királyt és házát a Jordánon, mind a Dávid embereitől vele együtt? 42 Ekkor megszólalt minden a Jehúda embere Izrael embere ellen: Mert közel áll hozzáma a király; miért is haragszol hát e dolog miatt? Vajon ettünk-e valamit a királyból, avagy tán ajándék

adatott-e nekünk? 43 Felelt Izrael embere Jehúda emberének és mondta: Tíz részem van nekem a királyban, és Dávidot is inkább kívánom, mint te; miért kicsinytettel hátrongálod, hogy nem volt az én szavam az első, hogy visszahozzam királyomat? De keményebb volt Jehúda emberének szava Izrael emberének szavánál.

20 Ott volt pedig véletlenül egy alávaló ember, neve Sébá, Bikhrí fia, Benjáminbeli ember; megfújta a harsonát és szólt: Nincs nekünk részünk Dávidban, sem örökségünk nekünk Jisáj fiában – ki-kí sátraihoz, Izrael! 2 Erre mind az Izrael embere elment Dávidtól Sébá, Bikhrí fia után; Jehúda emberei pedig csatlakoztak királyukhoz, a Jordántól egész Jeruzsálemeig. 3 Midőn házába ment Dávid Jeruzsálemben, vette a király a tíz ágyasasszonyt, akiket ott hagyott volt a ház őrzésére, őrizet alá tette őket egy házba és eltartotta őket, de hozzájuk be nem ment; így voltak elzárva holtuk napjáig, eleven özvegységen. 4 És szólt a király Amászhoz: Hívd egybe nekem Jehúda embereit három nap alatt, akkorra te itt állj. 5 És elment Amásza, hogy egybehívja Jehúdát, de késsett az időn túl, melyet meghatározott neki. 6 Szólt tehát Dávid Abisájnak: Most gonoszabbat tesz velünk Sébá, Bikhrí fia, mint Ábsálóm; vedd te urad szolgáit és üldöz őt, nehogy találván magának erősített városokat, elkerülje szemünket. 7 Ekkor kivonultak utána Jóbá emberei, a keréti és peléti, meg minden a vitézek; kivonultak Jeruzsálemből, hogy üldözzék Sébát, Bikhrí fiát. 8 Épen a Gibeónban levő nagy hő mellett voltak, Amásza előjük jön – Jóbá pedig fel volt övezve, ruhájába öltözve, rajta övön a kard, derekára csatolva hüvelyében; de mikor kilépett, az kiesett. 9 Ekkor mondta Jóbá Amászának Békében vagy-e testvérem? És megfogta Jóbá jobb keze Amásza szakállát, hogy őt megcsókolja. 10 Amásza pedig nem vigyázott a kardra, mely Jóbá kézében volt, ekkor ágyékba ütötte vele, kiontotta beleit a földre, nem is tette vele másodszor, és meghalt. Jóbá pedig meg testvére Abisáj üldözött Sébát, Bikhrí fiát. 11 De egy ember ott állt mellette Jóbá legényei közül és mondta: Aki kedveli Jóbábot és aki Dávidt – utána Jóbának! 12 Amásza pedig vérében fretengett az országút közepén; és midőn láta amaz ember, hogy megállt az egész nép, odébbtette Amászát az országútról a mezőre és ruhát vetett rá, amint láttá, hogy bárki mellé ért, megállt. 13 Amint elmozdítottat az országútról, minden ember utána vonult Jóbának, hogy üldözze Sébát, Bikhrí fiát – 14 ez átvonult Izrael minden törzsein Ábéligr, Bét-Máakháig s egész Bériomon át – gyülekeztek és oda is mentek utána. 15 Odaérkeztek és ostrom alá vették őt Ábel- Bét-Máakhában, felhánytak a város ellen töltést, úgy hogy a bástyafalig ért; s az egész nép, mely Jóbábbal volt, rombolták, hogy ledöntsek a falat. 16 Akkor kiáltott egy okos asszony a városból: Halljátok, halljátok, szóljatok csak Jóbához: közeledj idáig, hadd beszélek hozzád. 17 Mikor közeleddet hozzá, mondta az asszony: Te vagy Jóbá? Mondta: Én vagyok. Ekkor mondta neki: Halljad szolgálód szavait! Mondta: Hallom. 18 És szólt, mondván: Így szoktak beszélni régen, mondván meg kell kérdezni Ábelét – és ekképpen végeztek. 19 Én Izrael békései, hűségesei közül való vagyon; te meg akarsz ölni várost és anyát Izraelben! Miért enyészed el az

Örökkévaló birtokát? 20 Felelt Jóáb és mondta: Távol, távol legyen tőlem! Nem enyésztem el és nem pusztítom. 21 Nem úgy van a dolog, hanem egy ember Efraim hegységből, neve Sébá, Bikhrí fia, főlemele kezét Dávid király ellen; adjátok ki őt egyedül, akkor majd elmegyek a város alól. És szolt az asszony Jóbhoz: Íme, feje kidobatik hozzád a falon át. 22 Erre bement az asszony az egész néphez az ő okosságával és levágták Sébá, Bikhrí fiának fejét és kidobták Jóbhoz; ekkor megfúulta a harsonát, és elszéledtek a város alól, ki-ki sátraihoz, Jób pedig visszatérít Jeruzsálembe a királyhoz. 23 Jób volt Izrael egész serege fölött; Benája, Jehójádá fia a keréti és peléti fölött; 24 Adórám az adó fölött; Jehósáfát, Achílúd fia a kancellár; 25 Seva író; Czádók és Ebjátár papok. 26 A jáíri fia pedig papja volt Dávidnak.

21 És éhség volt Dávid idejében három éven át, év év után; és kereste Dávid az Örökkévaló színét. – Szolt az Örökkévaló: Sául miatt és a vérontás háza miatt, mivelhogy megölte a Gibeónbelieket. 2 Erre elhívta a király a Gibeónbelieket és szolt hozzájuk – a Gibeónbeliek pedig nem Izrael fiai közül valók, hanem az emórinak maradéka közül és Izrael fiai megesküdtek vala nekik, de Sául meg akarta őket verni, mikor buzgólkodott Izrael fiaiért és Jehúdáért – 3 szolt Dávid a Gibeónbeliekhez: Mit cselekedjek veletek és mivel szerezzek engeszelést? Majd megáldjátok az Örökkévaló birtokát! 4 Mondták neki a Gibeónbeliek: Nincs dolgunk ezüst és arany miatt Sáullal és házával, és nem kell senkit megölnünk Izraelben. Erre mondta: Amit ti mondatok, megeszem nektek. 5 Ekkor szoltak a királyhoz: A férfi, ki megsemmisített bennünket és aki olyan gondolt ellenünk, hogy kiirtassunk s meg ne állhassunk Izrael egész határában – 6 adassék nekünk hét ember annak fiai közül, hogy őket kivégezzük az Örökkévaló színe előtt Gibeában, Sáulnak, az Örökkévaló választottjának városában. – Mondta a király: Én odaadom. 7 De megszánta a király Mefibósetet Jónátán, Sául fiának fiát, az Örökkévaló esküje miatt, mely közöttük volt, Dávid és Jónátán, Sául fia között. 8 Erre vette a király Riczpa, Ajja leányának két fiát, kiket szült Sáulnak, Armónit és Mefibósetet, meg őt fiát Míkhálnak, Sául leányának, akiket szült a Mechólabeli Adriélnek Barzillái fiának; 9 és adta őket a Gibeónbeliek kezébe, és kivégezték őket a hegyen az Örökkévaló színe előtt és ők elestek heten együtt; s megölettek ők az aratás első napjában, az árpaatás kezdetén. 10 Ekkor vette Riczpa, Ajja leánya, a zsákok és kiterítette azt maga előtt a sziklán az aratás kezdetétől fogva, amíg víz omlott rájuk az égből; és nem engedte rájuk ereszkedni az ég madarán nappal, sem a mező vadját ejjel. 11 És tudtára adták Dávidnak, hogy mit cselekedett Riczpa, Ajja leánya, Sául ágyasa. 12 Ekkor ment Dávid és elvette Sául csontjait és fiának Jónátánnak csontjait Jábés-Gileád urairól, akik ellopták volt azokat Bét-Sán piacáról, ahol őket fölakasztották a filiszteusok ama napon, melyen a filiszteusok megverték Sáult Gilbóában. 13 És fölvitte onnan Sául csontjait és fiának Jónátánnak csontjait és összeszedték aki végzettek csontjait is. 14 És eltemették Sáulnak és fiának, Jónátánnak csontjait Benjámin országában Czélában atyjának, Kisnek sírjában; és megtették mindazt,

amit parancsolt a király. S engedett az Örökkévaló az ország fohászának ezekután. 15 És újra volt háborúja a filiszteusoknak Izrael ellen. Lement Dávid meg szolgáí vele és harcoltak a filiszteusokkal és elbágyadt Dávid. 16 Jisbí-Benób pedig, aki a Ráfa szülöttjei között volt – dárdájának súlya háromszáz sékel réz és új karddal volt felövezve – azt mondta, hogy megveri Dávidot; 17 de segített neki Abisaj, Czerújá fia, megverte a filiszteust és megölte őt. Akkor esküdték Dávid emberei ő neki, mondván: Nem fogsz többé kivonulni velünk a háborúba, hogy ki ne oltsd Izrael mecsesét. 18 Történt ennek utána, újra volt a háború a filiszteusokkal Góbban; akkor megverte a Chúsabeli Szibbekhaj Száfot, a Ráfa szülöttjei között valót. 19 És újra volt a háború a filiszteusokkal Góbban és megverte Elchánán, a Bét-Léchembeli Jáaráré-Óregim fia, a Gátbeli Goliátot – az ő dárdájának nyele olyan volt, mint a takácsok zugolyfája. 20 És újra volt háború Gátban; és volt egy termeszt ferfi, kezének ujjai és lábainak ujjai hat meg hat, számszerint huszonöt, ő is Ráfától született; 21 gyalázta Izraelt, de megverte őt Jónátán, Símeának, Dávid testvérenek a fia. 22 Ez a négy született Ráfától Gátban; és ezek elestek Dávid keze által és szolgáinak keze által.

22 És elmondta Dávid az Örökkévalónak ez ének szavait, amely napon megmentette őt az Örökkévaló mind az ellenségei kezéből meg Sául kezéből. 2 Mondta: Oh Örökkévaló, szírem és váram és megszabadítóm nekem. 3 Isten, sziklám, kihez menekülök; pajzsom, üdvöm szaruja, mentsváram és menedékem, segítőm, erőszaktól megsegítesz. 4 A dicséretest szólítom, az Örökkévalót, és elleneimtől megsegíttetem. 5 Mert körül fogtak halálnak hullámai, vésznek árajá ijesztettek; 6 alvilágnak kötelei környékeztek, elémkerültek halálnak tőrei. (Sheol h758) 7 Szorultságomban szólítom az Örökkévalót és Istenemhez kiáltok: hallotta templomából szavamat, fohászom eljutott fűleibe. 8 Megingott, megrezgett a föld, az ég alapjai megreszkettek, meginogtak, mert haragra lobbant. 9 Füst szállott fölorrából és tűz emészett a szájából, parázis izzott belőle. 10 Meghajtotta az egét és leszállt, ködhomály lábai alatt. 11 Kérubra ült és repült, megjelent szélnék szárnyain. 12 Sötétséget tett maga köré sátorrá, vizek tömegét, fellegek sűrűjét. 13 A fényből ő előtte tűzparazsak izzottak. 14 Égből dörög az Örökkévaló, s a legfelsőbb adja a hangját. 15 Küldött nyilakat és szétszórta őket, villámot és megzavarta. 16 Meglátszottak tengernek medrei, feltártultak a világ alapjai, dorgálásától az Örökkévalónak, orra fuvalatának leheletétől. 17 Lenyűl magasból, megfog engem, kihúz engem nagy vizekből. 18 Megment hatalmas ellenemtől, gyűlölmíntől, mert erősebbek nálam. 19 Elémtörtek balsorsom napján, de az Örökkévaló támaszom volt. 20 Kivezetett engem tágas térré, kiragadt; mert kedvelt engem. 21 Cselekszik velem az Örökkévaló igazságom szerint, kezeim tisztaágam szerint viszonzoz nekem. 22 Mert megőriztem az Örökkévaló útjait és nem térem el gonoszul Istenemtől; 23 mert ítéletei minden előttem vannak és törvényei – nem térek el tőlük. 24 Gáncstalan voltam előtte: őrizkedtem bűnömtől. 25 S viszonzott nekem az Örökkévaló igazságom szerint, tisztaágam szerint, mely szemei előtt volt. 26 Kegyessel kegyesen bánsz, gáncstalan vitézzel gáncstalanul; 27 megtisztulttal tisztán bánsz, fonákkal

ferdén. 28 S a szegény népet megsegíted, szemeid a bűskék ellen, hogy lealázzad. 29 Mert te vagy mécsesem, Örökkévaló, s az Örökkévaló fényé teszi sötétségemet. 30 Mert veled rohanok meg csapatot, Istenemmel ugrok föl falra. 31 Az Isten – gáncstalan az útja, az Örökkévaló szava salaktalan, pajzsa ő mind a hozzá menekülöknek. 32 Mert ki Isten az Örökkévalón kívül, és ki a szikla Istenünkön kívül? 33 Az Isten az én váram, erőm, fölszabadította akadálytól utamat. 34 Olyanná teszi lábaimat mint az őzök, állnom enged magaslataimon. 35 Harcra tanítja kezeimet, hogy érciját fogjanak karjaim. 36 Adtat nekem üdvödnek pajzsát, naggyá tesz a nyájasságod. 37 Kitágítod léptemet én alattam, hogy meg ne tántorodjanak a bokáim. 38 Üldözöm ellenségeimet és megsemmisítem, vissza se térek, míg el nem pusztítottam őket. 39 Elpusztítottam, szétzútam, hogy föl nem kelnek, elhulltak lábaim alatt. 40 Felöveztél erővel a harcra, legörnyeszted támaddóm alattam. 41 Ellenségeimet háttal fordítottad felém, gyűlööimet, hogy kiírtsam. 42 Felnéznek, de nincs segítő, az Örökkévalóhoz, de nem hallgatta meg őket. 43 Szétmorzsolom őket, mint földnek porát, mint utcák sarát, letaposom, ellapítom. 44 Megszabadítottál népek küzdelmeitől, megtartasz nemzetek fejének, nem ismertem nép szolgál engem. 45 Külföldnek fiai hízelegnek énnekem, fülhallásra engednek nekem. 46 Külföldnek fiai ellankadnak, remegve jönnek zárt helyekből. 47 Él az Örökkévaló, áldva legyen a sziklám, magasztaltassék Isten, üdvöm sziklája; 48 az Isten, ki nekem megtorlást enged és népeket ledönt alattam, 49 kiszabadít ellenségeim közül, és támaddóm közül fölelmesz, erőszaknak emberétől megmentesz. 50 Azért dicsőítlek, Örökkévaló, a nemzetek között és dalok a nevednek. 51 Segítség tornya a királyának és kegyet mivel főlkentjével Dáviddal, meg magzatjával örökké.

23 És ezek Dávid utolsó szavai. Úgymond Dávid, Jisáj fia, úgymond a magasra emelt férfiú, fölkentje Jákób Istenének, kedves dalosa Izraelnek. 2 Az Örökkévaló szelleme szót bennem, s az ő szava nyelvemen van. 3 Mondta Izrael Istene, nekem szólt Izrael sziklája: Aki embereken uralkodik igazként, aki uralkodik istenfelelemmel, 4 mint reggelnek virradása, midőn felsüt a nap, mint reggel felhők nélküл, midőn fénytől, esőtől pázsit kel a földből. 5 Nem olyan-e az én házam Isten előtt? Bizony örök szövetséget szerzett velem, mindenestől rendezettet és őrzöttet; mert minden üdvömet és minden kívánságot, nemde ő sarjasztja? 6 De az alávalók mint ellőköt tüske, mindannyian, mert azt kézzel nem foghatják. 7 Ember, ki hozzájuk nyúl, teljesen fegyverkezik vassal és dárdányellel; tűzben kell azokat elégetni azon helyen. 8 Ezek Dávid vitézeinek nevei: Az ülésben előlülő, Tachkemóni, a harcosok feje ő, az ecni Adinó, nyolczszáz elesett mellett állt egyszerre. 9 Utána Eleázár, Dódó fia, Achóchi fia; a három vitész közül volt Dáviddal, mikor elszántan küzdöttek a filiszteusok ellen, kik odagyűltek harcra és elhúzódtak Izrael emberei: 10 ő fölkelt és verte a filiszteusokat, míg keze ki nem fáradt és keze hozzá nem ragadt a kardhoz; és szerzett az Örökkévaló ama napon nagy győzelmet, a nép pedig viaszamtat utána, csak kifosztásra. 11 Utána Samma, Ágék fia, a Hárábeli; összegyűltek

a filiszteusok csapatba, és volt ott egy telek mező tele lencsével, és a nép megfutamodott a filiszteusok elől. 12 Odaálta a telek közepére, megmentette azt és megverte a filiszteusokat; és szerzett az Örökkévaló nagy győzelmet. 13 Lementek egyszer hárman a harminc főbb vitész közül és elérkeztek aratáskor Dávidhoz Adullám barlangjába; a filiszteusok csapatja pedig táborozott Refáim völgyében, 14 Dávid akkor a hegyvárból volt, a filiszteusok őrse pedig akkor Bét-Léchemben volt. 15 És kívánkozott Dávid és mondta: Ki ad nekem vizet innom Bét-Léchem kútjából, mely a kapuban van? 16 Erre áttört a három vitész a filiszteusok táborán és vizet merítettek Bét-Léchem kútjából, mely a kapuban van, vették és elhozták Dávidhoz; de nem akarta meginni, hanem kiöntötte azt az Örökkévalónak. 17 Így szólt: Távol legyen tőlem, Örökkévaló, hogy ezt cselekedjem; azon férfiaknak vérét igyam-e, kik életük veszélyével mentek? És nem akarta meginni. Ezeket tette a három vitész. 18 Abisaj pedig, Jóbának, Czerúja fiának, a testvére – ő a harmincoknak feje, és ő forgatta dárdáját háromszáz elesett fölött; s neki neve volt a harmincok közt. 19 A harmincoknál bizony kiválóbb volt és vezérük lett, de a hárommal föl nem ért. 20 Benájáhú, Jehójádá fia, derék ember, tettekben nagy, Kabczeélből; ő verte meg Móáb két hősét és ugyanő ment le és verte meg az oroszlánt a veremben a hőses napján. 21 Ugyanő vert meg egy feltűnő termetű egyptomi embert, az egyptominak kezében dárda volt, ő meg lement hozzá pálcváll; kiragadta a dárdát az egyptominak kezéből és megölte őt saját dárdájával. 22 Ezeket tette Benájáhú, Jehójádá fia; neki neve volt a vitézek, a harmincok közt. 23 A harmincoknál kiválóbb, de a hárommal föl nem ért; és tette őt Dávid a szolgálatához. 24 Aszázél, Jóbán testvére a harminc közt; Elchánán, Dódó fia, Bét-Léchemből. 25 A Charódbeli Samma; a Charódbeli Elíká. 26 A Péletbeli Chélez; a Tekóabeli Íra, Ikkés fia. 27 Az Anatótbeli Abiézer; a Chúsabeli Mebunnáj. 28 Az Achóacobeli Czalmón; a Netófabeli Máháraj. 29 A Netófabeli Chéleb, Báana fia; Ittaj, Ríabaj fia, a Benjáminbeli Gibeából. 30 A Pirátonbeli Benájáhú; Chiddái, Gáas völgyeiből. 31 Az Arábeli Abí-Albón; a Barchúmbeli Azmávet. 32 A Sáalbónbeli Eljáchba; Jásén fiai: Jónátán. 33 Harábeli Samma; az Arábeli Achíám, Sárár fia. 34 A Máákhabeli Elífélet Achaszbáj fia; a Gílóbeli Eliám Aehítófél fia. 35 A Karmelbeli Chezcráj; az Érebbeli Páaráj. 36 Jigeál, Nátán fia, Czóbából; a Gádbeli Báni. 37 Az ammóni Czélek; a Beérőtbeli Nácharáj, Jóbának Czerúja fiának fegyverhordója. 38 A Jéterbeli Íra; a Jéterbeli Gáréb. 39 A chittita Úrija. Mindössze harminchét.

24 Az Örökkévaló haragja ismét föllobbant Izrael ellen és ellenük indította Dávidot, mondván: Menj, számláld meg Izraelt és Jehúdát. 2 És szólt a király Jóbához, a nála levő hadvezérhez: Járd be, kérlek, mind az Izrael törzseit Dántól Beér-Sébáig, és számláljátok meg a népet, hogy megtudjam a népnek számát. 3 Erre szólt Jóbá a királyhoz: Ám tegyen hozzá az Örökkévaló, a te Istened a néphez, ahogy van, százszor annyit meg annyit, uramnak a királynak szemei pedig lássák ezt; de uram a királyom miért akarja ezt a dolgot? 4 De kényszerítette a király szava Jóbábot és a hadsereg vezéreit;

és elindult Jóáb meg a hadsereg vezérei a király színe elől, hogy megszámlálják a népet, Izraelt. 5 Átkeltek a Jordánon és taboroztak Aróérben, jobbra a völgy közepén levő várostól – Gád és Jáezér felé. 6 És eljutottak Gileádba és a Tachtím országába Chodsíba; eljutottak Dán-Jánba és kanyarodva Czídón felé. 7 És eljutottak Czór erősségehez, meg mind a chívvi és kanaáni városaiba; és végül jöttek Jehúda délvidékére Beér-Sébáig. 8 Így bejárták az egész országot és megjöttek kilenc hónap és húsz nap múltán Jeruzsálemben. 9 És átadta Jóáb a népszámlálás számát a királynak; volt pedig Izrael nyolcszázezer hadba való, kardrántó, és Jehúda embere ötszázezer ember. 10 De furdalta Dávidot a lelke, annak utána, hogy megszámlálta a népet – és szolt Dávid az Örökkévalóhoz: Nagyon vétkeztem azzal, amit cselekedtem; de most, Örökkévaló, tüntesd el szolgád bűnét, mert nagyon balgán viselkedtem. 11 Midőn Dávid reggel fölkelt – az Örökkévaló igéje pedig lett Gád prófétához. Dávid látójához, mondván: 12 Menj el és szólj Dávidhoz: így szól az Örökkévaló, hármat akarok rád vetni, válassz magadnak egyet közülük, hogy veled megcselekedjem - 13 bement Gád Dávidhoz és tudtára adta; mondta neki: Jöjjön-e rád hét éven át éhség országodban, vagy hogy három hónapig futamodjál ellenséged elől, ő meg üldöz téged, vagy hogy három napig dögvész legyen országodban? Most tudjad és lássad, mit vigyek küldőmnek válaszul? 14 Ekkor szolt Dávid Gádhoz Megszorultam nagyon! Hadd essünk csak az Örökkévaló kezébe, mert nagy az irgalma, de ember kezébe ne essem! 15 És bocsátott az Örökkévaló dögvészt Izraelre reggeltől fogva a meghatározott időig; és meghalt a nép közül Dántól Beér-Sébáig hetvenezer ember. 16 Már az angyal kinyújtotta kezét Jeruzsálem ellen, hogy pusztitsa, de megmondta az Örökkévaló a veszedelmet és mondta az angyalnak, aki pusztított a nép közt: Elég, engedd le kezedet. Az Örökkévaló angyala pedig épen a jebúszi Aravna szérűje mellett volt. 17 És szolt Dávid az Örökkévalóhoz, mikor meglátta az angyalt, ki verte a népet, és mondta: Íme, én vétkeztem és bűnt követtem el, de a juhok, mit cselekedtek? Legyen, kérlek, kezed én rajtam és atyám házán! 18 És bement Gád Dávidhoz ama napon és mondta neki: Menj föl, állíts oltárt az Örökkévalónak a jebúszi Aravna szérűjén. 19 És fölment Dávid Gád szava szerint, amint parancsolta az Örökkévaló. 20 Ekkor kitekintett Aravna és láttá a király és szolgáit, amint feléhaladtak; erre kiment Aravna és leborult a király előtt arcával a földre. 21 És mondta Aravna: Miért jött uram, a király az ő szolgájához? Mondta Dávid: Hogy megvegyem töled a szérűt, hogy oltárt építsek az Örökkévalónak és elálljon a dögvész a néptől. 22 És szolt Aravna Dávidhoz: Vegye és mutassa be uram királyom azt, ami jónak látszik szemeiben; lám itt a tulok az égőáldozatra, meg a cséplőszánok és a marha szerszáma fának. 23 Mindent adott Aravna király a királynak. – És szolt Aravna a királyhoz: Az Örökkévaló, a te Istened kedveljen téged! 24 És szolt Aravnához: Nem, hanem pénzen fogom megvenni töled, s nem mutatok be az Örökkévalónak, Istenemnek ingyen való áldozatokat. És megvette Dávid a szérűt és a marhát ötven sékel ezüsttért. 25 Erre épített ott Dávid oltárt az Örökkévalónak és bemutatott égő- és békeáldozatokat, és

engedett az Örökkévaló az ország könyörgésének és elállt a csapás Izraeltől.

1 Királyok

1 Dávid király öreg lett, előhaladt a korban; betakarták őt ruhákkal, de nem melegedett meg. **2** És mondta neki szolgái: Keressenek uram a király számára egy hajadon leányt, hogy álljon a király előtt és legyen neki ápolójá; feküdjék öleiben, hogy megmelegedjék uram a király. **3** És kerestek szép leányt Izrael egész határában, és találták a Súnembeli Abíságot és elhozták őt a királynak. **4** A leány pedig felette szép volt; a királynak ápolójá lett és kiszolgálta őt, de a király nem ismerte meg. **5** Adóníja pedig, Chaggít fia magasra tört, mondván: Én leszek király. És szerzett magának kocsikat és lovasokat, és ötven ember futott előtte. **6** S nem bántotta őt az atyja soha életében, hogy mondta volna: Miért cselekedtél így? Ő is igen szép alakú volt; ő pedig született Ábsálom után. **7** Voltak neki beszédei Jóábbal, Cerúja fiával és Ebjátár pappal; és pártjára álltak Adóníjának. **8** De Cádók pap, Benájáhú, Jehójádá fia és Nátán próféta, meg Simeí és Réi, meg Dávidnak a vitézei nem voltak Adóníjáhú mellett. **9** És áldozott Adóníjáhú aprójászágot, marhát és hízlalt barnot a Zóchélet-kő mellett, mely a Rögél forrásnál van; és meghítt minden a testvéreit, a király fiait, meg minden a Jehúda embereit, a király szolgáit. **10** De Nátán próféタ és Benájáhút, meg a vitézeket és testvérét Salamon, nem hitt meg. **11** Ekkor szólt Nátán Bát-Sébához, Salamon anyjához, mondván: Nem hallottad-e, hogy király lett Adóníjáhú, Chaggít fia, és urunk Dávid nem tudja! **12** Most tehát jer, hadd adjak neked tanácsot s mentsd meg életedet és fiadnak Salamonnak életét. **13** Eredj és menj be Dávid királyhoz és szólj hozzá: Nemde te, uram király, megesküdtél szolgálódnak, mondván: Bizony, Salamon fiad lesz király utánam és majd ő ül trónomon. Miért lett hát Adóníjáhú a király? **14** Íme te még beszélsz ott a királytal, és én bemegyek utánad és megtoldom szavaidat. **15** Bement tehát Bát-Sébá a királyhoz a terembe, a király pedig igen öreg volt és a Súnembeli Abíság kiszolgálta a királyt. **16** Meghajolt Bát-Sébá és leborult a király előtt. Mondta a király: Mi a kívánságod? **17** És mondta neki: Uram, te megesküdtél szolgálódnak az Örökkévalóra, Istenedre: bizony Salamon fiad király lesz utánam és majd ő ül trónomon. **18** Most pedig íme Adóníja lett a király, és ezt most, uram király, nem tudtad! **19** Áldozott ökröket, hízlalt barnot és aprójászágot sokat, és meghítt minden a királyfiakat, meg Ebjátár papot és Jób hadvezért, de Salamon a te szolgádat nem híitta meg. **20** Te pedig uram király, egész Izrael szemei rajtag vannak, hogy tudtukra adjad, ki ől majd uramnak a királynak trónján ő utána. **21** És lészen, amint fekszik uram a király őseinél, akkor én és fiam Salamon bűnösek leszünk. **22** És íme, ő még beszélt a királytal és jött Nátán próféta. **23** Jelentették a királynak, mondván: Itt van Nátán próféta! És bement a király elő és leborult a király előtt arcaival földre. **24** És szólt Nátán: Uram király, te mondtag-e, Adóníjáhú lesz a király utánam és ő ől majd a trónomon? **25** Mert ma lement, áldozott ökröket, hízlalt barnot és aprójászágot sokat, és meghítt minden a királyfiakat, a hadvezéreket és Ebjátár papot: és íme ők esznek, isznak előtte és azt mondtag: éljen Adóníjáhú király! **26** De engem, a te

szolgádat, meg Cádók papot és Benájáhút, Jehójádá fiát és Salamon, a te szolgádat nem híitta meg. **27** Avagy uram a király részéről történt ez a dolog, s nem tudattad volna szolgáddal, ki ől majd uramnak a királynak trónján ő utána? **28** Felelt Dávid király és mondta: Hívjátok hozzá Bát-Sébát! Bement a király elő és megállt a király előtt. **29** Ekkor megesküdött a király és mondta: El az Örökkévaló, a ki megváltotta lelkemet minden szorongástól – **30** bizony, amint megesküdtem neked az Örökkévalóra, Izrael Istenére, mondván: igenis fiad, Salamon lesz király utánam és ő ől majd trónomon helyettem, bizony akképpen cselekszem e mai napon. **31** Erre meghajtotta magát Bát-Sébá arccal a földre és leborult a király előtt; így szólt: Éljen uram Dávid király örökké! **32** Ekkor szólt Dávid király: Hívjátok ide Cádók papot, Nátán próféタ és Benájáhút, Jehójádá fiát! És bementek a király elő. **33** Mondta nekik a király: Vegyétek magatok mellé uratok szolgáit, ültessétek flamat Salamon az én ösvényre és vigyétek őt le a Gichónhoz. **34** És kenje őt ott fől Cádók pap meg Nátán próféta királyul Izrael fölé; erre fújjátok meg a harsonát és mondjátok: éljen Salamon király! **35** S jöjjetek fől utána, ő meg jöjjön és üljön a trónomon és majd ő lesz király utánam, mert ő rendeltem, hogy fejedelem legyen Izrael és Jehúda fölött. **36** Felelt Benájáhú, Jehójádá fia a királynak és mondta: Ámen! Így szóljon az Örökkévaló, uramnak a királynak Istene! **37** Valamint volt az Örökkévaló urammal a királytal, akképpen legyen Salamonnal és nagyobbá tegye trónját uramnak, Dávid királynak trónjánál. **38** Ekkor lement Cádók pap, meg Nátán próféta és Benájáhu, Jehójádá fia, meg a keréti és peléti, ültették Salamon Dávid király ösvényre és vezették őt a Gichónhoz. **39** És vette Cádók pap az olajszarút a sátorból és fólkente Salamon, erre megfújták a harsonát és mondta az egész nép: Éljen Salamon király! **40** És fölment az egész nép ő utána, és a nép sípolt sípokon és örvendett nagy örömmel; úgy, hogy meghasadt a föld hangjuktól. **41** És meghallotta Adóníjáhú meg minden a meghívottak, kik vele voltak, s ők éppen végeztek az evéssel; s midőn meghallotta Jób a harsona hangját, mondta: Miért e hangja a zajongó városnak? **42** Még ő beszélt és íme Jónátán, Ebjátár papnak a fia jött; és mondta Adóníjáhú: Jer, mert derék ember vagy és jót adsz hírül. **43** Felelt Jónátán és mondta Adóníjáhúnak: Igenis, urunk Dávid király Salamon tette királytá. **44** Küldte ugyanis vele a király Cádók papot, Nátán próféタ, Benájáhút, Jehójádá fiát, meg a keréti és a peléti; és ültették őt a király ösvényére. **45** Erre fölkenték őt Cádók pap és Nátán próféta királyá a Gichón mellett és fölvonultak onnan örvendve, úgy, hogy zajtott belé a város: ez az a hang, melyet hallottak. **46** Rá is ült Salamon a királyi trónra; **47** el is jöttek a király szolgái, hogy áldják urukat, Dávid királyt, mondván: tegye Isten jelesébbé Salamon nevét a te nevednél és tegye nagyobbá az ő trónját a te trónodnál; ekkor leborult a király a fekvőhelyen. **48** Meg szólt is a király ekképpen: áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene, aki adott ma olyat, ki trónomon ől, és szemeim látták. **49** Ekkor megrémültek és fölkelték Adóníjáhúnak minden a meghívottai és elmentek kiki útjára. **50** Adóníjáhú pedig felt Salamonról; fölkelt, elment éá megragadta az oltár szarvait. **51** És jelentették Salamonnak, mondván: Íme, Adóníjáhú fél Salamon királytól;

és íme megfogta az oltár szarvait, mondván: esküdjék meg e napon Salamon király nekem, hogy nem öli meg szolgáját a karddal. **52** Mondta Salamon: Ha derék emberre lesz, egy hajaszálra sem esik a földre; de ha valami rosszaság találtatik rajta, meg fog halni. **53** És küldött Salamon király, és lehozták őt az oltáról; odajött és leborult Salamon király előtt, s mondta neki Salamon: Menj házadba.

2 Midőn közeledtek Dávid napjai a halálhoz, megparancsolta fiának, Salamonnak, mondván: **2** Én megyek az egész föld útjára; légy erős és légy férfiúvá! **3** Órizd meg az Örökkévalónak, a te Istenednek őrizetét, járva útjaiban, megőrizve törvényeit, parancsolatait, rendeleteit és bizonyságait, amint írva van Mózes tanában, azért hogy boldogul mindenben, amit cselekszel és mindenütt, ahová fordulsz. **4** Azért hogy fönntartsa az Örökkévaló az ő igéjét, melyet szolt felőlem, mondván: ha majd megőrzik fiaid útjukat, járva előttem igazságban egész szívükkel és egész lelkükkel, mondomb, nem fogy el neked ember Izráel trónjáról. **5** Tudod te azt is, mit cselekedett velem Jóáb, Cerúja fia, mit cselekedett Izráel két hadvezérvel, Abnérrrel, Nér fiával és Amászával, Jéter fiával, hogy megölte őket és háborúnak ontott vérét hozta a békébe és tette a háborúnak ontott vérét a derekán levő övébe, meg a lábán levő sarujára. **6** Cselekedjél tehát bölcsessége szerint és ne engedd leszállni ősz fejét békében a sírba. (*Sheol h7585*) **7** De a Gileádbeli Barzelláj fiaival művelj szeretetet, és legyenek az asztalodnál evők között, mert ekképpen közeledtek hozzáim, mikor megszöktem Ábsálóm testvéred elől. **8** És íme, nálad van, a Benjáminbeli Simeí, Géra fia Bachúrimból, sőt átkozott engem erős átokkal azon a napon, hogy Máchanájimba mentem; de ő elémbe jött a Jordához és megesküdtem neki az Örökkévalóra, mondván: nem foglak megölni karddal. **9** Most pedig ne hagyd őt büntetlenül, mert bölcs ember vagy; majd tudni fogod, mit cselekedjél vele, hogy leszállítsad ősz fejét vérrel a sírba. (*Sheol h7585*) **10** És feküdt Dávid őseihez, és eltemették Dávid városában. **11** Az idő pedig, mely alatt király volt Dávid Izráel fölött, negyven esztendő: Chebrónban király volt hét évig, Jeruzsálemben pedig király volt harminchárom évig. **12** Salamon pedig ült atyának, Dávidnak trónján, és megszilárdult az uralma nagyon. **13** És odament Adónijáhú, Chaggít fia, Bát-Sébához, Salamon anyjához. És mondta: Béke-e a te jötted? Mondta: Béke! **14** Mondta: Szavam van hozzád. És mondta: Szój! **15** Mondta: Te tudod, hogy enyém volt a királyság, és felém fordította egész Izráel az ő arcát, hogy király legye; de átfordult a királyság és testvérem lett, ment az Örökkévalótól lett az övé. **16** Most tehát egy dolgot kerek tőled, ne utasítsd vissza arcomat. És szolt hozzá: Beszél! **17** Mondta: Mondd meg, kérlek, Salamon királynak – mert nem fogja visszautasítani arcodat – adj nekem a Súnémbeli Abíságot feleségül. **18** Erre mondta Bát-Sébá: Jó, majd én beszélek felőled a királyhoz. **19** És bement, Bát-Sébá Salamon királyhoz, hogy beszéljen vele Adónijáhú felől. Fölkelt a király elejébe, leborult előtte, trónjára ült, széket tétetett a királynak anyja számára, és az leült jobbjáról. **20** És mondta: Egy kis kérést kérj én tőled, ne utasítsd vissza arcomat. Mondta neki a király: Kérj, anyám, mert nem utasítom vissza arcodat. **21** És mondta:

Adják a Súnémbeli Abíságot Adónijáhú testvérednek feleségül. **22** Felelt Salamon király és mondta anyjának: És minek kérde a Súnémbeli Abíságot Adónijáhú számára? Kérd hát számára a királyságot, mert ő az idősebb testvérem – számára meg Ebjátár pap számára és Jóáb Cerúja fia számára. **23** Ekkor megesküdött Salamon király az Örökkévalóra, mondván: Így tegyen velem Isten és így folytassa, bizony élete árán mondotta ki Adónijáhú e szót! **24** Most tehát – él az Örökkévaló, ki megszilárdított engem és ki ülnöm engedett Dávid atyám trónjára és a ki házat alapított nekem, amint megígérte – bizony ma meg fog öletni Adónijáhú! **25** És küldött Salamon király Benájáhú, Jehójádá fia által; rátámadt és meghalt. **26** Ebjátár papnak pedig mondta a király: Anatótba menj, meződre, mert halál fia vagy; de e mai napon nem öllel meg, mert vittet az Úrnak, az Örökkévalónak látáját Dávid atyám előtt és mert sanyarogtál mindenütt, ahol sanyargott atyám. **27** És elűzte Salamon Ebjátárt, hogy ne legyen papja az Örökkévalónak, hogy teljesedjék az Örökkévaló igéje, melyet kimondott Éli háza felől Sílóban. **28** És a hír eljutott Jóbához – mert Jóáb Adónijához hajlott, de Ábsálóhoz nem hajlott volt – erre menekült Jóáb az Örökkévaló sátorába és megragadta az oltár szarvait. **29** Jelentették Salamon királynak, hogy az Örökkévaló sátorába menekült Jóáb és ott van az oltár mellett; ekkor küldte Salamon Benájáhút, Jehójádá fiát, mondván: Menj, támadj rá! **30** Bement tehát Benájáhú az Örökkévaló sátorába és szolt hozzá: Így szól a király: menj ki! Mondta: Nem, hanem itt halok meg. És választ vitt Benájáhú a királynak, mondván: Így beszél Jóáb és így felelt nekem. **31** De mondta neki a király: Tégy, amint szólott, támadj rá és temesd el; és hárítsd el a vért, melyet ok nélkül kiontott Jóáb, rólam és atyám házárol. **32** És téritse vissza az Örökkévaló a vér ontását a fejére, hogy rátámadt nálánál igazabb és jobb két férfiúra, és megölte őket a karddal, Dávid atyám pedig nem tudta: Abnért, Nér fiát, Izráel hadvezérét és Amászát, Jéter fiát, Jehúda hadvezérét. **33** Térjen hát vissza az elontott vérük Jób fejére és magzatjának fejére örökre; Dávidnak pedig, meg magzatjának és házának és trónjának békéje legyen mindenkoruk az Örökkévaló részéről! **34** Erre fölment Benájáhú, Jehójádá fia, rátámadt és megölte; és eltemették házában, a pusztában. **35** És helyébe tette a király a sereg fölén Benájáhút, Jehójádá fiát, Cádók papot pedig tette a király Ebjátár helyébe. **36** Küldött a király s hivatta Simeít és mondta neki: Építs magadnak házat Jeruzsálemben és lakjál ott és ki ne menj onnan, se ide, se oda; **37** de lészen, amely napon kimész és átkelsz a Kidrón patakján, jól tudjad, hogy meg kell halnod; véred a fejeden lészen. **38** És mondta Simeí a királynak: Jól van ez így; amint szolt ma a király, akképpen cselekszik majd szolgád. És lakott Simeí Jeruzsálemben sok ideig. **39** Történt pedig három év múlva, elszökött Simeínek két szolgája Ákhíshoz, Máakha fiához, Gát királyához; és tudtára adták Simeínek, mondván: Íme, szolgád Gátban vannak. **40** Ekkor fölkelt Simeí, fölnyergelte szamarát és Gátba ment Ákhíshoz, hogy megkeresse szolgáit: odament Simeí és elhozta szolgáit Gátból. **41** Tudtára adták Salamonnak, hogy elment Simeí Jeruzsálemből Gátba és visszatért. **42** Erre küldött a király, hivatta Simeít és szolt hozzá: Nemde megeskettelek az Örökkévalóra és megintettelek, mondván:

amely napon kimész és elmész ide meg oda, jól tudjad, hogy meg kell halnod, – te meg így szóltál hozzá: jól van ez így, megértettem. **43** Hát mért nem örizted meg az Örökkévaló esküjét és a parancsot, melyet parancsoltam neked? **44** És szólt a király Simeíhez: Te tudod mind azt a rosszat, melyről tudja a szíved, hogy elkövettek Dávid atyám ellen, téritse tehát vissza az Örökkévaló fejedre rosszaságodat! **45** De Salamon király áldott legyen, Dávid trónja pedig szilárd lesz az Örökkévaló előtt mindenről! **46** Erre parancsot adott a király Benájáhúnak, Jehójádá fiának; kiment, rátámadt, és meghalt. És az uralom megszilárdult Salamon kezében.

3 És ságorságra lépett Salamon Fáraóval, Egyiptom királyával; elvette ugyanis Fáraó leányát, és elhozta Dávid városába, addig, míg végzett azzal, hogy fölépítse a maga házát és Jeruzsálem falait köröskörül. **2** A nép csak áldozott a magaslatokon, mert nem építették ház az Örökkévaló nevére minden napokig. **3** És szerette Salamon az Örökkévalót, járván Dávid atyának törvényei szerint, csakhogy a magaslatokon áldozott és füstölötgetett. **4** Ment a király Gibeónba, hogy ott áldozzon, mert az volt a nagy magaslat; ezer égoáldozatot szokott áldozni Salamon amaz oltáron. **5** Gibeónban jelent meg az Örökkévaló Salamonnak éjjeli álomban; és mondta Isten: Kérj, mit adjak neked? **6** Mondta: Te nagy szeretetet műveltél szolgáddal, Dávid atyámmal, amint hogy járt előtted hűséggel, igazsággal és egyenes szívvel te irántad; és te megőrizted neki ezt a nagy szeretetet és fiat adtál neki, ki trónján ül, ahogyan van e mai napon. **7** Most tehát, Örökkévaló, Istenem, te tettek királynak szolgádat Dávid atyám helyébe – én pedig kicsiny fiú vagyok, nem tudok ki- és bevonulni. **8** És szolgád néped közepette van, melyet kiválasztottál: nagyszámú nép, mely meg nem olvasható s meg nem számlálható a sokaság miatt. **9** Adj tehát szolgádnak értő szívet, hogy ítélnesse népedet, tudván különbséget tenni jó és rossz között; mert ki győzi ítélni ezt a tömérdek népedet? **10** És jónak tetszett a dolog az Úr szemében, hogy Salamon ezt a dolgot kérte. **11** Szólt hozzá Isten: Mivelhogy ezt a dolgot kérted és nem kértél magadnak hosszú életet és nem kértél magadnak gazdagságot és nem kérted ellenségeid életét, hanem kértél magadnak belátást, hogy megértsed a jogot: **12** íme tettem szavad szerint, íme adtam neked bőlc és értelmes szívet, úgy, hogy olyan mint te nem volt előtted, és utánad sem tárdom olyan mint te. **13** De azt is, mit nem kértél, adtam neked, gázdagságot is, dicsőséget is, úgy hogy nem lesz olyan mint te senki a királyok közt, minden napjaidban. **14** És ha majd jársz útjaiban, megőrizvén törvényeimet és parancsolataimat, amint járt Dávid atyád, akkor meg fogom hosszabbítani életedet. **15** Erre fölébredt Salamon és íme: álom. Elment Jeruzsálemba, oda állt az Örökkévaló szövetségének lánca elő, bemutatott égoáldozatokat, készített békéáldozatokat és szerzett lakomát minden a szolgái számára. **16** Akkor jött két parázna asszony a királyhoz és álltak előtte. **17** És mondta az egyik asszony: Kérem, uram, én és ez asszony lakunk egy házban, és születem nála a házban. **18** Volt pedig harmadnapon a szülésem után, szült ez asszony is; és mi együtt voltunk, senki idegen nálunk a házban, csak mi ketten voltunk

a házban. **19** De meghalt ez asszony fia egy éjjel, mert rája feküdt; **20** és fölkelt éjjel és elvette mellőlem fiamat – szolgálód pedig aludt – és ölébe fektette, az ő holt fiát pedig az én ölemben fektette. **21** Midőn reggel fölkeltem, hogy szoptassam fiamat, íme, meg volt halva; de midőn reggel megtékeztettem, íme, nem a fiam volt, akit születem. **22** Erre mondta a másik asszony: Nem, hanem az én fiam az élő, a te fiad pedig a halott! Amaz meg mondja: Nem, hanem a te fiad a halott, az én fiam pedig az élő! Így beszélték a király előtt. **23** És mondta a király: Ez mondja: az én fiam az élő s a te fiad a halott; amaz Pedig mondja: nem, hanem a te fiad halott és az én fiam az élő. **24** Mondta a király: Hozzatok kardot nekem! És oda vitték a kardot a király elé. **25** És mondta a király: Vágjátok ketté az élő gyermeket és adjátok felét az egyiknek és felét a másiknak. **26** Ekkor szólt az asszony, akié volt az élő fiú, a királyhoz – mert megindult a szíve fia iránt – és mondta: Kérem, uram, adjátok neki az élő gyermeket, de ölni ne öljétek meg! Amaz pedig mondta: Se enyém, se tied ne legyen, vágyi átok szé! **27** Erre megszólalt a király és mondta: Neki adjátok az élő gyermeket és ölni meg ne öljétek; ő az anyja. **28** Hallotta egész Izraél az ítéletet, melyet hozott a király és féltek a királytól, mert látták, hogy Isten bölcsessége van ő benne, hogy ítéletet szerezzen.

4 És király volt Salamon egész Izraél fölött. **2** És ezek az ő vezérei: Azarjáhú, Cádók fia, a pap. **3** Elíchóref és Achíja, Sísa fiai, írók; Jehósáfát, Achílúd fia, a kancellár; **4** Benájáhú, Jehójádá fia, a sereg fölött; Cádók és Ebjátár papok. **5** Azarjáhú, Nátán fia, a tiszttartók fölött; Zábúd, Nátán fia, pap, a király barátja. **6** Achísár a ház fölött; Adóníram, Abda fia, a robot fölött. **7** Salamonnak volt tizenkét tiszttartója egész Izraél fölött, azok ellátták a királyt és házát: egy hónapig az évben volt mindegyiknek a dolga, hogy ellássa. **8** És ezek a neveik: Ben-Chúr, Efraim hegységében. **9** Ben-Déker Mákacban, Sáalebimbén, Bét-Sémesben, Élónban, Bet Chánánban. **10** Ben-Chészed Arubbótban; övé volt Szókhó és Chéfer egész vidéke. **11** Ben Abinádáb: Dór egész kerülete, Táfat, Salamon leánya, lett a felesége. **12** Báana, Achílúd fia: Táanákh éa. Megiddó meg egész Bét-Seán, mely Cáretán mellett van Jizréelen alul, Bét-Seántól Abél-Mechóláig egészen túl Jokmeámon. **13** Ben-Géber Rámót-Gileádban; övé voltak Jáír, Menasse fiának falvai, melyek Gileádban vannak, övé Argób területe, mely Básanban van, hatvan nagy város, fallal és rézreteszzel. **14** Achínádáb, Iddó fia: Máchanájimban. **15** Achímáac Naftaliban; ő is nőül vette Salamon leányát, Bászmátot. **16** Báana, Chúsáj fia, Ásérban és Beálótban. **17** Jeliósáfát, Párúach fia Jisszákhárban. **18** Siméí, Éla fia, Benjáminban. **19** Géber, Úri fia, Gileád országában Szichónnak az emori királyának és Ógnak Básán királyának országában. És egy tiszttartó, ki az országban volt. **20** Jehúda és Izráel sokan voltak, annyian mint a fövény, mely a tenger mellett van, sokaságra; ettek, ittak és örvendeztek. **21** Salamon pedig uralkodott minden a királyságokon a folyamtól a filiszteusok földjéig, meg Egyiptom határáig: hoztak ajándékot és szolgáltak Salamonnak életének minden napjában. **22** Volt pedig Salamonnak élelme egy napra: harminc kór lángliszt és hatvan kór liszt; **23** tíz hízlalt

ökör és húsz legelős ökör meg száz juh; az özön, szarvason, dámvadon és hízlalt szárnyasokon kívül. **24** Mert ő uralkodó volt minden a folyamon túl, Tífszáchtól Azzáig, mind a folyamontúl királyokon; és békéje volt neki minden oldalról köröskörül. **25** És biztonságban lakott Jehúda meg Izrael ki-ki szőlőtője alatt és fügefája alatt Dántól Beér-Sébáig, Salamonnak minden napjaiban. **26** És volt Salamonnak negyvenezer járszol lova, szekerei számára és tizenkét ezer ménje. **27** És ellátták ama tisztartók Salamon királyt és mindenkit, aki Salamon király asztalához került, ki-ki a maga hónapjában, nem engedtek hiányt semmiben. **28** Az árpát és a szalmát a lovak és a paripák számára odavitték azon helyre, ahová kellett, ki-ki rendje szerint. **29** És adott Isten bölcsességet Salamonnak és értelmet igen sokat, és széles elmét, a mennyi a fövény, mely a tenger partján van. **30** És nagyobb volt Salamonnak bölcsessége mind a Kelet flainak bölcsességgel és Egyiptom egész bölcsességgel. **31** Bölcsebb volt mint minden ember, mint az ezsachi Étán meg Hémán, Kalkói és Dárdá, Máhól flai; és hírneve volt mind a nemzetek között köröskörül. **32** Mondott hárômezer példabeszédet, és éneke ezeröt volt. **33** Beszélt a fákról, a Libánonban levő cédrustól egészen a falon kinövő izsópig; beszélt a baromról, a madárról, a csúszómászóról és a halakról. **34** És eljöttek mind a népek közül meghallgatni Salamon bölcsességét, mind a föld királyai részéről, kik hallottak a bölcsességről.

5 És küldte Chirám, Cór királya az ő szolgáit Salamonhoz, mert meghallotta, hogy őt kenték föl királynak atya helyébe; mert barátja volt Chirám Dávidnak minden időben. **2** Erre küldött Salamon Chirámhoz, mondván: **3** Te tudod, hogy Dávid atyám nem építhetett házat az Örökkévalónak, Istenének nevére a háború miatt, mellyel őt körülvettek, míg nem adta őket az Örökkévaló lábai talpa alá. **4** De most nyugalmat szerzett nekem az Örökkévaló, Istenem köröskörül; nincs sem háborító, sem rossz esemény. **5** S íme, én arra gondolok, hogy házat építsek az Örökkévalónak, Istenemnek nevére, ahogy szólt az Örökkévaló Dávid atyámhoz, mondván: fiad, kit helyedbe teszek trónodra – ő épít majd a házat nevemre. **6** Most tehát parancsol meg, hogy vágjanak számonra cédrusokat a Libánonból, szolgáim is a te szolgáiddal lesznek, a szolgáidnak bérét pedig megadom neked, mind a szerint, ahogy mondom; mert te tudod, hogy nincs közöttünk senki, ki úgy tudna fákat vágni, mint a Cídónbeliek. **7** És volt, midőn hallotta Chirám Salamon szavait, igen megörült; mondta: Áldva legyen az Örökkévaló e napon, hogy adott bőucs fiút Dávidnak e számos nép fölé. **8** Ekkor küldött Chirám Salamonhoz, mondván: Hallottam, mifelől küldöttél hozzá: én megteszem minden kívánságodat a cédrusfák iránt és ciprusfák iránt. **9** Szolgáim majd leszállítják a Libánonról a tengerre és tutajokként a tengerre teszem addig a helyig, melyet megizenz nekem, hogy ott szébtontsam és te elvigyed; te pedig megteszed az én kívánságomat, megadván házam kenyerét. **10** Így adott Chirám Salamonnak cédrusfákat és ciprusfákat minden kívánsága szerint. **11** Salamon pedig adott Chirámnak húszezer kör búzát hánának az élelmezésére, meg húsz kör törött olajat; így szokott

adni Salamon Chirámnak évről évre. **12** Az Örökkévaló pedig adott bölcséget Salamonnak, amit megígérte neki. És béke volt Chirán és Salamon között, és ők ketten szövetséget kötötték. **13** És kiemelt Salamon király robotnépet egész Izraelből; és volt a robotnép harmincezer ember. **14** És küldte őket a Libánonba: tizezret havonkint fölváltva; egy hónapig a Libánonban voltak, két hónapig otthon. Adónírám pedig a robot fölött volt. **15** És volt Salamonnak hetvenezer teherhordója, meg nyolcvanezer kővágója a hegynél. **16** Azonkívül Salamonnak a munkára felügyelő tisztei hárômezerháromszázán, aikik uralmat vittek a munkát végző nép fölött. **17** Megparancsolta a király és fejtettek nagy köveket, becses köveket, hogy alapozzák a házat faragott kövekkel. **18** És faragták Salamonnak építői és Chiróm építői, meg a Gebálbeliek; és készítették a fákat meg a köveket a ház építésére.

6 És volt a négyszáznyolcanadik évben, miután kivonultak Izraél flai Egyiptom országából, a negyedik évben – Zív havában, az a második hónap – hogy király volt Salamon Izrael fölött, fölépítette a házat az Örökkévalónak. **2** A ház pedig, melyet épített Salamon király az Örökkévalónak, hatvan könyök a hossza, húsz a szélessége és harminc könyök a magassága. **3** A csarnok pedig, a ház templomának előrézsén, húsz könyök a hossza, a ház szélességének oldalán; tíz könyök szélessége a ház előrézsén. **4** És készített a ház számára gerendás csukott ablakokat. **5** És épített a ház fala mellé emeleteket köröskörül, a ház falai mellett köröskörül, a templom és a debír mellett, és készített oldaltermeket köröskörül. **6** Az alsó emelet, öt könyök a szélessége, a középső, hat könyök a szélessége, és a harmadik, hétkönyök a szélessége; mert csökkenéseket alkalmazott a házon köröskörül kívülről, hogy ne kelljen beléje nyúlni a ház falaiba. **7** A ház ugyanis, amikor épült, ép kövekből, úgy amint fejtették, épült; sem kalapács, sem fejsze, sem bármilyen vasszerszám nem hallatott a háznál, amikor épült. **8** A középső oldalterem bejárata a ház jobboldalán volt; csigalépcsőkön mennek föl a középsőre és a középsőből a harmadikra. **9** Építette a házat és bevégezte; és bepadlózta a házat boltívekkel meg gerendasorokkal cédrusból. **10** És építette az emeleteket az egész ház mellé, öt könyök egyenként a magassága; és egybefogta a házat cédrusfákkal. **11** És volt az Örökkévaló igéje Salamonhoz, mondván: **12** Ez a ház, melyet építesz – ha majd jársz törvényeid szerint, rendeleteimet megteszed és megőrződ minden a parancsolataimat, járván azok szerint, akkor fönntartom veled szemben az én igémet, melyet szóltam Dávid atyához. **13** És lakozom Izraél flai közt és nem hagyom el népemet Izraélt. **14** Építette Salamon a házat és bevégezte. **15** Építette a háznak falait belülről cédrusdeszkákkal, a ház padlójától a mennyezet gerendákig, bevonta fával belülről; és bevonta a háznak padlóját ciprusfa deszkákkal. **16** És építette a húsz könyöknyit a háznak hatalján cédrusdeszkákkal a padlótól a gerendákig; s építette egy részét belülről debírnak, szentek szentjének. **17** És negyven könyöknyi volt a ház, az a templom előiről. **18** És cédrus volt a házon, annak belsején, vadugorkák és kinyílt virágok kifarágasával; minden cédrus volt, kő nem volt látható. **19** Debírt pedig készített a házban, annak belsejéről,

hogy oda tegyék az Örökkelával szövetségének ládáját. 20 A debír előtt pedig húsz könyök a hossza, húsz könyök a szélessége, és húsz könyök a magassága volt, és bevonta finomított arannyal; s az oltárt cédrussal vonta be. 21 És bevonta Salamon a házat, annak belsejéről, finomított arannyal és húzott aranyláncokat a debír előtt, és azt bevonta arannyal. 22 Az egész házat bevonta arannyal, míg végig bevonatott az egész ház; az egész oltárt is a debír előtt bevonta arannyal. 23 És készített a debírben két kérubot olajfából, tiz könyök egynek a magassága, 24 Ót könyök a kérubnak egyik szárnya és öt könyök a kérubnak másik szárnya: tiz könyök a szárnya egyik végétől a másik végéig. 25 És tiz könyöknyi a másik kérub: egy mérete és egy szabása a két kérubnak. 26 Az egyik kérub magassága tiz könyöknyi, és így a második kérub. 27 És tette a kérubokat a belső ház közepébe és kiterjesztették a kérubok szárnyait, úgy hogy ért az egyiknek szárnya a falhoz és a másik kérubnak is a szárnya ért a másik falhoz; szárnyaik pedig a ház közepén szárny szárnyhoz értek. 28 És bevonta a kérubokat arannyal. 29 A háznak mind a falain pedig köröskörül kifarágott véssett faragványukat: kérubokat, pálmákat éa kinyílt virágokat belülről és kívülről. 30 A ház padlóját pedig bevonta arannyal belül és kívül. 31 A debír bejáratát készítette olajfa ajtókkal; az ajtófélfaillér ötszögletű volt. 32 A két olajfa-ajtóról pedig faragott faragványokat: kérubokat, pálmákat és kinyílt virágokat és bevonta arannyal; ráhúzta ugyanis a kérubokra és a pálmáakra az aranyat. 33 Így készített a templom bejáratának is olajfa félkákat, négy szögletűket; 34 meg két ajtót ciprusfából: két forgólap az egyik ajtó és két forgólap a másik ajtó. 35 Faragott rá kérubokat, pálmákat és kinyílt virágokat és bevonta arannyal, ráillesztve a bevézsére. 36 És építette a belső udvart három sor faragott kőből és egy sor cédrusgerendából. 37 A negyedik évben rakták le az Örökkelával házának alapját, Zív havában. 38 A tizenegyedik évben pedig, Búl havában – az a nyolcadik hó – be volt végezve a ház minden dolga és minden rendje szerint. Építette tehát hétfőn.

7 A maga házát pedig építette Salamon tizenhárom évig, és bevégezte egész házát. 2 És építette a Libánon erdőházat: száz könyök a hossza, ötven könyök a szélessége és harminc könyök a magassága; négy sor cédrus-oszlop és cédrusgerendák az oszlopokon. 3 És bepadlózva cédrussal felülről azon termek fölött, melyek az oszlopokon voltak: negyenöt volt, tizenöt egy-egy sor; 4 meg gerendák három sorban, és nyílás szemben nyílással háromszor. 5 És mind az ajtók és ajtófélák négy szögletesen gerendázva; nyílás pedig nyílásnak átellenében háromszor. 6 Az oszlopos csarnokot pedig készítette: ötven könyök a hossza és harminc könyök a szélessége, meg egy csarnokot előtte, oszlopokat és dobogót előtte. 7 A trón csarnokát is, ahol ítélt, az ítélet csarnokát készítette; bepadlózva volt cédrussal padlótól padlóig. 8 Háza pedig, melyben lakott, a másik udvarban a csarnokon belül, ugyane művű volt; meg házat készített Fáraó leánya számára, kit Salamon elvette, e csarnok módjára. 9 Mindezeket faragott kő méretei szerint való értékes kövekkel, metszve fűrésszel belül és kívül, még pedig az alapzattól a csúcsköveig, kívülről is egészen

a nagy udvarig; 10 és alapozva értékes kövekkel, nagy kövekkel, tíz könyöknyi kövekkel és nyolc könyöknyi kövekkel; 11 felülről is faragott kő méretei szerint való értékes kövekkel és cédrussal. 12 A nagy udvart pedig köröskörül három sor faragott kőből és egy sor cédrus-gerendából; így az Örökkelával házának belső udvarát és a ház csarnokát is. 13 És küldött Salamon király, és elhozatta Chíramot Cóból; 14 egy özvegyasszony fia az a Naftáli törzséből, atyja pedig Cárbeli rézműves; tele volt azzal a bőlcsséggel, értelemmel és tudással, hogy készíthessen minden művet rézből. Eljött Salamon királyhoz és elkészítette minden munkáját. 15 Alakította a két oszlopot rézből; tizenyolc könyök az egyik oszlop magassága és tizenkét könyöknyi fonal futja körül a második oszlopot. 16 S két oszlopfőt készített, hogy rátegye az oszlopok tetejére, rézből öntve, öt könyök az egyik oszlopfő magassága és öt könyök a másik oszlopfő magassága. 17 Hálómunkájú hálókat, láncmunkájú zsinórokat az oszlopok tetején levő oszlopfők számára hetet az egyik oszlopfőnek és hetet a másik oszlopfőnek. 18 És készítette a gránátalmákat, még pedig két sort köröskörül az egyik hálóra, hogy betakarják az oszlopok tetején levő oszlopfőket, és ilyet készített a másik oszlopfő számára is. 19 Az oszlopok tetején levő oszlopfők – a csarnokban -liliom munkájúak, négy könyöknyiek. 20 Oszlopfők voltak a két oszalon fölülről is közel a háló oldalán levő dudorodáshoz; a gránátalma pedig kétszáz volt sorokban köröskörül a második oszlopfőn. 21 És fölállította az oszlopokat a templom csarnokánál; fölállította a jobbról való oszlopot és elnevezte Jákhhinnak és fölállította a balról való oszlopot és elnevezte Bóáznak. 22 Az oszlopok tetején pedig liliom munka volt. Vége volt az oszlopok munkájának. 23 És készítette a tengert öntött rézből; tiz könyöknyi volt egyik széléltő másik széleig köröskörül kerek, öt könyöknyi a magassága és harminc könyöknyi fonal futja azt körül. 24 Szélén alul köröskörül vadugorkák veszik körül, tiz könyöknyire kerítik be a tengert köröskörül; két sorban voltak a vadugorkák öntve annak az öntsével. 25 Állott tizenkét ökrön: három fordul északnak, három fordul nyugatnak, három fordul délnek és három fordul keletnek, a tenger pedig rajtuk volt felülről; valamennyinek hatalja befelé. 26 Vastagsága egy tenyéni, széle pedig olyan mint serleg szélének a munkája, mint a liliom virága; kétezer bátót fogad be. 27 És készítette a tíz talapzatot rézből; négy könyöknyi az egyik talapzat hossza, négy könyöknyi szélessége és három könyöknyi a magassága. 28 S ez a talapzat munkája: keretjeik voltak, még pedig keretek az eresztékek között. 29 Az eresztékek között levő kereteken pedig oroszlánok, ökrök és kérubok, és így az eresztékeken is felülről; az oroszlánokon és ökrökön alul pedig csüggő munkájú füzérek. 30 Négy rézkereke volt az egyik talapzatnak, meg réztengelyei, a négy lábának pedig váll-lapja voltak; a medence aljára voltak öntve a váll-lapok, mindegyiknek oldalán füzérek. 31 Nyílása pedig a körödszen belül fölfelé egy könyöknyi, nyílása kerek volt, talapzat munkájú, egy és fél könyöknyi; a nyílásán is faragványok voltak, kereteik pedig négy szögűek, nem kerekek. 32 És a négy kerék a keretek alján volt, a kerekek csapjai pedig a talapzatban; mindegyik keréknek magassága egy és fél könyök. 33 S a kerekek munkája olyan, mint a kocsikerék munkája, csapjai,

talpaik, küllőik és ágyai minden öntött rézből. 34 És négy váll-lap volt mindegyik talapzatnak négy sarkán; magából a talapzatból voltak a váll-lapjai. 35 A talapzat tetejeképpen pedig egy fél könyök magasságú kerekség volt köröskörül; és a talapzat tetején a csapjai és keretei belőle magából voltak. 36 És bevéssett a csapok síklapjaira és kereteire kérubokat, oroszlánokat és pálmákat minden gyíken levő térehez képest, meg füzérek köröskörül. 37 Ily módon készítette a tíz talapzatot: egy öntése, egy mérete, egy szabása volt minden nyinak. 38 És készített tíz rézmedencét; negyven bátort fogad be minden gyík medence, négy könyöknyi minden gyík medence, egy-egy medence egy-egy talapzon, a tíz talapzat szerint. 39 És elhelyezte a talapzatokat: ötöt a háznak oldalára jobbról és ötöt a háznak oldalára balról; a tengert pedig elhelyezte a háznak jobb oldalára keletnek dél felé. 40 És készítette Chiróm az üstöket, a lapátokat és a tálakat; és végzett Chirám azzal, hogy elkészítse minden munkát, melyet készített Salamon király számára az Örökkévaló házának. 41 Oszlopot kettőt; az oszlopok tetején levő oszlopfőgombot kettőt, hálót kettőt, hogy befödje az oszlopok tetején levő két oszlopfőgombot; 42 gránátalmát négy százat a két háló számára, két sor gránátalmát minden gyík hálóra, hogy befödje az oszlopokon levő két oszlopfőgombot; 43 talapzatot tizet; medencét tizet a talapzatokra; 44 az egy tengert, meg a tenger alatt levő tizenkét ökröt. 45 A fazekakat, a lapátokat, a tálakat és minden edényeket, melyeket készített Chirám Salamon király számára az Örökkévaló házának, csiszolt rézből. 46 A Jordán kerületében öntötte azokat a király, agyagos földben, Szukkót és Cáretán közt. 47 És úgy hagyta Salamon minden edényeket felette nagy sokaságuk miatt: nem vizsgáltatott meg a réznek súlya. 48 És készítette Salamon minden Örökkévaló házában levő edényeket: az arany oltárt, az asztalt, melyen rajta volt a színkényér, aranyból; 49 a lámpásokat, ötöt jobbról és ötöt balról, a debír előtt, finomított aranyból; a bimbót, a mécseseket és a hamvvevőket aranyból; 50 a csészéket, késéket, tálakat, kanalakat és serpenyőket finomított aranyból; a sarkokat a belső háznak, a szentek szentjének ajtói számára, a háznak – a templomnak – ajtói számára aranyból. 51 És befejeződött minden munka, melyet készített Salamon király az Örökkévaló házának, erre bevitte Salamon atyjának Dávidnak szentségeit: az ezüstöt, az aranyat és minden edényeket, elhelyezte az Örökkévaló házának kincstárában.

8 Akkor egybegyűjtötte Salamon Izrael véneit és minden törzsek fejeit, Izrael fiai atyai házainak fejedelmeit, Salamon királyhoz Jeruzsálembe, hogy fölvigék a Örökkévaló szövetségének látóját Dávid városából, az Cíón. 2 Egybegyűlik tehát Salamon királyhoz minden Izrael emberei az Étánim havában ünnepkor az a hetedik hónap. 3 És eljöttek minden Izrael vénei; és vitték a papok a látót. 4 Fölvitték az Örökkévaló látóját meg a találkozás sátorát és minden sátorban levő szent edényeket, azokat fölvitték a papok és a levíták. 5 Salamon király pedig és Izrael egész községe, a hozzáreglettek, vele lévén a látó előtt, áldoztak aprójóságot és marhát, annyi, hogy nem volt megszámlálható és megolvasható a sokaság miatt. 6 És bevitték a papok az Örökkévaló szövetségének látóját a

helyére, a háznak debírjébe, a szentek szentjébe, a kérubok szárnyai alá; 7 mert a kérubok kiterjesztik a szárnyaikat a látó helye fölé úgy, hogy a kérubok befödték a látót és annak rúdjait felülről. 8 És oly hosszúak voltak a rudak, hogy kilátszottak a rudak végei a szentélyből a debír előlű részen, de kívül nem látszottak; és ott voltak minden napig. 9 Nem volt semmi a látóban, csupán a két kőtábla, melyeket oda letett Mózes a Chórénben, midőn szövetséget kötött az Örökkévaló Izrael fiaival, mikor kivonultak Egyiptom országából. 10 És volt, mikor kijöttek a papok a szentélyből, a felhő megtöltötte az Örökkévaló házát; 11 és nem állhattak ott a papok a felhő miatt, hogy szolgálatot tegyenek, mert megtöltötte az Örökkévaló dicsősége az Örökkévaló házát. 12 Akkor mondta Salamon: Az Örökkévaló mondta, hogy sűrű ködben akar lakni: 13 Építve építtem házat neked, helyet a te lakásodra örökre. 14 Erre visszafordította a király az arcát és megáldotta Izrael egész gyülekezetét, Izrael egész gyülekezete pedig állott. 15 És mondta: Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene, aki Dávid atyámnak megígérte szájával és teljesítette kezével, mondva: 16 azon nap óta, hogy kivezettetem népemet Izraelt Egyiptomból, nem választottam várost, minden Izrael törzseiből, hogy házat építsenek, hogy ott legyen a nevem; hanem választottam Dávidot, hogy legyen Izrael népem fölött. 17 Szántékában is volt Dávid atyámnak, hogy házat épít az Örökkévaló, Izrael Istene nevének. 18 De így szólt az Örökkévaló Dávid atyámhöz: Mivelhogy szántékban volt, hogy házat építse nevemnek – jól tettek, hogy ez volt a szántékban; 19 csak hogyan nem te fogod építeni a házat, hanem fiad, ki ágyékaiból származik, az fogja építeni a házat nevemnek. 20 Fönn is tartotta az Örökkévaló az igéjét, melyet kimondott; Dávid atyám helyébe léptem, Izrael trónjára ütem, amint megígérte az Örökkévaló, és építettem a házat az Örökkévaló, Izrael Istene nevének. 21 És helyet rendeltem ott a látó számára, ahol van az Örökkévaló szövetsége, melyet kötöttem össinkkel, mikor kivezette őket Egyiptom országából. 22 Ekkor odaállt Salamon az Örökkévaló oltára elé Izrael egész gyülekezetének szeme láttára és ég felé terjesztette kezeit. 23 Mondta: Örökkévaló, Izrael Istene! Nincs Isten olyan mint te az égből fönt s a földön alant, aki megűrzi a szövetséget és a szeretetet szolgádnak, kik járnak előttem egész szívükkel; 24 aki megtartottad szolgádnak Dávid atyámnak azt, amit neki igértél; megígérdez száddal és kezdeddel teljesítetted, amint van e mai napon. 25 Most tehát, Örökkévaló, Izrael Istene, tartsd meg szolgádnak, Dávid atyámnak, amit neki igértél, mondva: el nem fogy előtem, aki töled ül Izrael trónján, ha csak megőrizik fiad útjukat, járván előttem, amint te jártál előttem. 26 Most tehát, Izrael Istene, valósuljon meg, kérlek, az igéd, melyet kimondtál szolgádnak, Dávid atyámnak! 27 Mert, valóban, lakkatik-e Isten a földön? Íme az egek és az egek egei be nem foglalnak téged, hát még ez a ház, melyet építettem. 28 Fordulj tehát szolgád imádságához és könyörgéséhez, Örökkévaló Én Istenem, hallgatva a fohászkodásra és az imádságra, mellyel szolgád ma imádkozik előttem: 29 hogy nyitva legyenek szemeid erre a házra éjjel és nappal, azon helyre, melyről mondadt: ott lesz az én nevem, hogy hallgass az imádságra, mellyel szolgád majd imádkozik e hely felé. 30 Akkor hallgass szolgádnak és

Izraél népednek könyörgésére, mellyel majd imádkoznak e hely felé; te pedig hallgass reá lakásod helyén az égben, hallgass reá és adj bocsánatot. **31** Hogyha vétkezik valaki felebarátja ellen és megesketve őt, eszkút rónak rá, és eljön esküre oltárod elé ebben a házban: **32** akkor halljad az égben és tedd meg, hogy törvényt láss szolgádnak, hogy elítéljed a goneszt, fejére hárítván az újtát és hogy fölmentsed az igazságost, juttatva neki igazsága szerint. **33** Mikor vereséget szenved Izraél néped ellenség előtt, mivel vétkeznek ellened, de megtérnek hozzád és nevedet vallják és imádkoznak és könyörögnek hozzád ebben a házban: **34** akkor halljad az égben és bocsásd meg Izraél néped vétkét és vezesz őket vissza a földre, melyet adtál őseinknek. **35** Mikor bezárol az ég s nem lesz eső, mert vétkeznek ellened, de imádkoznak e hely felé és nevedet vallják és megtérnek vétküktől, midőn megalázod őket: **36** akkor halljad az égben és bocsásd meg szolgáid és Izraél néped vétkét, midőn megtanítod őket a jó útra, melyen járjanak, és adj esőt országodra, melyet birtokul adtál népednek. **37** Éhség ha lesz az országban, dögvész ha leszen, üszög, rozsda, sáska, szöcske ha leszen, midőn szorongatja őt ellensége országnak kapuiban – bármí csapás, bármí betegség; **38** minden imádságot, minden könyörgést, mely bármely embertől ered egész Izraél néped közül, midőn megtudja ki-ki szíve csapását és kiterjeszti kezeit e ház felé: **39** akkor halljad az egekben, lakásod helyén, adj bocsánatot és tedd meg, hogy juttasd kinek-kinek mind az ó útjai szerint, mivel ismered a szívét; mert egyedül te ismered mind az ember fiainak szívét; **40** azért, hogy féljenek téged mindenazon időben, ameddig élnek azon földnek színén, melyet adtál őseinknek. **41** És az idegenre is, aki nem Izraél néped közül való, de eljön messze földről neved kedvéért – **42** mert hallani fogják nagy nevedet, erős kezedet és kinyújtott karodat – eljön és imádkozik e ház felé: **43** akkor halljad az égben, lakásod helyén és tégy mind a szerint, ahogy kiált hozzád az idegen; azért, hogy megismerjék mind a föld népei nevedet, hogy féljenek téged, mint Izraél néped és hogy megtudják, hogy nevedről neveztetik e ház, melyet építettem. **44** Midőn néped háborúra vonul ki ellensége ellen az úton, melyen küldött őket és majd imádkoznak az Örökkévalóhoz, a város felé, melyet választottál és a ház felé, melyet építettem nevednek; **45** akkor halljad az égben imádságukat és könyörgésüköt és szerezd meg a jogukat. **46** Midőn vétkeznek ellened – mert nincs ember, ki nem vétkezik – és haragszol rájuk és ellenség elé add őket, úgy hogy fogásba viszik őket a legyőzők az ellenség országába, távoliba vagy közelibe; **47** és szívükre veszik az országban, ahova fogásba vittek, megtérnek és könyörögnek hozzád legyőzőik országában, mondván: vétkeztünk, bűnt követtünk el és gonoszok voltunk; **48** megtérnek hozzád egész szívükkel és egész lelkükkel ellenségeik országában, kik őket fogásba vitték és imádkoznak hozzád országuk felé, melyet adtál őseinknek, a város felé, melyet kiválasztottál és a ház felé, melyet építettem nevednek: **49** akkor halljad az égben, lakhelyeden, imádságukat és könyörgésüköt és szerezd meg a jogukat. **50** Bocsásd meg népednek azt, amivel vétkeztek ellened és mind a bűntetteiket, melyeket elkövettek ellened és adj nekik irgalmat legyőzőik előtt, hogy irgalmazzanak nekik.

51 Mert néped és birtokod ők, kiket kivezettél Egyiptomból, a vaskohó közepéből. **52** Hogy szemeid nyitva legyenek szolgád könyörgésére és Izraél néped könyörgésére, hogy hallgass reájuk, bármikor hozzád kiáltanak. **53** Mert te elkülönítted őket magadnak birtokul minden föld népei közül, amint megmondta Mózes szolgád által, mikor kivezetted őseinket Egyiptomból, oh Uram, Örökkévaló. **54** És volt, mikor Salamon végzett azzal, hogy imádkozzék az Örökkévalóhoz ez imádsággal és könyörgéssel, fölkelt az Örökkévaló oltára elől, mintán térdein állt volt ég felé terjesztett kezekkel. **55** Odaállt és megáldotta Izraél egész gyülekezetét, fennhangon mondván: **56** Áldva legyen az Örökkévaló, aki nyugalmat adott népének Izraélnek, minden aszerint ahogy ígérite; nem esett el egy szó sem mindenazon jó ígéjéből, melyet ígért Mózes az ó szolgája által. **57** Legyen az Örökkévaló, ami Istenünk, mi velünk, amint volt őseinkkel; ne hagyjon és ne vessen el minket, **58** magához hajlítván szívünket, hogy járunk minden az ó útjain és megőrizzük parancsolatait, törvényeit és rendeleteit, melyeket parancsolt őseinknek. **59** Vajha e szavaim, melyekkel könyörögtem az Örökkévaló előtt, közel volnának az Örökkévalóhoz, Istenünkhez, nappal és éjjel, hogy megszerezze szolgájának jogát és népének, Izraélnek jogát mindenig a maga napján; **60** azért, hogy megismerjék minden föld népei, hogy az Örökkévaló – ő az Isten, nincs más! **61** Legyen tehát a ti szívetek tökéletes az Örökkévaló, ami Istenünk iránt, hogy járjatok törvényei szerint és megőrizzétek parancsolatait, ahogy van e mai napon. **62** A király pedig és egész Izraél ó vele áldozatot mutattak be az Örökkévaló színe előtt. **63** Bemutatta Salamon a békeáldozatot, melyet áldozott az Örökkévalónak: marhát huszonkétezret és aprójószágot százhúszeret. Így fólavatták az Örökkévaló házát a király meg minden Izraél fiai. **64** Azon a napon fölszentelte a király az Örökkévaló háza előtt levő udvar belsejét; mert ott készítette el az őgőáldozatot, a lisztáldozatot és a békeáldozatok zsiradék részeit, mert az Örökkévaló előtt levő rézoltár kisebb volt, semhogyan befogadhassa az őgőáldozatot, a lisztáldozatot és a békeáldozatok zsiradék részeit. **65** És megtartotta Salamon azon időben az ünnepet és vele egész Izraél, nagy gyülekezet, Chamát felől egészen Egyiptom patakjáig, az Örökkévaló, ami Istenünk színe előtt hét napig meg hét napig, tizenegy napig. **66** A nyolcadik napon elbocsátotta a népet, áldották a királyt és elmentek sátraikba örvendve és vidám szível mindenazon jó miatt, melyet cselekedett az Örökkévaló Dáviddal, az ó szolgájával, és Izraéllel, az ó népével.

9 És volt midőn végzett Salamon azzal, hogy fölépítse az Örökkévaló házát és a király házát éa Salamonnak minden kíváncalmát, amit véghezvinni akart, **2** megjelent az Örökkévaló Salamonnak másodszor, amiképpen megjelent neki Gibeónban. **3** És szólt hozzá az Örökkévaló: Hallottam imádságodat és könyörgésedet, melyel könyörögötél előttem, megszenteltem e házat, melyet építettél, hogy oda helyezzem nevetem örökre és ott lesznek szemeim és szívem minden időben. **4** Te pedig, ha majd előttem jársz, amint Dávid atyád járt, a színek feddhetetlenségeiben és egyenességeiben, cselekedvén minden aszerint, amint neked parancsoltam, törvényeimet és

rendeleteimet megőrződ; 5 akkor fönntartom királyságod trónját Izraél fölött örökre, amint kimondtam Dávid atyád felől, mondván: nem fogy el tőled való férfi Izraél trónjáról. 6 Ha el fogtok tőlem fordulni, ti meg fiaitok, és nem őrizted meg parancsolataimat, törvényeimet, melyeket előtek adtam, hanem mentek és szolgáltok más isteneket és leborultok előttük; 7 akkor kiírtom Izraélt azon föld színéről, melyet nekik adtam, a házat pedig, melyet nevemnek szenteltem, elvetem színem elől; és lesz majd Izraél példázattá és gúnná mind a népek között. 8 Ez a ház pedig, mely legfelsőbb lehetett volna – bárki elmegy mellette, eliszonyodik és pisszeg; azt mondják: miért tett így az Örökkévaló ez országgal és e házzal! 9 És majd mondják: azért, hogy elhagyták az Örökkévalót, Istenüket, ki kivezette őseiket Egyiptom országából, de ragaszkodtak más istenekhez, leborultak előttük és szolgálták őket; ezért hozta reájuk az Örökkévaló minden veszedelmet. 10 Így volt azon húsz év múltán, amelyek alatt fölépítette Salamon a két házat, az Örökkévaló házát és a király házát – 11 Chírám, Cór királya, támogatta Salamont cédrusfákkal, ciprusfákkal és arannyal minden kivánsága szerint; akkor adott Salamon király Chíramnak húsz várost a Gálí földjén – 12 kivonult Chíram Cóból, hogy megnézze a városokat, melyeket adott neki Salamon; de nem tetszettek neki. 13 Mondta: Micsoda városok ezek, melyeket adtál nekem, testvérem? És így nevezték őket: Kábul földje, mind e mai napig. 14 Küldött Chíram a királynak százhúsz kikkár aranyat. 15 És ez azon robotnak ügye, melyet kivetett Salamon király, hogy építse az Örökkévaló házát és a maga házát, a millót és Jeruzsálem falát, Chácót, Megiddót és Gézert – 16 Fáraó, Egyiptom királya fölött volt és bevette Gézert és elégette túzzel, a városban lakó kanaánit megölte és hozományul adta leányának, Salamon feleségének – 17 fölépítette Salamon Gézert és az alsó Bét-Chórонт, 18 Báalátot és Tadmórt a pusztá országában; 19 meg minden az éléstári városokat, melyek Salamonéi voltak, meg a szekéradh városait és a lovasok városait és Salamonnak kívánalmát, amit építeni kívánt Jeruzsálemben és a Libánonon meg uralmának egész országában. 20 Mindazon nép, mely megmaradt az emőről, a chitti, a perizzi, a chíví és a jebúszai közül, azok, akik nem Izraél fiai közül valók 21 a fiaik, kik megmaradtak utánuk az országban, akiket Izraél fiai nem bírtak kipusztítani, azokra vetett ki Salamon robotmunkát minden mai napig. 22 De Izraél fiai közül senkit sem tett Salamon rabszolgává, hanem ők voltak a harcosok, szolgái, tisztei, hadnagyai, meg szekéradhának és lovasainak vezérei. 23 Ezek a tisztek, akik felügyeltek Salamonnak munkája fölött: ötszázötvenen, a kik a munkát végző nép fölött uralmat vittek. 24 Alig, hogy fölment Fáraó leánya Dávid városából a maga házába, melyet épített számára, akkor fölépítette a millót. 25 Bemutatni szokott Salamon háromszor az évben égő és békeáldozatokat az oltáron, melyet épített az Örökkévalónak, meg füstölöttetted azon, mely az Örökkévaló színe előtt volt. Így befejezte a házat. 26 Hajórajt is készített Salamon király Ecjón-Géberben, mely Élöt mellett van, a nádas tenger partján, Edóm országában. 27 És küldte Chíram a hajórajjal az ő szolgáit, tengeren jártas hajósokat, Salamon szolgáival együtt.

28 Elmentek Ófirba, szereztek onnan aranyat, négyszáz húsz kikkárt, és elhozták Salamon királynak.
10 Sába királynője pedig hallyán Salamonnak hírét meg az Örökkévaló nevét, eljött, hogy próbára tegye őt rejtvényekkel. 2 Eljött Jeruzsálemben igen tekintélyes sereggel, tevékkel, melyek vittek fűszeret, igen sok aranyat meg drágakövet; ment Salamonhoz és elmondta neki minden dicséretet, ami szívén volt. 3 És megfelelt neki Salamon minden az ő szavaira; nem volt semmi sem elrejtve a királytól, amire meg nem felelt volna neki. 4 Látta Sába királynője Salamonnak minden bölcsességet és a házat, melyet épített, 5 meg asztala étkeit, szolgáinak ülését és szolgálattevőinek állását és az ő ruhákat, meg pohárnokat és fölvonalását, ahogyan fől szokott vonulni az Örökkévaló házába: akkor nem maradt többé benne lélek, 6 és szólt a királyhoz: Igaz volt a szó, melyet országomban hallottam dolgaid félől és bölcsességed félől. 7 De nem hittem a szavaknak, míg el nem jöttem és saját szemeim látták, ámde nem beszélték el nekem a felét sem; hozzá tettél bölcséget és jelességet a hírhez, melyet hallottam. 8 Boldogok embereid, boldogok és szolgáid, kik minden előttet állnak, akik hallják bölcségedet. 9 Legyen áldva az Örökkévaló, a te Istened, ki kedvet talált benned, hogy tegyen téged Izraél trónjára! Mivel örökre szereti Izraélt az Örökkévaló, megtett téged királytá, hogy jogot és igazságot mívelj. 10 És adott a királynak százhúsz kikkár aranyat, igen sok fűszeret meg drágakövet; nem került oda többé annyi mint ama fűszer, melyet adott Sába királynője Salamon királynak. 11 De Chíram hajóraja is, mely aranyat szállított Ófirból, hozott Ófirból igen sok szantáláfát meg drágakövet. 12 És készített a király a szantálából karfát az Örökkévaló háza számára és a király háza számára, meg hárifikat és lantokat az énekesek számára; nem került oda ilyen szantálfa és nem láttattott minden mai napig. 13 Salamon király pedig megadta Sába királynőjének minden kívánságát, amit kért, azon kívül amit adott neki, Salamon király módjához képest. Ekkor fordult és elment országába, ő meg szolgái. 14 És volt az aranyak súlya, mely Salamonhoz került egy év alatt: hatszázhatvanhat kikkár arany. 15 Azon kívül, ami bejött a kereskedő emberektől meg a kalmárok keresetéből és minden az Arábia királyaitól és az ország helytartótól. 16 És készített Salamon király kétszáz nagy pajzst vert aranyból; hatszáz arany megy egy nagy pajzsra; 17 és háromszáz pajzst vert aranyból; három mina arany megy egy pajzsra. És elhelyezte a király a Libánon erdőházba. 18 És készített a király nagy elefántcsont trón és bevonta színarannyal. 19 Hat lépcsőfoka volt a trónnak éa kerek teteje volt a trónnak hátulról és karok voltak innen is, onnan is az ülőhelynél és két oroszlán állott a karok mellett; 20 meg tizenkét oroszlán állott a hat lépcsőfokon innen is, onnan is; ilyen nem készült egy királyságnak sem. 21 És Salamon királynak minden ivó edénye arany volt és a Libánon erdőháznak minden edénye finomított arany; semmi sem ezüstből, ez nem vétettet semmibe Salamon napjaiban. 22 Mert Tarsís hajóraja volt a királynak a tengeren, Chíram hajórajával együtt; három évben egyszer szokott érkezni a Tarsís-hajóraj, szállítva aranyat és ezüstöt, elefántok csontját, majmokat és pávákat. 23 Így nagyobb volt Salamon király minden föld királyainál gazdagságra

éa bölcségre. 24 Az egész földről pedig fölkeresték Salamon színét, hogy hallják bölcsességét, melyet Isten adott a szívébe. 25 És ők vitték kiki az ajándékát: ezüst edényeket és arany edényeket, ruhákat, fegyverzetet, fűszert, lovakat és ösvényeket évről-évre, 26 És gyűjtött Salamon szekereket és lovasokat: volt neki ezernégy száz szekere és tizenkétezer lovasa; és elhelyezte a szekérvárosokban és a király mellett Jeruzsálemben. 27 És olyanná tette a király az ezüstöt Jeruzsálemben, mintha kó volna; a cédrusokat annyivá tette, mint az alföldön levő vad fügefákat, sokaságra. 28 A Salamon számára való lovagnak kivitele Egyiptomból történt; csapatban vették a király kereskedői bizonyos áron: 29 fólihozatt és kikerült egy szekér Egyiptomból hatszáz ezüstön, egy ló pedig százötvenen. Így mind a chittiták királyai számára és Áram királyai számára is általuk történt a kivitel.

11 Salamon király pedig sok idegen asszonyt szeretett, meg Fáraó leányát: móábi, ammóni, edóni, cídóni, chittita nőket, 2 azon népek közül valókat, melyekről így szolt az Örökkévaló Izraél fiaihoz: ne menjtek közéjük és ők ne jöjjenekek közétek, mert bizony Isteneik felé hajlítják szíveteiket – azokhoz ragaszkodott Salamon szeretettel. 3 És voltak neki feleségei: fejedelmi asszony hétszáz és ágyas háromszáz; és feleségei elhajlították szívét. 4 És volt Salamon vénsége idejében, feleségei elhajlították szívét más istenek felé; és szíve nem volt tökéletes az Örökkévaló, az ő Istene iránt, mint atyának, Dávidnak szíve. 5 És járt Salamon az Astóret, a Cídónbeliek istene után és Milkóm, az ammóniak undoksága után. 6 És tette Salamon azt ami rossz az Örökkévaló szemeiben és nem járt teljesen az Örökkévaló után, mint atyja, Dávid. 7 Akkor épített Salamon magaslatot Kemónnak, Móáb undokságának a Jeruzsálem előtt levő hegyen és Molokhnak, Ammón fiai undokságának. 8 Így tett mind az ő idegen feleségei számára; azok füstölögötték és áldoztak isteneiknek. 9 És megharagudott az Örökkévaló Salamonra, mert elhajlott a szíve az Örökkévalótól, Izraél Istenétől, ki kétszer megjelent neki; 10 és parancsot adott neki e dolog felől, hogy ne járjon más istenek után, de ő nem őrizte meg azt, mit az Örökkévaló parancsolt. 11 Ekkor mondta az Örökkévaló Salamonnak: Mivelhogy ez volt benned és meg nem őrizted szövetséget és törvényeimet, melyeket neked parancsoltam: el fogom szakítani tőled a királyságot és adom azt szolgádnak. 12 Ámde napjaidban nem teszem meg, Dávid atyád kedvéért; fiad kezéből szakítom el. 13 Csakhogy az egész királyságot nem szakítom el, egy törzset fiadnak adok: Dávid szolgám kedvéért és Jeruzsálem kedvéért, melyet kiválasztottam. 14 És támasztott az Örökkévaló elleniséget Salamonnak, az edóni Hadádot; a királyi nemzetsegből volt Edónban. 15 Történt ugyanis, midőn Dávid Edónban volt, amikor fölment Jóáb hadvezér, hogy eltemesse a halottakat és megölt minden férfiszemélyt Edónban – 16 mert hat hónapon át maradt ott Jóáb meg egész Izraél, míg ki nem irtott minden férfiszemélyt Edónban – 17 megszökött Adád, ő és edóni emberek atyának szolgái közül ő vele, hogy Egyiptomba jusson; Hadád pedig kisfiú volt. 18 Fölkeltek Midjánból és Páránba értek; és vettek

magukkal embereket Páránból és Egyiptomba értek, Fáraóhoz, Egyiptom királyához, és adott neki házat, kenyeret ígért neki és földet adott neki. 19 Kegyet talált Hadád Fáraó szemei előtt nagyon és feleségül adta neki felesége nővérét, Tachpenész uralkodónőnek a nővérét. 20 És szülte neki Tachpenész nővére fiát, Genúbát és elválasztotta őt Tachpenész Fáraó házában; így volt Genúbát Fáraó házában Fáraó gyermekei között. 21 Hadád pedig hallotta Egyiptomban, hogy őseihez feküdt Dávid és hogy meghalt Jóáb hadvezér; ekkor szolt Hadád Fáraóhoz: Bocsáss el, hogy elmenjenek országomba. 22 De mondta neki Fáraó: Hát mi hiányzik neked nálam, hogy íme el akarsz menni országodba? Mondta: Semmi; hanem el kell bocsátanod engem. 23 És támasztott neki Isten elleniséget: Rezónt, Eljádá fiát, ki megszökött Hadádézertől, Cóbá kiráylától, az ő urától; 24 maga mellé gyűjtött embereket és csapatnak a vezére lett – mikor Dávid azokat megölte – és mentek Damaszkuszba, letelepedtek benne és uraladtak Damaszkuszban. 25 Ellensége volt Izraélnek Salamon minden napjaiban a Hadád okozta bajon kívül; utálta Izraélt és király volt Arám fölött. 26 Járobeám pedig, Nebát fia, Efraimbeli, Cerdából anyjának neve Cerúa, egy özvegyasszony – szolgája volt Salamonnak; és kezét emelt a király ellen. 27 És ez az oka, hogy kezét emelt a király ellen: Salamon építette a millót és elzárta Dávid, atya városának rését. 28 Ez ember, Járobeám, derék vitéz volt; midőn láttá Salamon az ifjút, hogy munkabíró ő, feltügyelőnek tette őt József házának egész robotja fölén. 29 És volt abban az időben, Járobeám kiment volt Jeruzsálemből, akkor találta őt az úton a Silóbeli Achíja próféta; ő pedig új ruhába volt öltözve és ők ketten egyedül voltak a mezőn. 30 És megragadta Achíja az új ruhát, mely rajta volt, szétszakította tizenkét darabra, 31 és mondta Járobeámnak: Végy magadnak tíz darabot, mert így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: Íme én elszakítom a királyságot Salamon kezéből és neked adom a tíz törzset – 32 egy törzs azonban övé lesz Dávid szolgám kedvéért és Jeruzsálem kedvéért, azon városért, melyet kiválasztottam mind az Izraél törzsei közül – 33 mivelhogy elhangtak engem és leborultak az Astóret, a Cídónbeliek istene előtt, Kemós, Móáb istene előtt és Milkóm, Ammón fiainak istene előtt és nem jártak útjaimban, hogy tették volna azt, ami helyes szemeiben, meg törvényeimet és rendeleteimet, úgy mint atyja Dávid. 34 De nem veszem el az egész királyságot kezéből; fejedelemnek teszem őt meg élete minden napjaiban Dávid szolgám kedvéért, akit kiválasztottam, aki megőrizte parancsolataimat és törvényeimet. 35 Elveszem a királyságot fia kezéből és neked adom azt, tíz törzset. 36 Fiának pedig egy törzset adok, hogy minden időben legyen mécsese Dávid szolgámnak előttem Jeruzsálemben, azon városban, melyet kiválasztottam magamnak, hogy odahelyezzem nevemet. 37 Téged pedig veszlek, hogy király légy minden időlött, amit kíván lelked, király léssz tehát Izraél fölött. 38 És lészen, ha hallgatod mindazt, amit neked parancsolok, útjaimban jársz és teszed azt, ami helyes a szemeiben, megőrizvén törvényeimet és parancsolataimat, amint Dávid szolgám tette, akkor veled leszek és állandó házat építék neked, amint építettem Dávidnak és neked adom Izraélt. 39 Így alázom majd le Dávid magzatját ennek okáért, csakhogy nem minden időre. 40 És meg akarta

Salamon ölni Járobeámot; akkor fölkelt Járobeám és Egyiptomba szökött meg, Sírákhoz, Egyiptom királyához, és Egyiptomban volt Salamon haláláig. 41 Salamon egyéb dolgai pedig és minden, amit cselekedett és bölcsessége: hiszen meg vannak írva Salamon történetének könyvében. 42 S az idő, amely alatt király volt Salamon Jeruzsálemben egész Izraél fölött, negyven év. 43 És feküdt Salamon ósei mellé és eltemették Dávid atyjának városában. És király lett helyette fia, Rechabeám.

12 És elment Rechabeám Sekhémbe, mert Sekhémbe gyűlt egész Izraél, hogy őt királyá tegyék. 2 És volt, midőn hallotta Járobeám, Nebát fia – ő még Egyiptomban volt, ahova megszökött Salamon király elől, és maradt Járobeám Egyiptomban, 3 de küldtek és hivatták őt – oda ment Járobeám meg Izraél egész gyülekezete és beszéltek Rechabeámhöz, mondván: 4 Atyád keménnyé tette jármunkat, te pedig könnyíts most atyádnak kemény szolgálatán és azon nehéz jármán, melyet reánk vetett, és szolgálunk neked. 5 Erre szólt hozzájuk: Még menjetek három napra, akkor jöjjetek vissza hozzám. És elment a nép. 6 Akkor tanácskozott Rechabeám király az öregekkel, kik atyja Salamon előtt álltak, amíg élt, mondván: Miféle tanácsot adtok, hogy választ adjak e népnek? 7 Beszéltek hozzá, mondván: Ha te ma szolgájá lész e népnek és szolgálsz nekik azzal, hogy felélsz nekik és beszélsz hozzájuk jó szavakkal, akkor szolgáid lesznek neked minden időben. 8 De elhagyta az öregek tanácsát, melyet tanácsoltak neki és tanácskozott az ifjakkal, kik vele nőttek föl s a kik őelőtte álltak. 9 És szól hozzájuk: Mi tanácsot adtok, hogy választ adjunk e népnek, akik így szóltak hozzám, mondván: könnyíts a jármon, melyet reánk vetett atyád! 10 Beszéltek hozzá az ifjak, kik vele nőttek föl, mondván: Így mondjad e népnek, akik beszéltek hozzád, mondván: atyád nehézzé tette jármunkat, te pedig könnyíts rajtunk, így beszélj hozzájuk: Kis ujjam vastagabb atyám derekánál; 11 most tehát, atyám nehéz jármot rakott reátk, én pedig súlyosbítom majd jármotokat; atyám ostorokkal fenyített benneteket, én pedig majd fenyítlek benneteket skorpiókkal! 12 És odament Járobeám meg az egész nép Rechabeámhöz harmadnapon a szerint, ahogy szólt a király, mondván: jöjjetek vissza hozzám harmadnapon. 13 Keményen felelt a király a népnek; elhagyta az öregek tanácsát, melyet neki tanácsoltak, 14 és beszél hozzájuk az ifjak tanácsa szerint, mondván: Atyám nehézzé tette jármotokat, én pedig majd súlyosbítom jármotokat; atyám ostorokkal fenyített benneteket, én pedig majd fenyítlek benneteket skorpiókkal. 15 A király tehát nem hallgatott a népre, mert így volt okozva az Örökkévaló részéről, azért hogy fenntartsa szavát, melyet szólt az Örökkévaló a Sílóbeli Achíja által Járobeámhöz, Nebát fiához. 16 Midőn láitta egész Izraél, hogy nem hallgatott rájuk a király, választ adott a nép a királynak, mondván: Mi részünk van Dávidban? Nincs örökségünk Jisáj fiában! Sátraidhoz, Izraél! Most nézz házad után, Dávid! És elment Izraél a sátraihoz. 17 A Jehúda városaiban lakó Izraél fiai – azok fölött király volt Rechabeám. 18 Küldte Rechabeám király Adórámot, aki a robot fölött volt, és meghajigálta őt kővel egész Izraél, úgy hogy meghalt; Rechabeám király pedig erőkönödtött, hogy kocsira szálljon, hogy megfutamodjék Jeruzsálemben. 19 Így pártolt el Izraél Dávid

házától mind e mai napig. 20 És volt, midőn hallotta egész Izraél, hogy visszatért Járobeám, küldtek és hivatták őt a községhöz és királytá tettek őt egész Izraél fölé; nem volt Dávid háza pártján más, mint Jehúda törzse egyedül. 21 Megérkezett Rechabeám, Jeruzsálemben ment és egybegyűjtötte Jehúda egész házát éa Benjámin törzsét, száznyolc vanezer válogatott harcost, hogy harcoljanak Izraél házával, hogy visszaszerezze az uralmat Rechabeámnak, Salamon fiának. 22 És lett Isten igéje Semjához, az Isten emberéhez, mondván: 23 Szólj Rechabeámhöz, Salamon fiához, Jehúda királyához, meg Jehúda egész házához és Benjaminhoz s a többi néphez, mondván: 24 így szól az Örökkévaló: ne vonuljatok föl és ne harcoljatok testvéreitekkel, Izraél fiaival, térijetek vissza ki-ki házához, mert én tőlem történt ez a dolog! Midőn hallották az Örökkévaló igéjét, visszatértek s elmentek az Örökkévaló igéje szerint. 25 Fölépítette Járobeám Sekhémét Efraim hegységében és lakott benne; kiment onnan és fölépítette Penuélt. 26 És mondta Járobeám a szívében: Most majd visszatér az uralom Dávid házához: 27 ha fölmegy e nép, hogy áldozatokat készítsen az Örökkévaló házában Jeruzsálemben, akkor visszatér e nép szíve urukhoz Rechabeámhöz, Jehúda királyához, megölnek engem és visszatérnek Rechabeámhöz, Jehúda királyához. 28 Tanácsot tartott tehát a király és készített két arany borjút. Így szólt hozzájuk: Elég volt nektek Jeruzsálemben fölmenni; itt az istened, Izraél, a ki fölhözött téged Egyiptom országából! 29 És elhelyezte az egyiket Bét-Élben, a másikat pedig Dánba adta. 30 És vétekkel lett e dolog; és eljárt a nép az egyik elő Dánig. 31 És készítette a magaslatok házát és papokká tett a nép minden részéből olyanokat, kik nem voltak Lévi fiai közül. 32 Erre tartott Járobeám ünnepet a nyolcadik hónapban, a hónap tizenötödik napján, azon ünnep szerint, mely Jehúdában volt, és fölment az oltárra; így tett Bét-Élben, áldozván a borjuknak, melyeket készített; ki is rendelte Bét-Élben a magaslatok papjait, kiket azokká tett. 33 Fölment az oltárra, melyet Bét-Élben készített, a nyolcadik hónap tizenötödik napján, abban a hónapban, melyet a maga szívából koholt. Ünnepet tartott Izraél fiai számára és fölment az oltárra, hogy füstölgötessen;

13 de íme egy Isten embere jött Jehúdából az Örökkévaló igéjével Bét-Élbe, s Járobeám épen az oltáron állt, hogy füstölgötessen. 2 És kiáltott az oltár felé az Örökkévaló igéjével s mondta: Oltár, oltár, így szól az Örökkévaló: íme, egy fia születik Dávid házának, Jósíjahú lesz a neve; az levágia rajtad a magaslatok papjait, kik rajtad füstölgötetnek, és embercsontokat égetnek el rajtad. 3 Adott is az napon csodajelt, mondván: Ez a csodajel, hogy az Örökkévaló szólt; íme az oltár meghasad és kiömlik a hamu, mely rajta van. 4 És volt, amint hallotta a király az Isten emberének igéjét, melyet kiáltott az oltár felé Bét-Élben, kinyújtotta Járobeám a kezét az oltárról, mondván: Fogjátok meg! Erre elaszott a keze, melyet kinyújtott ellene és nem tudta visszavonni magához. 5 Az oltár pedig meghasadt és kiomlott a hamu az oltárról, azon csodajel szerint, melyet adott az Isten embere az Örökkévaló igéjével. 6 Ekkor megszólalt a király és szólt az Isten emberéhez: Könöörögj, kérlek, az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez és imádkozzál érettem, hogy kezem visszahajolhasson hozzám. És könyörgött az Isten

embere az Örökkévalóhoz, és visszahajolt a király keze ő hozzá, és lett, mint annakelőtte. 7 Ekkor szolt a király az Isten emberéhez: Jer velem a házba és étkézzél, hadd adok neked ajándékot. 8 Szolt az Isten embere a királyhoz: Ha nekem addod házadnak a felét, nem mennék el veled; nem ia eszem kenyereset és nem iszom vizet ezen a helyen. 9 Mert így parancsolták nekem az Örökkévaló igéjével, mondván: ne egyél kenyereset és ne igyál vizet, és ne térij vissza azon az úton, melyen mentél. 10 Elment tehát más úton, és nem tért vissza azon az úton, melyen jött Béth Élbe. 11 Egy öreg próféta lakott azonban Béth Élben. Ennek jött a fia és elbeszélte neki mind a cselekedetet, melyet cselekedett az Isten embere e napon Béth Élben; a szavakat is, melyeket szolt a királyhoz, elbeszélték atyujnak. 12 Erre szolt hozzájuk atyuk: Melyik úton ment el? Fiai pedig látták az utat, melyen elment az Isten embere, aki Jehúdából jött. 13 És mondta fiainak: Nyergeljétek föl nekem a szamarat! Fölnyergelték neki a szamarát és ráült. 14 Utána ment az Isten emberének és találta őt, amint ült egy tölgyfa alatt; szolt hozzá: Te vagy-e az Isten embere, aki Jehúdából jötté? Mondta: Én. 15 És szolt hozzá: Jer velem a házba és egyél kenyereset! 16 Mondta: Nem térhettek vissza veled és nem mehetek be veled; nem is eszem kenyereset és nem iszom vizet veled ezen a helyen. 17 Mert az a szó lett hozzáam az Örökkévaló igéjével: ne egyél kenyereset és ne igyál vizet ottan, ne térij vissza azon az úton menve, melyen mentél. 18 Erre mondta neki: Én is próféta vagyok, mint te és egy angyal szolt hozzáam az Örökkévaló igéjével, mondván: hozd őt vissza magaddal a házadba, hogy egyék kenyereset és igyék vizet. – Hazudott neki. – 19 Tehát visszatért vele és evett kenyeret a házában és ivott vizet. 20 Ók épen az asztalnál ültek – és lett az Örökkévaló igéje a prófétához, aki őt visszahozta; 21 és kiáltott az Isten emberének, ki Jehúdából jött, mondván: Így szól az Örökkévaló: mivelhogy engedetlen voltál az Örökkévaló parancsa iránt és nem őrizted meg a parancsolatot, melyet az Örökkévaló, a te Istened neked parancsolt, 22 hanem visszatértél és etté kenyereset és ittál vizet azon helyen, melyről szolt hozzád: ne egyél kenyereset és ne igyál vizet – nem jut a te hullád ősei sírjába. 23 És volt, miután evett kenyereset és miután ivott, fölnyergelték neki a szamarat, annak a prófétának, akit visszahozott. 24 Elment, éa találta őt az úton egy oroszlán és megölte; és volt a hullája odavetve az úton, a szamár pedig mellette állt, az oroszlán is a hullá mellett állott. 25 És íme, arra mentek emberek, és látták a hullát odavetve az úton, meg az oroszlánt a hullá mellett állva, bementek és elmondták a városban, melyben az öreg próféta lakott. 26 Midőn hallotta a próféta, ki őt visszahozta az útról, mondta: Az Isten embere az, aki engedetlen volt az Örökkévaló parancsa iránt; adta őt tehát az Örökkévaló az oroszlánnak, úgy hogy összetörte és megölte őt, az Örökkévaló igéje szerint, melyet szolt róla. 27 Erre szolt fiaihoz, mondván: Nyergeljétek föl nekem a szamarat. És fölnyergelték. 28 Elment és találta a hulláját odavetve az úton, a szamár pedig meg az oroszlán álltak a hullá mellett; nem ette meg az oroszlán a hullát és nem törte össze a szamarat. 29 Ekkor fölemele a próféta az Isten emberének hulláját, rátette a számára és visszavitte; és ment az öreg prófétának a városába, hogy gyászt tartson és hogy

eltemesse. 30 Letette hulláját a saját sírjába; és gyászt tartottak fölötte: Jaj, testvérem! 31 És volt, miután eltemette, szolt fiaihoz, mondván: Mikor meghalok, temessetek engem abba a sírba, melyben az Isten embere van temetve; az ő csontjai mellé tegyétek az én csontjaimat. 32 Mert be fog következni azon szó, melyet hirdetett az Örökkévaló igéjével a Béth Élben levő oltár fölől és a Sómorrón városaiban levő magaslatok házai felől. 33 E dolog után nem tért meg Járobeám gonosz útjáról; újból rendelt magaslatoknak való papokat a nép minden részéből; akinek kedve volt, annak megtöltötte a kezét, hogy magaslat papjává legyen. 34 És Járobeám házának vétkévé lett e dolog, a föld színéről való kiirtásra és megsemmisítésre.

14 Azon időben megbetegedett Abija, Járobeám fia. 2 És mondtá Járobeám a feleségének: Kelj föl, kérlek, másítsd el ruhádat, hogy meg ne tudják, hogy te vagy Járobeám felesége; menj Sílóba, íme ott van Achija próféta – ő szolt felőlem, hogy király leszek e nép fölött. 3 Végy kezdebe tíz kenyereset, pogácsákat is és egy korsó mézet és menj oda hozzá; ő majd megmondja neked, mi lesz a fiúval. 4 Így is tett Járobeám felesége; fölkelt, elment Sílóba és bement Achija házába. Achija pedig nem bírt látni, mert szemei merev voltak vénsége miatt. 5 Az Örökkévaló pedig szolt vala Achijáhúhoz: Íme, Járobeám felesége előjő, hogy kérdezzen valamit tőled fia felől, mert beteg; így meg így beszélj hozzá. Lesz pedig, midőn eljön, másnak tetteti magát. 6 Volt tehát, amint Achijáhú hallotta lábainak neszét, amint bejött az ajtón, mondta: Jőj be, Járobeám felesége, minek is tettetted magadat másnak, pedig én kemény dologgal vagyok küldve hozzád. 7 Menj, mondjad Járobeámnak: így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: mivelhogy kiemeltek a nép közül és fejedelemmé tettek Izrael népem fölé, 8 és elszakítottam az uralmat Dávid házától és neked adtam, de nem voltál olyan mint Dávid szolgám, aki megőrizte parancsolataimat és aki járt utánam egész szívével, csak azt téve, ami helyes szemeiben; 9 hanem rosszabbul cselekedtél mindazoknál, kik előttem voltak, mentél és készítettél magadnak más isteneket és öntött képeket az én bosszantásomra, míg engem hárad mögöt vettettem: 10 azért, íme én veszedelmet hozok Járobeám házára és kiirtok Járobeám házból falra vezelőt, elzárhat és magára hagyottat Izraelben és kitakarítók Járobeám háza után, amint kitakarítják a ganéjt, míg vége van. 11 A kije meghal Járobeámnak a városban, azt megeszik a kutyák s aki meghal a mezőn, azt megeszik az ég madarai – mert az Örökkévaló szolt. 12 Te pedig kelj föl, menj haza; mihelyt lábad a városba ér, meghal a gyermek. 13 És gyászt tart fölötte egész Izrael, éa eltemeti őt, mert egyedül ez jut sírba Járobeámtól, mivel találtatott rajta valami, ami jó az Örökkévaló, Izrael Istene előtt, Járobeám házában. 14 És majd támaszt magának az Örökkévaló királyt Izrael fölött, aki kiírja Járobeám házát ama napon – de már mi lesz akkor! 15 Megveri az Örökkévaló Izraélt – amint inog a nádszál a vízben és kitípí Izraélt e jö földről, melyet őseiknek adott és elszórja őket a folyamon túlra, mivelhogy asérákat készítették, bosszantva az Örökkévalót. 16 És majd odaadja Izraélt, Járobeám vétkei miatt, melyekkel vétkezett és vétkezésre indította Izraélt. 17 Erre fölkelt Járobeám

felesége, ment és Tircába ért; ö éppen bement a ház küszöbén, és a gyermek meghalt. **18** Eltemették őt és gyászt tartott fölötté egész Izraél, az Örökkelvaló szava szerint, melyet szolt az ő szolgája, Achijáhú próféta által. **19** Járobeámnak egyéb dolgai pedig, ahogy harcolt és ahogy uralkodott, íme meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. **20** Az idő pedig, mely alatt király volt Járobeám: huszonkét év; és feküdt ősei mellé és király lett helyette fia Nádáb. **21** Rechabeám, Salamon fia pedig király volt Jehúdában. Negyvenegy éves volt Rechabeám, mikor király lett és tizenhét évig uralkodott Jeruzsálemben, azon városban, melyet kiválasztott az Örökkelvaló, hogy odahelyezze nevét, mind az Izraél törzsei közül; és anyjának neve az ammóni Náama. **22** És tette Jehúda azt, ami rossz az Örökkelvaló szemeiben és ingerelték őt jobban mindannál, amit őseik tettek, vétkeikkel, amelyekkel vétkeztek. **23** Épitettek maguknak ők is magaslatokat, oszlopokat és asérákat minden magas dombon és minden zöldelő fa alatt. **24** Még szentelt férfi is volt az országban; cselekedtek mindenazon népek utálatai szerint, melyeket előzött az Örökkelvaló Izraél fiai elől. **25** És volt Rechabeám király ötödik évében, felvonult Sisák, Egyiptom királya Jeruzsálem ellen; **26** elvette az Örökkelvaló házának kincseit és a király házáinak kincseit, minden elvette; elvette minden arany pajzsokat is, melyeket Salamon készített. **27** Ekkor készített Rechabeám király rézpajzsokat helyettük és rábítza a futárok tisztjeire, akik őt álltak a király házáinak bejáratán, **28** És volt, valahányszor a király az Örökkelvaló házába ment, vitték azokat a futárok és visszatettek a futárok szobájába. **29** Rechabeám egyéb dolgai pedig és minden, amit cselekedett, hiszen meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. **30** És háború volt Rechabeám és Járobeám között minden időben. **31** És feküdt Rechabeám ősei mellé és eltemették ősei mellett Dávid városában; anyjának neve pedig az ammóni Náama. És király lett helyette fia, Abíjám.

15 Járobeám királynak, Nebát fiának tizennyolcadik évében király lett Abíjám Jehúda fölött. **2** Háróm évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve Máakha, Abísálóm leánya. **3** És járt atyjának mindenazon vétkeiben, melyeket ő előtte elkövetett, és szíve nem volt tökéletes az Örökkelvaló, az ő Istenére iránt, mint ősnének, Dávidnak szíve. **4** Mert Dávid kedvénél adott neki az Örökkelvaló; az ő Istené, mécsest Jeruzsálemben, támasztván ő utána fiát és fönnátrtván Jeruzsálemet; **5** mivel Dávid tette azt, ami helyes az Örökkelvaló szemeiben és nem tért el mindenattól, amit neki parancsolt, élete minden napjaiban, kivéve a chittita Úrija dolgában. **6** És háború volt Rechabeám és Járobeám között élete minden napjaiban: **7** Abíjámnak egyéb dolgai pedig és minden, mit cselekedett, hiszen meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. És háború volt Abíjám és Járobeám között. **8** És feküdt Abíjám ősei mellé éa eltemették őt Dávid városában. Király lett helyette fia, Ásza. **9** Járobeámnak, Izraél királyának húszadik évében király lett Ásza Jehúda fölött; **10** negyvenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Máakha, Abísálóm leánya. **11** És tette Ásza azt, ami helyes az Örökkelvaló szemeiben, úgy mint őse, Dávid. **12** Elmozdította a szentelt férfiakat az országból és

eltávolította minden a bálványokat, melyeket készítettek ősei. **13** Anyját, Máakhát is eltávolította, hogy ne legyen uralkodónő, mivel förtelmes képet készített az aséra számára; kivágta Ásza a förtelmes képet és elégette a Kidrón völgyében. **14** De a magaslatok nem szűntek meg; csak hogyan tökéletes volt Ászának szíve az Örökkelvalóhoz minden napjaiban. **15** És bevitte atyjának szentségeit és a maga szentségeit az Örökkelvaló házába: ezüstöt, aranyat és edényeket. **16** És háború volt Ásza éa Báesa, Izraél királya között minden napjaiban. **17** Fölvonult Báesa, Izraél királya Jehúda ellen és építette Rámát, hogy ne engedjen senkit ki- és bemenni Ásza, Jehúda királyának részéről. **18** Akkor vette Ásza minden az ezüstöt és aranyat, ami megmaradt az Örökkelvaló házának kincseiből és a király házáinak kincseit, szolgáinak kezébe adta, és elküldte őket Ásza király Ben-Hadához, Tabrimmón fiához, Chezjón fiához, Arám királyához, aki Damaszkuszbán székelt, mondván: **19** Szövetség van köztem és közted, atyám és atyád között; íme küldtem neked ajándékot, ezüstöt és aranyat; menj, bontsd föl szövetségedet Báésával, Izraél királyával, hogy elvonuljon tölem. **20** Hallgatott Ben-Hadad Ásza királyra, elküldte az ő hadvezéreit Izraél városai ellen és megverte Ijjánt, Dánt, Abél-Bét-Máakhát, meg az egész Kinnerót Naftáli egész földjével együtt. **21** És volt, midőn meghallotta Báesa, fölhagyott Ráma építésével és maradt Tircában. **22** Ásza király pedig összehívta egész Jehúdát, senki sem volt fölmentve, és elhordták Ráma köveit és fáit, melyekkel épített volt Báesa; és építette azokból Ásza király a Benjáminbeli Gébát és Micpát. **23** Ászának minden az egyéb dolgai pedig, minden hóstette és minden, amit cselekedett, meg a városok, melyeket épített, hiszen meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. Csak vénsége idejében megbetegegett a lábaira. **24** És feküdt Ásza ősei mellé és eltemették ősei mellé, ősnének, Dávidnak városában. És király lett helyette fia, Jehósáfát. **25** Nádáb, Járobeám fia pedig király lett Izraél fölött Ászának, Jehúda királyának második évében és uralkodott Izraél fölött két évig. **26** És tette azt, ami rossz az Örökkelvaló szemeiben és járt atyának útja szerint és vétke szerint, mellyel vétkezésre indította Izraélt. **27** De összeesküdött ellene Báesa, Achíja fia, Jisszákhar házából, éa megverte őt Báesa Gibbetónban, mely a filiszteusoké volt; Nádáb és egész Izraél éppen ostromolták Gibbetót. **28** Megölte őt Báesa Ászának, Jehúda királyának harmadik évében és király lett helyette. **29** És volt, mikor király lett, megölte Járobeám egész házát, nem hagyott meg egy lelke sem Járobeámtól, míg meg nem semmisítette; az Örökkelvaló szava szerint, melyet szolt az ő szolgája, a Sílóbeli Achíja által: **30** Járobeám vétke miatt, melyekkel vétkezett és melyekkel vétkezésre indította Izraélt, bosszantásáért, mellyel bosszantotta az Örökkelvaló, Izraél Istenét. **31** Nádáb egyéb dolgai pedig és minden, amit cselekedett, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. **32** És háború volt Ásza és Báesa Izraél királya között minden napjaiban. **33** Ászának, Jehúda királyának harmadik évében király lett Báesa, Achíja fia egész Izraél fölött, Tircában, huszonnegy évig. **34** És tette azt, ami rossz az Örökkelvaló szemeiben és járt Járobeám útja szerint és vétke szerint, mellyel vétkezésre indította Izraélt.

16

És lett az Örökkévaló igéje Jéhúhoz, Chanáni fiához, Báesa felől, mondván: 2 Mivelhogy fölemeletlek a porból és fejedelemmét tettek Izraél népem fölé, de te jártál Járobeámnak útja szerint és vétkezésre indítottad Izraél népemet, hogy bosszantsanak engem vétkekkel: 3 íme én kitakarítok Báesa után és háza után éa olyanná teszem házadat, mint Járobeám, Nebát fiának házát; 4 akije meghal Báesának a városban, azt megeszik a kutyák és akije meghal a mezőn, azt megeszik az ég madarai. 5 Báesa egyéb dolgai pedig és amit cselekedett és hóstettei, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 6 És feküdt Báesa ósei mellé és eltemették Tircában. És király lett helyette fia, Éla. 7 Jéhú, Chanáni fia, a próféta által is lett az Örökkévaló igéje Báesa ellen és háza ellen, minden rossz miatt, amit tett az Örökkévaló szemében, bosszantván őt kezeinek tettével, hogy majd úgy jár, mint Járobeám háza és még azért, hogy azt megölte. 8 Ászának, Jehúda királyának huszonhatodik évében király lett Éla, Báesa fia, Izraél fölött Tircában, két évig. 9 És összeesküdött ellene Zimri, az ő szolgája, a szekérhad felének a vezére, mikor ő Tircában részegre itta magát, Arcának házában, aki Tircában a ház fölött volt. 10 Bement ugyanis Zimri, leütötte és megölte őt, Ászának, Jehúda királyának huszonhetedik évében, és király lett helyette. 11 És volt, mikor király lett, amint trónján ült, megölte Báesának egész házát, nem hagyott meg belőle falra vizelőt, meg rokonait és barátjait. 12 Így megsemmisítette Zimri Báesa ellen Jéhú próféta által; 13 Báesának mind a vétkeiért és fiának, Élának vétkeiért, melyekkel vétkeztek és melyekkel vétkezésre indították Izraélit, hogy bosszantsák az Örökkévalót, Izraél Istent hiábavalóságaikkal. 14 Élának egyéb dolgai pedig és minden, amit cselekedett, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 15 Ászának, Jehúda királyának huszonhetedik évében király lett Zimri, hét napig Tircában; a nép épen akkor táborozott Gibbetón ellen, mely a filiszteusoké volt. 16 És hallotta a táborozó nép, hogy összeesküdött Zimri és meg is ölte a királyt; akkor királytájára tette egész Izraél ama napon a táborban Omrí hadvezért Izraél fölét. 17 És elvonult Omrí és egész Izraél ő vele Gibbetón alól és ostrom alá vették Tircát. 18 És volt, amint láttá Zimri, hogy elfoglaltatott a város, bement a király házának várába, magára gyújtotta a király házát tüzzel és meghalt. 19 Vétkeiért, melyekkel vétkezett, cselekedéven azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, járván Járobeám útja szerint és vétke szerint, melyet elkövetett, hogy vétkezésre indította Izraélit. 20 Zimrének egyéb dolgai pedig és összeesküvése, mellyel összeesküdött, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 21 Akkor kétfélé oszloott Izraél népe: a nép egyik fele Tibnínek, Gínát fiának pártján volt, hogy királyá tegye, a másik fele pedig Omrí pártján. 22 De erősebb volt az Omrí pártján levő nép a Tibní, Gínát fiának pártján levő népnél; meghalt Tibní éa király lett Omrí. 23 Ászának, Jehúda királyának harmincgyedik évében király lett Omrí Izraél fölött, tizenkét évig; Tircában uralkodott hat évig. 24 És megvette a Sómrón heyet Sémertől két kikkár ezüstért; beépítette e heyet és elnevezte a várost, melyet épített, Sémernek, a hegynak nevéről, Sómrónak. 25 És cselekedte Omrí azt, ami

rossz az Örökkévaló szemeiben és rosszabbul cselekedett mindenoknál, kik előtte voltak; 26 és járt Járobeámnak, Nebát fiának minden útja szerint és vétké szerint, mellyel vétkezésre indította Izraélit, hogy bosszantsák az Örökkévalót, Izraél Istent, hiábavalóságaikkal. 27 Omrínak egyéb dolgai pedig, amiket cselekedett és hóstettei, melyeket végzett, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 28 És feküdt Omrí ósei mellé és eltemették Sómrónban; és király lett utána fia, Acháb. 29 Acháb, Omrí fia pedig király lett Izraél fölött, Ászának, Jehúda királyának harmincnyolcadik évében; és uralkodott Acháb, Omrí fia Izraél fölött Sómrónban huszonkét évig. 30 És tette Acháb, Omrí fia azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, inkább mindenoknál, kik előtte voltak. 31 És mintha csekélyseg lett volna neki járnia Járobeámnak, Nebát fiának vétkei szerint, feleségül vette Izébelt, Etbáalnak, a Cídónbeliek királyának leányát s ment és szolgálta a Báalt és leborult előtte. 32 És oltárt állított föl a Báalnak, a Báal házában, melyet épített Sómrónban. 33 És készítette Acháb az aserát; többet is tett Acháb arra, hogy bosszantsa az Örökkévalót, Izraél Istent, inkább minden az Izraél királyainál, kik előtte voltak. 34 Az ő napjaiban építette föl a Bét-Ébeli Chíél Jerichót; Abírámmal, elsőszülöttjével, rakta le alapját, Szegúbbal, legifjabbikjával pedig állította föl kapuit, az Örökkévalónak szava szerint, melyet szólt Józsua, Nún fia által.

17

És szólt a Tiabébeli Élijáhú, Gileád lakosai közül, Achábhoz: Él az Örökkévaló, Izraél Istene, aki előtt álltamm, nem lesz ez években sem harmat, sem eső, haucsak nem igém szerint. 2 És lett hozzája az Örökkévaló igéje, mondván: 3 Menj el innen, fordulj keletnek és rejtőzzél el a Kerít patakjánál, mely a Jordán felől van. 4 És lészen, a patakból fogsz inni, a hollóknak pedig megparancsoltam, hogy ott téged tápláljanak. 5 Elment és tett az Örökkévaló igéje szerint; elment és letelepedett a Kerít patakjánál, a mely a Jordán felől van. 6 A hollók pedig vittek neki kenyeres étát reggel, meg kenyeres és húszt este, és a patakhól ivott. 7 És volt napok multán, kiszáradt a patak, mert nem volt eső az országban. 8 Ekkor lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 9 Kelj föl, menj Cárefátba, mely Cídóné, és maradj ott: íme megparancsoltam ott egy özvegyasszonynak, hogy téged tápláljon. 10 Fölkelt és elment Cárefátba s midőn a város bejáratához ért, íme egy özvegy asszony ott fát szedegégett; megszólította és mondta: Hozz nekem, kérlek, az edényben egy kis vizet, hogy igynam. 11 Elment, hogy hozza; akkor szólította és mondta: Hozz nekem, kérlek, kezedben egy darab kenyerset. 12 Mondta: Él az Örökkévaló, a te Istened, nincsen nekem süteményem, hanem csak egy maroknyi liszt van a vékámban és egy kevés olaj a korsóban; s íme szedegétek két darab fát, hogy lemenjenek és elkészítsem a magam és fiám számára, majd megessük és meghalunk. 13 Erre szólt hozzá Élijáhú: Ne félj, menj be, tégy szavad szerint, csakhogy előbb készíts abból számomra egy kis süteményt és hozd ki nekem; a magad és fiad számára készíts utóbb. 14 Mert így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: A lisztes véka nem fogy ki és az olajas korsó nem apad meg mindaddig, míg az Örökkévaló esőt nem ad a föld színére. 15 Mert tehát és tett Élijáhú szava szerint és

evett ő is, amaz is és háza is jó ideig. 16 A lisztes véka nem fogott ki s az olajos korsó nem apadt meg az Örökkévaló szava szerint, melyet szolt Elíjáhú által. 17 És volt e dolgok után, beteg lett a nőnek, a ház asszonyának fia; igen súlyos volt a betegsége, úgy, hogy nem maradt benne lélek. 18 Ekkor szolt Elíjáhúhoz: Mi közöm hozzád, Isten embere? Azért jöttél hozzáam, hogy emlékezetembe hozzád bűnömet és megöljed fiamat? 19 Szolt hozzá: Add ide a fiadat! Elvette az öleből, fölvitte az emeleti szobába, ahol ő lakott és ágyára fektette. 20 És kiáltott az Örökkévalóhoz és mondta: Örökkévaló, én Istenem, vajon az özveggel is, kinél tartózkodom, rosszul bírász, megölvén a fiát? 21 Ekkor háromszor rányújtózkodott a gyermekre, kiáltott az Örökkévalóhoz és mondta: Örökkévaló, én Istenem, térjen vissza, kérlek, e gyermek lelke ő beléje! 22 És hallgatott az Örökkévaló Elíjáhú szavára; viaszatért a gyermek lelke ő beléje és fölledt. 23 Ekkor vette Elíjáhú a gyermeket, levitte az emeletről a házba és átadta anyjának; mondta Elíjáhú: Lásd, él a te fiad! 24 Erre az asszony így szolt Elíjáhúhoz: Most már tudom, hogy Isten embere vagy és az Örökkévaló igéje a szádban igazság.

18 Volt sok idő múlva, lett az Örökkévaló igéje Elíjáhúhoz a harmadik évben, mondván: Menj, mutatkozzál Achábnak, hadd adok esőt a föld színére. 2 Ment tehát Elíjáhú, hogy mutatkozzék Achábnak; az éhség pedig erős volt Sómórónban. 3 És szólította Acháb Óbadjahút, ki a ház fölött volt – Óbadjahú pedig nagyon félte az Örökkévalót; 4 és történt, mikor kiirtotta Izébel az Örökkévaló prófétáit, vett Obadjáhú száz prófétát és elrejtette őket, ötven embert egy – egy barlangban és ellatta őket kenyérrel és vízzel – 5 és szolt Acháb Óbadjahúhoz: Menj az országban mind a forrásokhoz és mind a patakokhoz, hátha találunk valami füvet, hogy életben tartsunk lovat és ösvért és ki ne fogyunk a baromból. 6 És fölösztották maguk közt az országot, hogy bejárják; Acháb ment az egyik úton egyedül, és Óbadjahú ment a másik úton egyedül. 7 Midón Óbadjahú az útban volt, íme elejébe jött Elíjáhú; reáismert, arca vetette magát és mondta: Te vagy-e az, uram Elíjáhú? 8 Mondta neki: Én vagyok! Menj, mondjad uradnak: itt van Elíjáhú! 9 És mondta: Mit vétem, hogy Acháb kezébe akarod adni szolgádat, hogy megöljön engem? 10 Él az Örökkévaló, a te Istened, nincsen nemzet és királyság, ahova nem küldött volna uram, hogy téged keressen, de azt mondta: nincs itt, akkor megeskette azt a királyságot és nemzetet arra, hogy csakugyan nem találnak téged. 11 És most te azt mondod: menj, mondjad uradnak, itt van Elíjáhú! 12 És lészen, én majd elmegyek tőled, s az Örökkévaló szelleme elvisz téged, nem tudom hová, én meg odamegyek, hogy tudtára adjam Achábnak a hírt, de ő nem talál téged és megöl engem – pedig szolgád fél a Örökkévalót ifjúkoromtól fogva. 13 Hiszen tudtára adták uramnak azt, amit tettem, mikor Izébel megölte az Örökkévaló prófétáit? Elrejtettem az Örökkévaló prófétái közül száz embert, ötven ötven embert egy barlangban és elláttam őket kenyérrel és vízzel. 14 És most te azt mondod: menj, mondjad uradnak: itt van Elíjáhú, hogy megöljön! 15 Mondta Elíjáhú: Él az Örökkévaló, a seregek ura, ki előtt én álltam, bizony ma mutatkozom neki. 16 Ment

tehát Óbadjahú Acháb elejébe és tudtára adta neki; erre elment Acháb Elíjáhú elejébe. 17 És volt, amint meglátta Acháb Elíjáhút, így szolt hozzá Acháb: Te vagy-e az, Izraél megzavarója? 18 Mondta: Nem én zavartam meg Izraélt, hanem te és atyád háza azzal, hogy elhagytátok az Örökkévaló parancsolatait és jártál a Bárok után. 19 Most pedig küldj el, gyűjtsd hozzáam egész Izraélt a Karmel hegycsúcsára, meg Bálá prorfétáit, négy százötvenet és az Aséra prorfétáit, négy százat, az Izébel asztalánál evőket. 20 Ekkor küldött Acháb minden Izraél fiához, és a Karmel hegycsúcsára gyűjtötte a prorfétákat. 21 Odalépett Elíjáhú az egész néphez és mondta: Meddig akartok ti ugrálni két ágon? Ha az Örökkévaló az Isten, járjatok ő utána, ha pedig a Bál, járjatok ő utána! De nem felelt neki a nép semmit. 22 Ekkor szolt Elíjáhú a néphez: Én egyedül maradtam meg prorfétául az Örökkévalónak, a Bál prorfétái pedig négy százötvenen vannak. 23 Adjának nekünk két tulapot, válasszák ők maguknak az egyik tulapot, darabolják el őt tegyük a fára, de tüzet ne tegyenek alája; én meg elkészíttem a másik tulapot, ráteszem a fára, de tüzet nem teszek alája. 24 Akkor szólításokat a ti istenteknek nevét, én pedig szólítom az Örökkévaló nevét; és lészen, amely isten tűzben felel, az az Isten! Erre felelt az egész nép és mondta: Jól van így! 25 És mondta Elíjáhú a Bál prorfétáinak: Válasszátok magatoknak az egyik tulapot és készítsétek el előbb ti, mert ti vagytok többen; szólításokat istenteknek nevét, de tüzet ne tegyetek alá. 26 Vették tehát a tulapot, melyet adtak nekik, elkészítették azt és szólították a Bál nevét reggelről délig, mondván: Oh Bál, hallgass meg minket! De se szó, se válasz. Ekkor ugrányoztak az oltárra, melyet készítettek. 27 És volt déltájt, kicsúfolta őket Elíjáhú és mondta: Kiáltatok fennhangon, mert isten ő, talán beszélni valójába, talán akadálya van, talán útja van; hátha alszik, majd fölébred! 28 Erre kiáltottak fennhangon és megvagdálták magukat szokásuk szerint kardokkal éa lándzsákkal, míg vér omlokkal el rajtuk. 29 És volt, mikor elmúlt a déli, prorfétáztak a lisztáldozat bemutatása idejéig; de se hang, se válasz, se figyelem. 30 Ekkor mondta Elíjáhú az egész népnek: Lépjek ide hozzá! És odalépett hozzá az egész nép; és helyreállította az Örökkévalónak lerombolt oltárát. 31 Vett Elíjáhú tizenkötöket – Jákób fiai törzseinek száma szerint, akihez volt az Örökkévaló igéje, mondván: Izraél legyen a neved – 32 oltárt épített a kövekből az Örökkévaló nevére és az oltár körül csinált mintegy két mértéknyi vétőmagnak helyét. 33 Elrendezte a fát, szétdarabolta a tulapot és rátepte a fára. 34 És mondta: Töltsetek meg négy vödröt vízzel és öntsétek az égő áldozatra és a fára. Mondta: tegyétek másodszer. És tették másodszer. Mondta: tegyétek harmadszer. És tették harmadszer. 35 És folyt a víz az oltár körül; és az árkot is megtöltötte vízzel. 36 És volt a lisztáldozat bemutatása idejében, odalépett Elíjáhú prorféta és mondta: Oh Örökkévaló, Ábrahám, Izsák és Izraél Istene, ma tudassék meg, hogy te vagy Isten Izraélbén és hogy én vagyok a szolgád és hogy a te igéd szerint cselekedtem minden dolgomat. 37 Hallgass meg engem, Örökkévaló, hallgass meg engem, hogy megtudja a nép, hogy te, Örökkévaló, vagy az Isten; hiszen te engedted hátra fordulni szívüket. 38 Erre lehullott tűz az Örökkévalótól és megemészette az égőáldozatot és a fát, meg a köveket és a földet; az árokban levő vizet pedig

fölyaltya. 39 Látta az egész nép, arcukra vetették magukat és mondtaik: Az Örökkévaló az Isten, az Örökkévaló az Isten! 40 Ekkor mondta nekik Élijáhú: Fogjátok meg a Báal prófétáit, senki se meneküljön közülök! És megfogták őket. És levitte őket Élijáhú a Kísón patakhoz és levágta ott őket. 41 És mondta Élijáhú Achábnak: Menj föl, egyél és igyál, mert hallom már az eső zúgását. 42 Fölment tehát Acháb, hogy egyék és igyék; Élijáhú pedig fölment a Karmel csúcsára, lehajolt a földre és térdei közé tette az arcát. 43 És szolt a legényéhez: Menj csak föl, tekints a tenger felé! Fölment, odatekintett és mondta: Nincsen semmi! Mondta: Menj vissza, hétszer. 44 Volt pedig hetedízben, mondta: Íme, kis felhő, akkora mint egy embernek tenyere, száll föl a tengerből. Mondta: Menj föl, szólj Achabhoz: fogass be és menj le, hogy vissza ne tartson az eső! 45 És volt még ide meg oda fordult, az ég már is besötétült felhőktől és széltől, éa volt nagy eső. Szekérre ült Acháb és elment Jizreélbe. 46 Az Örökkévaló keze pedig volt Élijáhún: felövezte a derekát és futott Acháb előtt egészen Jizreél felé.

19 Elmondta Acháb Ízébelnek mindazt, amit Élijáhú cselekedett, meg minden, ahogyan megölte minden a prófétákat karddal. 2 Ekkor követet küldött Ízébel Élijáhúhoz, mondván: Úgy tegyenek velem az istenek és úgy folytassák, bizony holnap ilyenkor olyanná teszem életedet, mint amazok bármelyikének életét. 3 Midőn ezt látta, fölkelt, elment élete kedvéért éa eljutott a Jehúdabeli Beér-Sébába és ott hagyta legényét. 4 Ő pedig ment a pusztában egy napnyi úton, odaért és leült egy rekettyebokor alá; halált kívánt a lelkének éa mondta: Elég, most, oh Örökkévaló, vedd el el kemem, mert nem vagyok én jobb az őseimnél. 5 Ekkor lefeküdt és elaludt egy rekettyebokor alatt; s íme megérintette egy angyal és mondta neki: Kelj föl, egyél! 6 Föltekintett és íme, feje mellett egy parázson sült lepény és egy korsó víz. Evett tehát és ivott és újra lefeküdt. 7 Másodszor is visszajött az Örökkévaló angyala, megérintette és mondta: Kelj föl, egyél, mert túlságos nagy utad lesz. 8 Fölkelt tehát, evett és ivott, és ment amaz evés erejével negyven nap és negyven éjjel, az Isten hegycig, a Chóróbiig. 9 Ott bement a barlangba és meghált ott; és íme, az Örökkévaló igéje lett hozzá és mondta neki: Mi dolgod itt, Élijáhú? 10 Mondta: Buzgólkodva buzgólkodtam az Örökkévalóért, a seregek Istenéért, mert elhagyták szövetségedet Izraél fiai, oltáraidat lerombolták és prófétáidat megölték a karddal; én egyedül maradtam meg, de életemre törték, hogy elvegyék. 11 És mondta: Menj ki, állj a hegyen az Örökkévaló előtt! És íme az Örökkévaló arra vonul: nagy és erős szél, hegyeket bontó és sziklákat tördelő, az Örökkévaló előtt – nem a szélben az Örökkévaló. És a szél után földrengés – nem a földrengésben az Örökkévaló. 12 És a földrengés után tűz – nem a tűzben az Örökkévaló. És a tűz után halk suttogás hangja. 13 És volt, amint ezt hallotta Élijáhú, eltakarta arcát köpenyével, kiment és odaállt a barlang bejáratára; és íme, hang szolt hozzá és mondta: Mi dolgod itt, Élijáhú? 14 Mondta: Buzgólkodva buzgólkodtam az Örökkévalóért, a seregek Istenéért, mert elhagyták szövetségedet Izraél fiai, oltáraidat lerombolták és prófétáidat megölték a karddal; én egyedül maradtam meg, de életemre törték, hogy elvegyék. 15 És szolt hozzá az Örökkévaló:

Menj, térr vissza utadra, Damaszkuszi pusztájába; és oda érvén, kend föl Chazáélt királynak Arám fölé. 16 Jéhút pedig, Nimaifát, kend föl királynak Izraél fölé; és Elísát, Sáfát fiát, Ábel-Mechólából, kend föl prófétának a magad helyébe. 17 És lészen, aki megmenekül Chazáél kardjától, azt megöli Jéhú és aki megmenekül Jéhú kardjától, azt megöli Elísá. 18 És meghagyok Izraélben hétezret: mindenazon térdet, melyek nem hajoltak meg a Báäl előtt és mindenazon szájat, mely nem csókolta meg. 19 Elment onnan és találta Elísát, Sáfát fiát; az éppen szántott, tizenkét pár ökör volt előtte és ő maga a tizenkettédikkkel. Átment hozzá Élijáhú és rája vetette a köpenyét. 20 Erre elhagyta az ökröket, Élijáhú után futott és mondta: hadd csókolom meg, kérlek, atyámat és anyámat, és majd megyek utánad! Mondta neki: Menj, térr vissza, mert mit tettem neked? 21 Elment tőle, vette az egy pár ökröt, levágta azt és az ökrök szerszámain megfőzte húsukat, adott a népnek és ettek. Erre fölkelt, ment Élijáhú után és szolgája lett.

20 Ben-Hadád pedig, Arám királya összegyűjtötte egész hadát, harminckét király volt vele, meg ló és szekérad; fölvonult, ostrom alá vette Sómrónt és harcolt ellene. 2 És követeket küldött Acháboz, Izraél királyához a városba; 3 és mondta neki: Így szól Ben-Hadád: ezüstöd és aranyod az enyém, feleségeid éa legszebb fiaid az enyéim. 4 Felelt Izraél királya és mondta: Szavad szerint, uram király, tied vagyok én és minden, amim van. 5 Visszatértek a követek és mondtaik: Így szól Ben-Hadád, mondván: hiszen küldtem hozzád, mondván: ezüstödet és aranyodat, feleségeidet és fiaidat nekem adjad; 6 bizony holnap ilyenkor hozzád küldöm a szolgáimat, hogy kikutassák a házadat és szolgáid házait és lészen, szemeid minden drágaságát kezükbe teszik és elviszik. 7 Erre hívta Izraél királya mind az ország véneit és mondta: Tudjátok csak meg és lássátok, hogy ez rosszat akar; mert küldött hozzám feleségeimért, fiaimért, ezüstömért és aranyomért és nem tagadtam meg tőle! 8 És szóltak hozzá mind a vének és az egész nép: Ne hallgass rá és ne engedj! 9 Mondta tehát Ben-Hadád követeinek: Mondjátok uramnak, a királynak: minden, amiért első ízben küldtél szolgádhoz, megteszem, de ezt a dolgot nem tehetem meg. Elmentek a követek és vittek neki választ. 10 Ekkor küldött hozzá Ben-Hadád és mondta: Így tegyenek velem az istenek és így folytassák, nem lesz elég Sómrón pora, hogy marokkal is jusson mind annak a népnek, mely engem követ. 11 Erre felelt Izraél királya és mondta: Szóljátok: ne dicsekedjük úgy aki övet köt, mint aki leoldja! 12 És volt, amint hallotta e szót – ő éppen ivott, ő meg a királyok a sátrokban – így szolt szolgához: Fogjátok körül! És körlüfoglattak a várost. 13 És íme egy próféta lépett oda Acháboz, Izraél királyához és mondta: Így szól az Örökkévaló: Láttad te ezt az egész nagy tömeget: íme, kezedbe adom ma, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Örökkévaló. 14 Mondta Acháb: Ki által? És mondta: Így szól az Örökkévaló: a tartományok vezéreinek legényei által. Mondta: Ki kezdje meg a harcot? És mondta: Te! 15 Erre megszámlálta a tartományok vezéreinek legényeit, és voltak kétszázharminctetten; utánuk pedig megszámlálta az egész népet, mind az Izraél fiait – – hétezret. 16 És kivonultak

déltájt; Ben Hadád pedig részegre itta magát a sátrokban, ő meg a királyok, a harminckét király, kik őt segítették. 17 És kivonultak előbb a tartományok vezéreinek legényei; és mikor küldött Ben-Hadád, jelentették neki, mondván: Emberek jöttek ki Sómrónból! 18 Erre mondta: Ha békére jöttek ki, fogjátok meg őket elevenen; ha pedig harcra jöttek ki, elevenen fogjátok meg! 19 Amazonok pedig kivonultak a városból, a tartományok vezéreinek legényei, és a hadsereg, mely mögöttük volt. 20 És megverték kiki az emberét, és megfutamodott Arám és üldözte őket Izraél: éa elmenekült Ben-Hadád, Arám királya lovón lovasokkal. 21 És kivonult Izraél királya, megverte a lovasokat és a szekérhadat, és megverte Arámot nagy vereséggel. 22 Ekkor odalépett a próféta Izraél királyához és mondta neki: Menj, erősítsd magadat és tudd meg és lásd mitévé légy; mert az év fordultakor feljő ellened Arám királya. 23 Arám királynak szolgái pedig szóltak hozzá: Hegyeknek istene az ő istenük, azért győztek le minket; ámde majd harcolunk velük a síkságon, nem győzzük-e le őket? 24 De ezt a dolgot tudd meg: mozdítsd el a királyokat, kit-kit helyéről és rendelj helyükbe helytártókat. 25 Te pedig gyűjts egybe magadnak hadsereget, amilyen volt az elesett hadsereg és lovát, amennyi volt a ló és szekérhadat, amilyen volt a szekérhad; hadd harcoljunk velük a síkságon, nem győzzük-e le őket? Hallgatott szavukra és így cselekedett. 26 Volt pedig az év fordultakor, megszámlálta Ben Hadád Arámot és Afékba vonult háborúra Izraél ellen. 27 Izraél fiai pedig megszámláltattak és élelemmel láttattak el és élébük mentek; és táboroztak Izraél fiai velük szemben mint két kecskenyájacska, míg Arám megtöltötte a vidéket. 28 És odalépett az Isten embere, szólt Izraél királyához és mondta: Így szól az Örökkévaló: mivelhogy azt mondta Arám: hegymnek istene az Örökkévaló és nem a völgyeknek istene ő, kezed abom tehát ezt az egész nagy tömeget, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló! 29 És táboroztak emezeik szemben amazonakkal hét napig; és volt a hetedik napon, megindult a harc és megverték Izraél fiai Arámot, százezer gyalogost egy napon. 30 És megfutamodtak a többiek Afékba, a városba, de rádől a fal a megmaradt huszonhétezer emberre; Ben-Hadád is megfutamodott és bement a városba, szobából szobába. 31 Ekkor szóltak hozzá szolgái: Íme csak, hallottuk, hogy Izraél házának királyai – hogy kegyes királyok ők; tegyünk csak zsákotokat derekunkra éa köteleket fejünkre és menjünk ki Izraél királyához, hátha életben hagyja lelkedet. 32 Felkötötték tehát zsákotokat derekukra és köteleket fejükre éa odamentek Izraél királyához éa mondta: Szolgád Ben-Hadád így szól: hadd maradjon lelkek életben! Mondta: Hát él-e még? Testvérem ő! 33 A férfiak jót sejtették, sietve elkapták tőle a szót és mondta: Testvéred Ben-Hadád! Mondta: Menjetek be, hozzátok el. Erre kiment hozzá Ben-Hadád és ő felültette a kocsira. 34 És szólt hozzá: A városokat, melyeket atyám elvett a te atyádtól, visszaadom; és utcákat tarthatsz magadnak Damaszuszban, amint tartott az én atyám Sómrónban. – Én meg szövetséggel bocsátlok el. Kötött tehát vele szövetséget és elbocsátotta. 35 Egy ember pedig a prófétaik közül szólt a társához az Örökkévaló igéjével: Verj meg, kérlek. De az ember vonakodott őt megverní. 36 Ekkor mondta neki: Mivelhogy nem hallgattál az Örökkévaló szavára, íme te elmész tőlem és

megöl téged az oroszlán. S amikor elment mellőle, reá talált az oroszlán és megölte. 37 Talált egy más embert és mondta: Verj meg, kérlek! És megverte őt az ember, sebesre verve. 38 Erre elment a próféta és várt a királyra az úton, s elmásította magát, bekötözvén szemeit. 39 S midőn a király arra vonult, kiáltott a királyhoz és mondta: Szolgád kivonult a csatába s íme oda tér valaki, hoz nekem egy embert és mondja: vigyázz erre az emberre! Ha nem lesz meg, akkor lelked lesz az ő lelkéért vagy egy kikkár ezüstöt mérsz le! 40 De mialatt szolgádnak erre arra tenni valója volt, amaz már nem volt ott. Szólt hozzá Izraél királya: Így legyen a te ítéleted, magad döntöttél! 41 Ekkor sietve levette a kötött szemeiről és fölismerte őt Izraél királya, hogy a prófétek közül való. 42 És szólt hozzá: Így szól az Örökkévaló: mivel elbocsátottad kezedből a tőlem pusztulásra szánt embert, legyen a lelked az ő lelkéért és néped az ő népéért. 43 Erre elment Izraél királya a házába felindulva és kedvetlenül, és Sómrónba ért.

21 És volt e dolgok után, szőlöje volt a Jizréelbeli Nábónak Jizréében, Achábnak, Sómrón királyának palotája mellett. 2 És beszélte Acháb Nábóttal mondván: Adjad nekem szőlődet, hogy zöldséges kertemmé legyen, mert közel van a házam mellett, majd adok neked helyette nálánál jobb szőlőt; s ha jónak tetszik szemeidben, majd adok neked pénzt ennek árában. 3 Szólt Nábót Achábhöz: Távol legyen tőlem az Örökkévalóért, hogy neked adjam őseim örökölt! 4 Erre bement Acháb a házába, felindulva éa kedvetlenül azon szó miatt, melyet szólt hozzá a Jizréelbeli Nábót, midőn mondta: nem adom neked őseim örökölt. Lefeküdt ágyára, falnak fordította arcát és nem evett kenyeret. 5 De bement hozzá felesége Izébel és beszélte hozzá: Miért oly felindult a lelked, hogy nem eszel kenyerset? 6 Beszélte hozzá: Beszéltem a Jizréelbeli Nábóttal és mondtam neki: adjad nekem szőlődet pénzen, vagy ha kívánod, majd adok neked szőlőt helyette; de ő mondta: nem adom neked a szőlőmet. 7 Erre szólt hozzá felesége Izébel: Te mívelsz mostanában uralmat Izraél fölött? Kelj föl, egyél kenyerset, hogy fölviduljon a szíved; én majd neked adom a Jizréelbeli Nábót szőlőjét. 8 Erre írt leveleket Acháb nevében, megpecsételte annak pecsétjével és elküldte a leveleket a vénekhez és a nemesekhez, kik városában voltak, a kik Nábóttal laktak. 9 Írta pedig a levelekben, mondván: Hirdesztek böjtöt, és ütessétek Nábót a nép előre. 10 És szemben vele üttesetek két alávaló embert, hogy tanúskodjanak ellene, mondván: Káromoltad Istant és a királyt! Erre vezessétek őt ki és kövezzétek meg, hogy meghaljon. 11 És úgy cselekedtek városának emberei, a vének és a nemesek, akitkik városában laktak, a, mint küldött hozzájuk Izébel, amint írva volt a levelekben, melyeket hozzájuk küldött; 12 hirdettek böjtöt és ültették Nábót a nép előre. 13 És jött a két alávaló ember, leültek vele szemben és tanúskodtak ellene, Nábót ellen az alávalók, a nép szeme láttára, mondván: Káromolta Nábót Istant és a királyt. Erre kivezették őt a városon kívül és megkövezették kövekkel, hogy meghalt. 14 Ekkor küldtek Izébelhez, mondván: Megkövezetett Nábót és meghalt. 15 És volt, amint hallotta Izébel, hogy megkövezetett Nábót és meghalt, szólt Izébel Achábhöz: Kelj föl, vedd birtokba a Jizréelbeli Nábónak szőlőjét,

melyet vonakodott neked pénzen adni; mert Nábót nem él, hanem meghalt. **16** És volt, amint hallotta Acháb, hogy Nábót meghalt, fölkelt Acháb, hogy lemenjen a Jízreélbeli Nábótnak szőlőjébe, hogy azt birtokba vegye. **17** De lett az Örökkévaló igéje a Tisbébeli Elíjahúhoz, mondván: **18** Kelj föl, menj le Acháb, Izráél királya. elé, aki Sómrónban van; íme ő Nábót szőlőjében van, ahová lement, hogy birtokba vegye. **19** És beszél hozzá, mondván: Így szól az Örökkévaló: Hát gyilkoltál és birtokba is vettél? S beszél hozzá, mondván: Így szól az Örökkévaló: amely helyen felnyálták a kutyák Nábót vérét, fölyhalják majd a kutyák a te véredet is. **20** És szólt Acháb Elíjahúhoz: Hát rám találtál, ellenségem? Mondta: Rád találtam, mivel arra adtad magadat, hogy tegyed azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben. **21** Íme hozok reád veszedelmet és kitakarítót utánad és kiírtok Acháb házból falra vizelőt, elzártat és magára hagyottat Izráelben; **22** és olyanná teszem házadat, mint Járobeám, Nebát fia házát és mint Báesa, Achíjafia házát; a bosszantás miatt, mellyel bosszantottál és vétkezésre indítottad Izráelét. **23** És Izébel felől is szólt az Örökkévaló, mondván: A kutyák fogják megenni Izébel Jízreél bástyafalán. **24** Akije meghal Achábnak a városban, azt megeszik a kutyák és aki meghal a mezőn, megeszik az ég madrai. **25** – Valóban nem volt senki olyan, mint Acháb, ki arra adta volna magát, hogy tegye azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, mivel elcsábította őt felesége Izébel; **26** nagyon utálatosan cselekedett, járván a bálványok után, mind a szerint, amint cselekedett az emőri, kit az Örökkévaló elűzött Izráel fiai elől. – **27** És volt, amint hallotta Acháb e szavakat, megszaghatta ruháit, zsákok tett a testére és bőjtölt; zsákban feküdt és hallagatag járt. **28** Ekkor lett az Örökkévaló igéje a Tisbébeli Elíjahúhoz, mondván: **29** Láttad-e, hogy megalázkodott előttem Acháb? Mivelhogy megalázkodott előttem, nem hozom a veszedelmet az ő napjaiban: a fiának napjaiban hozom a veszedemet a házára.

22 Hárrom évig maradtak úgy, hogy nem volt háború Arám és Izráél között. **2** Volt pedig a harmadik évben, lement Jehósáfát; Jehúda királya, Izráel királyához. **3** És szólt Izráel királya a szolgához: Tudjátok-e, hogy minden Bámót-Gileád, mi meg veszegelünk és nem vesszük azt el Arám királyának kezéből! **4** És szólt Jehósáfához: Elmész-e velem a háborúba Rámót Gileádba? Szólt Jehósáfát Izráel királyához: Én úgy mint te, népem úgy mint a te néped, lovaim úgy mint a te lovaid! **5** Majd szólt Jehósáfát Izráel királyához: Kérdezd csak meg az Örökkévaló igéjét. **6** Erre összegyűjtötte Izráel királya a prófétákat, mintegy négyszáz embert és szólt hozzájuk: Elmenjek-e háborúba Rámót Gileád ellen vagy abbahagyjam-e? Mondták: Menj föl; adni fogja az Úr a királynak kezébe. **7** De mondta Jehósáfát: Nincs-e itt még prófétája az Örökkévalónak, hogy ő tőle kérdezhessek? **8** Szólt Izráel királya Jehósáfához: Még van egy férfiú, akitől megkérdezhetjük az Örökkévalót, de én gyűlööm őt, mert nem szokott jót prófétálni felőlem, hanem rosszat: Míkhájehú, Jimla fia. Erre szólt Jehósáfát: Ne mondjon ilyent a király. **9** Szólított tehát Izráel királya egy udvari tiszttet és mondta: Hamar hívд Míkhájehút, Jimla fiát! **10** Izráel királya pedig meg Jehósáfát, Jehúda királyá ülte, ki-ki a trónján

ruhákba öltözve a szérun, Sómrón kapujának bejáratán és mind a próféták prófétáltak előttük. **11** És készített magának Cidkija, Kenáana fia vasszarvakat éa mondta: Így szól az Örökkévaló: Ezekkel döfök le Arámot, míg meg nem semmisíted. **12** Mind a próféták is ekképpen prófétáltak, mondván: Vonulj föl Rámót-Gileádba s légy szerencsés, és adja az Örökkévaló a király kezébe. **13** A követ pedig, aki ment hívni Míkhájehút, beszél hozzá, mondván: Lám csak, a próféták egyhangúlag jót beszéltek a királyhoz, legyen, kérlek, a te szavad mint azok egyikének szava, hogy jót beszélj. **14** De mondta Míkhájehú: Él az Örökkévaló, bizonysam amit majd szól hozzá az Örökkévaló, azt fogom beszélni. **15** Erre odament a királyhoz, és szólt hozzá a király: Míkhájehú, elmenjünk-e a háborúba Rámót-Gileád ellen avagy abba hagyjuk? Szólt hozzá: Vonulj föl és légy szerencsés, és adja az Örökkévaló a király kezébe. **16** Ekkor szólt hozzá a király: Még hányszor eskesselek meg téged, hogy csupán igazat beszél hozzá az Örökkévaló nevében? **17** Mondta: Láttam egész Izráel elszéledve a hegyeken mint juhok, melyeknek nincs pásztoruk; és szólt az Örökkévaló: nincsen ezeknek uruk, menjenek vissza, kiki a házába békében! **18** Ekkor szólt Izráel királya Jehósáfához: Nemde mondtam neked, nem fog ez rólam jót prófétálni, hanem rosszat! **19** És szólt: Azért halljad az Örökkévaló igéjét. Láttam az Örökkévalót, ülve a trónján és az égnek egész serege áll mellette jobbjáról és baljáról. **20** És mondta az Örökkévaló: Ki beszélne rá Acháböt, hogy felvonuljon és elessék Rámót-Gileádban? És szólt az egyik így, a másik meg amúgy szólt. **21** Erre kilépett egy szellem, az Örökkévaló elé ált és mondta: Én beszélem rá! És szólt hozzá az Örökkévaló: Mivel? **22** Mondta: Kimegyek és leszek hazug szellemmé mind az ő prófétáinak szájában. És mondta: Rá fogod beszélni és győzni is fogsz; menj ki és cselekdjél ekképpen! **23** Most tehát íme addot az Örökkévaló hazug szellemet mind e prófétáid szájába, holott az Örökkévaló veszedelmet mondott ki reád. **24** Erre odalépett Cidkijahú Kenáana fia és arcul ütötte Míkhájehút éa mondta: Mely úton szállt el az Örökkévaló szellemé én tőlem, hogy veled beszéljen? **25** Mondta Míkhájehú: Ám majd látod ama napon, midőn szobából szobába mész, hogy elrejűzzél. **26** Ekkor szólt Izráel királyá: Vedd Míkhájehút és vezess vissza Ámónhoz, a város nagyához és Jóáshoz, a király fiához; **27** és mondjad: így szól a király: vessétek ezt a fogházba éa adjatok neki enni szűken kenyeret és szűken vizeset, míg megjövök békében. **28** Ekkor szólt Míkhájehú: Ha békében vissza fogsz tért, nem az Örökkévaló beszél általam. És szólt: Halljátok ti népek mind! **29** Fölvonult tehát Izráel királya meg Jehósáfát, Jehúda királya Rámót-Gileádba. **30** És szólt Izráel királya Jehósáfához: Elmásítván magamat megyek a harcba, te meg ölüsd föl a magad ruháit. És elmásította magát Izráel királya és a harcba ment. **31** Arám királya azonban megparancsolta volt az ő szekérhada harminckét vezérének, mondván: Ne harcoljatok kicsinnyel naggyal, hanem egyedül Izráel királyával. **32** És volt, amint meglátták a szekérhad vezérei Jehósáfátot, azt mondta: bizony Izráel királya az és odatértek feléje, hogy harcoljanak vele. Ekkor fölsikoltott Jehósáfát. **33** És volt, amint látták a szekérhad vezérei, hogy nem Izráel királya az, elfordultak tőle. **34** Egy ember pedig jóhiszemben meghúzta

az íjat éa találta Izraél királyát a kapcsok és a páncél közt. Erre azt mondta szekérhajtójának: Fordítsd meg kezedet és vigy ki a táborból, mert megsebesültem. 35 És nekihevesedett a harc ama napon, a király pedig állva maradt a kocsiban Arámmal szemben; de este meghalt és ömlött a sebnek vére a kocsi öblébe. 36 S naplementekor bejárta a tábor a riadás, mondván: Kiki városába, kiki országába: 37 Meghalt a király, mentek Sómrónba és eltemették a királyt Sómrónban. 38 És lemosták a kocsit Sómrón tavánál, akkor fölhyalták a kutyák az ő vérét s a paráznanők abban fűrödtek, az Örökkévaló szava szerint, melyet szolt. 39 Achábnak egyéb dolgai pedig és mind az amit cselekedett, az elefántcsontház, melyet épített, és mind a városok, melyeket épített, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 40 És feküdt Acháb ősei mellé; és király lett helyette fia, Achazjáhú. 41 Jehósáfát, Ásza fia pedig király lett Jehúda fölött Acháb, Izraél királya negyedik évében. 42 Jehósáfát harmincöt éves volt, midőn király lett és huszonöt évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Azúba, Silchi leánya. 43 És járt atyjánal Ászának minden útja szerint, nem tért le arról, cselekedvén azt ami helyes az Örökkévaló szemeiben. Csak a magaslatok nem szűntek meg, a nép még áldozott és füstölögöttetett a magaslatokon. 44 Békésen élte Jehósáfát Izraél királyával. 45 Jehósáfát egyéb dolgai pedig és hőstettei, melyeket végzett éa ami harcolt, hiszen meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 46 A szentelt férfiak maradékát pedig, mely megmaradt atyjának, Ászának napjaiban, kipusztította az országból. 47 Nem volt király Edómban, helytartó volt a király. 48 Jehósáfát Tarsís-hajókat készített, hogy Ófirba menjenek aranyért, de nem mentek, mert összetörtek a hajók Ecjón-Géberben. 49 Akkor szolt Achazjáhú, Acháb fia Jehósáfáthoz: Menjenek szolgáim a te szolgáiddal a hajókon; de Jehósáfát nem akarta. 50 És feküdt Jehósáfát ősei mellé és eltemették ősei mellé, őse Dávid városában. És király lett helyette fia, Jehórám. 51 Achazjáhú, Acháb fia király lett Izraél fölött Sómrónban Jehósáfátnak, Jehúda királyának tizenhetedik évében, és uralkodott Izraél fölött két évig. 52 És azt tette, ami rossz az Örökkévaló szemeiben; járt atya útján és anyja útján és Járobeámnak, Nebát fiának útján, aki vétkezésre indította Izraélt. 53 Szolgált a Báalnak és leborult előtte; és bosszantotta az Örökkévalót, Izraél Istenét, mind a szerint, ahogyan cselekedett az atya.

2 Királyok

1 Elszakadt Móáb Izraéltől Acháb halála után. **2** Achazja kiesett a rostélyzaton a felső termében, Sómrónban, és megbetegedett; ekkor küldött köveket és szólt hozzájuk: Menjetek, kérdezzetek meg Bál-Zebúbót, Ekrón istenét, hogy felgyógyulok-e a betegségből? **3** Az Örökkévaló angyala pedig szólt volt a Tisbébeli Élijához: Kelj föl, menj fől Sómrón királya követteinek elejébe és szólj hozzájuk: Talán mivel nincsen Isten Izraélben, mentek ti megkérdezni Bál-Zebúbont, Ekrón istenét? **4** Azért hát így szól az Örökkévaló, az ágy, melyre szálltál – nem mész le arról, hanem meg kell halnod. És elment Élija. **5** Visszatértek hozzá a köveket és szólt hozzájuk: Miért is tértetek vissza? **6** Szóltak hozzá: Egy férfi jött fel elénk és mondta nekünk: Menjetek, térdetek vissza a királyhoz, aki küldött titkokat és szóljatok hozzá: így szól az Örökkévaló: talán mivel nincsen Isten Izraélben, küldesz te megkérdezni Bál-Zebúbót, Ekrón istenét? Azért az ágy, melyre szálltál – nem mész le arról, hanem meg kell halnod. **7** És szólt hozzájuk: Miféle férfi az, ki feljött elétek és elmonda nektek e szavakat? **8** Szóltak hozzájá: Szőrruhás ember és bőrővel van felövezve a derekán. Erre mondta: A Tisbébeli Élija az! **9** És küldött hozzá egy ötvenedés tiszttet meg ötven emberét. Fölment hozzá és íme ül a hegycsúcsra, és szólt hozzá: Isten embere, a király mondta, jöjj le! **10** Felelt Élijáhú és szólt az ötvenedés tiszthez: Ám ha Isten embere vagyok, szálljon le tűz az égből és emésszen meg téged meg ötven emberedet. Leszállt tűz az égből és megemészette őt meg ötven emberét. **11** Ekkor újra küldött hozzá más ötvenedés tiszttet meg ötven emberét. Megszólalt és mondta neki: Isten embere, így szól a király, gyorsan jöjj le! **12** Felelt Élija és szólt hozzájuk: Ha Isten embere vagyok, szálljon le tűz az égből és emésszen meg téged meg ötven emberedet. Leszállt Isten tüze az égből és megemészette őt meg ötven emberét. **13** Ekkor újra küldött egy harmadik ötvenedés tiszttet meg ötven emberét. Fölment és odajött a harmadik ötvenedés tiszta, térdre borult Élijáhú előtt, könnyörgött neki és szólt hozzá: Isten embere, legyen drága, kérlek, a lelkem és ez ötven szolgádnak a lelke a te szemeidben! **14** Íme, tűz szállott le az égből és megemészette az első két ötvenedés tiszttet meg ötven emberüköt; de most legyen drága az én lelkem a te szemeidben! **15** Ekkor szólt az Örökkévaló angyala Élijáhúhoz: Menj le vele, ne felj töle! Fölkelt tehát és lement vele a királyhoz. **16** És szólt hozzá: így szól az Örökkévaló: Mivelhogy küldtél köveket, hogy megkérdezzék Bál Zebúbót, Ekrón istenét – talán mivel nincsen Isten Izraélben, hogy megkérdezhessék az ő igéjét? – azért az ágy melyre szálltál – nem mész le arról, hanem meg kell halnod! **17** És meghalt az Örökkévaló igéje szerint, melyet mondott Élijáhu. És király lett helyette Jehórám, második évében Jehórámnak, Jehósáfát fiának, Jehúda királyának, mert nem volt neki fia. **18** Achazjáhú egyéb dolgai pedig, melyeket tett, hiszen meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében.

2 Történt, midőn az Örökkévaló fölvitte Élijáhú viharban az égbe, elment Élijáhú meg Elísá Gilgálból. **2** És szólt Élijáhú Elísához: Maradj csak itt, mert az Örökkévaló Bét-Élbe küldött

engem. Mondta Elísá: Él az Örökkévaló és lelked életére, nem hagylak el. Lementek hát Bét-Élbe. **3** És kimentek a prófétaiak, kik Bét-Élben voltak, Elísához és szóltak hozzá: Tudod-e, hogy ma el akarja venni az Örökkévaló a te uradat fejedről? Mondta: Én is tudom, hallgassatok! **4** És mondta neki Élijáhú: Elísá, maradj csak itt, mert az Örökkévaló Jerichóbá küldött engem. Mondta: Él az Örökkévaló és lelked életére nem hagylak el. Oda mentek tehát Jerichóbá. **5** És oda léptek a prófétaiak, kik Jerichóbában voltak, Elísához és szóltak hozzá: Tudod-e, hogy ma el akarja venni az Örökkévaló a te uradat fejedről? Mondta: Én is tudom, hallgassatok! **6** És mondta neki Elíjahú: Maradj csak itt, mert az Örökkévaló a Jordához küldött engem. Mondta: Él az Örökkévaló és lelked életére, nem hagylak el. Elmentek tehát mindenkit. **7** De ötven ember a prófétaiak közül ment, és megálltak átellenben messziről; ők ketten pedig megálltak a Jordán mellett. **8** Ekkor vette Élijáhú a köpenyét, összesodorta, ráütött a vízre, ez kétfelé vált, ide és oda; és átkeltek mindenkit szárazon. **9** Volt pedig, amint átkeltek, szólt Élijáhú Elísához: Kérj, mit tegyek számodra, mielőtt elvétetné tőled. Mondta Elísá: Legyen tehát szellemedből kétszeresen rajtam. **10** És mondta: Nehezét kértél! Ha majd látsz engem elvétetve tőled, legyen neked úgy ha pedig nem, nem leszen. **11** És volt, a mint folyton mennek és beszélgetnek, íme tüzes szekerek és tüzes lovak, melyek elválasztották őket egymástól; így fölszállt Élijáhú viharban az égbe. **12** És Elísá láta és így kiált föl: Atyám, atyám, Izraél szekerei ég lovasai! És nem láitta őt többé. Ekkor megragadta a ruháit és szétszakította két darabra. **13** És fölvette Élijáhú köpenyét, mely leesett róla; arra visszatért és megállott a Jordán partján. **14** Vette Élijáhú köpenyét, mely leesett róla, ráütött a vízre és mondta: Hol az Örökkévaló, Élijáhú Istene? Ó is ráütött a vízre, az kétfelé vált, ide és oda, és átkelt Elísá. **15** És látták őt a prófétaiak, kik átellenben Jerichóbában voltak, és mondta: rajta nyugszik Elíjahú szelleme Elísán. Elejébe mentek és földre borultak előtte. **16** És szóltak hozzá: Íme, kérlek, van szolgádnál ötven derék ember; hadd menjek és keressék uradat, hárha elvitte őt az Örökkévaló szelleme és vetette őt a hegyek egyikére vagy a völgyek egyikébe. De mondta: Ne küldjeket. **17** De midőn unszolták, amíg megszégyelték, mondta: Küldjeket! Küldtek tehát ötven embert, keresték három napig, de nem találták. **18** Midőn visszatértek hozzá, ő ugyanis Jerichóbában maradt, szólt hozzájuk: Nemde mondtam nektek, ne menjeket? **19** És szóltak a város emberei Elísához: Íme, kérlek, a város fekvése jó, amint uram láta, de a víz rossz és a föld emberpusztító. **20** Erre mondta: Hozzatok nekem új csészét és tegyetek bele sót. És hoztak neki. **21** Kiment a víz forrásához és belevetett sót; mondta: Így szól az Örökkévaló: Meggyógyítottam e vizet, nem lesz többé onnan halál s emberpusztítás. **22** S meggyógyult a víz mind e mai napig, Elísá szava szerint, melyet szólt. **23** Fölment onnan Bét-Élbe; a mint pedig fölment az úton, kis fiúk jöttek ki a városból, kicsúfolták őt és mondta neki: Jöjj föl, kopasz, jöjj föl kopasz! **24** Ekkor hátrafordult, láttá őket és megátkozta, az Örökkévaló nevében; erre kijött az erdőből két nőstény medve, és széthasított közülök negyvenkét gyermeket.

25 És elment onnan a Karmel hegyére; onnan pedig visszatérte Sómrónba.

3 Jehórám pedig, Acháb fia, király lett Izraél fölött Sómrónban Jehósáfának, Jehúda királyának tizennyolcadik évében és uralkodott tizenkét évig. **2** Tette azt a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, bár nem úgy mint atya és anyja, eltávolította ugyanis a Báäl oszlopát, melyet atya készített. **3** Csakhogy ragaszkodott Járobeám Nebát fiának vétkeihez, a ki vétkezésre indította Izraélt; nem távozott attól. **4** Mésa pedig, Mób király, baromtenyésztő volt és adózni szokott Izraél királyának százezer bárányt és százezer gyapjas kost. **5** És történt, midőn Acháb meghalt, elszakadt Mób király Izraél királyától. **6** Kivonult tehát Jehórám király egyik napon Sómróból és megszámlálta egész Izraélt. **7** Ment és küldött Jehósáfához, Jehúda királyához, mondván: Mób királya elszakadt tőlem; jössz-e velem háborúba Mób ellen? Mondta: Felmegyek, én úgy mint te, népmi úgy mint a te néped, lovaim úgy mint a te lovaid. **8** Mondta: Melyik úton menjünk föl? És mondta: Edóm pusztája útján. **9** Ment tehát Izraél királya meg Jehúda királya és Edóm királya és kerülőben jártak hétféle napra; de nem volt víz a tábor számára, sem a barom számára, mely velük ment. **10** És szólt Izraél királya: Jaj, bizony azért hírta az Örökkévaló e három királyt, hogy Mób kezébe adj a ōket! **11** Erre szólt Jehósáfát: Nincs-e itt egy prófétája az Örökkévalónak, hogy általa megkérdezhetsek az Örökkévalót? Ekkor megszólalt valaki Izraél királyának szolgái közül és mondta: Itt Elísá, Sáfát fia, aki vizet öntött Elijháuhoz. **12** Erre mondta Jehósáfát: Ó nála van az Örökkévaló igéje! És lementek hozzá Izraél királya meg Jehósáfát és Edóm királya. **13** És szólt Elísá Izraél királyához: Mi közöm hozzád? Menj atyád prófétához és anyád prófétához! De mondta neki Izraél királya: Ne így! Mert azért hírta az Örökkévaló e három királyt, hogy Mób kezébe adj a ōket. **14** Ekkor mondta Elísá: Él az Örökkévaló, a Seregek ura, aki előtt állok, bizony ha nem tekintem Jehósáfát Jehúda királyának személyét, nem is tekintenék reád s meg se néznélek. **15** Most pedig hozzatok nekem egy hárfást! Volt ugyanis, amint hárffázott a harfás, rajta volt az Örökkévaló keze. **16** És mondta: Így szól az Örökkévaló: Csináljatok e patakban gödröt gödr mellé. **17** Mert így szól az Örökkévaló: nem fogtok látni szelet, nem fogtok látni esőt, de a patak meg fog telni vízzel, s majd isztok ti, meg jószágok és barmotok. **18** De ez csekély az Örökkévaló szemeiben, még Móbát is kezetekbe adja; **19** s megverték minden erősített várost és minden kíválló várost, és minden jó fát ledöntötték és minden vízforrást eltömték, minden jó telket kövekkel rontottak el. **20** És volt reggel, a lisztáldozat bemutatása idején, íme víz jött Edóm felől, és megtelt a vidék vízzel. **21** Mind a Móbábeliek pedig meghallották, hogy felvonultak a királyok velük harcolni, akkor egybegyűltek mind kezdve attól, a ki óvet köt föl, és megálltak a határon. **22** Mikor reggel fölkeltek, a nap pedig felsütött a víz fölött, a Móbábeliek átellenből a vizet vörösnek látták mint a vér. **23** És mondta: Ez vér! Elpusztították egymást a királyok és megverték egyik a másikát; most tehát zsákmányra, Móbá! **24** Mikor Izraél táborához jutottak, fölkeltek az Izraélbeliek és megverték Móbát, úgy hogy megfutamodtak

előlük; vereséget tettek benne és megverték Móbát. **25** A városokat pedig lerombolták, és minden jó telket – beleoldotta kiki a kövét és megtöltötték, s minden vízforrást eltömték és minden jó fát ledöntötték, míg csak Kírcharészeti köveit hagyta meg. Körülvették a parityások és megverték. **26** Midón láta Mób királya, hogy erős neki a viadal, vett magával hétszáz kardrántó embert, hogy keresztül törjön Edóm királyához, de nem bírtak. **27** Akkor vette elsőszülött fiát, kinek majdan uralkodnia kellett volna ő helyette, és bemutatta égóáldozatnak a falon. Erre nagy harag lett Izraél ellen, elvonultak tőle és visszatértek országukba.

4 Egy asszony pedig a prófétafiak feleségei közül kiáltott Elísának, mondván: Szolgád, az én férjem meghalt, te pedig tudod, hogy szolgád felté az Örökkévalót; s a hitelező jött, hogy elvegye két gyermeket magának szolgákul. **2** És szólt hozzá Elísá: Mit tegyek érted? Mond meg nekem, mid van a háznál? Mondta: Nincs szolgálódnak semmije a háznál, hanem csak egy korsó olaj. **3** Erre mondta: Menj, kérj magadnak kölcsön ott künny edényeket mind a te szomszédaitól, üres edényeket, ne kérj keveset. **4** S menj be és zárd be az ajtót magad mögött és fiaid mögött, önts be minden edényekbe, a telit pedig tudd felfelre. **5** Elment tőle és bezárta az ajtót maga mögött és fiai mögött; ők oda nyújtogatták neki, ő meg öntögetett. **6** És volt, a mint megteltek az edények, szólt a fiához: Nyújts ide nekem még edényt! Mondta neki: Nincs több edény. Erre megszűnt az olaj. **7** Odament és tudtára adta az isten emberének. Mondta: Menj, add el az olajt és fizesd meg adósságodat, te pedig, meg fiaid elj abból, a mi marad. **8** Volt egy napon, Elísá átment Súnémbe. Ott volt egy nagyrangú asszony, aki őt tartóztatta, hogy kenyereset egyékkal; volt tehát, valahányszor arra ment, betért oda, hogy kenyereset egyékkal. **9** És szólt férjéhez: Íme, kérlek, tudom, hogy Istennek szent embere az, aki minden erre jár mifelenk. **10** Csinálunk csak egy kicsiny, falmelletti felsőszobát és tegyünk oda számára ágyat, asztalt, széket és lámpást; és léşzen, amikor hozzánk jő, betérhet oda. **11** Volt egy napon, eljött oda, betért a felső szobába és lefeküdt ott. **12** És szólt Gécházihoz, az ő legényéhez: Hídd ide ezt a súnémi nőt. Hívta őt, és megállt előtte. **13** Ekkor mondta neki: Szójl csak hozzá: íme bajlódátl miattunk minden bajlódással, mit lehet értem tenni? Kell-e beszélni értem a királyal vagy a hadvezérrel? Mondta: Népem között lakom én. **14** Erre mondta: Hát mit lehet értem tenni? Mondta Gécházi: Ámde fia nincs neki és férje öreg. **15** Ekkor mondta: Hídd őt ide! Odahívta őt és megállt az ajtóban. **16** És mondta: Ebben az időben esztendőre ilyentájt fiat fogsz ölelni. Mondta: Ne uram, Isten embere, ne áltasd szolgálódat. **17** S várandós lett az asszony és fiat szült, abban az időben, esztendőre olyantájt, melyet megmondott neki Elísá. **18** És nagy lett a gyermek. S történt egy napon, hogy kiment atyához, az aratókhöz. **19** És szólt atyához: A fejem! A fejem! Erre szólt a legénynek: Vidd el az anyához. **20** Elvette és odavitte anyához; annak térdéin ült egész délig és meghalt. **21** Erre fölment és lefektette az Isten emberének ágyára, bezárta, őt és kiment. **22** Szólította a férjét és mondta: Küldj nekem, kérlek, egyet a legények közül és egy szamarat, hadd sietek az Isten

emberéhez, s majd visszatérök. 23 Mondta: Minek akarsz ma menni hozzá, nincs újhold és nincs szombat! De mondta: Béke! 24 Erre fölnyergette a szamarat és szólt legényéhez: Hajts és menj, ne akassz meg engem a nyargalásban, ha csak nem mondomb neked. 25 Elment és odaérte az Isten emberéhez a Karmel hegycsúcsára. És volt, amint őt messziről meglátta az Isten embere, szólt Géchazíhoz, legényéhez: Itt van ami súnémi nő. 26 Most fűss csak elejébe és mond neki: Béke van-e veled, béke-e a férjeddel, béke-e a gyermekkel? Mondta: Béke! 27 Odament az Isten emberéhez a hegyre és megragadta lábait; ekkor odalépett Géchazí, hogy ellökje, de azt mondta az Isten embere: Hagyad őt, mert megkeseredt az ő lelke, az Örökkévaló pedig elrejtette tőlem és nem adta tudtomra. 28 És mondta: Hát kértem-e a fiút uramtól, nem mondtam-e: ne hitegess engem? 29 Erre mondta Géchazínak: Övezd föl derekat, vedd kezedbe pálcámat és menj: ha valakit találsz, ne köszönts és ha téged köszönt valaki, ne válaszolj neki; és tessék pálcámat a fiú arcára. 30 Ekkor szólt a gyermek anyja: Él az Örökkévaló és lelked életére, nem hagyjak el! Fölkelt tehát és utána ment. 31 Géchazí pedig elment volt előttük és rávette a pálcát a fiú arcára, de se hang, se hír; ekkor visszament előbe és jelentette neki, mondván: Nem ébredt fel a fiú. 32 Erre bement Elísá a házba, és íme a fiú halott volt, ágyára fektetve. 33 Bement, kettejükre zárta az ajtót és imádkozott az Örökkévalóhoz. 34 Fölhágott, ráfeküdt a gyermekre, rávette száját az ő szájára, szemeit az ő szemeire és kezeit az ő kezeire és reá hajlott; erre megmelegedett a gyermek teste. 35 Elfordult és járt a házban egyet ide s egyet oda, felhágott és reá hajlott, ekkor prüsszentett a fiú hét ízben is, és felnyitotta a fiú a szemeit. 36 Szólította Géchazít és mondta: Hídd ide ezt a súnémi nőt! Odahívta és bement hozzá; ekkor mondta: Vidd el fiadat! 37 Erre odament, lábaihoz vetette magát és a földre borult; elvitte fiát és kiment. 38 Elísá pedig visszatért Gilgába éhség volt az országban – és előtte ültek a prófétaiak. És mondta legényének: Tedd föl a nagy fazekat és készíts főzelést a prófétaiak számára. 39 Kiment egyikük a mezőre, hogy füveket szedjen, talált vad indát és tele szedte róla ruháját vad ugorkákkal; bement és beleaprította a főzelékes fazékba, mert nem ismerték. 40 És kitálalták az emberek számára, hogy egyenek; de történt, amint ettek a főzelékből, fölsikoltottak és mondták: Halál van a fazékban, oh Isten embere. És nem bírtak enni. 41 Mondta: Vegyetek hát lisztet! És belevetette a fazékba és mondta: Tálald ki a népnek, hogy egyenek! És nem volt semmi ártalmas a fazékban. 42 És egy ember jött Báäl-Sálisából és hozott az Isten emberének zsengéből való kenyeres, húsz árpa kenyeres és gabonaszemeket a tarisznyájában. És mondta: Adj a népnek, hogy egyenek! 43 De mondta a szolgája: Hogyan adjam ezt száz ember előlé? Mondta: Adj a népnek, hogy egyenek! Mert így szólt az Örökkévaló: Esznek és még maradt is! 44 Eléjük adta tehát s ettek, és még maradt, az Örökkévaló igére szerint.

5 Náamán pedig, Arám királyának hadvezére, nagy ember az ő ura előtt, és tekintélyes, mert általa adott az Örökkévaló győzelmet Arámnak; derék vitéz volt a férfiú, de belpoklos.

2 Az Arámbeliek kivonultak csapatokban és foglyul ejtettek Izraél országából egy kis leányt; és Náamán felesége nék szolgálatába került. 3 Ez szólt úrnőjéhez: Vajha menne az én uram a Sómrónban levő próféta elé, akkor megszabadítaná őt belpoklosságától. 4 Erre bement és jelentette urának, mondván: Így meg úgy beszélt a leány, aki Izraél országából való. 5 És szólt Arám királya: Eredj, menj oda, küldök majd levelet Izraél királyhoz. Ment és vitt a kezében tíz kikkár ezüstöt, hatezer aranyat és tíz váltó ruhát. 6 És elvitte Izraél királyhoz a levelet, mely így szólt: Most tehát, amint hozzád jut e levél, íme küldöm hozzád szolgámat, Náamánt, hogy megszabadítsad belpoklosságától. 7 És volt, amint elolvasta Izraél királya a levelet, szétszaghatta ruháit és mondta: Isten vagyok-e én, hogy öljek és élettesek, hogy ez hozzámd küld, hogy megszabadítsak valakit belpoklosságától? Tudjátok hát, kérleli, és lássátok, hogy alkalmat keres ellenem! 8 És volt, midőn meghallotta Elísá, az Isten embere, hogy Izraél királya szétszaghatta a ruháit, küldött a királyhoz, mondván: Miért szaggattad szét a ruháidat, jöjjön csak el hozzámd és tudja meg, hogy van próféta Izraélben. 9 Erre odament Naamán lovaival és szekereivel és megállt Elísá házának bejáratán. 10 Ekkor küldött hozzá Elísá követet, mondván: Menj és fürödj meg hétszer a Jordánban, hogy helyreálljon neked a tested és majd megtisztulsz. 11 Erre megharagudott Náamán és elment; mondta: Íme, azt gondoltam, ki fog jönni hozzámd, megáll és szólítja az Örökkévalónak, Istenének nevét, lengeti kezét a hely felé és meggyógyítja a belpoklost. 12 Nem jobbak-e Amána és Parpár, Damaszkuszi folyói, Izraél valamennyi vizénél? Nem fürödhetem-e meg azokban, hogy megtisztuljak! Megfordult és dühösen elment. 13 Ekkor odaléptek szolgái, beszéltek hozzá és mondta: Atyám, nagy dolgot ha mondott volna neked a próféta, nemde megtennéd; hát mikor csak így szólt hozzád, de fürödjél meg és majd megtisztulsz! 14 Erre lement és alámerült a Jordánban hétszer az Isten emberének igéje szerint; helyre állt a teste, olyan lett mint kis fiúnak a teste, és megtisztult. 15 Ekkor visszatérte az Isten emberéhez, ömeg egész tábora odament, megállt előtte és mondta: Íme, kérlek, megtudtam, hogy nincs Isten az egész földön, ha csak nem Izraélben! Most, tehát fogadj el, kérlek, ajándékot szolgádtól. 16 Mondta: Él az Örökkévaló, aki előtt állok, nem fogadok el. Unszolta őt, hogy elfogadjá, de vonakodott. 17 Ekkor mondta Náamán: Ha nem, adassék kérlek, szolgádnak egy pár összér terhét tevő föld; mert nem hoz többé szolgálgatót – és vágóáldozatot más istenekek, hanem csak az Örökkévalónak. 18 Ebben a dologban bocsásson meg az Örökkévaló a te szolgádnak: mikor az uram bemegy Rimmón házába, hogy ott leboruljon, és ő kezremre támaszkodik és én leborulok Rimmón házában, amikor leborulok Rimmón házában, bocsásson meg az Örökkévaló szolgádnak abban a dologban. 19 Mondta neki: Menj békével! És elment tőle egy darab földnyire. 20 Ekkor mondta Géchazí, Elísának, az Isten emberének legénye: Íme, megkímélte uram ezt az arámi Náamánt, hogy nem fogadta el kezéből azt, amit hozott; él az Örökkévaló, bizony utána futok és elfogadok tőle valamit. 21 Utána sietett Géchazí Naamánnak; s midőn Náamán láttá, hogy utána fut, leugrott a szekerről ő elejébe és mondta: Béke van-e?

22 Mondta: Béke! Uram küldött engem, mondván: íme, épen most jött hozzám két ifjú Efraim hegységből a prófétafiak közül; adj, kérlek, azok számára egy kikkár ezüstöt és két váltó ruhát. **23** Erre mondta Náamán: Tessék, végy két kikkárt! Unszolta őt és belekötött két kikkár ezüstöt két zacskóba, meg két váltó ruhát; odaadta legényének és vitték előtte. **24** Midőn a dombra ért, elvette kezüköből és letette a házban. Ekkor elbocsátotta az embereket, és elmentek. **25** Ó meg bement és megállt ura előtt. Ekkor szólt hozzá Elísá: Honnan Gécház? Mondta: Nem ment a szolgád se ide se oda. **26** De szólt hozzá: Nem ment-e veled a szívem, mikor feléd fordult kocsijáról? Idején van-e elvenni az ezüstöt és venni ruhákat, olajfákát és szőlőket, aprójászágot és marhát, szolgákat és szolgálókat? **27** De Náamánnak a bélpoklossága reád tapad és magzatodra örökre! És kiment előle bélpoklosan, mint a hó.

6 Szóltak a prófétafiak Elísához: Íme, kérlek, a hely, melyen mi előtted lakunk, szűk nekünk. **2** Hadd menjünk, kérlek, a Jordához, és vegyünk onnan kiki egy gerendát és készítsünk ott magunknak egy helyet, hogy ott lakunk. Mondta: Menjetek! **3** De mondta az egyik: Egyezz csak bele és jer szolgáiddal! Mondta: Én megyek! **4** Ment tehát velük; odaértek a Jordához, kivágtak fákat. **5** És történt, a mint az egyik döntötte a gerendát, a vas a vízbe esett; fölkáltott és mondta: Jaj uram pedig kölcsön van kérve! **6** Erre mondta az Isten embere: Hová esett? Megmutatta neki a helyet; levágott egy darab fát és odadobta és úszatta a vasat. **7** És mondta: Emeld föl! Kinyújtotta a kezét és kivetted. **8** Áram királya pedig háborúskodott Izráellel; tanácskozott szolgáival mondván: Erre meg erre a helyre taboromat! **9** És küldött az Isten embere Izráel királyához, mondván: Óvakodjál, nehogy átvonulj ezen a helyen, mert oda mennek le az Árambeliek. **10** Ekkor küldött Izráel királya arra a helyre, melyről szólt neki az Isten embere; így intette őt és óvakodott attól nem egyszer és nem kétszer. **11** És felháborodott Áram királyának a szíve e dolgon, elhíitta szolgáit és szólt hozzájuk: Nemde, megmondjátok nékem, ki a mieink közül tart Izráel királyával? **12** Mondta egyik a szolgái közül: Nem, uram király; hanem Elísá a próféta, ki Izráelben van, megmondja Izráel királyának a szavakat, miket a hálószbádban beszélsz. **13** Mondta: menjetek és nézzétek, hol van ő, majd küldök és elhozatom! És tudtára adták neki, mondván: Íme Dótánban van! **14** Küldött tehát oda lovakat és szekéradat és tömördek sereget: Odaértek éjjel és bekerítették a várost. **15** Midőn az Isten emberének szolgája korán fölkelt, kiment, s íme egy sereg veszi körül a várost, meg ló és szekérhad. És szólt hozzá a legénye: Jaj uram, mit csinálunk! **16** Mondta: Ne félj, mert többen vannak, aik velünk, mint aikől velük vannak. **17** És imádkozott Elísá és mondta: Örökkévaló, nyisd meg a szemeit, hogy lásson! S megnyitotta az Örökkévaló az ifjúnak szemeit és látott, s íme a hegy tele volt lovakkal és tüzes szerekkel Elísá körül. **18** Midőn lementek ellene, imádkozott Elísá az Örökkévalóhoz és mondta: Verd meg, kérlek, e népet vaksággal! És megverte őket vaksággal Elísá szava szerint. **19** Ekkor szólt hozzájuk Elísá: Nem ez az út, és nem is ez a város, jertek utánam, hadd vezetlek benneteket

azon férfiúhoz, akit ti kerestek. És vezette őket Sómrónba. **20** És volt, amint Sómrónba érkeztek, mondta Elísá: Örökkévaló, nyisd meg ezeknek a szemeit, hogy lássanak! És megnyitotta az Örökkévaló a szemeiket és láttak, s íme Sómrón közepén vannak. **21** És szólt Izráel királya Elísához, amint megláttá őket: Verjek-e, verjek, atyám? **22** Mondta: Ne verj! Vajon olyanokat, kiket foglyul ejtettél kardoddal és íjaddal, verni szoktál-e? Tégy eléjük kenyeret és vizet, hogy egyenek és igyanak, és menjenek urukhoz. **23** Erre készített számukra nagy lakomát, ettek, ittak, elbocsátotta őket és elmentek urukhoz. És többé nem jöttek már be Áram csapatjai Izráel országába. **24** Történt ezek után, összegyűjtötte Ben-Hadád, Arám királya az ő egész táborát; fölvonult és ostrom alá vette Sómront. **25** Nagy éhség volt Sómrónban; ők ugyanis ostrom alatt tartották, míg egy szamárfej nyolcvan ezüstbe és egy káb galambganéj őt ezüstbe került. **26** Midőn Izráel királya bejárta a falat, egy asszony kiáltott hozzá, mondván: Segíts uram, király! **27** Mondta: Nem segít téged az Örökkévaló, honnan segítselek én? Tán a szérűről vagy a préshárból? **28** És mondta neki a király: Mi bajod van? Mondta: Ez az asszony szólt hozzá: add ide fiadat, hogy megegyük ma, az én fiamat pedig megesszük holnap. **29** Megfőztük tehát fiamat és megettük; és szóltam hozzá a másik napon, add ide a te fiadat hogy megegyük, de elrejtette a fiát. **30** És volt, amint hallotta a király az asszony szavait, megszaghatta ruháit, ő éppen bejárta a falat, akkor láttá a nép, hogy íme zsák volt a testén belülről. **31** Ekkor mondta: Így tegyen velem Isten és így folytassa, ha Elísának, Sáfát fiának feje rajta marad e napon. **32** Elísá pedig házában ült és a vénék nála ültek. És küldött maga elül egy embert, de mielőtt hozzá érkezett a követ, ő így szólt a vénékhez: Láttátok-e, hogy ez a gyilkos fia küldött fejemet venni? Lássátok, amint megérkezik a követ, zártájtok be az ajtót és szorítsátk őt az ajtóba! Nemde hallatszanak urának léptei mögötté. **33** Ó még beszélt velük és íme, a követ leérkezett hozzá; mondta: Íme ez a szerencsétlenség az Örökkévalótól való, mit várjak még az Örökkévalóra!

7 Erre mondta Elísá: Halljátok az Örökkévaló igéjét! Így szólt az Örökkévaló: Holnap ilyenkor egy mérték lángliszt egy sékelbe és két mérték árpa egy sékelbe lesz Sómrón kapujában. **2** És felelt a hadnagy, kinek kezére támaszkodott a király, és mondta: Lám, ha ablakrácsokat készít az Örökkévaló az égben, vajon lesz-e ez a dolog? Mondta: Lám, látod majd szemeiddel, de belőle nem eszel! **3** Négy bélpoklos ember pedig volt a kapu bejáratánál; és szóltak egyik a másikához: Minek maradunk mi itt, amíg meghalunk? **4** Ha azt mondjuk, hogy bemegyünk a városba, hiszen éhség van a városban és ott halunk meg; ha pedig itt maradunk, akkor is meghalunk. Most tehát jerteck, szökjünk át Áram táborába: ha életben használunk, élünk; ha megölnek, meghalunk. **5** És fölkeltek alkonyatkor, hogy bemenjenek Áram táborába; eljutottak Áram táborának széléhez s íme nem volt ott senki. **6** Az Úr ugyanis hallatta volt Áram táborával szerek hangját, lovaknak hangját, nagy seregnak hangját; és szóltak egyik a másikához: Íme, fölbérelte ellenünk Izráel királya a chittiták királyait és Egyiptom királyait, hogy ránk támadjanak. **7** Fölkeltek tehát és megfutamodtak alkonyatkor, ott

hagytaik sátraikat, meg lovaikat és szamaraikat, a tábort, ahogy volt, és megfutamodtak életük kedvéért. 8 Midőn eljutottak ama bélpoklosok a tábor széléhez, bementek egyik sátorba, ettek és ittak, elvittek onnan eztől, aranyat és ruhákat, elmentek és elrejtették; erre viasszatértek, bementek egy másik sátorba, vittek onnan is, elmentek és elrejtették. 9 De szóltak egyik a másikához: Nem helyesen cselekszünk! E mai nap jó hírnak a napja; mi pedig ha hallgatunk és várunk a reggel virradtáig, akkor bűn ér bennünket. Most tehát jertek, menjünk be, hadd jelentsük a király házában. 10 Odamentek tehát és szólították a város kapusait és jelentették nekik, mondván: Bementünk Arám táborába és íme, nincs ott senki, még ember hangja sem; hanem a ló befogva és a szamár befogva meg a sátrak ahogy voltak. 11 Ekkor kiáltottak a kapusok és jelentették benn a király házában. 12 Erre fölkelt a király éjjel és szólt a szolgához: Hadd mondjam meg csak nektek, mit tettek velünk az Árambeliek. Tudják, hogy éhesek vagyunk, kimentek tehát a táborból, hogy elrejtőzzenek a mezőn, mondván: mikor kimennek a városból, elfogluk őket elevenen és bemegyünk a városba. 13 Erre megszólalt egy a szolgái közül és mondta: Hát vegyenek csak ötöt a megmaradt lovak közül, amelyek benne megmaradtak – ám legyenek, mint Izraél egész sokasága, mely benne megmaradt, ám legyenek mint Izraél egész sokasága, mely odaveszett – hadd küldjük el és lássuk! 14 Vettek tehát két Szekeret lovakkal, és utána küldött a király Arám táborának, mondván: Menjetek és lássátok! 15 Utánuk mentek a Jordánig és íme az egész út tele volt ruhákkal és fegyverekkel, melyeket eldobtak az Árambeliek sietségükben. És visszatértek a követek és jelentették a királynak. 16 Erre kiment a nép és kifosztották az Árambeliek táborát; és volt egy mérték lángliszt egy sékelbe és két mérték árpa egy sékelbe, az Örökkévaló igéje szerint. 17 A király pedig oda rendelte volt a kapuhoz azt a hadnagyt, aki kezére támaszkodott, de összetaposta őt a nép a kapuban és meghalt, aszerint, amit szólt az Isten embere, a mit szólt, mikor lement hozzá a király. 18 Volt ugyanis, midőn szólt az Isten embere a királyhoz, mondván: két mérték árpa lesz egy sékelbe és egy mérték lángliszt egy sékelbe holnap ilyenkor Sómórón kapujában: 19 akkor felelt a hadnagy az Isten emberének és mondta: Iálm, ha az Örökkévaló ablakracsokat készít az égben, lesz-e ilyen dolog? – az pedig mondta -: Iálm, látod majd szemeiddel, de belőle nem eszel! 20 És úgy történt vele: összetaposta őt a nép a kapuban, és meghalt.

8 Elísá pedig szólt ahhoz az asszonyhoz, kinek a fiát fölélesztette, mondván: Kelj föl és menj el, te meg házad, és tartózkodj, ahol tartózkodhatsz, mert szólította az Örökkévaló az éhséget, és be is jött az országba hét évre. 2 Erre fölkelt az asszony és cselekedett az Isten emberének szava szerint; elment ő meg háza s tartózkodott a filiszteusok országában hét évig. 3 És volt hét év múltán, visszatért az asszony a filiszteusok országából és elindult, hogy kiáltson a királyhoz háza miatt és mezeje miatt. 4 A király éppen szólt Géchazíhoz, az Isten emberének legényéhez, mondván: Beszéld el, kérlek, nekem mind a nagy dolgokat, melyeket művelt Elísá. 5 S midőn éppen elbeszélte a királynak azt, hogy fölélesztette a halottat, íme az asszony, kinek fiát fölélesztette volt, kiáltott a királyhoz háza

miatt és mezeje miatt. Ekkor mondta Géchazí: Uram király, ez az asszony és ez a fia, kit fölélesztett Elísá. 6 Erre megkérdezte a király az asszonyt, és elbeszélte neki. És adott melléje a király egy udvari tiszttet, mondván: Szerezd vissza mindenkit, a mi az óvén és minden a mező termését, azon naptól fogva, hogy elhagyta az országot mostanáig. 7 Elment Elísá Damaszkuszba, Ben-Hadád pedig, Arám királya, beteg volt; tudtára adták neki, mondván: Ide jött az Isten embere. 8 És szólt a király Chazálhez: Végy a kezedbe ajándékot és menj az Isten emberének elejébe és kérdez meg tőle az Örökkévalót, mondván: meggyógyulok-e ebből a betegségből? 9 Elejébe ment tehát Chazál, vett a kezébe ajándékot, meg Damaszkusz minden javát, negyven teve terhét; oda ment, megállt előtte és mondta: Fiad Ben-Hadád, Arám királya, küldött engem hozzád, mondván: meggyógyulok-e ebből a betegségből? 10 Szólt hozzá Elísá: Menj, mondd neki: meg fogsz gyógyulni. De az Örökkévaló azt láttatta velem, hogy meg fog halni. 11 Megmerezítette az arcát és feléje fordította szégyellésig; ekkor sírt az Isten embere. 12 És mondta Chazál: Miért sír uram? Mondta: Mert tudom, mi rosszat fogsz tenni Izraél fiaival: erősségeiket tűzbe borítod, ifjaitak karddal ölöd meg, kisdedeiket szétzúzod és várandonásaiat fölhásítod. 13 Erre mondta Chazál: Micsoda a te szolgád, a kutya, hogy ezt a nagy dolgot mívelje? Mondta Elísá: Láttatta velem az Örökkévaló, hogy te leszel király Arám fölött. 14 Elment Elísától és bement urához. Mondta neki: Mit mondott neked Elísá? Mondta: Azt mondta nekem, meg fogsz gyógyulni. 15 És volt másnap, fogta a takarót, vízbe mártotta, arcára terítette, és meghalt. És király lett helyette Chazál. 16 És ötödik évében Jórámnak, Acháb fiónak, aki Izraél királya volt, míg Jehósáfát még király volt Jehúdnak, király lett Jehórám, Jehósáfának, Jehúda királyának fia. 17 Harmincsét éves volt, mikor király lett, és nyolc évig uralkodott Jeruzsálemben. 18 És járt Izraél királyainak útjain, amint cselekedett az Acháb házból valók, mert Achábnak leányát vette feleségül; és tette azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben. 19 De nem akarta az Örökkévaló elpusztítani Jehúdát Dávid, az ő szolgája kedvéért, amint mondta neki, hogy ad mécsest neki és fiainak minden időben. 20 Az ő napijaiban pártolt el Edóm Jehúda keze alól és tettek maguk fölél királyt. 21 Ekkor Jórám Cáirba vonult s az egész szekérhad ő vele. És ő fölkelt éjjel és megverte Edómot, mely körülvette őt meg a szekérhad vezéreit, és megfutott a nép a sátraihoz. 22 Így elpártolt Edóm Jehúda keze alól minden e mai napig; akkor pártolt el Libna abban az időben. 23 Jórám egyéb dolgai pedig és minden, amit tett, nemde meg vannak írva. Jehúda királyai történetének könyvében. 24 És feküdt Jórám ősei mellé és eltemették ősei mellett Dávid városában. És király lett utána fia, Achazjáhú. 25 Tizenkettőként évbén Jórámnak, Acháb fiónak, Izraél királyának, király lett Achazjáhú, Jehórámnak, Jehúda királyának fia. 26 Huszonként éves volt Achazjáhu, mikor király lett, és egy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Ataljáhú, Omrinak Izraél királyának leánya. 27 És járt Acháb házának útján és tette azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, valamint Acháb háza, mert Acháb házának volt a veje. 28 Elment Jórámmal, Acháb fiával háborúba Chazál, Arám királya ellen Rámót-Gileádba; de megverték az Árambeliek Jórámot. 29

És visszament Jórám király, hogy gyógyítassa magát Jizreélben a sebekből, melyeket ütöttek rajta az Arámbeliek Rámában, amikor harcolt Chazál, Arám királya ellen; Achazjáhú, Jehórám fia pedig, Jehúda királya, lement, hogy meglátogassa Jórámot, Acháb fiát Jizreélben, mert beteg volt.

9 Elísá próféta pedig hívott egyet a prófétfátiak közül; és mondta neki: Óvezd fől derekat, vedd ez olajkorsót kezedbe és menj Rámót-Gileádba. **2** Ha odaérkeztél, nézd ott Jéhút, Jehósáfátnak, Nimsí fiának fiát, akkor menj oda, szólítsd ki testvérei közül és vezesd őt be szobából szobába; **3** és vedd az olajkorsót, önts a fejére és mond: így szól az Örökkévaló: fölkentelek királynak Izraél fölött. Erre nyisd ki az ajtót és fuss el, s ne várakozzál. **4** Ment tehát az ifjú, a próféta ifjú, Rámót-Gileádba. **5** Odaér, s íme a sereg vezéreit ott ültek, és szólt: Szavam van hozzád, oh vezér! Mondta Jéhú: Kihez mindenjünk közül? És mondta: Hozzád, oh vezér! **6** Erre fölkelt, bement a házba, és öntött olajat a fejére; s mondta neki: Így szól az Örökkévaló Izraél Istené: fölkentelek királynak az Örökkévaló népe fölött, Izraél fölött! **7** Hogy megverjed uradnak Achábnak házát, és bosszút álljak Izébelen szolgálmának, a prófétnaknak véreért és mind az Örökkévaló szolgáinak véreért; **8** hogy elvesszen Acháb egész házát; kiirtok Acháb házából falra vizelőt, elzártat és magára hagyott Izárelben. **9** És olyanná teszem Acháb házát, mint Járobeámnak, Nebát fiának házát és mint Báesának, Achíja fiának házát. **10** Izébelt pedig megeszik a kutyák Jizreél határában, és nincs ki eltemeti. Ezzel kinyitotta az ajtót és elfutott. **11** Jéhú pedig kiment urának szolgáihoz, és mondta neki: Béke van-e? Miért jött hozzád az az őrült? Szólt hozzájuk: Ti ismeritek azt az embert és beszédét. **12** De mondta: Hazugság! Csak mondd meg nekünk. Mondta: Így meg úgy szólt hozzám, mondva: így szól az Örökkévaló: fölkentelek királynak Izraél fölött! **13** Erre siettek és vették kiki a ruháját és ő alája tették azt a lépcső tetején, megfútták a harsonát és mondta: király lett Jéhú. **14** Összeesküdött tehát Jéhú, Jehósáfátnak, Nimaí fiának fia, Jórám ellen, Jórám pedig megszállva tartotta Rámót-Gileádot, ő meg egész Izraél Chazál, Arám királya ellenében. **15** De visszament Jehórám király, hogy gyógyítassa magát Jizreélben a sebekből, melyeket ütöttek rajta az Arámbeliek, mikor harcolt Chazál Arám királya ellen és mondta Jéhú: Ha nektek tetszik, ne menjen ki menekülő a városból, hogy elmenne jelenteni Jizréelbe. **16** És kocsira ült Jéhú és elment Jizréelbe, mert Jórám ott feküdt, Achazja pedig, Jehúda királya, lement volt, hogy meglátogassa Jórámot. **17** Az őr pedig ott állt a tornyon Jizréelben és láta Jéhúnak csapatját, amint jött; akkor mondta: Csapatot látok! Erre mondta Jehórám: Végy egy lovast és küldj előbők és szóljon: Béke van-e? **18** Elébe ment a lovas és mondta: Így szól a király: béke van-e? Mondta Jéhú: Mi közöd a békéhez? Fordulj én mögém! És az őr jelentette, mondva: Eljutott a követ hozzájuk, de vissza nem tért. **19** Erre küldött egy másik lovat; hozzájuk jutott és mondta: Így szól a király: béke van-e? Mondta Jéhú: Mi közöd a békéhez? Fordulj én mögém! **20** És az őr jelentette, mondva: Egészen hozzájuk ért, de vissza nem tért; a hajtás pedig olyan, mint Jéhú, Nimsí fiának hajtása, mert őrületesen hajt. **21** Erre mondta Jehórám: Fogj be! És befogták a kocsiját. És kiment

Jehórám, Izraél királya, meg Achazjáhú, Jehúda királya, kiki a maga kocsiján és kimentek Jéhú előbe és találták őt a Jizreélbeli Nábót telkén. **22** És volt, a mint Jehórám meglátta Jéhút, mondta: Béke van-e Jéhú? Mondta: Mit békét, a míg tartanak ízébel anyádnak paráználkodásai és sok boszorkánysága? **23** Ekkor megfordította Jehórám a kezeit és megfutamodott. Így szólt Achazjáhúhoz: Árulás, Achazja! **24** De Jéhú meghúzta kezével az íjat és találta Jehórámot a lapockák között, úgy hogy szívéből jött ki a nyíl és összerogyott kocsijában. **25** És szólt Bidkárhoz, a hadnagyhához: Vedd fől, dobd őt a Jizreélbeli Nábót mezejének telkére; mert emlékezzél, hogy én és te párosan nyugaltunk Acháb, az ő atya után és az Örökkévaló kimondta ellene ezt a kijelentést: **26** bizony Nábótnak ontott vérét és fiainak ontott vérét láttam tegnap, úgy mond az Örökkévaló, de megfizetem neked ezen a telken, úgy mond az Örökkévaló. Most tehát vedd fel, dobd őt a telekre, az Örökkévaló igéje szerint. **27** Achazja pedig, Jehúda királya, láttá és megfutamodott a kert házának útján; de üldözötte vette őt Jéhú és mondta: Ót is üssétek le a kocsiban, a Jibleám mellett levő Gúr hágóján. Megfutamodott Megiddőig és meghalt ott. **28** Jeruzsálemben szállították őt szolgái és eltemették őt sírjában ősei mellett, Dávid városában. **29** Tizenegyedik évében pedig Jórámnak, Acháb fiának, király lett Achazja Jehúda fölött. **30** Bevonult Jéhú Jizréelbe, Izébel pedig hallotta, kendőzte a szemeit és ékesítette fejét és kitekintett az ablakon. **31** Mikor Jéhú bejött a kapun, mondta: Béke van-e, te Zímrí, uradnak gyilkosa? **32** Erre fölemele arcát az ablak felé és mondta: Ki van velem? Ki? És kitekintett feléje két-három udvari tiszt. **33** Akkor mondta: Lökétek le! És lelökték. És freccsent véréből a falra és a lovakra, ő meg összetaposta. **34** Bement, evett és ivott; ekkor mondta: Nézzetek csak utána ennek az átkozottnak és temessétek el, mert király leánya ő! **35** Mentrek tehát hogy eltemessék, de nem találtak belőle semmit, csak a koponyát, a két lábat és a két keze fejét. **36** Visszatértek és tudtára adták neki. Ekkor mondta: az Örökkévaló igéje az, melyet szólt az ő szolgája, a Tisbébeli Élijáhú által, mondva: Jizréel határában eszik meg a kutyák Izébel húsát. **37** És lesz Izébel hullája mint a trágya a mező színén Jizréel határában, úgy hogy senki nem mondhatja: ez izébel.

10 Achábnak pedig hetven fia volt Sómrónban. És írt Jéhú leveleket és küldte Sómrónba Jizréel nagyaihoz, a vénekhez és az Acháb nevelőihez, mondva: **2** most, amint hozzátok jut e levél – hisz nálatok vannak uratok fiai, nálatok a szekéhad és a lovak, az erősített városok és fegyverek. **3** Szemeljétek ki uratok fiai közül a legjobbat és legalkalmassabbat és tegyétek atyának a trónjára és harcoljatok uratok házáért. **4** S megfelellettek felettese nagyon és mondta: Íme a két király nem állt meg előtte, hogy álljunk hát meg mi! **5** Küldött tehát az, aki a ház fölött volt, meg az, aki a város fölött volt és a vének és a nevelők Jéhúhoz, mondva: Szolgáid vagyunk; minden, a mit mondassz nekünk, megteszünk. Nem teszünk meg senkit királynak; ami jó a te szemeidben, azt tess. **6** Erre másodszor írt hozzájuk levelet, mondva: Ha ti enyéim vagytok és szavamra hallgattok, vegyétek az embereknek,

uratok fainak fejeit és jöjjetek hozzá holnap ilyenkor Jizreélbe. A királyfiak pedig, hetven ember, a város nagyjainál voltak, kikőket fölneveltek. 7 És volt, amint hozzájuk jutott a levél, vették a királyfiakat, lemészárolták a hetven embert, kosarakba tették fejeiket és elküldték hozzá Jizreélbe. 8 Megérkezett a követ és jelentette neki, mondván: Elhozták a királyfiak fejeit. Erre mondta: Tegyétek őket két rakásba a kapu bejáratán, egész reggelig! 9 Volt pedig reggel, kiment, oda ált és szólt az egész néphez: Igazak vagytok! Íme én esküdtem össze uram ellen és öttem meg őt, de mindezeket ki ütötte agyon? 10 Tudjátok meg tehát, hogy nem esik földre semmi az Örökkévaló igéjéből, melyet szólt az Örökkévaló Acháb háza felől. Az Örökkévaló ugyanis megcselekedte azt, amit szól Élijáhú, az ő szolgája által. 11 S megölte Jéhú mindeneket, kik megmaradtak Acháb házából Jizreélben, meg mind a nagyjait, meghittjeit és papjait, még menekülőt sem hagyott neki. 12 Fölkelt, elment és Sómörönba indult. Ő éppen a pásztorok gyülekező házánál volt az úton, 13 amikor találta Jéhú Achazjáhúnak, Jehúda királyának, testvéreit. És mondta: Kik vagytok? Mondták: Achazjáhú testvérei vagyunk és lejöttünk övdözlésre a királyfiaknak és az uralkodónak fiainak. 14 Erre mondta: Fogjátok meg őket elevenen! És megfogták őket elevenen és lemészárolták a gyülekező ház gördébe, negyenkét embert, és nem hagyott meg közülök senkit. 15 Elment onnan és magával szembe találta Jehónádabot, Rékháb fiát, köszöntötte őt és szólt hozzá: Van-e oly becsületes a te szíved, mint az én szíven a te szíved iránt? Jehónádáb mondta: Van! – Ha van, add kezedet! Kezét adta és ő fölemele magához a kocsiba. 16 És mondta: Jer velem, és nézd buzgolkodásomat az Örökkévalóért! És vitték őt a kocsiján. 17 Erre bevonult Sómörönba és megölte mindeneket, kik megmaradtak Achából Sómörönban, még el nem pusztította, az Örökkévaló szava szerint, melyet szól Élijáhúhoz. 18 Ekkor összegyűjtötte Jéhú az egész népet és szólt hozzájuk: Acháb keveset szolgálta Báalt, Jéhú majd sokat szolgálja! 19 Most tehát mind a Bál prófétáit, mind a tiszteleit és mind a papjait hívjátok hozzá, senki se hiányozzék, mert nagy áldozást tartok a Bálnak; bárki hiányzik, nem marad életben. Jéhú pedig cselből tette, azért hogy megsemmisítse a Bál tiszteleit. 20 És mondta Jéhú: Rendezzétek szent gyülekezést a Bál számára. És kihirdették. 21 És küldött Jéhú egész Izraelbe; s eljöttek mind a Bál tisztelei, nem maradt senki, aki nem jött volna. Bementek a Bál házába s megtelt a Bál háza végig végig. 22 Ekkor mondta a ruhatár felügyelőjének: Hozz ki öltözéket mind a Bál tiszteleinek! És kihozta nekik az öltözöt. 23 És bement Jéhú, meg Jehónádáb, Rékháb fia, a Bál házába, és mondta a Bál tiszteleinek: Kutassatok és nézzetek, nehogy legyen itt veletek valaki az Örökkévaló tisztelei közül, hanem egyedül a Bál tisztelei. 24 És bementek, hogy bemutassanak vágóáldozatokat és égoáldozatokat. Jéhú elhelyezett magának künny nyolcvan embert és mondta: Azon embernek, aki megmenekszik az emberek közül, kiket kezeteikbe juttattak, lelke helyett legyen a ti lelketek. 25 És volt, amint végzett azzal, hogy bemutassa az égoáldozatot, mondta Jéhú a futároknak és a hadnagyoknak: Jöjjetek, üssétek le őket, senki ki ne mehessen! És leütötték őket a kard élével; és oda hánýták őket a futárok és a hadnagyok és mentek a Bál házának

városáig. 26 Kivitték a Bál házának szobrait és elégették. 27 És lerombolták a Bál szobrát, lerombolták a Bál házát és árnyéksékekkel tették e mai napig. 28 Kipusztította tehát Jéhú a Bált Izraelből. 29 Csak Járobeámnak, Nebát fiának vétkei, aki vétkezésre indította Izraélt – azoktól nem tért el Jéhú: az arany borjuktól, melyek Bét-Ében és Dánban voltak. 30 És szólt az Örökkévaló Jéhúhoz: Mivel hogy jól cselekedtél, azt téve, ami helyes szemeiben, egészen szívem szerint bántál el Acháb házával, negyedigben fognak ülni utódjaid Izraél trónján. 31 De Jéhú nem vigyázott, hogy járon az Örökkévalónak, Izraél Istenének tana szerint egész szívével: nem tért el Járobeám vétkeitől, aki vétkezésre indította Izraélt. 32 Azokban a napokban kezdte az Örökkévaló csónkítani Izraélt: Chazál megverte őket Izraél egész határában. 33 A Jordántól napkeletre Gileád egész országát, a Gádit, Reúbénit és Menaseit, Aróértől, mely az Arnón patakjánál van, Gileádot is, Básánt is. 34 Jéhú egyéb dolgai pedig és minden, amit tett és minden hóstette, nemde meg vannak írva Izraél királyi történetének könyvében. 35 És feküdt Jéhú ősei mellé és eltemették őt Sómörönban. És király lett helyette fia, Jehóácház. 36 Az idő pedig, melegben uralkodott Jéhú Izraél fölött Sómörönban, huszonnyolc esztendő.

11 Atalja pedig, Achazjáhú anyja, láttá, hogy meghalt a fia, akkor fölkelt és kipusztította a királyi ház minden magzatját. 2 De Jehósébá, Jórám király leánya, Achazjáhú nővére, vette Jóást, Achazja fiát, és ellopta a megölésre szánt királyfiak közül, őt meg a dajkáját, be az ágyak termébe; és elrejtették őt Ataljáhú elől és nem öletett meg. 3 És volt vele elrejtőzve az Örökkévaló házában hat évig, míg Atalja uralkodott az ország fölött. 4 A hetedik évben pedig küldött Jehójádá, hozatta a testőrök és futárok századainak tisztejét és vezette őket magához, az Örökkévaló házába, szövetséget kötött velük, megeskette őket az Örökkévaló házában, és megmutatta nekik a király fiát. 5 Erre megparancsolta nekik, mondván: Ez az, a mit tegyetek: a harmadrész közületek, a kik szombaton bevonulnak, őrizői legyenek a király háza őrizetének. 6 Egy harmadrész pedig a Szür kapuján s egy harmadrész a futárok mögötti kapuban; így őrizzétek meg a ház őrizetét fölbontott sorrenddel. 7 A két rész tehát közületek, azok, kik szombaton kivonulnak, őrizzék az Örökkévaló házának őrizetét a király mellett. 8 Vegyétek körül a királyt, kiki fegyverével a kezében, s aki behatol a sorokba, ölessék meg; így legyetek a királynál, mikor kimegy s mikor bemegy. 9 És cselekedtek a századok tisztejei, egészen a mint parancsolta Jehójádá pap; vették kiki a maga embereit, a szombaton bevonulókat a szombaton kivonulókkal együtt és bementek Jehójádá paphoz. 10 Ekkor adta a pap a századok tisztejének a lándzsákat és a pajzsokat, a Dávid királytól valókat, melyek az Örökkévaló házában voltak. 11 És felálltak a futárok, kiki fegyverével a kezében, a hánynak jobb oldalától a hánynak baloldaláig, az oltár mellé és a ház mellé, körül fogya a királyt. 12 Erre kivezette a király fiát, reádat a koronát és a díszt, királyá tették őt, és fölkenték, tenyerükkel tapsoltak és mondatták: Éljen a király! 13 Midőn Atalja hallotta a futárok meg a nép hangját, bement a néphez az Örökkévaló házába. 14 És láttá, íme a király ott áll az oszlop mellett, a szokás szerint, a vezérek pedig és a trombitások a király mellett és minden az ország

népe örvend és fúják a trombitákat; ekkor megszaggatta Atalja a ruhát és felkiáltotta: Összeesküvés, összeesküvés! 15 És megparancsolta Jehójádá pap a századok tiszteinek, a sereg fölér rendelteknek és szólt hozzájuk: Vezessétek őt ki a sorok között, s aki utána megy, öljétek meg karddal! Mert ezt mondta a pap: ne ölessék meg az Örökkelvál házában. 16 És engedtek neki helyet, hogy bemehetett a lovak bejáratán át a királyi házba, és megölétek ott. 17 Ekkor megkötötte Jehójádá a szövetséget az Örökkelvál meg a király és a nép között, hogy népévé legyen az Örökkelválónak, valamint a király és a nép között. 18 Erre bement mind az ország népe a Báal házába és lerombolták oltárait és szobrait teljesen összetörték, Mattánt pedig, a Báal papját, agyonütötték az oltárok előtt; és rendelt a pap tisztségeket az Örökkelvál háza fölé. 19 Vették a századok tiszteit, a testőröket és a futárokat, meg mind az ország népét, levezették a királyt az Örökkelvál házából és bementek a futárok kapuján át a király házába és a királyok trónjára ült. 20 És örült mind az ország népe, a város pedig csöndes volt. Ataljáhút pedig megölték karddal a király házában. 21 Hét éves volt Jehósás, mikor király lett.

12 Jéhú hetedik évében király lett Jehósás és negyven évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve Cibja Beér-Sébából. 2 És tette Jehósás azt, ami helyes az Örökkelvál szemeiben minden napjaiban, mivel Jehójádá pap tanította őt. 3 Csak a magaslatok nem szűntek meg; a nép még áldozott és füstölgötetett a magaslatokon. 4 Szólt Jehósás a papokhoz: A szentségek minden pénzét, mely az Örökkelvál házába vitetik, a megszámláltak pénzét, mindenki lelke becslésének pénzét, minden pénzét, a melyre valakit szíve hajt, hogy vigye az Örökkelvál házába, 5 vegyék magukhoz a papok, kiki az ő ismerőstől; igazitsák ki a házon a javítani valókat mindenütt, ahol találta ténk javítani való. 6 Volt pedig Jehósás királynak huszonharmadik évében, nem igazították ki a papok a házon a javítani valót. 7 Ekkor hívta Jehósás király Jehójádá papot és a többi papokat és szólt hozzájuk: Mért nem igazítítátki ki a házon a javítani valót? Most tehát ne vegyetek pénzt ismerőseitektől, hanem a házon való javításra adjátok. 8 És beleegyeztek a papok, hogy sem nem vesznek pénzüket a néptől, sem nem igazítják ki a házon a javítani valót. 9 Erre vett Jehójádá pap egy lárát, lyukat fúrt az ajtajába és elhelyezte azt az oltár mellett jobb felől, a mikor belép az ember az Örökkelvál házába, hogy odamegy a papok, a küszöb őrzői, mindenkor pénzüket, a mi az Örökkelvál házába vitetik. 10 És valahányszor látták, hogy sok a pénz a lárában, fölment a király írója és a főpap, bekötötték és megszámlálták a pénzüket, mely az Örökkelvál házában találtattak. 11 És adták a lemaradt pénzüket a munkavezetők kezébe, kik az Örökkelvál házában kirendeltek voltak; és kiadták azt a faiveseknek és az építőknek, kik dolgoztak az Örökkelvál házában, 12 meg a kőfűveseknek és a kővágóknak és arra, hogy fát és faragott köveket vegyenek, hogy kiigazitsák az Örökkelvál házán a javítani valót, és mindenkor arra, ami rámegy a hárza kiigazítás végett. 13 Csak hogy nem készítettek az Örökkelvál háza számára ezüst csészéket, kések, tálakat, trombitákat, semmi arany edényt és ezüst edényt abból a pénzből, mely

az Örökkelvál házába vitetett; 14 hanem a munkavezetőknek adták, hogy kiigazitsák belőle az Örökkelvál házát. 15 De nem számláltak le azokkal az emberekkel, kiknek kezébe adták a pénzüket, hogy a munkavezetőknek adják, mert becsületesen jártak el. 16 A bűnáldozat pénze és a vétekáldozatok pénze nem vitetett az Örökkelvál házába; ez a papoké volt. 17 Akkor ment föl Cházáel, Arám királya, harcolt Gát ellen és bevette; és irányította Cházáel az arcát, hogy fölmenjen Jeruzsálem ellen. 18 Erre vette Jehósás, Jehúda királya, mind a szentségeket, melyeket szenteltek Jehósáfát, Jehórám és Achazjáhú az ő ősei, Jehúda királyai, meg a saját szentségeit és minden aranyat, a mi találtatott az Örökkelvál házának és a király házának kincstárában; elküldte Cházáelnek, Arám királyának, és elvonult Jeruzsálem alól. 19 Jósás egyéb dolgai pedig és minden az, amit tett, nemde meg vannak írva Jehúda királyi történetének könyvében. 20 Fölkeltek szolgái, összeesküvést szóttak és megölték Jóstárt a Milló házban, ahol alászáll Szilla felé. 21 Józakhár, Simeát fia és Jehóbábad, Sómér fia, az ő szolgái, ölték őt meg és meghalt, és eltemették ősei mellé Dávid városában. És király lett helyette fia Amacja.

13 Huszonharmadik évében Jóásnak, Achazjáhú fiának, Jehúda királyának, király lett Jehóacház, Jéhú fia, Izrael fölött Sómörönban, tizenhét évig. 2 És tette azt, ami rossz az Örökkelvál szemeiben; járt Járobeámnak, Nebót fiának vétkei szerint, aki vétkezésre indította Izraélit: s nem tért attól. 3 Föllobbant az Örökkelvál haragja Izraél ellen és adta. őket Cházáelnek, Arám királyának kezébe és Ben-Hadádnak, Cházáel fiának kezébe minden időben. 4 De könnyörgött Jehóacház az Örökkelválhoz, és hallgatott reá az Örökkelvál, mert láttá Izraélnek elnyomását, hogy elnyomta őket Arám királya. 5 És adott az Örökkelvál Izraélnek segítőt, hogy megszabadultak Arám keze alól és laktak Izraél fiai a sátraikban, mint tegnap, tegnapelőtt. 6 Csakhogy nem térték el Járobeám házának vétkeitől, aki vétkezésre indította Izraélit, aszerint jártak; még az Aséra is fennmaradt Sómörönban. 7 Mert nem hagyott Jehóachaznak népet, kivéve ötven lovast, tíz szekeret és tízezer gyalogost; mert megsemmisítette őket Arám királya és porképpen letaposta őket. 8 Jehóacház egyéb dolgai pedig és minden, amit tett és hóstettei, nemde meg vannak írva Izraél királyi történetének könyvében. 9 És feküdt Jehóacház ősei mellé és eltemették Sómörönban. És király lett helyette fia Jósás. 10 Jóásnak, Jehúda királyának harminchetedik évében király lett Jehósás, Jehóacház fia, Izrael fölött Sómörönban, tizenhat évig. 11 És tette azt, a mi rossz az Örökkelvál szemeiben, nem tért el minden a vétkeitől Járobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélit; a szerint járt. 12 Jósás egyéb dolgai pedig és minden az, amit tett és hóstettei, a hogy Amacjával, Jehúda királyával harcolt, nemde meg vannak írva Izraél királyi történetének könyvében. 13 És feküdt Jósás ősei mellé, Járobeam pedig ült az ő trónjára. És eltemették Jóstárt Sómörönban Izraél királyai mellé. 14 Elísá pedig beteg lett azzal a betegséggel, melybe majdan belehalt. És lement hozzá Jósás, Izraél királya, sírt előtte és mondta: Atyám, atyám, Izraél szekérhadi és lovasai! 15 Mondta neki Elísá: Hozz íjat és nyilakat! És hozott

neki íját és nyilakat. 16 Erre mondta Izraél királyának: Ereszd rá kezedet az íjra! És rá ereszttette kezét; akkor tette Elísá a maga kezeit a király kezeire. 17 És mondta: Nyisd ki az ablakot a kelet felé! Kinyította. És mondta Elísá: Lő! Lőt. Ekkor mondta: Gyózelem nyila az Örökkelvalónak és gyózelem nyila Arám ellen: meg fogod verni Arámot Afékban végpusztulásig. 18 És mondta: Hozd a nyilakat! Hozta. Erre mondta Izraél királyának: Üss a földre! Ütött háromszor és abban hagyta. 19 És megharagudott reá az Isten embere és mondta: Útni kellett volna ötször vagy hatszor, akkor megverte volna Arámot végpusztulásig; most azonban háromszor fogod megvernii Arámot. 20 Meghalt Elísá és eltemették; Mób csapatjai pedig bejöttek az országba, a mint fordult az esztendő. 21 És volt, ők éppen temettek egy embert, íme látták a csapatot és bedobták azt az embert Elísá sírjába, és midőn oda került az ember és megérintette Elísá csontjait, megelevenedett és lábaira állott. 22 Chazál pedig, Arám királya, elnyomta Izraél Jehóácház minden napjaiban. 23 De megkegyelmezett nekik az Örökkelvaló, irgalmasztott nekik és feljük fordult Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal való szövetsége kedvéért; nem akarta elpusztítani őket, nem vetette el őket színe elől mind ez ideig. 24 Meghalt Chazál, Arám királya és király lett helyette fia, Ben-Hadáf. 25 És visszavette Jehóás Jehóácház fia, Ben Hadádnak, Chazál fiának kezéből ama városokat, melyeket elvette volt atyjának, Jehóácháznak kezéből a háborúban. Háromszor verte őt meg Jósás és visszavette Izraél városait.

14 Második évében Jósásnak, Jehóácház fiának, Izraél királyának, király lett Amacjáhú, Jósás fia, Jehúda királya. 2 Huszonöt éves volt, midőn király lett és huszonkilenç évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jehóaddán Jeruzsálemből. 3 És tette azt, a mi helyes az Örökkelvaló szemeiben, csak nem úgy, mint őse Dávid; egészen aszerint, a mint cselekedett atya Jósás, úgy cselekedett ő. 4 Csak a magaslatok nem szűntek meg; még áldozott és füstölötgettet a nép a magaslatokon. 5 És volt, a mint megerősödött kezében a királyság, megölette szolgáit, kik megölték volt atyát, a királyt. 6 De a gyilkosok gyermekeit nem ölette meg, amint írva van Mózes tanának könyvében, hogy megparancsolta az Örökkelvaló, mondván: ne ölessenek meg az atyák a gyermekeik miatt és a gyermekek ne ölessenek meg az atyák miatt, hanem mindenki a maga vétkeért ölessék meg. 7 Ő verte meg Edómöt a Sósövölgyben: tízezer embert, és bevette Szélát a háborúban; és elnevezte Jokteénnek mind e mai napig. 8 Akkoriban küldött Amacjáhú követeket Jehóáshoz, Jehóácháznak, Jéhú fiának fiához, Izraél királyához, mondván: Jer, nézzünk egymás szemébe! 9 Erre küldött Jehóás, Izraél királya Amacjáhúhoz, Jehúda királyához, mondván: A Libánonon levő tövis küldött a Libánonon levő cédrushoz, mondván: add a leányodat fiamnak feleségül. De arra ment a mező vadja, mely a Libánonban volt, és összetaposta a tövist. 10 Igenis megverte Edómöt és ezért elkapott téged a szíved; érd be a dicsőséggel és maradj házadban! Miért ingerlefel föl a veszedelmet, hogy elessél és Jehúda te veled? 11 De nem hallgatott rá Amacjáhú. Erre felvonult Jehoás, Izraél királya, és szembe néztek egymással, ő meg Amacjáhú, Jehúda királya a Jehúdabeli Bé-Sémésben. 12

És vereséget szenvedett Jehúda Izraél előtt, és megfutamodtak kiki sátraihoz. 13 Amacjáhút pedig; Jehúda királyát, Jehóásnak, Achazjáhu fiának a fiát elfogta Jehóás, Izraél királya Bé-Sémésben; bevonult Jeruzsálembé és rést ütött Jeruzsálemben falában Efraim kapujától a sarok-kapui, négyszáz könyöknyit. 14 És elvette mind az aranyat és ezüstöt, meg mind az edényeket, melyek találtattak az Örökkelvaló házában és a király házában kincstáraiban, valamint a túszokat, és visszatért Sómrónba. 15 Jehóásnak egyéb dolgai pedig, amit cselekedett és hóstettei s ahogy harcolt Amacjáhú, Jehúda királya ellen, nemde meg vannak írva Izraél királyi történetének könyvében. 16 És feküdt Jehóás ősei mellé és eltemették Sómrónban Izraél királyai mellé. És király lett helyette fia, Járobeám. 17 És élt Amacjáhú, Jósás fia, Jehúda királya Jehóásnak, Jehóácház fiának, Izraél királyának halála után tizenöt évig. 18 Amacjáhú egyéb dolgai pedig, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 19 Összeesküvést szőttek ellene Jeruzsálemben, és elmenenekült Lákhisba; de küldtek utána Lákhisba és megölték ott. 20 Elvitték őt lovakon és eltemették Jeruzsálemben ősei mellé Dávid városában. 21 Erre vette Jehúda egész népe Azarját, ő pedig tizenhat éves volt, és királytá lett őt, atya Amacjáhú helyett. 22 Ő építette Élátót és visszaszerezte Jehúdának, azután hogy a király ősei mellé feküdt. 23 Tizenötödik évében Amacjáhúnak, Jósás fiának, Jehúda királyának, király lett Járobeám, Jósás fia, Izraél királya Sómrónban, negyvenegy évig. 24 És tette azt, a mi rossz az Örökkelvaló szemeiben, nem tért el mind a vétkeitől Járobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt. 25 Ő szerezte vissza Izraél határát Chamát felől, a sivatag tengeréig, az Örökkelvalónak, Izraél Istenének szava eszerint, melyet szolt szolgája, a Gát-Chéferból való Jóna, Amitiá fia, próféta által. 26 Mert láttá az Örökkelvaló Izraélnak fölötté erős nyomorúságát: oda van az elzárt és oda van a magára hagyott, sem segítője nincsen Izraélnak. 27 De nem mondta az Örökkelvaló, hogy eltöri Izraél nevét az ég alól. Megsegítette tehát őket Jároheám, Jósás fia által. 28 Jároheám egyéb dolgai pedig és mind az, a mit cselekedett és hóstettei, ahogy harcolt és a hogy visszaszerezte Damaszkuszt és Chamátot, a Jehúdát, Izraél számára, nemde meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 29 És feküdt Jároheám ősei mellé, Izraél királyai mellé. És király lett helyette fia, Zakaria.

15 Jároheámnak, Izraél királyának huszonhetedik évében király lett Azarja. Amacia fia, Jehúda királya. 2 Tizenhat éves volt, mikor király lett és ötvenkét évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jekhaljáhu Jeruzsálemből. 3 És tette azt, ami helyes az Örökkelvaló szemeiben, egészen aszerint, amint tett atya, Amacjáhú. 4 Csak a magaslatok nem szűntek meg, még áldozott és füstölötgettet a nép a magaslatokon. 5 És szújtotta az Örökkelvaló a királyt, és bélpoklos volt halála napjáig és lakott az elzáras házában; Jótám pedig, a király fia, ki a ház fölött volt, törvényt szolgáltatott az ország népének. 6 Azarjáhú egyéb dolgai pedig és mind az, amit cselekedett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 7 És feküdt Azarja ősei mellé és eltemették őt ősei mellé Dávid városában. És király lett helyette fia, Jótám. 8 Azarjáhúnak, Jehúda királyának

harmincnyolcadik évében király lett Zakarjáhú, Járobeám fia, Izráel fölött Sómrónban hat hónapig. 9 És tette azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, amint tettek ősei; nem tért el vétekítő Járobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt. 10 Összeesküdött ellene Sallúm, Jábés fia, leütötte őt a nép szeme láttára és megölte őt és király lett helyette. 11 Zakarja egyéb dolgai pedig, íme meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 12 Ez az Örökkévalónak ama szava, melyet szolt Jéhúhoz, mondván: negyedízüleg ülnék majd a fiaid Izraél trónján. És így lett. 13 Sallúm, Jábés fia, király lett Uzzijának, Jehúda királyának harminckilencedik évében; és uralkodott egy hónapon át Sómrónban. 14 Ekkor feljött Menachém, Gádi fia, Tircából, bevonult Sómrónba és megverte Sallúmot, Jábés fiát Sómrónban, megölte őt és király lett helyette. 15 Sallúm egyéb dolgai pedig és összeesküvése, melyet szölt, íme meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 16 Akkoriban Tircából megverte Menachém Tifszáhot, meg mind a benne levőket és a határait, mivel nem nyitott kaput, tehát megverte; minden a várandós nőit fölhásította. 17 Azarjának, Jehúda királyának harminckilencedik évében király lett Menachém, Gádi fia, Izráel fölött tiz évig Sómrónban. 18 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, nem tért el vétekítő Járobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt minden napjaiban. 19 Jött Pál, Assúr királya, az ország ellen és adott Menachém Púlmak ezer kikkár ezüstöt, hogy vele legyen a hatalma arra, hogy kezében megerősítse az uralmat. 20 Kivetette Menachém az ezüstöt Izraélben, a hadsereg minden vitézére, hogy Assúr királyának adja, ötven sékel ezüstöt mindenigyeire; erre visszatért Assúr királya és nem maradt ott az országban. 21 Menachém egyéb dolgai pedig és minden az, amit tett, nemde meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 22 És feküdt Menachém ősei mellé. Es király lett helyette fia, Pekachja. 23 Azarjának, Jehúda királyának ötvenedik évében király lett Pekachja, Menachém fia, Izráel fölött Sómrónban két évig. 24 És tette azt, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben, nem tért el vétekítő Járobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt. 25 Összeesküdött ellene hadnagya Pékach, Remaljáhú fia, leütötte őt Sómrónban, a király házáinak palotájában, Argóbbal és Arjével, és vele volt ötven ember a Gileádbeliek közül, megölte és király lett helyette. 26 Pekachja egyéb dolgai pedig és minden, a mit tett, íme meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 27 Azarjának, Jehúda királyának ötvenkettedik évében király lett Pékach, Remaljáhú fia, Izráel fölött Sómrónban húsz évig. 28 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, nem tért el vétekítő Jerobeámnak, Nebát fiának, aki vétkezésre indította Izraélt. 29 Pékachnak, Izraél királyának napjaiban jött Tiglát Pilészer, Assúr királya és elfoglalta Ijjánt, Abél-Bét-Máakhát, Jánóáchot, Kédest, Chácort meg Gileádot és Gálilt, Naftáli egész országát és számkivetésbe vitte Assúrba. 30 Összeesküést szölt Hóséá, Éla fia, Pékach, Remaljáhú fia ellen, leütötte és megölte őt és király lett helyette Jótámnak, Uzzija fiának huszadik évében. 31 Pékach egyéb dolgai pedig és minden az, a mit tett, íme meg vannak írva Izraél királyai történetének könyvében. 32 Második évében Pékachnak, Remaljáhú fiának, Izraél királyának, király lett Jótámnak,

Uzzijáhú fia, Jehúda királya. 33 Huszonöt éves volt, mikor király lett, és tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben: anyja neve pedig Jerúsa, Cádók leánya. 34 És tette azt, a mi helyes az Örökkévaló szemeiben, mind a szerint, a mint tett atya, Uzzijáhú, úgy tett ő. 35 Csak a magaslatok nem szűntek meg; áldozott es füstölögtetett még a nép a magaslatokon. Ő építette az Örökkévaló házának felső kapuját. 36 Jótámnak egyéb dolgai pedig és minden az, a mit tett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 37 Azokban a napokban kezdte az Örökkévaló rábocsátani Jehúdára Recínt, Arám királyát és Pékachot, Remaljáhú fiát. 38 És feküdt Jótámnak ősei mellé és eltemették ősei mellé, őseinek Dávidnak városában. És király lett helyette fia, Ácház.

16 Pékachnak, Remaljáhú fiának tizenhetedik évében király lett Ácház, Jótámnak fia, Jehúda királya. 2 Húsz éves volt Ácház, midőn király lett és tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben; de nem tette azt, a mi helyes az Örökkévalónak, az ő Istenének szemeiben, mint őse Dávid. 3 Hanem járt Izraél királyai útja szerint, sőt a fiát is átvezette a tűzön, azon népek utálatai szerint, melyeket előzött az Örökkévaló Izraél fiai elől. 4 Áldozott és füstölögtetett a magaslatokon és a halmokon és minden zöldellő fa alatt. 5 Akkoriban vonult föl Recín, Arám királya és Pékach, Remaljáhú fia, Izraél királya, Jeruzsálem ellen háborúra, ostrom alá vették Ácházt, de nem tudtak harcolní ellene. 6 Abban az időben visszavette Recín, Arám királya, Elátot Arám számára és kivetette a Jehúdabeliek Elótóból; Edómbeliek pedig eljöttek Elátba és megtélepítettek ott minden napig. 7 Ekkor követeket küldött Ácház Tiglát-Pilészerhez, Assúr királyához, mondván: Szolgád és fiad vagyok; jer föl és szabadíts meg engem Arám királyának markából és Izraél királyának markából, kik ellenem támadtak. 8 És vette Ácház az ezüstöt és az aranyat, mely találtatott az Örökkévaló házában és a király házáinak kincstáraiban, és ajándékot küldött Assúr királyának. 9 Hallgatott is reá Assúr királya, fölvonult Assúr királya Damaszkusz ellen, elfoglalta és számkivetés bevitte Kírbe; Recínt pedig megölte. 10 És élébe ment Ácház király Tiglát-Pilészernek, Assúr királyának, Damaszkuszba és megláttá a Damaszkuszban levő oltárt; akkor elküldte Ácház király Úriá paphoz az oltár képét és mintáját egészen annak műve szerint. 11 Építette teát Úriá pap az oltárt; egészen úgy, a mint küldötte Ácház király Damaszkuszából, készítette el Úriá pap, mire Ácház király megérkezett Damaszkuszából. 12 Midőn megérkezett a király Damaszkuszából, megnézte a király az oltárt; közeledett a király az oltárhoz, fölment rá, 13 és elfüstölögtette egőáldozatát és lisztáldozatát és előtötte öntő áldozatát és reáhíntette az oltárra az ő békéáldozatának vérét. 14 Az Örökkévaló színe előtt levő rézoltárt pedig elmozdítatta a ház előrészéről: az oltár és az Örökkévaló temploma közötti helyről és tette azt az oltár északfelől való oldalára. 15 És megparancsolta Ácház király Úriá papnak, mondván: A nagy oltáron füstölögtesd el a reggelit egőáldozatot és az esti lisztáldozatot, meg a királynak egőáldozatát és lisztáldozatát, meg az ország egész népének egőáldozatát és lisztáldozatukat és öntőáldozataikat, egőáldozatnak minden vérét és vágóáldozatnak minden vérét rajta hinted el; a részoltár pedig a magam számára legyen,

hogy fölkeressem. 16 És cselekedett Úrja pap mind a szerint, amint megparancsolta Ácház király. 17 És letörte Ácház király a talapzatok kereteit, levezte róluk a medencéket; a tengert pedig leemelte az alatta levő rézökrőkről és tette azt a kópallóra. 18 A szombati földött tornácot pedig, melyet a házhoz építettek és a királynak külső bejáróját áthelyezte az Örökkévaló házába Assúr királya miatt. 19 Ácház egyéb dolgai pedig, a miket tett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 20 És feküdt Ácház ősei mellé és eltemették ősei mellé Dávid városában. És király lett helyette fia, Chizkijáhú.

17 Ácháznak, Jehúda királyának tizenkettedik évében király lett Hósés, Éla fia Sómrónban Izrael fölött kilenc évig. 2 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, csakhogy nem annyira, mint Izraél királyai, akik előtte voltak. 3 Ellene vonult föl Salmanészér, Assúr királya és lett neki Hósés alattvalójává és fizetett neki adót. 4 De talált Assúr királyá összeesküést Hóséában, mivel követeket küldött Szóhoz, Egyiptom királyához és nem vitt adót Assúr királyának, mint minden évben; erre elzárta őt Assúr királya és fogva tartotta a börtönben. 5 És fölvonult Assúr királya az egész országot át, fölvonult Sómrón ellen és ostromolta három évig 6 Hósés kilencedik évében bevette Assúr királya Sómrón és számívetette Izraél Assúrba, letelepítette őket Chaláchban a Chábörnál, Gózán folyójánál és Média városaiban. 7 Volt ugyanis, minthogy vétkeztek Izraél fiai az Örökkévaló, az ő Istenük ellen, aki fölvezette őket Egyiptom országából, Fáraónak, Egyiptom királyának keze alól és féltek más isteneket; 8 jártak azon népek törvényei szerint, melyeket előírta az Örökkévaló Izraél fiai elől, és aszerint, amit cselekedtek Izraél királyai; 9 ráfogtak Izraél fiai képtelen dolgokat az Örökkévalóra, az ő Istenükre, és építettek maguknak magaslatokat mind a városaikban őröröntől az erődített városig; 10 föllállítottak maguknak oszlopokat és asérákat minden magas dombon és minden zöldellő fa alatt; 11 füstölögtek ott minden magaslaton, mint azon népek, melyeket az Örökkévaló számívetett előlük, és rossz dolgokat cselekedtek az Örökkévaló bosszantására; 12 és szolgálták a bálványokat, melyekről azt mondta nekik az Örökkévaló, ne tegyétek e dolgot; 13 megintette az Örökkévaló Izraél és Jehúdát minden próféta, minden látó által, mondván: térijtek meg rossz utjaitokról és őrizzétek meg parancsolataimat, törvényeimet azon egész tan szerint, melyet parancsoltam őseiteknek és aszerint, amit küldtem hozzátok szolgáim, a próféták által; 14 de nem hallgattak reá, hanem megkeményítették nyakukat, hasonlóan őseik nyakához, kik nem hittek az Örökkévalóban, Istenükben; 15 megvetették törvényeit és szövetségét, melyet őseikkel kötött és intésteit, melyekkel őket megintette, és jártak a hiábavalóságok után és hiábavalóvá lettek, meg azon népek után, melyek körülöltükk voltak, amelyekről azt parancsolta nekik az Örökkévaló, hogy ne cselekedjenek úgy, mint azok; 16 elhagyták az Örökkévalónak, az ő Istenüknek mind a parancsolatjait és készítettek maguknak öntvényt: két borjút, készítettek asérát, leborultak az ég egész serege előtt és szolgálták a Báalt; 17 És átvezették fiaikat és leányaiat a tűzön, varázslást úztek és jósolgattak, és arra adták magukat, hogy tegyék azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben,

hogy őt bosszantsák: 18 ekkor megharagudott az Örökkévaló nagyon Izraére és eltávolította őket színe elől; nem maradt meg, csak Jehúda törzse egyedül. 19 Jehúda sem őrizte meg az Örökkévalónak, az ő Istenüknek parancsolatait, hanem jártak Izraél törvényei szerint, melyeket csináltak. 20 Megvetette tehát az Örökkévaló Izraél egész magzatát, megalázta őket és adta őket fosztogatók kezébe, mígnem eldobta őket színe elől. 21 Mert elszakította volt Izraél Dávid házától és ők királytá tették Járobeámot, Nebát fiát és Járobeám eltártórtotta Izraél az Örökkévalótól és vélkezésre indította őket, nagy vétekre. 22 És jártak Izraél fiai Járobeámnak mind a vétkei szerint, melyeket elkövetett, nem térték el attól; 23 míg nem az Örökkévaló eltávolította Izraél színe elől, amit szólt minden az ő szolgái, a próféták által; így számívetésbe ment Izraél a földjéről Assúrba mind e mai napig. 24 És hozott Assúr királya embereket Bábelből, Kútából, Avvából, Chamárból és Szefaravájimból és letelepítette Sómrón városaiban Izraél fiai helyett; birtokba vették Sómrón és laktak városaiban. 25 Volt pedig, ott laktak kezdetén, nem felték az Örökkévalót, ekkor rájuk bocsátotta az Örökkévaló az oroszlánokat, melyek öldöstök közülök. 26 Ekkor megízenték Assúr királyának, mondván: A népek, melyeket számívetettél és letelepítettél Sómrón városaiban, nem ismerik az ország istenének törvényét; és bocsátotta rájuk az oroszlánokat és íme azok ölik őket, minthogy nem ismerik az ország istenének törvényét. 27 Erre megparancsolta Assúr királya, mondván: Vigyetek oda egyet ama papok közül, kiket számívetettetek onnan, menjenek és telepedjenek meg ott, és tanítsa őket az ország istenének törvényére. 28 Elment tehát egy azon papok közül, kiket számívetettel Sómrónból és letelepedett BéthÉlben; arra tanította őket, miképpen féljék az Örökkévalót. 29 De ők készítették mindegyik nemzet a maga istenét és elhelyezték a magaslatok házaiban. melyeket készítettek a Sómrónbeliek, mindegyik nemzet ama városaikban, melyekben laktak. 30 Bábel emberei ugyanis készítették Szukkót Benötöt, Kút emberei pedig készítették Nérgalt és Chamát emberei készítették Asímát; 31 az Avvabeliek készítették Nibdázt meg Tartákat, és a Szefaravájimberek elégítik gyermekiket tűzben Adrammélélknek és Anammélékhnek, Szefaravájm istenéinek. 32 Így felték az Örökkévalót és rendeltek maguknak maguk közül magaslat papokat, kik nekik szolgálatokat végeztek a magaslatok házaiban. 33 Az Örökkévaló felték, de a maguk isteneit szolgálták ama népek szokása szerint, ahonnan őket számívetették. 34 Mind e mai napig cselekesztek ők az első szokásuk szerint; nem fél az Örökkévalót és nem cselekesznek a maguk törvényei és szokása szerint, sem pedig azon tan és parancsolat szerint, melyet az Örökkévaló parancsolt Jákób fiainak, akinek Izraél nevét adta; 35 és kötött velük az Örökkévaló szövetséget és megparancsolta nekik, mondván: ne féljetek más isteneket, ne borulatok le előttük, ne szolgáljátok őket és ne áldozzatok nekik, 36 hanem az Örökkévalót, aki fölvezetett titokat Egyiptom országából nagy erővel és kinyújtott karral – őt féljétek, előtte boruljatok le és neki áldozzatok; 37 a törvényeket és rendeleteket, meg a tant és a parancsolatot, melyeket megírt számotakra, őrizzétek meg, megtéve azokat minden időben, de ne féljetek más isteneket; 38 a szövetséget pedig, melyet

veletek kötöttem, ne felejtsétek el és ne feljétek más isteneket; 39 hanem az Örökkelvát, a ti Isteneket feljétek, és ő majd megment titeket minden az ellenségeitek kezéből. 40 De nem hallgattak reá, hanem első szokásuk szerint cselekeszenek. 41 Így félték e népek az Örökkelvát, de a maguk faragott képeit szolgálták; gyermekeik is és gyermekük gyermekei, amint cselekedtek atyáik, úgy cselekesznek ők minden napig.

18 És volt harmadik évében Hoséának, Éla fiának, Izrael királyának, király lett Chizkija, Ácház fia, Jehúda királya. 2 Huszonöt éves volt, mikor király lett és huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Abi, Zakarja leánya. 3 És tette azt, a mi helyes az Örökkelvál szemeiben egészen a szerint, mint tette Őse Dávid. 4 Ó távolította el a magaslatokat, összetörte az oszlopokat és kivágta az asérát; és szétüzta a rézkígyókat, melyet készített Mózes – mert egészen ama napokig füstölögtettek neki Izrael fiai – és melyet Nechustánnak neveztek. 5 Az Örökkelvában, Izrael Istenében bízott; 6 útán pedig nem volt olyan, mint ő, mind a Jehúda királyai között, azok között sem, kik előtte voltak. 6 Ragaszkodott az Örökkelvához, nem tért el tőle, hanem megőrizte parancsolatjait, melyeket az Örökkelvál parancsolt Mózesnek. 7 Volt is vele az Örökkelvál, bármíért vonult ki, szerencsés volt; és fellázadt Assúr királya ellen és nem szolgálta. 8 Ó verte meg a filiszteusokat egészen Azzáig, meg annak határait, őrtoronytól erősített városig. 9 Volt pedig Chizkijáhú király negyedik évében, az hetedik éve Hóséának, Éla fiának, Izrael királyának, feljött Salmanezer, Assúr királya Sómór ellen és ostrom alá vette; 10 És bevette három év múltán; Chizkija hatodik évében, az kilencedik éve Hóséának, Izrael királyának, vétetett be Sómórban. 11 És számkivetette Assúr királya Izraélt Assúrba és Chalácbba és vitte őket a Chábórhoz, Gózán folyójához és Média városaiba; 12 mivelhogy nem hallgattak az Örökkelválonak, az ő Istenüknek szavára és megszegtek szövetségét, mindenzt, amit parancsolt Mózes, az Örökkelvál szolgája, sem nem hallgattak rá, sem nem tették. 13 Chizkijáhú király tizenegyedik évében pedig fölment Szanchérib, Assúr királya, mind a Jehúda erősített városai ellen és elfoglalta azokat. 14 Erre küldött Chizkija, Jehúda királya Assúr királyához Lákhísba, mondván: Vétkeztem, vonulj el tőlem, a mit kivetsz reám, viselem. És rávetett Assúr királya Chizkijára, Jehúda királyára háromszáz kikkár ezüstöt és harminc kikkár aranyat. 15 És odaadta Chizkija minden az ezüstöt, a mi találtatott az Örökkelvál házában és a király házának kincstárában. 16 Abban az időben törte le Chizkija az Örökkelvál templomának ajtót és a pilléreket, melyeket beborított volt maga Chizkija, Jehúda királya, és odaadta Assúr királyának. 17 Ekkor küldte Assúr királya Tartánt, Rab-Száriszt és Rabságát hatalmas sereggel Lákhisból Chizkijáhú királyhoz Jeruzsálemben. Fölmentek tehát és érkeztek Jeruzsálemben; fölmentek és eljöttek és megálltak a felső tónak vízvezetékénél, mely a mosómező útján van. 18 És szólították a királyt; erre kiment hozzájuk Eljákím, Chizkijáhú fia, aki a ház fölött volt, meg Sebna az író, és Jóach, Ászáf fia, a kancellár. 19 És szól hozzájuk Rabsáké: Szóljatok csak Chizkijáhúnak: így szól a nagy király, Assúr királya, micsoda

bizalom az, mellyel bíztál? 20 Azt mondta, csak szóbeszéd, hogy tanács és hatalom kell a háborúhoz! Most kiben bíztál, hogy föllázdatl ellenem? 21 Most íme bíztad magad erre a törött nádpálcára, Egyiptomra, amelyre ha valaki támaszkodik, bemegy a tenyerébe és átfűrja azt! Ilyen Fáraó, Egyiptom királya mindeneknak, kik benne bíznak. 22 De ha így szóltok hozzáim: az Örökkelvában, a mi Istenünkben bíztunk – hiszen ő az, akinek eltávolította Chizkijáhu magaslatait és oltárait és azt mondta Jehúdának és Jeruzsálemben: ezen oltár előtt boruljatok le Jeruzsálemben! 23 Most tehát állj csak fogadsába urammal, Assúr királyával: hadd adok neked kétezer lovat, vajon tudsz-e te lovasokat adni rájuk? 24 Hogy vernél hát vissza csak egy helytartót is uramnak legkisebb szolgái közül? És te bíztad magadat Egyiptomra szekérhad és lovasok dolgában! 25 Ám, vajon az Örökkelvál nélküli jöttem-e föl a hely ellen, hogy elpusztitsam? Az Örökkelvál mondta nekem: menj föl ez ország ellen és pusztítsd el! 26 Erre szól Eljákím, Chizkijáhú fia, meg Sebna és Jóach Rabsákéhoz: Beszélj, kérlek, szolgáldhoz arámul, mert mi értjük; s ne beszél velünk zsidóul azon nép fülei hallatára, mely a falon van. 27 De szól hozzájuk Rabsáké: Vajon uradhoz és tehozzád küldött-e engem uram, hogy elmondjam e szavakat? Nemde inkább azon emberekhez, kik a falon ülnek, hogy egyék a ganajukat és igyák a vizeletüket veletek együtt! 28 Erre odaálta Rabsáké és fennhangon kiáltott zsidóul, beszélt és mondta: Halljátok a nagy királynak, Assúr királyának szavát! 29 Így szól a király: ne ámítson benneket Chizkijáhú, mert nem menthet meg titeket az ő kezéből. 30 És ne biztasson benneket Chizkijáhú az Örökkelvával, mondván: meg fog menteni minket az Örökkelvál és nem adatik e város Assúr királyának kezébe. 31 Ne hallgassatok Chizkijáhúra! Mert így szól Assúr királya: csináljatok velem békét és jerteik ki hozzáim, hogy ehessétek ki-ki az ő szőlőtőjét és ki-ki az ő fügefáját és hogy ihassátok ki-ki kútja vizét. 32 A míg eljövök és elviszlek benneket egy országába, mely olyan, mint a ti országotok: gabona és must országába, kenyér és szőlők országába, olajfa és méz országába, hogy éljetek és meg ne haljatok. Ne hallgassatok hát Chizkijáhúra, midőn csábítat titeket, mondván: az Örökkelvál majd megment bennüket. 33 Hát megmentették-e a nemzetek istenei ki-ki az ő országát Assúr királyának kezéből? 34 Hol vannak Chamát és Arpád istenei, hol Szefarvájim, Héná és Ivva istenei, hogy megmentették volna Sómórót kezemből? 35 Kik azok az országok minden istenei közül, a kik megmentették az ő országukat kezemből, hogy az Örökkelvál megmentené Jeruzsálemet kezemből? 36 Hallgatott a nép és nem feleltek neki semmit, mert parancsa volt az a királynak, mondván: ne feleljetek neki! 37 Erre bement Eljákím, Chizkija fia, aki a ház fölött volt, meg Sebna az író és Jóach, Ászáf fia, a kancellár Chizkijáhúhoz megszagadtat ruhákkal és jelentették neki Rabsáké szavait.

19 És amint meghallotta volt Chizkijáhú király, megszagatta ruháit, zsákokat öltött magára és ment az Örökkelvál házába. 2 És küldte Eljákímot, ki a ház fölött volt, meg Sebnát az író és a papok véneit zsákba öltözött Jesájáhu prófétához, Ámóc fiához. 3 És szólta hozzá: Így szól Chizkijáhú:

sorongatásnak, fenyítésnek és gyalázásnak napja e mai nap, mert eljutottak a gyermeket a méhszájig, de erő nincs a szülésrő.

4 Talán meghallja az Örökkévaló, a te Istened, Rabsákénak mind a szavait, akit küldött az ő ura, Assúr királya, hogy káromolja az élő Istenet és szidalmazott azon szavakkal, melyeket hallott az Örökkévaló, a te Istened! Mondj tehát imát a még meglevő maradékért. **5** És elmentek Chizkijáhú király szolgái Jesájáhúhoz. **6** Akkor mondta nekik Jesájáhú: Így szóljatok uratokhoz: így szól az Örökkévaló: ne félj azon szavaktól, miket hallottál, hogy káromoltak engem Assúr királyának legényei. **7** Íme, én adok beléje olyan lelket, hogy hírt hallván, visszatér országába; és elejtem őt kard által az országában. **8** Visszatérít Rabsákké és találta Assúr királyát Libna ellen harcolva; mert hallotta, hogy ez elindult Lákhieből. **9** Ekkor hallotta Tírhákáról, Kús királyáról, hogy mondta: íme kivonult, hogy harcoljon veled. És újra küldött követeket Chizkijáhúhoz, mondván: **10** Így szóljatok Chizkijáhúhoz, Jehúda királyához, mondván: ne ámítson téged istened, akiben te bízol, mondván: nem adatik Jeruzsálem Assúr királyának kezébe. **11** Hiszen te hallottad, hogy mit tettek Assúr királyai mind az országokkal, elpusztítván azokat, és te megmenekülnél? **12** Megmentették-e őket azon nemzetek istenei, melyeket megrottattak őseim: Gózánt és Cháránt, Récefet és Éden fiait Telasszárban? **13** Hol van Chamát királya és Arpád királya, meg királya Szevarvájim városának, Hénáé, Ivváé? **14** S vette Chizkijáhú a levelet a követek kezéből és elolvasta. Erre fölmet az Örökkévaló házába és kiterítette azt Chizkijáhú az Örökkévaló színe előtt. **15** Imádkozott Chizkijáhú az Örökkévaló színe előtt és mondta: Örökkévaló, Izraél Istene, aki a kérubokon székelsz, te vagy az Isten, te egyedül mind a föld királyságai fölött, te alkottad az egét és a földet. **16** Hajtsd, oh Örökkévaló, füleddet és halljad, nyisd meg, oh Örökkévaló, szemeidet és lásd, halljad Szanchérib szavait, melyeket küldött, hogy káromolja az élő Isten! **17** Valóban, ó Örökkévaló, elpusztították Assúr királyai a nemzeteket és országukat; **18** és tűzbe vetették isteneiket, mert nem istenek azok, hanem ember kezének a műve, fa, és kő; tehát megsemmisítették. **19** Most pedig, oh Örökkévaló, Istenünk, szabadítás meg mincket, kérlek, az ő kezéből, hogy megtudják mind a föld királyságai, hogy te Örökkévaló vagy Isten, te egyedül! **20** És küldött Jesájáhú: Ámóc fia, Chizkijáhúhoz, mondván: Így szól az Örökkévaló, Izraél Istene: amit imádkoztál hozzáim Szanchérib, Assúr királya felől, hallottam. **21** Ez az ige, melyet szolt az Örökkévaló felőle: kigúnyolt téged, kicsúfolt téged Ción szűz leánya, mögöttem fejet rázott Jeruzsálem leánya. **22** Kit káromoltál és gyaláztál, kire emeltél hangot ég magasan hordottad szemeidet? Izraélnélk szentje ellen! **23** Követeid által káromoltad az Urat és mondadt: szekereim sokaságával fölmentem én a hegyek magasságára, a Libánonnak legvégeibe; kivágom sudár cédrusait, válogatott ciprusait, eljutok szélső hajlékáig, termőföldje erdejéig. **24** Én ástam és ittam idegen vizet és kiszárittam lábaim talpával minden az Egyiptomnak folyót. **25** Nemde hallottad, régtől én azt készítettem, őskor napjaitól fogva elvégeztem; most véghezvittem: úgy legyen, hogy romhalmokká rombolnak erősített városokat; **26** lakói pedig kurta kezük, megtörtek és megszégyenültek; lettek mint a mező füve és a

pázsit zöldje, mint a tetők füve és az üszögös gabona megnőtte előtt. **27** Hiszen ültödet, mentedet és jöttedet ismerem, meg a háborgásodat ellenem! **28** Mivel hogy háborgasz ellenem és gőgösséged fölözött fülemben, teszem karikámat az orrodba és zabolámat a szádba és visszavezetlek az úton, melyen jöttél. **29** És ez neked a jel: esztek ez évben utótermést, a második évben utóhajtást; a harmadik évben pedig vessetek és arassatok, ültesetek szőlőket és egyétek gyümölcsüket. **30** Ég Jehúda házának megmaradt része továbbra is gyökeret ver alul és gyümölcsöt terem fölül. **31** Mert Jeruzsálemből fog eredni a maradék és a megmaradt rész a Cíön hegyéről. Az Örökkévalónak, a seregek urának buzgalma cselekszi ezt. **32** Azért így szól az Örökkévaló Assúr királya felől: nem jön be ebbe a városba, nem lő oda nyilat, nem rohanja meg pajzzsal és nem hányp föl ellene töltést. **33** Az úton, amelyen jött, azon tér vissza, de ebbe a városba nem jő be, úgymond az Örökkévaló. **34** Megvédem a várost, hogy megsegítsem a magam kedvéért és szolgám Dávid kedvéért,

20 Ama napokban Chizkijáhú halálosan megbetegedett; bement hozzá Jesájáhú, Ámóc fia, a próféta és szólt hozzá: Így szól az Örökkévaló: rendelkezzel házad felől, mert meg fogsz halni és nem gyógyulsz meg. **2** Ekkor a fal felé fordította arcát és imádkozott az Örökkévalóhoz, mondván: **3** Oh Örökkévaló, emlékezzel csak meg arról, hogy jártam előtted igazsággal és őszinte szívvel és ami jó a szemeidben, azt cselekedtem! És sírt Chizkijáhú nagy sírással. **4** Még nem ért ki Jesájáhú a középső udvarra, lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: **5** Menj vissza és szólj Chizkijáhúhoz, népem fejedelméhez: így szól az Örökkévaló, Dávid ősöknek Istene: hallottam az imádságodat, láttam könnyűdet; íme, én meggyógyítak, harmadnapra fölmész majd az Örökkévaló házába. **6** És hozzáteszek napjaidhoz tizenöt évet és Assúr királyának markából megmentlek téged meg a várost, és megvédem a várost a magam kedvéért és Dávid szolgám kedvéért. **7** És mondta Jesájáhú: Hozzatok egy darab füge-lepényt. Elhozták és rátették a fekelyre és meggyógyult. **8** És szólt Chizkijáhú Jesájáhúhoz: Mi a jele, hogy majd meggyógyít engem az Örökkévaló és hogy felmegyeck harmadnapra az Örökkévaló házába? **9** Mondta Jesájáhú: Ez neked a jel az Örökkévaló részéről, hogy megteszi az Örökkévaló az igét, melyet kimondott: haladjon-e az árnyék tíz fokra, vagy visszamenjen-e tíz fokra? **10** Mondta Chizkijáhú: Csekélysg az árnyéknak, hogy lenyúljon tíz fokra; nem, inkább visszamenjen az árnyék hátrafelé tíz fokkal! **11** Ekkor kiáltott Jesájáhú próféta az Örökkévalóhoz; és visszameneszette az árnyékot a fokokon, melyeken lement volt Ácház napóráján hátrafelé tíz fokkal. **12** Abban az időben küldött Beródákh-Baladán, Baladán fia, Bából királya, levelet és ajándékot Chizkijáhúnak, mert hallotta, hogy beteg volt Chizkijáhú. **13** És hallgatott rájuk Chizkijáhú és megmutatta nekik egész kincses házát, az ezüstöt, az aranyat és az illatszereket és a finom olajat, meg egész fegyveres-házát és minden, ami találtatott kincstáraiban; nem volt semmi, mit meg nem mutatott volna nekik Chizkijáhú a házában és egész birodalmában. **14** Ekkor bement Jesájáhú próféta Chizkijáhú királyhoz és szólt hozzá: Mit mondak ezek az emberek és honnan jönnek hozzád? Mondta Chizkijáhú: Távoli országból

jöttek, Bábelből. 15 És mondta: Mit láttak házadban? Mondta Chizkjáhú: Mindent láttak, ami házamban van; nem volt semmi, amit meg nem mutattam volna nekik kincstáralmiban. 16 Erre szolt Jesájáhú Chizkjáhúhoz: Halljad az Örökkévaló igéjét! 17 Íme napok jönnek s elvisznek minden, ami házadban van és amit óseid gyűjtöttetek mind e mai napig Bából; nem marad meg semmi, mondja az Örökkévaló. 18 Fiaid közül is, kik majd származnak tőled, akiket nemzeni fogsz, elvitetnek, hogy udvari tisztek legyenek Bábel királyának palotájában. 19 Ekkor szolt Chizkjáhú Jesájáhúhoz: Jó az Örökkévaló igéje, amelyet mondta, És mondta: Hiszen ha csak béke és biztoság lesz az én napjaimban! 20 Chizkjáhú egyéb dolgai pedig és minden a hóstettei, és hogy készítette a tavat és a vízvezetéket és bevezette a vizet a városba, nemde, meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 21 És feküdt Chizkjáhú ósei mellé és király lett helyette fia Menasse.

21 Tizenkét éves volt Menasse, mikor király lett és ötvenöt évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának neve pedig Chefcí-báh. 2 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, azon népek utálatai szerint, melyeket elűzött az Örökkévaló Izráel fiai elől. 3 Újra építette a magaslatokat, melyeket megsemmisített atya Chizkjáhú, felállított oltárokat a Báalnak és készített asérát, amint tette Acháb, Izráel királya; leborult az ég egész serege előtt és szolgálta azt. 4 És épített oltárokat az Örökkévaló házában, melyről azt mondta az Örökkévaló: Jeruzsálemben helyezem a nevemet; 5 épített ugyanis oltárokat az ég egész seregének az Örökkévaló házának mindenkit udvarában. 6 Átvezette fiát a tűzön, jövendölést és jósolgatást üzött és tartott szellemidézőt és halottijszt; sokat tett olyat, a mi rossz az Örökkévaló szemeiben bosszantásra. 7 Elhelyezte az aséra képet, melyet készített azon házban, melyről szolt az Örökkévaló Dávidhoz és fiához Salamonhoz: ebbe a házba és Jeruzsálemben, melyet kiválasztottam minden az Izráel törzsei közül, helyezem el örökre a nevemet; 8 és nem mozdítom ki többé Izráel lábat azon földről, melyet adtam óseiknek, csak úgy, ha vigyáznak, hogy cselekedjenek minden aszerint, amit parancsoltam nekik és az egész tan szerint, melyet parancsolt nekik szolgám Mózes: 9 De nem hallgattak rá; eltévélyítette őket Menasse, hogy még rosszabbat cselekedtek ama nemzeteknél, melyeket kipusztított az Örökkévaló Izráel fiai elől. 10 És beszélt az Örökkévaló szolgái, a próféták által, mondván: 11 Mivelhogy cselekedte Menasse, Jehúda királya ez utalatokat, rosszabbat tett mindenennél, amit cselekedett az emóri, ki előtte volt és vétkezésre indította Jehúdát is az ő undokságaival. 12 Azért így szól az Örökkévaló, Izráel Istene: Íme én hozok veszedelmet Jeruzsálemben és Jehúdára, hogy bárki hallja, megcsendül két füle. 13 Kinyújtom Jeruzsálem fölé Sómrón mérőszínórját meg Acháb házának mérlegét és kitörőlüm Jeruzsálemet, amint kitörüli az ember a tálat, kitörüli és felfordítja színére. 14 És elvettem örökségem maradékát és ellenségeik kezébe adom őket, hogy prédára és kifosztásra legyenek minden az ellenségeiknek. 15 Mivelhogy azt tették, ami rossz a szemeiben és bosszantottak engem azon naptól fogva, hogy kivonultak óseik Egyptomból, minden e mai napig. 16 És ártatlanságot is ontott el Menasse igen sokat, mígnem megtöltötte

Jeruzsálemet színűtig; azon vétkén kívül, hogy vétkezésre indította Jehúdát, hogy tegyék azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben. 17 Menasse egyéb dolgai pedig és minden, amit tett és vétke, a mellyel vétkezett, nemde meg vannak írva Jehúda királyi történetének könyvében. 18 És feküdt Menasse ósei mellé és eltemették házának kertjében, Uzza kertjében. És király lett helyette fia Ámón. 19 Huszonkét éves volt Ámón, mikor király lett és két évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának a neve pedig Mesullémet, Chárúc leánya Jotbából. 20 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, amint tett atya Menasse. 21 Járt ugyanis minden az úton, melyen járt az atya, szolgálta az undokságokat, melyeket szolgált az atya és leborult előttük. 22 Elhagya az Örökkévalót, ósei Istenét és nem járt az Örökkévaló útján. 23 És összeesküdtek Ámón szolgái ellene és megölték a királyt az ő házában. 24 De az ország népe megölte mindenkit, kik összeesküdtek Ámón király ellen és helyébe királytátra tette az ország népe fiát Jósijáhút. 25 Ámón egyéb dolgai pedig, a mit cselekedett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 26 És eltemették őt sírjában, Uzza kertjében és király lett helyette fia Jósijáhú.

22 Nyolc éves volt Jósijáhú, mikor király lett és harmincségéig évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jedída, Adája leánya Bockátból. 2 És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben. Járt ósének, Dávidnak minden útján és nem tért el se jobbra, se balra. 3 És volt Jósijáhú királynak tizennyolcadik évében, küldte a király Sáfánt, Acaljhúnak, Mesullám fiának a fiát, az írót, az Örökkévaló házába, mondván: 4 Menj fől Chilkijáhú főpaphoz, hogy összeszámíljá a pénzt, mely bevitetett az Örökkévaló házába, amelyet gyűjtötték a kúszób őrei a néptől; 5 és adják a munkavezetőknek kezébe, kik kirendelve voltak az Örökkévaló házában és adják azon munkavezetőknek, kik az Örökkévaló házában vannak, hogy kiigazitsák a házon a javítani valót: 6 faíveseknek, az építőknek és a kőíveseknek és arra, hogy fát és faragott köveket vegyenek, hogy kijavitsák a házat. 7 De ne számolják le velük a pénzt, mely kezükbe adatott, mert becsületesen járnak el. 8 Ekkor szolt Chilkijáhú főpap Sáfánhoz az íróhoz: A tannak könyvét találtam az Örökkévaló házában. És átadtad Chilkijáhú a könyvet Sáfának, és elolvasta. 9 Erre bement Sáfán az író a királyhoz. És választ vitt a királynak; mondta: Kiöntötték szolgáid a pénzt, mely házában találtatott és adták azt a munkavezetők kezébe, kik kirendelve vannak az Örökkévaló házában. 10 És jelentette Sáfán az író a királynak, mondván: Egy könyvet adott nekem Chilkijáhú pap. És felolvasta azt Sáfán a király előtt. 11 És volt, a mint hallotta a király a tan könyvének szavait, megszaghatta ruháit. 12 És parancsolta a király Chilkijáhú papnak és Achíkámnak, Sáfán fiának és Akhbórnak, Míkhája fiának, meg Sáfán írónak és Aszajának, a király szolgájának, mondván: 13 Menjetek, kérdezze őt meg az Örökkévalót érettem és a népert és egész Jehúdáért e megtalált könyv szavai felől, mert nagy az Örökkévalónak haragja, amely ellenünk kigyulladt, mivelhogy nem hallgattak óseink e könyv szavaira, hogy cselekedtek volna minden aszerint, amint íratott számunkra. 14 Ekkor elment Chilkijáhú pap, meg Achíkám,

Akhbór, Sáfán és Aszája Chulda prófétanőhöz, feleségehez Sallúmnak, Tikva Charcház fia fiának, a ruhaőrnek; ő lakott Jeruzsálemben a második városrészen és beszéltek hozzá. **15** Erre szólt hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: mondjátok meg a férfiúnak, ki titeket hozzám küldött, **16** így szól az Örökkévaló: íme én hozok veszedelmet e helyre és lakóira – azon könyvnek minden szavait, melyet olvasott Jehúda királya. **17** Azért hogy elhagyta engem és füstölgöttek más isteneknek, hogy bosszantsanak engem kezeik minden művével, úgy hogy kigyulladt haragom e hely ellen és nem alszik ki. **18** Jehúda királyához pedig, aki küldött bennetek megkérdezni az Örökkévalót – így szóljatok hozzá: így szól az Örökkévaló, Izrael Istene a szavak felől, melyeket hallottál: **19** mivelhogy meglágyult a szíved és megalázkoztál az Örökkévaló előtt, midőn hallottad azt, amit kimondtam e helyről és lakóiról, hogy iszonyattá és átakká lesznek és megszaggattad ruháidat és sírtál előttem, én is hallgattam rá, úgymond az Örökkévaló. **20** Azért íme engedlek betérni őseidhez és betakarítatok sírodba békében, úgy hogy nem látják meg szemeid mind a veszedelmeket, melyeket hozni akarok e helyre. És vittek a királynak választ.

23 Erre küldött a király és összegyűjtötték hozzá Jehúda és Jeruzsálem véneit mind. **2** Fölment a király az Örökkévaló házába és mind a Jehúda emberei és mind a Jeruzsálem lakói óvele meg a papok, a próféták és az egész nép aprajától nagyjáig; és felolvasta füleiük hallatára minden szavait a szövetség könyvének, mely találtatott az Örökkévaló házában. **3** Erre felállt a király az emelvénnyre és megkötötte a szövetséget az Örökkévaló színe előtt, hogy járanak az Örökkévaló útján és hogy megőrizzék parancsolatait, bizonyságát és törvényeit egész szível és egész lélekkel, fönntartva a szövetségnek szavait, melyek írva vannak ebben a könyvben. És belépett az egész nép a szövetségbé. **4** És megparancsolta a király Chilkijáhú főpapnak, a másodrangú papoknak és a küszöb őreinek, hogy vigyék ki az Örökkévaló házából minden az edényeket, melyek készültek a Báal, az Aséra és az ég egész serege számára; élégette azokat Jeruzsálemen kívül a Kidrón mezősegein és elvitték porukat Bét-Élbe. **5** Beszüntette a bálványpapokat, kiket tartottak Jehúda királyai s akik füstölgöttek a magaslatokon Jehúda városában és Jeruzsálem környékein, meg azokat, akik füstölgöttek a Báalnak, a napnak, a holdnak, a csillagzatoknak, az ég egész seregének. **6** Kivitte az asérát az Örökkévaló házából Jeruzsálemen kívül a Kidrón patakhoz és élégette azt a Kidrón patak mellett, porrá törte, és vetette a porát a köznép sírjaira. **7** És lerombolta a szentelt férfiak házait, melyek az Örökkévaló házában voltak, melyekben az asszonyok sátrokat szóltak az aséra számára. **8** Elhozta minden a papokat Jehúda városából és a magaslatokat, ahol füstölgöttek volt a papok, Gébárol Beér-Sébáig és lerombolta a kapuk magaslatait, amelyek Józsuának, a város nagyjának kapuja bejáratán voltak, amely az embernek baljáról volt a város kapujánál. **9** Csakhogy nem lehetett fől a magaslatok papjai az Örökkévaló oltárára Jeruzsálemben, hanem kovásztalan kenyeret ehettek testvéreik között. **10** Megtisztálatánította a Ben-Hinnóm völgyében levő Tófetet, hogy senki ne vezethesse át fiát és leányát a tűzön a

Molokhnak. **11** És beszüntette a lovakat, melyeket oda helyeztek Jehúda királyai a napistennek, az Örökkévaló házának bejáratán Netán-Mélekh udvari tisztnek a Parvárimban lévő csarnokába, a napisten szekereit pedig elégette tűzben. **12** Az oltárokat is, melyek Ácház felső termének tetején voltak, a melyeket készítettek Jehúda királyai, meg az oltárokat, melyeket készített Menasse az Örökkévaló házának minden két udvarában, lerombolta a király; összezúta ott és vetette porukat a Kidrón patakba. **13** A magaslatokat is, melyek Jeruzsálem előtt a romlás hegycsúcsa jobbra voltak, melyeket épített volt Salamon, Izrael királya az Astóretnek, a Cídóbeliek undokságának, a Kemósnak, Móáb undokságának és Milkómnak, Ammón fiai utálatának, megtisztálatánította a király; **14** széttörte az oszlopokat, kivágta az asérákat és megtöltötte helyüköt embercsontokkal. **15** A Bét-Élben levő oltárt is, a magaslatot, melyet készített Járobeám, Nebát fia, aki vétkezésre indította Izraélt, azt az oltárt is és a magaslatot lerombolta; elégette a magaslatot, porrá törte és elégette az asérát. **16** Akkor fordult Jósijáhú, megláttá a sírokat, melyek ott a hegyen voltak, küldött és kivetette a csontokat a sírokból, elégette az oltáron és megtisztálatánította azt az Örökkévaló szavai szerint, melyet hirdetett Istennek embere, aki hirdette ezeket a dolgokat. **17** És mondta: Micsoda emlékjel az ott, melyet látok? Szóltak hozzá a város emberei: Az Isten emberének sírja az, aki Jehúdából jött és hirdette e dolgokat, melyeket tettél, Bét-Él oltára felől. **18** Ekkor mondta: Hagyjátok őt, senki ne bolygassa csontjait! Így megmentették azon prófétának csontjait, ki Sómrónból jött. **19** A Sómrónban levő magaslatok házait is, melyeket bosszantásra készítettek Izrael királyai, eltávolította Jósijáhú és tett velük mindenazon tettek szerint, melyeket Bét-Élben tett. **20** Levágta az ott levő magaslatok papjait minden az oltárokon és embercsontokat égett el rajtuk. Erre visszatérített Jeruzsálemben. **21** És parancsolta a király az egész népként, mondván: Tartsatok pészachot az Örökkévalónak, Isteneknek, a mint írva van a szövetség e könyvében. **22** Mert nem tartattott ilyen pészach, a bírák napjai óta, kik bírái voltak Izraélnak, sem Izrael királyainak és Jehúda királyainak minden napjaiban; **23** hanem csak Jósijáhú királynak tizennyolcadik évében tartattott a pészach az Örökkévalónak Jeruzsálemben. **24** A szellemidézőket is és a halottiósokat, meg a teráfiránkokat és a bálványokat és minden undokságokat, melyek láthatók voltak Jehúda országában és Jeruzsálemben, kitakarította Jósijáhú, azért hogy fenntartsa a tan szavait, melyek írva vannak azon könyvben, melyet talált Chilkijáhú pap az Örökkévaló házában. **25** Olyan mint ő, nem volt előtte király, aki megtért volna az Örökkévalóhoz egész szívével, egész lelkével és egész erejével Mózes egész tana szerint, sem utána nem támadt olyan, mint ő. **26** Csakhogy az Örökkévaló nem tért meg nagy haragjának fellobbanásától, mivel fellobbant haraja Jehúda ellen minden bosszúságok miatt, melyekkel őt bosszantotta Menasse. **27** Mondta tehát az Örökkévaló: Jehúdát is eltávolítom szímen elől, valamint eltávolítottam Izraélt; és megvetem e várost, melyet kiválasztottam, Jeruzsálemet és a házat, melyről mondtam: ott lesz az én nevem! **28** Jósijáhúnak egyéb dolgai pedig és minden, amit cselekedett, nemde meg vannak írva Jehúda királyi történetének könyvében. **29** Az

ő napjaiban vonult fel Fáraó Nekhó Egyiptom királya Assúr királya ellen az Eufrátes folyamhoz; és ellenébe ment Jósíjahú király, de megölte őt Megiddóban, a mint megláttá őt. 30 Elszállították őt szolgái holtan Megiddóból, Jeruzsálemben vitték és eltemették sírjában. Erre vette az ország népe Jehóácház, Jósíjahú fiát, fólmenték és királlyá tették őt atya helyébe. 31 Huszonhárom éves volt Jehóácház, mikor király lett és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Chamútál, Jimréjhú leánya Libnából. 32 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen, ahogy tették ősei. 33 És elfogta őt Fáraó Nekhó Riblában, Chamát országban, hogy ne uralkodjék Jeruzsálemben, és kivetett sarcot az országra: száz kikkár ezüstöt és egy kikkár aranyat. 34 És királlyá tette Fáraó Nekhó Eljákímot, Jósíjahú fiát, atya Jósíjahú helyébe és átvátoztatta nevét Jehójákímról. Jehóácházt pedig elfogta; Egyiptomba jutott és meghalt ott. 35 Az ezüstöt és az aranyat megadta Jehójákím Fáraónak, csakhogy felbecsültette az országot, hogy adhassa a pénzt Fáraó parancsa eszerint, kinek kinek becsléséhez képest hajtotta be az ezüstöt és az aranyat az ország néptől, hogy Fáraó Nekhónak adja. 36 Huszonöt éves volt Jehójákím, mikor király lett és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Zebudda, Pedája leánya Rómából. 37 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen ahogy tették ősei.

24 Az ő napjaiban vonult fel Nebükadneccár Bábel királya; és szolgája lett Jehójákím három évig; de megint föllázadt ellene. 2 És rábocsátotta az Örökkévaló a kaldeusok csapatjait, Arám csapatjait, Móáb csapatjait és A. mmón fiai csapatjait, reábocsátotta őket Jehúdára, hogy megsemmisítse, az Örökkévaló igéje szerint, melyet szólt szolgái a próféták által. 3 Csak az Örökkévaló parancsa szerint történt ez Jehúdával, hogy eltávolítsa színe elől Menasse vétkei fejében, mindenhol kípest, amit cselekedett; 4 meg az ártatlanok véreért is melyet ontott, úgy hogy megtöltötte Jeruzsálemet ártatlan vérrel és nem akart az Örökkévaló megbocsátani. 5 Jehójákímnak egyéb dolgai pedig és minden, amit cselekedett, nemde meg vannak írva Jehúda királyai történetének könyvében. 6 És feküdt Jehójákím ősei mellé; és király lett helyette fia, Jehójákhín. 7 És Egyiptom királya nem vonult ki többé országából, mert elvette Bábel királya Egyiptom patakjától egészen az Eufrates folyamig azt, a mi Egyiptom királyával volt. 8 Tizennyolc éves volt Jehójákíhn, mikor király lett és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Nechusta, Elnátán leánya Jeruzsálemből. 9 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen ahogy tette az atya. 10 Abban az időben felvonultak Nebükadnecezárnak, Bábel királyának szolgái Jeruzsálem ellen, és ostrom alá került a város. 11 Odajött Nebükadneccár, Bábel királya a város alá, mialatt szolgái ostromolták azt. 12 Akkor kiment Jehójákhín, Jehúda királya, Bábel királyához, ő és anyja meg szolgái, nagyai és udvarisztjei; és elfogta őt Bábel királya uralkodása nyolcadik évében. 13 Kivitte onnan az Örökkévaló házának minden kincseit és a király házának minden kincseit és széttörte minden az arany edényeket, melyeket készített Salamon, Izráel királya, az Örökkévaló templomába, amint szólt az Örökkévaló. 14 És számkivetésbe vitte egész Jeruzsálemet, mind a vezéreket

és minden hadsereget, tízezer számkivetettet, meg minden a kovácsot és lakatost; nem maradt más, mint az ország népének szegénye. 15 Számkivetésbe vitte Jehójákhín Bábelbe; a király anyját is és a király feleségeit és udvari tiszteit, meg az ország előkelőit elvitte számkivetésbe Jeruzsálemből Bábelbe. 16 És minden hadsereget embereit hétezret, meg a kovácsokat és lakatosokat ezret, mindenannyian vitézek, harcképesek – elvitte őket Bábel királya számkivetésbe Bábelbe. 17 És királlyá tette Bábel királya Mattanját, annak nagybátyját, ő helyébe és Cidkjáhúrva változtatta nevét. 18 Huszonegy éves volt Cidkjáhúr, mikor király lett és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Chamútál, Tirméjhú leánya Libnából. 19 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen ahogy tette Jehójákím. 20 Mert az Örökkévaló haragja miatt történt ez Jeruzsálemmel és Jehúdával, míg nem elvetette őket színe elől. És fellázadt Cidkjáhúr Bábel királya ellen.

25 És volt uralkodásának kilencedik évében, a tizedik hónapban, a hónap tizedikén, jött Nebükacineccár, Bábel királya, ő meg egész hadserege Jeruzsálem alá és táborozott ellene; és építettek ellene ostrom-tornyokat köröskörül. 2 És ostrom alá került a város, Cidkjáhúr király tizenegyedik évéig. 3 A hónap kilencedikén erős lett az éhség a városban, és nem volt kenyere az ország népének. 4 Áttöröttet a város, minden harcosok pedig elszöktek éjjel, a két fal közötti kapun át, mely a király kertje mellett volt, míg a kaldeusok a város körül voltak és mentek a síkság felé. 5 De a kaldeusok hadserege ūzöbe vette a királyt és utolérte őt Jerichó síkságain; egész hadserege elszéledt tőle. 6 Elfogták a királyt és fölvitték őt Bábel királyához és törvényt tartottak fölötté. 7 Cidkjáhúr fiait lemészároltak szemei láttára, Cidkjáhúr szemeit pedig megvakította, békóba verte őt és elvitte Bábelbe. 8 És az ötödik hónapban, a hónap hetedikén – tizenkilencedik éve volt Nebükadneccár királynak, Bábel királyának – eljött Nebúzarádán, a testőrök nagyja, Bábel királyának szolgája Jeruzsálemben. 9 Elégetté az Örökkévaló házát és a király házát; meg Jeruzsálem házait minden nagy házat elégettett tűzben. 10 Jeruzsálem falait pedig köröskörül lerombolta a kaldeusok egész hadserege, mely a testőrök nagyjával volt. 11 És a többi népet, mely a városban maradt, meg az átszökőket, akik átszöktek Bábel királyához és a többi tömeget számkivetésbe vitte Nebúzarádán, a testőrök nagyja. 12 Az ország szegényéből pedig ott hagyott egy részt a testőrök nagyja vincelléreknek és földmíveseknek. 13 S a rétoszlopokat, melyek az Örökkévaló házában voltak, a talapzatokat és a réztengert, melyek az Örökkévaló házában voltak, összetörtek a kaldeusok és vitték azok rezét Bábelbe. 14 A fazekakat és a lapatókat és a késeket és a kanalakat és minden a réz-edényeket, melyekkel szolgálatot tettek, elvittek. 15 A serpenyőket pedig és a tálakat, minden aranyból valókat, minden ezüstből valókat, elvitte a testőrök nagyja. 16 A két oszlop, az egy tenger és a talapzatok, melyeket készített Salomon az Örökkévaló háza számára – minden ez edények rezének nem volt súlya. 17 Tizennyolc könyök volt az egyik oszlop magassága, oszlopfő rajta rézből, s az oszlopfő magassága három könyök, meg háló és gránátalmák az oszlopfón köröskörül, minden rézből; és ilyenek a másik oszlopnak is a hálókon. 18 És elvitte a

testőrök nagyja Szeráját a főpapot, Cefanjáhát, a másodpapot és a három küszöböt. **19** A városból pedig magával vitt egy udvari tiszttet, akit rendelte volt a harcosok fölé, és öt férfit azok közül, kik a király személye körül voltak, akik találtattak a városban és a hadvezér íróját, aki seregebe írta az ország népét, meg hatvan férfit az ország népéből, kik találtattak a városban. **20** Elvitte azokat Nebúzarádán, a testőrök nagyja és Bábel királyához vezette őket Riblába. **21** És leütötte Bábel királya őket és megölte Riblában, Chamát országában. Így ment számkivetésbe Jehúda az ő országából. **22** A Jehúda országában maradt nép pedig, melyet ott hagyott Nebükadneccár Bábel királya – azok fölé rendelte Gedaljáhút, Achíkám, Sáfán fiának fiát. **23** Midón hallották mind a seregvezérek, ők meg embereik, hogy kirendelte Bábel királya Gedaljáhút, elmentek Gedaljáhúhoz Micpába: Jismáél, Netanja fia, Jóchánán, Kárésh fia, Szerája, Tanchúmet fia, a Netófaueli, és Jáazanjáhú, a Maakhábelinek fia, ők meg embereik. **24** Megesküdött Gedaljáhú nekik meg az embereiknek és mondta nekik: Ne féljetek a kaldeusok szolgáitól, maradjatok az országban és szolgáljátok Bábel királyát, és jó dolgotok leszen. **25** És történt a hetedik hónapban, eljött Jismáél, Netanja, Elisámá fiának a fia, a királyi magzatból való, meg tíz ember ő vele és leütötték Gedaljáhút, úgy hogy meghalt, meg a Jehúdabelieket is és a kaldeusokat, kik vele Micpában voltak. **26** Erre fölkelt az egész nép aprajától nagyjáig, meg a seregvezérek és Egyiptomba mentek, mert félték a kaldeusoktól. **27** És volt Jehójákhín Jehúda királya számkivetésének harminchetedik évében, a tizenkettédik hónapban, a hónap huszonhetedikén, fölemelte Éví-Meródákh, Bábel királya, amely évben király lett, Jehójákhínnak, Jehúda királyának fejét a fogházból. **28** Jóságosan beszélt vele és föléje helyezte trónját azon királyok trónjának, kik nála voltak Bábelben. **29** Megváltoztatta fogházruháit és evett előtte kenyeret minden napjaiban. **30** És ellátása, állandó ellátás, adatott neki a király részéről, a minden napra való, élete minden napjaiban.

1 Krónika

1 Ádám, Sét, Enós; **2** Kénán, Máhalalél, Jéred; **3** Chanókh, Metúsélah, Lémekh; **4** Nóé, Sém, Chám, Jéfet. **5** Jéfet fiai: Gómer, Mágóg, Mádaj, Javán és Túbál; Mések és Tíráz. **6** És Gómer fiai: Askenaz, Difat és Tórgarma. **7** És Javán fiai: Elísa, Tarsísa, Kittim és Ródánim. **8** Chám fiai: Kús és Micraim, Pút és Kanaán. **9** És Kús fiai: Szebá, Chavíla, Szabta, Raema, Szabtekha; Raema fiai pedig Sebá és Dedán. **10** És Kús nemzette Nimrótod; ő kezdt lenni hős a földön. **11** Micraim pedig nemzette Lúdimot, Anámimot, Lehábímot és Naftúchimot, **12** Patruszimot meg Kaszlúchimot, ahonnan származtak a filiszteusok, és Kaftórimot. **13** Kánaán pedig nemzette Cídónt, elsőszülöttjét, és Chétet, **14** és a Jebúszit, az Emórit, a Gírgásit; **15** a Chivvit, az Arkit, és a Színit; **16** az Arvádit, a Cemárit és a Chamátit. **17** Sém fiai: Élám, Assúr, Arpahsád, Lúd, Arám, Úc, Chúl, Géter és Mések. **18** Arpahsád pedig nemzette Sélachot; és Sélach nemzette Ébert; **19** Ébernek pedig született két fia; az egyiknek neve Péleg, mert az ő napjaiban fölösztődött a föld, és testvéreinek neve Joktán. **20** És Joktán nemzette Almódádot, Séléfet, Chacarmávetet és Jéráchot; **21** Hádorámot, Uzált és Diklát; **22** Ébált, Abimáélt és Sebát; **23** Öfirt, Chavilát és Jóbábot. Mindezek Joktán fiai. **24** Sém, Arpahsád, Sélach; **25** Éber, Péleg, Reú; **26** Szerűg, Náchór, Térach; **27** Abrám; az Ábrahám. **28** Ábrahám fiai: Izsák és Ismaél. **29** Ezek a nemzetiségeik: Ismaél elsőszülöttje Nebájót, Kédár, Adbeél és Mibszám; **30** Mismá, Dúma, Masszá, Chadád és Téma; **31** Jetűr, Náfis és Kédema. Ezek Ismaél fiai. **32** És Ketúrának, Ábrahám ágyasának fiai: ő szülte Zimránt, Joksánt, Medánt, Midjánt, Jisbákat és Súáchot; Joksán fiai pedig Sebá és Dedán. **33** És Midján fiai: Éfa, Éfer, Chanókh, Abídá és Eldáa. Mindezek Ketúra fiai. **34** És nemzette Ábrahám Izsákot; Izsák fiai: Ézsau és Izrael. **35** Ézsau fiai Elifáz, Reúél, Jeús, Jaelám és Kórach. **36** Elifáz fiai Témán, Ómár, Ceffi, Gaetám, Kenáz, Timná és Amálék. **37** Reúél fiai: Náchat, Zérach, Samma és Mizza. **38** Széir fiai pedig: Lótán, Sóbál, Cibeón, Ana, Dísón, Écer és Disán. **39** Lótán fiai pedig: Chórí és Hómám; és Lótán nővére: Timná. **40** Sóbál fiai: Alján, Mánáchat, Ébal, Sefi és Ónám. Cibeón fiai: Ajja és Ana. **41** Ana fiai: Disón; és Disón fiai: Chamrán, Esbán, Jitrán és Kherán. **42** Écer fiai: Bilhán, Zaaván, Jaakán; Dísón fiai: Úc és Arán. **43** És ezek a királyok, akik uralkodtak Edóm országában, mielőtt király uralkodott Izrael fiai fölött: Bélá, Beór fia, és városának neve Dinhába. **44** Meghalt Bélá és király lett helyette Jóbáb, Zérach fia Bocrából. **45** Meghalt Jóbáb és király lett helyette Chúsám, a témáni országából. **46** Meghalt Chúsám és király lett helyette Hadáf, Bedáf fia, aki megverte Midjánt Móáb földjén, és városának neve: Avit. **47** Meghalt Hadáf és király lett helyette Szamla, Maszrékból. **48** Meghalt Szamla és király lett helyette Sául, a folyam melletti Rechóból ből. **49** Meghalt Sául és király lett helyette Báäl-Chánán, Akbór fia. **50** Meghalt Báäl-Chánán és király lett helyette Hadáf; és városának neve: Pái; feleségének neve pedig: Mehétabél, Matréd leánya, Mé-Záháb leánya. **51** Meghalt Hadáf. És voltak Edom törzsfejei: Timná törzsfő, Alva

törzsfő, Jetét törzsfő; **52** Oholibáma törzsfő, Éla törzsfő, Pínón törzsfő; **53** Kenáz törzsfő, Témán törzsfő, Mibcár törzsfő; **54** Magdíel törzsfő, Irám törzsfő. Ezek Edóm törzsfejei.

2 Ezek Izrael fiai: Reúbén, Simeón, Lévi, Jehúda, Jisszákhar és Zebulún; **2** Dán, József, Benjámin, Naftáli, Gád és Ásér. **3** Jehúda fiai: Ér, Ónán és Sélá; hármán születtek neki Szíának leányától, a kánaáni nőtől. De Ér, Jehúda elsőszülöttje, rossz volt az Örökkévaló szemeiben, és megölte őt. **4** És menye, Támár szülte neki Pérecet és Zérachot. Mind a Jehúda fiai ötén. **5** Pérec fiai: Checrón és Chámúl. **6** És Zérach fiai: Zími, Etán, Hémán, Kalkók és Dárá; valamennyiük ötén; **7** és Karmí fiai: Ákhár, Izrael megzavarója, aki hűtlenedett az örökszentségen. **8** És Étán fiai: Azarja; **9** és Checrón fiai, akik születtek neki: Jerachmeél, Rám és Kelúbáj. **10** Rám pedig nemzette Ammínádábot, és Ammínádáb nemzette Nachsónt, Jehúda fiainak fejedelmét; **11** és Nachsón nemzette Szalmát, és Szalma nemzette Bóazot; **12** és Bóaz nemzette Óbédet, és Óbéd nemzette Jisajt. **13** Jisaj pedig nemzette: elsőszülöttjét Elíábot; és Abínádab a második, Símea a harmadik; **14** Netanél a negyedik, Raddaj az ötödik; **15** Ócem a hatodik, Dávid a hetedik; **16** és nővéreik: Cerúja és Abigájil; Cerúja fiai pedig: Absaj, meg Jóáb és Aszál, hármán; **17** és Abigájil szülte Amászát, és Amásza atya az ismaelita Jéter. **18** És Káléb, Checrón fia nemzett Azúbával, feleségével és Jeriáttal; és ezek fiai: Jésér, Sóbáb és Ardón. **19** Meghalt Azúba, és elvette magának Káléb Efrátot, az szülte neki Chúrt. **20** És Chúr nemzette Urit; és Uri nemzette Beccalélt. **21** Azután bement Checrón Mákhirnak, Gileád atyának leányához, s ő elvette őt, midőn hatvan éves volt; és szülte neki Szegúbot. **22** És Szegúb nemzette Jáirt; annak volt huszonhárom városa Gileád országában. **23** És elvette Gesúr meg Arám tőlük Jái falvait: Kenátót és leányvárosait, hatvan várost. Mindezek Mákhirnak, Gileád atyának fiai. **24** És miután Checrón meghalt Káléb-Efrátaban, Checrón felesége pedig Abíja volt, szülte neki: Aschúrt, Tekáota atyját. **25** És voltak Jerachmeélnek, Checrón elsőszülöttjének fiai: az elsőszülött Rám, meg Búna, Óren, Ócem, Achija. **26** És volt Jerachmeélnak más felesége, neve Atára, Ónám anyja az. **27** És voltak Rámnak, Jerachmeél elsőszülöttjének fiai; Máac, Jámín és Éker. **28** Ónám fiai: Sammáj és Jádá; Sammáj fiai pedig Nádáb és Abisúr. **29** És Abisúr feleségének neve: Abichájil; szülte neki Achbánt és Mólidot. **30** És Nádáb fiai: Széled és Appajim; és meghalt Széled gyermekek nélküli. **31** Appajim fiai: Jisei; és Jisei fiai: Sésán; és Sésán fiai: Achláj. **32** És Jádának, Sammáj testvérének, fiai: Jéter és Jónátán; és meghalt Jéter gyermekek nélküli. **33** És Jónátán fiai: Pélet és Zázá. Ezek voltak Jerachmeél fiai. **34** És nem voltak Sésánnak fiai, hanem csak leányai; Sésánnak pedig volt egy egyptomi szolgájára, neve Jarchá. **35** És Sésán feleségül adta leányát szolgájának Jarchának; az szülte neki Attájt: **36** és Attáj nemzette Nátánt; és Nátán nemzette Zábádot **37** és Zábád nemzette Eflált; és Eflál nemzette Óbédet; **38** és Óbéd nemzette Jéhút: és Jéhú nemzette Azarját; **39** és Azarja nemzette Chélebet; és Chéleb nemzette Eleászát; **40** és Eleásza nemzette Sziszmajt; és Sziszmajt nemzette

Sallumot; 41 és Sallum nemzette Jekamját; és Jekamja nemzette Elísámát. 42 És Kálébnak, Jerachmeél testvéreinek fiai: Mésá az elsőszülöttje, az Zif atya; és Márésának, Chebrón atyának fiai. 43 Chebrón fiai pedig: Kórách, Tappúach, Rékem és Sémá. 44 És Sémá nemzette Ráchamot, Jorkeám atyját: és Rékem nemzette Sammájt. 45 És Sammáj fia: Máón; Máón pedig Bét-Cúr atya. 46 Éfa pedig, Káléb ágyasa, szülte Cháránt, Mócát és Gázézot; és Chárán nemzette Gázézot. 47 És Jehdái fiai: Régem, Jótám, Gésán, Pélet, Éfa és Sáaf. 48 Káléb ágyasa Máakha, szülte Sébert és Tirchanát; 49 és szülte Sáafot, Madmanná atyját, Sevát, Makhbéna atyját és Gibeá atyját; Káléb leánya pedig: Akhsza. 50 Ezek voltak Káléb fiai: Chúrnak, Efráta elsőszülöttjének fiai, Sóbál, Kirjat Jeárim atya; 51 Szalma, Bét-Léchem atya, Cháréf, Bet-Gádér atya. 52 És voltak fiai Sóbálnak, Kirját-Jeárim atyának: Háróeh, a Menuchót fele. 53 És Kirját Jeárim családjai: a Jitri, a Púti, a Súmati és amisrái; ezektől származtak a Coreabeli és az Estáólbeli. 54 Szalma fiai: Bét-Léchem, a Netófabeli, Atrót-Bét-Jóból és a Mánáchatbeli fele, a Corei: 55 és az írástudók családjai, Jábéc lakói, Tireátiak, Simeátiak, Szúkhátiak, azok a Kínimok, akik erednek Chammáttól, Rékháb házának atyától.

3 És ezek voltak Dávid fiai, akik születtek neki Chebrónban: az elsőszülött Ammón, a Jizréélbeli Achínóamtól; a második Dániel, a Karmelbeli Abigájiltól; 2 a harmadik Absálóm, fia Mákhanak, Talmáj Gesúr királya leányának; a negyedik Adónija, Chaggít fia; 3 az ötödik Sefatja Abítáltól; a hatodik Jitream, nejétől Eglától. 4 Hatan születtek neki Chebrónban. És ó ott király volt hét évig és hat hónapig; harminchárom évig pedig király volt Jeruzsálemben. 5 És ezek születtek neki Jeruzsálemben: Símea, Sóbáb, Nátán és Salamon; négyen Bat-Súától, Ammíl leányától, 6 Jibchár, Elísámá és Elífélet: 7 Nögah, Néfeg és Jáfia; 8 Elísámá, Eljádá és Elífélet: kilenben. 9 Mind Dávid fiai, az ágyasok fiaián kívül; és Támár volt a nővérük. 10 És Salamon fia: Rechabeám; Abija a fia, Ászá a fia, Jehósáfát a fia; 11 Jórám a fia, Achazjáhu a fia, Jós a fia; 12 Amacjáhu a fia, Azarja a fia, Jótám a fia; 13 Ácház a fia, Chizkjáhu a fia, Menasse a fia; 14 Ámón a fia, Jósijáhu a fia. 15 Jósijáhu fiai pedig: az elsőszülött Jóchánán, a második Jehójákim, a harmadik Cidkjáhú, a negyedik Sallum. 16 És Jehójákim fiai: Jekhonja a fia, Cidkija a fia. 17 Jekhonja fiai pedig: Asszir, Sealtiél a fia, 18 meg Malkírám, Pedája, Senaccár, Jekamja, Hósamá és Nedabja. 19 És Pedája fiai: Zerubbábel és Símei; és Zerubbábel fia: Mesullám és Chananja; és Selómít a nővérük; 20 meg Chasúba, Óhel, Berekhja, Chaszadja, Júsab-Cheszed, öten. 21 És Chananja fia Pelatja meg Jesája; Refája fiai, Arnán fiai, Óbadja fiai, Sekhanja fiai. 22 És Sekhanja fiai: Semája, és Semája fiai: Chattús, Jigeál, Báríach, Nearja és Sáfát, hatan. 23 És Nearja fia: Eljónéaj, meg Chizkija és Azríkám, hármán. 24 És Eljónéaj fiai: Hódavjáhu, Eljásib, Pelája, Akkúb, Jóchánán, Delája és Anáni, heten.

4 Jehúda fiai: Pérec, Checrón, Karmi, Chúr és Sóbál. 2 És Reája, Sóbál fia, nemzette Jáchatot, és Jáchat nemzette Achúmajt és Láhadot. Ezek a Coreabeliek családjai. 3 És ezek Étám atyjái: Jizréél, Jismá, és Jidbás; és nővérük neve

Hacelelpóni; 4 és Penúél, Gedór atya, és Ézer, Chúsa atya; ezek fiai Chúrnak, Efráta elsőszülöttjének, Bét-Léchem atyának. 5 És Aschúrnak, Tekoa atyának, két felesége volt: Chelea, Náara. 6 És szülte neki Náara Achuzzámot, Chéfert, Témnit és az Achastárit; ezek Náara fiai. 7 Chelea, fiai pedig: Céret, Cúchar és Etnán. 8 És Kók nemzette Anúbot és Hacóbábát és Acharchélhak, Hárúm fiának családjai. 9 És Jábéc tisztelebb volt a testvéreinél; anyja pedig Jábécnak nevezte őt, mondván mert fájdalomban szültem. 10 És szólította Jábéc Izrael Istenét, mondván: Ha áldva megáldasz engem s gyarapítod határomat s kezed velem lesz és azt teszed, hogy baj ne legyen, meg nem búsítva engemet. És meghozta Isten amit kért. 11 És Kelúb, Súcha testvére, nemzette Mechírt; ez Estón atya. 12 És Estón nemzette Bét Ráfát, Pászéachot és Techinnát, Ir-Náhás atyát; ezek Rékha emberei. 13 És Kenaz fiai: Otniél és Szerája; és Otniél fiai: Chatát. 14 És Meónotaj nemzette Ofrát, és Szerája nemzette Jóábot, atyát a mesteremberek völgyének; mert mesteremberek voltak. 15 És Kálébnek, Jefunne fiának fiai: Irú, Éla és Náam és Éla fiai és Kenaz. 16 És Jehallelél fiai: Zif, Zifa, Tírja és Aszárél. 17 És Ezra fiai: Jéter meg Méred, Éfer és Jálón. És szülte Mirjámot, Sammájt és Jisbáhot, Estemóa atyát. 18 És Jehudábeli felesége szülte Jéredet, Gedór atyát, és Chébert, Szókhó atyát és Jekútíelt, Zánóach atyát. És ezek fiai Bitjának, Fáraó leányának, akit elvett Méred. 19 És Hódíja feleségének, Nácham nővérének fiai: Keíla atya, a Gérembeli és Estemóa, a Mákhabeli. 20 És Simón fiai: Amnón, Rinna, Ben-Chánán és Tílon; és Jisei fiai: Zóchét és Ben-Zóchét. 21 Sélának, Jehúda fiának fiai: Ér, Lékha atya, Láeda, Márésa atya és a byssus feldolgozása házának családjai, Asbáé házból. 22 És Jókim meg Kózéba emberei és Jóás meg Száráf, aikik urakká lettek Móábon és Jásúbi-Léchem. S a dolgok régiek. 23 Ók a fazekasok s az Ültetvények meg Aklok lakói; a királynál az ő munkája végett laktak ott. 24 Simeón fiai: Neműél, Jámín, Járíb, Zérach, Sául. 25 Sallum a fia, Mibszám a fia, Mismá a fia. 26 És Mismá fiai: Chammúél a fia, Zakkúr a fia, Simeí a fia. 27 Simeínek pedig volt tizenhat fia és hat leánya, de testvéreinek nem volt sok gyermek; és egész nemzetsegük nem sokasodott annyira, mint Jehúda fiai. 28 És laktak Beér-Sébában, Móládban, Chacár-Súálban; 29 Bilhában, Écemberben, Toládban; 30 Betúélben, Chormában, Ciklágban; 31 Bet-Markóbólban, Chacár-Szúszimban, Bét-Bireiben és Sáarájimban – ezek a városaik, míg nem Dávid király lett – 32 és tanyáik Étám, Ájin, Rimmón, Tókhen és Ásán, öt város, 33 és minden tanyáik, melyek e városok körül vannak Bálig. Ezek az ő lakóhelyek, és származási följegyzések voltak. 34 És Mesóbáb, Jámlek, Jósa, Amacjáh fia; 35 Jóél és Jéhú, Jósibja fia, Szerája fia, Aszíél fia; 36 Eljónéaj, Jákóba, Jeschéhája, Aszája, Adiél, Jeszímiél és Benája; 37 Zíza, Sifeí fia, Allón fia, Jedája fia, Simrí fia, Semája fia; 38 Ezek a névszerint felsoroltak fejedelmek voltak családjaikban, és atyai házaik megsokasodva elterjedtek. 39 És mentek Gedór tájéka felé egészen a Völgytől keletre, hogy legelőt keressenek juhaiknak. 40 És találtak kövér s jó legelőt, az ország pedig széles határú volt, nyugodt és boldog, mert Chámtól valók azok, akik azelőtt ott laktak. 41 És eljötték ezek a név szerint felsoroltak Chizkjáhúnak, Jehúda királyának

napjaiban s megverték sátraikat s a Meúnbelieket, akik ott találtattak és kipusztították mind a mai napig s letelepednek helyibük, mert legelő volt ott a juhaik számára. **42** És közülük, Simeón fiai közül, ment Széir hegyére ötszáz férfiú és Pelatja, Nearja, Refája és Uzzíél, Jisei fiai az élükön; **43** és megverték Amálék menekült részének maradékát s ott laktak mind e mai napig.

5 És Reúbénnek, Izrael elsőszülöttjének fiai, mert ő az elsőszülött; de midőn megszentségtelenítette atyjának ágyát, elsőszülöttisége adatott Józsief, Izrael fiaiainak, de nem arra, hogy származási főljegezésben legyen elsőszülöttisége; **2** mert Jehúda a leghatalmasabb volt testvérei közt s a fejedelem belőle való, az elsőszülöttseg pedig József – **3** Reúbénnek, Izrael elsőszülöttjének fiai: Chanókh, Pallú, Checrón és Karmi. **4** Jóélnak fiai: Semája a fia, Góg a fia, Simei a fia; **5** Míkha a fia, Reája a fia, Báaal a fia; **6** Beéra a fia, akit számkivetett Tilgat Pilneészer, Assur királya; **7** volt fejedelme a Reúbéninek. **7** És testvérei családjaik szerint, midőn nemzetiségeik szerint származásukat főljegeztek: a fő Jeiél, meg Zekharjáhú; **8** meg Bélá, Ázáz fia, Sémá fia, Jójel fia. **9** Lakott Aróérben egészben Nebóig és Báaal-Méónig; **10** keletre pedig lakott egészben az Eufrátes folyamtól kezdve terülő puszta felé, mert jószágaiak elsokasodtak Gileád országában. **10** És Sául napjaiban háborút viseltek a hágáriakkal, és azok kezükbe estek és laktak azok sátraiban Gileádnak egész keleti oldalán. **11** És Gád fiai velük szemben laktak Básán országában Szalkháig. **12** Jójel a fő és Sáfán a második, meg Jáenáj és Sáfát Básánban. **13** És testvéreik, atyai házaik szerint: Mikháél, Mesullám, Sébá, Jórái, Jaekán, Zía és Éber, heten. **14** Ezek fiai Abíchálinak, aki Chúri fia, Járóach fia, Gileád fia, Mikháél fia, Jesísjá fia, Jachdó fia, Búz fia; **15** Achí, Abdíl fia, Gúni fia: atyai házaiknak feje. **16** És laktak Gileádban, Básánban a leányvárosaiban és mind a Sárón területein végezeteikig. **17** Mindannyiuk származása feljegyeztetett Jótámnak, Jehúda királyának napjaiban és Járobeámnak, Izrael királyának napjaiban. **18** Reúbén, meg a Gádi és Manasse fél törzsének fiai a vitéz emberek közül, férfiak, kik pajzsot s kardot hordtak és íjat feszítettek s jártasak voltak a háborúban, negyvennégyzer hétszázhatvan, hadba vonulók, **19** viseltek háborút a hágáriak, meg Jetűr, Náffis és Nódáb ellen. **20** És győzedelmeskedtek rajtuk, és kezükbe adattak a hágáriak s mindazok, kik velük voltak, mert Istenhez kiáltottak a háborúban s ő engedett fohászuknak, mert bíztak benne, **21** És foglyul vitték jószágaiat, tevéket ötvenezret, juhokat ötvenezerkétszázat s szamarakat kétézret és emberi lelket százerezet. **22** Mert sok elesett hullott el, mert Istentől volt a háború; és laktak helyettük egészben a számkivetéstig. **23** És Menasse feltörzsének fiai laktak az országban; ők elsokasodtak Básántól Báál-Chermónig s a Szenírig, meg a Chermón hegycíg. **24** És ezek atyai házaik fejei: Éfer, Jisei, Elíél, Azríél, Jirmeja, Hódavja és Jachdiel, férfiak, aikik derék vitézek, neves emberek, atyai házaik fejei. **25** De hűtlenedek őseik Istenei ellen és paráználkodtak az ország azon népeinek istenei után, melyeket Isten megsemmisített előlük. **26** És fölőbreszette Izrael Istene Púlnak, Assur királyának szellemét, és Tilgat-Pilnészernek,

Assúr királyának szellemét; és számkivetette a Reúbénit, a Gádit meg Menasse feltörzsét s elvitte őket Chaláchba, Chábórba, Hárába és Gózán folyamhoz, mind e mai napig.

6 Lévi fiai: Gérsón, Kehát és Merári. **2** És Kehát fiai: Amrám, Jichár, Chebrón és Uzzíél. **3** És Amrám fiai: Áron, Mózes és Mirjám. Áron fiai pedig Nádáb és Abihú, Eleázár és Itámár. **4** Eleázár nemzette Pinechászt, Pinechász nemzette Abísúát; **5** Abísúa nemzette Bukkít és Bukkí nemzette Uzzít; **6** Uzzí nemzette Zerachját és Zerachja nemzette Merájót; **7** Merájót nemzette Amarját és Amarja nemzette Achítúbot; **8** Achítúb nemzette Cádókot és Cádók nemzette Achimácot; **9** Achímáac nemzette Azarját és Azarja nemzette Jóchánánt; **10** Jóchánán nemzette Azarját; **11** az, aki pap volt a házban, melyet épített Salamon Jeruzsálemban. **11** És nemzette Azarja Amaját, és Amarja nemzette Achítúbot; **12** Achítúb nemzette Cádókot és Cádók nemzette Sallúmot; **13** Sallúm nemzette Chilkiját és Chilkija nemzette Azarját; **14** Azarja nemzette Szeráját és Szerája nemzette Jehócádot. **15** Jehócádák pedig elment, midőn az Örökkévaló számkivetette Jehúdát és Jeruzsálemet Nebükadneccar által. **16** Lévi fiai: Gérsóm, Kehát és Merári. **17** És ezek Gérsóm fiaiainak nevei: Libní és Simei. **18** És Kehát fiai: Amrám, Jichár, Chebrón és Uzzíél. **19** Merári fiai: Machli és Músi. Ezek a Lévi nemzetiségei atyai házaik szerint. **20** Gérsómolt: Libní az ő fia, Jáchat az ő fia, Zimma, az ő fia; **21** Jóách az ő fia, Iddó az ő fia, Zérach az ő fia, Jeátraj az ő fia. **22** Kehát fiai: Amminádáb az ő fia, Kórah az ő fia, Asszír az ő fia; **23** Elkána az ő fia, Ebjászáf az ő fia, Asszír az ő fia; **24** Táchat az ő fia, Uriél az ő fia, Uzzija az ő fia és Sául az ő fia. **25** És Elkána fiai Amászaj és Achímót. **26** Elkána, Elkána fiai: Cofaj az ő fia, Náchat az ő fia. **27** Elíáb az ő fia, Jeróchám az ő fia, Elkána az ő fia. **28** És Sámuél fiai: az elsőszülött Vasni és Abija. **29** Merári fiai: Machli; Libní az ő fia, Simei az ő fia, Uzza az ő fia; **30** Simea az ő fia, Chaggiája az ő fia, Aszája az ő fia. **31** És ezek azok, akiket Dávid felállított az Örökkévaló házának éneke számára, amióta a láda megnyugodott. **32** És szolgálatot tettek a találkozás sátrának hajléka előtt az énekekben, míg nem Salamon fölépítette az Örökkévaló házát Jeruzsálemben, és álltak rendjük szerint szolgálatuknál. **33** És ezek azok, aikik ott álltak és fiaik; a Keháti fiai közül: Hémán az énekes, Jójel fia, Sámuél fia, **34** Elkána fia, Jeróchám fia, Elíél fia, Tóach fia, **35** Cút fia, Elkána fia, Máchat fia, Amászáf fia, **36** Elkána fia, Jójel fia, Azarja fia, Cefanja fia, **37** Táchat fia, Asszír fia, Ebjászáf fia, Kórah fia, **38** Jichár fia, Kehát fia, Lévi fia, Izrael fia. **39** És testvére Ászáf, aki jobbján állt; Ászáf Berekhjáhú fia, Simeá fia, **40** Mikháél fia, Báászéja fia, Malkija fia, **41** Etíni fia, Zérách fia, Adája fia, **42** Étán fia, Zimma fia, Simei fia, **43** Jáchat fia, Gérsóm fia, Lévi fia. **44** És Merári fiai, az ő testvéreik bal felől: Étán, Kísi fia, Abdí fia, Mallúkh fia, **45** Chasabja fia, Amacja fia, Chilkija fia, **46** Amci fia, Báni fia, Sémér fia, **47** Machli fia, Músi fia, Merári fia, Lévi fia. **48** És testvéreik a levíták át vannak adva az Isten háza hajlékának minden szolgálatára. **49** És Áron meg fiai füstölgöttek az égőáldozat oltárán és a füstölőszer oltárán a szentek szentjének minden munkájára szerint s hogyan engesztelést szerezzenek Izraelért minden aszerint,

amint parancsolta Mózes, Isten szolgája. 50 És ezek Áron fiai: Eleázár az ő fia, Pinechász az ő fia, Abísúa az ő fia; 51 Bukki az ő fia, Uzzi az ő fia, Zerachja az ő fia; 52 Merájot az ő fia, Amarja az ő fia, Achítób az ő fia; 53 Cádók az ő fia, Achímáac az ő fia. 54 És ezek a lakóhelyeik telepeik szerint az ő határukban: Áron fainak, a Keháti nemzetsegéből mert övék volt a sors – 55 adták nekik Chebrón, Jehúda országában és közlegelőket körülötte; 56 a város mezőségét pedig és tanyáit adták Kálébnak, Jefunne fiának. 57 És Áron fainak adták a menedékvárosok közül Chebrón, Libnát és közlegelőit, Játtirt, Estemót és közlegelőit; 58 Chílént és közlegelőit, Debirt és közlegelőit; 59 Asánt és közlegelőit, Bét-Sémest és közlegelőit. 60 És Benjámin törzséből Gébát és közlegelőit, Álémetet és közlegelőit és Anátötőt és közlegelőit. Mind a városaik tizenhárom város családjaik szerint. 61 És Kehát fainak, akik megmaradtak a törzsnek családjából: egy feltörzsből, Menasse feléből, a sors által, tíz várost. 62 És Gérsóm fainak, családjaik szerint, Jisszákhar törzséből, Ásér törzséből, Naftáli törzséből és Menasse törzséből Básánban tizenhárom várost. 63 Merári fainak, családjaik szerint, Reúbén törzséből, Gád törzséből és Zebélén törzséből a sors által, tizenkét várost. 64 És adták Izrael fiai a levítáknak a városokat s azoknak közlegelőit. 65 És adták sors által Jehúda fainak törzséből, Simeón fainak törzséből és Benjámin fainak törzséből ezeket a városokat, amelyeket névvel neveztek. 66 Kehát fiai családjainak: határuk városai Efraim törzséből voltak. 67 Adták nekik a menedékvárosok közül Sekhémet és közlegelőit Efraim hegységében, meg Gézert és közlegelőit; 68 Jokmeámot és közlegelőit és Bét-Chórót és közlegelőit. 69 Ajjálont és közlegelőit, Gat-Rimmont és közlegelőit. 70 És Menasse törzsének feléből: Ásért és közlegelőit, Bileámot és közlegelőit Kehát fiai megmaradt családjainak. 71 Gérsóm fainak részére Menasse fél törzsének családjából Gólánt Básánban és közlegelőit s Astárót és közlegelőit. 72 És Jisszákhar törzséből Kédest és közlegelőit, Dobrátot és közlegelőit; 73 Rámót és közlegelőit és Anémot és közlegelőit. 74 És Ásér törzséből Másált és közlegelőit, Abdót és közlegelőit, 75 Chukkókot és közlegelőit és Rechbót és közlegelőit. 76 És Naftáli törzséből Kédest a Gáliban és közlegelőit, Chammórt és közlegelőit és Kirjátájomot és közlegelőit. 77 Merári megmaradt fainak: Zebélén törzséből Rimmónot és közlegelőit és Tábort és közlegelőit; 78 És a jerichói Jordánon túl a Jordántól keletre, Reúbén törzséből: Bécert a pusztában és közlegelőit; Jahcát és közlegelőit; 79 Kedémötöt és közlegelőit és Méfáatot és közlegelőit. 80 És Gád törzséből Rámót Gileádban és közlegelőit és Máchanájmot és közlegelőit; 81 Chesbónt és közlegelőit és Jáezért és közlegelőit.

7 És Jisszákhar fiai: Tólá, Púa, Jásúb és Símrón, négyen. 2 És Tólá fiai: Uzzi, Refája, Jeriél, Jachmáj, Jibszám és Sámuel, atyai házaik fejei Tólától, derék vitézek nemzetsegéik szerint; számuk Dávid napjaiban huszonkétezerhatszáz. 3 És Uzzi fiai: Jizrachja, és Jizrachja fiai: Mikháel, Obádja, Jóel, Jissija, öten, fejek mindannyian. 4 És mellettük nemzetsegéik szerint, atyai házaik szerint, hadsereg csapatai, harminchatezren, mert sok nejük és gyermekük volt. 5 És

testvéreik mind a Jisszákhar nemzetsegéi szerint a derék vitézek: nyolcvanhétrezen, minden volt származási főjegyzése. 6 Bínjamin: Bélá, Békher és Jedáel, hárman. 7 És Bélá fiai: Ecbón, Uzzi, Uzzíél, Jerímót és Iri, öten, atyai házak fejei, derék vitézek; főjegyzésük: huszonkétezerharmincnégy. 8 És Békher fiai: Zemira, Jósás, Eliézer, Eljónaj, Omri, Jerémót, Abíja, Anátót és Álémet, mindezek Békher fiai. 9 És származási főjegyzésük nemzetsegéik szerint atyai házaik fejei, derék vitézek: huszezerkétszáz. 10 És Jedáel fiai: Bilhán; és Bilhán fiai: Jeús, Benjámin, Éhúd, Kenáana, Zétán, Tarsís és Achísáchar. 11 Mindezek Jedáel fiai atyai házak fejei szerint, derék vitézek, tizenhét-ezerkétszázan, hadbavonulók a haborúba. 12 És Suppim meg Chuppim, Ir fiai. Chúsim, Áchér fiai. 13 Naftáli fiai: Jáchaciél, Gúni, Jécer, Sallúm. Bilha fiai. 14 Menasse fiai: Aszriél, akit szült a neje; arámi ágyasa szülte Mákhirt, Gilead atyát. 15 És Mákhir nőt vett Chuppimról és Suppimról, és nővérének neve Máakha. A másodiknak neve Celofchád; és voltak Celofchádnak leányai. 16 És szült Máakha, Mákhir felesége, fiút és elnevezte őt Péresnek; és testvéreinek neve Séres, fiai pedig Úlám és Rékem. 17 És Úlám fiai: Bedán. Ezek fiai Gileádnak, aki fia Mákhirnak, Menasse fiának. 18 És nővére Hammólékhét szülte Ishódót, Abiézert és Machlát. 19 És voltak Semidá fiai: Achján, meg Sékhem, Likchi és Aniám. 20 És Efraim fiai: Sútélah; Béred az ő fia; Táchat az ő fia; Eleáda az ő fia, Táchat az ő fia; 21 Zábád az ő fia; Sútélah az ő fia, meg Ézer és Eleád. És megolték őket Gát emberei, az országban szülöttek, mert lementek, hogy elvegyék jószaigaikat. 22 És gyászolt atyuk Efraim sok időn át; s eljöttek a testvérei, hogy megvigasztalják. 23 S bement feleségehez, és viselős lett és szült fiút; s elnevezte őt Beríának, mert szerencsétlenség volt a házában. 24 Leánya pedig Sééra; ez fölélítette Bét-Chórót, az alsót és a felsőt és Uzzén Séerát. 25 És Réfach, az ő fia, meg Résef. Télah az ő fia, Táchan az ő fia; 26 Laedán az ő fia, Ammíhúd az ő fia, Elisáma az ő fia; 27 Nón az ő fia, Józsua az ő fia. 28 És birtokuk meg lakóhelyeik: Bét-Él és leányvárosai; és keletről Náarán és nyugatról Gézer és leányvárosai, meg Sekhém és leányvárosai Ajjág leányvárosaival. 29 És Menasse fiai határainál: Bét-Seán és leányvárosai, Taanákh és leányvárosai, Megiddó és leányvárosai, Dór és leányvárosai. Ezekben laktak Józsefnak, Izrael fiának, fiai. 30 Ásér fiai: Jimna, Jisva, Jisvi, Bería, és nővérük Szérach. 31 És Bería fiai: Chéber és Malkiél; ő Birzajit atya. 32 És Chéber nemzette Jaflétet, Sómért és Chótámot és Súát a nővérüket. 33 És Jaflét fiai: Pászakh, Bimhál és Asvát; ezek Jaflét fiai. 34 És Sémer fiai Achi, Rahga, Chubba és Arám. 35 És testvéreinek Hélemnek fiai: Cófach, Jimna, Sélés és Ámál. 36 Cófach fiai: Szúach, Charnéfer, Súál, Béri és Jimra; 37 Bécer, Hód, Samma, Silsa, Jitrón és Beéra. 38 És Jéter fiai Jefunne, Piszpa és Ara. 39 És Ulla fiai: Árach, Channiél és Ricja. 40 Mindezek Ásér fiai, az atyai házak fejei, kiválóak, derék vitézek, fejek a fejedelmek közt; és származási főjegyzésük a seregen, a haborúban, számuk: huszonhatezer ember.

8 És Benjámin nemzette Bélát, elsőszülöttjét; Asbél a második, Achrách a harmadik; 2 Nócha a negyedik, Ráfa az ötödik. 3 És voltak fiai Bélának: Addár, Géra, Abihúd; 4 Abisúa, Náamán,

Achóach; 5 Géra, Sefúfán és Chúram. 6 És ezek Échúd fiai – ezek atyai házaik fejei Gébá lakóinak, és számkivetették őket Mánáchatba. 7 Náamán, meg Achija és Géra, az számkivetette őket és nemzette Uzzát és Achichúdot. 8 És Sácharájim nemzette Móáb mezőségein – miután elbocsátotta Chúsimot és Báarát a feleségeit – 9 nemzette Chódestől a feleségtől Jóbábot, Cibját, Mésát, Malkámot; 10 Jeúcot, Szákheját és Mirmát. Ezek a fiai, atyai házak fejei. 11 Chúsimtól pedig nemzette Abítúbot és Elpáalt. 12 És Elpál fiai: Éber, Miseám és Sémer; ő építette Ónót meg Lódót és leányvárosait. 13 És Bería meg Sémá, azok atyai házaik fejei Ajjálón lakóinak; ők futamították meg Gát lakóit. 14 És Achjó, Sásak, Jerémót, 15 Zebadja, Arád, Éder, 16 Mikháel, Jispá, Jócha: Bería fiai. 17 És Zebadja, Mesullám, Chizki, Chéber, 18 Jismeráj, Jizlía, Jóbáb: Elpál fiai. 19 És Jákim, Zikhri, Zabdi, 20 Eliénaj, Cilletaj, Elíél, 21 Adája, Berája, Simrát: Simei fiai. 22 És Jispán, Éber, Elíél, 23 Abdón, Zikhri, Chánán, 24 Chananja, Élám, Antótja, 25 Jifdeja és Penúél: Sásak fiai. 26 És Samseraj, Secharja, Atalja, 27 Jáaresja, Éliaj és Zikhri: Jeróchám fiai. 28 Ezek az atyai házak fejei, nemzetiségeik szerint, fejek. Ezek laktak Jeruzsálemben. 29 És Gibeónban laktak: Gibeónnak atya s feleségeinek neve: Máakha. 30 És elsőszülött fia Abdón: Cúr, Kis, Báál, Nádáb, 31 Gedór, Achjó és Zékher. 32 És Miklót nemzette Simeát; ők is testvéreikkel szemben laktak Jeruzsálemben, testvéreikkel együtt. 33 És Nér nemzette Kist, és Kis nemzette Sáult, és Sául nemzette Jehónátánt, Malkísűát, Abínádábot és Esbált. 34 És Jehónátán fia: Merib-Báál; és Merib-Báál nemzette Mikhát. 35 És Mikha fiai: Pítón, Mélekh, Tárája és Ácház. 36 És Ácház nemzette Jehóaddát, és Jehóadda nemzette Álémetet, Azmávetet és Zimrit; és Zimri nemzette Mócát. 37 És Móca nemzette Bineát. Ráfa az ő fia; Eleásza az ő fia; Ácél az ő fia. 38 És Ácélnek hat fia volt; s ezek a neveik: Azríkám, Bókhrú, Ismaél, Searja, Óbadja és Chánán; mindezek Ácél fiai. 39 És testvérének Éseknek fiai: Úlám az elsőszülöttje, Jeús a második és Elifélet a harmadik. 40 És Úlám fiai voltak derék vitéz férfiak, íjatfeszítők, és sokan voltak fiaik és fiaik fiai: százötvenen. Mindezek Benjámin fiai közül valók.

9 És egész Izrael följegyzette magát származás szerint s íme ők fel vannak írva Izrael királyainak könyvében. Jehúda pedig számkivételebe vitetett Bábelbe hűtlenségük miatt. 2 És az első lakók, akik laktak birtokukban, voltak városaikban; izraelíták, a papok, a levíták és a szentélyszolgák. 3 És Jeruzsálemben laktak Jehúda fiai közül, Benjámin fiai közül, Efraim és Menasse fiai közül: 4 Utaj, Ammihúd fia, Omri fia, Imri fia, Báni fia, Pérecnek, Jehúda fiának, fiai közül. 5 És a Síloni közül: Aszája az elsőszülött és fiai. 6 És Zérach fiai közül: Jeúl és testvéreik hatszázkilenezven. 7 És Benjámin fiai közül: Szallú, Mesullám fia, ki Hódavja fia, Haszenúa fia; 8 És Jibneja, Jeróchám fia, Éla, Uzzí fia, Mikhri fia és Mesullám, Sefatja fia, Reúl fia, ki Jibnija fia; 9 és testvéreik nemzetiségeik szerint kilencszázötvenhatan. Mindezek férfiak atyai házaik fejei, atyai házaik szerint. 10 És a papok közül: Jedája, Jehójárib és Jákhin; 11 Azarja, Chilkija fia, Mesullám fia, Cádok fia, Merájot fia, Achítib fia, Isten házának fejedelme. 12 És Adája, Jeróchám fia, Paschúr fia, Malkija fia és Máaszaj, Adíél fia, Jachzéra fia, Mesullám fia,

Mesillémit fia, Immer fia; 13 és testvéreik atyai házaik fejei, ezerhétszázhatvanan, derék vitézek, Isten háza szolgálatának munkájában. 14 És a levíták közül: Semája, Chassúb fia, Azríkám fia, Chasabja fia, Merári fia közül; 15 és Bakbakkár, Chéres és Gálál, és Mattanja, Mikha fia, Zikhri fia, Ászáf fia; 16 és Óbadja, Semája fia, Gálál fia, Jedútún fia; és Berekja, Ászáf fia, Elkána fia, aki a Netófabeli tanyáiban lakott. 17 A kapuőrök pedig Sallúm, Akkúb, Talmón, Achimán és testvéreik, Sallúm a fő, 18 és mostanáig ők a király kapujában kelet felé a kapuőrök Lévi fiainak táborai számára. 19 És Sallúm, Kóró fia, Ebjászfia, Kórah fia és testvérei atyai házból a Kórahbeliek közül, a szolgálat munkája fölött voltak, mint a sátor küszöbeinek őrei, és őseik az Örökkévaló tábora felett voltak, mint a bejárat őrei, 20 és Pinechász, Eleázár fia, fejedelem volt fölöttük azelőtt; az Örökkévaló vele. 21 Zekharja, Mesélemja fia; a találkozás sátora bejáratának kapuőre. 22 Mindannyian, akiket kiválogattak a kapu őreinek: kétszáztizenkettő, nekik tanyáik szerint volt származási följegyzésük; ők azok, akiket Dávid és Sámuel a látó elhelyezett állandó tisztségükbe. 23 És ők meg fiaik a kapuk fölött voltak az Örökkévaló háza számára, a sátor háza számára, osztályok szerint; 24 négy szélirányban legyenek a kapuőrök: keletnek, nyugatnak, északnak és délnak. 25 És a tanyáikban levő testvéreiknek menniük kell időről-időre hétfő napra amazok mellé. 26 Mert állandó tisztségben voltak ők, a kapuőrök vezérei, négyen. Azok a levíták. S legyenek a kamarák fölött és az Isten házának tárházaik fölött. 27 És az Isten házának körülötte éjelezzenek, mert rajtok van az őrizet és ők kezelik a kulcsot, még pedig reggelenként. 28 És közülük néhányan a szolgálat edényei fölött, mert számszerint hozzák be azokat és szám szerint viszik ki. 29 És közülük néhányan rendelve vannak az edények fölé és minden a szent edények fölé, és a lángliszt, meg a bor, meg az olaj, meg a tömjén és a fűszerek fölé. 30 És a papok fiai közül vannak, akik keverik a keveréket a fűszerekből. 31 És Mattija a levíták közül, ő az elsőszülöttje a Kórahbeli Sallúmnak, állandó tisztségben volt a sütemények készítése fölött. 32 És a Keháti fiai közül az ő testvéreik közül néhányan a rend kenyere fölött voltak, hogy elkészíték szombatról szombatra. 33 És ezek az énekesek, a levíták atyai házainak fejei a kamarákban szolgálatmentesek, mert nappal s éjjel rajtuk a munka. 34 Ezek a levíták atyai házainak fejei, nemzetiségeik szerint, fejek. Ezek laktak Jeruzsálemben. 35 Gibeónban pedig laktak: Gibeón atya, Jeiéj; és feleségeinek neve: Máakha. 36 És elsőszülött fia Abdón; Cúr, Kis, Báál, Nér és Nádáb; 37 Gedór, Achjó, Zekharja és Miklót. 38 És Miklót nemzette Simeámot, ők is testvéreikkel szemben laktak Jeruzsálemben, testvéreikkel együtt. 39 És Nér nemzette Kist, és Kis nemzette Sáult, és Sául nemzette Jehónátánt, Malkísűát, Abínádábot és Esbált. 40 És Jehónátán fia: Merib-Báál; és Merib-Báál nemzette Mikhát. 41 És Mikha fiai: Pítón, Mélekh és Tachréa. 42 És Ácház nemzette Jáerát, és Jáera nemzette Álémetet, meg Azmávetet és Zimrit; és Zimri nemzette Mócát. 43 És Móca nemzette Bineát; Refája az ő fia, Eleásza az ő fia, Ácél az ő fia. 44 És Ácélnek hat fia volt; s ezek a neveik: Azríkám, Bókhrú, Ismaél, Semarja, Óbadja és Chánán; ezek Ácél fiai.

10

A filiszteusok pedig harcoltak Izrael ellen és megfutamodtak Izrael embere, a filiszteusok elől és elestelek halottan a Gilbóa hegyén. 2 Utolértek a filiszteusok Sáult és fiait és megölték a filiszteusok Jonatánt, Abinádábot és Malkí-Sútát, Sául fiait. 3 Súlyos volt a harc Sául ellen, rátaláltak az íjjal lövők, és remegett a lövöktől. 4 Ekkor mondta Sául fegyverhordozójának: rántsd ki a kardodat és szúrj át vele, nehogy jöjjenek e körülmetéletlenek és játéket üzzenek velem; de nem akarta a fegyverhordozója, mert nagyon félt. Erre vette Sául a kardot és belévetette magát. 5 Midőn láttá fegyverhordozója, hogy meghalt Sául, ő is belévette magát a kardjába és meghalt. 6 Így meghalt Sául, meg három fia, és mind a házabeliek együttesen meghaltak. 7 És látták minden az Izrael emberei, a völgybenlevők, hogy megfutamodtak és hogy meghaltak Sául és fiai, akkor elhagyták városaikat s megfutamodtak, erre jöttek a filiszteusok és megtelopedtek bennük. 8 Volt pedig másnap, jöttek a filiszteusok, hogy kifosszák a halottakat, és megtalálták Sáult és fiait, elesve a Gilbóa hegyén. 9 És levetkőztették őt s levették fejét meg fegyvereit és küldték a filiszteusok országába köröskörül, hogy hírt vigyenek bálványainak s a népnek. 10 És elhelyezték fegyvereit isteneik házában, koponyáját pedig kitűzték Dágón házában. 11 Meghallották minden a Jábés Gileádbeliek mindenzt, amit cselekedtek a filiszteusok Sáullal, 12 akkor fölkelt minden vitáz ember, s elvitték Sáulnak testét és fiainak testét s bevittek Jábésba, és eltemették csontjaikat a tölgyfa alatt Jábésban és böjtölték hét napig. 13 Így meghalt Sául hűtlensége folytán, amelyet elkövetett az Örökkévaló ellen, az Örökkévaló igéje miatt, melyet meg nem őrzött, azért is, hogy megkérdezte a szellemidzőt, fordulván hozzá; 14 de az Örökkévalóhoz nem fordult, tehát megölte őt és átfordította a királyságot Dávidhoz, Jisaj fiához.

11

És gyülekezett egész Izrael Dávidhoz Chebrónba, mondván: íme, csontod és húsod vagyunk; 2 tegnap is, tegnapelőtt is, akkor is mikor Sául volt a király, te voltál az, aki ki- és bevezette Izraelt és azt mondta neked az Örökkévaló a te Istened: te fogod legeltetni népemet Izraelt és te leszel fejedelem népem, Izrael fölött. 3 És elmentek minden az Izrael vénei a királyhoz Chebrónba és kötött velük Dávid szövetséget Chebrónban az Örökkévaló színe előtt, és fölkenték Dávidot királynak Izrael fölé, az Örökkévaló igéje szerint, Sámuel által. 4 És ment Dávid és egész Izrael Jeruzsálemba, Jebúsz az; és ott volt a jebúszi, az ország lakója. 5 És mondta: Jebúsz lakói Dávidnak: nem fogsz te ide bejönni. És bevette Dávid Ción várát, Dávid városa az. 6 És szólt Dávid: Bárki megveri a jebúszi először, az fejéj és vezérré lesz. S felszállt először Jób, Cerúja fia és fejjé lett. 7 És lakott Dávid a várban; azért nevezték azt Dávid városának. 8 És kiépítette a várost köröskörül amillótól egészen a körülöleli; Jób pedig fölélesztette a város többi részét. 9 Egyre nagyobbá lett Dávid és az Örökkévaló a seregek ura vele volt. 10 És ezek Dávid vitézeinek fejei, akit erősködtek vele királyságában egész Izraellel együtt, hogy őt királyá tegyék, az Örökkévaló igéje szerint Izraelről. 11 És ez Dávid vitézeinek száma: Jásobeám, Chakhmóni fia a harcosok feje; ő forgatta a dárdáját háromszáz elesett fölött

egyszerre. 12 És utána Eleázár, Dódó fia, az Achóachbeli; ő a három víz közül való. 13 Ő volt Dáviddal együtt Pasz-Dammimban, és a filiszteusok gyülekeztek ott hartra; és ott volt egy telek mező tele árpával, és a nép megfutamodt a filiszteusok elől. 14 Odaálta a telek közepére, megmentették azt és megverték a filiszteusokat; és segített az Örökkévaló nagy segedelemmel. 15 Lementek egyszer hárman a harminc főbb víz közül a sziklára Dávidhoz, Adullám barlangjába; a filiszteusok tábora pedig taborozott Refaim völgyében. 16 Dávid akkor a hegységen volt, a filiszteusok örsé pedig akkor Bét-Léchemben volt. 17 És kívánkozott Dávid és mondta: ki ad nekem vizet innom. Bét-Léchem kútjából, mely a kapuban van? 18 Erre attörtek hárman a filiszteusok táborán és vizet merítettek Bét-Léchem kútjából, mely a kapuban van; vették és elhozták Dávidhoz, de Dávid nem akarta meginni, hanem kiöntötte azt az Örökkévalónak. 19 Így szólt: Távol legyen tőlem Istenemért, hogy ezt cselekedjem! Vajon ezeknek a férfiaknak vérét igyam-e, kik életük veszélyével mentek? Életük veszélyével hozták azt! És nem akarta meginni. Ezeket tette a három víz. 20 Absáj pedig, Jób testvére – ő a harmincoknak feje és ő forgatta dárdáját háromszáz elesett fölött; s neki neve volt a harmincok közt. 21 A harmincoknál kétszeresen kiválóbb volt és vezérük lett, de a hárommal föl nem ért. 22 Benája, Jehójádá fia, derék ember, tettekben nagy, Kabceélből; ő verte meg Móbá két hősét és ugyan ő ment le és verte meg az oroszlánt a veremben a hősés napiján. 23 Ugyan ő vert meg egy termesztésgyiptomi embert, öt könyöknyi volt, s az egypítomínak kezében dárda volt, mint a takácsok zugolyfája, ő lement hozzá bottal és kiragadta a dárdát az egypítomínak kezéből és megölte őt saját dárdájával. 24 Ezeket tette Benájáhú, Jehójádá fia, neki neve volt a vitézek, a harmincok között. 25 A harmincoknál íme ő kiválóbb, de a hárommal föl nem ért; és tette őt Dávid a szolgálatához. 26 És a derék vitézek: Aszái, Jób testvére; Elchánán, Dódó fia, Bét-Léchemből. 27 A Harórbeli Sammót, a Pélónbeli Chélec, 28 a Tekóabeli Ira, Ikkés fia; az Anátóbeli Abiézér; 29 a Chúsabeli Szíbbekhaj; az Achóachbeli Ilaj; 30 a Netófabeli Maharaj; a Netófabeli Chéled, Báana fia. 31 Itaj, Ríabaj fia, a Benjáminbeli Gibeából; a Pireátónbeli Benája. 32 Chúraj, Gáas völgyéből; az Arábabeli Abíél. 33 A Bácharúmbeli Azmávet; a Sáalbónbeli Eljachba. 34 A Gizóbeli Hásém fiai; a Harárbeli Jónátán, Ságé fia. 35 A Hárárbeli Achiám, Szákhar fia; Elifál, Úr fia. 36 A Mekhéabeli Chéfer; a Pélónbeli Achija. 37 A Karmellbeli Checró; Náaraj, Ezabaj fia. 38 Jób, Nátán testvére; Mibchár, Hagri fia. 39 Az ammóni Célek; a Bérótbeli Nachráj, Jóbának, Cerúja fának fegyverhordozója. 40 A Jéterbeli Ira; a Jéterbeli Gáiréb. 41 A chittita Urija; Zábád, Achláj fia. 42 A reubéni Adina, Síza fia, a Reubéni feje a mellette harmincan. 43 Chánán, Máakha fia és a Métenbeli Jósafát. 44 Az Asterabeli Uzzija, Sámá és Jeíl, az Aróérbeli Chótám fiai. 45 Jediaél, Simri fia és testvére; a Ticbeli Jócha. 46 A Máchavimbeli Eliél; Jeríabaj és Jósavja, Elnáam fiai, és a móábi Jitma. 47 Elíél, Óbéd és a Mecóbájabeli Jászsfél.

12

És ezek azok, akik Dávidhoz jöttek Ciklágbba, midőn még elzárva volt Sául, Kís fia elől; s ugyanők voltak a vitézek között harcnak segítői; 2 íjjal fegyverzetek, jobb és bal kézzel

köveket hajítók és nyilakat az íjón lövők, Sául testvérei közül Benjáminból. 3 Fejük Achíezer, és Jóás, a Gibeabeli Hassemáa fiai; meg Jezíel és Pélet, Azmávet fiai; meg Berákha és az Anátóbeli Jéhú; 4 a Gibeónbeli Jismája, vitéz a harmincok között és a harmincok fölött; Jirmeja, Jáchaziél, Jóchánán és a Gedérabeli Józábád. 5 Eleúzaj, Jerímót, Bealja, Semarjáhú, és a Charúfbeli Sefatjáhú. 6 Elkána, meg Jissijáhú, Azarél, Jóezer és Jásobeám, a Kórachbeliek. 7 Jóéla és Zebadja, Jeróchám fiai Gedórból. 8 És a Gádiból elkülönődtek Dávidhoz a hegyi várba, a pusztába, derék vitézek, hademberei a háborúban, sorakozva pajzsokkal és lándzsával, s oroszlán arcok az ő arcaik s olyanok, mint a szarvasok a hegyeken gyorsaságára. 9 Ézer a fej, Óbadja a második, Elíáb a harmadik; 10 Masmanna a negyedik, Jirmeja az ötödik; 11 Attáj a hatodik, Elél a hetedik; 12 Jóchánán a nyolcadik, Elzábád a kilencedik; 13 Jirmejháu a tizedik, Makhbannáj a tizenegyedik. 14 Ezek Gád fiai közül valók, a hadak fejei, száz ellen egy a legkisebb, a legnagyobb pedig ezer ellen. 15 Ezek azok, akik átkeltek a Jordánon az első hónapban, s az megtelelt mind a partjain túl; s megutamították minden a völgyben lakókat kirejtő nyugatra. 16 És jöttek Benjámin és Jehúda fiai közül a hegyi várig Dávidhoz. 17 Kiment Dávid előjük, megszólalt és mondta nekik: Ha békére jöttek hozzáim, hogy engem segítsetek, lesz nekem irántatok szívem, hogy együtt legyünk; de ha azért, hogy engem elárlujatok szorongatóimnak, bár nincs erőszak kezeimbén, lássa őseink Istene és döntsön. 18 Ekkor szellem szálta meg Amászajt, a harcosok fejét: Tiéd Dávid és veled együtt Jisaj fia, béké, béke neked, béké a segítődnek, mert megsegített téged Istened. Ekkor elfogadta őket Dávid és a csapat élére tette őket. 19 Menasséból pedig átpártoltak Dávidhoz, amidőn a filiszteusokkal együtt Sául ellen ment háborúba; de nem segítette őket, mert tanácskozás után elbocsátották őt a filiszteusok fejedelmei, mondván: fejeinkkel fog ő átpártolni urához Sáulhoz. 20 Mikor Ciklágbá ment, átpártoltak hozzá Menasséból: Adrách, Józábád, Jedfái, Mikháel; Józábád, Elihú, Cilletáj, -Menasse ezreinek fejei. 21 És ők segítették Dávidot a csapat ellen mert derék vitézek voltak mindenjáran és vezérek lettek a seregen. 22 Mert napról-napra jöttek Dávidhoz, hogy őt segítsék, mígnem nagy tábor lett, mint Istennek tábora. 23 S ezek a számai a sereg fegyveres csapata fejeinek, akik eljöttek Dávidhoz Chebrónba, hogy felhúzzák fordításáktól Sául királyságát az Örökkévaló parancsa szerint: 24 Jehúda fiai pajzsot és dárdát hordók, hatezernyolcszáz a sereg fegyveresei. 25 Simeón fiai közül hadba való derék vitézek, hétezeregyszáz. 26 A Leví fiai közül négyezerhatszáz. 27 És Jehójádá, az Áron házának fejedelme és vele hárômezerhátszáz. 28 És az ifjú Cádók, derék vitéz, meg atyai háza: huszonkét vezér. 29 És Benjámin fiai, Sául testvérei közül hárômezer, idáig java részük őrizték Sául házának őrizetét. 30 És Efraim fiai közül huszezer nyolcszáz derék vitéz, neves emberek atyai házaik szerint. 31 És Menasse féltörzséből tizennyolcezer, akik névszerint megneveztettek, hogy menjenek királyára tenni Dávidot. 32 És Jisszákhar fiai közül, akik ismerik és értik az időket, hogy tudják, mit cselekedjék Izrael; fejeik kétszázan és minden a testvérek az ő parancsuk szerint. 33 Zebülúnból, hadba vonulók, harcra sorakozók mindenféle

eszközzel: ötvenezren, osztatlan szívvvel összeseregele. 34 És Naftálóból vezérek ezren és velük pajzzsal és dárdával meg lándzsával: harminchetezer. 35 És a Dániból harcra sorakozók: huszonnyolc-ezerhatszáz. 36 És Ásérből, hadba vonulók, hogy harcra sorakozzanak: negyvenezer. 37 És a Jordánon túlról: a Reubéniből, a Gádiból és Menasse feltörzséből, mindenféle hadi eszközzel a háborúra: százhúszezer. 38 Mindezek harcosok, csatasorban összesereglők, teljes szívvvel jöttek Chebrónba, hogy királyá tegyék Dávidot egész Izrael fölé, és az egész többi Izrael is valamennyien egy szívvvel volt, hogy Dávidot királyá tegyék. 39 És ott voltak Dáviddal együtt három napig, ettek és ittak, mert készítettek számukra testvéreik. 40 A hozzájuk közel lakók is Jisszákharig, Zebülúnig és Naftáliig hoztak kenyereket szamarakon, tevéken meg öszvéreken és szarvasmarhán, lisztes eledelet, fűgelepényt, aszuszőlőlepényt, meg bort és olajat, meg marhát, juhokat sokat; mert örööm volt Izraelben.

13 És tanácskozott Dávid az ezrek és százak tiszteivel, minden vezérel. 2 És mondta Dávid Izrael egész gyülekezetének: Ha nektek jónak tetszik s az Örökkévalótól, ami Istenünkől való, hadd igyekezzünk, hadd küldjünk testvéreinkhez, akik visszamaradtak mind az Izrael országaiban s velük a papokhoz és a levítákhöz városaikban és közigazgatásban, hogy mihozzánk gyülekezzenek. 3 És hozzuk át magunkhoz Istenünk lánát, mert nem kerestük azt föl Sául idejében. 4 És mondta az egész gyülekezet, hogy így cselekszenek, mert helyesen tetszett a dolog az egész nép szemeiben. 5 Ekkor egybegyűjtötte Dávid egész Izraelt az egyponti Síchórtól egészen Chamát felé, hogy elhozzák Isten lánátáját Kiryat-Jeárimból. 6 És fölvonult Dávid meg egész Izrael Báalába, Kiryat-Jeárimba, amely Jehúdáé, hogy felhozzák onnan lánátáját az Istennek, az Örökkévalónak, a kerubokon székelőnek, amely róla neveztetik. 7 Rátétekké az Isten lánátáját egy új székerré, Abínádáb házból és Uzza meg Achijó vezetették a szekeret. 8 Dávid pedig és egész Izrael játszadoztak az Örökkévaló színe előtt egész erővel, és pedig énekekkel, meg hárfákkal, lantokkal, dobokkal, cimbalmokkal és trombitákkal. 9 Midón a Kídón szérvűző értek, Uzza kinyújtotta kezét, hogy megragadja a lánát, mert megcsúszott a marha. 10 Erre fellobbant az Örökkévaló haragja Uzza ellen s megverte őt, mivelhogy kinyújtotta kezét a lánára, és meghalt legott: az Isten színe előtt. 11 És haragjára volt Dávidnak, hogy rést tört az Örökkévaló Uzzán; és elnevezték ama helyet Uzza résének, mind a mai napig. 12 És megfelellett Dávid ama napon az Istenől, mondván: Miképpen vigyem magamhoz az Isten lánátáját? 13 És nem vitette Dávid a lánát magához Dávid városába, hanem felrevítette azt a Gátbeli Obéd-Edom házába. 14 És megmaradt az Isten lánátájába Óbéd-Edom háza mellett a házában három hónapig és megáldotta az Örökkévaló Óbéd-Edóm házát s minden, ami az övé.

14 És küldött Chúrám, Cór királya követeket Dávidhoz meg cédrusfákat és építőműveseket és faműveseket, hogy építsenek neki házat. 2 S megtudta Dávid, hogy megszilárdította őt az Örökkévaló királynak Izrael fölött, mert magasra emelkedett az ő királysága népe, Izrael kedvénél. 3 És még vett Dávid feleségeket Jeruzsálemben s még nemzett Dávid fiakat s

leányokat. 4 És ezek nevei a szülötteknek, akik neki lettek Jeruzsálemben: Sammúa, Sóbáb, Nátán és Salamon; 5 Jibchár, Elísúa és Elpélet; 6 Nógah, Néfeg és Jafia; 7 Elisámá, Beéljádá és Elifélet. 8 Midón hallották a filiszteusok, hogy fölkenetett Dávid királyá egész Izrael fölét, félvonultak mind a filiszteusok, hogy keressék Dávidot; meghallotta Dávid és kivonult előjük. 9 A filiszteusok pedig elérkeztek s elterültek Refáim völgyében. 10 Ekkor megkérdezte Dávid az Istenet, mondván: Vonuljak-e a filiszteusok ellen, a kezembe adod-e őket? Mondta neki az Örökkévaló: Vonulj és kezedbe adom őket. 11 És felvonultak Báal-Perácimba s megverte őket ott Dávid és mondta Dávid: Szétszakaszottva Isten ellenségeimet kezem által, mint vízszakadás, azért így neveztek el ami helyet: Báal-Perácim. 12 Ott hagyták isteneiket; s megparancsolta Dávid és eléggettettek tűzben. 13 Még tovább is tették a filiszteusok és elterültek a völgyben. 14 Ekkor ismét megkérdezte Dávid az Istenet. És mondta neki Isten: ne vonulj fel utánuk, fordulj el tőlük és támadj rájuk a szederfák felől; 15 s lesz, mikor lépés neszét halod a szederfák csúcsain, akkor vonulj ki a harcra, mert az Isten kivonult előd, hogy megverje a filiszteusok tábort. 16 És cselekedett Dávid, amint neki megparancsolta az Isten és megverték a filiszteusok tábortát Gibeontól Gézerig. 17 És elterjedt Dávid neve minden országokba, és rátette az Örökkévaló rettegését minden nemzetekre.

15 És készített magának házakat Dávid városában és elkészített egy helyet az Isten látójának és sátorát ütött föl számára. 2 Akkor mondta Dávid: Ne vigye más az Isten látóját, csak a levíták, mert őket választotta az Örökkévaló, hogy vigyék az Örökkévaló látóját s hogy szolgálják őt örökre. 3 És egybegyűjtötte Dávid egész Izraelt Jeruzsálemben, hogy felvigyék az Örökkévaló látóját a helyére, melyet elkészített számára. 4 És egybehívta Dávid Áron fiait s a levítákat: 5 Kehát fiai közül: Úriélt, a vezért és testvéreit, százhúszat. 6 Merári fiai közül: Aszázját, a vezért és testvéreit kétszázhúszat. 7 Gérsóm fiai közül: Jóélt, a vezért és testvéreit, százharmincat. 8 Elícfán fiai közül: Semáját, a vezért és testvéreit, kétszáztat. 9 Chebrón fiai közül: Elíélt, a vezért és testvéreit, nyolcvanat. 10 Üzziél fiai közül: Amminádábot, a vezért és testvéreit, százitizenkettőt. 11 És hívta Dávid Cádókot és Ebjátárt, a papokat, meg a levítákat: Úriélt, Aszázját, Jóélt, Semáját, Elíélt és Ammínádábot. 12 És mondta nekik: Ti, a levíták atyai házainak fejei, szenteljétek meg magatokat és testvéreiteket és hozzátok fel az Örökkévalónak, Izrael Istenének látóját oda, ahová készítettem számára. 13 Mert mivel az első ízben nem ti voltatok, rést tört az Örökkévaló, ami Istenünk, rajtunk, mert nem kerestük őt a törvény szerint. 14 És megszentelték magukat a papok és a levíták, hogy felhozhassák az Örökkévalónak, Izrael Istenének látóját. 15 És vitték a levíták fiai az Isten látóját, amint megparancsolta Mózes az Örökkévaló igéje szerint, vállukon, a rajtuk levő rudakkal. 16 És mondta Dávid a levíták vezéreinek, hogy állítsák fel testvéreiket, az énekeseket hangszerrel: lantokkal, hárffákkal és cimbalmokkal, hallatva és fölemelve hangjukat örömmel. 17 És fölállítottak a levíták Hémánt, Jóélfiai, és testvérei közül Ászáfot, Berekjháhu fiát és Merári fiai, az ő testvérek közül Étánt, Kúsájháhu fiát. 18 És velük voltak testvéreik a másodrenden

levők: Zekharjáhú, Bén, Jáaziél, Semírámot, Jechiél, Unná, Eliáb, Benájáhú, Máaszéjáhú, Mattitjáhú, Elífeléhú, Miknéjáhú, Óbéd-Edóm és Jeiél a kapuőrök. 19 Az énekesek pedig Hémán, Ászáf és Étán, hangot hallatók rezcimbalmokkal. 20 És Zekharja, Azíél, Semírámot, Jechiél, Unná, Eliáb, Máaszéjáhú és Benájáhú, lantokkal. Alámót szerint. 21 És Mattitjáhú, Elífeléhú, Miknéjáhú, Óbéd-Edóm, Jeiél és Azazjáhú hárffákkal, a nyolcason vezetve az éneket. 22 Kenanjáhú pedig a levíták vezére a vivésben, vezérelte a vivést, mert hozzáértő volt. 23 És Berekhja, meg Elkána kapuőrök a látánál. 24 És Sebanjáhú, Jósáfát, Netanél, Amászaj, Zekharjáhú, Benájáhú és Elíézer, a papok trombitáltak a trombitákon az Isten látája előtt; s Óbéd-Edóm, meg Jechíja kapuőrök a látánál. 25 És Dávid meg Izrael vénei és az ezrek tisztjei voltak azok, akik mentek, hogy felhozzák az Örökkévaló szövetségének látóját Óbéd-Edóm házából, örömmel. 26 És volt, midőn Isten megsegítette a levítákat, az Örökkévaló szövetsége látójának vivőit, akkor áldoztak hét tulkit és hét kost. 27 Dávid pedig fel volt öltözve byssus köpenye, s úgy mind a levíták, akik a látód vitték, meg az énekesek és Kenanja a vivésnek vezére az énekeseknél; és Dávidon len-éfód volt. 28 És egész Izrael fölvette az Örökkévaló szövetségének látóját riadással meg harsonaszóval meg trombitákkal és cimbalmokkal, hangot hallatva, lantokkal és hárffákkal. 29 És midőn az Örökkévaló szövetségének látája eljutott Dávid városához, Míkhál, Sául leánya letekintett az ablakon és láta Dávid királyt, amint táncol és játszodzik; ekkor lenézte őt szívében.

16 És bevitték az Isten látóját a fölállítottak a sátor közepébe, amelyet Dávid felült számára és bemutattak égőáldozatokat s békeáldozatokat az Isten színe előtt. 2 Midőn végzett Dávid azzal, hogy bemutassa az égőáldozatot és a békeáldozatokat, megáldotta a népet az Örökkévaló nevében. 3 És kiosztott minden Izrael emberének, minden férfinak, minden asszonynak, kinek-kinek egy kerek kenyeret, egy darab húst és egy aszúszőlő-lepényt. 4 És elhelyezett az Örökkévaló látája előtt a levíták közül szolgálattevőket és arra, hogy emlegessék, hálát mondva dicsérjék az Örökkévalót, Izrael Istenét. 5 Ászáf, a fejük és második utána Zekharja, Jeiél, Semírámot, Jechiél, Mattitjá, Elíáb, Benájáhú, Óbéd-Edóm és Jeiél hangszerrel, lantokkal, és hárffákkal, és Ászáf cimbalmokkal hallatott hangot. 6 És Benájáhú meg Jáchaziél a papok trombitákkal voltak állandóan az Isten szövetségének látája előtt. 7 Ama napon akkor elsőízben adott Dávid az Örökkévalónak szóló háláneket, Ászáfnak és testvéreinek kezébe. 8 Adjatok hálát az Örökkévalónak, szólításokat nevét, tudassákok a népek közt cselekményeit! 9 Énekeljetek neki, zengjetek neki, gondolkodjatok el minden az ő csodatetteinek! 10 Dicsekedjetek szent nevével, örüljön szíve az Örökkévaló keresőinek. 11 Keressétek fől az Örökkévalót és hatalmát, arcát keressétek mindenig. 12 Emlékezzetek az ő csodatetteiről, melyeket művelt, csodajeleiről és szája ítéleteiről; 13 Izraelnek az ő szolgájának magzatja ti, Jákob fiai, az ő kiválasztottjai! 14 Ő az Örökkévaló, ami Istenünk, az egész földön vannak ítéletei. 15 Emlékezzetek örökke az ő szövetségéről, az igéről, melyet megparancsolt ezer nemzedékre, 16 melyet kötött Ábrahámmal és Izsáknak tett esküjéről; 17 megállapította Jákobnak törvényül,

Izraelnek örök szövetségül; 18 mondván: Neked adom Kanaán országát, birtoktok osztályául! 19 Midőn csekélyszámúak voltatok csak kevesen és benne tartózkodók: 20 akkor jártak nemzettől nemzethez, egyik királyságból más néphez. 21 Nem engedte embernek, hogy zsarolja őket és megfenyített miattuk királyokat: ne nyúljatok fólkentjeimhez és profétáimat ne bántásátok! 22 ne nyúljatok fólkentjeimhez és profétáimat ne bántásátok! 23 Énekeljetek az Örökkévalónak mind a földön levők, hirdessétek napról-napra segítségét! 24 Beszéljétek a nemzetek között dicsőséget, mind a népek között csodatetteit! 25 Mert nagy az Örökkévaló és dicséretes nagyon, félelmetes minden az istenek felett. 26 Mert minden a népek istenei bálványok, de az Örökkévaló az eget készítette. 27 Fenség és dísz van előtte, erő és öröm az ő helyén. 28 Adjatok az Örökkévalónak, népek családjai, adjatok az Örökkévalónak dicsőséget és erőt; 29 adjatok az Örökkévalónak neve dicsőséget, vigyetek ajándékot s járulatok elő, borulatok le az Örökkévaló előtt szent díszben. 30 Reszkessetek előle minden a földön levők, szírárdan is áll a világ, nem inog meg. 31 Örüljenek, oh egek és vigadjon a föld, és mondják a nemzetek között: az Örökkévaló király lett! 32 Dörögjön a tenger és teljessége, ujjongjon a mező s minden, ami rajta van. 33 Akkor örvendjenek az erdő fái az Örökkévaló előtt, mert jön ítélni a földet. 34 Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jósgós, mert örökké tart az ő kegyelme! 35 És mondjátok: Segíts meg minket, üdvünk Istene s gyűjts össze és ments meg minket a nemzetektől, hogy hálát adjunk szent nevednek, hogy magasztalódunk dicséretteddel. 36 Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene öröktől fogva örökké. És mondta az egész nép: Ámén és dicsértek az Örökkévalót. 37 És otthagya az Örökkévaló szövetségének látája előtt Ászáfot és testvéreit, hogy szolgálatot tegyenek a láda előtt állandóan, mindegyik nap dolgát a maga napján; 38 és Óbéd-Edómot és testvéreiket, hatvannyolcat és Óbéd-Edómot, Jeditin fiát és Chószát kapuőrknek. 39 Cádókot, a papot pedig és testvéreit a papokat az Örökkévaló hajléka előtt a Gibeónban levő magaslaton, 40 hogy hozzanak égőáldozatokat az Örökkévalónak az égőáldozat oltárán állandóan reggelenként és esténként; mégpedig egészen aszerint, amint írva van az Örökkévaló tanában, melyet parancsolt Izrael számára. 41 És velük voltak Hémán, meg Jedútún és a többi kiválogatottak, akik nevükkel jelöltettek, hogy hálát adjanak az Örökkévalónak, mert örökké tart a kegyelme. 42 És velük Hémánnal és Jedútúnál, trombiták és cimbalmok, hogy hangot hallassanak és Istennek szóló hangszerek; Jedútún fiai pedig a kapunál. 43 És elment az egész nép kiki a házába; és fordult Dávid, hogy megáldja házát.

17 Volt pedig, midőn Dávid lakott a házában, szolt Dávid Nátán prófétához: Íme én cédrusházban lakom, az Örökkévaló szövetségének látája pedig szőnyegek alatt van. 2 Erre szolt Nátán Dávidhoz: Mindazt, ami szívedben van, tudd meg, mert az Isten veled van. 3 És volt azon éjjel, lett az Isten igéje Nátához, mondván: 4 Menj és szólj szolgámhoz Dávidhoz, így szól az Örökkévaló: Nem te fogod nekem a házat építeni lakásul. 5 Bizony nem laktam házban, azon nap óta, hogy felhöztem Izraelt mind a mai napig, hanem jártam sátorból sátorba és hajlékból hajlékba. 6 Valamerre jártam egész

Izrael közt, vajon szóval szoltam-e Izrael bíráinak egyikéhez, ahhoz, akit rendeltem, hogy legeltesse népemet, mondván: miért nem építettek nekem cédrusházat? 7 Most pedig így szólj szolgámhoz Dávidhoz: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: én vettelek téged a rétről, a juhok mögül, hogy fejedelem legyél népem, Izrael felett. 8 És veled voltam, valamerre mentél, kiirtottam minden az ellenségeidet előled és szereztem neked nevet, amilyen a legnagyobbak neve a földön; 9 hogy helyet rendeljek népemnek Izraelnek és elplántáljam, hogy lakjék a maga helyén és ne reszkessen többé és ne enyésztessék őt továbbra a gázság fiai, mint annak előtte, 10 ama napoktól fogva, hogy bírákat rendeltem népem Izrael fölén és megaláztam minden az ellenségeidet. Tudtodra adtam tehát, hogy házat fog építeni neked majd az Örökkévaló: 11 s lesz, midőn beteltek napjaid, hogy elmenj őseid mellé, akkor fenntartom utárad magzatodat, azt aki lesz fiaid közül és megszilárdítom királyságát. 12 Ő épít majd házat nekem és én megszilárdítom trónját örökre. 13 Én leszek neki atyjául és ő lesz nekem fiamul és szeretetemet nem távoztatom el tőle, amint eltávoztattam attól, aki előttem volt. 14 S fennmaradni engedem őt az én házamban s az én királyságomban minden örökre s trónja szilárd lesz örökre. 15 Mind a szavak szerint és minden látomás szerint, aszerint beszélt Nátán Dávidhoz. 16 Ekkor bement Dávid király és leült az Örökkévaló színe elő és mondta: Ki vagyok én, Örökkévaló, Isten, s mi az én házam, hogy eljuttattál engem idáig. 17 És csekély volt az a szemeidben, oh Isten, és beszéltél szolgád háza felől messze időre és tekintettel engem, mint aki az emberek sorában magasan áll, Örökkévaló, oh Isten! 18 Mit beszéljen Dávid még továbbra hozzád a dicsőségről, mely szolgádat érte, hiszen te ismered szolgádat! 19 Örökkévaló, a te szolgád kedvéért s a te szíved szerint cselekedted minden e nagy dolgot, tudatván minden a nagy dolgokat. 20 Örökkévaló, nincs olyan, mint te, s nincs Isten rajtad kívül, minden annál fogva, amit hallottunk füleinKKel. 21 És ki olyan, mint néped Izrael, egyetlen nemzet a földön, amelyet Isten ment magának megváltani népül, hogy szerezze magadnak nevet, nagy és félelmetes tettek által, kiúzvén néped elől, amelyet Egyiptomból kiváltottál, nemzeteket. 22 És megtetted a te népedet Izraelt magadnak néppé minden örökre és te, Örökkévaló, lettél nekik Istenül. 23 Most tehát, Örökkévaló, azon szó, melyet szoltál a te szolgád és háza felől, valósuljon meg minden örökre és tegyél úgy, amint szóltál. 24 Megvalósul, és nagy lesz a te neved minden örökre, midőn mondják: az Örökkévaló a seregek ura, Izrael Istene, Isten Izrael fölött; a te szolgád Dávid háza pedig szilárd lesz előttem. 25 Mivel te, Istenem, kinyilatkoztattad a te szolgád fülébe, hogy építesz neki házat; azért merészelt imádkozni a te szolgád előttem. 26 És most, Örökkévaló, te vagy az Isten és kimondtad szolgád felől ezt a jót. 27 És most úgy akartad, hogy megáldjad szolgád házát, hogy örökre előttem legyen; mert te, Örökkévaló, áldottál és áldva van örökre.

18 Történt ezután, megverte Dávid a filiszteusokat és megállította őket és elvette Gárot és leányvárosait a filiszteusok kezéből. 2 Megverte Móbát és lettek a Móabbeliek szolgái Dávidnak, ajándékvívők. 3 Megverte Dávid Hadádérzert, Cóbá királyát Chamátból, mikor elindult, hogy megállapítsa

hatalmát az Eufrátesz folyamnál. 4 S elfogott Dávid tőle ezer szekeret, hétezer lovast és húszezer gyalogos embert, és Dávid megbénította az egész szekérhadat és hagyott belőle száz szekeret. 5 Ekkor jött Arám-Darmészek, hogy segítsen Hadádérzének, Cóbá királyának, és megvert Dávid Arám közt huszonkétezer embert. 6 És elhelyezett Dávid őrsöket Arám-Darmészekben és Dávidé lett Arám, ajándékot vivő, szolgákul. Így segített az Örökkelvő Dávidnak, valamerre ment. 7 És elvette Dávid az aranypajzsokat, melyek Hadádérz szolgáin voltak, és bevitte azokat Jeruzsálembe. 8 Tibchatból pedig és Kúnból, Hadádérz városaiból, elvett Dávid igen sok rezet. Abból készítette Salamon a réztengert és az oszlopokat és a rézedényeket. 9 Meghallotta Tóú, Chamát királya, hogy megverte Dávid Hadádérzének, Cóbá királyának egész sereget. 10 Ekkor elküldte fiát Hadórámot Dávid királyhoz, hogy megkérdezze békéje felől és hogy üdvözölje azért, hogy harcolt Hadádérz ellen és megverte – mert Tóúnak hadfele volt Hadádérz – és minden nemű arany, ezüst és rézéndényt. 11 Azokat is szentelte Dávid király az Örökkelvőnök, együtt azon ezüsttel és arannyal, amelyet elvitt mind a nemzetektől: Edómtól, Móábtól, Ammón fiaitól, a filiszteusoktól és Amáléktől. 12 És Absáj, Cerúja fia, megverte Edómöt a Sósövölyben, tizennyolczeret. 13 És elhelyezett őrsöket Edómban és lettek mind az Edómbeliek szolgái Dávidnak. Így segítette az Örökkelvő Dávidot, valamerre ment. 14 Király volt Dávid egész Izrael fölött; és szolgáltatott jogot és igazságot egész népének. 15 Jóbá, Cerúja fia, a sereg fölött volt; Jehósáfát, Achilíd fia, kancellár; 16 Cádók, Achitúb fia, és Abímélekh, Ebjátár fia, papok; Savsa író; 17 Benájhú, Jehójádá fia, a keréti és peléti felett, Dávid fiai pedig elsők a király oldalán.

19 Történt ezután, meghalt Náchás, Ammón fiainak királya, és király lett helyette a fia. 2 Mondta Dávid: Hadd tegyek szeretetet Chánúnnal, Náchás fiaival, mert atya velem tett szeretetet. És oda küldött Dávid követeket, hogy vigasztalja atya felől, és elérkeztek Dávid szolgái Ammón fiainak országába, Chánúhoz, hogy őt vigasztalják. 3 És szóltak Ammón fiainak nagyai Chánúhoz: Vajon tisztni akarja-e Dávid atyádat a szemeidben, hogy vigasztalókat küldött neked? Nemde azért, hogy kikuttassák és földülják és kikémlelik az országot, jöttek az ő szolgái tehözük? 4 Ekkor vette Chánún Dávid szolgáit, lenyíratta őket és felében levágatta ruháikat egészen az alfélig és elbocsátotta őket. 5 Elmentek és tudomást adtak Dávidnak a férfiakról; és előlük küldött, mert nagyon meg voltak szégyenülve a férfiak, és mondta a király: Maradjatok Jerichóban, míg megrő szakállatok, akkor tértétek vissza. 6 És látták Ammón fiai, hogy rossz hírbe keveredtek Dávidnál, akkor küldött Chanún meg Ammón fiai ezer kikkár ezüstöt, hogy bérbefogadjanak maguknak Arám-Naharájimból és Arám-Máakkából és Cóbából szekérhadat és lovasokat. 7 És bérbe fogadtak maguknak harmincckétezer szekeret, meg Máakkha királyt és népét és eljöttek és táboroztak Médeba előtt. Ammón fiai pedig gyülekeztek városaikból és eljöttek a harcba. 8 Midőn meghallotta Dávid, elküldte Jóbábot és az egész sereget, a vitézeket. 9 Kivonultak Ammón fiai és harcra sorakoztak a város

bejárata felé, a királyok pedig, akik érkeztek, egymagukban voltak a mezőn. 10 Mikor látta Jóbá, hogy ellene fordul a harcnak éle előlről és hátról is, választott minden válogatott közül Izraelben és sorakozott Arám ellen. 11 A többi népet pedig testvérek, Absájnak kezébe adta, és sorakoztak Ammón fiai ellen. 12 Mondta: Ha erősebb lesz Arám nálam, akkor te legyél nekem segítségül, ha pedig Ammón fiai erősebbek lesznek nálad, akkor én segítek meg téged. 13 Legyél erős és erősödűnk népunkért és Istenünk városaiért; az Örökkelvő pedig majd azt teszi, ami jónak tetszik szemeiben. 14 És kiált Jóbá meg a vele levő nép harcra Arám elejébe, és megfutamodtak előle. 15 Ammón fiai pedig látták, hogy megfutamodott Arám, akkor megfutamodtak ők is testvére, Absáj elől és bementek a városba. És Jóbá elment Jeruzsálembe. 16 Midőn látta Arám, hogy vereséget szenvedtek Izrael előtt, követeket küldtek és elindították a folyamon túl levő Arámot, Sófákh pedig, Hadádérz hadvezére, az élükön. 17 Midőn tudtára adták Dávidnak, összegyűjtötte egész Izraelt, átkelt a Jordánon, eljutott hozzájuk és sorakozott ellenük; harcra sorakozott Dávid Arám ellen, és harcoltak vele. 18 S megfutamodott Arám Izrael elől, és megölt Dávid Arámiból hétezer szekérharcost és negyvenezet gyalogos embert, Sófákhot a hadvezért pedig megölte. 19 Midőn látták Hadádérz szolgái, hogy vereséget szenvedtek Izrael előtt, békét kötötték Dáviddal és szolgájával lettek. És nem akarta többé segíteni Arám Ammón fiait.

20 És volt az évnek fordultakor, mikor hadba vonulnak a királyok, vezette Jóbá a hadsereget és elpusztította Ammón fiainak országát, elment s ostrom alá vette Rabbát, Dávid pedig Jeruzsálemben maradt. És megverte Jóbá Rabbát és lerombolta azt. 2 És Dávid levette királyuk koronáját a fejéről és találta azt egy kikkár aranysúlyúnak, és rajta drágakő volt és Dávid fejére került; a városnak igen sok zsákmányát pedig elvitte. 3 És a népet, mely benne volt, kivezette s átfűrészelt fűrésszel meg vasboronával és fejszékkel; és így tett Dávid mind az Ammón fiainak városaival. Erre visszatért Dávid meg az egész nép Jeruzsálemben. 4 Történt ennekután, háború támadt Gézerben a filiszteusokkal, akkor megverte Szibbekháj a Chúsabeli Szippáját, a Ráfa szülöttjei közül valót; s megalázottak. 5 És újra volt háború a filiszteusokkal és megverte Élchánán, Jár fia, Lachmit, a Gábeli Golját testvérét, az ő dárdájának neyle pedig olyan volt, mint a takácsok zugolyfája. 6 És újra volt háború Gátban; és volt egy termetes férfi, ujjai hat meg hat: huszonnégy, ő is Ráfától született; 7 gyalázta Izraelt, de megverte őt Jehónátán, Simeának, Dávid testvérenek fia. 8 Ezek születtek Ráfától Gátban; és elestek Dávid keze által és szolgáinak keze által.

21 És vadló támadt Izrael ellen és arra csábította Dávidot, hogy megszámlálja Izraelt. 2 És szólt Dávid Jóbához s a nép nagyjaihoz: Menjetek, számláljátok meg Izraelt Beér-Sébától Dánig s hozzájátok el hozzáim, hadd tudjam meg számukat. 3 Mondta Jóbá: Tegyen hozzá az Örökkelvő népéhez, ahogy van, százszor annyi! Nemde én uram, oh király, mindannyian az uraméi szolgájul, miért kívánja ezt az uram, miért legyen bűnül Izraelre? 4 De a király szava kényszerítette Jóbábot, és

elindult Jóáb és járt egész Izraelben és eljött Jeruzsálemben. 5 És átadta Jóáb a népszámlálás számát Dávidnak; volt pedig egész Izrael egy millió és százezer kardrántó férfi és Jehúda négyszázhetvenezer kardrántó férfi. 6 De Leít és Benjámin nem számlálta közöttük, mert utálatosnak bizonyult a király szava Jóbához. 7 És visszatetszett Istennek szemeiben ez a dolog és megverte Izraelt. 8 És szolt Dávid az Istenhez; Nagyon vétkeztem azzal, hogy megcselekedtem ezt a dolgot, de most tüntesd el, kérlek, a te szolgád bűnét, mert nagyon, balgán viselkedtem. 9 És beszélt az Örökkévaló Gádhoz, Dávid látójához, mondván: 10 Menj el és beszélj Dávidhoz, mondván: így szól az Örökkévaló, hámat nyújtok előd; válassz magadnak egyet közülük, hogy veled megcselekedjem. 11 Bement Gád Dávidhoz s mondta neki: Így szól az Örökkévaló: fogadd el magadnak: 12 vagy három éven át éhséget, vagy hogy három hónapig veszteséget szenvedsz szorongatóitól s ellenségeid kardja utolér, vagy hogy három napig az Örökkévaló kardja és dögvész lesz az országban és az Örökkévaló angyala pusztít Izrael egész területén. És már most lásd, mit vigyek küldőmnek válaszul. 13 Ekkor szolt Dávid Gádhoz: Megszorultam nagyon! Hadd essem csak az Örökkévaló kezébe, mert nagy az irgalma, de ember kezébe ne essem. 14 És bocsátott az Örökkévaló dögvészét Izraelre, és elesett Izraelből hetvenezer ember. 15 Már küldött az Isten angyalt Jeruzsálemben, hogy azt pusztitsa, de amint pusztított, láttá az Örökkévaló és meggonolta a veszedelmet és mondta a pusztító angyalnak: Elég, most engedd le kezedet! Az Örökkévaló angyala pedig épen a jebúsi Ornán szérűje mellett állt. 16 Fólemelte Dávid az szemeit és láttá az Örökkévaló angyalát, amint a föld és az ég között áll és kardja kivonva a kezében, kinyújtva Jeruzsálem felett, ekkor arcukra vetették magukat Dávid meg a vének, zsákokba takarva. 17 És szolt Dávid Istenhez: Nemde én mondtam, hogy megszámláljak a népet és én vagyok az, aki vétkeztem és gonoszt cselekedtem; de a juhok mi követték el? Oh Örökkévaló, én Istenem, legyen, kérlek, kezed én rajtam és atyám házán, de ne a te népeden csapásra! 18 Az Örökkévaló angyala pedig szolt Gádhoz, hogy mondja meg Dávidnak, hogy menjen fel Dávid oltárt állítani az Örökkévalónak a jebúsi Ornán szérűjén. 19 És fölment Dávid Gád szava szerint, amelyet szolt az Örökkévaló nevében. 20 És megfordult Ornán és láttá az angyalt, és négy fia vele elrejtözve; Ornán ugyanis búzát csépelt. 21 Midőn bement Dávid Ornához, odatekintett Ornán és láttá Dávidot; erre kiment a szérűből és leborult Dávid előtt arccal a földre: 22 Ekkor szolt Dávid Ornához: Add nekem a szérrő helyét, hogy oltárt építsek rajta az Örökkévalónak; teljes ezüst pénzen adjad azt nekem, hogy elálljon a csapás a néptől. 23 És szolt Ornán Dávidhoz: Vedd magadnak és tegye uram a király, ami jónak látszik szemeiben; lásd, odaadtam a marhát égőáldozatoknak, és a cséplőszánakat fának, és a búzát lisztáldozatnak: minden odaadtam. 24 Ekkor mondta Dávid király Ornánnak: Nem, hanem teljes pénzen fogom megvenni, mert nem ajándékozhatom a tiédet az Örökkévalónak, bemutatva ingyen való égőáldozatot. 25 És adott Dávid Ornánnak a helyért hatszáz arany sékelt súly szerint. 26 Erre épített ott Dávid oltárt az Örökkévalónak és bemutatott égőáldozatokat és

békeáldozatokat; fölkáltott az Örökkévalóhoz, s meghallgatta tűzzel az égből az égőáldozat oltárára. 27 És szolt az Örökkévaló az angyalhoz és az visszatette kardját hüvelyébe. 28 Abban az időben, mikor láttá Dávid, hogy meghallgatta őt az Örökkévaló a jebúsi Ornán szérűjén, áldozott ott. 29 Az Örökkévaló hajléka pedig, melyet Mózes készített a pusztában, meg az égőáldozat oltára abban az időben a magaslaton voltak Gibeónban. 30 De nem lehetett Dávid elé, hogy Isten felkeresse, mert megijedt az Örökkévaló angyalának kardja miatt.

22 Mondta Dávid: Ez legyen az Örökkévalónak, az Istennek háza és ez égőáldozatnak való oltár Izrael számára! 2 És mondta Dávid, hogy egybegyűjtsék a jövevényeket, kik Izrael országában voltak, és fölállított kővágókat, hogy vágjanak ki faragott köveket az Isten házának építésére; 3 és vasat bőségesen a kapuk ajtójára való szögeknek és kapcsoknak készített elő Dávid és rezet bőségesen súly nélküli; 4 meg cédrusfát szám nélkül, mert hoztak a Cidónbeliek és a Córbeliek cédrusfát bőségesen Dávidnak. 5 Mondta ugyanis Dávid: Salamon fiam fiatal és gyenge; az Örökkévalónak építendő házat pedig nagyá kell tenni, felette nagyá, névre és ékességre minden országok előtt; hadd készítsek tehát elő neki. Így előkészítette Dávid bőségesen halála előtt. 6 És elhívta fiát Salamont és megparancsolta neki, hogy házat építsen az Örökkévalónak, Izrael Istenének. 7 És mondta Dávid Salamonnak: Fiam, nekem az volt szívemben, hogy házat építék az Örökkévaló, az én Istenem nevének. 8 De hozzá lett az Örökkévaló igéje, mondván: Vért ontottál bőségesen és nagy háborúkat viseltél; ne építs házat az én nevemnek, mert sok vért ontottál földre előttem. 9 Íme fiú fog neked születni, ő a nyugalom embere lesz, és nyugalmat szerzék neki minden az ellenségeitől köröskörül, mert Salamon lesz a neve és békét és nyugodtságot adok Izraelre az ő napjaiban. 10 Ő fog házat építeni a nevemnek, ő lesz nekem fiamul és én leszek neki atyául és én megszilárdítom királyságára trónját Izrael fölött mindenrőkre. 11 Most, oh fiam, legyen az Örökkévaló veled, hogy szerencsés legyél, megépítsd az Örökkévalónak a te istenednek házát, amint megmondotta rólaid. 12 Csakhogy adjon neked az Örökkévaló ézsét és értelmet s rendeljen téged Izrael fölér, s hogy megőrizd az Örökkévalónak, a te Istenednek tanát. 13 Akkor szerencsés lesz, ha megőrzid s megcselekszed a törvényeket és a rendeleteket, melyeket megparancsolt az Örökkévaló Mózesnek Izrael számára. Legyél erős és bátor, ne félj és ne rettegj! 14 És íme nyomorúságom mellett előkészítettem az Örökkévaló háza számára: aranyat százezer kikkárt és ezüstöt egy millió kikkárt, a réznek és vasnak pedig nincs súlya, mert bőséges volt, fát is és köveket készítettem elő, és azokhoz még hozzá fogsz tenni. 15 És veled bőségesen lesznek a munka végzői: kővágók, kő- és faművesek és minden bölcs mindenféle munkában. 16 Az aranynak, ezüstnek, réznek és vasnak nincs száma; kelj fel és cselekedjél és veled legyen az Örökkévaló! 17 És megparancsolta Dávid minden az Izrael nagyainak, hogy segítsenek fiának Salamonnak: 18 Nemde veletek volt az Örökkévaló a ti Istenetek s szerzett nektek nyugalmat köröskörül, mert kezembé adta az ország lakóit és meghódított az ország az Örökkévaló előtt és népe előtt.

19 Most arra adjátok szíveteket és lelketeket, hogy fölkeressétek az Örökkévalót, a ti Istenteket, keljetek fel és építsetek az Örökkévalónak, az Istennek szentélyét, hogy bevигyétek az Örökkévaló szövetségének lдdajt és Istennek szent edényeit azon házba, mely építetik az Örökkévaló nevének.

23 S Dávid vén lett s napokkal telt, akkor királyá tette Izrael fölé fiát Salamont. **2** És egybegyűjtötte minden az Izrael nagyjait s a papokat és a levítákat. **3** És megszámláltattak a levíták harminc évestől föl felé; és volt számuk fejenként, férfiaknál: harmincnyolcezer. **4** Ezek közül az Örökkévaló háza munkájának vezetésére huszonnegyezren és tisztviselők meg bírák hatezren, **5** és négyezer kapuőr és négyezren, akik dicsérték az Örökkévalót, azon hangszerékel, melyeket készítettem a dicsérőnek számára. **6** Es fölösztotta őket Dávid osztályokra, Lévi fiai, Gérsón, Kehát és Merári szerint. **7** A Gérsúniból Láedán és Simeí. **8** Láedán fiai: Jechiél a fő, meg Zétám és Jól, hárman. **9** Simeí fiai: Selómít, Chaziél és Hárán, hárman. Ezek az atyai házak fejei Láedántól. **10** És Simeí fiai: Jáchat, Zína, Jeús és Beria; ezek Simeí fiai, négyen. **11** És Jáchat volt a fő, Zíza pedig a második; de Jeúsnak és Beríának nem volt sok fia s így egy atyai házzá lettek azon egy tisztségre. **12** Kehát fiai: Amrám, Jichár, Chebrón és Uzziel, négyen. **13** Amrám fiai: Áron és Mózes. És elkülönített Árón, hogy fölszenteljék, mint szentek szentjét, ő és fiai mindörökre, hogy füstölgessen az Örökkévaló előtt, őt szolgálva s az ő nevében áldva örökre. **14** Mózesnek pedig az Isten emberének fiai a Lévi törzséről nevezettnek. **15** Mózes fiai: Gérsóm és Eliézer. **16** Gérsóm fiai: Sebúl, a fő. **17** És voltak Eliézer fiai: Rechabja, a fő; de nem voltak Eliézernek más fiai; Rechabja fiai pedig felette megsokasodtak. **18** Jichár fiai: Selómít a fő. **19** Chebrón fiai: Jerijáhú a fő, Amarja a második, Jáchaziél a harmadik, Jekámeám a negyedik. **20** Uzziel fiai: Míkha a fő, Jissija a második. **21** Merári fiai: Machli és Músi; Machli fiai: Eleázár és Kis. **22** És meghalt Eleázár s nem voltak fiai, hanem leányai s elvettek őket Kis fiai, a testvérek. **23** Músi fiai; Machli, Éder és Jerémót, hárman. **24** Ezek Lévi fiai atyai házaik szerint, az atyai házak fejei, megszámláltaik szerint, a nevek számával fejenként, a munka végzői, az Örökkévaló házának szolgálatánál, húszévestől föl felé. **25** Mert mondta Dávid: Nyugalmat szerzett az Örökkévaló, Izrael Istene, az ő népének és lakozik Jeruzsálemben mindörökké. **26** Nem is kell a levítáknak hordani a hajlékot, meg mind az edényeit szolgálata szerint. **27** Mert Dávid utolsó dolgai szerint Lévi fiainak száma a húszéves korútól fogva fölfelé volt, **28** hanem állandó helyük Áron fiai oldalán legyen az Örökkévaló házának szolgálatánál az udvarok fölött s a kamarák fölött, s minden szentség tisztasága fölött és az Isten háza szolgálatának munkája fölött; **29** és a rend kenyere mellett, és a lángliszt mellett, a lisztaládzott számára s a kovásztalan lepények, meg a teipsiben készült és lágyan főzött lisztaládzott számára s minden ürmérték és egyéb mérték mellett; **30** és arra, hogy álljanak reggelenként hálát és dicséretet mondani az Örökkévalónak s úgy esténként; **31** és égőládzotokat bármikor bemutatni az Örökkévalónak, a szombatokon, az újholdakon és az ünnepeken szám szerint a róluk való törvény szerint mindenig az Örökkévaló előtt. **32** És

őrizzék a találkozás sátrának őrizetét, és a szentély őrizetét, és Áron fiainak, az ő testvéreiknek őrizetét, az Örökkévaló házának szolgálatánál.

24 Áron fiainak is voltak osztályaiak. Áron fiai: Nádáb, Abíhú, Eleázár és Itámár. **2** És meghalt Nádáb s Abíhú atyuk előtt; fiaik pedig nem voltak; és szolgáltak, mint papok, Eleázár és Itámár. **3** És fölösztotta őket Dávid, meg Cádók, Eleázár fiai közül és Achimélekh, Itámár fiai közül tisztségek szerint szolgálatukban. **4** És számosabbaknak találtattak Eleázár fiai a fiaiak fejei szerint Itámár fiainál, és elosztották őket; Eleázár fiaiból fejek az atyai házak szerint tizenhatan, Itámár fiaiból atyai házaik szerint nyolcan. **5** És felosztották őket sorsok által, ezeket amazokkal együtt, mert voltak a szentély nagyjai és az Isten nagyjai Eleázár fiai közül és Itámár fiai közül. **6** Felírta őket Semája, Netánél fia, az író a levíták közül, a király, a nagyok, Cádók pap, s Achimélekh, Ebjátár fia és a papok meg levíták atyai házainak fejei előtt; egy-egy atyai ház megfogatott Eleázár ból s egy-egy megfogatott Itámár ból. **7** És kijött az első sors Jehójáribra; Jedájára a második; **8** Chárimra a harmadik; Szeórímr a negyedik; **9** Malkíjára az ötödik, Mijjáminra a hatodik; **10** Hakóra a hetedik, Abíjára a nyolcadik; **11** Jésúra a kilencedik, Sekhanjáhúra a tizedik; **12** Eljásibra a tizenegyedik, Jákímra a tizenketedik; **13** Chuppára a tizenharmadik, Jésebábra a tizennegyedik; **14** Bilgára a tizenötödik, Immérre a tizenhatodik; **15** Chézírre a tizenhetedik, Happicére a tizennyolcadik; **16** Petachjára a tizenkilencedik, Jechzekrére a húszadik; **17** Jákhhinra a huszonegyedik, Gámúrla a huszonketedik; **18** Deljáhúra a huszonharmadik, Máazjáhúra a huszonnegyedik; **19** Ez a tiszt rendjük szolgálatuknál, hogy bemenjenek az Örökkévaló házába atyuk Áron kezében levő törvényük szerint, amint parancsolta neki az Örökkévaló, Izrael Istene. **20** És Lévi többi fiai közül, Amrám fiai közül: Súbáél: Súbáél fiai közül: Jechdejáhú; **21** Rechabjáhú közül, Rechabjáhú fiai közül: Jissija a fő; **22** a Jichári közül: Selómít; Selómít fiai közül: Jáchat. **23** És fiai: Jerijáhú, Amarjáhú a második, Jáchaziél a harmadik, Jekámeám a negyedik. **24** Uzziel fiai: Míkha; Míkha fiai közül: Sámiir. **25** Míkha testvére Jissija; Jissija fiai közül: Zekharjáhú. **26** Merári fiai: Machli és Músi; flának, Jázajjáhúnak fiai. **27** Merári fiai fiaitól, Jázajjáhútól: Sóham, Zakkúr és Iibri. **28** Machlitól: Eleázár, de annak nem voltak fiai. **29** Kistől: Kis fiai, Jerachmeeél. **30** Músi fiai pedig: Machli, Éder és Jerimót. Ezek a levíták fiai atyai házaik szerint. **31** Ók is vetettek sorsot testvéreik, Áron fiai mellett Dávid király, meg Cádók meg Achimélekh, meg a papok és levíták atyai házainak fejei előtt, az atyai házakból a fej a kisebbik testvére mellett.

25 És elkülöntette Dávid meg a sereg nagyjai a szolgálatra Aszáf, Hémán és Jedútún fiai közül azokat, kik prófétaíllettel játszottak haráfákon, lantokon és cimbalmokon. És volt a számuk, azoké, kik szolgálatuk szerint a munkát végezték: **2** Ászáf fiai közül Zakkúr, József, Netanja és Aszaréla, Ászáf fiai; Ászáf oldalánál, aki prófétaíllettel működött a király oldalánál. **3** Jedútún közül, Jedútún fiai: Gedajáhú, Cerí, Jesajáhú, Chasajáhú, Mattitjáhú, hatan atyuk Jedútún oldalánál a harfán, aki prófétaíllettel vezette az Örökkévalónak szóló

hálamondást és dicsérő dalt. 4 Hémán közül, Hémán fiai: Bukkijáhú, Mattanjáhú, Uzzíél, Sebúél, Jerimót, Chananja, Chanáni, Eliáta, Giddalti, Rómamti-Ézer, Josbekása, Mallótí, Hótír, Máchaziót. 5 Mindezek fiai voltak Hémánnak, ki a király látója volt az Isten szavaival fölmeelve a szarvat. És adott Isten Hémánnak tizennégy fiat és három leányt. 6 Mindezek atyjuk oldalánál voltak az éneken az Örökkévaló házában, cimbalmok, hárffák és citerák mellett, az Isten házának szolgálatára a király oldalánál; Ászáf, Jedútún és Hémán. 7 És volt számuk testvéreikkel együtt, akik tanítva voltak az énekre az Örökkévaló számára, valamennyi mester: kétszáznyolcannyolc. 8 És vetettek sorsot mindegyik őrizetre, egyformán kicsinye úgy, mint nagyja, mester a tanítvánnyal együtt. 9 És kijött az első sors Ászáf részére, Józsefre; Gedaljáhú, a második, ő és testvérei és fiai, tizenketten. 10 A harmadik: Zakkúr, fiai és testvérei, tizenketten. 11 A negyedik: Jicirre, fiai és testvérei, tizenketten: 12 Az ötödik: Netanjáhú, fiai és testvérei, tizenketten. 13 A hatodik: Mattanjáhú, fiai és testvérei, tizenketten. 14 A hetedik: Jeszáréla, fiai és testvérei, tizenketten. 15 A nyolcadik: Jesajáhú, fiai és testvérei, tizenketten. 16 A kilencedik: Mattanjáhú, fiai és testvérei, tizenketten. 17 A tizedik: Simeí, fiai és testvérei, tizenketten. 18 A tizenegyedik: Azarél, fiai és testvérei, tizenketten. 19 A tizenkettedik: Chasabjára, fiai és testvérei, tizenketten. 20 A tizenharmadik, Sóbáél; fiai és testvérei, tizenketten. 21 A tizenegyedik, Mattitjáhu, fiai és testvérei, tizenketten. 22 A tizenötödik: Jerémótra, fiai és testvérei, tizenketten. 23 A tizenhatodik: Chananjáhúra, fiai és testvérei, tizenketten. 24 A tizenhetedik: Josbekására, fiai és testvérei, tizenketten. 25 A tizennyolcadik: Chanánira, fiai és testvérei, tizenketten. 26 A tizenkilencedik: Mallótira, fiai és testvérei, tizenketten. 27 A húszadik; Elijátára, fiai és testvérei, tizenketten. 28 A huszonegyedik: Hótírra, fiai és testvérei, tizenketten. 29 A huszonketedik: Giddaltira, fiai és testvérei, tizenketten. 30 A huszonharmadik Machaziótara, fiai és testvérei, tizenketten. 31 A huszonnegyedik: Rómamti-Ézerre, fiai és testvérei tizenketten.

26 A kapuőrok osztályaiból, a Kórahbeliek közül: Meselemjáhú, Kóré fia, Ászáf fiai közül. 2 Meselemjáhúnak pedig voltak fiai; Zekharjáhú az elsőszülött, Jediaél a második, Zebadjáhú a harmadik, Jatnél a negyedik; 3 Élám az ötödik, Jehochánán a hatodik, Eljehónéjá a hetedik. 4 És Óbéd-Edómnak voltak fiai: Semája az elsőszülött, Jehózábád a második, Jóách a harmadik, Szákhar a negyedik, Netánél az ötödik; 5 Ammiél a hatodik, Jisszákhar a hetedik, Peulletá a nyolcadik, mert megáldotta őt az Isten. 6 És fiaik, Sémájának születtek fiai, kik uralkodói atyai házuknak, mert derék vitézek voltak. 7 Semája fiai: Otni, Refáél, Óbéd és Elzábád, testvérei, derék emberek, Elhú és Szemakhjáhú. 8 Mindezek Óbéd-Edóm fiai közül, ők és fiaik meg testvéreik, derék férfiak a szolgálatra való erőben; hatvanketten Óbéd-Edómtól. 9 És Meselemjáhúnak voltak fiai s testvérei, derék emberek tizennyolcan. 10 és Chószának, Merári fiai közül voltak fiai: Simrí, a fő, mert nem volt elsőszülött, de atyja tette őt fővé; 11 Chilikjáhú a második, Tebaljáhú a harmadik, Zekharjáhú a negyedik; Chószának

mind a fiai és testvérei tizenhárman. 12 A kapuőrok emez osztályainak, a férfiak fejéinek, jutottak tisztségek testvéreik mellett, hogy szolgálatot tegyenek az Örökkévaló házában. 13 És vetettek sorsot mind kicsinye, mind nagyja atyai házuk szerint egy-egy kapu számára. 14 És esett a sors keletnek, Selemjáhúra; és fiaik Zekharjáhúnak, ki ésszel tanácsadó volt, vetettek sorsot és kijött a soros északnak. 15 Óbéd-Edómra délnek, és fiaira az éléstárok háza. 16 Suppíma s Chószára nyugathnak, a Sallékhét kapuja mellett a fölvezető közúton, őrizet őrizettel szemben. 17 Keletnek levíták hatan, északnak naponta négyen, délnek naponta négyen és az éléstárhahoz ketten ketten. 18 A Parbárhoz nyugatnak: négyen a közútra, ketten a Parbárhoz. 19 Ezek a kapuőrok osztályai a Kórahbeliek fiai közül és a Mérári fiai közül. 20 És a léviták: Achíja, az Isten házának tárházai fölén és a szentségek tárházai számára. 21 Láedán fiai, a Gérsóni fiai Láedán közül, a gérsóni Láedán atyai házának fejei: Jechíeli. 22 Jechíeli fiai: Zétám s testvére Jól az Örökkévaló házának tárházai fölén. 23 Az Amrámi, Jichári, Chebróni, Ozziéli közül: 24 Sebúél, Gérsomának, Mózes fiaiak fia, fejedelem a tárházak felett; 25 és testvérei Eliézertől: Rechabjáhú a fia, Jesajáhú a fia, Jórám a fia, Zikhri a fia, Selomít a fia. 26 Ez a Selomít s testvérei: azon szentségek tárházai felett, amelyeket fölszentelt Dávid király, meg az atyai házak fejei, az ezrek nagyjai és a szájak nagyjai és a sereg nagyjai, 27 a háborúkból, meg a zsákmányból szentelték az Örökkévaló házának támogatására. 28 és minden az, amit szentelt Sámuel a látó, meg Sául, Kis fia, és Abnér, Nér fia, és Jóbá, Cerúja fia: mindenki, aki szentelt, Selomít s testvérei kezére adta. 29 A Jichári közül: Kenanjáhú s fiai a külső munka számára Izrael fölött, mint tisztszelők s bírák. 30 A Chebróni közül: Chasabjáhú és testvérei, derék emberek, ezerhétszázan, Izrael igazgatására a Jordánon innen nyugatnak; az Örökkévalónak minden munkájára s a király szolgálatára. 31 A Chebróni közül: Jerija, a Chebróni feje, nemzetiségei az atyai házak szerint, Dávid uralmának negyvenedik évében fölkerestettek és találtattak köztük derék vitézek Jáezér-Gileádban, 32 és testvérei, derék emberek, kétézerhétszázan atyai házaik fejei; és kirendelte őket Dávid király a Reúbéni, a Gádi és a Menassi fél törzse fölé Isten minden dolgában s a király dolgában.

27 És Izrael fiai számuk szerint, az atyai házak fejei, meg az ezrek és szájak nagyjai és tisztszelők, akik szolgálták a királyt az osztályok minden dolgában, amelyek bevonultak és kivonultak hónapról-hónapra, mind az évek hónapjai szerint: az egyes osztály huszonnegyzer. 2 Az első osztály felett, az első hónapra Jásobeám, Zabdíél fia, s osztályához huszonnegyezren. 3 Pérec fiai közül, mind a seregek vezéreinek a feje, az első hónapra. 4 A második hónap osztályába felelt az Acháchbeli Dódaj s osztályában Miklót a fővezér is volt; s osztályához huszonnegyezren. 5 A harmadik sereg vezére a harmadik hónapra: Benjáhú, a papnak Jehójádának fia, mint fő; s osztályához huszonnegyezren. 6 Az ama Benjáhú, ki a harmincak vitéze volt s a harminc felett, s osztályában volt fia Ammizábad. 7 A negyedik a negyedik hónapra Aszáél, Jóbá testvére s fia Zebadja ő utána, s osztályához

huszonnégyezren. **8** Az ötödik az ötödik hónapra, a vezér a Jizráchi Samhút, s osztályához huszonnégyezren. **9** A hatodik a hatodik hónapra a Tekóabelí Irá, Ikkés fia, s osztályához huszonnégyezren. **10** A hetedik a hetedik hónapra, a Pelónbeli Chélec, Efráim fiai közül; s osztályához huszonnégyezren. **11** A nyolcadik a nyolcadik hónapra a Chúsabeli Szibbekhaj, a Zérachbeliek közül, s osztályához huszonnégyezren. **12** A kilencedik a kilencedik hónapra az Anátóbeli Abíézer, a Benjáminbeliek közül; s osztályához huszonnégyezren. **13** A tizedik a tizedik hónapra, a Netófabeli Máharaj a Zérachbeliek közül; s osztályához huszonnégyezren. **14** A tizenegyedik a tizenegyedik hónapra, a Pireátonbeli Benája Efráim fiai közül; s osztályához huszonnégyezren. **15** A tizenkettédik a tizenkettédik hónapra a Netófabeli Cheldáj, Otniel közül; s osztályához huszonnégyezren. **16** És Izrael törzsei felett voltak: a Reúbéni számára fővezér: Eliézer, Zikhri fia; a Simeóni számára, Sefatjáhú, Máakha fia. **17** Lévi számára: Chasabja, Kemúél fia; Áron számára: Cádók. **18** Jehúda számára Elíhú, Dávid testvérei közül; Jisszákhar számára: Omri, Mikhál fia. **19** Zebulún számára: Jismájáhú, Obadíjhú fia; Naftáli számára: Jerímót, Azriél fia. **20** Efraim fiai számára: Hóséa, Azazjáhú fia; Menasse fél törzse számára: Jól, Pedájáhú fia. **21** Menasse fele számára Gileádban: Jiddó, Zekharjáhú fia; Benjámin számára: Jaasziél, Abnér fia. **22** Dán számára: Azarél, Jerochám fia. Ezek Izrael törzseinek vezérei. **23** De nem vette fel Dávid az ő számkut húsz évestől lefelé, mert azt mondta az Örökkévaló, hogy megsokásítja Izraelt mint az ég csillagait. **24** Jób, Cerúja fia kezdte számlálni, de nem fejezte be s e miatt harag volt Izrael fölött; így nem jutott be a szám Dávid király történetének számai közé. **25** S a király tárháza fölött volt Azmávet, Adiél fia; s a tárházak fölött a mezőn, a városokban, a falvakban s tornyokban: Jehónátán, Uzzijáhú fia. **26** És azok fölött, kik a mezei munkát végezték a földművelésnél: Ezrí, Kelúb fia. **27** És a szőlők fölött a Rámbeli Simei s a szőlőkben levő bortárházaik fölött a Sefámbeli Zabdi. **28** És az alföldön levő olajfák és vad fügefák fölött: a Géderbeli Báal Chánán; az olajtárházak fölött Jóás. **29** És a Sárónban legelő marha fölött a Sárónbeli Sitraj; s a völgyekben levő marha fölött Sáfát, Adlaj fia. **30** És a tevék fölött a jismeéli Óbíl s a nőstény szamarak fölött a Mérónótbeli Jechdejáhú. **31** És a juhok felett a hágári Jáziz. Mindezek Dávid király vagyonának főítisztei. **32** Jehónátán pedig, Dávid nagybátyja, tanácsos volt, értelmes férfi és írástudó; s Jechiél, Chakhmóni fia, a király fiai mellett. **33** S Achítófél a király tanácsosa, s az Arkibeli Chúsáj a király barátja. **34** És Achítófél után Jehójádá, Benájáhú fia, és Ebjátár; és a király hadvezére Jób.

28 És összegyűjtötte Dávid mind az Izrael nagyjait, a törzsek nagyjait és az osztályok nagyjait, akik szolgálatot tettek a királynál, és az ezrek nagyjait s a százak nagyjait, s a király fiai minden vagyonának s jóságának nagyjait az udvari tisztekkel és vitézekkel együtt, s minden derék vitézt Jeruzsálembe. **2** És felállt Dávid király a lábaira és mondta: Hallgassatok rám, testvéreim s népem! Én nekem szívemben volt, hogy házat építet nyugalmául az Örökkévaló szövetség lágdájának és

zsámolyául Istenünk lábainak, elő is készítettem az építést. **3** De az Isten azt mondta nekem: Nem fogsz házat építeni nevemnek, mert háborúk embere vagy és vért ontottál. **4** Kívalasztott engem az Örökkévaló Izrael Istene atyámnak egész házából, hogy királyá legyen Izrael fölött örökre; mert Jehúdát választotta fejedelemnek s Jehúda házában atyámnak házát, atyám fiai között pedig engem kedvel, hogy királyá tegyen egész Izrael fölött. **5** És mind a fiaim közül, mert sok fiat adott nekem az Örökkévaló, kívalasztotta Salamont az én fiamat, hogy üljön az Örökkévaló királyságának trónján Izrael fölött. **6** És mondta nekem: a te fiad Salamon, ő fogja felépíteni házamat és udvaraimat; mert őt választottam ki magamnak fiamul s én leszek neki atyául. **7** És megiszárdítom királyságát mindörökre, ha erős lesz megtenni parancsolataimat és rendeleteimet, mint az van a mai napon. **8** Most pedig egész Izraelnek, az Örökkévaló gyülekezetének szemei előtt és Istenünknek fülei előtt: őrizzétek s keressétek mind az Örökkévalónak, a ti Isteneknek parancsolatait, azért, hogy bírátok a jó földet s örökül adjátok fiaitoknak ti utánatok mindörökre. **9** És te fiam Salamon, ismerd meg atyád Istenét és szolgáld őt teljes szívvel és buzgó lélekkel, mert minden a szíveket kutatja az Örökkévaló s a gondolatoknak minden hajlamát éri; ha keresed őt, megtalálta magát általam, de ha elhagyod őt, el fog téged venni örökre. **10** Lásd most, hogy az Örökkévaló kívalasztott téged, szentélynek való házat építs, legyél erős és cselekedjél. **11** Ekkor áadtad Dávid fiának Salamonnak mintájárt a csarnoknak, meg házainak és kincstárainak, emeleteinek, belső kamaráinak és a fedél házának; **12** és mintáját minden napnak, ami lelkében volt: az Örökkévaló házának udvarairól és minden a kamarákról köröskörül, az Isten házának tárházaról és a szentségek tárházaról; **13** s a papok és levíták osztályairól és az Örökkévaló háza szolgálatának minden munkájáról és az Örökkévaló háza szolgálatának minden edényéről, **14** az aranyról, az arany súlya szerint minden egyes szolgálatnak mind az edényei számára, mind az ezüst edényekről, súly szerint, minden egyes szolgálat mind az edényei számára; **15** és súlyát az arany lámpásoknak és arany mécseseinek, minden egyes lámpásnak és mécsesének súlya szerint; és az ezüst lámpásoknak az egyes lámpásnak és mécsesének súlya szerint, minden egyes lámpás szolgálatára szerint; **16** és az aranyat súly szerint a rend asztalai számára, minden egyes asztal számára, s ezüstöt az ezüst asztalok számára; **17** és a villák és tálak és kannák számára tiszta aranyat és az arany serlegek számára súly szerint, minden egyes serleg számára és az ezüst serlegek számára súly szerint, minden egyes serleg számára; **18** s a füstölő oltár számára tisztított aranyat súly szerint; és mintáját a szekérnek, az arany keruboknak, amint szárnyaikat kiterjeszve befödik az Örökkévaló szövetségének lágdáját: **19** mindez írásban az Örökkévaló kezétől, ahogy engem oktattat, a mintának minden munkáit. **20** És mondta Dávid fiának Salamonnak: Legyél erős és bátor és cselekedjél, ne felj s ne rettegj, mert az Örökkévaló, az Isten, az én Istenem veled van, nem enged ellankadnod és nem hagy el téged, míg be nem fejeződik az Örökkévaló háza szolgálatának minden munkája. **21** És íme itt vannak a papok és levíták osztályai az Isten házának minden szolgálatára és

veled vannak minden munkában, mindenki, aki bölcsességgel ajánlkozik minden szolgálatra, meg a nagyok és az egész nép minden dolgaid számára.

29 És mondta Dávid király az egész gyülekezetnek: Az én fiam Salamon, az az egy, akit kiválasztott Isten, fiatal és gyöngé; a munka pedig nagy, mert nem ember számára lesz a vár, hanem az Örökkévaló az Isten számára. **2** Én minden erőmhöz képest előkészítettem Istenem háza számára az aranyat az arany, az ezüstöt az ezüst, a rezet a réz, a vasat a vas s fát a fatárgyak számára, sóhám és befoglaló köveket, fényes és tarka követ s mindenféle drágakövet és márványköveket bőségesen. **3** És továbbá, mivel kedvelem Istenem házát, amim van, tulajdonomat aranyat és ezüstöt adtam Istenem háza számára, mindenkor felül, amit előkészítettem a szent ház számára: **4** háromerzer kikkár aranyat, Ófir-aranyból, meg hétezer kikkár tisztított ezüstöt a házak falainak bevonására, **5** aranyat az arany- és ezüstöt az ezüst tárgyak számára s minden munkára a művészek által. És ki akar adakozni, megtölte kezét, ma az Örökkévalónak? **6** Ekkor adakoztak az atyai házak nagyjai és Izrael törzseinek nagyjai, az ezrek és százak nagyjai és a király munkájának nagyjai. **7** És adtak az Isten házának szolgálatára aranyat ötezer kikkárt és tízezer adarkánt, ezüstöt tízezer kikkárt, rezet tizennyolcezer kikkárt és vasat százezer kikkárt. **8** És akiknél találtattak kövek, odaadták az Örökkévaló háza kincstárának, a gérsóni Jechiél kezéhez. **9** És örült a nép adakozásuk miatt, mert teljes szívvel adakoztak az Örökkévalónak, és Dávid király is örült nagy örömmel. **10** Ekkor áldotta Dávid az Örökkévalót az egész gyülekezet szeme előtt, és mondta Dávid: Áldva legyél Örökkévaló, oh Izrael atyánk Istene, öröktől örökkel. **11** Tied, oh Örökkévaló, a nagyság és a hatalom és az ékesség és a győzelem és a fenség, bizony minden az égen s a földön; tiéd oh Örökkévaló, a királyság, aki fölülmemelkedik mindenek fölé fejül. **12** És a gazdagság s a dicsőség töled vannak a te uralkodsz mindenken s a te kezedben van erő és hatalom, és kezedben van, nagyá és erőssé tenni minden. **13** És most, oh Istenünk, hálát adunk neked és dicsérétet mondunk a te dicsőséges nevednek. **14** Hiszen ki vagyok én s ki az én népem, hogy erővel bírnánk, ilyképpen adakozni, mert töled van minden és kezedből adtunk te neked. **15** Mert jövevények vagyunk előttek és zsellérek, mint őseink mind, mint az árnyék napjaink a földön és nincs reménység. **16** Oh Örökkévaló, Istenünk, ez az egész gazdagság, amelyet előkészítettünk, hogy neked házat építsünk a te szent nevednek, a te kezedből való s tied minden. **17** És tudom én, oh Istenem, hogy te vizsgálod a szívet s az egyenességet kedveled; én a szímem egyenességében adakoztam mindezeket és most a népedet, azokat, kik itt találtatnak, láttam örömmel adakozni neked. **18** Oh Örökkévaló, Ábrahám, Izsák és Izrael őseink Istene, őrizd ezt meg örökre, mint néped szíve gondolatainak hajlamát és szilárdítsd szívüket magadhoz. **19** Fiamnak Salamonnak pedig adj teljes szívet, hogy megőrizze parancsolataidat, bizonyásaidat és törvényeidet, és hogy minden megtegyen és hogy fölépítse a várat, melyet előkészítettem. **20** Erre mondta Dávid az egész gyülekezetnek:

Áldjátok csak az Örökkévalót, a ti Istenteket! És áldotta az egész gyülekezet az Örökkévalót, az Ő Istenüket s meghajoltak s leborultak az Örökkévaló előtt és a király előtt. **21** És vágtak az Örökkévalónak vágóáldozatokat és hoztak égoáldozatokat az Örökkévalónak annak a napnak másnapján: ezer tulkot, ezer kost, ezer juhot és öntőáldozatakat, és vágóáldozatokat bőségesen egész Izrael számára. **22** Ettek és ittak az Örökkévaló előtt ama napon nagy örömben, és királyá tették másodszor Salamon, Dávid fiát és főlkentéket az Örökkévalónak fejedelmül, Cádókot pedig papul. **23** És ült Salamon az Örökkévaló trónján királyul atya Dávid helyett és szerencsés volt; és rá hallgatott egész Izrael. **24** És mind a nagyok és a vitézek és Dávid királynak mind a fiai is kezet adtak Salamon király alá. **25** És nagyá tette az Örökkévaló Salamon, felette nagyá egész Izrael szemei előtt; és ráadta a királyság fenségét, amely nem volt egy királyon sem előtte Izrael fölött. **26** És Dávid, Jisáj fia uralkodott egész Izrael felett. **27** A napok pedig, melyeken át uralkodott Izrael felett: negyven év; Chebrónban uralkodott hét évig és Jeruzsálemben uralkodott harmincháromig. **28** És meghalt jó vénségben, megtelten napokkal, gazdagsággal és dicsőséggel és király lett fia Salamon helyette. **29** És Dávid király dolgai, az előbbiekn s az utóbbiak meg vannak írva Sámuelt, a látónak szavaiban meg Nátánnak, a prófétának szavaiban és Gádnak, a jósnak szavaiban: **30** egész uralkodásával és hatalmával együtt, meg az időkkel, melyek elhaladtak felette és Izrael felett és minden az országok királyságai felett.

2 Krónika

1 És megerősödött Salamon, Dávid fia, az ő királyságában és az Örökkévaló, az ő Istene vele volt, nagyá tette őt felette nagyá. **2** És mondta Salamon egész Izraelnek, az ezrek és százak nagyainak, meg a bíráknak s egész Izrael minden fölemberének, az atyai házak fejeinek; **3** s elmentek Salamon s az egész gyülekezet vele a Gibeónban levő magaslatra, mert ott volt Istennek a találkozás-sátra, melyet készítet Mózes, az Örökkévaló szolgája a pusztában. **4** Azonban az Isten ládját felvitte Dávid Kirját-Jeárimból azon helyre, melyet előkészített számára Dávid, mert sárat vont számára Jeruzsálemben. **5** De a rézoltár, melyet készítet Becalél, Úrinak, Chúr fiának fia, ott volt az Örökkévaló hajléka előtt, azt kereste fel Salamon meg a gyülekezet. **6** És áldozott Salamon ott az Örökkévaló előtt levő rézoltáron, mely a találkozás sátrához tartozott, áldozott rajta ezer égóáldozatot. **7** Amaz éjjel megjelent az Isten Salamonnak és mondta neki: Kérj, mit adjak neked? **8** És mondta Salamon Istennek: Te nagy szeretetet műveltél atyámmal Dáviddel, és királynak tettél engem ő helyette. **9** Most, oh Örökkévaló Isten, valósuljon meg atyámnak tett igé; mert te királynak tettél engem, oly nép fölött, mely számos, mint a föld pora. **10** Most bőlcsséget és tudást adj nekem, hogy kivonuljak és bevonuljak eme nép előtt, mert ki lehet bírája a nagy népednek? **11** És mondta Isten Salamonnak: Mivelhogy ez van a szívedben s nem kértél gazdagságot, birtokokat és dicsőséget, sem nem gyűlölföldnek életét, hosszú életet sem kértél, hanem kértél magadnak bőlcsességet és tudást, hogy bírája légy népmennek, amely fölél királynak tettelek: **12** a bőlcsességi és a tudás meg van adva neked, de gazdagságot s birtokokat és dicsőséget fogok neked adni, amilyen még nem volt az előtted volt királyoknak a utána sem lesz olyan. **13** És eljött Salamon Jeruzsálembe a Gibeónban levő magaslatról, a találkozás sátra elől, és király volt Izrael felett. **14** És gyűjtött Salamon szekereket és lovakat: volt neki ezer négyszáz szekere és tizenkétezer lovasa; és elhelyezte a szekérvárosokban s a király mellett Jeruzsálemben. **15** S olyanná tette a király az ezüstöt és az aranyat Jeruzsálemben, mintha kő volna; s a cédrusfákat annyívá tette, mint az alföldön levő vad fügefákat sokaságra. **16** A Salamon számára való lovaknak kivitele Egyiptomból történt; csapatban vették a király kereskedői, csapatoknákt bizonyos áron: **17** fölhoztak és kivitték Egyiptomból egy szekeret hatszáz ezüstön, egy lovat pedig százötvenen. Így mind a hittiták királyai és Arám királyai számára is általuk történt a kivitel.

2 És arra gondolt Salamon, hogy házat épít az Örökkévaló nevének és házat a saját királyságának. **2** És számlált Salamon hetvenezer embert teherhordónak, meg nyolcvanezer embert kővágónak a hegyben és felügyelőket fölöttük háromezerhatszázt. **3** És küldött Salamon Chúrámhoz, Czór királyához, mondván: Amint cselekedtél atyámmal Dáviddel s küldtél neki cédrusfákat, hogy magának házat építsen, hogy lakjék benne. – **4** Íme, én házat épít az Örökkévaló, Istenem nevének, hogy azt neki szenteljem arra, hogy előtte füstölögessene fűszeres füstölőszert és az állandó

kényerrendre és égőáldozatok részére reggel meg este szombatokon, újholdakon és az Örökkévaló ami Istenünk ünnepein: örökre tartozik ez Izraelre. **5** A ház pedig, amelyet én építeni akarok, nagy lesz, mert nagyobb a mi Istenünk mind az isteneknél. **6** S ki bírna erővel, hogy neki házat építsen, mert az egek s az egek egei be nem fogadják őt, és ki vagyok én, hogy házat építsek neki, haacsak nem arra, hogy füstölögessene előtte. **7** Már most küldj nekem bölcs férfiút, aki dolgozzon aranyban, ezüstben, rézben, vasban, meg piros bíborban, karmazsinban, kék bíborban, s aki ért vésések véséséhez, azon bőlcsekkel együtt, akit velem vannak Jehúdában és Jeruzsálemben, akiket előkészített atyám Dávid. **8** És küldj nekem cédrus-, cyprus- és szantálfát a Libanonról; mert én tudom, hogy a te szolgáid értenek a Libanon fáinak kivágásához, s íme itt vannak az én szolgáim a te szolgáiddal együtt. **9** És hogy készítsenek elő nekem fát bőségesen, mert a ház, amelyet én építeni akarok, csodálatosan nagy legyen. **10** És íme a favágóknak, a fák kivágóinak adok búzát eleségül, szolgáid számára húszezer kör, s árpát húszezer kör, s bort húszezer bátort, s olajat húszezer bátort. **11** És válaszolt Chúrám, Czór királya, írásban s megküldte Salamonnak: Mivel szereti az Örökkévaló az ő népét, tett téged föléljük királynak. **12** És mondta Chúrám: Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene, aki alkotta az eget és a földet, aki Dávid királynak adott bőlcse fiat, kinek van tudása, eszessége s értelme, hogy házat építsen az Örökkévalónak s házat a saját királyságának. **13** Már most küldök egy bőlc férfiút, aki van tudása és értelme, Chúrám Ábit; **14** az fia egy asszonynak Dán leányai közül, atyja pedig Czórbeli ember, aki ért hozzá, hogy dolgozzon aranyban, ezüstben, rézben, vasban, kőben, fában, piros bíborban, kék bíborban, byssusban s karmazsinban s hogy mindenféle vésést véssen s mindenféle gondolatot kigondoljon, bármí adatik elé, együtt a te bőlcseiddel s uramnak, Dávid atyádnak bőlcseivel. **15** S már most a búzát és az árpát, az olajat és a bort, amit uram mondott, küldje el szolgáinak. **16** És mi vágni fogunk fákat a Libanonból egész szükségettel szerint s elvisszük neked tutajokként a tengeren Jáfóba; te pedig felviszed azokat Jeruzsálemben. **17** És megszámlálta Salamon mind a jövevény embereket, aikik Izrael országában voltak, ama számlálás után, mellyel megszámlálta őket atya Dávid, s találtattak százötvenháromezren és hatszázan. **18** S alkalmazzott közülük hetvenezer teherhordót a nyolcvanezer kővágót a hegyben és háromezerhatszázt felügyelőknek a népnek dolgoztatásánál.

3 És elkezdte Salamon építeni az Örökkévaló házát Jeruzsálemben a Mórija hegyén, ahol megjelent atyának Dávidnak, azon helyen, melyet előkészített Dávid a jébuszi Ornán szérűjén. **2** És elkezdett építeni a második hónapban, annak másodikán, királyságának negyedik évében. **3** És ezek Salamon alapításának módjai Istennek házának fölépítésénél: a hosszúság – könyökben az alábbi mérték szerint – hatvan könyök, a szélesség húsz könyök. **4** A csarnok pedig, mely hosszúságával elői volt a ház szélessége oldalán, húsz könyöknyi, s a magasság százhúsz; és bevonta belül tiszta

arannyal. 5 És a nagy házat beborította ciprusfával a beborította jó arannyal és rágett arra pálmafákat és láncokat. 6 És bevonta a házat drágakővel, ékességgel; az arany pedig Parvájim aranya volt. 7 És beborította a házat, a gerendákat, a kúszóböket, meg falait s ajtait arannyal és kerubokat véssett a falakra. 8 És készítette a szentek szentjének házzát; hossza a ház szélessége oldalán húsz könyök és szélessége húsz könyök, s beborította jó arannyal hatszáz kikkárból. 9 És a szegék súlya ötven sékel arany; és az emeleteket beborította arannyal. 10 És készítette a szentek szentjének házában két kerubot, szobrászmunkát, s bevonták őket arannyal. 11 S a kerubok szárnyainak hossza húsz könyöknyi, az egyiknek szárnya, öt könyöknyi, a ház falához ért, s a másik szárnya, öt könyöknyi, a másik kerubnak szárnyához ért. 12 S a másik kerub szárnya, öt könyöknyi, hozzárapadt a másik kerub szárnyához. 13 E kerubok szárnyai kiterjesztve húsz könyöknyiek voltak; s ők labukon álltak s arcuk befelé volt. 14 És készítette a függönyt kék bírból, piros bírból, karmazsinból s byssusból, és tett rá kerubokat. 15 És készített a ház előt két oszlopot, harmincöt könyöknyi a hosszság, és a tetején levő oszlopfő öt könyöknyi. 16 És készített láncokat a debírben s tette azokat az oszlopok tetejére, a készített száz gránátalmát, s tette a láncokra. 17 S felállította az oszlopokat a templom előtt, egyet jobbról s egyet balról, s elnevezte a jobbról valót Jákhhinnak s a balról valót Bóaznak.

4 És készített réz-oltárt, húsz könyök a hossza, húsz könyök a szélessége és tíz könyök a magassága. 2 És készítette a tengert öntött rézből, tíz könyöknyi volt egyik szélétől másik szélűig, köröskörül kerek, öt könyöknyi a magassága és harminc könyöknyi fonál futja azt köröskörül. 3 És ökrök alakjai alul rajta köröskörül, amelyek körülveszik, tíz könyöknyire kerítik be a tengert köröskörül, két sorban voltak az ökrök öntve annak az öntésével. 4 Állt tizenkét ökrön: három fordul északnak, három fordul nyugatnak, három fordul délnek és három fordul keletnek, a tenger pedig rajtuk volt felülről; valamennyinek hatalja befelé. 5 És vastagsága egy tenyérnyi, széle pedig olyan, mint serleg szélénak a munkája, mint a liliom virágá; hárómezer bátót fogad be. 6 És készített tíz medencét és elhelyezett ötöt jobbról és ötöt balról, hogy azokban mossanak – az égőáldozathoz valót mosták le bennük – míg a tenger arra való, hogy a papok mosakodjanak benne. 7 És készítette az arany lámpásokat, tizet rendjük szerint, s elhelyezte a templomban, ötöt jobbról s ötöt balról. 8 S készített tíz asztalt és tette a templomba, ötöt jobbról s ötöt balról; s készített száz arany tálat. 9 És készítette a papok udvarát s a nagy előcsarnokot és ajtókat az előcsarnokra, s ajtóikat bevonta rézzel. 10 S a tengert elhelyezte a jobb oldalra keletnek dél felé. 11 És készítette Chúram a fazekakat, a lapátokat és a tálakat; és végzett Chúram azzal, hogy elkészítse a munkát, melyet készített Salamon király számára az Isten házában. 12 Oszlopot kettőt; az oszlopok tetején levő gombot és oszlopfőt kettőt; hálót kettőt, hogy befedjék az oszlopok tetején levő két oszlopfő-gombot. 13 Gránátalmát négyesárat a két háló számára, két sor gránátalmát minden gyik hálóról, hogy befedjék az oszlopok tetején levő két oszlopfő-gombot;

14 s a talapzatokat készítette és a medencéket készítette a talapzatokra; 15 az egy tengert meg az alatta levő tizenkét ökröt. 16 A fazekakat, a lapátokat, a villákat és minden az edényeket készítette Chúram-Ábív Salamon király számára az Örökkévaló házában, csiszolt rézből. 17 A Jordán kerületében öntötte azokat a király agyagos földben Szukkót és Czeréda között. 18 És készítette Salamon minden ez edényeket nagyon bőségesen, mert nem vizsgáltatott meg a réznek súlya. 19 És készítette Salamon minden az Isten házában levő edényeket: aranyoltárt, az asztalokat, melyeken a szín kenyér van; 20 a lámpásokat és mécseseiket, hogy meggyűjtsék a törvény szerint a debír előtt, finomított aranyból; 21 a bimbót, a mécseseiket és a hamvvevőket aranyból, még pedig merő aranyból; 22 a késkeket, a tálakat, a kanalakat és a serpenyőket finomított aranyból; és a ház bejáratát, belső ajtait a szentek szentjéhez s a ház ajtói a templomhoz aranyból.

5 És befejeződött minden a munka, melyet készített Salamon az Örökkévaló házában; erre bevitte Salamon atyjának Dávidnak szentségeit: az ezüstöt, az aranyat és minden az edényeket, elhelyezte az Örökkévaló házábanak kincstáraiban. 2 Akkor egybegyűjtötte Salamon Izrael véneit és minden a törzsek fejeit Izrael fiai atyai házainak fejedelmeit Jeruzsálemben, hogy fölvigyék az Örökkévaló szövetségének látáját Dávid városából, az Czión. 3 Egybegyűltek tehát a királyhoz minden Izrael emberei ünnepkor – az a hetedik hónap. 4 És eljöttek minden Izrael vénei és vitték a levíták a látádat. 5 Fölvitték az Örökkévaló látáját meg a találkozás sátorát, és minden a sátorban levő minden edényeket; azokat fölvitték a papok és a levíták. 6 Salamon király pedig és Izrael egész közössége, ahová összesereglettek, a láda előtt, áldoztak apró jószágot és marhát annyit, hogy nem volt megszámlálható és megolvasható a sokaság miatt. 7 És bevittek a papok az Örökkévaló szövetségének látáját a helyére a háznak debírjébe, a szentek szentjébe, a kerubok szárnyai alá. 8 A kerubok ugyanis kiterjesztek a szárnyaikat a láda helye fölé, úgy hogy a kerubok befödték a látát és annak rúdjait felülről. 9 És oly hosszúak voltak a rudak, hogy kilátszottak a rudak végei a láda felől a debír előző részén, de kívül nem látszottak; s ott voltak minden mai napig. 10 Nem volt semmi a látában, csupán a két tábla, amelyeket adott Mózes a Chórében, midőn szövetséget kötött az Örökkévaló Izrael fiaival, mikor kivonultak Egyiptomból. 11 És volt, mikor kijöttek a papok a szentélyből mert minden a papok, akik találtattak, szentelték magukat, nem lévén tekintettel az osztályokra, 12 s a levíták, az énekesek valamennyien, Ászáf, Hémán, Jedútún és fiaik meg testvérek byssusba öltözve, cimbalmokkal, lantokkal és hárffákkal álltak az oltártól keletre és velük papok százhuzsan, kik trombitákkal trombitáltak; 13 s a trombitásoknak és énekeseknek egyetemben kellett megszólalni egy hangon, hogy dicséretet és hálát mondjanak az Örökkévalónak, s amint emelték a hangot trombitákkal s cimbalmokkal s hangszerrel és dicséretet mondva az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme, – a ház megtelt felhővel, az Örökkévaló háza. 14 És nem állhattak meg a papok a felhő miatt, hogy szolgálatot tegyenek, mert megtöltötték az Örökkévaló dicsősége az Istenek házát.

6 Akkor mondta Salamon: Az Örökkévaló mondta, hogy sűrű ködben akar lakni. **2** Én pedig építettem neked hajlékra való házat, helyet, a te lakásodra örökre. **3** Erre vissza fordította a király az arcát s megáldotta Izrael egész gyülekezetét, Izrael egész gyülekezete pedig ált. **4** És mondta: Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene, aki Dávid atyámnak megígérte szájával és teljesítette kezével, mondván: **5** azon nap óta, hogy kivezettem népemet Egyiptom országából, nem választottam várost mind az Izrael törzseiből, hogy házat építsenek, hogy ott legyen a nevem s nem választottam fériút, hogy fejedelem legyen Izrael népem felett; **6** hanem választottam Jeruzsálemet, hogy nevem ott legyen és választottam Dávidot, hogy legyen Izrael népem felett. **7** Szívében is volt Dávid atyámnak, hogy házat épít az Örökkévaló, Izrael Istene nevének. **8** De szólt az Örökkévaló Dávid atyámhoz: Mivelhogy szívedben volt, hogy nevemnek házat építesz – jól tettek, hogy ez volt szívedben; **9** csakhogy nem te fogod építeni a házat, hanem fiad, ki ágyékáidból származik, az fogja építeni a házat nevemnek, **10** Fönn is tartotta az Örökkévaló az igéjét, melyet kimondott; Dávid atyám helyébe léptem, Izrael trónjára ütem, amint megígérte az Örökkévaló, és építettem a házat az Örökkévaló, Izrael Istene nevének. **11** És elhelyeztem ott a ládát, ahol van az Örökkévaló szövetsége, melyet kötött Izrael fiaival. **12** Ekkor oda állt az Örökkévaló oltára elé, Izrael egész gyülekezetének szeme láttára s kiterjesztette kezéit; **13** – Mert Salamon készített egy medencét rézből és elhelyezte azt az előcsarnok közepébe; öt könyöknyi a hossza, öt könyöknyi a szélessége s három könyöknyi a magassága, arra fölállt s leereszkedett térdere Izrael egész gyülekezete előtt és ég felé terjesztette kezéit. **14** Mondta: Örökkévaló, Izrael Istene! Nincs Isten olyan mint te az égen és a földön, aki megőrzöd a szövetséget és a szeretetet szolgádnak, kik járnak előtted egész szívükkel; **15** te, aki megtartottad szolgádnak Dávid atyámnak azt, amit neki ígértél; megígérte száddal és kezdeddel teljesítetted, amint van a mai napon. **16** Most tehát, Örökkévaló, Izrael Istene, tartsd meg szolgádnak, Dávid atyámnak amit neki ígértél, mondván: el nem fogy előttem, aki tőled úl Izrael trónján, haucsak megőrzik fiaid útjukat, járván az én tanom szerint, amint te jártál előttem. **17** Most tehát. Örökkévaló, Izrael Istene, valósuljon meg az igéd, melyet kimondtál szolgádnak Dávidnak. **18** Mert, valóságban lakkhatik-e Isten az emberrel a földön? Íme az egek s az egek egei be nem fogadnak téged, hát még ez a ház, melyet építettem. **19** Fordulj tehát szolgád imádságához a könyörgéséhez, Örökkévaló én Istenem, hallgatva a fohászkodásra és az imádságra, mellyel szolgád imádkozik előtted: **20** hogy nyitva legyenek szemeid erre a házra, nappal és éjjel, azon helyre, melyről mondadtad, hogy oda teszed a te nevedet, hogy hallgass az imádságra, mellyel szolgád majd imádkozik a hely felé. **21** Akkor hallgass szolgádnak és Izrael népednek könyörgésére, mellyel majd imádkoznak a hely felé; te pedig hallgass rá lakásod helyén az égből, hallgass rá és adj bocsánatot. **22** Hogy ha vétkezik valaki felebarátja ellen és megesketve öt esküt vetnek rá és eljön esküre oltárod elé ebben a házban: **23** akkor halljad az égből és tedd meg, hogy törvényt tesz szolgádnak a gonosznak fejére hárítva az újtát és hogy fölmentsd az igazságost, juttatva

neki igazsága szerint. **24** És ha vereséget szenved Izrael néped ellenség előtt, mivel vétkeztek ellened, de megtérnek és nevedet vallják és imádkoznak és könyörögnek előtted ebben a házban: **25** akkor halljad az égből és bocsásd meg Izrael néped vétkét és vezess öket vissza a földre, amelyet adtál nekik és őseiknek. **26** Mikor bezárol az ég s nem lesz eső, mert vétkeztek ellened, de imádkoznak a hely felé és nevedet vallják és megtérnek vétküktől, midőn megalázod őket: **27** akkor halljad az égből és bocsásd meg szolgád és Izrael néped vétkét, midőn megtanítod őket a jó útra, melyen járjanak, és adj esőt országodra, melyet birtokul adtál népednek. **28** Éhség ha lesz az országban, dögvész ha lesz, üszög, rozsda, sáska, szöcske ha lesz, midőn szorongatja őt ellensége országának kapuiban – bármilyen csapás, bármilyen betegség, **29** minden imádságot, minden könyörgést, mely bármely embertől ered egész Izrael néped közül, midőn megtudja ki-kik csapását és baját és kiterjeszti kezéit a ház felé: **30** akkor halljad az égből, lakásod helyén, adj bocsánatot és juttass kinek-kinek mind az ő útjai szerint, mivel ismered a szívét; mert egyedül te ismered az ember finainak szívét; **31** azért hogy feljenek téged, járva a te utaidban mind azon időben, ameddig élnek azon földnek színén, melyet adtál őseinknek. **32** És az idegenre is; aki nem Izrael néped közül való, de eljön messze földről nagy nevedet s erős kezed és kinyújtott karod kedvéért, eljönnek és imádkoznak a ház felé: **33** akkor halljad az égből, lakásod helyén és tegyél mind aszerint, ahogyan kiált hozzád az idegen; azért hogy megismerjék mind a föld népei nevedet, hogy feljenek téged, mint Izrael néped és hogy megtudják, hogy nevedről nevezették a ház, melyet építettem. **34** Midőn néped háborúba vonul ki ellenségei ellen az úton, melyen küldök őket és majd imádkoznak hozzád a város felé, melyet választottál és a ház felé, melyet építettem nevednek: **35** akkor halljad az égből imádságukat és könyörgésüket és szerezd meg a jogukat. **36** Midőn vétkeznek ellened – mert nincs ember, ki nem vétkezik – és haragszol rájuk és ellenség elé adod őket, úgy hogy fogásába viszik őket a folyglul ejtőik távoli vagy közelí országba; **37** és szívükre veszik az országban, ahová fogásába vittek, megtérnek és könyörögnek hozzád fogáságu országában, mondván: vétkeztünk, bűnt követtünk el és gonoszak voltunk; **38** megtérnek hozzád egész szívükkel és egész lelkükkel fogáságu országában, ahová fogásába vitték őket és imádkoznak országuk felé, melyet adtál őseiknek s a város felé, melyet választottál s a ház felé, amelyet építettem nevednek: **39** akkor halljad az égből, lakásod helyén, imádságukat és könyörgéseiket és szerezd meg jogukat és bocsásd meg népednek azt, amivel vétkeztek ellened. **40** Most, oh Istenem, legyenek, kérlek, szemeid nyitva és fülei figyelmesek a helynek imádságára! **41** És most, oh Örökkévaló Isten, kelj föl nyugvóhelyedre, te és hatalmad ládája; papjaid, oh Örökkévaló, Isten, öltözzenek segedelemben s a te jámboraid örvendjenek a jóval! **42** Oh Örökkévaló, Isten, ne utasítsd vissza fölkentednek arcát, emlékezz a szolgádnak Dávidnak jutott kegyeikről!

7 És amint Salamon végzett azzal, hogy imádkozzék, tűz szállt le az égből s elemészette az égőáldozatot és a

vágóáldozatokat, s az Örökkévaló dicsősége megtöltötte a házat. **2** És a papok be nem lehettek az Örökkévaló házába, mert megtöltötte az Örökkévaló dicsősége az Örökkévaló házát. **3** És mind az Izrael fiai látták, mikor leszállt a tűz és az Örökkévaló dicsőségét a ház felett; akkor letérdeletk arccal a földre a kövezeten és leborultak és hálát adtak az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme. **4** És a király meg az egész nép áldozatok vágóáldozatot az Örökkévaló előtt. **5** És áldozta Salamon király a vágóáldozatot: marhát huszonkétezret és aprójóságot százhúszezret. Így fölavatták az Isten házát a király meg az egész nép. **6** A papok pedig álltak vala őrizeteiken és a levíták az Örökkévaló hangszerivel, melyeket készített Dávid király, hálát adva az Örökkévalónak, mert örökké tart a kegyelme, Dávid dicsérő énekével a kezükben s a papok trombitáltak velük szemben, s egész Izrael állt. **7** És fölszentelte Salamon az Örökkévaló háza előtt levő udvar belsejét, mert ott készítette el az égőáldozatokat és a békeáldozatok zsiradék részeit, mert a rezoltár, melyet készített Salamon, nem fogadhatta be az égőáldozatot és a lisztáldozatot és a zsiradék részeket. **8** És megtartotta Salamon az ünnepet abban az időben hét napig és vele egész Izrael, igen nagy gyülekezet, Chamát felől egészen Egyiptom patakjáig. **9** És tartottak a nyolcadik napon ünneplő gyülekezetet, mert az oltár felavatását tartották hét napig s az ünnepet hét napig. **10** És a hetedik hónap huszonhamadik napján elbocsátotta a népet sátraiba, órvendve és vidám szível, azon jó miatt, melyet cselekedett az Örökkévaló Dáviddal és Salamonnal és népével Izraellel. **11** Így befejezte Salamon az Örökkévaló házát és a király házát és mindenzt, ami szívébe jutott Salamonnak, hogy elkészítse az Örökkévaló házában s a maga házában, szerencsésen bevégezte. **12** És megjelent az Örökkévaló Salamonnak éjjel és mondta neki: Hallottam imádságodat és kiválasztottam magamnak ezt a helyet áldozat házául. **13** Ha az egyet elzárom, hogy ne legyen eső, és ha ráparancsolom a sáskára, hogy megeméssze a földet, és ha dögvészt bocsátok nézemre, **14** és megázkodik a nézem, akik fölött neveztetik nevem és imádkoznak a keresik arcomat s megtérnek rossz útjaikról; akkor hallani fogom az égből és megbocsátom vétküket s megygyűtöm országukat. **15** Most szemeim nyitva lesznek s füleim figyelmesek e helynek imádságára. **16** Hiszen most kiválasztottam és megszenteltem ezt a házat, hogy ott legyen a nevem örökre és ott lesznek az én szemeim és szívem minden időben. **17** Te pedig, ha majd előttem jársz, amint Dávid atyád járt, cselekedvén mind aszerint, amint neked panancsoltam és törvényeimet és rendeleteimet megőrzök: **18** akkor fenntartom királyságod trónját, amint szövetséget kötöttem Dávid atyáddal, mondván: nem fogy el tőled való férfiú, ki uralkodik Izraelen. **19** De ha ti el fogtok fordulni s elhagyjátok törvényeimet és parancsolataimat, melyeket elétek adtam, és mentek és szolgáltok más isteneket és leborultok előttük: **20** akkor kiszakítom őket földemből, melyet nekik adtam, ezt a házat pedig, melyet nememnek szenteltem, elvetem színem elől, és teszem példázattá és gúnyá mind a népek között. – **21** És ez a ház, mely legfelsőbb volt – bármilyel meg mellette, eliszonyodik és mondja: miért tett így az Örökkévaló

ez országgal és e házzal? **22** És majd azt mondják: azért, hogy elhagyták az Örökkévalót, őseik Istenét, aki kivezette őket Egyiptom országából, de ragaszkodtak más Istenekhez, leborultak előttük és szolgálták őket: azért hozta rájuk minden veszedelmet?

8 És volt azon húsz év múltán, amelyek alatt fölépítette Salamon az Örökkévaló házát és saját házát- **2** a városokat pedig, melyeket Chúrám adott Salamonnak, azokat fölépítette Salamon és letelepítette ott Izrael fiait – **3** elment Salamon Chamát-Czóbába és meghódította. **4** És fölépítette Tadmórt a pusztában, meg minden az éléstár-városokat, melyeket Chamában épített. **5** És fölépítette a felső Bét-Chórót és az alsó Bét-Chórót, erősített városokat falakkal, ajtókkal és retesszel; **6** meg Bálátot és minden az éléstár-városokat, melyek Salamonéi voltak, meg minden a szekérhad városait és a lovasok városait és Salamonnak minden kívánalmát, amit építene kívánt Jeruzsálemben és a Libanonon, meg uralmának egész országában. **7** Mindazon nép, mely megmaradt, a chitti, az emóri, a perizzi, a chivi és a jebúszai közül, azok, akik nem Izraelből valók – **8** a fiaik közül, kik megmaradtak utánuk az országban, akiket Izrael fiai nem pusztítottak ki, azokra robotmunkát vetett ki Salamon minden mai napig. **9** De Izrael fiai közül senkit sem tett Salamon szolgájává munkájánál, hanem ők voltak a harcosok, katonáinak tisztei, szekérhadának és lovasainak tisztei. **10** És ezek a felügyelők tisztei, akik Salamon királyi voltak: kétszázötvenen, akik uralmat vittek a nép fölött. **11** És Fáraó leányát fölhozta Salamon Dávid városából azon házba, melyet számára épített, mert azt mondta: nem engedhetem, hogy asszony lakjék Dávidnak, Izrael királyának házában, mert szentség azok, amelyekbe jutott az Örökkévaló lánca. **12** Akkor bemutatott Salamon égőáldozatokat az Örökkévalónak az Örökkévaló oltárán, melyet épített a csarnok előtt; **13** mégpedig minden a maga napján, bemutatva Mózes parancsolata szerint, a szombatokon. újholdakon és az ünnepeken, háromszor az évben: a kovásztalan kenyér ünnepén, a hetek ünnepén és a sáatrak ünnepén. **14** És föllállította atya Dávid elrendezése szerint a papok osztályait szolgálatukhoz és a levítákat őrizetekhez, hogy dicséretet mondjanak és szolgálatot tegyenek a papokkal szemben, minden a maga napján, és a kapuőrök osztályai mindenkor kapuhoz, mert így volt Dávidnak, Isten emberének parancsolata. **15** És nem tértek el a király parancsolatától a papok és a levíták iránt minden dologra és a tárházakra nézve. **16** Így megállapodott Salamon minden munkája az Örökkévaló háza alapításának napjától bevégződéséig; teljesen meglett az Örökkévaló háza. **17** Akkor elment Salamon Ecjón-Géberbe és Elítoba, a tenger partján, Edóm országában. **18** És küldött neki Chúrám szolgái által hajókat és a tengerhez értő szolgákat, és elmentek Salamon szolgáival Óírba s vettek onnan négyszázötven kikkár aranyat s elhozták Salamon királynak.

9 Sába királynéja pedig hallotta Salamon hírét s eljött, hogy próbára, tegye Salamont rejtélyekkel, Jeruzsálembe igen tekintélyes sereggel s tevékkel, melyek vittek fűszert és aranyat bőségesen meg drágakövet; eljött Salamonhoz s elmondta neki mindenzt, ami szívén volt. **2** És megfelelt neki Salamon minden az

ő szavaira; s nem volt semmi sem elrejtve Salamontól, amire meg nem felelt volna neki. 3 Látta Sába királynője Salamon bölcsességét és a házat, melyet épített, 4 meg asztala éteit, szolgáinak ülését és szolgálattevőinek állását és az ő ruhákat, meg pohárnokait és ruházatukat és felvonulását, ahogy fel szokott vonulni az Örökkévaló házába; akkor nem maradt többé benne lélek, 5 és szólt a királyhoz: Igaz a szó, melyet országomban hallottam dolgaid felől és bölcsességed felől. 6 De nem hittem szavaiknak, míg el nem jöttem és saját szemeim látták, s íme nem beszéltek el nekem felét sem bőséges bölcsességednek; tétözted a hírt, melyet hallottam. 7 Boldogok embereid és boldogok a szolgáid, kik mindig előtted állnak és hallják bőlcsességedet. 8 Legyen áldva az Örökkévaló, a te Istened, ki kedvet talált benned, hogy tegyen téged az ő trónjára, királyul az Örökkévalónak, a te Istenednek; mivel szereti a te Istened Izraelt, hogy fenntartsa örökre, megtett téged föléjük királynak, hogy jogot és igazságot művelj. 9 És adott a királynak százhúsz kikkár aranyat, igen sok fűszert meg drágakövet s nem volt még olyan fűszer, mint az, melyet adott Sába királynője Salamon királynak. 10 Chúram szolgái is, meg Salamon szolgái, akik aranyat hoztak Ófirból, hoztak szantáláfát és drágakövet. 11 És készített a király a szantálóból lépcsőket az Örökkévaló háza számára s a király háza számára, meg hárfákat és lantokat az énekesek számára; nem láttak még olyanokat annak előtte Jehúda országában. 12 Salamon király pedig megadta Sába királynőjének minden kívánságát, amit kért, azonkívül amit ő hozott a királyhoz. Ekkor fordult és elment országába, ő meg szolgái. 13 És volt az aranyak súlya, mely Salamonhoz került egy év alatt, hatszázhatvanhat kikkár arany. 14 Azonkívül, amit behoztak kereskedő emberek meg a kalmárok; és mind az Arábia királyai és az ország helytartói hoztak aranyat és ezüstöt Salamonnak. 15 És készített Salamon király kétszáz nagy pajzsot vert aranyból, hatszáz vert arany meg egy nagy pajusra; 16 és háromszáz pajzsot vert aranyból; háromszáz arany meg egy pajusra. És elhelyezte azokat a király a Libanon erdőházból. 17 És készített a király nagy elefántcsont trónt és bevonta tiszta arannyal. 18 Hat lépcsőfóka volt a trónnak meg egy zsámolya arannyal a trónhoz erősítve; és karok voltak innen is, onnan is az ülőhelynél és két oroszlán állt a karok mellett; 19 meg tizenkét oroszlán állt ott a hat lépcsőfókon innen is, onnan is; ilyen nem készült egy királyságnak sem. 20 És Salamon királynak minden ivóedénye arany volt és a Libanon erdőháznak minden edénye finomított arany; ezüst nem vétett semmibe Salamon napjaiban. 21 Mert hajói voltak a királynak, melyek Tarsisba jártak Chúram szolgáival; három évben egyszer szoktak érkezni a Tarsis hajók, szállítva aranyat és ezüstöt, elefántok csontját, majmokat és pávákat. 22 Így nagyobb volt Salamon király minden a föld királynainál gaudagságra és bőlcsességre. 23 És mind a föld királyai fölkeresték Salamon színét, hogy hallják bőlcsességet, amelyet Isten adott a szívébe. 24 És ők vitték kiki az ajándékát: ezüst edényeket és arany edényeket, ruhákat, fegyverzetet, fűszert, lovakat és ósvényeket évről-évre. 25 És volt Salamonnak négyezer jászol lova meg szekerei, és tizenkétezer ménje; és elhelyezte a szekérvárosokban és a király mellett Jeruzsálemben. 26 És uralkodott mind a királyokon folyamtól

egészen a filiszteusok országáig és Egyiptom határáig. 27 És olyanná tette a király az ezüstöt Jeruzsálemben, mintha kő volna, s a cédrusokat annyival tette, mint az alföldön levő vadfügefákat, sokaságra. 28 És kihoztak Salamon számára lovakat Egyiptomból és minden az országokból. 29 Salamonnak egyéb dolgai pedig, az előbbiektől és az utóbbiaktól, nemde meg vannak írva Nátán próféta szavaiban és a Silóbeli Achijája prófétáságában és Jéédó látónak látomásában Járobeámt, Nebát fia felel. 30 Király volt Salamon Jeruzsálemben egész Izrael felett negyven évig. 31 És feküdt Salamon ősei mellé és eltemették atyjának Dávidnak városában. És király lett helyette fia, Rechábeámt.

10 És elment Rechábeámt Sekhémbe; mert Sekhémbe gyűlt egész Izrael, hogy ő királytá tegyék. 2 És volt minden hallotta Járobeámt, Nebát fia – ő ugyanis Egyiptomban volt, ahol meg szoktak Salamon király elől – visszatérte Járobeámt Egyiptomból. 3 És küldtek s hivatták őt, s odament Járobeámt meg egész Izrael, s beszéltek Rechábeámt hozzá, mondván: 4 Atyád keménytette jármunkat, most tehát könnyíts atyád kemény szolgálatán és azon nehéz jármán, melyet ránk vetett, és szolgálunk neked. 5 Erre szólt hozzájuk: Még három napot, akkor jöjjetek vissza hozzáim. S elment a nép. 6 Akkor tanácskozott Rechábeámt király az öregekkel, kik atyja Salamon előtt álltak, amíg élt, mondván: Miféle tanácsot adtok, hogy választ adjak e népnek? 7 Beszéltek hozzá, mondván: Ha jó lesz e nép iránt s kedveled őket s beszél szolgájuk jó szavakkal, akkor szolgáid lesznek neked minden időben. 8 De elhagyta az öregek tanácsát, melyet tanácsoltak neki és tanácskozott az ifjakkal, kik vele nőttek föl, kik előtte álltak. 9 És szólt hozzájuk: Mi tanácsot adtok, hogy választ adjunk e népnek, akik így szóltak hozzáim, mondván: könnyíts a jármon, amelyet ránk vetett atyád? 10 Beszéltek vele az ifjak, akik vele nőttek föl mondván: Így mondjad a népnek, akik beszéltek hozzáid, mondván: atyád nehézzé tette jármunkat, te pedig könnyíts rajtunk; így szólj hozzájuk: kis ujjam vastagabb atyám derekánál; 11 most tehát atyám nehéz jármot rakott rátok, én pedig súlyosbítom majd jármotokat; atyám ostorokkal fenytítettem benneteket, én pedig skorpiókkal! 12 És odament Járobeámt meg az egész nép Rechábeámt hozzá, harmadnapon, ahogy szólt a király, mondván: jöjjetek vissza hozzáim harmadnapon. 13 Keményen felelt nekik a király: elhagyta Rechábeámt király az öregek tanácsát, 14 és beszél hozzájuk az ifjak tanácsa szerint, mondván: Atyám nehézzé tette jármotokat, én pedig majd súlyosbítom azt; atyám ostorokkal fenytítettem benneteket, én pedig skorpiókkal. 15 A király azért nem hallgatott a népre, mert így volt okozva Isten részéről, azért hogy az Örökkévaló fenntartsa szavát, amelyet szólt a Silóbeli Achijáhú által Járobeámt, Nebát fiához. 16 Látta tehát egész Izrael, hogy nem hallgatott rájuk a király, s válaszolt a nép a királynak, mondván: Mi részünk van Dávidban? Nincs örökségünk Jísaj fiában! Kiki sátraigdhoz, Izrael! Most nézz házad után, Dávid! S elment egész Izrael a sátraigdhoz. 17 A Jehúda városaiban lakó Izrael fiai fölött király volt Rechábeámt. 18 Küldte Rechábeámt király Hadórámot, aki a robot fölött volt és meghajigálták őt kövel Izrael fiai, úgy

hogyan meghalt; Rechabeám király pedig erőlködött, hogy kocsira szálljon, hogy megfutamodjék Jeruzsálembe. **19** Így pártolt el Izrael Dávid házától minden napig.

11 Megérkezett Rechabeám Jeruzsálemben s egybegyűjtötte

Jehúda házát és Benjámint, száznyolcvanezer válogatott harcost, hogy harcoljanak Izraellel, hogy visszaszerezzek a királyságot Rechabeámnak. **2** És lett az Örökkévaló igéje Semájahúhoz, Isten emberéhez, mondván: **3** Szólj Rechabeámhöz, Salamon fiához, Jehúda királyához s egész Izraelhez Jehúdában s Benjáminban, mondván: **4** Így szól az Örökkévaló: ne vonuljatok fel s ne harcoljatok testvéreitekkel; téryetek vissza kiki házához, mert én tőlem történt ez a dolog! Midőn hallották az Örökkévaló igéjét, visszatértek és nem mentek Járobeám ellen. **5** És lakott Rechabeám Jeruzsálemben, s épített városokat erősségül Jehúdában. **6** És fölépítette Bét-Léchemet, Étamot és Tekatót; **7** Bét-Czúrt, Szókhót és Adullámot; **8** Gátet, Márésát és Zifet; **9** Adórájimot, Lákhist és Azékát; **10** Czoreát, Ajjálánt és Chebrónit, amelyek Jehúdában és Benjáminban voltak, erősített városokat. **11** És megerősítette a várakat és tett beléjük vezéreket, meg éléstárat, meg olajat és bort, **12** és minden egyes városba pajzsokat és lándzsákat s megerősítette azokat felette nagyon; így lett az övé Jehúda s Benjámin. **13** És a papok meg a leviták, akik egész Izraelben voltak, mellé álltak minden területükről, **14** mert elhagyta a leviták közlegelőket s birtokukat s elmentek Jehúdába és Jeruzsálemben, mert elvetette őket Járobeám s fiai, hogy papjai ne legyenek az Örökkévalónak, **15** s kirendelt magának papokat a magaslatokhoz s a bakokhoz s a borjakhoz, amelyeket készített. **16** S utánuk mind az Izrael törzseiből azok, akik ráadták szívüket, hogy felkeressék az Örökkévalót, Izrael Istenét, Jeruzsálemben jöttek, hogy áldozzanak az Örökkévalónak, őseik Istenének. **17** És megerősítették Jehúda királyságát és megszilárdították Rechabeámot, Salamon fiát, három évig, mert három évig jártak Dávid és Salamon útján. **18** És feleséget vett magának Rechabeám, Machlátot Jerímótnak, Dávid fiának leányát, meg Abichajált, Eliábnak, Jísaj fiának, leányát; **19** s szült neki fiakat: Jeúst, Semarját és Záhamot. **20** És öntána elvette Máakkát, Absálóm leányát; és szülte neki Abiját, Attajt, Zízát és Selómit. **21** És jobban szerette Rechabeám Máakkát, Absálóm leányát, mind a feleségeinél s ágyasainál, mert tizennyolc asszonyt vett el s hatvan ágyast; és nemzett huszonnyolc fiat és hatvan leányt. **22** És fejül állította fel Rechabeám Abiját, Máakkha fiát, fejedelmül testvérei között, mert királyá akarta tenni. **23** És okosan cselekedett és szétszótt minden a fia közül Jehúda s Benjámin minden országi szerint minden erősített városokba, és adott nekik eleséget bőségesen s keresett számkra tömérdek asszonyt.

12 És volt amint megszilárdult Rechabeám királysága s amint megerősödött, elhagya az Örökkévaló tanát, s egész Izrael vele együtt. **2** És volt Rechabeám király ötödik évében, felvonult Sisák, Egyiptom királya Jeruzsálemben, mert hűtlenkedtek az Örökkévaló ellen, **3** ezerkétszáz hadi szekérrel és hatvanezer lovassal, s nem volt száma a népnek, amely vele jött Egyiptomból: lúbiák, szukkiák és kúsiák; **4** s bevette az

erősített városokat, amelyek Jehúdáé voltak, s eljutott egész Jeruzsálemben. **5** Semája próféta pedig eljött Rechabeámhöz és Jehúda nagyaihoz, akik Sisák elől Jeruzsálemben gyülekeztek, s mondta nekik: Így szól az Örökkévaló: ti elhagytatok engem, tehát én is elhagylok titkokat, Sisák kezébe. **6** Ekkor megalázkodtak Izrael nagyai s a király s mondta: Igazságos az Örökkévaló. **7** Midőn pedig az Örökkévaló láttá, hogy megalázkodtak, lett az Örökkévaló igéje Semájahoz, mondván: Megalázkodtak, el nem pusztítom őket, de teszek közülük egy csekély részt meneküléssé s ki nem ömlök haragom Jeruzsálem ellen Sisák által; **8** hanem szolgáival legyenek neki, hogy megismérjék az én szolgálatomat és az országok királyságainak szolgálatát. **9** És fölvonult Sisák, Egyiptom királya Jeruzsálemben ellen, s elvette az Örökkévaló házának kincseit és a király házának kincseit, minden elvett; elvette az arany pajzsokat is, melyeket Salamon készített. **10** Ekkor készített Rechabeám király rézpajzsokat helyettük és rábítja a futárok tisztejre, akik őrt álltak a király házának bejáratán. **11** És volt, valahányszor a király az Örökkévaló házába ment, eljöttek a futárok s vitték azokat s visszatértek a futárok szobájába. **12** Midőn tehát megalázkodott, visszatért tőle az Örökkévaló haragja, hogy végkép el ne pusztitsa; s Jehúdában is jó dolgok voltak. **13** És megerősödött Rechabeám király Jeruzsálemben s király volt; mert negyvenegy éves volt Rechabeám, midőn király lett s tizenhét évig uralkodott Jeruzsálemben, abban a városban, amelyet az Örökkévaló kiválasztott, hogy ott helyezze el nevét minden Izrael törzsei közül; anyjának neve pedig az ammóni Náama. **14** S tette azt, ami rossz, mert nem irányította szívét arra, hogy az Örökkévalót keresse. **15** Recbabeám dolgai pedig, az előbbiek és az utóbbiak, hiszen meg vannak írva Semájának a prófétának és Iddónak a látónak beszédeiben a származás följegyzésével; a háborúk voltak Rechabeám és Járobeám között minden időben. **16** És feküdt Rechabeám ősei mellé s eltemették Dávid városában. És király lett helyette fia, Abija.

13 Járobeám király tizennyolcadik évében király lett Abija

Jehúda fölött. **2** Három évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve Mikhájáhú, Úriél leánya Gibeából; és háború volt Abija és Járobeám között, **3** És megkezdte a harcot Abija harci vitézek seregével, négyszázezer válogatott emberrel; Járobeám pedig sorakozott ellene csatára nyolcszázezer válogatott emberrel, derék vitézzel. **4** És felszálít Abija Czemarájim hegycére, amely Efraim hegységében van, s mondta: Hallgassatok meg engem, Járobeám s egész Izrael. **5** Nemde kellene tudnotok, hogy az Örökkévaló, Izrael Istene Dávidnak adott uralmat Izrael fölött örökre, neki a fiainak sósövetségeképen? **6** De fölkelt Járobeám, Nebát fia, Salamonnak, Dávid fiának szolgája a fellázadt ura ellen; **7** és gyülekeztek ellene üres férfiak, alávaló emberek a erősködtek Rechabeám, Salamon fia ellen; Rechabeám ugyanis fiatal és gyöngeséző volt, s nem szilárdult meg előttük. **8** S már most ti azt mondjátok, hogy megszilárdultok az Örökkévalónak Dávid fiai kezében levő uralma előtt, ugyanis nagy tömeg vagytok s veletek az arany borjak, amelyeket készített nektek Járobeám istenekül! **9** Nemde eltasztották az Örökkévalónak papjait, Áron fiait s a levítákat, s papokat tettetek meg magatknak, az ország

népei módjára? mindenki, aki jött, hogy megtöltsék kezét, fiatal tulokkal és hét kossal, papja lett a nem-isteneknek. 10 Mi pedig az Örökkelvaló a mi Istenünk, s nem hagytuk el őt, s a papok, akik az Örökkelvalónak szolgálatot tesznek, Áron fiai, s a levíták a szolgálatban vannak, 11 s füstöltögtetnek az Örökkelvalónak égőaldozatokat reggelenként és fűszeres füstölszert, és ott a kenyér rendje a tiszta asztalon, az arany lámpást pedig és mécseseit fölgyűjtják esténként, mert mi megörizzük az Örökkelvalónak, a mi Istenünknek őrizetét, de ti elhagytatók őt. 12 És íme, velünk van élünkön az Isten meg papjai és a riadás trombitái, hogy riadjunk ellenetek. Izrael fiai, ne harcoljatok az Örökkelvalóval, óseitek Istenével, mert nem fogtok boldogulni. 13 És Járobeám megfordultatta a lescsapatot, hogy azok mögé kerülnének; ők maguk tehát Jehúda előtt voltak, a lescsapat pedig azok mögött. 14 Midőn Jehúda megfordult, s íme ellenük a harc előlről és hátról is, akkor kiáltottak az Örökkelvalóhoz és a papok trombitáltak a trombitákon. 15 És riadoztak Jehúda emberei, és volt, midőn Jehúda emberei riadoztak, akkor sújtotta az Isten Járobeámot s egész Izraelt Abija és Jehúda előtt. 16 És megfutamodtak Izrael fiai Jehúda előtt, és Isten kezükbe adta őket. 17 És megverték őket Abija s az ő népe nagy vereséggel, és megölten estek el Izraelből ötszázzeren, válogatott emberek. 18 Így megalázottak Izrael fiai abban az időben, s megerősödtek Jehúda fiai, mert az Örökkelvaló, óseik Istenére, támaszkodtak. 19 És üldözte Abija Járobeámot s elfoglalt tőle városokat: Bét-Élt s leányvárosait, Jesánát s leányvárosait és Efrájint és leányvárosait. 20 És Járobeám nem bírt többé erővel Abijáhú idejében, és sújtotta őt az Örökkelvaló, és meghalt. 21 Abijáhú pedig megerősödött; vett magának tizennégy feleséget, s nemzett huszonkét fiat és tizenhat leányt. 22 Abijának egyéb dolgai pedig, meg útjai a beszédei meg vannak írva Iddó prófétának fejtegető iratában.

14 És feküdt Abijá ósei mellé s eltemették őt Dávid városában. És király lett helyette fia, Ásza; az ő napjaiban nyugta volt az országnak tíz évig. 2 És tette Ásza azt, ami jó és helyes az Örökkelvalónak, az ő Istenének szemeiben. 3 És eltávolította az idegen oltárokat s a magaslatokat, és összetörte az oszlopokat s kivágta a szent fákat. 4 És meghagyta Jehúdának, hogy keressék az Örökkelvalót, óseik Istenét, és hogy megtegyék a tant és a parancsolatot. 5 És eltávolította mind a Jehúda városaiból a magaslatokat s a naposzlopokat; és nyugta volt a királyságnak alatta. 6 És épített erősített városokat Jehúdában, mert nyugta volt az országnak, s nem volt vele háború emez években, mert nyugalmat szerzett neki az Örökkelvaló. 7 És mondta Jehúdának: Hadd építsük fel ezeket a városokat s vegyük körül fallal, tornyokkal, kapukkal és reteszekkel, lévén még az ország előttünk, mivel kerestük az Örökkelvalót, ami Istenünket; kerestük s ő nyugalmat szerzett nekünk köröskörül. Tehát építettek és boldogultak. 8 S volt Ászának hadserege: vért- s lánzsahordó Jehúdából háromszázezer, és Benjáminból pajzshordók meg ijasok kétszáznyolcvanezer; mindenek derék vitézek. 9 És kivonult ellenük a kúsi Zérach ezerszer ezernyi hadsereggel s háromszáz szekérrel; s eljutott Márésáig. 10 És kivonult Ásza ellenébe és harcra sorakoztak a Marésa melletti Czefáta völgyben. 11 És kiáltott Ásza az Örökkelvalóhoz

az ő Istenéhez s mondta Örökkelvaló, senki sincs kívüled, ki segíthetne a hatalmas és az erőtlen között: segíts meg minket, Örökkelvaló, mi Istenünk, mert terád támaszkodunk s a te nevedben jöttünk eme tömeg ellen; Örökkelvaló, te vagy az Istenünk, mellettes nem bír az ember erővel. 12 És sújtotta az Örökkelvaló a kúsiakat Ásza előtt és Jehúda előtt és megfutamodtak a kúsiak. 13 És üldözte őket Ásza s a nép, amely vele volt egészben Gerárig; és elestek a kúsiak közül úgy, hogy nem volt feléledésük, mert megtörettek az Örökkelvaló előtt és tábora előtt; és elvittek igen sok zsákmányt. 14 És megverték mind a városokat Gerár körül, mert rajtuk volt az Örökkelvaló rettegése; és kiprédálták mind a városokat, mert sok préda volt azokban. 15 A jóság sátrai is megverték és foglyul vittek juhot sokat meg tevéket; s visszatértek Jeruzsálembe.

15 Azarjáhú, Ódé d fia, pedig – rajta volt Isten szelleme. 2 És kiment Ásza elé s mondta neki: Hallgassatok meg engem, Ásza s egész Jahúda meg Benjámin; az Örökkelvaló veletek van, midőn ti vele vagytok, és ha ti keresitek őt, megtalálta magát általatok s ha elhagyjátok őt, el fog hagyni titeket. 3 És sok idő múlt el Izrael számára igaz Isten nélkül, tanító pap nélkül és tan nélkül. 4 De szorultságában megtért az Örökkelvalóhoz, Izrael Istenéhez; keresték őt s ő megtaláltatta magát általuk. 5 És azokban az időkben nem volt békéje aki- és bejárónak, mert nagy zavarok értek minden országok lakóit. 6 És odaütközött nemzet nemzethez s város városhoz, mert Isten megzavarta őket mindenféle szükséggel. 7 De ti legyetek erősek s kezeitek ne lankadjanak, mert van jutalma munkátoknak. 8 És midőn hallotta Ásza s szavakat és Ódé próféta prófétai igéjét, erőlködött és eltávolította az undokságokat Jehúda és Benjámin egész országából s a városokból, amelyeket elfoglalt Efraim hegységből; és megújította az Örökkelvaló oltárat, amely az Örökkelvaló csarnoka előtt volt. 9 És összegyűjtötte egész Jehúdát és Benjámint és a nájuk Efraimból, Menasséból és Simeonból tartózkodókat, mert átpártoltak hozzá Izraelből tömegesen, midőn látták, hogy az Örökkelvaló, az ő Istene vele van. 10 És gyülekeztek Jeruzsálemben, a harmadik hónapban, Ásza királyságának tizenötödik évében. 11 És áldoztak azon a napon az Örökkelvalónak a zsákmányból, amelyet hoztak: hétszáz szarvasmarhát és hétezer juhot. 12 És beléptek a szövetségre, hogy keresik az Örökkelvalót, óseik Istenét, egész szívükkel s egész lelkükkel. 13 S mindenki, aki nem keresi az Örökkelvalót, Izrael Istenét, ölessék meg, kicsintől nagyjáig, férfitól asszonyig. 14 És megesküdtek az Örökkelvalónak fennhangon, meg riadással és trombitákkal és harsonákkal. 15 És örült egész Jehúda az eskü fölött, mert egész szívükkel esküdtek és egész akaratukkal keresték őt s ő megtaláltatta magát velük; és nyugalmat szerzett nekik az Örökkelvaló köröskörül. 16 Máakkáh is, Ásza király anyját, eltávolította, hogy ne legyen uralkodónő, mivel az aséra számára förtelmes képet készített; kivágatta Ásza a förtelmes képet és finomra törte és elégett a Kidrón völgyében. 17 De a magaslatok nem szűntek meg Izraelből; csak Ászának szíve volt tökéletes minden napjaiban. 18 És bevitte atyjának: szentségeit és a maga szentségeit az Istennek házába: ezüstöt, aranyat és

edényeket. 19 Haború pedig nem volt Ásza uralkodásának harmincötödik évéig.

16 Ásza uralkodásának harminchatalik évében fólvonult Bácsa, Izrael királya, Jehúda ellen s építette Rámát, hogy ne engedjen senkit ki- és bemenni, Ásza, Jehúda királyának részéről. 2 Akkor kivett Ásza ezüstöt meg aranyat az Örökkévaló házáinak és a király házáinak kincstáraiból és elküldte Ben-Hadához, Arám királyához, aki Darmészekben székelt, mondván: 3 Szövetség van köztem és közötted, atyám s atyád között; íme küldtem neked ezüstöt meg aranyat, menj, bontsd föl szövetségedet Báesával, Izrael királyával, hogy elvonuljon tőlem. 4 Hallgatott Ben-Hadád Ásza királyra, elküldte az ő hadvezéreit Izrael városai ellen és megverték Ijjánt, Dánt, Ábel-Májimot és Naftáli városainak mind az éléstárai. 5 És volt, midőn meghallotta Báesa, fólhagyott Ráma építésével és beszüntette munkáját. 6 Ásza király pedig vitte mind a Jehúdabelieket és elhoradt Ráma köveit és fáit, melyekkel épített Báesa, és építette azokból Gébát és Micpát. 7 És abban az időben jött Chanáni, a látó, Ászához, Jehúda királyához, és szolt hozzá: Mivelhogy támaszkodtál Arám királyára és nem támaszkodtál az Örökkévalóra, a te Istenedre, azért megmenekült Arám királyának hadserege kezedből. 8 Nemde a kúsiak és a lúbiak nagy sereggel voltak, szekérhaddal és lovasokkal felette sokan?

De mivelhogy az Örökkévalóra támaszkodtál, kezdetbe adta őket. 9 Mert az Örökkévalónak szemei bejárják az egész földet, hogy erősnek bizonyuljon azok mellett, akiknek szíve tökéletes hozzá; balgául cselekedtél ebben, mert mostantól fogva háborúk lesznek veled. 10 És megharagudott Ásza a látóra és betette őt a kalodába; mert haragvásban volt iránta emiatt. És elnyomott Ásza sokakat a nép közül abban az időben. 11 S íme Ásza dolgai, az előbbiek s az utóbbiak, nemde azok meg vannak írva Jehúda és Izrael királyainak könyvében. 12 És megbetegedett Ásza a lábain, uralkodása harminckilenchedik évében, felette erős lett a betegsége; de betegségében sem kereste az Örökkévalót, hanem az orvosokat. 13 És feküdt Ásza ősei mellé és meghalt uralkodása negyvenegyedik évében. 14 És eltemették őt azon sírhelyén, amelyet ásott magának Dávid városában, és fektették őt a fekvőhelyre, amelyet megtöltötték illatszerrel és különféle fűszerekkel, kenőcskeverés művével keverve és nagy máglyát égették neki fölötté nagyon.

17 És királyá lett fia Jehósáfát helyette, és megerősödött Izrael ellen. 2 És sereget tett mind a Jehúda erősített városaiba és őrsöket tett Jehúda országába és Efraim városaiba, amelyeket atyja Ásza elfoglalt. 3 És volt az Örökkévaló Jehósáfáttal, mert atyának Dávidnak korábbi útjai szerint járt és nem kereste a Báalomat, 4 hanem atyának Istenét kereste s az ő parancsolatai szerint járt s nem Izrael cselekedete szerint. 5 És megszilárdította az Örökkévaló az uralmat a kezében s adott egész Jehúda ajándékot Jehósáfának; és volt neki gazdagsága és tisztelete bőven. 6 És midőn emelkedett a szíve az Örökkévaló útjain, még eltávolította a magaslatokat és a szent fákat Jehúdából. 7 És uralkodása harmadik évében küldte nagyjait: Ben Chajilt, Óbadját, Zekharját, Netanélt és Mikhájáhút, hogy tanítsanak Jehúda városaiban. 8 És velük

voltak a levíták: Semájáhú, Netanjáhú, Zebadjáhú, Aszael, Semirámít, Jehónátán, Adónijáhú, Tóbijáhú és Tób-Adónija, a levíták; és velük voltak Elísáma és Jehorám, a papok. 9 És tanítottak Jehúdában, midőn is velük volt az Örökkévaló tanának könyve; és körüljártak minden a Jehúda városaiban és tanítottak a nép között. 10 És volt az Örökkévaló rettegése minden az országok birodalmain, amelyek Jehúda körül voltak, és nem harcoltak Jehósáfáttal. 11 És a filiszteusok közül hoztak Jehósáfának ajándékot és ezüstöt adóképen; az arabok is hoztak neki juhokat, kosokat, hétezerhétszázat, és bakokat hétezerhétszázat. 12 Így egyre nagyobb lett Jehósáfát, felette nagy; és épített Jehúdában várakat és éléstár városokat. 13 És nagy gazdasága volt neki Jehúda városaiban, és harcosai, derék vítezek, Jeruszálemben. 14 És ez a megszámlálásuk atyái házaik szerint: Jehúdából mint ezrek vezérei, Adna a vezér és vele derék vítezek: háromszázezren. 15 És mellette Jehóchánán, a vezér, s vele kétszáznelyelcavanezren. 16 És mellette Amaszja, Zikhri fia, aki följánlotta magát az Örökkévalónak; és vele kétszázezer derék vítez. 17 És Benjáminból a derék vítez, Eljádá; és vele íjjal és pajzzsal fegyverzettek kétszázezren. 18 És mellette Jehózabád; s vele száznyolcavanezren hadra készen. 19 Ezek voltak, akik a királynál szolgálatot tettek azokon kívül, akiket a király az erősített városokba tett egész Jehúdában.

18 És volt Jehósáfának gazdagsága s tisztelete bőven; és súgorságra lépett Achábbal. 2 És évek múltán lement Achábhoz Sómrónba, és Acháb vágott számára juhokat és szarvasmarhát sokat és a vele levő nép számára; és rábeszélte őt, hogy menjen fel Rámót-Gileádba. 3 És szolt Acháb, Izrael királya, Jehósáfához, Jehúda királyához: Eljössz-e velem Rámót-Gileádba? Mondta neki Én úgy mint te, és úgy mint a te néped az én népem s veled vagyok a háborúban! 4 Majd szolt Jehósáfát Izrael királyához: Kérdezz csak meg ma az Örökkévaló igéjét. 5 És összegyűjtötte Izrael királya a prófétákat, négyszáz embert és szolt hozzájuk: Elmenjünk-e háborúba Rámót-Gileád ellen, vagy abban hagyjam-e? Mondták: Menj fel; adni fogja az Isten a királynak kezébe. 6 És mondta Jehósáfát: Nincs-e itt még prófétája az Örökkévalónak, hogy őtőle kérdezhessük? 7 Szólt Izrael királya Jehósáfához: Még van egy férfiú, akitől megkérdezhetjük az Örökkévalót, de én gyűlööm őt, mert nem szokott felőlem prófétálni jóra, hanem minden napjaiban rosszra; Mikhájehú, Jimla fia az. Erre szolt Jehósáfát: Ne mondjon ilyent a király. 8 Szólított tehát Izrael királya egy udvari tisztet s mondta: Hamar hív Mikhájehút, Jimla fát. 9 Izrael királya pedig meg Jehósáfát, Jehúda királyá ültek, kiki a trónján, ruhákba öltözve ültek a szérvén Sómrón kapujának bejáratán és minden a próféták prófétáltak előttük. 10 És készített magának Czidkjáhú, Kenána fia, vasszarvakat és mondta: Így szól az Örökkévaló: ezekkel döfök le Arámot, míg meg nem semmisítsek. 11 Mind a próféták is ekképpen prófétáltak, mondván: Vonulj föl Rámót-Gileádba és légy szerencsés, és adja az Örökkévaló a király kezébe. 12 A követ pedig, aki ment hívn Mikhájehút, beszéltek hozzá, mondván: Lám, a próféták egyhangúlag jót beszéltek a királyhoz, legyen, kérlek, a te szavad olyan, mint azok egyikéé, hogy jót beszélj. 13 De mondta

Mikhájehú: Él az Örökkévaló, bizony amit majd szól az Istenem, azt fogom beszélni. **14** Erre odament a királyhoz, és szót hozzá a király: Míkha, elmenjünk-e háborúba Rámót-Gileád ellen, avagy abbahagyjam? Szolt: Menjetek föl és legyetek szerencsések és adassanak kezetekbe. **15** Ekkor szót hozzá a király: Még hányszor eskesselek meg téged, hogy csupán igazat beszélj hozzámm az Örökkévaló nevében? **16** Mondta: Láttam egész Izraelt elszélede a hegyeken mint a juhok, melyeknek nincs pásztoruk; és szót az Örökkévaló: nincs ezeknek uruk, menjenek vissza, kiki a házába, békében! **17** Ekkor szót Izrael királya Jehósáfához: Nemde mondtam neked, nem fog ez rólam jót prófétálni, hanem csak rosszt! **18** És szolt: Azért halljátok az Örökkévaló igéjét: Láttam az Örökkévalót, ülve a trónján és az égneket egész serege áll jobbjáról s baljáról. **19** És mondta az Örökkévaló: Ki beszélné rá Achábot, Izrael királyát, hogy fölvonuljon és elessék Rámót-Gileádban? És szolt – az egyik imígyszolt vala, a másik meg amúgyszolt. **20** Erre kilépett egy szellem, az Örökkévaló eléállt a monda: Én beszélem rá! És szót hozzá az Örökkévaló: Mivel? **21** Mondta: Kimegyek és leszek hazug szellemmé mind az ő prófétáinak szájában. És mondta: Rá fogod beszélni és győzni is fogsz; menj ki és cselekedjél ekképpen! **22** Most tehát íme adott az Örökkévaló hazug szellemet mind a prófétáid szájába, holott az Örökkévaló veszedelmet mondott ki rád. **23** Erre odalépett Czidkijáhú, Kenáana fia, és arcul ütötte Mikhájehút és mondta: Mely úton szállt el az Örökkévaló szelleme én tölem, hogy veled beszéljen? **24** Mondta Mikhájehú: Ám majd látod ama napon, midőn szobából szobába mész, hogy elrejtőzzél. **25** Ekkor szót Izrael királya: Vegyétek Mikhájehút és vezessétek vissza Ámónhoz, a város nagyjához, és Jóáshoz, a király fiához; **26** s mondjátok: így szól a király, vessétek ezt a fogházba s adjatok neki enni szűken kenyeret és szűken vizet, míg visszatérök békében. **27** Ekkor szót Mikhájehú: Ha békében fogsz visszatérni, nem az Örökkévaló beszél általam. És szolt: halljátok ti népek mind! **28** Fölvonult tehát Izrael királya meg Jehósáfát Jehúda királya, Rámót-Gileádba. **29** És szót Izrael királya Jehósáfához: Elmásítván magamat, megyek a harcba, te meg öltsd fel a magad ruháit. És elmásította magát Izrael királya s a harcba mentek. **30** Arám királya azonban megparancsolta volt az ő szekérhada vezéreinek, mondván: Ne harcoljatok kicsinnyel, naggyal, hanem egyedül Izrael királyával. **31** És volt, amint meglátták a szekérhad vezérei Jehósáfát, azt mondálták: bizony Izrael királya az, és körül fogták őt, hogy harcoljanak vele. Ekkor fölsíkoltott Jehósáfát, és az Örökkévaló megsegítette őt, és eltérítette Isten őket tőle. **32** És volt, amint látták a szekérhad vezérei, hogy nem Izrael királya az, elfordultak tőle. **33** Egy ember pedig jóhiszemben meghúzta íját és eltalálta Izrael királyát a kapcsok és a páncél között. Ekkor azt mondta a szekérhajtóknak: Fordítsd meg kezedet és vigyél ki a táborból, mert megsebesültem. **34** És nekihevesedett a harc ama napon, Izrael királya pedig áltva marad a kocsiban Arámmal szemben estig; és meghalt a nap lenyugta idején.

19 És visszatérítették Jehósáfát; Jehúda királya, a házába békében Jeruzsálembe. **2** És kiment elé Jéhú, Chanáni fia, a látó,

és szót Jehósáfát királyhoz: A gonosznak kellett-e segítened és az Örökkévaló gyűlölöit szereted? Emiatt van rajtad harag az Örökkévalótól! **3** Azonban jó dolgok találtattak nálad, mert kipusztítottad az asérákat az országból és irányítottad szívedet, hogy keresd az Istenet. **4** És maradt Jehósáfát Jeruzsálemben; aztán ismét kiment a nép közé Beér-Sebától Efráim hegységeig és visszatérítette őket az Örökkévalóhoz, őseik Istenéhez. **5** És bírákat állított az országban minden egyes városba. **6** És szót a bírákhoz: Nézzétek, mit tesztek, mert nem az embernek ítltek, hanem az Örökkévalónak; és ő veletek van az ítélet ügyében. **7** Most tehát legyen rajtak az Örökkévaló rettegése, vigyázva cselekedjetek, mert az Örökkévalónál, ami Istenünknél nincs jogtalanság, sem személyre való tekintet, sem vesztegetés elfogadása. **8** És Jeruzsálemben is állított Jehósáfát a leviták és papok és az atyai házak fejei közül Izraelből az Örökkévaló ítélete számára és a perre; és visszatéríték Jeruzsálemben. **9** És megparancsolta nekik, mondván: Így cselekedjetek az Örökkévaló fejelmében, hűséggel és tökéletes szívvel. **10** És minden per, amely hozzátok jut testvéreitektől, aikik a városaikban laknak, vér és vér között, tan és parancsolat között, törvények s rendeletek között – intstétek meg őket, hogy ne essenek bűnbe az Örökkévaló iránt és harag volna rajtakat s testvéreiteken; így cselekedjetek és ne essetek bűnbe. **11** És íme Amarjáhú, a főpap, fölöttetek legyen az Örökkévaló minden ügyében és Zebadjáhú, Jismaél fia, az előláró Jehúda házából, a király minden ügyében, és tisztselők legyenek a leviták előttetek; legyetek erősek és cselekedjetek és az Örökkévaló lesz azzal, aki jó.

20 És történt ezután, jöttek Móbáfiai meg Ammón fiai és velük a Máónbeliek közül Jehósáfát ellen háborúra; **2** jöttek s tudtára adták Jehósáfátnak, mondván: Jött ellened nagy tömeg a tengerentúlról, Arámból, s íme ők Chacecón-Támárban vannak, Én-Gédi az; **3** akkor felt és arra irányította arcát Jehósáfát, hogy keresse az Örökkévalót; és böjtöt hirdetett egész Jehúdára. **4** És gyülekeztek a Jehúdabeliek, hogy kérjék az Örökkévalót; mind a Jehúda városaiból is jöttek, hogy kérjék az Örökkévalót. **5** És ott állt Jehósáfát Jehúda és Jeruzsálem gyülekezetében, az Örökkévaló házában, az új udvar előtt. **6** És mondta: Örökkévaló, őseink Istene, nemde te vagy az Isten az égenb s te uralkodsz mind a nemzetek királyságain, s a te kezeden van erő s hatalom, s nincs senki, hogy mellettesd megállhatna. **7** Nemde te, oh istennünk, elűzted ennek ez országnak lakóit néped Izrael elől s odaadtad barátod Ábrahám magzatjának örökre, **8** s ők megtelepedtek abban és építettek nekik abban szentélyt neved számára, mondván: **9** Ha jönne miránk baj, kard, büntetés, vagy dögvész, vagy éhség: hadd állunk eme ház elő és a te színed elő, mert a te neved van ebben a házban, s kiáltunk tehozzád szorultságunkból, és te halld és segítesz. **10** És most, íme Ammón fiai és Móbá és a Széir hegybeliek, aikik közé mennie Izraelnek nem engedted, midőn Egyptom földjéről jöttek, hanem kitértek előük és nem semmisítették meg őket. **11** íme ők viszonozzák minekünk, eljövén, hogy elűzzenzék minket örökségedből, amelyet nekünk öröke adtál – **12** Istenünk, nemde ítéletet teszel rajtuk, mert bennünk

nincs erő eme nagy tömeggel szemben, amely jön ellenünk; s mi nem tudjuk mit tegyünk, hanem csak te felédt fordulnak szemeink. **13** És egész Jehúda ott állt az Örökkévaló színe előtt, kisdedeik is, nejeik s fiaik. **14** És Jachazíél, Zekharjáhú fia, Benája fia, Jeiélfia, Mattanja fia, az Aszáf fiai közül való levita – volt rajta az Örökkévaló szellemre a gyülekezet közepe. **15** És mondta: Figyeljetek egész Jehúda és Jeruzsálem lakói és te Jehósáfát király! Így szól nektek az Örökkévaló: ti ne féljetek s ne rettegjetek a nagy tömegtől, mert nem tietek a harc, hanem az Istené. **16** Holnap szálljatok le ellenük; íme ők feljönnek a Czicz hágóján, s megtaláljatok őket a völgy végén, Jerúél pusztával szemben. **17** Nem tinektek kell itt harcolnotok; állapodjatok meg, álljatok meg és lássátok az Örökkévalónak segítségét ti veletek. Jehúda és Jeruzsálem! Ne féljetek s ne rettegjetek, holnap vonuljatok ki ellenük, s az Örökkévaló veletek lesz. **18** És meghajtotta magát Jehósáfát arccal a földre; egész Jehúda pedig és Jeruzsálem lakói levetették magukat az Örökkévaló előtt, leborulván az Örökkévaló előtt. **19** És felkeltek a kehátiak fiai közül és a kórachiak fiai közül való levíták, hogy dicsérjék az Örökkévalót, Izrael Istenét, felette nagy hangon. **20** És felkeltek reggel s kimentek Tekóa pusztájába; s midőn kivonultak, odaállt Jehósáfát s mondta: Hallgassatok meg engem, Jehúda és Jeruzsálem lakói, bízzatok az Örökkévalóban, a ti Istenetekben és biztoságokban lesz, bízzatok prófétáiban s szerencsések lesztek. **21** És tanácskozott a néppel s felállított énekeseket az Örökkévalónak, akik ugyanis dicsérték szent díszben, midőn vonultak a fegyveres csapat előtt s mondta: Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert örökké tart az ő kegyelme. **22** És amidőn elkezdettek fohászkodással és dicsérő dallal, akkor az Örökkévaló lesbenállókat szerzett Ammón fiai meg Móáb és a Széir hegybeliek ellen, akik Jehúda ellen jöttek volt, és sújtva lettek. **23** És felkeltek Ammón fiai és Móáb Széir hegyének lakói ellen, hogy kiirtsák és megsemmisítsék és midőn végeztek Széir lakóival, akkor egyike a másikát segítette elpusztításra. **24** Jehúda pedig odament a pusztára tekintő magaslatra, s a tömeg felé fordultak, és íme azok földre terült hullák, menekülés nélkül. **25** És odament Jehósáfát s népe, hogy elprédáják zsákmányukat; s találtak közöttük tömegesen vagyont is, ruhákat is, meg drága edényeket, és elvitték maguknak, úgy hogy elhordani nem bírták; s így három napig prédálták el a zsákmányt, mert sok volt. **26** A negyedik napon pedig gyülekeztek Berákha völgyében, mert ott áldották az Örökkévalót; azért így neveztek el azt a helyet: Berákha völgye, mind a mai napig. **27** És visszafordultak mind Jehúda és Jeruzsálem emberei és Jehósáfát az élükön, hogy visszatérjenek Jeruzsálembe örömmel, mert megőrvendeztette őket az Örökkévaló ellenségeik fölött. **28** És megérkeztek Jeruzsálembe lantokkal, hárfákkal és trombitákkal, az Örökkévaló házához. **29** És volt az Isten rettegése minden országok királyságain, midőn meghallották, hogy az Örökkévaló harcolt Izrael ellenségeivel. **30** És nyugodt volt Jehósáfát uralma, s nyugalmat szerzett neki Isten körökörül. **31** És uralkodott Jehósáfát Jehúda fölött; harmincöt éves volt, midőn király lett, és huszonöt évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Azúba, Silchi leánya. **32** És járt atyának, Ászának útján, nem tért

le arról, tévén azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben. **33** Csak a magaslatok nem szűntek meg, és a nép még nem irányította szívet ősei Istene felé. **34** Jehósáfát egyéb dolgai pedig, az előbbiek és utóbbiak, íme meg vannak írva Jéhúnak, Chanáni fiának beszédei között, amelyek fölvégették Izrael királyainak könyvébe. **35** És azután szövetkezett Jehósáfát, Jehúda királya, Achazjával, Izrael királyával, aki gonoszul cselekedett. **36** És szövetségesévé tette őt, hogy készítsenek hajókat, melyek Tarsiba menjenek; és készítettek hajókat Ecjón-Géberben. **37** És prófétált Eliézer, Dódáváhú fia, Márésából, Jehósáfát ellen, mondva: Mivelhogy szövetkeztél Achazjáhúval, rést tört az Örökkévaló a te műveden. És a hajók összetörtek és nem bírtak Tarsiba menni.

21 És fokadt Jehósáfát ősei mellé és eltemették ősei mellé Dávid városában; és király lett helyette fia, Jehórám. **2** Neki voltak testvérei, Jehósáfát fiai: Azarja, Jechiélf, Zekharjáhú, Azarjáhú, Mikháel és Sefatjáhú; mindezek Jehósáfának, Izrael királyának fiai. **3** És adott nekik atyuk sok ajándékot, ezsüstből, aranyból s drágaságokból, Jehúdában levő erősített városokkal együt; a királyságot pedig átadta Jehórámnak, mert ő volt az elsőszülött. **4** Midőn Jehórám támadt atya királysága fölött s megerősödött, akkor megölte minden testvéreit karddal, és Izrael nagyai közül is. **5** Harminckét éves volt Jehórám, midőn királyá lett és nyolc évig uralkodott Jeruzsálemben. **6** És járt Izrael királyainak útján, amint cselekedtek az Acháb házából valók, mert Achábnak leányát vette feleségül; tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben. **7** De nem akarta az Örökkévaló elpusztítani Dávid házát a szövetség kedvéért, amelyet Dáviddel kötött, s amint mondta, hogy ad mécsest neki a fiainak minden időben. **8** Az ő napjaiban pártolt el Edóm Jehúda keze alól, és tettek maguk föl királyt. **9** Ekkor vonult Jehórám a vezéreivel és az egész szekérhaddal ővele; s ő felkelt éjjel s megverte Edómot, amely körülvette őt és a szekérhad vezéreit. **10** Így elpartolt Edóm Jehúda keze alól mind e mai napig; akkor pártolt el Libna abban az időben keze alól, mert elhagyta az Örökkévalót, ősei Istenét. **11** Ó is készített magaslatokat Jehúda hegyein és paráznaságra vitte Jeruzsálem lakóit és előtérította Jehúdát. **12** És eljutott hozzá egy írás Élijáhú prófétától, mondva: Így szól az Örökkévaló, ősdnek Dávidnak Istene: mivelhogy nem jártal atyának Jehósáfának útjain és Ászának, Jehúda királyának útjain, **13** hanem jártál Izrael királyainak útján és paráznaságra vittet Jehúdát meg Jeruzsálem lakóit, amint paráznaságot okozott Acháb háza, s testvéreidet is, atyad házát, akik jobbak nálad, megöltek: **14** íme az Örökkévaló sújtja népedet nagy csapással, meg fiaidat és feleségeidet s egész vagyonadat. **15** Te pedig sokféle betegségen leszel, beleidnek betegségében, mígnem beleid kimennek a betegség által napokon és napokon át. **16** És fólebresztette az Örökkévaló Jehórám ellen a filiszteusok és az arabok szellemét, aikik a Kúsbeliek oldalán laktak. **17** És fólonultak Jehúdába és elfoglalták azt és fogászba vitték az egész vagyont, amely a király házában találtatott, meg fiait s feleségeit is; és nem maradt meg neki fia, csakis Jehácház, fiainak legkisebbje. **18** És mindenután sújtotta őt az Örökkévaló belein betegséggel gyógyíthatlanul. **19** És volt napok és napok múlva, midőn

két év múlva lejárt a vég, kimentek belei betegsége közben s meghalt kínos betegségekben; és nem rendezett számára a népe máglyaégetést, őseinek máglyaégetése módjára. 20 Harminkét éves volt, midőn király lett s nyolc évig uralkodott Jeruzsálemben; és ment kedveltetés nélkül, s eltemették őt Dávid városában, de nem a királyok sírjaiban.

22 És királytá lett Jeruzsálem lakói Achazjáhút, legkisebbi fiát, mert mind az idősebbeket megölte az a csapat, amely az arabokkal a táborba jött; és király lett Achazjáhú, Jehórám Jehúda királyának fia. 2 Negyvenkét éves volt Achazjáhú, midőn király lett s egy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Ataljáhú, Omri leánya. 3 Ő is Acháb házának útjain járt, mert anyja volt tanácsadója a gonosztévesben. 4 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, úgy mint Acháb háza, mert ők voltak tanácsadói atyának halála után, az ő romlására. 5 Járt is az ő tanácsuk szerint; s elment hárborúba Jehórámmal, Acháb fiával, Izrael királyával Chazáél, Arám királya ellen Rámót-Gileádból; de megverték az Arámbeliek Jórámot. 6 És viaszszentet, hogy gyógyítassa magát Jizréelben, mert sebei voltak, melyeket ütöttek rajta Rámában, midőn harcolt Chazáél, Arám királya ellen; Azarjáhú, Jehórám fia pedig, Jehúda királya, lement, hogy meglátogassa Jehórámot, Acháb fiát, Jizréelben, mert beteg volt. 7 És Istenől volt Achazjáhú vesztére, hogy elment Jórához, s midőn odaért, kiment Jehórámmal Jéhú, Nimsi fia ellen, akit az Örökkévaló fölkent volt, hogy kiirtsa Acháb házát. 8 És volt, midőn Jéhú ítéletet tartott Acháb háza fölött, találta Jehúda nagyait s Achazjáhú testvéreinek fiait, akik szolgálatot végeztek Achazjáhúnál, és megölte őket. 9 És kereste Achazjáhút s elfogták őt – ő ugyanis elrejtőzött Sómrónban – s elvittek őt Jéhúhoz s megölték őt s eltemették, mert azt mondta: Jehósáfát fia ő, aki kereste az Örökkévalót egész szívével. És nem volt Achazjáhú házából senki, aki erővel bírt volna az uralomra. 10 Ataljáhú pedig, Achazjáhú anyja láttá, hogy meghalt a fia, akkor felkelt s elpusztította Jehúda házának minden az uralomra való magzatját. 11 De Jehósabeát, a király leánya vette Jóást, Achazjáhú fiát, s ellenopta a megölésre szánt királyfiak közül, s betette őt meg dajkjáját az ágyak termébe; és elrejtette őt Jehósabeát, Jehórám király leánya, Jehójádá papnak felesége, mert ő volt Achazjáhúnak nővére, Ataljáhú elői, úgy hogy nem ölhette őt meg. 12 És volt velük elrejtőzve az Istenek házában hat évig, míg Ataljáhú uralkodott az ország fölött.

23 A hetedik évben pedig megerősödött Jehójádá és szövetsége vette magával a századok tisztsjeit: Azarját, Jeróchám fiát, Jismáélt, Jehochánán fiát, Azarjáhú, Óbéd fiát, Máaszéjáhú, Adájáhú fiát és Elísáfátot, Zikhri fiát. 2 És körüljártak Jehúdában és összegyűjtötték a levítákat mind a Jehúda városaiból és Izrael atyai házainak fejeit, s eljöttek Jeruzsálemben. 3 És kötött az egész gyülekezet szövetséget a királyal az Istenek házában; s ő mondta nekik: Íme a király fia legyen király, amint az Örökkévaló kimondta Dávid fiai felől. 4 Ez az, amit tegyetek: a harmadrész közületek, akik szombaton bevonulnak, a papok és levíták közül, kapuőrök legyenek a küszöböknél; 5 egy harmadrész pedig a király

házában, s egy harmadrész az alap kapujánál, s az egész nép az Örökkévaló házának udvaraiban. 6 És ne menjen be az Örökkévaló házába más, mint a papok s a levíták közül a szolgálattevők; ők menjenek be, mert szentek ők, az egész nép pedig órizze az Örökkévaló őrizetét. 7 És a levíták közbefoglóják a királyt köröskörül, ki-kí fegyvereivel kezében, s aki bemegy a házba, ölessék meg; és legyetek a királynál, midőn be és kijár. 8 És cselekedtek a levíták s egész Jehúda mind aszerint, amint parancsolta Jehójádá pap a vette kiki a maga embereit, a szombaton bevonulókat a szombaton kivonulókkal együtt, mert Jehójádá pap el nem bocsátotta az osztályokat. 9 Ekkor adta Jehójádá pap a századok tisztsjeinek a lándzsákat és a pajzsokat és a fegyvereket, a Dávid királytól valókat, amelyek az Isten házában voltak. 10 És fölállította az egész népet, s ki-ki volt az ő fegyverével kezében, a háznak jobb oldalától a háznak baloldaláig; az oltár mellé és a ház mellé, körül fogva a királyt. 11 Erre kivezették a király fiát, ráadták a koronát s a díszt, s királyá tették őt; s felkenték őt Jehójádá meg fiai és mondta: Éljen a király! 12 Midőn Ataljáhú hallotta a nép s a futárok hangját, mint dicsérték a királyt, bement a néphez az Örökkévaló házába. 13 És láttá, íme a király ott áll az oszlop mellett a bemenetnél, a vezérek pedig és a trombitások a király mellett, s mind az ország népe örvendve s fúja a trombitákat s az énekesek hangszerékkel s jelt adva a dicsérésre: ekkor megszaghatta Ataljáhú a ruhát s mondta: Összesküvés, összesküvés! 14 Ekkor kivezette Jehójádá pap a századok tisztsjeit, a sereg fölé rendelteket, s szólt hozzájuk: Vezessétek őt ki a sorok között s aki utána megy, ölessék meg karddal! Mert azt mondta a pap: ne öljétek meg az Örökkévaló házában. 15 És engedtek neki helyet, hogy bemehetett a lovak kapujának bejáratai át a királyi házba, s megölték őt ott. 16 Ekkor Jehójádá szövetséget kötött maga között, az egész nép között és a király között, hogy népévé legyen az Örökkévalónak. 17 Erre bement az egész nép a Bál házába és lerombolták azt, oltárait és szobrait összetörték; Mattánt pedig, a Bál papiját, agyonütötték az oltárok előtt. 18 És rendelt Jehójádá tisztségeket az Örökkévaló házába a levita papok kezébe, akiket Dávid beosztott az Örökkévaló háza fölén, hogy bemutassák az Örökkévaló őröldözatait, amint írva van Mózes tanában, örömmel s énekkel, Dávid rendje szerint. 19 És fölállította a kapuőrököt az Örökkévaló házának kapuihoz, hogy ne menjen be az, aki tisztában valamely dologban. 20 És vette a századok vezéreit, meg a hatalmasokat s azokat, akik uralkodnak a népen, meg az ország egész népét és levezette a királyt az Örökkévaló házából s bementek a felső kapun a király házába; s ültették a királyt a királyi trónra. 21 És örült mind az ország népe, a város pedig csöndes volt. Ataljáhút pedig megölték karddal.

24 Hét éves volt Jóás, midőn király lett s negyven évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Czibja Beér-Sébából. 2 És tette Jóás azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, Jehójádá pap minden napjaiban. 3 És vett neki Jehójádá két feleséget; s nemzett fiakat s leányokat. 4 És történt azután, az volt Jóás szívében, hogy megújítja az Örökkévaló házát. 5 És összegyűjtötte a papokat s a levítákat,

s mondata nekik: Induljatok ki Jehúda városaiba s gyűjtsetek egész Izraelből pénzt kijavítani Istentek házát évről évre, s ti siestetek a dologgal! De a leviták nem siettek. 6 Ekkor hírta a király Jehójádát, a főpapot s mondta neki: Miért nem ügyeltél a levítára, hogy hozzák Jehúdából és Jeruzsálemből a Mózes, az Örökkévaló szolgája, és Izrael gyülekezete által kivetett adót a bizonyág sátra számára? 7 Mert a gonosz Ataljáhú – az ő fiai rést törtek az Istennek házán s az Örökkévaló házának minden szentségét is elhasználták a Bárok számára. 8 És meghagyta a király s készítettek egy látót, s elhelyezték azt az Örökkévaló házának kapuján kívülről. 9 És hírt adtak Jehúdában és Jeruzsálemben, hogy hozzák az Örökkévalónak a Mózes, Isten szolgája által Izraelre a pusztában kivetett adót. 10 És örvítettek minden a nagyok s az egész nép, s hoztak s bedobták a látába, egész a megtelésig. 11 És volt, midőn a látót odavitték a levítáktól kezelt királyi hivatalba, s midőn látták, hogy sok a pénz, akkor eljött a király írása s a főpap tiszte és kiürítették a látót s vitték azt s visszahelyezték helyére; így cselekedtek nap-nap után s gyűjtötték pénzt bőven. 12 És odaadták azt a király meg Jehójádá az Örökkévaló háza szolgálata munkavezetőinek s ezek bérletek kővágókat és ácsokat, hogy kijavitsák az Örökkévaló házát, meg vas- és rézműveseket, hogy kijavitsák az Örökkévaló házát. 13 És dolgoztak a munkavezetők és sikerült a munka befejezése általuk; s felállították az Isten házát méretei szerint s megerősítették azt. 14 És midőn elvégezték, bevitték a király s Jehójádá elé a többi pénzt, s készített abból edényeket az Örökkévaló háza számára, szolgálati s áldozati edényeket és csészéket és arany meg ezüst edényeket; és bemutattak égőáldozatokat az Örökkévaló házában állandóan Jehójádá minden napjában. 15 És megjöregedett Jehójádá s megtelt napokkal s meghalt; százharminc éves volt, midőn meghalt. 16 És eltemették őt Dávid városában a királyok mellé, mert jót cselekedett Izraellel s az Isten s annak háza iránt. 17 És Jehójádá halála után jöttek Jehúda nagyai a leborultak a király előtt; akkor hallgatott a király rájuk. 18 És elhagyták az Örökkévalónak, őseik Istenének házát, s szolgálták az asérákat s a bálványokat; és harag volt Jehúda és Jeruzsálem fölött eme vétközésük miatt. 19 És ő küldött hozzájuk prófétákat, hogy visszatérítsék az Örökkévalóhoz; intették is őket, de azok nem figyeltek. 20 És az Isten szelme szállta meg Zekharját, Jehójádá papnak fiát s odaállt a nép elől s mondta nekik: Így szól az Isten: miért szegitek meg az Örökkévaló parancsolatait, hogy ne boldoguljatok? Mivel elhagyjátok az Örökkévalót, elhagy ő is titokat. 21 És összeesküdték ellene s meghajigálták kővel a király parancsára, az Örökkévaló házának udvarában. 22 És meg nem emlékezett Jóás király a szeretetről, amelyet tett vele annak atya Jehójádá, s megölte a fiát: s halálakor mondta: Lássa az Örökkévaló és kérje számon! 23 És volt az év fordultakor felvonult ellene Arám serege s behatoltak Jehúdába és Jeruzsálemben, s elpusztították mind a nép nagyjait a nép közül, minden zsákmányukat pedig elküldték Darmészek királyának. 24 Bár kevés emberrel jött Arám hadserege, de az Örökkévaló kezükbe adott igen nagy hadsereget, mert elhagyták az Örökkévalót, őseik Istenét; Jóáson pedig büntetést végeztek. 25 És midőn elmentek tőle, bizony nagy betegségekben hagyták

őt – összeesküdték ellene a szolgái, Jehójádá pap fiainak kiontott vére miatt, s megölték őt ágyában s meghalt; s eltemették őt Dávid városában, de nem temették őt el a királyok sírjaiban. 26 És ezek azok, aik összeesküdték ellene Zábád, Simeátnak az ammóni nőnek fia, és Jehóbázából, a móabi nőnek Simritnek fia. 27 És fiai, meg a róla való sok prófétai beszéd s az Isten házának megalapítása, íme meg vannak írva a királyok fejezető könyvében. És királyá lett helyette fia, Amacjáhú.

25 Huszonöt éves korában lett király Amacjáhú és huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jehóaddán Jeruzsálemből. 2 És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, de nem teljes szívből. 3 És volt, midőn megerősödött nála a királyság, megölette szolgáit, akik agyonütötték volt atyját, a királyt. 4 De gyermekeiket nem ölte meg, hanem, amint írva van a tanban, Mózes könyvében, hogy megparancsolta az Örökkévaló, mondván: ne haljanak meg az atyák a gyermekeik miatt s a gyermekek ne haljanak meg az atyáik miatt, hanem mindenki a maga vétkeéért haljon meg. 5 És összegyűjtötte Amacjáhú Jehúdát s fölállította őket atyai házak szerint, az ezrek tisztei szerint s a száz tisztei szerint, egész Jehúdából s Benjáminból; és megszámlálta őket húsz évestől fölfelé s talált közöttük háromszázezer válogatottat, hadbavonulót, lándzsa- és pajzshordót. 6 És bérített Izraelből százezer derék vitézt száz kikkár ezüstön. 7 De az Isten embere jött hozzá, mondván: Oh király, ne menjen veled Izrael serege, mert nincs az Örökkévaló Izraellel, mind az Efraim fiaival. 8 Hanem menj te egyedül, cselekedjél, légy erős a háborúra, nehogy elejtsen téged az Isten az ellenség előtt, mert Istennél van a hatalom, segíteni és elejeni. 9 És mondta Amacjáhú az Isten emberének: S mit tegyek a száz kikkárral, amit Izrael csapatáért adtam? S mondta Isten embere: Van az Örökkévalónak, hogy adhat neked többet ennél. 10 És elkülnöítette Amacjáhú azt a csapatot, amely hozzá jött Efraimból, hogy menjenek helyükre; s fellobbant a haragjuk nagyon Jehúda ellen s visszatértek helyükre fellobbant haraggal. 11 Amacjáhú azonban megerősödött és elvezérelte a népet s ment a Sósövölybe s megverte Széír fiait, tizezret. 12 Tizezret pedig elevenen fogtak el Jehúda fiai s elvitték őket a szikla csúcsára, s letaszították őket a szikla csúcsáról, és mindenannyian szétzúzódtak. 13 Ama csapat legényei pedig, amelyet Amacjáhú visszaküldött, hogy ne menjenek vele a háborúba, portyáztak Jehúda városában Sómóról egészen Bét-Chórónig; agyonütötték közülük háromezret s prédiáltak nagy prédiát. 14 És volt, miután Amacjáhú megjött az Edómbeliek megverése után, akkor elhozta Széír fiainak isteneit s felállította azokat magának istenéül; előttük borul le s azoknak füstöltögtet. 15 És föllobbant az Örökkévaló haragja Amacjáhú ellen s küldött hozzá prófétát és szót hozzá: Miért kerested fel azon nép isteneit, amelyek nem mentették meg népüket a te kezedből? 16 És volt, midőn szólt hozzá, akkor mondta neki: Vajon a király tanácsadójául tettünk-e meg téged? Hagyd abba, miért verjenek meg téged? S abbahagyta a próféta s mondta: Tudom, hogy elhatározta Isten, hogy elpusztítson téged, mivelhogy ezt tettek s nem hallgattál tanácsomra. 17 És tanácskozott Amacjáhú, Jehúda királya, s küldött Jóáshoz, Jéhú fia, Jehóácház fiához, Izrael királyához, mondván: Gyere, nézzünk egymás szemébe.

18 Erre küldött Jóás, Izrael királya, Amacjáhúhoz, Jehúda királyához, mondván: A Libanonon levő tövis küldött a Libanonon levő cédrushoz, mondván: add leányodat fiamnak feleségül. De arra ment a mező vadja, mely a Libanonban volt s összetaposta a tövist. **19** Azt mondta, íme megverted Edómot s ezért elkapott téged a szíved tiszteletszerzésre; most maradj a házádban! Miért ingerled fel a veszedelmet, hogy elessél te és Jehúda teveled? **20** De nem hallgatott rá Amacjáhú, mert Istenről való volt, azért hogy öket kézbe adjá, mivel keresték Edóm isteneit. **21** És fölvonult Jóás, Izrael királya, s szembenéztek egymással, ő és Amacjáhú, Jehúda királya, a Jehúdabeli Bét-Sémésben. **22** És vereséget szenvedett Jehúda Izrael előtt s megfutamodtak ki-ki a sátrahoz. **23** Amacjáhút pedig, Jehúda királyát, Jóásnak, Jehóácház fiának fiát, elfogta Jóás, Izrael királya Bét-Sémésben; elvitte őt Jeruzsálemben és részt ütött Jeruzsálem falában, Efraim kapujától a sarok-kapuig, negyszáz könyöknyit, **24** meg minden aranyat, ezüstöt s mind az edényeket, melyek találtattak az Isten házában Óbéd-Edómánál s a király házának kincseit, valamint a túszokat; s visszatért Sómrónba. **25** És élt Amacjáhú, Jóás fia, Jehúda királya, Jóásnak, Jehóácház fiának, Izrael királyának halála után tizenöt évig. **26** Amacjáhú egyéb dolgai pedig, az előbbiektől a személyeseket, amelyek találtattak az Isten házában Óbéd-Edómánál s a király házának kincseit, valamint a túszokat; s visszatért Sómrónba. **27** És az időtől kezdve, hogy Amacjáhú eltávozott az Örökkévalótól, összesküvést szörítette ellene Jeruzsálemben, és elmenekült Lákhisba; de küldtek utána Lákhisba s megölték ott. **28** Elvittek őt lovakon és eltemették őt ósei mellé Jehúda városában.

26 Erre vette Jehúda egész népe Uzzijáhút, ő pedig tizenhat éves volt, s királytállította a királyt. **2** Ő fölépítette Élötöt s visszaszerezte Jehúdának, azután hogy ősei mellé feküdt a király. **3** Tizenhat éves volt Uzzijáhú, midőn király lett s ötvenkét évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jekhalja Jeruzsálemből. **4** És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, egészen aszerint, amint tett atyja, Amacjáhú. **5** És azon volt, hogy Isten keresse Zekharjáhú napjaiban, aki értett az isteni látomáshoz; s ameddig kereste az Örökkévalót, szerencséssé tette őt az Isten. **6** És kivonult s harcolt a filiszteusok ellen s részt tört Gát falán s Jabnél falán és Asdód falán; s épített városokat Asdóban s a filiszteusok között. **7** És megsegítette őt az Isten a filiszteusok s az arabok ellen, akik laktak Gúr-Báaland és a Márónbeliek ellen. **8** És adtak az Ammónbeliek ajándékot Uzzijáhúnak, s terjedt a híre Egyiptom tájáig, mert felette erőssé lett. **9** És épített Uzzijáhú tornyonkat Jeruzsálemben a sarokkapu fölött és a völgy kapuja fölött s a szöglet fölött, s megerősítette azokat. **10** És épített tornyonkat a pusztában és vájt számos vermet, mert sok jószága volt neki, mind az alföldön, mind a síkságon, földművesei s vincellerei a hegyekben és a termőföldön, mivel a földnek kedvelője volt. **11** És volt Uzzijáhúnak hadviselő serege, akik csapatban hadba vonultak, számlálásuk száma szerint, Jejél, az író által és Máaszéjáhú, a tisztsiselő által, a király nagyai közül való Chananjáhu kezében. **12** Az atyai házak fejeinek egész száma, derék vitézékből: kétezerhatszáz **13** és keszük alatt hadseregük: háromszázhezér s ötszáz,

akik hadat viselnek a seregek erejével, segítvén a királyt az ellenség ellen. **14** És készített neki Uzzijáhú az egész sereg számára pajzsokat, lánzsákát, sisakokat, páncélokat, íjakat és parityyköveket. **15** És készített Jeruzsálemben mesterséges műveket, mesterségesen kigondolva, hogy legyenek a tornyokon s a sarkokon, hogy lőhessen a nyílakkal s nagy kövekkel; és terjedt a híre messzire, mert csodásan segítettet meg, úgy hogy erőssé lett. **16** S amint megerősödött, emelkedett a szíve a megromlásig s hűtlenedt az Örökkévaló, az ő Istené ellen; s bement az Örökkévaló templomába, hogy füstölögtesse a füstölöszer oltárán. **17** És bement utána Azarjáhú pap s vele az Örökkévaló papjai, nyolcvan derék ember. **18** És eléálltak Uzzijáhú királynak s mondta neki: Nem téged illet, Uzzijáhú, az Örökkévalónak füstölögteni, hanem a papokat, Áronnak fiait, aikik füstölögteni szentelvék; menj ki a szentségből, mert hűtlenedtél, s nem lesz neked dicsőségül az Örökkévalótól az Istenről. **19** És fölháborodott Uzzijáhú, kezében pedig volt a füstölőedény a füstölésre; de midőn háborgott a papokkal, a bélpoklosság kiütött homlokán a papok előtt, az Örökkévaló házában, a füstölöszer oltára mellett. **20** És midőn feléfordult Azarjáhú a főpap s mind a papok s íme, ő bélpoklos volt a homlokán, akkor sietve elűzték őt onnan; és ő is sietve ment kifelé, mert sújtotta őt az Örökkévaló. **21** És Uzzijáhú király bélpoklos volt halála napjáig s mint bélpoklos lakott az elzárás házában, mivel kizáratott az Örökkévaló házából; fia Jótám pedig a király háza fölött volt, törvényt szolgáltatva az ország népének. **22** Uzzijáhúnak egyéb dolgait pedig, az előbbieket s az utóbbiakat, megírta Jesájáhú, Ámóc fia, a próféta. **23** És feküdt Uzzijáhú az ősei mellé s eltemették őt ősei mellé a királyok temetési mezején, mert azt mondta: bélpoklos ő. És király lett helyette fia Jótám.

27 Huszonöt éves volt Jótám, midőn király lett, s tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Jerúsa, Czádók leánya. **2** És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben mind aszerint, amint tett atyja, Uzzijáhú; csakhogy nem ment be az Örökkévaló templomába, de a nép még mindig romlott volt. **3** Ő építette az Örökkévaló házának felső kapuját s az Ófel falán sokat épített. **4** És városokat épített Jehúda hegységeiben és az erdőkben épített várakat és tornyokat. **5** És ő harcolt Ammón fiai királyával s győzött fölöttük, s adtak neki Ammón fiai abban az évben száz kikkár ezüstöt, meg tízezer kór búzát, s árpát tízezret. Ezt fizettek neki Ammón fiai a második s harmadik évben is. **6** És megerősödött Jótám, mert az Örökkévaló, az ő Istené előtt szilárdította útjait. **7** Jótámnak egyéb dolgai pedig s mind a háborúi s útjai, íme meg vannak írva Izrael s Jehúda királyainak könyvében. **8** Huszonöt éves volt, midőn király lett, s tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben. **9** És feküdt Jótám ősei mellé s eltemették őt Dávid városában; s király lett helyette fia Ácház.

28 Húsz éves volt Ácház, midőn király lett s tizenhat évig uralkodott Jeruzsálemben; és nem tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, mint atyja Dávid; **2** hanem járt Izrael királyai útjain; és öntött képeket is készített a Báalomnak. **3** S ő füstölögtetett Ben-Hinnón völgyében s átvezette gyermeket a

tűzön, mint a nemzetek utálatai, amelyeket előzött az Örökkévaló Izrael fiai elől. 4 Áldozott s füstölgöttert a magaslatokon s a halmokon s minden zöldellő fa alatt. 5 És átadta őt az Örökkévaló az ő Istene Arám királya kezébe, s megverték őt s ejtettek közülük sok foglyot s elvitték Darmészekbe; és Izrael királya kezébe is adatott, és ez megverte őt nagy vereséggel. 6 És megölt Pékach, Remaljáhú fia, Jehúdában százhúszezret egy napon, mindenki vitéz ember, mivelhogy elhagyták az Örökkévalót, őseik Istenét. 7 És megölte Zikhri, Efraim vitéze, Maaszéjáhút, a király fiát, és Azrígámót, a ház előláróját és Elkánát, a király mellett a másodikat. 8 És elfogtak Izrael fiai testvéreikből kétszázezret, asszonyokat, fiukat és leányokat, s nagy zsákmányt is prédáltak el tőlük, s elvitték a zsákmányt Sómórónba. 9 És ott volt az Örökkévalónak egy prófétája, neve Ódéd, s ez kíment a sereg elébe, amely Sómorról felé jött s mondta nekik: Íme az Örökkévalónak, őseitek Istenének Jehúda ellen való haragjában adta őket kezeteikbe, s ti öldöstek közöttük oly dühvel, amely az egekig ért. 10 S most, Jehúda és Jeruzsálem fiait szolgáluk és szolgálókul szándékozzátok magatoknak alávetni! Nemde ez csak nektek lesz bűnösségi az Örökkévaló, a ti Istenetek előtt. 11 Most tehát hallgassatok meg engem, s adjátok vissza a foglyokat, akiket ejtettetek testvéreitekből, mert az Örökkévaló föllobbant haragja van ellenetek. 12 Ekkor odaálltak férfiak Efraim fiainak fejei közül: Azarjáhú, Jehóchánán fia, Berekhjáhú, Messillémót fia, Chizkijáhú, Sallúm fia és Amásza, Chadláj fia, a hadból érkezők elő, 13 s mondták nekik: Ne hozzátok ide a foglyokat, mert azért hogy legyen rajtuk bűnösségi az Örökkévaló előtt, szándékoztok hozzátkenni vétekinkhez s bűnösségeinkhez, mert nagy bűnösségeink van s föllobbant harag Izrael ellen. 14 Erre elengedte a fegyveres csapat a foglyokat és a prédát a nagyok s az egész gyülekezet előtt. 15 És felkeltek a név szerint megnevezett férfiak s támogatták a foglyokat, s a mezíteleneket közülük felöltözötték a zsákmányból, s ellátták őket ruhával meg saruval, s enniük és inniuk adtak s megkenték őket s elvezették őket szamarakon mind a gyengéket, s elvitték őket Jerichóba, a pálmai városába, testvérek mellé, s visszatértek Sómorróna. 16 Abban az időben küldött Ácház király Assúr királyaihoz, hogy segítsenek neki. 17 És azonfelül jöttek az Edómbeliek, vereséget okoztak Jehúdában s foglyokat ejtettek. 18 A filiszteusok pedig portyáztak az Alföld városaiban és Jehúda délividékén s elfoglalták Bét-Sémest, Ajálánt, Gedérötöt, Szákhót s leányvárosait, meg Timnát s leányvárosait, és Gimzót meg leányvárosait s megtelkedtek ott. 19 Mert megalázta az Örökkévaló Jehúdát Ácház, Izrael királya miatt, mivel elvadította Jehúdát s hűtlenkedve hűtlenkedett az Örökkévaló ellen. 20 És jött ellene Tilgat-Pilneészer, Assúr királya s szorongatta, de nem támogatta őt. 21 Bár Acház kifosztotta volt az Örökkévaló házát és a király meg a nagyok házát s adta Assúr királyának, de nem a maga segítségére. 22 És midőn szorongatta őt, továbbra is hűtlenkedett az Örökkévaló ellen: ő, Ácház király. 23 És áldozott Darmészek isteneinek, akik neki vereséget okoztak, s azt mondta: Minthogy Arám királynak Istenei segítették meg őket, azoknak fogok áldozni, hogy megsegítsenek engem; de ezek lettek neki elbukására és egész Izraelnek. 24 És összeszedte

Ácház az Isten házának edényeit s letörte az Isten házának edényeit s bezárta az Örökkévaló házának kapuit s készített magának oltárokat minden sarkon Jeruzsálemben. 25 És Jehúda minden egyes városában készített magaslatokat, hogy füstölgöttesen más isteneknek; s bosszantotta az Örökkévalót, ősei Istenét. 26 És egyéb dolgai s mind az ő útjai, az előbbiek és az utóbbiak, íme meg vannak írva Jehúda és Izrael királyai könyvében. 27 És feküdt Ácház ősei mellé s eltemették őt a városban, Jeruzsálemben, mert nem vitték el őt Izrael királyai sírjaiba. S király lett helyette fia Jechizkijáhú.

29 Jechizkijáhú király lett huszonötéves korában és huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemben; anyja neve pedig Abija, Zekharjáhú leánya. 2 És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben, egészen aszerint, amint tette őse Dávid. 3 Ő, uralkodásának első évében, az első hónapban, megnyitotta az Örökkévaló házának kapuit s kijávította azokat. 4 És hozatta a papokat s levítákat s összegyűjtötte őket a kelet felé fekvő téren. 5 És mondta nekik: Hallgassatok meg engem, levítákat, most szenteljétek meg magatokat és szenteljétek meg az Örökkévalónak, őseitek Istenének házát s távolítsátok el az undokságot a szentségből. 6 Mert hűtlenkedtek az őseink s cselekedték azt, ami rossz az Örökkévaló, a mi Istenünk szemeiben s elhagyták őt, s elfordították arcukat az Örökkévaló hajléktól s hatalat mutattak. 7 Be is zárták a csarnok ajtait s eloltották a mécseseket s a füstölő szert nem füstölgöttek s égőaldozatot nem mutattak be a szentélyben Izrael Istenének. 8 Lett tehát az Örökkévaló haragja Jehúda és Jeruzsálem ellen s tette őket iszonyodássá, iszonyattá s piesszegéssé, amint lájtatók szemeitekkel. 9 És íme, elestek a mi őseink kard által, flaink s leányaink s nejeink pedig fogásban vannak emiatt. 10 Most az van szívemben, hogy szövetséget kössek az Örökkévalóval, Izrael Istenével, hogy hárítsa el mirőlünk az ő fellobbant haragját. 11 Faim, ne lankadjatok, mert titeket választott ki az Örökkévaló, hogy álliatok előtte, neki szolgálatot végezni ahogy legyeket neki szolgálattevői s füstölgötterői. 12 Ekkor felkeltek a levíták: Máchat, Amászaj fia, Jóel, Azarjáhú fia, a Keháti fiai közül, Merári fiai közül pedig: Kis, Abdí fia s Azarjáhú, Jehallel fia; s a Gérsunni közül: Jóách, Zimma fia, s Éden, Jóách fia; 13 s Elicáfán fiai közül: Sími és Jeíél; s Ászáf fiai közül Zekharjáhú s Mattanjáhú; 14 s Hémán fiai közül Jechiél meg Simei; a Jedútún fiai közül: Semája és Uzzié. 15 És összegyűjtötték a testvéreiket s megszentelték magukat s bementek a királynak az Örökkévaló igéi szerint adott parancsa szerint, hogy megtisztítsák az Örökkévaló házát. 16 És bementek a papok az Örökkévaló házának bensejébe a tisztítás végett, s kivitték mindenkit a tisztáláságot, amelyet találtak az Örökkévaló templomában, az Örökkévaló házának udvarába; s átvették a levíták, hogy kivigyké a Kidrón patakjaiba kün. 17 És megkezdték a szentelést az első hónap elsején, s a hó nyolcadikán bementek az Örökkévaló csarnokába s megszentelték az Örökkévaló házát nyolc nap múlva: így bevégztek az első hónap tizenhatodik napján. 18 Ekkor bementek belülré Chizkijáhú királyhoz s mondták: Megtisztítottuk az Örökkévaló egész házát s az égőaldozat oltárát s mind az

edényeit s a kenyérrend asztalát s mind az edényeit; **19** s minden az edényeket, amelyeket Ácház király uralkodása alatt hűtlenségében elvettek, helyükre tettük s megszenteltük, s íme ott vannak az Örökkévaló oltára előtt. **20** És fölkelt Jechizkijáhú király korán reggel s összegyűjtötte a város nagyjait s fölment az Örökkévaló házába. **21** És bevitték hét tulkit, hét kost, meg hét juhot és hét kecskebakot vétekáldozatul a királyságért, a szentélyért és Jehúdáért; s meghagyta Áron fiainak a papoknak, hogy mutassák be az Örökkévaló oltárán. **22** És levágták a szarvasmarhát, s a papok fölfogták a vért és ráhintették az oltárra; s levágták a kosokat s ráhintették a vért az oltárra; s levágták a juhokat s ráhintették a vért az oltárra. **23** És odavitték a vétekáldozatra való bakokat a király s a gyülekezet elő, s rátették azokra kezeiket. **24** És levágták azokat a papok s tisztításul rátették vérüket az oltárra, hogy engesztelést szerezzenek egész Izraelről; mert egész Izraelnek szánta a király az égőáldozatot s a vétekáldozat. **25** És felállította a levitákat az Örökkévaló házában cimbalmokkal, lantokkal és haráfakkal, Dávidnak s Gádnak, a király látójának s Nátán prófétának parancsolata szerint, mert az Örökkévaló rendelete szerint volt e parancs az ő prófétái által. **26** És odaállított a leviták Dávid hangszerivel s a papok a trombitákkal. **27** És meghagyta Chizkijáhú, hogy mutassák be az égőáldozatot az oltáron; s midőn megkezdődött az égőáldozat, megkezdődött az Örökkévaló éneke s a trombiták, még pedig Dávidnak, Izrael királyának hangszeri alapján. **28** És az egész gyülekezet leborult, s az ének fölhangzott s a trombiták trombitáltak; minden az égőáldozat befejezteig. **29** És mihelyt bevégezték az áldozást, letérdelettek a király s akik mellette voltak, és leborultak. **30** És meghagyta Jechizkijáhú király meg a nagyok a levitáknak, hogy dicsérjék az Örökkévalót Dávidnak és Ászáfnak, a látónak szavaival, s dicsérték egész örömmel s meghajtották magukat s leborultak. **31** És megszólalt Jechizkijáhú s mondta: Most megtöltötték kezeteiket az Örökkévalónak, lépjek ide s hozzatok vágóáldozatokat s háláldozatokat az Örökkévaló házába; s hozzat a gyülekezet vágóáldozatokat s háláldozatokat meg égőáldozatokat minden arra hajló szívű. **32** És volt az égőáldozat száma, melyet hozott a gyülekezet, szarvasmarha hetven, kos száz, juh kétszáz; égőáldozatul az Örökkévalónak minden. **33** S a szentségek: szarvasmarha hatszáz, s aprójászág hárômezer. **34** Csakhogy a papok kevesen voltak s nem tudták minden az égőáldozatoknak bőréit lehúzni; és támogatták őket testvéreik a leviták, mígnem bevégződött a munka s mígnem a papok megszentelték magukat, mert a leviták egyenesebb szívűek voltak a megszentelkedésre, mint a papok. **35** És égőáldozat is sok volt a békáldozatok zsiradékaival s az égőáldozathoz való itáláldozatokkal. Így megszilárdult az Örökkévaló házának szolgálata. **36** És örült Jechizkijáhú s az egész népafelett, amit az Isten a népnek szerzett, mert hirtelen történt a dolog.

30 És küldött Jechizkijáhú egész Izraelhez s Jehúdához, s leveleket is írt Efraimhoz s Menasséhez, hogy jöjenek el az Örökkévaló házába Jeruzsálemben, megtartani a pészachot az Örökkévalónak, Izrael Istenének. **2** És elhatározta a király meg nagyjai s az egész gyülekezet Jeruzsálemben, hogy

megtartják a pészachot a második hónapban. **3** Mert nem tudták megtartani abban az időben, mivelhogy a papok nem szentelték meg magukat elegendő számban s a nép nem gyűlt volt össze Jeruzsálemben. **4** És helyesnek tetszett a dolog a király szemeiben s az egész gyülekezet szemeiben. **5** És megállapították, hogy hírt vigyenek szét egész Izraelben Beér-Sébától Dánig, hogy jöjenek a pészachot megtartani az Örökkévalónak, Izrael Istenének. Jeruzsálemben, mert nem sokaságban tartották meg, amint írva van. **6** És elmentek a futárok a király s nagyjai kezéből való levelekkel egész Izraelbe s Jehúdába s a király parancsa szerint mondván: Izrael fiai, térfjek vissza az Örökkévalóhoz, Ábrahám, Izsák s Izrael Istenéhez, hogy odaforduljon a maradékhöz, amely megmaradt közületek Assúr királyai kezéből. **7** És ne legyetek olyanok, mint őseitek s mint testvéreitek, aik hűtlenkedtek az Örökkévaló, őseik Istene ellen, s tette őket iszonyattá, amint látjátok. **8** Már most ne keményítések meg nyakatokat, mint őseitek; adjatok kezet az Örökkévalónak s gyertek az ő szentélyébe, amelyet örökre megszentelt, s szolgáljátok az Örökkévalót a ti Istenteket, hogy elforduljon tőletek az ő föllobbant haragja. **9** Mert ha visszatértek az Örökkévalóhoz, testvéreitek s fiaitok irgalomra lesznek foglyul-ejtőik előtt s visszatérnek ebbe az országba, mert könyörületes s irgalmas az Örökkévaló, a ti Istentek, s el nem fordítja arcát tőletek, ha visszatértek hozzá. **10** De midőn a futárok vonultak városról városra Efraim s Menasse országában egészen Zebulúnig, netettek rajtuk s kigúnyolták őket. **11** Csak nemelyek Ásérből, Menasseből és Zebulúnból megalázkoztak s eljöttek Jeruzsálemben. **12** Jehúdán is volt az Istenek keze; adva nekik szívet, hogy megtegyék a király s a nagyok parancsát az Örökkévaló igéje szerint. **13** És sok nép gyülekezett Jeruzsálemben, hogy megtartsák a kovásztalan kenyerek ünnepét a második hónapban, fölölte számos gyülekezetet. **14** És fölköltek s eltávolították az oltárokat, amelyek Jeruzsálemben voltak, s minden a füstölőket eltávolították s bedobták a Kidrón patakjába. **15** És levágták a pészacháldozatot a második hónap tizenegyedikén, és a papok s leviták szégyenkeztek volt és megszentelték magukat s bemutatták égőáldozatokat az Örökkévaló házában. **16** És álltak állásukon rendjük szerint, Mózes az Isten emberének tana szerint; a papok hintették a vért a leviták kezéből. **17** Mert sokan voltak a gyülekezettel, akik nem szentelték meg magukat, tehát a leviták voltak a pészacháldozatok levágásánál minden nem tisztta helyett, hogy megszenteljék az Örökkévalónak. **18** Mert sokasága a népnek, sokan Efraimból meg Menasséből, Jisszákárból s Zebulúnból nem tisztálkodtak, hanem ették a pészacháldozatot nem előírás szerint; hanem Jechizkijáhú imádkozott értük, mondván: az Örökkévaló, a jóságos, engesztelést ad mindenkiért, aki megszilárdította szívét, hogy keresse az Istenet, az Örökkévalót, ősei Istenét, ha nem is a szentség tisztsága szerint. **20** És hallgatott az Örökkévaló Jechizkijáhúra s meggyógyította a népet. **21** És megtartották Izrael fiai, akik találtattak Jeruzsálemben, a kovásztalan kenyerek ünnepét hét napig nagy örömmel, s dicsérték az Örökkévalót nap-nap után a leviták s a papok hatalmas hangszerrel az Örökkévalónak. **22** És szívére szolt Jechizkijáhú minden a levitáknak, akik igazi

eszességet tanúsítottak az Örökkévaló iránt, s ették az ünnepi kenyeres hét napig, áldozva békéaldozatokat s vallomást téve az Örökkévalónak, őseik Istenének. 23 És elhatározta az egész gyülekezet, hogy megtart más hét napot; s tartottak hét napot örömben. 24 Mert Chizkijáhú, Jehúdah királya adományozott a gyülekezet részére ezer tulkit s hétezer juhot, s a nagyok adományoztak a gyülekezet részére ezer tulkit s tízezer juhot; és a papok megszentelték magukat sokaságban. 25 És örült Jehúda egész gyülekezete, meg a papok és a leviták, meg az egész gyülekezet, amely Izraelből jött, s a jövénnyek, akik Izrael országából jöttek, s akik Jehúdában laktak. 26 És volt nagy örööm Jeruzsálemben, mert Salamonnak, Dávid fiának, Izrael királyának napjai óta nem volt ilyesmi Jeruzsálemben. 27 És fölkeltek a papok, a leviták, s megáldották a népet; és szavuk meghallgatásra talált s eljutott az imádságuk az ő szent lakába, az égbé.

31 És midőn mindez elvégezték, kiment az egész ottlevő Izrael Jehúda városaiba, s összetörték az oszlopokat s kivágták az asérákat, s lerontották a magaslatokat s az oltárokat egész Jehúdából; Benjáminból, Efraimból és Menassében is végképen; s visszatértek mind az Izrael fiai kiki az ő birtokába, a városaikba. 2 És fölállította Jechizkijáhú a papok s leviták osztályait osztályaik szerint, kit-kit a papok s leviták közül szolgálata szerint égoáldozat s békéaldozat mellé, hogy szolgálatot tegyenek s hálát mondjanak s dicsérjenek az Örökkévaló táborainak kapuiban. 3 És illetményt adott a király a vagyonából az égoáldozatokra, a reggeli s esti égoáldozatokra, a szombaton, újholdakon és ünnepeken való égoáldozatokra, amint írva van az Örökkévaló tanában. 4 És meghagyta a népnek, Jeruzsálem lakóinak, hogy adják a papok s a leviták illetményét, azért hogy megerősödjenek az Örökkévaló tanában. 5 S midőn híre terjedt a dolognak, bőven hozták Izrael fiai zsengéjét a gabonának, mustnak, olajnak s méznek s a mező minden termésének; s mindennek tizedét bőségesen hozták. 6 És Izrael meg Jehúda fiai, akik laktak Jehúda városában, ők is hozták tizedét a szarvasmarhának s apró jószágnak, meg tizedét a szentségeknek, amelyek szenteltek az Örökkévalónak, az ő Istenüknek hozták, s adakoztak asztagszámról. 7 A harmadik hónapban kezdték az asztagokat rakni s a hetedik hónapban bevégzették. 8 És eljöttek Jechizkijáhú és a nagyok s látták az asztagokat; ekkor áldották az Örökkévalót s népét Izraelt. 9 És midőn Jechizkijáhú megkérdezte a papokat s levitákat az asztagok felől, 10 akkor szolt hozzá Azarájáhú, a főpap Czádóból, s mondta: Amiota kezdték az adományt hozni az Örökkévaló házába, ettünk, jöllaktunk s hagytunk is egész sokat, mert az Örökkévaló megáldotta az ő népét, s ami megmaradt ez a gazdagság itt. 11 Ekkor meghagyta Jechizkijáhú, hogy rendezzenek be kamarákat az Örökkévaló házában, s berendeztek; 12 s bevitték az adományt, meg a tizedet és a szentségeket hűségen; és az előljáró azok felett volt a levita Kánanjáhú, meg testvére Símei mint második; 13 Jechiél pedig, meg Azazjáhú, Náchat, Aszáél, Jerímót, Józabád, Elél, Jiszmákhjáhú, Máchat és Benjáhú felügyelők voltak Kánanjáhú meg testvére Símei kezéből Jechizkijáhú királynak, meg Azarjáhúnak, az Isten háza előljárójának megbízásából.

14 És Kóré, Jimna fia, a levita, a kelet felől való kapuőr, az Istennek szánt följánlások fölött volt, hogy átadhassák az Örökkévaló adományát s a szentek szentjét. 15 És alatta voltak: Éden, Minjámin, Jézúa, Semájáhú, Amarjáhú, Sekhanjáhú, a papok városaiban, hűségen, hogy átadják testvéreiknek az osztályokban, nagynak úgy mint kicsinyek, 16 azokon kívül, aik származás szerint fölgyegyzettek, a férfiak három évestől fölfelé, minden, aki bement az Örökkévaló házába, a napról-napra valónak dolgában, szolgálatuk szerint, őrizetekben osztályaihoz képest. 17 A származási feljegyzése a papoknak az atyai házaik szerint történt s a levitáké húsz évestől fölfelé, őrizetekben, osztályaihoz, 18 még pedig származás szerint feljegyzették minden kisdedükkel, feleségeikkel, fiaikkal és leányaikkal az egész gyülekezetre nézve, mert hűségükben szentnek szentelték magukat. 19 Áron fiainak pedig, a papoknak, városaik közlegelőinek mezéjén, minden egyes városban, a név szerint fölgyegzett férfiaknak adtak illetményeket minden férfinak a papok közül, s minden a származás szerint fölgyegzettnek a leviták közül. 20 És ekképp cselekedett Jechizkijáhú egész Jehúdában, és tette azt, ami jó és helyes és ami igaz az Örökkévaló, az ő Istene előtt. 21 És minden tettében, amelyet megkezdett az Isten házának szolgálatában és a tanban és a parancsolatban, Istenét keresvén, egész szívvel tette és szerencsés volt.

32 E dolgok és igazság után eljött Szanchérib, Assúr királya, behatolt Jehúdába s táborozott az erősített városok ellen s azt mondta, hogy magának elfoglalja. 2 Midőn Jechizkijáhú látta, hogy eljött Szanchérib s arca a Jeruzsálem ellen való harcra irányul, 3 akkor tanácskozott nagyaival s vételeivel, hogy előtök a források vizeit, amelyek a városon kívül voltak, s ők segítették őt. 4 És gyülekezett sok nép s eltömték mind a forrásokat s a patakot, amely az ország közepette folyik, mondván: miért jöjjönek Assúr királyi s találjanak sok vizet? 5 És erőködött s megépítette az egész áttört falat s magasabba építette a tornyokat a kinn egy másik falat, s megerősítette a Millót Dávid városában, s készített fegyvereket bőven és pajzsokat. 6 S helyezett hadi tiszteket a nép fölé, s összegyűjtötte őket magához a város kapujának terére a szívükre beszél, mondván: 7 Legyetek erősek és bátrak, ne feljetek s ne rettegejetek Assúr királya előtt s az egész vele levő tömeg előtt, mert velünk több van, mint ővele. 8 Vele van halandonák karja, de velünk van az Örökkévaló, ami Istenünk hogy megsegítsen minket s hogy viselje harcainkat. S a nép támaszkodott Jechizkijáhúnak, Jehúda királyának szavaira. 9 Ezután küldötte Szanchérib, Assúr királya az ő szolgáit Jeruzsálemben – ő pedig és egész hatalma ővele Lákhis előtt volt – Jechizkijáhúhoz, Jehúda királyához s egész Jehúdához, mely Jeruzsálemben volt, mondván: 10 Így szól Szanchérib, Assúr királya: miben bíztok, hogy Jeruzsálemben maradtok az ostrom alatt? 11 Nemde Jechizkijáhú csábítgat titeket, adván benneteket a halálnak éhség s szomjúság által, mondván: az Örökkévaló a mi Istenünk, meg fog minket menteni Assúr királya kezéből? 12 Nemde ő, Jechizkijáhú, eltávolította az ő magaslatait s oltárait és szolt Jehúdának és Jeruzsálemnek, mondván: Egy oltár előtt boruljatok le s azon füstölögteszetek?

13 Vajon nem tudjátok-e, mit tettem én meg őseim mind az országok népeinek; vajon bírták-e az országok nemzeteinek istenei országukat megmenteni kezemből? 14 Ki az, mind eme nemzetek istenei közül, amelyeket az én őseim kiirtottak, aki bírta megmenteni népét az én kezemből, hogy a ti istentek bírna megmenteni titeket a kezemből? 15 S most ne ámítson titeket Chizkijáhú s ne csábítgasson titeket ilyeténképpen s ne higgyetek neki, mert semmiféle nemzetnek és királyságnak bármely istene nem bírta megmenteni népét kezemből és őseim kezéből; hát még hogy a ti istenetek nem fog titeket megmenteni kezemből. 16 És még beszéltek szolgái az Örökkévaló az Isten ellen és szolgája Jechizkijáhú ellen; 17 leveleket is írt, hogy káromolja az Örökkévalót, Izrael Istenét s hogy szóljon róla, mondván: amilyenek az országok nemzeteinek istenei, amelyek nem mentették meg népüket kezemből, úgy nem fogja megmenteni népét Jechizkijáhú istene a kezemből. 18 És kiáltottak fennhangon zsidóul Jeruzsálem népéhez, amely a falon volt, hogy őket megijesszék s megrémítsék, azért, hogy bevehessék a várost. 19 És beszéltek Jeruzsálem Istenéről mint az ország népeinek isteneiről, az ember kezeinek művéről. 20 És imádkozott Jechizkijáhú király és Jesajáhú, Ámóc fia, a próféta, e miatt, s kiáltottak az egek felé. 21 És küldött az Örökkévaló angyalt, és megsemmisített minden derék vitézt és tisztet s vezért Assúr királya táborában; s visszatért arca szégyenében országába, s midőn bement istenének házába, az ő istenének származottjai elejtették őt ott karddal. 22 Így megsegítette az Örökkévaló Jechizkijáhút meg Jeruzsálem lakóit Szancheribnak, Assúr királyának kezéből s mindenkinet kezéből s vezérelte őket a körüllevők ellenében. 23 És sokan hoztak ajándékot az Örökkévalónak Jeruzsálemben s drágaságokat Jechizkijáhúnak, Jehúda királyának, és felülemlkedett mind a nemzetek szemeiben ennek utána. 24 Ama napokban halálosan megbetegedett Jechizkijáhú s imádkozott az Örökkévalóhoz, s ez szólt hozzá s csodajelt adott neki. 25 De nem a vele történt jötétemény szerint viszonozott Jechizkijáhú, hanem fennhígázott szíve és lett harag ellene és Jehúda meg Jeruzsálem ellen. 26 De megalázkodott Jechizkijáhú szíve fennhígázásában, ő meg Jeruzsálem lakói, s nem jött rájuk az Örökkévaló haragja Jechizkijáhú napjaiban. 27 És volt Jechizkijáhúnak gazdagsága s tisztelete felette sok, s kincstárakat készített magának az ezüst, az arany, a drágakő, meg illatszerek és pajzsok s mindenféle drága edény számára; 28 s éléstárat gabona meg must és olaj termése számára és jásvizak mindenennemű állat számára és szállásokat a nyájak számára. 29 És városokat szerzett magának és juhokat és szarvasmarhát sokat, mert adott neki Isten felette nagy vagyont. 30 S ugyancsak Jechizkijáhú eltömté a Gíchón vize felső eredőjét és terelte lefelé Dávid városának nyugati részébe; és szerencsés volt Jechizkijáhú minden tettében. 31 Épp így Bábel nagyainak követeivel, akik hozzáküldtek, hogy kérdezzék a csodajelet, mely az országban történt, elhagyta őt az Isten, csakhogy kipróbálja őt, hogy megtudja mindazt, ami szívében van. 32 És Jechizkijáhú egyéb dolgai s kegyes tettei, íme azok meg vannak írva Jesajáhú profétának, Ámóc fiának látomásában, Jehúda s Izrael királyainak könyvében. 33 És feküdt Jechizkijáhú az ősei mellé s eltemették őt Dávid fiai

sírjainak hágóján; s tiszteséget tettek neki halálkor egész Jehúda s Jeruzsálem lakói. S király lett helyette fia Menasse.

33 Tizenkét éves volt Menasse, midőn király lett s ötvenöt évig uralkodott Jeruzsálemben. 2 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, azon nemzetek utalatai szerint, melyeket előzött az Örökkévaló Izrael fiai elől. 3 Újra építette a magaslatokat, melyeket lerombolt atya Jechizkijáhú; felállított oltárokat a Báaloknak s készített asérákat s leborult az ég egész serege előtt s szolgálta azokat. 4 És épített oltárokat az Örökkévaló házában, melyről azt mondta az Örökkévaló: Jeruzsálemben lesz a nevem örökre; 5 épített ugyanis oltárokat az ég egész seregeknek az Örökkévaló házának minden két udvarában. 6 S ugyan ő átvezette fiait a tűzön Ben-Hinnóm völgyében, jövendölést meg jóslatgást s kuruszlást üzött s tartott szellemidézőt és halottijszt; sokat tett olyat, ami rossz az Örökkévaló szemeiben az ő bosszantására. 7 Elhelyezte a bálvány képét, melyet készített, az Isten házában, melyről szólt az Isten Dávidhoz s fiahoz, Salamonhoz: ebbe a házba s Jeruzsálemben, melyet kiválasztottam mind az Izrael törzsei közül, helyezem el az örökre a nevemet; 8 és nem távolítom el többé Izrael labát azon földről, melyet fenntartottam őseiknek, csak úgy, ha vigyáznak, hogy megtegyék mindenzt, amit parancsoltam nekik mind a Mózes által adott tan és törvények és rendeletek szerint. 9 De eltévelítette Menasse Jehúdát és Jeruzsálem lakóit, hogy még rosszabbat cselekedtek ama nemzeteknél, melyeket kipusztított az Örökkévaló Izrael fiai elől. 10 És beszél az Örökkévaló Menasséhez s népéhez, de nem figyeltek rá. 11 És rájuk hozta az Örökkévaló Assúr királya hadvezéreit, s elfoglalta Mennassét kampókkal s megkötiöztek őt bilincsekkel s elvitték Bábelbe. 12 S midőn megszorult, könyörgött az Örökkévalóhoz, az ő Istenéhez s nagyon megalázkodott ősei Istené előtt. 13 És imádkozott hozzá, és engedett fohászának s meghallotta könyörgését s visszavitte őt Jeruzsálemben a királyságába; ekkor megtudta Menasse, hogy az Örökkévaló az Isten. 14 Ezután épített külső falat Dávid városának nyugatra a Gíchontól, a völgyben, és amerre a halak kapuja felé mennek, s fordult az Ofel felé, s nagyon magasította azt; s elhelyezett hadvezéreket mind az erősített városokban Jehúdában. 15 És eltávolította az idegen isteneket s a bálványt az Örökkévaló házból s minden oltárat, amelyeket épített volt az Örökkévaló háza hegyén és Jeruzsálemben, s kidobta a városon kívülre. 16 És helyreállította az Örökkévaló oltárat s áldozott rajta békéáldozatokat és hálááldozatot; és meghagyta Jehúdának, hogy szolgálják az Örökkévalót, Izrael Istenét. 17 Azonban még mindig áldozott a nép a magaslatokon, bárcsak az Örökkévalónak, Istenüknek. 18 Menassének egyéb dolgai pedig s imádsága az ő Istenéhez s a látók beszédei, akik beszéltek hozzá az Örökkévalónak, Izrael Istenének nevében, íme azok meg vannak Izrael királyai történetében. 19 És imádsága s fohászának elfogadása s minden vétke s hűtlensége s a helyek, amelyeken magaslatokat épített s föllállította az asérákat s a faragott képeket megalázkodása előtt: íme azok meg vannak írva a látók beszédjeiben. 20 És feküdt Menasse az ősei mellé s eltemették őt a házában. S király lett helyette fia, Ámon. 21 Huszonkét éves volt Ámon, mikor király

lett s két évig uralkodott Jeruzsálemben. 22 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, amint tette atya Menasse; mind a faragott képeknél is, amelyeket atya Menasse készített, áldozott Ámón s szolgálta azokat. 23 De meg nem alázkodott az Örökkévaló előtt, amint megalázkodott atya Menasse, mert ő, Ámón, sok bűnt követett el. 24 És összeesküdtek ellene a szolgái s megölték őt a házában. 25 De az ország népe megölte mindeneket, kik összeesküdtek Ámón király ellen s helyébe királyá tette az ország népe fiát, Jósijáhút.

34 Nyolc éves volt Jósijáhú, mikor király lett és harmincegy évig uralkodott Jeruzsálemben. 2 És tette azt, ami helyes az Örökkévaló szemeiben; járt ősének, Dávidnak útjaiban s nem tért el se jobbra, se balra. 3 S uralkodása nyolcadik évében, midőn ő még ifjú volt, kezdte kereshi ősének, Dávidnak Istenét s a tizenkettedik évben kezdette megtisztítani Jehúdát meg Jeruzsálemet a magaslatotktól, az aséráktól, meg a faragott és öntött képektől. 4 S lerombolták jelenlétében a Báalok oltárait a naposzlópokat pedig, amelyek azokon fölül voltak, kivágta; s az asérákat, meg a faragott s öntött képeket összezúulta és porrá törte s elhíntette azoknak sírja fölé, akik azoknak áldoztak. 5 S a papok csontjait elégett oltáraikon; így megtisztította Jehúdát és Jeruzsálemet. 6 Továbbá Menasse meg Efraim és Simeón városaiban egészen Naftáliig, azok romjaiban köröskörül – 7 lerombolta az oltárapokat, és az asérákat meg a faragott képeket porrá zúulta, mind a naposzlópokat pedig kivágta Izrael egész országában; erre visszatért Jeruzsálemben. 8 És uralkodása tizennyolcadik évében, tiszttíván az országot s a házat, küldte Sáfánt, Acaljáhu fiát, s Máaszéjáhút, a város nagyját s Jóáchot, Jóácház fiát, a kancellárt, hogy kijavitsák az Örökkévaló, az ő Istene házát. 9 És elmentek Chilkijáhúhoz, a főpaphoz s adták a pénzt, amelyet hoztak volt az Isten házába, amelyet gyűjtötték volt a leviták, a küszöbörök, Menasséból, meg Efraimból s Izrael minden maradékából s egész Jehúdából, meg Benjáminból, s visszatértek Jeruzsálemben. 10 És adták a munka vezetőknek kezébe, kik rendelje voltak az Örökkévaló házára, s adták azon munkavezetőknek, kik az Örökkévaló házában dolgoztak, a háznak javítása és kiigazítása végett; 11 s áadták a faműveseknek s az építőknek, hogy faragott köveket vegyenek, meg fát kapcsokra s hogy gerendázzák a házakat, amelyeket elrontottak Jehúda királyai. 12 És a férfiak hűséggel jártak el a munkában s feljük kirendelje voltak: Jáchat meg Óbadjáhú, a leviták, Merári fiai közül s Zekharja s Mesullám, a kehatiák fiai közül felügyeletre, és a leviták közül mindenki, aki hozzáérte a hangszerhez. 13 És a teherhordók fölén s felügyelőkül minden munkás fölén mindenféle szolgálatnál; és a leviták közül voltak írók, felügyelők és kapuőrök. 14 És midőn kivették az Örökkévaló házába hozott pénzt, megtalálta Chilkijáhu pap, az Örökkévaló tanának Mózes által adott könyvét. 15 És megszólalt Chilkijáhu és szólt Sáfához az íróhoz: A tannak könyvét találtam az Örökkévaló házában. S áadtatta Chilkijáhú a könyvet Sáfánnak. 16 És elvitte Sáfán a könyvet a királyhoz s még jelentést is vitt a királynak, mondván: Mindaz, ami átadatott a te szolgáid kezébe, feldolgozzák ők; 17 s kiöntötték a pénzt, mely az Örökkévaló házában találtatott s adták azt a kirendeltek

kezébe s a munkavezetők kezébe. 18 És jelentette Sáfán az író a királynak, mondván: Egy könyvet adott nekem Chilkijáhu pap. S felolvastott belőle Sáfán a király előtt. 19 És volt, amint hallotta a király a tannak szavait, megszaghatta ruháit. 20 És parancsolta a király Chilkijáhúnak, meg Achikámnak, Sáfán fiának, meg Abdónnak, Mikha fiának, meg Sáfánnak az írónak és Aszjának, a király szolgájának, mondván; 21 Menjetek, kérdezzétek meg az Örökkévalót értem s az Izraelben meg Jehúdában megmaradt részért a megtalált könyv szavai felől, mert nagy az Örökkévalónak haragja, amely miránk kiomlott, mivelhogy nem őrizték meg őseink az Örökkévaló igéjét, hogy cselekedtek volna minden aszerint, amint írva van ebben a könyvben. 22 Ekkor elment Chilkijáhu s akiket a király küldött Chulda prófétánőhöz, feleségéhez Sallúmnak, Tokehat, Chaszra fia fiának, a ruhaőrnek; ő lakott Jeruzsálemben, a második városrészben s beszéltek hozzá illetékenképpen. 23 Erre mondta nekik: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene; mondjátok meg a férfiúnak, ki titeket hozzá Küldött, 24 így szól az Örökkévaló: Íme én hozok veszedelmet e helyre s lakóira, mind amaz átkokat, amelyek írva vannak abban a könyvben, melyet felolvastak Jehúda királya előtt. 25 Azért mivel elhagyta engem s füstölgöttek más isteneknek, hogy bosszantsanak engem kezeik minden művével, úgy hogy kiomlik haragom e helyre s nem alszik ki. 26 Jehúda királyához pedig, aki küldött bennetek megkérdezni az Örökkévalót, így szóljatok hozzá: így szól az Örökkévaló, Izrael Istene a szavak felől, melyeket hallottál: 27 Mivelhogy meglágyult a szíved s megalázkodtál az Isten előtt, midőn hallottad szavait eme helyről és lakóiról, s megalázkodtál előttem és megszaghattad ruháidat és sírtál előttem, én is hallgattam rá, úgymond az Örökkévaló. 28 Íme én engedlek betérni őseidhez s betakarítatás sirodba békében, úgy hogy nem látják meg szemeid minden veszedelmet, melyet hozni akarok s helyre s lakóira. S vittek a királynak választ. 29 Erre küldött a király s összegyűjtötte Jehúda és Jeruzsálem véneit mind. 30 Fölment a király az Örökkévaló házába, meg mind a Jehúda emberei s Jeruzsálem lakói s a papok s leviták és az egész nép nagyjától aprajáig; s felolvasta fülük hallatára minden szavait a szövetség könyvének, mely találtatott az Örökkévaló házában. 31 Erre felállt a király a helyére s megkööttöte a szövetséget az Örökkévaló színe előtt, hogy jár az Örökkévaló után s hogy megőrzi parancsolatait, bizonyásáig meg törvényeit egész szívével s egész lelkével, megtéve a szövetség szavait, amelyek írva vannak ebben a könyvben. 32 És erre kötelezett mindenkit, aki találtatott Jeruzsálemben s Benjáminban; és cselekedtek Jeruzsálem lakói Istennek, őseik Isteneik szövetsége szerint. 33 És eltávolította Jósijáhú mind az utálatosságokat Izrael fiainak minden országából s ráhajtott mindenkit, aki találtatott Izraelben, hogy szolgálja az Örökkévalót, Istenüket; egész életében nem távolodtak el az Örökkévalótól, őseik Istenétől.

35 És tartott Jósijáhú Jeruzsálemben pészachot az Örökkévalónak, s levágták a pészacháldozatot az első hónap tizenegyedikén. 2 És fölállította a papokat őrizetükre s megerősítette őket az Örökkévaló háza szolgálatára. 3 És meghagyta a levitáknak, akik értelmeztek egész Izraelnek, akik

szentek voltak az Örökkévalónak: tegyétek a szent látót a házba, melyet épített Salamon, Dávid fia, Izrael királya; nincs nektek vállatokra való teher; most szolgáljátok az Örökkévalót, a ti Istenteket, s népet Izraelt. 4 S legyetek kész atyai házaitok szerint, osztályaitokhoz képest, Dávidnak, Izrael királyának irata szerint s fia Salamon írása szerint, 5 s álliatok a szentélyben testvéreitek a nép fiai atyai házai szerint való csoportoknak megfelelően egy-egy atyai háznak osztálya a levítákból; 6 s vágjátok le a pészacháldozatot s szenteljétek meg magatokat s legyetek kész testvéreitek számára, cselekedvén az Örökkévalónak Mózes által adott igéje szerint. 7 És adományozott Jósijáhú a nép fiai számára juhokat s fiatal kecskéket, minden pészacháldozatot, minden számára, akik találtattak, szám szerint harmincezret és hárômezer szarvasmarhát: ezeket a király vagyonából. 8 Nagyjai pedig följánlásképpen a nép számára, a papok számára s a levíták számára adományoztak; Chilkijáhú, Zekharjáhú és Jechiél, az Isten házának előlárói, adtak a papoknak pészacháldozatukat kétézerhatszázat és háromszáz szarvasmarhát. 9 És Kánánjáhú, meg Semájáhú és Netanél, az ő testvérei, és Chasabjáhú, meg Jeiélf és Jóbábád, a levíták nagyjai adományoztak a levíták számára pészacháldozatukat ötezret és ötszáz szarvasmarhát. 10 Így megszilárdult a szolgálat, s fölláttak a papok állásukra s a levíták osztályaihoz, a király parancsolata szerint. 11 És levágták a pészacháldozatot, s a papok hintettek kezüköböl, a levíták pedig lehúzták a bőrt. 12 És elkulönítették az égőáldozatot, hogy odaadják a nép fiainak atyai házai szerint való csoportoknak, hogy bemutassák az Örökkévalónak, amit írva van Mózes könyvében; és így a szarvasmarhákat. 13 És megfőzték a pészacháldozatot tűzön rendelet szerint; a szentségeket pedig megfőzték a fazekakban, üstökben s tálakban és sürögve hordták mind a nép fiainak. 14 Azután pedig készítettek maguknak s a papoknak, mert a papok, Áron fiai, az égőáldozat s a zsinadékok bemutatásánál voltak éjjelig; a levíták tehát készítettek maguknak s a papoknak Áron fiainak. 15 De az énekesek, Ászáf fiai, állásukon voltak, parancsolata szerint Dávidnak, Ászáfnak, Hémánnak meg Jedútunnak, a király látójának; a kapuőrök is egy-egy kapunál voltak; nem kellett eltávozniuk szolgálatuktól, mert testvéreik a levíták készítettek számukra. 16 És megszilárdult az Örökkévaló szolgálata azon a napon, mert tartották a pészacháldozatot s bemutatták az égőáldozatokat az Örökkévaló oltáran Jósijáhú király parancsolata szerint. 17 S tartották Izrael fiai, az ottlevők, a pészacháldozatot abban az időben, meg a kovásztalan kenyerek ünnepét héten át. 18 És nem tartattatt Izraelben ilyen pészach Sámuél próféta napjai óta, s mind az Izrael királyai nem tartottak olyan pészachot, mint volt az, amelyet tartott Jósijáhú meg a papok és a levíták, meg egész Jehúda s Izrael, amely találtatott, meg Jeruzsálem lakói. 19 Jósijáhú uralkodásának tizennyolcadik évében tartattatt ez a pészach. 20 Mindezek után, hogy Jósijáhú helyrehozta a házat, felvonult Nekhó, Egyiptom királya, hogy harcoljon az Eufrátes mellett levő Karkemisnál; s kivonult ellene Jósijáhú. 21 És amaz követeket küldött hozzá, mondva: mi közöm hozzád, Jehúda királya? Nem teellened megylek ma, hanem hadakozásom háza ellen, s Isten azt

mondta, hogy siessek; állj el az Istentől, aki velem van, hogy meg ne rontson téged. 22 De Jósijáhú el nem fordította arcát tőle, hanem vele harcolni igyekezett, s nem hallgatott Nekhónak Isten szájából való szavaira s jött harcolni Megiddó síkságában. 23 És az íjászok lőttek Jósijáhú királyra; s mondta a király a szolgáinak: Vigyetek el engem, mert nagyon megsebesültem. 24 És elvitték őt szolgái a szekéről s ráültették másodrendű szekerére s Jeruzsálemben vitték s meghalt s eltemették ősei sírjaiban; egész Jehúda pedig és Jeruzsálem gyászoltak Jósijáhú fölött. 25 És síralmat mondott Jirmejáhú Jósijáhú fölött, s mind az énekesek s énekesnők szóltak síralmaiban Jósijáhúról mind e mai napig, s törvényül tettek meg Izraelben; s íme azok meg vannak írva a Siralmakban. 26 És Jósijáhúnak egyéb dolgai s kegyes tettei, aszerint ami írva van az Örökkévaló tanában, 27 és előbbi s utóbbi dolgai, íme meg vannak írva Izrael s Jehúda királyainak könyvében.

36 Erre vette az ország népe Jehóácházt, Jósijáhú fiát s királyá tettek őt atyja helyett Jeruzsálemben. 2 Huszonhárom éves volt Jóácház, midőn király lett s három hónapig uralkodott Jeruzsálemben. 3 És eltávolította őt Egyiptom királya Jeruzsálemben, a megsarolta az országot száz kikkár ezüsttel és egy kikkár arannyal. 4 És királyá tette Egyiptom királya testvérét, Eljákimot Jehúda és Jeruzsálem fölé s átváltoztatta nevét Jehójákimra; testvérét, Jóácházt pedig elfogta Nekhó s elvitte Egyiptomba. 5 Huszonöt éves volt Jehójákim, mikor király lett s tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; s tette azt, ami rossz az Örökkévaló, az ő Istene szemeiben, 6 Ellene vonult fel Nebúkadneccár, Bábel királya s megköötözte bilincsekben; hogy Bábelbe vigye. 7 És az Örökkévaló házának edényei közül elvitt Nebúkadneccár Bábelbe s betette azokat palotájába Bábelben. 8 Jehójákimnak egyéb dolgai pedig s utálatosságai, amelyeket elkövetett s ami róla találtatott, nemde meg vannak írva Izrael s Jehúda királyai könyvében. S király lett helyette Jehójákhin, az ő fia. 9 Nyolc éves volt Jehójákhin, mikor király lett és három hónapig s tíz napig uralkodott Jeruzsálemben; s tette azt ami rossz az Örökkévaló szemeiben. 10 Az év fordultával pedig küldött Nebúkadneccár király s elvitte őt Bábelbe az Örökkévaló házának drága edényeivel együtt. S királyá tette testvérét Czidkjáhút Jehúda s Jeruzsálem fölé. 11 Huszonegy éves volt Czidkjáhú, mikor király lett s tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben. 12 És tette azt, ami rossz az Örökkévaló, az ő Istene szemeiben; nem alázkodott Jirmejáhú próféta előtt, aki az Örökkévaló szájából szólt. 13 Fel is lázadt Nebúkadneccár király ellen, aki Istenre megeskette őt; s megkeményítette nyakát a megszilárdította szívét, semhogy megtért volna az Örökkévalóhoz, Izrael Istenehez. 14 A papok meg a nép nagyjai is mind sok hűtlenséget követtek el a nemzeteknek mind az utálatosságai szerint, s megtisztálanították az Örökkévaló házát, amelyet megszenteltek Jeruzsálemben. 15 És küldött hozzájuk az Örökkévaló, őseik Isten követei által, reggelenként küldve, mert megsajnalta népét és lakát. 16 De kigúnyoltak az Isten köveit s megvetették szavait és csúfot útjuk prófétáival, míg nem fölszállt az Örökkévaló haragja népe ellen, úgy hogy nem volt gyógyulás. 17 S felhozta ellenük a kaldeusok királyát,

és ez megölte ifjaikat kard által szentélyük házában s nem sajnált meg ifjút s hajadont, vénet és aggastyánt; minden kezébe adta. **18** És mind az Isten házának edényeit, a nagyokat s kicsinyeket, s az Örökkévaló házának kincseit s a király meg nagyainak kincseit: minden elvitte Bábelbe. **19** És elégették az Isten házát s lerombolták Jeruzsálem falát; s minden a palotáit elégették tűzben s minden a drága edényei pusztulássá lettek. **20** És számkivetésbe vitte a kardtól megmaradt részt Bábelbe, s voltak neki s fiainak szolgák, a míg nem uralomra került Perzsia birodalma. **21** Hogy beteljesedjék az Örökkévaló igéje Jirmejáhú által: míg a föld le nem róttá szombatjait, elpusztultsága egész idején át pihent, elhagyván telni hetven évet. **22** És első évében Kóresnek, Perzsia királynak, midőn beteljesedett az Örökkévaló igéje Jirmejáhú szájában, fölébresztette az Örökkévaló Kóresnek, Perzsia királyának szellemét s hírt küldött szét egész királyságában s írásban is, mondván; **23** Így szól Kóres, Perzsia királya: Mind a földnek királyságát nekem adta az Örökkévaló, az ég Istene, s ő meghagyta nekem, hogy építsek neki házat Jeruzsálemben, amely Jehúdában van; bárki köztetek van az ő egész népéből, vele legyen az Örökkévaló, az ő Istene s menjen föl!

Ezsdrás

1 És első évében Kóresnek, Perzsia királyának, midőn beteljesedett az Örökkelvő igéje Jirmeja szájából, fölébresztette az Örökkelvő Kóresnek, Perzsia királyának szellemét, és hirt küldött szét egész királyságában s irásban is, mondván: **2** Igy szól Kóres, Perzsia királya: Mind a földnek királyságait nemek adta az Örökkelvő, az ég Istene; s ő meghagyta nekem, hogy építsek neki házat Jeruzsálemben, a mely Jehúdában van. **3** Bárki köztetek van az ő egész népéből, legyen vele az ő Istene s menjen föl Jeruzsálemben, a mely Jehúdában van, s építse fel házát az Örökkelvőnak, Izráel Istenének, az azon Isten, a ki Jeruzsálemben van. **4** S mindenki, a ki megmaradt, mindenazon helyekből, ahol ő tartózkodik, támogassák őt az ő helyének emberei ezüsttel s aranyval s vagyonnal s marhával, a felajánlott adomány mellett az Isten házának, mely Jeruzsálemben van. **5** S fölkelték Jehúda és Benjáminnak atyai házainak fejei s a papok s a leviták, mindenki, a kinek az Isten fölébresztette szellemét, hogy fölmenjenek, hogy építsék az Örökkelvő házát, mely Jeruzsálemben van. **6** És mind a körülöttük levők megerősítették kezeiket, ezüstedenyekkel, aranyval, vagyonnal s marhával és drágaságokkal, mindenazonkívül, a mit felajánlottak. **7** Kóres király pedig kiadta az Örökkelvő házában edényeit, a melyeket elvitt volt Nabúkadnecczár, Jeruzsálemből s betette istenének házába. **8** Kiadta azokat Kóres, Perzsia királya Mitedát a kincstáros kezébe és leszámlálta azokat Sésbacczának, Jehúda fejedelmének. **9** És ez a számuk: arany medencze harmincz; ezüst medencze ezer; metszőkés huszonkilencz. **10** Arany serleg harmincz; másodrendű ezüst serleg négyszázöt; egyéb edény ezer. **11** Mind az edények aranyból és ezüstből valók; ötezernégyszáz. Mindezt fölvitte Sésbacczár, midőn fölvítetett a számkivetettség Bábelpályára Jeruzsálemben.

2 És ezek a tartomány fiai, a kik fölmentek a számkivetettek fogáságából, a kiket számkivetett Nebúkadnecczár, Bábelpályára Jeruzsálemben, és visszatértek Jeruzsálemben és Jehúdába, kiki az ő városába; **3** a kik jöttek Zerúbábelrel, Jézusával, Nechemjával, Szerájával, Reéljával, Mordekájjal, Bilsánnal, Miszpárral, Bigvájjal, Rechúmmal, Báanával, Izráel népe fiainak száma: **3** areós fiai, kétezerszázházenkettő. **4** Sefatja fiai, háromszázházenkettő. **5** Árach fiai, háromszáhetvenöt. **6** Páchat-Móbá fiai, Jézúa és Jóáb fiaitól kétezernyolcszázötzenkettő. **7** Élám fiai, ezerkétszázházenkettő. **8** Zattú fiai, kilencszáznegyvenkettő. **9** Zakkáj fiai, háromszáhatvan. **10** Báni fiai, hatszáznegyvenkettő. **11** Bébáj fiai, hatszázhuszonhárom. **12** Azgád fiai, ezerkétszázházenkettő. **13** Adónikám fiai, hatszázhatvanhat. **14** Bigváj fiai, kétezerötvenhat. **15** Ádin fiai, négyszázötvennnygy. **16** Átér fiai Jechizkijától, kilenczennyolc. **17** Béczáj fiai, háromszázhuszonhárom. **18** Jóra fiai, százötzenkettő. **19** Chásum fiai, kétszázhuszonhárom. **20** Gibbár fiai, kilenczvenöt. **21** Bét-Léchem fiai, százhuszonhárom. **22** Netófa emberei, ötvenhat. **23** Anátót emberei, százhuszonnyolc. **24** Azmávet fiai, negyvenkettő. **25** Kirját Árim, Kefírá és

Beérót fiai, hétszáznegyvenhárom. **26** Ráma és Gébá fiai, hatszázhuszonegy. **27** Mikmász emberei, százhuszonkettő. **28** Bét-Él és Áj emberei, kétszázhuszonhárom. **29** Nebó fiai, ötvenkettő. **30** Magbís fiai, százötvenhat. **31** A másik Élám fiai, ezerkétszázházenkettő. **32** Chárim fiai, háromszázhusz. **33** Lód, Chádíd s Ónó fiai, hétszázhuszonöt. **34** Jerichó fiai, háromszáznegyvenöt. **35** Szená fiai, háromezerhatszázharmincz. **36** A papok: Jedája fiai, Jézús házból, kilencszázhetvenhárom. **37** Immér fiai, ezerötvenkettő. **38** Paschúr fiai, ezerkétszázházenkettő. **39** Chárim fiai, ezertizenhét. **40** A leviták: Jézús és Kadmiél fiai, Hódavja fiaitól, hetvennnygy. **41** Az énekesek: Ászáf fiai, százhuszonnyolc. **42** A kapuőrök fiai Sallúm fiai, Átér fiai, Talmón fiai, Akkúb fiai, Chatitá fiai, Sóbáj fiai, mindenössze százharminckilencz. **43** A szentélyszolgák: Czícha fiai, Chaszúfa fiai, Tabbaót fiai; **44** Kérósz fiai, Szíaha fiai, Pádón fiai; **45** Lebána fiai, Chagába fiai, Akkúb fiai; **46** Chágáb fiai, Szalmáj fiai, Chánán fiai; **47** Giddél fiai, Gáchar fiai, Reája fiai; **48** Reczín fiai, Nekóda fiai, Gazzám fiai; **49** Uzza fiai, Pászéach fiai, Bészaj fiai; **50** Aszna fiai, Meúnim fiai, Nefúsziim fiai; **51** Bakbú fiai, Chakúfa fiai, Charchúr fiai; **52** Baczlút fiai, Mechídá fiai, Charsa fiai; **53** Barkóz fiai, Szíszera fiai, Témach fiai; **54** Neczách fiai, Chatífa fiai. **55** Salamon szolgáinak fiai, Szótaj fiai, Haszsóférét fiai, Perúda fiai; **56** Jáala fiai, Darkón fiai, Giddel fiai; **57** Sefatja fiai, Chattíl fiai, Pókéret-Haczcebzajm fiai, Ami fiai – **58** minden a szentélyszolgák és Salamon szolgáinak fiai, háromszázkilenczvenkettő. **59** És ezek azok, a kik fölmentek Tél-Mélahból, Tél-Charsaból, Kerúbból, Addánból, Immérból és nem tudták megjelenteni atyai házukat és családjukat, vajon Izráelból valók-e: **60** Delája fiai, Tóbija fiai, Nekóda fiai, hatszázötvenkettő. **61** S a papok fiai közül: Chobajja fiai, Hakkócz fiai, Barzillaj fiai, a ki elvett a gileádi Barzillaj leányaiból feleséget s az ő nevőkről elneveztetett. **62** Ezek keresték származási irataikat, de nem találták s visszavették a papságtól. **63** És azt mondta nekik a tirsáta, hogy ne egyenek a szentek szentjéből, mígnem támadna pap az úrim es tummin számára. **64** Az egész gyülekezetet egyetemben: negyvenkétezerháromszázhatvan. **65** Szolgáikon és szolgálóiikon kívül; ezek hétezerháromszázharminchét; voltak énekesek és énekesnők: kétszáz. **66** Lovaik: hétszázharminczhat; öszvérek: kétszázházenkettő, **67** tevéik: négyszázharminczöt; szamarák: hatezerhétszázhuzs. **68** És az atyai házak fejei közül; midőn jöttek az Örökkelvő házába, a mely Jeruzsálemben van, voltak a kik fölajánlották az Isten háza részére, hogy azt felállítsák helyére. **69** Erejök szerint adakoztak a munka kincstárába: aranyat, hatvanegyezer darkemánt, s ezüstöt ötezer mánét, s papi köntösöt százat. **70** S letelepedtek a papok s a leviták s a nép közül valók s az énekesek s a kapuőrök s a szentélyszolgák a városaikban, s egész Izráel a városaikban.

3 S elérkezett a hetedik hónap, Izráel fiai pedig a városokban voltak, ekkor gyülekezett a nép mint egy ember Jeruzsálemben. **2** S fölkelt Jézus, Jóczádák fia s testvérei, a papok és Zerubbábel, Sealtiél fia s testvérei, s fölélpítették Izráel Istenének oltárat, hogy hozzanak rajta égőáldozatokat, a mint irva van Mózesnek, Isten emberének tanában. **3** S fölállították az oltárt a talpazatain,

mert félelem volt rajtuk az ország népeitől; és hoztak rajta égőáldozatokat az Örökkévalónak, a reggelre s estére való égőáldozatokat. 4 S megtartották a sátrak ünnepét, a mint irsta van s az egyes napok égőáldozatát számszerint a minden napra valónak törvényéhez képest; 5 s azután az állandó égő áldozatot s az ujholdakét s mind az Örökkévalónak szentelt ünnepjeit, s mindenkiét, a ki fölájlálist hoz az Örökkévalónak. 6 A hetedik hónap első napjától fogva kezdték hozni égő áldozatokat az Örökkévalónak, de az Örökkévaló templomának nem volt alapja megvetve. 7 S adtak pénzt a kővágóknak s az ácsoknak, és ételt meg italt s olajat a Czidónbelieknek s a Czórbelieknek, hogy hozzanak czédrusfákat Játó tengerébe Kóresnek Perzsia királynak nekik adott engedelme szerint. 8 És a második évben, hogy jöttek az Isten házához Jeruzsálembe, a második hónapban, hozzákezdtek Zerubbábel, Sealtıél fia, és Jésúa, Jóczádák fia, s többi testvéreik a papok és a levíták s mindenek, a kik a fogásból jöttek Jeruzsálembe, s felállították a levítákat husz éves koruktól kezdve s fölfelé, hogy felügyeljenek az Örökkévaló házának munkájánál. 9 És ott állt Jésúa, fiai és testvérei, Kadmiél és fiai, Jehúda fiai egyaránt, hogy felügyeljenek azok fölött, kik Isten házában munkát végeztek, Chénádád fiai, fiai és testvérek a levíták. 10 És alapját vetették az építők az Örökkévaló templomának; ekkor fölállították a papokat felültözötten, trombitákkal s a levítákat, az Ászáf fiait, czimbalmokkal, hogy dicsérjék az Örökkévalót Dávidnak, Izráel királynak rendje szerint. 11 És megszólaltak dicsérő énekekkel s azzal, hogy hálát adtak az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme Izráel fölött; az egész nép pedig riadt nagy riadással, midőn dicsréretet énekelt az Örökkévalónak azért, hogy alapja vettetett az Örökkévaló házának. 12 És sokan a papok és a levíták és az atyai házak fejei, a nének közül, a kik látták volt az első házat, midőn alapja vettetett ennek a háznak szemeik előtt, sirtak fennhangon; de sokan riadással, örömmel emelték fel hangjukat. 13 És a nép meg nem ismerte az öröm riadásának hangját a nép sirásának hangja miatt; mert a nép nagy riadással riadt, s a hang elhallatszott messzire.

4 És meghallották Jehúda és Benjámin ellenségei, hogy a számkivetettség fiai templomot építenek az Örökkévalónak, Izráel Istenének; 2 ekkor odaléptek Zerubbábelhez és az atyai házak fejeihez és mondta nekik: Hadd építsünk veletek, mert úgy mint ti, keressük mi is a ti Isteneteket, és neki áldozunk Ézsar-Chaddónnak, Assúr királynak napjai óta, aki minket ide fölhozott. 3 És mondta nekik Zerubbábel meg Jésúa és Izráel atyai házának többi fejei: Nincs közöttök hozzánk, hogy építsetek házat Istenünknek, hanem csakis mi építünk az Örökkévalónak, Izráel Istenének, amint megparancsolta nekünk a király, Kóres, Perzsia királya. 4 És az ország népe ellankasztotta Jehúda népe kezeit s elrémítette őket az építéstől. 5 Béreltek is ellenük tanácsosokat, hogy meghiusitsák az ő tanácsukat, Kóresnek, Perzsia királynak minden napjaiban egészen Darjáves, Perzsia királynak uralmáig. 6 És Achasvérós királysága alatt, királysága kezdetén vádat írtak Jehúda és Jeruzsálem lakói ellen. 7 És Artachasaszta napjaiban írt Biszlám, Mitredát, Tábeél s a többi társai Artachasaszthoz, Perzsia királyához; és a levélnék irata

arámul volt írva és arámul fordítva. 8 Rechúm, a főtanácsos és Simsáj az iró, írtak egy levelet Jeruzsálem ellen Artachasasz királyhoz, következőképen: 9 Ekkor Rechúm, a főtanácsos és Simsáj, az iró és többi társaik, a díniak, az afarszátaik, tarpelaiak, afarszaiak, arkaik, bábeliek, súsániak, dehaiak, élámiak, 10 és a többi népek, akiket számkivetett Osznappár, a nagy és dicső, és letelepítette őket Sómrón városában és a Folyamontúlnak többi vidékén, és így tovább. 11 Ez a levél másolata, amelyet küldtek hozzá, Artachasasz királyhoz: Szolgáid, a Folyamontúlhak emberei – s így tovább. 12 Tuttára legyen a királynak, hogy a zsidók, akik fölvonultak tőled, mihozzánk jöttek Jeruzsálembe, a lázadó és gonosz várost fölépitik, befeyezik a falakat és az alapokat helyreállítják. 13 Már most tuttára legyen a királynak, hogy ha ez a város fölépül és a falak befeléjeztetnek, akkor adót, vámot és utipénzt nem fognak adni és végül a királyokat megkárosítja. 14 Már most minthogy mi a palotának sóját eszszük és a királynak kárát néznünk nem illik, ezért küldünk és tudtul adjuk a királynak: 15 hogy kutassanak őseid emlékeinek könyvében, és találni fogod az emlékek könyvében s megtudod, hogy ez a város lázadó város s a királyoknak meg tartományoknak károsítója s fölkélest mivelnek benne az őskor napjaitól fogva; ezért pusztítattat el a város. 16 Tudtul adjuk a királynak, hogy ha ez a város fölépül s a falak befeléjeztetnek, ennél fogva részed a Folyamontúlban neked nem lesz. 17 Rendeletet küldött a király Rechúmhoz, a főtanácsoshoz és Simsájhoz, az iróhoz, s a többi társakhoz, aikik laktak Sómrónban és a Folyamontúlnak többi vidékén: 18 Béke és így tovább. A levél, melyet hozzánk küldtettek, világosan fölölvastatott előttem. 19 Tólem pedig parancs adatott és kutatták s találták, hogy ez a város az őskor napjaitól fogva királyok fölé emelkedett és lázadás és fölkéles miveltegett benne. 20 És hatalmas királyok voltak Jeruzsálem fölött és aikik urak voltak az egész Folyamontúlon és adó, vám és utipénz adatott nekik. 21 Már most adjatok parancsot, hogy gátolják meg azokat a férfiakat s ez a város fől ne építtessék, mignem tólem parancs adatik. 22 És óvatosak legyetek, nehogy hanyagságot kövessetek el az iránt, miért növekedjék a baj a királyok megkárosítására? 23 Ekkor mihelyt Artachasasz király levelének másolata felolvastatott Rechúm és Simsáj, az iró és társai előtt, sietve mentek Jeruzsálembe a zsidókhoz és meggyűlték őket karhatalommal és erővel. 24 Ekkor megszünt a Jeruzsálemben levő Isten házának munkája, és szünetelt Darjáves Perzsia királya uralmának második éveig.

5 És prófétált Chaggáj próféta és Zekharja Iddó fia, a próféták a zsidók számára, kik Jehúdában és Jeruzsálemben voltak, Izráel Istenének nevében, mely fölöttük volt. 2 Ekkor fölkeltek Zerubbábel, Sealtıél fia és Jésúa, Jóczádák fia és kezdték felépíteni Isten házát, amely Jeruzsálemben van s velük Istennek prófétái, támogatva őket. 3 Abban az időben jött hozzájuk Tatnáj a Folyamontúlnak helytartója és Setár-Bózenaj meg társai és így szóltak hozzájuk: Ki addt nektek parancsot, hogy ezt a házat építsétek és ezt a falazatot befeléjezzétek? 4 Ekkor következőképen szóltunk hozzájuk: Melyek azon férfiak nevei, akik ezt az épületet építik? 5 De Istenük szeme volt a zsidók

vénein, s nem gátolták meg őket, míg a jelentés Dárjáveshez nem megy; s ekkor majd válaszul levelet küldenek ezíránt. 6 Másolata a levélnek, melyet küldött Tatnáj, a Folyamontúlnak helytartója és Setár-Bózenaj és társai az afarszekaiak, a Folyamontúliak Darjáves királyhoz. 7 Jelentést küldtek hozzá s ekkép volt irva benne: Darjáves királynak minden béke! 8 Tuttára legyen a királynak, hogy elmentünk Jehúda tartományba a nagy Isten házába és az építettük súlyos kőből és fa helyezték a falakra; s ez a munka buzgón végezték és sikerül kezükben. 9 Ekkor megkérdeztük azokat a véneket, következőképen szóltunk hozzájuk: Ki adott nektek parancsot, hogy ezt a házat építsetek és ezt a falazatot befejezzétek? 10 És neveket is kérdeztük tőlük, hogy tudassuk veled, hogy főlirjuk az élükön álló férfiak nevét. 11 És következőképen adtak nekünk választ, mondván: Mi szolgái vagyunk az ég és föld Istenének és építjük a házat, amely építve volt ennek előtte sok éven át, és Izraélnek egy nagy királya építette és befejezte. 12 Hanem minthogy őseink megharagították az égnek Istenét, átadta őket Nebükadnecczárnak, Bábel királyának, a kaldeusnak kezébe és ezt a házat lerombolta, a népet pedig számkitette Bábelbe. 13 Azonban Kóresnek, Bábel királyának első évében, Kóres király parancsot adott, hogy Istennek ezt a házát felépítsek. 14 S az Isten házának arany- és ezüstedényeit is, amelyeket Nebükadnecczár a Jeruzsálemben levő templomból kivitt s elvitte azokat Bábel templomába, azokat kivette Kóres király Bábel templomából s átadtak annak, kinek Sésbacczár a neve, akit helytartová tett; 15 s mondta neki: ezeket az edényeket vedd, menj s vigyed le őket a Jeruzsálemben levő templomba és Isten háza építessék fel a helyén. 16 Ekkor ez a Sesbacczár jött, megvetette a Jeruzsálemben levő Isten házának alapjait s akkortól kezdve mostanig építették, de be nem fejeződött. 17 Most tehát, ha a király előtt járonak tetszik, kutassák a király kincsesházában, mely ott van Bábelben, vajon való-e, hogy Kóres királytól parancs adatott, hogy főlépíték a Jeruzsálemben levő ezt az Isten házát és a király akaratát ezíránt küldje hozzáink.

6 Ekkor Darjáves király parancsot adott, és kutatták a kincsesházban, a hvá leteszik az írásokat ott Bábelben; 2 és találtatott Achmetában, a Média tartományban levő fővárosban egy tekercs, s így volt benne iva: Emlékezetül. 3 Kóres királynak első évében, Kóres király parancsolatot adott, Isten háza Jeruzsálemben – a ház főlépítessék, mint oly hely, ahol áldozatokat áldoznak és alapfalai szilárdak, magassága hatvan könyök, szélessége hatvan könyök; 4 súlyos kőből való réteg három és fából való réteg egy, és a költség a király házból adassék. 5 S Isten házának arany és ezüst edényeit is, a melyeket Nebükadnecczár kivitt a Jeruzsálemben levő templomból s elvitte Bábelbe, adják vissza s jusson a Jeruzsálemben levő templomban a helyére s tudd le az Isten házába. 6 Már most Tatnaj, a Folyamontúlnak helytartója, Setár-Bóznaj s társaik, a Folyamontúlban levő afarszekaiak, távol legyetek onnan. 7 Hagyjátok ez Isten házának munkáját; a zsidók helytartója és a zsidók véneik építések föl ez Istenházát a helyén. 8 Tőlem pedig adatik rendelet arról, hogy mit tegyek

a zsidók véneivel ez Istenházának főlépítésére. És pedig a király javadalmaiból, a Folyamontulnak adójából buzgón adassék meg a költség eme férfiaknak, hogy meg ne gátolják; 9 és a mik szükségesek és pedig fiatal tulkok, kosok, juhok égőáldozatokra az ég Istenének, búza, só, bor és olaj a papok szava szerint, a kik Jeruzsálemben vannak, adassék meg nekik napról-napról hanyagság nélkül; 10 hogy bemutassanak illatos áldozatokat az ég Istenének a imádkozzanak a király és gyermekei életéért. 11 És tőlem rendelet adatik ki, hogy minden embernek, a ki megmásítja ezt a parancsolatot, házból szakittassék ki a gerenda s az fölállítattává veressék rá, háza pedig szemétdombbá tétessek e miatt. 12 És az Isten, aki nevét lakoztatta ottan, döntsön le minden király s népet, aki kinyújtja kezét, hogy megváltoztassa, hogy megrontsa ez Isten házát, a mely Jeruzsálemben van. Én Darjáves adtam a rendeletet, buzgón végeztessék. 13 Ekkor Tatnáj, a Folyamontúlnak helytartója, Setár-Bóznaj és társaik, ahhoz képest, a mit küldött volt Darjáves király, a szerint buzgón cselekedtek. 14 A zsidók vénei pedig építettek és sikerük volt, Chaggaj próféta és Zekharja Iddó fiának prófétálása folytán, és építettek és befejezték Izraél Istenének rendeletéből és Kóres, Darjaves és Artachsaszt Perzsia királyának rendeletéből. 15 És bevégzettet e ház Adár hónap harmadik napjáig, és pedig Darjáves király uralmának hatodik évében. 16 És megtartották Izraél fiai, a papok s a levíták és a számkitetés többi fiai ez Isten házának főlavitására örömmel. 17 És bemutatták ez Isten házának főlavitására száz tulka, kétszáz kost, négyszáz juhot és kecskebakokat, hogy engesztelést szerezzenek egész Izraél számára, tizenkettőt, Izrael törzséinek száma szerint. 18 És fölállították a papokat osztályai szerint és a levítákat rendjeik szerint Isten szolgálatára Jeruzsálemben, Mózes könyvének irása szerint. 19 És tartották a számkitetés fiai a pészachot, az első hónap tízenegyedikén. 20 Mert megtisztálkodtak a papok s levíták, minden nyári egyként tiszták voltak, és levágíták a pészachot mind a számkitetés fiai számára s testvéreik, a papok számára és maguk számára. 21 És ették azt Izraél fiai, a kik visszatértek a számkitetésből és mindenki, aki hozzájuk elkölöndött az ország népei tisztaatlanságától, hogy fölkeressék az Örökkévalót, Izraél Istenét. 22 És megtartották a kovásztalan kenyerek ünnepét hétfüig örömmel, mert megörvendeztette őket az Örökkévalós feléjük fordította Assúr királyának szívét, erősítén kezeiket az Isten, Izraél Istene házának munkájában.

7 E dolgok után pedig, Artachsaszt, Perzsia királya uralma alatt, Ezra, Szerája fia, Azarja fia, Chilkija fia, 2 Sallúm fia, Czádok fia, Achitób fia, 3 Amarja fia, Azarja fia, Merájót fia, 4 Zerachja fia, Uzzí fia, Bukkí fia, 5 Abísúá fia, Pínechász fia, Eleázár fia, Áron főpap fia – 6 ő, Ezra fővonult Bábelből, s ő irástudó volt, jártas Mózes tanában, a melyet adott az Örökkévaló Izraél Istene, s megadta neki a király, a mint rajta volt az Örökkévaló az ő Istene keze, minden kivánságát. 7 És felvonultak Izraél fiai közül a papok és a levíták, az énekesek s a kapuőrök és a szentélyszolgák közül Jeruzsálemben Artachsaszt király hetedik évében. 8 És elérkezett Jeruzsálemben az ötödik hónapban, ugyancsak a király hetedik évében. 9 Mert az első hónap elsején volt a Bábelből való fölvonulás megkezdése, és

az ötödik hónap elsején érkezett Jeruzsálemba, a mint rajta volt Istenének jóságos keze. **10** Mert Ezra arra irányította szívét, hogy kutassa és megtegye az Örökkévaló tanát, hogy tanítson Izraélben törvényt és jogot. **11** És ez az irat másolata, melyet Artachsaszt király adott Ezrának, a papnak, az irástudónak, a ki irástudó az Örökkévaló parancsolatai és Izrael számára adott törvényei szavaiban. **12** Artachsaszt, a királyok királya Ezrának, a papnak, a ki irástudója az ég Istene törvényének, teljesen és így tovább. **13** Tőlem adatik a rendelet, hogy mindenki, a ki felajánlkozik királyságomban Izrael népe és papjai és a leviták közül, hogy Jeruzsálemben menjen, veled menjen, **14** mivelhogy a király és a hét tanácsosa részéről kiküldve vagy vizsgálatot tartani Jehúda és Jeruzsálem fölött Istened törvénye szerint, a mely kezdenben van, **15** s hogy vigyél ezüstöt és aranyat, a mit a király s tanácsosai főlajánlottak Izraeli Istenének, a kinek Jeruzsálemben van hajléka, **16** s minden ezüstöt s aranyat, a mit találsz Bábel egész tartományában, a felajánlással együtt, a mit a nép s a papok főlajánlanak Istenük házában, mely Jeruzsálemben van. **17** Ennél fogva buzgón vásárolj ez ezüstön tulkokat, kosokat és juhokat meg a liszt- és öntő áldozataikat, s mutasd be azokat az oltáron, mely Istantek házában van Jeruzsálemben. **18** A mit pedig neked s testvéreidnek jónak tetszik tenni a többi ezüsttel s aranynyal, Istantek akarata szerint tegyétek. **19** Az edényeket pedig, melyek neked adatnak Istened háza szolgálata számára, szolgáltasd át Jeruzsálem Istened előtt. **20** És Istened házában többi szükségletét, a mit alkalmad lesz adni, adjad a király kincsesházából. **21** S én tőlem, Artachsaszt királytól, adatik a rendelet mind a Folyamontúl kincstárosainak, hogy minden, a mit tőletek kér Ezra a pap, az ég Istene törvényének irástudójá, buzgón végeztessék: **22** száz kikkár ezüstig, száz kór buzág, éa száz bat borig, és száz bat olajig, só pedig előírás nélkül. **23** Mindaz, a mi az ég Istenének rendeleteiből való, végeztessék pontosan az ég Istenének háza számára, mert minek legyen harag a királynak és fiainak uralma fölött. **24** Véletek pedig tudatjuk, hogy mind a papokra és levitákra, az énekesekre, kapuőrökre, szentélyszolgáakra s ez Istenháza szolgálattevőire adót, vámot és utipénzt kivetni senkinek nem szabad. **25** Te pedig, Ezra, a te Istened bölcsésége szerint, a mely kezdenben van, rendelj birákat s jogtudókat, hogy jogot mondjanak az egész népknek, a mely a Folyamon túl van, mindazoknak, a kik a te Istened törvényeit ismerik; a ki pedig nem ismeri, azzal ismertessétek meg. **26** S mindaz, a ki nem teszi meg Istenednek törvényét s a királynak törvényét, buzgón végeztessék rajta az ítélet: akár halálra, akár kiközösítésre, akár vagyonbeli büntetésre és börtönre. **27** Áldva legyen az Örökkévaló, őseink Istene, a ki ilyet adott a király szívébe, hogy megdicsőítse az Örökkévaló házát Jeruzsálemben; **28** felém pedig fordított kegyet a király és tanácsosai előtt s mind a király vitéz nagyai előtt. És én megerősödtem, a mint rajtam volt az Örökkévalónak, Istenemnek keze s összegyüjtöttetem Izraélből főembereket, bogy velem fölvonuljanak.

8 És ezek atyai házaik fejei és származási rendjük; akik velem Bábelből fölvonultak Artachsaszt király uralma alatt. **2**

Pínechász fiai közül: Gérzsom; Itámár fiai közül: Dániel; Dévid fiai közül Chattús. **3** Sekhanja fiai közül, Pareós fiai közül: Zekharja és vele együtt származás szerint, férfiak százötvenen. **4** Páchat-Móbai fiai közül: Eljehoénáj, Zerachja fia s vele kétszázan, a férfiak. **5** Sekhanja fiai közül: Jachaziél fia s vele háromszázan, a férfiak. **6** És Ádin fiai közül: Ébed, Jónátán fia, s vele ötvenen, a férfiak. **7** És Elám fiai közül: Jesája, Atalja fia, s vele hetvenen, a férfiak. **8** És Sefatja fiai közül: Zebadja, Míkháél fia, s vele nyolcvanan, a férfiak. **9** Jóbai fiai közül: Óbadja, Jechiél fia, s vele kétszáztizenyolcza, a férfiak. **10** És Selomít fiai közül: Jószifja fia, s vele százhatvanan, a férfiak. **11** És Bébáj fiai közül: Zekharja, Bébáj fia, s vele huszonnyolcza, a férfiak. **12** És Azgád fiai közül: Jóchánán, Hákkátán fia, s vele százötzen, a férfiak. **13** És Adónikám fiai közül az utolsók s ezek neveik: Elípélet, Jeié és Semája s velük hatvanan, a férfiak. **14** És Bigvái fiai közül: Útaj és Zakkúr, s velük hetvenen, a férfiak. **15** És összegyüjtöttetem őket a folyóhoz, a mely Ahavába megys s ott taboroztunk három napig s én szemügyre vettet a népet és a papokat, de Lévi fiai közül valót nem találtam ott. **16** Ekkor kiküldtem Elíézert, Aríélt, Semáját, Elnátánt, Járibot, Elnátánt, Nátánt, Zekharját és Mesullámot, mint főembereket s Jójáribot s Elnátánt, mint oktatókat; **17** s kirendeltem őket Iddóhoz, a főemberhez Kászifja helységen és szavakat adtam szájkba, hogy beszéljenek Iddóhoz és testvérehez, a szentélyszolgákhoz Kászifja helységében, hogy hozzanak nekünk, szolgálattevőket Istenünk háza számára. **18** S hoztak nekünk, a mint rajtunk volt Istenünknek jóságos keze, egy értelmes embert Machlínak, Izrael fia Lévi fiának fiai közül, és Sérébját meg fiait és testvéreit, tizenyolcza; **19** és Chasabját a vele Jesáját, Merári fiai közül, testvéreit s fiaikat, húszat. **20** A szentélyszolgák közül pedig, a kiket Dévid és a nagyok ajándékoztak a leviták szolgálatára: szentélyszolgák kétszáhuszan, mindannyiok névvel jelöltettek. **21** És hirdettem ott böjtöt az Ahava folyó mellett, hogy sanyargassuk magunkat Istenünk előtt, kérve tőle egyenes utat magunk, gyermekinek és minden jóságunk részére. **22** Mert szégyelmet kérni a királytól hadi csapatot s lovasokat, hogy segítenének minket ellenségtől az uton, mert szóltunk a királynak, mondván: Istenünk keze mindenazon van jóra, a kik őt keresik, s hatalma meg harajga mindenazon ellen, kik őt elhagyják. **23** Bőjtötünk tehát s megkértük Istenünket ez iránt; s ő engedett kérésünknek. **24** Ekkor elkülönítettem a papok nagyai közül tizenkettőt; meg Sérébját, Chasabját, s velük testvéreik közül tízet. **25** És lemrétem nekik az ezüstöt és az aranyat meg az edényeket, az Istenünk házának való adományt, a melyet adományoztak a király és tanácsosai és nagyai meg minden ottlevő izraeliták. **26** És lemrétem kezükre ezüstöt hatszáztven kikkárt s ezüst edényeket száz kikkárnyit, aranyat száz kikkárt; **27** és arany serleget huszat, ezer adarkónnyit, és finom fénysesített rézből való edényt kettőt, becseseket, mint az arany. **28** És szóltam hozzájuk: Ti szentek vagytok az Örökkévalónak s az edények szentek, az ezüst meg az arany pedig felajánlás az Örökkévaló őseitek Istene részére. **29** Örködjtek és vigyázzatok, mígnem lemrétek a papok s leviták nagyai és Izrael atyai házainak nagyai előtt Jeruzsálemben, az Örökkévaló házának kamaráiban. **30** És

átvették a papok és a levíták súly szerint az ezüstöt s az aranyat s az edényeket, hogy elvigyék Jeruzsálembe, Istenünk házába.

31 És elindultunk Ahava folyótól az első hónap tizenkettődikén, hogy menjünk Jeruzsálembe; Istenünk keze pedig rajtunk volt s megmentett minket ellenségnek s az úton leselkedőnek kezéből. **32** És eljöttünk Jeruzsálembe s ott maradtunk három napig; **33** a negyedik napon pedig lemerettet az ezüst és az arany, meg az edények Istenünk házában Merémótnak, Urija fiának a papnak kezébe, s vele volt Eleázár, Pínechász fia, s velük voltak Józábád, Jésúa fia, s Nódaja Binnúj fia, a levíték; **34** számszerint, súly szerint minden, és felirattott az egész súly, abban az időben. **35** A kik megjöttek a fogsgából, a számkivetés fiai, bemutattak égoáldozatokat Izraél Istenének: tulkot tizenkettőt egész Izraélert, kost kilencvenhatot, juhot hetvenhetet, kecskebakot vétekáldozatra tizenkettőt, minden égő áldozatul az Örökkévalónak. **36** És átadták a királynak rendeleteit, a király satrapainak és a Folyamontúl helytartónak; és megajándékozták a népet és Isten házát.

9 És ezeknek befejezése után odaléptek hozzám a nagyok, mondván: El nem különödtőt a nép, az izraeliták, a papok s a levíták az országok népeitől, utálataik szerint, a kanaánitól, chittitől, perizzitől, jébuszitől, ammónitől, móabítől, az egyptomitől és émóritől; **2** mert elvettek a leányai közül maguknak és fiaiknak és összevegyült a szent magzat az országok népeivel; a nagyok és vezérek keze pedig ebben a hűtlenségen legelül volt. **3** S midőn hallottam e dolgot, megszaghattam ruhámat s köntösömet s kitéptem fejem és szakállam hajából s ütem eliszonyodva. **4** És hozzám gyülekezett mindenki, aki remeggett Izraél Istenének szavaira a számkivetés hűtlensége miatt; én pedig ütem eliszonyodva az esti lisztáldozatig. **5** S az esti lisztáldozatkor fölkeltem bőjtölésemről megszagaggattam ruhámmal s köntösömmel és lehajoltam térdimre és kiterjesztettem kezeimet az Örökkévalóhoz, Istenemhez. **6** És szóltam: Istenem! megszégyenültem s elpirultam, semhogy felemelhetném, oh Istenem, arcomat te hozzád, mert bűneink megsokasodtak fejünk fölé s bűnösségnk egészen az égig nőtt. **7** Őseink napjai óta nagy bűnösségen vagyunk mind e mai napig; és bűneink által adattunk mi, királyaink, papjaink az országok királyainak kezébe, a kardnak, a fogasnak, a prédálásnak és az arcz szégyenének, a mint van a mai napon. **8** És most alig egy pillanatig könyörület volt az Örökkévaló a mi Istenünk részéről, hogy meghagyott nekünk menedéket s adott nekünk szöget az ő szent helyén, hogy megvilágosítsa Istenünk a mi szemeinket és hogy adjon nekünk csekély föléledést a mi szolgáságunkban. **9** Mert szolgák vagyunk és szolgáságunkban el nem hagyott minket a mi Istenünk s felénk fordította a kegyet Perzsia királyai előtt, adván nekünk föléledést, hogy felemeljük Istenünknek házát s föltámaszszuk a romjait, s adván nekünk védőfalat Jehúdában és Jeruzsálemben. **10** És most mit mondunk, Istenünk, ennekutána, mert elhagytuk a te parancsolataidat, **11** a melyeket megparancsoltál a te szolgád, a próféták által, mondván: az ország, a melybe értek, hogy elfoglaljátok, fertőzet országa az országok népeinek fertőzete által, utálatosságaik által, a melyekkel eltöltötték szinültig, az ő tisztátlanságukban. **12** Most tehát leányaikat ne adjátok

fiaiknak s leányaikat ne vegyétek el fiaitoknak s ne keressétek békéjüket és javukat sohasem, azért hogy megerősödjeket s egyetek az ország javát a örökségül hagyjátok fiaitoknak örökre.

13 És minden után, a mi reánk jött gonosz cselekedeteinkért s nagy bűnösségnkért, habár te, oh Istenünk, kiméltet voltál, bűneinken alul, s adtál nekünk ilyen menedéket: **14** vajon újra megszegjük-e a parancsolataidat s összehásasodjunk-e emez utálatok népeivel? Nemde haragudni fogsz reánk végezzesításig, mig nem lesz maradék és menedék? **15** Oh Örökkévaló, Izraél Istene, igazságos vagy, mert mi megmaradtunk menedékül, mint ez van e mai napon; íme itt vagyunk előttd bűnösségnkben, mert meg nem lehet állani teelőtted e miatt.

10 És midőn Ezra imádkozott s vallomást tett, sírva s arcra borulva az Isten háza előtt, gyülekezett hozzá Izraélből igen nagy gyülekezet: férfiak, nők s gyermekek, mert sírt a nép sokat sírva. **2** Ekkor megszólalt, Sekhanja, Jechiél fia, Élám fiai közül s mondta Ezrának: Mi hűtenkedtünk Istenünk ellen, s idegen nőket vettünk magunknak az ország népeiből, de most van remény Izraél számára ez iránt. **3** S most kössünk szövetséget a mi Istenünkkel, hogy el fogjuk távolítani minden asszonyokat s a tőlük szülötteket, határozata szerint az Urnak s azoknak, a kik remegnek Istenünk parancsolatára; s a tan szerint té tessék. **4** Kelj fel, mert téged illet a dolog, mi pedig veled vagyunk, légy erős és tégy. **5** Erre fölkelt Ezra és megeskette a papoknak, a levítáknak s egész Izraélnek nagyjait, hogy e szerint fognak cselekedni; és megesküdtek. **6** És fölkelt Ezra az Istennek háza elől s elment Jehochánánnak, Eljásib fának kamarájába; elment oda, kenyeret nem evett s vizet nem ivott, mert gyászol vala a számkivetés hűtelensége miatt. **7** És hírt vittek szét; Jehúdában és Jeruzsálemben mind a számkivetés fiaihoz, hogy gyülekezzenek Jeruzsálemben: **8** és mindenki, aki el nem jön három nap alatt a nagyok és vének határozata szerint, átokká té tessék egész jószága, ő pedig elkülönítéssel a számkivetés gyülekezetéből. **9** És gyülekeztek mind a Jehúda s Benjámin emberei Jeruzsálemben három nap alatt, még pedig a kilenczedik hónapban, a hónap huszadikán; és leült az egész nép az Isten háza előtti téren, részketve a dolog miatt s az esőzésekkel. **10** És fölkelt Ezra a pap és szólt hozzájuk: Ti hűtenkedetek és vettetek magatoknak idegen nőket, hozzájéve Izraél bűnösségehez. **11** És most tegyetek vallomást az Örökkévalónak, őseitek Istenének s tegyétek meg az ő akaratját s különödjeket el az ország népeitől s az idegen nőktől. **12** És felelt az egész gyülekezet s mondták fennhangon: Úgy van, szavad szerint kell nekünk cselekednünk; **13** azonban a nép számos s az idő esőzésnek ideje s nincs erő künнn állani, a munka pedig nem egy napra s nem kettőre való, mert sokat várunk a dologban. **14** Álljanak csak elő a mi nagyaink az egész gyülekezet részére, s mindenki, aki városainkban van, a ki idegen nőt vett magának, jőjön el a meghatározott idő szerint s velük mindegyik városnak véne s birái, míg el nem hárítottuk magunkról Istenünk föllobbant haragját a dolog iránt. **15** Csak Jónátán, Aszál fia, s Jachzeja, Tikva fia, állottak ellene ennek, és Mesullám és Sabbetáj, a levita támogatták őket. **16** És cselekedtek ekképen a számkivetés fiai, és kiszemeltettek

Ezra a pap meg férfiak, az atyai házak fejei atyai házaik szerint a mindennyian nevükkel; és leültek a tizedik hónap első napján, hogy megvizsgálják a dolgot. 17 És végeztek minden a férfiakkal, a kik idegen nőket vettek maguknak az első hónap első napjáig. 18 És találtattak a papok fiai közül, a kik idegen nőket vettek maguknak: Jésúának, Jóczádák fiának s testvéreinek fiai közül: Máaszéja, Eliézer, Járib és Gedalja. 19 És adták kezüket, hogy eltávolítják nejeiket s bűnaldozatot hoznak, egy kost bűnükért. 20 És Immér fiai közül: Chanáni s Zebadja. 21 És Chárim fiai közül: Máaszzeja, Élija, Semája, Jechiél és Uzzija. 22 És Paschúr fiai közül: Eljóénaj, Máaszzeja, Jismaél, Netanél, Jóbábád és Eleásza. 23 És a leviták közül: Jóbábád. Simei, Kélája, azaz Kelita, Petachja, Jehúda és Eliézer. 24 És az énekesek közül: Eljásib. És a kapuőrök közül Sallúm, Télem és Úri. 25 És az izraéliták közül: Pareós fiai közül: Ramja, Jizzija, Malkija, Mijjámin, Eleázár, Malkija és Benája. 26 És Élám fiai közül: Mattanja, Zekharja, Jechiél, Abdi, Jerémót és Élija. 27 És Zattú fiai közül: Eljóénaj, Eljásib, Mattanja, Jerémót, Zábád és Aziza. 28 És Bébáj fiai közül: Jehochánán, Chananja, Zabbáj, Atláj. 29 És Báni fiai közül: Mesullám, Mallük, Adája, Jásúb, Seál és Rámót. 30 És Páchat-Móáb fiai közül: Adná, Kelál, Benája, Máaszéja, Mattanja, Beczálél s Binnuj és Menasse. 31 És Chárim fiai közül: Eliézer, Jissija, Malkija, Semája, Simeón; 32 Benjámin, Mallük, Semarja. 33 Chásúm fiai közül: Mattenáj, Mattátta, Zábád, Elifélet, Jerémáj, Menasse, Simei. 34 Báni fiai közül: Máadáj, Amrám és Úél; 35 Benája, Bédja, Kelúhú; 36 Vanja, Merémót, Eljásib; 37 Mattanja, Mattenáj és Jáaszái; 38 Báni, Binnuj, Simei; 39 és Selemja, Nátán s Adája; 40 Maknadbáj, Sásaj, Sáraj; 41 Azarél, Selemjáhú, Semarja; 42 Sallúm, Amarja, József. 43 Nebó fiai közül: Jeié, Mattitja, Zábád, Zebína, Jaddáj, Jójel, Benája. 44 Mindezek elvettek idegen nőket s voltak közülük, kiknek a nőktől gyermeket voltak.

Nehemiás

1 Nechemjának, Chakhalja fiának, szvai. Történt Kiszlév havában, a huszadik évben, én pedig Súsán fővárosban voltam. **2** Eljött Chanáni, egy a testvéreim közül, ó és férfiak Jehúdából; és megkérdeztem őket a zsidók felől, a menekültek felől, a kik megmaradtak a fogsgából, és Jeruzsálem felől. **3** És mondták nekem: A megmaradtak, a kik a fogsgából ott a tartományban megmaradtak, nagy bajban és gyalázatban vannak; Jeruzsálem fala pedig át van törve s kapui tűzben vannak elégetve. **4** És volt, midőn hallottam e szavakat, leültettem és sírtam s gyászoltam napokon át; böjtöltem és imádkoztam az Ég Istene előtt. **5** És mondta: Oh Örökkévaló, az égenek Istene, nagy és félelmetes Isten, aki megőrzi a szövetséget és szeretetet azoknak, kik őt szeretik s parancsolatait megőrzik. **6** Legyen, kérlek, a te füled figyelő, a szemeid nyitvák, hogy hallgass szolgád imádságára, a melylélén ma imádkozom teelőtted nappal és éjjel Izraél fiai, a te szolgádért és vallomást teszek Izraél fiai vételeiről, melyekkel vétettünk ellened, én is, meg atyám háza vétkeztünk. **7** Vétre vétettünk ellened s meg nem őriztük a parancsolatokat, a törvényeket s a rendeleteket, a melyeket parancsoltál szolgádnak, Mózesnek. **8** Emlékezzél, kérlek, az igéről, melyet parancsoltál szolgádnak, Mózesnek, mondva: ti hűtenkedni fogtok, én pedig szétszórlak titeket a népek között. **9** De majd visszatértek hozzám s megőrzíték parancsolataimat s megteszíték azokat; ha lesznek eltaszítottjaitok az Ég végén, onnan is összegyűjtöm őket s elviszem őket arra a helyre, melyet kiválasztottam, hogy ott lakoztassam a nevetem. **10** Hisz ők a te szolgád s a te néped, a kiket megváltottál nagy erőddel és erős kezettel. **11** Oh Uram, legyen, kérlek, a te füled figyelő a te szolgád imádságára és a te szolgád imádságára, a kik kívánják felnü a te nevedet; s adj, kérlek, szerencsét a te szolgádnak ma s add őt iringalomra eme férfiú előtt! Én ugyanis pohárnoka voltam a királynak.

2 És volt Niszán havában Artachsaszt király huszadik évében, bor volt előtte s én vittem a bort s átadtam a királynak; s én nem voltam visszatetsző előtte. **3** És mondtá nekem a király: miért arcod oly szomorú, holott nem vagy beteg? Ez nem egyéb, mint szívnek szomorúsága. S én igen nagyon féltem. **3** És mondta a királynak: A király örökké éljen! Miért ne legyen szomorú az arcom, mikor a város, őseim sírjainak helye romban van és kapui tűzben emésztettek föl? **4** Erre mondtá nekem a király: Mi felől van neked kérésed? Én imádkoztam az Ég Istenéhez. **5** És mondta a királynak: Ha a királynak jónak tetszik s ha szolgád jónak tetszik előttem – hogy küldj engem Jehúdába, atyáim sírjainak városába, hogy felépítsem. **6** És mondtá nekem a király – a felesége pedig mellette ült: Meddig lesz az utazásod és mikor térsz vissza? S jónak tetszett a király előtt s elküldött engem s én megjelöltettem neki az időt. **7** És mondta a királynak: Ha a király előtt jónak tetszik, adjanak nekem leveleket a Folyamontúlnak helytartójához, hogy átutazzassanak, míg el nem jutok Jehúdába; **8** és levelet Ászáfhöz, a király parkja őréhez, hogy adjon nekem fákat, hogy gerendázzák a házhoz tartozó várnak kapuit, s a város falá-

számára, és a ház számára, a melybe én magam megyek. És megadta nekem a király, Istenem keze szerint, mely jóslagos volt rajtam. **9** És eljöttettem a Folyamontúlnak helytartójához s átadtam nekik a király leveleit; s küldött velem a király hadi tiszteket és lovasokat. **10** S meghallotta a chóróni Szanballát és Tóbija, az ammóni szolga s rosszul esett nekik, nagyon rosszul, hogy jött egy ember Izraél fiainak javát keresni. **11** És elérkeztem Jeruzsálembe és ott voltam három napig. **12** És felkeltem éjjel és néhány ember én velem, de nem adtam tudtára senkinek, hogy mit ad Istenem az én szívembe, hogy megtegyem Jeruzsálemét; állat sem volt velem, csak azon állat, a melyen nyargaltam. **13** És én kimentem éjjel a Völgy kapuján s a sárkányforrás irányába és a szemét kapuja felé; és megszémléltettem Jeruzsálem falait, a melyek át voltak törve, kapui pedig tűzben voltak fölemészve. **14** És tova mentem a forrás kapujához s a király tavához s nem volt helye az állatnak, hogy alattam tova menjen. **15** Fölkentem tehát éjjel a Völgyben és megszémléltettem a falat, erre fordultam és bementem a Völgy kapuján és visszatértem. **16** A vezérek pedig nem tudták, hová mentem s mit cselekszem; a zsidóknak ugyanis, a papoknak, a nemeseknek és a vezéreknek és a többi munkavégzőknek mindaddig nem adtam tudtukra. **17** És szóltam hozzájuk: Ti látjátok a bajt, a melyben vagyunk, hogy Jeruzsálem romban van, kapui pedig tűzben el vannak elégetve; jöjjetek, hadd építsük föl Jeruzsálem falát, hogy ne legyünk továbbá gyalázatták. **18** És tudtul adtam nekik Istenemnek kezét, a mint az jóslagos rajtam, meg a királynak szavait is, melyeket mondott nekem. Erre mondták: Fölkeltünk és építünk. És megerősítették kezeiket a jára. **19** Midőn a chóróni Szanballát s Tóbija, az ammóni szolga és az arábi Gésém ezt hallották, csúfoltak bennünket és gúnyolódtaik rajtunk és mondták: Micsoda dolog ez, a mit ti műveltek; vajon a király ellen akartok-e föllázadni? **20** S én adtam nekik választ s mondta nekik: Az Ég Istene, ő ad nekünk szerencsét, mi pedig, az ő szolgái, fölkeliünk s építünk; de nekünk nincs osztályrészletek, sem jogotok, sem emléktek Jeruzsálemben.

3 És fölkelt Eljásib a fópap, meg testvérei a papok s építették a juhok kapuját, ők szentelték azt meg s felállították ajtót; egészen a száznak tornyáig – azt megszentelték – s egészen a Chanánél tornyáig. **2** Oldala mellett építettek Jerichó emberei; s oldala mellett építették Zakkúr, Imri fia. **3** A halak kapuját építették Szenáa fiai, ők gerendázták azt s fölállították ajtót, zárait és reteszeit. **4** Mellettük erősködött Merémót, Urija fia, Hakócz fia; s mellettük erősködött Mesullám, Berekhja fia, Meszabél fia; s mellettük erősködött Czádók, Báana fia. **5** S mellettük erősködtek a Tekóabeliek; de hatalmasaik nem vitték be nyakukat Uruk szolgálatába. **6** Az óváros kapuján erősködtek Jojádá, Pászéach fia, és Mesullám, Beszódja fia; ők gerendázták azt s fölállították ajtót, zárait és reteszeit. **7** S mellettük erősködött a gibeóni Melatja s a merónói Jádon; Gibeón s Miczpa emberei, a Folyamontúl helytartójának székhelye valók. **8** Mellette erősködött Uzziél, Charhaja fia, ötvösök; s mellette erősködött Chananja, a kenőcskeverők közül való, s megerősítették Jeruzsálemet a széles falig. **9** És mellettük

erősködött Refája, Chúr fia, Jeruzsálem kerülete felének főtisztje. **10** És mellettük erősködött Jedája Charúmfa fia, még pedig házával szemben; s mellette erősködött Chattús, Chasabneja fia. **11** Egy második szakaszon erősködött Malkija, Chárim fia s Chassúb, PáchatMóbá fia meg a kemencék tornyán. **12** És mellette erősködött Sallúm, Hallóchés fia, Jeruzsálem kerülete felének főtisztje; ō s leányai. **13** A Völgy kapuján erősködött Chánún, meg Zánóach lakói; ōk építették s fölállították ajtóját, zárait és reteszeit és ezer könyöknyit a falból, a szemét kapujáig. **14** S a szemét kapuján erősködött Malkija, Rékháb fia, Bét-Hakérem kerületének főtisztje; ō építi s fölállítja ajtóját, zárait és reteszeit. **15** A forrás kapuján pedig erősködött Sallún, Kol-Chóze fia, Miczpa kerületének főtisztje; ō építi, betetőzi s fölállítja zárait és reteszeit és a falat a király kertjéhez való vízvezeték tavánál, egészen a lépcsőig, a melyek leszállnak Dávid városából. **16** Utána erősködött Nechemja, Azbúk fia, Bét-Czúr kerülete felének főtisztje, egészen Dávid sírja tájáig s egészen az elkészített tóig s a vitézek házáig. **17** Utána erősködtek a levítők: Rechúm, Báni fia; mellette erősködött Chasabja, Keila kerülete felének főtisztje, kerületéért. **18** Utána erősködtek testvéreik: Bavváj, Chénádád fia, Keila kerülete felének főtisztje. **19** És erősködött mellette Ézer, Jézúa fia, Miczpa főtisztje, egy második szakaszon, a fegyvertár följárója tájától a szögletig. **20** Utána versenyezte erősködött Bárúkh Zakkáj fia, egy második szakaszon, a szöglettől Eljásib főpap házának bejáratáig. **21** Utána erősködött Merémót, Urija fia, Hakócz fia, egy második szakaszon, Eljásib házának bejáratától Eljásib házának végéig. **22** S utána erősködtek a papok, a Kerület emberei. **23** Utána erősködött Benjámin és Chassúb, házukkal szemben; utána erősködött Azarja, Máaszéja fia, Ananja fia, háza mellett. **24** Utána erősködött Binnúj, Chénádád fia, egy második szakaszon, Azarja házától egészen a szögletig s a sarokig. **25** Pálá1, Uzaj fia, a szöglet tájától és a felső tornyon, a mely kiszökik a király házából, mely az órség udvarához való; utána Pedája, Pareós fia. **26** A szentélyszolgák pedig laktak az Ófelen, egészen a víz kapuja tájáig, kelet felé és a kiszökellő toronyig. **27** Utána erősködtek a Tekóabeliek egy második szakaszon, a kiszökellő nagy torony tájától egészen az Ófel faláig. **28** A lovák kapuján fölül erősködtek a papok, kiki házával szemben. **29** Utána erősködött Czádók, Immér fia, házával szemben, s utána erősködött Semája, Sekhanja fia, a kelet kapujának őre. **30** Utána erősködött Chananja, Selemeja fia és Chánún, Czáláfnak hatodik fia, egy második szakaszon; utána erősködött Mesullám, Berekhja fia, kamarájával szemben. **31** Utána erősködött Malkija, az ötvösök közül való, a szentélyszolgák és a kalmárok házáig, szemben a felügyelet kapujával, egészen a sarok emeletéig. **32** A sarok emelete és a juhok kapuja között pedig erősködtek az ötvösök és a kalmárok.

4 És volt, midőn meghallotta Szanballát, hogy mi építjük a falat, bosszantotta ez ōt, nagyon haragudott és gúnyolódott a zsidókon. **2** És szolt testvérei és Sómórón hada előtt és mondta: Mit művelnek a nyomorult zsidók? Vajon hagyák-e őket, vajon áldozni fognak-e? vajon elvégezik-e e napon, vajon fölélesztik-e a köveket a porhalmazokból, holott azok elégetvék. **3** Az ammoni

Tóbija pedig mellette volt és mondta: Az is, a mit építenek – ha fölmegy rá egy róka, áttöri kőfalukat. **4** Halljad, Istenünk, hogy csúffá lettünk és hárítsd vissza gyalázásukat fejükre s tegyed őket prédává fogásnak országában; **5** s ne född el bűnüköt, és vétük színed elől ne törlöttessék el, mert bosszantást műveltek az építők előtt. **6** És mi építettük a falat és összekapcsolódott az egész fal a feléig; és volt szíve a népnek, hogy dolgozzék. **7** És volt, midőn hallotta Szanballát s Tóbija s az arabok s az ammóniák és az Asdódbeliek, hogy behegedt Jeruzsálem falainak sebe, hogy a résék kezdtek betömödni, ez nagyon bosszantotta őket. **8** És összesküdték mindenjában egyaránt, hogy eljönnek harcolni Jeruzsálem ellen s hogy zavarot okoznak neki. **9** És imádkoztunk a mi Istenünkhez és őrséget állítottunk fel ellenük nappal és éjjel ő miattuk. **10** És mondta Jehúda: Meggyengült a teherhordónak ereje, a por pedig sok s mi nem bírunk építeni a falon. **11** És mondta szorongatóink: Nem tudják és nem látták, míg közibük nem rontunk s megöljük őket, hogy megszüntessük a munkát. **12** És volt, midőn jöttek a zsidók, a kik mellettük laktak és mondták nekünk tízszer is, minden helyről: hogy vissza kell térenek hozzánk. **13** És fölállítottam a fal mögött való térnek alsó részei felől a kopár helyeken, fölállítottam a népet családok szerint kardjaikkal, lándzsáikkal és ijaikkal. **14** Megnéztem és fölkéltem és szóltam a nemeseknek és vezéreknek és a többi népnek: Ne feljetek tőlük; a nagy és félelmetes Úrra gondoljatok és harcoljatok testvéreitekért, fiaitok és leányaitokért, feleségeitek és házaitokért. **15** És volt, midőn meghallották ellenségeink, hogy tudomásunkra jutott és hogy Isten meghiúsította tanácsukat, visszatérítünk mindenjáunk a falhoz, kiki a munkájához. **16** És volt ama napolt fogva, legényeim fele dolgozott a munkán s felerészük tartotta a lándzsákat, a pajzsokat, az íjakat és a páncélokat; a nagyok pedig mögötte voltak Jehúda egész házának. **17** A kik a falon építettek s a kik a terhet magukra rakva vitték – egyik kezével dolgozott a munkán, a másik pedig tartotta a fegyvert. **18** És a kik építettek, kinek-kinek derekára volt kötve a kardja s így építettek, a harsona fúvója pedig mellettem volt. **19** És szóltam a nemesekhez és a vezérekhez s a többi néphez: A munka sok s terjedelmes; mi pedig szét vagyunk szóra a falon, távol egyik a másikától. **20** Arra a helyre, a honnan halljátok a harsona hangját, oda gyülekezzetek mi hozzánk; Istenünk harcolni fog érettünk. **21** Mi tehát dolgoztunk a munkán, míg a felerészük tartotta a lándzsákat, hajnal feljöttétől a csillagok feltűnéseiig. **22** Azt is mondta abban az időben a népnek: Kiki és legénye haljanak Jeruzsálemben, hogy legyenek nekünk éjjel őrségre s nappal munkára. **23** De sem én meg testvéreim és legényeim, sem az őrség emberei, kik mögötttem voltak, nem vetettük le ruháinkat; vízre kiki fegyverével ment.

5 És nagy volt a népnek s nejeiknek kiáltása zsidó testvéreik ellen. **2** Voltak ugyanis, kik mondta: A mi fiaink és leányaink sokan vannak és vennünk kell gabonát, hogy együnk és éljünk. **3** És voltak, a kik mondta: mezőinket, szőlőinket és házainkat el kell zálogosítanunk, hogy vegyük gabonát az éhségen. **4** És voltak, a kik mondta: Pénzt vettünk kölcsön a király adójához mezőinkre és szőlőinkre. **5** És most, a milyen testvéreink húsa,

olyan a mi húsunk, a milyenek az ő fiaik, olyanok a mi fiaink, s íme kényszerítenünk kell fiainkat a leányainkat szolgákká, és vannak leányaink közül, kik már kényszerítve vannak, nincsen mód a kezünkben, hisz mezőink és szőlőink másokéi. 6 Ez nagyon bosszantott engem, midőn hallottam kiáltásukat és eme beszédeket. 7 És tanácskozott szívem én ben nem, és pöröltem a nemesekkel és a vezérekkel és mondta nekik: Mint hitelezők bántok ti kiki testvéreivel! És rendeztem ellenük nagy gyülekezetet. 8 És mondta nekik: Mi megvettük zsidó testvéreinket, a kik eladva voltak a nemzeteknek, a mennyire tőlünk tellett; és ti még el is adnátek testvéreiteket, hogy minekünk eladassanak. Erre hallgattak s nem találtak választ. 9 És mondta: Nem jó a dolog, a mit ti cselekszetelek. Nemde a mi Istenünk félelmeiben kellene járnotok, a nemzeteknek, ellenségeinknek gyalázása miatt! 10 Én is, meg testvéreim és legényeim az ő hitelezőik vagyonuk pénzzel és gabonával, hadd engedjük csak el ezt az adósságot. 11 Adjátok csak vissza nekik e napon mezőket, szőlőket, olajfákat, házaikat és századat a pénznek és a gabonának, mustnak s olajnak, a mivel hitelezőik vagytok. 12 Erre mondta: Visszaadjuk s tőlük mit sem követelünk; úgy cselekszünk, mint te mondod. És elhívtam a papokat s megeskítem őket, hogy ekképp fognak cselekedni. 13 Ki is ráztam ölemet és mondta: Így rázzon ki Isten minden embert, a ki ezt a dolgot nem teljesíti, házából és szerzeményéből s így legyen kirázott és üres. Erre mondta az egész gyülekezetet: Ámen! És dicsérték az Örökkévalót, és cselekedett a nép ezenképpen. 14 Attól a naptól fogva is, a melyen kirendeltek engem, hogy helytartójuk legyek Jehúda országában, huszadik évétől harminckettedig éviéig Artachsaszt királynak, tizenkét éven át, én a testvéreimmel a helytartó kenyérét nem ettem. 15 Az előbbi helytartók pedig, a kik előttetem voltak, megherhelték a népet és vettek tőlük kenyér és bor fejében több mint negyven sékel ezüstöt, a legényeik is hatalmaskodtak a nép fölött; de én nem cselekedtem így, istenfelelőmből. 16 És e fal munkájában is erősködtem s mezőt nem vettünk, mind a legényeim pedig egybegyűlte voltak ott a munkánál. 17 A zsidók pedig, mind a vezérek, százötven ember, s azok, a kik hozzáink jöttek a körülöttünk levő nemzetek közül, asztalomnál voltak. 18 A mi pedig elkészítettem egy napra: egy ökör, hat válogatott juh, és szárnysok készítettem el nekem és tíz napon belül jó sok mindenféle borból; mindamellett a helytartó kenyérét nem követeltem, mert terhes volt a szolgálat ezen a népen. 19 Emlékezzél meg, Istenem, javamra mindarról, s mit ezért a népert cselekedtem.

6 És volt, midőn hallomására jutott Szanballátnak és Tóbijának és az arab Gésemnek s többi ellenségünknek, hogy felpéntettem a falat s nem maradt rés benne – habár addig az ideig ajtókat nem állítottam föl a kapukban – 2 küldött Szanballát és Gésem én hozzáim, mondván: Jer, hadd találkozunk együtt a falvak egyikében, Ónó volgyében. Ők ugyanis arra gondoltak, hogy nekem bajt szereznek. 3 És küldtem hozzájuk követeket, mondván: Nagy munkát végzek én s nem mehetek le; miért szünetelen a munka, a mikor én abbahagym és lemegyek hozzátek. 4 Ekkor küldtek hozzáim ekképpen négy ízben s

én ugyanekképpen válaszoltam nekik. 5 És küldte hozzáim Szanballát ekképpen ötödízben a legényét, nyílt levéllel a kezében. 6 Abban írva volt: A nemzetek között hírlik, Gasmú is mondja: te és a zsidók arra gondoltok, hogy fellázadjatok, azért építet te a falat; te pedig királyukká akarsz lenni eme beszédek szerint. 7 Prófétákat is állított fel, hogy hirdessenek rólaid Jeruzsálemben, mondván: király van Jehúdában! Már most hallomására fog jutni a királynak eme beszédek szerint; most tehát jer, hadd tanácskozzunk együtt. 8 És én küldtem hozzá, mondván: nem történt semmi eme beszédek szerint, a melyeket te mondasz; hanem szívedből koholod azokat. 9 Mert mindannyian megfélemlítettek bennünket, mondván: kezeik majd ellankadnak a munkától s nem fog elvégezni. Most tehát erősítsd kezeimet! 10 Én pedig bementem Semájának, Delája fiának, Mehétabél fiának házába ő ugyanis el volt zárva; és mondta: Találkozzunk az Isten házában, a templomon belül, és zárjuk be a templom ajtait; mert jönnek megölni téged, és pedig éjjel jönnek megölni téged. 11 De én mondta: Oly ember, mint én, megfusson és ki az, olyan mint én, aki bemenne a templomba és életben maradna? Nem meggyek be! 12 Én fölismertem, hogy íme nem Isten küldötte őt, mert e prófétai igét ellenem mondta, és Tóbija meg Szanballát bérlelték őt föl. 13 Azért volt ő bérelve, azért hogy féljek s így cselekedjem s vétkezzem; s ez szolgálha nekik rossz hírűl, hogy engem gyalázzanak. 14 Emlékezzél meg, Istenem, Tóbijáról és Szanballátról eme cselekedetei szerint és Nádja prófétánőről s a többi prófétákról, a kik engem megfélemlítettek. 15 És befejeződött a fal Elul huszonötödikén, ötvenkét nap múlva. 16 És volt, midőn ezt hallották mind az ellenségeink, megfélemlítettek mind a körülöttünk levő nemzetek és nagyon sülyedtek saját szemeikben; megtudták, hogy Istenünk részéről végeztetez ez a munka. 17 Ama napokban is Jehúda nemesei sűrűn küldtek Tóbijához menő leveleiket, a Tóbijától valók pedig jöttek hozzájuk. 18 Mert sokan voltak Jehúdában az ő esküdt emberei, mert ő veje volt Sekhanjának, Árach fiának; a fia Jehochánán pedig elvette Mesullámnak, Berekhja fiának leányát. 19 Az ő, jótetteit is mondogatták előttem s az én szavaimat megvitték neki; leveleket küldött Tóbija megfélemlítésére.

7 És volt, midőn fölépítettem a fal és fölállítottam az ajtókat és kirendeltettem a kapuőrök, az énekesek s a levíták, 2 parancsot adtam testvéremnek, Chanáninak és Chananjának, a vár nagyjának Jeruzsálem felől, mert ő igaz ember volt és istenfélő, jobban sokaknál. 3 És mondta nekik: Ne nyittassanak ki Jeruzsálem kapui, a míg a nap forrón nem sút, és a míg ők ott állnának, tegyék be az ajtókat és zárjátok el; és állítsátok föl Jéruszálem lakóinak őrségeit, kit-kit őrizetére és kit-kit házával szemben. 4 De a város széles határú és nagy volt, a nép pedig kevés volt benne és nem voltak a házak fölépítve. 5 Ekkor szívembe adta az Istenem és összegyűjtöttetem a nemeseket és vezéreket és a népet származásuk megállapítására; és meg is találtam a származás könyvét, azokat, a kik először fölmentek, s találtam írva benne: 6 Ezek a tartomány fiai, a kik fölmentek a számkivetettek fogságából, a kiket számkivetett Nebükadnecczár, Bából királya

és visszatértek Jeruzsálemben és Jehúdába, kiki az ő városába.

7 A kik jöttek Zerúbábellel, Jézúával, Nechemjával, Azarjával, Raamjával, Náchamánival, Mordekájjal, Bilsánnal, Miszpárettel, Bigvájjal, Nechúmmal, Báanával. Izrael népe férfiainak száma: **8** Pareós fiai: kétezerszázhétvenkettő. **9** Sefatja fiai: háromszáz-hetvenkettő. **10** Árach fiai: hatszázötvenkettő. **11** Páchat-Mób fiai, Jézúa és Jóbá fiaitól: kétezernyolcszázszázennyolc. **12** Élám fiai: ezerkétszáz-ötvennégynél. **13** Zattú fiai: nyolcszázánegyenöt. **14** Zakkáj fiai: hétszázhatvan. **15** Binnúj fiai: hatszázegyenennyolc. **16** Bébáj fiai: hatszázhuszonnyolc. **17** Azgád fiai: kétezerháromszázhuszonkettő. **18** Adónikám fiai: hatszázhatvanhét. **19** Bigvái fiai: kétezerhatvanhét. **20** Ádin fiai: hatszázötvenöt. **21** Áter fiai Chizkijától: kilencvennyolc. **22** Chásúm fiai: háromszázhuszonnyolc. **23** Béczáj fiai: háromszázhuszonnégynél. **24** Chári fiai: százszízenkettő. **25** Gibeón fiai: kilencvenöt. **26** Bét-Léchem és Netófa emberei: száznyolczvannyolc. **27** Anátót emberei: százhuszonnyolc. **28** Bét-Azmávet emberei: negyvenkettő. **29** Kirjat Jeárim, Kefira és Beérót emberei: hétszázegyenvhárom. **30** Ráma és Gébá emberei: hatszázhuszonegy. **31** Michmász emberei: százhuszonkettő. **32** Bét-Él és Áj emberei: százhuszonhárom. **33** A másik Nebó emberei: ötvenkettő. **34** A másik Élám fiai: ezerkétszázötvennégynél. **35** Chárim fiai: háromszázhuszász. **36** Jerichó fiai: háromszázegyenöt. **37** Lód, Chádíd és Ónó fiai: hétszázhuszonegy. **38** Szenáa fiai: háromezerkilencszázharminc. **39** A papok. Jedája fiai, Jézúa házából: kilencszáz-hetvenhárom. **40** Immér fiai: ezerötvenkettő. **41** Paschúr fiai: ezerkétszázegyenvhét. **42** Chárim fiai: ezertizenhét. **43** A levíták. Jézúa fiai, Kadmiéltől, Hódeva fiaitól: hetvennégynél. **44** Az énekesek. Ászáf fiai: százegyenennyolc. **45** A kapuőrök. Sallúm fiai, Atér fiai, Talmón fiai, Akkúb fiai, Chatíta fiai, Sóbáj fiai: százharmincnyolc. **46** A szentélyszolgák. Czícha fiai, Chaszúfa fiai, Tabbátó fiai; **47** Kérósz fiai, Szia fiai, Pádón fiai; **48** Lebána fiai, Chagábá fiai, Szalmái fiai; **49** Chánán fiai, Giddél fiai, Gáchar fiai; **50** Reája fiai, Reczín fiai, Nekóda fiai; **51** Gazzám fiai, Uzza fiai, Pászéach fiai; **52** Bészaj fiai, Meúnim fiai, Nefiseszim fiai; **53** Bakbúk fiai, Chákúfa fiai, Charchúr fiai; **54** Baczlít fiai, Mechídá fiai, Charsa fiai; **55** Barkósz fiai, Szízszerá fiai, Témach fiai; **56** Neczíach fiai, Chatíta fiai. **57** Salamon szolgáinak fiai. Szótaj fiai, Szóféret fiai, Perída fiai; **58** Jáala fiai, Darkón fiai, Giddél fiai; **59** Sefatja fiai, Chattíl fiai, Pókhéret-Haczébjám fiai, Ámón fiai. **60** Mind a szentélyszolgák és Salamon szolgáinak fiai: háromszáz-kilencvenkettő. **61** És ezek, a kik fölmentek Tél-Mélachból, Tél-Charsából, Kerúb-Addónból és Immérből, de nem tudták megjelenteni atyai házukat és családjukat, vajon Izraélből valók-e. **62** Delája fiai, Tóbija fiai, Nekóda fiai, hatszázegyenvenkettő; **63** És a papok közül: Chobája fiai, Hakócz fiai, Barzillaj fiai, a ki elvett a gileádi Barzillaj leányárból feleséget és az ő nevükrol elneveztetett. **64** Ezek keresték származási iratukat, de nem találtatott, és visszavettettek a papságtól. **65** És mondta nekik a tirsáta, hogy ne egyenek a szentek szentjéből, míg nem támadna pap az úrím és tummím számára. **66** Az egész gyülekezet egyetemben: negyvenkétezerháromszázhatvan. **67** Szolgáikon és szolgálóikon kívül; ezek: hétezerháromszázharminchét;

voltak énekesei és énekesnői: kétszáznegyenöt. **68** Lovaik: hétszázharminchat; ösvérek: kétszáznegyenöt; **69** tevék: négyszázharmincöt; szamarak: hatezerhétszázhúsz. **70** És néhányan az atyai házak fejei közül adakoztak a munkára. A tirsáta adott a kincstárnak: aranyat ezer darkemánt, tálakat: ötvenet, papi köntösököt: ötszázharmincat; **71** és az atyai házak fejei közül adtak a munka kincstárának aranyat: húszezer darkemánt, és ezüstöt: kétezerkétszáz mánét. **72** A mit pedig a többi nép adott, arany: húszezer darkemón, és ezüst: kétezer máné, papi köntösök: hatvanhét. **73** És letelepedtek a papok és levíták, meg a kapuőrök s az énekesek és a népből valók, és a szentélyszolgák és egész Izraél városaikban. És elérkezett a hetedik hónap, Izraél fiai pedig városaikban voltak

8 ...akkor egybegyűlt az egész nép, mint egy ember, a víz kapuja előtt levő tére és mondta Ezrának, az írástudónak, hogy hozza el Mózes tanának könyvét, a melyet az Örökkévaló megparancsolt Izraélnak. **2** És elhozta Ezra pap a tant a gyülekezet elő, melyben volt férfi és asszony, mindenki, ki értelmes volt, hogy ráhallgasson, a hetedik hónap első napján. **3** És felolvastott belőle a víz kapuja előtt levő téren virradattól a nap feléig a férfiak és az asszonyok és az értelmesek előtt és az egész nép füle figyelt a tan könyvére. **4** És ott állt Ezra, az írástudó, egy faemelvényen, melyet a dologra készítettek, s mellette állott Mattitia, Sémá, Anája, Úrija, Chilkija és Máaszéja a jobbján; baljáról pedig Pedája, Misáel, Malkija, Chásúm, Chasbaddána, Zekharja, Mesullám. **5** És fölnyitotta Ezra a könyvet az egész nép szeme láttára, mert az egész népen fölül volt; s a mint fölnyitotta, föllállott az egész nép. **6** És áldotta Ezra az Örökkévalót, a nagy Istenet; és felelt az egész nép: Ámen, Ámen, kezeik fölemelésével, és meghajoltak és leborultak az Örökkévaló előtt arccal a földre. **7** Jézúa pedig és Báni, Sérébjá, Jámín, Akkúb, Sabbetáj, Hódija, Máaszéja, Kelítá, Azarja, Józabád, Chánán, Pelája a levíták értelmeztek a népnek a tant, míg a nép álltában maradt. **8** És fölolvastak a könyvből, Istennek tanából világosan és értelmet adva, és így értelmeztek a felolvastottat. **9** És mondta Nechemja, az a tirsáta, meg Ezra pap, az írástudó, és a levíták, a kik a népnek értelmeztek, az egész népnek: Ez a nap szent az Örökkévalónak, a ti Istenteknek, ne gyászoljatok és ne sírjatok – mert sírt az egész nép, midőn hallották a tannak szavait. **10** És mondta nekik: Menjetek, egyetek kövér ételeket s igyatok édes italokat, s küldjetek ajándékot annak, akinek nincsen előkészítve; mert szent e nap az Urunknak és ne búsuljatok, az Örökkévalóban való örööm, a ti erősségeket. **11** És a levíták elhallgattatták az egész népet, mondva: Csendedesdjétek, mert e nap szent s ne búsuljatok. **12** És elment az egész nép, hogy egyenek és igyanak és hogy küldjenek ajándékot és hogy tartsanak nagy öröömöt, mert megértették a szavakat, melyeket tudtak velük. **13** A második napon pedig egybegyűlik az egész nép atyai házainak fejei, a papok s a levíták, Ezrához, az írástudóhoz, és pedig hogy ügyeljenek a tannak szavaira. **14** Találta ugyanis írva a tanban, hogy azt parancsolta az Örökkévaló Mózes által, hogy lakjanak Izraél fiai a sátrokban az ünnepen, a hetedik hónapban. **15** És azt, hogy hallassák és hírt vigyenek szét minden városaikban és Jeruzsálemben,

mondván: menjetek ki a hegysége és hozzatok olajfaleveleket és vadolajfaleveleket, és mirtus leveleket és pálmaleveleket meg sűrű lombú fának leveleit, hogy készítsetek sátrákat, a mint írva van. **16** És kiment a nép, és hozták és készítettek maguknak sátrákat, kiki a háza tetején és udvaraikban és az Isten házának udvaraiban és a víz kapuja terén és Efraim kapuja terén. **17** És készített az egész gyülekezet, azok, a kik visszatértek a fogásból, sátrákat, és laktak a sátrában. Mert nem tettek így Izrael fiai, Jésúa, Nún fia napjaitól fogva egészen ama napig; és volt igen nagy öröm. **18** És fölolvastak Isten tanának könyvéből napról-napra, az első naptól az utolsó napig és tartottak ünnepet hét napon át, a nyolcadik napon pedig ünneplő gyülekezést a törvény szerint.

9 És e hónap huszonnegyedik napján egybegyűltek Izrael fiai bőjt mellett és zsákokban és földdel fejükön. **2** És elkülönödték az Izrael magzatjából valók mind az idegenektől és felálltak és bevallották vétkeiket és őseik bűneit. **3** És megmaradtak álltukban, és felolvastak az Örökkelálonak, Istenüknek tana könyvből a napnak egy negyedén át, és egy negyeden át vallomást tettek és leborultak az Örökkelával, az ő Istenük előtt. **4** És álltak a levítáknak emelt helyén Jézus és Báni, Kadmiél, Sebanja, Bunní, Sérébja, Báni, Kenáni; és kiáltottak fennhangon az Örökkelához, az ő Istenükhez. **5** És mondták a levíták, Jézus és Kadmiél, Báni, Chasabneja, Sérébja, Hódija, Sebanja, Petachja: Keljetek fel, áldjátok az Örökkeláolt, a ti Istenteket, öröktől fogva örökkel! És áldják a te dicsőséges nevedet, a mely magasztos minden áldás és dicséret fölött! **6** Te vagy, oh Örökkelával, egyedül, te alkottad az egeket, az egek egeit és minden seregüket, a földet és minden, a mi rajta van, a tengereket és minden, a mi bennük van, és te életben tartod mindenjárat; s az egek serege leborul előtted. **7** Te vagy, oh Örökkelával, az Isten, aki kiválasztottad Ábrámot és kivezettek őt Úr-Kaszdimból és megtettek nevét Ábrahámnak; **8** és szívét hűségesnek találtad előttem, és megkötötted vele a szövetséget, hogy adjad a kánaáni, a chitti, az emóri, a perizzi, a jebúsi és a gírgási országát, hogy adjad az ő magzatjának; és fenntartottad szavaidat, mert te igazságos vagy. **9** És láttad őseink nyomorát Egyiptomban, és jájkiáltásukat hallottad a nádastengernél. **10** Akkor adtál jeleket és csodákat Fáraó ellen s mind a szolgái ellen és országának egész népe ellen, mert tudtad, hogy kevélkedtek rajtuk, és szerezte magadnak nevet, a mint van e mai napon. **11** És a tengert meghasítottad előtük és átvonultak a tenger középen szárazon; üldözöket pedig bedobtad a hullámokba, mint követ hatalmas vizekbe. **12** És felhőszlopban vezettek őket nappal s túzoszlopban éjjel megvilágítva nekik az utat, a melyen járjanak. **13** És a Színaj hegycsúcsa szállt le és beszéltél velük az égből, és adtál nekik egyenes rendeleteket és igaz tanokat és jó törvényeket és parancsolatokat. **14** És a te szent szombatodat tudattad velük és parancsolatokat, törvényeket és tant parancsoltál nekik szolgád Mózes által. **15** És kenyereset az égből adtál nekik éhségükre és vizet a sziklából hoztál elő nekik szomjasságukra, és mondta nekik, hogy menjenek be elfoglalni az országot, a melyről fölemelte kezdetet hogy nekik adod. **16** De ők és őseink kevélkedtek és megkeményítették nyakukat, és nem hallgattak

a te parancsolataidra; **17** és vonakodtak ráhallengatni és meg nem emlékeztek csodatetteidről, melyeket velük cselekedtél, hanem megkeményítették nyakukat és vezért választottak, hogy engedettenségekben visszatérjenek szolgáságukba, de te a bűnbocsánatnak Istene vagy, kegyelmes és irgalmas, hosszantúró és bőséges a szeretetben és el nem hagyta őket. **18** Sőt midőn öntött borjút készítettek maguknak és mondták: ez a te istened, ki fölhözött téged Egyptomból, és nagy káromlásokat követtek el, **19** akkor te nagy irgalmadban el nem hagyta őket a pusztában; a felhőszlop nem távozott tőlük nappal, hogy vezesse őket az úton, sem a túzoszlop éjjel, hogy megvilágítsa nekik az utat, melyen járjanak. **20** És jó szellemedet adtad, oktatva őket, a te mannádat nem vontad meg szájuktól és vizet adtál nekik szomjasságukra. **21** És negyven éven át eltartotta őket a pusztában, nem volt hiányuk; ruháik le nem koptak és lábaik meg nem dagadtak. **22** És adtál nekik királyságokat s népeket és elosztottad azokat határ szerint; és elfoglalták Szíchón országát – Chesbón királyának országát – és Ógnak, Básán királyának országát. **23** És fiaikat megsokasítottad, mint az égnek csillagait; és bevittet őket abba az országba, melyről mondtad őseiknek, hogy bemenjenek azt elfoglalni. **24** És eljöttek a fiak és elfoglalták az országot és te megaláztad előtük az ország lakóit, a kánaániakat és adtad őket kezükbe: királyaiat és az ország népeit, hogy tegyenek velük akaratiuk szerint. **25** És bevettek erősített városokat és kővér földet és elfoglaltak házakat, telve minden jóval, kivájt kutakat, szöllőket és olajfákat és gyümölcsfát, számosat; és ettek és jölláktak és meghíztak és gyönyörködtek a te nagy jóságodban. **26** De engedetlenkedtek és föllázadtak ellened és hátuk mögé dobták tanodat, prófétiádat pedig megjölték, a kik megitintették őket, hogy visszatérítsék hozzád; de ők nagy káromlásokat követtek el. **27** Ekkor szorongatóik kezébe adtad őket, a kik őket szorongatták; és szorultságuk idején kiáltanak hozzád, és te az égből meghallod és nagy irgalmadban adsz nekik segítséget, hogy megsegítsék szorongatóik kezéből. **28** És a mint nyugtuk lett, újra rosszat tesznek előttem, és te áténgedtél őket elleniségeik kezébe, hogy uralkodjanak rajtuk, és újra kiáltanak téged; és te az égből meghallod s megmented őket irgalmadban sok ízben. **29** És megitintettek őket, hogy visszatérítsd tanodhoz, de ők kevélkedtek s nem hallgattak parancsolatadra és rendeleteid ellen vétkeztek, melyeket megtesz az ember és él általuk, és makacs vállat mutattak és nyakukat megkeményítették és nem hallgattak rád. **30** És elmúlni engedtél rajtuk sok esztendőt és megitintettek őket szellemeddel prófétiáid által, de nem figyeltek, és adtad őket az országok népeinek kezébe. **31** De nagy irgalmadban nem tettél velük végpuszítást és el nem hagyta őket, mert kegyelmes és irgalmas Isten vagy. **32** Most tehát, oh Istenünk, a nagy, hatalmas és fejlelmetes Isten, aki megörzi a szövetséget és a szeretetet, ne legyen csekély előttem mind az a fáradalom, a mely ért minket, királyainkat, nagyjainkat, papjainkat, prófétáinkat és atyáinkat, és egész népedet Assúr királyainak napjaitól fogva egészen a mai napig. **33** De te igazságos vagy minden a mellett, a mi reánk jött, mert igazat cselekedtél, mi pedig goroszok voltunk. **34** És a mi királyaink, nagyjaink, papjaink és atyáink

nem tették meg tanodat s nem figyeltek parancsolataira és bizonyságaidra, melyekkel megintetted őket. 35 Hisz ők az Ő királyságukban és a bőséges javad mellett, a melyet adtál nekik s abban a tágas és kívér országban, a melyet előjük adtál, nem szolgáltak téged s nem térték meg rossz cselekedeteitől. 36 Íme mi ma szolgák vagyunk, az ország pedig, melyet őseinknek adtál, hogy egyék gyümölcsét s javát, íme mi szolgák vagyunk rajta; 37 és termését szaporítja a királyok számára, a kiket fölénk tettél vétkeink miatt; s a testeink fölött uralkodnak és barmunk fölött tetszésük szerint és nagy szorultságban vagyunk mi 38 S mindezért szilárd szövetséget kötünk és azt megírjuk; a lepecsételt iraton legyenek nagyaink, levítáink, papjaink.

10 És a lepecsételt iratokon voltak: Nechemja, a tirsáta,

Chakhaja fia, meg Czidkija; 2 Szerája, Azarja, Jimreja; 3 Paschúr, Amarja, Malkija; 4 Chattús, Sebanja, Mallúkh; 5 Chárim, Merémót, Óbadja; 6 Dánijel, Ginnetón, Bárúkh; 7 Mesullám, Abija, Mijjámín; 8 Maazja, Bilgáj, Semája; ezek a papok. 9 S a levíták: Jézúa, Azanja fia, Binnúj, Chénádád fia közül Kadmiél; 10 és testvérek: Sebanja, Hodija, Kelita, Pelája, Chánán; 11 Míkha, Rechób, Chasabja; 12 Zakkúr, Sérébjá, Sebanja; 13 Hódija, Bání, Beninú. 14 A nép fejei: Pareós, Páchat-Móáb, Elám, Zattú, Bání; 15 Bunni, Azgád, Bébáj; 16 Adónija, Bigvai, Adín; 17 Áter, Chizkija, Azzúr; 18 Hódija, Chásúm, Béczaj; 19 Chárif, Anátót, Nébaj; 20 Magpiás, Mesullám, Chézír; 21 Mesézabél, Czádók, Jaddúa; 22 Pelatja, Chánán, Anája; 23 Hóséa, Chananja, Chassúb; 24 Hallóchés, Pilchá, Sóbék; 25 Rechúm, Chasabna, Máaszéja; 26 Achija, Chánán, Ánán; 27 Mallukh, Chárim, Báana. 28 A többi nép pedig, a papok, a levíták, a kapuőrök, az énekesek, a szentélyszolgák s minden, a ki elkülönödött az országok népeitől az Isten tanához, nejeik, fiaik és leányai, mindenki, a kinek tudása és értelme volt, 29 velük tartottak testvéreikkel, hatalmasaikkal és hitbe meg eskübe léptek, hogy járnak Isten tana szerint, a mely adatott Mózes, Isten szolgája által, és hogy megörizzük: és megtessük az Örökkévalónak, a mi Urunknak mind a parancsolatait és rendeleteit és törvényeit; 30 és hogy nem adjuk leányainkat az ország népeinek és az Ő leányaiat nem vesszük el fiainknak. 31 És az ország népei, a kik hozzák az árukát és mindenféle eleséget szombat napján eladásra, azoktól nem veszünk szombaton és szent napon; s hogy elhagyjuk a hetedik esztendőt s mindenennemű adósséget. 32 És megállapítottuk magunk számára parancsolatképen, hogy magunkra vállalunk egyharmad sékelt évente Istenünk házának szolgálatára; 33 a rend kenyérére, meg az állandó lisztáldozatra és az állandó égő áldozatra, a szombatra, az újholdakra, az ünnepekre meg a szentségekre és vétekáldozatokra, hogy engesztelést szerezzenek Izráel számára, és Istenünk házának minden munkájára. 34 És a sorsokat kivetettük a fa hozatalára, a papok, a levíták s a nép, hogy meghozzuk azt Istenünk házának, atyai házaink szerint meghatározott időkben évről-évre, tüzelésül az Örökkévalónak, Istenünknek oltárán, a mint írva van a tanban. 35 És hogy meghozzuk földünk zsengéjét s mindenennemű fa minden gyümölcsének zsengéjét évről-évre az Örökkévalónak házába. 36 És elsőszülött fiainkat és barmainkat, a mint írva

van a tanban, és hogy marháink meg juhaink elsőszülöttjeit elhuzzuk Istenünk házába a papoknak, kik szolgálatot tesznek Istenünk házában. 37 És tésztánk elsejét és adományainkat s minden fa gyümölcsét, mustot s olajat elhuzzuk a papoknak Istenünk házának kamaráiba s földünk tizedét a levítáknak; és maguk a levíták azok, a kik beszedik a tizedet mind a földművelő városainkban. 38 És együtt legyen egy pap, Árónfia, a levítákkal, midőn a levíták beszedik a tizedet; s a levíták vigyék fől a tizednek tizedét Istenünk házába a kamarákba, a kincstárba. 39 Mert a kamarákba viszik Izráel fiai és Lévi fiai a gabonának, a mustnak és az olajnak adományát; és ott vannak a szentély edényei, meg a szolgálattevő papok s a kapuőrök s az énekesek. S el nem fogjuk hagyni Istenünknek házát.

11 És laktak a népnek nagyai Jeruzsálemben, a többi nép pedig – sorsot vetettek, hogy behozzanak egyet tíz

közül, hogy Jeruzsálemben, a szent városban lakjék, a kilenc rész pedig a városokban. 2 És megáldotta a nép mindenazon embereket, aikik főlajánlkoztak, hogy Jeruzsálemben lakjanak. 3 És ezek a tartomány fejei, aikik Jeruzsálemben laktak; Jehúda városaiban pedig laktak, ki-ki az Ő birtokán, városaikban, az izraeliták, a papok s a levíták s a szentélyszolgák meg Salamon szolgáinak fiai. 4 És Jeruzsálemben laktak Jehúda fiai közül meg Benjámin fia közül. Jehúda fiai közül: Atája, Uzzija fia, Zekarja fia, Amarja fia, Sefatja fia, Máhalalél fia, Pérecz fiai közül; 5 meg Máaszéja, Bárúkh fia, Kol-Chóze fia, Chazája fia, Adája fia, Jójárib fia, Zekharja fia, a Silóni fia. 6 Mind a Pérecz fiai, kik Jeruzsálemben laktak, négyszázhattyonyolc, derék fíriak. 7 És ezek Benjámin fiai: Szallú, Mesullám fia, Jóéd fia, Pedája fia, Kólája fia, Máaszéja fia, Itlá fia, Jesája fia; 8 és utána Gabbáj, Szallái, kilencszázhuszonnyolc; 9 és Jóél, Zikri fia, előljárójuk volt, Jehúda, Haszenúa fia pedig a város fölött mint második. 10 A papok közül: Jedája, Jójárib fia, Jákhan; 11 Szerája, Chilkija fia, Mesullám fia, Czádók fia, Merájót fia, Achítúb fia, az Isten házának fejedelme; 12 és testvérek, aikik a ház munkáját végzik, nyolcszázhuszonzennető. És Adája, Jeróchám fia; Pelalja fia, Amczí fia, Zekharja fia, Paschúr fia, Malkija fia; 13 és testvérei, atyai házak fejei, kétszáznegyvenkettő. És Amáseszaj, Azarél fia, Achzaj fia, Mesillémót fia, Immér fia; 14 és testvérek, derék vitézek, százhuszonnyolc. Előljárójuk pedig Zabdiél, Haggedólím fia. 15 És a levíták közül: Semája, Chassúb fia, Azrikám fia, Chasabja fia, Bunni fia volt; 16 Sabbetaj pedig és Jóbád, az Isten házának külső munkálatai fölött, a levíták fejei közül; 17 s Mattanja, Míkha fia, Zabdi fia, Ászáf fia, feje a dicsérő énekeknek, aki hálamondásra szólít az imádságnál, meg Bakbukja, mint második testvérei közül, s Abda, Sammúa fia, Gálál fia, Jedútún fia. 18 Mind a levíták a szent városban: kétszáznyolcvannegy. 19 És a kapuőrök: Akkúb, Talmón és testvérek, aikik a kapukban órködnek: százhetvenkettő. 20 És a többi izraeliták, papok, levíták, mind a Jehuda városaiban, ki-ki az örökségenben. 21 A szentélyszolgák pedig laktak az Ófelen, és Czícha meg Gispa a szentélyszolgák fölött voltak. 22 És a levíták előljárója Jeruzsálemben: Uzzi, Bání fia, Chasabja fia, Mattanja, Míkha fia, Ászáf fiai az énekesek közül, az Isten házának munkája élén. 23 Mert a király rendelete volt számukra és biztos illetmény az énekesek számára, a

mindennapi a maga napján. **24** És Petachja, Mesézábél fia, Zérach, Jehúda fiai közül, a király meghatalmazottja volt a népnek minden ügyében. **25** S ami a falvakat illeti, mezőikön, Jehúda fiai közül laktak Kiryat-Arbában és leányvárosaiban, Díbónban és leányvárosaiban, Jekabczeélben és falvaiban; **26** Jézúában, Móládában, Bét-Péletben; **27** Chaczár-Súlban, Beér-Sébában és leányvárosaiban; **28** Czíklágban, Mekhónában és leányvárosaiban; **29** Én-Rimmónban, Czoreában, Jarmútban; **30** Zánóach, Adullám és falvaik, Lákhis és mezői, Azéka és leányvárosai, táboroztak Beér-Sébától Hinnóm völgyéig. **31** Benjámin fiai pedig Gébátót1 kezdve: Mikhmás, Ajja, Bét-Él és leányvárosai; **32** Anátót, Nób, Ananja; **33** Cházór, Ráma, Gittájim; **34** Chádíd, Czebóm, Neballát; **35** Lód, Ónó, a mesteremberek völgye. **36** És a levíták közül Jehúdához való szakaszok Benjáminhoz tartoztak.

12 És ezek a papok, meg levíták, a kik fölmentek Zerubbábellet, Sealtíl fiával és Jézúával: Szerája, Jírmeja, Ezra; **2** Amarja, Mallúkh, Chattús; **3** Sekhanja, Rechúm, Merémót; **4** Iddó, Ginnetój, Abija; **5** Mijjámin, Máadjá, Bilga; **6** Semája, Jójárib, Jedája; **7** Szallú, Ámok, Chilkija, Jedája. Ezek a papok fejei és testvéreik Jézúa napjaiban. **8** És a levíták: Jésúa, Binnúj, Kadmiél, Sérébjá, Jehúda, Mattanja; **9** és testvérei a hálaének fölött. **9** És Bakbukja meg Unni, az ó testvéreik, velük szemben osztályok szerint. **10** És Jézúa nemzette Jójákímot, és Jójákím nemzette Eljásibot és Eljásib nemzette Jójádát; **11** és Jójád nemzette Jónátánt és Jónátán nemzette Jaddúáit. **12** És Jójákím idejében voltak papok, atyai házak fejei: Szerájától Merája, Jírmeyától Chananja; **13** Ezrától Mesullám, Amarjától Jehochánán; **14** Melíkhútól Jónátán, Sebanjától József; **15** Chárimtól Adna; Merájottól Chelkaj; **16** Iddótól Zekharja; Ginnetőntől Mesullám; **17** Abijától Zikhri: Minjámintól, Móadjától Piltaj; **18** Bilgától Sammúa; Semájától Jehónátán; **19** Jójáribtól Mattenaj; Jedájától Uzzi; **20** Szallajtól Kallaj; Amóktól Éber; **21** Chilkijától Chasabja; Jedájától Netanél. **22** A levíták Eljásib, Jojádá, Jóchánán és Jaddúa napjaiban föl voltak írva, az atyai házak fejei, a papok is a perzsa Dárijáves uralmáig. **23** Lévi fiai, az atyai házak fejei, föl vannak írva a krónika könyvében; még pedig Jóchánánnak, Eljásib fiának, napjaiig; **24** S a levíták fejei: Chasabja, Sérébjá, Jézúa Kadmiél fia, meg testvéreik velük szemben, dicsérő énekre s hálamondásra Dávidnak, az Isten emberének parancsolata szerint; osztály osztály mellett. **25** Mattanja; Bakbukja, Óbadja, Mesullám, Talmón, Akkúb kapuőrök, őrizetet tevők a kapuk tárházaiban. **26** Ezek voltak Jójákimnak, Jézúa, Jóczád fia fiának napjaiban s Nechemja, a helytartó s Ezra pap, az írástudó napjaiban. **27** És Jeruzsálem falának fólovatásakor főlkeresték a levítákat mind a helyiekből, hogy bevigyék őket Jeruzsálemben, hogy tartsanak felavatást meg örömnénet háladalokkal meg énekkel, cimbalmokkal, lantokkal és hárffakkal. **28** És egybegyűltek az énekesek fiai, még pedig a Jeruzsálem körül levő kerületből és a Netófabeliek falvaiból; **29** és Bet-Gilgálból és Gébá meg Azmávet mezőiről, mert falvakat építettek maguknak az énekesek Jeruzsálem körül. **30** És megtisztálkodtak a papok és a levíták; és megtisztították a népet meg a kapukat és a falat. **31** És fölvonultattam Jehúda

nagyait a fal fölött a föllállítottam két nagy hálakart s meneteket, jobbra a falon fölül, a szemét kapuja felé. **32** És ment utánuk Hósája s Jehúda nagyainak fele; **33** és Azarja, Ezra, Mesullám; **34** Jehúda és Benjámin, meg Semája és Jírmeja. **35** És a papok fiai közül trombitákkal Zekharja, Jónátán fia, Semája fia, Mattanja fia, Mikhája fia, Zakkúr fia, Aszáf fia; **36** és testvérei: Semája, Azarél, Milelaj, Gilelaj, Máaj, Netanél, Jehúda, Chanáni, Dávidnak, Isten emberének hangszerivel; Ezra, az írástudó pedig előttük volt. **37** És a forrás kapuja felé egyenesen maguk előtt fölmentek Dávid városának lépcsőin a falhoz való feljáraton Dávid házán foltl egészen a víz kapujáig keleten. **38** A második hálakar pedig, a mely átellenben ment – annak én mentem utána – s a nép fele a falon fölül, a kemencék tornya felől egészen a széles falig; **39** és Efraim kapuja felől a régi kapu felé s a halak kapuja felé és Chananél tornyánál meg a Méa tornyánál egészen a juhok kapujáig, és megállottak az őrség kapujában. **40** És megállt a két hálakar az Isten házánál, én is, meg a vezérek fele én velem; **41** és a papok: Eljákim, Máaszéja, Minjámin, Mikhája, Eljóénaj, Zekharja, Chananja, trombitákkal, **42** és Máaszéja, Semája, Eleázár, Uzzi, Jehochánán, Malkija, Élám és Ézer. És hangjukat hallatták az énekesek, Jírachja pedig volt az előljáró. **43** És áldoztak ama napon nagy vágóáldozatokat s örvendeztek, mert Isten megörvendeztette őket nagy örömmel; s a nők és a gyermekek is örvendeztek; és elhallatszott Jeruzsálem öröme messzire. **44** És kirendeltettek ama napon férfiak a kamarák fölött, az adományok, zsengék és tizedek tárháza számára, hogy azokban gyűjtsék össze a városok mezői szerint a tanban elrendelt illetményeket a papok és levíták részére, mert Jehúdának öröme telt a papokban s levítékban, kik ott álltak, **45** és őrizték Istenük őrizetét s a tisztaág őrizetét, az énekesek s kapuőrök is, Dávidnak és fiának, Salamonnak parancsolata szerint. **46** Mert Dávidnak és Ászáfnak, hajdanta az énekesek fejének napjai óta volt dicsérő dal és hálamondás az Istennek tiszteletére. **47** És egész Izráel Zerubbábel napjaiban és Nechemja napjaiban adta az énekesek és a kapuőrök illetményeit, a mindennapit a maga napján; és juttattak szent részt a levítáknak s a levíták juttattak szent részt Áron fiainak.

13 Ama napon felolvastatt Mózes könyvből a nép füle hallatára és találtatott írva benne, hogy ne jusson be ammónita és móábita az Isten gyülekezetébe örökre; **2** mert nem mentek elője Izráel fiainak kenyérrrel és vízzel s fölbérelte ellene Bileámot, hogy megátkozza, de az Istenünk átváltoztatta az átkötő áldássá. **3** És volt, midőn hallották a tant, elkülönítettek minden gyülevezét népet Izráeltől. **4** Ennek előtte pedig Eljásib, a pap, el volt helyezve Istenünk házának kamarájában; rokona volt Tóbijának. **5** És berendezett neki egy nagy kamarát, s ott szokták azelőtt elhelyezni a lisztáldozatot, a tömjént meg az edényeket s a gabona, must és olaj tizedét, a levíták meg az énekesek és a kapuőrök illetményét és a papok adományát. **6** Mindez idő alatt nem voltam én Jeruzsálemben, mert Artachsásztnak, Bábel királyának harminckettedik évében a királyhoz mentem el és egy idő múlva elkérezkedtem a királytól. **7** Érkeztem Jeruzsálemben és észrevettem a rosszaságot, a mit Eljásib elkövetett Tóbijáért, berendezvén neki egy kamarát Isten házának udvaraiban. **8** S ez nagyon rosszul esett nekem és kidobtam Tóbija házának minden

holmját a kamarából az utcára. 9 És elrendeltem, megtisztították a kamarákat s visszahelyeztem oda az Isten házának holmját, a lisztáldozatot meg a tömjént. 10 Megtudtam, hogy a leviták illetményei nem adattak meg s megszöktek kiki a mezőjére, a leviták meg az énekesek, a szolgálatot végzők. 11 Akkor pöröltem a vezérekkel s mondta: Miért van elhagyatva az Isten háza? Erre összegyűjtöttem őket és állásukba fölállítottam őket. 12 Mind a Jehúdabeliek pedig elhozták a gabonának, mustnak és olajnak tizedét a tárházakba. 13 És a tárházak fölé rendeltem Selemját, a papot, és Czádókot, az írástudót és Pedáját a leviták közül s mellékük Chánánt, Zakkúrnak, Mattanja fiának fiát, mert hűségeseknek tekintettek s az ő dolguk volt, hogy részüket adják testvéreiknek. 14 Emlékezzél meg rólam, Istenem, e miatt; s el ne töröld, jótéteményemet, a melyeket tettem Istenem házával és őrizetivel. 15 Azokban a napokban láttam Jehúdában olyanokat, kik borsajtókat tapostak szombaton és behordták az asztagokat s fölrakták a szamarakra, meg bort is, szóllót, fügét s mindenféle terhet s bevitték Jeruzsálemba a szombat napján és én megintettem őket, a mely napon eleséget árusítottak. 16 És a Czörbeliek, a kik benne laktak, hoztak halat s mindenféle árút, s elárusították szombaton Jehúda fiainak, Jeruzsálemben. 17 Ekkor pöröltem Jehúda nemeseivel és mondta nekik: Micsoda gonosz dolog ez, a mit ti műveltek és megszentségtelenítitek a szombat napját? 18 Nemde így cselekedtek őseik és hozta Istenünk mind e veszedelmet reánk és erre a városra; s ti még növeltek a haragot Izraél ellen, megszentségtelenítvén a szombatot. 19 És volt, midőn árnyék lett Jeruzsálem kapuinál a szombat előtt, elrendeltem és bezártattak az ajtók és elrendeltem, hogy ki ne nyissák azokat a szombat utánig; legényeim közül pedig a kapukhoz állítottam, hogy teher be ne jusson a szombat napján. 20 És háltak a kalmárok és minden árúnak elárusítói Jeruzsálemen kívül egyszer s kétszer. 21 De én megintettem őket és szóltam hozzájuk: Miért hältok a fallal szemben? Ha ismétlítétek, kezet nyújtok ki ellenetek! Attól az időtől fogva nem jöttek be szombaton. 22 És megmondtam a levitáknak, hogy megtisztálkodván, jöjjenek be a kapukat őrzök, hogy a szombat napját megszenteljék. E miatt is emlékezzél meg rólam, Istenem s könyörülj rajtam szereteted bőssége szerint. 23 Azokban a napokban azt is láttam, hogy a zsidók elvettek asdódi, ammóni és móábi nőket; 24 és gyermekiek fele részében asdódi nyelven beszélnek, s nem is tudnak zsidóul beszálni, s mindenik népnek nyelvén. 25 És pöröltem velük s megátkoztam őket s megvertem közülük néhányat és tépegettem őket; s megeskettettem őket az Istenre: ne adjátok leányaitokat az ő fiaiknak s ne vegyetek el leányaiak közül a ti fiaitoknak s magatoknak. 26 Nemde ezek által vétkezett Salamon, Izraél királya? pedig a sok nemzet között nem volt király olyan, mint ő és szeretettje volt Istenének és az Isten őt királyá tette egész Izraél fölé; még őt is vétek indították az idegen asszonyok. 27 És rólatok kell-e hallanunk, hogy mind e nagy rosszaságot elkövetitek, hűtlenedve Istenünk iránt azzal, hogy idegen asszonyokat vettetek el? 28 És Jójádának, Eljásib fiának, a főpapnak fiai közül volt egy veje a chóróni Szanballátnak; és én elkergettettem őt mellőlem. 29 Emlékezzél meg róluk, Istenem, a papságnak és a papság meg leviták szövetségének bemocskolása miatt. 30

És én megtisztítottam őket mindenből, a mi idegen s felállítottam őrizeteket a papok s a leviták számára, kinek-kinek munkájára, 31 és a fának meghatározott időkben való hozatalára és a zsengékre. Emlékezzél meg rólam, Istenem, javamra!

Eszter

1 Történet Ahasvérós idejéből. Ahasvérós Indiától Etiópiáig 127 tartomány uralkodója volt. **2** Amikor Susán városában, királyi trónján ült, **3** az összes vezető emberének és tisztségviselőjének uralkodásának harmadik évében – lakkomát rendezett. **4** Megjelentek előtte a perzsa és méd vezérek, a nemesek és a tartományok vezetői. 180 napon át mutogatta nekik királyi gazdagságát és királyi nagyságának pompás fényét. **5** Ezután követően, Susán városában, a palota kertjében, hét napig tartó lakkomát rendezett, melyen az egész nép aprája-nagyja részt vett. **6** Fehér vászon és kék bíbor gyapjúszőtteseket fehér gyapjú és bíbor kötelekkel és ezüstkarikákkal erősítettek márványoszlopokhoz. A sötétmárvány, gyöngyház és alabástrom kövezetén arany és ezüst kereket voltak. **7** Változatos formájú aranyakelyhekből ittak. **8** A királyi bort királyi bőkezűséggel mérték; az ivásnál senkit sem erőltettek, mert a király minden udvarnagynak meghagyta, hogy a vendégek kedvére tegyenek. **9** Vásti királyné is készített lakkomát a nők számára, a királyi palotában. **10** A hetedik napon a királynak jó kedve támadt a bortól és megparancsolta Mehumánnak, Bizetának, Chárbónának, Bigetának, Ábágetának, Zétárnak és Chárkásznak a hétköznapoknak, akik Ahasvérós udvarában teljesítettek szolgálatot, **11** hogy vezessék be Vásti királynét a király elé, a királyi koronával a fején. (Ugyanis) meg akarta mutatni a népnek és a vezető embereknek, hogy milyen szép, mert igencsak szép megjelenésű volt. **12** De Vásti királyné nem volt hajlandó bemenni. Ezen a király nagyon felháborodott, és forrt benne a harag. **13** Megkérdezte tehát a (haragvó) király a múltat jól ismerő bőlcseket – mint tudott, az idő tájt az volt a szokás, hogy a király minden ügyében a jogtudósok döntötték. **14** A hozzá legközelebb állók: Kersená, Sétár, Admátá, Társis, Meresz, Marstená és Memuchán. Ezek heten voltak Perzsia és Média azon vezető emberei, aik bármikor megjelenhettek a király színe előtt, **15** hogy törvény szerint mit kell tenni Vásti királynéval, amiért nem teljesítette Ahasvérós király – udvari emberei által küldött – parancsát? **16** Ekkor ezt mondta Memuchán, a király és a vezető emberek előtt: nemcsak a király ellen vétett Vásti királyné, hanem Ahasvérós király minden tartományának összes vezető embere és egész népe ellen is. **17** Mert a királyné tetteknek a híre eljut majd minden asszonyhoz, és ők is megvetik férjüket. Azt fogják mondani, hogy Ahasvérós király is megparancsolta, hogy Vásti királynét vezessék elő, de ő nem ment. **18** És azon napon el fogják mondani Perzsia és Média nagyasszonyai, aik hallottak a királyné dolgáról, mind a király vezető embereinek, és elég nagy lesz a megvetés és harag. **19** Ha a király jónak látja, bocsásson ki királyi dekrétumot, és ezt a perzsák és médek megváltottathatatlan törvényei közé iktassák, miszerint Vásti nem jelenhet meg többé Ahasvérós színe előtt, a királynéi méltóságot pedig a király adja át másnak, Vástinál méltóbbnak. **20** S ha kitudódik a király rendelete, melyet utasításba ad egész királyságában, mert nagy az, akkor minden asszony megadja a tiszteletet férjének, aprójától, nagyjáig. **21** Tetszett a dolog a királynak

és a vezetőinek, és Memuchán szava szerint cselekedett a király. **22** És a király minden tartományába leveleket küldött, mindegyik tartományba annak írás módja szerint, és mindegyik néphez annak nyelve szerint: hogy minden férfi úr legyen a maga házában, s beszéljen népének nyelve szerint.

2 Ezek után lecsillapodott Ahasvérós király haragja, és eszébe jutott Vásti, az is amit tett, és az, amit határozottak róla. **2** A király szolgálatára kirendelt ifjú szolgák ekkor azt mondatták: keresni kell a királynak szép termetű szűz lányokat. **3** Nevezzen ki a király megbízottakat birodalma minden tartományába, hogy gyűjtsenek össze minden szép termetű szűz lányt Susán városába, az asszonyok palotájába. Bízzák rá őket Hégájra, a király háremőrére, és adjanak nekik szépítőszereket. **4** Az a lány legyen Vásti helyett a királyné, akit a király a legszebbnek talál. Tetszett ez a beszéd a királynak és eszérint járt el. **5** Volt Susán városában egy Mordecháj nevű zsidó ember, Jáir fia, Simei fia, aki Kis fia, és aki benjáminita volt. **6** Jeruzsálemből vitték fogásába azokkal a foglyokkal együtt, akiket Jehonjával, Júdea királyával együttermeltek el, amikor Nebukodoncár, Babilónia királya fogásába vitte őket. **7** Ó volt Hadasszá gyámjá, azaz Eszter nagybátyja, mert nem volt neki apja-anyja. A lánynak jó alakja és szép arca volt. Amikor apja és anyja meghaltak, Mordecháj lányává fogadta. **8** És amint meghallatták a király szavát és törvényét, összegyűjtötték sok lányt Susán fővárosba, és Eszter is elvitették a király házába, Hégájnak, a nők örözőjének felügyelete alá. **9** És tetszett neki a lány és kegyet nyert előtte, és sürgette, hogy adják neki szépítőszereit és ajándékait, és a hétköznapot, akitet szolgálatára adnak a király palotájából, és kivételezett vele meg leányzóival az asszonyok házában. **10** Eszter nem mondta meg, melyik népből való, és honnan származik, mert Mordecháj azt parancsolta neki, hogy ne mondja meg. **11** Mordecháj pedig naponta az asszonyok palotája előtti téren forgolódott, hogy megtudja, jól van-e Eszter és mi történik vele. **12** S mikor egy-egy lánya került a sor, hogy bemenjen Áchásverós királyhoz azután, hogy letelt neki az őt megillető tizenkét hónap – mert így telnek a szépítkezés napjai: hat hónapig mirhaolajjal és hat hónapig illatszerekkel és szépítőszerekkel – **13** bemehet a lány a királyhoz, és minden, amit kér, hogy elkísérje őt az asszonyok házból a király palotájába, megadatik neki. **14** Este bemegy és reggel viaszatér egy másik asszonyok házába, Sáágáznak, a király udvari tiszttjének, az ágyasok őrének felügyelete alá. Nem mehet be többé a királyhoz csak akkor, ha őt a király kívánja és név szerint hívata. **15** És mikor Eszterre került a sor, Ávichájil, Mordecháj nagybátyja leányára, akit Mordecháj lányának fogadott, hogy bemenjen a királyhoz, nem kérte semmit, csak azt, amit Hégái, a király udvari tiszttje, az asszonyok őre tanácsolt, és Eszter tetszést nyert azok szemében, aik őt látták. **16** És Eszter bevitetett Áchásverós királyhoz, királyi palotájába a tizedik hónapban, Tévét havában, királyságának hetedik évében. **17** És a király megszerette Esztert, jobban valamennyi asszonyánál, és elnyerte tetszését és kegyét jobban mint bármelyik hajdon, királyi koronát tett a fejére és királynévá tette őt Vásti helyett. **18** És nagy lakkomát rendezett a király minden vezető emberei és szolgái számára, Eszter lakomáját.

Engedményeket adott a tartományoknak és ajándékokat a király mértékben. 19 Amikor másodszor is gyűjtötték szüzeiket, Mordechaj a király udvarban volt, 20 nem mondta meg, kik a rokonai és melyik népből való, mert Mordechaj így parancsolta neki, épügy megfogadta Mordechaj szavát, mint mikor még a gyámsága alatt állt. 21 Egy ízben, amikor Mordechaj az udvarban tartózkodott, a király küszöbét őrző két háremről, Bigtan és Teres megharagudott Ahasvérós királyra, és merényletet terveztek ellene. 22 Mordechaj azonban megtudta, és elmondta Eszter királynak, Eszter pedig elmondta a királynak. 23 A hír kivizsgáltatott és igaznak bizonyult, ezért a két háremről felakasztották. A történetet fel is jegyezték a királyi krónikák könyvében.

3 Ezek után nagy méltóságra emelte Ahasvérós király az agájára Hámánt, Hámádtá fiát, és feljebb tétette székét a körülötte lévő összes vezető embernél. 2 A király összes udvari embere, akik a király udvarban voltak, térdet hajtottak és leborultak Hámán előtt, mert így parancsolta a király. Mordechaj azonban nem hajtott térdet, és nem borult le. 3 És így szóltak Mordechájhoz a király szolgái, kik a király kapujában voltak: Miért szeged meg a király parancsát? 4 És mikor napról-napra szóvá tették ezt neki, Ő nem hallgatott rájuk. Jelentették Hámánnak, hogy helytálló-e Mordechaj védekezése, miszerint azért nem teszi meg, mert Ő zsidó. 5 Amikor Hámán láttá, hogy Mordechaj nem hajt térdet és nem borul le előtte, előtörte Hámánt a méreg. 6 De nem elégedett meg azzal, hogy egyedül Mordechájra emelje kezét, mert tudtára adták neki, hogy melyik népből származik Mordechaj, ezért Hámán arra törekedett, hogy Mordechájjal együtt minden zsidót kipusztítson Ahasvérós egész birodalmából. 7 Ahasvérós király uralkodásának 12. évében, az első, Niszán hónapban, Hámán sorsot vetett, napról napra, hónapról hónapra, a tizenkettedik hónapig, vagyis Ádár haváig. 8 Ekkor azt mondta Hámán Ahasvérós királynak: Van egy nép, amely elszórtan és elkülönítetten él a népek között birodalomad minden tartományában. Törvényeik különböznek minden más néptől, és a király törvényeit nem tartják meg. A királynak nincs hasznára, ha meghagyja őket. 9 Ha a király jónak látja, adja írásba, hogy el kell veszejteni őket, én pedig tízezer talentum ezüstöt mérek ki a tisztselők kezébe, hogy vigyék a király kincstárába. 10 Ekkor a király lehúztá pecsétgyűrűjét és az agági Hámánnak, Hámádtá fiának, a zsidók ellenségének adta. 11 És azt mondta a király Hámánnak: Az ezüst a tied, és a nép is, hogy azt tehess vele, amint akarsz. 12 Az első hónap tizenharmadik napján hívatták a királyi írnokokat és megíráttak minden Hámán parancsa szerint a kormányzóknak és a helytartóknak, akik az egyes tartományok élén álltak, és az egyes népek vezető embereinek, mindegyik tartományba írásmódja szerint, és mindenki népnek nyelve szerint. Ahasvérós király nevében készült az írás és a király gyűrűjével pecsételték le, 13 és futárokkal küldötték el a király valamennyi tartományába, hogy egyetlen napon, a 12. hónap, vagyis az Ádár hónap tizenharmadikán, pusztításnak el, gyilkoljanak le és semmisítse meg minden zsidót, ifjakat és öregeket, gyermekeket és nőket egyaránt, és hogy vagyonukat pedig zsákmányolják el. 14 Az irat másolata rendeletként

adasson ki minden egyes tartományban, nyilvánosan minden népnek, hogy készek legyenek azon a napon. 15 A futárok sieve útnak indulnak a király parancsával és Susán várában kihirdették a törvényt. A király és Hámán leültek borozni és Susán városában nagy volt a megdöbbenés.

4 Mordechaj megtudta mindenből, ami történt, hamut szórt a fejére, kiment a városba és hangosan, keservesen jájeszéket. 2 Így ment egészen a király kapujáig, de a király kapuján, zsákba öltözve, nem volt szabad belépnie. 3 minden egyes tartományban és helyiségen, ahová eljutott a király törvénye, nagy gyász szakadt a zsidókra. Böjtöltek, sírtak, gyászolták magukat és sokan zsákruhában és hamabun fetengtek. 4 És bementen Eszter szolgálólánya és udvari tisztei, és tudtára adták azt neki. A királyné nagyon megrendült és ruhát küldött, hogy öltöztessek fel Mordechajt és a zsákruhát vegyék le róla, de ezt Ő nem fogadta el. 5 Ekkor hívta Eszter Hátáchat, a király azon udvari tisztei közül, akiket szolgálatára kirendeltek, és parancsot adott neki Mordechájra vonatkozólag, hogy megtudja, mi ez és miért van ez? 6 És elment Hátách Mordechájhoz a város (fő)utcájára, mely a király kapuja előtt vezet. 7 És tudtára adta neki Mordechaj mindazt, ami ő érte, és azt az ezüst mennyiséget, melyről Hámán mondta, hogy kiméri a királyi kincstárnak a zsidók megsemmisítéséért, 8 és a rendelet leiratának másolatát, melyet Susánban adtak ki, hogy őket megsemmisítsék. Odaadta neki, hogy megmutassa Eszternek és tudtára adja, hogy azt parancsolja neki, menjen be a királyhoz, könyörögjön neki és kérelmet intézzen hozzá népéért. 9 Hátách bement és elmesélte Eszternek Mordechaj szavait. 10 Eszter azt válaszolta Hátáchnak megparancsolva Mordechájra vonatkozólag: 11 a király minden szolgája és a király tartományainak népe tudja, hogy minden férfire és asszonyra, aki bemegy a királyhoz a belső udvarba anélküli, hogy hívják volna, az az egy rendelet áll, hogy kivégzik, kivéve ha a király az arany pálcáját felé nyújtja, akkor maradhat életben. Engem pedig nem hívtak, hogy bemehessek a királyhoz, immár harminc napja. 12 És elmondta Mordechájnak Eszter szavait. 13 Ekkor Mordechaj azt üzente vissza Eszternek: ne áltasd magad azzal, hogy te, a királyi palotában, megmenekülhetsz. 14 Mert ha te most néma maradsz, máshonnan támad majd a zsidók számára menekvés, de te és családod elpusztul! Ki tudja, nem éppen a mostani idők miatt jutottál-e királyi méltóságra?! 15 Ekkor Eszter azt üzente Mordechájnak: 16 menj és gyűjts össze minden zsidót, aki csak Susánban található és böjtöljetek értem! Ne egyetek és ne igyatok három napig, se éjjel, se nappal. Én is ugyanúgy böjtölök szolgálóimmal, aztán bemegyek a királyhoz, a törvény ellenére is. Ha elveszek, hát elveszek! 17 Mordechaj ezután elment és mindenben úgy járt el, ahogy azt Eszter meghagyta neki.

5 Hárrom nap múltán Eszter királynői öltözéket öltött és megállt a királyi palota belső udvarán, a trónteremmel szemben. A király pedig ott ült a trónján, szemben a bejáráttal. 2 Amint a király meglátta, hogy Eszter királyné ott áll az udvaron, kegyet talált a szemében és kinyújtotta Eszter felé a kezében lévő aranypálcát. Eszter közelebb lépett és megérintette a pálcát

végét. 3 A király megkérdezte tőle: mi járatban vagy, Eszter királyné és mi a kivánságod? Még ha országom felét is [kéréd], megadom neked! 4 Eszter válaszolt: Ha a király jónak látja, jöjjön ő és Hámán ma lakomára, amelyet neki készítettem. 5 S így szolt a király: Hamar hozzátok Hámánt, hogy teljesülhessen Eszter szava! Így hát elment a király és Hámán a lakomára, melyet Eszter készített. 6 Ekkor azt mondta a király Eszternek borivás közben: Amit csak megkívánsz, megadatik neked! Ami a kérésed, legyen az akár a királyság fele is, úgy lesz! 7 Eszter pedig azt felelte: Kérésem és kivánságom: 8 ha jóindulattal tekint rám a király, és ha jónak látja megadni kérésem és teljesíteni kivánságom – jöjjön el a király, Hámánnal együtt a lakomára, amelyet készíték. Holnap aztán felelek majd a király kérdésére. 9 Azon a napon Hámán örömmel és jókedvűen távozott [a lakomáról]. De megláttá Hámán, a király kapujában Mordechájt, aki nem kelt fel előtte, meg se moccant, s ezért előntötte őt a düh. 10 Hámán erőt vett magán és hazament. Majd hívatta barátait és feleségeit Zerest, 11 és elsorta nekik, milyen nagy a vagyona, mennyi fia van és hogyan emelte őt a király nagyobb méltóságra minden vezető emberénél. 12 Majd így szolt Hámán: Nem is hívott Eszter királyné mászt a királyon kívül a lakomához, melyet készített, mint engem, és holnapra is én vagyok hivatalos hozzá a királyon kívül. 13 Mindez, azonban, mit sem ér nekem, amíg a zsidó Mordechájt a királyi udvarban látom. 14 Zeres a felesége meg mind a barátai ezt válaszolták neki: Készítess bitófát, ötven ámá magasat. Reggel pedig mondd a királynak, hogy akasszák fel rá Mordecháj, s menj be a királyal a lakomára örvendve. Tetszett a dolog Hámánnak és elkészítette a bitófát.

6 Azon az éjszakán kerülte az álom a királyt. Ezért megparancsolta, hogy hozzák elő a nevezetes történetek könyvét, és olvassanak fel belőle neki. 2 És rátaláltak arra a feljegyzésre, hogyan jelentette fel Mordecháj Bigtánt és Terest, a király küszöbét őrző két háremről, aikik merényletet terveztek Ahaszvérós király ellen. 3 A király megkérdezte, milyen méltóságot és kitüntetést adtak ezzért Mordechájnak? A király szolgálatára álló ifjak azt felelték, hogy semmit nem adtak neki. 4 Akkor azt kérdezte a király: ki van az udvarban? Hámán ugyanis megérkezett és azt akarta kérni a királytól, hogy akasztsassa fel Mordechájra arra a bitófára, amit készítettem neki. 5 Ezért a királynak ifjú szolgái azt mondta: Íme Hámán, itt áll az udvarban. A király erre azt válaszolta: Jöjjön be! 6 Hámán bement, és a király azt kérdezte tőle: Mit kell tenni azzal az emberrel, akit a király ki akar tüntetni? Hámán azt gondolta szívében: Ki mászt kívánná a király kitüntetni, ha nem engem? 7 Annak az embernek, akit a király ki akar tüntetni, 8 hozzanak királyi öltözettel, olyat, amilyenbe a király szokott öltözni, meg lovát, amilyenben a király szokott kilovagolni és tegyenek a fejére királyi koronát. 9 Adják át a ruhát és a lovát az egyik királyi nemes őrnak, öltöztessék fel azt az embert, akit a király ki akar tüntetni, lovagoltassák végig a város (fő)utcáján, és kiáltás előtte: Így tesznek azzal az emberrel, akit a király ki akar tüntetni. 10 Siess, hozd a ruhát és lovát, amiről beszélél, és tégy így a zsidó Mordechájjal, aki a királyi udvarban van. Semmit ne hagy el abból, amit mondta! 11 Hámán tehát fogta a ruhát és a

lovat, felöltözette Mordecháját, majd végigvagoltatta a város (fő)utcáján és azt kiáltotta előtte: Így tesznek azzal az emberrel, akit a király ki akar tüntetni! 12 Majd visszatért Mordecháj a király kapujába, Hámán pedig hazasietett gyászosan és beborított fővel. 13 Hámán elmesélte feleségének Zeresnek és minden barátainak mindazt, ami ő érte. Erre azt válaszolták neki bölcsel és felesége Zeres: Ha a zsidók ivadékából való ez a Mordecháj, aki előtt bukni kezdől, akkor nem bírsz vele, hanem teljesen el fogsz bukni előtte! 14 Még beszélgettek vele, mikor a király udvari tisztei megérkeztek és sietve vitték Hámánt a lakomára, melyet Eszter készített.

7 A király és Hámán eljöttek, hogy igyanak Eszter királynéval.

2 És így szolt a király Eszterhez a második napon is a borivás közben: amit csak megkívánsz Eszter királyné, megadatik neked! Ami a kérésed, legyen az akár a királyság fele is, úgy lesz! 3 Eszter királyné pedig azt felelte: Ha kegyet találtam szemeidben, ha jóindulattal tekint rám a király, és ha jónak látja, adj a nekem életemet kérésemre és népemet kivánságomra! 4 Mert eladtak engem és népemet, megsemmisítésre, legyilkolásra és elpusztításra, és hogya szolgálnak és szolgálóknak adtak volna el minket, hallgattam volna – mert nincs szorongatás, mely felérne a király kárával. 5 Achasvérós király ekkor azt kérdezte Eszter királynétől: Ki az, és hol van az, aki arra mert vetemedni, hogy ilyet tegyen? 6 Eszter pedig mondta: ez az ember, a gonosz Hámán, a mi ádáz ellenségeünk! Hámán erre megijedt a király s a királyné előtt. 7 A király indulatosan felkelt a borivástól, a palota kertje felé indult, és Hámán ott állt, hogy az életéért könyörögjön Eszter királynénál, mert láta, hogy a vesztét már elhatározta a király. 8 A király pedig visszatért a palota kertjéből a borivás házába, és Hámán éppen leborult a kerevetre, melyen Eszter volt. Ekkor így szolt a király: Még bántalmazni is mered a királynét az én jelenlétemben? A szó elhagyta a király ajkait és Hámán arca elborult. 9 Cháronból, egy az udvari tisztek közül, így szolt a király előtt: Íme a bitófa is, melyet Hámán készített Mordecháj számára, aki jót mondott a királyról. Ott áll Hámán házában, ötven ámá magas. A király pedig azt mondta: Akasszátok fel rá! 10 Így felakasztották Hámánt a bitófára, melyet Mordecháj számára készített, és a király indulata lecsillapodott.

8 Azon a napon, Ahaszvérós király Eszter királynének adta

Hámánnak, a zsidók ellenségének házát. Mordecháj pedig a király közvetlen környezetébe került [szó szerint: bement a király elől], mert Eszter felfedte, ki ő neki. 2 A király lehúzta pecsétyűjét amit elvett Hámántól és odaadt Mordechájnak, és Eszter kinevezte Mordecháj Hámán háza fölén. 3 Ezután Eszter ismét beszélt a királyal, lába elé borult és sírva kérte kegyelmet tőle, hogy hiúsítsa meg az agágita Hámán gonoszt, amelyet a zsidók ellen kigondolt. 4 A király odanyújtotta Eszternek az aranypálcát, így Eszter felkelt, megállt a király előtt, 5 és azt mondta: ha jónak látja a király, s ha jóindulattal tekint rám, s helyesli a dolgot, és elnyertem a tetszését, adjon ki egy dekrétumot, melyben visszavonják az agágita Hámánnak, Hámán fiának a leveleit, melyeket minden tartományba elküldött a zsidók kipusztításáról, 6 mert hogyan tudnám elnézni

azt a veszedelmet, amely népemre vár, és hogyan tudnám elviselni rokonaim pusztulását? 7 Ahasvérós király így felelt Eszter királynak és a zsidó Mordechájnak: Hámán házát már Eszternek adtam, őt pedig felakasztották, mert kezet emelt a zsidókra. 8 Ti meg írjatok a király nevében, amit a zsidók ügyében jónak láttok és pecsételjétek le a király gyűrűjével. Ugyanis az a rendelet, amit a király nevében írtak és a király gyűrűjével pecsételtek le – viaszavonhatatlan. 9 Abban az időben a harmadik hónapban, Szíván havában, annak huszonharmadik napján hívták a király írnokait, akik leírtak mindenöt, amit Mordechaj megparancsolta, a zsidóknak, a kormányzóknak, a helytartóknak és a tartományok vezető embereinek, melyet Indiától Etiópiáig, 127 tartományba, minden egyes nép saját nyelvén, a tartomány saját frászmódja szerint elküldtek, valamint a zsidóknak is a maguk írásával és a maguk nyelvén. 10 Achasvérós király nevében íratta és megpecsételte a király gyűrűjével, és elküldte a leveleket a lovas futárokkal, akik a ménesekből származó úri paripákon nyargaltak: 11 megengedte a király, hogy az egyes városokban lakó zsidók összegyűljenek életük védelmére, elpusztíthassák, megölhessék és elveszíthessék a népek és tartományok velük szemben ellenséges erőit, gyermekeket és asszonyaikat, és hogy vagyonukat elzsákmányolják – 12 ugyanazon a napon Achasvérós király valamennyi tartományában, a tizenkettédik hónapnak, Ádár havának tizenharmadik napján. 13 Az irat másolatát rendeleteként adták ki mindegyik tartományban, nyilvánosan mind a népeknak, és a zsidóknak, hogy készen legyenek ezen a napon bosszút álni elleniségeiken. 14 Az úri paripákon nyargaló futárok pedig sebtiben és sietve indulnak a király parancsára. A rendeletet pedig kiadták Susán fővárosban. 15 Ezután Mordechaj távozott a király színe elől bíborkék és fehér királyi öltözetben nagy arany koronával, bisszus és bíborpiros palástban. Susán városa ujjongott s örvendt. 16 A zsidóknak fény és öröm jutott, meg vígság és megbecsülés. 17 minden egyes tartományban és helységben, ahová a király parancsa eljutott örvítettek a zsidókat. Az ország lakosságából sokan zsidóvá lettek, mert elfogta őket a zsidótól való félelem.

9 A tizenkettédik hónapban, Ádár havában, annak tizenharmadik napján pedig, amelyről a király parancsa és rendelete szólt, hogy cselekedjenek azon a napon, – amikor a zsidók ellenségei azt reméltek, hogy elbánhatnak velük – fordulat következett be, mert a zsidók báhnattak el azokkal, akik gyűlöltek őket. 2 Összegyűlték a zsidók városaikban, Achasvérós király valamennyi tartományában, és rátámadtak azokra, akik a vesztükre törtek. Senki nem tudott nekik ellenállni, mert rettegés fogta el tőlük az egész lakosságot. 3 A tartományok vezetői, a kormányzók, a helytartók és királyi hivatalnokok kedveztek a zsidóknak, mert a Mordechájtól való félelem fogta el őket. 4 Mordechaj, ugyanis, nagy ember lett a királyi palotában és híre eljutott valamennyi tartományba, ugyanis a férfiú, Mordechaj, nőttön nőtt. 5 A zsidók pedig lesújtottak mind az ellenségeikre karddal, legyilkolták és elpusztították őket, kedvük szerint bántak gyűlölőikkel. 6 Susán fővárosban pedig a zsidók megöltek és elpusztították ötszáz embert, 7 meg Pársándátát, Dálfont és Ászpátát, 8 Porátát, Ádálját és Áridátát, 9 Pármástát,

Áriszáját, Áridáját és Vájzátát, 10 Hámánnak, Hámátá fiának, a zsidók szorongatójának, tíz fiát megöltek, de a zsákmányra nem tettek rá kezüket. 11 Azon a napon a legyilkoltak számát tudták a királyllyal Susán fővárosban, 12 s a király azt mondta Eszter királynak: Susán fővárosban a zsidók megöltek és elpusztították ötszáz embert, meg Hámán tíz fiát. És a király többi tartományaiban mit tettek! Tehát amit csak megkívánasz, megadatik neked! Ami a kérésed, úgy is lesz! 13 Eszter pedig így válaszolt: ha jónak látja a király, engedd meg holnap is a Susánban lévő zsidóknak, hogy a mai nap rendelete szerint cselekedjenek. Hámán tíz fiát pedig akasszák fel a bitófára. 14 A király erre azt mondta, hogy úgy legyen, és kiadatott a rendelet Susánban. Hámán tíz fiát pedig felakasztották. 15 Ádár havának tizenegyedik napján is összegyűlték a Susánban lévő zsidók és megöltek háromszáz embert Susánban, de a zsákmányra nem tettek rá a kezüket. 16 A többi zsidó pedig, aki a király tartományaiban voltak, összegyűlték és kiáltották életükért, nyugalmat leltek ellenségeiktől. Megöltek gyűlölőik közül hetvenötöt, de a zsákmányra nem tettek rá kezüket 17 Ádár havának tizenharmadik napján, és annak tizenegyedikén megpihentek, megtették azt lakoma és örööm napjának. 18 A Susánban lévő zsidók pedig összegyűlték tizenharmadikán és tizenegyedikén, és megpihentek tizenötödikén, és megtették azt lakoma és örööm napjának. 19 Ezért a zsidók, akik a nyílt városokban laknak, Ádár havának tizenegyedik napját tartják vidámságra, lakomára, ünnepre és arra, hogy ajándékokat küldjön egyik a másikának. 20 Mordechaj leírta minden eseményeket, majd levelet küldött minden zsidóknak, akik Achasvérós király tartományaiban laktak közel vagy távol. 21 Kötélezővé tette számukra, hogy tartsák meg Ádár hó 14. és 15. napját, évről évre, 22 mivel ezek a napok, melyekről kezdve a zsidók nyugtot lelhettek ellenségeiktől, és ez az a hónap, amelyben bánatuk örömré, gyászuk ünnepre fordult. Tegyük ezeket a lakoma és örööm napjaiá, amikor egymásnak ajándékokat és a nélkülözőknek adományokat küldenek. 23 A zsidók pedig megfogadták, hogy folytatják, amit elkezdték, ahogyan azt Mordechaj megírta nekik. 24 Mert az agági Hámán, Hámátá fia, az összes zsidó szorongatója, kitervelte a zsidók ellen, hogy elveszíti őket, s purt, azaz sorsot vetett, hogy megzavarja és elveszítse őket. 25 Azonban amikor [Eszter] a király elő járult, az kimondta levélben, hogy [Hámánra] visszaszálljon gonosz gondolata, melyet a zsidók ellen kitervert, a saját fejére, így felakasztották őt meg fiait a bitófára. 26 Ezért nevezték el ezeket napokat Purimnak, a pur neveről, ezen levél minden szava miatt és amiatt, amiről ekkor meggyőződtek és amit ekkor megtapasztaltak. 27 Megállapították és elfogadták a zsidók maguk számára, leszármazottjuk számára és mindenki számára, ki hozzájuk csatlakozott, hogy ne szeghessék meg ezen két nap megtartását előírásuk és idejük szerint minden évben, 28 hogy ezekre a napokra megemlékezzenek és megtartsák őket minden nemzedék nemzedékben, mindegyik családban, mindegyik tartományban és mindenki városban. A Purimnak ezek a napjai ne tűnjenek el nyomtalanul a zsidókból és emlékük ne szűnjön meg leszármazottjuknál. 29 Eszter királyné, Ávichájl lánya, és a zsidó Mordechaj újra megírták a

levelet, és hangsúlyozottan követelték ezen második Purim-levél rendelkezéseinek teljesítését. **30** Elküldték a leveleket az összes zsidóhoz, Achasvérós királyságának százhuzzonhét tartományába, békének és igazságnak szavaival, **31** hogy megtartsák Purim ezen napjait a maguk idejében, amelyet meghatározott számukra Mordecháj, a zsidó, és Eszter, a királyné, valamint amelyet meghatároztak saját maguk számára és leszármazottjuk számára a böjtök és kiáltások dolgában. **32** Eszter szavai elismertették Purimot, mint ünnepet és beírtattak a könyvbe.

10 Ahasvérós király adót vetett ki az országra és a tenger szigeteire. **2** minden nevezetes hőstette és Mordecháj nagyságának a leírása, akit kitüntetett a király – minden meg van írva a méd és perzsa királyok történetének könyvében. **3** Mert a zsidó Mordecháj második ember volt Ahasvérós király után, tekintélyes volt a zsidók között, és honfitársai többsége kedvelte őt, mert népe javát kereste és nemzetiségenek békéjén tevékenykedett.

Jób

1 Volt egy ember Úcz országban, neve Jób; volt pedig az az ember gáncstalan és egyenes, istenfélő és rossztól távozó. **2** És született neki hét fia és három leánya. **3** És volt jószága: hétezer juh és hármezer teve és ötszáz iga marha és ötszáz nőstény szamár és igen nagy cselédség; és volt az az ember nagyobb mind a Kelet fiainál. **4** Mentek a fiai s lakkomát rendeztek kinek-kinek házában a maga napján; s küldtek és meghívíták három nővéröket, hogy egyenek és igyanak velük. **5** Volt pedig, midőn sorban lefolytak a lakkoma napjai, küldött Jób és megszentelte őket; fölkelt reggel és bemutatott égőaldozatokat mindenjájok száma szerint, mert azt mondta Jób: hátha vétkeztek fiaim és káromolták Isten szívükben. Így szokott tenni Jób minden időben. **6** Történt egy napon, jöttek Isten fiai, hogy oda álljanak az Örökkévaló elő; s eljött a Vádló is köztük. **7** És szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Honnan jössz? Felelt a Vádló az Örökkévalónak és mondta: Csatangoltam a földön és bejártam azt. **8** És szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Ráfordítottad-e szívedet az én szolgámra Jóbra? Mert nincs olyan mint ő a földön: ember, a ki gáncstalan és egyenes, istenfélő és rossztól távozó. **9** Felelt a Vádló az Örökkévalónak és mondta: Ok nélkül féli-e Jób az Isten? **10** Nemde te kerítettek őt körül, meg házát és mindenét, amije van, köröskörül? Kezei munkáját megáldottad és jószága kiterjeszkedett az országban. **11** Azonban nyújtsd csak ki kezedet és nyúlj hozzá mindenéhez, amije van, ha nem arczodba fog-e áldani téged? **12** Erre szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Íme kezedben minden, amije van, csak ő rá magára ne nyújtsd ki kezedet. És elment a Vádló az Örökkévaló színe elől. **13** Történt pedig egy napon, fiai és leányai ettek s ittak bort elsőszülött fivérek házában, **14** jött egy követ Jóhoz és mondta: A marha szántott és a nőstény szamarak legeltek mellette. **15** Ekkor berontottak a Sábabeliek s elvitték azokat, a legényeket pedig leverték kard élével; csak én egyedül menekültem meg, hogy hírt mondjak neked. **16** Még ez beszélt, jött a másik: és mondta: Isten tüze hullott az égből és megégett a juhokat és a legényeket és megemészítette őket; én egyedül menekültem meg, hogy hírt mondjak neked. **17** Még ez beszélt, jött a másik és mondta: Kaldeusok három csapatot alkottak és portyázva ráütöttek a tevékre, s elvitték azokat, a legényeket pedig leverték kard élével; csak én egyedül menekültem meg, hogy hírt mondjak neked. **18** Míg ez beszélt, jött a másik és mondta: Fiaid és leányaid ettek és ittak bort elsőszülött fivérek házában, **19** és íme nagy szél jött túl a pusztáról, hozzá ért a ház négy sarkához s rászakadt a fiatalokra és meghaltak; csak én egyedül menekültem meg, hogy hírt mondjak neked. **20** Ekkor fölkelt Jób, megszaggatta köntösét, megnyírta fejét, földre vetette magát és leborult. **21** És mondta: Mezítelen jöttem ki anyám méhénből s mezítelen térek vissza oda; az Örökkévaló adta s az Örökkévaló elvette: legyen áldva az Örökkévaló neve! **22** Mind a mellett nem vétkezett Jób és nem fogott fonákságot Istenre.

2 S történt egy napon, jöttek az Isten fiai, hogy oda álljanak az Örökkévaló elő, és jött a Vádló is köztük, hogy oda álljon az

Örökkévaló elő. **2** Szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Merről jössz? Felelt a Vádló az Örökkévalónak és mondta: Csatangoltam a földön és bejártam azt. **3** És szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Ráfordítottad-e szívedet szolgámra Jóbra, mert nincs olyan mint ő a földön, ember a ki gáncstalan és egyenes, istenfélő és rossztól távozó; és tovább ragaszkodik gáncstalanságához, s fölingerelt engem ellene, hogy ok nélkül megrontsam! **4** S felelt a Vádló az Örökkévalónak és mondta: Bőrt bőrért, és mindenét, a mije az embernek van, oda adja életéért. **5** Azonban nyújtsd csak ki kezedet és nyúlj csontjához és húsához, ha nem arcodba fog-e káromolni téged? **6** Erre szólt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Íme kezedben ő, csak az életét őrizd meg! **7** S elment a Vádló az Örökkévaló színe elől és megverte Jóböt gonosz fekéllyel lába talpától feje tetejéig. **8** Cserepet vett, hogy vakarja magát vele, és a hamuban ült. **9** És mondta neki felesége: Tovább is ragaszkodol gáncstalanságodhoz? Áldjad Isten és halj meg! **10** És szólt hozzá: Ahogy beszél egyike az alias nőknek, úgy beszélsz te! A jót ugyan elfogadjuk Istenről, és a rosszat ne fogadjuk el? Mind a mellett nem vétkezett Jób ajkával. **11** S hallotta Jób három barátja ezt az egész szerencsétlenséget, mely reá jáött; akkor jöttek kii helyéből a Témánbeli Elifáz, a Súachbeli Bildád és s Náamabeli Czófár. Összetálkoztak, hogy oda menjenek, megszánni őt és megvigaszálni. **12** És fölemelték messziről szemeiket, de nem ismertek rá; ekkor fölemelték hangjukat és sírtak. Megszaggatták ki-ki köntösét és port hintettek fejükre ég felé. **13** És ültek vele a földön hét nap és hét éjjel, és senki sem szólt hozzá semmit, mert látták, hogy igen nagy volt a fájdalom.

3 Ezután felnyitotta Jób a száját és megátkozta napját. **2**

Megszólalt Jób és mondta: **3** Vesszen el a nap, melyen születtem, s az éj, mely mondta: fiúgyermek fogantatott. **4** Az a nap legyen sötétség, ne tartsa számon Isten fölülről s ne tündököljön reája napfény. **5** Váltásak magukhoz sötétség és vakhomály, lakozzék rajta felhőzet, ijesszék nappalnak elborulásai. **6** Az az éj – vigye el homályosság, ne örvendjen az év napjai között, a hónapok számába ne jusson. **7** Íme, az az éj legyen meddő, ne jusson belé ujjongás. **8** Szidalmazzák a napnak átkozói, kik készek felriasztani a levátiánt. **9** Sötétedjenek el szürkületének csillagai, reménykedjenek világosságra, de ne legyen, s ne lássa a hajnal szempilláit. **10** Mert nem zárta el méhemnek ajitait, hogy elrejtette volna a szenvédést szemeim elől. **11** Miért nem haltam el az anyáméhől fogva, hogy a méhből kijövet kimúltam volna? **12** Miért jöttek előlembé térdék, s miért emlők, hogy szopjak? **13** Mert most fekünném és pihennék, aludnám, akkor nyugtom volna; **14** királyokkal s országtanácsosokkal együtt, a kik romokat építettek maguknak, **15** vagy nagyokkal, kiknek aranyuk van, kik ezüsttel töltötték meg házaikat. **16** Vagy úgy, mint az elföldelt idéten, nem volnék, minni kisdedek, kik világosságot nem láttak! **17** Ott felhagynak a gonoszok a háborgással, s ott nyugosznak a fáradt erejük. **18** Egyaránt gond nélkül vannak a rabok, nem halják a robottisztnek hangját. **19** Kicsiny és nagy ott van, s a szolga szabad az urától. **20** Miért ad a szenvédék világosságot s életet az elkeseredett lelkűeknek? **21** Kik várják a halált, de

nincs, jobban ásnak utána, mint kincsek után; **22** kik örülnek ujjongásig, örvendenek, midőn a irt találják. **23** A férfinak, kinek útja el van rejte, a kit az Isten körülkerített? **24** Mert kenyerem előtt jön sőhajtásom, és ömlenek, mint a víz, jájdulásaim. **25** Mert mitől rettegve rettegtem, az utolért, és a mitől féltem, az reám jött. **26** Nem volt boldogságom, s nem volt pihenésem és nem volt nyugtom, s jött a háborgás.

4 Felelt a Témánbeli Elifáz és mondta: **2** ajton ha szólni próbálnánk hozzád, terhedre volna-e; de visszatartani a szavakat ki bírja? **3** Íme, oktattál sokakat, és lankadt kezeket megerősítettél; **4** a megbotlót fönn tartották szavaid és görnyedező téerdeket megszilárdítottál. **5** Most hogy reád jött, terhedre van, hozzád ér, és megrémültél? **6** Nemde istenféllel med a te bizodalmaid, reményed pedig útjaid góncstalanságá! **7** Gondolj csak rá: ki az, ki ártatlanul veszett el, és hol semmisültek meg egyenesek? **8** A mint én láttam: kik jogtalanságot szántottak és bajt vetettek, azt aratják is; **9** Isten leheletétől elvesztek, s haraja fuvallatától elenyésznek. **10** Oroszlán ordítása, vadállat üvöltése és az oroszlánkölyök fogai kitörettek. **11** Oroszlán elvész ragadmány híján, s a nőstényoroszlán fiai szerte züllenek. **12** De én hozzám egy ige lopódzott, és neszt fogott fel fülem belőle. **13** Képzetek között az éj látományaitól, mikor mély álom esik az emberekre: **14** rettegés lepett meg és remegés, és összes csontjaimat megrettentette. **15** S egy szellem suhant el arczon mellett, borzadott testemnek hajaszála. **16** Ott áll, de nem ismerem meg ábrázatát, egy alak van szemeim előtt; suttogást meg hangot hallok: **17** Igaznak bizonyul-e halandó az Isten előtt, vagy alkotója előtt tisztának-e a férfi? **18** Lám, szolgáiban nem hisz és angyalaira vet góancsot; **19** hát még kik agyagházakban laknak, a kiknek a porban van alapjuk, összezúzzák őket hamarabb molnál. **20** Reggeltől estig összetörtnek, észrevétlénül elvesznek örökre. **21** Nemde megszakad bennök kötelük, meghalnak, de nem bölcsességben!

5 Kiálts csak, van-e, ki felel neked, s kihez fordulnál a szentek közül? **2** Mert az oktalant megöli a bosszúság, s az együgyűre halált hoz a vakbuggalom. **3** Én láttam az oktalant meggyökeredzeni, és rögtön megátkoztam hajlékát. **4** Távol esnek gyermekai a segítségtől, összszűzönak a kapuban és nincs mentő. **5** A kinek aratását megeszi az éhező, tövisek között is elveszi, és áhítja vagyonukat a hurok. **6** Mert nem a porból nő ki a baj, s nem a földből sarjad a szenvédés; **7** hanem az ember szenvédésre született, a mint a villám fiai magasba repülnek. **8** Azonban én Istenhez fordulnék, és az Istenhez intézném ügyemet. **9** A ki nagyokat tesz, kikutathatatlanul, csodásokat, úgy hogy számuk sincsen. **10** A ki esőt ad a földnek színére s vizet küld a térségek színére, **11** hogy az alacsonyokat magasra tegye, s a búsulók segítségre emelkednekn. **12** Megbontja a ravaszok gondolatait, s nem végeznek kezeik olyat, a mi valódiság. **13** Megfogja a bőlcseket ravaszságukban, s a ferdék tanácsa elhamarkodott; **14** nappal sötétségre találnak, és mint éjjel tapogatóznak délnél. **15** Így megsegíti a kardtól, szájuktól, és az erősnek kezétől a szűkölökőt; **16** s lett remény a szegény számára, és a jogtalanság elzárta száját. **17** Íme boldog a

halandó, kit Isten megfenyít, s a mindenható oktatását meg ne vesd; **18** mert ő fájdít és bekötöz, sebet üt és kezei gyógyítanak. **19** Hat szorongatásban megment és héten nem ér téged baj: **20** Éhségben megváltott a haláltól s háborúban kard hatalmától; **21** a nyelv ostora előj rejte vagy s nem fél szuszítástól, midőn jön; **22** pusztításban s éhínségen nevetsz, s a föld vadjától nem kell félned, **23** mert a mező köveivel van szövetséged s a mező vadja békére állott veled. **24** Megtudod, hogy béke a te sátorod; vizsgálod hajlékodat és nincs vétkeid; **25** tudod, hogy sok a magzatod és sarjaid akár a földnek füve. **26** Erő teljében juts el sírhöz, a mint fölmén az asztag a maga idején. **27** Íme, ez az, a mit kikutattunk, így van, hallgass rá és ismerd meg te!

6 Felelt Jób és mondta: **2** Vajha mérve mérnék bosszúságomat a gyötrelmemet mérlegre vennék egyaránt! **3** Mert most tengerek fövenyénél nehezebb, azért megzavarodtak szavaim. **4** Mert a mindenható nyilai vannak bennem, a melyeknek mérget lelekem issza; Isten ijedelmei sorakoznak ellenem. **5** Ordít-e a vadszámár a pázsiton, avagy bög-e az ökör abraka mellett? **6** Ehető-e a mi ízeten, só nélkül, avagy van-e íz a tojás fehérjében? **7** Vonakodott hozzá nyúlni a lelekem; azok az én kórságos ételem. **8** Bárcsak beteljesednék kérésem s reményemet megadná Isten; **9** s tetszenék Istennek, hogy összszűzzön engem, megoldaná kezét, hogy véget vessen nekem! **10** Akkor volna még vigasztalásom – fölszökném kíméletlen fájdalomban – hogy nem tagadtam meg a Szentnek szavait. **11** Mi az erőm, hogy várakozzam, s mi a végem, hogy túrtessek magam? **12** Avagy kövek ereje-e az én erőm, vagy ércz az én húsom? **13** Hiszen segítségem nincs bennem, és övdösségem elutasított tőlem. **14** Az elcsüggédőt barátjától szeretet illeti, ha el is hagyja a mindenható félelmét! **15** Testvéreim hűtelenek lettek mint a patak, mint a hogy medrukben a patakok eltűnnek. **16** A melyek sötétlenek a jégtől, bennök rejtőzik el a hó; **17** mikor hőség éri, megsemmisülnek, midőn meleg van, elenyésznek helyükön. **18** Kanyarodnak útjuk ösvényei, elhúzódnak a pusztaságban és elvesznek. **19** Ide tekintettek Téma karavánjai, Sába vándorcsapatai reménykedtek bennük; **20** megszégyenültek, hogy bíztak, elérkeztek odáig és elpirultak. **21** Mert most az övéi vagytok, láttok rettegést és felték. **22** Hát mondtam-e: adjatok nékem, és vagyontkból vesztegetést ajáljatok értem, **23** és szabadítsatok ki szorongatónak kezéből s zsarnokok kezétől váltatok meg engem? **24** Tanításatok engem s én elhallgatok, és ha mit tévedtem, értessétek meg velem. **25** Mi hathatóksak az egyenes beszédek, de miképp fedne feddés, minő a tietek? **26** Szókat tekintetek-e feddésnek és szélnék az elcsüggédettnek beszédeit? **27** Még árvának is nekiestek és áskálódtok barátotok ellen. **28** Most hát egyezzetelek bele, forduljatok felém, arcztokba vajon hazudom-e? **29** Térjetek meg, kérlek, ne essék jogtalanság, igen, térjetek meg, folyton áll ebben az igazam! **30** Van-e nyelvemen jogtalanság, avagy ínyem nem érezné-e a gyötrelmeket?

7 Nemde szolgálati ideje van a halandónak a földön, és mint a bérés napjai olyanok a napjai! **2** Mint rabszolga, ki liheg árnyék után, s mint a zsoldos, ki reményli munkabérét: **3** úgy kaptam én örökbe bajnak hónapjait és szenvédésnek éjszakáit

rendelték nekem. 4 Ha lefeküdtem, azt mondomb: mikor kelek fel, és nyúlik az este és jöllakom a hánkyódással szürkületig. 5 Magára öltött húsom féret és porgöröngyöt, bőröm felfakadt s megevesedett. 6 Napjaim gyorsabbak a vetélőnél, s remény nélkül enyésztek el. 7 Gondolj rá, hogy lehelet az életem, jót nem fog többé látni a szemem; 8 nem pillant meg engem nézőm szeme, szemeid rajtam vannak, de nem vagyok. 9 Felhő elenyészett és eltűnt: úgy ki alvilágba száll, nem jöhét fel, (Sheol h7585) 10 nem tér vissza többé házába és nem ismer rá többé az ő helye. 11 Én sem tartóztatom számat, hadd beszélek lelkem szorultában, hadd panaszkodjam lelkem keservében! 12 Tenger vagyok-e avagy szörnyeteg, hogy őrséget vetsz reám? 13 Ha azt mondomb: majd megvígaszta ágyam, panaszomat visel nem segít fekvőhelyem: 14 akkor rémítgetsz engem álmokkal és látomások által ijesztesz engem. 15 Választotta lelkem a megfulladást, a, halált inkább csontjaimnál. 16 Megvetettem: nem örökké élek; hagyj föl velem, mert lehelet a napjaim! 17 Mi a halandó, hogy nagyra tartod, s hogy reá fordítod szívedet, 18 és reá gondolsz reggelenként, perczenként megvizsgáld őt? 19 Meddig nem tekintesz el tőlem, nem eresztesz el, míg nyálam lenyelhetem? 20 Vételem: mit cselekszem neked, emberőrző? Miért tettél engem támadásul magadnak, hogy önmagamnak terhére lettem? 21 S mit nem bocsátod meg; bűnömet s nem veszed el vétkemet? Mert most porban feküdném, keresnél engem és nem volnék.

8 Felelt a Súachbeli Bildád és mondta: 2 Meddig beszélsz effélképet? hatalmas szél szádnak mondásai! 3 Vajon Isten jogot fordít-e, avagy igazságot fordít-e a mindenható? 4 Ha fiaid vétkeztek ellene, odabocsátotta őket bűnük kezébe. 5 Ha te keresve fordulná Istenhez s a mindenhatóhoz könyörögnel; 6 ha tiszta és egyenes vagy: bizony most virrasztana feletteset s békét adna igazságos hajlékodnak; 7 s ha csekély volt múltad, a te jövőd felette nagy lesz. 8 Mert kérdezd csak az előbbi nemzedéket s figyel őseik kutatására; 9 mert mi tegnapiak vagyunk és nincs tudomásunk, mert árnyék napjaink a földön! 10 Nemde ők oktatnak majd téged, megmondják neked és szívökbeli fakasztanak szavakat: 11 Magasra nő-e a sás mocsár nélkül, nagyra-e a káka víz hiján? 12 Még rügyében van, le nem szakítható, és minden fűnél előbb szárad el. 13 Ilyenek az útjai mind az Istenről feledkezőknek s az istentelennek reménye elvész. 14 A kinek megszakad a bizalom és pókháló a menedéke; 15 rátámaszkodik házára, de meg nem áll, hozzá kapaszkodik, de nem marad meg. 16 Nedvében álló ő a nap előtt, s kertjén túl tejed a hajtása; 17 kóhalmon fonónak össze gyökerei, kóháza szemel ki magának. 18 Ha kipuszítják helyéből, megtagadja őt: nem láttalak! 19 Lám, az az útjának a vígsága s a porból mások sarjadnak ki. 20 Lám, Isten nem veti még a góncstalant s nem fogja kézen a gonosztevőket. 21 A míg nevetéssel tölti szájadat s ajkaidat rivalgással, 22 gyűlölföld szégyent ötlenek, s nincs meg a gonoszoknak sátra.

9 Felelt Jób és mondta: 2 Valóban tudom, hogy így van; miképpen is igazulhat Istenkel szemben a halandó? 3 Ha kíván pörölni vele, nem felel neki egyre sem ezer közül. 4 Szívre bölcs, erőre hatalmas! Ki keményítette meg magát ellene és

sérítetlen maradt? 5 A ki hegyeket mozdít el, s nem is tudják, a melyeket felforgatott haragjában; 6 a ki megreszketti a földet a helyéről, hogy oszlopai megrendülnek; 7 a ki szól a napnak s nem ragyog fel, s a csillagokra pecsétet tesz; 8 kiterjeszti az egét egymagában s lépel a tenger magaslatain; 9 teremti a gónczölszekerét, az óriót s a fiastyúkot meg a Délnek kamaráit; 10 a ki nagyokat tesz kikutathatatlanul, csodásokat, úgy hogy számuk sincsen: 11 lám, elvonul mellettet s nem látom, elhalad s nem veszem észre; 12 ha kit elragad, ki utasítaná vissza, ki szólna hozzá mit mivelész? 13 Isten nem fordítja el haragját, alatta legörnyedtek Ráháb segítői; 14 hát még hogy felelnék én neki, választanám szavaimat vele szemben! 15 A ki, ha igazam volna, nem felelnék, az én bírához könyörögnek. 16 Ha szólítanám s felelne nekem, nem hinném, hogy figyel szavamra. 17 A ki viharban rám rohan, hogy sebeimet sokásítsa ok nélkül. 18 Nem enged lélegzetet vennem, hanem jóllakat keserűségekkel. 19 Ha erőn fordul meg: íme a hatalmas, és ha ítéleten: ki idéz meg engem? 20 Ha igazam volna, szájam ítlne el engem; góncstalan vagyok, fonákká tesz engem. 21 Góncstalan vagyok, nem ismerem lelkemet, megvetem életemet! 22 Egyre megy; azért azt mondomb: Góncstalant és gonoszt semmisítő meg. 23 Ha hirtelen öl az ostor, az ártatlanok elcsüggédésén gúnyolódik. 24 Az ország gonoszok kezébe adatott; bíráinak arcáztal el takarja, ha ő nem, ugyan kicsoda? 25 Napjaim pedig gyorsabbak voltak a futárnál, elíramadtak, nem láttak jót. 26 Tovavonultak akár gyékényhajók, mint sas lecsap az étkrére. 27 Ha azt mondattam, hadd felejtem el panaszomat, hagyom abba bánatos arcomat s hadd derülök fel: 28 megfélemedtem mind a fájdalmaimtól, tudtam, hogy nem fogsz engem ártatlannak mondani. 29 Nekem bűnösnek kell lennem – minék fáradozzam hát hiába? 30 Ha megmosakodnám hővízben s lúggal tisztítanám kezeimet: 31 akkor a verembe mártanál engem, hogy megtáblának ruháim. 32 Mert nem emberő mint én, bogy felelhetnék neki, hogy együtt mehetnék be ítélekre. 33 Nem létezik, ki közöttünk dönt, ki rá tenné kezét mindkettőnkre. 34 Távolítsa el rólam vesszejét, s rettentése ne ijesszen engem: 35 majd beszélnék s nem felnék tőle, mert nem olyan vagyok én magamban.

10 Megundorodott lelkem életemtől, nekieresztettem majd panaszomat, hadd beszélek lelkem keservében. 2 Megmondom Istennek: Ne károztass engem, tudasd velem, mi miatt pörölsz velem! 3 Illik-e hozzád, hogy nyomorgatsz, hogy megveted kezeid szerzeményét, míg a gonoszok tanácsa fölött fényt árasztasz? 4 Testi szemeid vannak-e neked, avagy mint halandó lát, úgy látsz-e? 5 Mint halandó napjai, olyanok-e napjaid, avagy éveid, mint ferí napjai. 6 hogy keresgéléd bűnömet és vétkem után kutatsz, 7 noha tudod, hogy nem vagyok bűnös s nincs, ki kezedből menthet? 8 Kezeid alakítottak engem és elkészítettek egyaránt köröskörül – és megsemmisítné? 9 Gondolj csak rá, hogy mint agyagot készítettél te engem, s porba téritsz engem vissza? 10 Nemde mint a tejet kiöntöttél engem s mint a sajtot összefolyattal; 11 bőrbe és húsba öltözöttél és csontokkal meg innakkal átszööttél; 12 életet és szeretetetet miveltelel velem s gondviselésed megfűrizte szellememet. 13 De ezeket tartogattad szívedben, tudom, hogy ez volt benned: 14 ha vétkezem, megvigyázol engem és bűnöm

alól fől nem mentesz. 15 Ha gonosz vagyok, jaj nekem; s ha igaz vagyok, fől nem emelhetem fejemet, jóllakva szégyennel és elítélve nyomorommal. 16 S ha magasra emelkednék, mint fenevadra vadásznál rám, s ismételve csodálatosan bánnál velem; 17 megújítanán tanúidat ellenem, sokszor tanúsítanád haragodat velem szemben: egymást felváltó hadak ellenem! 18 S miért hoztál ki engem az anyaméhből? kimúltam volna s szem nem látha engem; 19 mintha nem lettem volna, olyan volnék, a méhből a sírba vittem volna. 20 Nemde kevesek a napjaim, hagy fől tehát; fordulj el tőlem, hogy föderülhessek egy keveset! 21 Mielőtt elmennék, hogy ne térik vissza, sötétségnek és vakhomálynak országába, 22 országba, mely borús mint a homály, vakhomály, rend nélkül s fénylik – mint homály.

11 Felélt a Náamabeli Czófár és mondta: 2 Szavak bőségére ne legyen felelet, avagy az ajkak emberének legyen igaza? 3 Fecsegésed férfiakat hallgattasson el? Gúnyolódtál s ne legyen, ki rád pirít? 4 Azt mondod: Tiszta a tanom, szeplőtlen vagyok szemeid előtt! 5 Azonban vajha beszélne az Isten s nyitná fel ajkait veled szemben, 6 hogy jelentse meg neked a bölcsesség rejtelmeit mert kítszereset ér valódi tudásra nézve – s tud meg, hogy elenged neked Isten a bűnödből. 7 Isten kikutatni elérde-e, avagy a Mindenhatónak végéig elérész-e? 8 Egek magasságai – mit tehetsz? Mélyebb az alvilágánál mit tudhatsz meg? (Sheol h7585) 9 Hosszabb a földnél mérete és szélesebb a tengernél. 10 Ha elvonul és bezár és gyűlést tart – ki utasíthatja vissza? 11 Mert ő ismeri a hamisság embereit, láitta a jogtalanságot, pedig nem is ügyel. 12 Hisz üres ferfi is eszessé válik, s vadszámár vemhe emberré szülemedik. 13 Ha te irányítod szívedet s feléje terjeszted kezeidet – 14 ha igaztalanág van kezedben távolítsd el, s ne lakoztass sátraidban jogtalanságot – 15 bizony akkor felelheted arczodat mocsoktalanal és szilárd leszel s nem kell felnéd; 16 bizony te elfelejtед a szenvédést, mint elfolyt vizekre emlékszel reá. 17 S délnél fényesebben kél a földi lét, ha borulat van, olyan az mint a reggel. 18 És bízhatsz, mert van remény; körülfigyelsz – bizton fekszel le; 19 heversz; és nincs a ki főlijesztene és sokan fognak neked hízelegni. 20 De a gonoszok szemei elepednek, menekvés elveszett számukra, reményük pedig: léleknek kilehelése.

12 Felélt Jób és mondta: 2 Valóban, ti vagyok ám a nép, s veletek kihal a bölcsesség! 3 Nekem is van szívem mint nektek, nem esem messze tőletek, hisz kinél nem volnának effélék? 4 Nevetségéül vagyok barátnak, ki Isten szólította s ő meghallgatta; nevetségül az igaz, a góncstalan! 5 A balvégzetnek megvetés, a gondtalannak vélekedése szerint, készen áll, a tántorgó lábúaknak. 6 Boldogságban vannak a rablók sátrai és biztoság azoké, kik Isten haragtják, azé, ki istenét kezében hordja. 7 Azonban kérdezd csak meg a barmot, majd tanít téged, s az ég madarát, majd megjelenti neked; 8 vagy szólj a földnek, majd tanít téged, és elbeszélék neked a tenger halai. 9 Ki ne tudná mindezekből, hogy az Örökkévaló keze cselekedte ezt; 10 kinek kezében van minden élőnek a lelke, s minden ember testének a szellege. 11 Nemde a fül vizsgálja a szavakat s az íny az éltet ízleli meg? 12 Aggastyánokban

van bölcsesség, s hosszú élet: értelmetlenség. 13 Ő nála van bölcsesség és erő, övé tanács és értelmetlenség! 14 Lám, lerombol s nem építetik föl, rázár valakire s nem nyitnattak ki neki. 15 Im elrekeszt vizeket s kiszáradnak – megeresztő őket s feldülják a földet. 16 Ő nála van hatalom és üdvösségg, övé a tévelygő és a megtévesztő. 17 Járataj a tanácsosokat megfosztottan s a bírákat megtébolyítja; 18 a királyok kötelékét fölöldött és reáköött övet az ő derekukra; 19 járatja a papokat megfosztottan s a szilárdakat elterítő; 20 megvonja a biztoszavúak beszédjét s a véneknak eszét elveszi; 21 csúfot önt a nemesekre s a hatalmasoknak kötését meglazítja. 22 Feltár mély dolgokat a sötétségből s kihozza világosságra a vakhomályt. 23 Nagyra növeszti a nemzeteket s elvezíti, kiterjeszti a nemzeteket és elviszi. 24 Szívét veszi az ország népe fejeinek s eltévelgyűti útján pusztaságban; 25 tapogatóznak sötétségen világosság nélkül, s eltévelgyűti őket mint a részeget.

13 Lám, minden láttá szemem, hallotta fülem s meg érte. 2 Tudástokhoz képest tudom én is, nem esem messze tőletek. 3 Azonban én a Mindenhatóval beszélnek s Istennel szemben védekezni kívánok. 4 Azonban ti hazugsággal tapasztók vagytok, semmit se gyógyítók mindnyájotok. 5 Vajha hallgatva hallgatnátok, s az bölcseségül lenne nektek! 6 Halljátok csak védekezésemet s ajkaim pörölésére figyeljetek. 7 Istenért beszéltek-e jogtalanságot és érte beszéltek csalárságot? 8 Személyét tekintek-e, avagy Istenért pöröltök? 9 Jó lesz-e, midőn kikutat benneteket, avagy mint embert ámítanátok, ámítjátok őt? 10 Feddve fedd majd titeket, ha titokban személyt válogattok. 11 Nemde a fensége megrémítene benneteket, s rátok esne rettentése? 12 Emlékmondásaitok hamu-példázatok, akár agyag-magaslatok a ti magaslataitok. 13 Hallgassatok el előttem, hadd beszélek én, essék meg rajtam bármi is! 14 Bármiképpen – fogaim között viszem húsomat, s lelkemet tenyeremre teszem. 15 Lám, megől engem: várakozom ő rá; csak útjaimat védeném arcza előtt. 16 Az is segítségemre való, hogy színe elé nem juthat képmutató. 17 Hallva halljátok szavamat és közlésemet füleitekkel. 18 Íme, kérlek, elrendeztem a jogüget, tudom, hogy nekem lesz igazam. 19 Ki az, ki perbe száll velem, mert most ha hallgatnom kell, kimúlok. 20 Csak kettőt ne tégy velem, akkor színed elől nem rejítőzöm el: 21 Kezedet távolítsd el rólam, és ijesztésed ne rémítsen engem; 22 aztán szólíts és én felelek, vagy beszélek én s te válaszolj nekem. 23 Mennyi bűnöm és vétkem van nekem, bűntettemet és vétkemet tudasd velem! 24 Miért rejted el arczodat és elleniségednek tekintesz engem? 25 Vajon elhajtott levelet riasztasz-e, és száraz tarolt üldözöl? 26 Hogy keserűségeket irsz föl ellenem s örökölteted velem ifjúkorom bűneit; 27 és karóba tested lábaimat, megvigyázod mind az ösvényeimet, lábaim gyökerei köré húzod jeledet. 28 És ő mint a rothadék szétmállik, mint ruha, melyet moly emészett:

14 az ember asszony szülöttje, rövid életű és jól lakva háborgással. 2 Mint virág hajtott ki és elfonnyadt, eliramodott mint az árnék s meg nem áll. 3 Erre is fölnyitottad szemedet s engem viszel törvényre magaddal! 4 Származhat-e tiszta tisztábanból? Egy sem! 5 Ha kiszabvák napjai, nálad

van hónapjainak száma, törvényét megalkottad, melyen túl nem léphet: 6 tekints el tőle, hogy szünet legyen, mígnem lerója, mint bérés, a napját. 7 Mert van a fának reménye: ha kivágják, ismét megújul és csemetéje nem szűnik meg. 8 Ha megvénül a földben gyökere és a porban elhal törzsöke: 9 víznek illatától felvirul és gallayat hajt mint ültetvény. 10 De férfi elgyengülvén, meghal, kiműván az ember, hol van? 11 Kiadtak a vizek a tengerből, és a folyó elszárad, elszikkadt: 12 az ember is lefekszik s fől nem kél; az ég enyésztéig nem ébrednek ők és nem serkennek fől álmukból. 13 Vajha az alvilágba tennél el engem, elrejtenél, míg lecsillapodik haragod, tűznél nekem törvényt s megemlékeznél rólam. (Sheol h7585)

14 Ha elhal férfi, föléled-e? Szolgálati időm minden napjaiban várakoznám, míg nem megjön felváltásom. 15 Szólítanál és én felelnék neked, kezeid műve után vágyakoznál. 16 Mert most léptemet számlálod, nem is várod be vétkemet! 17 Zacskóból van pecsételvű bűntettem, s betapasztottad bűnömet. 18 Azonban dühledőz hégy széтомlik, szikla is kimozdul helyéből; 19 köveket szétmorzsolt a víz, elsodorta áradása a földnek porát: így veszítettek el a halandónak reményét. 20 Lebírod örökre, és eltűnt, eltorzítván arczát, elűzte őt. 21 Tiszteletre jutnak fiai – nem tud róluk, csekélyekké válnak, nem veszi őket észre; 22 csak fájdalmat érez teste ő rajta, és lelke gyászol ő benne.

15 Felelt a Témánbeli Elifáz s mondta: 2 Vajon bölcs felel-e szeles tudással s megtölte-e keleti széllel belsejét – 3 bizonítatva mitsem éró beszéddel és szavakkal, melyekkel nem használ. 4 Te az Isten felelmét is megbontod, csökkented az imaszót Isten előtt. 5 Mert bűnöd tanítja szájadat s a ravaszok nyelvét választod. 6 Szájad ítélt el téged s nem én, s ajkaid vallanak ellened. 7 Elsőnek születtél-e az emberek között a halmoknál előbb létesült? 8 Isten tanácsában hallottál-e valamit és csentél magadnak bölcsességet? 9 Mit tudsz te, mit mi nem tudunk, mit értesz, a mi nem volna mi nálunk? 10 Vén is, aggastyán is van közöttünk, napokra apádnál korosabb. 11 Kevés-e neked Isten vigasztalása s az ige, mely csinján bánt veled? 12 Mit ragad el téged szíved, és mit integrétek szemeid, 13 hogy Isten ellen fordítod indulatodat és szájadból kibocsásasz szavakat? 14 Mi a halandó, hogy tiszta legyen, s hogy igaz legyen asszony szülöttje? 15 Lám, szentjeiben nem hisz, az egek sem tiszták szemeiben; 16 hát még az utálatos és megromlott, az ember, ki mint vizet issza a jogtalanságot. 17 Hadd oktatnak, hallgass reám, s a mit láttam, hadd beszélem el; 18 a mit hirdetnek bölcsék, és nem titkolták el őseik részéről – 19 nekik egyedül adatott az ország, s idegen nem járt közöttük. 20 A gonosznak minden napjaiban kínálódik ő, s az évek száma alatt, melyek fentartvák az erőszakosnak. 21 Rettegések hangja a fülében: békében jön reá pusztító. 22 Nem hiszi, hogy visszatér a sötétségből, ki van szemelve a kard számára. 23 Bolyong ő kenyér után, hol van; tudja, hogy készen áll oldalán a sötétség napja. 24 Ijesztik őt szükség és szorongás, megragadja őt mint csatára kész király. 25 Mert Isten ellen nyújtotta ki kezét a Mindenható ellen hősködik; 26 nyakkal szalad ellene, pajzsainak vastag dudorával. 27 Mert arcztá befödte zsírával s háját szerzett ágyékára. 28 Letelepült

megsemmisített városokban, házakban, melyeket nem laknak, melyek rendelve vannak kőhalmoknak. 29 Nem gazdagszik meg, nem áll fönn a vagyona, nem hajlik a földre szerzeménye; 30 nem téphet ki a sötétség elől, csemetéjét láng szárítja el s eltűnik – az ő szája lehetetlől. 31 Ne higyen a semmiségben, aki megtévedett, mert semmiség lesz, a mit cserébe kap. 32 Mielőtt itt volna a napja, beteljesedik, s pálmáága nem zöldellő. 33 Mint szőlőtől elvetéli egresét, s mint olajfa hullatja el virágát. 34 Mert az istentelennek községe meddő, és tűz emészti a megvesztegetés sárait: 35 bajt fogannak és jogtalanságot szülnek, és belsejük csalárdását készít.

16 Felelt Jób és mondta: 2 Hallottam efféléket sokat, bajt hozó vigasztalók vagytok mindannyian! 3 Vége van-e a szeles szavaknak, vagy mi készítet téged, hogy felelj? 4 Én is úgy beszélnék, mint ti, ha lelketei volna az én lelkek helyén, összefűznék beszédeket ellenetek, csóvánlám fölöttetek fejemet! 5 Szilárdítanálak titeket szájammal, és ajkaim szánalma enyhülést adna. 6 Ha beszélnék, nem enyhű fájdalmam; s ha abbahagynám, mi tűnik el tőlem? 7 Ámde most kifárasztott engem; pusztává tetteteg egész környezetemet. 8 Ráncossá tettél, az tanúul tett, sovánságom ellenem támadt, szemembe vall. 9 Haragja tépett, gyűlölettel támadt engem, vicsorított reá fogival, szorongatóm szemeit feni reám. 10 Feltártották ellenem szájukat, gyalázattal verték orczáimat, együttesen összecsődülnek ellenem. 11 Álnoknak szolgáltat ki engem Isten és gonoszok kezébe dönt engem. 12 Boldog voltam és összemorzsol, nyakszirten fogott és összezúzott és czéltáblául állított engem magának. 13 Körül fognak engem ijászai, átfúrja veséimet s nem kímél, földre ontja épémet. 14 Rést tör rajtam, rést résre, mint vitéz nekem rohan. 15 Szákok varrtam foszló bőrömre és porba dugtam bele szarvamat. 16 Arczom kivörösödött a sírástól, és szempilláimon vakhomály ül: 17 bár nincs erőszak kezeimben és imádságom tiszta. 18 Oh föld, ne fedd be véremet, s ne legyen hely kiáltásom számára! 19 Most is, íme az égben van tanúum, és bizonyásom a magasságban. 20 Csúfolóm – barátim: Istenhez könnyezve tekint szemem; 21 hogy döntsön a férfi mellett Istennel szemben, és ember fiával szemben a barátja mellett. 22 Mert még csak kisszámu évek jönnek, és útra, melyről vissza nem térek, megyek el.

17 Szellemem meg van törve, napjaim elenyésztek, sírok várnak rám! 2 Bízony csúfolkodással illetnek engem, és zaklatásukon kell időznie szememnek. 3 Állj jót, kérlek: kezeskedjél értem tenmagadnál! Ki az, ki kezet csap velem? 4 Mert az ő szívöket elzártad az eszességtől, azért nem engeded felükerekedniök. 5 Ki osztályrészét elárul barátot, fiainak szemei el fognak expedni. 6 Oda állított engem, hogy példálózzanak népek, s azzá lettem, hogy arczúl köpnek. 7 Elhomályosult bosszúságától szemem, s tagjaim akár az árnék mindannyi. 8 Eliszonyodnak e miatt az egyenesek, s az ártatlan fölgered az istentelen ellen; 9 és az igaz ragaszkodik útjához s a tiszta kezű gyarapodik szilárdásában. 10 Azonban ti mindannyian csak jöjjetek útra, de nem találok köztetek bölcsét. 11 Napjaim elmúltak, gondolataim elszakadtak, szívemnek tulajdonai! 12 Az éjszakát nappallá teszik, a világosságot közelebbé a sötétségnél

13 Ha az alvilágot házamul reméltem, a sötétségben megterítette mágymat, (Sheol h7585) **14** a veremnek így szóltam: atyám vagy! anyám és testvérem! a férgek: **15** hol van tehát reménységem, és reménységem – ki láta meg? **16** Az alvilág reteszeihez szállanak le, ha egyaránt porban lesz nyugalom. (Sheol h7585)

18 Felelt a Súachbeli Bildád és mondta: **2** Meddig fogtok szavakra vadászni? Észre térijetek s azután beszéljünk! **3** Miért tekintetünk baromnak, tisztálanokká váltunk szemeitekben? **4** Ki önnönmagát széttéri haragjában, vajon miattal elhagyottá legyen-e a föld, és szikla mozduljon el helyéből? **5** Mégis a gonoszok világossága kialszik, és nem fénylik tüzének lángja. **6** Világosság elsötétült sátorában, és mécsese ő fölötté kialszik. **7** Megszorulnak erős léptei s oda veti őt saját tanácsa. **8** Mert hálóból kergettett lábaival és rácsozat fölött járkál; **9** sarkon kapja a kelepcze, megragadja a hurok; **10** a földön van elrejtve kötele és csapdája az ösvényen. **11** Köröskörül ijesztették rémülések, hogy úzzék őt leپtenyomon. **12** Éhes lesz az ereje, és balsors kész az oldalán. **13** Megeszi bőrének tagjait, megeszi tagjait halálnak elsőszülöttje. **14** Kiszkáittatik sátrából bizalma, és lépnie kell a rémülek királyához. **15** Lakni fog sátrában – már nem az övé – kénkő szóratik hajlékára. **16** Alul elszáradnak gyökerei, a felüli elfonyad a galla. **17** Emlékezete elveszett az országból és nincs neki neve a tájakon. **18** Taszítják őt világosságból sötétsége és a világból elbolyongtatják. **19** Nincs neki sarjadéka, sem ivadéka népében, és nincs maradék tanyáján. **20** Napja miatt eliszonyodtak a nyugotak, s a keletieket borzadály fogja el. **21** Bizony ilyenek a jogtalannak lakásai, és ilyen a helye annak, ki nem ismerte meg az Isten.

19 Felelt Jób és mondta: **2** Meddig búsítájok lelkemet és összezútok szavakkal? **3** Immár tizedszer pírtottak reám, nem szégyeníttek durván bánni velem? **4** De ha valóban tévedtem is, magamnál marad tévedésem. **5** Ha valóban fennhézájtok ellenem s rám bizonyítájok gyalázatomat: **6** tudjátok meg tehát, hogy Isten elnyomott engem s körülfigott engem hálójával. **7** Lám, kiáltok erőszak, de réam hallgattatom meg, fohászkodom, de nincs ítélet. **8** Utamat elfalazta, reám vonulhatot tova, s ösvényimre sötétséget vet. **9** Méltóságomat lehúzta rólam s levette fejem koronáját. **10** Leront engem köröskörül, hogy eltűnök, s kirántotta, mint a fát, reményemet. **11** Fellobbantotta ellenem haragiát s olyannak tekint engem mint ellenségeit. **12** Egyaránt jöttek csapatai és feltöltik ellenem útjukat és táboroznak körülötte sátoromnak. **13** Testvéreimet eltávolította tőlem, és ismerőseim bizony elidegenedtek tőlem. **14** Elmaradtak rokonaim, és meghitteim elfelejtettek. **15** Házam zsellérei és szolgálóm idegenek tekintenek engem, ismeretlen lettem szemeikben. **16** Szolgámat hívtam s nem felel, szájammal kell könörgönöm neki. **17** Leheleteim undorító a feleségemnek, és szagom a velem egy méhből valóknak. **18** Gyerkőcök is megvetnek engem, a mint felkeltem, beszéltek ellenem. **19** Megutáltak mind a bizalmas embereim, és a kiket szerettem, ellenem fordultak. **20** Bőröhöz és húsomhoz tapadt csontom, a csak fogaim bőrével menekütem meg? **21** Könörlületek, könörlületek rajtam ti, én barátaim, mert Isten keze megérintett

engem! **22** Mert üldöztök engem mint Isten s nem laktok jól húsommal? **23** Bárho felíratnának szavaim, bárha csak könyiben jegyeztetnének föl; **24** vastollal meg ólommal örökre sziklába vésetnének be! **25** De én tudom, megváltóm él s utolsónak ott fog állni a por fölött. **26** S bőröm után leverték azt – s húsom nélkül fogom látni Isten! **27** A kit én magam fogok látni, és szemeim látják meg s nem idegen: elepednek vesém belsőmben. **28** Midón mondjátok: mennyire üldözük őt! s hogy a dolog gyökere én ben nem találhatik: **29** rettegjetek hát a kardtól, mert harag éri a kardnak való bűnöket, azért hogy tudjátok, hogy ítélet vagyon.

20 Felelt a Náamabeli Czófár és mondta: **2** Azért gondolataim válaszra bírnak, s minthogy bennem van fel buzdulásom. **3** Megszégyenítésem feddését hallom, és szellemem az én értelmemből bír feleletre. **4** Nem tudod-e azt, a mi öröktől fogva van, a mióta embert tettek a földre, **5** hogy a gonoszok ujjongása rövid ideig tart a az istentelennek öröme egy pillanatig? **6** Ha egbe nyúl föl emelkedése és feje a felhőig ér: **7** mint sara örökre elvész, a kik látták, azt mondják: hol van? **8** Mint álon elrepül, s nem találják meg, s elűzetik, mint éji látomány; **9** a szem rátekintett, de nem teszi többé, és nem pillantja őt meg újra helye. **10** Fiai kérlelik a szegényeket, s öncezei adják vissza jogtalan vagyonát. **11** Csontjai tele vannak ifjú erejével, s vele együtt porba fekszik. **12** Ha édesnek ízik szájában a rosszaság, rejtegeti nyelve alatt, **13** kíméli, de nem ereszti el, és visszatartja ínyében: **14** beleiben elváltozik étele, viperák mérge van belsejében. **15** Vagyont nyelt el és kihányta, hasából hajtja ki Isten. **16** Viperamérget szopik, megölő őt az áspis nyelve. **17** Nem szabad néznie ereit, folyót, patakait méznek és tejnek. **18** Visszaadja a szerzeményt, a nem nyeli le, cserébe vett vagyonával nem fog örvendeni. **19** Mert elnyomta, cserben hagyta a szegényeket, házat rabolt s nem épít föl. **20** Mert nem ismert nyugtot hasában, azzal a mit megkívánt, nem menekül meg. **21** Nincsen maradék evéséből; azért nem lesz maradandó az ő java. **22** Bősége teljében meg fog szorulni; a szenvédésnek minden keze reá jön. **23** Lesz majd hasának megtöltésére: belé bocsátja felfölbant haragiát, esőként hullatja a testébe. **24** Menekül a vasfegyver elől, érczij járja által; **25** húzza és kijön hátból, villogó nyíl megy ki epéjéből – rajta ijedelmek. **26** minden sötétség ólalkodik kincseire, megemészti őt szíthatlan tűz, lelegeli a maradékot sátrában. **27** Bűnét feltáják az egek s föltámad ellene a föld. **28** Elköltözik háza terméke, szétfoly haraja napján. **29** Ez a gonosz ember része az Istenől és a rá kimondott örökség Istentől.

21 Felelt Jób és mondta: **2** Hallva halljátok szavaimat s ez legyen vigasztalástok. **3** Tűrijetek el engem, majd én beszélek, s miután beszéltem, gúnyolódhatsz! **4** Vajon embernek szól-e az én panaszom, avagy miért nem volnék türelmetlen? **5** Forduljatok hozzáim, iszonyodjatok el s tegyétek kezeteimet szátokra! **6** Hisz, ha rágondolok, megrémülök, s borzadály fogja el testemet. **7** Miért élnék a gonoszok, megszilárdulnak, meg is erősödnek vagyonban? **8** Magzatjuk bizton áll előttük, velük, és ivadékaik szemeik előtt. **9** Házaik csupa béke, félelem nélkül, és nincsen rajtuk Isten vesszeje. **10** Bikája hág s el-

nem vetél, tehene ellik és nem szül idéltent. **11** Kieresztik, mint a juhokat, gyerkőczeiket, és gyermekiek ugrándoznak. **12** Énekelnek dobszó és hárfa mellett s örülnek a fuvola hangjánál. **13** Jóban végzik el napjaikat a egy pillanat alatt az alvilágba szállanak alá. (**Sheol h7585**) **14** Pedig mondta Istennék: Távozz tőlünk s útaidat megismerni nem kívánjuk; **15** mi a Mindenható, hogy szolgáljuk őt, s mi hasznunk lesz, ha imádjuk őt? **16** Lám, nem kezőkben van javuk, – a gonoszok tanácsa távol legyen tőlem! **17** Hányszor alszik ki a gonoszok mécsese, és jön reájuk szerencsétlenségök, midőn részeket oszt ki haragjában! **18** Lesznek olyanok, mint szalma szél előtt s mint polyva, melyet elragad a vihar. **19** Isten majd gyermekei számára teszi el jogtalanságát. – Fizessen neki magának, hogy érezze; **20** saját szemei lássák vesztét és a Mindenható haragjából igyék! **21** Mert mi dolga van ő utána házával a hónapjainak száma után, melyek neki rendeltektek? **22** Isten lehet-e tanítani tudásra, őt, ki a magasakat is ítéli? **23** Emez teljes épsegében hal el, egészen gondtan és boldog; **24** sajtárai telve voltak tejjal és csontjainak veleje üde. **25** Amaz pedig keserű lélekkel hal meg és nem élvezett a jóból: **26** Együtt a porban feküsznek és féreg fedi el őket. **27** Lám, ismerem a ti gondolataitokat a fendorlatokat, melyekkel erőszakot műveltek ellenem. **28** Midőn mondjátok: hol van a hatalmasnak háza és hol a gonoszknak sátora, lakása? **29** – nem kérdeztek-e az úton járókat, hisz az őjeleket nem ismerhetíték férle: **30** hogy a szerencsétlenség napjára tartatik fenn az, aki rossz, a harag napjára vitetik el? **31** Ki mondja meg neki szemébe az újtát, s a mit cselekedett, ki fizeti meg neki? **32** Hisz ő a sírkertbe vitetik és a sírhalom fölött virraszt; **33** édesek neki a völgy göröngyei, és ő utána húzódik minden ember, s ő előtte számtalanok. **34** Hogy vigasztalok hát engem hiábavalóval, hisz válaszaitok – a mi marad, hűtelenség!

22 Felelt a Témábeli Elifáz és mondta: **2** Istennek tesz-e hasznat az ember? Bizony önmagának tesz hasznat az eszes! **3** Érdeke van-e a Mindenhatónak abban, hogy igaz vagy, avagy nyeresége, hogy gáncstalanná teszed útadat? **4** Vajon istenfélmed miatt fenyt-e meg téged, száll veled ítéletedre? **5** Nemde nagy a te rosszaságod, s nincs vége bűneidnek! **6** Mert megzálogoltad testvéreidet ok nélkül, s a meztelenek ruháit lehúzod; **7** nem adtál vizet inni az elbágyadtaknak s az éhezőtől megvontad a kenyeret. **8** S az erős kar emberéé az ország s a nagytekintetű marad benne lakónak. **9** Örzegyeket üresen bocsátottál el s az árvák karjai összeszűzattak. **10** Azért vannak körülötted török, s rettegés rémít meg téged hirtelen. **11** Vagy nem látod-e a sötétséget, a vízarádatot, mely téged elborít? **12** Nemde Isten az ég magasságában van, s néz a csillagok tetejét, mily magasak! **13** S te azt mondod: Mit tudhat Isten, vajon sűrű ködön keresztül ítélni? **14** Felhő az őrejteke s nem lát s az egek körén járkál. **15** Vajon az őskor ösvényét követed-e, melyet tapostak a jogtalanság emberei? **16** Kik megragadtattak idő előtt, folyammá omloott szét alapjuk; **17** kik azt mondta Istennék: távozz tőlünk, s hogy mit tehet nekik a Mindenható. **18** holott ő megtöltötte házaikat jóval: de távol legyen tőlem a gonoszok tanácsa! **19** Látják az igazak s örülnek s az ártatlan gúnyolódik rajtuk: **20**

bizony megsemmisült a mi támadónk, s a mi maradt tőlük, tűz emészette meg! **21** Szegődjél csak hozzá s békéd lesz, az által jön reád a jó; **22** fogadj csak el szájából tant és vedd mondásait szívedbe. **23** Ha megtérsz a Mindenhatóhoz, fölépítsz, ha eltávolítsz jogtalanságot sátradóból; **24** s porba helyezd az érczet s patakok kavicsába az Ófir-aranyat, **25** s legyen a Mindenható a te érczed s ragyogó ezüstöd neked: **26** akkor bizony a Mindenhatóban fogsz gyönyörködni s felemelheted Istenhez arcodat. **27** Fohászkodol hozzá s ő hallgat rád a fogadalmaidat megfizetheted. **28** A mely szóval határozol, az beteljesül neked, és útad fölött világosság derült föl. **29** Ha kit megaláztak s azt mondod: emelkedés! a lecsüggéd szeműt megsegíti ő; **30** megmenti a nem ártatlant s megmenekül kezeid tisztasága által.

23 S felelt Jób és mondta: **2** Ma is ellenszegűlő a panaszom: csapásom ránehezedik nyögésemre. **3** Vajha tudnám, hogy találhatom, hogy eljutok székhelyéig: **4** eléje terjeszteném az ügyet és szájamát megtölteném bizonyításokkal; **5** tudnám mely szavakkal felel nekem, s megérteném, mit mond nekem. **6** Vajon erőnek teljével pörölne-e velem? Nem! Csakhogy ügyelne ő rám! **7** Akkor az egyenes szállt vele vitára, s örökre megmenekülnek bírámtól. **8** Lám, keletre megyek – s ő nincs ott, nyugatra: s nem veszem észre; **9** balról midőn működik, nem nézhetem meg, jobbra fordul és nem látom. **10** Mert ismeri az utat, melyet követek; megvizsgálna: mint az arany kerülnék ki. **11** Ösvényéhez ragaszkodott lábam, útját őriztem meg és nem hajlok el. **12** Ajkai parancsától nem mozdulok el, törvényemnél fogva megóvtam szája szavait. **13** De ő az egy, ki téritítheti el? S a mit lelke megkívánt, azt megcselekszi. **14** Bizony befejezi azt, mi kiszabva van nekem s efféle sok van nála. **15** Azért rémülik meg miatta, elgondolkozom és rettegek tőle. **16** Hisz Isten csüggesszette el szívetem s a Mindenható rémített meg engem; **17** mert nem a sötétség miatt semmisíttem meg, sem mivel arcomat a homály borította.

24 Miért nincsenek eltéve a Mindenható által idők s ismerői nem láthatják meg az ő napjait? **2** Határokat tolnak el, nyájat raboltak s legeltették. **3** Árvák szamarát elhajtják, zálogul veszik özvegy marháját. **4** Az útról elhajtják a szűkölködőket, egysárgán elbújtak az ország szegényei. **5** Lám, akár vadszamarak a pusztákban, kimentek dolgukra az eleded keresve: sivatag neki kenyere a gyermeket számára. **6** A mezőnlearatják abrakjukat s tallóznak a gonosznak szőlőjében. **7** Meztelenül hálnak, öltözöt híján s nincs takarójuk a hidegben; **8** hegyek záporától átáznak s menedék híján sziklát ölelnek. **9** Emlőtől elrabolják az árvát s a mi rajta van a szegényen, zálogul veszik; **10** meztelenül járnak öltözöt híján s éhesen hordanak kékét. **11** Falaik között olajat készítenek, a présházakban sajtoltak és szomjaztak. **12** A városból emberek hörögnek, a megöltek lelke könyörög és Isten ügyet sem vet a fonákságára. **13** Azok vannak a világosság ellen lázadók között, nem ismerték fel útjait s nem laktak ösvényein. **14** Virradatra fölkél a gyilkos, megöli a szegényt és szűkölködőt, éjjel pedig olyan lesz mint a tolvaj. **15** A házasságtörő szeme leste az aknyatot, mondván nem pillant meg engem szem, és leplet tesz arczára. **16** Sötétben

betörnek házakba, nappal elzárták magukat, nem ismerik a világosságot; 17 mert eggyárt reggel nekik a vakhomály, mert ismerik a vakhomály rémségeit. 18 Gyorsan eltűnik a víz színén, átkozott a birtokuk az országban, nem fordul a szőlők útjára. 19 Szárazság meg hőség elrabolják a hót vizét, az alvilág azokat, kik véleztek. (Sheol h7585) 20 Elfelejtje őt az anyaméh, édesnek találja a férgek; többé nem emlékeznek rá, s mint a fa, megtörétek a jogtalanság: 21 a ki kifosztja a magtalan nőt, ki nem szül, s az özveggyel nem tesz jót. 22 Ereje által tartós életű a hatalmas, fennmarad, bár nem bízik életében. 23 Megadja neki, hogy bizton támaszkodik, és szemei rajta vannak útjaikon. 24 Emelkedtek, kevés még s nincsenek, aláhanyatlottak, mint minden elkapatnak s mint kalász feje levágatnak. 25 S ha nem így van, ki hazudtol meg engem, hogy semmivé tegye szavamat?

25 Felelt a Súachbeli Bildád és mondta: 2 Uralom és rettegés van nála; békét szerez magasságaiban. 3 Van-e száma csapatainak, s ki fölött nem támad az Ő fényessége? 4 Miveléppen is lehet igaz Istennel szemben a halandó, s hogy lehet tiszta asszony szülöttje? 5 Lám, még a hold sem ragyog, s a csillagok nem tiszíták a szemeiben: 6 hát még a halandó, a férgek s az ember fia, a kukacz.

26 Felelt Jób és mondta: 2 Mint gyámoltottad a tehetetlen, segítettek az erőtlennek karját! 3 Mit tanácsoltál a bölcsességtelennek s valódi tudást bőven ismertettél! 4 Kinek adtál tudtul szavakat s kinek szelleme fakadt belőled? 5 Az árnyak megreszketnek alul a vizeken és lakóikon. 6 Meztelen az alvilág ő előtte s takarója az enyészet neki. (Sheol h7585) 7 Kiterjeszti az Északot az úr fölé, lebegeti a földet a semmiségen; 8 beköti a vizet felhőibe, s nem hasad meg felleg alatta; 9 befogja a trón felszínét, kiterítette reá felléget. 10 Határt vont a vizek színén odáig, hol vége van a világosságnak a sötétség mellett. 11 Az ég oszlopai megrázkódhatnak s elámulnak dorgálásától. 12 Erejével felkavarta a tengert s értelmével összezúulta, Ráhábot. 13 Fuvallata által derülté válik az ég, átszúrta keze a futó kígyót. 14 Lám, ezek útjainak szélei, mily csekély nesz az, a mit róla hallunk, de hatalmának dörgését ki foghatja föl!

27 És továbbra előadta Jób a példázatát és mondta; 2 Él az Isten, ki elvette jogomat, s a Mindenható, ki elkeserítette lelkemet: 3 bizony, valameddig lelkem bennem van és Isten lehelete orromban; 4 nem beszélnek; ajkaim jogtalanságot s nyelvem nem szól csalárdáságot! 5 Távol legyen tőlem, nem adok nektek igazat, amíg ki nem múltam, nem vétem el magamtól gáncstalanságomat. 6 Gazságomhoz ragaszkodom, nem engedem el, nem szid szívem egyet sem napjaim közül. 7 Legyen olyan mint a gonosz az ellenségem és támadóm olyan, mint a jogtalan! 8 Mert mi az istentelennek reménye, midőn elvágja, midőn kirántja Isten a lelkét? 9 Kiáltását hallja-e Isten, midőn rája jön a szorongatás? 10 Avagy gyönyörködni fog-e a mindenhatóban, hívhatja-e Isten minden időben? 11 Megtanítlak benneteket Isten keze iránt, a mi a mindenhatónál van, azt nem titkolom el. 12 Lám, ti mindenjáratok látottok, minek is hivalogtok hiábavalóan? 13 Ez a gonosz ember osztályrésze Istennél s az

erőszakosok birtoka, melyet a mindenhatótól kapnak. 14 Ha sokasodnak gyermekei – a kard számára, s ivadékai nem fognak jóllátni kenyérrel; 15 maradékai halálvészben temettetnek el s özvegyei nem fognak sírni. 16 Ha félhalmoz ezüstöt, mint a por és öltözéket szerez, mint az agyag: 17 szerez, de az igaz ölti fel, s az ezüstön az ártatlan osztozkodik. 18 Felépítette, mint a moly, a házát s mint a kunyhót, melyet csósz készített: 19 gazdag fekszik le, mint a ki nem ragadtatik el; kinyitotta szemeit s nincsen. 20 Utoléri őt, mint a víz, a rémség, éjjel lopta el a szélvész. 21 Felkapja őt a keleti szél, és eltűnik, és elviharozza helyéből. 22 Hajít reá s nem kímél, keze elől kell futva futnia; 23 összecsapják fölötté kezüköt és piisszegnek rajta az Ő helyéről.

28 Mert van az ezüstnek eredete és helye az aranynak, ahol olvasztják; 2 a vasat a porból veszik és rézzé öntik meg a követ. 3 Véget vetett a sötétségnak és végesvégig kutatja át a homálynak és vakhomálynak kövét. 4 Aknát tört távol a lakóktól; a kik elfelejtével a lábtól, lebegtek, bolyongtak, távol a halandóktól. 5 A föld – belőle ered a kenyér, s alatta fel van dúlya, mint tűzzel. 6 Zafírnak helye az Ő kövei, s aranyporai vannak. 7 Ösvény az, melyet nem ismer ragadozó madár s nem villant rá a sólyom szeme; 8 nem tiporták meg a büszke vadak, nem vonult el rajta oroszlán. 9 A kovára nyújtotta ki kezét, feldúltá tövükből a hegyeket. 10 A sziklában csatornákat hasított s minden drágaságot meglátott a szeme. 11 Hogy ne könnyezzenek, elkötötte a vízereket s a rejtelmet napvilágra hozza. 12 De a bölcsesség honnan található és merre van az érteleм helye? 13 Halandó nem ismeri a becsét a nem található az élők országában. 14 A mélység mondta: nincs bennem, s a tenger mondta: nincsen nálam. 15 Finom arany nem adható helyébe s árául nem mérhető le ezüst; 16 nem mérhető föl Ófir színarányával, drága sóhammal és zafírral; 17 nem ér fel vele arany és üveg, se nem cserében érte aranyedény; 18 a korál és kristály nem is említhető, s a bölcsesség birtoka gyöngyöknel különb; 19 nem ér fel vele Kús topáza, tiszta színarannyal nem mérhető fel. 20 A bölcsesség tehát honnan jön, s merre van az érteleм helye? 21 El van az rejte minden előnök szeme elől, s az ég madarai elől eltakarva. 22 Enyészet és halál mondta: füleinkkel hallottuk hírét. 23 Isten érti az újtát és Ő tudja helyét. 24 Mert ő a föld szélén tekint, a mi az egész ég alatt van, látja, 25 hogy a szélnek súlyát szabja, s a vizet mérték szerint határozza meg. 26 Midőn az esőnek törvényt szabott és tat a mennyördög villámnak: 27 akkor láttá őt, számba fogalta, megállapította, át is kutatta; 28 és mondta az embernek: lám, az Istenfélelem – az bölcsesség, s a rossztól távozni – érteleм.

29 És továbbra előadta Jób a példázatát és mondta: 2 Vajha úgy volnék, mint a múlnak hónapjaiban, mint a napokban, mikor Isten megőrzött engem; 3 mikor ragyogott fejem fölött a mécsese s világosságánál sötéten jártam! 4 Mint a hogy voltam férfikorom napjaiban, midőn Isten meghittsége volt sátorom felett; 5 midőn még velem volt a mindenható, körülöttem gyermekim; 6 midőn léptem tejfölben fűródték; s a szikla ontott mellettem olajpatakot. 7 Midőn a kapuhoz mentem a városba, a piaczon választottam ülőhelyemet: 8 megláttak ifjak s elbújtok,

aggastyánok fölkeltek, megállottak; 9 vezérek visszatartották beszédjöket és kezüket tették szájukra; 10 előkelőknek hangja elbújt és nyelvük inyökhöz tapadt. 11 Mert fül, mely hallott, boldognak mondott engem és szem, mely látott, tanúskodott mellettem. 12 Mert megmentettem a szegényt, ki esedezett, és az árvát, kinek nem volt segítője. 13 Budosónak áldása reám szállt és özvegynek szívét ujjongtattam. 14 Igazságöt öltöttem fel s az felöttött engem, mint köpeny és süveg volt jogosságom. 15 Szeme voltam a vaknak és lába én a sántának; 16 apuk én a szűkölököknek, és annak, kit nem ismertem, pörét átkutattam. 17 Összetörtem a jogtalannak zápfogait, és fogai közül vettem ki a ragadalmányt. 18 Mondtam: fészkemmel együtt fogok kimálni s mint a fénix sokasítom napjaimat; 19 gyökerem nyitva van a víznek, és harmat időz gallýamon; 20 dicsőségem szinte új nálam s íjam a kezemben megijedik. 21 Rám hallgattak és várakoztak és csendben figyeltek tanácsomra. 22 Szavam után nem szóltak többet, rájuk cseppegett beszédem; 23 s mint esőre várakoztak: reám, és szájukat tátották tavaszi esőre. 24 Mosolyogtam rájuk, nem hitték; de arcjom világosságát nem sötítítették el. 25 Választottam útjokat s fejtől ütem s ott időztem, mint király a csapatban mint a ki gyászolókat vigasztal.

30 És most kaczagnak rajtam, kik korra fiatalabbak nálam, kiknek atyáit megvetettem, hogy nyájam ebei mellé sem helyeztem volna el. 2 Kezeik ereje is minek nekem? Rájok nézve elveszett erejük telje, 3 szűkölökés és éhezés által kiaszva. A kik bekószálják a sivatagot, a pusztá és a pusztaság éjjelét; 4 a kik leszakítanak sós füvet a bokor mellett s rekettye gyökere az ő kenyérük. 5 Az emberek köréből kiüzetnek, riadnak rájuk mint a tolvajra. 6 Rettenetes szakadékokban kell lakniok, földi lyukakban és szíklákon. 7 Bokrok között ordítanak, csalánok alatt verődnek össze. 8 Alávalónak fiai, meg név nélküli valónak a fiai, kiverettek az országból. 9 De most gúnydaluk vagyok, lettem nekik szóbeszédül. 10 Megutáltak, eltávoztak tőlem, s arcomat nem kímélték a köpéstől. 11 Mert inamat megoldotta és elsanyarodott, neki eresztteték előttem a gyeplőt. 12 Jobbról kél a fajzat, lábaimat ellökték, és feltöltötték ellenem veszedelmes ösvényeket. 13 Lerontották utamat, elősegítik balsorsomat, ők, kiknek nincsen segítőjük. 14 Mint széles résen át jönnek, rom matt hömpölyögnek tova. 15 Rémség fordult rám, üldözi, mint a szél, nemes voltomat, s eltűnt, mint a felhő, segítségem. 16 És most elomlik bennem a lelkem, elfogtak engem a nyomorúság napjai. 17 Az éjszaka levájta rólam csontjaimat, és idegeim nem pihennek. 18 Nagy erő által elváltozott öltözékem, mint köntösöm nyílása szorít engem. 19 Lecsapott a sárba, hogy hasonlóvá lettem porhoz, hamuhoz. 20 Fohászkodom hozzád, de nem hallgatz meg, megálltam és te rám meredtél; 21 kegyetlenre változol irántam, kezed hatalmával gyűlölsz engemet. 22 Felkapsz a szélre, hajtatsz engem és elcsürgeszesz engem üdvösségtől. 23 Mert tudom, halál felé viszel, s minden előnek találkozó házába. 24 Csak rom ellen ne nyújtson ki kezét, ha ugyan döltében van győzelme! 25 Avagy nem sírtam-e a nehéz sorsún, nem bántódott-e lelkem a szűkölökőn? 26 Mert jót reméltem és rossz jött, fényre várakoztam és homály jött. 27 Beleim formnak s nem csillapodnak, élém törtek a nyomor napjai. 28 Elkromordva

járok, napfény nélkül, felállók a gyűlésben – könyörgök. 29 Testvére lettem a sakáloknak és társa a struczmadaráknak. 30 Bőröm lefeketéllét rólam, és csontom ég a hévtől. 31 Így lett gyásszá a hárffám és lantom síróknak hangjává.

31 Szövetséget kötöttem szemeimmel, hogyan vetnék hát ügyet hajadonra? 2 Hisz mely osztályrész jut Istenről felülről s mely örökség a Mindenhatótól a magasból? 3 Nemde balsors a jogtalannak s viszontagság a gonosztevőknek. 4 Nemde ő látja útaimat s mind a lépéseimet megszámlálja! 5 Ha hamissággal jártam és csalárságra siett a lábam – 6 mérjen meg engem igaz serpenyőn s tudja meg Isten gáncstalanságomat – 7 ha léptem elhajolt az útról és szemeim után járt a szívem, kezeimhez hiba tapadt: 8 hadd vessek és más egyék, és sarjaim tépessének ki gyökerestü! 9 Ha szívem elcsábította magát asszony miatt, felebarátom ajtaján leskélődtem: 10 másnak őröljön a feleségem és mások hajoljanak reá; 11 mert gázság az, s bírák elé való bűn az, 12 mert tűz az, mely az enyészetig emészti, s minden termésemet gyökerestü tépi ki! 13 Ha megvetettem szolgám és szolgálóm jogát, mikor pöröltek velem – 14 hiszen mit teszek majd, midőn Isten fölkel s midőn számon kér, mit felelek neki, 15 hiszen az anyaméhben ki engem alkotott, alkotta ő és Egy formált minket a méhben – 16 ha megvontam a kívántat a szegényektől s az özvegy szeméit epesztem, 17 s én egyedül ettem falatomat s árva nem evett belőle 18 – hisz ifjúkorom óta nálam nőtt fel, mint atyánál, s mint anyám méhből valót úgy vezettem -; 19 ha láttam bujdosót öltözöt nélküli takarójára nincs a szűkölökőnek, 20 ha nem áldottak engem ágyékai s bárányaim nyíretéből fel nem melegedett; 21 ha fölelmettem kezemet az árvára, midőn a kapuban láttam segítségemet: 22 vállam essék ki a lapoczkájából és törjék el karom a szárából; 23 mert rettentetnek az Istenről való balsors, s fensége miatt nem tehetnérm! 24 Ha aranyat tettem bizalmammá és a színaranyat mondtam bizalmammak; 25 ha örültem, hogy nagy a vagyonom s hogy sokat ért el kezem; 26 ha láttam a napvilágot, hogy ragyog, s a holdat, a mint dicsőn halad, 27 és szívem elcsábult titokban és kezem csókra nyúlt a szájamhoz: 28 az is bíró elé való bűn, mert megtagadtam volna Isten felülről! 29 Ha örültem gyűlölőm elesésén s felbuzdultam, midőn baj érte – 30 hisz nem engedtem ínyemet, hogy vétkezzen, hogy átokkal kérjem lelkét -; 31 ha nem mondta sátram emberei: bár volna, ki húsból nem lakott jól 32 az utcán nem hált meg jóvěvény, az út felé tárta ki ajtajimat -; 33 ha emberek módjára takargattam bűntetteimet, keblemre rejte bűnömet, 34 mert rettegtem a nagy tömegtől s megijesztett a családok gúnya, úgy hogy csendben voltam, nem mentem ki a kaput! 35 Vajha volna, ki rám hallgatna – íme jegyem, feleljen nekem a mindenható – és a vádlevél, melyet írt a pörös felem: 36 bizony, vállamon hordanám azt, felfüzném koszorúnak magamra, 37 lépésem számát bevallanám neki, akár egy fejedelem közeledném hozzá! 38 Ha ellenem kiáltott földem s egyaránt sírtak barázdi; 39 ha erejét emésztem pénnel nélküli és gazdájával kilehettettem lelkét: 40 búza helyett sarjadjon bogáncs, és árpa helyett gazfű! Vége Jób beszédeinek.

32

S megszűnt ez a három férfi felelni Jóbnak, mert igaz volt a maga szemeiben. 2 Akkor föllobbant haragja Elihúnak, a Búzbeli Barakél fiának a Rám nemzetsegéből; Jób ellen lobbant fő haragja, mivelhogy igazabbnak vélte magát Istennél, 3 s három barátja ellen lobbant fő haragja, mivelhogy nem találtak feleletet, de Jóbot gonosznak ítélik. 4 Elihú pedig kívárta Jóböt szavaival, mert azok korra öregebbek voltak nálánál. 5 De láttá Elíhú, hogy nincsen felelet a három férfi szájában, akkor föllobbant haragja. 6 S megszólalt Elíhú, a Búzbeli Barakélnak fia és mondta: Fiatal vagyok én korra, ti pedig aggastyánok, azért tartózkodtam és féltem attól, hogy tudásomat közöljem veletek. 7 Azt mondtam: Napok beszéljenek és az évek sokasága tudasson bölcséget. 8 Ámde a szellem az a halandóban s a mindenható lehelete, a mi értelmettessé teszi őket. 9 Nem a sokévreök bölcsék, s nem a vének értenek ítéletet; 10 azért mondtam: hallgass reám, hadd közöljem én is tudásomat. 11 Lám, várakoztam szavaitokra, figyeltem értelmezéseitekre, míg átkutatnátok a beszédeket. 12 Ügyetem is reátok, de íme nincs, ki Jóböt megcázafoná, ki közületek mondásaira felelne. 13

Nehogy mondjátok: találtunk bölcsességet; Isten taszítás őt el, nem ember! 14 De nem én hozzá intézett beszédet, nem is a ti mondásaitokkal válaszolnék neki. 15 Megrettentek, nem feleltek többet, elszakadtak tőlük a szavak. 16 Várakoztam-e, mert ők nem beszélnek, mert elállottak, nem feleltek többé? 17 Hadd felelek: én is a részmemmel, hadd közlöm én is tudásomat. 18 Mert tele vagyok szavakkal, szorít engem bensőm szelleme. 19 Íme bensőm olyan, mint nyitatlan bor, mint a mely új tömlőkből kifakad. 20 Hadd beszélek, hogy megkönynebbüljek, kinyitom ajkaimat és felelek. 21 Nem kell senki személyét tekintenem és embernek nem fogok hízelkedni; 22 mert nem is tudok én hízelkedni; csakhamar elvinne engem alkotóm.

33

Azonban halljad csak, Jób, beszédemet és mind a szavaimra figyelj. 2 Íme, kérlek, megnyitottam számat, nyelvem megszólalt ínyemen. 3 Szívem egyenessége az én mondásaim, s a tudást tisztán mondjak meg ajkaim. 4 Isten szelleme alkotott engem, s a mindenható lehelete éltet engem. 5 Ha teheted, válaszolj nekem, sorakozz elém, állj ki. 6 Lám, én olyan vagyok Isten előtt, mint te magad, agyagból szakaszattam én is. 7 Íme, az én rettenésem nem ijeszt téged, és nyomásom nem nehezül rád. 8 Ugyancsak mondottad füleim hallatára, és szavak hangját hallottam: 9 Tiszta vagyok, bűntett nélkül, mocsoktalan vagyok és nincs bűnöm; 10 lám, ürügyeket talál ki ellenem, tekint engem a maga ellenségének; 11 karóba teszi lábaimat, megvigyázza mind az ösvényeimet. 12 Lám, ebben nincs igazad, felelem neked, mert halandonál nagyobb az Isten. 13 Miért pöröltél ellene, hogy semmi szavával nem felel? 14 Mert egyszer beszél Isten, meg kétszer – nem látja meg. 15 Álomban, éjjeli látományban, mikor mély álom esik az emberekre, szendergéskor a fekvőhelyen: 16 akkor megnyilatkozik az emberek füle előtt és fenyítésükre pecsétet tesz, 17 hogy eltávolítsa az embert attól a mit tett s a férfiú elől a gógot eltakarja, 18 visszatartsa lelkét a sírveremtől, és életét attól, hogy fegyver által ne műljék ki. 19 S büntettek fájdalom által fekvőhelyén, meg csontjainak legtöbbje állandón;

20 s undorrá teszi előtte élete a kenyeret és lelke a kívánatos ételt. 21 Húsa lefogy, úgy hogy láthatatlan, s lekopasztattak csontjai, melyeket nem láttak; 22 s közeledett lelke a veremhez és élete a halálthozókhöz. 23 Ha van mellette szószóló angyal, ezer közül egy, hogy valjon az ember mellett egyenességéről: 24 akkor megkegyelmez neki és mondja: nehogy a verembe szálljon, mentes föl, találtam váltságot! 25 Duzzad a húsa az ifjú erőtől, visszatér fiatal kora napjaihoz. 26 Fohászkodik Istenhez, és kedvesen fogadja, riadás között látja színét és viszonozza az embernek az ő igazságát. 27 Éneket mond az emberek előtt és szól: vétkezem, az egyenest elgörbítettem, de nem bánt velem hasonlóan; 28 megváltotta lelkemet, nehogy a verembe szálljon, és életem láthatja a világosságot. 29 Lám, mindezeket míveli Isten, kétszer, háromszor a férfival; 30 hogy visszahozza lelkét a sírveremből, hogy megvilágosodjék az élet világosságában. 31 Figyelj, Jób, hallgass rám, légy csendes, majd beszélek én! 32 Ha vannak szavaid, válaszolj nekem, beszélj, mert kívánom, hogy igazoljalak; 33 ha nincsenek, hallgass te reám, légy csendes, és majd tanítlak bölcsességre.

34

S megszólalt Élöhú és mondta: 2 Halljátok, bölcsék, szavaimat, és tudók ti, figyeljetek rám; 3 mert a fül vizsgálja, a szavakat s az íny ízlel, hogy egyék. 4 Válasszuk magunknak, a mi jog, tudjuk meg egymás között, mi a jó. 5 Mert azt mondta Jób: igazam van, de Isten elvette jogomat. 6 Jogom ellenére hazudjak-e? Végezetes a nyíl, mely talált, bűntett nélkül. 7 Ki oly férfi, mint Jób, ki mint vizet issza a gúnyt; 8 s elmegy társulni jogtalanság cselekvőivel és járni gonoszság embereivel! 9 Mert azt mondta: nincs haszná a férfinak, midőn Istennél kedvessé teszi magát. 10 Azért, ész emberei, hallgassatok reámk, távol legyen Isten a gonoszságktól s a mindenható a jogtalanságtól! 11 Mert az ember művét megfizeti neki s a férfi útja szerint, úgy juttat neki. 12 Úgy bizony, Isten nem tesz gonoszságot, és a mindenható nem ferdít jogot. 13 Ki bízta reá a földet, s ki tette reá az egész világot? 14 Ha csak önnönmagára fordítaná szívét, önnönmagához visszavonna szellemet és leheletét: 15 kimülne minden halandó együttesen s az ember porhoz téren vissza. 16 Ha tehát van érteleм, halljad ezt, figyelj beszédem szavára. 17 Vajon ki a jogot gyűlöli, kormányozhat-e, avagy az igazságost, hatalmaszt kárhoztathatod-e? 18 Mondhatná-e királynak: alávaló, nemeseknek: gonosz? 19 A ki nem tekintette fejedelmek személyét a nem túntette ki az előkelőt a szegénnyel szemben, mert kezeinek műve mindannyian. 20 Pillanat alatt meghalnak, és éjfélkor megrendül a nép s eltűnik s elmozdítják a zsarnokot – nem kézzel. 21 Mert szemei rajta vannak az ember útjain, és minden a lépései látnak. 22 Nincs sötétség, nincs vakhomály, hogy ott elrejtőzzenek a jogtalanság cselekvői. 23 Mert nem kell többé ügyelnie az emberre, hogy Istenhez törvényre menjen. 24 Megtöri a halamasakat kutatás nélküli s másokat állít helyükbe. 25 Ennélfogva ismeri tetteket, feldúlja őket éjjel és szétütéznek; 26 Mint gonoszokat lecsapta őket, nézőknek a helyén. 27 Mivelhogy eltávoztak mellőle s minden az útjaira nem vetettek ügyet, 28 juttatván elője a sanyarúnak jájkáltását, hallja is a szegények jájkáltását. 29 S ha ő nyugalmat szerez, ki kárhoztatná őt, s ha elrejti arcát, ki

láthatja őt – mind népen, mind emberen egyaránt; 30 nehogy uralkodjék istentelen ember, nehogy legyenek népnek tőrei. 31 Mert Istennek mondhatni-e: bűnhódöm, bár nem vétettem; 32 a mit nem látok, arra taníts te, ha jogtalanságot cselekedtem, nem teszem többé? 33 Vélekedésed szerint fizessen-e, inert megvetted, mert te választasz s nem én? A mit tudsz, mond el! 34 Eszes emberek megmondják nekem, s bölcs férfiú, ki rám hallgat: 35 Jób nem tudással beszél és szavai nem belátással valók. 36 Vajha vizsgáltatnék Jób mindvégig válaszai miatt jogtalan emberek módjára; 37 mert vétkéhez hozzá tesz bűntetett, tapsolat köztünk és sokasítja mondásait Istenhez.

35 S megszólalt Elíhú és mondta: 2 Ezt gondolod-e jognak, erről mondod-e: igazságom Isten előtt, 3 hogy azt mondod, mi hasznod van, mit érek el többet, mint vétkeimmel? 4 Én válaszolok neked szavakkal s barátaidnak veled együtt. 5 Tekints az égre s láss, s nézd a fellegeket, melyek magasabbak nálad! 6 Ha vétkeztél, mit mivelsz ellene, s ha sok a bűntetted, mit teszel neki; 7 ha igazad van, mit adsz neki, vagy mit fogad el kezedből? 8 A magadfele férfit illeti gonoszságod, és emberfiát igazságod. 9 A sok zsarolás miatt kiáltanak, panaszkodnak sokaknak a karja miatt; 10 de nem mondják, hol van Isten, teremtőm, aki adjá, hogy énekre keljek éjjel, 11 aki oktat minket a föld barmai által, s az ég madarai által bőlcsekkel tesz. 12 Akkor kiáltanak, de nem felel, a rosszak gógröße miatt. 13 Bizony, hamisságot nem hall az Isten, s a Mindenható nem látja meg; 14 hát még midőn mondod, hogy nem látod Őt, előtte van az ügy és to vársz reá. 15 És most azzal, hogy: semmiért büntetett haragja és nem nagyon tudott bűntettről – 16 Jób hiábavalóságra nyitja meg a száját, tudás nélkül szaporít szavakat.

36 És folytatta Elíhú és mondta: 2 Várj reám egy kicsit, hadd közöljem veled, mert még van Isten mellett mondani valóm. 3 Messzünnén hozom tudásomat és alkotómnak adok igazat. 4 Mert valóban, szavaim nem hazugság, teljes tudású van szemben veled. 5 Lám, Isten hatalmas, de kit sem vet meg, észerőre hatalmas. 6 Nem hagyja életben a gonoszt, s a szegényeknek jogát megadja. 7 Nem vonja el az igaztól szemeit, sőt királyok mellé, a trónra ültette őket örökre, hogy kimagasodtak. 8 S ha bilincsekkel vannak megkötle, ha megfogatnak a nyomorúság köteleivel: 9 megmondja nekik cselekedetüket és bűntetteiket, hogy hősködtek; 10 megnyitja fülüket a feddésnek és azt mondja, hogy térenek meg a jogtalanságtól. 11 Ha hallgatnak rá és szolgálják őt, jólétkben töltik el végig napjaikat és éveiket kellemetességen; 12 de ha nem hallgatnak reá, fegyver által túnnek el s kimálnak megismerés hiján. 13 S az istentelen szívűek haragot táplálnak, nem eszedeznek, midőn megkötző őket. 14 Ifjúkorban kell elhalnia lelküknek és életüknek a ledérek között. 15 Kiszabadítja a nyomorgó nyomorúsága által s a szorongatás által megnyitja fülüket. 16 Kicsábít téged is a szükség szájából, tág térré, melynek helyén nincs szorongás, s a mi rásszál asztalodra, tele van zsidráddal. 17 De ha a gonosz ítéletével vagy tele, ítélet és törvény megragadnak téged. 18 Bizony, ne csábítson el téged a harag tömördekségével és a váltság bősége ne hajlitsan el. 19 Hát szorongás nélkül rendezze-e segítséget s az erőszak

minden megfeszítése nélkül? 20 Ne áhítsd az éjéjszakát, midőn népek tűnnék el helyükrol. 21 Őrizkedjél, ne fordulj jogtalanság felé, mert ezt inkább választottad a nyomorúságnál. 22 Lám, Isten felmagasztosul erejében; ki olyan oktató, mint ő! 23 Ki kéri számon tőle újtát, s ki mondja: jogtalanságot művelte! 24 Gondolj rá, hogy magasztald művét, melyet szemlélték férfiak; 25 mind az emberek néztek rá, a halandó messziről tekinti. 26 Lám, Isten magasztos, nem ismerjük meg, éveinek száma ki nem kutatható. 27 Mert felvonja a víznek cseppjeit, hogy az ő köde számára tisztuljanak esővé, 28 melyet folyatnak a fellegek, csurgatnak a sok emberre. 29 Avagy értik-e a felhő terjedelmeit, sátrának robaját? 30 Lám, magára terítette fényét s ráborította a tenger gyökereit, 31 mert velök ítélnének, eleséget ád busásan. 32 Kezeire fényt borított s kirendelte azt a támadó ellen. 33 Hirdet róla az ő dörgése, a csorda is a keletkező viharról.

37 Igenis, ezért remeg szívem s felszökken helyéből. 2 Hallva halljátok hangja háborgását s a morajt, mely szájából kél; 3 az egész ég alatt van terjedése és fénye a föld szélein. 4 Utána ordít a hang: dörög fenséges hangján, s nem tartja vissza, midőn hallatszik hangja. 5 Csodásan dörög Isten a hangján, nagyokat tesz, s nem ismerjük meg. 6 Mert a hónak mondja: szálj a földre, meg a hulló esőnek, hatalmasan hulló esőjének 7 minden ember kezét lepecsételi, hogy megismerje alkotását minden halandó. 8 S bemegy a vad a leszhelyre, és tanyáiban lakozik. 9 A kamarából szélvész jó és a szóró szelektől a hideg. 10 Isten leheletétől jég keletkezik s a vizek tágassága szilárdá lesz. 11 Nedvességgel meg is terheli a felgelet, széterjeszti fényének felhőjét. 12 S az körökben egyre forog, kormányzása által, cselekvésük szerint, bár mire rendeli őket a földkerekség színén; 13 hol ostorul, ha földjének javára van, hol szeretetre nyújja. 14 Figyel erre, Jób, állj meg és vedd észre Isten csodáit! 15 Tudsz-e róla, midőn Isten ügyel rájuk, s tündököteti felhőjének fényét? 16 Tudsz-e a fellegne lengéséről, a tökéletes tudásúnak csodáiról? 17 Te, kinek melegek a ruhái, midőn a földet pihenteti a déli szél által. 18 Vele boltozod a mennyeket, melyek erősek, mint a szilárd tükör? 19 Tudasd velünk, mit mondunk neki! Mit sem hozhatunk fel a sötétség miatt. 20 Jelentetik-e neki, hogy beszélek, avagy szól-e ember, hogy elpusztítottassék? 21 Most ugyan nem látni a fényt, mely ragyogó a mennyekben; de a szél átvonul s megtisztítja azokat. 22 Észak felől arany jön, Isten mellett félelmes fenség. 23 A mindenhatót, nem érjük őt fel, a nagy erejűt, de a jogot és teljes igazságot nem sérti meg. 24 Azért félik őt az emberek, nem nézi ő mind a bőlcsszívűeket.

38 S felelt az Örökkévaló Jóbnak a viharból és mondta: 2 Ki az, ki elhomályosítja a tanácsot, tudás nélküli szavakkal. 3 Övezd csak föl férfiként ágyékodat, hadd kérdelek, s te tudasd velem. 4 Hol voltál, midőn alapítottam a földet, jelentsd ki, ha tudsz értelmet! 5 Ki vonta méreteit, ha tudod, vagy ki nyújtotta ki reá a mérőzsírót? 6 Mire süllyesztettek le oszloplábai, vagy ki vette oda sarokkóvét? 7 Midőn együtt ujjongtak a reggel csillagai s riadoztak mind az Istenfiak; 8 s elrekeszettek ajtókkal a tengert, midőn előtörve kijött a méhből;

9 midőn felhőt tettem öltözetedévé és sűrű ködöt pályájává, **10** és reája szabtam törvényemet és elhelyeztem reteszt meg ajtókat, **11** és mondtam, idáig jöjj s ne tovább, s itt legyen határa vete hullámai gőgjének! **12** Világéletedben rendeltél-e reggelt, tudattad-e a hajnallal az ő helyét? **13** Hogy megragadj a földnek széleit, hogy lerázassanak róla a gonoszok: **14** elváltozik mint pecsét agyag, a minden előáll mint egy ruha; **15** s megvonatik a gonoszoktól világosságuk, s a fólemelt kar megtörétek. **16** Eljutottál-e a tenger örvényéig, s a mélység fenekén járkáltál-e? **17** Feltárultak-e neked a halál kapui s láttad-e a vakhomálynak kapuit? **18** Figyeltél-e a föld tágasságáig? Jelentsd ki, ha mindez tudod. **19** Melyik az út oda, ahol lakik a világosság, és a sötétségnek merre van helye, **20** hogy elvinnéd határához, a hogy értenéd házának ösvényét? **21** Tudhatod, mert akkor születtél, és sok a te napjaidnak száma! **22** Eljutottál-e a hó tárházaithoz, és a jégeső tárházait láttad-e, **23** melyet tartogattam szorongatás idejére, harcz és háború napjaira. **24** Melyik az út oda, ahol széteszik a világosság, szétterjed a keleti szél a földre? **25** Ki hasított csatornát az áradatnak és utat a mennyörgés villámának, **26** hogy esőt hullasson földre, hol nincs ferfi, pusztára, melyben ember nincs. **27** Hogy jól lakasson pusztát és pusztaságot, és hogy sarjasztóvá tegye a pázsit eredőjét? **28** Van-e az esőnek apja, vagy ki nemzette a harmat cseppjeit? **29** Kinek méhből eredt a jég, s az égneket derét ki szülte? **30** Mint a kő összezsugorodnak a vizek, s a mélység felszíne összefogódzik. **31** Megkötöd-e a fiastyúnak kötelékeit, vagy megoldod-e órión pórázait; **32** kihozod-e a csillagzatokat idején, és a gönczölszekeret fiaival együtt vezetted-e? **33** Ismered-e az ég törvényeit, avagy te állapítod-e meg kormányát a földön? **34** Emeled-e a hangodat a felhőhöz, hogy víznek bősége borítson el téged? **35** Kiküldesz-e villámokat, hogy menjenek s hogy azt mondják neked: íme itt vagyunk? **36** Ki helyezett a vesékbe bőlcsséget, vagy ki adott a gondolatba értelmességet? **37** Ki számlálja meg a fellegeket bőlcsséggel s az ég tömlőit ki folyatja ki? **38** Mikor tömörré tömörül a por s a göröngyök összetapadnak? **39** Vadászol-e a nőoroszlánnak ragadmányt, s a fioroszlánok vágyát kitölöd-e; **40** midőn guggolnak az odúkban, lesre ülnek a bozótban? **41** Ki készít el a hollónak az ő prédáját, midőn gyermeket Istenhez fohászkodnak, kóvályognak eledel nélküli?

39 Ismered-e a kőszáli zergék ellésénék idejét, a szarvasünönek vajúdását megvigyázod-e; **2** számlálod-e a hónapot, melyeket kitöltenek, s ismered-e ellésük idejét? **3** Legörnyednek, kölykeket világra hozzák, fájdalmaikat elbocsátják. **4** Fiai erőre kapnak, felnövekednek a szabadban, kimennek és nem térnek vissza. **5** Ki bocsátotta szabadon a vadszamarat, s az erdei szamár köteleit ki oldotta meg? **6** Amelynek a sivatagot tettem házává, és lakásává a sós földet; **7** nevet a városnak zaján, a hajtónak lármázását nem hallja; **8** a mit a hegyeken kifürkészett, az legelője, s minden zöld után kutat. **9** Akarna-e a réem téged szolgálni, avagy meghál-e jászolodnál? **10** Odakötöd-e a reámet istrángjával a barázdához, vagy boronálja-e a völgyeket to utána? **11** Bízhatsz-e benne, mert nagy az ereje, s ráhagyhatod-e szerzeményedet? **12** Hiszel-e benne, hogy behordja vetésedet s begyűjti szérűdre?

13 A strucznak szárnya vígán csattog, vajon tolla jámbor-e, meg tollazata? **14** Mert a földnek hagyja tojásait és a poron melegít, **15** s felejt, hogy a láb eltiporja s a mező vadja széttapossa; **16** keménykedik fiókáival, mintha nem volhnának övéi, hogy hiába a fáradalma, az nem a rettegése; **17** mert Isten elfeledtette vele a bőlcsséget, s nem adott neki részt az értelemben. **18** A midőn a magasba szökell, neveti a lovat és lovasát. **19** Adszz-e a lónak erőt, öltezz-e nyakára sórényt? **20** Ugráltatod-e mint a sáskát? **21** Fenséges tüsszögése – rettenet. **22** Kémlelnék a síkon, akkor örvend erejében, kivonul a fegyver előre; nevet a félelemnek, s nem retten meg s nem hátrál meg kard elől. **23** Fölötté zörög a tegez, villogó dárda és lándzsa; **24** tombolva és háborogva habzsolja a földet, s nem marad helyén, a mikor hallik a harsona. **25** A mint hallik a harsona, azt mondja: Haj; messziről szimatolja a csatát, a vezérek dörgedelmét és a riadást. **26** A te értelmedből repül-e fel a karvaly s terjeszti szárnyait a délnel; **27** avagy parancsodra emelkedik-e a sas, midőn magasba rakja fészkét? **28** Sziklán lakik és honol, sziklának fokán és hegyi várban; **29** onnan kémlel eledrelre, messzire tekintenek ki szemei: **30** fiókai pedig vért hörpölnek, s a hol holttetemek vannak, ott van ő.

40 És felelt az Örökkévaló Jóbnak és mondta: **2** Pörölni mer-e a Mindenhatóval a gáncsoló? Istennek a feddője feleljen rá! **3** S felelt Jób az Örökkévalónak és mondta: **4** Lám, csekély vagyok, mit válaszoljak neked? Szájamra tettek kezemet; **5** egyet szóltam – nem felehetek, kettőt, de nem teszem többé. **6** S felelt az Örökkévaló Jóbnak a viharból és mondta: **7** Övezd csak fel férifiként ágyékidot, hadd kérdelek s te tudasd velem. **8** Vajon ítéletemet bontod-e meg, kárhoztatás engem, hogy neked legyen igazad? **9** Hát van-e karod olyan mint Istené, és olyan hanggal. dörögsz-e mint ő? **10** Ékesítsd csak magadat büszkeséggel és fenséggel, dicsőséget és díszt ölüs fel! **11** Szórd szét haragod kitöréseit, s láss minden büszkét és alacsonyítsd le; **12** láss minden büszkét és alázd meg és zúzd össze a gonoszokat a maguk helyén; **13** rejtsd el őket a porba egyaránt, kötözd le arcukat a rejtekbe: **14** akkor én is magasztallak téged, hogy tenjobbold segít neked. **15** Íme csak a vízilő, melyet alkottam, mint tégedet: füvet eszik mint a marha. **16** Íme csak, derekában van az ereje, és hatalma hasának izmaiban. **17** Mereszti farkát, akár a czédrus, czombainak inai összefonódnak. **18** Csonthai érczcsatorná, tagjai akár a vasdrong. **19** Ő Isten útjainak eleje, aki alkotta, oda nyújtotta kardját **20** Mert takarmányt a hegyek teremnek neki, s a mező minden vadja játszadozik ott. **21** Lótuscserjék alatt fekszik, nádnak és mocsárnak rejtekében. **22** Befödik őt árnyékául lótuscserjék, a patak fűzei körülveszik őt. **23** Ha folyam szorongatja, nem ijed meg, bizakodik, midőn egy Jordán tör szájába. **24** Szemei láttára megfoghatni-e őt, törökkel átyukaszta az orrát?

41 Kihúzod-e a levátánt horoggal, s kötéllel lenyomod-e nyelvét? **2** Teszel-e kákagúzstorrá és kampóval átyukaszthatod-e állkapcsát? **3** Fog-e könyörögni neked, avagy szelíden beszél-e hozzád? **4** Köt-e veled szövetséget, veheted-e örökre szolgául? **5** Játszhatsz-e vele mint madárral, s megkötöd-e leányzoid számára? **6** Alkudnak-e rajta kalmártásak, szétesztják-e kereskedők között? **7** Megrakod-e tüskékkel

bőrét és halászszigonyal fejét? 8 Vesd rá kezedet, gondolj harczra – nem teheted többé. 9 Lám, az ember várakozása megcsalatkozott, hisz már láttára is leterül. 10 Nincs vakmerő, ki felingerelné: ki az tehát, ki én elémbe áll? 11 Ki előzött meg valamivel, hogy fizessek? Mi az egész ég alatt van, enyém az. 12 Nem hallgathatom el tagjait, sem hatalmának mivoltát, sem testalkatának kellemét. 13 Ki takarta fel ruhájának felszínét, páros fogosra közé ki hatol be? 14 Arczának ajtait ki nyitotta fel, fogai körül rettenet! 15 Büszkeség pajzsainak csatornái, szoros pecséttel lezávta; 16 egyik éri a másikat, s levegő sem jut közéjük; 17 egyik tapad a másikhoz, összefogódnak s nem válnak szét. 18 Tüsszentése fényt sugároztat és szemei olyanok mint a hajnal szempillái. 19 Szájából fáklyák csapnak ki, tüzes szípkák szökkennek el. 20 Orrlyukaiból füst megy ki, mint forró üstből kákatörzsön. 21 Lehelete parazsat lobbant föl, és láng megy ki szájából. 22 Nyakán erő tanyázik, előtte szöök a csüggédés. 23 Húsának lafantúi feszeselek, szilárdak rajta, nem fityegnek. 24 Szíve szilárd mint a kő és szilárd mint az alsó malomkő. 25 Emelkedésétől hatalmasak félnek, megtörtésetől megzavarodnak. 26 Ha ki karddal éri, ez nem áll meg benne, sem dárda, kopja s nyílvás. 27 Szalmának tekinti a vasat, korhadt fának az érczet; 28 meg nem szalasztja az ijj fia, tarlóvá változnak át rajta parityákővek. 29 Tarlónak tekinti a buzogányt, s nevet a lándzsának süvítésén. 30 Alul rajta kiélezett cserepek, cséplőszánt terít az íszapra. 31 Felforralja, mint a fazekat, a mélységet, olyanná teszi a tengert, mint keverő üstöt. 32 Mögötte világít egy ösvény, ószhajnak lehet gondolni az árt. 33 Nincs földön pálya neki, mely alkotva van rettenthetetlennek. 34 minden magast lenéz, király ő mind a büszke vadak fölött.

42 Es felelt Jób az Örökkévalónak és mondta: 2 Tudom, hogy minden tehetsz, s nem vonható meg tőled semmi szándék. 3 Ki az, ki elburkolja a tanácsot tudás nélkül? – Azért hát olyat hirdettem, mit nem értek, olyakat, a mik csodásak nekem s nem tudom. - 4 Halljad csak, majd beszélek én, hadd kérdelek, s te tudasd velem. – 5 Fülhallás szerint hallottam rőlad, de most szemem látott téged. 6 Azért elvetem és megbánom, porban és hamuban. 7 És volt, miután elmondta az Örökkévaló e szavakat Jóbnak, szólt az Örökkévaló a Témábeli Élífázhhoz: Föllobbant haragom ellened és két barátod ellen, mert nem beszéltek rőlam helyeset, úgy mint szolgám Jób. 8 Most tehát vegyetek magatoknak hét tulkot és hét kost s menjetek szolgámhoz, Jóboz és hozzatok magatokért égoáládozatot; Jób szolgám pedig imádkozni fog értetek, mert csak az ő személyét tekintem, hogy valami csúfságot nem teszek veletek, mert nem beszéltek rőlam helyeset, úgy mint szolgám, Jób. 9 És mentek a Témábeli Élífáz, a Súachbeli Bildád és a Náamabeli Czófar és cselekedtek, a mint szólott hozzájok az Örökkévaló; és tekintettel volt az Örökkévaló Jób személyére. 10 Az Örökkévaló pedig helyrehozta Jób veszteségét, midőn barátjaiért imádkozott; s megtoldotta az Örökkévaló mind azt, a mi Jób volt, kétszeresére. 11 Eljöttek hozzá mind a fivérei és minden a nővérei és minden az előbbi ismerősei s ettek kenyereset vele az ő házában, szánakoztak rajta és megvigasztálták őt minden azon veszedelem miatt, a melyet réá hozott az Örökkévaló, és adtak neki ki-ki egy készítet és ki-ki egy arany gyűrűt. 12 S az

Örökkévaló megáldotta Jób végét, inkább mint a kezdetét; és volt neki tizennégyezer juha, hatezer tevéje, ezer iga marhája és ezer nőstény szamara. 13 S volt neki hétfia és három leánya. 14 És elnevezte az egyiket Jemímának, a másodiknak neve pedig Keczia és a harmadiknak neve Kéren-Happúkh. 15 S nem találtattak oly szép nők, mint Jób leányai, az egész országban; s adott nekik atyjok birtokot fivéreik között. 16 És élt Jób ezután száznegyven esztendőt, és láta gyermeket és gyermekinek gyermeket: négy nemzedéket. 17 És meghalt Jób öregen és napokkal telten.

Zsoltárok

1 Boldog a férfi, aki nem járt gonoszok tanácsán, sem vétkesek útján nem állt, sem csúfolók ülésében nem ült; **2** hanem az Örökkelvaló tanában telik kedve és az ő tanáról elmléklik nappal és éjjel. **3** Olyan lesz, mint vízerek mellé ültetett fa, mely gyümölcsét megadja a maga idejében, és levele nem hervad el; És mindenben, a mit tesz, szerencsés lesz. **4** Nem így a gonoszok; hanem mint a polyva ōk, melyet elhajt a szél. **5** Azért nem állnak meg a gonoszok az itéletben és a vétkesek az igazak községében. **6** Mert ismeri az Örökkelvaló az igazak útját, míg a gonoszok útja elvész.

2 Miért csődültek a népek, és gondolnak hiábavalót a nemzetek, **2** összeállanak a föld királyai, és együtt tanakodnak a fejedelmek az Örökkelvaló és az ő fölkentje ellen? **3** Szakítuk szét kötelékeket, s vessük le magunkról bilincseket! **4** Az égben trónoló nevet, az Úr gúnyolódik rajtuk, **5** akkor beszél hozzájuk haragjában és hevében megrettentő ōket: **6** Hisz én iktattam be királyomat Cziónon, az én szent hegyemen. – **7** Hadd adok hírt törvényről! Az Örökkelvaló szólt hozzám: fiam vagy, én ma szülőd lettem. **8** Kérj tőlem, s majd adok nemzeteket birtokodul s tulajdonodul a földnek végeit; **9** majd megtörök ōket vaspálczával, mint a fazekasedényt szétzúzod ōket! **10** Most tehát királyok, térijetek észre, okuljatok, földnek birái; **11** szolgáljatok az Örökkelvalót felelemben és ujjongatok remegés közt. **12** Hódoljatok a fiúnak, nehogy haragudjék s elvesznétek az úton; mert kevés híján felgyűl a haragja. Boldogok mind, kik benne keresnek menedéket!

3 Zsoltár Dávidtól, midőn elmenekült fia Absalom elől. Örökkelvaló, mily sokan vannak szorongatóim, sokan támadnak ellenem! **2** Sokan mondják lelkemről: Nincs segítség számára Istenben. Széla. **3** De te, Örökkelvaló, paizs vagy körülöttem, dicsőségem és fejem fölemelője. **4** Hangommal az Örökkelvalóhoz kiáltottam fől, és ő meghallgatott engem szent hegyéről. Széla. **5** Én lefeküdtem és aludtam, fölbredtem, mert az Örökkelvaló támogat engem. **6** Nem félek a népnek tízezreitől, kik köröskörül nekem szegültek. **7** Kelj fől, Örökkelvaló, segíts meg engem, Istenem! Mert állkapcsan ütöttet mind az ellenségeimet, a gonoszok fogait széttörte. **8** Az Örökkelvaló a segítség, népedre az áldásod! Széla.

4 A karmesternek, hárfajátékon. Zsoltár Dávidtól. Mikor fölkáltok: hallgass meg, igazságom Istene; a szorultságban tág tért adtál nekem, kegyelmezzenek és halljad imádságomat! **2** Emberiak, meddig legyen becsületem becsmérlessé, szeretitek a hiábavalóságot, keresitek a hazugságot? Széla. **3** Tudjátok hát meg, hogy az Örökkelvaló megkülönböztette az ő jámborát, az Örökkelvaló hallja, mikor fölkáltok hozzá. **4** Reszkessetek és ne vétkezetek; szóljatok szívetekekben fekvőkelyeteken s csillapodjatok! Széla. **5** Áldozzatok igaz áldozatokat, s bizzatok az Örökkelvalóban! **6** Sokan mondják: ki látta velünk jót; emeld felénk arczod világosságát, Örökkelvaló! **7** Örömet adtál szívembe, inkább mint mikor gabonájuk és mustjok

megsokasodnak. **8** Békében egyaránt lefekszem és alszom; mert te, Örökkelvaló, magánosságban bizton lakoztatsz engemet.

5 A karmesternek, a Nechilótra. Zsoltár Dávidtól. Szavaim figyelj, Örökkelvaló, ügyelj elmlékedésemre. **2** Figyelmezz fohászom szavára, királyom és Istenem, mert hozzád imádkozom. **3** Örökkelvaló, reggel haljad szavamat, reggel folyamodom hozzád és reménykedem. **4** Mert nem gonoszságot kedvelő Isten vagy, nem időzhet nálad, aki rossz. **5** Nem állhatnak meg kevélkedők szemeid előtt, gyűlöölök minden a jogtalanság cselekvőit. **6** Elveszíted a hazugság beszélőit, vörontás és csalás emberét útálja az Örökkelvaló. **7** De én szereteted bőségében bemegyek házadba, leborulok szent templomod felé a te fejelmedben. **8** Örökkelvaló, vezess engem igazságodban megleşőim miatt, tudd egyenessé előttem utadtat! **9** Mert nincs szájukban, a mi őszinte, belsőjük veszedelem; nyitott sír a torkuk, nyelvüket simává teszik. **10** Búnhódtesd őket, Isten, essenek el az ő tanácsaik miatt; bűntetteik sokasága miatt tasztítsd el őket, mert engedetlenkedtek irántad. **11** S örülnek majd minden a benned menedéket keresők, örökkel visszajönök, megoltalmazod őket és vigadjak benned, a kik nevedet szeretik. **12** Mert te megáldod az igazat; Örökkelvaló, kegyeddel, mintegy paizssal, környezed.

6 Karmesternek, hárfajátékon a nyolcasra. Zsoltár Dávidtól. Örökkelvaló, ne haragodban fenyíts engem, s ne hevedben büntess engem! **2** Kegyelmezz nekem, Örökkelvaló, mert fonnyadt vagyok; gyógyíts engem, Örökkelvaló, mert megrémültek csontjaim; **3** és lelkek megrémült nagyon – te pedig, Örökkelvaló, meddig még? **4** Fordulj felém, Örökkelvaló, szabadítsd ki lelkemet, segíts meg szereteted kedvéért! **5** Mert nincs a halálban emlékezés rólad; az alvilágban ki ad hálát neked? (**Sheol h7585**) **6** Elfáradtam sóhajtoszomban, áztatom minden éjjel anyamat, könnyemmel elárasztom nyoszolyámat. **7** Elsorvadt bosszúságomtól szemem, eltorpult minden a szorongatóim miatt. **8** Távozzatok tőlem, ti jogtalanság cselekvői minden, mert hallotta az Örökkelvaló sírásom hangját. **9** Meghallgatta az Örökkelvaló könyörgésemet, az Örökkelvaló elfogadja imádságomat. **10** Szégenkezzenek és rémüljenek meg minden az ellenségeim, hátráljanak meg, szégenkezzenek egy pillanat alatt!

7 Siggájón Dávidtól, melyet énekelt az Örökkelvalónak a Benjáminbeli Kús dolgában. Örökkelvaló, Istenem, benned kereselek menedéket; segíts engem minden az üldözöttöm, és ments meg engem! **2** Nehogy oroszlánként széttépje lelkemet, ragadozva s nincs, aki mentget. **3** Örökkelvaló, Istenem, ha én tettem ezt, ha van jogtalanság kezeimen, **4** ha rosszat követtem el a velem békében levővel, – hisz kiszabadítottam azt, ki ok nélküli szorongatott -: **5** Üldözze ellenség lelkemet, s érje utol és tiporja földre életemet, és fektesse porba méltóságomat! Széla. **6** Kelj fől, Örökkelvaló, haragodban, emelkedjél szorongatóim dühöngései ellen; és serkenj értem: ítéletet rendeltél. **7** Nemzetek gyülekezete körülvesz téged és fölötté térd vissza a magasságba! **8** Az Örökkelvaló népeket itél, szerezz jogot nekem, Örökkelvaló, igazságom szerint és gárcstalanságom szerint, mely bennem van. **9** Szűnjék meg, kérlek, a gonoszok

rosszasága és szilárdítsd meg az igazat! Hiszen szívek és vesék vizsgálója az igazságos Isten! **10** Paizsom Istennél van, ki segít az egyeneszívűeket. **11** Isten igazságos bíró, Istenő, ki minden nap haragszik. **12** Ha ki meg nem tér, kardját feni, íjját feszítette és irányította; **13** és ellene elkeszítött halálos fegyvereket, nyílait égőkké csinálja. **14** Íme vajudik jogtalansággal; bajt fogant és hazugságot szűlt. **15** Vermetásott és kívánta azt, de beleesett a gödörbe, melyet csinált. **16** Visszahárul baja a maga fejére, és az ő feje tetejére száll le erőszaka. **17** Hadd magasztalom az Örökkévalót igazsága szerint, hadd zengem nevét az Örökkévalónak, a legfelsőnek!

8 A karmesternek, a Gittítre. Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, mi Urunk, mily hatalmas a neved az Egész földön, a ki fenségedet tettet az egekre! **2** Kisdedek és csecsemők szájából alapítottál hatalmat, elleneid miatt, hogy elnémíts ellenséget és boszúvagyót. **3** Midón látom egeidet, újjaid művét, holdat és csillagokat, melyeket megszilárdítottál: **4** mi a halandó, hogy megemlékszel róla, és az ember fia, hogy gondolsz reá? **5** Kevéssel tettet csekélyebbé Istennél, dicsőséggel és díszsel koronázta; **6** uralkodóvá tettet kezed művein, minden lábai alá helyezted: **7** juhokat és ökröket mindmegannyit, s a mező állatait is, **8** az ég madarát, s a tenger halait – átkel ő tengerek ösvényein. **9** Örökkévaló, mi Urunk, mily hatalmas a te neved az egész földön!

9 A karmesternek, Mút-labbénre. Zsoltár Dávidtól. Hadd magasztalom az Örökkévalót egész szívemmel, hadd beszélem el mind a csodatotteidet! **2** Hadd örvendek és ujjongok benned, hadd zengem nevedet, oh Legfelső! **3** A mikor hátrafordulnak ellenségeim, megbolnanak s elvesznek színed elől. **4** Mert te elvégezted ítéletemet és ügyemet, trónra ültél, igazságos bíró. **5** Megdorgáltál nemzeteket, elveszítettek a gonoszt, eltöröltek nevüket minden ökre. **6** Az ellenségek eltüntek – romok mindéig; városokat szakítottál ki – elveszett az ő emlékük. **7** De az Örökkévaló örökki trónol, megszilárdította az ítéletre trónját. **8** És ő ítéli igazsággal a világot, megbírája a nemzeteket egyeneséggel; **9** hogy legyen az Örökkévaló mentsvárul az elnyomottnak, mentsvárul az inség idejében. **10** Bíznak tehát benned, a kik nevedet ismerik, mert nem hagyad el a téged keresőket, Örökkévaló. **11** Zengjetek az Örökkévalónak, ki Czióban székel, jelentsétek a népek között cselekedeteit. **12** Mert a ki az elontott vért követeli, megemlékezett azokról, nem felejtette el az alázatosak kiáltását. **13** Kegyelmezz nekem, Örökkévaló, lásd nyomorgásomat gyűlölöimetől, ki fölemelsz engem a halál kapúiból; **14** azért, hogy elbeszélhessem minden dicséretet, Czió leányának kapuiban vigadhassak segítségedben. **15** Elsülyedtek nemzetek a veremben, melyet készítettek; a hálóban, melyet elrejtettek, megfogatott a lábuk. **16** Megismertette magát az Örökkévaló: ítéletet elvégzett, keze művei által törbe esik a gonosz. Higgájón. Széla. **17** Az alvilágba térnek a gonoszok, mind a nemzetek, az istenfelejtők. (**Sheol h7585**) **18** Mert nem mindéig felejtetik el a szűkölködő, a szegények reménye nem vész el örökké. **19** Kelj föl, Örökkévaló, ne hatalmaskodjék a halandó, ítéltessenek a nemzetek a te

színed előt; **20** szerezz, Örökkévaló, félelmet nekik, tudják meg a nemzetek, hogy halandók ők! Széla.

10 Miért, Örökkévaló, állsz távolban, elhúzódol az inség idejében? **2** A gonoszok góジー által ég a szegény; fogassanak el a fendorlatokban, melyeket kigondoltak. **3** Mert dicsekedett a gonosz lelkének vágával, s a nyeréskedő áldotta, káromolta az Örökkévalót. **4** A gonosz – góジー szerint: Nem kér számon, nincs Isten – minden az ő gondolatai. **5** Sikerülnek az útjai minden időben; magasan vannak ítéleteid, messze tőle; minden a szorongatói – mibe sem veszi. **6** Azt mondta szívében: Nem tántorodom, nemzedékre meg nemzedékre nem leszek bajban! **7** Átokkal tele a szája, meg csalásokkal és elnyomással, nyelve alatt baj és jogtalanság. **8** Ott ül tanyáknak lelőkijén, hogy rejtekben ölie meg az ártatlant, szemei a nyomorúságost kéklik. **9** Leselkedik a rejtekben, mint oroszlán a sűrűjében; leselkedik, hogy megragadja a szegényt; megragadja a szegényt, midőn hálójába húzza. **10** Lehajlik, leguggol, és ereje által elesnek a nyomorúságosak. **11** Azt mondta szívében: Elfelejtette Isten, elrejtette arczát, nem láttá soha. **12** Kelj föl, Örökkévaló, Isten, emeld föl kezedet, ne felejtkezzél meg az alázatosakról! **13** Miért káromolta Isten a gonosz, azt mondta szívében: nem kérsz számon? **14** Láttad! Mert te nézed a bajt és a bosszantást, hogy kezedbe vegyed; reád hagyja magát a nyomorúságos, árvának te vagy segítője. **15** Törd meg karját a gonosznak, a rossznak keressed gonoszságát, ne találjad. **16** Az Örökkévaló király minden ökre, országából kivesznek a nemzetek. **17** Az alázatosak vágyat meghallottad, Örökkévaló, megszilárdítod szívüket, figyelteted füledet; **18** hogy jogát szerezzed árvának és elnyomottnak, hogy többé már ne erőszakoskodjék a földi halandó.

11 A karmesternek. Dávidtól. Az Örökkévalóban van menedékem; hogyan mondhatjátok lelkemnek: bujdoss el hegyekre, madár! **2** Mert íme a gonoszok iját feszítenek, igazították nyílukat a húron, hogy homályban löjenek az egyenes szívükre. **3** Midón ledöntetnek az alapok, mit mivel az igaz? **4** Az Örökkévaló a szent templomában, az Örökkévaló, kinek égeben a trónja – szemei látják, szempláli vízsgálják az ember fiait. **5** Az Örökkévaló az igazat megvizsgálja, és a gonoszt és a ki erőszakot szeret, gyűlöli a lelke. **6** Esőként hullasson törököt a gonoszokra; tűz meg kén és égető szél serlegük része! **7** Mert igaz az Örökkévaló, igazságot szeret; az egyenesek látják az ő színét.

12 A karmesternek, a nyolcasra. Zsoltár Dávidtól. Segíts, Örökkévaló, mert elfogyott a jámbor, mert eltüntek a hűségesek az emberek fiai közül! **2** Hamisat beszélnek kiki a másikával, sima ajakkal, kettős szívvel beszélnek. **3** Irtsa ki az Örökkévaló mind a sima ajkakat, s nyelvet, mely nagyokat beszél; **4** kik azzt mondják: nyelvünkkel győzünk, ajkaink velünk, ki ú rajtunk? **5** Szegényeknek pusztulása, szűkölködőknek nyögése miatt föllelek most, azzt mondja az Örökkévaló; üdvbe helyezem azzt, ki szorongásban van. **6** Az Örökkévaló mondásai, tiszta mondások, ezüst, olvasztva kóhóban a földön, megtisztítva hétszeresen. **7** Te, Örökkévaló, megőrzöd őket, megővsz minket

a nemzedéktől örökre. 8 Köröskörül járdogálnak a goroszok, a mint magasra jut az emberiak hitványsága.

13 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. 2 Meddig, oh Örökkelvaló, feledsz el engem örökre, meddig rejted el arcodat tőlem? 3 Meddig tartogassak tanácsokat lekemben, bánatot szívember nappal; meddig emelkedjék ellenségem én fölém? 4 Tekints rám, hallgass meg, Örökkelvaló, én Istenem, világosítsd meg szemeimet, nehogy aludjam a halál almát. 5 Nehogy mondja ellenségem: Legyőztem őt! — szorongatóim ne vigadjanak, midőn tártorgok. 6 De én szeretetedben bízom, vigadjon szíven segítségedben, hadd éneklek az Örökkelvalónak, mert jót tett érem.

14 A karmesternek. Dávidtól. Azt mondta az aljas a szívében: Nincs Isten! Elvetemedtek, utálatosat cselekedtek; nincs, ki jót tenne. 2 Az Örökkelvaló az egből tekintett le az emberiakra, hogy lássa, van-e eszes, a ki Istenet keresi. 3 Mind elpártolt, eggyaránt megrömlöttak; nincs, ki jót tenne, nincs egy sem. 4 Nemde megtudják mind, a kik jogatlanságot cselekszenek, kik népemet eszik, a mint kenyéret esznek, az Örökkelvalót nem szólították! 5 Ott rettegve rettegtek, mert Isten az igaz nemzedék mellett van. 6 A szegénynek tanácsát megszégyenítetik; bízony, az Örökkelvaló neki menedéke! 7 Vajha eljönne Czióból Izraél segítsége; mikor az Örökkelvaló visszahozza népének foglyait, vigadjon Jákób, örüljön Izraél.

15 Zsoltár Dávidtól. Örökkelvaló, ki időzhet sátorodban, ki lakkhatik szent hegyeden? 2 A ki gáncstalanságban jár, igazságöt mível és igazat beszél szívében; 3 nem rágalmazott nyelvével, nem tett felebarátjának rosszat, és gyalázást nem ejtett ki társa ellen; 4 a ki megvetni való, az szemeiben becstelen; de az istenfélőket tiszteleti; kárára esküszik, de meg nem változtatja; 5 pénzét nem adta kamatra, és megvesztegetést áratlan ellen el nem fogadott: a ki ezeket cselekszi, nem tátorodik meg soha.

16 Dal Dávidtól. Őrizz engem, Örökkelvaló, mert benned kerestem menedéket. 2 Mondtam az Örökkelvalónak: Uram vagy, javam nincsen rajtad kívül. 3 A szenteknek pedig, kik az országban vannak, és a dicsőknek, kikben egész kedvem van: 4 Sokasodnak azoknak fájdalmai, kik más isteneiket cserélnek; nem ontom véres ontóáldozataikat és nem veszem neveiket ajkaimra. 5 Az Örökkelvaló osztályomnak és serlegemnek része; te tartod az én sorsomat. 6 A mérő kötelek kellemes helyekre estek számomra; birtokom is kedves előttem. 7 Áldom az Örökkelvalót, ki nekem tanácsot adott, éjszakákon is oktattak engem veséim. 8 Az Örökkelvalót mindenig magam előtt tartottam; mert jobbomon van, nem tártorgok. 9 Annak örült szívem, és vigad méltóságom; testem is bizton lakozik. 10 Mert nem hagyod felkemet az alvilágra, nem engeded jámborodat vermet látnia. (Sheol h7585) 11 "Tudatod velem az élet ösvényét: öromök bősége van színed előtt, kellemetesség a te jobbodban mindenig!"

17 Ima Dávidtól. Hallgass, Örökkelvaló, igazsággal, figyelj fohászkodásomra, figyelmezz imádságomra nem csalárd ajkakból! 2 Te töled eredjen ítétem; szemeid az egyenességet

nézik. 3 Megvizsgáltad szívemet, gondoltál rám éjjel, kipróbáltál, nem találtál gorosz gondolatot bennem, szájamon sem lépett át. 4 Emberek cselekvésineál, ajkaid igéje által, őrizkedtem az erőszakosnak ösvényeitől; 5 követték lépteiim nyomodkaidat, nem tántorogtak 1ábaim. 6 Én szólítottalak, mert meghallgatsz engem, Isten, hajtsd füledet felém, halljad beszédemet. 7 Csodálatosan mígeld kegyeidet, te, aki segíted azokat, kik támadók elől jobboldan keresnek menedéket. 8 Őrizz meg engem, mint a szemnek fényét, szárnyaid árnýékában rejt el engem, 9 a goroszok elől, kik engem pusztítottak, elleniségeimtől, kik dühvel körül fognak engem. 10 Hájukban eltompultak, szájukkal gógoßen beszéltek. 11 Lépteinkben mostan körülvettek minket, szemeiket irányozzák, hogy földre terítisenek. 12 Hasonló ő az oroszlánhoz, mely ragadozni vágyik, fiatal oroszlánhoz, mely rejtekben ül. 13 Kelj föl, Örökkelvaló, szállj vele szembe, görnyeszd le őt, szabaditsd ki lelkemet a. gorosztól kardoddal, 14 emberektől kezdeddel, oh Örökkelvaló, a világ embereitől; részük van az életben, kincseddel megtöltöd a hasukat; jól laknak fiakkal és hagyák vagyonukat gyermekeiknek. 15 Én igazságban hadd látom színedet, hadd lakom jól ébredéskor alakoddal.

18 A karmesternek. Az Örökkelvaló szolgájától, Dávidtól; a ki elmondta az Örökkelvalónak ez ének szavait, a mely napon megmentette őt az Örökkelvaló mind az ellenségei kezéből és Sául kezéből. Mondta: Szeretlek, Örökkelvaló, én erőm! 2 Az Örökkelvaló szírtem és varam és megszabadtóm, Istenem, sziklám, kiben menedéketem van, paizsom, üdvöm szarúja, mentsváram! 3 A dicséretest szólítom, az Örökkelvalót, és elleneimtől megsegíttem. 4 Körül fogtak halálnak kötelei, vésznek árjai íjesztettek; 5 alvilágnak kötelei könyrékeztek, elém kerültek a halálnak tőrei. (Sheol h7585) 6 Szorultságomban szólítom az Örökkelvalót és Istenemhez fohászkodom; hallja templomából szavamat, fohászom elője jut, füleibe. 7 Ingott, rengett a föld, a hegyek alapjai megreszkettek, meginogtak, mert haragra lobbant. 8 Füst szállott fel orrárból és tűz emészett a szájából, parázs izzott belőle. 9 meghajtotta az eget és leszállt, s ködhomály lábai alatt. 10 Kérubra últ és repült; suhant a szélnek szárnyain. 11 Sötétséget tett rejtekévé, maga körül sátorául, vizek sötétjét, fellegek sűrűjét. 12 A fénytől ő előtte elvonultak felhői – jégeső és tűzparazsak. 13 Égben dörgött az Örökkelvaló, s a legfelsőbb adja hangját – jégesőt és tűzparazsat. 14 Küldte nyilat és szétszórta őket, villámokat lőtt és megzavarta őket. 15 Meglátszottak a vizeknek medrei, feltárultak a viág alapjai, dorgálásodtól, oh Örökkelvaló, orrod fuvalatának lehetetlől. 16 Lenyűl a magasból, megfog engem, kihúz engem nagy vizekből. 17 Megment hatalmas ellenemtől, és gyűlölöömötől, mert erősbek nálam. 18 Elém törtek balsorsom napján, de az Örökkelvaló támaszom volt. 19 Kivezetett engem tágas térré, kiragadott, mert kedvelt engem. 20 Cselekszik velem az Örökkelvaló igazságom szerint, kezeim tisztasága szerint viszonoz nekem. 21 Mert megőriztem az Örökkelvaló útjait és nem tértem el goroszul Istenemtől; 22 mert ítéletei mindenig vannak, és törvényeit nem távolítom el magamtól. 23 Gáncstalan voltam ő vele: őrizkedtem bűnömtől. 24 S viszonozt nekem az Örökkelvaló igazságom szerint, kezeim tisztasága

szerint szemei előtt. **25** Kegyessel kegyesen bánsz, gáncstalan férfiúval gáncstalanul; **26** megtisztulttal tisztán bánsz, fonákkal fordén. **27** Mert te a szegény népet megsegíted és a bűszke szemeket leslázod. **28** Mert te világítottad mécsesemet, az Örökkévaló, én Istenem fénynyé teszi sötétségemet. **29** Mert veled rohanok meg csapatot, s Istenemmel ugrok fel falra. **30** Az Isten – gáncstalan az útja, az Örökkévaló szava salaktalan, paizsa ő mind a benne menedéket keresőknek. **31** Mert ki Isten az Örökkévalón kívül, és ki a szikla Istenünkön kívül. **32** Az Isten az, ki felövez engem erővel, és gáncstalanná tette úamat. **33** Olyanná teszi lábaimat, mint az őzök, állnom enged magaslataimon. **34** Karczra tanítja kezeimet, hogy érczíjját ragadjanak karjaim. **35** Adtad nekem üdvödnek paizsát, jobbold támaszt engem, és nagygyá tesz a nyájasságod. **36** Kitágítod léptemet én alattam, hogy meg ne tántorodjanak a bokáim. **37** Üldözöm ellenségeimet és útolérem, vissza se térek, míg el nem pusztítottam őket. **38** Szétzúzom őket, hogy föl sem kelhetnek, elhullanak lábaim alatt. **39** Felöveztél erővel a karczra, legörnyeszted támadóimat alattam. **40** Ellenségeimet háttal fordítottad felém, gyűlölöimet, hogy megsemmitsem. **41** Fohászkodnak, de nincs segítő, az Örökkévalóhoz, de nem hallgatta meg őket. **42** Szétmorzsolom őket, mint port szél előtt, mint utczák sarát, kiürítem őket. **43** Megszabadítottál népnek küzdelmeitől, teszel engem nemzetek fejévé, nem ismertem nép szolgál engem. **44** Fülhallásra engednek nekem, külföldnek fiai hízlegnek nekem. **45** Külföldnek fiai ellankadnak, remegve jönnek zárt helyeikből. **46** El az Örökkévaló, áldva legyen a sziklám, magasztaltassék üdvöm Istene; **47** az Isten, ki nékem megtorlást enged és népeket alám hódoltat, **48** megszabadít ellenségeimtől, támadóm közül is fölemelsz, erőszaknak emberétől megmentesz. **49** Azért magasztallak a nemzetek között, oh Örökkévaló, és nevednek hadd dallok; **50** ki nagygyá teszi királyának segítségét és kegyet mivel főlkentjével, Dáviddal és magzatjával örökké.

19 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Az egek elbeszélik Isten dicsőségét, s kezei művét hirdeti a boltozat. **2** Nap napnak ömlendeztet beszédét, és éjszaka éjszakával közöl tudást. **3** Nincs beszéd, nincsenek szavak, nem hallható a hangjuk. **4** Az egész földre kiterjedt a rendjük, és a világ szélére az igéik, a napnak sárat vont rajtuk. **5** Az pedig olyan, mint vőlegény, aki mennyezetéből jön ki, örvend mint hős, hogy megfutja a pályát. **6** Az egek széléről van kijövetele, s körfutása azoknak szélein, és nincs mi rejte van a hevétől. **7** Az Örökkévaló tana gáncstalan, felüldíti a lelkeit; az Örökkévaló bizonyssága hűséges, bölcscé teszi az együgyűt; **8** az Örökkévaló rendeletei egyenesek, megörvendeztetik a szívet; az Örökkévaló parancsa fényes, megvilágosítja a szemeket; **9** az Örökkévaló felelme tiszta, fennáll örökké; az Örökkévaló ítéletei igazság, jogosak egyaránt. **10** Kiváatosbak azok aranynál és sok színaranyánál, és édesebbek méznél, s csírgó színméznél. **11** Szolgád is meginteti magát általuk; megőrzésükben nagy jutalom van. **12** Tévedéseket ki vehet észre? rejtett dolgoktól tisztává tégy engem! **13** Gonosz szándéktól is tartóztasd szolgádat, ne uralkodjék rajtam; akkor gáncstalan leszek és tisztává leszek

nagy bűntől. **14** Legyenek kedvességre szájam beszédei és szívem gondolata előttem, oh Örökkévaló, sziklám és megváltóm! **20** A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Hallgasson meg téged az Örökkévaló a szorultság napján, ótalmazzon téged Jákób Istenének neve; **2** küldje segítséget a szentélyből, és Czióból támogasson téged! **3** Emlékezzék meg minden a lisztáldozatidról és égőaldozatodat kövérnek fogadj! Széla. **4** Adjon neked szíved szerint, és minden tanácsodat teljesítse. **5** Hadd ujjongunk segítségedben, és Istenünk nevében emelünk zászlót; teljesítse az Örökkévaló minden a kérlemeidet! **6** Most tudom, hogy megsegítette az Örökkévaló az ő főlkentjét, meghallgatja őt szent egeiből segítő jobbjának hatalmas tetteivel. **7** Ezek a szekréhaddal, azok a lovakkal – de mi az Örökkévalónak, Istenünknek nevét emlegetjük. **8** Ók görnyedtek és elestek, de mi főlkeltünk és fennmaradtunk. **9** Örökkévaló, segíts! A király hallgasson meg bennünket, a mely napon felkiáltunk.

21 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, hatalmadnak örül a király, és segítségedben mily nagyon ujjong! **2** Szíve kivánságát megadtad néki, és ajkainak óhajtását nem vontad meg. Széla. **3** Mert elője jósz a jónak áldásival, teszel fejére színarany koronát. **4** Életet kért töled, adtál neki, hosszú életet mind örökké. **5** Nagy az ő dicsősége segítséged által; fenseget és fényt helyezel reá. **6** Mert teszed őt áldássá minden tíig, megvidámitód örömmel színed előtt. **7** Mert a király bízik az Örökkévalóban, és a Legfelsőnek kegye által nem tántorodik meg. **8** Eléri kezed mind az ellenségeidet, jobbold eléri gyűlölödet. **9** Teszed őket mintegy tűzes kemenezébe haragvásod idején; az Örökkévaló az ő haragjában megsemmisítő őket, s tűz emészti meg őket. **10** Gyümölcsüket elveszíted a földről, és magzatjukat az ember fiai hőzül. **11** Mert gonoszságot czeloztak ellened, kigondoltak fonderlatot – mit sem tehetnek. **12** Mert teszed őket háttal fordulókká, húrjaidat arczukna, k feszíted. **13** Emelkedjél, Örökkévaló, hatalmadban, hadd énekeljük és zengjük erődet!

22 A karmesternek. A Hajnal szarvasünője azerint. Zsoltár Dávidtól. Istenem, Istenem, miért hagyta el engem, távol vannak segítségemtől kiáltásom szavai? **2** Istenem, nappal hívjak és nem felelsz, s éjjel, és nincs számonra csillapulás. **3** Pedig te szent v agy. Iakozol Izraél dicsérő dalai között; **4** te benned bíztak őseink, bíztak és te kiszabadítottad őket. **5** Hozzád kiáltottak és megmenekültek, benned bíztak és nem szégyenültek meg. **6** De én féreg vagyok és nem férfi, emberek esűjá a népeket megvetettje. **7** Mind a kik 1átnak, gónyolódtak rajtam, félrehúzzák az ajkat, fejet ráznak. **8** Hárítsd az Örökkévalóra! Majd megszabadítja őt, megmenti, mert kedveli őt. **9** Igen is, te vagy az, aki anyaméhből kivontál, biztatomban anyámnak emlőin; **10** te reád vettettem születéstől fogva, anyám méhétől fogva Istenem vagy. **11** Ne légy távol tőlem, mert közel a szorongatás, mert nincs, aki segít. **12** Környékeztek engem tulkok, sokan. Básán bikái hekerítettek engem; **13** fölnyitották reám szájuhat, akár széttépő és ordító oroszlán. **14** Mint a víz, öntettem ki, szétváltak minden a csontaim; olyan lett

szívem, mint a viasz, elolvadt belsőmben. **15** Kiszáradt mint cserép az erőm, nyelvem oda tapasztva szájkapsaimhoz: halál porába fektetsz engemet. **16** Mert környékeztetek engem ebek, gonosznevők hordája körül fogott engem, mint oroszlán, kezeimen és lábaimon; **17** megazámlálhatom minden a csontjaimat: ők tekintenek, néznek reám. **18** Szétesztják maguk között ruháimat, és öltöztemre sorsot vetnek. **19** Te pedig, Örökkévaló, ne légy távol, én erősségem, segítségemre siess! **20** Mentsd meg a kardtól lelkemet, ebnek hatalmától magános lelkemet. **21** Segíts meg engem oroszlán szájából és rémek szarvaitól – vajha meghallgatnál! **22** Hadd beszéljem el nevedet testvéreimnek, gyülekezet közepette dicsérlek téged. **23** Istenfélők ti, dicsérjelek őt, Jákób egész magzatja, tiszteljétek őt és remegjetek tőle, Izraél egész magzatja! **24** Mert nem vetette meg és nem utálta meg a nyomorúnak nyomorát és nem rejtte el aarczát előle, és mikor fohászhodott hozzá, hallgatott rá. **25** Tőled való dicsérő dalom nagy gyülekezetben, fogadásaimat megfizetem azok előtt, kik őt félik. **26** Egyenek az alázatosak és lakjanak jól, dicsérjék az Örökkévalót, kik őt keresik éledjen fel szívetek mindigétig! **27** Megemlékeznek róla és megtérnek az Örökkévalóhoz minden föld szélei, és leborulnak előttem minden a nemzetek családjai. **28** Mert az Örökkévaló a. királyság, s ő uralkodik a nemzeteken. **29** Ettek és leborúltak minden föld kövérjei; előtte letérdelnek minden a porba sülyedők, és a ki lelkét nem tartotta fönn. **30** Ivdék fogja őt szolgálni, elbeszélnek majd az Lrról a nemzedéknél; **31** jönnek majd és hirdetik igazságát a születendő népnek, hogy ő cselekedte!

23 Zsoltár Dávidtól. Az Örökkévaló a pásztorom, nincs hiányom. **2** Pázsitos réteken heverészet engem, nyugodalmat vizekhez terelget engem. **3** Lelkemet felüldíti, vezet engem az igazság ösvényén, az ő neve kedvéért. **4** Ha járok is homálynak völgyében, nem félek bajtól, mert te vagy mellettem; botod és istápod – azok vigasztalnak engem. **5** Terítész számomra asztalt, szorongatóimnak előtte, bekened olajjal fejemet, serlegem telistele. **6** Csupa jóság és szeretet követne engem életem minden napjaiban, és ülök az Örökkévaló házában hosszú életen át.

24 Dávidtól zsoltár. Az Örökkévaló a föld és teljessége, a világ és a benne – lakók. **2** Mert ő tengerek mellé alapította és folyamok mellé szilárdította meg. **3** Ki lehet fel az Örökkévaló hegyére, és ki állhat meg az ő szent helyén? **4** A tisztta hezű és tiszttűl szívű, aki hamisságra nem adta rá lelkét és nem esküdött csalás végett. **5** Áldást nyer majd az Örökkévalótól és iga, zságot üdvössége Istenétől. **6** Ez a hozzáfordulóknak nemzedéke: az arczodat keresők Jákób. Széla. **7** Emeljétek, ti kapúk, fejeiteket és emelhedjetek, ti ősrégi ajtók, hogy bevonuljon a dicsőség királya! **8** Ki az, a dicsőség királya? Az Örökkévaló hatalmas és hős; az Örökkévaló a karcznak hőse. **9** Emeljétek, ti kapúk, fejeiteket, emeljétek ti ősrégi ajtók, hogy bevonuljon a dicsőség királya! **10** Kicsoda az, a dicsőség királya? Az Örökkévaló, a seregek ura, ő a dicsőség királya! Széla.

25 Dávidtól. Hozzád, Örökkévaló, viszem lelkemet. **2** Istenem, tebbenned bízom, ne hagyj megszégyenülnöm, ne újjongjanak ellenségeim rajtam! **3** Nem is szégy enülnek meg a téged remélők mind; megszégyenülnek a léhán hűtelenkedők. **4** Útjaidat, oh Örökkévaló, tudasd velem, ösvényeidre taníts engem; **5** járass igazságodban és taníts engem, mert te vagy üdvösségem Istene, téged reméllek egész nap. **6** Emlékezzel meg irgalindról, oh Örökkévaló, és kegyelmeidről, mert öröktől fogva valók. **7** Ifjúhorom vétékre és bűntetteimre ne emlékezzél; kegyelmed szerint emlékezzel te rólam jóságod kedvéért, oh Örökkévaló! **8** Jóságos és egyenes az Örökkévaló, azért útba igazítja a vétkeket. **9** Járatja az alázatosakat a jog szerint és tanúja az alázatosokat az ő útjára. **10** Mind az Örökkévalónak ösvényei szeretet és igazság azoknak, kik megtartják szövetségét és bízonyásága. it. **11** Neved kedvéért, oh Örökkévaló, bocsásd meg bűnömet, mert nagy az. **12** Ki az a férfi, aki istenfélő? Azt igazítja azon útra, melyet válaszszon. **13** Lelke jólétként marad és magzatja bírni fogja az országot. **14** Az Örökkévaló titka az ő tisztelőinél van, és szövetségét tudatja velük. **15** Szemeim minden az Örökkévalóra néznek, mert ő húzza ki a hálóból lábaimat. **16** Fordulj hozzá és kegyelmezz nekem, mert magános és szegény vagyok. **17** Szivem szorongásai vajha tágulnának, szorultságaimból vezess ki engem! **18** Lásd nyomorúságomat és szenvédésemet és bocsásd meg minden a vétkeimet. **19** Lásd ellenségeimet, hogy sokan vannak, és erőszakot tevő gyűlölettel gyűlölnek engem. **20** Őrizd meg lelkemet és ments meg engem, ne szégyenüljek meg, mert benned van menedékm. **21** Gáncstalanság és egyenesség óvjanak meg engem, mert téged reméllek. **22** Váltsd meg, Isten, Izraélt minden a szorongásairól!

26 Dávidtól. Szerez jogot nekem, Örökkévaló, mert én gáncstalanságomban jártam és az Örökkévalóban bíztam, nem ingok meg. **2** Vizsgálj engem, Örökkévaló, és kísérts meg, próbáld ki veséimet és szívermet. **3** Mert szereteted szemeim előtt van és járok a te igazságodban. **4** Nem ütem hamisság embereivel és alattomosokhoz nem mentem be. **5** Gyűlööm a gonosznevők gyülekezetét és gonoszokkal nem ülöök. **6** Tisztaságban mosom kezeimet, hogy körüljárhassam oltárodat, Örökkévaló, **7** hogy hallassam a hálá hangját és hogy elbeszéljem minden a csodatotteidet. **8** Örökkévaló, szeretem házad hajlékát és dicsőséged lakásának helyét. **9** Ne vedd el vétkekkel lelkemet és a vérontás embereivel életemet, **10** a kiknek kezeiben gázság van és jobbjuk telve megvesztegetéssel! **11** De én gáncstalanságomban járok: válts meg és kegyelmezz nekem. **12** Lábam egyenes helyen áll; gyülekezetekben áldom az Örökkévalót.

27 Dávidtól. Az Örökkévaló a világosságom és üdvöm, hitől feljek? Az Örökkévaló életemnek erőssége, kitől remegjek? **2** Mikor gonosznevők közelítöttek felém, hogy húsomat egyék, az én szorongatóim és ellenségeim – ők botlottak meg és estek el. **3** Ha táboroz ellenem tábor, nem fél szívem; ha támad ellenem ha. rez, mindenmellett bízok én. **4** Egyet kértem az Örökkévalótól, azt kívánom: lassabban az Örökkévaló házában éltem minden napjaiban, hogy nézzem az Örökkévaló kellemét és szemléljem

templomát. 5 Mert tartogat engem kunyhójában veszedelem napján; rejteget engem sátorra rejtekében, sziklára föлемel. 6 És most föлемelkedik fejem ellenségeim fölé, körülöttem; hadd áldozok sátorában riadás mellett áldozatokat, hadd éneklek és hadd zengek az Örökkévalónak! 7 Halljad, Örökkévaló, hangommal felkiáltok, kegyelmezz nekem és hallgass meg engem! 8 Rólaid mondja szívem: Keressétek arczomat! – Arczodat, Örökkévaló, keresem én. 9 Ne rejtés el arczodat előlem, ne utasíts el haragban szolgádat; segítségem voltál; ne vess el és ne hagyj el engem, üdvöm Isten! 10 Mert atyám s anyám elhagyta, de az Örökkévaló befogad engem. 11 Igazít engem, Örökkévaló, a te útadra, és vezess egyenes ösvényen meglesőim miatt! 12 Ne adj át azorongatóim dühének, mert támadtak ellenem hazug tanúk s erőszakot lehelők. 13 Ha nem hittem volna, hogy majd látom az Örökkévaló jóságát az elők országában! 14 Remélj az Örökkévalóban! Légy erős és bátorodjék szíved, és remélj az Örökkévalóban!

28 Dávidtól. Hozzád, Örökkévaló, kiáltok fel, sziklá m, ne hallgass, elfordulva tőlem, nehogy, midőn hallgatag elfordulsz tőlem, hasonlóvá legyek a gödörbe szállókhoz! 2 Halljad könyörgésem hangját, mikor fohászkodom hozzád, mikor fölemelem kezeimet szent templomod felé. 3 Ne ragadj el gonoszokkal és jogialanság cselekvőivel, kik békét beszélnek felebarátyaikkal, de rosszaság van szívükben. 4 Adj nekik művök szerint és cselekvések rosszasága szerint, kezeik munkája szerint adj nekik, viszonozd tettüket nekik. 5 Mert nem ügyelnek az Örökkévaló cselekedeteire és kezeinek művére; rontsa le a ne épít fel őket! 6 Áldva legyen az Örökkévaló, mert meghallotta könyörgésem szavát. 7 Az Örökkévaló az én erőm és paizsom, benne bízott szívem és megsegítettem, újjongott a szívem és énekemmel magasztalom őt. 8 Az Örökkévaló erejük nekik és segítő erőssége az ő fölkentjének ő. 9 Segítsd meg nepedet és álld meg birtokodat, legeltesd és vidd őket örörlé: hé!

29 Zsoltár Dávidtól. Adjatok az Örökkévalónak, isteniak ti, adjatok az Örökkévalónak dicsőséget és hatalmat! 2 Adjátok az Örökkévalónak neve dicsőségét, boruljatok le az Örökkévaló előtt szent díszen! 3 Az Örökkévaló hangja a vizek fölött: a dicsőség istene mennydörög, az Örökkévaló nagy vizek fölött. 4 Az Örökkévaló hangja erővel, az Örökkévaló hangja díszssel; 5 az Örökkévaló hangja czédrusokat tör, összetörte az Örökkévaló a Libánon czédrusait; 6 szökdeltette őket, mint a borjú, a Libáront és Szíriót, mint a réemek fia. 7 az Örökkévaló hangja túzlángokat hasít. 8 Az Örökkévaló hangja megreszketti a pusztát, megreszketti az Örökkévaló Kádés pusztáját. 9 Az Örökkévaló hangja szarvasünöket vajudat és lehánt erdőket – templomában pedig mindenjára szól: Dicsőségl! 10 Az Örökkévaló a vízözönkor trónra ült, úl is az Örökkévaló mint király örökké. 11 Az Örökkévaló halat adjon népének, az Örökkévaló áldja meg népét békével.

30 Zsoltár. Ének a ház fölavatásakor. Dávidtól. Magasztallak, Örökkévaló, hogy kihúztál engem és nem örvendeztetted rajtam ellenségeimet. 2 Örökkévaló, én Istenem, fohászkodom hozzád és te meggyógyítottál. 3 Örökkévaló, fölhoztad az alvilágból lelkemet, fölélészettel a gödörbe szállók közül. (Sheol

h7585) 4 Zengjetek az Örökkévalónak, ti jámbrai, és hálát mondjatok szent nevének. 5 Mert pillanatnyi a haragja, életnyi a kegyelme; estve meghál a sírás, s reggelre – újjongás. 6 Én pedig mondtam, jólétemben: nem tántorodom meg soha. 7 Örökkévaló, kegyelmedben állítottál erős hegyre; elrejtetted arczodat, remültté lettem. 8 Hozzád, Örökkévaló, kiáltok fől, és az Úrhöz könyörgök: 9 Mi haszon van véremben, verembe szálítamban? Por magasztal-e téged, hirdeti-e hűségedet? 10 Halljad, Örökkévaló, és kegyelmezz nekem; Örökkévaló, légy segítő nekem. 11 Fordítottad gyászolásomat körtáncra nekem; feloldoztad zsákomat és felőveztél örömmel. 12 Azért hogy zengjen neked a lelkek, s ne hallgasson el: Örökkévaló, én Istenem, örökkel magasztallak.

31 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Benned, Örökkévaló, van menedékelem, ne hagyj megszégyenülnöm soha, igazságoddal szabadíts meg engem! 2 Hajlítsd hozzádm füledet, ments meg hamar, légy nekem erősségem sziklájává, váram házává, hogy megsegíts engem. 3 Mert szítem és váram vagy, és neved kedvéért vezess és vezérelj engem. 4 Kijuttatsz engem a hálóból, melyet elrejtetted számonra, mert te vagy erősséged. 5 Kezedre bízom lelkemet; megváltasz engem, Örökkévaló, igaz Isten! 6 Gyűlölök azokat, kik hamis hiáavalóságokat őriznek; én pedig az Örökkévalóban bízom. 7 Hadd újjongok és öürüök szeretetedben, a ki lát. tad nyomoromat, tudtál lelkem szorongásairól; 8 és nem szolgálta. ttál át ellenség kezébe, állítottad tágas helyre lábat. 9 Kegyelezz nekem, Örökkévaló, mert megszorultam, elszoradt bosazáságtól szemem, lelkem és testem. 10 Mert bánatban fogott el életem, éveim pedig sóhajtásban; elgyengült búnomban erőm, esontjaim pedig eloraadtak. 11 Mind a szorongatóim által gyalázottá lettem, szomszédaimnak nagyon, és rettegése meghittjeimnek; kik az utcán láttak, szókötek előlem. 12 El vagyok felejtve, mint a halott, a szívből, olyanná lettem, mint veszendő edény. 13 Mert hallottam sokaknak hiresztelését: Rémület köröskörül! Midőn tanakodnak ellenem egyaránt, lelkemet elragadni a szándékuk. 14 Én pedig benned biztam, Örökkévaló, azt mondtam: Istenem vagy. 15 Kezdenben éltemnek idői; ments meg engem ellenségeim kezéből és tüldözőimtől. 16 Világítasd arczodat szolgád fölött, segíts engem szeretetedben. 17 Örökkévaló, ne hagyj megszégyenülnöm, mert hívtalak, szégyenüljenel; meg a gonoszok, enyésszenek el az alvilágba! (Sheol h7585) 18 Némuljanak meg a hazugaág ajkai, melyek daczosat beszélnek az igaz ellen, góggel és gúnyval. 19 Mily nagy a te jóságod, melyet tartogat sziszteleőidnek, minvétel a benned menedéket keresőknek, a. z ember fiainak előtte. 20 Elrejtet őket arczod rejtekében, emberi fondorkodások elől, tartogat őket. sátorban nyelvek pörölése ellen. 21 Áldva legyen az Örökkévaló, hogy csodásan mivelte szeretetét irántam, ostrom alatt levő városban. 22 Én pedig mondtam elhamarkodásomban: elszakíttam szemeid elől; ámde hallottad könyörgésem szavát, mikor fohászkodtam hozzád. 23 Szeressétek az Örökkévalót, jámborai ti mind! A hűségeseket megóvja az Örökkévaló és megfizet fölösen a góggel cselekvőnek. 24 Legyetek erősek és bátorodjék szívetek; minden, a kik várakoztok az Örökkévalóra.

32 Dávidtól. Oktató dal. Boldog, kinek meg van bocsátva a bűntette, eltakarva a vétké! 2 Boldog az ember, hinek nem számít be az Örökkévaló bűnt, és lelkében nincsen csalárdáság. 3 Midőn hallgattam, sорvadoztak csontjaim, kiáltózásomban egész nap, 4 mert nappal és éjjel rám nehezedett kezed, átváltozott üdeségen nyári szárazsággá. Széla. 5 Vétkemet tudattam veled és bűnömet nem takartam el; mondtam: megvallom bűntetteimet az Örökkévalónak! És te megbocsátottad vétkemnek bűnét. Széla. 6 Ezért ímádkozzék hozzád minden jámbor, a mely időben talál téged; bizony nagy vizek áradásakor ő hozzá nem érhetnek. 7 Te rejtekem vagy nekem, szorongástól megóvysz engem; szabadulás újjongásival hörülveszel engem. Széla. 8 Hadd oktatnak és igazíták az útra, melyen járj, hadd tanácsolok, rajtad a szemem: 9 Ne legyetek mint ló, mint öszvér érteleм nélküл; kantárral és zabolával, az ő diszével kell fékezni őt, nehogy közeledjék hozzád. 10 Sok a gonosznak fájdalma; de ki az Örökkévalóban bízik, azt szeretettel veszi körül. 11 Örüljetek az Örökkévalóban és vigadjatok, ti iga, zak; és újjongjatok mind, ti egyenes szívüek!

33 Újjongjatok, igazak, az Örökkévalóban, az egyenesekhez illik a dicsérő dal. 2 Hálalkodjatok az Örökkévalónak hárfával, tízhúrú lanton zengjetek neki; 3 énekeljetek neki új éneket, szépen hárffazzatok riadással! 4 Mert egyenes az Örökkévaló igéje, s minden tette hűséggel való. 5 Szeret igazságot és jogot, az Örökkévaló szeretetével tele a föld. 6 Az Örökkévaló igéje által készültek az egek és szája lehellete által egész seregük. 7 Összegyűjtő mint gátba a tenger vizeit, tárházakba teczi a hullámokat. 8 Félenek az Örökkévalótól minden a földön levők, tőle rettegjenek minden a világ lakói. 9 Mert ő mondta és lett, parancsolta s előállt. 10 Az Örökkévaló megbontotta a nemzetek tanácsát, meghiúsította a népek gondolatait. 11 Az Örökkévaló tanácsa örökkön fennáll, szíve gondolatai nemzedékre meg nemzedékre. 12 Boldog a nemzet, melynek az Örökkévaló az Istene, a nép, melyet birtoknál választott magának. 13 Égből tekintett le az Örökkévaló, láitta minden az ember fiait; 14 székenek helyéből nézett a föld minden lakóira 15 ő, ki egyetemben alkotja szívöket, a ki figyel minden a tetteikre. 16 Nem győztes a király hadnak sokaságával, hős nem menekszik erőnek sokaságával; 17 hazug a ló győzelemre, erejének nagyságával meg nem ment. 18 Íme az Örökkévaló szeme tisztelői felé fordul, azokra, kik várakoznak szeretetére, 19 hogy haláltól megmentse lelköket, és életben. tartsa őket éhinségen. 20 Lelekünk reménykedett az Örökkévalóban – segítségünk és paizsunk ő; 21 mert ő benne örül szívünk, mert szent nevében bízunk. 22 Legyen szereteted, Örökkévaló, mi rajtunk, a hogy várakozunk reád!

34 Dávidtól, midőn elváltotta az eszét Abímélek előtt, és az őt elűzte, és elment. Hadd áldom az Örökkévalót minden időben, állandóan dicsérete a szájamban. 2 Az Örökkévalóval dicsekszik lelkem, hallják az alázatosak és örüljenek. 3 Mondjátok nagynak az Örökkévalót velem együtt, s hadd magasztaljuk nevét egyetemben! 4 Kerestem az Örökkévalót és meghallgatott engem, s minden félelmemből megmentett. 5

Hozzá tekintettek föl és ragyogtak, s arcuk el nem pirulhat. 6 Ez az a szegény, ki felkiáltott, s az Örökkévaló hallotta, és minden a szorongásáiból megaeigitte. 7 Táborozik az Örökkévaló angyala az ő tisztelői hőrül, és kiszabadítja őket. 8 Érezzétek meg és lássátek, hogy jó az Örökkévaló; boldog a férfi, ki menedéket talál benne! 9 Féljétek az Örökkévalót, szentjei ti, mert nincs hiánya tisztelejnek. 10 Fiatal oroszlánok hopláltak és éheztek, de kik az Örölíkévalót keresik, nincsenek híján semmi jónak. 11 Jertek, fiúk, hallgassatok reám, istenfelelemre tanítálok meg. 12 Ki az az ember, ki életet kíván, szereti élte napjait, hogy jót lásson? 13 Óvd meg nyelvedet a rossztól és ajkaidat csalárd beszédtől; 14 távozz a rossztól s tegy jót, keresd a békét és törekedj rája. 15 Az Örökkévaló szemei az igazak felé fordulnak, és fülei az ő fohászkodásuk felé. 16 Az Örökkévaló arcza a gonoszok ellen fordul, hogy kiírta a földről emléküket. 17 Kiáltottak s az Örökkévaló hallotta, s minden a szorongásaikból megmentette őket. 18 Közel van az Örökkévaló a megtört szívükhez, és a zúzott lelküket megsegíti. 19 Sok az igaznak a baja, de mindenjárából megmenti az Örökkévaló. 20 Megőrzi minden a csontjait, egy sem török meg azok közül. 21 Megöli a rosszaság a gonoszt, és az igaznak gyűlölöi majd bűnhődnek. 22 Megváltja az Örökkévaló szolgáinak lelkét és nem bűnhődnek minden, a kik menedéket keresnek benne.

35 Dávidtól. Perelj, Örökkévaló, perlőimmel, karczolj harcزوłímmal! 2 Ragadj paizsot és vértet, és kelj föl védelmetre. 3 Ránts ki dárdát és zárd el újtát üldözöömnek, mondd lelkemnek: segítséged vagyok. 4 Szégyenüljenek meg és piruljanak el, a kik lelkemre törnek. Hátráljanak meg és gyalázatul legyenek, a kik vesztemet kigondolják. 5 Legyenek mint polyva a szél előtt, s az Örökkévaló angyala tasztija őket; 6 legyen útjuk sötétség és sikamlósság, és az Örökkévaló angyala üldözi őket. 7 Mert ok nélkül rejtették el nekem hálós vermüket, ok nélkül ásták azt lelkemnek. 8 Jőjön rá vész, melyet nem sejt, és hálója, melyet elrejtett, fogja meg őt, a vészbe essék bele. 9 Lelekpedig újjang az Örökkévalóban, örvend segítségeiben. 10 Mind a csontjaim mondjak: Örökkévaló, ki olyan mint te, a ki megmented a szegényt a nála erősebbtől, szegényt és szűkölködőt rablójától! 11 Fölállanak jogtalan tanúk, olyat, a mit nem tudok, kérdeznél tőlem. 12 Rosszat fizetnek nekem jóért, gyötrelmére le1kemnek. 13 Pedig én – betegségükben öltöztemet zsák volt, bőjittel sanyargattam lelkemet; imádságom pedig ölelemben szálljon vissza! 14 Mintha ő barátom, testvérem volna, úgy viselkedtem, mint a ki anyát gyászol, elbúrsultan görny edtem meg. 15 De az én bukásomkor örültek és összegyűltek; összegyűltek ellenem elvetemültek, kiket nem ismerek, szaggattak és nem hallgattak el. 16 Mint a kik körben ülve trágul gólyolódnak, vicsorítják rám fogaiat. 17 Uram, meddig nézed? Hozd vissza lelkemet tembolásaitól, fiatal oroszlánok közül magános lelkemet. 18 Hadd magasztallak nagy gyűlekezetben, tömérdek nép közt hadd dicsérlek! 19 Ne örüljenek rajtam, kik hazugul ellenségeim, kik ok nélkül gyűlölöim, ne liunyorgassar. ak szemmel. 20 Mert nem békét beszélnek és az ország nyugalmasai ellen csalá. rd dolgokat gondolnak ki. 21 Tágra nyitották ellenem szájukat, azt mondta:

hah, hah, láta a szemünk, 22 Te láttad Örökkévaló, ne hallgass; Uram, ne légy távoltölem! 23 Serkenj és ébredj jogomért, Istenem és Uram, ügyemért! 24 Szerez jogot nekem igazságod szerint, Örökkévaló, én Istenem, hogy ne örüljenek rajtam; 25 ne mondják szívükben: Hah, a vágyunk! ne mondják: elnyeltük őt. 26 Szégyenüljenek meg és piruljanak e1 egyetemben, kik örülnek bajomon, öltsenek szégyent és gyalázatot, kik fenhéjáznak ellenem. 27 Újjongjanak és örüljenek, kik igazamat kívánják, és mondják minden: nagy az Örökkévaló, ki I: ivánja szolgája békéjét. 28 Nyelvem pedig rebegje el igazságodat, egész nap a te dicséredest!

36 A karmesternek. Az Örökkévaló szolgájától, Dávidtól.

Szójata van Bűnnék a gonoszhoz: úgy van szívemben – nincs Istentől való rettegés szemei előtt. 2 Mert simán bánt vele, úgy tetszik szemeiben, hogy megtalálja bűnét, a gyűlölni valót. 3 Szája beszédei: jogtalanság és csalárdáság, fölhagyott azzal, hogy eszes legyen, jót tegyen. 4 Jogtalanságot gondol ki fekvőkelyén, odaáll a nem-jónak útjára, rosszat nem vet meg. 5 Örökkévaló, az egig ér a szereteted, hűséged a felhőkig: 6 igazságod olyan mint az Isten hegyei, ítéleteid – a nagy mélység: embert és állatot megsegítsz, Örökkévaló! 7 Mily drágalatos a te szereteted, oh Isten, s az emberfiak szárnyaид árnyékában találnak menedéket. 8 Megtelnek házad zsiradékával, és gyönyörök patakját addon inniok. 9 Mert nálad van az élet kúfeje, a te világosságodban látunk világosságot. 10 Tartósan add szeretetedet megismerődnek, és igazságodat az egyenes szívüknek. 11 Ne jójjön rám a gőgnek lába, s a gonoszok keze ne tegyen bújdosóvá! 12 Ott elestek a jogtalanság cselekvői; eltaszálltak s nem bírtak fölkeli.

37 Dávidtól. Ne gerjed föl a gonosznevők ellen, ne irígykedj

azokra, kik jogtalant mívelnek. 2 Mert mint a fű gyorsan levágatnak, s mint zöld pázsit elhervadnak. 3 Bízzál az Örökkévalóban és tégy jót, lakjál az országban és jár hűség után. 4 S gyönyörködjél az Örökkévalóban, s megadj neked szíved kérleimet. 5 Hárítsd az Örökkévalóra útadat, bízzál benne, ő majd megcselekszi; 6 majd kihozza mint a világosságot igazadat, és jogodat, mint a déli fényt. 7 Csendben várj az Örökkévalóra és várakozzál reá, ne gerjed fel az ellen, ki szerencsés az útján, oly férfi ellen, ki fondonlatokat mível. 8 Hagy föl a haraggal, hadd abban a fölhevülést, ne gerjed fel csakis gonosznevésre visz. 9 Mert a gonosznevők kiírtatnak, de kik az Örökkévalót remélik – ők fogják bírni az országot. 10 Még egy kevés – s nincs gonosz, oda figyel helyére a nincsen; 11 de az alázatosak bírnak fogják az országot és gyönyörködni fognak a béke bőségében. 12 Fondorkodik a gonosz az igaz ellen és vicsorítja rá fogát. 13 Az Úr nevet rajta, mert láttá, hogy eljön a napja. 14 Kardot rántottak a gonoszok és feszítötték íjjukat, hogy elejtene szegényt és szűkölködőt, hogy levágják az egyenes íftuakat. 15 Kardjuk önnönszívükbe hat be, és íjjai eltörtének. 16 Jobb a kevés, a mi az igazé, mint sok gonosznak gazdagsága; 17 mert a gonoszok karjai eltörtének, de az igazak támogatója az Örökkévaló. 18 Ismeri az Örökkévaló a gáncstalanok napjait és birtokuk örökre megesz. 19 Nem szégyenülnek meg bajnak idejében és éhinség napjaiban

jóllaknak. 20 Mert a gonoszok elvesznek, s az Örökkévaló elleniségei olyanok, mint a rétek dísze: elenyésztek, a füstben enyésztek el. 21 Kölcson vesz a gonosz és nem fizet, de az igaz könyörül és adakozik. 22 Mert az ő áldottjai fogják bírni az országot, és az átkozottjai kiírtatnak. 23 Az Örökkévalótól szilárdítattak meg a férfi léptei, és útját kedveli; 24 midőn elesik, nem hajtattak el, mert az Örökkévaló támogatja kezét. 25 Fiatal voltam, meg is öregedtem, de nem láttam igazat elhagyatva és magzatját, a mint kenyeres koldul. 26 Egész nap könyörül és kölcson ad, magzatja pedig áldásúl van. 27 Távozz a rossztól, tégy jót, hogy örökre megmaradj. 28 Mert az Örökkévaló szereti a jogot, s nem hagyja el jámborait; örökké megőriztetnek, míg a gonoszok magzatja kiírtatik. 29 Az igazak fogják bírni az országot és lakinak mindenig rajta. 30 Igaznak szája bölcsességet szól, és nyelve jogosságot beszél; 31 Istenének tana szívben van, nem inognak meg lépései. 32 Leselkedik a gonosz az igazra, és arra tör, hogy megölje. 33 Az Örökkévaló nem hagyja meg kezében, s nem kárhoztatja el, midőn megítéltek. 34 Remélj az Örökkévalóhoz, és őrizd meg útját; majd felmagasít, hogy bírad az országot, a gonoszok kiírtását nézed. 35 Láttam egy gonoszt, erőszakost, s a ki terpeszkedett mint zöldelő honor fa: 36 elhaladtak arra, s íme nincsen; kerestem őt, de nem volt található. 37 Vigyázd meg a gáncstalant és nézd az egyeneset, mert van jövője a béke emberének. 38 De az elpártolók megsemmisítettek egyaránt, a gonoszok jövője kiírtatott. 39 Az igazak segedelme pedig az Örökkévalótól van, erősségek ő a szorongatás idején. 40 Megsegítette őket az Örökkévaló és megszabadította; megszabadítja a gonoszoktól és megvédi őket, mert benne kerestek menedéket.

38 Zsoltár Dávidtól. Emlékezetesül. Örökkévaló, ne a te

haragodban büntess engem, és ne hevedben fenyíts engem! 2 Mert nyílaid belém súlyedtek és reám súlyedt a kezed. 3 Nincs épseg húsomban haragvásod miatt, nincs egészség csontjaiban vétkem miatt. 4 Mert búneim túlhaladtak fejemen, nehéz teherhent nagyon is nehezek nekem. 5 Megbúzhódtek, senyvedtek sebeim oktalanságom miatt. 6 Lehorgadtam meggyörnyedtem felette nagyon, egész nap elbúrsultan jártam. 7 Mert ágyékaim telve vannak üszöggel és nincsen épseg húsomban. 8 Megdermedtem és megtörődtem felette nagyon, ordítottam szímem sohajtásától. 9 Uram, előttem minden hiváságom, és nyögésem nincs elrejtve előled. 10 Szímem hánytorog, elhagyott erőm, szemeim világossága – az sincs meg nálam. 11 Barátaim és társaim csapásommal szemben félre állanak, és a hozzám közel levők messzünnéen álltak meg. 12 Tört vetettek, kik életemre törnek, és a kik bajomat keresik, veszedelmeket beszélnek, és csalásokat szólnak egész nap. 13 De én akár a süket nem hallok és akár a néma, a ki nem nyitja föl száját. 14 Olyan lettem mint férfi, a ki nem hall, s a kinek szájában nincsenek ellenvetések. 15 Mert reád, Örökkévaló, várakoztam, te felelsz majd Uram, Istenem. 16 Mert azt mondtam: csak ne örüljenek rajtam, midőn lábam megtátorodott, fenhéjáztak ellenem. 17 Mert én bukásra vagyok elkészülve, és fájdalmam minden előttem van. 18 Mert jelentem bűnömet, aggódóm vétkem miatt. 19 De ellenségeim életben vannak, hatalmasak, és sokan vannak, kik engem hazugul

gyűlölnék: 20 s a kik rosszal fizetnek jóért, megvádolnak azért, hogy jóra törekedtem. 21 Ne hagyj el, Örökkévaló; Istenem, ne légy távol tőlem. 22 Siess segítségemre, Uram, segedelmem!

39 A karmesternek, Jedútúnnak. Zsoltár Dávidtól. Azt mondtam: Hadd őrzöm meg útjaimat, hogy ne vétkezzem nyelvemmel; hadd őrzöm meg szájamnak zaboláját, a meddig a gonosz előttem van! 2 Elnémultam csendességgel, hallgattam a jónák híján és fájdalmam megza-varodott; 3 hevült a szívem belsőmben, tűnődésemben tűz égett, kimondtam nyelvemmel: 4 Tudas velem, Örökkévaló, végemet, és napjaim mértékét, mennyi az! Hadd tudjam, mi mulandó vagyok. 5 Íme, arasznyira szabtad napjaimat, s földi létem olyan előttem, mint a semmi. Bizony, csupán lehelet minden ember, ki fennáll. Széla. 6 Bizony, mint árnykép jár-kél a férfi, bizony, hiába valóságért zajonganak, főlhalmoz s nem tudja, ki gyűjti be. 7 Most pedig mit remélek, Örökkévaló, várakozásom te benned van! 8 Mind a bűneimtől ments meg engem, aljasnak gyalázatává ne tégy! 9 Elnémultam, nem nyitom meg számat, mert te eselekedted. 10 Vedd le rólam csapásodat, kezed támadásától elfogytam én! 11 Büntetésekkel bűnért fenytöttem a férfit, szétfolyattad, mint a moly, gyönyörűségét: bizony, lehelet minden ember! Széla. 12 Halljad meg imámat, Örökkévaló, fohászkodásomra figyelj, könnyemre ne hallgass; mert jövevény vagyok nálad, zsellér, mint óseim mind. 13 Tekints el tőlem, hogy erősödhessem, mielőtt elmegyek és nem vagyok.

40 A karmesternek. Dávidtól zsoltár. Remélve reméltem az Örökkévalót, hozzá hajlott és hallgatta fohászomat; 2 felhözött engem pusztulás verméből, az iszapos sárból, sziklára állította lábat, megszilárdította léptemét. 3 És adott szájamba új éneket, dicsérő dalt Istenünknek: majd lájták sokan és felnök és bíznak az Örökkévalóban. 4 Boldog a férfi, ki az Örökkévalót tette bizalmává és nem fordult a daczosokhoz és a hazugságra pártolókhöz. 5 Sokat tettél te Örökkévaló, én Istenem: csodáidat és gondolataidat érettünk, lehetetlen előttem fölsorolni; hirdetném, elmondanám – számosabbak, semhogy elbeszélhetném. 6 Vágóaldozatot és lisztaldozatot nem kiváltál – füleket vájtál nekem – égő aldozatot és vétekaldozatot nem kértél. 7 akkor azt mondta: Íme jöttem – könyvtekercsben élém van írva 8 megtenni akaratodat, Istenem, kivánom s tanításod belsőmben van. 9 Hirdettem igazságot nagy gyűlékezetben; íme ajkaimat nem tartóztatom; Örökkévaló, te tudod! 10 Igazságot nem takartam el szívemben, hű voltodat és segedelmedet elmondtam, nem titkoltam el szeretetedet és hűségedet, nagy gyűlékezetnek. 11 Te, Örökkévaló, nem tartóztatod irgalmadat tőlem, szereteted és hűséged mindenig óvnak engem. 12 Mert körül fogtak engem bajok, hogy számuk sincsen, útolértek engem bűneim s nem bírok látni; számosabbak lettek fejem hajszálainál, és szívem elhagyott. 13 Legyen akaratod, Örökkévaló, megmenteni engem; Örökkévaló, segítségemre siess! 14 Szegényüljenek meg és gyalázásul legyenek egyaránt, a kik lelkemre törnek, hogy elpusztitsák; hátráljanak meg és piruljanak el, a kik bajomat kivánják. 15 Iszonyodjanak el szégyenük miatt, kik nekem mondják: Hah, hah! 16 Örvendjenek és örüljenebenned minden a te keresőid, mondják mindenig: nagy az Örökkévaló – a kik szeretik

segedelmedet! 17 Én pedig szegény vagyok és szükölködő, az Úr tudja be nekem; segítségem és szabadítóm vagy, Istenem ne küssél!

41 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Boldog az, ki ügyet vet a szégenyre; bajnak napján megmenti őt. az Örökkévaló. 2 Az Örökkévaló megőrzi és éltei őt, úgy hogy boldognak mondják az országban -és ne add át ellenségei dühébe. 3 Az Örökkévaló támasztja őt a sínylődés ágyán, egész fekvőkélyét megforgattad betegségeben. 4 Én azt. mondtam: kegyelmezzenek, gyógyitsd meg lelkemet, mert vétkezem ellened! 5 Ellenségem rosszat mondanak rólam: mikor hal meg és vész el a neve? 6 És ha ki látogatni jön, hamisat beszél, szíve álnokságot gyűjt magába; kimegy az utcára, elmondja. 7 Egyaránt összeszűnök ellenem mind a gyűlőlőm; kigondolják ellenem, a mi rossz nekem: 8 Pokoli dolog ömlök el rajta, és a hogy lefeküdt, nem fog többé fölkelní! 9 Meghitt emberem is, a kiben bíztam, aki kenyereset eszi, sarkot emelt reám. 10 De te, Örökkévaló, kegyelmezzenek nekem és engedj fölkelnem, hadd fizessek meg nekik. 11 Ez által tudom meg, hogy kedved telik bennem, hogy nem riadoz felettem ellenségem. 12 Én pedig – gáncstalanságomban tartasz engem és magad elé állítottál örökre. 13 Áldva legyen az Örökkévaló, Izráél Istene, öröktől örökké. Ámen és Ámen.

42 A karmesternek. Oktató dal. Kórách fiaitól. Mint szarvasünő, mely kiáltoz vízek medrei felé, úgy kiáltoz a lelkem te feléd, oh Isten. 2 Szomjuhozik lelkem Istenre, az élő Istenre; mikor mehetek el s jelenhetem meg Isten színe előtt? 3 Könnyem lett nekem kenyeresem nappal és éjjel, mikor így szóltak hozzám egész nap: hol az Istened? 4 Ezekre hadd emlékezem és öntsem ki magamban lelkemet: midőn vonultam a tömeggel, ballagtam velük Isten házáig az ünneplő sokaságnak újjongás- és hálahangja között. 5 Mit görnyedezel, én lelkem és zajongsz én bennem? Várakozzál Istenre, mert én fogom őt magasztalni arcza segítségeért. 6 Istenem! Bennem görnyedez a lelkem; azért gondolok reád a Jordán földjéről, a Chermfinokról, a kicsiny hegyről. 7 Vízár vízárnak szól zuhatagjaid morajánál – mind a hullámai és habjaid átvonultak rajtam. 8 Nappal kirendeli az Örökkévaló az ő kegyelmét, éjjel pedig az ő éneke van én velem: imádság életem Istenéhez. 9 Hadd mondjam Istennek: szírtem, miért felejtettél el engem, miért járok elbúrsultan ellenség nyomása alatt? 10 Gyilkolás lévén csontjaimból, gyalázta engem ellenségeim, midőn így szóltak hozzám egész nap: hol az Istened? 11 Mit görnyedezel, én lelkem és mit zajongsz én bennem? Várakozzál Istenre, mert még fogom őt magasztalni, arcrom segítségét és Istenemet.

43 Jogot szerezz nekem, Isten és vidd ügyemet nem kegyes nemzet ellen; családság és jogatlanság emberétől szabadíts meg engem. 2 Mert te vagy erősségeim istene, mért vetettél el engem; mért járok elbúrsultan ellenség nyomása alatt? 3 Küldd világosságot és hűséget, azok vezéreljenek engem, vigyenek el szent hegyedhez és hajlékaidhoz; 4 hadd mehessek be Isten oltárához, újjongó örööm Istenéhez, hadd magasztallak téged hárfán, oh Isten, én Istenem! 5 Mit

görnyedezel, én lelkek és mit zajongsz én bennem? Várakozzá Istenre, mert még fogom őt magasztalni, arczom segítségét és Istenemet.

44 A karmesternek. Kórah fiaitól. Oktató dal. Isten, füleinkkel hallottuk, őseink elbeszéltek nekünk; művet műveltél napjaik-ban, a hajdan napjaiban. 2 Tenn kezdeddel előztél nemzeteket, és elültetted őket; sújtottál népeket, és kiterjesztettek őket. 3 Mert nem kardjukkal foglaltak el országot és karjuk nem segítött nekik; hanem jobbold és karod és arczod világossága, mert kedvelteid őket. 4 Te vagy királyom, oh Isten, rendeld e1 Jákób segítségét! 5 Általad döfjük le szorongatóinkat, neveddel tiporjuk le támadóinkat. 6 Mert nem ijamban bízom, és kardom nem segít engem; 7 hanem te segítöttél meg szorongatóinktól, és gyűlölnéket megszegyénítötted. 8 Istenkel dicsekszünk egész nap és nevedet örökké magasztaljuk. Széla. 9 Ám elvetettél s meggyaláztál minket, és nem vonúlsz ki hadainkkal; 10 hátrafordulunk engedsz szorongató elől, és gyűlölnéink kedvükre prédálnak. 11 Odaadsz bennünket mint juhokat edelöl, és a nemzetek közé elszórtál minket. 12 Eladod nevedet potom díjáért, és nem tartottad sokra az ő árukát. 13 Gyalázattá tettél bennünket szomszédaink előtt, gúnytá és csúffá a körülöttünk levőknek. 14 Példázattá teszel bennünket a nemzetek közt, fejsoválássá a népek közt. 15 Egész nap előttem van gyalázatom, és arczom szegyene elborított engem, 16 gyalázónak és káromlónak szavától, ellenség és boszvágyó miatt. 17 Mindez reánk jött, mégsem felejtkeztünk meg róladd, s nem tagadtuk meg szövetségedet, 18 Meg nem hátrált a mi szívünk, hogy léptünk elhajolt volna ösvényedről, 19 úgy hogy összezúlt minket sakálok helyén és homályt borítottánk. 20 Ha megfejejtkeztünk volna Istenünk nevéről, hogy terjesztettük volna kezeinket idegen istenhez: 21 nemde Isten kutatná ezt, mert ő ismeri a szív rejtelmeit! 22 Bizony, miattad öldösteck bennünket egész nap, úgy tekintettek mint vágásra való juhohat. 23 Ébredj, miért alszol, Uram? Serkenj, ne vess el mindetig! 24 Miért rejted el arczodat, megfejejtkezel sanyarúságunkról és elnyomatásunkról. 25 Mert legörnyedt a porig lelkünk, földhöz ragadt a mi testünk. 26 Kelj föl segítségül nekünk, és válts meg minket szereteted kedvéért!

45 A karmesternek. A Liliomok szerint. Kórah fiaitól. Oktató dal. Szerelemnek éneke. Szép beszédre buzdult a szívem; azt mondóm én művem a király, nyelvem jártas írónak a tolla. 2 Szépségebb vagy az ember flainál, bájosság ömlik el ajkaidon; azért megáldott téged Isten örökre. 3 Kösd fel kardodat csípődre, oh vítez, díszedet és ékességedet. 4 És ékességedben szökkenj föl, nyargalj az igazság ügyéért és a megalázott jogért, és tanítson téged félelmetes tettekre a te jobbold! 5 Nyilaid élesítvék – népek hullanak alád – szívébe a király ellenségeinek. 6 Trónod, az Istentől való, mindenrőkkel tart, egyenesség pálczája a te királyi pálczád. 7 Szeretsz igazságot, és gyűlölsz gonoszaigot; azért fölkent téged Isten, a te Istend, vígság olajával a te társaid fölé. 8 Myrrha és áloé, kasszia minden a ruháid, elefántcsontos palotákból zeneszerekkel örvendeztettek téged. 9 Királyok lányai vannak drága nőid közt,

ott áll a feleség jobbodon Ófir aranyában. 10 Halljad leány, lásd és hajlítsd füledet s felejtsd el népedet és atyádnak házát. 11 Majd megkívánja a király szépségedet, mert ő az urad, hódolj meg előtte. 12 Czór leánya te, ajándékkal hízelegnek neked a népnek gazzdagjai. 13 Merő dicsőség a királyleány ott benn, aranyszövésű az öltözete. 14 Hímzett ruhákban vezetik oda a királynak; hajadonok mögötte, az ő társnői, vitetnek neked. 15 Oda vezetik őket örööm és újjongás közt, bemennek a király palotájába. 16 Óseid helyett lesznek majd fiaid, megteszed őket vezérekkel az egész országban. 17 Hadd emlegetem nevedet minden nemzedékben meg nemzedékben; azért magasztalnak téged népek mindenrőkké.

46 A karmesternek. Kórah fiaitól. Alámót szerint. Ének. Isten nekünk menedék és erő, segítségül szorongatásokban igen megtalálható. 2 Azért nem félünk, midőn megváltozik a föld s midőn meginognak a hegyek, be a tengerek szívébe. 3 Zúgnak, forrnak vizei, rengenek a hegyek az ő fenségétől. Széla. 4 Folyam van: erei örvendeztetik Isten városát, a legfelsőnek szentséges lakait. 5 Isten van középében, nem inog meg; megsegíti Isten, reggelre ha fordul. 6 Zúgtak nemzetek, inogtak királyságok; hallatta hangját, olvad a föld. 7 Az Örökkévaló, a seregek ura velünk van, mentsvárunk nekünk Jákób Istene. Széla. 8 Jertek, nézzétek meg az Örökkévaló cselekvéseit, aki pusztításokat végzett a földön; 9 megszüntet háborúkat a föld végéig, ijjat tör össze, dárdát vág széllyel, szekereket éget el a tűzben. 10 Hagyatok föl és tudjátok meg, hogy én vagyok Isten, magas vagyok a nemzetek közt, magas a földön! 11 Az Örökkévaló, a seregek ura velünk van, mentsvárunk nekünk Jákób Istene! Széla.

47 A karmesternek. Kórah fiaitól. Zsoltár. Ti népek mind, csapjátok össze kezeteket, riadozzatok Istennek újjongás hangjával! 2 Mert az Örökkévaló, a legfelső, félelmetes, nagy király ő az egész föld fölött. 3 Népeket hódoltat alánk s nemzeteket lábaink alá. 4 Kiválasztja számunkra birtokunkat, búszkeséget Jákóbnak, a kit szeret. Széla. 5 Felszálít Isten riadás közt, az Örökkévaló karsona hangja közt. 6 Zengjetek Istennek, zengjetek; zengjetek királyunknak, zengjetek! 7 Mert királya az egész földnek Isten, zengjetek dalt. 8 Királylý lett az Isten a nemzetek fölött, Isten ráült az ő szent trónjára. 9 Népek nemesei gyülekeztek, Ábrahám Istenének a népe; mert Istenéi a föld paizsai: igen emelkedett ő!

48 Ének. Zsoltár Kórah fiaitól. Nagy az Örökkévaló és dicséretes nagyon, Istenünk városában, az ő szent hegynél. 2 Szép emelkedésű, az egész földnek öröme, Czión hegye — észak hálóján — nagy királynak a vára. 3 Kastélyaiban az Isten megismerte magát mentsvárnak. 4 Mert íme, a királyok összejöttek eltüntek egyetemben. 5 Ők láttak, akképen bámultak, megréműltek, elsihettek. 6 Reszketés fogta el őket ott, vajudás mint a szűlő nőt. 7 Keleti széllel összetörő Tarsis-hajókat. 8 Ahogy hallottuk, úgy láttuk az Örökkévalónak, a seregek urának városában, Istenünk városában: Isten szilárdítsa azt meg örökre. Széla. 9 Elképzeltük, Isten, a te kegyedet benn a templomodban. 10 A milyen a neved Isten, olyan a

dicséreted, a föld széleig; igazsággal teli a jobbold. **11** Örül Czión hegye, újjonganak Jehúda lányai, ítéleteid okából. **12** kerüljétek meg Cziót, és járátok körül, számláljátok meg tornyait. **13** Fordítások szíveteket bástyájára, lépdeljetek át kastélyain, azért hogy elbeszéljétek az utóbbi nemzedéknek. **14** Mert ez Isten, a mi Istenünk, mindenrőkkel; ó vezérel minket holtiglan.

49 A karmesternek. Kórách fiaitól. Zsoltár. Halljátok ezt, mind a népek, figyeljetek, mind a világ lakói, **2** ember fiai is, férfi fiai is, egyaránt gazdag és szűkölöködő! **3** Szájam bölcseséget beszél és szívem gondolata értelem. **4** Példázatnak hajtom oda fülemet, hárfa mellett nyitom meg rejtvényemet. **5** Miért féljek bajnak napjaiban, mikor bűn környez sarkaimon? **6** A kik vagy onukban bíznak s nagy gazdagságukkal dicsékszenek – **7** testvéret megváltani nem váltja meg senki, nem adhatja Istennek a váltságdíjat. **8** Hisz drága volna saját lelkük megváltása – abban is hagyja örökre – **9** hogy tovább élne, mindenig, nem látná a vermet. **10** Bizony, lájal! Bölcsek meghalnak, balga és oktalan egyaránt elvesznek és másokra hagyják vagyonukat. **11** Belső gondolatuk: házaik örökre megmaradnak, lakásaik nemzedékre meg nemzedékre; nevükkel nevezték meg a födeket. **12** De az ember az ő dicsőségében nem marad meg, hasonlít a barmokhoz, melyek elpusztulnak. **13** Ez az útuk az ő balgaságuk; utánuk is lesznek, kik beszédjüket kedvelik. Széla. **14** Mint juhokat, az alvilágba tették, a halál legeleti őket; majd uralkodnak rajtuk reggelre az egyenesek, és alakjukat elenyészti az alvilág, hogy hajlékuk se legyen. (*Sheol h7585*) **15** Ámde Isten megváltja lelkemet az alvilág hatalmától, mert magához vesz engem. Széla. (*Sheol h7585*) **16** Ne félj, midőn meggazdagszik valaki, midőn sokasodik háza dicsősége; **17** mert holtában nem visz el semmit, nem száll le ő utána dicsősége. **18** Bár életében önnönmagát áldja, és magasztalnak téged, midőn jót teszel magaddal: **19** odajutsz őseid nemzedéhéhez, kik örökre nem látnak világosságot. **20** Ember az ő dicsőségében, de érteleм hiján, hasonlít a barmokhoz, melyek elpusztulnak.

50 Zsoltár Ászáftól. Isten, az Isten, az Örökkelvaló beszél, hívta a földet, napkeltől napnyugtig. **2** Czióból, a tökéletes szépségből feltündökölt az Isten – **3** jöjjön Istenünk és ne hallgasson – tűz emészts előtte és körülötte viharzik nagyon. **4** Szólítja az egét felülről és a földet, hogy ítélie népet. **5** Gyűjtétek elém a jámboraimat, kik áldozat mellett kötik meg szövetséget **6** És hirdetik az egek az ő igazságát, hogy Isten ítélni készül. Széla. **7** Halljad népem, hadd beszéljek, Izraél, hadd intselek téged; Isten, a te Istened vagyok. **8** Nem vágóáldozataid miatt dorgállak, hisz égóáldozataid mindenig előttem vannak; **9** nem fogadok el házadból tulkit, aklaidból bakokat. **10** Mert enyém minden vadja az erdőnek, a barmok hegyek ezrein; **11** ismerem a hegyek madarát mind, s mi a mezőn sürög, velem van. **12** Ha éhezném, nem mondanám neked, mert enyém a világ és teljessége. **13** Eszem-e én a bikák husát s a bakok vérét iszom-e? **14** Áldozz Istennek háláldozatot, és fizesd meg a legfelsőnek fogadásaidat; **15** és szólíts engem a szorongatá. s napiján, kiragadlak s te majd tisztsesz engem. **16** A gonosznak pedig mondja az Isten: Mit reked elbeszélned törvényleimet, s miért veszed szájadra

szövetségemet? **17** Holott te gyűlöld az oktatást s magad mögé dobtad szavaimat. **18** Ha tolvajt láttál, czimboráltál vele és házasságörökkel van osztályrészed. **19** Szájadalat neki eresztteted rosszra, s nyelvedet csalárdásához tapasztod. **20** Ülsz, testvéred ellen beszélsz, anyád fiára mocskot vetsz. **21** Ezeket tettek, és hallgattam, azt képzelted, olyan vagyok mint te; hadd dorgállak meg, hadd sorolom fől szemeid előtt. **22** Értsétek hát ezt meg, ti Istenfelejtők, nehogy szaggassák s nincs, a ki mentene. **23** A ki háláldozatot áldoz, tisztel engemet, s a ki az útra ügyel, azzal láttatom Isten üdvösségeit!

51 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Mikor odament Nátán próféta hozzá, a midőn bement volt Bát-Sébához. Könöörül rajtam, Istennem, kegyelmed szerint; irgalmad bőssége szerint töröld el bűntetteimet. **2** Sokszorosan moss meg engem bűnömtől, és vétkemtől tisztits meg. **3** Mert bűntetteimet tudom én, és vétkem előttem van mindenig. **4** Egyedüл ellened vétkezem, a mi rossz a szemeidben, azt tettem; azért, hogy igaznak bizonyulj szóltadban, jogosnak itéltedben. **5** Lám, bűnben születtem, s vétekben fogant engem anyám. **6** Lám, igazat kívánsz a vesében, s a bensőben bölcseséget tudatsz velem. **7** Tisztits meg engem izzóppal, hogy tiszta legyek, moss meg, hogy hónál fehérrebb legyek. **8** Hallass velem vígságot és örömet, újjongjanak a csontok, melyeket összezúztál. **9** Rejtsd el arcodat vétkeimtől s minden bűneimet töröld el. **10** Tisztta szívet teremts nekem, Isten, és szilárd szell emet ujíts meg én bennem. **11** Ne vess el engem színed elől, s szent szellemedet ne vedd el tőlem. **12** Add vissza nekem üdvöz vígságát, és készséges szellemmel támassz engem. **13** Hadd tanítsam az elpártolókat útjaidra, hogy a vétkesek hozzád megtérjenek. **14** Ments meg engem vérbüntől, Isten, segedelmem Istene; újjongjon a nyelvem igazságodon. **15** Uram, ajkaimat nyisd meg, hogy szájam hirdesse dicséretedet. **16** Mert nem kívánsz vágóáldozatot, hisz adnám; égóáldozatot nem kedvelsz. **17** Istennek vágóáldozatai: megtört lélek; megtört, zúzott szívet, oh Isten, nem vetsz meg. **18** Tégy jót Cziónnal kedvességedben, építsd fel Jeruzsálem falait; **19** akkor kívánsz majd igazsággal való vágóáldozatokat, égóáldozatot és egész áldozatot, akkor tulkok feljutnak oltárodra.

52 A karmesternek. Oktató dal Dávidtól. Mikor eljött az edomi Dóég s jelentette Sáulnak, és mondta neki: Dávid bement Achimélek házába. Mit dicsekszel a rosszasággal, vitéz te? Isten szeretete egész nap tart. **2** Veszedelmet gondol ki a nyelved, akár köszörült borotva. te csalárdás cselekvője! **3** Szeretsz rosszat, inkább mint jót, hazugságot inkább mint igazságot beszélni. Széla. **4** Szeretsz minden ártalmas beszédet, csalárdáságos nyelvet. **5** Le is ront téged az Isten mindenig, elvonszol és kiszakít téged a sátorból, és gyökerestől kitép az elők országából. Széla. **6** Majd látják az igazak és félnek, és ő fölötté nevetnek: **7** Íme a férfi, ki nem Istent teszí erősségének, hanem sok gazdagságában bízik, hatalmaskodik vágyában! **8** Én pedig olyan vagyok, mint a zöldelő olajfa Isten házában, bízom Isten szeretetében mindenrőkkel. **9** Magasztallak örökké, hogy megcselekedted, és remélem nevedet, mert jóságos az jámboraidnak előttem.

53 A karmesternek, Máchalát szerint. Oktató dal Dávidtól. Azt mondta az aljas a szívében: Nincs Isten! Elvetemedetek, utálatosan míveltek jogtalanságot, nincs ki jót tenne. 2 Isten az égből tekintett le az emberfiakra, hogy lássa, van-e eszes, ki Isten keresi. 3 Mindnyája eltért, egyaránt megromlottak; nincs ki jót tenne, nincs egy sem. 4 Nemde megtudják a jogtalanságot cselekvők, kik népemet eszik, a mint kenyeret esznek, Isten nem szólították. 5 Ott rettegve rettegtek meg, a hol nem volt rettegés; mert Isten szerteszóra az ellened táborzók csontjait, megszégyenítettek, mert Isten megvetette őket. 6 Vajha jönne Czióból Izrael segítsége; mikor visszahozza Isten népének foglyait, vigadjon Jákób, öürüljön Izraél!

54 A karmesternek, hárfajátékon. Oktató dal Dávidtól. Mikor eljöttek a Zífbeliek és mondta Sáulnak: Nemde Dávid nálunk rejzőködik. Isten, neveddel segíts engem s hatalmaddal szerezze nekem jogot! 2 Isten, halljad imámat, figyelj szájam beszédeire! 3 Mert idegenek támadtak ellenem és erőszakosak törtek lelkemre; nem tartották Isten maguk előtt. Széla. 4 Íme Isten segítőm nekem, az Úr az, ki lelkem támogatója. 5 Vízsonozza a rosszat meglesőmnek igazságodért semmisítsd meg őket. 6 Kézséggel hadd áldozok neked, magasztalom nevedet, Örökkévaló, mert jóságos; 7 mert minden szorongatásból megmentett engem, és ellenségeimet nézte szemem.

55 A karmesternek, hárfajátékon. Oktató dal Dávidtól. Figyelj, oh Isten, imára, ne húzódj el könyörgésemtől! 2 Figyelmezz rám és hallgass meg engem, erőködöm panaszomban és nyögök: 3 az ellenség szavától, a gonosznak szorítása miatt; mert jogtalanságot zúdítanak reám, és haraggal gyűlölnek engem. 4 Szívem reszkét én bennem, s halálos ijjedmek estek reám; 5 felelem és remegés jön belém, s elborít a borzadály. 6 Mondtam: Vajha szárnyam volna, mint a galabnak, repülnék és megpihennék; 7 íme, messze elbujdosnék, megszállnék a pusztában! Széla. 8 Oda sietnék, ahol menedékem van rohanó szél elől, vikar elől. 9 Rontsd meg, Uram, oszlásd meg nyelvüket, mert erőszakot és viszolyt láltam a városban: 10 Nappal és éjjel körüljárjak azt falain; jogtalanság és baj van ő benne. 11 Veszedelem van ő benne s nem mozdul el piaczáról elnyomás és családság. 12 Mert nem ellenség gyaláz engem, azt elviselném, nem gyűlölőm fenhéjázott ellenem, ő előle elrejtőzném; 13 hanem te magamféllel ember, társam és meghittem, 14 a kivel együtt édesen tanakadtunk, Isten házába jártunk a sokadalom közt. 15 Rontson rájuk a lialál, szálljanak le az alvilágba elevenen; mert gonoszságok vannak lakuban, belsejükben. (*Sheol h7585*) 16 Én az Istenhez kiáltok fel, és az Örökkévaló megsegít engem. 17 Este és reggel és délben panaszodom és nyögök, és ő hallotta szavamat; 18 kiváltotta békében lelkemet, az ellenem viselt harczból, mert sokan voltak ellenem. 19 Meghallja Isten és lealázza őket, az ősidiőben trónoló — Szelá — kik számára nincsen változás és nem félék Istenet. 20 Kinyújtotta kezit meghittjeire, megszentségtelenítette szövetségét. 21 Simább a vajnál szája, de harc a szíve; lágyabbak szavai az olajnál, de azok kirántott kardok. 22 Vesd az Örökkévalóra terheted, ő majd eltart téged; nem engedi soha tántorogni az igazat! 23 Te pedig, Isten, leszállítod őket a verem

gódrébe; vérontás és családság emberei napjaik felét sem érik el, de én bízom benned.

56 A karmesternek. Távoli néma galamb szerint. Dávidtól dal. Midőn elfogták őt a filiszteusok Gátban. Kegyelmezz nekem, Isten, mert lihegett rám ember, egész nap szorít engem harcoló. 2 Lihegték meglesőm egész nap, mert sokan küzdenek ellenem nagyfennen. 3 A mely napon felnem kell, én te benned bízom. 4 Isten által dicsérhemet igéjét, Istenben bízom, nem félek: mit tehet halandó nekem? 5 Egész nap bántják dolgaimat, ellenem vannak mind az ő gondolataik, rosszra. 6 Összesereglenek, kémlelnék, sarkaimat lesik ők, a midőn lelkemre törtek. 7 Jogtalanságért szabadulásuk legyen? Haragban dönts le a népeket, Isten! 8 Bujdosásomat te megszámláltad, tedd könnyemet tömlődbe! Nemde könyvedben vannak! 9 Akkor hátra fordulnak ellenségeim. a mely napon felkiáltok; ezt tudom: hogy Isten melletem van. 10 Isten által dicsérhemet az igét, az Örökkévaló által dicsérhemet az igét! - 11 Istenben bízom, nem félek mit tehet ember nekem? 12 Rajtam, oh Isten, fogadalmad, hálaáldozatokat fizetek neked; 13 mert megmentettem lelkemet a haláltól, nemde lábaimat is a tasztírástól, hogy járhassak Isten előtt az élet világosságában.

57 A karmesternek. Ne ronts szerint. Dávidtól dal. Midőn Sául elől a barlangba szökött. Kegyelmezz nekem, Isten, kegyelmezz nekem, mert benned menedéket keresett a lelkem, és szárnyaid árnyékába menekülök, míg el nem vonul a veszedelem. 2 Felkiáltok Istenhez, a legfelsőhöz, Istenhez, ki végez felőlem. 3 Lenyűl az égből és megsegít – káromolt a reám lihegő, Széla – küldi Isten az ő szeretetét és igazságát. 4 Lelkem oroszlánok között van, feküdnöm kell lángolók között; emberiak ők, kiknek fogai dárda és nyilak, és nyelvök éles kard. 5 Emelkedjél az egek fölé, Isten, az egész föld fölé dicsőségeddel! 6 Hálót készítöttek lábaimnak, legörnyeszették lelkemet; vermet ásták előttem beléje estek. Széla. 7 Szilárd a szívem, oh Isten, szilárd a szívem, hadd énekelek, hadd zengék! 8 Ébredj, méltóságom; ébredj lant és hárfa! Hadd ébresztem a hajnalt! 9 Magasztallak téged népek közt, Uram, zengék neked a nemzetek közt. 10 Mert nagy az egekig szereteted és a felhőkig igazságod. 11 Emelkedjél az egek fölé, oh Isten; az egész föld fölé dicsőségeddel.

58 A karmesternek. Ne ronts szerint. Dávidtól dal. Valóban némán beszéltek-e igazságot, egyenességgel itélitek az emberiakat? 2 Sőt szívben jogtalanságokat cselekeszték, kezeitek erőszakát mérítik az országban. 3 Elvetemedtek a gonoszok anyaméhű fogva, eltévelyezték születéstől fogva a hazugságot beszélők. 4 Mérgek van, olyanféle mint a kígyó mérge, mint a siket viperáé, mely bedugja fülét, 5 hogy meg ne hallja hangját a sugdosóknak, kiokult igézőnek igézését. 6 Isten, rombold le fogatakat szájukban, a fiatal oroszlánok zápfogait rontsd le, Örökkévaló! 7 Olvadjanak el, mint a vizek, melyek szétfolynak – nyilait úgy feszítse, mintha letörnének! – 8 mint a csiga, mely olvadva mászik, mint koraszülött, mint vakondok, melyek napot nem láttak. 9 Mielőtt megéreznék fazekaitok a tövist, mintegy nyersen, mintegy haragban elviszi a vihar. 10

Örül az igaz, mert megtorlást látott, lábait füröszti a gonoszok vérében. **11** Majd így szól az ember: Bizony van gyümölcs az igaz számára, bizony van Isten, aki bíró a földön.

59 A karmesternek. Ne ronts szerint. Dávidtól dal. Mikor Sául oda küldött és őrizték a házát, hogy megöljék. Ments meg engem ellenségeimtől, Istenem, támadóimtól ótálmazz engem! **2** Ments meg a jogtalanságot cselekvőktől, és a vérontás embereitől segíts meg! **3** Mert íme letekelkemre, összesereglenek ellenem erősek; se bűntettem, se vétkem nincsen, oh Örökkévaló! **4** Bűnöm nélküli sörögnek és készülőnek; serkenj elbém és lásd! **5** És te, oh Örökkévaló, Isten, seregek ura, Izráel Iste, ábredj, megbüntetni minden nemzeteket, ne kegyelmezzen minden a jogtalan hűtelenkedőknek! Széla. **6** Estére visszatérnek, mordúlnak, mint az eb, s körüljárják a várost. **7** Íme, szót bugyogtatnak szájukkal, kardok az ajkaikon, mert ki hallja! **8** Te pedig, Örökkévaló, nevetsz, rajtuk, gúnyolódol minden a nemzeteken. **9** Erőm! Te rád hadd várok, mert Isten a mentsváram. **10** Szeretetem Istene élébe jön, Isten néznem engedi meglesőimet. **11** Ne öld meg őket, nehogy elfelejtse népem, bujdostasd őket hatalmaddal, és dönts le őket, oh paizsunk, Uram. **12** Szájuk vétke, ajkuk szava által fogassanak meg gógiükben, az esküdözés miatt és hazudozás miatt, melyeket mondogatnak. **13** Semmisítsd meg hévvel, semmisítsd, hogy ne legyenek; és megtudják, hogy Isten uralmodik Jákóbón a föld végeig. Széla. **14** S visszatérnek estére, mordúlnak mint az eb, s hőrüljárják a vá. rost. **15** Ók bujdosnak edel után, ha nem laknak jól, úgy kell meghálniok. **16** Én pedig énekelem erődet, és újjongok reggelre szereteteden; mert mentsvárol voltál nekem s menedékem, a mely napon megszorultam. **17** Erőm, rólad hadd zengetek mert Isten az én mentsváram, szeretetem Istene.

60 A karmesternek, Tanúság lilioma szerint. Dal Dávidtól, tanításra. Midón háborúskodott Arám-Nakarájimmal és Arám-Czóbával; Jóáb pedig visszatért s megverte Edómöt a Sós-völgyben, tizenkétezer embert. Isten, elvetettél minket, rést ütöttél bennünk, haragadtál: bárcsak helyreállítanál minket! **2** Megrendítötted a földet, szétrepesztetted, gyógyítsd meg töréseit, mert megingott. **3** Láttattál népeddel keményet, itattad velünk a támolygás borát. **4** Adtál tiszteleidnek jelzászlót, hogy jeleskedjenek, az igazságnak miatta! Széla. **5** Azért hogy megszabadítássanak kedveltjeid, segíts jobboddal és hallgass meg! **6** Isten beszélt szentségében: Hadd újjongok, hadd osztom ki Sekhémet, és Szukkót völgyét hadd mérem fel. **7** Enyém Gilsád és enyém Menasse, Efraim pedig fejem erőssége, Jehúda törvénypálcám. **8** Móáb mosdó medenczém, Edómra vetem sarumat; felém, Peléset, riadozzál! **9** Ki vezet engem az ostromolt városba, ki vezérel engem Edómig? **10** Nemde te, oh Isten, elvetettél minket és nem vonulsz ki, Isten, hadainkkal! **11** Adj nekünk segítséget a szorongat ellen; hisz hiábaival embernek segedelme. **12** Istennel végünk hatalmas és ő tiporja le szorongatóinkat.

61 A karmesternek. Hárfaitékra. Dávidtól. Halljad Isten fohászomat, figyel imádságomra! **2** A föld végéről hozzád kiáltok föl, mikor szívem elborul; sziklára, mely magas nekem,

vezérelj engem. **3** Mert menedék voltál nekem, erős torony ellenseg elől. **4** Hadd időzöm sátradban örökké, keresek menedéket szányaид rejtekben. Széla. **5** Mert te, Isten, hallgattál fogadásaimra, megadod neved tiszteleinek örökségét. **6** Napokat tégy hozzá a király napjaihoz, évei annyi mint nemzedék meg nemzedék! **7** Székeljen örökké Isten előtt, szeretet és hűség, rendeld, hogy megovják! **8** Ekképen hadd zengem nevedet mindetig, hogy megfizessem fogadásaimat napról napra!

62 A karmesternek. Jedútún számára. Zsoltár Dávidtól. Bizony, Isten iránt légy csendben, lelkem; töle van a segítségem. **2** Bizony, ő a sziklám és segítségem, mentsváram: nem tántorodom nagyon. **3** Meddig rohantok egy férfira — gyilkolnárok őt mindenjáran, – mint egy dűlő falra, betaszított kerítésre? **4** Bizony, fenségéről őt letaszítani határozták, hazugságot kedvelnek: kiki szájával áldanak, de belsőjükben átkoznak. Széla. **5** Bizony, Istenre csendben várj, lelkem, mert töle van reményem. **6** Bizony, ő a sziklám és segítségem, mentsváram: nem tántorodom. **7** Istennél van üdvöm és dicsőségem, erős sziklám, menedékem Istenden van. **8** Bizzatok benne minden időben, oh nép, öntsétek ki előtte szíveteket; Isten menedék nékünk! Széla. **9** Bizony, lehelet az ember fiai, hazugság a férfi fiai; felkerülvén a mérlegre, ők lehelethetnék könnyebbek egyaránt. **10** Ne bizzatok a zsarolásban s rablottal ne hívalkodjatok; vagyon midőn virul, szívet ne fordítsatok rá. **11** Egyet beszélt Isten, kettő az, mit hallottam: hogy Istené az erő. **12** És tied, Uram, a szeretet, te fizetek kinek-hinek cselekedete szerint.

63 Zsoltár Dávidtól. Midón Jehúda pusztájában volt. Isten, én Istenem vagy, kereslek; szomjuhozik reád lelkem, edep utárad testem, száraz és bágyadt földön, víz nélküli. **2** Így szemléltetek a szentélyben, látván erődet és dicsőségedet. **3** Mert jobb a szereteted az életnél; ajkaim dicsérnek téged. **4** Így áldalak életében, nevedben emelem föl kezeimet. **5** Mintegy zsírral és zsiradékkel lakkik jól a lelkem, és újjongó ajkakkal dicsér szájam. **6** Ha reád emlékezem ágyamon, őrszakonként elmélkedem rólad. **7** Mert segítség voltál nekem, és szányaaid ámyékában újjongok. **8** Ragaszkodott hozzád a lelkem, engem tartott a te jobbold. **9** Azok pedig veszedelemben keresik lelkemet, majd bejutnak a föld mélységeibe. **10** A kard hatalmába hánýjak, rókák osztályrész lesznek. **11** A király pedig örvendezni fog Istenden; dicsekszik mindaz, ki esküszik rá, mert bezárol a hazugságot beszélők szája.

64 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Halljad, Isten, hangomat panaszomban; ellenség rettentésétől óvd meg életemet. **2** Rejts el engem a gonosztevők tanakodásától, csödülésétől a jogtalanság cselekvőinek: **3** a kik élesítötték, mint a kardot, nyelvük, fe, szítotték nyilukat, a keserű szót, **4** hogy megijék rejtekben a góncstalant, hirtelen lövik meg s nem félnek. **5** Megerősödnek ők, a rossz dolgot elbeszélük, hogy törököt rejenek majd; azt mondják, ki látja őket? **6** Jogtalanságokat fürkésznek ki: Elvégeztük a fürkészett fürkészést! A férfi belseje pedig és a szíve mélységes. **7** Meglőtte őket Isten, nyiltól hirtelen

lettek a sebeik. 8 Megejtette őket magukat a nyelvük: fejet csóválnak minden, a kik nézik. 9 S megfélemlétek az emberek minden; hirdetik az Isten cselekvését és művét szemlélik. 10 Örülni fog az igaz az Orókkévalóban és menedéket talál benne, és dicsekszenek minden az egyenesszívük.

65 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Ének. Hozzád illő a dicsérő dal, oh Isten, Czióban, és neked fizetessék a fogadalmat! 2 Meghallója az imának, te eléd járul minden halandó. 3 A bűnök dolgai elhalatalmasodtak rajtam; bűntetteinket, te bocsásd meg azokat! 4 Boldog, a kit megválasztasz és közeledni engedsz, hogy lakozzék udvaraidban! Hadd lakunk jól javával házadnak, szent templomodnak! 5 Félelmetes dolgokkal igazságban hallgass meg minket, üdvünk Istene, bizodalma minden a föld végeinek és a távoli tengernek; 6 a ki megszilárdítja a hegyeket erejével, felövezkedve hatalommal, 7 lecsillapítja tengerek zajongását, hullámaiak zajongását és nemzetek zúgását. 8 S megfélmedtek a végek lakói jeleidől, reggel és est kelejtéit meguijontatod. 9 Gondoltál tt földre és megáztattad, bőven meggazdagítod, Isten patakjából, mely vizivel teli; elkészíted gabnájukat, mert így készíted őt elő: 10 barázdáit öntözve, lelapítva göröngyeit, záposeivel megpuhitod, megáldod növényzetét. 11 Megkoronázod az esztendőt jóságoddal, és ösvényeid zsiradéktól csurognak. 12 Csurognak a pusztta tanyái s ujjongással övezkednek a halmok; 13 öltöttek juhokat a rétek és a völgyek gabonába burkolóznak, riadoznak meg énekelnek!

66 A karmesternek. Ének. Zsoltár. Riadozzatok Istennek minden a földön levők; 2 zengétek neve tiszteletét, adjatok tiszteletet, dicsérő dalával, 3 mondájátok Istennek: Mi félelmetes a te műved, nagy erő miatt hízelegnek neked elleniségeid. 4 Mind a földön levők leborúlnak előttem és zengenek neked, zengik nevedet. Széla. 5 Jertek és lássátok az Isten cselekvéseit, tettben félelmetes ő az ember fiai fölött. 6 Szárazra változtatta a tengert, a folyamon lábbal keltek át; ott örülhetünk benne. 7 Hatalmában örökké uralkodik, szemei kémlelik a nemzeteket: a pártutók ne emelkedjenek föl. Széla. 8 Áldjátok, népek, Istenünket és hallásátok dicséretének hangját: 9 a ki életet engedett lelkünknek és tántorodásnak nem adta át lóbunkat. 10 Mert megvizsgáltál minket, Isten, megolvastottál, a mint ezüstöt olvasztanak. 11 Hálóbá juttattál minket, szorítót tettél derekunkra; 12 nyargalni engedtél embert fejünkön, tűzbe meg vízbe kerültünk, de kijuttattál minket bőségre. 13 Bemegyek majd házadba égő áldozatokkal, megfizetem neked fogadalmaimat; 14 a melyekre ajkám megyíltak és kimondta azájam szorultomban. 15 Égő áldozatokkal kövér barmokat hozok nekem, kosoknak füstölő áldozatával, elkészíték tulkokat bakokkal. Széla. 16 Jertek, halljátok, hadd beszélem el, ti istenfélők minden, a mit tett lelkemnek. 17 Hozzája kiáltottam föl szájammal, hogy magasztaltassék nyelvemen. 18 Jogtalanságot ha láttam szívemben, ne hallja meg az Úr! 19 Ámde meghallotta az Isten, figyelt imádságom hangjára. 20 Áldva legyen az Isten, a ki nem távolította el imádságomat, sem az ő kegyelmét tőlem.

67 A karmesternek. A hárffajátkon. Zsoltár. Ének. Isten kegyelmezzen nekünk és áldjon meg minket, arcát felénk

világítassa. Széla. 2 Hogy megismerjék a földön utadat, minden a nemzetek között segítségedet. 3 Magasztalanak téged népek, oh Isten, magasztalanak a népek mindenannyian. 4 Örüljenek és ujjongjanak a nemzetek, mert egyenességgel itéled a népeket minden a nemzeteket a földön vezérled. Széla. 5 Magasztalanak téged népek, oh Isten, magasztalanak téged a népek mindenannyian. 6 A föld megadta termését; áldjon meg bennünket Isten, a mi Istenünk, 7 áldjon meg minket Isten és féljék őt minden a föld végéi.

68 A karmesternek. Dávidtól. Zsoltár. Ének. Kejlen föl Isten, szélyedjenek el ellenei és futamodjanak meg gyűlölöi előle. 2 Mint elhajtatók füst, hajtsad el őket; mint elolvad viasz tűz elől, veszszenelek el a gonoszok Isten elől! 3 De az igazak öürüjene, vigadjanak Isten előtt, örvendjenek örömmel! 4 Énekeljetek Istennek, zengjétek nevét; töltsetek föl utat, a pusztaságokon hajtónak – Jáh a neve – és vigadjatok előtte! 5 Árváknak atya s özvegyeknek birája Isten, az ő szent hajlékában; 6 Isten magánosokat letelepít a házban, foglyokat kivezet boldogulásra; ámdme pártutók sívá földön laknak. 7 Isten! mikor elindultál néped előtt, mihor lépdeltél a sivatagon – Széla – 8 a föld megrendült, az egek is cseppegek Isten előtt, ez a Színaj Isten, Izrael Istone előtt. 9 Esőt bőviben permetezettsz, Isten; birtokodat, a lankadtat, te szíllárdítod meg. 10 Csapatod letelepedett benne, elkészíted azt jóságodból a szegényeket, oh Isten. 11 Az Úr szózatot ad, a hirhozók nagy seregeben vannak: 12 Seregek királyai bolyongnak, bolyongnak, s a háznak aszszonya osztja a zsákmányt. 13 Avagy feküdhetek az aklok között? Galambnak szárnyai ezüsttel borítvák és szárnytollai zöldes aranynyal. 14 Mikor a mindenható szétszórta benne a királyokat, hófehéres volt a Czalmónon. 15 Isten hegye a Básán hegye, kúpozatos hegy a Básán hegye. 16 Miért sandítotok, kúpozatos hegyek ti, a hegyre, melyet Isten megkívánt székhelyéül? Lakni is fogja az Orókkévaló mindenötig. 17 Isten szekere sok tízezernyi, ismételten ezernyi; az Úr van rajtuk – Színaj a szentélyben! 18 Fölszálltál a magasba, ejtettél foglyot, vettél ajándékot az emberek közül; pártutók is lakni fognak Jáhnál, Istenél. 19 Áldva legyen az Úr, napról-napra, hord bennünket; az Isten a mi segítségünk. Széla. 20 Az Isten nekünk megsegítésre való Isten, a az Orókkévalónál, az Urnál vannak kiszabadtások a halából. 21 Bizony, Isten összeszízza ellenségei fejét, hajas fejetetjét a bűneiben járonak. 22 Szólt az Úr: Básánból hozom vissza, visszahozom a tenger mélységeiből: 23 azért hogy vérbe mártasd lábadat, ebeid nyelvénék az elleniségekben legyen része. 24 Látták járataidat, Isten, Istenemnek, királyomnak járatait a szentélyben. 25 Elől mentek énekesek, azután hárások, dohverő leányzók közepette. 26 Gyülekezetekben áldjátok Istenet, az Urat, Izrael forrásából valók ti! 27 Ott van Benjámin, a legifabbik, vezetőjük, Jehúda nagyjai, néptömegükkel, Zebülún nagyjai, Naftáli nagyjai. 28 Elrendelte Istenet hatalmadat – hatalmas légy, oh Isten, aki ezt művelteid értünk, 29 templomodból Jeruzsálem fölött! Neked visznek királyok ajándékot. 30 Dorgáld meg a nádasnak vadját, bikák csordáját népek borjai közt, az ezüst rudakon tipródot, szétszórva a karczokat kedvelő népeket. 31 Eljönnek főurak Egyiptomból, Kús sietve terjeszti kezeit Istenhez. 32 Királyságai

a földnek, énekeljetek Istennek, zengjetek az Úrnak- Széla-, 33 annak a ki hajt az ősrégi egek egein; íme hallatja hangját, hatalmas hangot. 34 adjatok hatalmat Istennek! Izraelen van fensége és hatalma a felhőkben. 35 Félelmetes az Isten a te szentélyeidől; Izrael Istene, ő ad hatalmat és erősödést a népnek. Áldva legyen Isten.

69

A karmesternek. Liliomok szerint. Dávidtól. Segíts engem Isten, mert lélekgig hatoltak a vizek. 2 Belesülyedtem a mélység iszapjába, s nincs megállhatás; bejutottam vizek mélyeibe és áradat sodort el engem. 3 Elfáradtam kiáltásomban, kihevült a torkom, elepedtek szemeim, várván Istenemre. 4 Többen vannak fejem haj szálainál, kik ok nélkül gyűlölőim, számosak a megsemmisítőim, kik hazugul ellenségeim; a mit el nem raboltam, azt kell megtérítenem. 5 Isten, te ismered oktalanságomat, és bűneim előttem nincsenek eltitkolva. 6 Ne szégyenüljenek meg általam a téged remélők, Uram, Örökkévaló, seregek ura; ne piruljanak el általam a téged keresők, Izrael Istene. 7 Mert éretted viseltem gyalázatot, borította szégyen arcomat; 8 elidegenítve lettem testvéreimnek, ismétlenné anyám fainak. 9 Mert a házadért való buzgolkodás megemészett engem, és gyalázód gyalázásai én réam estek. 10 Bőjben sírtam lelkemből, gyalázássá lett nekem; 11 öltöztemmé zsákat tettem: lettem nekik példabeszéddé. 12 Szólnak rólam a kapuban ülök és a borivóknak danái. 13 De én – hozzád van az imádságom, Örökkévaló, a kegy idején; Isten, nagy szeretetedben hallgass meg engem üdvöd igazságával. 14 Ments ki engem a sáróból, s ne engedj elszülyednem; hadd menekülök meg gyűlölmítől s vizek mélyeiből. 15 Ne sodorjon el a viz áradata s ne nyeljen el a mélység, s ne zárja rám száját a verem. 16 Hallgass meg, Örökkévaló, mert jó a szereteted, nagy irgalmad szerint fordul hozzám. 17 S ne rejtsd el arcodat szolgádtól; mert megszorultam, gyorsan hallgass meg. 18 Közeledj lelkemhez, váltsd meg azt, ellenségeim okából vált ki engem. 19 Te ismered gyalázatomat, szégyenemet és pirulásomat; előttem vannak mind a szorongatóim. 20 Gyalázat törte meg szívemet és sínylődtem; reméltem megszánást, de nincs, vigasztalókat, de nem találtam. 21 Étkemül adtak mérget és szomjamra itattak velem eczetet. 22 Legyen asztaluk előttük tőrré és a bátorosaknak csapdává. 23 Sötétüljenek el szemeik, hogy ne lássanak, és derekukat mindig tántorogtasd meg. 24 Önts ki rájuk haravásodat, és föllobbant haragod érje utól őket. 25 Legyen tanyájuk elpusztult, sátiraikban ne legyen lakó. 26 Mert a kiket te megvertél, üldözötték, és megöltjeid fájdalmáról beszélnek. 27 Tégy bűnt a bűnükre s ne jussanak be igazságdba. 28 Törültessenek ki az élők könyvéből és igazakkal együtt be ne irassanak. 29 Én pedig szegény és szenvédő vagyok; segítséged, oh Isten, ótalmazzon engem. 30 Hadd dicsérem Isten nevét énekkel és nagynak mondom őt hálászóval, 31 az jobban tetszik az Örökkévalónak ökörnéi, szarvas-patás tuloknál. 32 Látták az alázatosak, örlőnek; Isten keresőti, éledjen fől szívetek! 33 Mert hallgat a szűkölködőkre az Örökkévaló, s az ő foglyait nem vetette meg. 34 Dicsérék őt ég és föld, tengerek s mind a mi mozog bennök: 35 mert Isten megsegíti Cziót s fölépítí Jehúda városait, hogy lakjanak ott. és

birtokba vegyél; 36 és szolgáinak magzata örökli azt, a kik nevét szeretik, lakoznak benne.

70

A karmesternek. Dávidtól. Emlékezetettséül. Isten, megmentésemre, Örökkévaló, segítségemre siess! 2 Szégyenüljenek meg és gyalázásúlegyenek, a kik lelkemre törnek; hátráljanak meg és piruljanak el, a kik bajomat kívánják. 3 Forduljanak vissza szégyenük miatt, kik azt mondják: Hah, hah! 4 Örvendjenek és örüljenek mind a te keresőid, és mondják mindig: nagy az Isten! a kik szeretik segítségedet! 5 Én pedig szegény vagyok és szűkölködő, Isten siess felém; segítségem és szabadítóm vagy, Örökkévaló, ne késsél!

71

Benned, Örökkévaló, van menedékem, ne hagy megszégyenülön soha! 2 Igazságoddal ments meg és szabadíts meg engem, hajlítsd hozzám füledet és segíts meg! 3 Légy nekem menedék sziklájává, hogy bemehessek mindig: rendeld segítemre, mert szírem és váram vagy. 4 Istenem, szabadíts ki engem gonosznak kezéből, jogtalankodónak és erőszakoskodónak markából. 5 Mert te vagy reményem; az Úr, az Örökkévaló bizodalma ifjúkoromtól fogva. 6 Te reád támaszkodtam születéstől fogva, anyám méhből te vontál ki, rólad szól dicsérődalom minden. 7 Mintegy csodája lettem sokaknak, de te vagy erős menedékem. 8 Teljék meg szájam dicséreteddel, egész nap dicsőségeddel. 9 Ne dobj el engem vénség idején; midőn fogytán van erőm, ne hagy el engem. 10 Mert szóltak rólam ellenségeim, és lelkem meglésői tanácskoztak együtt, 11 mondván: Isten elhagyta őt, üldözzétek és fogjátok meg, mert nincs megmentő! 12 Isten, ne távozzál tőlem, Istenem, segítségemre siess. 13 Szégyenüljenek meg, fogyanak meg lelkem vádlói, gyalázat és szégyen burkolja őket, a kik bajomat keresik. 14 Én pedig mindig várakozom, hogy megtoldhassam minden dicséretedet. 15 Szájam elbeszéli igazságodat, egész nap segedelmedet, mert számát sem tudom. 16 Bemegyek az Úrnak, az Örökkévalónak hatalmas tetteivel, említem igazságodat, egyedül a tiedet. 17 Isten, megtanítottál ifjúkoromtól fogva, egész eddig hirdetem csodás tetteidet. 18 De öregséggel és vénséggel se hagy el, Isten, miglen hirdetem karodat a nemzedéknek, mind a jövendőknek a te hatalmadat. 19 Hisz igazságod, Isten, a magas égig ér; a ki nagyokat mintvétel, Isten, ki olyan mint te? 20 A ki látta tálal velem sok szorongatást és veszedelmet, újra éltess engem, és a föld mélységeiből újra hozz fől engem! 21 Növeljed nagyságomat és fordulj, hogy megvigasztalj. 22 Én is magasztallak majd lantszerrel húségedért, Istenem; zengek neked hárfrán, oh Izrael szentje. 23 Ujjonganak ajkaim, mert zenghetek neked, meg a lelekem, melyet kíváltottál. 24 Nyelvem is egész nap elrebegi igazságodat; mert megszegényültek, mert elpirultak, kik bajomat keresik.

72

Salamontól. Isten, ítéleteidet add a királynak és igazságodat a király fiának; 2 itélje népedet igazsággal és szegényeidet jog szerint. 3 Teremjenek a hegyek békét a népnek és a halmok igazságát. 4 Jogot szerezzen a nép szegényeinak, segítsen a szűkölködő fiainak és zúzza szét a fosztogatót. 5 Féljenek téged, a meddig nap van, s a míg hold lesz, nemzedéken, nemzedékeken át. 6 Szálljon le, mint

eső a kaszáló rétre, mint zápor, mely áztatja a földet. 7 Viruljon napjaiban az igaz, és bőviben legyen béke a hold enyésztéig. 8 És uralkodjék tengertől tengerig s a folyamtól a föld végéig. 9 Előtte térdeljenek a pusztalakók, és ellenségei port nyaldossanak. 10 Tarsís és a szigetek királyai ajándékkal adózzanak, Sebá és Szebá királyai adót mutatnak be. 11 És leborúlnak előtte minden a királyok, minden a nemzetek szolgálják őt. 12 Mert megmenti a szűkölködőt, ki esedezik és a szegényt, meg azt, kinek nincsen segítője; 13 szánakozik ügyefogytottan és szűkölködőn és a szűkölködők lelkeit megsegíti; 14 elnyomástól és erőszaktól megváltja lelküket, és drága az ő vérük szemeiben. 15 Majd föléled s ad neki Sebá aranyából; imádkozik érte mindenig, egész nap áldja őt. 16 Legyen gabonának bősége az országban a hegyek esücsán, rengjen mint a Libánon a termése és virágzanak ki a városból, mint a földnek füve. 17 Legyen neve örökre, a míg nap lesz, aarjadozzék never és áldják magukat vele, minden a nemzetek boldognak mondják! 18 Áldva legyen az Örökkévaló, az Isten, Izraél Istene, ki egyedül művel csodás tetteket! 19 És áldva legyen dicsőséges neve örökre és teljék meg dicsőségével az egész föld! Ámen és Ámen! 20 Vége Dávid, Jísa jia imáinak.

73 Zsoltár Ászáftól. Bizony, jósgós Izraélhez az Isten, a tiszttel szívűekhez. 2 Én pedig, kevés híja elhajlottak lábam, semmi híja megcsúsztak léptem. 3 Mert megirigyeltem a, kevélykedőket, midőn a gonoszok jólétét láttam. 4 Mert nincsenek kínjaik halálukig, hízott az erejük. 5 Halandónak szenvédésében nincsenek benne s emberekkel együtt nem sújtatnak. 6 Azért nyakukat díszítí gőgösség, ruhaként borítja őket erőszak. 7 Kidüllett kövérsegéltől szemük, túlcsapontak szívük képzőldései. 8 Csúfolónak és gonoszúl fosztogatásról beszélnek, szinte a magasból beszélnek: 9 az egekbe helyezték szájukat, de nyelvük a földön jár. 10 Azért erre felé tér az ő népe, s tele szürcsölik magukat vízzel; 11 és mondják: Miként tudhatja Isten, s van-e tudás a legfelsőbben? 12 Íme, gonoszok ezek és mint örökkön gondtalanok gyarapítottak vagyont. 13 Bizony, hiába tisztítottam szivemet és mostam ártatlanságban kezeimet; 14 de szíjtvá vagyok egész nap s reggelenként itt a fenyítésem. 15 Ha mondanám, hadd beszélek olykép, íme gyermekeid nemzedékét elárlunám. 16 Gondolkodtam is, hogy megtudjam ezt, gyötrődés volt az szemeimben 17 míg be nem mentem Isten szentélyébe, s figyelhettem az ő végükre. 18 Bizony, sikamlós térré helyezted őket, ledöntöd őket romokká. 19 Miként lettek pusztulássá egy pillanat alatt; eltüntek, végük lett a rémülettel. 20 Mint álmot ébredés után, Uram, fölserkvenvén képüket megveted. 21 Midőn elkeseredett szívem és töprenedtem veséimben: 22 oktalan voltam és tudásom nem volt, akár a barom voltam veled szemben. 23 De én mindenig veled vagyok, megragadod jobb kezemet; 24 tanácsoddal vezetsz engem, és aztán dicsősséggel magadhöz veszel engem. 25 Kim van nekem az egekben? S mellettes mit sem kívánok a földön. 26 Elfogott bár húsom és szivem – szívem sziklája és osztályrészem az Isten örökké. 27 Mert íme a töled eltávolodók elvesznek, megsemmisítesz mindenkit, ki elparánkodik töled. 28 Én pedig – Isten közelsége jó

nekem; az Úrba, az Örökkévalóba helyeztem bizalmamat, hogy elbeszéljem mindenkit a te műveidet.

74 Oktató dal. Ászáftól. Miért vetettél el, Isten, mindenkorra, füstöl haragod legelőd juhá ellen? 2 Emlékezzel meg közösségről, melyet szerezte hajdanában, örökséged törzséről, melyet megváltottál; Cziót hegyéről, a melyen lakoztál! 3 Emeld lépteidet az örökök romok felé; mindenképen rombolt az ellenség a szentélyben. 4 Ordítottak szorongatóid gyülekezőhelyed belsejében, tették az ő jeleket jelekké. 5 Úgy tünik föl, mint a ki fölfelé viszi a fák sűrűjébe a fejszéket; 6 s most faragványait egyaránt baltákkal és csákányokkal leütik. 7 Tűzbe borították szentélyedet, földig szentségtelenítötték meg neved hajlékát. 8 Mondták szívükben: Nyomjuk el egyaránt! Elégették Istennek minden gyülekező helyeit az országban. 9 Jeleinket nem láttuk, nincs többé próféta és nálunk senki sincs, aki tudná, meddig? 10 Meddig, oh Isten, gyaláz a szorongató, káromolja az ellenség nevedet mindigét? 11 Mert vonod vissza kezdetet s jobboldat? Húzd ki öledből, semmisíts! 12 Hiszen Isten a királyom hajdantól fogva, ki segítséget mível a földön. 13 Te szétmorzsoladt erőddel a tengert, összetörted a szörnyetegek fejeit a vize-ken; 14 te szétszűtad a leviatán fejeit, adod eledelül a pusztalakók népének; 15 te hasítottál forrást és patakot, te kiszáritottál tartós folyamokat. 16 Tied a nappal, tied az éjjel is, te készítöttél világítót és napot; 17 te megállapítottad minden föld határait, nyár és tél, te alkottad őket. 18 Emlékezzel meg erről: ellenség gyalázta az Örökkévalót és aljas nép káromolta nevedet. 19 Ne add a vadnak gerliczéd lelkét, szegényeid életét ne felejtsd el mindenkorra. 20 Tekints a szövetségre; mert megteltek az ország sötét helyei erőszak tanyáival. 21 Ne térjen vissza megszégyenülten az elnyomott, szegény és szűkölködő dicsérjék nevedet! 22 Kelj föl, leten, vidd ügyedet, emlékezzel gyalázásdról az aljas részéről egész nap. 23 Ne felejtsd el szorongatóid hangját, támadód zajongását, mely folyton felszáll!

75 A karmesternek. Ne ronts szerint. Zsoltár Ászáftól. Ének. Hálát adtunk neked, Isten, hálát adtunk; hisz közel a neved: elbeszéltek csodatetteidet. 2 Midőn kitűzöm a határidőt, én egyenességgel ítélek. 3 Megbomlanak a föld és minden lakói, én megszilárdítottam oszlopait. Széla. 4 Mondtam a kevélykedőknek: ne kevélykedjetek és a gonoszknak: ne emeljétek szarvat; 5 ne emeljétek a magasba szarvatokat, ne beszéljétek nyakasan daczosat! 6 Mert nem keletről és nyugatról, se nem pusztta felől van emelkedés; 7 hanem Isten a bíró: ezt lealázza és amazt fölemeli. 8 Mert serleg van az Örökkévaló kezében és habzik a bor – telve itallal s abból csurgat: bizony a seprűjét szívják, isszák minden föld gonoszai. 9 De én örökké hirdetem; hadd zenek Jákób Istenének. 10 És a gonoszok szarvait minden levágom, emelkedjenek az igaznak szarvai.

76 A karmesternek, hárfajténkon. Zsoltár Ászáftól. Ének. Ismeretes az Isten Jehúdában, Izraélben nagy a neve. 2 Sálámbén van az ő sátra és hajléka Cziónban. 3 Ott törte össze az íj villámait, paizsot és kardot és a harcot. Széla. 4 Tündökölt vagy, hatalmas, a ragadmany hegyei felől. 5 Kifosztattak az

erős szívűek, szendergik álmukat, és nem találták kezüköt mind a had emberei. 6 Dorgálásodtól, Jákób Istene, mélyen alszik minden a szekerhadt, minden a ló. 7 Te félelmetes vagy, s ki állhat meg előtted, mihelyt haragszol! 8 Az égből hallattál ítéletet, a föld megfélémlett és lecsendesedett, 9 midőn fölkelt Isten a törvényre, hogy megsegítse minden a föld alázatosait. Széla. 10 Mert az emberek dűhe magasztal téged, midőn maradékuk dühössége övezkedik. 11 Tegyetek fogadást és fizessétek meg az Örökkelvalónak, a ti Isteneknek; minden a körülötte levők vigyenek ajándékot a félelmesnek, 12 aki leszeli a fejedelmek indulatát, félelmetes a föld királyainak.

77 a karmesternek. Jedútún számára. Ászáftól. Zsoltár.

Hangommal az Istenhez hadd kiátok, hangommal az Istenhez, és ő figyel reám. 2 Szorultságom napján az Urat kerestem; kezem éjjel kinyújtva van s nem dermed meg, vonakodott lelkem megvigasztalóni. 3 Istenre ha emlékezem, sóhajtanom kell; ha gondolkodom, elborul lelkem. Széla. 4 Tartod szemem őrzőit, nyugtalankodom s nem beszélhetek. 5 Elgondolom a hajdankor napjait, az ősidőknek éveit. 6 Ha emlékezem éjjel hárfajátékomra, gondolkodom kell szívemben és fürkész lelkem: 7 Örökre elvet-e az Úr és nem fog már többé kedvelni? 8 Megszünt-e kegyelme mindenkorra, elfogyott-e az igéret nemzedékre meg nemzedékre? 9 Elfeljejt-e könyörülni Isten, avagy haragban elzárt-a iringalmát? Széla. 10 Azt mondtam: az a szenvédésem, hogy megváltozott a legfelsőnek jobbja. 11 Emlékezem Jákób cselekedeteire, midőn emlékezem hajdankori csodádról; 12 elmulkedem minden tettekről és cselekményeiden elgondolkodom. 13 Isten, szentségben van az utad; ki oly nagy isten, mint az Isten? 14 Te vagy az Isten, ki csodát mível, tudattad a népek közt erődet. 15 Megváltottad karoddal népedet, Jákób és József fiait. Széla. 16 Láttak téged a vizek, oh Isten, láttak a vizek, megrémegtek, meg is reszkettek a mélyiségek. 17 Vizet ömlesztettek a felhők, dörjeit hallattak a fellegek, nyilaid is szerte jártak; 18 hallik dörgésed a forgatagban, megvilágították villámok a világot, megreszketett és megrendült a föld. 19 Tengeren át volt utad és ösvényen nagy vízeiken, és nyomdokaid nem voltak fölösmerhetők. 20 Vezetted népedet, mint juhokat, Mózes és Áron által.

78 Oktató dal. Ászáftól. Figyelj, népem, tanomra, hajtsátok

fűletek szájam beszédjeire! 2 Hadd nyitom meg példázattal szájamat, bugyogtatok rejtvényeket a hajdankorból. 3 Miket hallottunk és megtudtuk és őseink elbeszéltek nekünk: 4 nem titkoljuk el fiaikról, az utóbbi nemzedéknek elbeszélve az Örökkelvaló dicséreteit, hatalmát s csodás tetteit, melyeket művelt. 5 Föllállított bizonyságot Jákóbban, tant helyezett el Izraélben, melyeket megparancsolt őseinknek, hogy azokat tudassák fiaikkal; 6 azért, hogy tudja az utóbbi nemzedék, a születendő fiak, keljenek föl és beszéljék el az ő fiaiknak: 7 hogy Istenbe vessék bizalmukat, s ne felejtsek el Isten cselekedeteit és parancsolatait óvják meg, 8 s ne legyenek mint őseik, makacsodó és engedetlen nemzedék, nemzedék, mely nem szílárdította szívét, s Istenhez nem volt hűséges a lelke. 9 Efraim fiai, fegyverkezett fjászok, megfordultak a harcnak napján.

10 Nem Őrizték Isten szövetségét és vonakodtak tana szerint járni; 11 elfelejtették cselekményeit és csodatotteit, melyeket láttaott velük. 12 Őseik előtt tett csodát Egyiptom országában, Czóan mezején. 13 Meghasította a tengert a átvonultatta őket, s megállította gátképpen a vizeket. 14 Vezette őket felhővel nappal, s egész éjjel tűz fényével. 15 Sziklakat hasított a pusztában, s itatta bőven mint mélységekből; 16 fakaszott folyó vizeket a szirtből, s aláeresztett folyamokként vizeket. 17 De még tovább is vétkeztek ellene, engedetlenkedve a Legfelső iránt a sivatagban. 18 Megkísértették Isten szívükben, eledekt kérvén vágyuknak. 19 Isten ellen beszéltek, mondta: Bír-e Isten asztalt teríteni a pusztában? 20 Lám, ráutott a sziklára és vizek folytak és patakok ömlöttek: kenyeret is bír-e adni, avagy húst készíthet-e népének? 21 Azért, meghallván az Örökkelvaló, fölgerjedt, és tűz gyuladt ki Jákób ellen s harag is szállt föl Izraél ellen; 22 mert nem hittek Istenben és nem bíztak segítségében. 23 Megparancsolta tehát a felhőknek fölül és az ég ajtót megnyitotta, 24 hullatott rájuk mannát, hogy egyenek, égi gabonát adott nekik; 25 menybeliek kenyerét ette az ember, eleséget küldött nekik jöllakásra. 26 Keleti szelet indított az égen és hajtotta erejével a déli szelet; 27 hullatott rájuk húst, mint a por, s mint a tengerek fővenye, szárnya madarat; 28 leesni engedte tábora közepébe, az ő hajlékai körül. 29 Ettek és jöllaktak nagyon és a mire vágyódtak, elhoztat nekik. 30 El sem álltak vágyuktól, még szájukban volt ételük, 31 és Isten haraja ellenük fölszállt, öldököt kövéreik között és Izraél ifjait legörnyeszette. 32 Mindamellett még vétkeztek és nem hittek csodatetteiben; 33 így hiábaivalóságban fogyatta el napjaikat és esztendeiket rémületben. 34 Ha olte őket, keresték őt és újra fölkeresték Isten, 35 megemlékeztek, hogy Isten a sziklájuk s a legfelső Isten a megváltójuk. 36 És hitegették őt szájukkal és nyelvükkel hazudtak neki; 37 de szívük nem volt szírárd iránta s nem voltak hűségesek szövetségében. 38 De ő iringmas, megbocsát bűnt és nem pusztít, sokszorza elfordítja haragját és nem ébresezteti föl egész hevét. 39 Megemlékezett, hogy bús ők; lehellel, mely elszáll és meg nem tér. 40 Hányszor engedetlenkedtek iránta a pusztában, búsították a sivatagban! 41 Újra megkísértették Istenet és Izraél szentjét felbőszítették, 42 nem emlékeztek meg kezéről, a napról, melyen kiváltotta őket a szorongatótól, 43 hogy Egyiptomban tette jeleit és csodáit Czóan mezején. 44 Vérré változtatta folyamaikat, hogy nem ihatták folyóvizeket. 45 Bocsátott rájuk gyülevező vadat és az emészette őket, békát és az pusztította őket. 46 A tücsöknek adta át termésüket és szerzeményüket a sáskának. 47 Megölte jégesővel szőlőjüket, s vadfügefákat jéges kövel. 48 Átszolgáltatta a jégesőnek a barmukat és jószagukat a villámoknak. 49 Bocsátott rájuk föllobbant haragját: fellindulást, haragvást és szorongatást, vészhangyalok csapatját. 50 Ösvényt egyengett haragjának, nem vonta meg a haláltól lelküket és éltüket kiszolgáltatta a dögévesnek; 51 megvert minden elsőszülöttet Egyiptomban, erők zsengjéjét Chám sátraiban. 52 Elindította népét mint a juhokat és vezérlelte mint a nyájat a pusztában; 53 vezette őket bizton és nem rettegtek, elleniségeket pedig elborította a tenger. 54 Elvitte őket szent határába, a hegycsúcsra, melyet jobbjá szerzett. 55 Kiűzött előlük nemzeteket, juttatta azokat

kiosztott birtokul és lakoztatta sátraikban Izraél törzseit. **56** De megkísértették és engedetlenkedtek Isten a Legfelső, iránt és bízonyiságait nem őrizték meg. **57** Eltertek és hűtelenkedtek, mint őseik, megfordultak, mint a csalfa íj. **58** Bosszantották magaslataiKKal és faragott képeikkel ingerelték. **59** Hallotta Isten és főlhaborodott és megvetette nagyon Izraélt. **60** Ott hagyta Síló hajlékát, a sárat, ahol emberek között lakozott. **61** Fogásra adta hatalmát, és dicsőségét szorongatónak a kezébe. **62** Átszolgáltatta népét a kardnak és fölhaborodott birtoka ellen. **63** Ifjait tűz emészttette, hajadonai pedig nászéneket nem értek. **64** Papjai a kard által estek el, és özvegyei nem siratták. **65** Ekkor fölélbredt mint alvó az Úr, mint vitáz, ki felujjong bortól; **66** s megverte szorongatóit, s meghátráltak; öröök gyalázatot juttattott nekik. **67** De megvetette József sátrát s Efraim törzsét nem választotta; **68** hanem kiválasztotta Jehúda törzsét, Cziónhegyét, melyet megszerett. **69** És fölépítette, mint a magas eget, szentélyét, mint a földet, melyet örökre megalapított. **70** S megválasztotta szolgáját Dávidot s elvette őt a juhok aklai mellől; **71** szoptatós juhok mögől hozta el őt, hogy legeltesse népét Jákóböt és Izraélt, az ó birtokát; **72** legeltette is őket szívének gáncstalansága szerint, s kezei értelmetmességevel vezette őket.

79 Zsoltár Ászáftól. Isten, birtokodba behatoltak nemzetek, megtisztálatánitották szent templomodat, romhalmazzá tették Jeruzsálemet. **2** Odaadták szolgáid hulláját edelöl az eg madarának, jámboraid húsát a föld vadójának. **3** Víz gyanánt ontották vérüket Jeruzsálemnek körülötte s nem temetett senki. **4** Gyalázattá lettünk szomszédaink előtt, gúnnyá és csúffá a körülöttünk levőknek. **5** Meddig, Örökkévaló, haragszol mindetig, ég mint a tűz buzgalmad? **6** Öntsд ki hevedet a népekre, melyek téged nem ismernek, s a királyságokra, melyek nevedet nem szólítják; **7** mert megették Jákóböt és hajlékát elpusztították. **8** Ne emlékezzél rovásunkra az elődök bűneiről, gyorsan elénkbe jőjön igralmad, mert megfogytunk nagyon. **9** Segíts minket, üdvünk Istene, neved dicsőségének dolgáért; ments meg és bocsásd meg vétkeinket neved kedvéért! **10** Miért mondják a nemzetek: hol az Istenük? Legyen tudomásul a nemzetek közt, szemeink láttára, szolgáid kiontott vérének megtorlása! **11** Jusson előd a foglyok nyögése! Karod nagysága szerint tartsd fönn a halálnak fiait! **12** És téritsd meg szomszédainknak hétszeresen az ő ölüfbe gyalázásukat, mellyel téged gyalázta, Uram! **13** Mi pedig, a te néped s legelőd juhai, hálát adunk neked örökké, nemzedékre meg nemzedékre beszéljük el dicséretedet!

80 A karmesternek. Liliomok szerint. Tanuság Ászáftól. Zsoltár. Izraél pásztorá, figyelj, aki mint juhokat vezeted Józsefet, kérubok fölött trónoló, tündökölj fel! **2** Efraim, Benjamin és Menasse előtt serkentsd fel hatalmadat és jer segítségül nekünk! **3** Isten, állíts helyre minket, s világítasd arcodat, hogy megsegíttessünk! **4** Örökkévaló, Isten, seregek ura, meddig füstöl haragog néped imádsága mellett? **5** Adtá enniök könnyet kenyérül, ittad őket könnyekkel mérce számra. **6** Viszályá tettél minket szomszédainknak, s ellenségeink gúnyolódnak. **7** Isten, seregek ura, állíts helyre minket s világítasd arcodat, hogy megsegíttessünk! **8** Szőlőtől szakítottál ki Egyiptomból,

elűztél nemzeteket és azt elültetted. **9** Helyet készítettél előtte, meggyökerezte gyökereit és megtöltötte az országot. **10** Hogyek borítottak be árnyékától s ágai akár Isten cédrusai. **11** Tengerig ereszttette indáit s a folyamig hajtásait. **12** Miért törted át kerítéseit úgy, hogy leszedik mind az útonjárók; **13** lerágja vadkan az erdőből, s mi a mezőn sürög, lelegel? **14** Isten, seregek ura, fordulj, kérlek, tekints le az égből és lásd és gondolj rá erre a szőlőtőre, **15** s oltalmazd azt, amit jobbold ültetett, s a csemétét, melyet erőssé neveltél magadnak. **16** Meg van égetve túztől, le van vagdalva; arcod dorgálásától vesszenek el! **17** Legyen kezed jobboldnak embere fölött, az emberfia fölött, kit erőssé neveltél magadnak. **18** S mi nem térünk el töled, éltess minket, hogy nevedet szólítsuk. **19** Örökkévaló, Isten, seregek ura, állíts helyre minket, világítasd arcodat, hogy megsegíttessünk!

81 A karmesternek, a Gittitre. Ászáftól. Ujjongjatok Istennek, a mi erőnknek, riadozzatok Jákób Istenének! **2** Hangoztassatok dalt és hallassatok dobot, kedves hárfát, lanttal együtt! **3** Fűjijátok újholdkor a harsonát, holdtöltekor, ünnepünk napjára. **4** Mert törvény az Izraél számára, rendelete Jákób Istenének; **5** bizonyoságul tette azt Józsefben, midőn kivonult Egyiptom országa ellen: Nyelvet, melyet nem ismerek, hallok. **6** Elvontam a tehertől vállát, kezei megszabadultak a kosártól. **7** A szorultságban hívtál és kiragadtalak, meghallgattalak a mennyörgés rejtekében, megvizsgáltalak a pörlekedés vizénél. Széla. **8** Halljad népem, hadd intselek téged, Izraél, bár hallgatnál rám. **9** Ne legyen közted idegen isten, s ne borulj le idegen nép istene előtt. **10** Én vagyok az Örökkévaló, a te Istened, aki felhoztalak téged Egyiptom országából: tágra nyísd szájad, megtöltöm azt. **11** De népem nem hallhatott szavamra, s Izraél nem engedett nekem. **12** Magukra bocsátottam teát szívük makacságában, járjanak saját tanácsaik szerint. **13** Vajha népem hallgatna reám, Izraél utaim szerint járna: **14** rövidesen megaláznám ellenségeiket, s szorongatóikra fordítanám kezemet; **15** az Örökkévaló gyűlölöi hízelegnének neki s örökké tartana az idejük. **16** Ennie adott búza zsiradékából, és sziklából jöllakkattalak mézzel.

82 Zsoltár Ászáftól. Isten ott áll isteni gyülekezetben, istenek közepette itél: **2** Meddig itéltek jogtalanul s a gonoszok személyét tekintitek? Széla. **3** Szerezhetek jogot ügyefogyottnak és árvának, nyomorút és szegényt mentsetek föl; **4** szabadításokat meg ügyefogyottat és szűkölködőt, a gonoszok kezéből mentsétek meg! **5** Nem tudnak és nem értenek, sötétségen járnak, meginognak mind a föld alapjai! **6** Én azt mondtam: istenek vagytok, a Legfelsőnek fiai mindenjáratok. **7** Ámde mint emberek haltok meg s mint a nagyok egyike estek el. **8** Kelj föl, Isten, ítéld a földet! Mert te vagy birtokosa mind a nemzeteknek.

83 Ének, zsoltár Ászáftól. Isten, ne legyen nyugtod, ne hallgas s ne légy csendes, Isten! **2** Mert íme ellenségeid zúgnak és gyűlölöid fölemelték fejüket. **3** Néped ellen ravaszul tanakodnak és tanácskoznak oltalmazottaid ellen. **4** Azt mondta: jertek, semmisítsek meg őket a nemzetek sorából, hogy többé ne említtessék Izraél neve! **5** Mert egy szívvel

tanácskoztak egyaránt, ellened szövetséget kötnek: 6 Edóm sátrai, meg az ismaeliták, Móáb és a hágáriák, 7 Gebál és Ammón és Amálék, Pelését Czórnak lakóival együtt. 8 Assúr is csatlakozott hozzájuk, karjukká lettek Lót flainak. Széla. 9 Tégy velük mint Midjánnal, mint Szísszerával, mint Jábinnal Kisón patakjánál! 10 Megsemmisítéltek Endőrban, trágyájává lettek a földnek. 11 Tedd őket, nemeseiket, olyanokká mint Órébet és Zeébet, és mint Zébachot és Czalmunnát mind a fejedelmeiket. 12 Akik azt mondタák: foglaljuk el magunknak Isten hajlékeit! 13 Istenem, tedd őket olyanokká mint a porforgatagot, mint a tarlót a szél előtt! 14 Mint tűz, mely erdőt éget, és mint a láng, mely föllobbant hegyeket. 15 Úgy üldözd őket viharoddal, és szélvészettel rémisted el. 16 Tölts el arcukat szégyennel, hogy keressék nevedet, oh Örökkévaló! 17 szégyenüljenek meg és rémülinyenek el örökké, piruljanak és vesszenek el! 18 S tudják meg, hogy te, meg neved, oh Örökkévaló egyedül vagy, a legfelső az egész föld fölött.

84 A karmesternek, a Gittitre. Kórách fiaitól. Zsoltár. Mi kedvesek a te lakaид, Örökkévaló, seregek ura! 2 Vágyódott és epedt is a lelkek az Örökkévaló udvarai után; szívem s húsom ujjonganak az élő Isten felé. 3 A madár is talált házat és a fecske fészket magának, a hová fiókáit tette, a te oltárid mellett, oh Örökkévaló, seregek ura, én királyom és Istenem. 4 Boldogok, kik házadat lakják, egyre dicsérnek téged. Széla. 5 Boldog az ember, kinek benned van az ereje, kiknek útjaid vannak szívükben; 6 kik átvonulnak a sírás völgyén, forrássá teszik azt, áldásba is burkolja a tavaszi eső. 7 Haladnak erőről erőre, megjelennek Isten előtt Cziónban. 8 Örökkévaló, Isten, seregek Ura, halljad imádságomat, figyelj, Jákób Istene! Széla. 9 Mi paizsunk, lásd, oh Isten és tekintsd fölkentednek arczát. 10 Mert jobb egy nap udvaraiból ezernél, inkább választom a küszöbön időzni Istenem házában semmint lakni gonoszságnak sátraiban. 11 Mert nap és paizs az Örökkévaló, az Isten; kegyet és dicsőséget ád az Örökkévaló – nem vonja meg a jót a gánctalanul járóknak. 12 Örökkévaló, seregek Ura, boldog az ember, ki benned bízik!

85 A karmesternek. Kórách fiaitól. Zsoltár. Kedvelted, Örökkévaló, országodat, visszahoztad Jákób foglyait, 2 megbocsátottad néped bűnét, eltakartad minden vétküket. Széla. 3 Visszavontad egész indulatodat, elfordítottad föllobbant haragodat. 4 Térj vissza hozzánk, üdvünk Istene, és oszlasd el bosszúságodat ellenünk. 5 Örökké haragszol-e reánk, elhúzod haragodat nemzedékieg meg nemzedékieg? 6 Nemde te újra föllesztesz majd minket, hogy néped örlüljön benned! 7 Engedd látnunk, Örökkévaló, szeretetedet, és üdvödet add nekünk! 8 Hadd hallom, mit beszél az Isten, az Örökkévaló, midőn békét beszél népéhez és jámboraihoz, csak balgaságba ne essenek vissza. 9 Bizony közel van tisztelőihez az ő üdbe, hogy dicsőség lakozzék országunkban. 10 Szeretet és hűség találkoztak, igazság és béke csókolóztak; 11 hűség a földből sarjad, igazság az égből tekint le. 12 Az Örökkévaló is adj a jót és országunk megadjá termését. 13 Igazság járjon előtte s útnak eressezze léptéit.

86 Ima Dávidtól. Hajlítsd, oh Örökkévaló, füledet, hallgass meg, mert szegény és szűkölködő vagyok. 2 Örizd meg lelkemet, mert jámbor vagyok; segítsd meg szolgádat, te oh Istenem, azt a ki benned bízik. 3 Kegyelemez meg nekem, Uram, mert hozzád kiáltok fől egész nap. 4 Örvendeztesd meg szolgád lelkét, mert hozzád, Uram, viszem lelkemet. 5 Mert te, Uram, jóslagos vagy és bűnbocsátó, bőséges a szeretetben mindenek iránt, kik téged hívnak. 6 Figyelj, Örökkévaló, imádságomra, s figyelmezz könyörgéseim szavára. 7 Szorultságom napján hívlik, mert meghallgatsz engem. 8 Nincs olyan mint te az istenek között, Uram, és semmi olyan mint a műveid. 9 Mind a nemzetek, melyeket alkottál, majd jönnek és leborulnak előttem, Uram, és tiszteletet adnak nevednek; 10 mert nagy vagy és csodákat mivelő te, oh Isten, egyedül. 11 Igazits engem, Örökkévaló, útadra, hogy járjak igazságodban, egyesíts szívemet, hogy félje nevedet. 12 Hadd magasztalak Uram, Istenem, egész szivemmel és hadd tisztelem nevedet örökké; 13 mert szereteted nagy én rajtam, és kimentetted lelkemet a mélységes alvilágóból. (Sheol h7585) 14 Isten, kevélyek támadtak ellenem és erőszakosok csapatja tört lelkemre, és téged nem tartottak szemük előtt. 15 De te, Uram, irgalmas és kegyelmes Isten vagy, hosszantűrő és bőséges a szeretetben és igazságban. 16 Fordulj felém és kegyelmezz nekem, add erődet a te szolgádnak és segíts szolgálód fiának. 17 Tégy rajtam jelt, a jóra, hogy lássák gyülölööm és szégyenüljenek meg, hogy te, Örökkévaló, megsegítettél és megígazsítáltál engem.

87 Kórách fiaitól. Zsoltár, ének. Alapítását szent hegyeken 2 szereti az Örökkévaló, Czión kapuit, Jákób minden hajlékai fölött. 3 Dicső dolgokat beszélnek rólad, Isten városa te! Széla. 4 Megemlítem Ráhábot és Bábelt ismerőimül; íme Pelést meg Czór Küssal együtt: ez született ott! 5 Cziónról pedig mondják Ember meg ember született benne – és ő, a Legfelső, szilárdítsa meg! 6 Az Örökkévaló számlálga, mikor beirja a népeket: ez született ott! Széla. 7 Énekesek meg fuvolások – mind a forrásaim te benned vannak!

88 Ének, zsoltár. Kórách fiaitól. A karmesternek, Máchalát szerint, éneklésre. Oktató dal az ezráchi Hémántól. Örökkévaló, segítségem Istene, nappal kiáltok, meg éjjel teelőttem; 2 jusszon eléd imádságom, hajlítsd füledet fohászkodásomra. 3 Mert jóllakott lelekem bajokkal és életem az alvilághoz ért. (Sheol h7585) 4 Azokhoz számíttattam, kik a gödörbe szállnak, olyan lettem mint erő nélkül levő férfi 5 a holtak között, odavetve, miként megölöttek, sírban fekvők, kikről nem emlékezel többé, hisz ők elszakítattak kezdetől. 6 Helyeztél engem a legal só gödörbe, sötétségebe, mélységebe. 7 Haragod reám ereszette súlyát, és mind a hullámaiddal sújtottál. Széla. 8 Eltávolítottad ismerőseimet tőlem, utálattá tettél engem nekik, elzárva vagyok, nem juthatok ki. 9 Szemem elepedt a nyomortól, hívtalak téged, Örökkévaló, minden nap, kiterjesztettem hozzád kezeimet. 10 A holtaknak teszel-e csodát, avagy árnyak kelnek-e föl, magasztalnak-e téged? Széla. 11 Elbeszélik-e a sírban szeretetedet, hűségedet az enyészetben? 12 Ismerik-e a sötétségen csodádat, és igazságodat a feledés országában? 13 Én pedig hozzád, oh Örökkévaló, fohászkodtam

és reggel elédbe jut imádságom. **14** Miért, oh Örökkévaló, veted el lelkemet, rejted el arczodat előlem? **15** Szegény vagyok én és sinylődő ifjuságtól fogva, viselem ijedelmeidet, oda vagyok. **16** Elvonulnak fölöttek fölönbanásaid, rettentéseid megsemmisítettek engem. **17** Körülvettek mint a víz egész nap, közrefogtak engem egyaránt. **18** Eltávolított tőlem barátot és társat, ismerőseim – csupa sötétség.

89 Oktató dal az ezsachi Étántól. Az Örökkévaló kegyeit
hadd éneklem örökké, nemzedékre meg nemzedékre
szájammal tudatom hűséget. **2** Mert mondomb: Örökre fölépül a
kegy, az egekben ott szilárdítod meg hűségedet. **3** Szövetséget
kötöttem kiválasztottammal, megesküdtettem Dávid szolgámnak:
4 mindörökre megszilárdítom magzatodat, fölépíteni trónodat
nemzedékre meg nemzedékre. Széla. **5** És magasztáljak az egek
csodádat, Örökkévaló, hűségedet is a szentek gyülekezetében.
6 Mert ki a mennyben vethető egybe az Örökkévalóval, hasonlít
az Örökkévalóhoz az istenfiak között? **7** Isten rettenetes a
szentek tanácsában nagyon, és félímetes minden a körülötte
levők fölött. **8** Örökkévaló, seregek Iste, ki olyan mint te,
hatalmas, oh Ják! Hűséged körülötött van. **9** Te uralkodol a
tenger gőgösségén, mikor emelkednek hullámait, te csendesíted
le. **10** Te összezútad, mint megölöttet, Ráhabot; erős karoddal
szerteszítetted az ellenségeidet. **11** Tied az ég, tied a föld is, világ és
teljessége – te alapítottad meg. **12** Észak és dél te teremtetteid;
Tábor és Chermón nevedben újjonganak. **13** Tied a kar a
hatalommal együtt, erős a kezed, magas a jobbold. **14** Igazság
és jog trónod talapzata, szeretet és hűség színed elé járulnak.
15 Boldog a nép, mely ismeri a riadást; Örökkévaló, arczod
világosságában járnak. **16** Nevedben vigadrak egész nap és
igazságodban felmagasodnak. **17** Mert erős ékességek vagy s
kedvelésed által emelkedik szarvunk. **18** Mert az Örökkévaló a
mi paizsunk és Izraél szentjéje a mi királyunk. **19** Akkoron szóltál
látomásban jámboraidhoz s mondtad: segítséget nyújtottam
egy vitéznek, kiemeltem egy ifjút a nép közül; **20** megtaláltam
szolgámat, Dávidot, szent olajommal fölkentem őt. **21** Aki
mellett szilárdon lest a kezem, karom is erősítí őt. **22** Nem fogja
őt szorítani ellenség, s jogtalanság embere nem sanyargatja. **23**
Szétütöm előle szorongatóit, és sújtom gyűlölőit. **24** Hűségem
és kegyem vele van s nevem által emelkedik szarva. **25**
Rávetem kezét a tengerre és folyamokra jobbját. **26** Ő szólít
engem Atyám vagy, Istenem és segítségem sziklája; **27** én meg
elsőszülötté teszem őt, legfelsőbbjévé a föld királyainak. **28**
Örökké megőrzöm neki kegyemet, és szövetségen hűséges
iránta. **29** Mindig maradóvá teszem magzatát és trónját olyanná,
mint az ég napjai. **30** Ha elhagyják fiai tanomat és rendeleteim
szerint nem járnak; **31** ha törvényeimet megszentségtelenítik
és paranesaimat nem őrizik meg: **32** vesszővel bűntetem meg
elpártolásukat és csapásokkal bűnüköt. **33** De kegyemet nem
bontom meg, hogy elvegyem tőle, és nem tagadom meg
hűségemet. **34** Nem szentségtelenítem meg szövetségemet,
s a mi kijött ajkaimon, nem változtatom meg. **35** Egyet
esküdtetem szentségemre, nem hazudom Dávidnak: **36** Magzata
örökké lesz, és a trónja mint a nap előttem; **37** mint a hold
szilárдан lesz örökké és tanu van a mennyben, hűséges.

Széla. **38** De te megutaltál és megvetettél, fölháborodtál
fölkented ellen. **39** Meghiúsítottad szolgád szövetségét, földig
megszentségtelenítettek koronáját. **40** Áttörte minden a kerítéseit,
rettegéssek tettek erősségeit; **41** kifosztották minden az utonjárókat,
gyalázatává lett szomszédjainak. **42** Emelkedni engedted
szorongatóinak jobbját, megörvendeztettek minden az ellenségeit.
43 Sőt visszafordítottad kardjának élét és nem engedted megállni
a karczban. **44** Megszüntetted tiszta fényét, és trónját földre
döntötted. **45** Megrövidítettek ifjúságára napjait, borítottál szégyent
rá. Széla. **46** Meddig, oh Örökkévaló, rejtőzöl el örökre, ég
mint a tűz a haragod? **47** Emlékezzél, mi mulandó vagyok, mi
hiába valóságra teremtettek minden az ember fiait! **48** Mely ferfi él
és nem lát halált, menti meg lelkét az alvilág hatalmától? Széla.
(Sheol h758) **49** Hol vannak előbbi kegyeid, Uram, melyekről
hűségedben esküdtél meg Dávidnak? **50** Emlékezzél, Uram,
szolgáid gyalázatáról, melyet hordok ölelben, minden a sok nép
részéről, **51** melylyel gyalázta ellenségeid, oh Örökkévaló,
melylyel gyalázta felkentednek nyomokat. **52** Áldva legyen az
Örökkévaló, örökre! Ámen és Ámen!

90 Ima Mózestől, az Isten emberétől. Uram! Menedék
voltál te nekünk nemzedéken meg nemzedéken. **2** Mielőtt hegyek születtek és létesítettél földet és világot és
öröktől örökkel te vagy Isten. **3** Viaszatérítet a halandót
szétporlásig és azt mondod: térijtek vissza, emberfiai! **4** Mert
ezer esztendő a te szemeidben, akár a tegnapi nap, midőn
elvonul s az órszak az éjjelen. **5** Elsodortad őket, mintegy
alvásban vannak: reggel mint a fű felsarjad, **6** reggel virul és
felsarjad, estére elhervad és elszárad. **7** Mert elfogyatkoztunk
haragod által, és heved által megrémültünk. **8** Magad elé
helyezted bűneinket, rejtélyeinket arczod világosságába. **9**
Mert minden a napjaink eltüntek felindulásod által, elfogyasztottuk
éveinket, mint leheletet. **10** Éveink napjai – van azokban hetven
esztendő s ha jó erőben, nyolcvan esztendő; és büszkeségek:
fáradsgá és baj, mert sebesen elillan s mi tova rebbentünk.
11 Ki ismeri haragodnak hatalmát, s a mely olyan mint a
félemed, felindulásodat? **12** Napjainkat számlálni ekkép tudasd,
hogy bölcs szívét nyerjünk. **13** Fordulj felénk, Örökkévaló,
– meddig még? – és könyörülj meg szolgáidon. **14** Engedj
jóllakunkat reggel szereteteddel, hadd ujjongunk és örüljünk
minden napjainkban. **15** Örvendeztess minket, mint a hány
napon át szenveddettél, a hány éven át bajt láttunk. **16** Jelenjék
meg szolgáidnak a te cselekvésed és a te dízsed gyermekéiken.
17 S legyen az Úrnak a mi Istenünknek kellemé mi rajtunk, a
kezeink munkáját szilárdítsd meg nálunk, a kezeink munkáját –
szilárdítsd azt meg!

91 Aki lakik a Legfelsőnek rejtekében, a Mindenhatónak
árnýékában honol – **2** azt mondomb az Örökkévalóról
menedékek és váram, Istenem, a kiben bízom. **3** Mert
ő megment téged a madarasznak törétől, a veszedelmes
dögvesztől. **4** Szárnytollával beföd téged és szárnyai alatt
találász menedéket; paizs és pánczél az ő hűsége. **5** Nem kell
félned az éjszaka rettegésétől, a nyíltól, mely nappal repül; **6**
a dögvesztől, mely a homályban jár, a pestistől, mely déliben
pusztít. **7** Elhull oldalodról ezer, és tizezer a jobbodról: te hozzád

nem közelít. 8 Csak szemeiddel fogod nézni, a gonoszoknak fizetséget látni. 9 Mert te azt mondadt: az Örökkévaló az én menedékem, a Legfelsőt tettek menhelyeddé. 10 Nem esik meg rajtad szerencsétlenség, és csapás nem közeledik sátorodhoz; 11 mert az ő angyalait rendeli melléd, hogy megőrizzenek téged minden az utjaidon. 12 Tenyérükön hordanak téged, hogy kőbe ne üssed lábadat. 13 Oroszlán és vípera fölött lépdesz, letíprasz fiatal oroszlánt és sárkányt. 14 Mert én rajtam csüng, tehát megszabadítom, megótalmazom, mert ismeri nememet. 15 Szólít engem és én meghallgatom, vele vagyok szorongatásban, kiragadom és tisztelelt teszem. 16 Hosszú élettel lakatom jól és látnia engedem segítségemet.

92 Zsoltár. Ének a szombat napjára. Jó hálát mondani az Örökkévalónak és zengeni a te nevedet, Legfelső, 2 hirdetni reggel a te szeretetedet és hűségedet az éjszakákon: 3 a tizhúron és a lanton, zeneszóval a hárfán. 4 Mert megörvendezettél, oh Örökkévaló, cselekvéseddel, kezeid művein ujjongok. 5 Mi nagyok a te műveid, Örökkévaló, nagyon mélyeségesek a gondolataid! 6 Oktalan ember nem tudja, és balga nem érti ezt: 7 mikor virúlnak a gonoszok, mint a fű, és virágosnak mind a jogtalanságot cselekvők – hogy megsemmisüljenek mindenkorra. 8 Te pedig örökké a magasban vagy, oh Örökkévaló! 9 Mert íme ellenségeid, oh Örökkévaló, mert íme ellenségeid elvesznek, elszélednek minden a jogtalanságot cselekvők. 10 De magassá tettek mint a rémét szarvamat, kenve vagyok friss olajjal. 11 Nézdegéli szemem a megesőimet; az ellenem támadókat, a gonoszéket elhallgatják füleim. 12 Az igaz mint a pálmafa virúl, mint czédrus a Libánionban nagyra nő; 13 elültetve az Örökkévaló házában, Istenünk udvaraiban virítanak. 14 Még gyümölcsöt teremnek a vénségben, üdék és zöldelők lesznek; 15 hogy hirdessék, hogy egyenes az Örökkévaló, sziklám, és nincs benne jogtalanság.

93 Az Örkkevaló király lett, fenséget öltött, öltözött az Örökkévaló, erőbe övezkedett; szilárdan is áll a világ, nem inog meg. 2 Szilárd a trónod régtől fogva, öröktől fogva vagy Te. 3 Fölemelték a folyamok, oh Örökkévaló; fölemelték a folyamok hangjukat, fölemelik a folyamok zúgásukat. 4 Nagy vizek hangjánál hatalmasabbak a tenger hullámai; hatalmas a magasban az Örökkévaló! 5 Bizonyoságaid hűségesek nagyon; házadat szentség illeti, Örökkévaló, hosszú időre.

94 Megtorlásnak Istene, Örökkévaló, megtorlásnak Istene, jelenj meg! 2 Emelkedjél, birája a földnek, harítsd vissza tettüket a góggoskre. 3 Meddig fognak a gonoszok, oh Örökkévaló, meddig fognak a gonoszok ujjongani? 4 Bugyogtatnak, beszélnek daczosat, kérkednek minden a jogtalanságot cselekvők. 5 Népedet, Örökkévaló, zúzzák, és birtokodat sanyargatják; 6 özvegyet és jövevényt ölnek és árvákat gyilkolnak. 7 S azt mondta! Nem lája Ják s nem ügyel rá Jákób Istene. 8 Ügyeljetek, ti oktalanok a nép közt, s ti balgák, mikor térek észre? 9 Vajon a ki fület plántál, nem hall-e, avagy a ki szemet alkot, nem 1át-e? 10 Vajon a ki nemzeteket fenyít, nem büntet-e, ő, ki az embert tudásra tanítja? 11 Az Örökkévaló tudja az ember gondolatait, hogy hiábavalóság

azok. 12 Boldog a férfi, kit megfenyítsz, Ják, és tanodra tanít; 13 hogy nyugtot adj neki bajnak napjaitól, míg megásatik a gonosznak a verem. 14 Mert nem veti el népét az Örökkévaló, s birtokát nem hagyja el. 15 Mert igazsághoz tér vissza az ítélet, és utána mennek minden az egyenesszívük. 16 Ki támad mellém a gonosznevők ellen, ki áll oda mellém a jogtalanságot cselekvők ellen? 17 Hogyha nem volna az Örökkévaló segítségül nekem, kevés hiján sír csendjében lakott volna a lelkem. 18 Ha azt mondattam: megingott a lábam – szereteted, oh Örökkévaló támogat engem. 19 Mikor sok a tépelődés én bennem, a te vigasztalásaid vidámítják föl lelkemet. 20 Vajon társul-e veled a veszedelmek trónja, az a ki bajt alkot a törvény ellenére? 21 Összecsődülnek az igaznak lelke ellen, s az ártatlan vért kárhoztatják. 22 De nekem az Örökkévaló mentsvárol lett, és Istenem menedékem sziklájává; 23 s visszahárította rájuk gázságukat s rosszaságukban megsemmisítő őket, megsemmisítő őket az Örökkévaló, a mi Istenünk.

95 Jertek, ujjongunk az Örökkévalónak, riadjunk üdvünk sziklájának. 2 Járolunk színe elő hálaszóval, dalokkal riadjunk neki! 3 Mert nagy Isten az Örökkévaló s nagy király minden istenek fölött; 4 kinek kezében vannak a föld mélységei, s övéi a hegyek magasságai; 5 kié a tenger, s ő készítette, s a szárazföldet kezei alkották. 6 Jőjjetek, borulunk le s hajolunk meg, térdeljünk az Örökkévaló, a mi teremtőnk előtt. 7 Mert Ő a mi Istenünk, s mi legelésének népe és kezének juhai – e napon vajha hallgatnátok szavára. 8 Ne keményítsétek meg szíveteket mint Meribánál, mint Massza napján a pusztában, 9 s hol megkísértettek engem őseitek, próbára tettek, bár látták cselekvésemet. 10 Negyven évig undorodtam a nemzedéktől s mondattam: tévelygő szívűk népe ők, s ők nem ismerik utjaimat; 11 úgy hogy megesküdtetem haragomban: nem fognak bemenni nyugvó helyembe!

96 Énekeljetek az Örökkévalónak új éneket, énekeljetek az Örökkévalónak minden földön levők! 2 Énekeljetek az Örökkévalónak, áldjátok nevét, hirdessétek napról napra segítséget! 3 Beszéljétek a nemzetek között dicsőséget, minden a népek között csodatettek! 4 Mert nagy az Örökkévaló és dicséretes nagyon, fejelmeset Ő minden isten fölött. 5 Mert minden a népek istenei bálványok, de az Örökkévaló az egét készítette. 6 Fenség és dísz van előtte, erő és pompa szentélyében. 7 Adjatok az Örökkévalónak, népek családjai, adjatok az Örökkévalónak dicsőséget és erőt; 8 adjatok az Örökkévalónak neve dicsőséget, vigyetek ajándékot és menjetek be udvaraiba! 9 Borúljatok le az Örökkévaló előtt szent díszben, reszkessetek tőle minden földön levők! 10 Mondjátok a nemzetek között: Az Örökkévaló király lett, szilárdan is áll a világ, nem inog meg; népeket itél egyenességgel. 11 Örüljenek az egek s vigadjon a föld, dörögjön a tenger s teljessége; 12 ujjongjon a mező s minden a mi rajta van, akkor örvendjenek minden az erdő fái: 13 az Örökkévaló előtt, mert jön, mert jön itélni a földet; itél a világot igazsággal s a népeket hűségeiben.

97 Az Örökkévaló király lett: vigadjon a föld, örüljenek a sok szigetek! 2 Felhő és sűrű köd van körülötté, igazság és

jog trónjának talapzata. 3 Tűz jár előtte s elégeti szorongatóit köröskörül. 4 Megvilágították villámai a világot, láta és részketett a föld. 5 Hegyek mint a viasz elolvadtak az Örökkévaló elől, az egész föld ura elől. 6 Megjelentették az egek az ő igazságát, hogy lássák dicsőségét mind a népek. 7 Megszégyenülnek minden a képimádók, kik dicsekszenek a bálványokkal: leboráltak előtte minden az istenek. 8 Halotta és megörült Czión és vigadtak Jehúda leányai ítéleteidnek miatta, Örökkévaló! 9 Mert te, Örökkévaló, legfelső vagy az egész föld fölött, nagyon fölemelkedtél minden az istenek fölé. 10 A kik szeretitek az Örökkévalót, gyűlöljétek a rosszat! Megőrzi jámborai lelkitek, gonoszoknak kezéből megmenti őket. 11 Világosság van elvetve az igaznak, s az egyenes szívüknek örööm. 12 Örüljetek, igazak, az Örökkévalóban, és mondjatok hálát szent nevének!

98 Zsoltár. Énekeljetek az Örökkévalónak új éneket! Mert csodatetteket művelt; segített neki jobba és szentséges karja. 2 Megismertette segítségét az Örökkévaló, a nemzetek szemei előtt Megnyilvánította igazságát. 3 Megemlékezett szeretetéről és húségéről Izrael háza iránt, látták minden föld népei Istenünk segítségét. 4 Riadjatok az Örökkévalónak, minden földön levők, fakadatok ki és ujjongjatok és zengjetek! 5 Zengjetek az Örökkévalónak haráfával, haráfával és zeneszóval; 6 trombitákkal és harsonaszóval, riadjatok a király, az Örökkévaló előtt! 7 Dörögjön a tenger és teljessége, a világ és a benne lakók; 8 folyamok csapják össze tenyerüket, együttesen ujjongjanak a hegycsúcsok: 9 az Örökkévaló előtt, mert jön itélni a földet; ítéli a világot igazsággal s a népeket egyenességgel.

99 Az Örökkévaló király lett: remegnek a népek – a ki kérubokon trónol: meginog a föld. 2 Az Örökkévaló Cziónban nagy, és magas ő minden népek fölött. 3 Dicsőítsék nevedet: nagy és félelmetes, szentséges ő. 4 S erekjét a királynak, ki jogot szeret, te szilárdítottad meg egyeneeséggel; jogot és igazságot Jákóbban te szerezél. 5 Magasztaljátok az Örökkévalót, Istenünket, s boruljatok lábai zsámolyához: szentséges ő! 6 Mózes és Áron papjai közül valók, Sámuél neve szólítói közül: szólítják az Örökkévalót s ő meghallgatja őket. 7 Fehőszlopban beszél hozzájuk; megörízték bizonyásait és a törvényt, melyet nekik adott. 8 Örökkévaló, mi Istenünk, te meghallgattad őket, megbocsátó Isten voltál nekik, megtorló is cselekvések miatt. 9 Magasztaljátok az Örökkévalót, Istenünket, s boruljatok le szent hegycsúcsra, mert szent az Örökkévaló, a mi Istenünk.

100 Zsoltár háláldozatnál. Riadjatok az Örökkévalónak minden földön levők! 2 Szolgáljátok az Örökkévalót örömmel, jöjjetek elője ujjongással! 3 Tudjátok meg, hogy az Örökkévaló az Isten, ő teremtett mindenet s övéi vagyunk, népe és legelésének nyája. 4 Jöjjetek kapuiba hálaszóval, udvaraiba dicsérettel; mondjatok hálát neki, áldjátok nevét! 5 Mert jóságos az Örökkévaló, örökké tart a kegyelme, s nemzedékekig meg nemzedékekig a hűsége.

101 Dávidtól. Zsoltár. Szeretetet és jogot hadd énekelek, neked, Örökkévaló, hadd zengek. 2 Hadd ügyelek gáncstalan útra – mikor jösz majd hozzá? Jáni fogok szívem

gáncstalanságában az én házamban. 3 Nem tartok szemeim előtt alávaló dolgot; eltártolást elkövetni, azt gyűlööm, rám ne ragadjon. 4 Ferde szív távozzék tőlem, rosszról ne tudjak; 5 ki titkon megszólja felebarátját, azt megsemmisíttem, a büszke szeműt és telhetetlen szívűt, azt nem viselem el. 6 Szemeimet az ország híveire vetem, hogy velem lakjanak; ki gáncstalan úton jár, az szolgáljon engem. 7 Ne lakjék az én házamban csalárdáságot tevő, hazugságokat beszélő ne álljon meg szemeim előtt. 8 Reggelenként megsemmisíttem minden az ország gonoszait, hogy kiirtsam az Örökkévaló városából azokat, kik jogtalant tesznek.

102 Imádság, egy szegény számára, midőn ellankad és az Örökkévaló előtt kiönti panaszát. Örökkévaló, halljad imámat, s fohászkodásom jusson hozzád! 2 Ne rejtsd el arcodat tőlem szorultságom napján; haljítsd hozzád füledet, amely napon felkialtot, gyorsan hallgass meg! 3 Mert füstben enyésztek el napjaim, és csontjaim átitizzottak mint égéstől. 4 Megveretett, mint a fű, úgy hogy elszáradt a szívem; bizony, elfeledtem megenni kenyeresmet. 5 Nyögésem hangjától odatapadt csontom húsomhoz. 6 Hasonlítok a pusztá pelikánjához, olyan lettem, mint kuvik a romokban. 7 Virrasztottam s olyan lettem, mint magános madár a háztetőn. 8 Egész nap gyalázta ellenségeim; az ellenem tombolók reám esküdték. 9 Mert hamut kenyér gyanánt ettem, s italomat sírással elegyítettem: 10 indulatod és haragod miatt, mert felkaptál és elhajítottál. 11 Napjaim akár a megnyúlt árnýék, és én elszáradok, mint a fű, 12 De te, Örökkévaló, örökké trónolsz, s neved nemzedékekig meg nemzedékekig tart. 13 Te majd felkelsz, irgalmasol Cziónnak, mert ideje, hogy kegyelmezzen neki, mert előtt a határidő; 14 mert szolgáid kedvelik a köveit és porát kegyelik. 15 S majd félik a nemzetek az Örökkévaló nevét, s minden föld királyai dicsőségedet; 16 mert megépítette az Örökkévaló Cziót, megjelent az ő dicsőségében. 17 Odafordult a hontalanok imájához, s nem vetette meg imádságukat. 18 Fölíratik ez az utóbbi nemzedék számára, s a megeremtendő nép majd dícséri Jáht: 19 hogy letekintett szent magasságából, az Örökkévaló az égből a földre nézett, 20 hogy meghallgassa a fogolynak játgatását, hogy megoldozza a halál fiait; 21 hogy hirdessék Cziónban az Örökkévaló nevét és dícséretét Jeruzsálemben, 22 mikor népek gyűlnek együvé és királyságok, hogy szolgálják az Örökkévalót. 23 Magsanyargatta az úton erőmet, megrövidítette napjaimat. 24 Azt mondomb: Istenem, el ne ragadj napjaim felében, nemzedéken meg nemzedékeken át a te éveid! 25 Hajdanában alapítottad a földet s kezeid műve az ég; 26 ők elvesznek, de te megállasz, s mindenannyian mint a ruha elkopnak: mint az öltözötet váltod őket, s ők elváltoznak. 27 De te ugyanaz vagy, és éveidnek nincsen vége. 28 Szolgáid fiai lakni fognak s magzatuk megszilárdul előtted.

103 Dávidtól. Áldjad, én lelkem, az Örökkévalót s egész belsőm az ő szent nevét! 2 Áldjad, én lelkem, az Örökkévalót s ne feledezzél meg minden az ő tetteiről! 3 Ó az, ki megbocsátja minden bűnödet, ki meggyógyítja minden betegséget; 4 ki veremből váltja meg éltedet, ki körülvesz téged szeretettel s irlalommal; 5 ki jóval tartja el díszedet, hogy

megújhodik sasként ifjúságod. 6 Igazságot tesz az Örökkévaló és jogot mind a zsaroltaknak. 7 Megismerteti útjait Mózessel, Izrael fiaival cselekvéseit: 8 Irgalmas és kegyelmes az Örökkévaló, hosszantűrő és bőséges a szeretetben. 9 Nem mindenkor fog pörölni s nem örökké haragot tartani. 10 Nem vétkeink szerint járt el velünk, s nem búneink szerint bánt velünk. 11 Mert amint magas az ég a föld fölött: hatalmas volt szeretete az ő tisztelező fölött. 12 Amint távol van kelet nyugattól: eltávolította tőlünk bűntetteinket. 13 Amint atya irgalmas gyermekinek, irgalmaszt az Örökkévaló az ő tiszteleinek. 14 Mert ő ismeri hajlamunkat, emlékezik rá, hogy por vagyunk. 15 Halandónak akár fű a napjai, mint a mező virága úgy virágzik; 16 mert szél vonult el rajta s nincsen, s nem ismeri őt többé a helye. 17 De az Örökkévaló szeretete öröktől-örökké van tisztelező fölött, s igazsága jut gyermekiek gyermekinek: 18 azoknak kik szövetségét megőrizik s megemlékeznek rendeleteiről, hogy megtegyék. 19 Az Örökkévaló az égből szilárdította meg trónját és királyságára a mindenben uralkodik. 20 Áldjátok az Örökkévalót, ti angyalai, ti hatalmas erejűek, akik végezitek igéjét, hallgatván igéjének szavára! 21 Áldjátok az Örökkévalót mind a seregei, szolgálattevői ti, akaratának végzői! 22 Áldjátok az Örökkévalót, mind a művei ti, uralmának minden helyein! Áldjad, én lelkem, az Örökkévalót!

104 Áldjad, én lelkem, az Örökkévalót! Örökkévaló, én Istenem, felette nagy vagy, fenséget és díszt öltöttél.

2 Világosságba burkolózik, mint palástba, kiterjeszti az egét, mint a szőnyeget. 3 Aki vizekben gerendázta emeleteit, aki fellegeket tesz szekerévé, aki jár a szélnek szárnyain. 4 Szeleket tesz követéivé, szolgálvá lobogó tüzet. 5 Talapzataira alapította a földet, hogy meg ne inognon mindörökkel. 6 Vízárral, mint ruhával takartad be, a hegyeken vizek állnak; 7 dorgálásodtól megfutamodnak, dörögésed hangjától szétsietnek – 8 felemelkednek hegyek, alá süllyednek síkságok – arra a helyre, melyet alapítottál nekik. 9 Határt vetettél, hogy át ne lépjék, hogy újra be ne borítsák a földet. 10 Aki forrásokat bocsát a völgyekbe, hegyek között folynak. 11 Itatják minden vadját a mezőnek, vadszamarak a szomjukat oljták. 12 Föltöttük lakozik az ég madara, a lombok közül hangot hallatnak. 13 Megitatja a hegyeket emeleteiből, műveid gyümölcséből jóllakik a föld. 14 Füvet sarjaszt a baromnak, meg növényt az ember munkája által, előhozván kenyeret a földből, 15 és bort, mely örvendeztet halandónak szívét, fénylővé tevén az arcot olajtól, a kenyér pedig erősíti a halandónak szívét. 16 Jóllaknak az Örökkévaló fái, Libánnak czédrusai, melyeket ültetett; 17 ahol madarak fészkelnek, a gólya – cziprusfák a háza. 18 A magas hegyek a zergéknek valók, a sziklák menedékhelyei a hegyi nyulaknak. 19 Teremtette a holdat ünnepek számára, a nap ismeri lementét; 20 szerzesz sötétséget s lészen éjszaka, akkor mozog minden vadja az erdőnek. 21 Fiatal oroszlánok ordítanak ragadalmányért, így kérvén Istantól edelölöt. 22 Felsüt a nap visszahúzódnak és tanyáikba heverednek. 23 Dolgára ki megy az ember és munkájára egész estig. 24 Mily számosak a te műveid, Örökkévaló! Mindnyáját bölcseséggel teremtettek, telve van a föld szerzeményeddel. 25 Emitt a tenger, nagy és

széles határú: ott van csúszó-mászó és száma sincs, kicsiny állatok nagyokkal együtt. 26 Ott hajók járnak, a leviátán, melyet alkottál, hogy játszadozzon abban. 27 Mindnyájan hozzád reménykednek, hogy megadjad edelölöt a maga idején. – 28 Adsz nekik szedegetnek; megnyitod kezedet: megtelnek jóval. 29 Elrejted arcodat: megrémülnek; visszavonod leheletüket: kiműlnak s porukhoz térnek vissza. 30 Kibocsátod leheleteket: megteremtnek; így újítod meg a föld színét. 31 Legyen az Örökkévaló dicsősége örökre, örüljön az Örökkévaló az ő művein! 32 Aki letekintett a földre s az megrengett, megérinti a hegyeket és füstölgnek. 33 Hadd énekelek az Örökkévalónak életemben, hadd zengek Istenemnek, amíg vagyok! 34 Legyen kellemes neki beszédem; én örüljek az Örökkévalóban. 35 Veszszenek a vétkesek a földről, s gonoszok ne legyenek többé! Áldjad, én lelkem, az Örökkévalót! Halleluja!

105 Adjatok hálát az Örökkévalónak, szólítsátok nevét, tudassátok a népek közt cselekményeit! 2 Énekeljetek

neki, zengjetek neki, gondolkodjatok el minden az ő csodatettein! 3 Dicsekedjetek szent nevével; örüljön szíve az Örökkévaló keresőinek! 4 Keressétek föl az Örökkévalót és hatalmát, arcát keressétek minden! 5 Emlékezzetek csodatetteiről, melyeket művelt, csodajeliről és szája ítéleteiről. 6 Szolgájának Ábrahámnak magzatja ti, Jákób fiai, az ő kiválasztottai! 7 Ő az Örökkévaló, a mi Istenünk, az egész földön vannak ítéletei. 8 Örökke megemlékezett szövetségéről, az igéről, melyet megparancsolt ezer nemzedékre, 9 melyet kötött Ábrahámmal, és Izsáknak tett esküjéről; 10 megállapította Jákóbnak törvényül, Izraélnak örök szövetségül; 11 mondván: neked adom Kanaán országát, birtokok osztályául! 12 Midón csekély számúak voltak, csak kevesen és benne tartózkodók: 13 akkor jártak nemzetől nemzethez, egyik királyságból más néphez. 14 Nem engedte embernek, hogy zsarolja őket, s megfenyített miattuk királyokat: 15 ne nyúljatok fölkentjeimhez és prófétáimat ne bántásatok! 16 Éhséget szólított az országra, eltörte a kenyér minden pálcázát. 17 Küldött előttük egy férfiút, rabszolgául adatott el József. 18 Békával sanyargatták lábat, vasba juttott a lelke, 19 az időig, hogy bekövetkezett az igéje, az Örökkévaló szava megtisztította őt. 20 Küldött a király s feloldozta, népek uralkodójához s kiszabadította. 21 Ürrá tette háza fölött és uralkodóvá minden vagyonán, 22 hogy megköthesse nagyjait kedve szerint, és bölcsessé tegye véneit. 23 És Egyiptomba jutott Izraél, s Jákób tartózkodott Chám földjén. 24 S megszaporította népét nagyon és számosabbá tette szorongatóinál. 25 Átváltoztatta szívöket, hogy meggyőöljék népét, hogy fondorkodjanak szolgá ellen. 26 Küldte Mózest, az ő szolgáját, Áront, akit kiválasztott; 27 elvégeztek közük jeléinek dolgait meg csodákat Chám földjén. 28 Küldött sötétséget és sötét lett, s nem engedetlenkedtek igéje iránt. 29 Átváltoztatta vizeket vérrel s megölte halukat. 30 Hemzsegeit országuk belákott, királyiak szobáiban. 31 Szőt és jött gyülevész vad, férgek egész határukba. 32 Jégesőt adott nekik esőjük gyanánt, lobogó tüzet országukban; 33 elverte szőlőjüket és fügefájukat és összetörte határuk fáit. 34 Szólt és jött sáska, nyáló sáska szám nélküli, 35 s megemészett minden füvet országukban, s megemészette földjük gyümölcsét. 36 Megölt minden

elsőszülöttet országukban, zsengéjét minden tehetségöknek. **37** Erre kivonultatta őket ezüsttel és aranyjal, és törzseik között nem volt gyöngélkedő. **38** Örült Egyiptom kivonultukon, mert rájuk esett rettegésük. **39** Kiterített felhőt takarónak, meg tüzet, hogy világítson éjjel. **40** Kértek s hozott fűrjet és égneket kenyérevel jöllakatta őket. **41** Sziklát nyitott és vizek folytak, jártak a sivatagban folyamként. **42** Mert megemlékezett szent igéjéről Ábrahához, az ő szolgájához. **43** És kivezette népét vígságban, ujjongásban kiválasztottjait; **44** adta nekik nemzetek országait, hogy elfoglalják népek fáradalmát: **45** avégett, hogy megőrizzék törvényeit és megtartsák a tanait. Hallelúja!

106 Hallelúja! Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme. **2** Ki mondhatja el az Örökkévaló hatalmas tetteit, hirdetheti minden dicséretét? **3** Boldogok, akik megőrizik a jogot, aki igazságot mível minden időben. **4** Emlékezzél reám, Örökkévaló, a néped iránt való kedvességgel, gondolj reám a te segítségeddel, **5** hogy láthassam választottaid jólétét, hogy örljek nemzeted örömén, hogy dicsekedjem birtokoddal együtt. **6** Vétketünk, őseinkkel együtt, bűnt követtünk el, gonoszul cselekedünk. **7** Őseink Egyiptomban nem fogták föl csodatetteidet, nem emlékeztek kegyeid bőségére s engedetlenkedtek a tenger mellett, a nádastengernél. **8** Megsegítette őket neve kedvéért, hogy tudassa hatalmát. **9** Megdorgálta a nádastengert és kiszáradt s vezette őket mélységekben, akár a pusztában. **10** Megsegítette őket gyűlölőnek kezéből, megváltotta őket ellenségeknek kezéből; **11** vizek borították be szorongatókat, egy sem maradt meg közülök. **12** És hittek szavaiban, énektélt dicséretét. **13** Hamar felejtették el tetteit, nem várták be határozatát: **14** vágygyal vágyakoztak a pusztában, s megkísértették Istenet a sivatagban; **15** meg is adta nekik kérésüket, de sovánságot bocsátott lelkükre. **16** Felbuzdultak Mózes ellen a táborban, Áron, az Örökkévaló szentje ellen. **17** Megnyílt a föld s elnyelte Dátánt, s befödte Abírám községét; **18** tűz égett közsegük között, láng lobbasztotta el a gonoszokat. **19** Készítettek borjút a Chórébnél, s leborultak öntött kép előtt. **20** Felcséríték dicsőségeket, képmásával ökörnek, füvet evőnek. **21** Elfelejtették Istenet, segítőjüket, ki nagyokat mívelt Egyiptomban, **22** csodás tetteket Chám földjén, félelmeteseket a nádastenger mellett. **23** Kimondta, hogy megsemmisítő őket, hacsak Mózes az ő választottja nem áll a résben előtte, hogy elfordítsa hevét, nehogy rontson. **24** Megvetették a gyönyörűséges országot, nem hittek igéjének; **25** zúgolódtak sátraikban, nem hallgattak az Örökkévaló szavára. **26** Akkor kezet emelt felőlük, hogy elejei őket a pusztában, **27** s hogy magzatukat a nemzetek közé ejti, s hogy szétszórja őket az országokban. **28** Csatlakoztak Báál-Peórhoz és ették halottaknak áldozatait; **29** bosszantották cselekedeteikkel és csapás tört ki köztük. **30** Akkor odaállt Pínechász s ítéletet tett és elállt a csapás; **31** betudatott az neki igazságul nemzedékre meg nemzedékre örökké. **32** Megharagították a pörlekedés vizénél, s rosszul járt Mózes ő miattuk, **33** mert engedetlenkedtek szelleme iránt, s elszólta magát ajkaival. **34** Nem semmisítették meg a népeket, melyeket mondott nekik az Örökkévaló; **35** hanem összevegyülték a

nemzetekkel s eltanulták tetteiket. **36** Szolgálták bálványaiat, úgy hogy tőrül lettek nekik; **37** áldozták fiaikat és leányaiat a gorosz szellemeknek. **38** Ártatlan vért ontottak, fiaik és leányaiak vérét, akiket áldoztak Kanaán bálványainak, úgy hogy fertőzött lett az ország a vérbüntől. **39** Tisztálatanokká lettek tetteik által s parázsnakodtak cselekedeteikkel. **40** És föllobbant az Örökkévaló haragja népe ellen, s megúltála birtokát; **41** adta őket nemzetek kezébe, s uralkodtak rajtuk gyűlölők, **42** szorították őket ellenségeik s megalázkoztak kezük alatt. **43** Sok ízben mentette meg őket, de ők engedetlenkedtek öntanácsuk szerint s összeroskadtak bűnükben. **44** De láttá szorultságukat, midőn meghallotta fohászukat; **45** s megemlékezett számukra szövetségéről és sajnálkozott kegyeinek bősége szerint, **46** s adta őket irlalomra mind a foglyelejtők előtt. **47** Segíts meg minket, Örökkévaló, Istenünk, s gyűjts össze a nemzetek közül, hogy hálát adjunk szent nevednek, hogy magasztalódunk dicséretteddel! **48** Áldva legyen az Örökkévaló, Izrael Istene, öröktől fogva örökké. S mondja az egész nép: Ámen! Hallelúja!

107 Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme! **2** Ezt mondják az Örökkévaló megváltottjai, akiket megváltott szorongatonak kezéből, **3** és országokból gyűjtötte őket össze: keletről és nyugatról, északról és a tenger felől. **4** Tévelyegtek a pusztában, sivatag úton, lakó várost nem találtak; **5** éhesek, szomjasak is, lelkük ellankad ő bennök. **6** És kiáltottak az Örökkévalóhoz szorultságukban, szorongásaikból megmentette őket, **7** járatta őket egyenes úton, hogy lakó városba menjenek. **8** Adjanak hálát az Örökkévalónak kegyelemért, és csodatotteiért az emberfiaival; **9** mert jóllakkatta az elepedt lelket, s az éhes lelket megtöltötte jóval! **10** Kik sötétségen és homályban ülnek, nyomorúságnak s vasnak foglyai. **11** mert engedetlenkedtek Isten szavai iránt és a Legfelsőnek tanácsát megvetették; **12** hát megalázta szenvédésben szívöket, megboltottak s nincs, ki segítsen. **13** És kiáltottak az Örökkévalóhoz szorultságukban, szorongásaikból megsegíti őket, **14** kivezeti őket sötétségből és homályból, és kötelékeiket szétszakítja. **15** Adjanak hálát az Örökkévalónak kegyelméért és csodatotteiért az emberfiaival; **16** mert összetört ércrajzot és vasreteszeket szétvágott. **17** Akik oktalanok bűntettük útja miatt és bűneik miatt sanyarognak, **18** minden eledelet utá a lelkük s eljutottak a halál kapuihoz. **19** És kiáltottak az Örökkévalóhoz szorultságukban, szorongásaikból megsegíti őket, **20** igéjét küldi és meggyógyítja őket s kiszabadítja vermeikből; **21** adjanak hálát az Örökkévalónak kegyelméért és csodatotteiért az emberfiaival, **22** s áldozzanak háláaldozatokat, s beszéljék el tetteit ujjongással! **23** Kik tengerre szállanak hajókon, munkát végeznek nagy vizeken, **24** ők látták az Örökkévaló tetteit és csodatetteit a mélységen: **25** szólt s támasztott szélvihart s az fölemléte hullámait, **26** fölszállnak égbe, lesüllyednek mélységekbe, lelkük elcsürgedt a bajban, **27** forognak és inognak mint a részeg, és minden bölcseségük elenyészik. **28** És kiáltottak az Örökkévalóhoz szorultságukban, és szorongásaikból kivezeti őket; **29** megállítja a vihart csendességgé s lecsillapodtak hullámai; **30** s örültek, hogy elhallgattak, s elvezettek őket kívánságuk révébe. **31** Adjanak hálát az Örökkévalónak kegyelméért és csodatotteiért

az emberfiaival, 32 s magasztalják őt népnek gyülekezetében s vének ülésében dicsérjék őt! 33 Folyamokat tett pusztává s víznek eredőit tikkadtságá, 34 termékeny országot sós földde a benne lakók rosszasága miatt; 35 pusztát tett vizes tóvá és sivatag földet víznek eredőivé, 36 és letelepített ott éhezőket s lakó várost alapítottak. 37 Bevetettek mezőket és ültettek szőlőket, és gyümölcst, termést szerzettek. 38 Megáldotta őket, s megsokasztak nagyon és barmukat nem kevésbítette. 39 De megkevesbedtek és meggörnyedtek bajnak és bánatnak nyomásától. 40 Csúfot önt nemesekre s eltévelítette őket úttalan pusztaságban; 41 de felmagasította a szükölködőt a nyomorúságból s olyanná tette a családokat, mint a juhok. 42 Látják az egyenesek és örülnek, s minden jogtalanság elzárja száját. 43 Ki oly bőlcs, hogy megőrizze ezeket, hogy ügyeljenek az Örökkévaló kegyelmeire.

108 Ének. Zsoltár Dávidtól. Szilárd a szivem, oh Isten, hadd énekelek, hadd zengek – méltóságom is! 2 Ébredj lant és háfal! Hadd ébresztem a hajnalt! 3 Magasztallak téged népek közt, Örökkévaló, és zengek neked a nemzetek közt. 4 Mert nagy az egeken felül szereteted s a felhőkig igazságod. 5 Emelkedjél az egek fölé, oh Isten, s az egész föld fölő dicsőségeddel! 6 Azért hogy megszabadítassanak kedvteljeid, segíts jobbodal és hallgass meg! 7 Isten beszélt szentségében: hadd ujjongok, hadd osztom ki Sekhémet, és Szukkót volgyét hadd mérem fel. 8 Enyém Gileád, enyém Menasse, Efraim pedig fejem erőssége, Jehúda törvény-pálcám. 9 Móáb mosdómedenczém, Edónra vetem sarumat, Pelést fölliöt riadozom. 10 Ki vezet engem az erősített várba, ki vezérel engem Edómig? 11 Nemde te, oh Isten, elvetettél minket és nem vonulsz ki, Isten, hadainkkal! 12 Adj nekünk segítséget a szorongatótól, hisz hiábavaló embernek segedelme. 13 Istenkel végünk hatalmas, és ő letiporja szorongatóinkat.

109 A karmesternek. Dávidtól zsoltár. Dicséretem Istene, ne hallgass! 2 Mert gonosznak száját és csalásagnak száját nyitották rám, beszéltek velem hazug nyelvvel. 3 És gyűlölet szavaival környékeztek, és harczaoltak ellenem ok nélkül. 4 Szeretetemért vádolnak engem, holott én csalpa imádság vagyok. 5 Tettek velem rosszt jóért, s gyűlöletet szeretetemért. 6 Rendelj föléje gonoszt, és vádló álljon jobbjánál! 7 Mikor megitélték, kerüljön ki bűnösnek és imája váljék vétekkel! 8 Legyenek napjai kevesek, a mi neki szánva volt, más vegye el! 9 Legyenek gyermekai árvák, és felesége özvegy! 10 S bujdossanak el gyermekei, Kéregessenek és kolduljanak, el a romjaiktól! 11 Törbe ejtse hitelező mindenzt a mi az övé, és idegenek prédiálják el szerzeményét. 12 Ne legyen neki, ki tartósan mivel szeretetet s ne legyen árváinak, ki rajtuk könyörül! 13 Legyenek utódai kiirtásra, a másik nemzedékekben törültessék el nevük! 14 Emlékezésre legyen őseinek bűne az Örökkévalónál, es anyjának vétke el ne törültessék! 15 Legyenek mindig előtte az Örökkévalónak, s irtsák ki az országból emléküket! 16 Mivelhogy nem gondolt arra, hogy szeretetet miveljen s üldözött szegény és szükölködő embert s levert szívűt, hogy megölhesse. 17 Szerette az átkot, tehát rája jött, nem kedvelte az áldást, tehát eltávozott tőle. 18 Felöltötte

az átkot mint ruháját, tehát bement mint a víz a belsejébe, s mint az olaj csontjaiba. 19 Legyen neki mint ruha, melybe burkolózik, és övül, melyet minden felköt. 20 Ez munkabére vadlólimnak az Örökkévalótól, s azoké, kik rosszat beszélnek lelkem ellen! 21 Te pedig Örökkévaló, én Uram, tegy velem neved kedvéért, mert jó a te kegyelmed, ments meg engemet! 22 Mert szegény és szüklököd vagyon, és szívem megsebesült én bennem. 23 Mint árnyék, mikor megnyúlik, eltünedezem, elriasztattam mint a sáska. 24 Térdeim elgyengültek a bőjtől, és húsom elsoványodott, zsírtalan. 25 És én gyalázásra lettem nekik; meglátnak, fejüket csóválják. 26 Védelmezz meg, Örökkévaló, én Istenem, segíts engem szereteted szerint! 27 Hadd tudják meg, hogy a te kezed ez, te, oh Örökkévaló, cselekedted! 28 Átkozzanak ők, te pedig áldasz; támadtak, de megszégyenültek, szolgád pedig örül. 29 Öltsenek vadlóim gyalázatot, s burkolózzanak mint a köpenybe szégyenökbe! 30 Magasztalom az Örökkévaló szájammal nagyon, és sokak közepette dicsérem őt; 31 mert ott áll jobbjánál a szükölködőnek, hogy megsegítse lelkének biráitól.

110 Dávidtól zsoltár. Ugymond az Örökkévaló uramnak: Ujj jobbomra, mígnem teszem ellenségeidet lábaidnak zsákmányául. 2 Hatalmas pálcádat kinyújtja az Örökkévaló Czióból: uralkodjái ellenségeid között! 3 Néped csupa készség hadsereged napján; szentséges díszben, hajnal méhából feléd száll fiatalsgod karmatja. 4 Megesküdött az Örökkévaló s nem bánja meg: Te pap vagy örökké Malkicédek módjára. 5 Az Úr a te jobbodon szétzúzott haragjának napján királyokat. 6 Ítéletet tart a nemzetek fölött teli holttestekkel minden – összezúzta a fejet tágas földön. 7 A patakóból az úton iszik, azért fölemeli a fejet.

111 Halleluja! 1 Magasztalom az Örökkévalót egész szivből, egyeneseknek tanácsában és községben. 2 Nagyok az Örökkévaló tettei, keresni valók mind a kedvelőiknek. 3 Fenség és fény a cselekvése, örökre megáll az igazsága. 4 Emlékét szerzette csodatetteinek, kegyelmes és irgalmas az Örökkévaló. 5 Eledelt adott tiszteleínek, örökké megemlékezik szövetségéről. 6 Tetteinek erejét tudtul adta népének, adván nekik nemzetek birtokát. 7 Kezeinek tettei igazság és jog, hűségesek mind az ő rendeletei. 8 Szilárdak mindenkorra, örökre, megalkotva igazsággal és egyenességgel. 9 Megváltást küldött népének, örökre rendelte el szövetségét, szent és félelmetes a neve. 10 A bölcsesség kezdete istenfelelem; jó eszesség jut minden mivelőjének, örökké megáll a dicsérete.

112 Halleluja! Boldog a férfi, ki az Isten féli, parancsolatait kedveli nagyon! 2 Hatalmas lesz magzatja az országban, az egyenesek nemzedéke megáldatik. 3 Vagyon és gazdagság van házában, s örökké megáll az igazsága. 4 A sötétségen világosság tündökölik fől az egyeneseknek: a kegyelmes és irgalmas és igazságos. 5 Jól jár férfi, ki könyörül és kölcsön ad, elintézi dolgait jog szerint; 6 mert örökké nem tántorodik meg, örök emlékezetül léşzen az igaz. 7 Rossz hírtől nem fél, megállapodott a szive, az Örökkévalóban bizakodó. 8 Szilárd a szive, nem fél, mígnem rájuk néz szorongatóira. 9 Szórva

adott a szüökölöknek, örökké megáll az igazsága, szarva emelkedik dicsőségen. 10 A gonosz látja és boszankodik, fogait vicsorítja és elcsüggel; a gonoszok vágya elvész.

113 Hallelúja! Dicsérjétek, szolgái ti az Örökkévalónak, dicsérjétek az Örökkévaló nevet! 2 Legyen az Örökkévaló neve áldott mostantól mindenrőkkel! 3 Napkeltétől napnyugtig dicsérve legyen az Örökkévaló neve. 4 Magasztos mind a nemzetek fölött az Örökkévaló, az ég fölött van a dicsősége. 5 Ki olyan, mint az Örökkévaló, a mi Istenünk? Ki magasan székel, 6 ki mélyen letekint az égben és a földre; 7 foltámasztja porból a szegényt, szemétből fölemeli a szüökölödöt, 8 hogy üttesse a nemesek mellé, népének nemesei mellé. 9 Megnépesíti a magtalan nővel a házat, mint gyermeket anyja örvend. Hallelúja!

114 Mikor Izraél kivonult Egyiptomból, Jákób háza érhetetlen nyelvű nép közül: 2 lett Jehúda szentélyévé, Izraél az ő uradalmává. 3 A tenger láta és megfutamodott, a Jordán hátra kanyarult; 4 a hegyek szökdeltek mint kosok, a halmok mint fiatal juhok. 5 Mi lelt, oh tenger, hogy megfutamod, oh Jordán, hogy hátra kanyarúlsz, 6 hegyek ti, hogy szökdeltek mint kosok, halmok, mint fiatal juhok? 7 Az Úr elől reszkess, oh föld, Jákób Istene elől, 8 ő ki a sziklát vizes tóvá változtatta, a kovát víznek forrásává.

115 Ne nékünk, Örökkévaló, ne nékünk, hanem nevednek adj dicsőséget szeretetedért, igazságodért! 2 Miért mondják a nemzetek: hol van hát az ő istenük? 3 Holott Istenünk az égben van; minden, a mit akar, megtesz. 4 Bálványaink ezüst és arany, ember kezeinek műve. 5 Szájuk van, de nem beszélnek, szemeik vannak, de nem látnak; 6 fülei vannak, de nem hallanak, orruk van, de nem szagolnak; 7 kezeik, de nem tapintanak, lábaik, de nem járnak, nem lehelnek torkukkal. 8 A milyenek ők, legyenek a készítők, mindenki, ki bennök bízik. 9 Izraél, te bízzál az Örökkévalóban! Segítségük és paizsuk ő. 10 Áron háza, bizzatok az Örökkévalóban! Segítségük és paizsuk ő. 11 Istenfőlk, bizzatok az Örökkévalóban! Segítségük és paizsuk ő. 12 Az Örökkévaló megemlékezett rólunk, megáldja, megáldja Izraél házát, megáldja Áron házát, 13 megáldja az istenfőléket, a kicsinyeket a nagyokkal együtt. 14 Gyarapítson titeket az Örökkévaló, titeket és gyermekeitet! 15 Áldva legyetek az Örökkévalótól, ki égnek és földnek alkotója. 16 Az ég az Örökkévalónak ege, de a földet az ember fiainak adta. 17 Nem a halottak dicsérik Jáht s nem mind, a kik sír csendjébe szállnak. 18 R De mi áldjuk Jáht mostantól mindenrőkkel. Hallelúja!

116 Szeretem, hogy meghallja az Örökkévaló hangomat, könyögésemet. 2 Azért hajlította felém fülét, s napjaimon át szólítom. 3 Körülfogtak engem halálnak kötelei, és alvilágunk szorongásai értek, szorongást és bánatot értem; (*Sheol h7585*) 4 de az Örökkévalónak nevét szólítom: oh Örökkévaló, szabadítsd meg lelkemet! 5 Kegyelmes az Örökkévaló és igazságos, s Istenünk irgalmas. 6 Megőrzi az együgyüket az Örökkévaló; megfogytam, de segített nekem. 7 Térj vissza, lelkem, nyugalmadra, mert az Örökkévaló jót végzett rajtag! 8

Bizony, megmentettek lelkemet a haláltól, szememet a könytől, lábam a tasztitástól. 9 Járhatok az Örökkévaló előtt az elők országában. 10 Én hiszek, midőn így szólok: sanyarogtam én nagyon. 11 Mondtam én elhamarkodásomban: az ember mind hazug. 12 Mivel viszonozzam az Örökkévalónak mind a jótéteményeit én irántam? 13 Segítségnek serlegét emelem s az Örökkévalónak nevét szólítom. 14 Fogadásaimat megfizetem az Örökkévalónak, előtte bizony egész népének. 15 Drága az Örökkévalónak szemeiben jámborainak a halála. 16 Oh Örökkévaló – mert szolgád vagyok, szolgád vagyok, szolgálód fia, megoldottad kötelékeimet. 17 Neked áldozom hálának áldozatát, s az Örökkévaló nevét szólítom. 18 Fogadásaimat megfizetem az Örökkévalónak, előtte bizony egész népének. 19 Az Örökkévaló házának udvaraiban, közepedben, oh Jeruzsálem! Hallelúja!

117 Dicsérjétek az Örökkévalót, ti nemzetek mind, magasztaljátok őt, ti népek minden! 2 Mert hatalmas volt felettünk az ő szeretete, s az Örökkévaló hűsége örökké tart. Hallelúja!

118 Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jósgáos, mert örökké tart a kegyelme. 2 Mondja csak Izraél: mert örökké tart a kegyelme! 3 Mondják csak Áron háza: mert örökké tart a kegyelme! 4 Mondják csak az istenfőlk mert örökké tart a kegyelme! 5 szorongásból szólítottam Jáht, tág térrrel meghallgatott engem Jáh. 6 Az Örökkévaló mellettem van, nem félek; mit tehet ember nekem? 7 Az Örökkévaló mellettem van segítöm között, s én majd rájuk nézek gyülölöömre. 8 Jobb menedéket keresni az Örökkévalóban, mint bízni az emberben. 9 Jobb menedéket keresni az Örökkévalóban, mint bízni nemesekben. 10 Mind a nemzetek körülvettek – az Örökkévaló nevében, bizony szétvágom őket. 11 Körülvettek, körül is fogtak – az Örökkévaló nevében, bizony szétvágom őket. 12 Körülvettek mint a méhek – ellohadtak mint a tövisek tűze; az Örökkévaló nevében, bizony szétvágom őket. 13 Tasztitva tasztitottal engem, hogy elessem, de az Örökkévaló megsegített. 14 Erőm és énekiem Jáh, ő lett nekem segítségül. 15 Ujjongás és segítség hangja az igazak sátiraiban; az Örökkévaló jobbjá hatalmat végez! 16 Az Örökkévaló jobbjá fölelme, az Örökkévaló jobbjá hatalmat végez! 17 Nem halok meg, hanem élni fogok és elbeszélem Jáh tetteit. 18 Fenyítve fenyített engem Jáh, de a halálnak nem adott át. 19 Nyissátok ki nekem az igazság kapuit, bemegyek rajtuk, magasztalom Jáht. 20 Ez a kapu az Örökkévalóé, igazak mennek be rajta. 21 Hadd magasztallak, mert meghallgattál s lettél nekem segítségül. 22 A kő, melyet megvetettek az építők, saroknak fejévé lett. 23 Az Örökkévalótól történt ez, csodálatos az szemeinkben. 24 Ez az a nap, melyet szerzett az Örökkévaló, hadd vigadjunk és örüljünk rajta, 25 Oh Örökkévaló, segíts csak, oh Örökkévaló, boldogsít csak! 26 Áldva legyen, aki jön az Örökkévaló nevében, áldunk titeket az Örökkévaló házából. 27 Isten az Örökkévaló és világosságot adott nekünk, kössétek hozzá az ünnepi áldozatot kötelekkel az oltár szarvaihoz. 28 Istenem vagy s magasztallak, én Istenem, dicsőítök. 29 Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jósgáos, mert örökké tart a kegyelme!

119

Boldogok a gáncstalan útak, kik az Örökkévaló tana szerint járnak! 2 Boldogok, kik megővյk bizonyságait, egész szívvel keresik őt; 3 nem is cselekedtek jogtalanságot, az ő útjaiban jártak! 4 Te pasancsoltad, rendeleteidet hogy megőrizzük nagyon, 5 Vajha megszilárdulnának útjaim, hogy megőrizzem törvényeidet! 6 Akkor nem szégyenülök meg, mikor tekintek minden a parancsaidra. 7 Magasztallak szívnek egyenességében, mikor tanulom igazságos ítéleteidet. 8 Törvényeidet megőrzöm, ne hagyj el oly nagyon! 9 Miáltal teszi tisztává ifjú az ösvényét; Hogy megőrzi igéd szerint! 10 Egész szivemmel kerestelek; ne engedj eltévednem parancsaiddal! 11 Szivembe rejttettem szavadat, azért, hogy ne vétkezzem ellened. 12 Áldva légy, Örökkévaló, taníts engem törvényeidre! 13 Ajkaimmal beszélek el minden a szájad ítéleteit. 14 Bizonyásaid útján örvendtem mint mindenféle vagyon fölött. 15 Rendeleteiden hadd elmélkedem, és hadd tekintsem ösvényeidet. 16 Törvényeidben gyönyörködöm, nem felejtem el igédet. 17 Végezz jót szolgádon, hadd eljek és őrizzem meg igédet. 18 Nyisd meg szemeimet, hogy láthatassak csodás dolgokat tanodból! 19 Jövevény vagyok a földön; ne rejtsd el tőlem parancsaiddat! 20 Megtörödik a lelkem, vágyakozva ítéleteid után minden időben. 21 Megdorgáltad az átkozott kevelyeket, kik eltévedtek parancsaiddal! 22 Gördíts le rólam gyalázatot és csúfságot, mert bizonyásaidat megóvtam. 23 Bár ültek is nagyok, egymással beszéltek ellenem: a te szolgád elmélkedik törvényeidben. 24 Gyönyörűséged is a te bizonyásaid, azok a tanácsaim. 25 A porhoz tapadt a lelkem; élessz fel engem igéd szerint! 26 Útjamat elbeszéltem s te meghallgattál: taníts engem törvényeidre! 27 Rendeleteid útját értesd meg velem, hadd elmélkedem csodatetteiden, 28 Széfolyt a lelkem bánattól: támaszsz fől engem igéd szerint! 29 Hazugság útját távoztasd tőlem, s tanoddal kegyelmezz nekem. 30 Hűség útját választottam, ítéleteidet magam előtt tartottam. 31 Ragaszoktam bizonyásaidhoz: Örökkévaló, ne szégyeníts meg! 32 Parancsaid útján futok, mert tágággá teszed szivemet. 33 Igazítás engem, Örökkévaló, törvényeid útjára, hadd óvjam meg mindvégig! 34 Értesd meg velem, hogy megóvhassam tanodat s megőrizzem egész szível. 35 Járass engem parancsaiddal ösvényén, mert azt kedveltem. 36 Hajítsd szívet bizonyságaidhoz, s ne nyeréskedéshez! 37 Térítsd el szemeimet, hogy ne lássonak hamisat, útaidon éltess engem! 38 Tartsd meg szolgádnak a te szavadat, a mely visz a félelmedre. 39 Térítsd el gyalázatomat, melytől félek, mert jók a te ítéleteid. 40 Íme vagyakoztam rendeleteidre: igazságoddal éltess engem! 41 Jőjenek rám kegyelmeid, oh Örökkévaló, segedelmed szavad szerint! 42 Hogy megfelelhesek gyalázómnak; mert bíztam a te igédben. 43 Ne ragadd ki az igazság szavát szájából fölölte nagyon, mert ítéleteidre várakozom. 44 Hogy megőrizhessem tanodat állandóan, mindenről. 45 Hogy járhassak tág téren, mert rendeleteidet kerestem. 46 Hogy beszélhesek bizonyságaidról királyoknak előtte s ne szégyenkezzem. 47 Majd gyönyörködöm parancsaiddban, melyeket szeretek; 48 s fölemelem kezeimet parancsaiddhoz, melyeket szeretek, hogy elmélkedjem törvényeidben. 49 Emlékezzel a szolgádnak jutott igéről, mivelhogy engem reméltettem. 50 Ez vigasztalásom nyomorúságomban: hogy szavad föllesztett engem. 51

Kevélyek csúfoltak engem fölötte nagyon; tanadtól nem hajoltam el. 52 Gondoltam öröktől fogva való ítéleteidre, Örökkévaló, és megvigasztalódtam. 53 Forróság ragadott meg engem a gonoszok miatt, kik elhagyták tanodat. 54 Dalok voltak nekem törvényeid jövөnéységem házában. 55 Gondoltam éjjel nevedre, a megőriztem tanodat. 56 Ez jutott nekem, mert megővtam rendeleteidet. 57 Osztályrészem, oh Örökkévaló – úgymondtam – hogy megőrzöm szavadat. 58 Könöörögtem előttem egész szívvel kegyelmezz nekem szavad szerint! 59 Elgondoltam útjaimat s visszatérítettem lábaimat bizonyságaidhoz. 60 Siettem és nem késedelmeztem, hogy megőrizzem parancsaidot. 61 Gonoszok csapatjai körül fogtak; tanodat nem felejtettem el. 62 Éjfélkor kelek fől, hogy hálát adjak neked a te igazságos ítéleteidért. 63 Társa vagyok mindenazonknak, kik téged félnek és rendeleteid megőrzőinek. 64 Szereteteddel, Örökkévaló, tele van a föld, törvényeidre taníts engem. 65 Jót tettél szolgáddal, Örökkévaló, a te igéd szerint. 66 Jó értelembre és tudásra taníts engem, mert hittem parancsaiddan. 67 Mielőtt sanyarogtam, tévelygő voltam, de most megőrzöm a szavadat. 68 Jó vagy te és jótevő: taníts engem törvényeidet! 69 Rám fogtak hazugságot a kevelyek, én egész szívvel megóvom rendeleteidet. 70 Eltompult mint hájtol a szívük, én tanodban gyönyörködtem. 71 Jó nekem az, hogy sanyargattattam, azért hogy tanuljam törvényeidet. 72 Jó nekem szájad tana, inkább mint ezrei aranyak és ezüstnek. 73 Kezeid készítettek és szilárdítottak engem: értesd meg velem, hogy tanuhassam parancsaidot! 74 Tisztelőid majd látnak engem és örülnek, mert igédre várakoztam. 75 Tudom, Örökkévaló, hogy igazság a te ítéleteid és hűséggel sanyargattál. 76 Legyen, kérlek, szereteted a vigasztalásomra, a szolgádnak jutott szavad szerint! 77 Jőjön rám irgalmad, hogy eljek, mert tanod az én gyönyörűséged. 78 Szégenyüljek meg a kevelyek, mert hazugsággal elnyomtak engem; én elmélkedem rendeleteiden. 79 Forduljanak felém tiszteleőid és bizonyságaid ismerői. 80 Legyen szívem gáncstalan a te törvényeidben, azért hogy meg ne szégyenüljek. 81 Epedett lelkem a segedelmedért, igédre várakoztam. 82 Epednek szemeim szavadért, mondván: mikor vigasztalsz meg engem? 83 Mert olyan lettem, mint tömlő a. füstben; törvényeidet nem felejtettem el. 84 Meddig tartanak szolgádnak napjai? Mikor teszel ítéletet üldözöimen? 85 vermeket ástak nekem a kevelyek, a kik nem tanod szerint valók. 86 Mind a parancsaiddal hűség, hazugsággal üldöznek: segíts engem! 87 Kevés híján semmivé tettek az országban, de én nem hagytam el rendeleteidet. 88 Szereteted szerint éltess engem, hogy megőrizhessem szájad bizonyságát. 89 Örökké, oh Örökkévaló, fonnál igéd az égben. 90 Nemzedékre meg nemzedékre van a te hűséged; megszilárdítottad a földet és megállt. 91 Ítéleteid szerint megállanak ma is, mert minden a te szolgáid. 92 Ha tanod nem a gyönyörűséged, akkor elvesztem volna nyomorúságomban. 93 Soha sem felejtem el rendeleteidet; mert általuk éltettél engem. 94 Tied vagyok: segíts engem, mert rendeleteidet kerestem. 95 Reám vártak a gonoszok, hogy elveszítsenek; bizonyságaidra ügyelek én. 96 minden edepséknél láttam végét; tágas a te parancsod nagyon. 97 Mint szeretem tanodat! Egész nap ő az elmélkedésem. 98 Ellenségeimmel bőlcsebbé tesz parancsod, mert örökké enyém

az. 99 Mind a tanítómnál eszesebbé lettem, mert bizonyáságaid az én elmélkedésem. 100 Véneknél értelmesebb vagyok, mert rendeleteidet megóvtam. 101 minden rossz ösvénytől tartóztattam lábaimat, azért hogy megőrizzem igédet. 102 Itéleteidől nem távoztam el, mert te oktattál engem. 103 Mennyivel édesebbek szavaid inyemnek, mint a méz szájamnak! 104 Rendeleteid által értelmes vagyok, azért gyűlölök minden hazug ösvényt. 105 Mécses a lábamnak a te igéd és világosság ösvényemnek. 106 Megesküdtem s teljesítettem, hogy megőrzöm igazságos itéleteidet. 107 Sanyarognom kellett nagyon oh Örökkévaló, élless igéd szerint! 108 Szájam felajánlásait vedd kedvesen, Örökkévaló, és itéleteidre taníts engem. 109 Lelkem a tenyeremen van mindig, de tanodat nem felejtettem el. 110 Tört vetettek gonoszok nekem, de rendeleteidől nem tévedtem el. 111 Birtokul vettem bizonyásádat örökre, mert szívem vígsgája azok. 112 Ráhajlítottam szímet, hogy megtegyem törvényeidet örökké, mindvégig. 113 Tétevázókat gyűlölök, s tanodat szeretem. 114 Rejtekem és pajzsom vagy, igédre várakoztam. 115 Távozzatok tőlem, gonosztek, hadd óvom meg Istenem parancsait! 116 Támogass engem szavad szerint, hogy eljek, s ne engedj megszégyenülnöm reményemmel! 117 Erősíts engem, hogy megsegíthessem, hogy gyönyörködhessem minden törvényeidben. 118 Elvetettem minden, kik törvényeidől eltévelyegek, mert hazug az Ő csaláságuk. 119 Mint salakot elmozdítottad minden föld gonoszait, azért szeretem bizonyásádat. 120 Borzadott rettegésdől testem, és itéleteidől félek. 121 Cselekedtem jogot és igazságot, ne engedj át zsarolóimnak! 122 Kezeskedjél szolgádért a jóra; ne zsaroljanak engem kevlyék. 123 Szemeim epedtek segítségedről és igazságos szavadért. 124 Tégy szolgáddal szereteted szerint és törvényeidre taníts engem. 125 Szolgád vagyok, értsed meg velem, hadd ismerjem meg bizonyásádat! 126 Ideje cselekedni az Örökkévalóért: megbontották a te tanodat. 127 Azért szeretem parancsaidat jobban aranyánál és színáranynál. 128 Azért helyeslek mindenről való minden rendeleteket, minden hazug ösvényt gyűlölök. 129 Csodásak a te bizonyásáaid, azért megóvta azokat lelkem. 130 Szavaidnak megkezdése világít, értelmessé tesz együgyüket. 131 Feltáttam szájamat s lihegtem, mert parancsaira vágyódtam. 132 Fordulj hozzárm és kegyelmezzen nekem, joga szerint azoknak, kik nevedet szeretik. 133 Léptemet szilárdítsd meg szavaddal, s ne engedj uralkodni rajtam semmi jogtalanságot. 134 Válts ki engem ember zsarolásától, hogy megőrizhessem rendeleteidet. 135 Arczodat világítasd szolgádra és taníts engem törvényeidre! 136 Vízpatrakotól kiáradnak szemeim, mivel nem őrizték meg tanodat. 137 Igazságos vagy, Örökkévaló, és egyenesek itéleteid. 138 Igazsággal megparancsoltad bizonyásádat és hűséggel nagyon. 139 Sorvasztott engem buzgalmam, mert elfelejtették szavaidat szorongatóim. 140 Salaktalan a te szavad nagyon és szolgád szereti azt. 141 Csekély vagyok és megvettem; rendeleteidet nem felejtettem el. 142 Igazságod örökre igazság és igaz a te tanod. 143 Szorultság és szükség értek engem, parancsaid az én gyönyörűségem. 144 Igazság a te bizonyásáaid örökre, értelmet adj nekem, hogy eljek! 145 Egész szívvé felkiáltottam: hallgass meg, Örökkévaló,

törvényeidet hadd óvom meg! 146 Hívtalak, segíts engem, hogy megőrizhessem bizonyásádat. 147 Megelőztem a szürkületet és foħáskodtam; igére várakoztam. 148 Megelőzték szemeim az orszakokat, hogy elmélkedjem szavadról. 149 Hangomat halljad szereteted szerint, Örökkévaló, itéleted szerint élless engem! 150 Közelednek a gázságot hajhászok, tanodtól eltávolodtak. 151 Közel vagy, Örökkévaló, s mind a parancsaid igazság. 152 Régen tudom bizonyásáidból, hogy örökre alapítottad azokat. 153 Lásd nyomorúságomat és ragadj ki, mert tanodat nem felejtettem el. 154 Vidd ügyemet és válts meg engem, szavad szerint élless engem! 155 Távol van a gonoszoktól segítség, mert törvényeidet nem keresték. 156 Irgalmad nagy, oh Örökkévaló, itéleteid szerint élless engem! 157 Sokan vannak üldözöim és szorongatóim, bizonyásáidtól nem hajtolt el. 158 Láttam hűtlenkedőket és elundorodtam, a kik szavadat nem őrizték meg. 159 Lásd, hogy szeretem rendeleteidet, Örökkévaló, szereteted szerint élless engem! 160 Igének összege igazság és örökké tart minden igazságos itéleted. 161 Nagyok üldöztek engem ok nélkül, de igédtől megrettent szívem. 162 Örvendek én a te szavadon, mint ki nagy zsákmányt talál. 163 Hazugságot gyűlölök és utárom; tanodat szeretem. 164 Hétezer naponta dicsértelek, igazságos itéleteidért. 165 Bőséges béké jut azoknak, kik szeretik tanodat, s nincs számukra botlás. 166 Reménykedtem segítségedre, Örökkévaló, s parancsaidat megettettem. 167 Megőrizte lelkem bizonyásádat és megszerezzem őket nagyon. 168 Megőriztem rendeleteidet és bizonyásádat, mert minden az útjaim előtt vannak. 169 Közel jusszon színedhez foħáskodásom, Örökkévaló, igé szerint adj nekem értelmet. 170 Jusson könyörgésem színed elő, szavad szerint ments meg engem! 171 Ömledeztessenek ajkaim dicséretet, mert törvényeidre tanítasz engem. 172 Hangoztassa nyelvem szavadat, mert minden a parancsaid igazság. 173 Legyen kezed megsegítésemre, mert rendeleteidet választottam. 174 Vágýódtam üdvödre, oh Örökkévaló, és tanod az én gyönyörűségem. 175 Hadd éljen lelkem és dicsérjen téged. és itéleteid segítsenek engem. 176 Eltévedtem, mint bujdós bárányt keresd szolgádat, mert parancsaidat nem felejtettem el.

120 Zarandoklás éneke. Szorultságomban az Örökkévalóhoz kiáltottam fől és ő meghallgatott engem. 2 Örökkévaló, mentsd meg lelkemet hazug ajaktól, csalárdáság nyelvétől! 3 Mit ad neked és mit gyarapít neked a csalárdáság nyelve? 4 Vítéznek élesített nyilai, meg rekettyének parazsa! 5 Jaj nekem, hogy Mésekhnél tartózkodtam, lakoztam Kédár sáturai mellett! 6 Sokat lakozott a lelkem a béke gyűlölői mellett. 7 Én merő béké vagyok; de midőn beszélek, ők harcra készek.

121 Ének a zarandoklára. A hegyek felé emelem szemeimet: honnan jön segítségem? 2 Segítségem az Örökkévalótól, ki égnek és földnek teremtője. 3 Ne engedje ingadozni lábat, ne szunnyadjon a te őriződ! 4 Íme, nem szunnniad és nem alszik Izraél őrzője. 5 Az Örökkévaló a te őrződ, az Örökkévaló a te árnyékod, jobb kezed mellett. 6 Nappal nem ver téged a nap, sem éjjel a hold. 7 Az Örökkévaló megőriz téged minden rossztól, megőrzi lekedet. 8 Az Örökkévaló megőrzi mentedet és jöttödet, mostantól mindenrőkkel!

122 Zarándoklás éneke. Dávidtól. Örültem, mikor azt mondta nekem: az Örökkévaló házába menjünk. 2 Ott álltak lábaink kapuidban, oh Jeruzsálem! 3 Jeruzsálem, mely építve van, mint oly város, mely egyaránt összekapcsoltatott; 4 hová felvonultak a törzsek, Ják törzsei, bizonyára Izraélnek, hogy hálát adjanak az Örökkévaló nevének. 5 Mert ott ültek trónokon törvényre, trónjain Dávid házának. 6 Kérdezzétek Jeruzsálem békéjét: boldogok legyenek, kik téged szeretnek! 7 Legyen béké bástyádon, boldogság palotáidban! 8 Testvéreim és társaim kedvéért, hadd szólok: Béke benned! 9 Az Örökkévalónak Istenünknek háza kedveért, hadd kérjek jót neked!

123 Zarándoklás éneke. Hozzád emeltem szemeimet, te ki az égeben trónolsz! 2 Íme, mint szolgák szemei uruknak kezére, mint szolgáló szemei úrnője kezére: úgy fordulnak szemeink az Örökkévalóhoz Istenünkhez, mígnem kegyelmez nekünk. 3 Kegyelemezz nekünk, Örökkévaló, kegyelmezz nekünk, mert bőven jöllaktunk a csúfolással; 4 bőven is jöllakott lelkünk, gúnyjával a gondtalanoknak, csúfolásával a gőgő elnyomóknak.

124 Zarándoklás éneke. Dávidtól. Ha nem az Örökkévaló az, ki velünk volt – így szóljon Izrael 2 ha nem az Örökkévaló az, ki velünk volt, midőn ránk támadtak emberek: 3 akkor elevenen nyeltek volna el bennünket, midőn haragjuk föllobbant ellenünk; 4 akkor a vizek elsodortak volna bennünket, patak ment volna át lelkünk fölött; 5 akkor átmentek volna lelkünk fölött a kevél vizek. 6 Áldva legyen az Örökkévaló, ki nem adott bennünket ragadalmával fogaknak! 7 Lelkünk mint a madár megmenekült a madarászok töréből; a tőr eltörött és mi megmenekültünk. 8 Segítségünk az Örökkévaló nevében van, ki égnek és földnek teremtője.

125 Zarándoklás éneke. Akik az Örökkévalóban bíznak, akár a Czión hegye, mely nem ingadozik, örökké megmarad. 2 Jeruzsálem hegyek vannak körülötte, az Örökkévaló pedig körülötte az ő népének, mostantól mindörökke. 3 Mert nem marad végig a gonoszság vesszeje az igazak sorsán, azért, hogy ne nyújtásá ki az igazak jogtalanságra kezeiket. 4 Tégy jóit, Örökkévaló, a jókkal és azokkal, a kik egyenesek szíveikben! 5 De a kik elhajolnak görbe útjaikra – vigye el őket az Örökkévaló a jogtalanságot cselekvőkkel! Béke Izraelre!

126 Zarándoklás éneke. Midőn visszahozta az Örökkévaló Czión foglyait, úgy voltunk, mint a kik álmodnak. 2 Akkor megtelt szájunk nevetéssel és nyelvünk újjongással; akkor szóltak a nemzetek között: nagyokat művelt az Örökkévaló ezekkel! 3 Nagyokat művelt az Örökkévaló velünk; vidámak voltunk. 4 Hozd vissza, Örökkévaló, foglyainkat, mint folyammedreket a délidéken. 5 Akik könnyel vetettek, újjongással aratnak: 6 menve mén és sír, aki viszi a vetőmag szóratját; jöttön jő, újjongással, aki viszi kévit.

127 Zarándoklás éneke. Salamontól. Ha az Örökkévaló nem épít fel a házat, hiába fáradoztak vele építői; ha az Örökkévaló nem őrzi meg a várost: hiába virraszt az ő. 2 Hiába

az nektek, kik korán keltek, későn ültök, kik eszitek a gyötrődés kenyerét: így ad ő kedveltjének alvásban. 3 Íme, birtok az Örökkévalótól gyermek, jutalom a testnek gyümölcsse. 4 Mint nyilak vitéznek kezében, olyanok az ifjúkör gyermekei; 5 boldog a férfi, ki megtöltötte tegzét velük, nem szégenülnek meg, midőn ellenségekkel beszélnek a kapúban.

128 Zarándoklás éneke. Boldog minden, aki feli az Örökkévalót, aki útjaiban jár! 2 Kezeid szerzeményét midőn eszed, boldog vagy és jó dolgod van. 3 Feleséged akár a gyümölcstermő szőlőfű házad belséjében; gyermekeid akár olajfacseméték körülötte asztalodnak. 4 Íme, bizony így áldatik meg a férfi, aki feli az Örökkévalót! 5 Áldj meg téged az Örökkévaló Cziónból és nézd Jeruzsálem jólétét élted minden napjaiban, 6 és láss gyermeket gyermekeidől! Béke Izraelre!

129 Zarándoklás éneke. Sokat szorongattak engem ifjúkorom óta – mondja csak Izrael – 2 sokat szorongattak engem ifjúkorom óta, még sem bírtak velem! 3 Hátamon szántottak a szántók, hosszúra húzták barázdaikat. 4 Az Örökkévaló igazságos: szétvágt a gonoszok kötelét. 5 Szégyent valljanak és háráljanak meg minden a Czión gyüllőlői; 6 legyenek mint a házetterők fűve, mely mellett kitépik, elszáradt; 7 melylyel nem töltötte meg markát az arató, sem ölet a kévekötő, 8 s nem mondta az arra menők: az Örökkévaló áldása reátorok! Áldunk titeket az Örökkévaló nevében!

130 Zarándoklás éneke. A mélységből szólítottak, Örökkévaló! 2 Uram, hallgass szavamra, legyenek fülei figyelmesek könyörgésem szavára! 3 Ha bűnöket őrzöl meg, Ják, Uram, ki állhat meg? 4 Mert nálad a bűnbocsátás, azért hogy féljünk téged. 5 Reménykedtem az Örökkévalóban, reménykedett a lelkek és igéjére várakoztam. 6 Lelkek várt az Úrra, inkább mint őrok a reggelre, mint őrok a reggelre. 7 Várakozzál, Izrael, az Örökkévalóra, mert az Örökkévalónál van a szeretet, és bőviben van nála a megváltás; 8 és Ő meg fogja váltani Izraelt mind a bűneitől!

131 Zarándoklás éneke. Dávidtól. Örökkévaló, nem volt fenhéjázo a szivem, s nem voltak büszkék a szemeim, s nem jártam dolgokban, melyek nagyok és csodálatosak nekem. 2 Bizony csitítottam és csendesítettem lelkemet: mint az elválasztott gyermek az anyjánál, mint az elválasztott gyermek, olyan benuem a lelkekem. 3 Várakozzál, Izrael, az Örökkévalóra, mostantól mindörökke

132 Zarándoklás éneke. Emlékezzél meg, Örökkévaló, Dávid számára mind az ő sanyargásáról. 2 Aki megesküdött az Örökkévalónak; fogadást tett Jákób hatalmasának: 3 nem megtek be házam sátrába, nem szállok föl ágyam nyoszolyájára, 4 nem engedek álmot szemeimnek, szempilláimnak szendergést, 5 mígnem találok helyet az Örökkévalónak; lakást Jákób hatalmasának. 6 Íme, hallottuk Efráitban, találtuk az erdő mezejében. 7 Hadd menjünk be lakásába, borulunk le lábai zsákmányához! 8 Kelj föl, Örökkévaló, nyugvöhelyedre, te és hatalmad lágdája. 9 Papjaid öltözzenek igazságba és jámboraid újjongjanak! 10 Dávid szolgád miatt ne utasítsd

vissza fölkentednek arczát. 11 Megesküdött az Örökkévaló Dávidnak igazában, a mitől el nem tér: Tested gyümölcséből valót helyezek a te trónodra; 12 ha fiaid megőrizik szövetségemet s bizonyásomat, melyre őket tanítom, fiaik is mindenkorig üljenek a te trónodon! 13 Mert kiválasztotta az Örökkévaló Cziót, megkívánta azt magának lakóhelyül: 14 ez nyugvóhelyem mindenkorra, itt fogok lakni, mert megkívántam azt. 15 Eleségét áldva áldom, szűkölködőit jóllakatom kenyérrel, 16 papjait meg üdvbe öltöztem, és jámborai ujjongva ujjonganak. 17 Ott sarjasztok szarvat Dávidnak, elrendezek mécsest fölkentemnek. 18 Ellenségeit szégyenbe öltöztem, rajta pedig tündöklik koszorúja.

133 Zarándoklás éneke. Dávidtól. Íme, mi, jó és mi kedves, hogy testvérek együtt laknunk! 2 Akár a jó olaj a fejen, a szakállra lefolyó, Áron szakállára, a mely lefoly ruháinak szélére; 3 akár a, Chermón karmata, a mely lefoly Czión hegyeire mert oda rendelte az Örökkévaló az áldást, életet mindörökké!

134 Zarándoklás éneke. Íme, áldjátok az Örökkévalót, mind az Örökkévaló szolgái, kik álltok az Örökkévaló házában az éjjeleken. 2 Emeljétek fől kezeiteket a szentély felé és áldjátok az Örökkévalót! 3 Áldjon meg téged az Örökkévaló Czióból, ki égnek és földnek teremtője!

135 Hallelúja! Dicsérjétek az Örökkévaló nevét, dicsérjétek, az Örökkévaló szolgáit, 2 a kik álltok az Örökkévaló házában, Istenünk házának udvaraiban! 3 Dicsérjétek Jáht, mert jóságos az Örökkévaló; zengjetek nevének, mert kedves. 4 Mert Jákobot választotta ki magának Ják, Izraélt kiváló tulajdonául. 5 Mert tudom én, hogy nagy az Örökkévaló s a mi Urunk inkább mind az isteneknél. 6 Mindent, a mit akart az Örökkévaló, megtett az égben és a földön, a tengerekben és mind a mélységekben. 7 Fölszállat felhőket a föld végéről, villámokat készít az esőköz, kihoz szelet tárházaiból. 8 A ki megverte Egyiptom elsőszülötteit, embertől baromig; 9 küldött jeleket és csodákat közepedbe, oh Egyiptom, Fáraóra és mind a szolgáira. 10 A ki megvert sok nemzetet, s megölt hatalmas királyokat; 11 Szíchón, az Emóri királyát és Ógot, Básán királyát, és Kanaán királyságát mind; 12 s adta országukat birtokul, birtokul Izraél népének. 13 Örökkévaló, neved örökké tart; Örökkévaló, hired nemzedékre meg nemzedékre! 14 Mert igazát szerzi az Örökkévaló népének és szolgáinak szánakozik. 15 A nemzetek bálványai ezüst és arany, ember kezeinek művei. 16 Szájuk van, de nem beszélnek, szemeik vannak, de nem látnak; 17 füleiük vannak, de nem hallanak, még lehelet sincsen szájukban. 18 A milyenek ők, legyenek készítőik, mindenki, ki bennük bízik. 19 Izrael háza, áldjátok az Örökkévalót, Áron háza, áldjátok az Örökkévalót! 20 Lévi háza, áldjátok az Örökkévalót, istenfélők ti, áldjátok az Örökkévalót! 21 Áldva legyen az Örökkévaló Czióból, a Jeruzsálemben lakozó! Hallelúja!

136 Adjatok hálát az Örökkévalónak, mert jóságos, mert örökké tart a kegyelme! 2 Adjatok hálát az istenek Istenének, mert örökké tart a kegyelme. 3 Adjatok hálát az urak Urának, mert örökké tart a kegyelme. 4 Annak, ki egyedül mivel nagy csodatetteket, mert örökké tart a kegyelme. 5

Annak, ki értelemmel készítette az egét, mert örökké tart a kegyelme. 6 Annak, ki a földet kiterítette a vizek fölé, mert örökké tart a kegyelme. 7 Annak, ki nagy világítókat készített, mert örökké tart a kegyelme. 8 A napot uralkodásra nappal, mert örökké tart a kegyelme. 9 A holdat és csillagokat uralkodásra éjjel, mert örökké tart a kegyelme. 10 Annak, ki megverte Egyiptomot elsőszülöttejekben, mert örökké tart a kegyelme. 11 S kivezette Izraélt közülök, mert örökké tart a kegyelme. 12 Erős kézzel és kinyújtott karral, mert örökké tart a kegyelme. 13 Annak, ki hasábokra hasította a nádas tengert, mert örökké tart a kegyelme. 14 És középén átvonultatta Izraélt, mert örökké tart a kegyelme. 15 És behajtotta Fáraót és hadát a nádas tengerbe, mert örökké tart a kegyelme. 16 Annak, ki a pusztában járatta népét, mert örökké tart a kegyelme. 17 Annak, ki megvert nagy királyokat, mert örökké tart a kegyelme. 18 S megölt hatalmas királyokat, mert örökké tart a kegyelme. 19 Szíchón, az Emóri királyát, mert örökké tart a kegyelme. 20 És Ógot, Básán királyát, mert örökké tart a kegyelme. 21 És adta országukat birtokul, mert örökké tart a kegyelme. 22 Birtokul Izraélnek, az ő szolgájának, mert örökké tart a kegyelme. 23 A ki alacsonyságunkban megemlékezett rólunk, mert örökké tart a kegyelme. 24 S megváltott minket szorongatóinkból, mert örökké tart a kegyelme. 25 Kenyeret ad minden halandonak, mert örökké tart a kegyelme. 26 Adjatok hálát az ég Istenének, mert örökké tart a kegyelme.

137 Bábel folyónál – ott ültünk, sirtunk is, mikor megemlékeztünk Czióról. 2 A fűzfákra aggattuk benne hárfáinkat. 3 Mert ott kértek tőlünk foglyulejtőink énekszót, és zaklatóink vígsgágot: énekeljetek nekünk Czión énekeibő! 4 Hogyan énekeljük az Örökkévaló énekét. idegen földön? 5 Ha rólad megfeledkezem, Jeruzsálem, feledkezzék rólam a jobbom! 6 Tapadjon nyelvem inyemhez, ha meg nem emlékezem rólaid, ha föl nem emelem Jeruzsálemet öröömöt tetejére! 7 Emlékezzél meg, Örökkévaló, Jeruzsálem napjáról, Edóm fiairól, a kik azt mond-ták: dúljátok, dúljátok az alapig benne! 8 Bábel leánya, pusztulásra való te – boldog, a ki megfizeti néked tetteket, melyet elkövettél rajtunk! 9 Boldog, a ki megragadjá. és szétzúzza kisdedeidet a sziklán!

138 Dávidtól. Magasztallak egész szívemmel, szemben az istenekkel, zengek neked. 2 Leborulok szent templomod felé és magasztalom nevedet szeretetedért és hűségédért, mert, nagygyá tette minden neved fölött a szavat. 3 A mely napon hívatalak, meghallgattál; búszkévé teszel, lelkember erő van. 4 Magasztaljanak téged, Örökkévaló, mind a föld királyai, mert hallották szájad szavait, 5 és énekeljék meg az Örökkévaló útjait, mert nagy az Örökkévaló dicsősége. 6 Mert magas az Örökkévaló, de látja az alacsonyt s a fenhéjázót messziről ismeri. 7 Ha járok szorongatás közepette, életben tartasz; ellenségeim haragja ellen kinyújtod kezedet, s megsegít engem a te jobbold. 8 Az Örökkévaló végez érettem; Örökkévaló, kegyelmed örökké tart, kezeid műveit ne hagyd cserben!

139 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Örökkévaló, átkutattál engem és megismertél. 2 Te ismered ültemet és

keltemet, érted gondolatomat messziről. 3 Játamat és fektemet meghányaadt, s mind az újaimat kitapasztaltad. 4 Mert nincs szó nyelvemen; immár Örökkelvaló, ismered azt egészen. 5 Hátul és elől körülzártál engem és reám tettek kezedet. 6 Csodálatos nekem a megismerése, túlmagas, nem birom meg. 7 Hová menjek szellemedtől, s hová szökjem színed elől? 8 Ha felszállok az égbe, te ott vagy, s ha ágyat terítenék az alvilágban, ímhol vagy. (Sheol h7585) 9 Venném hajnalnak szárnyait, lánkám tengernek végén: 10 ott is kezed vezet engem, és megragad a te jobbold. 11 Ha mondomb: bizony, sötétség borít el engem és éjjellé válik a világosság körülöttem: 12 a sötétség sem sötét neked, s az éjjel világít mint a nappal, akár sötétség akár világosság! 13 Mert te szerzettet veséimet, szötteł engem anyám testében. 14 Magasztallak azért, hogy félelmetesen csodás lettem; csodásak a műveid és lelkem tudja nagyon. 15 Nem volt rejtev előttem csontozatom, a hogy alkottattam titokban, himeztettem földnek aljaiban. 16 Idomtalan testemet látták szemeid; a könyvedben mind be vannak irva-e a napok, melyek alkotandók, midőn egy sem volt még közülök. 17 Nekem pedig mi drágák a gondolataid, oh Isten, mi tetemesek az összegeik! 18 Megolvasnám – számosabbak a fővenynél; fölébredek és még veled vagyok. 19 Vajha megölnéd, oh Isten, a gonoszt! És vérontás emberei ti, távozzatok tölemben! 20 Kik téged megemlítenek fendorlatnál, hamisan ejtették ki nevedet ellenségeid. 21 Nemde gyűlölödet, oh Örökkelvaló, gyűlööm és az ellened támádóktól elundorodom. 22 Teljes gyűlölettel gyűlööm öket, ellenségeimmé lettek nekem! 23 Kutass át engem, Isten s ismerd meg szívetemet; vizsgálj meg, s ismerd meg tépőldésemet! 24 S lásd, van-e bennem bosszantásnak útja, s vezess engem az örökk útra!

140 A karmesternek. Zsoltár Dávidtól. Szabadíts meg, Örökkelvaló, rossz embertől, erőszakos férfiútról óvj meg engem! 2 Kik szívében rosszaságokat gondoltak ki, minden nap harczokat szítanak. 3 Élesítették nyelvüköt, mint a kigyó, vípera mérge van ajkaik alatt. Széla. 4 Órizz meg, Örökkelvaló, gonosznak kezeitől, erőszakos férfiútról óvj meg engem, kik arra gondoltak, hogy meglökjék lábaimat. 5 Csapdát rejtektet el ellenem a gógosek meg köteleket, hálót terítettek ki, útnak oldalán törököt vetettek nekem. Széla. 6 Mondom az Örökkelvalónak: Istenem vagy; figyelj, Örökkelvaló, könyögésem szavára! 7 Örökkelvaló, én Istenem, segítségem erőssége, beföldet fejemet harcolás napján. 8 Ne add meg, Örökkelvaló, a gonosznak vágyait, szándékát ne engedd teljesedni, midőn emelkedik. Széla. 9 Bekerítőim fejét borítsa ajkai nyomorultsága! 10 Hulljon rájuk paráz, tüze döntse öket, gödrökbe, hogy fel ne keljenek! 11 A nyelv embere ne szilárduljon meg az országban, az erőszak embere – baj hajszolja őt ledőlésig. 12 Tudom, hogy megszerzi az Örökkelvaló a szegénynek igazát, a szűkölködőknek jogát. 13 Bizony az igazak hálát mondanak nevednek, egyenesek ülnek színed előtt.

141 Zsoltár Dávidtól. Örökkelvaló, hívtalak, siess felém; figyelj szavamra, mikor hívlak téged! 2 Álljon meg előttem imádságom füstöltő szer gyanánt, kezeim fölemelése esti áldozat gyanánt! 3 Tégy, Örökkelvaló, őrizetet szájamnak, vigyázz

ajkaim ajtajára. 4 Ne hajlítsd szívemet rossz dologra, hogy gázság tetteire vetemed jogtalanságot cselekvő férfiakkal, és ne étkezzem csemegeikből. 5 Ut engem az igaz – szeretet az fedd engem – fejre való olaj az; ne szabadkozzék fejem, mert egyre van imádságom rosszaságaik ellen. 6 Szikla oldalára zuhantak bíráik és hallgatták szavaimat, hogy kedvesek. 7 Mint mikor fölsszaghatják és hasogatják a földet, szétszórattak csontjaink az alvilág szájához. (Sheol h7585) 8 Mert hozzád, Örökkelvaló, én Uram, fordulnak szemeim, benned kerestem menedéket, ne önts ki lelkemet! 9 Órizz meg a törtől, melyet nekem vetettek, és a jogtalanság cselekvőinek csapdáitól; 10 essenek kiki a hálójába a gonoszok egyaránt, mig én elhaladok!

142 Oktató dal Dávidtól, midőn a barlangban volt. Ima.

Hangommal az Örökkelvalóhoz kiáltok, hangommal az Örökkelvalóhoz könyörgök. 2 Kiöntöm előtte panaszomat, szorultságomat elmondom előtte. 3 Midőn elborul bennem szellemem – hisz te ismered ösvényemet – az úton, melyen járok, tört rejtektet el nekem. 4 Tekints jobbra s nézd: nincs senkim, aki ismerne; menekvés elveszett előlem, nincs ki lelkemmel törődnék. 5 Kiáltottam hozzád, Örökkelvaló, azt mondtam: te vagy menedékom, osztályrészem az élők országában. 6 Figyelj fohászomra, mert megfogytam nagyon, ments meg engem üldözömtől, mert hatalmasabbak nálam! 7 Hozd ki a börtönből lelkemet, hogy magasztalja nevedet, velem ékeskednek az igazak, midőn jót végzel rajtam.

143 Zsoltár Dávidtól. Örökkelvaló, halljad imámat, figyelj könyögésemre; hűségedben hallgass meg, igazságodban! 2 S ne szálj ítéletre szolgáddal, mert nem bizonyul igaznak előttem semmi elő. 3 Mert ellenség üldözte lelkemet, földig zúzta éltemet, lakoztatott engem sötét helyeken, mint őskornak holtjait. 4 S elborult bennem szellemem, belsemben elisztanyodik a szívem. 5 Megemlékeztetem a hajdankor napjairól, elmélkedtem minden tetteiről, kezed művéről elgondolkodtam. 6 Kezeimet terjesztettem hozzád; lelkem, mint a bágyadt föld, edep feléd. Széla. 7 Gyorsan hallgass meg, Örökkelvaló, lelkem elepedt; ne rejtsd el tőlem arcodat, hogy ne legyen hasonlóvá a gödörbe szállókhöz. 8 Hallasd velem reggel szeretetedet, mert benned biztam; tudasd velem az utat, melyen járjak, mert hozzád vittem lelkemet. 9 Ments meg ellenségeimtől, Örökkelvaló, hozzád menekütem. 10 Taníts engem, hogy megtegyem akaratodat, mert te vagy Istenem; jóslagos szellemed vezessen engem síkság földjén. 11 Neved kedvéért tarts életben, igazságoddal vezesd ki lelkemet a szorultságóból. 12 És kegyelmedben semmisítsd meg ellenségeimet, és veszítsd el mind a lelekem szorongatóit, mert szolgád vagyok.

144 Dávidtól. Áldva legyen az Örökkelvaló én szíklám, ki kezeimet háborúra tanítja, újaimat harcra. 2 Kegyelmem és várám, mentsváram és megszabadítóm nekem, pajzsom, s ő benne kerestem menedéket, aki népeket leigáz én alám. 3 Örökkelvaló, mi az ember, hogy őt megismerted, a halandó fia, hogy őt számba vetted? 4 Az ember a lehelethez hasonlít, napjai mint a muló árnyék. 5 Örökkelvaló, hajtsd meg egedet és szállj le, érintsd meg a hegyeket, hogy füstöljönök;

6 hajíts villámot és szórd szét őket, küldd nyilaidat és zavard meg őket. 7 Nyújtsd ki kezedet a magasból, ragadj ki és ments meg nagy vizektől, az idegenek kezéből; 8 kiknek szája hamisat beszél és jobbjuk hazugság jobbjá, 9 Isten, új éneket hadd énekelek neked, tíz huru lanton hadd zengék nehed. 10 Ki segedelmet adott királyoknak, ki kiragadta szolgáját, Dávidot gonosz kardtól: 11 ragadj ki és ments meg engem az idegenek kezéből, kiknek szája hamisat beszél, és jobbjuk hazugság jobbjá; 12 A midőn flaink akár csemeték, nagyra nevelve ifjúkorukban, leányaink akár sarokpillérek, kivágva templomnak mintájára; 13 csürjeink telvék, nyújtva eleséget eleségre, juhaiink ezrivel szaporodnak, tizezrivel térségeinken; 14 ökreink megterhelve – sem rés, sem kivonulás, sem sikoltás piaczainkon: 15 boldog a nép, melynek így vagyon dolga, boldog a nép, melynek az Örökkévaló az ő Istene!

145 Dicsérő dal Dávidtól. Hadd magasztallak, Istenem, oh király, s hadd áldom nevedet mindörökké. 2 Mindennap hadd áldalak téged, s dicsérem nevedet mindörökké. 3 Nagy az Örökkévaló és dicséretes nagyon, és kikutathatatlan az ő nagysága. 4 Nemzedék nemzedéknek dicsősítő műveidet és hatalmas tetteidet hirdetik. 5 Fenséges dicsőséged díszén és csodatetteid dolgain hadd gondolkodom el. 6 S felmeles tetteid erejéről szóljanak, és nágyságodat hadd beszélem el. 7 Nagy jósgod hírért ömleszszék, és igazságodon ujjongjanak. 8 Kegyelmes és irgalmas az Örökkévaló, hosszantűrő és nagy szeretetű. 9 Jóságos az Örökkévaló mindenekhez, és irgalma rajta van mind az ő művein. 10 Magasztalnak téged, Örökkévaló, mind a műveid, és jámboraid áldanak téged. 11 Királyságod dicsőségről szólnak, és hatalmadat elmondják, 12 hogy tudassák az ember fiaival hatalmas tetteit, és királysága díszének dicaőségét. 13 Királyságod minden időknek királysága, és uralmad minden nemzedékben meg nemzedékben. 14 Támogatja az Örökkévaló mind az elesőket, s fölegyenesít minden a görnyedteket. 15 mindenek szemei hozzád reménykednek, s te megadod nekik eleledőket a maga idején. 16 Megnyitod kezedet és jöllakatz minden előt jóakarral. 17 Igazságos az Örökkévaló minden az útjain és kegyes minden az ő művei iránt. 18 Közel van az Örökkévaló minden a szólítóhoz, mindenekhoz, kik igazán szólítják. 19 Tiszteleinek akaratát megteszí s fohászukat hallja és megsegíti őket. 20 Megőrzi az Örökkévaló mindeneket, a kik őt szeretik, de minden a gonoszokat megsemmisíti. 21 Az Örökkévaló dicséretét mondja el szájam, és áldja minden halandó szentséges nevét mindörökké!

146 Hallelúja! Dicsérd, én elkem, az Örökkévalót! 2 Hadd dicsérem az Örökkévalót életemben, hadd zengék Istenemnek, a míg vagyok. 3 Ne bizzatok nemesekben, ember fiában, kinek nincsen segedelme: 4 elszáll szellemre, visszatér földjéhez, azon a napon elvesznek szándékai. 5 Boldog, kinek Jákób Istene a segítsége, kinek reménye van az Örökkévalóban, az ő Istenében, 6 ki készítette az eget és földet, a tengert és mindenzt, mi benünk van; a ki hűséget tart örökki, 7 jogot szerez a zsaroltaknak, kenyeret ad az éhezőknek. Az Örökkévaló fölszabadítja a foglyokat; 8 az Örökkévaló látkékká teszi a vakokat; az Örökkévaló fölegyenesít a görnyedteket; az

Örökkévaló szereti az igazakat; 9 az Örökkévaló megőrzi a jövevényeket, az árvát és özvegyet föntartja – de a gonoszok útját elgörbít. 10 Az Örökkévaló király lesz örökki, Istened, oh Czión, nemzedékre meg nemzedékre! Hallelúja!

147 Hallelúja! Mert jó zengeni Istenünknek, mert kellemes, il lendő a dicséret. 2 Fölépítí Jeruzsálemet az Örökkévaló, Izráel eltasztottait egybegyűjti. 3 Ő, ki meggyógyítja a megtör szívüket és bekötözi fájdalmait; 4 számát olvassa meg a csillagoknak, mindenjukat néven szólítja. 5 Nagy az urunk és sok erejű, értelménéig nincsen száma. 6 Föntartja az alázatosakat az Örökkévaló, földig alázza le a gonoszokat. 7 Énekeljetek az Örökkévalónak hálászóval, zengjetek Istenünknek hárfával! 8 A ki felhőkkel borítja az eget, ki esőt készít a földnek, ki fűvet sorszászt a hegyeken; 9 megadjá kenyérét a baromnak, a hollófiaknak, a melyek felkiáltanak. 10 Nem a lónak erejében telik kivánsága, nem a férfi csoportban telik kedve. 11 Kedveli az Örökkévaló azokat, kik őt félik, azokat, kik várakoznak kegyelmére. 12 Dicsőitsd, Jeruzsálem, az Örökkévalót, dicsérd Istenedet, oh Czión! 13 Mert megerősítette kapuid reteszeit, megáldotta gyermekéidet tebenned. 14 Ő, ki békét teszen határodul, búzának javával jöllakat téged; 15 ki szavát a földre küldi, hamarosan szalad az igéje; 16 ki havat ad, akár a gyapju, deret szór, akár a hamu, 17 dobja jegét, akár kenyérdarabok, fagya előtt ki állhat meg? 18 Küldi igéjét s elolvastja azokat, fuvatja szelét: folynak a vizek, 19 Tudtára adjá igéjét Jákóbnak, törvényeit és rendeleteit Izráelnek. 20 Nem tett úgy egy nem yetnek sem, és rendeleteit – nem ismerik azokat. Hallelúja!

148 Hallelúja! Dicsérjétek az Örökkévalót az égből, dicsérjétek a magasságban! 2 Dicsérjétek minden az ő angyalai, dicsérjétek minden az ő seregei! 3 Dicsérjétek, nap és hold, dicsérjétek minden a világító csillagok! 4 Dicsérjétek, egek egei s a vizek, melyek az egéken fölül vannak! 5 Dicsérjék az Örökkévaló nevét, mert ő parancsolta, s megtéremtődeik; 6 odaállította őket mindenkorra, örökre, törvényt adott, meg nem szeghetőt. 7 Dicsérjétek az Örökkévalót a földről, tengeri szörnyek és minden a mélyiségek; 8 tűz és jégeső, hó és füst, szélvihar, igéjének végezője; 9 a hegyek és minden a halomok, gyümölcse és minden a czédrusfák; 10 a vad és minden barom, csúszó-mászó és szárnyas madár; 11 föld királyai és minden a nemzetek, vezérek és minden a föld birái. 12 Iffák még hajadonok is, vének fiatalkkal együtt. 13 Dicsérjétek az Örökkévaló nevét, mert magasztos az ő neve egyedül — fensége föld és ég fölött van. 14 Felemelte népe szarvát, dicséretül minden a jámborainak, Izráel flainak, a hozzá közelvaló népének. Hallelúja!

149 Hallelúja! Énekeljetek az Örökkévalónak új éneket, dicsérete hangozzék a jámborok gyülekezetében! 2 Örüljön Izráel a teremtőjében, Czión fiai vigadjanak királyukban! 3 Dicsérjék nevét körtánc mellett, dobbal és hárfával zengjenek neki. 4 Mert az Örökkévalónak kedve telik népében, megdicsősít az alázatosakat segítséggel. 5 Vígadjanak a jámborok dicsőségeben, ujjongjanak fekvőkelyeiken; 6 Isten magasztalása torkukban, és két élű kard kezükben 7 hogy bosszút végezzenek a nemzeteken, fenyítéseket a népeken; 8 hogy megkössék

királyaikat bilincsekkel, s előkelőiket vasbéklyókkal; 9 hogy végezzék rajtuk a megirott törvényt. Díszze az mind az ő jámborainak. Hallelúja!

150 Hallelúja! Dicsérjétek Isten szentélyében, dicséijétek hatalmas mennyboltozatában! 2 Dicsérjétek hatalmas tetteiért, dicsérjétek bőséges nagysága szerint! 3 Dicsérjétek harsona fuvásával, dicsérjétek lanttal és hárfával! 4 Dicsérjétek dobbal és körtánczzal, dicsérjétek zeneszerekkel és fuvolával! 5 Dicsérjétek hangzatos czimbalmokkal, dicsérjétek riadásos czimbalmokkal! 6 minden lélek dicséreje Jáht! Hallelúja!

Példabeszédek

1 Példabeszédei Salamonnak, Dávid fiának, Izrael királyának.
2 Hogy tudunk bölcsességet és oktatást, hogy értsük az értelmesség mondásait; 3 hogy elfogadjunk belátásra való oktatást, igazságot, jogot és egyenességet; 4 hogy adjanak az együgyűeknek okosságot, az ifjúnak tudást és meggondolást; 5 hallja a bőlc s gyarapodjék tanulságban, s az értelmes útmutatást szerezzen; 6 hogy értsünk példázatot s ékes beszédet, bölcsék szavait és rejtévényeiket. 7 Istenfelelem a tudás kezdete; bölcsességet és oktatást az oktalanok megvetnek. 8 Halljad, fiam, atyád oktatását és el ne hagyad anyád tanítását; 9 mert kecses füzér azok fejedék és díszláncz a te nyakadnak. 10 Fiam, ha téged vétkesek csábítanak, ne engedi! 11 Ha azt mondják: jer velünk, leselkedjünk vérre, ólalkodunk ártatlakra ok nélkül; 12 nyeljük el őket elevenen, mint az alvilág és egészen, mint a verembe szállókat; (**Sheol h7585**)
13 mindenféle drága vagyont találunk, megtöltsük házainkat zsákmánnyal; 14 sorsodat veted közöttünk, egy zacskónk lesz mindenjáunknak: 15 fiam, ne jár az úton velük, tartsd vissza lábadat ösvényüktől; 16 mert lábaik rosszra futnak, és sietnek vért ontani. 17 Hisz hiába van kivetve a háló minden szárnysa szemei előtt. 18 Ők pedig a maguk vérére leselkednek, a maguk lelkére ólalkodnak. 19 Ilyenek útjai mindenkinél, ki nyeréskedést üz: gazdájának lelkét veszi az el. 20 Bölcsesség az utcazán megszólal, a piaczokon hallatja hangját; 21 zajongó utcazák sarkán hirdet, kapuk bejáratain, a városban mondja el mondásait: 22 Meddig, együgyűek, szeretitek az együgyűséget, s kívánják meg a csúfolók a csúfolást, és gyűlölik a balgák a tudást? 23 Fordulnátok feddéseimre! Íme, ömleszteném nektek szellememet, tudatnám veletek szavaimat. 24 Mivel hívtalak, de ti vonakodtatok, kinyújtottam kezemet, de senki sem figyelt, 25 elvetették minden tanácsomat és feddéseimnek nem engedték: 26 én is nevetek majd szerencsétlenségeken, gúnyolódom, mikor eljő rettegéstek, 27 mikor eljő mint zivatar a ti rettegéstek és szerencsétlenségek mint szélvész érkezik, mikor jő reákok szorultság és szükség. 28 Akkor hívnak majd engem, de nem felelek, keresnek engem, de nem találnak meg; 29 mivelhogy gyűlölték a tudást a az istenfeleimet nem választották, 30 nem engedtek tanácsomnak, megvetették minden feddésemet. 31 Egyenek hát az útjok gyümölcseiből, s lakjanak jól a maguk tanácsaiból. 32 Mert az együgyűek megáltakodottsága megöli őket, s a balgák gondatlansága elveszti őket; 33 de a ki rám hallgat, bizton fog lakni s nyugodt lesz a veszedelem rettegésétől.

2 Fiam, ha elfogadod mondásaimat és parancsaimat magadról
rejted, 2 figyeltetve füledet a bölcsességre, szívedet az értelemben hajtod; 3 bizony, ha az értelmességet hívod, az értelemben hallatod szavadat; 4 ha keresed azt, mint az ezüstöt, s mint a kincseköt kutatod: 5 akkor megérted az Isten félelmét, s Isten megismerését találod. 6 Mert az Örökkévaló ad bölcsességet, szájából tudást és értelmet; 7 üdvölt tartogat az egyeneseknek, pajzsa ő a góncstalanul járóknak, 8 megóva a jognak ösvényeit és őrizve jámborainak útját. 9 Akkor értesz igazságot és jogot és

egyenességet – a jónak minden nyomdokát. 10 Mert bölcsesség jut szívedbe, és tudás kedves lesz a lelkednek. 11 Meggondolás fog őrködni felettes, értelem meg fog óvni tégedet. 12 Hogy megmentsen téged a rossznak újtától, embertől, ki ferdeségeket beszél, 13 a kik elhagyják az egyenesség ösvényeit, hogy járjanak sötétség útjain; 14 kik örülnek azon, hogy rosszat tesznek, vígadnak a rossznak ferdeségén; 15 kik ösvényeiken fonákok s álnokok a nyomdokaiban. 16 Hogy megmentsen téged idegen asszonytól, idegen nőtől, ki simává tette mondásait; 17 ki elhagya ifjúkori társát és Istene szövetségét elfelejtette. 18 Mert halálra hanyatlak az ő házával és az árnyakhoz nyomdokai. 19 Mind, a kik bemennek hozzá, nem térnek vissza s nem érik el az élet ösvényeit. 20 Azért, hogy jár a jónak útján s megörizzed az igazak ösvényeit. 21 Mert az egyenesek fogják lakni az országot és a góncstalanok megmaradnak benne. 22 De a gonoszok ki fognak irtatni az országból és a hűtlenkedőket kiszakítják belőle.

3 Fiam, tanomat el ne felejtsd s parancsaimat óvja meg a szíved; 2 mert hosszú életet s életnek meg békének az éveit gyarapítják neked. 3 Szeretet és húség ne hagyjanak el téged, kösd azokat nyakadra, írjad szíved táblájára; 4 hogy találj kegyet és kívály ezsét Isten és ember szemeiben. 5 Bízzál az Örökkévalóban egész szíveddel, és értelmességedre ne támaszkodjál. 6 minden útjaiban ismerd meg őt s ő majd egyengeti ösvényeidet. 7 Ne légy bölcs a magad szemeiben, féljed az Örökkévalót és távozz a rossztól. 8 Gyógyítás lesz az testednek, s üdítés csontjaidnak. 9 Tiszteld az Örökkévalót vagyonodból s minden termésed zsengéjéből, 10 s megtelnek csüreid bőséggel s mustókkal áradnak el présházaid. 11 Az Örökkévaló oktatását, fiam, meg ne vesd s ne utáld meg fenytését; 12 mert a kit szeret az Örökkévaló, azt fenyíti, miként atya, a ki fiát kedveli. 13 Boldog az ember, ki bölcsességet talált és az ember, ki értelemem szert tett; 14 mert jobb az ő megszerzése mint ezüst megszerzése és finom aranyánál a jövedelme. 15 Becsesebb az koráknál, és mind a drágáságaid nem érnek föl vele. 16 Hosszú élet van jobbjában, baljában gazdagság és dicsőség. 17 Útjai kellemesség útjai és minden ösvényei béké. 18 Élet fája az a hozzá ragaszkodóknak, és bár ki tartja, boldognak mondható. 19 Az Örökkévaló bölcsességgel alapította a földet, megszilárdította az egét értelemmel; 20 tudása által hasadtak meg a mélységek és a fellegek harmattól cseppekkel. 21 Fiam, ne mozduljanak el szemeid elől, óvd meg a valódi belátást és a meggondolást; 22 s majd lesznek életül a te lelkednek és kedvességgel a te nyakadnak. 23 Akkor bizton fogsz járni utodon, s lábadat meg nem ütök. 24 Ha lefekszel, nem rettegsz, s mikor lefeküdtél, kellemes lesz az álmod. 25 Nem kell felned hirtelen rettegéstől s a gonoszoknak zivatarától, midőn megjő. 26 Mert az Örökkévaló lesz bizodalmaid s megőrizi lábadat a kelepczétől. 27 Ne vond meg a jót gazdájától, midőn kezed hatalmában van, hogy megtegyed. 28 Ne mondod felebarátodnak: menj és téry vissza, majd holnap adok – holott van nálad. 29 Ne kohol felebarátod ellen rosszat, holott ő bizton lakik nálad. 30 Ne perelj emberrel ok nélkül, ha nem tett veled rosszat. 31 Ne irigykedj erőszakos férfira és ne válassz semmi

újtát: 32 mert az Örökkévaló útjára az álnok, de egyenesekkel van meghittsége. 33 Az Örökkévalónak átka van a gonosznak házában, de az igazak hajlékát megáldja. 34 Ha csúfolókkal jár el, megcsúfolja őket, de az alázatosaknak kegyet ád. 35 A bőlcsek dicsőséget kapnak birtokul, de a balgák szégyent visznek el.

4 Halljátok, fiúk, az atya oktatását s figyeljetek, hogy meg ösmerjétek az értelmességet; 2 mert jó tanúlságot adtam nektek, tanomat el ne hagyjátok. 3 Mert fia voltam atyámnak, gyöngéd s egyetlen az anyám előtt; 4 az tanított meg engem, s mondata nékem: Tartsa meg szavaimat szíved, őrizd meg parancsaimat, hogy elj. 5 Szerezz bőlcsességet, szerezz értelmességet; ne felejtsd el, ne hajolj el szájam mondásaitól. 6 Ne hagyd el őt s megőriz téged, szeresd őt és megőriz téged. 7 Kezdte a bőlcsségnek: szerezz bőlcsséget! s minden szerzeményeden szerezz értelmességet! 8 Tüntesd ki őt és fölemel téged, tiszteltté tesz téged, midőn átkarolod. 9 Ad majd fejednek kecses füzért, díszes koronával ajándékoz meg téged. 10 Halljad fiam s fogadd el mondásaimat, hogy megsokasodjanak a te életed évei. 11 Bőlcsség útjára tanítottalak, járattalak az egyenesség nyomdokaiban. 12 Jártadban nem szorul meg lépésed, s ha futsz, nem botlasz meg. 13 Ragaszkodjál az oktatáshoz, ne hagyd abba, óvd meg őt, mert ő az életed. 14 A gonoszok ösvényére ne menj, és ne haladj a rosszak útján. 15 Vesd el, ne vonulj rajta, térij le róla s vonulj el. 16 Mert nem aluszna, ha rosszat nem tesznek, s el van rabolva álmuk, ha botlást nem okoznak. 17 Mert ették a gonoszság kenyérét és az erőszakoskodás borát isszák. 18 S az igazak ösvénye akár a fényes napvilág, mely egyre világosabb lesz a nappal megszilárdultáig; 19 a gonoszok útja akár az éjhomály, nem tudják, miben botlanak meg. 20 Fiam, szavaimra figyelj, mondásaimra hajtsad füledet; 21 ne mozduljanak el szemeid elől, őrizd azokat szíved belsejében: 22 mert élet azok megtalálóik számára s egész testüknek gyógyulás. 23 minden őrzendőnél jobban óvjad szívedet, mert abból erednek az élet forrásai. 24 Vesd le magadról a szájnak görbeségét, s az ajkak ferdeségét távolítsd el magadról. 25 Szemeid előre tekintsenek és szempillái egyenesen nézzenek magad elé. 26 Mérlegeld lábad nyomokát s mind az útjaid megszilárdulnak. 27 Ne hajolj jobbra és balra, távoztasd lábadat a rossztól.

5 Fiam, bőlcsségemre figyelj, értelmetremre hajtsad füledet, 2 hogy megőrizd a meggyondolást s a tudást óvják meg az ajkaid. 3 Mert színmeztől csepegnek az idegen nőnek ajkai és ínye simább az olajnál; 4 de a vége keserű, mint az üröm, éles, mint a kételű kard. 5 Lábai halálra szállnak le, az alvilágot tartják léptei; (*Sheol h7585*) 6 az élet ösvényeit nehogy mérlegelje, tétováztak nyomokai, a nélkül hogy tudná. 7 Most pedig, fiúk, hallgassatok reámat, s ne térijtek el szájam mondásaitól! 8 Távol tartsd tőle útadat, s ne közeledj el háza bejáratához. 9 Nehogy másoknak adjad díszedet és esztendőidet a kegyetlennek; 10 nehogy idegenek lakjanak jól erőddel és fáradalmáiddal idegen ember házában. 11 Sóhajtasz majd végeden, midőn elfogy tested és húsod, 12 és azt mondod: mint gyűlöltet az oktatást s a feddést megvetette szímem, 13 és nem hallgattam oktatójim

szávára s tanítójim felé nem hajtottam fülemet! 14 Kevés híján benn voltam minden bajban, gyülekezet és község közepete! 15 Igyál vizet saját vermedből és folyóvizet saját kutadból. 16 Az utcára omoljanak forrásaid, a piaczakra vízpatakók? 17 Legyenek egyedül a tieid s nem idegenek veled együtt. 18 Legyen a te kútiföld áldott s örülj ifjukorod feleségével. 19 Szerelmes özike, kedves zerge: emlői ittasítanak minden időben, szerelmében mámorosodjál minden; 20 hisz miért mámorosodnál, fiam, idegen nővel s ölnéd más asszonynak keblét? 21 Mert az Örökkévaló szemei előtt vannak a férfi útjai s mind a nyomokat mérlegeli. 22 Bűnei megfogják a gonoszt és vétke kötelékeivel fogva tartatik. 23 Ó meg fog halni oktatás híján s oktalanságának nagyságában eltévelyege.

6 Fiam, ha kezes lettél felebarátodnál, tenyeredet összecsaptad az idegennél, 2 törbe jutottál szájad mondásai által, megfogattál szájad mondásai által: 3 tedd ezt ugyan, fiam, hogy megmenekülj, minthogy felebarátod markába kerültél: menj, tiportasd magadat és ostromold felebarátodat; 4 ne engedj álmat szemeidnek, sem szendergést szempilláidnak; 5 menekülj, mint szarvas a kézből, s mint a madár a madarasz kezéből. 6 Menj a hangyához, rest, nézd útjait, hogy okulj: 7 ő, a kinek nincs vezére, felügyelője és uralkodója, 8 elkereszti nyáron a kenyérét, összegyűjtötte aratáskor az eledelét. 9 Meddig, rest, fogsz feküdni, mikor kelsz fel álmódiból? 10 Egy kis alvás, egy kis szendergés; egy kis kézösszekulcsolás, hogy feküdj: 11 majd eljön, mint vándor, a te szegénységed és szűkölködésed, mint a pajzos férfi. 12 Alávaló ember, jogtalan férfi, szájnak görbeségével jár, 13 hunyorgat szemeivel, kapargat lábaival, mutogat ujjáival; 14 ferdeség a szívben, rosszat kohol minden időben, viszályokat indít. 15 Azért hirtelen jön meg szerencsétlensége, rögtön megtörtérik és nincsen gyógyulás. 16 Hat dolog van, a mit gyűlölt az Örökkévaló és hét, a mi lelkének utálata: 17 Fennhajzó szemek, hazug nyelv, és ártatlan vöröntő kezek; 18 szív, mely jogtalan gondolatokat kohol, lábak, melyek futva sietnek a rosszra; 19 hazugságnak lehőlője, hamis tanú, s a ki viszályokat indít testvérek közt. 20 Óvド meg, fiam, atyád parancsát és el ne hagyad anyád tanítását; 21 kösd azokat szívedre mindenkor, fűzd azokat nyakadra. 22 Mikor jársz, az vezetni fog téged, mikor lefekszel, őrködik felettesed, s mikor felébreddél, az beszélget veled. 23 Mert mécses a parancs és a tan világosság, és élet útja az oktatásnak feddése. 24 Hogy megőrizzen téged a rossz asszonytól, a simanyelvű idegen nőtől. 25 Ne kívánd meg szépségét szívedben, s el ne fogjon téged szempilláival. 26 Mert parázna asszonýert egy cipő kenyérre jutsz, s féjes asszoný a drága lelke vadássza. 27 Kaparhat-e valaki tüzet az öleben és ruhái el nem égnek, 28 avagy járhat-e valaki parázson és lábai meg nem perzelődnek? 29 Olyan az, aki bemegy felebarátjának feleségéhez, nem marad bűntetlenül, bárki hozzányúl. 30 Nem gyúnyolják a tolvajt, midőn lop, hogy kielégítse lelkét, midőn éhezik; 31 ha rajtakapjáik, hétszeresen fizet, házának egész vagyonát odaadja. 32 Ki házáságot tör asszonnyal, esztelen; a ki önmagát megrontja, az cselekszi ezt. 33 Kárt és szégyent talál, és gyalázata nem törölhetik el. 34 Mert feltékenység a férfiúnak dühe s nem kímél a bosszú napján, 35

nincs tekintettel semmi váltságra s nem enged, noha sokasítód az ajándékok.

7 Fiam, őrizd meg mondásaimat és parancsaimat rejtsd el magadnál. **2** Őrizd meg parancsaimat, hogy élj és tanomat, mint szemeid fényét. **3** Kósd azokat ujjaidra, írjad azokat szíved táblájára. **4** Mond a bőlcsességek: nővérem vagy, s rokonak nevezd az értelmességet; **5** hogy megőrizzen idegen asszonytól, idegen nőtől, ki simává tette beszédjét. **6** Mert házam ablakán, rácsozatomban át tekintettem ki. **7** Ekkor láttam az együgyűek között, észre vettem a fiúk közt egy esztelen ifjút: **8** elhalad az utcán annak szöglete mellett és a házához menő úton lépdel, **9** szürkületkor, a nap estéjén, éj sötétségében és homályban. **10** S íme elejébe egy asszony, parázna ruhájú és álnok szívű; **11** zajongó ő és csapongó, házában nem nyugosznak lábai. **12** egyszer az utcán, másszor piaczokon, minden szöglet mellett leselkedik. **13** Megragadja őt, megcsókolja őt, szemérmetlen arczzal mondja neki: **14** Békeáldozatokkal tartozom, ma megfizettem fogadalmaimat; **15** azért jöttem ki elődbe, hogy fölkeressem színedet, és megtaláltalam. **16** Takarókkal takartam le nyoszolyámat, egyiptomi tarka szövettel; **17** behintettem fekővhelyemet myrrával, aloéval s fahéjjal. **18** Jöjj! ittasodjunk szeretettel reggelig, enyelegjünk szerelemben. **19** Mert nincs otthon a férfi, útra ment messzire; **20** a pénzes zacskót kezébe vette, holdtölte napjára fog haza jönni. **21** Elhaljtotta őt sok rábeszélésével, ajkai simaságával eltátorítja. **22** Megy utána hirtelen, mint ökör, mely a levágásra megyen, s mint békóban fenyítéséhez az oktalan; **23** mígnem nyíl fúrja át máját, a mint madár siet a tőrhöz, s nem tudja, hogy életébe kerül. **24** Most tehát, fiúk, hallgassatok reám s figyeljetek szájam mondásaira: **25** ne téren az ő utjaira szíved, ne tévelyegj ösvényein; **26** mert sokan vannak a megöltek, kiket elejtett, és számosak mind a meggyilkoltai. **27** Az alvilág útjai vannak házában, levisznek a halál kamaráihoz. (Sheol h7585)

8 Nemde, szólít a bőlcseSSég és az értelem hallatja hangját; **2** magaslatok tetején, az útnál, ösvények közében ott áll, **3** kapuk oldalán, város elején, ajtók bejáratánál megszólal: **4** Hozzátok szólok, férfiak, s hangommal az ember fiaihoz. **5** Érsetek, együgyűek, okosságot, s balgák ti, értelmes szívűek legyetek! **6** Halljátok, mert jeles dolgokat beszélek s ajkaim megnyílása egyenesség: **7** mert igazat szól ínyem és ajkaim utálata a gonoszság. **8** Igazsággal vannak szájam minden mondásai; nincs közöttük ferde és görbe; **9** mindenjában egyenesek az értelmesek és helyesek azoknak, kik tudást találnak. **10** Fogadjátok el oktatásomat és ne az ezüstöt, s a tudást inkább válogatott aranynál. **11** Mert jobb a bőlcseSSég koráloknál, és semmi drágaság nem ér fel ő vele. **12** Én bőlcseSSég lakom az okosság mellett és tudást, megmondolást találok. **13** Istenfélelem: gyűlölni a rosszat; gógöt és goggösséget, rossz utat és álnok száját gyűlölk. **14** Enyém a tanács és valódi belátás, én vagyok az értelem, enyém az erő. **15** Általam uralkodnak királyok, és törvényt szabnak fejedelmek igazsággal; **16** általam vezérelnek vezérek és a nemesek, mind a földnek bírái. **17** Azokat, kik engem szerethetek, szeretem, s kik engem keresnek, meg fognak találni. **18** Gazdagság és dicsőség

nálam van, tartós vagyon és igazság. **19** Jobb gyümölcsöm aranynál és színaranyánál és jövedelem a válogatott ezüsnél. **20** Az igazság pályáján járok, a jog ösvényeinek közepet: **21** hogy azoknak, kik engem szeretnek, valódi vagyont adjak birtokul és megtöltsenek kincstáraikat. **22** Az Örökkévaló szerzett engem útja kezdetén, cselekedetének elején régtől fogva. **23** Őskortól fogva avattattam fel, kezdtől, a föld eleitől fogva. **24** Mikor nem voltak mélységek, létesítettem, mikor nem voltak források, vízzel terheltek; **25** mielőtt a hegyek elsüllyesztek, a halmoknak előtte létesítettem; **26** míg nem alkotott még földet és térségeket, a világ porainak összegét. **27** Midőn megszilárdította az egét, ott voltam, midőn megszabta a kört a mélység felszínén; **28** midőn megerősítette a fellegeket felülről, midőn erősekkel lettek a mélység forrásai; **29** midőn a tengernek megadta a törvényét, s hogy a vizek meg ne szegjék parancsát, midőn megszabta a földnek alapjait. **30** Voltam nála növendékül, voltam gyönyörűségül napról napra, játszadozva előtte minden időben, **31** játszadozva földje világában, a gyönyörűségem telik az ember fiaival. **32** Most tehát, fiúk, hallgassatok reám; hisz boldogok, kik útjaimat őrzik. **33** Halljátok az oktatást, hogy bőlcsekké legyetek, és el ne vessétek. **34** Boldog az az ember, ki rám hallgat, őrködvén ajtóimon napról napra, megőrizvén kapuum ajtóféláit. **35** Mert a ki engem talált, életet talált és kegyet nyert az Örökkévalótól; **36** de a ki engem elvet, önmagát bántalmazza, mind kik engem gyűlölnek, a halált szeretik.

9 BőlcseSSég fölépítette házát, kivágta oszlopait, hetet. **2** Levágta a lakomájára valót, töltötte borát, el is rendezte asztalát. **3** Küldte leányzóit, vendégeket hí meg a város magaslatainak tetején. **4** Ki együgyű, térjen ide; esztelen – annak mondja: **5** Jertek, egyetek kenyeremből és igyatok a borból, melyet töltöttem! **6** Hagyátok az együgyűséget, hogy éljetek és haladjatok az értelem útján. **7** A ki csúfolót oktat, szégyent szerez magának, s a ki gonoszt megint, hibát önmagának. **8** Ne intsd meg a csúfolót, nehogy meggyűlöljön, intsd meg a bőlcset és megszeret téged. **9** Adj a bőlcsnek és még bőlcsebb lesz, tudasd az igazzal és gyarapodik tanulságban. **10** A bőlcseSSég kezdte az istenfélelem, és a Szentnek megismerése értelem. **11** Mert általam sokasodnak napjaid és meggyarapodnak a te életed évei. **12** Ha bőlcs lettél, magadnak lettél bőlcs, s ha csúfoló lettél, egyedül te viseled. **13** Balgaság asszony zajongó, együgyű és mitsem tud. **14** Háza bejáratába ül, székre, a város magaslatain, **15** hogy meghívja az úton arra menőket, kik egyenesen járnak ösvényeiken. **16** Ki együgyű, térjen ide, és esztelen – annak mondja: **17** Lopott víz édes és titkosság kenyere kellemes! **18** És nem tudja, hogy árnyak vannak ott, az alvilág mélységeiben vannak meghívottjai. (Sheol h7585)

10 Salamon példabeszédei. Bőlcs fiú megörvendezte atyát, s balga fiú anyjának bánata. **2** Nem használnak gonoszság kincsei, de az igazság megment a haláltól. **3** Nem éhezeti az Örökkévaló az igaznak lelkét, de a gonoszok vágyát eltasztja. **4** Szegénnyé lesz, ki renyhe kézzel dolgozik, de a szorgalmask keze gazdagít. **5** Nyáron gyűjt az eszes fiú, aratáskor mélyen alszik a szégyenletes fiú. **6** Áldások az igaznak fejére, de a gonoszok szája erőszakot takar. **7** Az igaznak emlékezete

áldásra való, de a gonoszok neve elrothat. 8 A bölcs szívű elfogad parancsokat, de az oktalan ajkú elbukik. 9 A ki gáncstalanságban jár, bizton jár, de a ki elgörbít újtait, bűnhődik. 10 Ki szemmel hunyorgat, fájdalmat okoz, s az oktalan ajkú elbukik. 11 Életforrás az igaznak szája, de a gonoszok szája erőszakot takar. 12 A gyűlölség viszolyokat ébreszt, de minden büntetett eltakar a szeretet. 13 Az értelmesnek ajkain bölcsességet találtatik, de bot való az esztelen hátának. 14 A bölcsök rejtégeket a tudást, de az oktalanok szája közelí rettegés. 15 A gazdagnak vagyona az ő erős vára, a szegények rettegése szegénységük. 16 Az igaznak munkabére életre visz, a gonosznak jövedelme vétekre. 17 Életnek pályáján jár, ki az oktatást megőrzi, de a ki a feddést elhagyja, tévelyeg. 18 Gyűlölséget takargat a hazug ajkú, de a ki rágalmat terjeszt, az balga. 19 Sok szó mellett nem marad el a bűn, de ajkait tartóztatja a belátó. 20 Válogatott ezüst az igaznak nyelve, a gonoszok szíve vajmi kevés. 21 Az igaznak ajkai sokat vezérelnek, de az oktalanok esztelen által halnak meg. 22 Az Örökkévaló áldása – az gazzdagít, s mellette nem gyarapít a fáradalom. 23 Mintegy nevetség a balgának gázságot cselekedni, és bölcsességet az értelemben emberének. 24 A gonosznak félelme – az jön rá, de az igazak kívánsága megadatik. 25 A mint elvonul a szélvész, más nincs a gonosz, de az igaz örök alap. 26 Mint eczet a fogaknak s mint füst a szemeknek, olyan a rest a küldőinek. 27 Az istenfelelem gyarapítja a napokat, de a gonoszok évei megrövidülnek. 28 Az igazak várakozása örööm, de a gonoszok reménye elvész. 29 Menedék a gáncstalanságnak az Örökkévaló útja, de rettegés a jogtalanságot cselekvőknek. 30 Az igaz soha sem inog meg, de a gonoszok nem fogják lakni az országot. 31 Az igaznak szája bölcsességet terem, de a ferdeség nyelve kiíratik. 32 Az igaznak ajkai jóákaratot ismernek, de a gonoszok szája ferdeség.

11 Csalárd mérleg utálata az Örökkévalónak, de teljes súlykó kedvére van. 2 Jött a kevélsgés és jött a szégyen is; de a szerényeknél bölcsesség van. 3 Az egyenesek gáncstalansága vezeti őket, de a hűlenkedők ferdesége elpusztítja őket. 4 Nem használ a vagyon a haragnak napján, de az igazság megment a haláltól. 5 A gáncstalannak igazsága egyenessé teszi újtát, de gonoszsága által elesik a gonosz. 6 Az egyenesek igazsága megmenti őket, de vágyuk által megfogatnak a hűlenkedők. 7 Gonosz ember halálával elvész a remény, s a jogtalanság várakozása elveszett. 8 Az igaz kiszabadult a szorongatásból, és jött helyébe a gonosz. 9 Szájjal rontja meg felebarátját az istentelen, de tudás által kiszabadulnak az igazak. 10 Mikor jó dolguk van az igazaknak, vigad a város, s mikor elvesznek a gonoszok, ujjongás van. 11 Az egyenesek áldása által emelkedik a város, de a gonoszok szája által leromboltatik. 12 Gúnyolódik felebarátján az esztelen, de az értelmes ember hallgat. 13 Ki mint rágalmazó jár, feltárja a titkokat, de a hűséges szellemből eltakarja a dolgot. 14 Útmutatások nélkül elesik a nép, de a tanácsosok sokaságában győzelem van. 15 Nagyon rosszul jár, ha ki idegenért kezeskedett, de a ki gyűlöli a kézcsapást, az bizton van. 16 Kedves asszony megtartja a tiszteletet, és az erősek megtartják a gazdagságot. 17 Saját lelkével tesz jót a kegyes ember, de saját testét megzavarja a kegyetlen.

18 gonosz hazug munkabért szerez, de a ki igazságot vet, igaz jutalmat. 19 Igazságos becsületesség életre visz, de ki a rosszat hajhássza, halálára teszi. 20 Az Örökkévaló utálata az álnok szívűek, de kedvére vannak a gáncstalan útak. 21 Kezet kér! Nem marad büntetlenül a rossz, de az igazak magzatja megmenekül. 22 Arany gyűrű sertésnek orrában, szép asszony, de ész hiján. 23 Az igazak kívánsága csupán a jó, a gonoszok reménye – harag. 24 Van, aki szór és még gyarapszik, de a ki megvon attól, a mi illő – csak szúkölködésre teszi. 25 Áldásos lélek bőségen részesül, s a ki telít, maga is tiltottak. 26 A ki visszatartja a gabonát, azt megátkozza a nép, de áldás száll a gabonaeladónak fejére. 27 A ki jóra igyekezik, kedvességet keres, de a ki rossz után tör, ő reá jön az. 28 A ki gazdagságában bízik, az el fog esni, de mint a falevél virulnak az igazak. 29 A ki megzavarja házát, szelet kap birtokul, és szolgája lesz az oktalan a bölcsesszívűek. 30 Az igaznak gyümölcsé eletnek fája, és lelkeket nyer meg a bölcs. 31 Lám az igaznak a földön fizetnek, hát még a gonosznak és vétkezőnek.

12 A ki szereti az oktatást, szereti a tudást, de a ki gyűlöli a feddést, az oktalan. 2 Kedvességet nyer a jó az Örökkévalótól, de a fendorlatok emberét kárhoztatja. 3 Nem szilárdul meg az ember gonoszság által, de az igazak gyökere meg nem inog. 4 A derék asszony férjének koronája, de mint rothadás csontjaiban a szégyenletes. 5 Az igazak gondolatai jogosság, a gonoszok tanácsai csalárdás. 6 A gonoszok szavai: vérré leselkedni, de az egyenesek szája megmenti őket. 7 Megfordulnak a gonoszok és más nincsenek, de az igazak háza fönnáll. 8 Eszéhez képest dicsérítik a férfi, de az elferdült szívű csúffá lesz. 9 Jobb, a kit lenéznek, de van szolgája, mint a ki előkelősködik, de kenyér hijával van. 10 Ismeri az igaz barmának lelkét, de a gonoszok irgalma kegyetlenség. 11 A ki földjét műveli, jól fog lakni kenyérrel, de a ki üres dolgokat hajhász, esztelen. 12 Kívánta a gonosz hálóbá keríteni a rosszakat, de az igazak gyökere megmarad. 13 Az ajkak bűnbenében gonosz tőr van, de az igaz kikerült a szorongatásból. 14 Szájának gyümölcséből jóval lakkik jól a férfi, s az ember kezeinek tették visszafizetik neki. 15 Az oktalanok útja egyenes az ő szemeiben, de tanácsra hallgat a bölcs. 16 Az oktalanok aznap tudódik ki bosszúsága, de eltakarja a szégyent az okos. 17 A ki hűséget terjeszt, igazság szerint vall, de hazug tanú a csalárd. 18 Van a ki fecseg akár kardszúrások, de a bölcsök nyelve gyógyítás. 19 Az igaz ajak fönnáll örökre, de csak szempillantásig a hazug nyelv. 20 Csalárdás van a rosszat koholók szívében, de a békét tanácsolóknak örööm jut. 21 Nem esik meg az igazon semmi jogtalanság, de a gonoszok telvék rosszzal. 22 Az Örökkévaló utálata a hazug ajkak, de kedvére vannak a. hűséggel cselekvők. 23 Okos ember eltakarja a tudást, de a balgák szíve kikiáltja az oktalanokat. 24 A szorgalmassak keze uralkodni fog, de a renyhéség alattvalóvá lesz. 25 Aggodás az ember szívében leveri azt, de a jó szó felvidíja. 26 Útbaigazítja társait az igaz, de a gonoszok útja eltévelgyítő őket. 27 Nem süti meg a renhye a vadóját, de drága vagyona az embernek a szorgalom. 28 Az igazság pályáján élet van, és ösvényének útján nem halál.

13 A bőlc fiú hallgatott atya oktatására, de a csúfoló nem hallgatott dorgálásra. 2 Szájának gyümölcséből eszik jót a férfi, de a hűtlenkedők lelke erőszak. 3 A ki megóvja száját, megőrzi lelkét, de a ki fölszakítja ajkait, számára rettegés! 4 Kivánkozik, de hiába, a restnek lelke, de a szorgalmásak lelke bőségen részesül. 5 Hazug szót gyűlől az igaz, de a gonosz megszégyenít és meggyláz. 6 Az igazság megőrzi a gáncstalan útút, de a gonoszság megdönti a vétkest. 7 Van a ki gazdagnak tetteti magát, de nincs semmije, a ki szegénynek tetti magát, s nagy vagyona van. 8 Az ember lelkének váltsága a gazdagsága, de a szegény nem hallgatott dorgálásra. 9 Az igazak világossága vigan ég, de a gonoszok mécsese kialszik. 10 Kevélyseggel csak czívódás okoztatik, de a tanácskozónál bőlcseggel van. 11 Hiábavalóság által szerzett vagyon kevesbedik, de a ki markonként gyűjt, gyarapít. 12 Halogatott várakozás beteggé teszi a szívet, de élet fája a bekövetkezett kívánság. 13 A ki gúnyolja az igét, lekööttetik neki, de a ki féli a parancsot, az megjutalmaztatik. 14 A bőlcsek tanítása élelforrás, hogy távozzunk a halál tőreitől. 15 Igazi eszesség kegyet szerez, de a hűtlenkedők útja kemény. 16 minden okos tudással cselekszik, de a balga kitárja az oktalanságot. 17 Gonosz követ bajba esik, de gyógyítás hűséges küldött. 18 Szegénységet és szégyent ér, a ki elveti az oktatást, de a ki megőrzi a feddést, tiszeltetik. 19 Megvalósult kívánság kellemes a léleknek, de utálata a balgáknak kerülni a rosszat. 20 A ki bőlcsekkel jár, bőlccsé lesz, de a ki balgákkal társul, rosszul jár. 21 A vétkeseket üldözi a rosszaságuk, de az igazaknak jóval fizetnek. 22 A jó örökölt hagy fiai fainak, de az igaz számára van eltéve a vétkezőnek vagyona. 23 Bő elesen terem a szegények ugara, de van, a ki tönkre jut jog híján. 24 A ki visszatartja vesszejét, gyűlöli fiát, de a ki szereti, idején keresi fől fenytéssel. 25 Az igaz eszik lelke jöllaktáig, de a gonoszok hasa hiányt érez.

14 Az asszonyok legbőlcsebbike félélítette házát, de az oktalanság önkézeivel lerontja. 2 Egyenességeben jár, a ki az Örökkelájó féli, de álnok az útjain, a ki őt megveti. 3 Az oktalannak szájában a gógnak vesszeje van, de a bőlcsek ajkai megőrizik őket, 4 Ökrök híján tisztta a jászol, de termések bősége a marha erejében van. 5 Hűséges tanú nem hazudik, de hazugságokat terjeszt hazug tanú. 6 Keresett a csúfoló bőlcsességet, de nincs, az értelmesnek azonban könnyű a tudás. 7 Menj el a balga ember közeléből, és nem ismerted meg tudásnak ajkait, 8 Az okosnak bőlcsessége: érteni az újtát, de a balgák oktalansága csalárdás. 9 Az oktalánok között tolmács a bűn és az egyenesek között a jóakarat. 10 A szív ismeri önmagának keservét, és örömebe nem vegyül idegen. 11 A gonoszok háza megsemmisül, de az egyenesek sátira virul. 12 Van út, mely egyenes az ember előtt, de a vége – halálnak útjai. 13 Nevetés közt is fájhatal a szív, és az örmnek vége bánat. 14 Saját útjaiból lakik jól a tévedt szívű, az övéiből a jó ember. 15 Az együgyű minden szónak hisz, de az okos ügyel lépésére. 16 A bőlc fél és kerüli a rosszat, de a balga fölháborodik és elbizakodik. 17 A hirtelen haragú oktalanságot követ el, és a fendorlatok embere meggylöltetik. 18 Birtokul nyertek az együgyűek oktalanságot, de az okosok körül fogják a tudást. 19 Legönyedtek a rosszak a jól előtt és a gonoszok az

igaznak kapuinál. 20 Társánál is gyűlöletessé válik a szegény, de a gazdagnak barátai sokan vannak. 21 A ki gúnyolódik telebarátján, vétkezik, de a ki könyörül a szegényeket, boldog az. 22 Nemde eltévelyegek a rosszat koholók, de szeretetet és hűséget találhatnak a jót koholók. 23 minden fáradalomból nyereség származik, de az ajkak beszédje csak hiányra visz. 24 A bőlcsek koronája a gazdagságuk, a balgák oktalansága oktalanság. 25 Lelkek ment meg az igaz tanú, de hazugságokat terjeszt a csalárd. 26 Az istenfélelemben erős bizalom van, fiainak is menedékük lesz. 27 Az istenfélelem élelforrás, hogy távozzunk a halál tőreitől. 28 Abban, hogy sok a nép, van a király díszse, és a nemzet fogytában a fejedelem rettegése. 29 A késedelmes haragú nagy értelmességi, de a hirtelen indulatú oktalanságot visz el. 30 A testnek élete a szelíd szív, de a csontok rothatása a vakbuszgalom. 31 A ki nyomorgatja a szegényt, az káromolta alkotóját, de tisztei őt, a ki könyörül a szűkölködőn. 32 Szerencsétlenségében eltaszítattak a gonosz, de halálakor is bízik az igaz. 33 Az értelmesnek szívében bőlcseggel nyugszik, de a balgák középében kitudódik. 34 Igazság felemeli a nemzetet, de a népek gyalázata a vétek. 35 A király jóakarata az eszes szolgáé, de haragja lesz a szegyenletesé.

15 Gyöngéd felelet elfordítja az indulatot, de bántó szó haragot kelt. 2 A bőlcsek nyelve jó tudást ad és a balgák szája oktalanságot bugyogtat. 3 minden helyen vannak az Örökkelájó szemei, szemléltve a rosszakat és jókat. 4 A nyelv szelídsege életnek fája, de ferdeség benne romlás a lélekben. 5 Az oktalán megveti atyjának oktatását, de a ki a feddést megőrzi, okossá lesz. 6 Az igaznak házában nagy készlet van, de a gonosznak jövedelmében zavarodás. 7 A bőlcsek ajkai szórájuk a tudást, de a balgák szíve helytelen. 8 A gonoszok áldozata utálata az Örökkelájónak, de az egyenesek imádsága kedvére van. 9 Az Örökkelájó utálata a gonosznak útja, de az igazságra törekvőt szereti. 10 Súlyos fenytés jut annak, ki az utat elhagyja, a ki a feddést gyűlöli, meghal. 11 Alvilág és enyészet az Örökkelájó előtt vannak, hát még az ember fiainak szívei. (Sheol h7585) 12 Nem szereti a csúfoló, hogy feddik őt: bőlcsekhez el nem jár. 13 Örvendő szív derültté teszi az arcot, de a szív fájdalmában levert a lélek. 14 Értelmes szív tudást keres, de a balgák szája oktalanságot követ. 15 A szegénynek napjai minden szomorúak, de a vidám szívű – állandó lakoma. 16 Jobb kevés istenfélelemmel, mint sok kincs és háborúság vele. 17 Jobb egy étel zöldség, ahol szeretet van, mint hizlalt ökről és gyűlölet mellette. 18 Az indulatos ember viszálty gerjeszt, de a hosszantűrő lecsendesítő a pörlekedést. 19 A restnek útja akár a tövis-sövény, de az egyenesek pályája fel van töltve. 20 Bőlc fiú megörvendeztető atyját, s ember, a ki balga, megveti anyját. 21 Az oktalanság örömk az esztelennek, de az értelemben embere egyenesen jár. 22 Meghiútsulnak a gondolatok tanácskozás híján, de ha sok a tanácsadó, megállanak. 23 Örm jut az embernek szája feleletében, és szó a maga idején – mi jó! 24 Az élet pályája fölfelé megy az eszes számára, azért hogy távozzék az alvilágtól alant. (Sheol h7585) 25 A gógsékok házát kiszakítja az Örökkelájó, de fönnállni engedi az özvegyek

határát. 26 Az Örökkévaló utálata rossz gondolatok, de tiszták a kedves beszédek. 27 Megzavarja házát a nyerészkedéstűző, de a ki ajándékot gyűlöl, élni fog. 28 Az igaznak szíve gondolkozik azon, mit feleljen, de a gonoszok szája bugyogtatja a rosszaságokat. 29 Távol van az Örökkévaló a gonoszoktól, de az igazak imádságát meghallja. 30 A szemek világossága megörvendezte a szívet, jó hír zsírossá teszi a csontot. 31 Fül, mely hallgat az élet feddésére, bölcsék között fog időzni. 32 A ki elveti az oktatást, megveti a lelkét, de a ki feddésre hallgat, észt szerez. 33 Istenfelelem oktatás a bölcsességre, és a tisztelet előtt jár az alázatosság.

16 Az emberéi a szívnek szándékai, de az Örökkévalótól való a nyelv felelete. 2 mindenik útja az embernek tisztá az Ő szemében, de az elméket meghatározza az Örökkévaló. 3 Hárítsd az Örökkévalóra dolgaidat, és majd megszilárdulnak gondolataid. 4 Mindet a maga céjlára alkotta az Örökkévaló, és a gonoszt is a bajnak napjára. 5 Az Örökkévaló utálata minden büszke szívű; kezet kézre, nem marad bűntetlenül. 6 Szeretettel és hűséggel megengeszeltetik a bűn, és istenfelelem által távozunk a rossztól. 7 Midőn kedveli az Örökkévaló a férfi útjait, ellenségeit is megbékélíteti vele. 8 Jobb kevés igazsággal, mint termések bősége jog nélkül. 9 Az ember szíve kigondolja útját, de az Örökkévaló igazítja lépését. 10 Varázsvan királynak ajkain: az ítéletben ne vétsen szája. 11 Jogos mérleg és serpenyő az Örökkévalóé, az Ő műve minden súlykó a zacsákon. 12 Királyoknak utálata gonoszságot cselekedni, mert igazság által szilárdul meg a trón. 13 Királyoknak kedve az igazság ajkai; s a ki egyeneset beszél, azt szereti. 14 Királynak indulata: halál követei, de bölcs ember megengeszeli azt. 15 Király arcának világosságában élet van, és jóakarata olyan mint a tavaszi eső felhője. 16 Bölcsességet szerezni mennyivel jobb az aranyáról, és értelmet szerezni becsesebb az ezüstnél. 17 Az egyenesek pályája: távozni a rossztól; lelkét Őrzi meg, a ki megóvja útját. 18 Romlás előtt jár a gólg, és botlás előtt lélek büszkesége. 19 Jobb alázatos lelkűnek lenni szerények között, mint zsákmányt osztani gógyósokkal. 20 A ki ügyel az igére, jót fog találni, s a ki az Örökkévalóban bízik, boldog az! 21 A bölcsesszívűt nevezik értelmesnek, s az ajkak édessége gyarapítja a tanulságot. 22 Élefforrás az ész a gazdájának, s az oktalanon fenyítése az oktalanság. 23 A bölcsnek szíve oktatta száját és ajkain gyarapítja a tanulságot. 24 Szírméz a kellemes beszéd, édes a léleknek és gyógyítás a csontnak. 25 Van út, mely egyenes az ember előtt, de a vége – halálnak útjai. 26 A dolgozónak vágya dolgozott érette, mert szorította Őt a szája. 27 Az alávaló ember veszedelmet ás, ajkán pedig mintha égettő tűz volna. 28 A ferdeség embere viszálty indít, és a suttogó barátot választ el. 29 Az erőszak embere elcsábítja felebarátját, hogy vezesse Őt úton, mely nem jó. 30 A ki behunyja szemeit, hogy ferdeséget gondoljon ki, a ki fintorgatja ajkait: elhatározta a rosszat. 31 Díszes korona az ősz haj, igazság útján találtatik. 32 Jobb a hosszantűrő, mint a hős, és az indulatán uralkodó, mint a ki várost vesz be. 33 Ölbe vetik a sorsot, de az Örökkévalótól való minden ítélete.

17 Jobb száraz darab kenyér és nyugalom mellette, mint ház tele háborúságos áldozatokkal. 2 Eszes szolga uralkodni fog a szégyenletes fiún, és a testvérek között osztózkodni fog az örökségen. 3 Tégely az ezüstnek s kohó az aranynak, de a szívek vizsgálója az Örökkévaló. 4 A gonosznev figyel a jogtalanság ajkára, a hazug hallgat a veszedelemben nyelvéré. 5 A ki gyűlöldik a szegényen, káromolta alkotóját, a ki őrvend szerencsétlenségen, nem marad bűntetlenül. 6 Az öregek koronája gyermekiek gyermekei és a gyermekek dísze a szüleik. 7 Nem illő az aljashoz fennhúzájó beszéd, hát még a nemeshez hazug beszéd. 8 Bűvös kő a megvesztegetés gázdája szemeiben: bármerre fordul, boldogul. 9 A ki eltakarja a bűntetett, szeretetet keres, de a ki ismételgeti a dolgot, barátot választ el. 10 Mélyen hat a dorgálás az értelmesre, inkább mint mikor szászszor ütik a balgát. 11 Csak bajt keres az engedetlen, a kegyetlen követ bocsáttatik ellene. 12 Találjon rá az emberre kölykétől megfosztott medve, és ne a balga az Ő oktalanságában. 13 A ki rosszat fizet jóért, nem mozdul el házából a baj. 14 Víznek kieresztése a viszálty kezdete: mielőtt kitörne, hagyd abba a pört. 15 A ki fölmenti a bűnöst és elítéri az igazat: az Örökkévaló utálata mindenkitőjük. 16 Minek is a vételár balgának kezében, hogy bölcsességet vegyen, s nincsen ész! 17 minden időben szeret a barát, de testvér szorongatás idejére születik. 18 Esztelen ember kézbe csap, kezességet vállal felebarátja előtt. 19 A ki a bűntetett szereti, szereti a szívódást; a ki magasra teszi bezárását, romlást keres. 20 Álnok szívű nem talál jót, s a ki nyelvénél ferde, bajba esik. 21 A ki balgának szülője, az neki bánatára van, és nem örül az aljasnak atya. 22 őrvendő szív jó gyógyítást ad, de a levéltélek kiszárrítja a csontot. 23 Megvesztegetést vesz ki őlénből a gonosz, hogy elhaljítsa a jog ösvényeit. 24 Az értelmesnek arcza előtt van a bölcsesség, de a balgának szemei föld végén járnak. 25 Bosszúsága atyának a balga fiú, és keserűsége szülöanyjának. 26 Még bírságolni az igazat sem jó, megverní a nemeseket a méltányosság ellenére. 27 Visszatartja beszédét aki a tudást ismer, tartózkodó lelkű az értelmes ember, 28 Az oktalans is, midőn hallgat, bölcsnek tekintetik, a ki becsukja ajkait, értelmesnek.

18 Kívánságát keresi a különválo, minden ellen, a mi üdvös, kitör. 2 Nem talál kedvet a balga az értelemben, hanem abban, hogy feltároljon a szíve. 3 A gonosz jötével jön a gyű is, a szégyennel együtt a gyalázat. 4 Mélyiséges vizek a férfi szájának szavai, bugyogó patak, bölcsesség forrása. 5 Tekintettel lenni a gonoszra nem jó, elhajítani az igazat az ítéletben. 6 A balgának ajkai pörbe kerülnek, és szája az ütlegeket híja. 7 A balgának szája rettegés neki, és ajkai lelkének a tőre. 8 A suttogónak szavai akár a csemege, s azok leszálltak a testnek kamaráiba. 9 Az is, ki munkájában henyélkedik, testvére a rontó emberek. 10 Erős torony az Örökkévaló neve; abba fut az igaz és mentve van. 11 A gazdagnak vagyona az Ő erős vára és mint magas fal – képzeteletben. 12 Romlás előtt büszkélkedik az ember szíve, de a tiszteletnek előtte alázatosság van. 13 A ki feleleket ad mielőtt hallaná, oktalanság az rá nézve és szégyen. 14 A férfi lelke elbírja betegségét;

de a levert lelket ki viseli el? 15 Az értelmesnek szíve tudást szerez, s a bőlcseknek füle tudást keres. 16 Az ember ajándéka tág tért ad neki, és a nagyok elé vezeti őt. 17 Igaza van az elsőnek a pörében, de jön majd a társa és kikutatja. 18 Víszályokat megszüntet a sorsvetés és erőseket szétválaszt. 19 A megsértett testvér keményebb az erős vánról, és viszályok akár a kastély retesze. 20 A férfi százának gyümölcsből jól lakik teste, ajkai terméséből lakik jól. 21 Halál és élet a nyelv kezében, s a ki szereti, élvez gyümölcsét. 22 Asszonnytalált, jót talált és kegyet nyert az Örökkévalótól. 23 Könöörögve beszél a szegény, de a gazzdag keményen felel. 24 Vannak társak arra, hogy rosszul járunk, s van barát, ki ragaszkodóbb testvérnél.

19 Jobb a szegény, a ki góncstalanságában jár, mint az álnok ajkú, a ki balga. 2 Hogy lélek tudás nélküli van, az sem jó, és a ki lábaival hamarkodik, vétkezik. 3 Az ember oktalansága elferdítí újtát, és az Örökkévaló ellen háborog szíve. 4 A vagyon hozzászerez sok barátot, de a szegénynek a társa is elválik. 5 Hazug tanú nem marad büntetlenül, és a ki hazugságokat terjeszt, nem menekül meg. 6 Sokan hízelegnek a bőkezűnek, és mindenki barátja az adakozó embernek. 7 A szegénynek minden testvérei gyűlölik őt, mennyivel inkább távoznak tőle társai. Ki szóbeszédet hajhász, az övé az. 8 A ki szívet szerez, szereti lelkét, a ki megőrzi az értelmet, jót fog találni. 9 Hazug tanú nem marad büntetlenül, s a ki hazugságokat terjeszt, elvész. 10 Nem illik a balgához a gyönyörökéd, hát még a szolgához uralkodni urakon! 11 Az embernek esze hosszantűróvész teszi, és díszessége: elnézni a büntetett. 12 Mint a fiatal oroszlán ordítása, olyan a király haragja, s mint harmat a fűre az ő kegye. 13 Veszedelmére van atyjának a balga fiú, és cseppegő eresz az asszony czivódása. 14 Ház és vagyon ősök öröké, de az Örökkévalótól van az eszes asszony. 15 Restség mély álomba ejt, és a renyhénék lelke éhezik. 16 A ki megőrzi a parancsolatot, megőrzi lelkét, a ki megveti utjait, meg fog halni. 17 Az Örökkévalónak ad kölcsön, ki könyörül a szegényen, és tettét megfizeti néki. 18 Fenyítsd fiadat, mert van remény, de megölésére ne vidd lelkedet. 19 A nagy indulatú viseli a bírságot, mert ha megmentenéd, még növelnéd. 20 Halljad a tanácsot és fogadd el az oktatást, azért hogy bőlcs légy a végeden. 21 Sok a gondolat a férfi szívében, de az Örökkévaló tanácsa – az áll fönn. 22 Az ember kívánsága az ő szeretete, és jobb a szegény a hazugság emberénél. 23 Az Istenfelelem életre visz, s jöllakottan hál meg, nem ér hozzá baj. 24 Bedugta kezét a rest a tálba, még a szájához sem viszi vissza. 25 A csúfolót ütőd és az együgyű lesz okossá; s ha feddik az értelmet, megérти a tudást. 26 Atyát pusztítja, anyját megfutamítja szégyenletes és gyalázatos fi. 27 Hallgatva oktatásra, szűní meg, fiam, eltévelyegni a tudás szavait! 28 Alávaló tanú megcsúfolja a jogot, és a gonoszok szája elnyeli a jogtalanságot. 29 Készen vannak a csúfolóknak a büntetések és ütlegek a balgák hánának.

20 Csúfoló a bor, zajongó a részegítő ital; és bárki megmámorodik benne, nem lesz bőlcs. 2 Mint fiatal oroszlán ordítása, olyan a király ijesztése, a ki magára haragítja, lelke ellen vét. 3 Dicsősége a férfiúnak elállni a pörtől, de

minden oktalan kitör. 4 Ősztől kezdve nem szánt a rest, majd kér aratáskor, de nincs. 5 Mélységes víz a tanács az ember szívében, de az értelemben embere merít belőle. 6 A legtöbb ember – kiki hirdeti szeretetét, de hűséges embert ki talál? 7 Gáncstalanságában jár az igaz, boldogok a fiai ő utána. 8 A király, ki az ítélet trónján ül, szemeivel szór szét minden rosszat. 9 Ki mondhatja: megtisztítottam szíemet, tiszta lettem vétkemtől; 10 Kétféle súlykő, kétféle mérő; az Örökkévaló utálata mindakattól. 11 Cselekedeteiben megismerszik a fiú is, vajon tiszta s vajon egyenes-e a mive. 12 Halló fül és látó szem, az Örökkévaló teremtette mind a kettőt. 13 Ne szeresz az alvást, nehogy elszegényedjél, nyisd ki szemeidet, lakjál jól kenyérrel. 14 Rossz, rossz! mondja a vevő, s midőn elmegy, akkor dicsekszik. 15 Van arany és korál bőven, de drága ékszer a tudás ajkai. 16 Vedd el ruháját, mert másért kezeskedett, és idegen nő miatt zálogold őt meg. 17 Kellemes az embernek a hazugság kenyere, de azután kaviccsal telik meg a szája. 18 Gondolatok tanácsa által szilárdulnak meg, és útmutatásokkal viselj háborút. 19 Feltárja a titkokat, ki mint rágalmazó jár, és csacskajakúval ne állj össze. 20 A ki átkozza atyját és anyját, annak mécsese kialszik sötétség hornályában. 21 Kezdetben hamarkodva szerzett birtok – annak vége nem lesz áldott. 22 Ne mond: Hadd fizetek rosszal; remélj az Örökkévalóhoz, s majd megsegít téged. 23 Utálata az Örökkévalónak kétféle súlykő, és csalárd mérleg nem jó. 24 Az Örökkévalótól valók a férfi léptei, s az ember – miképp érheti az újtát? 25 Tőr az embernek hirtelen kiejeni: szentség! és azután fontolatnai a fogadalmakat. 26 A gonoszokat szétszórja a bőlcs király, és rájuk fordította a kereket. 27 Mécse azzal az Örökkévalónak az ember lelke, átkutatja minden a testnek kamaráit. 28 Szeretet és hűség megóvja a királyt, és szeretettel támasztja trónját. 29 Az ifjak ékessége erejük, s az öregek díszse az ősz haj. 30 Ütésnek kelevénye kenőcs a rosszra s a verések a test kamaráiba hatolnak.

21 Vízerek: a király szíve az Örökkévaló kezében, valamerre akarja, hajlítja azt. 2 Az embernek minden útja egyenes az ő szemeiben, de az Örökkévaló határozza meg a szíveket. 3 Igazságot és jogot cselekedni becsesebb az Örökkévaló előtt áldozatnál. 4 Szemek bűszkesége és szívnek gőgje: a gonoszok vétektermő mezeje. 5 A szorgalmásnak gondolatai csak nyereségre visznak, de minden hamarkodó csak hiányra jut. 6 Kincsek megszerzése hazug nyelvel: elhajtott lehelet – halált keresnek. 7 A gonoszok erőszakossága elhurcolja őket, mert vonakodtak jogot cselekedni. 8 Tekervényes az ember útja ég elhaljól, de a tisztának egyenes a cselekvése. 9 Jobb a háztető sarkában lakni, mint a czivódó asszony és közös ház. 10 A gonosznak lelke vágyódott a rosszra, nem talál kegyet szemében a társa. 11 Midőn büntetik a csúfolót, bőlcscsé lesz az együgyű, s midőn oktatják a bőlcset, elfogad tudást. 12 Ügyel az igaz a gonosznak házára, elterdít gonoszokat veszedelemben. 13 Ki bedugja fülét a szegény jajkiáltása elől, ő is kiáltani fog, de nem fog meghallgattatni. 14 Adomány titokban lenyűgzi a haragot, és ajándék az ölben az erős indulatot. 15 Öröm az igaznak a jognak cselekvése, de rettegés a jogtalanságot mívelőknek. 16 Ember, ki eltévelyeg a belátás útjáról, az árnyak

gyülekezetében fog nyugodni. 17 Szűkölökédés embere lesz, ki szereti a vigalmat; a ki a bort és az olajat szereti, nem lesz gazdaggá. 18 Váltsága az igaznak a gonosz, és az egyenesek helyébe jön a hűtlenkedő. 19 Jobb lakni pusztának földjén, mint czivódó és bosszús asszonnyal. 20 Kívánatos kincs meg olaj van a bölcsnek hajlékában, de a balga ember eldőzsöli. 21 Ki igazságot és szeretetet követ, találni fog életet, igazságot és tiszteletet. 22 Vitézek városára szállt fől a bölcs és ledöntötté bizodalmanak erősségét. 23 A ki megőrzi száját és nyelvét, szorongatásoktól őrzi meg a lelkét. 24 A hetyeke kevélynek csúfoló a neve, cselekszik kevélsgének túlcspangásával. 25 A restnek kívánsága megöli őt, mert kezei vonakodtak dolgozni. 26 Egész nap kívánsággal kívánkozik, de az igaz ad és nem tart vissza. 27 A gonoszok áldozata utálat, hát még ha gazzággal hozzák. 28 A hazug tanú el fog veszni, de ember, aki figyel, mindenig fog beszélni. 29 A gonosz ember arcátlankodik, de az egyenes megérti utját. 30 Nincs bölcsesség és nincs értelmesség és nincs tanács az Örökkévalóval szemben. 31 Készen áll a ló a csata napjára, de az Örökkévaló a győzelem.

22 Becsesebb a név nagy gazdagságánál, ezüstnél és aranyánál jobb a kedvesség. 2 Gazdag és szegény találkoztak; mindenjük alkotója az Örökkévaló. 3 Az okos láta a bajt és elrejtőzött, de az együgyűek tova haladtak és lakoltak. 4 Nyomában az alázatosságnak, az istenfelelemnek van gazdagság és dicsőség és élet. 5 Tövisek, török vannak az álnok útján; a ki lelkét megőrzi, távol marad tőlük. 6 Neveld a fiút az ő módja szerint, ha megöregszik sem tér el attól. 7 A gazdag uralkodik a szegényeken, és szolgája a kölcsönvevő a kölcsönadó embernek. 8 A ki jogtalanságot vet, bajt fog aratni, és harajának vesszeje megsemmisül. 9 A ki jósgáos szemű, az meg fog áldatni, mert kenyeréből adott a szegénynek. 10 Üzd el a csúfolót és elmegy a viszály, s megszűnik per és szégyen. 11 Szereti a tisztá szívűt, barátja a kedves ajkúnak a király. 12 Az Örökkévaló szemei megóvták a tudást és ő elterítette a hűtelennek szavait. 13 Mondta a rest: oroszlán van az utcán, a piaczok közepén meg fognak engem ölni. 14 Mélységes gódör idegen nők szája, az Örökkévaló átkozottja esik oda bele. 15 Az oktalanság hozzá van kötve a fiú szívéhez, a, fenyítés pálczája eltávolítja tőle. 16 A ki fosztogatja a szegényt, hogy a magát gyarapítса, a gazdagnak ad majd – bizony szűkölökédésre jut. 17 Hajlitsd füledet és halljad a bölcsék szavait, és szívedet fordítsd tudásomra. 18 Mert kellemes az, hogy megőrzők kebledben, megszilárdulnak egyaránt ajkaidon. 19 Hogy az Örökkévalóban legyen bizodalmad, te veled is tudattam e napon. 20 Nemde fölírtam neked kiváló dolgokat, tanácsokkal és tudással; 21 hogy tudassak veled valódiságot, igaz mondásokat, hogy küldőidnek válaszolhass igaz mondásokkal. 22 Ne rabold meg a szegényt, mivel szegény, s ne zúzd össze a nyomorút a kapuban; 23 mert az Örökkévaló viszi ügyüket s megfeszítja kifosztóikat az élettől. 24 Ne barátkozzál haragos emberrel és heveskedő férfival ne jöjj össze; 25 nehogy eltanuljad az ő ösvényét és tört szereznél lelkednek. 26 Ne légy azok között, kik kézbe csapnak, a kik kezeskednek adósságokért; 27 ha nincs neked miből fizethet, miért vegye el ágyadat alóladd. 28 Ne told el az ősrégi határt,

melyet vetettek az őseid. 29 Láttál valakit, a ki ügyes az ő munkájában, királyok előtt állhat, ne álljon a sötét sorban levők előtt.

23 Midön leülsz étkezni az uralkodóval, ügyelve ügyelj arra, hogy ki van előtteid; 2 kést tennél a torkodra, ha vagynak vagy az embere. 3 Ne kívánkozzál csemegei után, hisz hazugság étele az. 4 Ne fáradozzál, hogy meggazdagodj, eszességednél fogva hagy fől avval. 5 A mint rárópíté szemeidet, nincs meg; mert bizony szárnyakat csinál magának, mint a sas, mely az érge röpül. 6 Ne étkézzel az irigyszeműnek ételéből és ne kívánkozzál csemegei után. 7 Mert olyan ő, a mint lelkében számítgas; egyél és ígyál mondja neked, de szíve nincs veled. 8 Falatodat, melyet megettél, kihányod, elvesztegették kedves beszédeidet. 9 Balgának fülei előtt ne beszélj, mert kigúnyolná szavaid eszes voltát. 10 Ne told el az ősrégi határt, s az árvák földjeibe ne lépj be; 11 mert megváltójuk erős, ő viszi majd ügyüket ellened. 12 Nyújtsd oda az oktatásnak szívedet és füledet a tudás mondásainak. 13 Ne vond meg a fiútól a fenyítést; midőn vesszővel vered, nem hal meg; 14 te vesszővel vered őt és lelkét az alvilágtól mented meg. (*Sheol h7585*) 15 Fiam, ha bölcs lett a szíved, örül az én szívem is; 16 és vigadnak veséim, mikor ajkaid egyeneset beszélnek. 17 Ne irigykedjék szíved a vétkezékre, hanem istenfelelemben legyen egész nap. 18 Mert bizony van jövendő, és reményed nem írtatik ki. 19 Halljad, fiam te, és légy bölcs, és igazítsd az útra szívedet. 20 Ne légy azok között, kik bort isznak, azok között, kik húsban dőzsölnek. 21 Mert az iszakos és dőzsölő elveszegényedik, és rongyokba, öltözött a szendergés. 22 Hallgass atyádra, aki téged nemzett, s ne gúnyolódjál, midőn megvénült az anyád. 23 Igazságot szerezz és ne add el, bölcsességet és oktatást és értelmet. 24 Ujjongva ujjong az igaznak atya, s aki bölcsnek szülője, örül vele. 25 Örüljön atyád és anyád, és ujjongjon az, ki téged szült. 26 Adjadj, fiam, szívedet énnekem, és szemeid óvjak meg az útjaimat. 27 Mert mélységes verem a parázna nő, és szűk kút az idegen nő; 28 sőt mint a rabló, úgy leselkedik ő, és hűteleneket az emberek között gyarapít. 29 Kinek jaj; kinek baj, kinek viszállyokodás, kinek panasz, kinek sebek ok nélküli, kinek szemek vörössége? 30 Azoknak, kik későig ülnek a bor mellett, azoknak, kik bemennek vizsgálni a kevert italt. 31 Ne nézdz a bort, mint piroslék, mint mutatja színét a serlegben, simán csúszik le! 32 A végén mar mint a kígyó, és mint a baziliszk sebesít. 33 Szemeid idegen dolgokat látnak majd, és szíved ferdeségeket beszél; 34 s olyan lész, mint a ki a tenger közepén fekszik s mint a ki fekszik az árbócznak tetején. 35 Megvertek, nem fájt nekem, ütöttek, nem éreztem; mikor ébredek föl? Még továbbra is keresem.

24 Ne irigykedjél a rosszaság embereire, és ne kívánkozzál velök lenni; 2 mert pusztítást gondol ki szívök és bajt beszélnek ajkaiak. 3 Bölcsesség által épül fel a ház és értelem által szilárdul meg; 4 és tudás által telnek meg a kamarák, mindenennemű drága és kedves vagyonnal. 5 Bölcs férfi hatalmas és a tudás embere bátor erejű. 6 Mert útmutatásokkal viselhetsz háborút, és győzelem van a tanácsosok sokaságában. 7 Magas

az oktalannak a bölcsesség: a kapuban nem nyitja meg a száját. **8** A ki azon gondolkodik, hogy rosszat tegyen, azt fendorlatok emberének hívják. **9** Oktalanság gondolata a vétek, és utálata az embereknek a csúfoló. **10** Ha elernyedtél a szükség napján, szüknek bizonyult az erőd. **11** Mentsd meg a haládra vitteket, és a megölésre támolygókat hát ha elvonnád. **12** Ha azt mondod: lám nem tudtunk róla, nemde a szívek meghatározója, Ő ügyel rá, és lelked megovója – Ő tudja, és viszonoz az embernek tette szerint. **13** Egyél, fiam, mézet, mert jó, és színméz édes az ínyednek: **14** Ilyen, tudd meg, a bölcsesség a te lelkednek; ha megtaláltad, van jövendő és reményed nem írtatik ki. **15** Ne leselkedjél, te gorosz, az igaznak hajlékára, ne pusztítsd el heverő helyét; **16** mert hétszer elesik az igaz, de fölkel, de a goroszok megbotlanak a szerencsétlenségen. **17** Midőn elesik az ellenséged, ne örülj, s midőn megbotlik, ne vigadjon szíved; **18** nehogy lássa az Örökkévaló és rossznak tetszenék szemeiben és elfordítaná tőle haragiát. **19** Ne gerjed föl a gorosztevők ellen, ne irigykedjél a goroszokra; **20** mert nem lesz jövendője a rossznak, a goroszok mécsese kialszik. **21** Félijed az Örökkévalót, fiam, és a királyt, az elszakadókkal ne állj össze; **22** mert hírtelen támad szerencsétlenségek, és mindenkitőjük balvégzetét ki ismeri? **23** Ezek is bölcskektől valók. Személyt válogatni az ítéletben nem jó. **24** A ki azt mondja a gorosznak: igaz vagy, azt átkozzák a népek, szidják a nemzeteket; **25** de a megfodóknek kellemes lesz a dolguk, és reájuk száll a jónak áldása. **26** Az ajkakat csókolja, a ki helyes szavakkal válaszol. **27** Készítsd el odakünn munkádat, és intézd el azt magadrak a mezőn; azután építs fel házadat. **28** Ne légy ok nélküli tanú felebarátod ellen; vajon ámitanád-e ajkaiddal? **29** Ne mondod: amint velem tett, úgy teszek ő vele, viszonoz az embernek tette szerint. **30** Rest ember mezejé mellett mentem el, és esztelen ember szőlleje mellett; **31** s íme egészen benőtte a tóvis, ellepte színét a csalán, és kőfala le volt rombolva. **32** Néztem én, ráfordítottam szívetemet, láttam, tanulságot vettem. **33** Egy kis alvás, egy kis szendergés, egy kis kézösszekulcsolás, hogy feküdj; **34** majd el jön vándorként a te szegénységed és szűkölökédés, mint a pajzsos ferfi.

25 Ezek is Salamon példabeszédei, melyeket összeszedtek Chizkija, Jehúda királyának emberei. **2** Isten dicsősége elrejteni a dolgot, s a királyok dicsősége: kikutatni a dolgot. **3** Az ég magasságra s a föld mélységre – s a királyok szíve kikutathatatlan. **4** Eltávolították a salakot az ezüstből, s előállt az ötvös számára az edény: **5** távolítsák el a goroszt a király elől, s megszilárdul az igazság által trónja. **6** Ne büszkélkedjél a király előtt és a nagyoknak helyére ne állj; **7** mert jobb, ha mondják neked: jer fel ide, semhogy megalázzanak a nemes előtt, a hogy látták szemeid. **8** Ne indulj hamar pörre, mert ugyan mit teszel majd a végén; mikor téged megszégyenít felebarátod. **9** Pörödet viseld felebarátoddal, de másnak titkát ne áruld el; **10** nehogy meggyalázzon téged az, aki hallja, és rossz híred nem szűnik meg. **11** Arany almák ezüst díszítményekben: a maga módjára elmondott szó. **12** Arany gyűrű és színarany ékszer: bölcs feddő halló fülnek. **13** Mint hónak hidege aratás napján, olyan a hűséges követ a küldőnek, és urának lelkét felüdít. **14** Felhők meg szél, de nincs eső: ember, ki dicsekedik hazug

adománnyal. **15** Hosszantúrás által rábeszélhető a fejedelem és puha nyelv csontot tör. **16** Mézet találtál, egyél a míg elég neked, nehogy, jól lakván vele, kihálynád. **17** Gyérré tedd lábat barátod házában, nehogy jól lakván veled, meggyűlölné téged. **18** Buzogány és kard és élesített nyíl: ember, aki felebarátja ellen hamis tanúként vall. **19** Romlott fog, tántorgó láb: menedék, mely cserben hagy a szorongatás napján. **20** Aki leveti a ruhát fagynak napján, eczet a salétromra: olyan a ki énekeket énekel szomorú szívre. **21** Ha éhezik gyűlőlőd, adj ennie kenyeret, és ha, szomjazik, adj innia vizet; **22** mert paraszat kaparsz fejére, és az Örökkévaló megfizet neked. **23** Az északi szél esőt szül, és bosszús arcot a titkos nyelv. **24** Jobb a háztető sarkában lakni, mint czivód asszony és közös ház. **25** Hideg víz a bágyadt lelekrek, olyan a jó hír messze országból. **26** Fölkavart forrás és elrontott kútfő: az igaz, aki meginog a gorosz előtt. **27** Mézet sokat enni nem jó, s a dicsőség kutatása dicsőség. **28** Város, melybe rést törtek, mely fal nélkül van: ember, kinek indulatára nincsen fékezés.

26 Mint a hó nyáron és mint eső aratáskor, úgy nem illő a tisztelet a balgához. **2** Mint a veréb, midőn költözik, mint a fecske, midőn repül: olyan az oknélküli átok, nem következik be. **3** Ostor a lónak, kantár a szamárnak, és vessző a balgák hántranak. **4** Ne felelj a balgának az ő oktalansága szerint, nehogy hasonló légy hozzá te is. **5** Felelj a balgának oktalansága szerint, nehogy bölcs legyen a maga szemében. **6** Levágja lábait, erőszakot iszik, aki üzenetet küld balgával. **7** Lelőgnak a lábszárak a sántáról: olyan a példabeszéd a balgák szájában. **8** Mint a ki követ köt meg parityában, olyan a ki a balgának tiszteletet ad. **9** Tüske akadt a részeg kezébe: olyan a példabeszéd a balgák szájában. **10** Íjász, aki mindenkit megsebesít: olyan az, ki balgát bérél föl és csavargókat bérél föl. **11** Mint kutyta, mely visszatér okádásához: balga, aki megismételi oktalanságát. **12** Láttál valakit, aki bölcs a maga szemében – reménye van a balgának, inkább mint neki. **13** Mondta a rest: fenevad van az úton, oroszlán a piaczok közt. **14** Az ajtó megfordul a sarkában s a rest az ő ágyában. **15** Bedugta kezét a rest a tálba, restelli szájához visszavinni. **16** Bölcsebb a rest a maga szemében, mint heten, kik ésszel felelnek. **17** Megfogja az ebnek fülei: a ki arra menve felháborodik pörön, mely nem az övé. **18** Mint a hóbortos, ki tüzes szereket lő, nyilakat meg halált: **19** olyan azon ember, ki megcsalta felebarátját és azt mondja: hiszen én tréfálok. **20** Fa hiján elalszik a tűz, mikor nincs suttogó, elhallgat a viszály. **21** Szén a parázsnak és fa a tűznek és viszállyodás embere a pörnek szítására! **22** A suttogó szavai akár a csemege, s azok leszálltak a testnek kamaráiba. **23** Salakos ezüst rávonva cserére: forró ajkak és gorosz szív. **24** Ajkaival tetteti magát a gyűlőlő, de belsejében csele hány. **25** Midőn kedvessé teszi hangját, ne higyi ő benne, mert hét utálatosság van szívében. **26** Eltakarja magát a gyűlőlet ámítással: nyilvánvalóvá lesz rosszasága a gyűlekezettelben. **27** Aki vermet ás, abba belesik és a ki követ gördít, hozzá tér az vissza. **28** A hazug nyelv gyűlőlői a kiket összezúzott, és a sima száj elcsúszást okoz.

27 Ne dicsekedjél a holnapi nappal, mert nem tudod mit szül a nap.

2 Dicsérjen más téged és ne tenszájad idegen és ne tenajkaid. **3** Kő nehézsége, főveny súlyossága: de az oktalannak bosszúsága kettejöknél nehezebb. **4** Indulatnak kegyetlensége és haragnak áradása; de ki állhat meg a feltékenység előtt? **5** Jobb a nyílt feddés, mint a rejtett szeretet. **6** Hűségesek a barátnak verései, s bőségesek a gyűlölnök csókjai. **7** Jóllakkott lélek tapossa a színmézet, de éhező léleknek minden keserű édes. **8** Mint madár, mely elbujdosik fészkből, olyan a férfi, ki elbujdosik helyéből. **9** Olaj meg füstölőszer megörvendeztet a szívet: olyan a barát édessége lelkének tanacsából. **10** Barátodat és atyád barátját el ne hagyd, és testvéred házába ne menj szerencsétlenséged napján; jobb a közeli szomszéd, mint távoli testvér. **11** Légy bölcs, fiam, és örvendeztesd meg szívemet, hogy megfelelhessek gyalázómnak! **12** Az okos láttá a bajt és elrejtőzött; az együgyűek tova haladtak, lakoltak. **13** Vedd el ruháját, mert kezeskedett másért, az idegen nőért zálogold őt meg. **14** A ki barátját fennhangon áldja korán reggel, átoknak tudatik az be neki. **15** Cseppegő eresz esőzés napján és czivódó asszony egenyől; **16** a ki őt elrejtette, szelet rejtett el, és olaj a jobbjában elkiáltja magát. **17** Vasat vason élesítenek, és ember élesítí társának tekintetét. **18** A ki őrzi a fügefát, enni fogja gyümölcset, s a ki megőrzi urát, azt tisztni fogják. **19** Mint a víz az arcot az arcnak, úgy a szív az embert az embernek. **20** Alvilág és enyészet nem laknak jól, s az ember szemei sem laknak jól. (*Sheol h7585*) **21** Tégely az ezüstnek, kohó az aranynak, és az ember dicsérete szerint. Mert nem örökki tart a gazdagság; avagy a korona nemzedékre meg nemzedékre marad-e? **22** Ha megtörök az oktalant mozsárban dara között a törővel, nem távozik tőle az ő oktalansága. Eltűnt a fű, mutatkozott a sarjú, és betakarítattak a hegyek füvei; **23** Ismerd meg jól nyájad színét, forditsak szívedet a nyájakra. **26** juhok a ruházásodra és mező vételárául bakok; **27** és kecskék teje éleségéül elegendő, házad népe éleségéül, meg élelműl szolgálóiának.

28 Megfutamodtak, bár üldöző nincs, a gonoszok, de az igazak olyanok, mint bátorságos oroszlán. **2** Az ország búne által sokan vannak vezérei, de ember által, ki ért és tud, szilárdan marad sokáig. **3** Ember, ki szegény és fosztogatja a gyöngéket: eső, mely elsöpör, de kenyér nincs. **4** A kik elhagyják a tant, dicsérik a gonoszokat, de a kik megőrizik a tant, fölgerjednek ellenük. **5** Rossz emberek nem értik a jogot, de kik az Örökkévalót keresik, minden értenek. **6** Jobb a szegény, ki gáncstalanságában jár, mint a ki fonák az utjain, ha gazdag is. **7** Megóvja a tant az értelmes fiú, s a ki dőzsölőkkel társul, szégyent hoz atyára. **8** A ki sokasítja vagyonát kamattal és többlettel, annak gyűjtői, ki szegényeken könyörül. **9** A ki elfordítja fülét, hogy ne hallja a tant, annak imádsága is utálat. **10** A ki megtéveszti az egyeneseket rossz úton, ő esik bele a vermébe, de a gáncstalanok jót fognak örökölni. **11** Bölc a maga szemében a gazdag ember, de a szegény, a ki értelmes, kikutatja őt. **12** Midőn ujjonganak az igazak, nagy a dicsőség, de midőn felülkerekednek a gonoszok, keresni kell az embert. **13** A ki eltakarja büntetiteit, nem fog boldogulni, de a ki bevallja

és elhagyja, irgalmat fog találni. **14** Boldog az ember, ki mindig retteg, de a ki megkeményíti szívét, bajba esik. **15** Ordító oroszlán és mohó medve: gonosz uralkodó szegény népen. **16** Fejedelem, hiányos az értelmetlenségen és nagy a zsarolásban – a ki gyűlöli a haszonlesést, az soká fog elni! **17** Ember, kit megöltnek vére nyomaszt, a gödörig fusson, ne tartsák őt! **18** Ki gáncstalanul jár, megsegítették, de a ki fonák az útjain, az egyiken elesik. **19** A ki földjét műveli, jöllakik kenyérrel, de a ki üres dolgokat hajhász, jöllakik szegénységgel. **20** Hűséges embernek bő áldás jut; de a ki siet meggazdagodni, nem marad büntetlenül. **21** Tekintélyt ismerni nem jó, s egy darab kenyérért bűnössé lesz a férfi. **22** Utána rohan a vagyonnak az irigy szemű ember, és nem tudja, hogy hiány jön rá. **23** A ki meginti az embert, utóbb kegyet fog találni, inkább mint a sima nyelvű. **24** A ki megrabolja atyját és anyját és azt mondja: nincs bűn, társa ő a rontó embernek. **25** A telhetetlen lelkű viszálty gerjeszt, de a ki az Örökkévalóban bízik, bőségben részesül. **26** A ki önszívében bízik, az balga, de a ki bölcsességen jár, az megmenekszik. **27** A ki szegénynek ad, annál nincs hiány, de a ki elfordítja szemeit, annak bő átok jut. **28** Mikor felülkerekednek a gonoszok, elrejtőzik az ember, de mikor elvesznek, megsokasodnak az igazak.

29 A feddés embere, a ki megkeményíti nyakát, hirtelen fog megtöreni és nincs gyógyulás. **2** Midőn sokasodnak az igazak, örül a nép; de midőn uralkodik a gonosz, nyög a nép. **3** Ember, ki bölcsességet szeret, megörvendezteti atyját, de a ki parázna nőkkel társul, elveszíti a vagyont. **4** A király jog által fennállást ad az országnak, de az addik embere lerombolja. **5** Férfi, ki hízeleg felebarátjának, hálót terít ki lábainak. **6** Rossz ember büntetében tőr van, de az igaz ujjong és örül. **7** Ismeri az igaz a szegények jogát, a gonosz nem érti meg a tudást. **8** A csúfolás emberei fölszítják a várost, de a bölcsék lecsillapítják a haragot. **9** Bölc ember, ki pörösködik oktalan emberrel, akár háborog, akár mosolyog, nincs nyugta. **10** A vérontás emberei gyűlőlik a gáncstalant, és az egyenesek gondoskodnak lelkükőről. **11** Egész indulatát szabadon engedi a balga, de a bölcs utoljára lecsendesít. **12** Uralkodó, ki hazug szóra figyel, annak szolgái minden gonoszok. **13** Szegény és elnyomás embere találkoztak, mindenkitőük szemeinek megvilágosítója az Örökkévaló. **14** Király, ki igazsággal ítéli a szegényeket, annak trónja mindenkorra megszilárdul. **15** Vessző és intés bölcsességet ad, de a szabadjára ereszett fiú szégyent hoz anyjára. **16** Midőn megsokasodnak a gonoszok, sokasodik a bűn, de az igazak meglátják elestüket. **17** Fenyítsd fiadat és nyugalmat ad neked, és gyönyörököt szerez lelkednek. **18** Látomás nélküli elavadul a nép, de a ki megőrzi a tant, boldog az! **19** Szavak által nem okul a szolga, mert érti ugyan, de nincs felelet. **20** Láttál embert, ki hirtelenkedik beszédében; inkább van a balgának reménye, mint neki. **21** Ki elkényeztet iifükortól fogva szolgáját, a végén az úrvívá lesz. **22** Haragos ember viszálty gerjeszt, és indulatos embernél sok a bűntett. **23** Az ember büszkesége megalázza őt, de az alázatos lelkű szert tesz tiszteletre. **24** Ki tolvajjal osztózkodik, gyűlöli a lelkét; esküt hall, de nem vallhat. **25** Az ember rettegése tőrt szerez, de ki az

Örökkévalóban bízik, megótalmaztatik. 26 Sokan keresik fel az uralkodó színét, de az Örökkévalótól van az ember igaza. 27 Az igazak utálata a jogtalanság embere és a gonorznak utálata az egyenes útu.

30 Águrnak, Jáké fiának szavai. Beszéd. Úgymond a ferfi Itiének, Itiének és Ukálnak. 2 Bizony tudatlanabb vagyok bárkinél, és emberi értelmem nincs nekem; 3 s nem tanultam bölcsességet, és a Szentnek megismerését nem tudom. 4 Ki szállt fel az égbe és szállt alá; ki gyűjtött szelet a markába; ki kötött vizet ruhájába; ki állapította meg a föld végeit mind? Mi a neve, és mi fiának neve, hogya tudod? 5 Istennek: minden szava salaktalan, pajzsa ó mind a benne menedéket keresőknek. 6 Ne tégy hozzá szavaihoz, nehogy rád czáfoljon és hazugnak bizonyulj. 7 Kettőt kértem tőled, ne vond meg tőlem, mielőtt meghalok. 8 Hamisságot és hazug szót távoztass tőlem; szegénységet vagy gazdagságot ne adj nekem, eledelül add nekem kiszabott kenyeremet: 9 nehogy jóllakjam és tagadóvá lennék s mondanám, ki az Örökkévaló; s nehogy elszegényedjem és lopnék s megsérteném Istenemnek nevét. 10 Ne vágold be a szolgát uránál, nehogy átkozzon téged és te bűnhődnél. 11 Nemzedék, mely átkozza atyát, és anyját nem áldja; 12 nemzedék, mely tiszta a maga szemeiben, de szennyétől nem mosatott meg; 13 nemzedék – mily büszkék a szemei, és szempillái hogy emelkednek! 14 Nemzedék, melynek kardok a fogai és kések a zápfogai, hogy megegyék a szegényeket, ki az országból, és a szűkölködőket el az emberek közül. 15 Alukának két lánya van: adj, adj; hármán vannak, kik nem laknak jól, négyen, kik nem mondják: elég! 16 Alvilág, elzárt anyaméh, a föld, mely nem lakik jól vízzel, és a tűz, mely nem mondja: elég! (Sheol h7585) 17 Szem, mely kigúnyolja atyát és kicsúfolja az anyja iránt való engedelmességet, azt kiváják a völgynek hollói és megeszik a fiatal sasok. 18 Hárrom az, a mi csodálatos nekem, és négy, amit nem tudok: 19 a sasnak útja az égen, kígyónak útja a, sziklán, hajónak útja a tenger szívében és ferfi útja a fiatal nőnél. 20 Ilyen az útja az asszonyak, ki házasságot tör: evett, megtörölte száját és mondja: nem cselekedtem jogtalanságot. 21 Hárrom alatt reszket a föld s négy alatt – nem bírja elviselni: 22 szolga alatt, midőn király lesz, s aljas alatt, midőn jóllakik kenyérrel; 23 gyűlölt nő alatt, midőn férjhez megy és szolgáló alatt, midőn örököse lesz őrnőjének. 24 Négyen vannak a földnek kicsinyei és azok bölcsességes bölcsék: 25 a hangyák nem erős nép és elkészítették nyáron a kenyerüket; 26 a hegyi nyulak nem hatalmas nép és a sziklába rakták házukat; 27 királya nincs a sásának és kivonult rendezetten mindenjára; 28 a gyíkok kézzel foghatod, és ott van a királyi palotában. 29 Hárman vannak a szép léptűek és négyen a szép járásúak: 30 az oroszlán hős az állatok közt s nem tér ki senki elől; 31 a furge derekú vagy a kecskebak, és a király, kivel szemben nincs megállhatás. 32 Ha elvetemültél emelkedésben és ha gazul viselkedtél: kezet szájra! 33 Mert tejnek szorítása kihoz vajat és orrak szorítása kihoz vért, és harag szorítása kihoz viszályt.

31 Lemuel királynak szavai. Beszéd, mellyel oktatta őt az anyja. 2 Mit, én fiam, mit én méhem fia és mit én

fogadalmim fia? 3 Ne add az asszonyoknak erődet, sem útjaidat a királyrontóknak. 4 Ne a királyoknak, Lemuel, ne a királyoknak borívás, ne a fejedelmeknek részegítő ital! 5 Nehogy igyék és elfelejtené a szabott törvényt és elváltoztatná a nyomorúság minden fiának jogát. 6 Adjatok részegítő italt a bujdosónak és bort az elkeseredett lelküknek; 7 így és fejtse el szegénységet és szenvedésre ne emlékezzék többé. 8 Nyisd meg szájadat a némának, a mulandóság minden fiának jogáért. 9 Nyisd meg szájadat, ítély igazsággal és szerezd jogát a szegények és szűkölködőnek. 10 Derék asszonyt ki talál, a korálok felülmúlia értéke. 11 Bízott benne férjének szíve és nyereség sem hiányzott. 12 Jót tett vele s nem rosszat élte nék minden napjaiban. 13 Gondja volt gyapjúra és lenre, és dolgozott kezei kedvével. 14 Úgy volt, mint a kalmár hajói, meszszünnen hozta kenyérét. 15 Fölkelt, midőn még éjszaka, s kiadta, az eledelt házának, s a kiszabott kenyeret szolgálóinak. 16 Gondolt mezőre és megvette, kezének gyümölcséből ültetett szőlőt. 17 Erővel övezte föl derekát és szilárdította karjait. 18 Megérezte, hogy jó a keresete nem alszik el éjjel mécsese. 19 Kezeit kinyújtotta a guzsalyra és ujjai tartották az orsót. 20 Tenyerét megnyitotta a szegények és kezeit kinyújtotta a szűkölködőnek. 21 Nem feltette házát a hótól, mert egész háza karmazsinba van öltözve. 22 Takarókat készített magának, bysszus és bíbor az öltözete. 23 Ismeretes a kapukban férje, midőn együtt ül az ország véneivel. 24 Gyolcsot készített és eladtta és övet, melyet adott a kanaáninak. 25 Erő és dísz az öltözete és nevetett a jövendő nap elé. 26 Száját fölnyitotta bölcsességgel, s szeretetnek tana a nyelvén. 27 Szemléli házának menetét, és a restség kenyérét nem eszi. 28 Előálltak fiai és boldognak mondják, férje és megdicsérte. 29 Sok a nő, kik derekasat végeztek, de te föléje jutottál mindenjára. 30 Hazugság a kellem, és hiábavalóság a szépség; asszony, ki istenfélő, az dicsérették. 31 Adjatok neki kezei gyümölcséből és dicsérjék őt a kapukban tettei!

Prédikátor

1 Szavai Kóhéletnek, Dávid fiának, a ki király volt Jeruzsálemben. **2** Hiúságok hiúsága, mondja Kóhély, hiúságok hiúsága, minden hiúság! **3** Mi nyeresége van az embernek minden fáradtságában, melylyel fárad a nap alatt? **4** Nemzedék meggy s nemzedék jön, de a föld fönnáll örökké. **5** S fölkél a nap és lenyugszik a nap, s a helyére siet, a hol fölkél. **6** Megy délnék, majd északnak kerül át, folyton kerülve jár a szél és kerüléseihez tér vissza a szél. **7** Mind a patakok a tengerbe folynak, de a tenger nem telik meg; azon helyre, a hova folynak a patakok, oda folynak ők ismét. **8** Mind a dolgok fáradoznak: nem bírja senki elmondaní, szem nem lakkik jó látással és fűfű nem telik meg hallással. **9** A mi volt, ugyancsak az, a mi lesz, a mi történt, ugyancsak az, a mi történni fog; s nincs semmi új a nap alatt. **10** Van dolog, melyről azt mondják: nézd, ez új – rég meg volt az ósidőkben, melyek előttünk voltak. **11** Nincs megemlékezés az előbbiekről, s az utóbbiakról sem, a kik lesznek majd, nem lesz megemlékezés azoknál, kik legutóbb lesznek. **12** Én, Kóhélet, király voltam Izrael fölött Jeruzeálemben. **13** És rá adtam szívetem, hogy kutassak és vizsgálódjam a bölcsességgel mind arról, a mi történt az ég alatt; rossz egy bajlódás az, melyet Isten adott az ember fiainak, hogy vele bajlódjanak. **14** Láttam minden a dolgokat, melyek történtek a nap alatt; s íme minden hiúság és szélnek hajhászása. **15** A mi görbe, nem bír egyenessé válni, és hiányt nem lehet számlálni. **16** Beszéltem én szívemmel, mondván: én íme nagyobbítottam és gyarapítottam bölcsességemet mindenek fölött, kik előtttem voltak Jeruzsálem fölött, és szímem sok bölcsességet és tudást látott. **17** És ráadtam szívetem, hogy megismerjek bölcsességet, és megismerjek eszelősséget és balgaságot; megismertem, hogy ez is szélnek hajhászata. **18** Mert a hol sok a bölcsesség, sok a boszúság; és a ki tudást gyarapít, fájdalmat gyarapít.

2 Mondtam én szívemben: jer csak, hadd kísértelek meg az örömmel és élvezd a jót! És íme, ez is hiúság. **2** A nevetésről mondtam: eszelős, és az örömről: mit tesz az? **3** Vizsgálódtam szívemben, hogy jó tartom borral testemet – szímem pedig bölcsességgel vezet – s megragadom a balgaságot, mígnem látom, mi a jó az ember fiai számára, a mit cselekedjenek az ég alatt életük napjai tartamára? **4** Nagy műveimet megalkottam: építettem magamnak házakat, ültettem magamnak szőlőket; **5** készítettem magamnak kerteket és parkokat és ültettem bennük mindenemű gyümölcsfát; **6** készítettem magamnak víztavakat, hogy megáztassak belőlük fákat sarjasztó erdőt. **7** Vettetem szolgákat és szolgálókat, házban szülötjeim is voltak nekem; jószágom is volt marhában és júhban, több mint mindeneknak, kik előtttem voltak Jeruzsálemben. **8** Gyűjtöttem magamnak ezüstöt és aranyat is, királyoknak meg a tartományoknak kincsét; szereztem magamnak énekeseket és énekesnőket, és az ember fiainak gyönyörűségét: asszonyt meg asszonyokat. **9** S nagygyá lettem és gyarapodtam inkább mindeneknak, kik előtttem voltak Jeruzsálemben; bölcsességem is megmaradt nekem. **10** S mind azt, a mit kivántak szemeim, nem vontam meg tőlük, nem tartottam vissza szívetem semmi örömtől, mert szímem örült

minden fáradtságom által; hisz ez volt osztályrészem minden fáradtságomból. **11** Fordultam én minden a tetteim felé, melyeket kezeim cselekedtek és a fáradtság felé, melylyel munkálkodva fáradtam: s íme, minden hiúság és szélnek hajhászása, és nincsen nyereség a nap alatt. **12** És fordultam én, hogy nézzem a bölcseséget, az eszelősséget meg a balgaságot; mert mit tehet az ember, a ki majd a király után jön: azt, a mit már rég tettek! **13** Láttam én, hogy van elsőbbsége a bölcseségnak a balgaság fölött, a milyen a világosság elsőbbsége a sötétség fölött. **14** A bölcsnek – fejében a szemei, de a balga sötétségen jár; de azt is tudom én, hogy azon egy eset esik meg mindenjájukon. **15** Mondottam én szívemben: A milyen a balgának esete, úgy esik meg velem is; miért lettem én tehát akkor kíválonan bölcsessé? Beszéltem hát szívemben, hogy ez is hiúság! **16** Mert nincs megemlékezés a bölcsről a balgával együtt, örökre; mivel hogy a jövendő napokban rég el lesznek felejtve mind, s miképen hal meg a bölcs a balgával együtt! **17** Meggyűlöltetem tehát az életet; mert rossznak tetszett nekem a dolog, mely történt a nap alatt; mert minden hiúság és szélnek hajhászása. **18** Meggyűlöltetem én minden fáradtságomat, melylyel fáradtam a nap alatt, hogy ráhagyjam azon emberre, ki utánam lesz; **19** hisz ki tudja, bölcs lesz-e, vagy balga? Pedig uralkodni fog minden fáradtságomon, melylyel fáradtam és melynél bölcs voltam a nap alatt. Ez is hiúság! **20** S megfordultam én, hogy csüggéddíté tegyem szívetem mindenazon fáradtságért, melylyel fáradtam a nap alatt. **21** Mert van ember, kinek fáradtsága volt bölcsességgel és tudással és ügyességgel, és oly embernek, aki nem fáradott vele, adja oda osztályrészéül. Ez is hiúság és nagy baj! **22** Mert mi jut az embernek minden fáradtságáért és szívének törökdediséért, melylyel ő fáradzik a nap alatt? **23** Mert minden a napjai fájdalmak, és boszúság az ő bajlódására; éjjel sem nyugszik az ő szíve. Ez is hiúság! **24** Nincs jobb az ember számára, mint hogy egyék és igyék és jót élvezzenek lelkével az ő fáradtságáért; ez is, úgy láttam én, Isten kezétől van. **25** Mert ki ehets ki s ki süröghet énnálmak különben? **26** Mert az embernek, aki őelőtte jó, adott bölcsességet és tudást meg örömet, de a vétkeznek adott bajlódást, hogy gyűjtsön és felhalmozzon, hogy oda adja annak, aki Isten előtt jó. Ez is hiúság és szélnek hajhászata.

3 Mindennek megvan a kora, és ideje van minden dolognak az ég alatt. **2** Ideje van a születésnek és ideje a meghalásnak; ideje van az ültetésnek és ideje az ültetés kiszakításának. **3** Ideje van a megölésnek és ideje a gyógyításnak; ideje a lebontásnak és ideje az építésnek. **4** Ideje van a sírásnak és ideje a nevetésnek; ideje van a gyásztartásnak és ideje a tánczolásnak. **5** Ideje van a kövek eldobásának és ideje a kövek félhalmozásának; ideje van az ölelésnek és ideje az öleléstől való távolodásnak. **6** Ideje van a keresésnek és ideje az elvesztésnek; ideje a megőrzésnek és ideje az eldobásnak. **7** Ideje van a megszagatásnak és ideje az összevarrásnak; ideje van a hallgatásnak és ideje a beszélésnek. **8** Ideje van a szeretésnek és ideje a gyűlöletsnek; ideje van a háborúnak és ideje a békénak. **9** Mi nyeresége van a munkálónak abban, a miben fáradzik? **10** Láttam a bajlódást, melyet Isten adott

az ember fiainak, hogy vele bajlódjanak. **11** Mindent szépen alkotott a maga idejében, az örökkévalóságot is adta szívükbe, a nélkül bogy az ember fölfoghatná azon művet, melyet Isten alkotott, kezdtől végig. **12** Megismertem, hogy nincs számára jó, hanemha bogy örüljön és jót tegyen magával életében. **13** Az is, bármely ember, a ki eszik és iszik és jót élvez minden fáradságáért: Isten adománya az. **14** Tudom, hogy mind az, a mit Isten cselekszik, megmarad örökké, ahhoz nem lehet hozzá tenni, sem belőle nem lehet elvenni semmit; Isten pedig úgy cselekedte, hogy féljenek tőle. **15** A mi lett, már régen van és a mi majd lesz, már régen volt; Isten pedig fölkeresi azt, a mi eltűnt. **16** És továbbá láttam a nap alatt a jognak helyén ott a gonoszság, és az igazság helyén ott a gonoszság. **17** Mondtam én szívben: az igazat és a gonoszt itéli az Isten; mert ideje van minden dolognak és minden cselekedetért ottan. **18** Mondtam én szívben: az ember fiai kedvéért van az, hogy megvizsgálja őket az Isten, és hogy lássák, hogy ők magukban olyanok mint a barom. **19** Mert eset éri az ember fiait, és eset éri a barmot, és azon egy esetük van: a milyen ennek a halála, olyan annak a halála, és egy lelkük van mindenek; és az ember elsőbbsége az állat fölött semmi, mert minden hiúság! **20** minden anon egy helyre megy, minden a porból lett és minden visszatér a porhoz. **21** Ki ismeri az ember fiainak lelkét, vajon felszáll-e fölfelé, és a barom lelkét, vajon alászáll-a lefelé a földre? **22** És láttam, hogy nincsen jobb, mint hogy örüljön az ember a műveivel, mert az az Ő osztályrész; mert ki hozza Ő majd ide, hogy nézze azt, a mi utána leszen?

4 S rátértem én és láttam mindenazon elnyomásokat, melyek történnek a nap alatt; s íme az elnyomottak könnye, s nincs nekik vigasztalójuk, s elnyomóik kezéből erőszak kél, de nincs nekik vigasztalójuk. **2** És dicsértem én a holtakat, azokat, kik rég meghaltak, inkább mint az előket, kik még életben vannak; **3** de boldogabbnak mindkettőjüknel azt, ki még nem is lett, a ki nem láitta; a rossz dolgot, mely történik a nap alatt. **4** És láttam én minden fáradságot és a cselekvésnek minden ügyességet, hogy az az egyiknek irígysége a másik ellen. Ez is hiúság és szélnék hajhászása. **5** A balga összefonja kezeit és saját húsat emészti. **6** Jobb teli tenyérnyi nyugalom, mint két teli maroknyi fáradság és szélhajhászás. **7** És rátértem én és láttam egy hiúságot a nap alatt: **8** van egy s nincs vele második, sem fia, sem testvére nincs neki; de nincs vége minden fáradságának, szeme sem lakik jó1 gazdagsággal: kiért fáradok én tehát, és megvonom lelkemtől a jót? Ez is hiúság és rossz egy bajlódás! **9** Jobb a kettő mint az egy, mert van nekik jó jutalmuk fáradságukért. **10** Mert ha elesnek, az egyik fölemeli társát; de rajtuk az egyinek, ki elesik, és nincs második, hogy föлемelje. **11** Épúgy, ha ketten feküsznek, melegíjük lesz, de az egyinek mikép legyen melege? **12** És ha valaki megtámadja az egyiket, a kettő áll neki ellen; s a hármas fonál nem egyhamar szakad szét. **13** Jobb szegény és bölcs ifjú, mint vén és balga király, aki többé nem képes intést elfogadni. **14** Mert a foglyok házából jött ki, hogy király legyen, bár királyságában szegénynek született is. **15** Láttam mind az előket, kik járnak a nap alatt, az ifjú, ama másik mellett, a ki helyette támad. **16** Nincs vége minden a népnek, mindenazonknak,

kiknek élén van; de nem fognak vele sem örülüni az utóbbiak, mert ez is hiúság és szélnék hajhászata.

5 Órizd lábat, midőn Isten házába mész; a odalépni, hogy figyelj, jobb mint mikor a balgák áldozatot adnak, mert nincs tudásuk, úgy hogy rosszat cselekesznék. **2** Ne hírtlelenkedjél szájjaddal, és szíved ne siessen szót kiejteni Isten előtt, mert Isten az égben van, te pedig a földön vagy, azért legyenek a te szavaid kevesek. **3** Mert jön az álon sok bajlódással és a balgának hangja sok beszéddel. **4** Midőn fogadást teszel Istennek, ne késsél azt megfizetni, mert nem telik kedve a balgákban; a mit fogadtál, fizesd meg! **5** Jobb, ha nem fogadsz, mintsem hogy fogadsz és nem fizeted meg. **6** Ne engedd szádnak, hogy vétekbe ejtse a te testedet, s ne mondod a küldött előtt, hogy tévedés volt; mért haragudjék Isten haragod miatt és rontsa meg kezed munkáját? **7** Mert sok álon és sok hiúság mellett sok beszéd is van; hanem az Isten feljed. **8** Ha szegénynek elnyomását és jognak és igazságnak megrabolását látod a tartományban, ne csodálkozzál a dolgon; mert magas őrködik magas fölött, és legmagasabb van fölöttek. **9** S az országnak nyeresége mindenképen az: király, ki szolgája lett a szántóföldnek. **10** A ki szereti az ezüstöt, nem lakik jó1 ezüsttel, s a ki szereti a gazdagságot, annak nincs termése. Ez is hiúság. **11** Megsokasodván a jóság, megsokasodtak annak emésztiői, s mi haszna van a gázdájának abban, hacsak nem szemeinek láthatára? **12** Édes a munkásnak alvása, akár keveset, akár sokat eszik; s a gazdagnak jölkállottsága nem engedi Őt aludni. **13** Van egy fájó baj, melyet láttam a nap alatt: gazdagság megőrizve gázdájának a saját bajára. **14** S elvész ama gazdagság gonosz bajlódás mellett; fiat nemzett, de nincs kezében semmi. **15** A mint kijött anyja méhából, mezítelen megy megint oda, úgy a mint jött; és mit sem visz el fáradságáért, hogy elvigye kezében. **16** És ez is fájó baj: megfelelően annak, a hogy jött, úgy fog elmenni; mi nyeresége van tehát neki, hogy a szélnék fáradozik. **17** Sőt mind az Ő napjaiban sötétségenél elvez és boszankodik sokat, betegsége is van meg harag. **18** Íme a mit én jónak, a mit szépnek láttam: hogy egyék és igyék és élvezze a jót minden fáradságáért, melylyel fáradozik a nap alatt élete napjainak tartamára, melyet Isten adott neki; mert az az Ő osztályrész. **19** Az is bármely ember, kinek adott az Isten gazdagságot éa javakat és urává tette annak, bogy élvezzen belőle és hogy kivegye az osztályrészét és hogy örüljön fáradságában – az Istennek az adománya. **20** Mert nem sokat fog emlékezni élete napjairól, mivel Isten megengedi szívének örömet.

6 Van egy baj, melyet láttam a nap alatt, és sokszor nehezedik az emberre: **2** Valaki, kinek Isten ád gazdagságot és javakat és dicsőséget, és nincs hijával a maga számára semminék mind abból, a mit kiván, de Isten nem teszi úrvá annak, hogy élvezzen belőle, hanem idegen ember fogja élvezni: ez is hiúság és gonosz betegség! **3** Ha százat is nemzene valaki és sok esztendőt érne és legyenek bármily számosak életének évei, de lelke nem lakik jó1 a jóból és még temetése sem volt neki: azt mondomb, jobb nálánál az idéten! **4** Mert hiúsággal jött és sötétségen megy, és sötétsége borítatik a neve; **5** a napot sem láttá s nem ismerte: nyugalma ennek inkább van, mint

amannak. **6** S habár ezer esztendől él kétszer, de jót nem lát: nemde egy helyre meggy el minden? **7** Az embernek minden fáradtsága a száljáért van, de a lélek még sem telik meg. **8** Mert mi elsőbbsége van a bőlcsek a balga fölött, mi a szegénynek, ki tud járni az elők előt? **9** Jobb a szemnek látása, mint a lélek barangolása. Ez is hiúság és szélnék hajhászása. **10** minden, a mi van, rég nevezetett annak neve, s tudva van, hogy az ember micsoda, és nem tud pörölni azzal, ki nálánál hatalmasabb. **11** Noha van sok beszéd, mely hiúságot sokasít: mi nyeresége van az embernek? **12** Mert ki tudja, mi jó az embernek az életben, hívságos élete napjainak tartamára, melyeket eltölt mint az árnyék? Ugyanis ki mondja meg az embernek, hogy mi lesz ő utána a nap alatt?

7 Jobb a név a jó olajnál és a halál napja a születés napjánál. **2** Jobb menni a gyásznak házába, mint menni a lakomának házába, mivelhogy az minden embernek a vége s az előző szívére veszi. **3** Jobb a bánat a nevetésnél, mert szomorú arcz mellett felvidül a szív. **4** A bőlcsek szíve a gyász házában van, a balgák szíve pedig az örööm házában. **5** Jobb hallgatni a bőlcsek dorgálását, mint hogy valaki hallgatja a balgák éneket; **6** mert a milyen a tövisek ropogása a fazék alatt, olyan a balgának nevetése. S ez is hiúság! - **7** Mert az elnyomás megtébolyítja a bőlcset s a szívet elveszíti az ajándék. **8** Jobb a dolog vége mint kezdete; jobb a türelmes lelkű a büszke lelkúnél. **9** Ne hírtelenkedj lelkedben boszankodásra, mert a boszúság a balgák ólében nyugszik. **10** Ne mondod: hogy van az, hogy az előbbi napok jobbak voltak emezeknél? Mert nem bőlcsesegéből kérdezted ezt! **11** Jó a bőlcsegé a birtokkal és nyereség a napot látóknak. **12** Mert árnyékül van a bőlcseg, árnyékül az ezüst, de a tudás elsőbbsége: a bőlcsegé életben tartja gázdáját. **13** Nézd az Isten művét; mert ki egynésheti ki azt, a mitő meggyörbített? **14** A jónak napján légy jóban és a bajnak napján lásd: emezt is megfelelően amannak alkotta Isten, annak okából, hogy az ember nem talál maga után semmit. **15** Mindet láttam hiúságom napjaiban; van igaz, aki elvész igazságában, és van gonosz, ki sokáig él gonoszságában. **16** Ne légy szerfölli igaz, s ne mutatkozzál bőlcsek túlságosan; minek pusztulnái el? **17** Ne légy szerfölli gonosz s ne légy balga; miért haláln meg időd előtt? **18** Jó, hogy megragadod ezt is és amattól sem vonod meg kezedet; mert az Istenfélő mindannyitól szabadul. **19** A bőlcsegé erejével válik a bőlcsek, inkább mint tíz hatalmas, kik a városban vannak. **20** Mert ember nincs igaz a földön, ki jót cselekszik és nem vétkezik. **21** Mindazon beszédekre, melyeket beszélnek, ne add szívedet, nehogy halljad szolgádat, a mint átkoz tégedet. **22** Mert bizony sok ízben úgy tudja szíved, hogy te is átkoztál másokat. **23** Mindezeket megkísérletem bőlcsegéggel; mondjam hadd leszek bőlc, de ő távol van én tőlem! **24** Távol van az, a mi van, s mély, mély: ki találhatja meg? **25** Fordultam én és arra volt szívem, hogy tudjak és vizsgálódjam, keressek bőlcsegéget meg számítást és tudjam, hogy a gonoszság balgaság, a balgatagság pedig eszelősség. **26** És találtam én a halálnál keserűbbnek az asszonyt, aki olyan, hogy csupa tőr, és háló a szíve és bilincsek a kezei; aki Isten előtt jó, megmenekül tőle, de a vétkes megfogatik általa. **27** Lásd, ezt találtam, mondja Kóhélet, egyet egyhez adván hogy

megaláljam a számítást. **28** Amit lelkel még keresett, de nem találtam: férfit egyet találtam ezer közt, de asszonyt mindenek között nem találtam. **29** Csupán, lásd, ezt találtam: hogy Isten az embert egyenesnek alkotta, de ők sokféle mesterkedést kerestek.

8 Ki olyan, mint a bőlc, s ki tudja a dolog megfejtését? Az embernek bőlcsegéje megvilágosítja arcát és arcának keménysége megváltozik. **2** Én azt mondomb: a király parancsát őrizd meg, és pedig az Isten esküje kedveért, **3** Ne hírtelenkedj elmemi tőle; ne állj meg rossz dologban, mert minden, a mit akar, megcselekszik. **4** Mivelhogy a király szava hatalmas s ki mondja neki: mit cselekszel? **5** Aki megörzi a parancsot, rossz dolgot nem ismer; és időt és ítéletet ismer a bőlc szíve. **6** Mert minden dolognak megvan a maga ideje és ítélete, mert nagy az embernek rosszasága ő rajta. **7** Mert nem tudja azt, a mi lesz, mert a midőn lesz, ki mondja meg neki? **8** Nincs ember, ki úr a szél fölött, hogy elzárja a szelet; s nincs uralom a halál napja fölött, s nincs elbocsátás a háborúban s meg nem menti a gonoszság az ő gázdáját. **9** Mindez láttam és rá adtam szívet minden dologra, mely történik a nap alatt, oly időben, a midőn úr lett az ember az emberen annak kárára. **10** És azután láttam gonoszokat, kik eltemették és betértek, míg szent helyről eltávoznak és a városban elfelejtjetnek azok, kik helyesen cselekedtek. Ez is hiúság! **11** Mivel nem történik ítélet a rossz tett ellen gyorsan, azért van tele az ember fiainak szíve azzal, hogy rosszat cselekedjenek; **12** mivel a vétkes szájszorba cselekszik rosszat és hosszúleütő – bár tudom én azt is, hogy jó dolguk lesz az istenfélőknek, mivel tőle felnek. **13** De jó dolga nem lesz a gonosznak s nem lesz hosszú életű, úgy mint az árnyék, mivel nem fél az Istenről. **14** Van egy hiúság, mely történik a földön: vannak igazak, kiknek jut a gonoszok cselekedete szerint és vannak gonoszok, kiknek jut az igazak cselekedete szerint. Mondtam, hogy ez is hiúság! **15** Tehát dicserem én az örömööt, mivel nincs jó az ember számára, ha csak nem az, hogy egyék és igyék és örölkön, és az kiséri majd őt fáradtsága mellett életének napjaiban, melyeket adott neki Isten a nap alatt. **16** Midőn ráadtam szívetem, hogy megismerjek bőlcsegéget s hogy lássam a bajlódást, mely történik a földön; hogy sem nappal, sem éjjel álmot a szemeiben nem lát: **17** láttam az Istennek minden cselekvését, hogy nem bírja az ember megalálni a dolgot, mely történt a nap alatt, bármennyire fáradjon is az ember, hogy keresse, de nem találja; ha mondja is a bőlc, hogy ismeri, nem bírja megalálni.

9 Mert mindez szívre vettem, hogy megvizsgáljam mindez: hogy az igazak és a bőlcsek és az ő tettek az Isten kezében vannak; sem szeretetet, sem gyűlöletet nem ismer az ember, minden előttük van. **2** minden mindenkinél egyformán: azon egy esete van az igaznak és a gonosznak, a jónak meg a tisztának és a tisztálannak, az áldozónak és annak, aki nem áldoz; olyan a jó, mint a vétkező, olyan, aki esküszik, mint azki esküttől fél. **3** Ez a baj mindenben, a mi történik a nap alatt, hogy azon egy esete van mindenek, és az ember fiainak szíve tele is van rosszasággal és eszelősséggel van szívükben életükön át, s annak utána – a holtakhoz. **4** Mert valaki, aki mind az

előkhöz csatolva van, annak számára van bizalom; mert az elő ebnek jobb a dolga, mint a holt oroszlánnak. 5 Mert az elők tudják, hogy meg fognak halni, de a holtak mit sem tudnak, és nincs többé számukra jutalom, mert felejtve van emlékezetük. 6 Szeretük is, gyűlölöttük is, írígységük is rég elveszett; és osztályrész nincs számukra többé örökké, mindenben, ami történik a nap alatt. 7 Menj, egyed örömmel kenyeredet és igyad vidám szível borodat, mert már megkedvelte Isten a te tetteidet. 8 minden időben legyenek a te ruháid fehérek és olaj ne hiányozzék a fejeden. 9 Elvezd az életet az asszonynyal, a kit szeretsz, hívságos életed minden napjaiban, melyeket adott neked a nap alatt, mind a te hívságos napjaidban; mert az a te osztályrészed az életben és fáradtságodért, melylyel fáradozol a nap alatt. 10 Mindent, a mit elér kezed, hogy erőddel megtegyed, tessék meg, mert nincsen cselekvés és számítás és tudás és bölcseség az alvilágban, a hová te megy. (Sheol h7585) 11 Rátértem és láttam a nap alatt, hogy nem a gyorsaké a futás s sem a vitézek a harcz, nem is a bölcsék a kenyér s nem is az értelmeselek a gazdagság és nem is a tudósoké a kedvesség, mert idő és véletlen esik meg mindannyin. 12 Mert nem is ismeri az ember az ő idejét – mint a halak, melyek megfogatnak gonosz varsában és mint a madarak, melyek megfogatnak a törben: mint ők törbe ejtetnek az ember fiai a szereneséltlenség idejében, a midőn rájuk esik hirtelenül. 13 Ez is bölcseségek láttam a nap alatt s az nagy énélőttem: 14 Kis város és ember benne kevés és jön ellene nagy király, körülzára azt és épít ellene nagy ostromműveket; 15 és találattík benne egy szegény ember, a ki bölcs: az megmenti a várost bölcseségével, és senki sem gondolt arra a szegény emberre. 16 Mondtam én tehát: jobb a bölcseség a vitézségnél, bár a szegények bölcsesége megvetve van, és szavai nem hallgattattak meg. 17 A bölcsök szavai, nyugodtsággal elmondva, meghallgattatnak, inkább mint uralkodónak kiáltása a balgák közt. 18 Jobb a bölcseség a hadisernél, és egy vétkes sok jót veszíthet el.

10 Halált hozó légy büzhödötté, erjedővé teszi a kenőcskeverőnek olaját; nyomásabb bölcseségnél, dicsőségnél egy kevés balgaság. 2 A bölcsnek szíve jobbjá felől van, és a balgának szíve balja felől. 3 Az úton is, a midőn a balgatag jár, hiányzik a szíve, és mindenkinet azt mondja, hogy balgatag ő. 4 Ha az uralkodónak indulata fölgerjed ellened, helyedet el ne hagyd, mert a szelídseg nagy vétségeket enyhít. 5 Van egy baj, melyet láttam a nap alatt, – mint egy tévedés, mely a hatalmastól ered: 6 a balgaság nagy magasságba helyeztetett, míg a gazdagok alacsonyságban ülnek. 7 Szolgákat láttam lovakon, míg vezérek a földön jártak, miként szolgák. 8 A ki vermet ás, belé esik; s a ki falat áttör, azt kígyó marja meg. 9 A ki köveket szakít ki, megsérül általuk, a ki fát hasogat, veszélyeztetik általa. 10 Ha megtompult a vas s ő nem köszörülte meg az élét, akkor meg kell feszíteni az erőt, s ügyes eljárás nyereségét a bölcseség adja. 11 Ha mar a kígyó, nem lévén igézés, akkor nincsen nyeresége a nyelv emberének. 12 A bölcs szájának szavai csupa kellem, de a balgának ajkai megrontják őt; 13 szája szavainak kezdete balgaság, szájának vége pedig gonosz eszelősségg. 14 S a balgatag szaporítja a szókat; nem tudja az ember azt, a mi lesz,

és ahogy lesz ő utána, ki mondhatja meg neki? 15 A balgának fáradtsága kifárasztja őt, a ki nem tud a városba menni. 16 Jaj neked ország, te melynek királya gyermekek, míg vezéreid reggel étkeznek! 17 Boldog vagy ország, te melynek királya nemesek fia, míg vezéreid a maga idején étkeznek – erőben és nem ivásban. 18 Renyheség folytán súlyed a gerendázat és a kezek tunyasága folytán cseppeg a ház. 19 Vígságra készítenek lakomát és a bor megörvendeztet az életet; a pénz módot ad mindenre. 20 Még gondolatodban se átkozd a királyt és hálózabáidban se átkozd a gazdagot; mert az ég madara elviszi a hangot és a szárnysa tudtul adj a szót.

11 Bocsásd kenyeredet a víznek színére, mert sok idő voltan megtalálod. 2 Adj részt hétnek és nyolcnap is, mert nem tudod, mily szerencsétlenség lesz a földön. 3 Ha megtelnek a felhők esővel, a földre ürítitk; és akár délen, akár északon ledől egy fa, a helyen, ahol ledől a fa, ott marad. 4 A ki a szelet vigyázza, nem vet, s a ki a felhőket nézi, nem arat. 5 Valamint nem tudod, mi a szélnek útja s milyenek a csontok a várandós nő testében: azonképen nem ismered Istennek cselekvéseit, aki mindez cselekszi. 6 Reggel vesd el magodat és este se nyugodtasd kezedet, mert nem tudod, melyik fog sikerülni, eze vagy amaz, vagy mind a kettő egyaránt jó? 7 És édes a világosság és jó a szemeknek látni a napot. 8 Mert ha sok esztendőt él az ember, mindannyiban örölijah és gondoljon a sötétség napjaira, hogy számosak lesznek: minden a mi jön, hiúság! 9 Örülj, ifjú, gyermekkorban és vidítson téged szíved ifjúságod napjaiban, és járj szíved útjaiban és szemeid látása szerint; de tud meg, hogy mindezekért Isten majd ítéletbe visz tégedet! 10 S távolíts el boszúságot szívedből és mozdítsd el a bajt testedtől, mert a gyermekkor és a fiatalkor hiúság!

12 És gondolj teremtődre ifjúságod napjaiban, a mig el nem jőnek a bajnak napjai és el nem érkeznek az évek, melyekről azt mondod: nem telik bennük kedvem; 2 a mig el nem sötétül a nap s a világosság, meg a hold és a csillagok, és viaszatérnek a felhők az eső után; 3 azon napon, midőn meginognak a háznak őrzői és meggörbűlnek a vitéz férfiak és szünetelnek az őrlőnők, mert megfogytak, és elsötétülnek az ablakokon kitekintők. 4 És elzáratnak az ajtók az utcán, midőn alászáll a malom hangja és fölkel az ember a madár hangjára és halkká válnak mind az ének leányai; 5 a magastól is félnek, s ijedelmek vannak az úton; s kivirál a mandolafa és vánuszorog a sáska és hasztalannak bizonyúl a kapor; mert elmegy az ember az őrök házába és körüljárnak az utcán a gyásztartók. 6 Míg el nem szakad az ezüst kötél és szétszóródik az arany csésze és eltörök a korsó a forrásnál és összezúzatik a kerék, be a gödörbe; 7 és visszatér a por a földbe, a mint volt azelőtt, és a szellem visszatér Istenhez, aki adta. 8 Hiúságok hiúsága, mondja Kóhélet, minden hiúság. 9 Azonfelül, hogy Kóhélet bölcs volt, még tanította a népet megismerésre, és fontolatott és vizsgálódott, sok példabeszédet szerzett. 10 Törekedett Kóhélet értékes szavakat találni és a helyességgel irottat: igaz szavakat. 11 A bölcsök szavai olyanok, mint az ösztökék és mint a bevert szógek a gyülekezetben levőkéi: egy

pásztortól adattak. **12** És amazokon felül, fiam, óvakodjál! A sok könyvcsinálásnak nincsen vége, és a sok tanulás testnek kifárasztása. **13** A dolognak végén az egész így értendő: Az Istenet féljed és parancsolatait őrizd meg, mert ez az egész ember. **14** Mert minden cselekvést törvénybe fog vinni az Isten, minden rejtett dolog fölött, akár jó az, akár rossz.

Énekek Éneke

1 Énekek éneke, Salamontól. **2** Csókoljon engem szája csókjaival: mert bornál jobb a szerelmed. **3** Illatnak jók az olajaid, kiöntött olaj a neved; azért szeretnek téged a leányzók. **4** Vonj engem, utánad hadd szaladjunk – termeibe bevitt engem a király – hadd ujjongunk és örvendjünk benned, hadd emlegessük szerelmedet inkább a bornál: méltán szeretnek téged. **5** Fekete vagyok, de szép, ti Jeruzsálem leányai, mint Kédár sátrai, mint Salamon szőnyegei. **6** Ne nézzetek rám, hogy kissé fekete vagyok, hogy lesütött engem a nap! Anyám fiai megharagudtak reám, tettek engem őrzőjévé a szőlöknek: a magam szőlőjét nem őriztem. **7** Mondt meg nekem te, kit lelkem szeret, merre legeltetsz, merre heverésztetsz déliben? Mert minek legyek, mint aki elburkolja magát, társaid nyájainál? **8** Ha te ezt nem tudod, legszebbike az asszonyoknak, indulj el a juhok nyomdokain és legeltesd gödölyéidet a pásztorok hajlékainál. **9** Paripához Fáraó szekereinél mondjak hasonlónak, kedvesem! **10** Bájosak az orczáid a füzérekben, nyakad a gyöngysorokban. **11** Aranyfüzéreket készítünk neked ezüst gombocskákkal. **12** Mialatt a király asztalkörében ült, az én nárdusom megadta illatát. **13** Myrrahacsok az én barátom nekem, mely kebleim között piben; **14** cziprusfűrt az én barátom nekem, Én-Gédi szőlőiben. **15** Íme, szép vagy te kedvesem, íme, szép vagy, szemeid galambok. **16** Íme, szép vagy te barátom, kedves is, nyoszolyánk is zöldelő; **17** házaink gerendái czédrusok, padozatunk cziprusok.

2 Én vagyok a Sárón nárciszsa, a völgyek lilioma. **2** Mint liliom a tövisek közt, olyan kedvesem a leányaik között. **3** Mint almafa az erdő fái közt, olyan barátom a fiuk közt, árnyékát megkívántam és ültem benne, és gyümölcsé édes az ínyemnek. **4** Bevitt engem a boros házba és zászlója fölöttem a szerelem. **5** Erősítetek engem szőlőlepenyivel, üdítsetek fől almával, mert betegje vagyok a szerelemnek. **6** Balja fejemen alól és jobbá átöle! **7** Megeskelték titiket, Jeruzsálem leányai, a szarvasünőkre vagy a mező őzikéire: ne ébreszszétek és ne ébresztgessétek a szerelmet, míg nincsen kedve. **8** Hallga, barátom ímhol jön, szökdel a hegyeken, ugrándoza a halmokon. **9** Hasonlíthat barátom a szarvashoz vagy az özök gidájához; ímhol áll házhalunk mögött, betekint az ablakon át, bepillant a rácson át. **10** Megszólalt barátom és mondta nekem: Kelj föl, kedvesem, én szépem, és jój el! **11** Mert íme a tél elmult, az esőszés elvonult, elment; **12** a virágok mutatkoztak az országban, az ének ideje elérkezett, és a gerle hangja hallatszott országunkban; **13** a fügefa érlelni kezdte gyümölcsit s a szőlőtők virágban állnak, illatot adnak: kelj föl, kedvesem, én szépem, és jój el. **14** Galambom a sziklahasadékokban, a lejtő rejtekében, hadd látnom ábrázatodat, hadd hallanom hangodat, mert hangod kellemes és ábrázatod bájos. **15** Fogjátok meg nekünk a rókákat, a kis rókákat, szőlőrontókat, hisz a mi szőlőink virágban állanak. **16** Barátom az enyim s én vagyok az övé, a ki a liliomok közt legeltet. **17** Míg hűvösödik a nap és futnak az árnyékok, fordulj, légy hasonlóvá, barátom, a szarvashoz vagy az özök gidájához a szakadékos hegyeken.

3 Fekvőhelyemen az éjszakákon kerestem azt, kit lelkem szeret, kerestem, de nem találtam. **2** Hadd kelek csak föl, hadd járok körül a városban, az utcákon és tereken, hadd keressem azt, kit lelkem szeret; kerestem, de nem találtam. **3** Találtak engem az őrök, kik körüljárnak a városban: azt, kit lelkem szeret, láttátok-e? **4** Alig, hogy odébb mentem tőlük, már is találtam azt, kit lelkem szeret; megfogtam és nem is engedem el, míg be nem viszem anyám házába, szülőm kamarájába. **5** Megeskelték titiket, Jeruzsálem leányai a szavasünőkre vagy a mező őzikére: ne ébreszszétek és ne ébresztgessétek a szerelmet, míg nincsen kedve. **6** Mi az, a mi feljön a pusztá felől, mint füstnek oszlopai, átillatozva myrrhát és tömjéntől, a kalmár minden fűszerporatról? **7** Íme ágya Salamonnak- hatvan vitéz körülötte Izraél vitései közül; **8** mindannyian kardot fogók, harcrazhoz szoktak, mindegyiknek kardja a csipőjén az éjszakák rettegése miatt. **9** Gyaloghintót készített magának Salamon király a Libánon fáiból; **10** oszlopait ezüstből készítette, támláját aranyból, ülését bíborból; belseje pedig kirakva szerelemmel Jeruzsálem leányaitól. **11** Menjetek ki és nézzetek, Czión leányai, Salamon királyt, a koszorúban, melylyel megkoszorúzta őt az anyja, nászának napján, lelke örömenek napján.

4 Íme szép vagy te, kedvesem, íme, szép vagy, szemeid galambok fátyolod mögött; hajad mint a kecskék nyája, melyek leereszkednek Gileád hegycíról. **2** Fogaid mint a lenyírt juhok nyája, melyek feljöttek a mosdatóból, amelyek minden párosak és meddő nincs közöttük. **3** Mint karmazsinfonial ajkaid, és beszéded bájos; mint gránátalma hasábja a halántékod fátyolod mögött. **4** Mint Dávid tornya a nyakad, mely fokozatokban épült; ezer pajzs van rá akasztva, mind fegyverei a vitézeknek. **5** Két emlőd mint két gida, szarvasünőnek ikrei, melyek liliomok között legelnek. **6** Míg hűvösödik a nap és futnak az árnyékok, elmegyek én a myrrás hegyre és a tömjénes halomra. **7** mindenestű szép vagy, kedvesem, és hiba nincsen benned. **8** Velem a Libánonról, arám, velem jőj el a Libánonról, tekints le az Amána csúcsáról, a Szenír és Chermón csúcsáról, oroszlánok tanyáiról, párduczok hegyeiről. **9** Felbátorítottál engem, én nővérem, én arám, felbátorítottál egyikével a te szemeidnek, egyik lánczával a te nyakádszednek. **10** Mily szép a te szerelmet, én nővérem, én arám, mily jó a szerelmet, inkább a bornál, olajaid illata minden fűszernél. **11** Színméztől csepegnék ajkaid, arám, méz és tej van nyelved alatt; s ruhád illata olyan, mint Libánon illata. **12** Elzárt kert az én nővérem arám, elzárt kútató, lepecsételt forrás. **13** Hajtásaid díszkert: gránátfák drága gyümölcsökkel, cziprusok nárdusokkal; **14** nárdus és sáfrány, illatos nád meg fahéj, mindenféle tömjénfákkal, myrra és aloé, mindenféle kiváló fűszerekkel. **15** Kertek forrása, elől vizek kútja és a melyek lefolynak a Libánonról. **16** Serkenj, észak, s jőjj el, dél, leheld át a kertemet, folyjanak fűszerei. Jőjön barátom az ő kertjébe s egye drága gyümölcsit.

5 Eljöttem kertembe, én nővérem, én arám, leszedtem myrrámat fűszeremmel együtt, ettem lépemet a mézemmel együtt, ittam boromat a tejemmel együtt; egyetek, társaim, igyatok és részegedjetek, barátaim! **2** Alsziom én, de szívem ébren van. Hallga, barátom kopog: nyiss ki, nővérem, kedvesem,

galambom, jámborom, mert fejem harmattal van tele, fürteim az éjnek csepjeivel. 3 Levettem köntösömet, hogyan öleném föl, megmostam lábaimat, hogyan szennyezném be? 4 Barátom benyújtotta kezét a nyíláson, és beleim zúgtak miatta. 5 Fölkeltem én kinyitni barátomnak, s kezeim cseppegek myrrhától és ujjaim myrrhától, mely folyt a závár ágaira. 6 Kinyitottam én barátomnak, de barátom elfordult, eltűnt – lelkem elszállt beszéde alatt– kerestem őt, de nem találtam; szólítottam, de nem felelt nekem. 7 Találtak engem az őrök, kik körüljárnak a városban, vertek engem, megsebesítettek, levették fátyolomat rólam a falak őrei. 8 Megeskelték titeket, Jeruzsálem leányai: ha találjátok barátomat, mit mondjatok neki? Hogy betegje vagyok a szerelemnek. 9 Miben különb a barátod más barátnál, te legszebbike az asszonyoknak, miben különb a barátod más barátnál, hogy úgy megesketsz minket? 10 Barátom fehér és piros, kiemelkedő tízezer közül; 11 feje finom arany, fürtjei bodrosak, feketék mint a holló; 12 szemei mint galambok a víz medreinél, tejben fürödnek, foglalatban ülnek; 13 orczái mint fűszeres virágágyak, illatszereket termők; ajkai liliomok, cseppegve folyó myrrhától; 14 kezei aranyhengerek tarsiskövekkel foglalva, teste remekmű elefántcsontból, borítva zafírkövekkel; 15 lábszárai márványoszlopok, ráillesztle arany talpkakra; ábrázata olyan, mint a Libánon, válogatott, mint a czedrusok; 16 ínye édesség és mindenestől gyönyörűség. Ez az én barátom s ez az én társam, Jeruzsálem leányai!

6 Hová ment barátod, legszebbike te az asszonyoknak, hová fordult barátod, hadd keressük együtt veled? 2 Barátom lement kertjébe, a fűszeres virágágyakhoz, hogy legelettesen a kertekben és hogy liliomot szedjen. 3 Én barátomé vagyok és barátom az enyém, ki liliomok között legeltet. 4 Szép vagy te, kedvesem, mint Tircza, bájos mint Jeruzsálem, félelmetes, mint a zászlós hadak. 5 Fordítsd el tőlem szemeidet, mert azok, megzavartak engem! Hajad mint a kecskék nyája, melyek leereszkednek a Gileádról. 6 Fogaid mint a juhok nyája, melyek feljöttek a mosdatóból, melyek mind párosak és meddő nincs közöttük. 7 Mint gránátalma hasábja a halántékod fátyolod mögött. 8 Hatvanan vannak a királynők és nyolczvanan az ágyasak, leányzók pedig szám nélkül: 9 egy ő az én galambom, jámborom, egy ő az anyának, kiváló ő a szülőjének; látták a leányok és boldognak mondták, királynők és ágyasak s dicséríték. 10 Ki az, ki letekint mint a hajnal, szép mint a; hold, fényes mint a nap s félelmetes mint zászlós hadak? 11 A diófás kertbe mentem le, megnézni a völgynek rügyeit, látni, vajon kivirult-e a szőlő, kivirágztak-e a gránátfák. 12 Nem tudom, lelkem tett engem Amminádáb szekereire. 13 Térj vissza, térij vissza Sulammit, térij vissza, térij vissza, hadd nézzünk téged. Mit akartok nézni Sulammiton? Olyat mint a máchanájimi tánczot!

7 Mily szépek a te lábaid a sarukban, nemesnek leánya te; csipőid fordulatai mint ékszerek, művész kezeinek munkája. 2 Köldökök mint a kerek medencze- ne legyen hiján a kész italnak; hasad buzahalmaz, bekerítve liliomokkal. 3 Két emlőd mint két gida, szarvasünőnek ikei; 4 nyakad mint elefántcsontorony, szemeid ama tavak Chesbónban, a népes város kapuja mellett; orrod mint a Libánon tornya, mely Damaszkus felé tekint.

5 Fejed te rajtad mint a Karmel, s fejed hajzata olyan, mint a bíbor: király, megközte fürtökben. 6 Mily szép vagy és mily kedves vagy, szerelem, a gyönyörűségekben! 7 Ez a te termeted hasonlít a pálmához és emlőid szőlőfűrtőkhöz; 8 azt mondtam: hadd megyek föl a pálmára, megragadom galyait; s legyenek a te emlőid mint szőlőtőnek fürtjei és orrod illata, mint az almáké, 9 és ínyed mint a jó bor – mely símán folyik barátomnak, megszólaltatja az alvók ajkait. 10 Én barátomé vagyok s hozzá van vágyakozása. 11 Jer, barátom, menjünk ki a mezőre, hálunk meg a falvakon; 12 korán indulunk a szőlőkbe, lássuk, vajon kivirult-e a szőlőtő, megnyílt-e a szőlővirág, kivirágztak-e a gránátfák: ott adom neked szerelmemet. 13 A nadragulyák illatot adnak és ajtóink mellett mindenféle drága gyümölcsök, úják is, régiiek is: számodra, barátom, tettem el.

8 Vajha úgy volnál mint testvérem nékem, ki anyám emlőit szopta; találnálak az utcán, megcsókolnálak, nem is gúnyolódnának rajtam. 2 Elvezetnélek, bevinnélek anyám házába, hogy tanítson engem; inni adnék neked fűszeres borból, gránátalmám mustjából. 3 Balja fejem alatt és jobba átölle. 4 Megeskelték titeket, Jeruzsálem leányai, ne ébreszszétek és ne ébresztgessétek a szerelmet, míg nincsen kedve. 5 Ki az, aki feljön a pusztá felől, támaszkodva barátjára? Az almafa alatt ébresztettek föl; amott vajudott veled az anyád, amott vajudott az, ki téged szült. 6 Tégy engem mint a pecsétgyűrűt szívedre, mint a pecsétgyűrűt karodra; mert erős mint a halál a szerelem, kemény mint az alvilág a féltékenység, hevei tűznek hevei, Istennek lángja. (**Sheol h7585**) 7 Sok víz nem bírja kioltani a szerelmet és folyamok nem sodorják el; ha háza egész vagyonát adná valaki a szerelemért, gúnyolódva gúnyolódnának rajta. 8 Van nekünk kis nővérünk és emlői nincsenek; mit tegyünk nővérünkkel azon a napon, a melyen majd megkérík? 9 Ha kőfal ő, építünk rá ezüst toronyoszt; s ha kapu ő, zárjuk el őt czédrusfa táblával. 10 Én kőfal vagyok és emlőim mint a tornyok; akkor lettem szemében, mint nő, a ki békít talált. 11 Volt Salamonnak egy szőlője Báäl-Hámónban; átadta a szőlőt az őrzőnek, ki-hoz fejében ezer ezüstöt. 12 Az én szőlőm előttem van, az ezer a tied, Salamon, s a kétszáz azoké, kik őrizik a gyümölcsét. 13 Te, ki a kertekben lakol, társak figyelnél hangodra, hallasd velem! 14 Fuss el, barátom és légy hasonlóvá a szarvashoz vagy az őzök gidájához a fűszerek hegynéin.

Ézsaiás

1 Jesájáhúnak, Ámocz fiának látomása, melyet látott Jehúda és Jeruzsálem felől, Uzzíjahú, Jótám, Ácház, Jechizkijahú, Jehúda királyainak napjaiban. **2** Halljátok egek és figyel rá föld, mert az Örökévalót szólt! Gyermeket neveltem és fölemelem, de ők elpártoltak tőlem. **3** Ismeri az ökör a gazdáját és a szamári urának jáslát; Izrael nem ismer engem, népem nem ügylet rám.

4 Oh vétkező nemzet, bűnnel terhelt nép, gonosztevők fajatja, elvetemült gyermeket! Elhagyta az Örökévalót, káromolták Izrael szentjét, hátrafelé fordultak. **5** Hová verjenek benneteket, midőn még növelitek az elszakadást? Minden fej beteg és minden szív kóros. **6** Lába talpától fejéig nincs rajta épség; csupa seb, keleveny és friss tütes; nem nyomták ki, nem kötözték be és nem lágyították olajjal. **7** Országotok pusztaság, városaitokat tűz égette el, földetek – szemetek láttára idegenek emészik, és pusztaság, mint idegenek dúlásakor. **8** És megmaradt Czión leánya mint kunyhó a szőlőben, mint kaliba az ugorkásban, mint ostromlott város. **9** Ha csak az Örökévaló, a seregek ura nem hagy meg nekünk csekély maradékot, úgy jártunk volna, mint Szodoma, Amórához volnánk hasonlók. **10** Halljátok az Örökévaló igéjét, Szodoma vezérei, figyeljetek Istenünk tanára, Amóra népe!

11 Minek nemek áldozataitok sokasága, szól az Örökévaló: jóluktam a kosok égoáldozataival és a hízó barmok zsírájával, a tulkok, juhok és bakok vérét nem kedvelem. **12** Midőn jöttök, megjelenni színem előtt, ki követelte ezt tőletek, hogy tapossátok pitvaraimat? **13** Ne hozzatok többé hiábavaló lisztáldozatot, utálatos füstölgés az nekem, újhold és szombat, gyülekezet hirdetése – nem tűrhettek jogtalanságot ünnepléssel.

14 Újholdaitokat és ünnepeiteket gyűlöli lelkem, terhemre lettek, meguntam elviselni. **15** És mikor kiterjesztítek kezeiteket, elrejtem szemeimet előletek; ha sokat is imádkoztok, nem hallom: kezeitek vérrrel telvék. **16** Mosakodatok, tisztilatok meg, távolítsátok el szemeim elől tetteitek rosszaságát, szűnjatek meg rosszat tenni! **17** Tanuljatok jót tenni, törekedjetek jogosságra, igazsátkot útba az erőszakost; szerezhetek jogot az árvának, vigyétek az özvegy ügyét. **18** Gyertek csak, szállunk perbe egymással, szól az Örökévaló. Ha vétkeitek olyanok volnának, mint a bíbor, megfehérülnek mint a hó; ha vörösek volnának, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú. **19** Ha engedtek és hallgattok, az ország javát fogjátok enni. **20** De ha vonakodtak és engedetlenkedtek, kard esz meg benneteket; mert az Örökévaló szája beszél. **21** Mint lett paráznává a hűséges város! Telve jogossággal, igazság lakozott benne, és most – gyilkosok. **22** Ezüstöt salakká lett, borod vízzel elegyítve.

23 Nagyaid párttűök és tolvajok társai, mindannyija szereti az ajándékot és hajhássa a fizetést; az árvának nem szereznek jogot és az özvegyek ügye nem jut elérőjük. **24** Azért, úgymond az Úr, az Örökévaló, a seregek ura, Izrael hatalmasa, oh, majd vigasztalódom elleneim és bosszút állók ellenségeim. **25** És felédt fordítom kezemet és kiolvastom mint lúggal salakodat és eltávolítom minden ónodat; **26** és ismét adok neked bírákat, mint azelőtt, tanácsosokat, mint kezdetben. Azután neveznék téged az igazság várának, hűséges városnak. **27** Czión jog

által váltatik meg és megtérő igazság által. **28** De romlás éri az elpártolókat és vétkeseket egyetemben, és akik elhagyták az Örökévalót, elenyésznek. **29** Mert megszégyenülnek a tölgyfák miatt, melyeket kedveltetek, és elpirultak a kertek miatt, melyeket választottatok. **30** Bizony lesztek mint tölgyfa, melynek hervad a levele, és mint kert, melynek nincsen vize. **31** Csepűvel lesz a hatalmas s az ő műve szikrává; égni fog mindenki egyetemben és nincs aki olta.

2 Az ige, melyet látott Jesájáhú, Ámocz fia, Jehúda és Jeruzsálem felől. **2** És lesz az idők végén, szírárdan fog állni az Örökévaló házának hegye a hegyek élén és felülemelkedik a dombokon, és özönlenek hozzá minden a nemzetek. **3** És mennek számos népek és mondják: Gyertek, menjünk föl az Örökévaló hegyére, Jákob Istennének házához, hogy tanítson bennünket útjaira, hogy járunk ösvényein! Mert Cziónból ered a tanítás és az Örökévaló igéje Jeruzsálemből. **4** És ítélni a nemzetek között és dönt a sok nép fölött; és összetörök kardjaikat kapákká és dárdáikat kacorrákká; nem emel nemzet nemzet ellen kardot és nem tanulnak többé háborút! **5** Jákob háza, gyertek, járunk az Örökévaló világosságában.

6 Bizony elhagyad népedet, Jákob házát, mert tele vannak keleti babonákkal és kuruzsíókkal, mint a filiszteusok, és idegenek szülöttjeivel érik be. **7** Betelt országa ezüsttel és arannyal és nincs vége kincseinek, betelt országa lovakkal és nincs vége szekereinek; **8** betelt országa bálványokkal, kezei műve előtt kiki leborul, az előtt, amit készítettek ujjai. **9** Megalázkodott az ember, lealacsonyodott a férfi – ne bocsáss meg nekik! **10** Bemennek a szíklába, elrejtőznek a porba az Örökévaló rémülete elől, felséges fénytől. **11** Az ember büszke szeme lealacsonyodik, és megalázkodik a férfiak kevélysége; és egyedül az Örökévaló lesz magasztos ama napon. **12** Mert napja van az Örökévalónak, a seregek urának, minden büszke és magas fölött, és minden emelkedett fölött, hogy lealacsonyodék; **13** a Libanonnak minden magas és emelkedett cédrusai fölött és Básának minden terebinthusai fölött; **14** minden magas hegyek fölött és minden emelkedett halmok fölött; **15** minden magas torony fölött és minden erősített várfal fölött; **16** minden a Tarsis-hajók fölött és minden gyönyörű kép fölött. **17** És megalázkodik az emberek büszkesége és lealacsonyodik a férfiak kevélysége, és egyedül az Örökévaló lesz magasztos ama napon. **18** A bálványok pedig végképen eltűnnek. **19** És bemennek a szíklák barlangjaiba és a föld odvaiba az Örökévaló rémülete elől és felséges fénytől, midőn fölkel, hogy megrettentse a földet. **20** Ama napon eldobja az ember ezüst bálványait és arany bálványait, amelyeket készítettek maguknak, hogy leboruljanak előttük, a vakondoknak és a denevéreknek; **21** hogy behatoljanak a szírek repedéseihez és a szíklák hasadékaiba az Örökévaló rémülete elől és felséges fénytől, midőn fölkel, hogy megrettentse a földet. **22** Hagyjatok föl az emberrel, kinek orrában lehelet van, mert mire becsülhető ō!

3 Mert íme az Úr, az Örökévaló, a seregek ura eltávolít Jeruzsálemből és Jehúdából támaszt és támasztékot, a kenyér minden támaszt és a víz minden támaszt; **2** hőst és

harcost, bírót és prófétát, jóst és vénet; 3 ötvenes tiszet és tekintélyben állót, tanácsot, bölcs mestert és az igézéshez értőt. 4 És fiatalokat teszek fejedelmekkél és gyermeket fognak uralkodni rajtuk. 5 És tolakodik a nép, ember emberre, kiki felebarátjára; felzúdul a fiatal a vén ellen, a nemtelen a nemes ellen. 6 Ha aki megragadja testvérét atya házában: neked van ruhád, te leszel a vezérünk és legyen ez az omladék a te kezed alatt – 7 megszólal ama napon, mondván: nem leszek orvos; és házban nincs kenyer és nincs ruha, ne tegyek engem a nép vezérévé. 8 Mert összeomlott Gyerezsálem és Jehúda ledőlt, mert nyelvük és cselekedeteik az Örökkévaló ellen vannak, dicsőséges szemeinek bosszantására. 9 Arcuk kifejezése tanúskodott ellenük; vétükkel mint Szodoma mondják el, nem titkolták: jaj lelküknek, mert rosszat tettek önmagukkal! 10 Mondjátok az igazról, hogy jól jár, mert cselekedeteik gyümölcsét fogják enni; 11 jaj a gonosznak, rosszul jár, mert kezeinek tette szerint történik vele. 12 Népem – zsarnokai gyermeket és asszonyok uralkodnak rajta; népem, vezetőid tévesztők és ösvényeid újtát elrontották. 13 Előáll perelni az Örökkévaló, és odaáll, ítélni népeket. 14 Az Örökkévaló törvénye száll népének véneivel és nagyjaival: Hiszen ti lelegeltétek a szőlőt, a szegénytől rablott jószág van házaitokban. 15 Mi lelt, hogy összejözzük népemet és a szegények arcát megőrítétek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura. 16 És szólt az Örökkévaló: Mivelhogy bűskék kedtek Czión leányai, jártak kinyújtva torkukat és kacsintva szemeikkel, tipegve járton-járnak és lábaik láncával csörgetnek – 17 varassá teszi tehát az Úr Czión leányainak feje tetejét és az Örökkévaló megmeztelenítí hajzatukat. 18 Azon a napon eltávolítja az Úr a pompás lábláncokat, a napocskákat és holdacskákat; 19 a függőket, a láncokat és a fátyolokat; 20 a fejdíszeket, a bokaláncokat, a díszöveket, az illatszelencéket és bűvös ékszereket; 21 a gyűrűket és az orrkarikákat; 22 a díszruhákat és köpenyeket, a palástokat és a zacsikkat; 23 a tükrököt és gyolcskendőket, a fejkötőket és az általvetőket. 24 És lesz illatszer helyett rothadság, öv helyett kötél, fodros hajmú helyett kopaszszág, díszköntös helyett zsákóvezet, égesi seb szépség helyett. 25 Férfiaid kard által esnek el, vitézséged harcban. 26 Keseregnek és gyászolnak kapui és ó kifosztva a földre ül.

4 És megragad hétféle asszony egy férfiúma napon, mondván: A mi kenyérünket ecssük majd, a mi ruhánkba öltözökünk, csak nevedről nevezetessünk, vedd le gyalázatunkat! 2 Azon a napon lesz az Örökkévaló sarjadéka ékességgé és dicsőséggé s az ország gyümölce búszkeséggé és díszességgé Izrael megmenekült részének. 3 És lesz, aki megmaradt Cziónban és aki meghagyatott Jeruzsálemben – szentnek fogják mondani: mindenki, aki életre van fölírva Jeruzsálemben. 4 Ha majd lemosta az Úr Czión leányainak szennyét és Gyerezsálem vérét kitöríté közepéből, az ítélet szellemével és a kipuszítás szellemével, 5 akkor teremt az Örökkévaló Czión hegyének minden helye fölött és gyülekezetei fölött felhőt nappal, meg füstöt és lángoló tűznek fényét éjjel, mert minden dicsőség felett otalom lesz. 6 És sátor lesz árnyékül nappal a hőség ellen, menedékhelyként és oltalmul zivatar és eső ellen.

5 Hadd énekeljek barátomról, kedveltem éneket szőlőjéről. Szőlője volt barátomnak kövér hegyfokon. 2 Bekerítette s megtisztította kövektől és beültette nemes venyigével, tornyot épített közepébe, sajtót is vágott ki benne; azt remélte, hogy szőlőt terem és termett vadszőlőt. 3 S most, Gyerezsálem lakója és Jehúda embere, ítéleztek csak köztem és szőlőm között! 4 Mit kellett még tenni szőlőmmel, amit nem tettettem vele; miért reméltem, hogy szőlőt terem és termett vadszőlőt? 5 Most tehát, hadd tudatom csak veletek, mit teszek majd szőlőmmel: eltávolítom sővényst, hogy lelegeltek, áttöröm kerítését, hogy eltapodtassék; 6 és parlaggá teszem, nem nyesik és nem kapálják, benövi tövis és gaz és a felhőknek megparancsolom, hogy ne hullassanak rá esőt. 7 Mert az Örökkévalónak, a seregek urának szőlője Izrael háza és Jehúda embere gyönyörűséges ültetvénye; remél igazságot és íme gázság, jogosságot és íme ajagatás. 8 Jaj, kik házat házhoz toldanak, mezőt mezőhöz csatolnak, míg nincs hely és ti egyedül lesztek lakók az országban! 9 Fülem hallatára szólt az Örökkévaló, a seregek ura bizony sok ház pusztává lesz, nagyok és szépek lakó nélkül. 10 Mert tíz hold szőlő egy bátort terem és egy chórmeret vetés egy éffát terem. 11 Jaj, aki korán fölkelnék reggel, hogy részegítő ital után járanak, későig ülnék este, hogy a bor hevítsen. 12 És hárfa és lant, dob és fuvola, meg bor van lakomájukon, de az Örökkévaló cselekvését nem tekintik és kezének művét nem látják. 13 Azért számkivetésbe megy népem tudás hiányában, előkelői éhség emberei; sokasága pedig szomjút tikkadt el. 14 Azért az alvilág kitájította lelkét és kitájította száját szertelenül, és alászáll dísze és zúgása és zajongása, meg aki vígságos köztük. (**Sheol h7585**) 15 És megalázódik az ember és lealacsonyodik a férfiú, és a bűszkék szemei lealacsonyodnak. 16 És felmagasztalódik az Örökkévaló, a seregek ura az ítélet által és a szent Isten megszenteltetik igazság által. 17 Akkor legelnek majd a juhok, mint saját rétükön, és a kövérök romjait jövevények emészlik. 18 Jaj, aki húzzák a bűnt a hamisság köteleivel és mint szekér istrángjával a vétket. 19 Akik mondják: siettesse, gyorsítsa művét, hogy meglássuk; ám közeledéjk és következzék be Izrael szentjének tanácsa, hogy meg tudjuk. 20 Jaj, aki a rosszat jónak mondják és a jót rossznak, aki sötétséget világossággá tesznek és világosságot sötétséggé, aki keserűt édessé tesznek és édest keserűvé. 21 Ja, aki bőlcsek a maguk szemeiben és önnönmaguk előtt eszesek. 22 Jaj, aki hősök borivásban és derék emberek részegítő ital töltésében; 23 aki fölmentik a gonoszt vesztegetés fejében és az igazak igazságát elveszik tőlük. 24 Azért amint megemészti a tarlót a tűznek nyelve és aszott fű elsüpped a lángban, az ó gyökerük olyan lesz, mint a korhadék és viráguk felszáll mint a por, mert megvetették az Örökkévalónak, a seregek urának tanát és Izrael szentjének szavát káromolták! 25 Ezért fellobbant az Örökkévaló haragja az ó népe ellen, kinyújtotta kezét ő ellene, megverte, hogy reszkettek a hegyek és lett hullájuk mint sőprédék az utcák közepén. Mind amellett nem fordult el haragja és egyre kinyújtva kezére! 26 Zászlót emel a nemzeteknek messzire és csalogatja őt a föld végéről és íme hamar, gyorsan eljő. 27 Nincs bágyadt és nincs gyöngé közte, nem szendereg és nem alszik, nem oldódik meg csípőinek öve

és nem szakad el saruinak szíja. 28 Akinek nyilai élesítvék, és íjai minden feszítéket; lovainak patái kovának gondolhatók, kerekei szélvésznek. 29 Ordítása olyan, mint az oroszláné, ordít mint a fiatal oroszlánok, megmordul és megragadja a zsákmányt; elhordja és nincs, aki megmenti. 30 És mordul rá ama napon mint tenger morajlása; a földre tekintenek, és íme sötétség, szorongás, és a napvilág elsötétült fellegei által.

6 Uzzijáhú király halála évében látta az Urat, ülve magas és emelkedett trónon, szegélyei pedig betöltik a templomot. 2 Szeráfok állnak felette, hat-hat szárnya mindegyiknek, kettővel befödi arcát, kettővel befödi lábat és kettővel repül. 3 És szólt egyik a másiknak és mondta: Szent, szent, szent az Örökkévaló, a seregek ura, tele az egész föld az ő dicsőségével. 4 És megindogtak a küszöbök gerendái a szólónak hangjától, a ház pedig megtelt füsttel. 5 Ekkor mondta: Jaj nekem, mert elvesztem, mert tisztálatlan ajkú férfiú vagyok és tisztálatlan ajkú nép közt lakom, mert a királyt, az Örökkévalót, a seregek urát látta szemeim. 6 És repült hozzám egy a szeráfok közül, kezében pedig parázs; fogóval vette az oltárról. 7 Megérintette számat és mondta: Íme, ez hozzá ért az ajkaidhoz, és eltávozik bűnök s vétked; engesztelve van. 8 És hallottam az Úrnak szavát, amint mondja: Kit küldjék és ki megy el nekünk? Mondtam: Itt vagyok én, küldj engem. 9 És mondta: Menj és mondd meg ennek a népnek: hallva halljátok, s ne értesétek, látna lássátok, s ne tudjátok! 10 Kövérítsd meg a nép szívét és füleit nehezítsd meg és szemeit tapaszd be, hogy ne lásson szemeivel, füleivel ne halljon és szíve ne értsen, hogy megtérjen és meggyógyuljon. 11 Mondtam: Meddig, Uram? És mondta: Míg pusztán nem állnak városok lakó nélkül, és házak ember nélkül, és a föld sivataggá nem pusztul. 12 És eltávolítja az Örökkévaló az embert, és nagy lesz az elhagyottság az ország közepében. 13 És marad még benne tizedrész; újra pusztulássá lesz, mint a tölgyfa és a terebinthus, amelyekből vágáskor törzsök marad – szent magzat az ő törzsöke.

7 Történt Ácháznak, Jótám, Uzzijáhú fia, fiának, Jehúda királyának napjaiban, felvonult Reczín, Arám királya és Pékach, Remaljáhú fia, Izrael királya, Gyereuzsálem alá, harcra ellene; de nem bírt harcolnál ellene. 2 És jelentették Dávid házának, mondván: Táboroz Arám Efraimmal együtt! És megindogtak szíve és népének szíve, amint megindognak az erdő fái a szélől. 3 És szólt az Örökkévaló Jesájáhúhoz: Menj csak ki Ácház elejébe, te és Seár-Jásób fiad, a felső tó vízvezetékének széléhez, a mosók mezejének útjára. 4 És szólt hozzá: Légy vesztag és légy nyugodt, ne félj és szíved el ne lágyuljon ama két füstölgő üszökvégtől, Reczín meg Arám és Remaljáhú fia fellobbant haragja miatt. 5 Mivelhogy rosszat határozott ellened Arám, Efraim és Remaljáhú fia, mondván: 6 menjünk fel Jehúdába, rettentősük meg és foglaljuk el magunknak és tegyük meg benne királytá Tábeal fiát. 7 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Nem áll meg és nem lesz! 8 Mert Arám feje Damaszkus és Damaszkus feje Reczín és hatvanöt év múlva megtörtérik Efraim, nem lesz nép – 9 és Efraim feje Sómórán és Sómórán feje Remaljáhú fia. Ha nem bíztok, bizony nem lesz bíztosságok. 10 És tovább is beszélt az Örökkévaló Ácházhöz, mondván: 11 Kérj

magadnak jelt az Örökkévalótól, Istenedtől, mélységest kérj, vagy fenn; magasban levőt. (*Sheol h7585*) 12 Mondta. Ácház: Nem kérek és nem kísértem meg az Örökkévalót. 13 És mondta: Halljátok csak, Dávid háza! Vajon kevés-e nektek embereket fárasztani, hogy Istenemet is fárasztjátok? 14 Ezért ad maga az Úr nektek jelt: íme a fiatal nő várandós lesz és fiat szül és így nevezi őt: Immánuel. 15 Vajat és mézet fog enni, mihelyt megvetni tudja a rosszat és választani a jót; 16 mert mielőtt a fiú megvetni tudná a rosszat és választani a jót, elhagyatva lesz a föld, melynek két királyától te rettegysz. 17 Majd hoz az Örökkévaló rád és népedre és atyád házára napokat, aminők nem jöttek ama naptól fogva, hogy elszakadt Efraim Jehúdától – Assúr királyát. 18 És lesz ama napon csalogatja az Örökkévaló a legyet, mely Egyiptom folyónak szélén van és a méhet, mely Assúr országában van; 19 eljönnek és megszállnak mindannyian a pusztáságok völgyeiben és a sziklák hasadékaiban és mind a tüskebokrokon és mind a legelőkön. 20 Azon napon levágja az Úr a folyam partjain bérelt borotvával – Assúr királyával a hajat és a lábak szőrét és a szakált is elveszi. 21 És lesz ama napon, tartani fog valaki egy üszőt és két juhot; 22 és lesz, azért, hogy sok tejet nyer, vajat fog enni, mert vajat és mézet eszik mindenki, aki megmaradt az országban. 23 És lesz ama napon, minden hely, ahol ezer szőlőtőr ezer ezüstöt ér, tövissé és gazzá lesz; 24 nyíakkal és íjjal mennek oda, mert tövissé és gazzá lesz az egész ország. 25 Mindazon hegymegyeik pedig, melyeket kapával kapálnak – oda be nem mész a tövis és gaz felelme miatt; és arravalók lesznek, hogy rábocsássák az ökröt és hogy eltapossa a juh.

8 Szólt hozzá az Örökkévaló: Végy magadnak nagy táblát és írd rá emberi írással: Gyorsan a zsákmány siet a préda; – 2 hadd veszek magamnak megbízható tanukat: Úrját a papot és Zakarjáhút, Jebérekjáhú fiát. 3 És közeledtem a prófétaasszonyhoz, várandós lett és fiút szült; és szólt hozzá az Örökkévaló: E néven hívд Gyorsan a zsákmány, siet a préda. 4 Mert mielőtt tudna szólni a fiú: atyám, anyám, viszik Damaszkus vagyonát és Sómórán zsákmányát Assúr királya előtt. 5 Még tovább is beszélt hozzá az Örökkévaló, mondván: 6 Mivelhogy megvetette ez a nép a Sílóachnak lassan folyó vizét és öröme telik Reczínben és Remaljáhú fiában: 7 ezért íme az Úr félőhöz rájuk a folyamnak hatalmas és sok vizét – Assúr királyát és egész dicsőségét – és feljő minden medre fölé és túlmegy minden partján. 8 Átvonal Jehúdán, elárasztva átmegy, nyakig ér; és lesz szárnyainak kiterjedése országod teljes szélessége szerint, oh Immánuel! 9 Szövetkezzetek népek – hogy megtörjétek, figyeljetek, földnek távolságai minden fegyverkezzetek – hogy megtörjétek, fegyverkezzetek – hogy megtörjétek. 10 Hozzatok határozatot – hogy meghiusítassék; szóljatok szót, hogy meg ne álljon, mert velünk Isten. 11 Mert így szólt hozzá az Örökkévaló, mikor rajtam volt keze hatalma, és oktatott engem, hogy ne járjak e nép útján, mondván: 12 Ne mondjatok összeesküvésnek minden, amit a nép mond összeesküvésnek, amitől fél, attól ne féljetek és ne rettegjetek. 13 Az Örökkévalót, a seregek urát, őt mondjátok szentnek, ő az, kitől féljetek, és ő, akitől rettegjetek! 14 És lesz-szentélyé és

megütközés kövévé és megbotlás szíkkájává Izrael két házának, tőrré és csapdává Gyereuzsálem lakójának. 15 És megbotlanak köztük sarkan, elesnek és összetörnetek, megejtetnek és megfogathatnak. 16 Kösd be a bizonyságot, pecsételd, le a tanítást tanítványaimban. 17 Én meg várakozom az Örökkévalóm, aki elrejti arcát Jákob házától, és remélek benne. 18 Íme, én és a gyermekek, kiket adott nekem az Örökkévaló, jelekül és csodákul Izraelben, az Örökkévalótól, a seregek urától, aki Czión hegyén lakik. 19 És ha szólunk hozzátek: kérdezzétek meg a szellemidézőket és a halottjósokat, akik sípognak és suttognak – vajon nem Istenét kérdezi-e meg a nép, tán az előkért a holtakat? 20 Tanításul és bizonyságul! Valóban ilyen szót mondannak majd azok, kiknek számára nincsen hajnal. 21 És bolyong ott elkeseredett és kihezett; és lesz, mikor éhezik, felbőszül és átkot mond királyára és istenére; fordul fölfelé, 22 a földre is tekint és íme ínség és sötétség, a szorongatás borongása, a homályba taszítva!

9 Mert nincsen-e borongás, ahol szorongás van? Mostanában az első könnyűt végzett Zebúlún országában és Naftáli országában; de az utóbbi nehezet végez a tenger felé, a Jordán mellékén, a népek kerületében. 2 A nép, mely sötétségen járt, nagy világosságot látott; a homály országának lakói – világosság fénylett fölöttük. 3 Megsokasítottad a nemzetet, öregbítettek örömet, örültek előttek, amint örülnek aratásban, valamint ujjonganak, mikor zsákmányt osztanak. 4 Mert terhének jármát és hának vesszejét, elnyomójának botját összetörted, mint Midján napján. 5 Mert a csatazajban fegyverkezőnek fegyverzete és a vérben hurcolt ruházat el lesz égetve, s a tűznek eledele. 6 Mert gyermek született nekünk, fiú adatott nekünk és vállán van az uralom és e néven hívják: Csodálatosat határoz a hatalmas Isten, Örök atya, Béke fejedelme; 7 az uralom nagyobbítására és békére vég nélkül Dávid trónján és királysága fölött, hogy megszilárdítsa és megtámassza joggal és igazsággal mostantól mindenörök. Az Örökkévalónak, a seregek urának buzgalma cselekszi ezt. 8 Igélt küldött az Úr Jákobba és leszállt Izraelben; 9 hogy megtudja az egész nép, Efraim meg lakójá Sómrónnak, kik büszkeséggel és a szív fennhagyásával mondják: 10 téglák dőltek le, majd faragott kővel építünk, vadfügefák vágattak ki, majd cédrusokkal póloljuk. 11 És fölönysította ellene az Örökkévaló Reczín szorongatóit, és ellenségeit feluszítja. 12 Elői arám s hátul a filiszteusok, és falták Izraelt egész szájjal. Mind amellett nem fordult el haragja és egyre kinyújtva a keze! 13 A nép pedig nem tért meg ahhoz, aki verte és az Örökkévalót, a seregek urát nem keresték. 14 És kiirtott az Örökkévaló Izraelből fejet és farkat, pálmáigát és kákát egy napon. 15 Vén és tekintélyben álló, az a fej; próféta, ki hazugságot tanít, ez a fark. 16 És lettek e nép vezetői tévesztők és a vezetettjei elveszítettek. 17 Azért nem örül ifjain az Úr és nem irgalmaz árvainak és özvegyeinek, mert mindnyája istentelen és gonosztevő és minden száj aljasságot beszél. Mind amellett nem fordult el haragja és egyre kinyújtva a keze! 18 Mert égett mint a tűz a gonoszság, tövist és gáz emészt, és meggyűjtött az erdő sűrűjét és felgomolyog benne az emelkedő füst. 19 Az Örökkévalónak, a seregek urának haragjától elborult

az ország és mint tűznek eledele lett a nép, egyik a másikán nem könyörül. 20 Jobbfelől vágott le és éhezett, ettek balfelől és nem laktak jól, ki-ki karjának húsát eszi: 21 Menasse Efraimot, és Efraim Menassét, együttesen ők Jehúda ellen. Mind amellett nem fordult el haragja és egyre kinyújtva a keze!

10 Jaj azoknak, kik jogtalan végezéket végeznek és az irkálóknak, kik bajt irkáltak; 2 hogy elhaljítsák a törvénytől – a szegényeket és elrabolják népem nyomorúinak jogát! hogy az özvegyek az ő zsákmányuk legyenek és kifosszák az árvákat. 3 De mit fogtok tenni a büntetés napján és a vészen, mely messziről jön? Kihez futamodtok segítségről és hol hagyjátok dicsőségeket? 4 Ha csak foglyok között nem görnyednek, a megöltek között fognak elesni. Mindamellett nem fordult el haragja és egyre kinyújtva a keze! 5 Oh Assúr, haragomnak vesszeje, fölindulásom bot az ő kezükben. 6 Istentelen nemzet ellen küldöm ki, haragvásom népe ellen rendelem, hogy zsákmányt zsákmányoljon és prédált – prédáljon és hogy eltapossa, mint az utcák sarát. 7 De ő nem így képzeli, és szíve nem így gondolja, hanem pusztítás van a szívében és kiirtása nem kevés nemzetnek. 8 Mert azt mondja: Nemde vezéreim egyaránt királyok! 9 Nemde olyan, mint Karkemis Kalnó, avagy nem mint Árpád-e Chamát, avagy nem mint Damaszkus-e Sómrón? 10 Amint elérte kezem a bálványnak királyságát, holott több a képük, mint Jeruzálemnek és Sómrónnak – 11 nemde amint cselekedtem Sómrónnal és bálvánýival, úgy cselekszem majd Jeruzálemmel és bálvánýképeivel? 12 És lesz, midőn elvégzi az Úr egész művét Czión hegyén és Jeruzálemben, megbüntetem Assúr királya kevél szívénék gyümölcset és fennhagyó szemének dicsekvését. 13 Mert azt mondta: Kezem erejével cselekedtem, és bölcsességgel, mert eszes vagyok; eltávolítottam a népek határait és kincseket fosztogattam, és hatalmasként lerántok trónon ülőket. 14 És elérte kezem mint fészket a népek vagyonát és mint fölszednek elhagyott tojásokat, úgy az egész földet fölszedtem én és nem volt, ki szárnyát mozgatná, száját kinyitná és csipogna. 15 Vajon dicsérszík-e a fejsze annak ellenében, ki vele vág, avagy büszkélkedhetik-e a fűrész annak ellenében, ki forgatja? Mintha forgatná a bot azt, ki fölemeli, mintha fölemelné a pálcá azt, ki nem fa! 16 Ezért bocsát az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura, kövéreire soványságot és dicsősége alatt egés fog égni, mint tűznek égése. 17 És lesz Izrael világossága tűzzé és az ő szentje lánggá, és gyűjt és megemészti tövisét s gazát egy napon. 18 És erdejének és termőföldjének dicsőségeit lelkestől testestől megsemmisítí, és lesz mint mikor senyed a sorvadó. 19 És erdeje fáinak maradéka csekély számú lesz, egy fiú is fölírhatja. 20 És lesz ama napon, nem fog többé Izrael maradéka és Jákob házának menekült része arra támaszkodni, aki megveri, hanem támaszkodik az Örökkévalóra, Izrael szentjére igazán. 21 Maradék tér meg, Jákob maradéka, a hatalmas Istenhez. 22 Mert ha néped Izrael olyan volna, mint a tenger fövénye, maradék tér meg közüle: végpusztulás elhatározva, áradozva igazsággal. 23 Mert végezve van és elhatározva; az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura cselekszi az egész földön. 24 Ezért így szól az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura: Ne félj népem, Czión lakójá, Assúrtól, aki vesszővel ver téged és botját emeli

ellened Egyiptom módjára. 25 Mert még egy kevés – és vége van a felindulásnak és haragom elenyésztésükre fordul. 26 És támaszt ellene az Örökkévaló, a seregek ura, ostort, amilyen volt Midján veresége Oréb szikláján; és botját a tenger fölé emeli Egyiptom módjára. 27 És lesz ama napon, eltávozik terhe hárindról és járma nyakadról és széttörétek a járom kövérseg miatt. 28 Jött Ajjába, átvonult Migrónon; Mikhmásban hagyja podgyászát. 29 Átmentek a szoroson, Gébában térték hálásra; megremegett Ráma, Gibeát-Sául megfutamodott. 30 Csendítsd meg hangodat Gallim leánya, figyel Lajsa, szegény Anátót. 31 Elkölözött Madméná, Gébím lakói menekültek. 32 Még e napon kell megállnia Nóbán, fölemeli kezét Czión leányának hegye, Gyereuzsálem dombja ellen. 33 Íme az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura, letöri a felső, gallyakat rettentő erővel és a magas termetűek kivágatnak és a kiemelkedők megalacsonyodnak. 34 És leüti az erdő sűrűjét vassal és a Libanon hatalmas által dől el.

11 És ered majd vessző Jísaj törzsökéből és ág hajt ki gyökereiből. 2 És nyugszik rajta az Örökkévaló szelleme, a bölcsesség és értelem szelleme, a tanács és erő szelleme, a megismerés és istenfelelem szelleme. 3 És ítélezése lesz istenfelelemmel; nem szeme látása szerint fog ítélni, se nem füle hallása, szerint dönteni. 4 Igazsággal ítélt a szegényeknek és egyenességgel dönt az ország alázatosai számára; megveri az országot szája vesszejével és ajkai leheletével megöli a gonoszt. 5 És lesz az igazság derekának öve és a hűség ágyékának öve. 6 És lakozik a farkas a báránnal és a párdúc a góbölyével heverész; borjú, oroszlánkölyök és hízóbarom együtt, és egy kisfiú vezeti őket. 7 Tehén és medve legelésznek együtt heverésznek kölykeik; az oroszlán pedig, mint az ökör, szalmát eszik. 8 És játszadozik a csecsemő a viperák lyukánál és a baziliszkus szemére az elválasztott gyermek nyújtja ki kezét. 9 Nem ártanak és nem rontanak egész szent hegyemen, mert megtelt az ország az Örökkévaló megismerésével, mint vizekkel, melyek a tengert borítják. 10 És lesz ama, napon, Jísaj gyökere, mely ott áll népek zászlójául hozzá fordulnak a nemzetek és nyugvóhelye dicsőséges lesz. 11 És lesz ama napon, másodszor kinyújja az Úr az ó kezét, hogy megszerezze népe maradékát, amely megmarad Assúrból és Egyiptomból, Patrósból, Kúsból, Elámból, Sineárból és Chamárból, meg a tenger szigeteiből. 12 És zászlót emel a nemzeteknek és összegyűti Izrael elszéledtjeit és Jehúda elszőrtjait egybehozza a földnek négy széléről. 13 És megszűnik Efraim irigysége és Jehúdának szorongatói kiirtatnak; Efraim nem irigykedik Jehúdára és Jehúda nem szorongatja Efraimet. 14 És repülnek a filiszteusok vállára nyugat felé, együttesen prédlájk a kelet fiait, Edóm és Móáb kezük alá kerülnek, Ammón fiai meghódolnak nekik. 15 Akkor sújtja az Örökkévaló Egyiptom tengerének nyelvét, és föllemeli kezét a, folyam fölre fuvaltatának hevélét, hétfájakra csapja és átjárható lesz saruval. 16 És országútja lesz népe maradékának, amely megmarad Assúrból, valamint volt Izraelnek, amely napon fölment Egyiptom országából.

12 És szólsz ama napon: Hálát adok neked, Örökkévaló, mert haragudtál rám; elfordult haragod és megvigasztalsz

engem. 2 Íme Isten, az én segítségem, bízom és nem rettegek; mert hatalmam és énekiem Jákob, az Örökkévaló, ő lett nekem segítségül. 3 És vizet fogtok meríteni vígsággal a segítség forrásából. 4 És szóltok ama napon: Adjatok hálát az Örökkévalónak, hirdessétek nevét, tudassátok a népek között cselekedeteit, emlegessétek, hogy magasztos a neve. 5 Zengjetek az Örökkévalónak, mert fenségeset cselekedett; tudtára van ez az egész földnek. 6 Örvendj és ujjongj, Czión lakója, mert nagy tebenned Izrael szentje.

13 Beszéd Bábelről, melyet látott Jesájáhu, Amócz fia, 2 Kopár hegyre vigyetek zászlót, emeljetek feléjük hangot, intsetek kézzel, hogy bevonuljanak a fejedelmek kapui. 3 Én kirendeltem megszenteltjeimet, el is hívtam vitézeimet haragomra, búszke ujjongóimat. 4 Zúgás hangzik a hegyekben, nagyszámú néphez hasonlóan, összegyűlt népek királyságai zajongásának hangja: az Örökkévaló, a seregek ura hadsereget számlál. 5 Messze földről jönnek, az ég széléről, az Örökkévaló haragiának fegyverei, hogy megrontsák az egész földet. 6 Jagassatok, mert közel van az Örökkévaló napja, mint pusztítás jó a mindenhatótól. 7 Ezért mind a kezek ellankadnak és minden emberi szív elolvad. 8 Megrémülnék, kínok és fájdalmak fogják el, mint a szülő asszony vajúdnak, kiki a másikára bámul, lángban álló arc az arcuk. 9 Íme az Örökkévaló napja jó, kegyetlenül, haragyással és föllobbant haraggal, hogy pusztaságággal tegye a földet és vétkezeit kiírta belőle. 10 Mert az ég csillagai és oriónjai nem ragyogtatják fényüket; a nap elsötétült fölkeltek és a hold nem tündököltei fényét. 11 És megbüntetem a világon a rosszaságot és a gonoszokon bűnüköt; megszüntetem a kevlyek gőgjét és a zsarnokok gőgösséget megalázom. 12 Ritkábbá teszem a halandót színaranyánál és az embert Ófir aranyánál. 13 Ezért megreszkettetem az egét és megrendül a föld az ó helyéről, az Örökkévalónak a seregek urának haragyása miatt és föllobbanó haragiának napján. 14 És lesz, mint a kergetett szarvas és mint juhok, mikor nincsen összegyűjtő, kiki a népéhez fognak fordulni és kiki az országába menekülnek. 15 mindenki, akit találnak, átszúratik, és mindenki, akit elfognak, kard által esik el. 16 Kisdedeik szétszórhatnak szemük láttára, kifosztatnak házaik és feleségeik meggyaláztatnak. 17 Íme fölkelitem ellenük a médehet, aikik ezüstöt nem tekintenek és aranyban nem telik kedvük. 18 Az ifák ifjukat zúznak szét; a méh gyümölcsének nem igalmaznak, gyermekéket nem szán meg szemük. 19 És lesz Bábel, a királyságok díszé, a kaldeusok búszke ékessége olyan, mint mikor feldúltá Isten Szodomát és Amorát. 20 Nem lakják soha többé s nem lesz lakója nemzedékre s nemzedékre; nem fog ott sátorozni az arab és pásztorok nem heverészetnek ott. 21 Hevernek ott pusztai állatok s megtelnek házaik baglyokkal; lakoznak ott strucc madarak és bakok ugrálhak ott. 22 Vad ebek üvöltének kastélyaiakban és sakálak a kéjes palotákban: közel van hogy eljön az ideje és napjai nem késnek.

14 Mert igalmazni fog az Örökkévaló Jákobnak és újra választja Izraelt, s elhelyezi őket földjükön; csatlakozik hozzájuk a jövevény és hozzászegődnek Jákob házához. 2 Veszik népek őket és elviszik helyükre, és birtokába veszi azokat

Izrael háza az Örökévaló földjén szolgákul és szolgálókul; foglyul ejtik foglylejtőket és uralkodnak zsarnokaikon. 3 És lesz azon napon, hogy nyugalmat ad neked az Örökévaló gyötrelmedtől és háborgásodtól és a kemény szolgálattól, mellyel szolgálnod kellett. 4 akkor elmondod ezt a példázatot Bábel királyáról és szólsz: Mint szűnt meg a zsarnok, megszűnt a kényuralom! 5 Eltörte az Örökévaló a gonoszok botját, az uralkodók vesszejét. 6 Aki népeket vert dühvel, szüntelen való veréssel, aki nemzeteket leigázott haraggal, üldöztetik szakadatlanul. 7 Megnyugodott, megpihent az egész föld, ujjongásra fakadtak. 8 A ciprusok is örvültek rajtad, a Libanon cédrusai: amiota fekszel, nem, jő fel ellenünk, aki leványa. 9 Az alvilág alulról háborgott miattad, a te töjött elejébe; fölkeltette miattad az árnyakat, a föld hatalmasait, föllállította trónjaikról minden nemzetek királyait. (Sheol h7585) 10 Mindnyájan megszólalnak és mondják neked: Te is elgyengültél mint mi, hozzánk lettél hasonlóvá! 11 Az alvilágba szállítattot le fenséged, lantjaid zúgása; alád terítettek ferget, takaród pedig kukac. (Sheol h7585) 12 Mint hullottál le az égről, fényes csillag, hajnal fia, levágattál a földre, ki népek fölött sorsot vetettél! 13 Te pedig azt mondadt szívedben: az égbe megyek föl, Isten csillagain fölül emelem trónomat, és ott ülök a találkozás hegyén, az észak hárulján; 14 fölmegyek a felhő magaslataira, egyenlővé leszek a legfelsőbbel! 15 Ámde az alvilágba szállítanak le a gödör háruljába! (Sheol h7585) 16 Akik látnak, rád tekintenek, oda, figyelnek rád: Ez-e a férfi, ki megreszketti a földet, megrenditi a királyságokat? 17 Pusztává tette a világot és lerombolta városait, foglyait nem bocsátotta haza. 18 Mind a nemzetek királyai, valamennyien feküszenek dicsőségeben, kiki a házában. 19 Te pedig kivettéttel sírodból mint megutált gall, takarva megöltekkel, a kardtól leszúrtakkal, aikik leszállnak a gödör köveihez, mint eltiprott dög. 20 Nem egyesülsz velük temetésben, mert országodat megrontottad, népedet megölted; nem nevezeteti soha a gonoszterők magzatja. 21 Készítsetek fiai számára, vágóhelyet, atyák bűne miatt, hogy fől ne keljenek és elfoglalják a földet, hogy megteljék a világ színe városokkal. 22 Fölkelek ellenük, úgymond az Örökévaló, a seregek ura, és kiírtom Bábelnek nevét és maradékát, sarjadékát és ivadékát, úgymond az Örökévaló. 23 És tesszem őt sündisznó birtokává és vizek posványává; és elsöpröm a megsemmisítés söröprjével, úgymond az Örökévaló a seregek ura. 24 Megesküdött az Örökévaló, a seregek ura, mondván: Bizony amint gondoltam, úgy lett, amint határoztam az áll meg: 25 hogy megtöröm Asszúrt országomban és hegyeimen letíprom, hogy távozzék ő róluk az igája és terhe válláról távozzék. 26 Ez a határozat, mely határozza van az egész földre és ez a kéz, mely ki van nyújtva minden a nemzetekre. 27 Mert az Örökévaló, a seregek ura határozott, ki bontán meg? Az ő keze, mely ki van nyújtva, ki utasítaná vissza? 28 Ácház király halálának évében volt ez a beszéd. 29 Ne örülj, te egész Pelést, hogy eltörétekt megverődnek vesszejé; mert kígyó gyökeréről baziliszkus jő ki, és gyümölcse repülő sárkány. 30 Legelnek majd a szegények elsőszülöttjei, és a szűkölködők biztoságban heverésznek; és kiölg éhséggel gyökeredet és maradékodat megöli. 31 Jajgass kapu, kiáltás város, csüggeld el, egész Pelést; mert

északról füst jő, nincs különmaradó az ő gyülekezeteiben. 32 És mit feleljenek a nemzetek követeinek? Hogy az Örökévaló megalapította, Cziót és benne menedéket találhatnak népének szegényei!

15 Beszéd Móábról. Bizony éjjel pusztítatott el Ár-Móbá, megsemmisült; bizony éjjel pusztítatott el Kír-Móbá, megsemmisült. 2 Fölment Bájít meg Díbón a magaslatokra sírásra; Nebó fölött és Médeba fölött jájgat Móbá, minden fején kopaszág, minden szakáll levágva. 3 Utcain zsákok kötötték föl, háztetőin és piacain minden ágya jájgat, sírásban folyik szét. 4 Kiáltott Chesbón és Eleálé, Jáchacig hallatszott hangjuk; ezért felriadtak Móbá fegyveresei, lelke megremeggett őbenne. 5 Szívem Móbábért kiált, szökevényei egész Czóarig, Eglat-Selísijáig; mert Lúchit hágóján sírással mennek fel, mert Chórónájim felé vészkiáltást keltenek. 6 Mert Nimrim vizei pusztta helyekké lesznek; mert elszáradt a fű, eltűnt a pázsit, nincs zöld többé. 7 Ezért a vagyont, melyet szereztek, és tulajdonukat a fűzfák patakján viszik át. 8 Mert körülvette a kiáltás Móbá határát, egész Eglájimig a jájgatása; Beér-Élímig a jájgatása. 9 Mert Dímón vizei megteltek vérrel, mert Dímón ellen még többet hozok, Móbá menekült része ellen oroszlánt, meg a föld maradéka ellen.

16 Küldjetek az ország uralkodójának járó bárányt Szélából a pusztá felé Cziónnak leányának hegyére. 2 És lesz, mint bujdosó madár, kiúzott fészkek, úgy lesznek Móbá leányai az Arnón gázlónál. 3 Szerezz tanácsot, tégy ítéletet, tudd olyanná mint éjjel árnyékodat délközben, rejtsd el az elszéledeteket, a bujdosót el ne áruld. 4 Hadd tartózkodjanak benned száműzöttéim, Móbábéi, légy oltalmuk a pusztító ellen; mert vége lesz a nyomásnak, megszűnik a pusztítás, eltűnnek az eltiprók az országból. 5 És megszilárdul szeretet által a trón, és ül rajta hűségen, Dávid sátrában egy bíró, jogot kutató és igazságban jártas. 6 Hallottuk Móbá gógi-jét, nagyon gógoś, gógosséget meg gógi-jét és dölyfösséget és alaptalan kérkedését. 7 Azért jájgat Móbá Móbábért, minden ágya jájgat; Kír-Charészset aszú szőlői miatt nyögtök, végképp megtörve. 8 Mert Chesbón mezősei elhervadtak; Szibma szőlőtője – a nemzetek urai leütötték venyigéit; Jáezérig értek, a pusztába tévedtek, indái terjeszkedtek, átmentek a tengeren. 9 Ezért siratom Jaezér sírásával Szibma szőlőtőjét, megáztatlak könnyemmel, Chesbón és Eleálé, mert szüretedre és aratásodra kurjantás esett. 10 Elvétetik öröm és ujjongás a termőföldről és a szőlőkben nem vigadnak és nem rivalognak; bort présházakban nem sajtol a sajtól, a kurjantást megszüntettem. 11 Azért zúgnak beleim Móbábért mint a hárfa, és belsőm Kír-Chérezsért. 12 És lesz, hogyha megjelenik, hogyha kifárad Móbá a magaslaton és bemegy a szentélyébe, hogy imádkozzék – mit sem tehet. 13 Ez az ige, melyet szól az Örökévaló Móbábról régtől fogva; 14 most pedig szól az Örökévaló, mondván: Három év múlva, mint a bérés évei, megaláztatik Móbá dicsősége az egész nagy néptömeggel, és maradéka kevés, csekély lesz, nem sok.

17 Beszéd Damaszkusról. Íme Damaszkust megszüntetik, hogy város ne legyen, és lesz omladékká, rommá. 2

Elhagyatvák Aróér városai; nyájakéi lesznek, hevernek és nincs ki fölilleszti. 3 Megszűnik Efraimból az erősség és a királyság; Damaszkuszból és Arám maradékától: olyanok lesznek mint Izrael fiainak dicsősége, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. 4 És lesz azon napon, lefogy Jákob dicsősége és húsának kövérsége lesoványodik. 5 És olyan lesz, mint mikor az arató begyűjti az álló gabonát és karjávallearatja a kalászokat; és olyan lesz, mint aki kalászokat szed Refáim völgyében. 6 És marad benne böngészni való, mint mikor leverik az olajfát, két-három bogyó a felső gally csúcsán, négy-öt a gyümölcstermőnek ágain, úgymond az Örökkévaló, Izrael Istene. 7 Azon napon tekinteni fog az ember az ő alkotójához és szemei Izrael szentjére fognak nézni; 8 és nem tekint az oltárokra, kezei művére, s amit ujjai csináltak, azt nem nézi, sem az asérákat és naposzlókat. 9 Azon napon olyanok lesznek erős városai, mint az erdőnek és faszcísnak elhagyatottsága, amelyeket elhagytak volt Izrael fiai elől; és lesz pusztasággá. 10 Mert elfelejtettek üdvöd Istenét és menedéket szíklájáról nem emlékeztél meg; ezért ültetsz gyönyörűséges ültetvényeket ég idegenből való venyigével beoltod. 11 Amely napon elülteted, bekeríted és reggel felvirágzatod csemédet: eltűnt az aratás a gyötrelem és kínos fájdalom napján. 12 Oh sok nép zúgná, mint zúgnak a tengerek, úgy zúgnak, és nemzetek zajongása, mint a hatalmas vizek zajongása úgy zajonganak. 13 Nemzetek mint nagy vizek zajongása zajonganak: megdorgálja őt és messzire fut; űzeti mint a hegyek polyája a szél elől, mint a porforgatag a vihar elől. 14 Estnek idején íme rémület, mielőtt reggel volna, nincs ő már: ez osztályrésze fosztogatóinknak és sorsa prédálóinknak.

18 Oh, csattogó szárnyak országa, mely Kús folyón túl van; 2 mely követeket küld a tengeren, gyékény hajókon a víz színén! Menjetek, gyors követek, a termetes és fényes nemzethez, a néphez, mely felelmetes, amióta van, a pusztítás és eltiprás nemzetéhez, melynek országát folyók hasítják. 3 Mind a világ lakói és a földnek lakosai, amint zászlót emelnek a hegyeken, majd látjátok és amint fűják a harsonát, meghalljátok. 4 Mert így szólt az Örökkévaló hozzá: Hadd legyek nyugodt és hadd nézzem helyemen, mint a fényes forrás a napsugárban, mint harmatos felhő az aratás forráságában. 5 Mert aratás előtt, midőn vége van a virágzásnak és éró bogyóvá lesz a virág, levágja a gallókat a kacorokkal és az indákat eltávolítja, lemettszi. 6 Ott hagyatnak eggyárt a hegyek madarának és a föld vadójának; nyaralni fog rajta a madár és mind a föld vadja rajta fog telelni. 7 Abban az időben ajándékot visznek az Örökkévalónak, a seregek urának, a termetes és fényes néptől, azon néptől, mely felelmetes, amióta van, a pusztítás és eltiprás nemzetétől, melynek országát folyók hasítják, az Örökkévaló a seregek ura nevének helyére, Ción hegycére.

19 Beszéd Egyiptomról. Íme az Örökkévaló gyors felhőre 1 ül és bemegy Egyiptomba; meginognak Egyiptom bálványai előtte és Egyiptom szíve elcsürged a belsejében. 2 Felőstökélem Egyiptomot Egyiptom ellen, hogy harcoljanak kiki a testvérei és kiki a társa ellen, város város ellen, királyság királyság ellen. 3 Elfogyatkozik Egyiptom szellemre őbenne és tanácsát megrontom; és megkérdezik a bálványokat és

a hüvösöket és a szellemidézőket és a halottjósokat. 4 És szolgáltatom Egyiptomot kemény úr kezébe és erős király uralkodik rajtuk, úgymond: az Úr, az Örökkévaló a seregek ura. 5 És kiapadnak a vizek a tengerből és a folyó elszárad, elszikkad. 6 Megbúzhódnek a folyók, elfogynak és elszáradnak Egyiptom csatornái, nád és sás elfonnyadnak. 7 Pusztulás a folyam mellett, a folyam partján; és a folyam minden veteménye elszárad, eltűnik és nincs többé. 8 Keseregnek a halászok és gyászolnak minden aik horgot vetnek a folyamba, és aik hálót terítenek ki a víz, színére, búslakodnak. 9 És megszégyenülnek a fésült len feldolgozói és aik fehér szövetet szónek. 10 És alapjai össze lesznek zúzva, mind a zsílipkészítők bánatos lelkük. 11 Bizony oktalanok Czoán nagyjai, Fáraó legbőlcsebb tanácsosai – elbutult a tanácsuk; hogyan mondhatjátok Fáraónak: bőlcsek fia vagyok, ősrégi királyok fia! 12 Ugyan hol vannak a te bőlcseid, hadd jelentsék csak neked és tudják meg, mit határozott az Örökkévaló a seregek ura Egyiptom felől. 13 Megbolondultak Czoán nagyjai, megcsalódtak Nőf nagyjai; megtévesztették Egyiptomot törzseinek sarkkövei. 14 Az Örökkévaló belétooltötte a szédelgés szellemét, hogy megtéveszszék Egyiptomot minden művében, amint a részeg támolyog okádékában. 15 És nem lesz Egyiptomnak műve, melyet művelne fej és fark, pálmaág és káka. 16 Azon a napon olyan lesz Egyiptom mint az asszonyok: remeg és retteg az Örökkévaló, a seregek ura kezének fölelemésétől, melyet ő fölelem ellené. 17 És Jehúda földje Egyiptomnak rémülésére lesz; bárki megemlíti azt előtte, megrétegni fog az Örökkévalónak a seregek urának határozatától, melyet ő határoz felőle. 18 Azon a napon öt város lesz Egyiptom országában, melyek Kánaán nyelvét beszélik és esküsznek az Örökkévalónak, a seregek urának. Rombolás városának fog neveztetni az egyik. 19 Azon napon oltára lesz az Örökkévalónak Egyiptom országa középében és oszlop a határa mellett az Örökkévalónak; 20 és jelül és tanúságul lesz az Örökkévalónak a seregek urának Egyiptom országában; ha kiáltani fognak az Örökkévalóhoz elnyomók miatt, akkor küld nekik segítőt és védőt, hogy megmentse őket. 21 És megismerteti magát az Örökkévaló Egyiptommal, és megismerik az egyptomiak az Örökkévalót ama napon és szolgájával vágóáldozattal és lisztáldozattal, és fogadást tesznek az Örökkévalónak és megfizetik. 22 És sújtja az Örökkévaló Egyiptomot, sújtva és gyógyítva, és megtérnek az Örökkévalóhoz, enged fohászuknak és meggyógyítja őket. 23 Azon a napon országút lesz Egyiptomból Assúrba és bemegy Assúr Egyiptomba, Egyiptom pedig Assúrba; és szolgál majd Egyiptom Assúrral együtt. 24 Azon a napon Izrael harmadik lesz Egyiptom és Assúr mellett, áldásul a földnek közepette, 25 amellyel megáldotta az Örökkévaló a seregek ura, mondván: áldva legyen népem Egyiptom és kezeim műve Assúr és birtokom Izrael!

20 Amely évben Tartán Asdód alá ment, amikor küldte őt Szargón, Assúr királya és harcolt Asdód ellen és bevette azt – 2 abban az időben szólt az Örökkévaló Jesájáhú, Ámocz fia által, mondván: Menj és oldd le a zsákokat derekadról és sarudat húzd le lábadról. És így cselekedett, járván mezteleinél és mezítláb. 3 És szólt az Örökkévaló: Amint járt Jesájáhú

szolgám meztelenül és mezítláb, három évre jelül és csodául Egyiptom felől és Kús felől, 4 úgy fogja vezetni Assúr királya Egyiptom foglyait és Kús számkivetettjeit, ifjakat és véneket, meztelenül és mezítláb, megmeztenített alféllel, Egyiptom szégyenére. 5 És megrettennek és megszegyenülnek Kús miatt, mely felé tekintettek és Egyiptom miatt, amellyel dicsekedtek. 6 És mondja a partvidék lakója azon napon: Íme így járt, aki felé tekintettünk, ahova futottunk segítségért, hogy Assúr kiráylától megszabaduljunk, hát miképpen menekülnünk meg mi?

21 Beszéd a tenger pusztájáról. Mint viharok a délividéken, akképp vonul, pusztából jő, félelmetes földről. 2 Kemény látomást jelentettek nekem: a hűtlenkedő hűtlenkedik, a pusztító pusztít; gyere fől Elám, ostromolj Média, minden söhajtását megszűntettem! 3 Azért telvék ágyékaim reszketése kínok fogtak el, mint a szülőnő kínaijai, elszédűtem, úgyhogy nem hallok, megrémüldem, úgy hogy nem látok. 4 Támolgyott a szívem, borzadály ijesztett engem; kéjem estéjét remegéssé tette számonra. 5 Rendezik az asztalt, terítik a terítőt, esznemiszna – fel vezérek, kenjetek pajzsot! 6 Mert így szolt hozzáim az Úr: Menj, állíts fől órt, amit látni fog, jelentse. 7 ha lát nyargaló csapatot, egy pár lovast, szamáron nyargalókat, tevény nyargalókat, akkor figyeljen figyelemmel, nagy figyelemmel. 8 És kiáltott mint oroszlán: Órhelyen, Uram, állók én minden nap, és őrizetemen ott állók minden az éjszakákban. 9 És íme itt jön egy nyargaló embercsapat, egy pár lovas. Ekkor megszólalt és mondta: Elesett, elesett Bábel és isteneinek minden a képeit földre zúulta! 10 Oh, te megcsepeltem, szérűmnék fia, amit hallottam az Örökkévalótól a seregek urától, Izrael Istenétől, jelentettem nektek. 11 Beszéd Dúmáról. Hozzáim szónak Szériből: őr, mennyire van az éjszaka, őr, mennyire van az éjszaka? 12 Mondta az őr: Eljött a reggel meg az éjjel is; ha kérdeni akartok, kérdjeket, újból jöjjetek el. 13 Beszéd Arábiáról. Az erdőben, Arábiában háltok, dedániak karavánjai. 14 A szomjúhoz elő hoznak vizet; Téma országának lakói kenyérrel mentek elő a bujdosónak. 15 Mert a kardok elől bujdostak el, a kirántott kard elől és a feszített íj elől, a haborúnak súlya elől. 16 Mert így szolt hozzáim az Úr: Egy év múlva, a napsámos évei szerint, elenyészik Kédár egész dicsősége: 17 Kédár vítez fiai ifjainak megmaradt száma pedig csekély lesz, mert az Örökkévaló, Izrael Istene szolt.

22 Beszéd a Látomás völgyéről. Mi lelt vajon, hogy fölmentél mindenestől a háztetőkre? 2 Zajjal teli zúgó város, ujjongó város megöltjeid nem kardnak megöltjei és nem harcnak halottjai. 3 Vezéreid minden elszöktek egyetemben, ij nélkül fogattak el: minden, akik a tieid közül találtattak, elfogattak egyetemben: messzire menekültek. 4 Azért mondta: Fordulatok el tőlem, hadd sírjak keservesen; ne erőködjetek vigasztalni engem népem leányának pusztulása miatt. 5 Mert megzavarás, eltiprás és zavarodás napja lesz az Úrnak, az Örökkévalónak, a seregivel: urának a látomás völgyében, szétrombolva a falat, és kiáltás a hegységi felé. 6 És Elám felvette a tegezt, szekérhad emberei meg lovasok, Kír pedig pajzsot meztelenített. 7 És völgyeidnek javarrel lett szekérhaddal, és a lovasok elhelyezkedtek a kapu felé. 8 És fölfedte Jehúdának takaróját, és föltekintettél azon

napon az erdőház fegyverére; 9 s Dávid városának repedéseit láttátok, hogy számosak; és összegyűjtötték az alsó tó vizét; 10 és Jeruzsálem házait megszámlálták és lebontották a házakat, hogy erősítsék a falat; 11 és vízfogót csináltak a két fal között a régi tó vizének, de nem tekintették arra, aki ezt teszi, és aki régóta fogva alkotja, azt nem láttátok. 12 És felhívott az Úr, az Örökkévaló a seregek ura ama napon sírásra és gyásztartásra, kopaszságra és gyászövezésre; 13 de íme vígsgág és örööm, ölnék marhát és vágnak juhot, esznek húst és isznak bort: együnk és igyunk, mert holnap meghalunk. 14 És megnyilatkozott füleim előtt az Örökkévaló a seregek ura: nem bocsáttatik meg nektek ez a bűn, míg meg nem haltok, szólt az Úr, az Örökkévaló a seregek ura. 15 Így szól az Úr, az Örökkévaló a seregek ura: Eredj, menj el ehhez az intézőhöz, Sebnához, ki a ház fölött van. 16 Mid van itt és kid van itt, hogy magadnak sírt vágtál itt? Aki magasban vága sírját, a sziklában váj magának hajlékot! 17 Íme az Örökkévaló elhajít téged elhajtással, oh férfi, megragadva mefragad téged, 18 gomolyíta gomolyít téged gomolyítással, mint labdát széles határú földre; ott fogsz meghalni, ott lesznek dicső szekereid, urad házának szégyene tel! 19 Letaszítálak állásodról, és helyedről ledöntenek téged. 20 És lesz azon napon, hívom szolgámat Eljákímot, Chilkijáhu fiát; 21 és felöltöztem a köntösödbe és öveddel erősítem, és uralmadat kezébe adom, hogy atyájával legyen Jeruzsálem lakójának és Jehúda házának. 22 És teszem vállára Dávid házának a kulcsát; ha nyit, nem zár senki; ha zár, nem nyit senki. 23 És beütöm szegül szilárd helyre, és dicsőség székkével lesz atyja házának. 24 És ráaggatják atyja házának egész dicsőségét, a cseméket és hajtásokat, minden a kis edényeket a medence edényektől egészen a korsó edényekig. 25 Ama napon, úgymond az Örökkévaló a seregek ura, elmozdul a szilárd helyre beütött szeg, levágatik, leesik, és elpusztul a teher, mely rajta volt, mert az Örökkévaló szólt.

23 Beszéd Czórról. Jajgassatok, Tarsís-hajók, mert elpusztítottat, úgy hogy nincs ház, se bemenés; Kittím országából nyilvánítottat nekik. 2 Némuljatok el ti partnak lakói; te part, melyet Czídón kerestek, a tengeren utazók, eltöltöttek. 3 És nagy vizeken a Sichór vete, a folyam aratása volt a jövedelme, és lett a népek áruja. 4 Szégenkezzél Czídón, mert szolt a tenger, a tenger erőssége, mondva: nem vajúdtam, nem szütem, és nem neveltem nagyra ifjakat, se nem magasra hajadonokat. 5 Amint Egyiptomba jut a hír, reszketnek, amint oda jut a Czórról való hír. 6 Menjetek át Tarsisba, jajgassatok, partnak lakói ti! 7 Ez-e a ti ujjongó várostok? Óskor napjaitól, az ő elejétől fogva viszik lábai, hogy távolban lakozzék. 8 Ki határozta ezt a koronákat osztó Czór felől, melynek kereskedői fejedelmek, kalmárai a földnek előkelői. 9 Az Örökkévaló a seregek ura határozta, hogy meggyalázza minden dísznek búszkeségét, hogy lealázza minden a földnek előkelőit. 10 Járd be országodat, mint a folyam, Tarsis leánya, nincs többé kötelék! 11 Kezét kinyújtotta a tengerre, megremegtetett királyságokat; az Örökkévaló elrendelte Kánaán felől, hogy megsemmisíték erősségeit. 12 És mondta: Nem fogsz már többé ujjongani, te megbántalmazott, Czídón szűz leánya, Kittímbe fel, menj át, ott

sem lesz nyugtad. **13** Íme a kaldeusok országa – ez a nép, mely nem volt Assúr alapította a pusztalakóknak, felállították tornyaikat, feldúlták palotáit, omladékük tették. **14** Jajgassatok Tarsis-hajók, mert elpusztítottat erősségek. **15** És lesz ama napon, el lesz felejtve Czór hetven évig azon egy király évei szerint; hetven év múltán úgy lesz Czórral, mint a parázna nő dala szól: **16** Végy elő hárffát, kerüld meg a várost, elfelejtett parázna; szépen hárffazz, sokat dalolj, hogy megemlékezzenek rólaid! **17** És lesz hetven a múltán, rágondol az Örökkévaló Czórra, hogy visszatérjen paráznabéréhez; és paráználkodik mind a föld királyságaival a föld színén. **18** De keresete és béré szentség lesz az Örökkévaló számára, nem halmozták sem kinccsé sem készletté: hanem az Örökkévaló előtt lakóké lesz a keresete, evésre, jöllakásra és tartós ruházatra.

24 Íme az Örökkévaló megüresíti és pusztává teszi a földet, felforgatja a színét és szétszórja lakót! **2** És olyan lesz a nép mint a pap, a szolga mint az úr, a szolgáló mint az úrnője, a vevő mint az eladó, a kölcsönadó mint a kölcsönvendő, a hitelező mint akinek hitelez. **3** Megüresedve megüresedik a föld és kifosztódva kifosztódik, mert az Örökkévaló mondta ki ezt az igét. **4** Gyászol, hervad; a föld, elfonnyad, elhervad a világ, elfonnyadnak a föld népének magasai. **5** És a föld fertőzötté lett a lakói alatt, mert megszegtek tanokat, megtörtek törvényt, megbontották az örk szövetséget. **6** Ezért átok emészttette a földet és bűnhódtek a rajta lakók; ezért megégették a föld lakói és csekély számban maradt ember. **7** Gyászolt a must, fonnyadt a szőlő, sóhajtoznak a vígvízűek. **8** Megszűnt a dobok vigassága, elmaradt az ujjongók zaja, megszűnt a hárfa vigassága. **9** Dal mellett nem isznak majd bort, keserű lesz ivónak a részegítő ital. **10** Megtörtégett a semmiség városa, elzárattott minden ház, nincs bemenés. **11** Kiáltás van a borért az utcákon, lealkonyodott minden öröm, elkötözött a föld vigassága. **12** Maradt a városban pusztulás és rommá zúzatik szét a kapu. **13** Mert így lesz az a földön, a népek közepette, mint mikor leverik az olajfát, mint bögészéskor, ha vége van a szüretnek. **14** Amazonok fölemelik hangjukat, ujjonganak, az Örökkévaló fensége miatt vigadnak a tenger felől. **15** Ezért a fénytájakon tiszteljétek az Örökkévalót, a tenger szigetéin az Örökkévalónak, Izrael Istenének nevét. **16** A föld széléről dalokat hallottunk: Díszt az igaznak. Én meg mondtam: végem van, végem van, jaj nekem; hűtlenek hűtlenkedtek és hűtlenséggel hűtlenkedtek a hűtlenek. **17** Rettegés, örvény és tőr ellened, lakója a földnek! **18** És lesz, aki futamodik a rettegés hangjától, beleszik az örvénybe, és aki feljön az örvényből, megfogatik a tőrben. Mert ablakrácsok a magasból megnyíltak és megrendültek a föld alapjai. **19** Zúzva szétzúzdott a föld, morzsolva elmorzsolódott a föld, tántorodva megtátorodott a föld. **20** Inogva inog a föld, mint a részeges és megrázkódik mint a kaliba; rá nehezedik bűne, elesik és többé föl nem kel. **21** És lesz azon napon, megbünteti az Örökkévaló a magasság sereget a magasságban és a föld királyait a földön. **22** És összegyűjtetnek, mint foglyokat gyűjtenek a börtönbe és elzáratnak zárt helyre; de sok nap után gondolnak rájuk. **23** És elpirul a hold és megszégyenül a nap, mert király lett az

Örökkévaló, a seregek ura Czion hegyén és Jeruzsálemben, és vénei előtt dicsőség van.

25 Örökkévaló, én Istenem vagy, felmagasztallak, dicsőítem nevedet, mert csodát műveltél, régtől való határozatokat, hűségesen, híven. **2** Mert kóhalmazzá tettek a várost, az erőssített várt omladékük; az idegenek kastélyát, hogy nincs város, soha sem épül fel. **3** Ezért tisztel téged erős nép, erőszakos nemzetek várai férnek téged. **4** Mert menedéke voltál a szegények, menedéke a szűkölködőnek, megszorultában; oltalom zivatar ellen, árnyék hőség ellen, mert az erőszakos dühé olyan, mint zivatar a falnak. **5** Mint hőséget a sivatagban, lenyomod az idegenek zajongását, mint hőség a felhő árnyéka által, elnyomatik az erőszakosok éneke. **6** És szerez majd az Örökkévaló a seregek ura minden a népeknél ezen a hegyen lakomát zsíros étkekből, lakomát seprűs borból, velővel készített zsíros étkekből, megtisztított seprűs borokból. **7** És megsemmisítí ezen a hegyen a fátyolt, mely elfátyolozza minden a népeket és a takarót, mely rá van takarva minden a nemzetekre. **8** Megsemmisítí a halált örökre és eltörli az Úr az Örökkévaló a könyüt minden arcól; és népének gyalázatát eltávolítja az egész földről, mert az Örökkévaló szólt. **9** És mondják ama napon: Íme ez az Istenünk, akiben reménykedünk, hogy megsegít bennünket: ez az Örökkévaló, akiben reménykedünk, ujjongunk és örülünk az ő segítségének. **10** Mert nyugodni fog az Örökkévaló keze ezen a hegyen és összetíportatik Móáb a maga helyén, amint összetíportatik a szalma a ganéjgödörben. **11** Kiterjeszti ott kezeit, amint kiterjeszti az úszó, hogy ússzon; és lealacsonyítja gőgösségét kezének cselfogásával. **12** Falaidnak magas erősséget pedig lealázta, lealacsonyította, földhöz érette, a porig.

26 Azon a napon éneklik azt a dalt Jehúda országában: Erős városunk van, a segítséget teszi fallá és bástyává. **2** Nyissátok ki a kapukat, hogy bevonuljon az igaz nemzet, a hűséget őrző. **3** A lelkület szilárd, megóvódan a békét, a békét; mert benned bízik. **4** Bízzatok az Örökkévalóban mindenkit, mert Ják, az Örökkévaló örk szikla. **5** Mert lealázta a magasban lakókat, a fölemelkedő várat; lealacsonyítja, alacsonyítja a földig, éreti a porig. **6** Láb tapossa, a szegények lábai, a szűkölködők léptei. **7** Az igaznak útja egyenesség; egyenes, te az igaznak ösvényét egyengeted. **8** Ítéleteid útján is, Örökkévaló, remélünk benned, nevedet és emlékderre kívánkozik a lélek. **9** Lelkemmel kívántalak az éjjel, szellememmel is én bennem kereslek: mert midőn ítéleteid a földre jutnak, igazságot tanulnak a világ lakói. **10** Ha megkegyelmeztetik a gonosz, nem tanul igazságot, a jogosság országában jogtalankodik és nem látja az Örökkévaló felségét. **11** Örökkévaló, magas a te kezed, de nem látják, lássák szégyenülve a népert való buzgalmat, az ellenségeidet éró tűz is eméssze meg őket. **12** Örökkévaló, békét szerzel majd nekünk, mert mind a mi dolgainkat is művelted nekünk. **13** Örökkévaló, mi Istenünk, bírtak bennünket urak rajtad kívül; egyedül általad emlegetjük nevedet. **14** Holtak nem élednek föl, árnyak nem támadnak föl, ezért rendelted és megsemmisítettek őket és kipusztítottad minden emléküket. **15** Gyarapítottad a nemzetet, Örökkévaló, gyarapítottad a nemzetet, megdicsőültél, messzivé

tettek mind a föld végeit. **16** Örökkévaló, a szorultságban gondoltak rád, halk fohászuk ömlött, midőn fenítésed érte őket. **17** Mint várandós, ki közel van a szüléshez, vajúdik, kiált fájdalmaiban, úgy voltunk mi előttem, Örökkévaló. **18** Várandósak voltunk, vajúdtunk, mintegy szelet szültünk; segítség nem érkezett az országba és nem születnek meg világlakok. **19** Éledjenek föl a te halottaid, hullám támadjanak föl; ébredjetek és ujjongjatok, ti porban lakozók, mert világosság harmata a te harmatod és a föld megszűli az árnakat. **20** Eredj népem, menj be kamaráidba és zárd be mögötted ajtódat, rejtőzzél el kis pillanatra, míg elmullik a harag. **21** Mert íme az Örökkévaló elindul helyéről, hogy megbüntesse bűnéért a föld lakóját; és feltakarja a föld a rajta elontott vérét és nem fedi be többé a rajta megölteket.

27 Ama napon megbünteti az Örökkévaló az ő kemény és nagy és erős kardjával a leviátánt, a futó kígyót és a leviátánt, a tekerődző kígyót és megöli a szörnyeteget, mely a tengerben van. **2** Azon napon énekeljetek bortermő szőlőről. **3** Én az Örökkévaló óvom őt, minden pillanatban öntözöm; hogy ne bántsák, éjjel és nappal óvom őt. **4** Haragom nincs nekem; ki ad élém tövist és tüskét – harcban hadd lépek beléje, felgyújtom egyetemben. **5** Avagy megragadj a oltalmamat, szerez békét velem; békét szerez velem. **6** A jövendőben meggyökerezik Jákob kivirul és virágzik Izrael, és megtelik a világ színe gyümölccsel. **7** Vajon a megverőjének verésével verte-e őt meg, vagy az ő megöltjeinek ölüsével öletett-e meg? **8** Mértékletesen elküldésével ítélted őt – elmozdította ádáz szelével a keleti szélnép napján. **9** Ezért ezzel nyer engesztelést Jákob bűne és ez vétke eltávolításának egész gyümölcse midőn mind az oltár köveit olyanakká teszi, mint az összeüzött mészkövek, nem állnak fenn az asérák és naposzlókok. **10** Mert az erős város magános, néptelen és elhagyatott hajlék mint a pusztta; ott legel a borjú és ott heverész és emészti gallayait. **11** Midőn elszáradnak ágai, letöretnek, asszonyok jönnek és eltüzelik; mert nem értelmes nép az, azért nem igralmaz neki teremtője és alkotója nem kegyelmez neki. **12** És lesz ama napon, cséplést tart az Örökkévaló a folyam folyásától fogva Egyiptom patakjáig; ti pedig egyenként össze fogtok szedetni, Izrael fiai. **13** És lesz ama napon, megfúvatik a nagy harsona és jönnek, akik bujdostak Asszú országában és akik elszéledtek Egyiptom országában, és leborulnak az Örökkévaló előtt a Szent hegyen Jeruzsálemben.

28 Oh Efraim részeinek büszke koronája, pompás díszének elhervadó virága, mely a bortól levertek kövér völgyének hegycsúcsán van. **2** Íme egy erős és hatalmas az Úrtól, mint jégeső s zápor, vészes vihar; mint hatalmas áradó vizek zápora földhöz sjút erővel. **3** Lábbal tapostatik el Efraim részeinek büszke koronája. **4** És olyan lesz pompás díszének elhervadó virága, mely a kövér völgynek hegycsúcsán van, mint a korán érő füge, mielőtt gyümölcssel volna, amelyet ha. meglát, aki látja, amíg még kezében van, lenyeli. **5** Azon a napon lesz az Örökkévaló, a seregek ura díszes koronájává és pompás koszorújává népe maradékának; **6** meg a jog szellemévé annak, ki a jog székén ül és erővé azoknak, akik a kapuba téritik el

a háborút. **7** De ezek is a borban tévelyegtek és a részegítő italban tántorogtak; pap és próféta tévelyegtek részegítő italtól, elneylettek a bortól, tántorogtak a részegítő italtól; tévelyegtek a látásban, inogtak az ítélezben. **8** Mert mind az asztalok telve vannak okádással, undoksággal, nincs többé hely. **9** Kit tanít ő tudásra, kivel érte hirdetést, a tejtől elváltakat, az említől elszakadtakat? **10** Mert parancs parancsra, parancs parancsra, törvény törvényre, törvény törvényre, kicsit itt, kicsit ott. **11** Bizony dadogó ajkúákkal és idegen nyelvel fog beszélni ehhez a néphez; **12** aki azt mondta nekik, ez a nyugalom: szerezetek nyugtot a fáradtnak, és ez a pihenés: de nem akarták hallani. **13** Lesz tehát nekik az Örökkévaló igéje parancs parancsra, parancs parancsra, törvény törvényre, törvény törvényre, kicsit itt, kicsit ott; hogy menjenek és hátra botoljanak és megtöressenek és törbe jussanak és megfogassanak. **14** Azért halljátok az Örökkévaló igéjét csúfolódás emberei ti, példázói a népnek Jeruzsálemben! **15** Mert azt mondjátok: szövetséget kötöttünk a halállal és az alvilággal csináltunk szerződést, az elsodró ostor, ha átvonul, nem jön ránk, mert a hamisságot tettük oltalmunkká és a hazugságban rejtiük magunkat. (*Sheol h7585*) **16** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én alapul teszek le Cziónban követ, kíróbált követ, becses sarkkövet, alapozott alapul aki hisz, nem sürgöt. **17** És teszem a jogot mértékzsínórá és az igazságot mérleggé, és elsőpri a jégeső a hamisság titlmát és a rejteket vizek sodorják el. **18** És eltoröltetik szövetségek a halállal és szerződéseket az alvilággal nem áll meg; az elsodró ostor ha átvonul, taposásul lesztek neki; (*Sheol h7585*) **19** valahánszor átvonul, elragad benneteket, mert reggelől reggelre fog átvonulni, nappal és éjjel, és csupa iszonyodás lesz, mikor megérik a hirdetést. **20** Mert rövidebb az ágy, semhogy nyújtózkodhatnának és szűkebb a takaró, semhogy betakarózhathnának. **21** Mert miként a Perácziom hegynél, úgy kel fel az Örökkévaló, miként Gibeón völgyében, úgy haragszik, hogy megcselekedje cselekedetét – idegenszerű a cselekedete, és hogy művelje művét – szokatlan a műve. **22** Most tehát ne csúfolódjatok, hogy ne erősödjenek köteleitek, mert végzést és határozást hallottam az Úrtól, az Örökkévalótól, a seregek uráktól az egész föld fölött. **23** Figyeljetek és halljátok szavamat, ügyeljetek és halljátok beszédemet. **24** Vajon egész nap szánt-e a szántó, hogy vessen, hasogatja és boronálja-e földjét? **25** Nemde, ha egyengette annak színét, szór fekete köményt és köményt hint, letesz búzát a sorba és árpát a megjelölt helyre és tönkölyt a határába? **26** Így oktatta a rendre, Istene tanítója. **27** Mert nem cséplőszánnal cséplik a fekete köményt és a székér kerekét nem viszik rá köményre, hanem bottal verik ki a fekete köményt és a köményt vesszővel. **28** A kenyérmagot zúzzák-e? Bizony nem örökké csépli, hanem hajtja szekerének kerekét meg lovait, nem zúzza szét. **29** Ez is az Örökkévalótól, a seregek uráktól eredt, csodálatos a tanácsa, nagy a bölcsessége.

29 Oh Ariél, Ariél, város, melyben Dávid lakozott! Adjatok hozzá évet évez, forogjanak az ünnepek. **2** Akkor szorongatom Ariélt és lesz jaigatás és jaidlás, és olyan lesz nekem mint Ariél. **3** És tábort ütök körben ellened és ostromollak föllállított haddal és fölvetek ellened sáncokat. **4** Lealacsonyítva

a földből fogsz szóni és lealázva a porból hallatszik szavad; és mint a szellemidéző lesz a földből hangod és a porból sipogni fog szavad. 5 És lesz mint a finom por ellensegéid sokasága és mint a tovasszálló polyya az erőszakosak sokasága és lesz az hamarjában, hirtelen. 6 Az Örökkévalótól a seregek urától lesz a büntetés, mennydögéssel, földrengéssel és nagy robajjal, szélvész és vihar és emésztő tűznek lángja. 7 És olyan lesz, mint álom, éjjeli látomás, mind a nemzetek sokasága, amelyek Ariél ellen sereglettek, mind akik sereglelenek ellene és vára ellen és akik szorongatják. 8 És lesz, valamint álmodik az éhező, mintha ennék, de felébred és lelke üres, és valamint álmodik a szomjazó, mintha innék, de felébred s íme bágyadt és lelke elepedt olyan lesz minden nemzetek sokasága, amelyek Czión hegye ellen sereglettek. 9 Ámulhatok és bámulhatok, vakoskodhatok és vakulhatok! Részegek lettek, de nem bortól, támolyognak, de nem részegítő italtól. 10 Mert kiöntötté rátok az Örökkévaló mély álom szellemét, lezártá szemeiteket, a, prófétákat és fejeiteket, a látókat betakarta. 11 És olyan lett nektek minden látomás, mint a lepecsételt könyvnek szavai, melyet adnak könyvtudónak, mondva: olvasd csak ezt, ő pedig mondja: nem tudom, mert le van pecsételve; 12 és adják a könyvet olyannak, aki nem tud könyvhöz, mondva, olvasd csak ezt, ő pedig mondja: nem tudok könyvhöz. 13 És szolt az Úr: Mivelhogy e nép közeledett, szájával és ajkaival tiszta engem, de szíve távolodott tőlem, és félelmük irántam betanított emberi parancs volt: 14 ezért íme tovább is csodásan hánok a néppel, csodálatos csodásan; el fog veszni bőlcseinek bőlcsessége és értelmeseinek értelmettsége el fog rejtőzni. 15 Jaj azoknak, akik mélyen elrejtik a tanácsot az Örökkévaló előtt, hogy sötétségben legyen a művük és azt mondatták: ki lát bennünket, ki tud rólunk? 16 Mi ferdeség tőletek! Avagy mint az agyag, úgy tekintessék a fazekas? Hogy azt mondja a készítmény a készítőjéről: nem készített engem, és az alkotás azt mondta alkotójáról: nem értett hozzá! 17 Valóban, még egy kevés – és a Libanon termőföldde lesz, a termőföld pedig erdőnek fog tekintetni. 18 És meghallják ama napon a süketek a könyv szavait, és homályból és sötétségből látnak a vakok szemei. 19 És gyarapodnak az alázatosak az Örökkévaló által örömben és az emberek legszegényebbjei Izrael szentje által ujjonganak. 20 Mert vége van az erőszaknak és elpusztult a csúfoló és kiirtattak mind a jogtalanságra lesők; 21 akik vétkesnek mondják az embert egy szóért és a kapuban feddőt törbe kerítik és semmiséggel jogát hajlítják az igaznak. 22 Ezért így szól az Örökkévaló Jákob házáiról, az aki megváltotta Ábrahámöt: nem fog mostmár megszégyenülni Jákob és nem fog most már elhalványulni arca. 23 Mert mikor meglájták gyermekei kezem művét közepében, megszentelik nevemet: szentnek mondják Jákob szentjét és félelmesnek Izrael Istenét. 24 Akkor tudnak a tévelygő lelkűek értelmet és a zúgolódók tanulságot tanulnak.

30 Oh a pártutó fiak, úgymond az Örökkévaló, hogy tanácsot tartanak, de nem tőlem valót, és szövetséget szőnek, de szellemem nélkül, azért hogy tetőzzék a vétket vétekkel; 2 akik indulnak, hogy lemenjenek Egyiptomba, de szájamát nem kérdeztek meg, hogy oltalmuk legyen Fáraó oltalmában

és hogy menedékük legyen Egyiptom árnyékában. 3 Lesz tehát nektek Fáraó oltalma szégyenné és a menedék Egyiptom árnyékában gyalázattá. 4 Mert Czónaban voltak nagyai és kövei Chánészbe értek. 5 Mind szégyent vallottak egy nép miatt, mely nem használ nekik; sem segítségre, sem hasznukra nincs, hanem szégyenre és gyalázatra is. 6 Beszéd a Délvidék állatairól. A szükség és szorongás országában, ahonnan valók nőstény és hím oroszlán, viperák és repülő kígyó, viszik a szamarak hátán vagyonukat és a tevék púpján kincseket egy néphez, mely nem használ. 7 Egyiptom pedig hiába valóan és semmis módon segít; azért úgy neveztem őt: dölyföködők, veszeg-ülök. 8 Most gyere, írd fől táblára és könyvbe rójad, hogy meg legyen a végső napig mindenötörök. 9 Mert engedetlen nép ez, hazug fiak, fiak, kik nem akarták hallani az Örökkévaló tanát: 10 akik mondatták a látóknak, ne lássatok és a jósoknak, ne jósoljatok nekünk igazakat, beszéljetek nekünk hízelgéseket, jósoljatok ámításokat, 11 tértetek el azutról, hajoljatok el az ösvényből, hagyjatok békét nekünk Izrael szentjével! 12 Ezért így szól Izrael szentje: Mivelhogy megvetíték ezt az igéit és hízatok zsarolásban és álnokságban és támashordatok rá: 13 ezért olyan lesz nektek a bűn mint omladozó rés, mely kidűl egy magas falon, amelynek hirtelen, hamarjában jön a törése: 14 és összetöri, amint összetörnek egy fazekas korsót darabokra zúzva, kímélet nélkül; és nem találhatik darabjai közt cserép, hogy tüzet kaparjanak a tűzhelyről és vizet merjenek a veremből. 15 Mert így szól az Úr az Örökkévaló, Izrael szentje: Békesség és nyugalom által fogtok megsegíteni, nyugodtságban és bizalomban lesz a ti erőtök; de ti nem akartátok, 16 hanem mondatták nem, hanem lovón futunk – azért futni fogtok, és gyors állaton nyargalunk, ezért gyorsak lesznek üldözöttek. 17 Egyezzen egynek a fenyegetése elől, ötnek a fenyegetése elől fogtok futni, amíg úgy maradtok mint a pónza a hegy csúcsán, mint a jelzászló a dombon. 18 És ezért vár az Örökkévaló, hogy kegyelmezzen nektek és ezért késik, hogy irgalmazzon nektek; mert a jognak Istene az Örökkévaló, boldogok, kik rá várakoznak. 19 Oh te nép, mely Cziónban, Jeruzsálemben lakik, nem fogsz sírva sírni, könyörülve fog könyörülni rajtad kiáltásod hangjára, mihelyt hallja, meghallgat téged. 20 És ad nektek az Úr szűken kenyeret és nyomorra vízet: nem vonul felre többé tanítód és szemeid látni fogják tanítódat: 21 és fülei hallani fogják a szót mögötted, mely mondja: ez az út, járjatok rajta, akár jobbra akár balra mentek. 22 És megfertőzítetek faragott képeid ezüst burkolatát és öntött képeid arany köpönyegét; elhányod mint undorító dolgot, ki veled! mondod neki. 23 És adni fog esőt vetőmagodra, amellyel beveted a földet és kenyeret, a földnek termését, és kövér és zsíros lesz; legelni fog jószágod azon napon széles réten. 24 Az ökrök és a szamarak pedig, a földnek művelői, sós abrakot fognak enni, melyet rostával és szórólápáttal szórtak. 25 És minden magas hegyen és minden emelkedett dombon patakok, víznek folyói lesznek, a nagy öldökös napján, amikor ledőlnek a tornyok. 26 És olyan lesz a hold világa, mint a nap világa és a nap világa hétszer olyan mint a hét nappalnak világa, amely napon bekötözi az Örökkévaló népének törését és a rajta ütött sebet meggyógyítja. 27 Íme az Örökkévaló neve messziről jön, ég a haraja súlyos

füstfelleggel, ajkai telvék haragvással és nyelve olyan mint az emésztő tűz; **28** és lehelete olyan mint az áradó patak, amely nyakig ér, hogy megszítálja a népeket a semmisülés szitáján és a tévesztő zabola a nemzetek állkapcsán legyen. **29** Éneketek lesz, mint az ünnep megszentelésének éjszakájában, és szívek öröme mint azé, ki fuvola mellett megy, hogy az Örökkévaló hegyére jusson. Izrael szíklájához. **30** És hallatja az Örökkévaló fenségének hangját és karjának alászállását láttatja a harag hevében és emésztő tűznek lángjával – szélvész és zápor és jégesős kő. **31** Mert az Örökkévaló hangjától megretten Assúr, mely vesszővel ver. **32** És lesz az elrendelt vessző minden sújtása, melyet rábocsát az Örökkévaló, dobszó és hárfaszó mellett; emelt kéz harcával harcol ellene. **33** Mert elkészítve van tegnaptól fogva a tűzhely, az is a királynak van szánva, mélyé és szélessé tették a máglyaját, tűz és sok fa, az Örökkévaló fuvalatja kénpatakként gyűjtja meg.

31 Jaj azoknak, kik lemennek Egyiptomba segítségért, lovakra támaszkodnak; bíznak szekérhadban, mert sok és lovasokban, mert nagyon számosak, de Izrael szentjére nem tekintettek és az Örökkévalót nem keresték. **2** De ő is bölcs és veszedelmet hoz és szavát nem másította meg, hogy támádjon a gonosztevők háza ellen és a jogtalanság cselekvőinek segítsége ellen. **3** Egyiptom pedig ember és nem Isten és lova hús és nem szellem; és az Örökkévaló kinyújtja kezét, megbotlik a segítő és elesik a segített és együttesen mindenjáran elenyésznek. **4** Mert így szólt hozzá az Örökkévaló: Valamint ordít az oroszlán és az oroszlán kölyke zsákmánya felett, hogyha összehivatik ellen a pázsitorok sokasága, hangjuktól nem retten meg és tömegük előtt nem alázkodik meg: úgy száll le az Örökkévaló a seregek ura, hogy hadakozzék Czión hegyén és dombján. **5** Mint repülő madarak úgy fogja védeni az Örökkévaló a seregek ura Jeruzsálemet, védve és megmentve, kímélve és megszabadítva. **6** Térjetek vissza ahoz, akitől oly mélyen elpártoltak Izrael fiai. **7** Mert ama napon megvetik kiki ezüst bálványait és arany bálványait, amelyeket kezeitek készítettek nektek vétekül. **8** És elesik Assúr nem-férfi kardja által és nem-ember kardja emészti meg, megfutamodik a kard elől és ifjai robotra kerülnek. **9** És kőszirtje félelemről eltűnik s megrettennek a zászlótól nagyjai, úgymond az Örökkévaló, kinek tüze van Cziónban és kemencéje van Jeruzsálemben.

32 Íme igazság szerint fog király uralkodni és kormányzók fognak jog szerint kormányozni. **2** És mindegyik lesz mint menedék szél elől, mint rejtek zápor ellen, mint vízpatakok a sivatagban, mint nehéz kőszálnak árnyéka bágyadt földön. **3** Nem vakulnak meg a látók szemei és a hallók fülei figyelni fognak. **4** Az elhamarkodók szíve értelmes lesz megismerésre és a dadogók nyelve siet tisztán beszélni. **5** Nem neveztetik többé az aljas nemesek és a fősvény nem mondhatik előkelőnek. **6** Mert az aljas aljasságot beszél és szíve jogtalanságot cselekszik, istentelenséget cselekedve és tévedést beszélve az Örökkévaló ellen, üresen hagyva az éhezőnek lelkét és a szomjazónak italát elvonva. **7** És a fősvénynek fegyverei goroszak; ő fondorlatokat eszelt ki, hogy megrontsa a szegényeket hazug beszédekkel és

mikor a szűkölködő jogosságot beszél. **8** De a nemes dolgokat eszelt ki, és ő nemes dolgoknál megmarad. **9** Gondtalan asszonyok, fel, halljátok szavamat, bizakodó leányok, figyeljetek beszédemre. **10** Esztendőn fölül napok múlva remegni fogtok ti bizakodók, mert elveszett a szüret, gyümölcssel nedvesítés nem lesz. **11** Reszkessetek ti gondtalanok, remegjetek ti bizakodók, vetkőzetek, meztelenedjetek, gyászt öltsetek az ágyékrá! **12** Mellet verdesnek a gyönyörűséges mező miatt, a termékeny szőlő miatt. **13** Népem földjén tövis és tüske nő ki, bizony mind a vígásos házain az ujjongó városnak. **14** Mert a kastély pusztán maradt, a zajos város elhagyatott, bástya és őrtorony barlangokká váltak örökre, vadszamarak vígáságául, nyájak legelőjéül. **15** Mígnem kiömlik ránk a szellem a magasból és a pusztá termőföldde lesz és a termőföld erdőnek tekintetik. **16** És lakozik a pusztában jogosság és igazság a termőföldön lakik. **17** És lesz az igazságnak műve béke és az igazság munkája békesség és biztonság mindenkoré. **18** És lakni fog népem a béke hajlékában és biztos lakásokban és gondtalan nyugalomban. **19** És jégeső lesz, mikor ledől az erdő és alacsonyra alacsonyul a város. **20** Boldogok ti; aik magot szórtok minden víz mellett, kik szabadon bocsátjátok az ökör és szamár lábat.

33 Oh pusztító, de téged nem pusztítottak, hűtlenkedő, de ellened nem hűtlenkedtek! Amint végeztél a pusztítással, téged fognak pusztítani; amint befejezted a hűtlenkedést, ellened fognak hűtlenkedni. **2** Örökkévaló, könyörülj rajtunk, hozzád reménykedünk; légy a karjuk reggelenként, segítségünk is a szorongatás idejében. **3** A zajongás hangjától elbujdostak népek; felemelkedésedtől elszóródtak nemzetek. **4** És összeszedik zsákmányotokat, amint összeszedik a sáskát, amint futkos a szöcske, úgy futkosnak rajta. **5** Magasztos az Örökkévaló, mert magasban lakozik, megtöltötte Cziót joggal és igazsággal. **6** És meglesz időd biztosága, üdvnek gazdagság, bölcsesség és megismerés; az istenfelelem az az ő kincse. **7** Íme hősei kiáltanak kinn, a béke követei keservesen sírnak. **8** Elpusztultak az országutak, megszűnt az útonjáró; fölbontott szövetséget, megvetett városokat, nem vett semmibe embert. **9** Gyászol, elhervadt a föld, megszégyenül a Libanon, elfonnyadt; olyan lett a Sárón mint a sivatag, lombját leveti Básán és Kármell. **10** Most felkelek, mondja az Örökkévaló, most fölmagasodom, most felemelkedem. **11** Fogantok pozdorját, szülök tarlót, leheletetek tűz, mely megemészti benneteket. **12** És lesznek a népek mészkemencék, levágott tővisek, tűzzel gyűjtőtak meg. **13** Halljátok távollevők, mit cselekedtem és tudjátok meg közévalók hatalmát. **14** Remegtek Cziónban a vétkesek, reszketés fogta el az istenteleneket ki lakhatik közülük emésztő tűznél, ki lakhatik az örök lángoknál? **15** Aki igazságban jár és egyenességet beszél, megveti a zsarolt nyereséget, megrázza kezét, hogy ne fogjon vesztegetést, betomi fülét, hogy ne haljon vérbűnt és behunyja szemeit, hogy ne lásson rosszat: **16** az magasban fog lakozni, sziklák várai az ő menedéke: kenyere megadatik, vize maradandó. **17** Királyt az ő szépségében nézik majd szemeid, látni fognak tágas országot. **18** Szíved felelemmel gondolja: hol az író, hol a mérlegelő, hol aki összeírja

a tornyokat? 19 A durva népet nem látod, a homályos ajkú népet, mely meg nem érhető, a dadogó értelem nélküli nyelvűt. 20 Nézd Cziót, gyülekezésünk városát, szemeid látni fogják Jeruzsálemet gondtanai hajléknak, sátornak, mely nem mozdul, melynek szögeit soha nem szakítják ki, melynek kötelei nem szakadnak szét, egy sem. 21 Hanem hatalmas ott számunkra az Örökkévaló, folyók, széles partú folyamok helyett, rajta nem jár evezős hajóraj, és hatalmas hajó nem kel át rajta. 22 Mert az Örökkévaló a bíránk, az Örökkévaló a törvényadónk, az Örökkévaló a királyunk, ő megsegít bennünket. 23 Meglazultak köteleid, nem tartják erősen árbócfájuk talipját, nem feszítik ki a vitorlát; akkor osztottak zsákmányos ragadmányt sokat, sánták prédáltak prédát, 24 és nem mondja lakos: beteg vagyok – a nép, mely benne lakik, ment a bűntől.

34 Közeledjetek népek, hogy halljatok, és ti nemzetek figyeljetek, hallja a föld és teljessége a világ és minden a sarjadékai. 2 Mert haragja van az Örökkévalónak minden a népek ellen és föllobanása minden a seregük ellen; átokká tette, odaadt a mészárlásnak. 3 Elesetjeik pedig eldobatnak és dögeiknek fölszáll a bűze; és szétfolynak a hegyek vérüktől. 4 Elkorhad az égneket egész serege, összetekerődznek mint a könyv az egek és egész seregük elhervad, amint hervad a levél a szőlőtől, mint hervadt lomb a fügefártól. 5 Mert megittasult az égen kardom, íme leszáll Edómról és átkom népére, ítétre. 6 Az Örökkévaló kardja tele van vérrrel, zsírossá lett zsidáéktól, a bárányok és bákok vérétől, a kosok veséinek zsidáéktól; mert áldozása van az Örökkévalónak Boczában és nagy mészárlása Edóm országában. 7 És reémek dőlnek le velük meg tulkok bikákkal, és megittasul országuk a vértől és poruk zsírossá lesz a zsidáéktól. 8 Mert bosszú napja van az Örökkévalónak, a fizetés éve Czión pörénének. 9 Átváltoznak patakjai szurokká és pora kénne és lesz a földje égő szurokká. 10 Éjjel és nappal nem fog kialudni, örökké száll fel a füstje, nemzedékről nemzedékre pusztulva marad, örökök örökké nincs ki átmenne rajta. 11 Birtokba veszik pelikán és sún, bagoly és holló lakoznak benne kifeszítí rá a pusztaság zsinórját és az üresség súlyköveit. 12 Nemesei nincsenek ott, hogy királyságot kiáltanának ki: és minden a nagyjai semmivé lesznek. 13 És kinő kastélyiból tövis, csalán és bogáncs az erősségeiben; és sakálok lakává lesz, struccmadarak tanyájává. 14 És találkoznak pusztai állatok vad ebekkel, szörösbök társára kiált; bizony ott megpihen Lilit, és talál magának nyugvó helyet. 15 Ott fészkel a nyílkígyó, tojt és költött és melengetett az ő árnyékában, bizony ott gyülekeztek a kányák egyik a másikával. 16 Kutassátok az Örökkévaló könyvéből és olvassátok, egy sem hiányzik azokból, egyik sincs másik nélkül, mert a szájam, az rendelte és a lehelete, az gyűjtötte egybe. 17 És ő vetett nekik sorsot és keze osztotta el nekik zsinórral; örökre veszik birtokba, nemzedékről nemzedékre lakoznak benne.

35 Örvendenek majd pusztá és sivatag, és ujjong a vadon és virul mint a nárcisz. 2 Virulva virul és ujjong, bizony ujjongva és vigadvá: a Libanon dicsősége adatott neki, a Karmel és Sárón dísze; ők látni fogják az Örökkévaló dicsőségét, Istenünk díszét. 3 Erősítsetek lankadt kezemet és ingó téreket

szilárdítások meg. 4 Mondjátok a hamarkodó szívűeknek: erősödjeket, ne féljetek; itt az Istenek, bosszú jő. Isten viszonza, ő jön és megsegít benneteket. 5 Akkor megnyílnak a vakok szemei és a süketek fülei fönyíttatnak. 6 Akkor ugrándozik mint az őz a sánta és ujjong a némának nyelve; mert vizek fakadnak a pusztában és patakok a vadonban. 7 És a délibáb tóvá lesz és a szomjas föld vízforrásokká; a sakálok lakásában, neverőhelyükön tanyája van a nádnak és sásnak. 8 És lesz ott ösvény meg út, szent útnak nevezik majd azt, nem járja tisztában, hanem az óvék lesz; aki ezúton jár, még oktalanok sem tévednek el. 9 Nem lesz ott oroszlán, vad ragadozó nem megy rajta, nem találtatik ott; hanem járnak a megszabadultak. 10 És az Örökkévaló megváltottai visszatérnek és jönnek Cziónba ujjongással, örökök öröm a fejükön, vígsgát és örömet érnek és elfut bú és sóhaj.

36 És volt Chizkijáhú király tizenegyedik évében felment Szancheríb, Assúr királya, mind a Jehúda erősített városai ellen és elfoglalta azokat. 2 És küldte Assúr királya Rabsákét Lákhisból Jeruzsálembre Chizkijáhú királyhoz hatalmas sereggel. És megállott a felső tónak vízvezetékénél a mosómező útján. 3 Erre kiment hozzá Eljákim, Chizkijáhú fia, aki a ház fölött volt, meg Sebna az író és Jóách, Ászáf fia, a kancellár. 4 És szólt a hozzájuk Rabsáké: Szóljatok csak Chizkijáhúnak: így szól a nagy király, Assúr királya: micsoda bizalom az, mellyel bíztál? 5 Azt mondtam, csak szóbeszéd, hogy tanács és hatalom kell a haborúhoz! Most kiben bíztál, hogy föllázadtál ellenem? 6 Íme bíztál erre a törött nádpálcára, Egyiptomra, amelyre ha valaki támaszkodik, behatol a tenyerébe és átfúrja azt! Ilyen Fáraó, Egyiptom királya, mindenazonak, kik benne bíznak. 7 De ha így szólsz hozzá: az Örökkévalóban, a mi Istenünkben bíztunk, hiszen ő az, aki nekem eltávolította Chizkijáhu magaslatait és oltárait és azt mondta Jehúdának és Jeruzsálemnek: ezen oltár előtt boruljatok le! 8 Most tehát állj csak fogadásba urammal, Assúr kiráyalával: hadd adok neked kétezer lovat, vajon tudsz-e lovasokat adni rájuk? 9 Hogy vernél hát vissza csak egy helytartót is, uramnak legkisebb szolgái közül? És te Egyiptomra bíztad magadat szekérad és lovasok dolgában? 10 Ámde vajon az Örökkévaló nélkül jöttem-e föl ez ország ellen, hogy elpusztítsam? Az Örökkévaló mondta nekem: menj föl ez ország ellen és pusztítsd el! 11 Erre szólt Eljákim meg Sebna és Jóách Rabsákéhoz: Beszélj kérlek szolgáidhoz arámul, mert mi értjük; és ne beszélj hozzáink zsidóul azon nép füle hallatára, mely a falon van. 12 És mondta Rabsáké: Vajon uradhoz és te hozzád küldött-e engem uram, hogy elmondjam e szavakat? Nemde inkább azon emberekhez, aki a falon ülnek, hogy egyék a ganéjukat és igyák vizeletüket veletek együtt. 13 Erre odaált Rabsáké és fennhangon kiáltott zsidóul: és mondta: Halljátok a nagy királynak Assúr királyának szavát: 14 Így szól a király: Ne ámitson benneteket Chizkijáhú, mert nem menthet meg titéket. 15 És ne biztasson benneteket Chizkijáhú az Örökkévalóval, mondván: meg fog menteni minket az Örökkévaló, nem adatik e város Assúr királyának kezébe. 16 Ne hallgassatok Chizkijáhúra! Mert így szól Assúr királya: Kőssetek velembékét és gyertek ki hozzáam, hogy ehessétek kiki az ő szőlőtőjét és kiki az ő

fügefáját és hogy ihassátok kiki az ó kútja vizét. 17 Amíg eljövök és elviszlek benneteket egy országba, mely olyan mint a ti országok: gabona és must országába, kenyér és szőlők országába. 18 Nehogy csábítson titeket Chizkijáhú, mondván: az Örökkévaló majd megment bennünket. Hát megmentették-e a nemzetek istenei kiki az ó országát Assúr királyának kezéből? 19 Hol vannak Chamát és Árpád istenei, hol Szefaravájm istenei, és vajon megmentették-e Sómrónt kezemből? 20 Kik azok mind ez országok istenei közül, aikik megmentették országukat kezemből, hogy az Örökkévaló megmentené Jeruzsálemet kezemből? 21 De hallgattak és nem feleltek neki semmit, mert parancsa volt az a királynak, mondván: ne feleljetek neki! 22 Erre bement Eljákím, Chilkijáhú fia, aki a ház fölött volt, meg Sebna az író és Jóach, Ászáf fia, a kancellár, Chizkijáhúhoz megszagatott ruhákkal és jelentették neki Rabsáké szavait.

37 És volt amint meghallotta Chizkijáhú király, megszagatta ruháit, zsákok öltött magára és ment az Örökkévaló házába. 2 És küldte Eljákímöt, ki a ház fölött volt, meg Sebnát az író és a papok véneit, zsákba öltözött, Jesájáhúhoz, Ámocz fiához, a prófétához. 3 És szóltak hozzá: Így szól Chizkijáhú: szorongatásnak, fenýítésnek és gyalázatnak napja e mai nap, mert eljutottak a gyermekek a méhszájig, de erő nincs a szülésre. 4 Talán meghallja az Örökkévaló, a te Istened, Rabsáké szavait, akit küldött az ó uralta, Assúr királya, hogy káromolja az élő Istant és szidalmazott azon szavakkal, melyeket hallott az Örökkévaló, a te Istened! Mondj tehát imát a még meglevő maradékért. 5 És elmentek Chizkijáhú király szolgái Jesájáhúhoz. 6 Akkor mondta nekik Jesájáhú: Így szóljatok uratokhoz; így szól az Örökkévaló, ne felj azon szavaktól, miket hallottál, hogy káromoltak engem Assúr királyának legényei. 7 Íme én olyan lelkeket adok belé, hogy hírt hallván visszatér országába; és elejtem őt kard által az országában. 8 Visszatér Rabsáké és találta Assúr királyát Libna ellen harcolva; mert hallotta, hogy ez elindult Lákhisból. 9 Ekkor hallotta Tirhákáról, Kús királyáról, hogy mondta: Íme kivonult, hogy harcoljon veled. És újra követeket küldött Chizkijáhúhoz, mondván: 10 Így szóljatok Chizkijáhúhoz, Jehúda királyához, mondván: ne ámitson téged istened, akiben te bízol, mondván: nem adatik Jeruzsálem Assúr királyának kezébe. 11 Hiszen te hallottad, hogy mit tettek Assúr királyai mind az országokkal, elpusztítván azokat, és te megmenekülne? 12 Megmentették-e őket azon nemzetek istenei, amelyeket megrontottak őseim: Gózánt és Cháránt és Réczefet és Éden fiait Telasszárban? 13 Hol van Chamát királya és Árpád királya, meg királya Szefaravájm városának, Hénáé és Ivváé? 14 És vette Chizkijáhú a levelet a követek kezéből és elolvasta. Erre fölment az Örökkévaló házába és kiterítette azt Chizkijáhú az Örökkévaló színe előtt. 15 Imádkozott Chizkijáhú az Örökkévalóhoz, mondván: 16 Örökkévaló, seregek ura, Izrael Istene, aki a kerubokon székelsz, te vagy az Isten, te egyedül mind a föld királyságai fölött, te alkottad az egét és a földet. 17 Hajtsd, Örökkévaló, füledet és halljad, nyisd meg, Örökkévaló, szemeidet és lásd; halljad Szanchéribnek minden szavait, melyeket küldött, hogy káromolja az élő Istant. 18 Valóban, oh Örökkévaló, elpusztították Assúr királyai minden

országokat és saját országukat; 19 és tűzbe vetették isteneiket, mert nem istenek azok, hanem ember kezeinek műve, fa és kő, tehát megsemmisítették. 20 Most pedig, oh Örökkévaló, Istenünk, szabadíts meg minket kezéből, hogy megtudják minden föld királyságai, hogy te vagy, oh Örökkévaló, egyedül. 21 És küldött Jesájáhú, Ámocz fia, Chizkijáhúhoz, mondván: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, én akihez imádkoztál, Szanchérib, Assúr királya felől. 22 Ez az ige, melyet szólt az Örökkévaló felőle: kigúnyolt téged, kicsúfolt téged Czión szűz leánya, mögöttek fejét rázta Jeruzsálem leánya. 23 Kit káromoltál és gyalázttál, kire emeltél hangot és hordtad magasan szemeidet? Izrael szentje ellen! 24 Szolgáid által káromoltad az Urat és mondadt: szekereim sokaságával fölmentem én a hegyek magasságára, a Libanon legvégébe; kivágom sudár cédrusait, válogatott ciprusait, eljutok szélső magasságáig, termőföldje erdejéig. 25 Én ástam és ittam vizet és kiszáritottan lábaim talpával minden az Egyptomnak folyót. 26 Nemde hallottad, régtől azt készítettem, őskor napjaitól fogva elvégeztem, most véghez vittem: úgy legyen az, hogy romhalmokká, rombolnak erősített városokat. 27 Lakóik pedig kurta kezűek, megtörtek és megszégyenültek, lettek mint a mező füve és a pázsit zöldje, mint a tetők moha, mint a mezőség, mielőtt megnőtt a gabona. 28 Hiszen ismerem ültötet, mentedet és jöttödet, meg háborgásodat ellenem! 29 Mivelhogy háborogszer ellenem és gőgösségével fölszállt fülemben, teszem karikámat az orrodba és zabolámat a szádba és visszavezetlek az úton, melyen jöttél. 30 És ez neked a jel ez ében utótermést esztek, a második éven utóhajtást; a harmadik éven pedig vessetek és arassatok, ültessetek szőlőket és egyétek gyümölcsüket. 31 És Jehúda házáinak megmaradt része továbbra is gyökeret ver alul és gyümölcsöt terem felül. 32 Mert Jeruzsálemből fog eredni a maradék és a megmaradt rész Czión hegyéről. Az Örökkévalónak, a seregek urának buzgalma cselekszi ezt. 33 Azért így szól az Örökkévaló Assúr királya felől: nem jön be ebbe a városba, nem lő oda nyilat, nem rohan meg pajzzsal és nem hánynak föl ellene töltést. 34 Az úton, amelyen jött, azon tér vissza: de ebbe a városba nem jön be, úgymond az Örökkévaló. 35 Megvédem a várost, hogy megsegítem, a magam kedvérét és Dávid szolgám kedvérét. 36 És kivonult az Örökkévaló angyala és megölt Assúr táborában száznyolcvanötözer embert: mikor korán reggel felkeltek, íme minden nyian holt hullák. 37 Erre elindult, elment és visszatérített Szanchérib Assúr királya és maradt Ninivében. 38 És történt, midőn épen leborult istenének Niszróhnak házában, megölték őt karddal fiai Adrammélék és Sarécér és ők Arárat országába menekültek; és király lett helyette fia Ézsar-Chaddón.

38 Ama napokban halálosan megbetegedett Chizkijáhú; bement hozzá Jesájáhú, Ámós fia, a próféta és szólt hozzá: Így szól az Örökkévaló: rendelkezzel házad felől, mert meg fogsz halni és nem gyógyulsz fel. 2 Ekkor a fal felé fordította Chizkijáhú arcát és imádkozott az Örökkévalóhoz. 3 Mondta: Oh Örökkévaló, emlékezzél csak meg; arról, hogy jártam előtted igazsággal és őszinte szívvel és ami jó a szemeidben, azt cselekedtem! És sírt Chizkijáhú nagy sírással.

4 És lett az Örökkelvő igéje Jesájáhúhoz; mondván: **5** Menj és szólj Chizkijáhúhoz: így szól az Örökkelvő, Dávid Ősödnek Istene: hallottam az imádságodat, láttam könyüdet; íme hozzádok napjaidhoz tizenöt évet. **6** És Assúr királyának markából megmentelek téged, meg a várost és megvédem a várost. **7** És ez neked a jel az Örökkelvő részéről, hogy megtesszi az Örökkelvő ezt az igét, melyet kimondott: **8** Íme visszamenesztem a fokok árnyékát, mely lement volt Ácház napóráján a nap által tíz fokkal. És visszament a nap tíz fokkal, a fokokkal, amelyekkel lement volt a napóra. **9** Chizkijáhú, Jehúda királyának irata, mikor beteg volt és felgyógyult betegségből. **10** Én mondtam, napjaim nyugodtságában kell mennem az alvilág kapuiba, megfosztattam hátralevő éveimtől. (*Sheol h7585*) **11** Azt mondtam, nem fogom látni Jáht, Jáht az élők országában, meg nem látok többé embert a világ lakónál. **12** Lakásom lebontatott és elköltözött tőlem, mint a pásztorásor; összegomolyítottam mint a takács életemet, a fonatról leszakít engem: nappaltól estig végzel velem! **13** Tűrtettem magam reggelig, mint az oroszlán úgy tőri össze minden csontjaimat; nappaltól estig végzel velem. **14** Mint fecské és daru, úgy sipogok, búgok mint a galamb, sóvárogtak szemeim a magasba Uram, szorongatva vagyok, légy kezesem! **15** Mit beszéljek? Hisz szólt nekem és ő megtette, lépdélni fogok mind az éveimben lelkem keserűségében. **16** Uram, ezáltal élünk, és egészen benne van lelkem élete; így erősít és gyógyíts fől engem. **17** Íme üdvömré van a keserűség, a keserűség; te pedig szeretve mentetted meg lelkemet az enyészet vermből, mert hatald mögé vetettest mind a vétkeimet. **18** Mert nem az alvilág magasztal téged, a halál nem dicsér téged, nem reménykednek a gödörbe szállók hűségedben. (*Sheol h7585*) **19** Az elő, az elő, az magasztal téged, miként én ma; atya a gyermekkel tudatja hűségedet. **20** Örökkelvő, segíts meg engem és dalainkat daloljuk majd életünk minden napjaiban, az Örökkelvő házánál. **21** És mondata Jesájáhú, hogy vegyenek egy darab fügelepényt és kenjék a fekélyre, hogy meggyógyuljon. **22** És monda Chizkijáhú: mi a jele, hogy fel fogok menni az Örökkelvő házába?

39 Abban az időben küldött Meródakh Báládán, Báladán fia, Bából királya, levelet és ajándékot Chizkijáhúnak; hallotta ugyanis, hogy beteg volt és felépült; **2** És örölt rajtuk Chizkijáhú és megmutatta nekik kincsesházát, az ezüstöt, az aranyat, az illatszereket és a finom olajat meg egész fegyveres hárászat és minden, ami találtatott kincstárában; nem volt semmi, mit meg nem mutatott volna nekik Chizkijáhú a házában és egész birodalmaiban. **3** Ekkor bement Jesájáhú próféta, Chizkijáhú királyhoz és szólt hozzá: Mit mondtak ezek az emberek és honnan jönnek hozzád? Mondata Chizkijáhú: Távoli országból jöttek hozzám, Bábelből. **4** És mondata: Mit láttak házadban? Mondata Chizkijáhú: Mindent láttak, ami házamba van; nem volt semmi, ami meg nem mutattam volna nekik kincstáramban. **5** Erre szólt Jesájáhú Chizkijáhúhoz: Halljad az Örökkelvőnök, a seregek urának igéjét! **6** Íme napok jönnek és elvisznek minden, ami házadban van és Amit őseid gyűjtöttet mind e mai napig, Bábelbe, nem marad meg semmi, mondja az Örökkelvő. **7** Fiaid közül is, kik majd származnak tőled, aikiket

nemzeni fogsz, elvitetnek, hogy udvari tisztek legyenek Bából királyának palotájában. **8** Ekkor szólt Chizkijáhú Jesájáhúhoz: Jó az Örökkelvő igéje, amelyet mondta! És mondta: Hiszen ha csak béke és biztoság lesz az én napjaimból.

40 Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet, mondja Istenetek. **2** Beszéljetek Jeruzsálem szívére és hirdesse neki, hogy letelt a szolgálat ideje, hogy leróva bűne, hogy kapott az Örökkelvő kezéből kétszeresen mind a vétkeiért. **3** Egy szólónak hangja: A pusztában törjétek az Örökkelvő útját, egyengesseltek a sivatagban pályát Istenünknek. **4** minden völgy emelkedjék és minden hegység és domb alacsonyodjanak; legyen a mi görbe rónává és a hegyhátk síksággá; **5** hogy megnyilvánuljon az Örökkelvő dicsősége és lássa minden halandó egyaránt, hogy az Örökkelvő szája beszélt. **6** Egy hang, mely mondja: Szólj! Egy másik mondja: Mit szóljak? minden halandó fű és minden kegye olyan, mint a mező virága. **7** Elszáradt a fű, elhervadt a virág, mert az Örökkelvő lelke lehel rá; valóban fű a nép. **8** Elszáradt a fű, elhervadt a virág, de Istenünk igéje fennmarad örökre. **9** Magas hegyre menj föl, hírözöjá Cziónnak, emeld föl erővel hangodat, hírözöjá Jeruzsálemnek: emeld fel, ne félj, mondd meg Jehúda városainak: itt az Istenetek! **10** Íme az Úr, az Örökkelvő mint hatalmas jön, karja az, mely uralkodik: íme, jutalma vele van és munkabére őlőtte. **11** Mint pásztor, ki nyáját legelteti, karjára gyűjti a bárányokat és ölében viszi, a szoptatósakat vezeti. **12** Ki mérte meg markával a vizeket és határozta meg arassza az egeket és fogalta mércébe a föld porát és mázsált mérlegen hegyeket és dombokat a serpenyőkben? **13** Ki határozta meg az Örökkelvő szellemét, ki a férfi, ki tanácsát tudatta vele? **14** Kivel tanácskozott, hogy oktatta volna és tanította volna a jog ösvényére, hogy tanította volna tudásra és az értelem útját tudatná vele? **15** Lám, a nemzetek mint csepp a vederből és a serpenyők porszemeként becsültetnek; lám, szigeteket mint parányt emel föl. **16** És a Libanon nem elégséges tüzelésre, és vadja nem elégséges égoálzodatra. **17** Mind a nemzetek olyanok előtte mint semmi, valami semmisnek és hiábavalónak tekintetnek általa. **18** Kivel hasonlítójátok hát össze az Istenet, és minő hasonlóságot állítotok mellé? **19** A képet művész öntötte és ötvös bevonja arannyal és ezüstláncokat olvaszt rá. **20** Aki ily adományra szegény, fát választ, mely nem rothat; bőlcse művész keres magának, hogy képet alkossan, mely nem inog. **21** Nem tudjátok-e, nem hallottatok-e, nem mondattat-e meg nektek kezdettől fogva, nem értettétek-e meg a föld alapjait? **22** Ó az, ki székel a föld köre felett, annak lakói pedig olyanok, mint sáskák; aki kiterjesztette mint kárpitot az egeket és kinyújtotta mint sátor, mely laknivaló; **23** aki semmivé tesz fejedelmeket, a föld bíráit hiábavalósággá tette. **24** Alig ültették be, alig vetették el, alig gyökerezik meg a földben törsük, már is fuvalott rájuk és elszáradtak és vihar viszi el őket mint a tarlót. **25** Kivel hasonlítotok össze engem, hogy vele egyenlő volnék, mondja a szent. **26** Emeljétek fel a magasba szemeiteket és lássátok, ki teremtette ezeket? Ó, ki, szám szerint vezeti ki seregüket, mindenjáukat néven szólítja, a nagy hatalmú és szilárd erejű előtt egy sem hiányzik. **27** Minek mondod Jákob és szólsz Izrael:

el van rejve utam az Örökkévalótól és Istenemet elkerülte jogom? 28 Nem tudod-e, avagy nem hallottad-e: öröök Isten az Örökkévaló teremtője a föld végeinek, nem bágyad el és nem fárad el, kikutathatatlan az ő értelme! 29 Erőt ad a bágyadtnak és az erőtlennek sok hatalmat juttat. 30 Elbágyadnak bár fiatalok és elfarádnak, és ifjak botolva botlanak 31 de az Örökkévalóban reménykedők erőt váltanak, szárnyat emelnek mint a sasok, szaladnak és el nem fáradnak, mennek és el nem bágyadnak.

41 Hallgassatok rám, szigetek és a nemzetek váltsanak erőt; lépjenelek ide, aztán beszéljenek, együtt állunk elő ítéletre. 2 Ki ébresztette fel keletről azt, kinek lábához szólítja a győzelmet, eléje ad nemzeteket és királyokat vet alá, adja por gyanánt kardja elé, úzött tarló gyanánt íja elé. 3 Üldözi őket, halad épsgében ösvényen, melyre lábaival soha nem lépett. 4 Ki művelte és cselekedte? Aki szólítja kezdettől fogva a nemzedékeket; én az Örökkévaló, az első és az utolsóknál én vagyok! 5 Látták a szigetek és fénkek, a föld végei remegnek: közeledtek és eljöttek. 6 Egyik a másikát segítik, és testvéreinek azt mondja: légy erős. 7 Fölbátorította a művész az ötvöst, a kalapáccsal simító azt, aki az ülő veri; azt mondja a forrasztásról: jó az, és megerősítette szögekkel, hogy ne inogjon. 8 Te pedig szolgám Izrael, Jákob te, kit választottam, magazta Ábrahámnak az én barátomnak; 9 te, akit megragadtalak a föld széleiről és a végeiről hívtalak és mondtam neked: szolgám vagy, választottalak és nem vetettelek meg. 10 Ne félj, mert veled vagyok, ne aggódjál, mert én vagyok Istened, megerősítettelek, segítettelek is, tartottalak is győzelmes jobbommal. 11 Lám, megszégyenülnek és elpirulnak minden, aikik felgerjednek ellened; olyanok lesznek mint a semmi és elvesznek a te pörös feleid; 12 keresni fogod, de nem találos őket, a te viszályos feleidet; olyanok lesznek, mint a semmi, és mint ami nincs; a te harcos feleid. 13 Mert én az Örökkévaló, a te Istened, megragadom jobbodat, aki azt mondja neked: ne félj, én megsegítettelek. 14 Ne félj, Jákob férje, Izraelnek csekély népe; én megsegítettelek, úgymond az Örökkévaló és a te megváltód Izrael szentje. 15 Íme éles, új, sokfogú cséplőszánnás teszlek, megcsépelsz hegyeket és összemorzsolod, és dombokat polyyává teszel. 16 Megszóród őket és szél viszi el és vihar elszéleszti őket; te pedig ujjongani fogsz az Örökkévalóban és Izrael szentjében fogsz dicsekedni. 17 A szegények és szűkölködők vizet keresnek és nincs nyelvük szomjúságolt szikkadt el; én, az Örökkévaló meghallatom őket, Izrael Istene, én nem hagyom el őket. 18 Majd fakasztok kopár csúcsokon folyókat és völgyek közepén forrásokat, pusztát teszek vizes tóvá és sivatag földet víznek eredőivé. 19 Adok a pusztában cédrust, akácot, mirtust és vadolajfát teszek a sivatagba ciprust, jegenyét és fenyőt egyetemben. 20 Hogy lássák és tudják és észrevegyék és belássák egyetemben, hogy az Örökkévaló keze cselekedte ezt és Izrael szentje teremtette. 21 Hozzátok ide úgyeteket, szól az Örökkévaló, terjesszétek elő erősségeiteket, szól Jákob királya. 22 Terjesszék elő és jelentsék meg nekünk, hogy mik fognak történni, az előbbieket – mik azok, jelentsétek meg, hogy ráfordításuk szívünket és megtudjuk végüköt, vagy a jövendőket hallassátok velünk. 23 Jelentsétek meg az utóbb bekövetkezőket, hogy megtudjuk, hogy istenek

vagytok, jót is, meg rosszat is tesztek, hogy bámulunk és lássuk egyetemen. 24 Lám, ti semmiből vagytok és művetek semmis; utálat, ki titokat választ. 25 Fölébreszettel északról és eljött, napkeletről azt, aki szólítja nevemet, jön a helytartóra mint agyagra és mint fazekas, ki a sarat tapossa. 26 Ki jelentette meg kezdettől, hogy megtudjuk és régtől fogva, hogy ezt mondjak: igaz! Nincs sem jelentő, sem hirdető, sem, aki hallja szavaitokat! 27 Mint első mondomb Cziónnak: íme itt vannak! – és Jeruzsálemnek hírmondót adok. 28 Nézek, de nincs senki – ezek közül, de nincs tanácsadó, hogy megkérdezzem őket és választ adjanak. 29 Lám, mindenannyian semmisek, semmik a műveik, szél és hiáavalóság az öntvényeik.

42 Íme az én szolgám, akit tartok, az én választottam, akit kedvel a lelkem. Ráadtam szellememet, hogy törvényt vigyen szét a nemzeteknek. 2 Nem kiált, nem szól hangosan, nem hallatja az utcán szavát. 3 Törött nádat nem tör el, és pislogó kanocot nem olt el, igazságra viszi szét a törvényt. 4 Nem lankad el és nem török meg, míg a törvényt nem helyezi el a földön és tanítására nem várakoznak a szigetek. 5 Így szól az Isten, az Örökkévaló, aki teremtette az egeket és kinyújtotta azokat, aki kiterítette a földet meg sarjadékait, aki leheletet adott a rajta levő népnek és szellemet a rajta járóknak: 6 Én az Örökkévaló hívtalak igazsággal és megfogom kezdetet; megóvlak és teszlek a nép szövetségévé, a nemzetek világosságává; 7 hogy megnyissad a vak szemeket, hogy kihozzad börtönből a foglyot, a fogházból a sötétségen ülőket. 8 Én vagyok az Örökkévaló, az a nevem; és dicsőséget nem adom, se nem dicséretemet a bálványképeknek. 9 Az előbbiek íme bekövetkeztek és ujjakat jelentek én, mielőtt sarjadzanának, hallatom veletek. 10 Énekeljetek az Örökkévalónak új éneket, dicséretét a föld végéről, aikik tengerre szálltak és annak teljessége, szigetek és azok lakói. 11 Hangosan szóljanak a pusztá és annak városai, a tanyák, melyeken Kédár lakik, ujjongjanak a szikla lakói, a hegyek csúcsáról kiáltsanak. 12 Adjának az Örökkévalónak dicsőséget és dicséretét jelentsék a szigeteken. 13 Az Örökkévaló mint a hős indul ki, mint a harcos vitéz ébreszt fel buzgóságot, riadoz, sikolt is, ellenségein győzedelmeskedik. 14 Hallgattam régtől fogva, csendes maradtam, erőt vettem magamon; mint a szülőnő nyögök, pihegek és lihegek egyetemben. 15 Elpusztítok hegyeket és dombokat és minden füvüket elszárasztom; teszek folyókat szigetekké és tavakat kisszáritok. 16 És vezetek vakokat oly úton, melyet nem ismernek, ösvényeken, melyeket nem ismernek, járatom őket; teszek sötétséget előttük világossággá és a görbe helyeket rónává ezek a dolgok, melyeket megcselekszem és nem hagyom el. 17 Meghátráltak, megszégyenülnek szégyennel, aikik bíznak a bálványképben, aikik azt mondják az öntött képnek: ti vagyok isteneink. 18 Ti süketek halljátok, és ti vakok tekintsetek, hogy lássatok! 19 Ki vak, ha csak nem a szolgám és süket mint a követem, akit küldök; ki vak mint az önmegadó és vak mint az Örökkévaló szolgája? 20 Sokat látsz, de nem tartod meg; megnyitják a füleit, de nem hall. 21 Az Örökkévaló kívánta az ő igazsága kedvéért, hogy nagyá tegye a tant és dicsővé tegye. 22 De ő kipréddált és kifosztott nép, fogva tartják

mindnyáját odúkban, és fogházakba eldugattak; prézává lettek és nincs megmentő, kifosztva lettek, és nincs ki mondja: add vissza. 23 Közületek ki figyel erre, ügyel és hallgat rá a jövőért? 24 Ki adta kifosztásra Jákobot és Izraelt a prédlóknak? Nemde az Örökkelvő, aki ellen véteztünk, akinek útjain nem akartak járni és akinek tanára nem hallgattak? 25 Kiöntötte tehát rá haragjának hevét és haború hatalmát az lánggal vette őt körül, de ő nem tudta, meggýújtotta, de nem vette szívére.

43 Most pedig így szól az Örökkelvő, teremtőd, oh Jákob és alkotód, oh Izrael; ne félj, mert megváltalak, neveden szólíthatok, enyén vagy. 2 Ha átkelsz vízen, veled vagyok, és ha folyókon nem sodornak el; ha tűzbe mész nem perzelődök meg és láng meg nem gyűjt. 3 Mert én az Örökkelvő, a te Istened, Izrael szentje, a te segítőd, Egyiptomot adom váltságodul, Küst és Szebát helyetted. 4 Minthogy drága vagy szemeimben, bescses vagy és én szeretlek, embert adok helyetted és népeket lelked helyett. 5 Ne félj, mert veled vagyok; keletről hozom magzatodat és nyugatról gyűjtök össze. 6 Mondom az északnak: add és a délnak: ne tartsd vissza, hozd el fiaimat távolról és leányaimat a föld végéről; 7 mindenkit, ki nevemről nevezetetik s akit dicsőségemre teremttem, alkottam és készítettem. 8 Hozzák ki a népet, mely vak, bár szemei vannak és a süketeket, kiknek fülei vannak. 9 Mind a nemzetek gyűljenek össze egyaránt és gyülekezzenek a népek! ki közülük jelenti ezt meg, és az előbbieket hallassák velünk; adják tanúikat, hogy igaznak bizonyuljanak, vagy halják ők és mondják: igazság! 10 Ti vagyok tanúim, úgymond az Örökkelvő, és szolgám, akit választottam; azért hogy tudjátok és nekem higgyetek és megértétek, hogy én vagyok az, előttem nem alkottattat Isten és utánam nem lesz. 11 Én, én vagyok az Örökkelvő és nincs rajtam kívül segítő. 12 Én jelentettem és segítettem és hirdettem és idegen nem volt közöttem: hisz ti vagyok a tanúim, úgymond az Örökkelvő és én vagyok Isten. 13 Mától fogva is én vagyok az és nincs kezemből megmentő cselekszem és ki gátolja meg? 14 Így szól az Örökkelvő, megváltótok, Izrael szentje: Kedvetekért küldöttetem Bábelbe és leszállítom szőkevényekként mindenjukat és a kaldeusokat vigasmas hajójikon. 15 Én az Örökkelvő vagyok a ti szentek, Izrael teremtője, a ti királyok. 16 Így szól az Örökkelvő, ki utat adott a tengerben és hatalmas vizekben ösvényt: 17 aki kivonultatt szekeret meg lovát, hadat és hatalmat, egyaránt feküsznek, nem kelnek föl, elpislogtak, mint a kanóc kialudtak. 18 Ne emlékezzetek meg az előbbiekről és a régierek ne ügyeljetek! 19 Íme újat alkotok, most fog sarjadzani, hisz meg fogjátok tudni; utat is szerzek a pusztában, sivatagban folyókat. 20 Tisztelni fog engem a mező vadja, sakálok és struccmadarak; mert vizet adtam a pusztában, folyókat a sivatagban, hogy megitassam népemet, választottamat, 21 a népet, melyet alkottam magamnak, hogy dicséretemet elbeszélék. 22 De engem nem szólítottál, Jákob, hogy fáradtál volna velem, Izrael. 23 Nem hoztad nekem égőaldozataid bárányát és vágóaldozataiddal nem tiszttél engem, nem terheltetlek lisztaldozattal és nem fárasztottalak tömjénnel. 24 Nem vettél nekem pénzen fűszerádat és aldozataid zsiradékával nem tartottál jól; de bizony terheltél engem vétkeiddel, fárasztottal bűneiddel. 25 Én, én vagyok az, ki

eltörli bűneidet a magam kedvéért és vétkeidről nem emlékszem meg. 26 Emlékeztess, szállunk ítéletbe együttesen, beszél el te, hogy igaznak bizonjul. 27 Első atyád vékezett és szószólóiold elpártoltak tőlem; 28 úgy, hogy megszentségtelenítettem szent vezéreket és átokra kellett adnom Jákobot és meggylázásra Izraelt.

44 Most pedig halljad, szolgám Jákob, és Izrael, akit választottam. 2 Így szól az Örökkelvő, aki teremtett és anyaméhétől fogva téged alkotott, ki téged megsegít: ne félj szolgám Jákob és Jesúrún, akit választottam. 3 Mert vizet öntök szomjas földre és folyóiveket a szárazra, szellememet öntöm magzatodra és áldásomat sarjadékadra. 4 És növekedjenek fúnék közeppet, mint a fűzfák víz patakai mellett. 5 Ez mondja: az Örökkelvő vagyok az Jákob nevén nevezi magát; amaz kezével írja: az Örökkelvő és Izrael nevével jelzi magát. 6 Így szól az Örökkelvő, Izrael királya, és megváltója, az Örökkelvő a seregek ura: Én vagyok az első és én az utolsó és rajtam kívül nincs Isten. 7 És ki hirdet úgy mint én mondja meg hát és terjessze elém – amióta elhelyeztem az óskor népét? A jövendőket és amik be fognak következni, hadd mondjak meg! 8 Ne rettegjetek és ne féljetek! Nemde régtől fogva hallattam veled és megmondtam, hisz ti vagyok a tanúim; van-e Isten rajtam kívül, nincs szikla, nem ismerek. 9 A bálványkép alkotói mindenjában semmisék és gyönyörűségeik nem használhat, hisz tanúik maguk se nem látnak se nem tudnak, azért hogy megszégyenüljönök. 10 Ki alkott istent és öntött bálványképet, hogy ne használjon? 11 Lám mind a hívei megszégyenülnek, és a művészek maguk jobban más embereknel; összegyűlik valamennyien, állnak, rettegnek, megszégyenülnek egyetemben. 12 A vasműves baltát készít, munkálkodik a szénnel és pörölyökkel alakítja; megmunkálja, erős karjával, éhezett is s nem volt ereje, nem ivott vizet és elbágyadt. 13 A faműves zsinór feszített ki, megrajzolja krézával, megdolgozza gyalukkal és a körzővel rajzolja, kidolgozta férfi képmására, ember ékességére, hogy házat lakjék. 14 Vágott magának cédrusokat, vett cserfát és tölgyet, válogatott magának az erdő fái közül, fenyőt ültetett és az eső növeszti. 15 Lesz majd embernek tüzelésre, vett belőlük és megmelegedett, be is fűt, hogy kenyeret süссön; istent is készített és leborult, feldolgozta bálványképpé és meghajtotta magát előtte. 16 Felét tűzben égették el, fele mellett húst eszik, sültet süt és jóllakik, mag is melegszik és azt mondja: melegedtem, tüzet éreztem. 17 A maradékát pedig istenné dolgozta föl, bálványképévé; meghajtja magát előtte és leborul, imádkozik hozzá és mondja: ments meg, mert istenem vagy! 18 Nem tudnák és nem értenek, mert be vannak tapadva, úgy hogy nem látnak, szemeik s úgy hogy nem értenek, szíveik. 19 És nem veszi szívére, nincs tudás és nincs érteleм, hogy mondáná: felét tűzben égették el, sütöttem is parazsán kenyeret, húst sütök és eszem, a többet pedig utállattá dolgozzam föl, fatuskó előtt hajtsam meg magamat? 20 Hamu után jár, elálmított szív vezette félre; tehát nem menti meg lelkét és nem mondja: hiszen hazugság van jobbomban! 21 Emlékezzél meg ezekről Jákob és Izrael, mert szolgám vagy; szolgálum alkottalak téged magamnak, Izrael, nem fogsz

tőlem elfelejtetni. 22 Eltörlöm mint a felhőt bűntetteidet s mint a felleget vétkeidet; téj vissza hozzám, mert megváltottalak. 23 Ujjongjatok egek, mert az Örökkévaló cselekedte, riadjatok mélyiségei a földnek, fakadjatok ujjongásra hegyek, erdő és minden fa benne; mert megváltotta az Örökkévaló Jákobot és Izrael által megdicsősüi. 24 Így szól az Örökkévaló, megváltód és anyaméhől fogva alkotód: én vagyok az Örökkévaló, ki minden teremtett, ki egyedül kifeszítem az egeket, kiterítettem a földet egymagam; 25 ki meghiúsítja a hazugok jeleit és a bűvészeket elbolondítja, meghátrálta a bőlcseket és tudásukat elbutítja; 26 ki fönntartja szolgájának szavát és követéinek tanácsát teljesíti ki azt mondja Jeruzsálemről: lakottá lesz, és Jehúda városairól: fel fognak épülni, romjait pedig föltámasztom; 27 ki azt mondja a mélységek: száradj ki és folyóidat elszíkkaszom; 28 ki azt mondja Kóresről: pásztorom, és minden akaratomat teljesíti, hogy mondja Jeruzsálemről: fel fog épülni és a templomról: meg fog alapítattni.

45 Így szól az Örökkévaló a fölkentjéről, Kóresről, aikinek megfogtam jobbját, hogy leigázzak előtte nemzeteket és királyok derekát leoldjam, hogy megnyissak előtte ajtókat, és kapuk el ne zárassanak. 2 Én előttem járok és görbeségeket egyengetek, érkapukat összetörök és vasreteszeket szétvágok. 3 És adom neked a sötétség kincseit és a rejtek gazdagságait, azért hogy megtudjad, hogy én vagyok az Örökkévaló, ki neveden szólítottalak, Izrael Istene. 4 Szolgám Jákob kedvéért és választottam Izraelért, neveden szólítottalak, kitűntetlek, holott nem ismertél engem. 5 Én vagyok az Örökkévaló és nincs más, rajtam kívül nincs Isten; felőveztelek, holott nem ismertél engem. 6 Azért hogy megtudják napkeletről és napnyugatról, hogy nincs senki kívülem; én vagyok az Örökkévaló és nincs más, 7 aki alkot világosságot és teremt sötétséget, szerez békét és teremt rosszat; én az Örökkévaló teremtem mindeneket. 8 Harmatazzatok egek fölülről és a fellegek folyjanak igazsággal; nyílék meg a föld, azok teremjenek üdvöt, ez meg igazságot sarjasszon egyetemben: én az Örökkévaló teremttem. 9 Jaj annak, ki perel alkotójával, cserép a föld cserepei között, mondja-e az agyag az Ő alakítójának: mit csinálsz és művednek nincsenek kezei? 10 Jaj annak, ki az atyának mondja: mit nemzel? és az asszonynak: mit vajúdsz? 11 Így szól az Örökkévaló, Izrael szentje és alkotója: A jövendőket kérdezzétek tőlem, fiaim felől és kezeim műve felől rendelkeznétek-e velem? 12 Én alkottam a földet és embert teremttem rajta, az én kezeim nyújtották ki az egeket, és mind a seregüköt én rendeltem ki. 13 Én ébresztettem őt fel győzelemre és mind az útjait egyengetem; ő fogja felépíteni városomat és elbocsátani számkitvetett népemet, nem díjért és nem ajándékért, szól az Örökkévaló, a seregek ura. 14 Így szól az Örökkévaló: Egyiptomi szerzeménye és Kús keresete és a szabeusok, a termetes emberek hozzád kerülnek át és a tieid lesznek; te utárad mennek, bilincsekben kerülnek át, előttem leborulnak, hozzád imádkoznak: csak nálad van az Isten és nincs más Isten senki. 15 Bizony, rejtőző Isten vagy te, Izrael Istene, segítő! 16 Megszégyenültek és el is pirultak mindnyájan; egyaránt gyalázatban jártak a képek mesterei. 17 Izrael megsegítették az Örökkévaló által örököslő segítséggel;

nem fogtok megszégyenülni és nem fogtok elpirulni, soha örökük. 18 Mert így szól az Örökkévaló, az ég teremtője, Ő az Isten, a föld alkotója és készítője, Ő szilárdította meg, nem pusztaságnak teremtette, arra hogy lakják, alkotta; én vagyok az Örökkévaló és nincs más. 19 Nem rejtekben beszéitem, sötétség országának helyén, nem mondtam Jákob magzatjának: pusztaságban keressetek engem; én, az Örökkévaló igazságot szólok, egyenességet hirdetek. 20 Gyülekezzetek és jöjjetek, közeledjetek egyetemben, ti menekültjei a nemzeteknek; nincs tudásuk azoknál, kik bálványképük fáját viszik és imádkoznak istenhez, ki nem segít. 21 Hirdessétek és terjessétek elő, tanácskozzanak is egyetemben; ki hallatta ezt elejétől fogva, régtől fogva ki hirdette? Nemde én, az Örökkévaló, és nincs több Isten rajtam kívül, igazságos és segítő Isten nincs kívülem. 22 Fordulatok hozzá, hogy megsegítsessetek, mind a föld végei, mert én vagyok az Isten, és nincs más. 23 Magamra esküdtem, igazság jött ki számból, ige, mely vissza nem tér: hogy előttem fog meghajolni minden térd, rám fog esküdni minden nyelv. 24 Csak az Örökkévalóban – úgy szólhat rólam – van győzelem és hatalom, hozzá jönnek és megszégyenülnek minden, aikik fölgeredjetek ellene. 25 Az Örökkévalóban igazulnak meg és vele dicsekszenek minden az Izrael magzatjából valók.

46 Meggörnyedt Bél, meggörbülgel Nebó, bálványképeik az állatra és baromra kerültek; akiket ti hordoztok, felrakatnak terhéül az elbágyadt baromnak. 2 Meggörbültek, meggörnyedtek egyetemben, nem bírták megmenteni a terhet, maguk is fogásba mentek. 3 Hallgassatok rám, Jákob háza és Izrael házának egész maradéka, akiket az anyaméhől fogva felraktam, és születéstől fogva hordoztam; 4 öregségeig is az vagyok, vénségeig is én visellek, én cselekedtem és hordozok, és én viselek és megmentek. 5 Kivel hasonlítotok engem össze és tesztek egyenlővé, kivel vettek egybe, hogy hasonlók legyünk? 6 Akik aranyat ráznak ki az erszényből és ezüstöt mérnék a mérlegen, ötvöst bérelnék, hogy földolgozza istenné, meghajtják magukat, le is borulnak. 7 Vállra emelik, hordják, leteszik a maga helyére, hogy álljon, helyéből el nem mozdul; kiált is hozzá, de nem felel, szorultságából nem segíti őt ki. 8 Gondolatok erre és erősöbödetek, vegyétek szívetekre, ti elpártoló! 9 Gondolatok az előbbiekre óskortól fogva: hogy én vagyok Isten és nincs más, az Isten, és nincs olyan mint én: 10 aki kezdettől fogva hirdeti a véget és elejétől fogva azokat, amik nem történtek, aki mondja: tanácsom fönn fog állni és minden akaratomat megteszem: 11 aki keletről hívja a sast, messze földről tanácsom emberét; mondottam is, el is hozom, alkottam, meg is teszem. 12 Hallgassatok rám, konok szívűek, aikik távol vannak az igazságtól. 13 Közel hoztam igazságomat, nem távozik az és segítségem nem késik; majd adok Cziónban segítséget, Izraelnek dicsőséget.

47 Szállj le és ülj a porba, Bábelnek szűz leánya, ülj a földre, trón nélkül, Kaszdim leánya; mert nem fognak többé nevezni téged gyöngédnek és elkényeztetettnek. 2 Végy malmot és öröly liszset, takard föl fatyolodat, gyűrű föl az uszalyt, takard ki a lábszárt, kelj át folyókon. 3 Takartassék föl szemérem, meg is láttassék a gyalázatot; bosszút állok a nem

kímélek embert. 4 Megváltónk, az Örökkévaló, seregek ura az ő neve, Izrael szentje. 5 Ülj hallatagon és menj a sötétségbe, Kaszdím leánya, mert téged többé nem neveznek királyságok úrnőjének. 6 Haragudtam népemre, megszentségtelenítettem birtokomat és kezedbe adtam azokat; nem juttattál nekik igalmat, az öregen nehézzé tettet igádat nagyon. 7 Azt mondta: örökké úrnő leszek, úgy hogy nem vettek ezeket szívedre, nem gondoltál a végére. 8 Most tehát halljad ezt, te elpuhult, ki biztonságban ülsz, ki azt mondja szívében: én és senki más, nem fogok özvegyként ülni, nem fogok ismerni gyermektelenséget! 9 Majd jön rád a kettő egy pillanat alatt, egy napon: gyermektelenség és özvegység; teljességükben jönnek rád kuruzslásod sokasága, bűvészeted nagyon számos volta mellett is. 10 Bíztál rosszaságodban, azt mondta: nem lát senki: bölcsességed és tudásod az csábított el téged, és mondadt szívedben: én és senki más. 11 Majd jön rád veszedelem, melyet nem tudsz elhárítani, és rád dől balsors, melyet nem tudsz kiengeszelni, és hirtelen jönni fog rád pusztulás, melyet nem ismersz. 12 Állj csak oda bűvészeteddel és sok kuruzslásoddal; melyekkel fáradztál ifjúkorod óta; talán segíthetsz magadon, talán félelmetes leszel. 13 Belefáradtál sok tanakodásodba! Álljanak csak elő és segítsenek meg téged az égnek vizsgálói, akik a csillagokat nézik, újholdanként jelentik azokat, mik rád jönnek. 14 Íme lettek mint a tarló, tűz égette el őket, nem mentik meg lelküket a láng hatalmától: nem parázs az melegedésre, tűz, hogy mellette üljenek. 15 Így jártál azokkal, akikkel fáradtál; akik veled kerestek ifjúkorod óta, kiki a maga irányában elbujdostak, nem segít meg senki!

48 Halljátok ezt, Jákob háza, ti az Izrael nevén nevezettek és akik Jehúda vizeiből származtak; akik esküsznek az Örökkévaló nevére és Izrael Istenét emlegetik – nem igazságban és nem jogosságban. 2 Mert a szent városról nevezettek és Izrael Istenére támaszkodtak; Örökkévaló, seregek ura az ő neve! 3 Az előbbieket régente hirdettem, számból kijöttek és hallattam; hirtelen megcselekedtem és bekövetkeztek. 4 Mivel tudtam, hogy kemény vagy és vas-in a nyakad, homlokod pedig érc. 5 Hirdettem tehát neked régente, mielőtt bekövetkeznék, hallattam veled; nehogy azt mondd: bálványom cselekedte azokat, faragott képem és öntött képem rendelte el. 6 Hallottad, nézd mindennyit, és ti, nemde hirdetni fogjátok; hallattam veled új dolgokat mostantól fogva, rejtetteket s amiket nem tudsz. 7 Most létesültek és nem régente és e nap előtt nem hallottad, ne hogy azt mondd: hiszen tudtam. 8 Se nem hallottál, se nem tudtál róla, sem régente nem volt nyitva a füled, mert tudtam, hogy hűtlenül hűtlen vagy és anyaméhől fogva elpártolónak neveztek téged. 9 Ne vem kedvéért türtőztetem haragomat és dicsőségemért megfélezem miattad, hogy ki ne irtsalak. 10 Íme megolvasztottalak, de nem ezüstképen, megvizsgáltalak a nyomorúság kohójában. 11 A magam kedvéért, a magam kedvéért teszem, mert hogyan szentségtelenítetnél meg, és dicsőségemet másnak nem adom. 12 Hallgass rám, Jákob és Izrael én hivatottam: én vagyok az, én az első, én az utolsó is. 13 Ugyancsak kezem alapította a földet és jobbom mérte ki az egét, megszólítom őket, előállnak egyetemben.

14 Gyülekezzetek mindenjában és halljátok! Ki hirdette közülük ezeket: akit az Örökkévaló szeret, végezni fogja akaratát Bábelben és hatalmát Kaszdímon. 15 Én, én beszéltem, el is hívtam, elhoztam őt és szerencsés lesz az útján. 16 Közeledjetek hozzáim, halljátok ezt: kezdtettől fogva nem titokban beszéltem; amiőt van, ott vagyok én! – És most az Úr, az Örökkévaló küldött engem meg szellemét. 17 Így szól az Örökkévaló, megváltód, Izrael szentje: Én, az Örökkévaló, a te Istened, tanítlak téged hasznodra, vezetlek az úton, amelyen járj. 18 Vajha figyeltél volna parancsolataimra, olyan volna mint a folyam jóléted és igazságod mint a tenger hullámai; 19 olyan volna mint a fővén magzatod és tested sarjadékai mint annak szemecskéi, nem irtatik ki és nem pusztítatik ki neve én előlem. 20 Menjetek ki Bábelből, szökjetek Kaszdímból, ujjongás hangjával hirdessétek, hallassátok ezt, vigyétek ki a föld végéig; mondjátok: Megváltotta az Örökkévaló az ő szolgáját, Jákobot; 21 és nem szomjaztak mikor pusztaságokban vezette őket, vizeket a sziklából ömlésztett nekik: hasított sziklát és folytak vizek. 22 Nincs béke, úgymond az Örökkévaló, a gonoszok számára!

49 Hallgassatok rám, szigetek és figyeljetek, nemzetek messziiről: Az Örökkévaló az anyaméhől fogva hívott engem, anyám testétől fogva emlegette nevemet. 2 Szájamát éles karddá tette, kezének árnyékában rejtégetett engem; simított nyíllá tett, tegzében elrejtett. 3 És mondta nekem: Szolgám vagy, Izrael te, akivel dicsőítem magamat. 4 Én pedig azt mondta: Hiába fáradztam, és semmiségért és hiáavalóságért fogyasztottam erőmet, ámde jogom az Örökkévalónál van és munkabérem Istenemnél. 5 És most mondta az Örökkévaló, ki anyaméhől fogva alkotott engem a maga szolgájává, hogy Jákobot hozzá téritsem és hogy Izrael hozzá gyülekezzék – s én dicső vagyok az Örökkévaló szemében és az Istenem lett az erősségem – 6 azt mondta: csekély az, hogy nekem szolgám légy, hogy föltámaszdz Jákob törzseit és hogy Izrael megörzölje visszatérítse; tehát teszlek nemzetek világosságává, hogy segítségem a föld végéig érjen! 7 Így szól az Örökkévaló, Izrael megváltója, szentje, ahhöz, kit lélek megvet, nemzet megtutál, az uralkodók szolgájához: Királyok látják és fölkelnek, fejedelmek és leborulnak az Örökkévaló kedvénél, aki hűséges, Izrael szentéért, aki téged kiválasztott. 8 Így szól az Örökkévaló: A kegy idejében meghallgattak és az üdv napján megsegítétek, megóvtaik és nép szövetségévé tesztek, hogy föltámassz országot és birtokba adj elpusztult birtokokat; 9 hogy mondjad foglyoknak: menjetek ki, a sötétségen levőknek: mutatkozzatok. Az utakon fognak legelní, minden hegycsúcson a legelőjük; 10 nem éheznek és nem szomjaznak, nem veri őket délibáb és nap, mert igalmazójuk vezeti őket és vízforrások felé vezérli. 11 És mind a hegyeimet úttá teszem és országutaim emelkednek. 12 Íme, ezek messziiről jönnek és íme azok északról és nyugatról és amazok a Színiim országából. 13 Ujjongjatok egek és vigadj föld, és ujjongásra fakadjatok hegyek, mert megvigasztalta az Örökkévaló az ő népéét és szegényeinek igalmaz. 14 De azt mondta Czión: Elhagyott az Örökkévaló engem és az Úr megfeledkezett rólam! 15 Vajon megfeledkezik-e az asszony a kisdedéről, hogy nem

irgalmazná méhe fiának? Ezek is megfeledekeznek, de én nem feledkezem meg rólad. **16** Lám, tenyereimre véstelek, falaid mindenig előttem vannak. **17** Idesiettek fiaid, rombolód és pusztítód eltávoznak belőled. **18** Emeld fól szemeidet köröskörül és nézd: mindenjáuk összegyűltek, hozzád jöttek el; ahogy élek, úgymond az Örökkévaló, mindenjáukat mint ékszerzt öltöd fel és felkötöd, mint a menyasszony. **19** Mert romjaid és pusztulásaid és rombolt országod – bizony most szűk lesz a lakónak és eltávolodnak megsemmisítőid. **20** Még fogják mondani füleid előtt gyermektelenséged fiai: szűk nekem a hely, menj odébb, hogy ülhessek. **21** Azt mondod majd szívedben: ki szülte nekem ezeket, hisz én gyermektelen és meddő voltam, számkivetett és bolyongó, és ezeket ki nevelte; lám én egyedül maradtam, ezek honnan valók? **22** Így szól az Úr az Örökkévaló: íme fölemelem a nemzetek felé kezemet és a népek felé magasra tartom zászlóm; és elhuzzák fiaidat ölben és leányaidat vállon viszik. **23** És királyok lesznek ápolói és fejedelemnőik dajkái, arcukkal földre borulnak előttem és lábaid porát nyalják; és megtudod, hogy én vagyok az Örökkévaló, én, ki által nem szégyenülnek meg, aikik bennem reménykednek. **24** Vajon elveszik-e a hőstől a ragadmányt, avagy győztesnek a foglai megmenekülnek-e? **25** Mert így szól az Örökkévaló: hősnek a foglyait is elveszik és zsarnoknak ragadmánya megmenekül; pörölddel majd pörölök én és fiaidat én segítem meg. **26** Szorongatóiddal megettem önnön húsukat, és mint musttól önnön vérüktről részegednek meg; és megtudja minden halandó, hogy én, az Örökkévaló, vagyok a segítőd és megváltód, Jákob hatalmasa.

50 Így szól az Örökkévaló: hol van anyátok válvéle, mellyel elküldöttem, vagy ki az hitelezőim közül, kinek eladtak benneteket? Lám búneitekért eladtattak és bűntetteitekért elküldetett anyátok. **2** Miért jöttem és nem volt senki, szólítottam és nem felelt senki? Vajon rövid lett-e már a kezem a megváltásra, avagy nincs-e erő bennem a megmentésre? Lám dorgálásommal kiszárasztom a tengert, teszek folyókat pusztavá, megbűzhödik a haluk víznek híján és meghal a szomjúságtól. **3** Sötétségebe öltöztem az egeket és zsákokat teszek ruhájukká. **4** Az Úr, az Örökkévaló, tanultak nyelvét adta nekem, hogy tudjam fölsegíteni a bágyadat szóval; fölkelti, reggelenként fölkelti fülemet, hogy hallgassak rá, mint a tanultak. **5** Az Úr, az Örökkévaló megnyitotta fülemet, én meg nem voltam engedetlen, hátra nem húzódtam. **6** Hátamat odaadtam az ütöknek és orcáimat a tépőknek, arcomat nem rejtettem el gyalázásuktól és köpéstől. **7** De az Úr, az Örökkévaló segít rajtam, azért nem szégyenültem meg, azért olyanná tettek arcomat, mint a kova, és tudtam, hogy nem vallok szégyent. **8** Közel van az én igazolóm, ki pörölhet velem? Álljunk elő együtt! Ki az én ellenfelém? Lépj ide hozzám! **9** Lám az Úr, az Örökkévaló segít nekem; ki az, ki engem elítélne? Lám, mindenjáuk elkopnak mint a ruha, moly eszi meg őket. **10** Ki van közületek istenfélő, aki hallgat szolgájának szavára? Aki sötétségen járt és nem volt számára fény, bízzék az Örökkévaló nevében és támaszkodjék Istenére. **11** Lám mindenjáukat tüzet gyújtók, lángnyilakkal fegyverkezők, menjetek tüzetek hevébe

és a lángnyilakba, melyeket meggyűjtöttetek! Az én kezemből lett ez nektek, fájdalomra feküsstök le.

51 Hallgassatok rám, igazságra törekvő, az Örökkévalót keresők, tekintsetek a szíklára, amelyből vágattatok és a kút nyílássára, melyből vájattatok. **2** Tekintsetek Ábraháma atyátokra és Sárára, aki szült benneteket, mert egymagát őt hívtam, megáldottam és megsokasítottam. **3** Mert megvigasztalta az Örökkévaló Cziót, megvigasztalta mind a romjait s pusztáját olyanná tette, mint az Éden és sivatagát olyanná, mint az Örökkévaló kertje; vígág és öröm találtatik benne, hálaszó és dalnak hangja. **4** Figyeljetek rám, népem, és nemzetem, rám hallgassatok; mert tanítás ered tőlem és törvényemet a népek világosságául helyezem el. **5** Közel van az igazságom, megindult az üdvöm és karjaim népek fölött ítélnek; bennem szigetek remélnek és káromra várakoznak. **6** Emeljétek fel az égre szemeiteket és tekintsetek a földre alant, mert az egek mint a füst elmállanak és a föld mint a ruha elkopik, lakói pedig mint a szúnyog meghalnak; de segítségem örökké tart és igazságom nem török meg. **7** Hallgassatok rám, igazságot ismerők, nép, aikiknek szívben van az én tanom: ne feljetedek az emberek gyalázatától és szidalmazásuktól ne rettegjetek. **8** Mert mint a ruhát megeszi őket a moly és mint a gyapjút megeszi őket a szú; de igazságom örökké tart és segítségem nemzedékről nemzedékre. **9** Ébredj, ébredj, ölts erőt, Örökkévaló karja te, ébredj, mint a hajdan napjaiban, az ósidők korszakaiban! Nemde te vagy az, aki levágta Ráhábot, átszúrta a sárkányt; **10** nemde te vagy az, aki megszárította a tengert, a nagy mélység vizeit, ki a tenger fenekét úttá tette, hogy átvonuljanak a megváltottak. **11** És az Örökkévaló kiváltottai visszatérnek és eljutnak Cziónba ujjongással, örökké tartó örömmel a fejükön; vígágot és örömet érnek el, eltűnnék bánat és sóhaj. **12** Én, én vagyok a vigasztalók; ki vagy, hogy félsz embertől, kinek halnia kell, és emberiáktól, ki füként adatik oda; **13** és megfeledekeztél az Örökkévalóról, ki az alkotód, kiterjesztője az egeknek és megalapítója a földnek, és remegtél folyton, egésznap, a szorongatónak dühétől, amint célzott, hogy megrontson téged – de hol a szorongatónak dühé? **14** A görnyedező hamar felszabadul, nem hal meg a sírba szállva, és kenyere nem hiányzik. **15** Hisz én az Örökkévaló vagyok, a te Istened, ki felkavarja a tengert, hogy zúgnak a hullámai, Örökkévaló, seregek ura az ő neve; **16** szádba tettem szavaimat és kezem árnyékával betakartalak, hogy megplántáljam az egeket és megalapítsam a földet és azt mondjam Cziónnak: népem vagy! **17** Ébredezz, ébredezz, kelj fól Jeruzsálem, aki megittad az Örökkévaló kezéből haragiának serlegét, a támolygás öblös serlegét megittad, kiszíttad. **18** Nincs ki vezetné őt mind a fiak közül, kiket szült; nincs, ki megfogná kezét mind a fiak közül, kiket fölnevelt. **19** Kettő esett meg rajtad, ki szán meg téged? A pusztulás és romlás, az éhség és kard, miképpen vigasztaljalak meg? **20** Fiaid elájultak, hevertek minden utca sarkán, mint a hálóból jutott zerge, megtelten az Örökkévaló haragiával, Istened dorgálásával. **21** Ezért halljad csak ezt szégyen te és ittasodott, de nem bortól! **22** Így szól Urad, az Örökkévaló és Istened, aki viszi népének ügyét: íme kivettem kezedből a támolygás

serlegét, haragom öblös serlegét nem fogod inni többé. 23 Hanem teszem megbántód kezébe, kik azt mondta lelkednek: hajolj le, hogy átjárunk rajta; és te olyanná tetted hádat, mint a föld és mint az utca az átjáróknak.

52 Ébredj, ébredj, öltsd fel erődet Czión, öltsd fel díszes ruhádat, Jeruzsálem, a szent város, mert már többé nem jön beléd körülmetéletlen s tisztában. 2 Rázd ki magadat a porból, kelj föl, ülj le Jeruzsálem, oldd le magadról nyakad kötelékeit, Cziónnak fogoly leányá. 3 Mert így szól az Örökkelvál: Ingyen adattatok el és nem pénzen fogtok megváltatni. 4 Mert így szól az Úr, az Örökkelvál: Egyiptomba ment le népem azelőtt, hogy ott tartózkodjék Assúr semmiért nyomorgatta. 5 Most pedig, mi dolgom itt, úgymond az Örökkelvál, hogy elvétettem népem ingyen? Uralkodói tombolnak, úgymond az Örökkelvál, és folyton egész nap káromoltatik a nemet. 6 Ezért megisméri népem a nevemet, igenis ama napon, hogy én, az aki szolt, íme itt vagyok! 7 Mi kedvesek a hegyeken a hírhodonak lábai, ki békét hirdet, jót hoz hírűl, segítséget hirdet, azt mondja Cziónnak: király lett az Istened! 8 Hallga, őreid fölelmelték hangjukat, egyetemben ujjonganak, mert szemtől szembe látták, amint visszatér az Örökkelvál Cziónba. 9 Ujjongva fakadatok egyetemben, Jeruzsálem romjai, mert megvigasztalta az Örökkelvál az ő népét, megváltotta Jeruzsálemet, 10 Feltűrte az Örökkelvál szent karját mind a nemzetek szeme láttára; és látni fogják mind a föld végei Istenünk segítségét. 11 Távozzatok, távozzatok, vonulatok ki onnan, tisztálatot ne érintsetek; vonulatok ki belőle, tisztaikodatok, az Örökkelvál edényeinek vivői! 12 Mert nem sietséggel fogtok kivonulni és nem futással fogtok elmenni: mert előttek meg az Örökkelvál és bezárja a menetet Izrael Istene. 13 Íme, boldogulni fog az én szolgám, fölmagasodik, fölelmezdedik és magas lesz nagyon. 14 Valamint eliszonysodtak rajtad sokan – annyira eltorzított, nem is emberi volt az ábrázata és alakja nem olyan mint az ember fiai! – 15 akképpen megdöbbent sok nemzetet, miatta királyok zárják el szájukat; mert a mi nem beszélgettet el nekik, azt látták, és amit nem hallottak, azt észlelték.

53 Ki hitt a mi hírünknek, és az Örökkelvál karja kiben nyilvánult? 2 Felnevekedett előtte minden a csemete, és mint gyökér elszíkkadt földből, sem alakja neki, sem díszse; nézzük, de nincs ábrázata, hogy megkedvelnék. 3 Megvetett és az emberek elhagyatottja, fájdalmak embere és betegség meghittje; és mint aki elől elrejtik az arcot, megvetett, és nem tekintettük. 4 De bizony a mi betegségeinket ő viselte és a mi fájdalmainkat ő hordozta, pedig mi őt tekintettük sújtottnak, Istenről vertnek és nyomorgatottak; 5 megsebizzett volt a mi bűntetteinkről, összezúzott a mi bűneinkről, jólétünkre való fenytés volt rajta és az ő sebei által nekünk lett gyógyulás. 6 Mindannyiunk mint a juhok tévelyegünk, kiki a maga útjára fordultunk; az Örökkelvál pedig őt illette mindenjáunk bűnével. 7 Szorongattattott, mik ő megalázta magát és nem nyitotta ki száját, mint a bárány, mely levágásra vitetik és mint a juh, mely nyírói előtt elnémul; nem nyitotta ki száját. 8 Elnyomás által és ítélet által elragadtatott, kortársai közt pedig ki gondol arra, hogy kivágatott az élők országából: népem bűntette miatt ő sújtatott?

9 Gonoszok mellé tettek a sírját és gazdag mellé halálában, noha nem követett el erőszakot és nem volt álnokság a szájában.

10 De az Örökkelvál akarta őt összezújni, szenvendetni: ha lelke bűnáldozattá teszi magát, látni fog magzatot, hosszú életű lesz, és az Örökkelvál akarata sikérül kezében. 11 Lelkének fáradalmából fog látni, jöllakni; megismérésével visz igazságra az igaz, az én szolgám, sokakat és bűneket ő hordozza. 12 Ezért kiosztok neki a sokak között és hatalmasokkal osztja a szákmányt, azért, hogy odaengedte halálra lelkét és bűnösökhez számította magát pedig ő sokaknak a vétkét viselte és a bűnösökért közbenjárt.

54 Ujjongj, te magtalan, ki nem szült, fakadj ujjongásra és vigadj, aki nem vajúdott, mert többen vannak az elhagyatottnak gyermekei, mint a férfieketnek gyermekei, mondja az Örökkelvál. 2 Tágítsd ki sátrad helyét, hajlékaid szőnyegeit nyújtsák ki, ne gátold meg; hosszabbítsd meg köteleidet és szőgeidet erősítsd meg. 3 Mert jobbra és balra fogsz kiterjeszned, és magzatod nemzeteket fog elűzni és elpusztult városokat be fognak népesíteni. 4 Ne félj, mert nem fogsz megszégyenülni, ne pirulj, mert nem leszel gyalázattá; mert ifjúkorod szégyenét el fogod felejteni és özvegykorod gyalázatára nem fogsz többé emlékezni. 5 Mert férjed az alkotód, az Örökkelvál, a seregek ura az ő neve, és megváltód Izrael szentje, az egész föld Istenének nevezettük. 6 Mert mint elhagyott és megbántott lelkű asszonyt hívott téged az Örökkelvál és mint ifjúkor feleséget, hogyha megvetettet, mondja Istened. 7 Rövid pillanatra elhagytalak, de nagy irlalommal összegyűjtök majd. 8 Áradó haragban egy pillanatra elrejtettem előttem arcomat, de örökké tartó szeretettel irgalmazok neked, mondja megváltód, az Örökkelvál. 9 Mert olyan ez nekem, mint Nőe vizei: ahogy esküdtem, hogy Nőe vizei többé nem árasztják el a földet, úgy esküdtem, hogy nem haragszom többé rád és nem dorgállak meg. 10 Mert a hegyek meghozzájárulnak és a dombok meginognak, de szeretetem tőled nem mozdul el, és békém szövetsége nem inog meg, mondja irlalmazód, az Örökkelvál. 11 Szegény te, szélhányatott, megvigasztalatlan, íme fénymázba rakom köveidet és zafírokkal alapítálak meg. 12 És teszem rubinttá ormaidat és kapuidat karbunkuluskövekké, és egész határodat drágakövekké. 13 És minden a fiad az Örökkelvál tanítványai, és sok lesz fiadnak békéje. 14 Igazság által szílárdulsz meg, távol lesz a nyomorgatástól, mert nem kell félned, és a rettegéstől, mert nem közeledik hozzád. 15 Ha sereglel sereglenek, nem tőlem való ez; aki sereglek ellened, elbukik rajtad. 16 Íme én teremtettem kovácsot, aki megfűjja a szén tüzét és előhoz szerszámot művéhez; és én teremtettem pusztítót a rontásra. 17 minden szerszám, mely ellened alkottatik, nem fog bevalni, és minden nyelvet, mely ítéletre támad ellened, elkárhoztat: ez az Örökkelvál szolgáinak birtoka és igazságuk tőlem, úgymond az Örökkelvál.

55 Oh, mind aki szomjúhozik, jöjjetek a vízre, az is, kinek nincs pénze; jöjjetek, vegyetek gabonát és egyetek, jöjjetek, vegyetek gabonát pénz nélkül, és dij nélkül bort és tejet. 2 Minek mérnétek le ezüstöt nem kenyérért és szerzeményeket azért, amivel nem laktok jól? Hallgatva hallgassatok rám, hogy jót

egyetek, és kövérségben gyönyörködék lelketeik. 3 Hajlítsátok fületeket és jöjjetek hozzáim, halljátok, hogy föléledjen lelketeik, hadd kössek veletek örökké tartó szövetséget, a Dávidnak juttott maradandó kegyeket. 4 Lám, népek tanújává tettem őt, fejedelemmét és népek parancsolójává. 5 Lám, nemzetet, melyet nem ismersz, híjni fogsz és nemzet, mely téged nem ismer, hozzád fog sietni, az Örökkévaló, a te Istened kedvéért és Izrael szentéért, mert megdicsített téged. 6 Keressétek az Örökkévalót, midőn megtalálta magát, hívjátok, midőn közel van. 7 Hagya el a gonosz az útját és a jogtalanság embere gondolatait; téren vissza az Örökkévalóhoz, hogy irgalmazzon neki, és Istenünkhöz, mert sokat bocsát meg. 8 Mert az én gondolataim nem a ti gondolataitok, és a ti útjaitok nem az én útjaim, úgymond az Örökkévaló. 9 Mert miként magasabbak az egek a földnél, akképpen magasabbak az én útjaim a ti útjaitoknál és gondolataim a ti gondolataitoknál. 10 Mert valamint leszáll az eső és a hó az égből és oda vissza nem tér, hanem ha megáztatta a földet és megtermékenyítette és sarjasztóva tette, és magot ad a magvetőnek és kenyeret az evőnek: 11 olyan lesz az én igém, mely számból ered, nem tér hozzá vissza üresen, hanem ha megcselekedte amit akartam és sikert ér abban, amire küldtem. 12 Mert örömmel fogtok kivonulni és békében fogtok vezetettetni; a hegyek és a dombok ujjongásra fakadnak előttetek, mind a mezőnek fái összecsapják tenyerüket. 13 A tüskebokor helyett ciprus terem, a csalán helyett mirtus terem; és lesz az Örökkévalónak dicsőségül, örök jelűl, mely ki nem írtatik.

56 Így szól az Örökkévaló: Órizzétek meg a jogot és cselekedjetek igazságot; mert közel van az én segítségem, hogy eljöjjön és igazságom, hogy megnyilvánuljon. 2 Boldog a halandó, aki ezt cselekszi és az ember fia, aki ahhoz ragaszkodik, ki megőrzi a szombatot, hogy meg ne szentségtelenítse és megőrzi kezét, hogy semmi rosszat ne cselekedjék. 3 És ne mondja az idegen, ki az Örökkévalóhoz csatlakozott, mondván: el fog engem különíteni az Örökkévaló az ő néptől; és ne mondja a herélt: lám én száraz fa vagyok. 4 Mert így szól az Örökkévaló a herétektről, aikik megőrzik szombatjaimat és azt választják, amiben kedvet találók és ragaszkodnak szövetségemhez. 5 Adok nekik házamban és falain között emléket és nevet, jobbat fiaknál és leányoknál, örökké tartó nevet adok neki, mely ki nem írtatik. 6 Az idegenek pedig, aikik csatlakoztak az Örökkévalóhoz, hogy őt szolgálják és hogy szeressék az Örökkévaló nevét, lévén neki szolgálívá, mindenki, aki megőrzi a szombatot, hogy meg ne szentségtelenítse, és aikik ragaszkodnak szövetségemhez – 7 elviszem őket szent hegymezhez és megőrvendeztetem imaházamban, égóáldozataik és vágóáldozataik kedvességgül lesznek oltáromon, mert házam imaháznak fog nevezetetni mind a népek számára. 8 Úgymond az Úr, az Örökkévaló, összegyűjtője Izrael elszórtjainak; összegyűjtők még hozzájá, az ő összegyűjtőihez. 9 minden vadja a mezőnek, jöjjetek falni, minden vad az erdőben! 10 Őrei vakok valamennyien, mit sem tudnak, mindenjában néma kutyák, nem tudnak ugatni; álmodozva hevernek, szeretnek szunnyadozni. 11 És a kutyák erős vágyúak, nem tudnak betelni, és maguk a pásztorok nem

tudnak ügyni; mindenjában útjukra fordultak, kiki nyereségére egytől-egyig. 12 Jertek, hadd hozok bort, hadd igunk részegítőt; és olyan mint ez lesz a holnapi nap, nagy, felette bőséges.

57 Az igazságos elveszett és senki sem veszi szívére; és a kegyes emberek elragadtatnak és nincs ki arra ügyel, hogy a rosszaság miatt ragadtatott el az igazságos. 2 Betér békében, nyugosznak fekvőhelyeiken, az egyenességben járók. 3 Ti pedig közeledjetek ide, boszorkányő fiai, magzatai házasságtörőnek és paráználkodó nőnek. 4 Ki felett gyönyörködtök, ki ellen tátjátok fel szajatokat, öltök ki nyelveteket? Hiszen ti vagytok a bűn szülöttjei, a hazugság magzata! 5 Akik hevültök a tölgfánál, minden zöldellő fa alatt, kik levágjátok a gyermeket a völgyekben, a szíklák hasadékai alatt. 6 A völgy sima köveiben van a te részed, azok, azok a te sorsod; nekik is töltöttél öntőáldozatot, mutattál be lisztáldozatot: vajon ezek mellett megnyugodhatom-e? 7 Magas és emelkedett hegyre tettek fekvőhelyedet, fel is mentél oda, vágni vágóáldozatot. 8 S az ajtó és a félfa mögé tettek emlékjeleret, mert eltávolodva tőlem kitakartad magadat és fölszálltál, kiszélesítettek fekvőhelyedet és magadhoz szegődtöttél közülük, szeretted hálásukat, helyet szemléltél ki. 9 És járultál a királyhoz olajjal és megsokásítottad kenőszereidet; küldözgettél követeidet messzire és mélyen egész az alvilágig. (*Sheol h7585*) 10 Sok utadtól elfáradtál, nem mondta: hiábat kezdet életét tapasztaltad, azért nem éreztél bajt. 11 Hát kitől aggódottál és feltél, hogy hazudoztál és rólam meg nem emlékeztél, nem vettek szívedre? Nemde, én hallgatok és régtől fogva, tehát nem félsz tőlem! 12 Én majd hirdetem igazságodat, de a te műveid – azok nem használnak neked. 13 Midőn kiáltasz, mentesenek meg összegyűjtött bálványaid! De mindenjárat elviszi a szél, elragadja a lehelet; de aki bennem kerest menedéket, bírni fogja az országot és elfoglalni szent hegyemet. 14 Így szól: Töltsetek fől, töltsetek fől, törjetek utat, vegyetek el góncsot népem útjából. 15 Mert így szól a magas és fenséges, aki örökké székel, Szent az ő neve: magasságban és szentségen székelek, s a lesújtottnál és alázatos lelkűnél is, hogy felélesszem az alázatosak lelkét és hogy felélesszem a lesújtottak szívét. 16 Mert nem örökké pörölök, és nem mindenkor haragszom, mert elepedne előttem a szellem, meg a lelkei, melyeket én alkottam. 17 Kapzsiságánál; bűne miatt haragudtam, vertem őt elrejtve színenet és haragudtam; de ő járt elpároltan szívénék útján. 18 Útjait láttam és meggyógyítom őt; majd vezetem és juttatok vigasztalást neki és gyászolónak. 19 Megteremtem az ajkak gyümölcsét: béke, béke a távollevőnek és a közellevőnek, mondta az Örökkévaló, én őt meggyógyítom. 20 De a gonoszok olyanok mint a felkavart tenger; mert lecsillapodni nem tud és vizei fölkavartak iszapot és sarat. 21 Nincs béke, mondta az Istenem, a gonoszok számára.

58 Kiáltás tele torokkal, ne tartsd vissza, mint a harsona emeld fel hangodat; mondd meg népemnek bűntettetüket és Jákob házának vékeket. 2 Pedig engem nap nap után keresnek és útjaim megismerését kívánják; mint oly nemzet, mely igazságot hirdet és Istenének törvényét nem hagyta el, kérdeznek tőlem igaz törvényeket, Isten közelségét kívánják. 3 Miért böjtötünk és te nem láttad, sanyargattuk lelkünket és te nem tudod? Lám,

böjtötök napján dogora találtok és mind a munkáitokat sürgettek. 4 Lám, pörre és civódásra böjtöltök, és arra, hogy üssetek a gonoszság öklével; nem böjtöltök e napon, hogy szavatokat a magasságba hallassátok. 5 Vajon ilyen legyen-e a bőjt, melyet kedvelek, a nap, melyen az ember sanyargatja lelkét? Vajon arra, hogy mint a nád hajlitsa fejét és zsákot meg hamut terítsen ki? Vajon ezt nevezed-e bőjtnek és kedvesség napjának az Örökkévaló részére? 6 Nemde ez a bőjt, melyet kedvelek: feloldani a gonoszság bilincseit, kibontani a járom köteleit és szabaddá bocsátani a szorongatottakat és hogy minden jármot széttépte. 7 Nemde, hogy megszeged az éhezőnek kenyeredet és bujdosó szegényeket beviszel a házba; midőn meztelent látsz, betakarod és véredtől el nem húzódsz. 8 Akkor fölhasad, mint a hajnal, világosságod és gyógyulásod gyorsan sarjadzik; és jár előtted igazságod, az Örökkévaló dicsősége kisér téged. 9 Akkor kiáltasz és az Örökkévaló felel, fohászkodsz és ő azt mondja: itt vagyok, ha majd eltávolítasz közepedből jármot, ujjnak kinyújtását és jogtalanság beszélését; 10 és odaadod az éhezőnek lelkedet és sanyargatott lelket jöllakkatsz: akkor feltündölik a sötétségben világosságod és homályod olyan lesz, mint a dél. 11 Vezetni fog téged az Örökkévaló minden jöllakatja száradt tájakon lelkedet, csontjaidat pedig megerősít; olyan lesz, mint a megázott kert, és mint vízforrás, melynek vizei nem hazudoznak. 12 És belőled valók felépítenek őskori romokat, múlt nemzedékek alapjait feltámasztod; és így neveznek téged: résnek a falazójá, aki ősvényeket helyreállít, hogy lakni lehessen. 13 Ha visszavonod a szombattól lábadat, hogy nem végzed dolgaidat szent napomon, hanem gyönyörnek nevezed a szombatot, tiszteletnek az Örökkévaló szent napját és megtiszteld, hogy nem végzed útjaidat, nem keresed ügyedet és szót nem beszélsz róla: 14 akkor gyönyörködni fogsz az Örökkévalóban, hajtani engedlek a föld magaslatain és enned engedem Jákob atyádnak örökségét – mert az Örökkévaló szája beszélt.

59 Lám, nem rövid az Örökkévaló keze, hogy nem segíthetne, és nem nehéz a füle, hogy nem hallana. 2 Hanem bűneitek választottak el benneteket Istentektől és vétkeitek elrejtették vele arcát tőletek, úgy hogy nem hall. 3 Mert kezeitek vérrel mocskáltattak be és ujjaitok bűnnel, ajkaitok hazugságot beszéltek, nyelvetek álnokságot szól. 4 Senki sem hirdet igazságot, senki sem száll ítétre hűséggel; bíznak a semmisségen, és beszélnek hiábavalóságot, fogannak bajt és szülnek jogtalanságot. 5 Baziliszk tojásokat költöttek ki és pokhálókat szőnek, aki tojásaikból eszik, meghal, s ami kitiportatik, viperának kel ki. 6 Hálóik nem válnak ruhává és nem takaróznak műveikkel; műveik jogtalanság művei és erőszak tette van kezeikben. 7 Lábaik rosszra futnak, és sietnek ártatlan vért ontani, gondolataik jogtalanság gondolatai, pusztulás és romlás pályáikon. 8 A béké útját nem ismerik, nincs jog a nyomdokaikban, az ő ősvényeket elterítették, bárki rálép, nem ismer békét. 9 Azért eltávolodott tőlünk a jog és nem ér utol bennünket az igazság; remélünk világosságot és íme sötétség, fényességet – homályosságban járunk. 10 Tapogathunk kell, mint a vakok a falat és mint a világtalanok tapogatózunk, megboltnak délben, mint alkonyatkor, az egészszégesek között, mint a holtak.

11 Morgunk mint a medvék mindenjában, és mint a galambok búgva búgunk, remélünk jogot, de nincs, segítséget eltávolodott tőlünk. 12 Mert megsokasodtak előttem a mi bűntetteink és vétkeink vallassák ellenünk, mert bűntetteink velünk vannak és bűneink – ismerjük azokat. 13 Elpártoltunk és megtagadtuk az Örökkévalót, elhúzódottunk Istenünk mellől, beszéltünk elnyomást és elszakadást, fogantunk és kiegettünk szívünkől hazug szavakat. 14 Így hátrasoríttattat a jog és az igazság távolról áll, mert megbottolt a piacon az igazmondás és az egyenesség be nem jöhét. 15 És hiányzóvá lett az igazmondás és aki távozik a rossztól, kifosztódik; láttá az Örökkévaló és rossznak tetszett szemeiben, hogy nincs jog. 16 Láttá, hogy nincs senki, bámult, hogy nincs közbenjáró; tehát segített neki a karja és igazsága – az támogatta. 17 És feloltott igazságot mint páncélt és a segítség sisakja a fején; feloltotta a bosszú ruhát öltözettel és magára vette mint köpenyt a bugzalmat. 18 Cselekedetek szerint azok szerint fizet: haraggal elleneinek, cselekedetet ellenségeinek, a szigeteknek cselekedetet fizet meg. 19 És félini fogják nyugat felől az Örökkévaló nevét és napkelet felől az ő dicsőségét, mert jön mint a szűk folyam, melyet az Örökkévaló szelle hajt. 20 És jön Czión számára megváltó és a bűntől megtérők számára Jákóbban, úgymond az Örökkévaló. 21 Én pedig – ez a szövetségem velük, mondja az Örökkévaló: szellemem, mely rajtan van és szavaim, melyeket szádba tettem, nem mozdulnak el szádból és magzatod szájából és magzatod magzatjának szájából, mondja az Örökkévaló, mostantól fogva mindenrőkkel.

60 Fel, világosodjál meg, mert előttem a te világosságod és az Örökkévaló dicsősége feltündökölt fölötted. 2 Mert íme sötétség borítja a földet és sűrű köd a népeket, de te fölötted feltündökölt az Örökkévaló és dicsősége megláttatik fölötted. 3 És nemzetek járnak majd világosságodnál és királyok tündöklésed fényénél. 4 Emeld fel köröskörül szemeidet és lásd: mindenannyian összegyűltek, hozzád jöttek; fiaid távolról jönnek és leányaid karon vitetnek. 5 Azután látni fogod és földerülsz, remeg és tágul szíved, mert felédt fordítatik a tenger gazdagságá, a nemzetek vagyona hozzád jön. 6 Tevék csapata borít el téged, Midján és Éfa tevecsikói, mindenannyian Sábából jönnek, aranyat és tömjént visznek és az Örökkévaló dicséreteit adják hírül. 7 Mind a Kédár juhái hozzád sereglenek össze, Nebájót kosai szolgálnak téged; feljutnak kedvességül oltáromra, és dicsőséges házamat megdicsőítenek. 8 Kik ezek, kik mint a felhők repülnek és mint a galambok dúcaikhoz? 9 Mert engem remélnek a szigetek és Tarsis hajói legelőbb, hogy a távolról elhuzzák fiaidat, ezüstük és aranyuk velük van, az Örökkévaló a te Istened nevének és Izrael szentjének, mert megdicsőített téged. 10 És fölépítik majd idegenek falaidat, és királyaiak szolgálnak téged, mert haragomban vertelek, és kegyelmemben igalmazok neked. 11 És nyíltan állnak kapuid mindenig, nappal és éjjel nem záratnak be, hogy bevigyék hozzád a nemzetek vagyonát és vezetve az ő királyaiat. 12 Mert az a nemzet és a királyság, melyek nem szolgálnak téged, elvesznek, és a népek pusztulva pusztulnak el. 13 A Libanon dísze hozzád jön, ciprus, jegenye és fenyő egyetemben, hogy megdicsőítsem

szentélyem helyét, hogy lábaim helyét megdíszítsem. **14** És mennek hozzád meggyörnyedten sanyargatóid fiai, és leborulnak lábaid talpához mind a te káromlód és így neveznek téged: Örökkévaló városa, Izrael szentjének Ciónja. **15** Ahelyett, hogy elhagyott és gyűlölt voltál és senki nem járt feléid, örök büszkeséggé teszlek, nemzedék meg nemzedék vígságává. **16** Szopni fogod nemzetek tejét és királyok emlőjét fogod szopni; és megtudod, hogy én az Örökkévaló vagyok segítőd és megváltód, Jákob hatalmasa. **17** A réz helyett aranyat hozok, a vas helyett ezüstöt hozok, a fa helyett rezet és a kő helyett vasat; és hatóságoddá a békét teszem, felügyelőiddé az igazságot. **18** Nem hallatik többé erőszak országodban, pusztulás és romlás határaidban, és nevezed a segítséget falaidnak és kapuidnak a dicsőséget! **19** Nem lesz többé neked a nap világosságul nappal, és fényül a hold nem világít neked; hanem lesz neked az Örökkévaló örök világosságul és Istened dicsőségedül. **20** Nem áldozik le többé napod és holdod nem tűnik le; mert az Örökkévaló lesz neked örök világosságul és betelnek gyászod napjai. **21** Néped pedig – valamennyien igazak, örökre fogják bírni az országot, ültetvényeim csemetéje, kezeim műve a magam megdicsőítésére. **22** A kicsiny ezzerré lesz és a csekély hatalmas nemzetté; én az Örökkévaló a maga idejében megsiettem.

61 Az Úrnak, az Örökkévalónak szelleme rajtam van, mivelhogy fólkent engem az Örökkévaló, hogy hírt hozzak az alázatosaknak, küldött engem, hogy bekötözzem a megtört szívűket, hogy hirdessek foglyoknak szabadságot és megbílincselteknek kiszabadulást; **2** hogy hirdessem az Örökkévaló kegyének évét és az Istenünk bosszú napját, hogy megvigasztaljak minden gyászolót; **3** hogy nyújtak Cziót gyászolónak, hogy adjak nekik díszt hamu helyett, vígság olaját gyász helyett, dicsőség palástját elborult lélek helyett, és majd nevezik őket az igazság tölgycinek, az Örökkévaló ültetvényének, hogy magát megdicsőítse. **4** És felépítik az őskor romjait, az elődök pusztult helyeit föltámasztják, megújítják a romba dőlt városokat, nemzedék meg nemzedék elpusztult helyeit. **5** Ott állnak idegenek és legeltetik juhaitokat és külföldiek lesznek földműveseitek és vincelléreitek. **6** Ti pedig az Örökkévaló papjainak fogtok neveztetni, Istenünk szolgálattevőinek mondanak benneteket; a nemzetek vagyonát eszíték és gazdagásgalbüszkékedtek. **7** Szégyentek helyett kétszeresen – a gyalázatért ujjonganak részükkel; ezért országukban kétszerest bírnak, örökké tartó örööm jut nekik. **8** Mert én az Örökkévaló szeretem a jogot, gyűlölmön a rablást a jogtalansággal; megadom munkabérüket igazság szerint és örökké tartó szövetséget kötök velük. **9** És ismeretes lesz a nemzetek között magzatjuk és ivadékaik a népek közepette; mind akit látják, félismerik őket, hogy az Örökkévaló áldotta magzat ők. **10** Örvendve örvendek az Örökkévalóban, vigadjon lelkem Istenemben, mert az üdv ruháiba öltözöttet engem, az igazság köpenyét adta rám, mint a vőlegény, ki papi fejdíszt vesz magára és mint a menyasszony, ki ékszereivel díszíti magát. **11** Mert mint a föld, mely elhozza sarjadékát, és mint a kert, mely

sarjasztja veteményeit, úgy fog az Úr, az Örökkévaló sarjasztani igazságot és dicsőséget mind a nemzetek szeme láttára.

62 Cíon kedvéért nem hallgatok és Jeruzsálem kedvéért nem nyugszom, míg fól nem kel mint a fény az igazsága és segítsége mint az égő fáklya. **2** És nemzetek látják igazságodat és minden a királyok dicsőségedet: elneveznek téged új névvel, melyet az Örökkévaló szája határoz meg. **3** És lesz díszes koszorú az Örökkévaló kezében és királyi süveg Istened tenyerében. **4** Nem mondanak téged többé elhagyottnak és országodat nem mondják többé pusztaságnak, hanem téged így neveznek: Kedvem benne, és országodat férjezettnek; mert kedve van az Örökkévalónak tebenned, országod pedig férjnél lesz. **5** Mert amint az ifjú elvesz hajadont, elvesznek téged fiad; és amint örvend a vőlegény a menyasszonyak, örvend neked Istened. **6** Falaidra, Jeruzsálem, rendeltem őröket, egésznap és egész éjjel soha nem hallgatnak; akik az Örökkévalót emlékeztetik, ne legyen nyugtotok! **7** És ne adjatok neki nyugtot, míg meg nem szilárdítja és nem teszi Jeruzsálemet dicsőséggé a földön. **8** Megesküdött az Örökkévaló a jobbjára és hatalmas karjára: Nem adom többé gabonádat eledelül ellenségeidnek és nem isszák külföldiek mustodat, amellyel fáradoztál; **9** hanem begyűjtői fogják enni és dicséri az Örökkévalót; és beszedői fogják inni szent udvaraimban. **10** Vonuljatok, vonuljatok át a kapukon, törjétek a népnek útját, töltétek föl, töltétek föl a pályát, tisztítások meg a kőtől, emeljetek zászlót a népek felé! **11** Íme az Örökkévaló hallatta a föld végéig: Mondjátok Cziót leányának, íme üdvöz jön, íme jutalma vele van és munkabére őlőtte. **12** És nevezik őket szent népnek, az Örökkévaló megváltottainak, téged pedig neveznek fólkeresettnek, el nem hagyott városnak.

63 Ki ez, aki Edóból jön, piros ruhában Boczrából ez, aki díszes az öltözetében, lépdelve ereje bőségében? Én vagyok, ki igazsággal beszél, ki nagy a segítéshem! **2** Miért vörös a te öltözeted és ruháid olyanok mint a prést tipróé? **3** Sajtót tiportam én egyedül, és a népek közül senki sem volt velem, tiportam őket haragomban és tapostam hevemben; ruháimra freccsent a levük és egész öltözékemet bemocsoltam. **4** Mert bosszú napja volt a szímben, és megváltottaim éve eljött. **5** Néztem és nincs segítő, bámultam és nincs támogató; akkor segített nekem az én karom és hevem, az támogatott engem. **6** És összetiportam népeket haragomban és megrészegítettem hevemmel, és lefolyattam a földre levüket. **7** Az Örökkévaló kegyeit emlegetem, az Örökkévaló dicséreit mind azok szerint, amiket művelt velünk az Örökkévaló, a nagy jósgát Izrael háza iránt, amelyet velük művelt irgalma szerint és kegyeinek bősége szerint. **8** Azt mondta: bizony népem ők, fiak, akik nem hazudnak – és lett nekik segítőül. **9** minden szorultságukban ő szorult meg, arcának angyala segítette meg őket, szeretetében és könyörületében ő váltotta meg őket; felvette és vitte őket az őskor minden napjában. **10** De ők engedetlenkedtek és megbúcsították szentséges szellemét és ellenséggé változott irántuk, ő harcolt ellenük. **11** Ekkor megemlékezett az őskor napjairól, Mózesről, a népe: Hol van, ki felvezette őket a tengerből nyája pásztorával, hol van, aki beletette szentséges

szellemét? 12 Aki járatta Mózes jobbján dicsőséges karját, meghasította a vizeket előttük, hogy szerezzen magának öröknét. 13 Járatta őket mélységekben, mint a ló a pusztában nem botlottak meg. 14 Mint állat, mely leszáll a síkságba, nyugodni viszi őt az Örökkelvaló szelleme: úgy vezetted népedet, hogy szerezz magadnak dicsőséges nevet. 15 Tekints az égről és láss, szent és dicsőséges hajlékodóból! Hol van buzgalmad és hatalmad? Belsőd megindulása és irgalmad türtözötték magukat irántam! 16 Mert te vagy atyánk, mert Ábrahám nem tud rólunk és Izrael nem ismer bennünket; te Örökkelvaló vagy az atyánk, öröktől való megváltónak a te neved. 17 Miért tévelyegetsz el bennünket, Örökkelvaló, a te utaídról, elkéményíted szívünket a te felelmedtől? Térj vissza a te szolgáid, örökséged törzsei kedvéért! 18 Csekély ideig bírta szent néped, szorongatóink összetiporták szentélyedet. 19 Olyanok lettünk, mint akiken soha nem uralkodtál, akik fölött nem neveztetett a te neved.

64 Ha szétszakasztanád az egeket, leszállnál, hegyek folyinának szét előtted. 2 Amint a tűz meggújja a rőzsét és a vizet felforralja a tűz – hogy tudassad nevedet elleneiddel, 3 előtted nemzetek reszkessének; midőn félelmetes dolgokat művelsz, amiket nem remélünk – leszállnál, hegyek folyinának szét előtted. 4 Hiszen öröktől fogva nem hallottak, nem figyeletek, szem nem látott, oh Isten, rajtag kívül olyant, aki cselekszik a rá várakozóért. 5 Eléjöttél az örvendezőnek és az igazságot cselekvőnek, kik utaidon megemlékeznek rólaid. Lám, haragadtál és mi véteztünk, holott azokon örökre megsegítettünk volna. 6 És lettünk mint a tisztálatan mindenjáunk és mint a megfentőzött ruha minden igazságunk; hervadtunk mint a falevél mindenjáunk és bűneink mint a szél elhordanak minket. 7 És nincs ki szólítja nevedet, ki fölserken, hogy hozzád szegődjék, mert elrejtettek arcot előtünk és elcsüggesztéssel vétkinek által. 8 Most pedig Örökkelvaló, atyánk vagy; mi vagyunk az agyag és te vagy alkotónk és kezed műve vagyunk mindenjában. 9 Ne haragudj, Örökkelvaló, felette nagyon és ne mindenötig emlékezzél meg a bűnről; lám, nézd csak, néped vagyunk mindenjában. 10 Pusztává lettek szent városaid; Czión pusztává lett, Jeruzsálem sivataggá. 11 Szentséges és dicsőséges házunk, ahol dicsértek téged őseink, tűzben égettetett el, és minden drágaságunk rommá lett. 12 Mindezek mellett türtözötted-e magad, Örökkelvaló, hallgatsz s megalázol bennünket felette nagyon?

65 Megkerestettem magamat azoktól, kik nem kérdeztek, megtaláltattam magam azoktól, akik nem kerestek; mondtam: íme, íme itt vagyok, oly nemzetnek, mely nem neveztetett nevemen. 2 Kiterjesztettem kezeimet egész nap egy makacsodó nép felé, kik a nem jó utat járják, gondolataik után. 3 Oly nép ők, mely szemembe bosszant engem mindenig, áldozva a kertekben és füstölgötte a téglákon: 4 akik ülnek sírokban és a rejtegett helyeken ejjeleznek, akik eszik a sertés húsát és undokságok leve van edényeikben; 5 akik azt mondják: maradj magadnál, ne közeledj hozzánm, mert szent vagyok neked – ezek füst orromban, egész nap égő tűz. 6 Íme meg van írva előttem, nem hallgatok, hanem ha fizettem, ölükbe fizettem – 7 bűneitekért és őseitek bűneiért egyetemben, mondja az Örökkelvaló, akik a hegyeken füstölgöttek és a dombokon

gyaláztak engem – és előbb ölükbe mértem cselekedetüket. 8 Így szól az Örökkelvaló: Valamint találtatik a must a szőlőfürben és azt mondják, ne rontsd el, mert áldás van benne; úgy fogok cselekedni szolgáim kedvéért, el nem rontva minden. 9 És származtatok Jákobtól magot és Jehúdából hegyeim birtokosát és bírni fogják választottaim és szolgáim ott fognak lakni. 10 És lesz a Sárón juhok legelőjévé és Ákhór völgye ökrök heverőjévé népem számára, mely engem megkeresett. 11 Ti pedig, kik elhagyjátok az Örökkelvalót, akik elfelejtitek szent hegyemet, kik asztalt rendeztek el a Szerencsének és akik halt töltötök a Végzetnek; 12 úgy végzem, hogy kard leesztek és mindenjában levágásra görnyedtek alá, mivelhogy hívtam és ti nem feleltetek, beszéltem és ti nem hallottatok; cselekedtétek azt a mi rossz a szemeimben és amit nem kedvelek, azt választottatok. 13 Ezért így szól az Úr az Örökkelvaló: Íme szolgáim enni fognak, ti pedig éheztek, íme szolgáim inni fognak, ti pedig szomjúhoztok, íme szolgáim örülni fognak, ti pedig megszégyenültök; 14 íme szolgáim ujjongani fognak szívük vidámságától, ti pedig kiáltatok szívetek fájdalmától, és lelketek megtörésétől jággattok. 15 És hagyjátok neveteket eskünek az én választottaim számára: Ölön meg téged az Úr, az Örökkelvaló; szolgáit pedig más néven nevezi. 16 úgy hogy aki áldja magát az országban, az igaz Istennel áldja magát, és aki esküszik az országban, az igaz Istennre esküszik; mert elfelejtettek az előbbi szorultságok és mert elrejtettek szemeim elől. 17 Mert íme én teremtek új egét és új földet, nem emlékeznek meg az előbbiekről és észbe se jutnak. 18 Hanem örvendezzék és vigadjatok mindenrőlké azzal, amit teremtek; mert íme én teremtem Jeruzsálemet vígággá és népítő örömmé. 19 És vigadok Jeruzsálemen és örvendek népemen; és nem hallatik többé benne sírás hangja és ajakiáltás hangja. 20 Nem lesz onnan többé néhány napos kisded, sem öreg, ki nem tölti be napjait; mert az ifjú száz éves korában fog meghalni és a vétkes száz éves korában átkoztatik meg. 21 Épitenek házakat és laknak bennük, ültetnek szőlőket és eszik gyümölcsüket. 22 Nem építenek és más lakik, nem ültetnek és más eszik; mert mint a fának napjai az én népem napjai és kezük munkáját elfogyasztják választottaim. 23 Nem fáradnak hiába, nem nemzenek rémületre, mert az Örökkelvaló áldottjainak magzatja és velük a sarjadékaik. 24 És lesz mielőtt hívnának, felelek én, még beszélnek és én meghallom, 25 Farkas és bárány együtt legelnek, az oroszlán mint a marha szalmát eszik, a kígyónak pedig por a kenyere; nem ártanak és nem rontanak egész szent hegyemen, mondja az Örökkelvaló.

66 Így szól az Örökkelvaló: Az ég az én trónom és a föld lábaiam zsámolya; melyik az a ház, melyet építetek nekem, és melyik a hely az én nyugalmamra? 2 Hiszen mindezeket kezem alkotta, és lettek mindezek, úgymond az Örökkelvaló; de erre tekintek: szegényre és levert lelkűre és aki igémre remeg. 3 Ki ökröt vág, embert öli; ki bárányt áldoz, ebnek szegi nyakát; ki lisztáldozatot hoz, sertésvért hint; ki tömjént illatoztat, bálványt áld. Ők is választották a maguk útjait és undokságaiat kedvelte lelkük: 4 én is választom megcsúfolásukat és rettegésüköt rájuk hozom, mivelhogy hívtam és senki sem felelt, beszéltem és nem hallották; cselekedtétek azt a mi rossz a szemeimben és

amit nem kedveltelem, azt választották. 5 Halljátok az Örökkévaló igéjét, ti kik remegtek az igéjére! Azt mondta testvéreitek, aikik benneteket gyűlölnék, eltaszítanak az én nevemért: dicsőüljön az. Örökkévaló, hogy láthatssuk örömtöket – de ők meg fognak szégyenülni. 6 Zajongás hangja a városból, hang a templomból, az Örökkévaló hangja, ki megfizeti tettüket ellenségeinek. 7 Mielőtt vajádnék, szült, mielőtt jönne a fájdalma, fiúgyermeket hozott világra. 8 Ki hallott ilyet, ki látott ilyesmit? vajon világra jön-e ország egy napon, avagy születik-e nemzet egyszerre, hogy vajúdott és meg is szülte Czión a gyermekeit? 9 Vajon méhszájig juttassak-e és ne engedjek szülni, mondja az Örökkévaló, avagy én, aki szülni engedek, elzárjam-e, mondta Istened. 10 Örüljetek Jeruzsálemmel és vigadjatok rajta, mind aikik szeretitek; örvendjetek vele örvendezéssel minden, aikik gyászoltok miatta; 11 azért hogy szopjatok és jóllakjatok vigaszainak emlőjéből, azért hogy szívjatok és gyönyörködjtek dicsőségének teljéből. 12 Mert így szól az Örökkévaló: Íme felé fordítom folyókent a békét, és áradozó patakként a nemzetek gázdaságát, hogy szívjatok; karon fogtok vitetni és térdén dédelgettetni. 13 Mint férfi, kit anyja vigasztál, úgy vigasztallak én benneteket, és Jeruzsálemben fogtok vigasztaltni. 14 Látni fogjátok és örvend a szívetek, és csontjaitok mint a fű virulnak; és megismertetik az Örökkévaló keze az ő szolgánál, de haraggal illeti ellenségeit. 15 Mert íme az Örökkévaló tűzben jó, és mint a szélvész a szekerei, hogy végrehajtsa hével haragiát és dorgálását tűzlángokkal. 16 Mert tűzzel száll ítétre az Örökkévaló, és kardjával minden halandóval: és sokan lesznek az Örökkévaló megöltjei. 17 Akik szentelkednek és tisztálkodnak a kertek számára, egyvalaki mögött a középen, kik a sertés húsát eszik, meg az undok állatot és az egeret, egyetemen pusztulnak el, úgymond az Örökkévaló. 18 Én pedig ismerem műveiket és gondolataikat; eljön az idő, hogy összegyűjtöm mind a nemzeteket és nyelveket, hogy jöjjenek és lássák dicsőségemet. 19 Jelt teszek köztük és elküldök közülük menekülteket a nemzetekhez: Társishoz, Púlhoz és Lúdhoz, az íjászokhoz, Túbalhoz és Javánhoz, a távoli szigetekre; melyek nem hallották híremet és nem látták dicsőségemet, hogy hirdessék dicsőségemet a nemzetek közt. 20 És majd hozzák mind a testvéreiteket mind a nemzetekből ajándékul az Örökkévalónak, lovakon, szekereken, födött hintókon, öszvéreken és dromedárokban az én szent hegyemre, Jeruzsálemben, mondja az Örökkévaló; amint hozzák Izrael fiai az ajándékot tiszta edényben az Örökkévaló házába. 21 És közülük is veszek papokat, levítákat, mondja az Örökkévaló. 22 Mert valamint az új ég és az új föld, melyeket alkotok, megállnak előttem, úgymond az Örökkévaló, úgy fog megállni magzatotok és nevetek. 23 És lesz újholdról újholdra, és szombatról szombatra el fog jönni minden halandó, hogy leboruljon előttem, mondja az Örökkévaló. 24 És kimennek és nézik azon emberek hulláit, kik elpártoltak tőlem; mert férgek ki nem hal és tüzük el nem alszik és undorodássá lesznek minden halandónak.

Jeremiás

1 Jirmejáhú, Chilkijáhú fiának beszédei, a papok egyikének, kik Anatóban, Benjámin vidékén laktak; 2 kihez lett az Örökkévaló igéje Jósijáhú, Ámón fia, Jehúda királyának napjaiban, uralkodásának tizenharmadik évében; 3 és lett Jehójákim, Jósijáhú fia, Jehúda királyának napjaiban, egészen végéig Czidkjáhú, Jósijáhú fia, Jehúda királya tizenegyedik évének, Jeruzsálem számvetéséig az ötödik hónapban. 4 Lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 5 Mielőtt az anyaméhbén alkottalak, ismertelek, és mielőtt kijöttél a méhből, megszenteltelek, prófétává tettelek a nemzetek számára. 6 És mondta: Jaj, Uram, Örökkévaló íme, én nem tudok beszélni, mert fiatal vagyok. 7 Szól hozzá az Örökkévaló: Ne mondd, fiatal vagyok, hanem bárkihez küldelek, menj és bármit parancsolok neked, beszélj. 8 Ne félj tőlük, mert veled vagyok, hogy megmentselek, úgymond az Örökkévaló. 9 Erre kinyújtotta az Örökkévaló a kezét és megérintette vele számat; és szól hozzá az Örökkévaló: Íme, szavaimat adtam szádba. 10 Lásd, rendeltek e mai napon a nemzetek és királyságok fölé, hogy kiszakíts és leronts, hogy pusztits és rombolj, hogy építs és plántálj. 11 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: Mit látsz, Jirmejáhú? Mondtam: Mandulavesszöt látok. 12 És szól hozzá az Örökkévaló: Jól láttál, mert őszödöm az én igém fölött, hogy megtegyem. 13 És lett hozzá az Örökkévaló igéje másodszor, mondván: Mit látsz? Mondtam: Forró fazekat látok és előrsze észak felől van. 14 És szól hozzá az Örökkévaló. Észak felől nyílik meg a veszedelem mind az ország lakóira. 15 Mert íme én elhívom az északi királyságoknak minden a nemzetiségeit, úgymond az Örökkévaló, eljönnek és oda teszik kiki a trónját Jeruzsálem kapuinak bejáratához és minden a falai ellen köröskörül és minden a Jehúda városai ellen. 16 És kimondom ítéleteimet felettesük minden rosszaságuk miatt, hogy elhagyhatnak engem és más isteneknek füstöltögteték és leborultak kezeik művei előtt. 17 Te pedig övezd föl derekadat, kelj fel és mondd el nekik minden, amit neked parancsolok, ne rettegj tőlük, hogy meg ne rettentselek előttük. 18 És én, íme teszlek ma erősített várossá, vízoszlopá és ércfalakká az egész ország ellen, Jehúda királyainak, nagyainak, papjainak és az ország népének: 19 harcolni fognak ellened, de nem bírnak veled, mert veled vagyok, úgymond az Örökkévaló, hogy megmentselek.

2 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Menj és hirdesd Jeruzsálem fülei hallatára, mondván: Így szól az Örökkévaló: Megemlékezem számodra ifjúkorod kegyéről, menyasszonykorod szeretetéről, hogy követtél engem a pusztában, be nem vetett földön. 3 Szentésg Izrael az Örökkévalónak, termésének zsengéje, minden aik megeszik, bűnbe esnek, veszedelem jön rájuk, úgymond az Örökkévaló. 4 Halljátok az Örökkévaló igéjét, Jákob haza, és minden az Izrael házának nemzetiségei. 5 Így szól az Örökkévaló: mi jogtalanságot találtak bennem őseit, hogy eltávolodtak tőlem és jártak a hiábaivalóság után és hiábaivalókkal lettek? 6 És nem mondta: Hol van az Örökkévaló, ki felhozott bennünket Egyiptom országából, ki bennünket vezetett a pusztában,

sivatag és gödör földjén, szárazság és sötétség földjén, oly földön, melyen nem ment át senki és ahol ember nem lakott. 7 És elvittek benneteket termőföld országába, hogy egyétek gyümölcsét és javát; de ti bejöttetek és megtisztálatlanítottatok országomat, birtokomat pedig utálattá tettétek. 8 A papok nem mondta, hol van az Örökkévaló, a tan kezelői nem ismertek engem, a pásztorok eltártoltak tőlem, és a próféták a Báalban prófétáltak és nem-használók után jártak. 9 Ezért egyre pörölöök veletek, úgymond az Örökkévaló, és fiaitok fiaival is pörölöök. 10 Mert keljetek át a kittimbeliek szigeteire és lássátok, s Kédárba küldjetek és figyeljétek meg nagyon és lássátok, vajon történt-e ilyesmi? 11 Vajon cserélt-e nemzet istent – noha azok nem istenek – népem pedig felcserélte dicsőségét nem használóval! 12 Iszonyodjatok amiatt egek, borzadjatok és írtózzatok nagyon, úgymond az Örökkévaló. 13 Mert két gonoszságot követett el a népem: engem elhagyta, elő víz forrását, hogy kutaták vájjanak ki maguknak, repedezett kutaták, melyek nem fogják a vizet. 14 Rabszolga-e Izrael, vagy házban szülötte-e, miért lett prézává? 15 Ráordítottak oroszlánok, hallatták hangjukat; országát pusztulássá tették, városai felgyűjtötték, nincs lakójuk. 16 Nőf és Tachpanchész fiai is zúzzák fejed tetejét. 17 Nemde ezt az hozza rád, hogy elhagyad az Örökkévalót, Istenedet, midőn vezetőd volt az úton! 18 Most pedig mi dolgod van az Egyiptomba való úton, hogy a Sichór vizét igyad? És mi dolgod van az Assúrba való úton, hogy a folyam vizét igyad? 19 Megfenyít téged a gonoszságod és elpártolásaid megbüntetnek téged: tudt meg hát és lásd, hogy rossz és keserű az, hogy elhagyad az Örökkévalót, Istenedet, és nincs rajtad az én félelmem, úgymond az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura. 20 Mert régtől fogva eltörött igádat, széttépted köteledeid és mondta: nem szolgálok; mert minden magas dombon és minden zöldellő föl alatt leterülsz, te parázna! 21 Én pedig nemes venyigéül ültettem, csupa igaz magot; és hogyan változtál át idegen szülőitő vadhajtásával! 22 Bizony, ha lúggal mosakodnál és tékozolnád magadra a szappant, folt előttem a te bűnöd, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 23 Hogy mondhatod: nem tisztálatonadt meg, a Báalok után nem jártam! Lásd utat a völgyben, ismerd meg mit cselekedtél, gyors kancateve, mely összekuszálja útjait! 24 Nőstény vadszamár, szokva a pusztához, lelke vágyában lihegett levegő után, kívánságát ki gátolja meg? Mind a keresői nem fáradnak el, az ő hónapjában megtalálják. 25 Óv! lábadat a meztelensegítői és torkodat a szomjúságtól! De azt mondta: hiába, nem, mert szeretem az idegeneket és utánuk meggyek. 26 Valamint megszégyenül a tolvaj, midőn rajtakapják. úgy vallott szégyent Izrael háza, ők, királyai, nagyai, papaiak és prófétái. 27 Azt mondják a fának: atyám vagy, és a kőnek: te szültél bennünket, mert háttal fordult felém és nem arccal, de veszedelmük idején azt mondják kelj fel és segíts meg bennünket! 28 Hol vannak hát isteneid, melyeket készítettél magadnak? Keljenek fel, vajon megsegítenek-e téged veszedelmed idején! Mert városaid száma szerint vannak a te isteneid, oh Jehúda. 29 Miért pereltek ellenem? Mindnyájatok elpártoltatok tőlem, úgymond az Örökkévaló. 30 Hiába vertem fiaitokat, fenytést nem fogadtak el, megemészette kardotok prófétáitokat, mint pusztító oroszlán.

31 Nemzedék ti, lássátok az Örökkévaló igéjét! Vajon pusztá voltam-e Izraelnek vagy sötétség országa; miért mondta népem: dacolunk, nem jövünk többé hozzád. **32** Vajon elfelejtje a hajadon az ő díszét, a menyasszony az ő övé? Népem pedig elfelejtett engem számtalan napokon át. **33** De jól intézed utat, hogy szerelmet keress ezért a rossz nőket is tanítottad útjadra. **34** Ruháid szélén is találtatott megőlt ártatlan szegényeknek vére, nem betörésen érte őket, hanem mind a helyeken! **35** Azt mondta: ártatlan vagyok, bizony elfordul tőlem haragja; íme én ítéletre szállok veled, mivelhogy azt mondod: nem vétkezem. **36** Mit járkálsz oly nagyon megváltoztatva utat? Egyiptom miatt is meg fogsz szégyenülni, amint megszégyenültél Assúr miatt. **37** Ettől is kimész kezeiddel fejed fölött: mert megvetette az Örökkévaló a te birodalmadat és nem fogsz velük boldogulni.

3 Mondom: Ha. elküldi a férfi a feleségét és elmegy tőle s más ferfié lesz, vajon visszavezeti-e még, nemde fertőzőtten fertőzve volna amaz ország? És te paráználkodtál sok tárral és visszatérnél hozzám úgymond az Örökkévaló? **2** Emeld fel szemeidet a hegycsúcsakra és lásd, hol nem háltak veled! Az utakon vártál rájuk, mint az arabs a pusztában: és megfertőztetted az országot paráznaságaikkal és gonoszságoddal. **3** És megvonatot t a zápor, és a tavasszi eső nem volt, de olyan volt homlokod, mint parázna asszonyé, vonakodtál elpirulni. **4** Nemde mostantól fogva hívás engem: atyám, ifjúkorom hitvese vagy; **5** vajon örökké tart-e haragot, avagy mindenig megőriz-e? Íme beszélítél és megcselekszed a gonoszságokat és képes vagy rá! **6** Szólt hozzám az Örökkévaló Jósiyahú király napjaiban: Láttad-e, mit cselekedett Izrael, az elpártolt? Elmeg minden magas hegyre és minden zöldelő fa alá és paráználkodik ott. **7** Mondtam ugyan: miután mindezeket cselekedte, hozzám térvissza, de nem tért vissza; ezt láttá nővére, Jehúda, a hűtlen. **8** És láttam, hogy miután minden amiatt, amiért házasságot tört Izrael, az elpártolt, elküldtem őt és adtam neki válolevelét, mégsem feltértettem a hűtlen Jehúda, a hűtlen, hanem ment és paráználkodott ő is; **9** úgy, hogy hitvány paráznaságától meg van fertőzve az ország és házasságot tört a kővel meg a fával. **10** És mindenellett sem tért meg hozzám nővére Jehúda, a hűtlen, egész szívével, hanem hazugsággal, úgymond az Örökkévaló. **11** És szólt hozzám az Örökkévaló: Igazabbnak bizonyult Izrael, az elpártolt, mint Jehúda, a hűtlen. **12** Menj és kiáltsd és szavakat észak felé és mondjad: Térj meg Izrael, te elpártolt, úgymond az Örökkévaló, nem leszek rátok haragos, mert kegyes vagyok, úgymond az Örökkévaló, nem örökké tartok haragot. **13** Csakhogy ismerd be bűnödet, hogy az Örökkévalótól, Istenedtől elpártoltál és szétszórtad újaidat az idegeneknek minden zöldelő fa alá, de szavamra nem hallgattatok, úgymond az Örökkévaló. **14** Térjetek meg, ti elpártolt gyermeket, úgymond az Örökkévaló, mert én vagyok az uratok, majd veszlek benneteket, egyet a városból és kettőt a nemzeteségből és elhozzák Cziónba. **15** És adok nektek pásztorokat szívem szerint, és legeltetnek benneteket tudással és belátással. **16** És lesz, midőn sokasodtok és szaporodtok az országban ama napokban, úgymond az Örökkévaló, nem mondjak többé: az Örökkévaló szövetségének látája; észbe sem jut, nem emlékeznek róla és nem gondolnak rá, nem is

készítik többé. **17** Amaz időben nevezni fogják Jeruzsálemet az Örökkévaló trónjának és hozzágyűlnek minden a népek az Örökkévaló nevéért Jeruzsálembe; és nem járnak többé gonosz szívük makacssága után. **18** Ama napokban menni fog Jehúda háza Izrael házával, és bemennek együttesen az észak országából azon országba, melyet birtokul adtam őseiteknek. **19** Azt mondta én: Miképpen helyezlek el a gyermeket között, adok nekem gyönyörűséges országot, a nemzetek legeslegdíszesebb birtokát; azt mondta: atyának fogsz engem nevezni és tőlem nem fogsz elpártolni. **20** Ámde miként hűtlen lett egy asszony a hitvese iránt, úgy hűtlenkedtek ellenem, Izrael háza, úgymond az Örökkévaló. **21** Hang hallatszott a hegycsúcsokon, Izrael fiainak könyörgő sírása, mert elterítették újukat, elfelejtették az Örökkévalót, Istenüket. **22** Térjetek meg, elpártolt gyermeket, meggyógyítom elpártolásotokat! Íme mi jóttunk hozzád, mert te vagy az Örökkévaló, mi Istenünk. **23** Valóban hazugul van a zajongás a halmokról, a hegyeken; valóban az Örökkévalóban, Istenünkben van Izrael segedelme. **24** És a szégyen emészette meg őseink szerzeményét ifjúkoruktól fogva, juhaikat és ökreket, fiaikat és leányaiat. **25** Feküdnünk kell szégyenünkben, elborít benünk gyalázatunk, mert az Örökkévaló, Istenünk ellen vétkeztünk, mi és őseink, ifjúkoruktól fogva mind e mai napig, és nem hallgattunk az Örökkévalónak, Istenünknek szavára.

4 Ha megtérsz, Izrael, úgymond az Örökkévaló, hozzám megtérsz és ha eltávolítod undokságaidat szí nem elől és nem kóborolsz, **2** hanem esküszöl elő az Örökkévaló, hűségen, jogosságban és igazságban: akkor áldani fogják magukat vele a nemzetek és vele dicsekednek. **3** Mert így szól az Örökkévaló Jehúda embereihez és Jeruzsálemhez: Szántsatok fől magatoknak ugart és ne vessetek tövisek közé. **4** Metéljétek körül magatokat az Örökkévalónak és távolítsátok el szívetek előbörét, Jehúda emberei és Jeruzsálem lakói, nehogy tűzként törjön ki haragom és égjen és senki nem oltja cselekedeteitek gonoszsága miatt. **5** Jelentsétek Jehúdában és Jeruzsálemben hallassátok, mondjátok fűjátkat meg a harsonát az országban, kiáltásátok ki teljes erővel és mondjátok: gyülekezzetek, hadd meggyünk az erősített városokba. **6** Emeljetek zászlót Czión felé, meneküljetek el, ne álljatok meg, mert veszedelmet hozok észak felől és nagy romlást. **7** Fölkerekedet az oroszlán az ő sűrűjéből és a népek megrontója elindult, kijött helyéből, hogy országot pusztulássá tegye, városaid elpusztuljanak, lakó nélkül. **8** Emiatt kössetek fől zsákat, gyászt tartasatok és jagassatok, mert nem fordult el tőlünk az Örökkévaló fellombant haragja. **9** És lesz ama napon, úgymond az Örökkévaló, elvész a királynak szíve és a nagyoknak szíve és eliszonysodnak a papok, és a próféták elámulnak. **10** Én megmondtam: Jaj, Uram, Örökkévaló, valóban ámítva ámítottad ezt a népet és Jeruzsálemet, mondván: békétek lesz, holott a lélekgé ért a kard. **11** Abban az időben azt mondjak a népről és Jeruzsálemről forró szél a hegycsúcsokról a pusztában népem leánya felé – nem szórásra és nem tiszításra; **12** ezeknél teljesebb szél ér engem. Most én is ítéletet mondok ki felettük. **13** Íme mint a felhők jön fel, s mint a szélvész olyanok a szekerei, gyorsabbak a sasoknál lovai, jaj nekünk, mert elpusztítattunk. **14** Mosd meg

szívedet a gonoszságtól, Jeruzsálem, hogy megsegítessél, meddig lakozzanak benned jogtalan gondolataid! 15 Mert hallga, hírmondó Dán felől és vésznek hallatója Efraim hegyéről. 16 Jelentsétek a nemzeteknek, íme hallassátok Jeruzsálem felől, ostromlók jönnek messze földről és Jehúda városai ellen emelik hangjukat: 17 mint mezőrök, úgy vannak ellene köröskörül, mert irántam engedetlenkedett, úgymond az Örökkévaló. 18 Utad és cselekedeteid tették neked ezt, ez a te gonoszságod, azt, hogy keserű, hogy szívedig ért. 19 Beleim, beleim, hogy remegek, szívem falai, zúg az én szívem, nem hallgathatok, mert harsona hangját hallottad lelkem, harcnak riadását. 20 Romlást romlársa hirdetnek, mert elpusztítottat az egész ország, hirtelen elpusztítottak sátraim, egy pillanat alatt kárpitajam. 21 Meddig kell látnom a zászlót, hallanom a harsona hangját? 22 Bizony oktalan a népem, engem nem ismernek, dőre fiuk és nem értelmesek ők, bőlcsek ők rosszat tenni, de jót tenni nem tudnak. 23 Néztem a földet és íme pusztás üres, az egekre es nincs meg a világosságunk. 24 Néztem a földet és íme megrengnek és mind a halmok megrázkódnak 25 Néztem és íme nincs meg az ember és mind az ég madara elköltözött. 26 Néztem és íme a termőföld pusztává lett és mind a városai romba dőltek az Örökkévaló miatt, fellobbant haragja miatt. 27 Mert így szól az Örökkévaló: Pusztulássá lesz az egész ország, de végpusztítást nem teszek. 28 Emiatt gyászol a föld és elsötétülnek az egek fölülről, amiatt, hogy szóltam, szándékoltam s nem bántam meg, sem attól el nem térek. 29 A lovas és íjász zajától megfutamodik az egész város, a sűrűkbe mentek és a szíklákról szálltak: az egész város elhagyatva, senki sem lakik bennük. 30 Te pedig, kifosztatván, mit fogysz cselekedni? Bár bíborba öltözöl, bár aranydísszel díszíted magad, bár kendőzve félteped szemeidet, hiába szépíted magad, megvetettek téged a szeretők, életedre törnek. 31 Mert hangot mint vajdúdó nőét hallottam, jajkiáltást mint először szülőét, Czión leányának hangját, piheg, terjeszтeti kezeit: Oh, jaj nekem, mert elbágyadt a lelkem öldöklőtől!

5 Járjatok szerte-széjjel Jeruzsálem utcáin és lássátok csak és tudjátok, és keressetek piacain, vajon találjtok-e valakit, van-e, aki jogosságot cselekszik, hűséget keres és megbocsátók neki. 2 És ha azt mondják: él az Örökkévaló, bizony hazugul esküsznek. 3 Örökkévaló, szemeid nemde hűségre tekintenek? Verted őket, de nem fájalták, enyésztettek őket – vonakodtak elfogadni oktatást; erősebbé tették arcukat a sziklánál, vonakodtak megtérni. 4 És én azt mondtam, csak szegények azok, oktalanoknak, mert nem ismerik az Örökkévaló újtát, Istenük törvényét. 5 Hadd meggyek el a nagyokhoz, hadd beszélek velük, mert ők ismerik az Örökkévaló újtát, Istenük törvényét; ámde ők egyaránt eltörték a jármót, szétszakították a köteleket. 6 Azért öli őket oroszlán az erdőből, a sivatagok farkasa pusztítja, őket, párduc leselkedik városaikra, bárki kiimegy azokból, széttépetik, mert számosak lettek bűntetteik, hatalmasak elpárolásaiak. 7 Ugyan miért bocsássak meg neked? Gyermekeid elhagyta engem és nem-isteneikre esküdték, jóllakattatták őket, de ők házasságot törtek és parázna nő házában csödültek össze. 8 Jól táplált lovak ők reggelenként, kiki felebarátja feleségeire nyerítenek. 9 Vajon ezeket ne büntessemm-e meg, úgymond az Örökkévaló, avagy ilyen nemzeten ne álljon bosszút a

lelkem? 10 Menjetek föl falaira és rontsatok, de végpusztítást ne tegyetek, távolítsátok el hajtásait, mert nem az Örökkévaló azok. 11 Mert hütenkedve hütenkedtek irántam Izrael háza és Jehúda háza, úgymond az Örökkévaló. 12 Megtagadták az Örökkévalót és mondták: nem ő az, és nem fog ránkjönni a veszedelem és kardot és éhséget nem fogunk látni; 13 a próféták pedig széllé lesznek és az ige nincs bennük: így történjék velük! 14 Ezért így szól az Örökkévaló, a seregek Istené: minthogy szóltatók e szót, íme szavaimat a te szádban tűzzé teszem és ezt a népet fává, hogy megeméssze őket. 15 Íme én hozok rátok népet távolról, oh Izrael háza, úgymond az Örökkévaló; kemény nép az, őskortól való nép az, nép, melynek nem ismered nyelvét és nem érted, mit beszél. 16 Tegye olyan, mint a nyitott sír, mindenjában hősök. 17 És megeszi termésedet és kenyeredet, melyet ennének fiaid és leányaid, megeszi juhaidat és ökreidet, megeszi szőlődet és fügefádat; szétfogja erőssített városaidat, amelyekben bízol, a karddal. 18 De azokban a napokban is, úgymond az Örökkévaló, nem teszek rajtakat végpusztítást. 19 És lesz, ha, azt mondjátok, mi miatt tette velünk az Örökkévaló, a mi Istenünk mindezeket – akkor szólj hozzájuk: Amint ti elhagyatok engem és szolgáltatok idegen isteneimet országokban, úgy fogtok szolgálni idegeneket oly országban, mely nem a titek. 20 Hirdessétek ezt Jákob házában és hallassátok Jehúdában, mondván: 21 Halljátok csak ezt, dőre, ész nélküli nép, akitek szemük van és nem látnak, fülük van és nem hallanak. 22 Vajon engem nem felték-e, úgymond az Örökkévaló, vagy tőlem nem reszkettek-e, aki fővenyt tettek határal a tengernek örök törvényül, hogy meg ne szegje; megmozognak, de nem bírnak, és zúgnak hullámai, de nem szegik meg. 23 De e népének makacs és engedetlen szíve volt, elszakadtak és elmentek. 24 És nem mondták szívükben: féljük csak az Örökkévalót, Istenünket, ki esőt ad, ősz is esőt és tavaszi esőt a maga idején, az aratás megszabott heteit megőrizi nekünk. 25 Bűneitek elhaljították ezeket, és véltétek megvonták tőletek a jót. 26 Mert találattanak népbenem gonoszok, fűrkésznek, mint ahogy leguggolnak a madaraszok; fölállítottak csapdát, hogy embereket fogjanak. 27 Mint madárral teli kalitka, úgy telvék házaik csalárdással; azért nőttek és gazdagodtak meg. 28 Megkövérédtek, megfényesedtek, túl is csaptak a gonosz beszédek, törvényt nem tesznek, törvényt az árvának, az árva igazságát, hogy boldoguljanak, és a szűkölököknek nem szolgáltattak jogot. 29 Vajon ezeket ne büntessemm-e meg, úgymond az Örökkévaló, vagy ily nemzeten ne álljon bosszút lelkem? 30 Iszonyúság és borzasztóság történt az országban. 31 A próféták hazugan prófétáltak és a papok uralkodnak mellettük és népem szereti így, de mit tesztek majd a végén?

6 Meneküljetek el, Benjámin fiai, Jeruzsálemből, és Tekóában fűjáját meg a harsonát és Bét-Kérem fölött emeljetek tűzjelt, mert veszedelem tekint ide észak felől és nagy romlás. 2 A szépet és elkényeztetett megsemmisítem, Czión leányát. 3 Jönnek hozzá, pásztorok és nyájaik; felütöttek mellette sátrákat köröskörül, lelegelték kiki helyét. 4 Szenteljetek ellene harcot, rajta, menjünk fel déliben! Jaj nekünk, mert lehanyatlott a nap, mert megnýúlnak az estnek árnyéka! 5 Rajta, menjünk föl

éjjel és rontsuk le palotáit. 6 Mert így szól az Örökkelvaló, a seregek ura: Vágjátok le fáját és hányjatok föl Jeruzsálem ellen töltést; ez büntetni való város, benne csupa fosztogatás. 7 Valamint hűsen tartja kút a vizét, úgy hűsen tartotta ő a goronoszságát; erőszak és pusztítás hallatszik benne színen előtt mindenig, betegség és seb. 8 Okulj Jeruzsálem, nehogy lelkem elszakadjon tőled, nehogy pusztaságággá tegyelek, nem lakott földdél. 9 Így szól az Örökkelvaló, a seregek ura: Böngészve leböngészik, mint a szőlőtől, Izrael maradékát – fordítsd kezedet, mint a szüretelő az indák felé! 10 Kihez beszéljek, kit intsek, hogy hallják? Íme körülmetéletlen a fülük és nem bírnak figyelni; íme az Örökkelvaló igéje gyalázásra lett nekik, nem kedvelik azt. 11 De az Örökkelvaló haragjával teltem meg, elfáradtam tartóztatni: Önts ki a gyerekekre az utcán és az ifjak gyülekezetére egyszerűt; mert férfi is, asszony is megfogatnak, az öreg a teljes korúval. 12 És átszállnak házaik másokra, mezők és feleségek egyszerűt, mert kinyújtom kezemet az ország lakóira, úgymond az Örökkelvaló. 13 Mert aprajától nagyjáig mindenjára nyeréskedik, és prófétától papig mindenjára hazugságot művel. 14 És gyógyítgatták népem romlását könnyedén, mondván: béke, béke, és nincs béke. 15 Szégyent vallottak, mert utálatosságot cselekedtek; sem szégyenkezve nem szégyenkeznek, sem pirulni nem tudnak, azért el fognak esni az elsők között, amikor megbüntetem őket, el fognak botlani, mondja az Örökkelvaló. 16 Így szól az Örökkelvaló: Álljatok az utakra és lássátok, és kérdezősködjetek az őskor ösvényeiről, melyik a jónak útja és járjatok rajta s találjatok nyugalmat lelketekekne. De azt mondta: nem megyünk. 17 És támasztottam számotakra őrököt: Figyeljetek a harsona hangjára! De azt mondta: nem figyelünk. 18 Azért halljátok nemzetek és tudd meg gyülekezett, hogy mi van közöttük! 19 Halljad föld: Íme én veszedelmet hozok erre a népre, gondolataik gyümölcsét; mert szavaimra nem figyeltek, tanomat pedig megvetették. 20 Minek is nemek tömjén, mely Sábából jön és az illatos nád messze földről? Égoáldozataitok nem kedvességre valók, és vágóáldozataitok nem kellemesek nekem. 21 Azért így szól az Örökkelvaló: Íme én vetek e nép elő géancsokat, és megbotlanak általuk atyák és fiúk egyszerűt, lakó meg térsz elvezetnek. 22 Így szól az Örökkelvaló: Íme nép jön észak országából és nagy nemzet serken föl a föld háruljáról. 23 Íjat és lándzsát ragadtak, kegyetlenek ők és nem irgalmasznak, hangjuk zúg mint a tenger és lovakon nyargalnak: felkészülve mint harcra kész férfi, ellened, Czión leánya. 24 Hallottuk híret, ellankadtak kezeink, szorultság ragadt meg minket, vajudás, mint a szülőnő. 25 Ne menjetek ki a mezőre és az úton ne járjatok; mert kardja az ellenségnak, félelem köröskörül! 26 Népem leánya, köss fel zsákat és fentrengi a hamuban; egyetlenről való gyászt tarts, keserű siratást, mert hirtelen jön a pusztító ránk. 27 Vízsgálóvá tettelek népembeni, őrtoronytá, hogy megtudjad és vízsgáljad útjukat. 28 Valamennyien pártoskodó párttűök, rágalmazva járók, réz és vas, valamennyien elveteműtek ők. 29 Átizzott a fűvő a tűztől, elfogyott az ólom; hiába olvasztottak meg olvasztottak, de a rosszak nem szakítottak ki. 30 Megvetett ezüstnek neveztek őket, mert megvetette őket az Örökkelvaló.

7 Az ige, mely lett Jirmejáhúhoz az Örökkelvalótól, mondván: 2 Állj az Örökkelvaló házának kapujába és hirdesd ott ezt az igét,

és mondjad: halljátok az Örökkelvaló igéjét mind a Jehúdabeliek, kik a kapukba jöttek, hogy leboruljatok az Örökkelvaló előtt. 3 Így szól az Örökkelvaló, a seregek ura, Izrael Istene: javítások utaitokat és cselekedeteiteket, hogy lakoztathassalak benneteket e helyen. 4 Ne bízzátok el magatokat hazug beszédek által, mondván: az Örökkelvaló temploma, az Örökkelvaló temploma, az Örökkelvaló temploma azok! 5 Mert ha javítva megjavítjátok útjaitokat és cselekedeteiteket, ha csakugyan igazságot tesztek ember és felebarátja között, 6 jövevényt, árvát és özvegyet nem fosztogattok és ártatlan vért nem ontatok e helyen, és más istenek után nem jártok a ti bajotokra: 7 akkor lakoztatnak benneteket e helyen, azon országban, melyet őseiteknek adtam öröktől fogva mindenrőkké. 8 Íme, ti elbízzátok magatokat a hazug beszédek által, melyek nem használnak. 9 Úgy-e lopni, ölni, házasságot törni, hazugul esküdni, és füstölgöttni a Báalnak és járni más istenek után, amelyeket nem ismertek: 10 azután jöttök és álltok előttem e házban, mely nevemről neveztetik és azt mondjátok: mentve vagyunk, – azért, hogy megtegyétek minden utálatosságokat. 11 Vajon latrok barlangja lett-e a ház, mely nevemről neveztetik, a ti szemeitekben? Íme is íme láttam, úgymond az Örökkelvaló. 12 Mert menjetek csak az én helyemre, mely Silóban van, ahol azelőtt lakoztattam nevemet és lássátok, hogy mit cselekedtem vele Izrael népem rosszasága miatt. 13 Most tehát, mivelhogy teszik mind a tetteket, úgymond az Örökkelvaló, én pedig beszéltem hozzátok reggelenként beszélve és ti nem hallottátok, hívatalak benneteket és ti nem feleltetek: 14 teszek tehát azon házzal, mely nevemről neveztetik, amelyben ti bíztok és azon hellyel, amelyet adtam nektek és őseiteknek, amint tettem Silóval. 15 És elvettek benneteket színem elől, amint elvettem minden a testvéreteket, Efraim egész magzatját. 16 Te pedig ne imádkozzál a népert, ne emelj értük könyörgést és imát és ne kérlelj engem, mert nem hallgatok rád. 17 Nem látod-e, hogy mit tesznek ők Jehúda városaiban és Jeruzsálem utcáin? 18 A gyermekek fát szednek és az apák megyűjűlik a tüzet és az asszonyok tésztát gyúrnak, hogy kalácsot süßenek az ég királynőjének és öntőáldozatokat öntsének más isteneknek azért, hogy bosszantsanak engem. 19 Vajon engem bosszantanak-e, úgymond az Örökkelvaló, nemde önmagukat arcuk szégyene végett. 20 Azért így szól az Úr, az Örökkelvaló: Íme haragom és hevem kiömlik e helyre, az emberre és az állatra, a mező fájára és a föld gyümölcsére; égni fog és ki nem alszik. 21 Így szól az Örökkelvaló, a seregek ura, Izrael Istene: Égoáldozataitokat tegyétek hozzá vágóáldozataitokhoz és egyetek húst. 22 Mert nem beszéltem őseitekkel és nem parancsoltam nekik, a midőn kivezettem őket Egyiptom országából, égoáldozat és vágóáldozat dolgában; 23 hanem ezt a dolgot parancsoltam nekik, mondván: hallgassatok szavamra, és leszek nektek Istenül s ti lesztek nekem népül és járjatok mind az úton, melyet majd parancsolok nektek, azért hogy jó dolgotok legyen. 24 De nem hallgattak rá és nem hajlították fülüket, sőt jártak tanácsok szerint, gonosz szívük makacssága szerint; és jutottak hátra és nem előre. 25 Azon napról fogva, hogy kivonultak őseitek Egyiptom országából, mind e mai napig küldtem hozzájuk mind az én szolgáimat, a prófétákat naponta reggelenként küldve. 26 De nem hallgattak rá és nem hajlították fülüket és

megkeményítették nyakukat, gonoszabbul cselekedtek őseiknél. **27** Elmondod nekik minden szavakat, de nem hallgatnak rád, hívod őket, de nem felelnek neked. **28** Szólj tehát hozzájuk: Ez az a nemzet, mely nem hallgatott az Örökkévalónak, Istenének szavára, mely nem fogadott el oktatást; elveszett a hűség, kiirtatták szájukból. **29** Nyírd le hajzatodat és vesd el, és kezdj a hegycsúcsokon gyászszdalt, mert megvetette az Örökkévaló és otthagya haragjának népét. **30** Mert cselekedték Jehúda fiai azt, ami rossz a szemeimben, úgymond az Örökkévaló, elhelyezték undokságaiat azon házban, mely nevemről neveztetik, hogy megtisztálatanáltsáks. **31** És építették a Tófet magaslatait, mely Ben-Hinnóm völgyében van, hogy fiaikat és leányaiat elégessék tűzben, amit nem parancsoltam és ami nem jutott eszembe. **32** Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, nem mondjak többé: Tófet és Ben-Hinnóm völgye, hanem: öldökös völgye, és temetni fognak a Tófetben hely hiján. **33** És tesz a nép hullája eledelül az ég madarának és a föld vadójának és nincs aki elriasztja. **34** És megszüntetem Jehúda városaiból és Jeruzsálem utcából a vígság hangját és az örööm hangját, a vőlegény hangját és a menyasszony hangját, mert rommá lesz az ország.

8 Abban az időben, úgymond az Örökkévaló, kiveszik Jehúda királyainak csontjait és nagyjaik csontjait, a papok csontjait és a próféták csontjait, meg Jeruzsálem lakónak csontjait sírjaikból **2** és kiterítik a nap előre és a hold előre és az ég egész serege előre, amelyeket szerettek és amelyeket szolgáltak és amelyek után jártak és amelyeket kerestek s amelyek előtt leborultak; nem szedetnek össze és nem temettetnek el, trágává lesznek a föld színén. **3** És kíváatosabb lesz a halál az életnél az egész maradéknak, azoknak, kik megmaradtak e gonosz nemzetsegiből, mind a megmaradt helyeken, ahol visszatérítették őket, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **4** Szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló: vajon elesnek-e és nem kelnek fel, avagy eltér-e és nem tér vissza? **5** Miért pártolt el ez a nép, Jeruzsálem, tartós eltártolással, ragaszkodtak a csalársághoz, vonakodtak megtérni? **6** Figyelem és hallottam, nem heylesen beszélnek, nincs senki, ki megbánna gonoszságát, hogy mondáná: mit cselekedtem? Mindnyája elter futásában, mint a harcban rohanó ló. **7** A gólya is, az égen, tudja időszakait, gerlice, fecske és daru megőrizik jöttüknek idejét, de népem nem tudja az Örökkévaló törvényét. **8** Hogyan mondhatjátok: bőlcsek vagyunk és az Örökkévaló tana nálunk van? Ámde, íme hazugul munkált az írók hazug tolla. **9** Szégyent vallottak a bőlcsek, megrettentek és megfogatnak; íme az Örökkévaló igéjét megvetették, hát mi bőlcsességek van? **10** Azért másoknak adom feleségeimet, mezőket hódítóknak, mert kicsinytől nagyig minden ágya nyerészkevő nyerészkevő, prófétától papig minden ágya hazugságot cselekszik. **11** És gyógyítatták népem leányának romlását könyeden, azt mondva: béke, béke, de nincs béke! **12** Szégyent vallottak, mert utálatosságot cselekedtek: szégyenkezve nem is szégyenkeznek és pirulni nem tudnak, azért elesnek az elesők között, büntetésük idején megboltnak, mondja az Örökkévaló. **13** Elveszítve elveszítem őket, úgymond az Örökkévaló, nincs szőlő a szőlőtőn, nincs füge a fügefán és a levél elhervadt, és amiket adtam

nekik, eltűntek tőlük. **14** Mi végett ülünk? Gyűlöjetek össze, menjünk be az erősített városokba és semmisüljünk meg ott, mert az Örökkévaló, a mi Istenünk, megsemmisített bennünket és méreg vizet adott innunk, mert vétkeztünk az Örökkévaló ellen! **15** Békét remélnek, de semmi jó, gyógyulás idejét, de íme ijedésig. **16** Dán felől hallatszott lovainak tüsszögése, ménei nyerésének hangjától rengett az egész ország, jöttek és megemészették az országot és teljét, a várost és a benne lakókat. **17** Mert íme én bocsátok rátok kígyókat, baziliszkokat, amelyek ellen nincs igézés, és megmarnak benneteket, úgymond az Örökkévaló. **18** Erősítést nekem a bánat ellen, beteg bennem a szívem! **19** Íme hallatszik, népem leányának fohásza a messze földről: vajon az Örökkévaló nincs-e Cziónban, avagy királya nincs-e benne? Miért bosszantottak engem bálványképeikkel, idegen hiábavalóságokkal! **20** Elmúlt az aratás, vége van a gyümölcsszedésnek, de mi nem segítettünk meg! **21** Népem leányának törései miatt megtörtem, elbülsültam, iszonyat fogott el engem. **22** Nincs-e balzsam Gileádban, avagy nincs ott orvos, miért nem hegedt be népem leányának sebe?

9 Vajha fejem víz volna és szemem könnyek forrása, hogy siratnám nappal és éjjel népem leányának megöljeit! **2** Vajha volna számonra, a pusztában utasok szállása, hogy elhagynám népemet és elmennék tőlik, mert mindenjára házasságtörök, hűtlentekedő gyülekezete. **3** Kifeszítették nyelvüket, az ő íjukat, hazugságra, nem hűségért hatalmaskodtak az országban, mert rosszaságtól rosszaságra indultak és engem nem ismernek, úgymond az Örökkévaló. **4** Kiki barátjától óvakodjatok és még testvérben se bízzatok, mert minden testvér csalva csal és minden barát rágalmazva jár. **5** Kiki felebarátját ámítja és igazat nem beszélnek, nyelvüket tanították hazugságot beszélni, ferdén cselekedni fáradoztak. **6** Lakozásod csalárság közepette van, csalárságiból vonakodnak megismerni engem, úgymond az Örökkévaló. **7** Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Íme én megolvastam őket, hogy megvizsgáljam, mert mi másképpen cselekedhetném népem leányá miatt? **8** Sebző nyíl az ő nyelvük, kiki csalárságot beszél, szájával békét beszél felebarátjával, de belsejében lest hánny neki. **9** Vajon ezekért ne büntessem-e meg őket, úgymond az Örökkévaló, avagy oly nemzeten, mint ez, ne álljon-e bosszút lelkem? **10** A hegyek fölött hangoztatok sírást és jaigatást és a pusztai tanyái fölött gyászszdalt, mert elpusztultak, úgy, hogy ember ott nem jár, és nem hallják a nyájnak hangját; az ég madarától a vadig, elköltöztek, tovamentek. **11** És teszem Jeruzsálemet kőhalmokká, sakálok tanyájává, és Jehúda városait teszem pusztaságággá, lakó nélkül. **12** Ki a bőucs férfiú, hogy megérte ezt és amit szót hozzá az Örökkévaló szája, hogy jelentse: mi miatt veszett el az ország, pusztult el, mint a sivatag, úgy hogy nem járnak ott? **13** Mondta az Örökkévaló: Mert elhangyták tanomat, melyet eléjük tettem, nem hallgattak szavamra és nem jártak aszerint: **14** És jártak szívük makacssága szerint és a Báalok után, melyekre tanították őseik. **15** Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istené: Íme én enni adok a népknek ürmöt és inni adok nekik méregvizet. **16** Szétszórom őket a nemzetek között, amelyeket nem ismertek sem ők, sem őseik és utánuk bocsátom a kardot,

míg meg nem semmisítettem őket. 17 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Gondoljátok meg és hívjátok el a siratónőket, hadd jöjjenek, és a bőlcs nőkhöz küldjjetek, hadd jöjjenek el. 18 Siessenek és hangoztassanak fölöttünk jagatást, hogy szemeink szétáradjanak könnyekről és szempilláink folyjanak víztől. 19 Mert jagatás hangja hallatszott Czióból: hogyan pusztultunk el! Nagyon megszégyenültünk, mert elhagytuk az országot, mert kivetettek bennünket hajlékaink. 20 Mert halljátok, asszonyok, az Örökkévaló igéjét, és vegye be fületek szájának igéjét: tanítsátok leányaitokat jagatásra és egyik asszony a másikat gyászdalra. 21 Mert fölszállt a halál ablakainka, bejött palotáinkba, hogy kiírtson gyermeket az utcáról, ifjakat a piacokról 22 – beszélj, így szól az Örökkévaló – és esni fog az ember hullája, mint a tragya a mező színén, s mint a kéve az arató mögött, és nincs ki összeszedi. 23 Így szól az Örökkévaló: Ne dicsekedjék a bőlcs az ő bőlcsességgel és ne dicsekedjék a vitéz az ő vitézséggel, ne dicsekedjék a gazdag az ő gazdagságával, 24 hanem azzal dicsekedjék, aki dicsekszik: hogy belátó és hogy megismer engem, hogy én, az Örökkévaló, szeretetet, jogot és igazságot művelek a földön, mert ezekben van kedvem, úgymond az Örökkévaló. 25 Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és megbüntetek minden körülmetélletet a körülmetéletlenséggel együtt: 26 Egyiptomot, Jehúdát, Edómot, Ammón fiait és Móbát, és mind a levágott hajszálűket, kik a pusztában laknak, mert mind a nemzetek körülmetéletlenek, Izrael egész háza pedig körülmetéletlen szívű.

10 Halljátok az igét, melyet szált az Örökkévaló rólatok, Izrael háza. 2 Így szól az Örökkévaló: A nemzetek útjához ne szokjatok és az ég jeleitől ne rettegjetek, mert a nemzetek remegnek azoktól. 3 Mert a népek törvényei – hiábavalóság az, mert fa az, melyet erdőből vágtak, művész keze munkája, a baltával; 4 ezüsttel és arannyal szépít, szögekkel és pörölyökkel erősít, hogy meg ne inogjon, 5 olyanok ők, mint az ugorkamező oszlopa és nem beszélnek, vinni kell őket, mert nem léphetnek; ne féljetek tőlük, mert nem tesznek rosszat és jót tenni sem áll rajtuk. 6 Senki sincs olyan mint te, oh Örökkévaló; nagy vagy te és nagy a te neved hatalomban. 7 Ki ne félne téged, nemzetek királya, mert téged illet; mert mind a nemzetek bőlcsei között és minden birodalmukban nincs senki olyan, mint te! 8 De egyben tudatlanok ők és balgák: a hiábavalóságok tana – fa az; 9 lapított ezüst, Tarsisból hozatik és arany Úfázóból, művész munkája és ötvös kezéé, kék bíbor és piros bíbor öltözöttük, bőlcsek munkája mindenannyi. 10 De az Örökkévaló igaz Isten, ő élő Isten és öröktől való király; haragjától megremeg a föld és nemzetek nem bírják el fölindulását. 11 Ekként szóljatok hozzájuk: Az istenek, melyek az egét és a földet nem teremtették, azok el fognak veszni a földről és az ég alól. 12 Teremtette a földet erejével, készítette a világot bőlcsességgel, és értelmével kiterjesztette az egét. 13 Amint hangját hallatja, vizek tömege van az égen, felhőket hoz fel a föld végéről; villámokat teremtett az esőnek és kihozta a szelet tárházaiból. 14 Elbutult minden ember, nincs megismerése, szégyent vállott minden ötvös a bálványkép miatt, mert hazugság az öntvénye, és nincs szellem bennük. 15 Hiábavalóság azok, csúfolni való munka, büntetésük idején elvesznek. 16 Nem olyan, mint ezek Jákob

osztályrészse, mert a minden séges alkotója ő, és Izrael birtokának ötörsze, az Örökkévaló a seregek ura az ő neve. 17 Szedd össze az országból holmidat, te, ki ostrom alatt ülsz. 18 Mert így szól az Örökkévaló: Íme kihajítom az ország lakóit ez ízben szorongatom őket, hogy megkapják. 19 Jaj nekem a törésem miatt, kínzó a sebem; én meg azt mondtam volt: csak ez a betegség, majd elviselem. 20 Sátrám elpusztítottat, minden a köteleim elszakadtak; gyermekem elmentek tőlem és nincsenek meg, nincs többé, ki felüsse sátram, felvonná kárpitjaimat. 21 Mert elbutultak a pásztorok és az Örökkévalót nem keresték; ezért nem boldogultak és egész legelő nyájuk elszéledd. 22 Hallga, íme hír jön és nagy rengés észak országából, hogy Jehúda városait pusztulássá tegyék, sakálok tanyájává. 23 Tudom, oh Örökkévaló, hogy nem az emberé útja, nem a járóé férfiúé, hogy léptet meghatározza. 24 Fenyíts meg engem, oh Örökkévaló, csakhogy ítélet szerint, ne haragodban, nehogy megfogyassz engem. 25 Onts ki hevedet nemzetekre, melyek téged nem ismernek, a nemzetiségekre, melyek nevedet nem szólítják, mert ették Jákobot, megették és megsemmisítették és hajlikat elpusztították.

11 Az ige, mely Jiméjhához lett az Örökkévalótól, mondván: 2 Halljátok a szövetség szavait és beszéljetek Jehúda embereihez és Jeruzsálem lakóihoz. 3 Szól hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: átkozott a férfi, aki nem hallgat a szövetség szavaira, 4 melyeket parancsoltam őseiteknek, amely napon kivezettem őket Egyiptom országából, a vaskohóból, mondván: hallgassatok szavamra és tegyétek meg azokat, minden aszerint, amit parancsolok nektek, hogy népül legyetek nekem, és én leszek nektek Istenül. 5 Azért hogy fenntartsam az esküt, amelyet esküdtettem őseiteknek, hogy adok nekik tejel és mézzel folyó országot, mint az van e mai napon. Feleltem és mondtam: Ámen, Örökkévaló. 6 És szolt hozzá az Örökkévaló: Hirdesd minden szavakat Jehúda városaiban és Jeruzsálem utcáin, mondván: halljátok e szövetség szavait és tegyétek meg azokat. 7 Mert intve inttem őseiteket, amely napon fölvezettem őket Egyiptom országából mind e mai napig, reggelenként intve, mondván: hallgassatok szavamra. 8 De nem hallgattak és nem hajlították fülükön és jártak kiki gonosz szívük makacssága szerint és elhoztam rájuk minden szövetség szavait, melyekről parancsoltam, hogy megtegyék, de nem tették meg. 9 Szól hozzá az Örökkévaló: Összeesküvés találattík Jehúda emberei és Jeruzsálem lakói között; 10 visszatértek őseik régi bűneihez, akit vonakodtak hallgatni szavaimra, és ők maguk más istenek után jártak, hogy szolgálják azokat; megszegtek Izrael háza és Jehúda háza szövetségemet, melyet kötöttem őseikkal. 11 Azért így szól az Örökkévaló: Íme hozok rájuk veszedelmet, amelyből nem bírnak kiszabadulni; kiáltani fognak hozzáim, de nem hallgatok rájuk. 12 Elmennek majd Jehúda városai és Jeruzsálem lakói és kiáltanak az istenekhez, melyeknek ők füstölögtek, de segíteni nem segítenek nekik veszedelmük idején. 13 Mert városaid száma szerint vannak a te isteneid, Jehúda, és Jeruzsálem utcáinak száma, szerint állítottatok oltárokat a szégyennek, oltárokat, hogy füstölögtesseket a Báalnak. 14 Te pedig ne imádkozzál a népért és ne emelj

értük könyörgést és imát; mert nem hallom, midőn kiáltanak hozzáim veszedelmük miatt. **15** Mi dolga van kedvesemnek az én házamban? Elkövetvén a sokféle galádságot, hát a szent hús mozdítsa el rólad, hogy akkor gonoszságodban uijonghass? **16** Zöldlől olajfának, formás gyümölcsével szépnek nevezett el téged az Örökkévaló, nagy tombolásnak zaja mellett tüzet gyújtott rá és letörnek az ágai. **17** És az Örökkévaló, a seregek ura, aki téged ültetett, veszedelmet mondott ki rólad Izrael házának és Jehúda házának gonoszsága miatt, amelyet elkövettek, hogy bosszantsanak, füstölgötgetve a Báalnak. **18** Az Örökkévaló tudatta velem és én tudom; akkor láttattad velem cselekedeteiket. **19** Én pedig olyan voltam mint a kezes bárány, mely vágásra vitetik, és nem tudtam, hogy ellenem terveket gondoltak ki: rontsuk meg a fát gyümölcsével együtt és vágjuk ki az elők országából, hogy neve ne említtessék többé. **20** Oh Örökkévaló, seregek ura, igazságos bíró, vesék és szívnek vizsgálja, hadd lássam bosszúdat rajtuk, mert neked tártam fel ügyemet. **21** Azért így szól az Örökkévaló Anátót embereiről, akik életedre törnek, mondván: ne prófétálj az Örökkévaló nevében, hogy meg ne halj kezünk által, **22** ezért így szól az Örökkévaló, a seregek ura: íme, én megbüntetem őket: az ifjak kard által fognak meghalni, fiaik és leányaik éhség által fognak meghalni. **23** És maradék nem lesz közülük; mert veszedelmet hozok Anátót embereire, büntetésük évét.

12 Igaz vagy, Örökkévaló, ha pörölnék veled, csakhogy jogosságról beszélek veled: Miért szerencsés a gonoszok útja, miért boldogulnak mind a hűtlenkedők? **2** Elültetted őket, meg is gyökereztek, haladnak, gyümölcsöt is termettek, közel vagy szájkban, de távol veséiktől. **3** De te, Örökkévaló, ismersz engem, látsz engem és megvizsgálod szímetet te irántad; szakítsd ki őket, mint a juhokat vágásra, szenteld őket az öldökés napjára. **4** Meddig gyászoljon az ország és száradjon el az egész mező fűve? A bennlakók gonoszsága miatt elfogyott barom és madár, mert azt mondják; nem látja végünket. **5** Midőn gyalogosokkal futottál, kifárasztottak téged, hát miképpen versenyeznél lovakkal; béke országában biztos vagy, de miképpen fogsz cselekedni a Jordán bűszkeségeiben? **6** Mert testvéreid és atyad háza, azok is hűtlenkedtek irántad, azok is kiáltottak utánad tele, torokkal: ne higgy bennük, mikor jót beszélnek hozzád. **7** Elhagytam házamat, elvettem birtokomat, odaadtam lelkem kedvességét ellenségeinek kezébe. **8** Lett nekem birtokom mint oroszlán az erdőben, hangját emelte ellenem, azért meggyűlöltem. **9** Tarka madár-e nekem az én birtokom, madár gyűl-e ellene köröskörül? Gyertek, gyűjtsétek össze a mező minden vadját, jöjjetek el falni. **10** Sok pásztor rontotta, el szőlőmet, összetíporták telkemet, tették az én drága telkemet sivatag pusztává. **11** Tették sivataggá, gyászol előttem elpusztultan; elpusztult az egész ország, mert nincs senki, ki szívére venné. **12** Mind a hegycsúcokra a pusztában pusztítók jöttek, mert kardja az Örökkévalónak emészt az ország végétől az ország végéig; nincs béké semmi halandó számára! **13** Búzát vetettek és tövist arattak, kínálódtak, de nem volt hasznuk: szégyenkeztek terméstek miatt az Örökkévaló fellobbant haragjától! **14** Így szól az Örökkévaló mind a rossz szomszédaim felől, akik hozzájúlnak a birtokhoz,

melyet birtokba adtam népmemek, Izraelnek: íme én kiszakítom őket földjükön és Jehúda házát kiszakítom őközülük. **15** És lesz, miután kiszakítottam őket, újból irgalmasok nekik; és visszahozom őket, kikit birtokába és kikit országába. **16** És lesz, ha majd megtanulják népem útjait, hogy nevemre esküsznek: él az Örökkévaló, amint tanították népemet a Báalra esküdni, akkor fel fognak épülni népem közepében. **17** De ha nem hallgatnak rá, kiszakítom azt a népet, kiszakítva és elveszítve, úgymond az Örökkévaló.

13 Így szolt hozzá az Örökkévaló: Menj és vegyél magadnak len-övet és tudd azt derekadra, de a vízbe ne tudd. **2** Megvettem az övet az Örökkévaló igéje szerint és derekamra tettem. **3** És lett hozzá az Örökkévaló igéje másodsor, mondván: **4** Vedd az övet, melyet megvettél, amely a derekadon van, és kelj fel, menj Perátra és dudg ott el egy sziklahasadékban. **5** Elmentem és eldugtam Perátból, amint megparancsolta nekem az Örökkévaló. **6** És volt sok idő múlva, szolt hozzá az Örökkévaló: Kelj föl, menj Perátra és vesd el onnan az övet, amelyről parancsoltam neked, hogy ott eldugjad. **7** Elmentem Perátra, ástam és elvettem az övet azon helyről, ahova eldugtam volt; és íme elromlott az öv, nem volt semmiré sem alkalmas. **8** És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: **9** Így szól az Örökkévaló: Ekképpen fogom lerontani Jehúda bűszkeséget és Jeruzsálem nagy bűszkeséget. **10** Ez a rossz nép, aik vonakodnak szavaimra hallgatni, aik járnak szívük makacssága szerint és jártak más istenek után azokat szolgálva és leborulva előtük – olyan legyen, mint ez az öv, mely semmiré sem alkalmas. **11** Mert valamint kapcsolódik az öv a férfi derekához, úgy kapcsoltam magamhoz Izrael egész házát és Jehúda egész házát, úgymond az Örökkévaló, hogy legyenek nekem népül és hírnévül, dicsőségül és díszsül; de nem hallgattak rá. **12** És mondjad nekik ezt az igéit: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene; minden tömlő megtelik borral. Ők meg szólnak majd hozzád: vajon nem tudjuk-e jól, hogy minden tömlő borral telik meg? **13** Akkor szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló: íme én megtöltöm mind ez ország lakóit meg a királyokat, aik a Dávid trónján ülnek és a papokat és a prófétákat és minden a Jeruzsálem lakóit részegséggel. **14** És összecsapom őket, egyiket a másikához, az apákat és a gyermekeket egyetemben, úgymond az Örökkévaló; nem könöörülök és nem kímélek és nem irgalmasok, hogy meg ne rontsam őket. **15** Halljátok és figyeljetek, ne bűszkélkedjetek, mert az Örökkévaló beszél. **16** Adjátok az Örökkévalónak, a ti Istenteknek, tiszteletet, mielőtt besötétednék és mielőtt megüközönnek lábatokat az alkonyat hegyein és ti remétek világosságot, de ő homályá teszi, sűrű köddé fordítja. **17** De ha nem halljátok, rejtekben sír a lelkem a gógossége miatt: könnyezve könnyezik és könnytől szétfolyik szemem, mert fogásba került az Örökkévaló nyája. **18** Mondd a királynak és az uralkodónak: Alacsonyra üljetek, mert leesett fejetekről díszes koronátok. **19** A Déavidék városai elzárattak és senki sem nyitja ki, számkivetésbe vitettet egész Jehúda, számkivetésbe vitettet teljesen. **20** Emeljétek fel szemeiteket és lássátok az északról jövőket! Hol a nyáj, mely neked adatott, díszes juhaid? **21** Mit fogsz mondani, midőn majd fölérendeli, akitet társaknak

szoktattál magadhoz fejük; nemde fájdalmak fognak el, mint a szűlő asszonyé? 22 És ha azt mondod szívedben: miért értek engem ezek? Büñöd nagyságáért takartattak fel uszáláaid, bántalmaztattak sarkaid. 23 Vajon megváltoztatja-e kúsa a bőrét és párduc a foltjait? Ti is tudnátok jót tenni, ti gonosztevéshez szoktak! 24 Elszórom tehát őket, mint az elszálló polvát a pusztá szelének. 25 Ez a te sorsod, kimért osztályrészed én tőlem, úgymond az Örökkévaló, mivel megfeledekeztél rólam és hazugságban bíztál. 26 Fel is takartam tehát uszáláidat arcod fölé, hogy megláttassék gyalázatod. 27 Házasságörseidet és nyerítéseidet, paráználkodásod galádságát a halmokon, a mezőn láttam undokságaidat: jaj neked Jeruzsálem, nem fogsz megtisztulni – még meddig nem?

14 Amely igéje az Örökkévalónak lett Jírméjhához a szárazság dolgában. 2 Gyászol Jehúda, kapui pedig elfonnyadtak, búsalva ülnek a földre; és Jeruzsálem jákiáltása felszáll. 3 És hatalmasaik vizért küldték jobbágyaikat, odajöttek a gödrökhez, nem találtak vizet, visszatértek üres edényekkel, szégyenkeztek, meggyaláztattak és beborították fejüket. 4 A föld miatt, mely megregett, mert nem volt eső az országban, szégyenkeztek a földművesek, beborították fejüket. 5 Mert a szarvasünő is amit szült, elhagyta, mert nem volt pázsit. 6 És a vadzsamarak a hegycsúcsokon álltak, levegő után lihegték, mint a sakálok; edeztek a szemeik, mert nincsen fű. 7 Ha bűneink vallottak ellenünk, oh Örökkévaló, cselekedjél neved kedvéért, mert számosak a mi elpárolásaink, ellened vétettünk. 8 Izrael reménye, segítője szorongatás idején, miért vagy úgy mint jövevény az országban és mint utas, aki hálni tért be? 9 Miért vagy olyan, mint megdöbbent ember, mint hős, ki nem tud segíteni? Holott köztünk vagy, Örökkévaló, és nevedről neveztetünk, ne hagyj bennünket. 10 Így szól az Örökkévaló ennek a népnek: Ekként szerettek bolyongani, lábaikat nem tartóztatták meg, az Örökkévaló pedig nem kedvelte őket, most megemlékszik búnukról és gondol vétkükre. 11 És szólt hozzám az Örökkévaló: Ne imádkozzál ezért a népert a jóra. 12 Midőn böjtölnek, nem hallgatok könyörgésükre és midőn égoáldozatot és lisztáldozatot hoznak, nem kedvelem őket, hanem karddal, éhséggel, és dögvéssel semmisíttem meg őket. 13 Erre mondtam: Jaj uram Örökkévaló, íme a próféták azt mondják nekik, nem fogtok kardot látni és éhség nem lesz rajtak, mert igaz békét adok nektek ezen a helyen. 14 És szólt hozzám az Örökkévaló: Hazugságot prófétálnak nevemberben a próféták, nem küldöttem őket és nem parancsoltam nekik és nem beszéltem hozzájuk; hazug látomással és semmis jósolással és szívük csalárdúságával prófétáskodnak nálatok. 15 Azért így szól az Örökkévaló a prófétákról, akik nevemberben prófétálnak, holott én nem küldöttem őket, ők pedig mondják, kard és éhség nem lesz ebben az országban: kard által és éhség által fognak elveszni ama próféták. 16 És a nép, aiknek ők prófétálnak, odavetve lesznek Jeruzsálem utcáira az éhség és a kard miatt, és nincs ki eltemeti őket, ők, feleségeik és fiak és leányaik; így öntök ki rájuk gonoszságukat. 17 És mondd meg nekik ezt az igét: Könnytől folyjanak szét szemeim éjjel és nappal és ne csillapodjanak; mert nagy töréssel töretett meg népem szűz leánya, nagyon kínzó sebbel. 18 Ha kimentem a

mezőre, íme a kard elesettjei, és ha bementem a városba, íme éhség betegei; bizony, próféta is, pap is oly országba költöztek, melyet nem ismernek. 19 Megvetve megvetetted-e Jehúdát, avagy Cziót megutálta-e lelked; miért vertél bennünket és nincs számunkra gyógyulás? Remélünk békét, de semmi jó, gyógyulás idejét és íme rémület. 20 Ismerjük, Örökkévaló, gonoszságunkat, őseink bűnét, mert vétkeztünk ellened. 21 Ne vesd el neved kedvéért, ne gyalázd meg dicsőséged trónját; emlékezzél, ne bontsd fel szövetségedet velünk. 22 Vannak-e a nemzetek hiáavalóságai között esőt adók, avagy az egek adnak-e záport; nemde te vagy az, oh Örökkévaló, mi Istenünk, és hozzád remélünk, mert te teremteted mindezeket.

15 És szólt hozzám az Örökkévaló: ha Mózes és Sámuél álla elém, lelkek nem hajolna a néphez; küld el színen elől, hadd menjenek el. 2 És lesz, midőn szólnak hozzád: hogyan menjünk? szólj hozzájuk: így szól az Örökkévaló: aki halálra való, a halálra, aki kardra, a kardra, aki éhségre, az éhségre, és aki fogságba, a fogságba. 3 És kirendelek ellenük négy nemzetet, úgymond az Örökkévaló: a kardot, hogy öljön, a kutyákat, hogy hurcoljanak, az ég madarát és a föld vadját, hogy faljon és elpusztítson. 4 És teszem őket iszonyattá mind a föld királyságainak Menasse, Jechizkijáhú fia, Jehúda királya miatt, azért, amit Jeruzsálemben cselekedett. 5 Mert ki könyörül rajtad, Jeruzsálem, ki szánakozik rajtad és ki tér be, hogy békét felől kérdezősködjék? 6 Te elhagyta engem, úgymond az Örökkévaló, hátrafel vonultál, tehát kinyújtottam rád kezemet és megrontottalak, meguntam könyörülni. 7 Megszórtam őket szórólapáttal az ország kapuiban, gyermekitei megfosztottam, elveszítettem népemet, útjaikról nem tértek meg. 8 Számosabbak lettek nekem özvegyei tengerek fövényénél, elhoztam nekik az ifjú anyjára pusztítót délben, rávetettem hirtelen izgalmat és rémületet. 9 Elfonyadt az, aki hetet szült, kilehelte lelkét, leáldozott a napja, midőn még nappal volt, megszégyenült és elpirult – maradékukat a kardnak adom ellenségeik előtt, úgymond az Örökkévaló. 10 Jaj nekem anyám, hogy szültél engemet, pernek emberét és viszállynak emberét, az egész országnak; nem hiteleztem és nekem nem hiteleztek, mindenannyian átkoznak engem. 11 Szól az Örökkévaló: Bizony megtartalak jóra, bizony könyörögtem hozzád a veszedelem idején és a szorongatás idején az ellenséget. 12 Megtörök-e a vas, északi vas, és az érc? 13 Vagonodat és kincseidet prézával adom nem áráért, és pedig mind a vétkeidért, és pedig mind a határaidban. 14 És szolgáltatom veled ellenségeidet országban, melyet nem ismersz; mert tűz gyulladt ki haragomban, ellenetek gyűjtötték meg. 15 Te tudod, Örökkévaló, emlékezzél meg rólam és gondolj rám és vegyél értem bosszút üldözőimen; hosszantírás szerint ne ragadj el engem; tudjad, hogy értem viselek gyalázatot. 16 Mihelyt akadtak szavaid, megettem őket, és vált nekem a te igéd vígságra és szívem örömmére, mert nevedről nevezettem el, Örökkévaló, seregek Istene. 17 Nem ütem a mulatózók gyülekezetében, hogy ujjongtam volna; kezed miatt magányosan ütem, mert bosszúsággal töltöttél el. 18 Miért lett fájdalmam örökre tartó és sebem halálos; vonakodik gyógyulni? Olyan vagy te nekem, mint a csalóka patak, nem

hűséges víz. **19** Azért úgy szól az Örökkévaló: Ha visszatérsz, visszatérni engedlek, hogy előtem állj, és ha kibontod a bencset a hitványból, mintegy szájam leszel; téjenek ők tehozzád, de te ne térr ő hozzájuk. **20** És teszlek téged a népnek erősített ércfallá, harcolni fognak ellened, de nem bírnak veled; mert veled vagyok, hogy megsegítsélek és hogy megmentselek, úgymond az Örökkévaló. **21** És megmentelek a rosszak kezéből és kiváltalak az erőszakosok markából.

16 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondán: **2** Ne vegyél magadnak feleséget és ne legyenek fiáid és leányaид ezen a helyen. **3** Mert így szól az Örökkévaló a fiakról és leányokról, akik a helyen születtek és anyáikról, akik szülték őket és atyáikról, akik nem szütték őket ebben az országban: **4** Sokfélé kínos halálval fognak meghalni, nem siratják őket és nem temetik el, tragyával lesznek a föld színén, a kard és az éhség által pusztulnak el, és hullájuk eleledlül lesz az ég madarának és a föld vadójának. **5** Mert így szól az Örökkévaló: Ne menj be síralomnak házába, ne menj siratni és ne szánakozz rajtuk; mert elvettem békémét a néptől, úgymond az Örökkévaló, a szeretetet és az irgalmat. **6** És meg fognak halni nagyok és kicsinyek ez országban, nem temetik el: se nem siratják őket, se nem vagdálják magukat, se nem kopasztják magukat miattuk. **7** És nem szegnek nekik kenyeres gyászban, hogy megvigasztalják a halottért és nem itatják velük a vigasztalás poharat, kit-kit atyájáért és anyájáért. **8** De lakodalomnak házába se menj be, hogy leülj velük enni és inni. **9** Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istené: Íme megszüntetem ezen a helyen szemeitek előtt és napjaitokban a vígság hangját és az örmő hangját, a vőlegény hangját és a menyasszony hangját. **10** És lesz, midőn megmondod a népnek mind e szavakat, ők meg szólnak hozzád: miért mondta ki felőlünk az Örökkévaló ezt az egész nagy veszedelmet és mi a bűnünk és mi a vétkünk, mellyel vétettünk az Örökkévaló, a mi Istenünk ellen? **11** akkor szólj hozzájuk: Mivelhogy elhagytak engem őseitek, úgymond az Örökkévaló, jártak más istenek után és szolgálták őket és leborultak előttük, engem pedig elhagytak és tanomat nem őrizték meg; **12** de ti rosszabbul cselekedtetek őseiteknél, és íme jártok kiki rossz szívének makacssága után, rám nem hallgatva. **13** Elhajtalak tehát benneteket ez országból oly országra, amelyet nem ismertek, sem ti, sem őseitek; és szolgálni fogtok más isteneket nappal és éjjel, mivel nem adok nektek könyörületet. **14** Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és nem mondják többé: él az Örökkévaló aki fölözötte Izrael fiait Egyiptom országából, **15** hanem: él az Örökkévaló, aki fölözötte Izrael fiait az észak országából és minden országóból, ahová eltasztotta őket; ugyanis visszahozom őket földjükre, melyet adtam őseiknek. **16** Íme én küldök sok halászért, úgymond az Örökkévaló, hogy halászak őket és azután küldök sok vadászért, hogy vadászszák őket minden hegyről és minden dombról és a sziklákról hasadékaiból. **17** Mert szemeim mind az ő utjaikon vannak, nincsenek rejteve előttem, és nincsen eltítkolva az ő bűnük szemeim előtt. **18** És megfizetem legelőbb kétszeresét bűnüknek és vétküknek, amiért megszentségtelenítették országomat: undokságaiak és utálatosságaik dögével megtöltötték birtokomat.

19 Oh Örökkévaló, erőm és erősségem és menedékem a szorongatás napján; hozzád jönnek majd nemzetek a föld vegeiről és azt mondják: csak hazugságot örököltek őseink, hiába valóságot és nincs azok között aki használja. **20** Vajon csinálhat-e magának ember istent? és azok nem is istenek. **21** Azért íme én megismertem velük ez ízben, meg fogom ismertetni velük kezemet és hatalmát; és megismerik, hogy nevem Örökkévaló.

17 Jehúda vétke írva van vastollal, gyémánt heggylel, bevésve szívük táblájára és oltáraitok szarvaira. **2** Miként gyermekeikről, emlékeznek oltáraikról és aséráikról, a zöldellő fák mellett, a magas dombokon. **3** Hegyem a mezőn, vagyonodat, mind a kincseidet prézádul adom, magaslataidat a vétékért minden a határidban. **4** És elszakadsz, tenmagad miatt, birtokodtól, melyet neked adtam és szolgáltatom veled ellenségeidet oly országban, melyet nem ismertél, mert tüzet gyűjtöttetek haragomban, örökké fog égni. **5** Így szól az Örökkévaló: Átkozott a férfiú, ki emberben bízik és halandót tesz karjává, az Örökkévalótól pedig eltér a szíve. **6** Olyan lesz mint a boróka a sivatagban és nem látna; hogy jön a jó: azott földön lakik a pusztában, sós földön, mely lakatlan. **7** Áldott a férfiú, ki az Örökkévalóban bízik és kinek az Örökkévaló a bizodalma. **8** Olyan lesz mint a fa, mely víz mellé van ültetve és mely folyó mellé bocsátja gyökereit, mely nem látna, mikor jön a hőség és zöldellő lesz a levele; a szárazság évében sem aggódik és nem szűnik meg gyümölcsöt teremni. **9** Álnokabb a szív mindenél és kóros az: ki ismeri meg? **10** Én az Örökkévaló kutatom a szívet, vizsgálom a veséket, és pedig hogy kinek-kinek adják útjai szerint, cselekedeteinek gyümölcsére szerint. **11** Mint a fogolymadár, mely azt költi, amit nem tojt, olyan az, aki gazdagságot szerez, de nem jog útján, napjainak felében elhagyja azt és a végén balgataggá lesz. **12** Dicsőség trónja, magasságban levő kezdettől fogva, szentélyünk helye, **13** Izrael reménye, oh Örökkévaló! Mind aikik elhagynak téged, megszégyenülnek, és aikik elszakadnak tőlem, a földre iratnak, mert elhagyták az élő víznek forrását, az Örökkévalót. **14** Gyógyíts meg engem, oh Örökkévaló, hogy meggyógyuljak, segíts meg, hogy meg legyek segítve, mert dicséretem vagy. **15** Íme ők azt mondják nekem: hol van az Örökkévaló igéje, következzék csak be! **16** Én pedig nem szegültem ellene, hogy ne járjak utánad és a végzetes napot nem óhajtottam, te tudod; ami kijött ajkaimról színed előtt volt. **17** Ne legyél nekem rettegésűl, menedékem vagy a veszedelem napján. **18** Szégyenüljek meg őldözööm és ne szégyenüljek meg én, rettegjenek ők és ne rettegjenek én; hozd rájuk a veszedelem napját és kétszeres töréssel törд meg őket. **19** Így szól hozzám az Örökkévaló: Menj és állj meg a nép fiainak kapujában, amelyen bejönnek Jehúda királyai és amelyen kímennek, és Jeruzsálem minden kapuiban, **20** és szólj hozzájuk: Halljátok az Örökkévaló igéjét, Jehúda királyai és egész Jehúda és Jeruzsálem lakói minden, aikik bejönnek ezeken a kapukon. **21** Így szól az Örökkévaló: Őrizkedjetek lelketeikért és ne vigyetek terhet a szombat napján, hogy bevinnétek Jeruzsálem kapuin. **22** És ne vigyetek ki terhet házaitokból a szombat napján és semmiféle munkát ne végezzetek; szenteljétek meg a szombat

napiját, amint megparancsoltam őseiknek. 23 De ők nem hallgattak rá és nem hajlították fülüket, hanem megkeményítették nyakukat, hogy ne hallgassanak rá és oktatást el ne fogadjanak. 24 És lesz, ha hallgatni fogtok rám, úgymond az Örökkévaló, hogy nem visztek be terhet e város kapuin a szombat napján és hogy megszentelitek a szombat napját, nem végezvén azon semmiféle munkát: 25 akkor be fognak jönni e város kapuin királyok meg nagyok, azok, akik Dávid trónján ülnek, szekereken és lovakon járva, ők és nagyaik, Jehúda emberei és Jeruzsálem lakói; és lakva lesz e város örökké. 26 Ha bejönnek Jehúda városaiból és Jeruzsálem környékéből és Benjámin országából és az alföldről és a hegyesről és a Délvidékről, akik hoznak égőálдоzatot, vágóálдоzatot, lisztáldozatot és tömjént, és akik hoznak háláálđozatot az Örökkévaló házába. 27 De ha nem hallgatok rám, hogy megszenteljétek a szombat napját és hogy ne vigyetek terhet és be ne jöjjetek Jeruzsálem kapuin a szombat napján: akkor tüzet fogok gyűjtani kapuiban és megemészti Jeruzsálem palotáit és nem alszik el.

18 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól, mondván:

2 Kelj föl és menj le a fazekasnak házába, és ott majd hallatom veled szavaimat. 3 Lementem tehát a fazekasnak házába, és íme, ő munkát végzett a korongon. 4 És amint elromlott az edény, melyet az agyagból készített, a fazekas kezében, ismét más edényt készített belőle, amint helyesnek tetszett a fazekas szemében, hogy készítse. 5 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 6 Vajon mint ez a fazekas, nem tehetek-e veleket Izrael háza, úgymond az Örökkévaló. Íme mint az agyag a fazekas kezében, úgy vagytok ti az én kezemben, Izrael háza. 7 Egy pillanatban kimondom egy nemzetről és királyságról, hogy kiszakítom, lerontom és elpusztítom; 8 de megtér goroszságáról ama nemzet, amelyről azt kimondtam: akkor meggondolom a veszedelmet, amelyet szándékoztam rajta véghezvinni. 9 Egy pillanatban pedig kimondom egy nemzetről és királyságról, hogy fölépítem és elpláltalom; 10 de teszi azt, ami rossz a szemeimben, nem hallgatva szavamra: akkor meggondolom a jót, amellyel akartam vele jót tenni. 11 Most tehát szólj csak Jehúda embereihez és Jeruzsálem lakóihoz, mondván: így szól az Örökkévaló: íme én készíték ellenetek veszedelmet és kigondolok ellenetek gondolatot; tértétek csak meg ki-ki gorosz útjáról és javítások meg útjaitokat és cselekedeteiteket. 12 De ők mondta hiába, mert gondolataink után fogunk járni és kiki rossz szívénél makacsságát fogjuk cselekedni. 13 Azért így szól az Örökkévaló: Kérdezzétek csak a nemzetek között: ki hallott ilyeneket? Nagyon borzadalmast cselekedett Izrael szüze. 14 Vajon fölenged-e a mező sziklájáról a Libanon hava, avagy megszakadnak-e a bugyogó, buzogó, csergedőző vizek, 15 ahogy engem elfelejtett az én népem, a semminek füstölögtek, megbotlatták őket útjaikon, ősrégi csapásokban, hogy járanak ősvényeken, fől nem töltött úton; 16 hogy országukat iszonyodássá tegyék, örökké tartó piszegéssé, bárki elmegy mellette, eliszonyodik és fejét csóválja. 17 Mint keleti széllel elszírom őket ellenség előtt, hátkat és nem arcukat fogom látni balsorsuk napján. 18 És mondta: Gyertek, gondoljunk ki Jirmejáhú ellen gondolatokat, mert nem vész el tan a papítól, sem tanács a bőlcstől, sem ige a prófétától;

gyertek, verjük meg a nyelvel és ne figyeljünk semmi szavára. 19 Figyel rám, oh Örökkévaló és halld meg a velem pörölk szavát. 20 Vajon fizetnek-e a jóért rosszat, hogy vermet ástak életemnek! Emlékezzél, mint áltam előttem, hogy jót beszéljek felőlük, hogy elforditsam tőlük haragogat. 21 Azért add át fiakat az éhségnek és hányd őket a kard hatalmába, hogy asszonyai gyermektelenek és özvegyek legyenek és férfiai a halál megöltjei legyenek, ifjai a kard levertjei a harcban. 22 Hallassék jajkiáltás házaikból, midőn hirtelen hozol rájuk csapatot, mert vermet ástak, hogy engem megfogjanak és törököt rejtettek el lábaimnak. 23 Te pedig, Örökkévaló, ismered minden halásos tanácsukat ellenem, ne adj enyhítést bűnükért és vétküket előled ne töröld el, megbotlatottak legyenek előttem, haragod idején bánj el velük.

19 Így szól az Örökkévaló: Menj és végy cserépkancsót a fazekastól, és néhányal a nép vénei közül és a papok vénei közül 2 menj ki Ben-Hinnóm völgyébe, mely a Charszit-kapu bejáratánál van és hirdesd ott a szavakat, melyeket szólni fogok hozzád. 3 És mondjad: Halljátok az Örökkévaló igéjét, Jehúda királyai és Jeruzsálem lakói. Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Íme én oly veszedelmet hozok e helyre, hogy bárki hallja megcsendülnek fülei. 4 Mivelhogy elhangtak engem és idegenné tették ezt a helyet, füstölögtek benne más isteneknek, amelyeket nem ismertek, ők és őseik és Jehúda királyai, és megtöltötték ezt a helyet ártatlanok vérével. 5 És építették a Báaal magaslatait, hogy fiaikat tűzben égessék el, égőálđozatokat a Báalnak, amit nem parancsoltam és nem mondtam és ami nem jutott eszembe. 6 Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és nem nevezik többé ezt a helyet Tótfetnek és Hinnóm fia völgyének, hanem öldöklés völgyének. 7 Es kiürítem Jehúda és Jeruzsálem tanácsát ezen a helyen és elejtem őket kard által ellenségeik előtt és azok keze által, kik életükre törnek, és hullájukat eledelül adom az ég madaraknak és a föld vadójának. 8 És teszem ezt a várost iszonyattá és piisszegéssé: bárki elmegy mellette, eliszonyodik és piisszeg mind a csapásai miatt. 9 És megettem velük fiaik húsát és leányai húsát és kiki felebarátjának húsát eszi a körülzárásban és a szorongatásban, mellyel szorongatják őket ellenségeik és azok, kik életükre törnek. 10 Erre törd el a kancsót azon emberek szeme láttára, kik veled mennek. 11 És szól hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Úgy fogom eltörni ezt a népet és ezt a várost, amint eltörök a fazekas edényét, amely többé helyre nem állítható; és majd Tófetben temetnek, mert nincs hely temetésre. 12 Így fogok tenni e hellylel, úgymond az Örökkévaló, és lakóival, hogy olyanná teszem ezt a várost, mint Tófet. 13 Olyanok lesznek ugyanis Jeruzsálem házai és Jehúda királyainak házai, mint Tófet helye, tisztálatanok, mindama házak, amelyeknek tetőin füstölögtek az ég egész seregeinek és öntőálđozatokat öntöttek más isteneknek. 14 És jött Jirmejáhú Tófetből, ahová őt az Örökkévaló küldötte volt, hogy prófétáljon, és megállt az Örökkévaló házának udvarában és szólt az egész néphez: 15 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Íme én elhozom a városra és mind a városaira

azt az egész veszedelmet, melyet kimondtam ellene, mert megkeményítették nyakukat, nem hallgatva szavamra.

20 És midőn hallotta Paschúr, Immér fia, a pap – ő pedig tőfelügyelő volt az Örökkévaló házában – Jirmejáhút, amint prófétálja e szavakat, 2 akkor megverte Paschúr Jirmejáhú profétát és tette őt a Benjámin felső kapujában levő kalodába, mely az Örökkévaló házában volt. 3 Volt pedig másnap és Paschúr keresztette Jirmejáhút a kalodából; ekkor szólt hozzá Jirmejáhú nem Paschúrnak nevezett el téged az Örökkévaló, hanem: Rémület köröskörül. 4 Mert így szól az Örökkévaló: Íme én teszlek rémültető magadnak és minden a barátaidnak és ellenesek ellenségeik kardja által, szemeid pedig látják; és egész Jehúdát Babel királyának kezébe adom és számkivetésbe viszi őket Babelbe és megölí a karddal. 5 És majd odaadom a városnak egész gazdagságát és minden szerzeményét és minden drágaságát – és Jehúda királyainak kincseit minden ellenségeik kezébe, elprédálják és elviszik és Babelbe hozzák. 6 Te pedig Paschúr és minden a házad lakói fogásba fogtok menni; Babelbe fogysz jutni és ott fogysz meghalni és ott fogysz eltemettetni, te és minden a barátaid, akitnek hazugsággal protéttál. 7 Rábeszéltem engem, oh Örökkévaló, és rábeszéltem magamat, erőt vettél rajtam és győztél, nevetséggé lettem egésznap, mindenjára gúnyolódik rajtam. 8 Mert valahányszor beszélek, kiáltoznom kell, kiáltanom: erőszak és pusztítás! mert lett nekem az Örökkévaló igéje gyalázássá és csúfolássá egész napon. 9 És ha mondomb: nem emlékezem meg róla és nem beszélek többé az ő nevében, akkor úgy van szívemben, mint égő tűz, csontjaimba zárva, úgy hogy meguntam elviselni és nem győzöm. 10 Mert hallottam soknak rágalmazását, rémületet köröskörül: Jelentsétek meg, jelentsük őt fel! minden meghitt emberem bukásomat lesi: talán rászedhető és legyőzhetők, és bosszunkat megvehetjük rajta! 11 De az Örökkévaló velem van mint hatalmas hős, ezért üldözöm megbotlanak és nem győznek; nagyon megszégyenültek, mert nem boldogultak, örökkéartó szégyennel, mely el nem felejtik. 12 De, Örökkévaló, a seregek ura, aki megvizsgálja az igazságot, látna a veséket és a szívet, hadd látom bosszúdat rajtuk, mert neked föltártam ügyemet. 13 Énekeljetek az Örökkévalónak, dicsérietek az Örökkévalót, mert megmentette a szűkölökönök lelkét a gonoszterők kezéből. 14 Átkozott a nap, amelyen születtem, a nap, amelyen szült engem anyám, ne legyen áldott! 15 Átkozott az ember, ki hírt hozott atyámnak, mondván: fiúgyermek született neked – örvendeztetve megörvendeztette őt. 16 Legyen az az ember olyan, mint a városok, melyeket feldült az Örökkévaló és meg nem bánta; haljon jaikiáltást reggel és riadást délnel idején. 17 Hogy meg nem ölt az anyaméhől fogva, hogy anyám lett volna sírom és méhe örökösen várandós! 18 Miért is jöttem ki az anyaméhből, hogy lássak szenvendést és bánatot és hogy szégyenben teljenek el napjaim?

21 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól, midőn küldte hozzá Czidkjáhú király Paschúrt, Malkija fiát és Czefanját, Máaszéja fiát, a papot, mondván: 2 Kérdezd meg csak értünk az Örökkévalót, mert Nebúkadnecczár, Babel királya harcol ellenünk, talán cselekszik velünk az Örökkévaló mind az

ő csodatettei szerint, hogy elvonuljon tőlünk. 3 És szólt hozzájuk Jirmejáhú: Így szóljatok Czidkjáhúhoz. 4 Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Íme én visszafordítom a hadi fegyvereket, melyek kezeteiben vannak, amelyekkel ti a falon kívül harcoltok Babel királya ellen és a titeket ostromló kaldeusok ellen és begyűjtöm azokat ebbe a városba. 5 És én magam harcolok ellenetek kinyújtott kézzel és erős karral, haraggal és hévvel, és nagy haragvással. 6 És megverem e város lakóit, minden az embert minden állatot, nagy dögvészben halnak meg. 7 És azután, úgymond az Örökkévaló, adom Czidkjáhút, Jehúda királyát és szolgáit és a népet és azokat, kik megmaradtak a városban a dögvészről, a kardtól és az éhségtől, Nebúkadnecczár, Babel királyának kezébe és ellenségeik kezébe és azok kezébe, kik életükre törnek; megölí őket a kard élével, nem szánakozik rajtuk, nem kímél és nem irgalmas. 8 E néphez pedig szólj: Így szól az Örökkévaló, íme én előtek teszem az élet útját és a halál útját. 9 Aki e városban marad, meg fog halni kard, éhség és dögvész által; de aki kimegy és átpártol a titeket ostromló kaldeusokhoz, az elni fog és lelke lesz neki zsákmányul. 10 Mert rosszra és nem jára fordítottam arcomat a város ellen, úgymond az Örökkévaló, Babel királyának kezébe adatik és tűzben égeti el. 11 És Jehúda királya házának: Halljátok az Örökkévaló igéjét. 12 Dávid háza! Így szól az Örökkévaló: tartson reggelenként ítéletet és mentsétek meg a kiraboltat a fosztogató kezéből, nehogy mint a tűz törjön ki haragom és égne és nincs ki eloltaná cselekedeteik rosszasága miatt. 13 Íme én ellened vagyok, lakója a völgynek, a síkság sziklájának, úgymond az Örökkévaló, kik azt mondjátok ki száll le hozzánk, ki jön be hajlékainkba? 14 Megbüntetlek benneteket cselekedeteik gyümölcse szerint, úgymond az Örökkévaló, és tüzet gyújtok erdejében és megemészti minden akit, ami körülötte van.

22 Így szól az Örökkévaló: Menj le Jehúda királyának házába és mondd el ott ezt az igét. 2 Szólj: Halljad az Örökkévaló igéjét, Jehúda királya, ki Dávid trónján ülsz, te meg szolgáid és néped, akitké bejönnek e kapukon. 3 Így szól az Örökkévaló: Cselekedjetek jogot és igazságot és mentsétek meg a kiraboltat a fosztogató kezéből, jövevényt, árvát és özvegyet ne szorongassatok, erőszakot ne tegyek és ártatlan vért ne ontsatok e helyen. 4 Mert ha megteszíték ezt a dolgot: akkor bejönnek e ház kapuin királyok, kik Dávidnak ülnek a trónján, szekerekben és lovakon járnak, ő meg szolgái és népe. 5 De ha nem hallgattok e szavakra, magamra esküszöm, úgymond az Örökkévaló, hogy rommá lesz e ház. 6 Mert így szól az Örökkévaló Jehúda királyának házáról: Gileád vagy nekem, Libanon csúcsa, bizony pusztává teszlek, latakatlán városokká. 7 És szentelek ellened pusztítókat, kiket szerszámával, és levágják válogatott cédrusaidat és tűzbe vetik. 8 És elmegy sok nemzet e város mellett és így szólnak egyik a másikához miért tett így az Örökkévaló e nagy várossal? 9 És mondják: mert elhagyták az Örökkévalónak, Istenüknek szövetségét, és leborultak más istenek előtt és szolgálták őket. 10 Ne sírjatok a halottért és ne szánjatok senkit érte, sírjatok az elmenőért, mert nem tér többé vissza, hogy lássa szülőföldjét. 11 Mert így szól az Örökkévaló Sallúmról, Jósijáhú, Jehúda királyának fiáról, aki

király lett atya Jósijáhú helyett, s aki eltávozott e helyről: Nem fog oda visszatérni többé; **12** hanem azon helyen, ahová őt számítvették, ott fog meghalni, és ezt az országot nem fogja többé látni. **13** Oh, aki házát igazság nélkül építi és emeleteit jog nélkül, felebarátjával ingyen dolgoztat és munkabérét nem adja meg neki. **14** Aki azt mondja: majd építék magamnak tágas házat és téres emeleteket; vág magának ablakokat, bepadlózza cédrusfával és befestí vörös festékkel. **15** Vajon király vagy-e, hogy cédrusfában versenyzel? Atyád nemde evett és ivott és cselekedett jogot és igazságot, akkor jó volt dolga. **16** Jogot szerzett a szegények és szűkölökőnek, akkor jól volt. Nemde ez az: engem megismerni, úgymond az Örökkévaló. **17** De a szemed és szíved nincsen másra, ha csak nem nyereségedre és az ártatlannak vérére, hogy ontsad és a fosztogatásra és elnyomásra, hogy megtegyed. **18** Azért így szól az Örökkévaló Jehójákimról, Jósijáhú fiáról, Jehúda királyáról: nem tartanak érte gyászt: Jaj, fivér és jaj, nővér! nem tartanak érte gyászt: Jaj, úr és jaj, fensége! **19** Amint szamarat temetnek, fogják őt temetni, hurcolva és eldobva messze Jeruzsálem kapuitól. **20** Menj föl a Libanonra és kiált, és Básánban hallasd hangodat, kiált az Abáimról, mert megtörtétek mind a szeretőid. **21** Beszéltem hozzád jólétedben, azt mondta: nem hallom; ez a te utad ifjúkorodtól fogva, hogy nem hallgattál szavamra. **22** Mind a legeltetőidet legeltetni fogja a szél és szeretőid fogcsága mennek; bizony akkor meg fogsz szégyenülni és el fogsz pirulni minden gonoszságod miatt. **23** Ki a Libanonon lakozol, cédrusfák között fészkelsz, mily sajnáli való vagy, midőn jönnek rád fájdalmak, vajúdás mint a szülő nőre. **24** Ahogy élek, úgymond az Örökkévaló, bizony, ha Konjáhú, Jehójákim fia, Jehúda királya, pecsétyűrű volna jobb kezemen, bizony onnan szakítanálak le. **25** Azok kezébe adlak téged, kik életedre törnek és azok kezébe, kiktől félsz: Nebükadnecczár, Bábel királyának kezébe és a kaldeusok kezébe. **26** És elhajítlak téged és anyádat, aki téged szült, más országba, amelyben nem születtek, és ott fogtok meghalni. **27** Azon országba pedig, ahova vágyodik a lelkük, hogy oda visszatérjenek, oda nem fognak visszatérni. **28** Vajon megvetett eltört csinálmány-e ez az ember Konjáhú, avagy edény-e, melyet nem kedvelnek, miért hajtattak el ő és magzatja és eldobhattak oly országba, melyet nem ismertek? **29** Ország, ország, ország, halljad az Örökkévaló igéjét! **30** Így szól az Örökkévaló: Írjátok be ezt az embert gyermekeihez, férfiúnak, ki soha napjaiban nem boldogul, mert magzatjából nem boldogul senki, hogy üljön Dávid trónján és még uralkodjék Jehúdán.

23 Oh pásztorok, kik elveszítik és elszélesztik legelőm juhait, úgymond az Örökkévaló. **2** Azért így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, a pásztorok felől, kik népemet legelettek: Ti szélesztettétek el juhaimat és eltasztottatok és nem gondoltatok velük; íme én megbüntetem rajtakat cselekedeteik rosszaságát, úgymond az Örökkévaló. **3** És én össze fogom gyűjteni juhaim maradékát mindenazon országokból, ahová eltasztottam őket és visszahozom őket tanyájukra és majd szaporodnak és sokasodnak. **4** És állítók föléjük pásztorokat, hogy legeltessék őket, nem fognak többé félni és nem rettegnék

és nem lesz köztük hiány, úgymond az Örökkévaló. **5** Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és támasztok Dávidnak igaz csemétét, uralkodik mint király és boldogul és jogot és igazságot tesz az országban. **6** Napjaiban megsegítették Jehúda és Izrael biztoságban fog lakni; és ez a neve, amelyen nevezik: az Örökkévaló a mi igazságunk. **7** Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és nem mondják többé: él az Örökkévaló, aki felhozta Izrael fiait Egyiptom országából; **8** hanem: él az Örökkévaló, aki felhozta és bevitte Izrael házának magzatját az észak országából és mindenazon országokból, ahova elutasítottam őket, és lakni fognak földükön. **9** A prófétáknak. Meg van törve bennem a szívem, megreszketek mind a csontjaim, olyan lettem, mint részeg ember és mint férfi, kit előtött a bor, az Örökkévaló miatt és az ő szent szavai miatt. **10** Mert megtelt házasságörökkel az ország, mert átok miatt gyászol az ország, elszáradtak a pusztatanyái és futásuk a rosszaságra volt és erejük igaztalanul. **11** Mert próféta is, pap is istentelenek, házamban is találtam gonoszságukat, úgymond az Örökkévaló. **12** Azért olyan lesz nekik az útjuk, mint siklósság a sötétségben, elcsúsznak és elesnek rajta, mert veszedelmet hozok rájuk, büntetésük évét, úgymond az Örökkévaló. **13** Sómorrón prófétáiban is bohóságot láttam; prófétáskodtak a Báal nevében és megtévesztették népemet, Izraelt. **14** Jeruzsálem prófétáiban pedig borzasztását láttam: házasságot törtek és hazugságban jártak és megerősítették a gonoszterők kezeit, úgy hogy nem térték meg kiki gonoszságát; olyanok lettek számonra mindenannyian, mint Szodoma, és lakói mint Amóra. **15** Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura a próféták felől: íme én adok enniük ürmöt és adok inniuk méregvizet, mert Jeruzsálem prófétáitól indul ki az istentelenség az egész országra. **16** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Ne hallgassatok a próféták szavaira, aikik nektek prófétálnak, hiábaivalóval hitegetnek benneteket, szívük látomását beszélik, nem az Örökkévaló szájából! **17** Mondogatják káromlóimnak: Megmondta az Örökkévaló: béke lesz számotokra; és bárki jár szíve makacssága szerint, annak mondják: nem jön rátok veszedelem. **18** Mert ki állt az Örökkévaló tanácsában, hogy lássa és hallja az ő igéjét, ki figyelt igéjére, hogy hallotta volna? **19** Íme az Örökkévaló vihara hévvel tör ki, forgó szélvész a gonoszok fejére fordal. **20** Nem tér meg az Örökkévaló haragja, míg meg nem tette és míg nem teljesítette szíve gondolatait; a napok végén megerítétek értelemmel. **21** Nem küldöttetem a prófétákat és ők futottak, nem beszéltem hozzájuk és ők prófétáltak. **22** De ha tanácsomban álltak, akkor hallassák szavaimat a népeimmel és téritsék meg őket rossz útjukról és cselekedeteik rosszaságától. **23** Vajon közelről való Isten vagyok-e, úgymond az Örökkévaló, és nem távolról való Isten? **24** Avagy elrejtőzik-e valaki a rejtekben és én nem látom, úgymond az Örökkévaló, hiszen az egyet és a földet töltöm én be, úgymond az Örökkévaló. **25** Hallottam azt, amit mondta a próféták, aikik hazugságot prófétálnak nevemben, mondva: álmadtam, álmadtam. **26** Meddig még? Az van-e azon próféták szívében, aikik hazugságot prófétálnak és aikik szívük csalárdzságának prófétái – **27** azt gondolják-e, hogy elfelejtik nevetem népemmel álmaik által, amelyeket elbeszélnek egyik a

másikának, amint ŏseik a Bál által felejtették el nevemet? 28 A próféta, akinél álom van, beszélen el álmot, és akinél az én igém van, mondja el az én igémet igazsággal! Mi dolga a szalmának a tiszta búzával, úgymond az Örökkévaló. 29 Nemde olyan az én igém mint a tűz, úgymond az Örökkévaló, és mint a kalapács, mely a szíklát zúzza? 30 Azért íme én fordulok azon próféták ellen, akik ellenpják szavaimat egyik a másikától. 31 Íme én fordulok azon próféták ellen, úgymond az Örökkévaló, akik vették nyelvüket és azt mondálták: Úgymond; 32 íme én fordulok azok ellen, akik hazug álmokat prófétálnak, úgymond az Örökkévaló, elbeszéltek azokat és megtévesztették népemet hazugságaikkal és fitogtatásukkal, holott én nem küldöttem őket és nem parancsoltam nekik, de használni sem használnak ennek a népnek, úgymond az Örökkévaló. 33 És ha kérdez téged e nép vagy a próféta, vagy pap, mondván: mi az Örökkévaló beszéde? mond meg nekik, hogy mi a beszéd: elvetlek benneteket, úgymond az Örökkévaló. 34 A próféta pedig és a pap és a nép, mely azt mondja: az Örökkévaló beszéde meg fogom büntetni azt az embert és a házát. 35 Így szóljatok kiki a társához és kiki a testvérehez: mit felelt az Örökkévaló és mit mondott az Örökkévaló? 36 De azt, hogy Örökkévaló beszéde, ne említsétek többé, mert beszéddé lesz kinek kinek saját szava, s így elfordítják szavait az elő Istennek, az Örökkévalónak, a seregek urának, a mi Istenünknek. 37 Így szóljatok a prófétához: mit felelt neked az Örökkévaló, és mit mondott az Örökkévaló? 38 De ha azt mondjátok: az Örökkévaló beszéde – azért így szól az Örökkévaló: mivelhogy mondatták e szót: az Örökkévaló beszéde, én pedig küldöttem hozzátok, mondván, ne mondjátok: az Örökkévaló beszéde – 39 azért íme én elszakítva elszakítlak benneteket és elvetlek benneteket és a várost, melyet adtam nektek és ŏseiteknek, színem elől. 40 És adok rátok örök gyalázatot és örök szégyent, mely el nem felejthető.

24 Láttatta velem az Örökkévaló, és íme, két kosár füge, odaállítva az Örökkévaló temploma előtt, miután számivettette Nebúkadnecczár, Babel királya, Jekhonjáhút, Jehójákim fiát, Jehúda királyát és Jehúda nagyait és a kovácsokat és lakatosokat Jeruzsálemből és elvitte Babelbe. 2 Az egyik kosár igen jó füge, mint korán érő füge, a másik kosár pedig igen rossz füge, amely nem ehettő rosszasága miatt. 3 És szól hozzám az Örökkévaló: Mit látsz Jirmejáhu? Mondtam: fügét; a jó füge igen jó, a rossz pedig igen rossz, úgyhogy nem ehettő rosszasága miatt. 4 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 5 Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Miként megismerik e jó füget; úgy fogom megismerni Jehúda számivettetjeit, akiket elküldtem a helyről Kaszdiim országába, a jára; 6 rájuk fordítom szememet a jára és visszahozom őket ez országba; felépíttem őket és nem rombolom le, elplántálom őket és nem szakítom ki. 7 És szívet adok nekik, hogy megismerjenek engem, hogy én vagyok az Örökkévaló és lesznek nekem népül, én pedig leszek, Istenül nekik; midőn majd visszatérnek hozzám egész szívükből. 8 És amilyen a rossz füge, mely nem ehettő rosszasága miatt – bizony így szól az Örökkévaló, úgy teszem Czidkjáhút, Jehúda királyát és

nagyait és Jeruzsálem maradékát, azokat, kik megharadtak ez országban és akik Egyiptom országában laknak – 9 teszem őket iszonyattá, veszedelemmé, minden föld királyságainak, gyalázattá és példabeszéddé, gúnyá és átokká mindenazon helyeken, aholvá eltasztom őket. 10 És rájuk bocsátom a kardot, az éhséget és a dögvészt, míg el nem tüntek a földről, melyet adtam nekik és ŏseiknek.

25 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett, Jehúda egész népe felől, Jehójákim, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának negyedik évében, első éve az Nebúkadnecczárnak, Babel királyának, 2 melyet szól Jirmejáhu próféta Jehúda egész népéhez és mind a Jeruzsálem lakóihoz, mondván: 3 Jósijáhú, Ámon fiának, Jehúda királyának tizenharmadik évétől mind e mai napig, immár huszonhárom éve lett hozzá az Örökkévaló igéje és én beszéltem hozzátok, reggelenként beszélve, de ti nem hallottatok. 4 Küldte az Örökkévaló hozzátok minden az ő szolgáit, a prófétákat, reggelenként küldve – de ti nem hallottatok és nem hajlítottatok fületeket a hallásra – 5 mondván: tértetek csak meg kiki rossz útjáról és cselekedeteitek rosszaságától, hogy lakkassatok a földön, melyet az Örökkévaló adott nektek és ŏseiteknek, öröktől örökké; 6 és ne járjatok más istenek után, szolgálva őket és leborulva előttük, és ne bosszantsatok engem kezeitek művével, hogy rosszat ne tegyek veletek. 7 De nem hallgattatok rám, úgymond az Örökkévaló, azért hogy bosszantsatok engem kezeitek művével, hogy rosszat járjatok. 8 Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Mivelhogy nem hallgattatok szavaimra, 9 íme én küldök és veszem minden az észak nemzetései, úgymond az Örökkévaló, meg Nebúkadnecczárhoz, Babel királyához, az én szolgámhoz, és elhozom őket ez ország ellen és lakói ellen és minden a nemzetek ellen köröskörül; kipusztítom őket és teszem őket iszonyodássá és piisszegéssé és örök romokká. 10 És eltüntetem tőlük a vígság hangját és öröm hangját, vőlegény hangját és menyasszony hangját, malomnak hangját és mécsesnek világát. 11 És ez egész ország rommá és pusztulássá lesz és szolgálni fogják e nemzetek Babel királyát hetven évig. 12 És lesz, amint eltelt hetven év, megbüntetem Babel királyán és ama nemzetén, úgymond az Örökkévaló, az ő bűnük, meg Kaszdiim országán, és teszem azt örök pusztasággá. 13 És elhozom amaz országra minden a szavaimat, melyeket szóltam felőle, minden, ami írva van a könyiben, amit prófétált Jirmejáhú minden nemzetek felől. 14 Mert leigázza őket is számos nemzetek és nagy királyok; és fizetek nekik tettük szerint és kezeik műve szerint. 15 Mert így szól hozzám az Örökkévaló, Izrael Istene: Vedd kezemből a harag borának a serlegét és itasd azt meg minden a nemzetekkel, melyekhez téged küldlek; 16 igyanak és inognanak meg és tomboljanak a kard miatt, amelyet közéjük küldök. 17 Vettem a serleget az Örökkévaló kezéből és megitattam minden a nemzetekkel, amelyekhez az Örökkévaló engem küldött: 18 Jeruzsálemmel és Jehúda varosaival, királyával és nagyjaival, hogy tegyem őket rommá, iszonyodássá, piisszegéssé és átokká, mint az e mai napon van; 19 Fáraóval, Egyiptom királyával, meg szolgával és nagyjaival és egész népével; 20 és az egész Érrebbel és

Úcz országának mind a királyaival és a filiszteusok országának mind a királyaival: Askalónnal, Azzával, Ekrónnal és Asdód maradékával; **21** Edómmal, Móábbal és Ammón fiával; **22** Czór minden kiráyaival és Czídón minden kiráyaival, meg a sziget kiráyaival, mely a tengeren túl van; **23** Dedánnal, Témával, Búzzal és mind a levágott hajszálékkal; **24** Arábia minden kiráyaival és az Éreb minden kiráyaival, akik a pusztában laknak; **25** Zimri minden kiráyaival, Élám minden kiráyaival és Média minden kiráyaival; **26** meg mind az észak kiráyaival, a közel levőkkel és távol levőkkel egymás után és mind a föld királyságaival, melyek a föld színén vannak – Sésák királya pedig azok után fog inni. **27** És szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: igyatok, részegedjetek és okádjatok, esetek el és ne keljetek fől a kard miatt, melyet közitekbe küldök. **28** És lesz, midőn vonakodnak elfogadni kezdeből a serleget, hogy igyanak, akkor szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, meg kell innotok! **29** Mert íme azon városnál, mely nemről neveztetik, megkezdem a veszedelmet, és ti büntetnél maradnátok? Nem maradtok büntetnél, mert kardot szólítok mind a föld lakóira, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **30** Te pedig prófétáld nekik mind e szavakat és szólj hozzájuk: az Örökkévaló a magasból ordít és szent hajlékából hallatja hangját; ordítva ordít tanyájára, kurjantást, mint a sajtolók, hangoztat mind a föld lakói ellen. **31** Eljut a zajongás, a föld végéig ér, mert pöré van az Örökkévalónak a nemzetekkel, ítétre száll minden halandóval; a gonoszokat a kardnak adta át, úgymond az Örökkévaló. **32** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Íme veszedelem indul nemzettől nemzethez és nagy szélvész kel a föld hátróláról. **33** És lesznek az Örökkévaló megöljei azon napon föld végétől föld végéig, nem siratják őket, nem szedik össze és nem temetik el, tragyává lesznek a föld színén. **34** Jajgassatok, pásztorok és kiáltosok, porban fentrengjetek ti hatalmasai a juhoknak, mert leteltek napjaitok a vágásra; elszórlak benneteket és elhulltok, miként drága edény. **35** És elvész menedék a pásztorok számára és menekülés a juhok hatalmasai számára. **36** Hallik a pásztorok kiáltása és a juhok hatalmasainak jajgatása, mert pusztítja az Örökkévaló legelőjüket. **37** És megsemmisülnek a béké tanyái az Örökkévaló fellobbant haragja miatt. **38** Elhagyta mint a fiatalszán bozótját, mert pusztulássá lett országuk az elnyomó kard heve miatt és az ő fellobbant haragja miatt.

26 Jehójákim, Josijáhú fia, Jehúda királya uralkodásának kezdetén volt ez az ige az Örökkévalótól, mondván: **2** így szól az Örökkévaló: Állj az Örökkévaló házának udvarába és mondd el mind a Jehúda városainak, azoknak, kik jönnek leborulni az Örökkévaló házában, mind azon szavakat, melyeket parancsoltam neked, hogy elmondjad nekik; ne hagy ki egy szót sem. **3** Hátáha meghallják és megtérnek kiki rossz útjáról, és én megmondolom a rosszat, melyet cselekedeteik rosszaságára miatt velük tenni szándékoztam. **4** És szólj hozzájuk: Így szól az Örökkévaló: ha nem hallgattok rám, hogy járatok tanom szerint, melyet elétek tettem, **5** hallgatva szolgáimnak, a prófétáknak szavaira, akiket hozzátok küldök, reggelenként küldve, de ti nem hallottatok: **6** olyanná teszem ezt a házat, mint amilyen

Síló, e várost pedig átokká teszem, mind a föld nemzeteinek. **7** És hallották a papok és a próféták és az egész nép Jirmejháhút, amint elmonda a szavakat az Örökkévaló házában. **8** És történt, amint Jirmejháu végzett azzal, hogy elmondja minden azzal, hogy elmondja az egész népnek, megfogták őt a papok és a próféták és az egész nép, mondván: meg kell hallnod. **9** Miért prófétáltál az Örökkévaló nevében, mondván: olyan lesz ez a ház, mint amilyen Síló és ez a város rommá lesz lakó nélkül És összegyűlt az egész nép Jirmejháu ellen az Örökkévaló házában. **10** És hallották Jehúda nagyjai e dolgokat, akkor fölmentek a király házából az Örökkévaló házába és leülték az Örökkévaló új kapujának bejáratánál. **11** És szóltak a papok és a próféták a nagyokhoz és az egész néphez, mondván: Halálbüntetés illeti ezt az embert, mert prófétált e város felől, amint hallottatók füleitkelkkel. **12** Ekkor szól Jirmejháu mind a nagyokhoz és az egész néphez, mondván: Az Örökkévaló küldött engem, hogy e ház és a város felől prófétáljam mind a szavakat, melyeket hallottatok. **13** Most tehát javítások utaitokat és cselekedeteiket és hallgassatok az Örökkévalónak, Isteneknek szavára, és majd megmondja az Örökkévaló azt a rosszat, melyet kimondott felőletek. **14** Én pedig, íme kezetekben vagyok; tegyetek velem, amint jónak és amint helyesnek tetszik szemeitekben. **15** Csakhogy tudnotok kell, hogyha megöltök engem, hogy ártatlan vért hoztok magatokra és a városra és lakóira, mert igazán küldött engem hozzájok az Örökkévaló, hogy elmondjam füleitek hallatára mind e szavakat. **16** Erre szóltak a nagyok meg az egész nép a papokhoz és a prófétához: Nem illeti ezt az embert halálbüntetés, mert az Örökkévalónak, a mi Istenünknek nevében beszélt hozzáink. **17** És fölkelték emberek az ország vénei közül és szóltak a nép egész gyülekezetéhez, mondván: **18** Michá a Mórésetbeli prófétált Chizkjáhú, Jehúda királyának napjaiban és szólte Jehúda egész népéhez, mondván: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Czión mezővé fog fölszántatni és Jeruzsálem romhalmazzá lesz és a háznak hegye erdős magaslatokká. **19** Vajon megölték-e őt Chizkjáhú, Jehúda királya, meg az egész Jehúda? Nemde félte az Örökkévalót és könyörgött az Örökkévalóhoz, és megmondotta az Örökkévaló a rosszat, amit kimondott felőlük! És mi nagy rosszaságot kövessünk el lelkünk ellen? **20** Még egy ember prófétált az Örökkévaló nevében, Urijáhú, Semájáhú fia, Kirjat Jeárimból; prófétált a város felől és ez ország felől egészen Jirmejháu beszédei szerint; **21** és hallották Jehójákim király, meg minden vitézei és minden nagyok az ő szavait és a király meg akarta őt ölni; de meghallotta Urijáhú, felt és megszökötött és eljutott Egyiptomba. **22** Akkor küldött Jehójákim király embereket Egyiptomba, Elnátánt, Akhbór fiát meg embereket ővezte Egyiptomba; **23** kivitték Urijáhút Egyiptomból és elhozták Jehójákim királyhoz, és megölte karddal; és eldobták hulláját a nép fiainak sírjaihoz. **24** Csakhogy Achíkám, Sáfán fiának keze volt Jirmejhával, hogy ne adják a nép kezébe, hogy megölje.

27 Jehójákim, Jósijáhú fia, Jehúda királya uralkodásának kezdetén lett ez az ige Jirmejháhúhoz az Örökkévalótól, mondván: **2** Így szól hozzáma az Örökkévaló: készíts magadnak

köteleket és igarudakat és tudd azokat nyakadra. 3 És küldd el azokat Edóm királyához és Móáb királyához és Ammón fiainak királyához és Czór királyához és Czídón királyához azon követek által, akik eljöttek Jeruzsálemben, Czidkjáhúhoz, Jehuda királyához. 4 És hagy meg nekik urak számára, mondván: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, így szóljatok uraitokhoz: 5 Én alkottam a földet, az embert és az állatot, amely a föld színén van, nagy erőmmel és kinyújtott karommal és adom azt annak, akinek adni helyesnek tetszik szemeiben. 6 Most pedig adtam én minden országokat Nebükadnecczárnak, Bábel királyának, az én szolgámnak kezébe, és a mező vadját is nekiadtam, hogy őt szolgálja. 7 És szolgálni fogják őt mind a nemzetek, meg fiát és fiának fiát, míg megjön az ő országának is az ideje és alávetik őt számos nemzetek és nagy királyok. 8 És lesz azon nemzet és királyság, mely nem szolgálja Nebükadnecczár, Bábel királyát és mely nem teszi nyakát Bábel királyának jármába – a karddal, az éhséggel és a dögvéssel fogom megbüntetni azt a nemzetet, úgymond az Örökkévaló, míg végképen kezébe nem adtam. 9 Ti tehát ne hallgassatok prófétáitokra, jósaitokra és álmaitokra és kurazslóítokra és varázslóítokra, aikik szólnak hozzátok, mondván: nem fogjátok szolgálni Bábel királyát. 10 Mert hazugságot prórétálnak nektek, azért hogy eltávolítsanak benneteket földetekről és eltaszítsalak benneteket és elvesszék. 11 Azon nemzet pedig, mely Bábel királyának jármába viszi nyakát, hogy őt szolgálja, meghagyom azt a földjén, úgymond az Örökkévaló, hogy művelje és rajta lakozzék. 12 Czidkjáhúhoz, Jehúda királyához pedig beszéltem mind e szavak szerint, mondván: Vigyétek nyakatokat Bábel királyának jármába, szolgáljátok őt és népet, hogy éljetek. 13 Miért halnákok meg, te és néped, a kard, éhség és a dögvész által, amint kimondta az Örökkévaló azon nemzet felől, amely nem szolgálja Bábel királyát? 14 És ne hallgassatok azon próféták szavaira, aikik szólnak hozzátok, mondván: nem fogjátok szolgálni Bábel királyát, mert hazugságot prórétálnak ők nektek. 15 Mert nem küldtem őket, úgymond az Örökkévaló, és ők nevemberben hazugul prófétálnak, azért hogy eltaszítsalak benneteket és elvesszék ti meg a próféták, kik nektek prófétálnak. 16 A papokhoz pedig és ez egész néphez beszéltem, mondván: Így szól az Örökkévaló: ne hallgassatok prófétáitok szavaira, aikik prófétálnak nektek, mondván: íme az Örökkévaló házának edényei visszahozatnak Bábelből, most nemsokára, mert hazugságot prófétálnak őli nektek. 17 Ne hallgassatok rájuk, szolgáljátok Bábel királyát, hogy éljetek; miért legyen ez a város rommá? 18 És ha próféták ők és ha van náluk az Örökkévaló igéje, kérleljék csak meg az Örökkévalót, a seregek urát, hogy Bábelbe ne jussanak az edények, melyek megmaradtak az Örökkévaló házában és Jehúda királyának házában és Jeruzsálemben. 19 Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura az oszlopokról és a tengerről és a talapzatokról és a többi edényekről, amelyek megmaradtak a városban, 20 melyeket el nem vett Nebükadnecczár, Bábel királya, midőn számkivetésbe vitte Jekhonját, Jehójákim fiát, Jehúda királyát, Jeruzsálemből Bábelbe, meg mind a Jehúda és Jeruzsálem nemesít – 21 mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, azon edényekről, amelyek megmaradtak az Örökkévaló

házában és Jehúda királya házában és Jeruzsálemben: 22 Bábelbe fognak vitetni és ott lesznek azon napig, hogy rájuk gondolok, úgymond az Örökkévaló, és felviszem és visszahozom e helyre.

28 És volt ugyanazon évben, Czidkija, Jehúda királya uralmodásának kezdetén, a negyedik évben, az ötödik hónapban, szólott hozzá Chananja, Azzúr fia, a Gibeónból való próféta, az Örökkévaló házában, a papok és az egész nép szeme láttára, mondván: 2 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, mondván: eltörteti Bábel királyának jármát. 3 Két esztendő múlva visszahozom e helyre az Örökkévaló házának mind az edényeit, melyeket elvett Nebükadnecczár, Bábel királya, e helyről és elvitte Bábelbe. 4 Jekhonját is, Jehójákim fiát, Jehúda királyát, meg mind a Jehúda számkivetettjeit, aikik Bábelbe jutottak, visszahozom e helyre, úgymond az Örökkévaló, mert el fogom törni Bábel királyának jármát. 5 Ekkor szólott Jirmeja próféta Chananja prófétához, a papok szeme láttára és az egész nép szeme láttára, aikik az Örökkévaló házában álltak, 6 szólott Jirmeja próféta: Ámen, így cselekedjék az Örökkévaló, tartsa fönn az Örökkévaló szavaidat, amelyeket prófétáltál, hogy visszahozza az Örökkévaló házának edényeit és az egész számkivetettséget Bábelből e helyre! 7 Ámde halljad csak ezt az igét, melyet szólok füled hallatára és az egész nép füleinek hallatára. 8 Azon próféták, aikik előttem és előttem voltak ősödöttől fogva, prófétáltak számos országokról és nagy királyságokról, háború, veszedelem és dögvész felől. 9 Azon próféta, aki béke felől prófétált – midőn bekövetkezik a próféta igéje, megismerszik a próféta, akit az Örökkévaló igazán küldött. 10 Ekkor vette Chananja próféta az igarudat Jirmeja próféta nyakáról és eltörte azt. 11 És szólott Chananja az egész nép szeme láttára, mondván: Így szól az Örökkévaló: ekképpen fogom eltörni Nebükadnecczár, Bábel királyának jármát két esztendő múlva mind a nemzetek nyakáról. Erre elment Jirmeja próféta az útjára. 12 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejához, miután Chananja próféta eltörte az igarudat Jirmeja próféta nyakáról – mondván: 13 Menj és szólj Chananájhoz, mondván: így szól az Örökkévaló: Fából való igarudakat törtél el, csinálj helyettük vasból való rudakat. 14 Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Vasjármot tettem mind a nemzetek nyakára, hogy szolgálják Nebükadnecczár, Bábel királyát és fogják őt szolgálni és a mező vadját is nekiadtam. 15 És szólott Jirmeja próféta Chananja prófétához: Halljad csak Chananja, nem küldött téged az Örökkévaló és te hazugsággal bíztattad ezt a népet. 16 Azért így szól az Örökkévaló: Íme én elküldelek a föld színéről: ez ébven meg fogsz halni, mert elpártolást beszéltél az Örökkévaló ellen. 17 És meghalt Chananja próféta azon évben, a hetedik hónapban.

29 És ezek azon levél szavai, melyet Jirmeja próféta küldött Jeruzsálemből a számkivetettség véneinek maradékához és a papokhoz és prófétákhoz és az egész néphez, melyet számkivetett Nebükadnecczár Jeruzsálemből Bábelbe - 2 miután elmentek Jekhonjá királyt és az uralkodónőt és az udvariszeket Jehúda és Jeruzsálem nagyjai és a kovácsok és lakatosok Jeruzsálemből 3 Eleásza, Sáfán fia és Gemarja, Chilkija fia által,

akiket Czidkija, Jehúda királya küldött Nebúkadnecczárhoz, Bából királyához, Bából, mondván: 4 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, az egész számkivetettséghoz; melyet számítettem Jeruzsálemből Bából. 5 Építsetek házakat és lakjátok, ültessetek kerteket és egyétek gyümölcsüket; 6 vegyetek feleségeket és nemezzetek fiakat és leányokat és vegyetek fiaitok számára feleségeket, leányaitokat pedig adjátok férjhez, hogy fiakat és leányokat szülinenek, sokasodjatok ott és ne kevesbedjetek. 7 És keressétek azon város békéjét, ahova számkivetettek benneteket és imádkozzatok érte az Örökkévalóhoz; mert az Ő békéjében lesz számotokra is béke. 8 Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: ne ámítsanak el benneteket prófétáitok, akik köztetek vannak és jóslótök és ne hallgassatok álmaitokra, amelyeket álmودtatok; 9 mert hazugul prófétálhat nektek nevemben, nem küldtem őket, úgymond az Örökkévaló. 10 Mert így szól az Örökkévaló: Mihelyt letelt Bábólnek hetven éve, gondolok rátok és beteljesítem rajtakat az én jó igémét, hogy visszahozzalak benneteket e helyre. 11 Mert én ismerem a gondolatokat, melyeket felőletek gondolok, úgymond az Örökkévaló, gondolatokat békére és nem veszedelemlre, hogy adják nektek jövőt és reményt. 12 Ti majd hívlok engem, mentek és imádkoztok hozzáim és hallgatni fogok rátok. 13 És majd kerestek engem és megtaláltok, hogyha fölkerestek engem egész szívetekből. 14 És megtaláltatom magamat veletek, úgymond az Örökkévaló, és visszahozom foglyaitokat és összegyűjtelek benneteket mind a nemzetekből és minden a helyekről, ahová eltasztottak benneteket, úgymond az Örökkévaló, és visszahozlak benneteket azon helyre, ahonnan számkivetettek benneteket. 15 Mert azt mondattok: az Örökkévaló prófétákat támasztott nekünk Bábelen. 16 Mert így szól az Örökkévaló a királyról, aki Dávid trónján ül és az egész népről, mely e városban lakik, testvéreitekről, akit nem mentek el veletek a számkivetettsége - 17 így szól az Örökkévaló, a seregek ura: íme én rájuk bocsátom a kardot, az éhséget és a dögvészt, és olyanokká teszem őket, mint az utálatos fügét, mely nem ehettő rosszaság miatt. 18 És üldözöm őket a karddal, az éhséggel és a dögvéssel és teszem őket iszonyattá minden a föld királyságainak, átokká, iszonyodássá, piisszegéssé és gyálázattá minden nemzetek között, ahová eltasztottam őket. 19 Azért hogy nem hallgattak szavaimra, úgymond az Örökkévaló, melyekkel küldtem hozzájuk szolgáimat, a prófétákat, reggelikenként küldve, de ti nem hallgattatok rá, úgymond az Örökkévaló. 20 Ti pedig halljátok az Örökkévaló igéjét, az egész számkivetettség, akitet elküldtem Jeruzsálemből Bából. 21 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, Achábról, Kólája fiáról és Czidkijáhúról, Máaszéja fiáról, akik nevemben hazugságot prófétálnak nektek: íme, én adom őket Nebúkadnecczár, Bából királynak kezébe, és megöli szemeitek láttára. 22 És majd vesznek róluk átkot Jehúda egész számkivetettségénél, amely Bábelen van, mondván: tegyen téged az Örökkévaló olyanná, mint Czidkijáhú és mint Acháb, akitet tűzben égettet el Bából királya. 23 Mivelhogy aljasságot követték el Izraelben és házasságot törték felebarátjaik nejeivel és igét mondattak nevemben hazugul, amit nem parancsoltam nekik, pedig én vagyok a tudója és tanúja,

úgymond az Örökkévaló. 24 A Nechlámbeli Semájáhúhoz pedig szólj, mondván: 25 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, mondván: mivelhogy te leveleket küldtél nevedben az egész néphez, mely Jeruzsálemben van és Czefanjához, Máaszéja fiához; a paphoz és minden a papokhoz, mondván: 26 Az Örökkévaló pappá tett téged Jehójádá pap helyébe, hogy legyenek felügyelők az Örökkévaló házában, minden őrült és prófétásnak ember felett, hogy kalodába és nyaklóba tegyed. 27 Most tehát miért nem dorgáltad meg az Anatóbeli Jirmejáhút, aki nektek prófétáskodik? 28 Mert azért küldött hozzánk Bából, mondván: Soká tart! Építsetek házakat és lakjátok, ültessetek kerteket és egyétek gyümölcsüket. 29 És felolvasta Czefanja pap ezt a levelet Jirmejáhú próféta füle hallatára. 30 Ekkor lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz, mondván: 31 Küldj az egész számkivetettséghoz, mondván: Így szól az Örökkévaló a Nechlámbeli Semájáról, mivelhogy prófétált nektek Semája, holott én nem küldtem és hazugsággal bíztatott benneteket, 32 azért így szól az Örökkévaló: Íme megbüntetem a Nechlámbeli Semáját és magzatát: nem lesz tőle senki, aki lakik a nép közepette, és nem fogja látni a jót, amit én majd cselekszem népemmel, úgymond az Örökkévaló, mert elpártolást beszélt az Örökkévaló ellen.

30 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól; mondván: 2 Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, mondván: Írd föl magadnak könyvre minden azon igéket, melyeket szóltam hozzád. 3 Mert íme, napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és visszahozom népemnek, Izraelnek és Jehúdának foglyait, úgymond az Örökkévaló, visszahozom őket azon országba, melyet őseiknek adtam, hogy birtokba vegyék. 4 És ezek a szavak, melyeket szólt az Örökkévaló Izrael és Jehúda felől. 5 Mert így szól az Örökkévaló: Ijedsg szavát hallottuk, rettegés és nincs béké. 6 Kérdezzétek csak és lássátok, vajon szül-e férfi? Miért láttam minden férfit kezével a csípőin mint a szülő nő, és átváltozott minden arc sápadtságá? 7 Jaj, mert nagy ama nap, nincs hozzá hasonló; szorongatás ideje az Jáknak, de abból megszabadul. 8 És lesz ama napon, úgymond az Örökkévaló a seregek ura, előtöröm jármát nyakadról és köteleidet szétszakítom és nem igázszák őt le többé idegenek, 9 hanem szolgálni fogják az Örökkévalót, Istenüket, és Dávidot, királyukat, akit majd támasztok nekik. 10 És te ne felj szolgám Jákob, úgymond az Örökkévaló, és ne rettegi Izrael, mert íme én megsegítek; mert végpusztítást teszek minden azon nemzetek között, ahová elszórtalak, ámde rajtad nem teszek végpusztítást, megfenyíték igazság szerint, de büntetlenül nem hagylik. 12 Mert így szól az Örökkévaló: Végzetes a törésed, kinző a te sebed! 13 Senki sem szerez neked jogot nyavalýádban; sebhegesztő gyógyító szerek nincsenek számmodra. 14 Mind a szeretőid elfelejtettek téged, felőled nem kérdezősködnek; mert amint ellenség ver, úgy verte ellen, kegyetlennek a fenytésével, azért, mert sok volt a bűnök, számosak a véteid. 15 Mit kiáltasz törésed miatt, hogy végzetes a fájdamat? Azért mert

sok volt a bűnök, számosak vétkeid, cselekedtem ezeket veled. **16** Azért mind akik téged megemésztenek, megemésztenek, s minden a szorongatóid, mindenjában fogásba mennek és lesznek a fosztogatóid fosztogatásra és minden a prédálóidat prédává teszem. **17** Mert behegesztem sebedet és csapásaidból meggyógyíták, úgymond az Örökkévaló, mert eltasztottnak neveztek téged: Czión az, nincs ki felőle kérdezősködik. **18** Így szól az Örökkévaló: íme én visszahozom Jákob sáttrainak foglyait és hajlékainak irlalmazok; fölépül a város a maga halmán és a palota a maga módja szerint lesz lakva. **19** És hálászó ered belőlük és játszadozók hangja; megsokasítom őket és nem kevesbednek, dicsőké teszem őket és nem kisebbnedek. **20** És olyanok lesznek fiai, mint hajdan, és községe szilárdan áll előttem, és megbüntetem minden az elnyomót. **21** És belőle lesz a hatalmasa és uralkodója az öközépől ered; közeledni hagyom őt, hogy hozzám lépjön; mert kicsoda az, aki rászánta szívét, hogy hozzám lépjön, úgymond az Örökkévaló? **22** És ti lesztek nekem népül és én leszek nektek Istenül. **23** Íme az Örökkévaló vihara hével tör ki, rohanó szélvész, a gonoszok fejére fordul. **24** Nem tér meg az Örökkévaló föllöbbant haragja, amíg meg nem tette és teljesítette szívének gondolatait; a napok végén meg fogjátok érteni.

31 Abban az időben, úgymond az Örökkévaló, leszek Istenül Izrael minden nemzetiségeinek és ők lesznek nekem népül. **2** Így szól az Örökkévaló: Kegyet talált a pusztában a kardtól menekültek népe: elmegyek, hogy nyugtot szerezzenek neki, Izraelnek. **3** Távolról jelent meg nekem az Örökkévaló! Hisz örök szeretettel szeretlek, azért vonzottalak kegyeimmel. **4** Még fölepíték, és fölepül sz Israel szüze, még díszítend magadat dobjaidal és kivonulsz a játszadozók körtáncában. **5** Még fogysz ültetni szőlőkerteket Sómórón hegyein: ültették ültetők és tartottak szüretet. **6** Mert lesz nap, hogy kiáltják az örök Efraim hegyén: Keljetek föl, hogy felmenjünk Cziónba, az Örökkévalóhoz, Istenünkhoz. **7** Mert így szól az Örökkévaló Ujjongjatok Jákob felett örömmel és rivalgjatok a nemzetek élén; hallassatok dicséretet és mondjátok: segítsd meg, Örökkévaló, népedet, Izrael maradékát. **8** Íme elhözöm őket az észak országából és összegyűjtöm a föld hataljáról; közük vak és sánta, várandós és szülő nő egyaránt; nagy gyülekezetképen fognak visszatérni ide. **9** Sírással jönnek és könyörgés közben vezérlem őket, menesztem víznek patakaihoz, egyenes úton, melyen nem botlanak meg; mert atyjává lettem Izraelnek és Efraim az én elsőszülöttem. **10** Halljátok az Örökkévaló igéjét, ti nemzetek és hirdessétek a szigeteken messzire és mondjátok: Izraelnek szétszórója összegyűjtő őt és megőrizi, valamint pázsitor a nyáját. **11** Mert kíváltotta az Örökkévaló Jákobot és megváltja a nálánál erősebbnek kezéből. **12** Jönnek majd és ujjonganak Czión magaslatán és özönlenek az Örökkévaló javához, gabonához, musthöz és olajhoz, meg fiatál juhokhoz és marhához; és olyan lesz a lelkük mint áztatott kert és nem fognak többé csüggendni. **13** Akkor örülni fog a hajadon körtáncban meg ifjak és vének egyaránt; átváltoztatom gyászukat vígssággá, megvigasztalom és megörvendeztem őket bánatukban. **14** És telítem a papok lelkét zsidárokkel, népem pedig javammal

lakik jól, úgymond az Örökkévaló. **15** Így szól az Örökkévaló: Hang hallatszik Rámában, jajszó, keserves sírás; Ráhel sír a gyermekei miatt, vonakodott vigasztalónyi gyermekei felől, mert nincsenek. **16** Így szól az Örökkévaló: Tartsd vissza hangodat a sírástól és szemeidet a könnytől, mert van jutalma munkádnak, úgymond az Örökkévaló, és visszatérnek az ellenség országából. **17** És van reméye a jövőnek, úgymond az Örökkévaló, és visszatérnek a gyermekek az ő határukba. **18** Hallva hallottam Efraimot, amint kesereg: megfenyítettél és megfenyítettem magamat mint meg nem szoktatott tinó; térits meg, hogy megtérhessek, mert te, Örökkévaló, vagy az én Istenem. **19** Mert eltérém után megbántam, és okulásom után csípőmre vertem; szégenkeztem, el is pirultam, mert ifjúkorom gyalázatát viseltem. **20** Drága fiam-e nekem Efraim, avagy gyönyörűségem gyermek-e, hogy valahányszor beszélek felőle, egyre megemlékszem róla? Azért zúgnak miatta beleim, irlalmazva irlalmazok neki, úgymond az Örökkévaló, **21** Állíts magadnak útjelzőket, helyezz el magadnak oszlopokat, fordítsd szívedet az országútra, az útra, amelyen mentél, térij vissza, Izrael szüze, térij vissza a városaidba. **22** Meddig fogsz bujkálni, te elpártolt leány? Bizony újat teremt az Örökkévaló a földön: nő környékez férfit. **23** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istené: Még mondani fogják a szót Jehúda országában és városaiban, midőn visszahozom foglyaiat: áldjon téged az Örökkévaló, igazság tanyája, szent hegy! **24** És laknak benne Jehúda meg minden a városai egyaránt, földművesek és akik a nyájjal vonulnak. **25** Mert megüdítettem az elbágyadt lelket és minden csüggéd lelket megelégítettem. **26** Erre felébredtem és láttam, és álmom kellemes volt nekem. **27** Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, bevetem Izrael házát és Jehúda házát ember magvával és barom magvával. **28** És lesz, amint őrködtem fölöttük, hogy kiszakítsak és lerontsak, rombolják és pusztitsak és veszedelmet hozzak, úgy fogok őrködni fölöttük, hogy építsék és plántálják, úgymond az Örökkévaló. **29** Ama napokban nem fogják többé mondani: az apák egest ettek és a fiuk fogai vásnak belé; **30** hanem kiki a saját bűnében hal meg; minden embernek, aki az egest ette, belé vásnak a fogai. **31** Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, kötök Izrael házával és Jehúda házával új szövetséget, **32** Nem mint azon szövetség, melyet kötöttem őseikkal, midőn megfogtam kezüköt, hogy kivezessem őket Egyiptom országából, amely szövetségeimet ők megszegtek, holott én voltam az uruk, úgymond az Örökkévaló; **33** hanem ez a szövetség, melyet majd kötök Izrael házával ama napok után, úgymond az Örökkévaló: tanomat belsejükbe adom és szívükre írom, és leszek nekik Istenül és ők lesznek nekem népül. **34** És nem fogják többé tanítani egyik a másikát és egyik a testvéret, mondván: ismerjétek meg az Örökkévalót, mert mindenjában megismerni fognak engem, aprajától nagyjáig, úgymond az Örökkévaló, mert megbocsátom bűnüköt és vétükre nem emlékezem többé. **35** Így szól az Örökkévaló, ki a napot adja világosságul nappal, a hold és a csillagok törvényeit világosságul éjjel, aki felkavarja a tengert, hogy zúgnak a hullámai, Örökkévaló, seregek ura az ő neve: **36** ha elmozdulnak előlem e törvények, úgymond az Örökkévaló, Izrael magzata is megszűnik népnek lenni előttem minden időben. **37**

Így szól az Örökkelválo: Ha megmérhetők lesznek az egek fent és átkutathatók a föld alapjai alatt, én is megvetem Izrael egész magzatját mindenből, amit cselekedtek, úgymond az Örökkelválo. **38** Íme napok jönnek, úgymond az Örökkelválo, fel fog épülni e város az Örökkelválonak, Chanánél tornyától a sarok-kapui; és kimegy még a mérőszinór egyenesen a Gáreb dombig és átkerül Góába. **39** És kimegy még a mérőszinór egyenesen a Gáreb dombig és átkerül Góába. **40** És a hullák és hamu egész völgye és a mezősek egészen a Kídrón patakáig, a lovak kapujának sarkáig, kelet felé: szent az az Örökkelválonak, nem szakítattak ki és nem romboltatik le soha többé.

32 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkelváoltól Czidkjáhú, Jehúda királyának tizedik évében, az Nebúkaneczárnak tizenyolcadik éve. **2** Akkor pedig Bábel királyának hadserege ostromolta Jeruzsálemet és Jirmejáhú próféta be volt zárva az őrség udvarában, mely Jehúda királyának házában volt, **3** ahová bezártatta őt Czidkjáhú, Jehúda királya, mondván: miért prófétálisz te, azt mondván: így szól az Örökkelválo, íme én ezt, a várost Bábel királyának kezébe adom, hogy elfoglalja; **4** és Czidkjáhú, Jehúda királya nem menekül meg a kaldeusok kezéből, hanem adatni fog Bábel királyának kezébe és szája beszélni fog az ő szájával és szemei látni fogják az ő szemeit; **5** és Bábelbe viszi majd Czidkjáhút és ott lesz, míg nem gondolok rá, úgymond az Örökkelválo: ha harcolni fogtok a kaldeusokkal, nem fogtok boldogulni. **6** És szólt Jirmejáhú: Létt hozzá az Örökkelválo igéje, mondván: **7** Íme Chanámél, Sallúm nagybátyádnak fia, jön hozzád, mondván: vedd meg mezőmet, mely Anátótban van, mert tied a kiváltás joga, hogy megvegyed. **8** És jött hozzá Chanánél, nagybátyám fia, az Örökkelválo igéje szerint, az őrség udvarába és szólt hozzá: Vedd meg, kérlek, mezőmet, mely Anátótban, Benjámin országában van, mert tied az öröklés joga és tied a kiváltás, vedd meg magadnak. És megtudtam, hogy az Örökkelválo igéje az. **9** Megvettem tehát Chanáméltől nagybátyám fiától a mezőt, mely Anátótban van és lemértem neki az ezüstöt, hét sékelt és tíz ezüstöt. **10** És fölírtam levélbe és lepecsételetem és állítottam tanukat és mérlegem lemértem az ezüstöt. **11** Erre vettettem a vétellevelet, a lepecsételetem – a parancsolat és törvények szerint – és a nyitottat; **12** És adtam a vétellevelet Bárúkhnak, Nérija Machszéja fia fiának Chanámél rokonom szeme láttára, és a tanuk szeme láttára, kik aláírták a vétellevelet, mind a Jehúdabeliek szeme láttára, akik az őrség udvarában ültek. **13** És megparancsoltam Bárúkhnak szemeik láttára, mondván: **14** Így szól az Örökkelválo, a seregek ura. Izrael Istene, vedd a leveleket, ezt a vétellevelet: mind a lepecsételetem, mind a nyitott levelet és tudd azokat cserépedénybe, hogy sok ideig elálljanak. **15** Mert így szól az Örökkelválo, a seregek ura, Izrael Istene: Még fognak venni házakat és mezőket és szőlőket ebben az országban. **16** És imádkoztam az Örökkelválohoz, miután átadtam a vétellevelet Bárúhnak, Nérija fiának, mondván: **17** Jaj, Uram, Örökkelválo! Íme te alkottad az eget és a földet nagy erőddel és kinyújtott karoddal, nem lehetetlen neked semmi sem; **18** aki kegyelmet cselekszik ezredigzileg és megfizeti az atyák bűnét, gyermekiek ölébe ő utánuk, a nagy és hatalmas Isten, Örökkelválo, seregek

ura az ő neve; **19** nagy tanácsú és hatalmas cselekvésű, te akinek szemei nyitvák az ember fiainak minden az útjaira, hogy adják kikinek útjai szerint és cselekedeteinek gyümölcse szerint. **20** Aki tettél jeleket és csodákat Egyiptom országában minden a mai napig, Izraelen is, az embereken is és szerezte magadnak nevet, mint ez van a mai napon; **21** és kivezetted népedet Izraelt Egyiptom országából, jelekkel és csodákkal meg erős kézzel és kinyújtott karral és nagy félelmetességgel; **22** és adtad nekik ez országot, melyről megesküdtél őseiknek, hogy nekik addod, tejjal és mézzel folyó országot; **23** és jöttek és elfoglalták, de nem hallgattak szavadra és tanod szerint nem jártak, minden azt amit parancsoltál nekik, hogy megtegyék, nem tettek és megtörténtettek velük ezt az egész veszedelmet; **24** íme a töltések a városig értek, annak elfoglalására és a város az ellene harcoló kaldeusok kezébe adatik kard, éhség és dögvesz által, és amit kimondtál, megtörtént, íme te látod; **25** pedig te azt mondadt nekem, oh Uram, Örökkelválo: vedd meg a mezőt ezüstön és állítottan tanukat, holott a város a kaldeusok kezébe adatik! **26** És lett az Örökkelválo igéje Jirmejáhúhoz, mondván: **27** Íme én vagyok az Örökkelválo, minden halandonak Istene, vajon nekem lehetetlen-e bármis is? **28** Azért így szól az Örökkelválo: Íme én a várost a kaldeusok kezébe adom és Nebúkadnecczár, Bábel királyának kezébe, hogy elfoglalja. **29** És jönnek majd a kaldeusok, kik a város ellen harcolnak és tűzzel gyűjtják fel a várost és elégetik, meg a házakat, amelyeknek tetőin füstölgöttek a Báalnak és öntőáldozatokat öntötték más isteneknek, azért hogy bosszantsanak engem. **30** Mert Izrael fiai és Jehúda fiai csakis azt szokták tenni, ami rossz szemeiben, ifjúkoruktól fogva, mert Izrael fiai csak bosszantanak engem kezeik művével, úgymond az Örökkelválo. **31** Mert haragomra és felindulásomra volt nekem a város azon naptól fogva, amelyen építették, egészsen a mai napig, úgy, hogy eltávolítom színem elől, **32** Izrael fiainak és Jehúda fiainak minden rosszasága miatt, amit tettek bosszantásomra, ők, királyiak, nagyaiak, papjaiak és prófétáik, meg Jehúda emberei és Jeruzsálem lakói. **33** Háttal fordultak felém és nem arccal, pedig tanítottam őket, reggelenként tanítva, de ők nem hallgattak rám, hogy elfogadtak volna oktatást. **34** Elhelyezték undokságaiat azon házban, amely az én nememről nevezetetik, hogy azt megtisztálatlanításak. **35** És építették a Báal magaslatait a Ben-Hinnóm völgyében, hogy átvezessék fiaikat és leányaiat a Molokhnak, amit nem parancsoltam nekik, és nem jutott eszembe, hogy ez utálatosságot cselekedjék, azért hogy vétreke indításokat Jehúdát. **36** Most tehát azért így szól az Örökkelválo, Izrael Istene, a városról, melyről azt mondjátok: Bábel királyának kezébe adatott kard, éhség és dögvesz által: **37** Íme én összegyűjöm őket minden országokból, ahová eltasztottam őket haragomban, felindulásomban és nagy haragvásban; és visszahozom őket e helyre és lakoztam őket biztonságban. **38** És lesznek nekem népül, én pedig leszek nekik istenül. **39** Adok nekik egy szívét és egy utat, hogy féljenek engem minden időben, hogy jó dolguk legyen nekik és gyermeküknek utánuk. **40** És kötök velük örök szövetséget, mely szerint nem fordulok el tőlük, hogy velük jót tegyek, félelmemet pedig szívükbe adom, hogy ne térenek el tőlem. **41** És majd örvendek rajtuk, hogy jót

tegyek velük, és elplántalam őket ez országban igazán, egész szívemmel és egész lelkemmel. 42 Mert így szól az Örökkévaló: Valamint ráhoztam e népre minden nagy veszedelmet, úgy rájuk hozom minden a jót, amit kimondok felőlük. 43 És mező vétetik ebben az országban, amelyről azt mondjátok: pusztaság az, ember és állat nélkül, a kaldeusok kezébe adatott. 44 Mezőket pénzen fognak venni, levélbe írva, megpecsételve és tanukat állítva Benjámin földjén és Jeruzsálem környékein, meg Jehúda városaiban, a hegység varosaiban, az alföld városaiban és a Délvidék városaiban, mert vissza fogom hozni foglyaikat, úgymond az Örökkévaló.

33 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz másodszor, és
ő még elzárva volt az őrség udvarába, mondván: 2 Így szól az Örökkévaló; a megtévője: az Örökkévaló megalkotja, hogy megszilárdítsa, Örökkévaló az ő neve. 3 Szól hozzá és felelni fogok neked; hadd tudatos veled nagyokat és hozzáférhetetleneket, amiket nem tudsz. 4 Mert így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, a város házairól és Jehúda királyainak házairól, melyek lebontattak a töltések ellenében és a kard ellenében: 5 Jönnek harcolnai a kaldeusokkal és hogy megtöltsék azokat azon emberek hulláival, akiket megöltem haragomban és felindulásomban és aiknek minden gonoszsága miatt elrejtettem arcomat e várostól. 6 Íme én engedek neki behegedést és meggyógyulást és meggyógyítom őket; föltárom nekik békének és igazságnak bőséget. 7 Visszahozom Jehúda foglyait és Izrael foglyait és fölápítom őket mint annak előtte. 8 És megtisztítom őket minden bűnüköttől, amellyel ellenem vétkeztek és megbocsátom minden bűneket, amelyekkel ellenem vétkeztek és melyekkel elpártoltak tőlem. 9 És lesz nekem hírnévű, örvendezésűl, dicséretűl és dicsőséggel minden a föld nemzeteinél, akik hallani fogják minden a jót, amit velük teszek, és majd remegnek és reszketnek mindenazon jó miatt és mindenazon béke miatt, amelyet vele cselekszem. 10 Így szól az Örökkévaló: Még hallatszik e helyen, amelyről azt mondjátok: rommá lett, ember nélkül és állat nélkül, Jehúda városaiban és Jeruzsálem utcáin, amelyek pusztaságággal lettek ember nélkül lakó nélkül és állat nélkül, 11 vígság hangja és örmök hangja, vőlegény hangja és menyasszony hangja, azoknak hangja, akik mondják: Magasztaljátok az Örökkévalót, a seregek urát; mert jóságos az Örökkévaló, mert örökké tart a kegyeleme! – akik háláaldozatot hoznak az Örökkévaló házába; mert vissza fogom hozni az ország foglyait mint annak előtte, mondja az Örökkévaló. 12 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Még lesz ezen a helyen, amely rommá lett ember és állat nélkül, és minden a városaiban pázsitor tanyája, kik juhokat heverészetnek. 13 A hegység városaiban, az alföld városaiban, a délvidék városaiban, Benjámin földjén és Jeruzsálem környékein meg Jehúda városaiban, át fognak még menni a juhok a számlálónak kezén, mondja az Örökkévaló. 14 Íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, teljesíteni fogom azt a jó igét, melyet kimondtam Izrael háza és Jehúda, háza felől. 15 Ama napokban és amaz időben sarjasztok Dávidnak igaz sarjadékot, és tenni fog jogot és igazságot az országban. 16 Ama napokban meg fog segíteni Jehúda és Jeruzsálem biztonságban fog lakni, és ez az ahogyan

nevezni fogják: az Örökkévaló a mi igazságunk! 17 Mert így szól az Örökkévaló: nem fogy el Dávidtól férfi, aki ül Izrael házának trónján. 18 És a levita papoktól sem fog elfogyni férfi előttem, aki bemutat égoálzodatot és füstölötgetet lisztáldozatot és készít vágóálzodatot minden időben. 19 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz, mondván: 20 Így szól az Örökkévaló: Ha felbonthatjátok szövetségemet a nappal és szövetséget az éjszakával, úgy hogy ne legyenek a nap és az éjszaka a maguk idejében, 21 fölbontható Dávid szolgámmal való szövetségem is, úgy hogy nem volna neki fia, aki mint király ül a trónján, meg a levita papokkal, szolgálattevőimmel. 22 Ahogy nem számlálható meg az ég serege és nem mérhető meg a tenger fövénye, úgy fogom megsokasítani Dávid szolgám magzatját és a levitákat, aikik szolgálatomat végezik. 23 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz, mondván: 24 Nemde láttad, mit beszél ez a nép, mondván: azon két család, amelyet az Örökkévaló kiválasztott – megyettem azokat; népemet pedig azzal káromolják, hogy többé nem lesz nemzet azok előtt. 25 Így szól az Örökkévaló: ha nincs meg szövetségem a nappal és az éjszakával, ha ég és föld törvényeit nem szabtam, 26 Jákobnak és Dávid szolgámnak magzatját is meg fogom vetni, úgy, hogy ne vegyek magzatjából uralkodókat Ábrahám, Izsák és Jákob magzatja fölött; mert visszahozom foglyaiat és írgalmazok nekik.

34 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól – Nebukadnecczár, Bábel királya pedig és egész hadserege s az uralma alatt levő földnek minden királyságai és minden a népek harcoltak Jeruzsálem ellen és minden a városai ellen – mondván: 2 Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: menj és szólj Czidkjáhúhoz, Jehúda királyához és mondd meg neki: így szól az Örökkévaló, íme én adom ezt a várost Bábel királyának kezébe és elégeti tűzzel. 3 Te pedig nem fogsz megmenekülni kezéből, hanem bizony elfognak téged és kezébe fogsz adatni és szemeid Bábel királyának szemeit fogják látni és szája a te száddal fog beszálni és Bábelbe fogsz jutni. 4 Azonban halljad az Örökkévaló igéjét, Czidkjáhú, Jehúda király! Így szól felőled az Örökkévaló: nem fogsz kard által meghalni. 5 Békében fogsz meghalni és amint máglyát égették atyáid, az előbbi királyok számára, akik előttem voltak, úgy fognak számodra máglyát égetni, s így siratnak: jaj úr! Mert szót szóltam én, úgymond az Örökkévaló. 6 És elmondtam Jirmejáhú próféta Czidkjáhúnak, Jehúda királyának mind a szavakat Jeruzsálemben; 7 Bábel királyának hadserege pedig harcolt Jeruzsálem ellen és Jehúdának minden a megmaradt városai ellen, Lákhis ellen és Azéka ellen, mert azok maradtak meg Jehúda városai közül minden erősített városok. 8 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lett az Örökkévalótól, miután Czidkjáhú király szövetséget kötött az egész néppel, mely Jeruzsálemben volt, hogy szabadságot hirdessenek nekik; 9 hogy szabadon bocsássa kiki szolgáját és kiki szolgálóját, a hébert és a héber nőt, hogy senki sem dolgoztasson velük, a Jehúdabelivel, testvéreivel. 10 És hallgattak erre minden a nagyok és az egész nép, akik a szövetségre léptek, hogy szabadon bocsássá kiki szolgáját és kiki a szolgálóját, hogy többé azokkal ne dolgoztassanak hallgattak rá és elbocsátották. 11 De azután

újra visszahozták a szolgákat és szolgálókat, akiket szabadon bocsátottak; és kényszerítették őket szolgákul és szolgálókul.

12 Ekkor lett az Örökkévaló igéje Jírméjahúhoz; mondván: **13** Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Én szövetséget kötöttem őseitekkel, amely napon kivezettem őket Egyiptom országából, a szolgák hazából, mondván: **14** Hét év múltán bocsássátok el kiki héber testvéret, aki magát eladja neked, szolgájlon téged hat évig, aztán bocsásd szabadon magadtól; de nem hallgattak őseitek rám és nem hajlították fülekét. **15** És ti megtértetek a napon és cselekedtétek azt, ami helyes szemeimben, szabadságot hirdetve kiki felebarátjának, és szövetséget kötöttetek előttem azon házban, mely nevemről neveztetik. **16** De újra megszentségtelenítettétek nevemet és visszahoztatók kiki szolgáját és kiki szolgálóját, akitet szabadon bocsátottatok magukra, és kényszerítették őket, hogy szolgákul és szolgálókul legyenek nektek. **17** Azért így szól az Örökkévaló: Ti nem hallgattatok rám, hogy szabadságot hirdessetek kiki testvérenek és kiki felebarátjának; íme én hirdetek nektek szabadságot, úgymond az Örökkévaló: a kardra, a dögvészre és az éhségre, és teszlek benneteket iszonyodássá minden föld királyságainak. **18** És adom azon ferífiakat, akik megszegtek szövetségemet, akik nem tartották meg a szövetség szavait, amelyet előttem kötöttek, a borjúval, amelyet ketté vágtak és általmentek darabjai között, **19** Jehúda nagyjait és Jeruzsálem nagyjait, az udvari tiszteket és a papokat és minden ország népét, akik általmentek a borjú részei között **20** adom őket ellenségeik kezébe és azoknak kezébe, aikik életükre törnek, és hullájuk eledelül lesz az ég madarának és a föld vadjának. **21** És Czidkjáhút, Jehúda királyát és az ő nagyjait adni fogom ellenségeik kezébe és azok kezébe, aikik életükre törnek és Babel királya hadseregének kezébe, aikik elvonultak tőletek. **22** Íme én parancsolom, úgymond az Örökkévaló, visszahozom őket, városhoz, harcolnak ellene, elfoglalják és elégetik tűzben, Jehúda városait pedig pusztasággá teszem, lakó nélküli.

35 Az ige, mely Jírméjahúhoz lett az Örökkévalótól, Jehójákim, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának napjaiban, mondván: **2** Menj a Rékhábiak házába, beszélj velük és vidd el őket az Örökkévaló házába, a csarnokok egyikébe és adj nekik bort inni. **3** Erre vettem Jáazanját. Jírméjahú, Chábaczinja fiának fiát, meg testvéreit s minden a fiatal és a Rékhábiak egész házát: **4** és elvittem őket az Örökkévaló házába, a Chánán, az Isten embere, Jígdalja fia, fiainak csarnokába, mely a nagyok csarnoka mellett van, amely Máaszéjáhú Sallúm fia, a küszöb őrének csarnoka felett van. **5** És tettem a Rékhábiak házának fiainak elő borral telt serlegeket, meg poharakat; és szóltam hozzájuk: Igyatok bort. **6** Mondták: Nem iszunk bort, mert Jónádáb, Rékháb fia, a mi ősünk megparancsolta nekünk, mondván: ne igyatok bort, ti és fiaiok örökké; **7** és házat ne építetek és vetőmagot ne vessetek és szőlőt ne ültessetek, sem effélétek ne legyen, hanem sátrakanban lakjatok minden napjaitokban, hogy sok ideig éljetek azon föld színén, ahol tartózkodtok. **8** És hallgattunk Jehónádáb, Rékháb fiának, ősünknek szavára, mindenből, amit megparancsolt nekünk: hogy nem iszunk bort minden napjainkban, mi, feleségeink, fiaink és leányaink, **9** és hogy nem építünk házakat lakásunkra, és

szőlőnk, mezőnk és vetőmagunk nincs. **10** Hanem sátrakanban laktunk; így hallgattunk rá és cselekedtünk egészen aszerint, mint megparancsolta nekünk Jónádáb ősünk. **11** És volt, mikor Nebükadnecczár, Babel királya, feljött az országba, azt mondta: gyertek, menjünk be Jeruzsálemba a kaldeusok hadserege elől és Arám hadserege elől. Tehát letelepedtünk Jeruzsálemben. **12** És lett az Örökkévaló igéje Jírméjahúhoz, mondván: **13** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: menj és mond meg Jehúda embereinek és Jeruzsálem lakóinak: Nem fogadtok-e el oktatást, hogy szavaimra hallgassatok, úgymond az Örökkévaló? **14** Megtartották Jehónádáb, Rékháb fiának szavait, aki azt parancsolta fiainak, hogy ne igyanak bort, és nem ittak minden napig, mert hallgattak ősük parancsára; én pedig beszéltem hozzájuk, reggelenként beszélve, de nem hallgattatok rám. **15** Küldtem hozzájuk minden a szolgáimat a profétákat reggelenként küldve, mondván: térjek csak meg kiki gonosz útjáról és javításokat cselekedeteiteket és ne járjatok más istenek után, azokat szolgálva, hogy lakhassatok a földön, melyet adtam nektek és őseiknek; de nem hajlítottatok fületeket és nem hallgattatok rám. **16** Igenis megtartották Jehónádáb, Rékháb fiának fiai ősöknek parancsát, melyet parancsolt nekik, de ez a nép nem hallgatott rám. **17** Azért így szól az Örökkévaló, a seregek Istene, Izrael Istene: Íme, én elhozom Jehúdára és Jeruzsálemben minden lakóira minden rosszat, amit kimondtam felőlük, mivel beszéltem hozzájuk, de nem hallgattak rám, szólítottam őket, de nem feleltek. **18** A Rékhábiak házának pedig mondták Jírméjahú: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: mivelhogy hallgattatok Jehónádáb ősetek parancsára és megőrizték minden a parancsait és cselekedetek minden aszerint, amint megparancsolta nekik: **19** azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: nem fogy el Jónádából, Rékháb fiától férfi, aki áll előttem minden időben.

36 És volt Jehójákim, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának negyedik évében, lett ez az ige Jírméjahúhoz az Örökkévalótól, mondván: **2** Végy magadnak könyvtékercset és írd föl rá minden szavakat, amelyeket szóltam hozzád Izraelről és Jehúdáról, meg minden a nemzetekről, amely naptól fogva beszéltem hozzád, Jósijáhú napjaitól fogva minden napig. **3** Hátha meghallják a Jehúda házabeliek minden rosszat, amit szándékozom rajtuk cselekedni, azért hogy megtérjenek kiki rossz útjáról és megbocsássam bűnükét és vétküköt. **4** És hívta Jírméjahú Barúkhot, Nérija fiát; és fölírta Bárúkh Jírméjahú hazájából minden az Örökkévaló szavait, amelyeket szólt hozzá, könyvtékercsbe. **5** És megparancsolta Jírméjahú Bárúhnak, mondván: Én el vagyok zárva, nem mehetek be az Örökkévaló házába, **6** Menj be tehát te és olvasd föl a tekercsből, melyet szájamból írtál, az Örökkévaló szavait a nép füle hallatára az Örökkévaló házában a böjt napján; s minden a Jehúdabeliek füle hallatára is, akik a városaikból bejöttek, olvasd föl azokat. **7** Hátha az Örökkévaló elő száll könyörgésük és megtérnek kiki gonosz útjáról, mert nagy a harag és a felindulás, melyet kimondott az Örökkévaló a nép felől. **8** És cselekedett Báruch Nérija fia minden aszerint, amint parancsolta neki Jírméjahú próféta, hogy olvassa a könyvből az Örökkévaló szavait az Örökkévaló házában. **9** És volt

Jehójákim, Jósijáhú fia, Jehúda királyának ötödik évében, a kilencedik hónapban, bőjtre szólították az Örökkévaló előre az egész népet Jeruzsálemben és az egész népet, mely bejött Jehúda városaiból Jeruzsálemben. 10 Akkor főlolvasta Bárukh a könyvből Jirmejáhú szavait az Örökkévaló házában, Gemarjahú, Sáfán fiának, az írónak csarnokában, a felső udvarban, az Örökkévaló háza új kapujának bejáratainál az egész nép füle hallatára. 11 Midőn meghallotta Mikhájehú, Gemarjahú Sáfán fiának fia mind az Örökkévaló szavait a könyvből, 12 élément a király házába, az írónak csarnokába, és íme ott ültek mind a nagyok Elisámá az író, Delájáhú, Semájáhú fia, Élnátán, Akhbór fia, Gemarjahú, Sáfán fia, Czidkjáhú, Chananjáhú fia és minden a nagyok. 13 És tudtukra adta Mikhájehú minden a szavakat, amelyeket hallott, midőn felolvassott Bárúkh a könyvből a nép füle hallatára. 14 Ekkor küldtétek minden a nagyok Báruchhoz Jehúdít, Netanjáhú fiát, Selemjáhú fiát, húsi fiát, mondván: Azon tekercset, melyből felolvastál a nép füle hallatára, vedd kezedbe és jöjj el. És kezébe vette Bárúkh, Nérija fia a tekercset és elment hozzájuk. 15 És szóltak hozzá: Ülj csak le és olvasd azt fel fülünk hallatára. És fölolvassott Bárúkh fülük hallatára. 16 És volt, midőn hallották minden a szavakat, rettegve tekintettek egyik a másikára; és szóltak Báruchhoz: Tudtára kell adnunk a királynak minden a szavakat. 17 Báruchtól pedig megkérdezték, mondván: Add kérlek tudtunkra, hogyan írtad fől minden a szavakat az ő szájából. 18 Mondta neki Báruch: Szájával mondja el nekem minden a szavakat, én pedig fölírom a könyvre tintával. 19 És szóltak a nagyok Báruchhoz: Menj, rejtőzzél el, te és Jirmejáhú, hogy senki ne tudja, hol vagytok. 20 Erre bementek a királyhoz az udvarba, a tekercset pedig őrizetben hagyták Elisámá írónak csarnokában, és elmondták a király füle hallatára minden a dolgokat. 21 Ekkor küldte a király Jehúdít, hogy elhozza a tekercset; és elhozta Elisámá írónak csarnokából; és felolvasta Jehúdi a király füle hallatára és mindenazon nagyok füle hallatára, akik a király körül álltak. 22 A király pedig a téli házban ült a kilencedik hónapban és előtte az üstben égett a, tűz. 23 És volt, amint fölolvassott Jehúdít három hasábot vagy négyet, elmtsette az író késével és beledobta, a tűzbe, mely az üstön volt, még vége lett az egész tekercsnak az üstön levő tűzön. 24 És nem rettegtek és nem szaggatták meg ruháikat, a király és minden a szolgái, akik hallották minden a szavakat. 25 Elnátán ugyan és Delájáhú és Gemarjahú kérték a királyt, hogy ne égesse el a tekercset, de nem hallgatott rájuk. 26 És megparancsolta, a király Jerachmiénnek, a királyfinak és Szerájhúnak, Azriél fiának és Sélemjáhúnak, Abdiél fiának, hogy hozzák el Bárúhot az írót és Jirmejáhút a prófétát; de elrejtette őket az Örökkévaló. 27 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhúhoz, miután elégette a király a tekercset és minden a szavakat, melyeket Bárukh Jirmejáhú szájából írt, mondván: 28 Újból végy magadnak minden a tekercset és írd rá minden előbbi szavakat, melyek az előbbi tekercsen voltak, amelyet elégetett Jehójákim, Jehúda királya. 29 Jehójákímról, Jehúda királyáról pedig mondjad: Igy szól az Örökkévaló: te elégetted ezt a tekercset, mondván: miért írtad rá, mondván: el fog jönni Bából királya és elpusztítja ezt az országot és kiirt belőle embert és állatot! 30 Azért így szól az Örökkévaló Jehójákímról Jehúda királyáról: nem lesz tőle olyan, aki ül Dávid trónján és hullája

odavetve lesz a hőségek nappal és a fagynak éjjel. 31 És megbüntetem rajta és magzatján és szolgáin a bűnük, és elhozom rájuk és Jeruzsálem lakóira és Jehúda embereire minden a rosszat, amelyet szóltam felőlük, de ők nem hallgattak rá. 32 Jirmejáhú pedig minden tekercset vett és odaadtá Báruchnak, Nérijahú fiának, az írónak és ráírta Jirmejáhú szájából minden szavait, melyet Jehójákim, Jehúda királya a túzben elégetett, és még hozzátétettem sok olyan szó, mint amazok.

37 Konjahú, Jehójákim fia helyett királyá lett Czidkjáhú, Jósijáhú fia, akit királyá tett Nebükadnecczár, Bából királya Jehúda országában. 2 És nem hallgatott sem ő, sem minden a szolgái, sem az ország népe az Örökkévaló szavaira, amelyeket Jirmejáhú próféta által szolt. 3 És küldte Czidkjáhú király Jehúkhált Selemja fiát és Czefanjáhút Máaszéja fiát, a papot, Jirmejáhú prófétához, mondván: Imádkozzál, kérlek, értünk az Örökkévalóhoz, Istenünkhez. 4 Jirmejáhú pedig bejárt és kijárt a nép között, és nem vetették őt a fogházba. 5 És Fáraó hadserege elindult Egyiptomból, és midőn meghallották Jeruzsálemet ostromló kaldeusok az ő hírüket, elvonultak Jeruzsálemből. 6 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejáhú prófétához, mondván: 7 így szól az Örökkévaló, Izrael Istene: Igy szóljatok Jehúda királyához, aki hozzám küldött benneteket, hogy engem megkérdezzé: íme Fáraó hadserege, mely segítségekre indul el, visszatér az országába, Egyiptomba; 8 és visszatérnek a kaldeusok és harcolnak a város ellen, majd elfoglalják és elégetik tűzzel. 9 Így szól az Örökkévaló: Ne ámítsátok magatokat, mondván: el fognak menni tőlünk a kaldeusok mert nem fognak elmenni. 10 Mert ha megvernék az ellenetek harcoló kaldeusok egész hadsereget, és megmaradnának közülük átszűrt emberek, kiki sátrában fölkelnének és tűzzel elégetnék ezt a várost. 11 És volt midőn a kaldeusok hadserege elvonult Jeruzsálemből Ábrahám hadserege miatt, 12 kiment Jirmejáhú Jeruzsálemből, hogy Benjámin földjére menjen, hogy kivegye onnan részét, a népnek közeppette. 13 Midőn ő Benjámin kapujaiban volt – ott pedig egy felügyeletes tiszt volt, neve Jiríja, Selemja, Chananja fiának fia – elfogta Jirmejáhú prófétát, mondván: a kaldeusokhoz akarsz átszökni! 14 Mondta Jirmejáhú: Hazugság, nem akarok átszökni a kaldeusokhoz. De nem hallgatott rá; és megfogta Jiríja Jirmejáhút és bevitte őt a nagyokhoz. 15 És haragutak a nagyok Jirmejáhúra és ütötték és börtönbe vették, Jehónátán írónak házába, mert azt tették fogházzá. 16 Így jutott Jirmejáhú a tömlöcbe és a boltozatokba; és ott maradt Jirmejáhú sok ideig. 17 És küldött Czidkjáhú király, elhozatta őt és kérdezte tőle a király a maga házában titokban és mondta: Van-e ige az Örökkévalótól? Mondta Jirmejáhú: Van. 18 És mondta: Bából királyának kezébe fogsz adatni. És szólt Jirmejáhú Czidkjáhú királyhoz: Mit vétettem neked és szolgádnak és a népnek, hogy fogházba vettettem engem? 19 És hol vannak prófétáitok, akit prófétáltak nektek, mondván: nem jön Bából királya ellenetek és az ország ellen. 20 Most halljad csak, uram király, hadd jusson eléd könyörgésem és ne tegy vissza engem Jehónátán írónak házába, hogy ott meg ne haljak. 21 És megparancsolta Czidkjáhú király, és őrizetbe

tettek Jirmejáhút az őrség udvarába és adtak neki egy cipó kenyéret napjára a sütők utcájából, míg el nem fogy ott minden kenyér a városból. És maradt Jirmejáhú az őrség udvarában.

38 Meghallotta Sefatja, Mattán fia meg Gedaljáhú, Paschúr fia és Júkhá Selemjáhú fia és Paschúr, Malkjá fia – azon szavakat, melyeket Jirmejáhú szól az egész néphez, mondván: **2** így szól az Örökkévaló, aki a városban marad, meg fog halni kard által, éhség által és dögvész által, de aki kimegy a kaldeusokhoz, az élni fog és lelke zsákmányul lesz neki, hogy éljen; **3** így szól az Örökkévaló: adatni fog a város Bából királya hadseregének kezébe és elfoglalja azt. **4** Akkor szóltak a nagyok a királyhoz: Hadd ölessék meg ez az ember, minthogy ő ellankasztja a harcosok kezét, akik megmaradtak a városban, meg az egész nép kezét, beszélvén hozzájuk ily szavakkal; mert ez az ember nem a nép javára törekszik, hanem veszedelmére. **5** És mondta Czidkjáhú király: Íme ő kezeteiben van, mert a király nem képes ellenetek semmiré. **6** Erre vették Jirmejáhút és bedobták őt Malkjáhú királyinak gödrébe, mely az őrség udvarában volt és lebocsátották Jirmejáhút kötelekkel; a gödörben pedig nem volt víz, hanem csak sár, és elmerült Jirmejáhú a sárban. **7** És hallotta Ébed-Mélekh, a kúsnita, egy herélt ember, ki a király házában volt, hogy Jirmejáhút a gödörbe tették; a király pedig Benjámin kapujában ült. **8** Ekkor kiment Ébed-Mélekh a király házból és beszélt a királyhoz, mondván: **9** Uram király, rosszul cselekedtek ezek az emberek mind azzal, amit Jirmejáhú prófétával tettek, akit a gödörbe dobtak; majd hogy meg nem halt azon helyen az éhség miatt, mert nincs többé kenyér a városban. **10** És megharancsolta a király Ébed-Mélekhnek, a kúsnitának, mondván: Végy magaddal innen harminc embert és hozd föl Jirmejáhú prófétát a gödörből, mielőtt meghalna. **11** És magával vitte Ébed-Mélekh az embereket, bement a király házába a kincstár alá, vett onnan, elnyűtt rongyokat éscafatos rongyokat és lebocsátotta azokat Jirmejáhúhoz a gödörbe kötelekkel. **12** És szólt Ébed-Mélekh, a kúsnita, Jirmejáhúhoz: Tedd, kérlek, az elnyűtt rongyokat és acafatos rongyokat a hónod alá a köteleken alul. És így tett Jirmejáhú. **13** És kihúzták Jirmejáhút a kötelekkel és felhozták őt a gödörből; és maradt Jirmejáhú az őrség udvarában. **14** És küldött Czidkjáhú király és magához hozatta Jirmejáhú prófétát a harmadik bejárathoz, mely az Örökkévaló házában volt; és szólt a király Jirmejáhúhoz: kérdezek én tőled valamit, ne titkolj el tőlem semmit. **15** Szólt Jirmejáhú Czidhijáhúhoz: Ha megmondom neked, hiszen meg fogsz ölni, és ha tanácsot adok neked, nem fogsz rám hallgatni. **16** És titokban megesküdött Czidkjáhú király Jirmejáhúnak, mondván: Él az Örökkévaló, a seregek Istene, Izrael Istene, ha ki fogsz menni Bából királyának nagyaihoz, akkor életben marad a lelked és e város nem fog tűzzel elégettetni, és élni fogsz te, meg házad; **18** de ha nem mégy ki Bából királyának nagyaihoz, akkor a város a kaldeusok kezébe adatik és tűzzel égetik azt el, te pedig nem fogsz menekülni kezükől. **19** És szólt Czidkjáhú király

Jirmejáhúhoz: Aggodalmam van azon Jehúdabeliek miatt, akik átszöktek a kaldeusokhoz, nehogy kezükbe adjanak engem és csúfot üznének velem. **20** Mondta Jirmejáhú: Nem fognak adni. Hallgass csak az Örökkévaló szavára abban, amit szólok hozzád, hogy jó dolgod legyen és éljen a lelked. **21** De ha vonakodsz kimenni, ez az ige, melyet láttatott velem az Örökkévaló: **22** És íme, mind az asszonyok, akik megmaradtak Jehúda királyának házában, kivitetnek Bából királyának nagyaihoz, s ők majd azt mondják: Csábítottak téged, le is győztek meghitt embereid, a mocsárba merültek lábaid, hátra fordultak. **23** Mind a feleségeidet pedig és gyermekeitet kiviszik a kaldeusokhoz és te nem fogsz megmenekülni kezükől, hanem Bából királyának kezébe kerülsz megfogvatva és ezen város tűzben fog elégettetni. **24** És szólt Czidkjáhú Jirmejáhúhoz: Senki ne tudjon e dolgoról, hogy meg ne halj. **25** És ha meghallják a nagyok, hogy beszéltem veled és jönnek hozzád és szólnak hozzád: add tudtunkra, kérlek, mit beszéltél a királytal, ne titkold el tőlünk, hogy meg ne öljünk, és mit beszélt veled a király: **26** akkor szólj hozzájuk könyörgésemet juttattam a király elé, hogy ne tegyen engem vissza Jehónátán házába, hogy ott meghaljak. **27** És jöttek mind a nagyok Jirmejáhúhoz és kérdezték tőle és tudtukra adta minden szavak szerint, amelyeket parancsolt a király; és elhallgattak előtte, mert nem hallatszott a dolog. **28** És maradt Jirmejáhú az őrség udvarában azon napig, hogy bevétetett Jeruzsálem.

39 Czidkjáhú, Jehúda királyának kilencedik évében, a tizedik hónapban Nebúkadnecczár, Bából királya és egész hadserege Jeruzsálem alá jött és ostromolták azt. **2** Czidkjáhú tizenegyedik évében, a negyedik hónapban, a hó kilencedikén áttöröttet a város. **3** És jöttek mind a Bából királyának nagyai és leültek a középső kapuban, Nérgál-Száréczer, Számgár-Nebú, Szászkehim, az udvari tisztek feje, Nérgál-Száréczer, a mágusok feje, és Bából királyának mind a többi nagyai. **4** És volt, midőn látták őket Czidkjáhú, Jehúda királya és minden harcosok, megfutamodtak és kimentek éjjel a városból, a király kertje felé a két fal közötti kapun át; és kiment a síkság felé. **5** És ūzöbe vette őket a kaldeusok hadserege és utolértek Czidkjáhút Jerichó síkságain, vették őt és felvitték Nebúkadnecczárhoz, Bából királyához, Riblába, Chamát földjén, és törvényt tartott fölötte. **6** És lemészárolta Bából királya Czidkjáhú fiait Riblában az ő szeme láttára, és Jehúda nemeseit mind lemészárolta Bából királya. **7** Czidkjáhú szemeit pedig megvakította és béklyóba verte őt, hogy elvigye Bából. **8** És a király házát és a nép házát tűzben égették el a kaldeusok, Jeruzsálem falait pedig lerombolták. **9** És a többi népet, mely a városban maradt, meg az átszökőket, kik hozzá átszöktek volt, és a többi megmaradt népet számítettsébe vitte Nebúzarádán, a testőrök feje, Bából. **10** A szegény népből pedig, azokból, akiknek nincs semmijük, otthagytott Nebúzarádán, a testőrök feje, Jehúda országaiban; és adott nekik szőlőket és szántóföldeket azon napon – **11** parancsot adott Nebúkadnecczár, Bából királya, Jirmejáhú felől, Nebúzarádán, a testőrök feje által, mondván: **12** Vedd őt és forditsd rá szemedet és ne tégy vele semmi rosszat, hanem miként szólni fog hozzád, úgy tégy vele. **13** Ekkor küldött Nebúzarádán, a testőrök feje, meg Nebúsazbán, az udvari tisztek feje és Nérgál-Száréczer, a mágusok feje és Bából

királyának minden nagyjai, **14** küldtek és kivették Jirmejáhút az őrség udvarából és áadták Gedaljáhúnak, Achikám, Sáfán fia, fiának, hogy hazaeressze. És maradt a nép között. **15** Jirmejáhúhoz pedig lett az Örökkelávó igéje, midőn elzárva volt az őrség udvarában, mondván: **16** Menj és mond meg Ébed-Mélekhnek, a kúsítának, mondván: Így szól az Örökkelávó, a seregek ura, Izrael Istene, íme én megvalósítom szavaimat e városon rossza és nem jóra, és előttem lesznek ama napon. **17** És megmentlek ama napon, úgymond az Örökkelávó, és nem fogsz adatni azon emberek kezébe, akiktől félsz. **18** Mert meg foglak szabadítani és a kard által nem fogsz elesni, és lesz neked a lelked zsákmányul, mert bíztál bennem, úgymond az Örökkelávó.

40 Az ige, mely Jirmejáhúhoz lott az Örökkelávótól, miután őt elbocsátotta Nebúzaradán, a testőrök feje, Rámából, amikor vette őt, és ő bilincsre volt verve, Jeruzsálem és Jehúda számkivetettsége között, mely számkivetésbe vitett Bábelbe. **2** Vette ugyanis a testőrök feje Jirmejáhút és szólt hozzá: Az Örökkelávó, a te Istened kimondta ezt a veszedelmet e hely felől; **3** el is hozta és cselekedett az Örökkelávó, miként megmondotta, mert vétkeztetek az Örökkelávó ellen és nem hallgattatol szavára; tehát történt veletek ez a dolog. **4** És most íme kioldoztalak ma a kezeden levő bilincsekiből, ha jónak tetszik szemeidben, hogy eljöjj velem Bábelbe, jövel, és majd rád fordítom szememet, de ha rossznak tetszik szemeidben, hogy eljöjj velem Bábelbe, hadd abban; lásd, az egész ország előttem van, aholók jónak és helyesnek tetszik szemeidben, hogy elmenj, oda menj - **5** de még nem fordult meg – és térij vissza Gedaljához, Achikám, Sáfán fia, fiához, akit Babel királya Jehúda városai fölé rendelt és maradj vele a nép között, vagy bárhová helyesnek tetszik szemeidben, hogy menj, oda menj. És adott neki a testőrök nagyja eleséget és ajándékot és elbocsátotta. **6** És odament Jirmejáhú Gedaljához, Achikám fiahoz Miczpába; és maradt vele a nép között, mely az országban megmaradt. **7** És hallották mind a hadsereg tisztei, akik a mezőn voltak, ők meg embereik, hogy Bábel királya rendelte Gedaljáhút, Achikám fiait az ország fölén és hogy rábízott férfiakat, asszonyokat és gyermekeket és pedig az ország szegényei közül, azok közül, kik nem vitettek számkivetést Bábelbe. **8** Akkor odamentek Gedaljához Miczpába: Jismaél, Netanjáhú fia, Jóchánán és Jónátán, Káréach fiai, Szerája, Tanchúmet fia, a Netófabeli Éfafiai és Jezanjáhú, a Máakhabeli fia, ők és embereik. **9** És megesküdött Gedaljáhú, Achikám, Sáfán fiának fia nekik és embereiknek, mondván: Ne feljetek szolgálni a kaldeusoknak; maradjatok az országban és szolgáljatok Bábel királyának és jó dolgotok lesz. **10** Én pedig, íme én Miczpában maradok, hogy álljak a kaldeusok előtt, akik hozzánk jönnek. Ti pedig gyűjtsétek be bort és gyümölcsöt és olajat és tegyétek edényeitekbe és lakatok városaitokban, amelyeket elfoglaltatok. **11** De mindenazon Jehúdabeliek is, akik Móábban, Ammón fiai között és Edómban, és akik mind az országokban voltak, hallották, hogy Bábel királya maradékot adott Jehúdának és hogy följeük rendelte Gedaljáhút, Achikám, Sáfán fiának, a fiát; **12** visszatértek tehát mind a Jehúdabeliek mindenazon helyekből, ahová eltastráttak és eljöttek Jehúda országába Gedaljáhúhoz

Miczpába és begyűjtötték bort és gyümölcsöt nagyon sokat. **13** Jóchánán pedig, Káréach fia és minden hadsereg tisztei, kik a mezőn voltak, eljöttek Gedaljáhúhoz Miczpába, **14** és szóltak hozzá: vajon tudod-e, hogy Báelisz, Ammón fiainak királya, elküldötte Jismaélit, Netanja fiát, hogy agyonüssön téged? De nem hitt nekik Gedaljáhú, Achikám fia. **15** Jóchanán pedig, Kárésch fia, titokban szólt Gedaljáhúhoz Miczpában, mondván: Hadd menjek csak, hogy megöljem Jismaélit; Netanja fiát és senki meg ne tudja; miért üssön agyon téged, hogy elszóródjanak minden hozzád egybegyült Jehúdabeliek és elvesszen Jehúda maradéká? **16** De Gedaljáhú, Achikám fia azt mondta Jóchánának, Káréach fiának: Ne tedd ezt a dolgot, mert hazugságot beszélsz Jismaél felől.

41 És volt a hetedik hónapban, eljött Jismaél, Netanja, Elisámá fiaiak, a királyi magzatból és a király nagyjai közül való, és tíz ember övele, Gedaljáhúhoz, Achikám fiahoz Miczpába, és együtt ettek ott kenyereset Miczpában. **2** És fölkelt Jismaél, Netanja fia meg a tíz ember, aikik vele voltak és karddal leütötték Gedaljáhút, Achikám Sáfán fiának fiát, és megölte őt, akit Bábel királya az ország fölén rendelt. **3** És minden a Jehúdabeliek, aikik vele, Gedaljáhúval voltak Miczpában és a kaldeusokat, aikik ott találtattak, a harcosokat leütötték Jismaél. **4** És volt a második napon Gedaljáhú megölése után, és senki sem tudta, 5 jöttek emberek Sekhemből, Sílból és Sómrónból, nyolcvan ember, lenyírt szakállal, megszagadtott ruhával, megvagdaltan, és kezükben lisztáldozat meg tömjén, hogy az Örökkelávó házába vigyék. **6** És kiment előjük Jismaél, Netanja fia Miczpából, egyre menve és sírva; és volt, amint rájuk talált, szólt hozzájuk: Gyertek Gedaljáhúhoz, Achikám fiahoz. **7** És volt, amint a városba értek, lemeszálolta őket Jismaél, Netanja fia a verembe, ő meg az emberek, kik vele voltak. **8** De találtatott köztük tíz ember, aikik azt mondta Jismaélnak: ne ölj meg bennünket, mert kincseink vannak a mezőn: búza és árpa, olaj és méz. Erre abbahagyta és nem ölte meg őket testvéreik között. **9** A verem pedig, hova Jismaél beledobta mindenazon emberek hulláit, aikiket megölt Gedaljáhú oldalán, ugyanaz, melyet készített Ászá király Báesa, Izrael királya miatt; azt töltötte meg Jismaél, Netanjáhú fia megöltekkel. **10** És fogásba ejtette Jismaél a Miczpában levő népnek egész maradékát, a királyleányokat és a Miczpában megmaradt egész népet, melyet rábízott Nebúzaradán, a testőrök feje, Gedaljáhúra, Achikám fia; fogásba ejtette azokat Jismaél, Netanja fia, és elment, hogy átkeljen Ammón fiaihoz. **11** És meghallotta Jóchánán, Káréach fia, meg minden a hadsereg tisztei, kik vele voltak, minden a rosszat, amit cselekedett Jismaél, Netanja fia; **12** Akkor vették minden az embereket és mentek, hogy harcoljanak Jismaél, Netanja fia ellen és megtalálták őt a Gibeónban levő nagy vizknél. **13** És volt, amint a Jismaéllel levő egész nép láttá Jóchánánt, Kárésch fiát és minden a hadsereg tiszteit, kik vele voltak, megörültek. **14** És megfordult az egész nép, melyet fogásba ejtett Jismaél Miczpából: visszatértek és elmentek Jóchánánhoz, Káréach fiahoz. **15** Jismaél pedig, Netanja fia, elmenekült nyolc emberrel Jóchánán elől, és Ammón fiaihoz ment. **16** Erre vette Jóchanán, Káréach fia, meg minden a hadsereg tisztei, aikik vele voltak, a nép egész maradékát, amelyet

visszahozott Jismaéltől, Netanja fiától, Miczpából, miután ez megölte volt Gedalját, Achíkám fiát, a férfiakat, a harcosokat, meg az asszonyokat és gyermeketet és udvari tiszteket, akiket visszahozott Gibeónból. 17 Elmentek és maradtak Gérít-Kimhámban, amely Bét-Léchem mellett van, hogy elmenjenek és eljussanak Egyiptomba, 18 a kaldeusok elől, mert féltek tőlük, mert megölte Jismaél, Netanja fia Gedaljáhút, Achíkám fiát, akit Bábel királya az ország fölé rendelt.

42 És odaléptek mind a hadsereg tisztjei és Jóchánán, Káréach fia és Jezanja, Hósája fia és az egész nép, aprajától nagyjáig, 2 és szóltak Jirmejháhu prófétához: Jusson csak előd a könyörgésünk és imádkozzárt az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez, ez egész maradékért, mert megmaradtunk kevesen a sokból, amint szemeid látnak bennünket: 3 hogy tudtunkra adja az Örökkévaló, a te Istened, az utat, amelyen járunk és a dolgot, amelyet tegyünk. 4 Szól hozzájuk Jirmejháhu proféta: Hallottam, íme én imádkozom majd az Örökkévalóhoz, a ti Istenekhez szavaitok szerint, és lesz, mindenkor igét, amellyel az Örökkévaló felelni fog nektek, tudtotakra adom, nem vonok meg töletek semmit. 5 Oh pedig szóltak Jirmejháhuhoz: Legyen az Örökkévaló igaz és hűséges tanúvá ellenünk, ha nem egészben azon ige szerint, amellyel az Örökkévaló, a te Istened küldeni fog téged hozzánk, akképpen cselekszünk. 6 Akár jó, akár rossz, az Örökkévalónak, a mi Istenünknek szavára akihez küldünk téged, arra fogunk hallgatni, azért, hogy jó dolgunk legyen, midőn majd hallgatunk az Örökkévalónak, a mi Istenünknek szavára. 7 És volt tíz nap múltán, lett az Örökkévaló igéje Jirmejháhuhoz. 8 És hívta Jóchánánt, Káréach fiát és mind a hadsereg tisztjeit, akik vele voltak és az egész népet, aprajától nagyjáig. 9 És szól hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, akihez küldtettek engem, hogy eléljuttassam könyörgésteket. 10 Ha megmaradni fogtok ez országban, akkor felépítétek benneteket és nem romboljak le, elplántállak benneteket és nem szakítjak ki, mert meggondoltam a veszedelmet, melyet veletek cselekedtem. 11 Ne féljetek Bábel királya miatt, aki miatt ti féltek; ne féljetek tőle, úgymond az Örökkévaló, mert veletek vagyok, hogy megsegítselek és megmentselek benneteket kezéből. 12 Majd adok nektek irgalmat, és irgalmazni fog nektek és visszatérít benneteket a ti földetekre. 13 De ha azt mondjátok, nem maradunk ez országban, nem hallgatva az Örökkévalónak, a ti Isteneknek szavára, 14 mondavnál: nem, hanem Egyiptom országába megyünk, hogy ne lássunk háborút és harsonaszt ne halljunk, kenyérre pedig ne éhezzünk és ott maradjunk: 15 most tehát azért halljátok az Örökkévaló igéjét, Jehúda maradáka: így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, ha ti csakugyan arra fordítjátok arcotokat, hogy Egyiptomba menjetek és oda mentek, hogy ott tartózkodjatok, 16 akkor azon kard, amelytől féltek, ott fog elérni benneteket Egyiptom országában, és azon éhség, amelytől aggódtok, oda fog követni benneteket Egyiptomba és ott fogtok meghalni. 17 És mindenkor emberek, aikik arra fordítottak arcukat, hogy Egyiptomba menjenek, hogy ott tartózkodjanak, meg fognak halni a kard, az éhség és a dögvész által, és nem lesz közülük megmaradó és megmenekülő azon veszedelem elől, amelyet rájuk hozok. 18 Mert így szól

az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: miként kiontatott haragom és hevem Jeruzsálem lakóira, úgy fog kiomlani hevem rátok, mikor Egyiptomba jöttök és lesztek esküve és iszonyattá, és nem fogjátok látni többé ezt a helyet. 19 Megmondták nekik az Örökkévaló, Jehúda maradáka: ne menjetek be Egyiptomba; jól tudjátok, hogy megintettek ma benneteket. 20 Mert önnönmagatokat ámítottátok, mert ti küldtettek engem az Örökkévalóhoz, Istenekhez, mondavnál imádkozzárt az Örökkévalóhoz, Istenünkhoz és egészen, amint szólni fog az Örökkévaló, a mi Istenünk, akképpen add tudtunkra, hogy megcselekedjük. 21 És én tudtotokra adtam ma, de nem hallgattatok az Örökkévalónak, Isteneknek szavára semmiben sem, amiben engem hozzátok küldött. 22 Most tehát tudjátok meg jól, hogy kard, éhség és dögvész által fogtok meghalni azon helyen, ahova menni kívántok, hogy ott tartózkodjatok.

43 És volt, miután végzett Jirmejháhu azzal, hogy elmondja az egész népnek mind az Örökkévalónak, Istenüknek szavait, melyekkel őt hozzájuk küldte az Örökkévaló, az ő Istenük, mind eme szavakat; 2 akkor szólt Azarja, Hósája fia, meg Jóchánán, Káréach fia és minden a kevél férifiak, szólva Jirmejháhuhoz: Hazugságot beszél, nem küldött téged az Örökkévaló, a mi Istenünk, mondavnál: ne menjetek Egyiptomba, hogy ott tartózkodjatok; 3 hanem Bárukh, Nérija fia, izgat téged ellenünk azért, hogy a kaldeusok kezébe adjon bennünket, hogy megöljenek és számkivétsébe vigyenek bennünket Bábelbe. 4 És nem hallgatott Jóchánán, Káréach fia, meg minden a hadsereg tisztjei és az egész nép az Örökkévaló szavára, hogy Jehúda országában maradjanak. 5 És vette Jóchánán, Káréach fia, meg minden a hadsereg tisztjei Jehúda egész maradékát, azokat, akik visszatértek volt minden nemzetek közül, ahol előltük voltak, hogy Jehúda országában tartózkodjanak: 6 a férifiakat, az asszonyokat és a gyermeketet, meg a királylányokat és mindenkor személyeket, akiket otthagyt Nebúzarádán, a testőrök feje, Gedaljáhúnál, Achíkám Sáfán fia fánál, meg Jirmejháhu prófétát és Bárukhot, Nérijháhu fiát; 7 és mindenkor Egyiptom országába, mert nem hallgattak az Örökkévaló szavára, és eljutottak Tachpanchézig. 8 És lett az Örökkévaló igéje Jirmejháhuhoz Tachpanchézben, mondavnál: 9 Végy kezedbe nagy köveket és rejtsd el azokat a vakolatban, a téglafalban, mely Fáraó házának bejáratánál van Tachpanchézben, Jehúdabeli emberek szeme láttára; 10 és szól hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: íme én küldök és veszem Nebúkadnecczárt, Bábel királyát, az én szolgámat és elhelyezem trónját e kövek fölött, amelyeket elrejtettem és kifeszítí fölöttük mennyezetét. 11 Eljön és megveri Egyiptom országát, a halálra valót a halálra, a fogásra valót fogásra, és a kardra valót kardra. 12 És tüzet gyűjítök Egyiptom isteneinek házaiban, elégíti azokat, és fogásra viszi és magára ölti Egyiptom országát, miként a pásztor magára ölti ruháját; és elmegy onnan békében. 13 És összetöríti oszlopait Bét-Sémésnek, mely Egyiptom országában van, s Egyiptom isteneinek házait tűzben fogja elégetni.

44 Az ige, mely Jirmejháhuhoz lett, minden a Jehúdabeliek felől, aikik Egyiptom országában laktak, aikik laktak Migdólbán,

Tachpanchészben, Nóbán és Patrósz országában, mondván: 2 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene; Ti láttátok mindenzt a veszedelmet, amelyet hoztam Jeruzsálemben és minden a Jehúda városaira és íme azok romok e mai napon és nincs bennük lakó, 3 gonoszságuk miatt, amelyet elkövettél, hogy engem bosszantsanak, mervén füstölgöttni és szolgálni más isteneknek, amelyeket nem ismertek ők, ti és atyáitok. 4 És küldtem hozzátek minden az én szolgáimat, a prófétákat, reggelenként küldve, mondván: ne tegyétek, kérlek, ezt az utálatos dolgot, amelyet gyűlölök. 5 De nem hallgattak rá és nem hajlították fülkét, hogy megtérjenek gonoszságuktól, hogy más isteneknek ne füstölgöttesenek. 6 Kiömlött tehát hevem és haragom és égett Jehúda városában és Jeruzsálem utcáiban, és lettek rommá, pusztulássá, mint ez van e mai napon. 7 És most így szól az Örökkévaló, a seregek Istene, Izrael Istene miért cselekedtek ti nagy rosszat lelketeik vesztére, hogy kiírtak közületek férfit és asszonyt, kisdedet és csecsemőt Jehúdából, nem hagyva nekik maradékot, 8 azzal, hogy engem bosszantotok kezeitek műveivel, füstölgötetve más isteneknek Egyiptom országában, ahová ti jöttek, hogy ott tartózkodjatok, azért hogy kiírtsalak benneteket és azért hogy átokká és gyalázattá legyetek a föld minden nemzetei között. 9 Elfelejtettétek-e őseitek gonoszságait és Jehúda királyainak gonoszságait és asszonyainak gonoszságait, meg a ti gonoszságaitokat és feleségeitek gonoszságait, amelyeket cselekedtek Jehúda országában és Jeruzsálem utcáiban? 10 Nem sújtattak le minden e mai napig és nem féltek és nem jártak tanom szerint és törvényeim szerint, melyeket előtek és őseitek elő adtam. 11 Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Íme én ellenetek fordítom arcomat a rosszra és hogy kiírtam egész Jehúdát. 12 És veszem Jehúda maradékát, azokat, akik arra fordították arcukat, hogy Egyiptom országába menjenek, hogy ott tartózkodjanak, és kivesznek minden nyáján, Egyiptom országában fognak elhullani, fegyver, éhség által fognak kiveszni, aprajától nagyjáig, kard és éhség által fognak meghalni, és lesznek esküvé, iszonyattá, átokká és gyalázattá. 13 És megbüntetem azokat, akik Egyiptom országában laknak, amint megbüntettem Jeruzsálemet, kard, éhség és dögvesz által. 14 És nem lesz megmenekülő és megmaradó Jehúda maradékának, azoknak, akik, jöttek, hogy ott tartózkodjanak Egyiptom országában és majd visszatérjenek Jehúda országába, aholna visszatérni vágyódik a lelkük, hogy ott lakjanak, mert nem fognak visszatérni, hanem csak menekülik. 15 És feleletek Jirmejáhúnak mindenfélek, akik tudták, hogy feleségeik füstölgöttenek más isteneknek és minden az ott álló asszonyok, nagy gyülekezet és az egész nép, amely Egyiptom országában lakott, Patrószban, mondván: 16 Azon szó, melyet szóltál hozzáink az Örökkévaló nevében – abban nem hallgatunk rád, 17 hanem meg fogunk tenni minden szót, amely szánkból eredt, hogy füstölgötünk az ég királynőjének és öntünk neki öntőáldozatokat, amint tettük mi és őseink, királyaink és nagyjaink, Jehúda városában és Jeruzsálem utcáin, akkor jóllaktunk kenyérrel és jó dolgunk volt és rosszat nem látunk. 18 De mióta megszűntünk füstölgöttni az ég királynőjének és neki öntőáldozatokat önteneti, hiányunk volt

mindenben és kard és éhség által vesztünk el. 19 És hogya füstölgötünk az ég királynőjének és neki öntőáldozatokat öntünk, vajon férfinek tudta nélkül készítettünk-e neki kalácsokat, öt ábrázolva és öntöttünk neki öntőáldozatokat? 20 És szólt Jirmejáhú az egész néphez, a férfiakhoz és az asszonyokhoz és az egész néphez, aikik szóval feleltek neki, mondván: 21 Nemde arról a füstölgötteről, melyet végeztek Jehúda városában és Jeruzsálem utcáin, ti és őseitek, királyaitok és nagyjaitok és az ország népe arról emlékezett meg az Örökkévaló és az utott eszébe; 22 és az Örökkévaló nem bírta többé elviselni cselekedeteik gonoszsága miatt, azon utálatosságok miatt, amelyeket cselekedtek, úgy hogy országok rommá, iszonyattá és átokká lett, lakó nélkül, mint az van e mai napon. 23 Amiatt, hogy füstölgöttek és hogy vétkeztek az Örökkévaló ellen és nem hallgattak az Örökkévaló szavára, és tana és törvényei és bizonyságai szerint nem jártatok, ezért ért benneteket ez a veszedelem, mint az van e mai napon. 24 És szólt Jirmejáhú az egész néphez és minden asszonyokhoz: Halljátok az Örökkévaló igéjét, egész Jehúda, mely Egyiptom országában van. 25 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene, mondván: Ti és feleségeitek, kimondtatók szájatokkal, kezeitekkel pedig teljesítettétek, mondván: végbe fogjuk vinni fogadásainkat, amelyeket fogadtunk, hogy füstölgötünk az ég királynőjének és öntünk neki öntőáldozatokat – ám tartsátok meg fogadásaitokat és vigyetek végbe fogadásaitokat. 26 Azért halljátok az Örökkévaló igéjét, minden Jehúdabeliek, aikik Egyiptom országában laknak: Íme én esküszöm az én nagy nevemre, mondja az Örökkévaló, nem lesz többé az én nevem szólítva Jehúda valamely emberének szájában, aki mondaná: él az Úr, az Örökkévaló, Egyiptom egész országában. 27 Íme én őrködöm fölöttük rosszra és nem jára, és kivesznek minden Jehúda emberei, aikik Egyiptom országában vannak, kard és éhség által, míg nem végük lesz. 28 És kardtól menekülik csekély számban fognak visszatérni Egyiptom országából Jehúda országába és megtudja Jehúda egész maradéka, azok, aikik Egyiptom országába jöttek, hogy ott tartózkodjanak, kinek szava fog megállni, az enyém-e vagy az óvét. 29 És ez nekik a jel, úgymond az Örökkévaló, hogy megbüntetlek benneteket e helyen, azért, hogy megtudjátok, hogy meg fognak állni szavaim ellenetek rosszra. 30 Így szól az Örökkévaló: Íme én adom Fáraó Chofrát, Egyiptom királyát, ellenségeinek kezébe és azoknak kezébe, kik életére törnek, amint adtam Czidkjáhút, Jehúda királyát, kezébe Nebükadnecczárnak, Bábel királyának, az ő ellenségeinek és az életére törnek.

45 Az ige, amelyet szólt Jirmejáhú próféta, Bárúkhhoz, Nérija fiához, amikor könyvbe írta e szavakat, Jirmejáhú szájából, Jehójákim, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának negyedik évében, mondván: 2 Így szól az Örökkévaló, Izrael Istene, te felolded, Barúkh. 3 Azt mondadt: oh jaj nekem, hogy hozzá tett az Örökkévaló bánatot a fájdalmamhoz; elfáradtam nyögésben és nyugalmat nem találtam! 4 Így szólt hozzá: így szól az Örökkévaló: íme amit építettem, azt lerombolom, amit elplántáltam, azt kiszakítom, és az egész földet illeti ez; 5 és te kérsz magadnak nagy dolgokat, ne kérj, mert íme én

veszedelmet hozok minden halandóra, úgymond az Örökkelvaló, de adom neked zsákmányul a lelkedet minden helyeken, ahová megy.

46 Amely igéje az Örökkelvalónak lett Jirmejáhú prófétához a nemzetek felől. 2 Egyiptomról, Fáraó Nekhó Egyiptom királyának hadserege felől, mely az Eufrátes folyam mellett Karkemísban volt, amelyet megvert Nebükadnecczár, Bábel királya, Jehójákim, Jósijáhú fiának, Jehúda királyának negyedik évében. 3 Fegyverkezzetek pajzzsal és vérttel és lépjettek oda harcba. 4 Fogjátok be a lovakat és szálljatok a ménekre, álljatok fel sisakokban, csiszoljátok a lándzsákat, öltéstek fel a páncélokat. 5 Miért láttam őket megregettetve, hátrahúzódva, hőseiik is összezúztnak, futással futottak és meg nem fordultak, félelem köröskörül, úgymond az Örökkelvaló. 6 Ne futhasson el a gyorslábú és ne meneküljön a hős; észak felé, az Eufrátes folyam mellett megboltottak, elestek. 7 Ki az, ki felszáll, mint a Nílus, mint a folyamok hullámzanak vizei; 8 Egyiptom felszáll, mint a Nílus és mint a folyamok hullámzanak vizei; azt mondta: felszállók, elborítom a földet, megsemmisíték várost, meg a benne lakókat. 9 Jöjjetek fel lovak és tomboljatok szekerek, és vonuljanak ki a hősök, Kús és Pút, kik fogják a pajzst és a Lúdbeliek, kik fogják, feszítik az íjat. 10 És azon nap az Úré, az Örökkelvaló, a seregek uráé, a bosszúnak napja, hogy bosszút álljon ellenein; emész a kard és jóllakik és megittasodik vérüktől, mert áldozása van az Úrnak, az Örökkelvalónak, a seregek urának az észak földjén, az Eufrátes folyamnál. 11 Menj fel Gileádba és hozz balzsamot, Egyiptom szűz leánya; hiába sokasítottál gyógyító szereket, hegedés nincs számodra. 12 Hallották a nemzetek szégyenedet és kiáltásoddal megtelt a föld, mert hős hősbe botlott, egyaránt estek el mindenketten. 13 Az ige, melyet szólt az Örökkelvaló Jirmejáhú prófétához, hogy jönni fog Nebükadnecczár, Bábel királya, hogy megverje Egyiptom országát. 14 Jelentsétek Egyiptomban és hallassátok Migdólban, hallassátok Nóbán és Tachpanchészben; mondjátok: álj ki és készülődjél, mert kard emészett körülötted. 15 Miért terítettet le hatalmasad? Nem állt meg, mert letaszította az Örökkelvaló. 16 Megsokásította az elbotlót, esett is egyik a másikára, mondta: rajta, térijük vissza népünkhez és szülőföldünkhez az elnyomó kard miatt. 17 Azt kiáltották ott: Fáraó, Egyiptom királya, csupa láarma, elmulasztotta az időt. 18 Ahogy élek, úgymond a király, Örökkelvaló, a seregek ura az ő neve, bizony mint a Tábor a hegyek között, és mint a Karmel a tengerben, úgy jön. 19 Elkölözésre való holmit készíts magadnak, Egyiptom leányának lakója, mert Nő pusztulássá lesz, felgyűjtöttik, nem lesz lakója. 20 Szépességes üssző Egyiptom, mészárlás északról jön, jön. 21 Zsoldosai is ő benne olyanok, mint a hízlalt borjúk, bizony ők is megfordultak, elfutottak egyaránt, nem álltak meg; mert balsorsuk napja jött rájuk, büntetésük ideje. 22 Hangja olyan, mint a csúszó kígyóé, mert haddal mennek oda és fejszékkel jönnek rá, mint a favágók; 23 kivágják erdejét, úgymond az Örökkelvaló, mert ki nem kutatható, mert többen vannak, mint a sáska és nincs számuk. 24 Szégyent vallott Egyiptom leánya, észak népének kezébe adatott. 25 Szól az Örökkelvaló, a seregek ura, Izrael Istene: íme én megbüntetem a Nóból

való Ámónt és Fáraót és Egyiptomot, isteneit és királyait, Fáraót és a benne bízókat, 26 És adom őket azok kezébe; kik életükre törnek, Nebükadnecczárnak, Bábel királyának kezébe és szolgának kezébe; de azután lakva lesz, mint ősidőkben, úgymond az Örökkelvaló. 27 Te pedig, ne félj, szolgám Jákob, és ne retteg Izrael, mert íme én megsegítelek távolból és magzatodat fogáságuk országából; visszatér Jákob, nyugodt lesz és gondtalan és nem ijeszti senki. 28 Te ne félj szolgám Jákob, úgymond az Örökkelvaló, mert veled vagyok, mert végpuszttást teszek minden nemzetek közt, ahová eltasztottalak, ámde veled nem teszek végpuszttást, megfenyítelek igazság szerint, de büntetlenül nem hagylak.

47 Amely igéje az Örökkelvalónak lett Jirmejáhú prófétához a filiszteusok felől, mielőtt megverte Fáraó Azzát. 2 Így szól az Örökkelvaló: Íme vizek szállnak fel északról és áradó pataká lesznek és elárasztják az országot és ami betölti a várost és a benne lakókat; kiáltoznak az emberek és zajtagat az ország minden lakója. 3 Mérei patának dübörgése hangjától, szekereinek robajától, kerekeinek zóréjétől apák nem fordultak fiaikhoz a kezek lankadtságától: 4 a nap miatt, mely jön, hogy elpusztítsa minden filiszteusokat, hogy kiirtson Czórnak és Czidónnak minden megmaradt segítőt, mert elpusztítja az Örökkelvaló a filiszteusokat, Kaftór szigetének maradékát. 5 Kopaszság jött Azzára, megsemmisült Askelón, lapályuk maradéka, meddig vagdalod magad? 6 Oh kardja az Örökkelvalónak, meddig nem fogsz nyugodni még? Térj be hüvelyedbe, pihenj meg és csendedsedjél. 7 Hogy nyugodhatnál meg? Hiszen az Örökkelvaló parancsolta neki, Askelón ellen és a tengerpart ellen, oda rendelte.

48 Móábról. Így szól az Örökkelvaló, a seregek ura, Izrael Istene: Jaj Nebó fölött, mert elpusztítottat, szégyent vallott, bevétetett Kirjátájim, szégyent vallott Miszgáb és megrettent. 2 Nincs többé Móáb dicsősége, Chosbónban rosszat gondoltak ki ellene: gyertek, írtsuk ki, hogy ne legyen nemzet, te Madmén is megsemmisísz, utánad megy a kard. 3 Hallatszik kiáltás Chórónájimból, pusztulás és nagy romlás. 4 Megtörött Móáb, jaikiáltást hallattak a kicsinyei. 5 Mert Lúchít hágóján sírással sírva mennek föl, mert Chórónájim lejtőjén szorongva vészkiáltást hallottak. 6 Fussatok, mentsétek meg lelketeket; olyanok lesztek; mint a boróka a sivatagban. 7 Mert mivel bíztál műveidben és kincseidben, téged is meghódítanak; számkivetésbe költözök Kemós, papjai és nagyjai egyetemben. 8 És jön pusztító minden városra, egy város sem menekül meg: elvész a völgy és megsemmisül a rónáság, ahogy mondta az Örökkelvaló. 9 Adjatok szárratot Móábnak, hogy elszállva elköltözék; városai pusztulássá lesznek, nincs bennük lakó. 10 Átkozott, ki az Örökkelvaló munkáját henyén végzi, és átkozott, ki vértől visszatartja kardját! 11 Gondtalan volt Móáb ifjúkorától fogva és nyugodt a seprűje fölött, nem üritték ki edényből edénybe és számkivetésbe nem ment; azért megmaradt benne az ize, és illatja el nem változott. 12 Ázért íme napok jönnek, úgymond az Örökkelvaló, és bocsátok rá felborítókat, hogy felborításak: edényeit kiürítik és összezúzzák korsóikat. 13 És megszégyenül Móáb Kemós miatt, amint megszégyenült Izrael

háza Bét-Él, az ő bizodalunk miatt. **14** Hogyan mondhatjátok: hősök vagyunk és derék emberek a harca! **15** Elpusztítatott Móáb, városait megszállták és ifjainak java ledőlt mészálásra, úgymond a király, Örökkévaló, seregek ura az ő neve. **16** Közel van Móáb balsorsa, hogy bekövetkezzék, és veszedelme siet nagyon. **17** Sajnálkozzatok rajta minden a körülötte levők és minden, akik nevét ismerik; mondjátok: mint törtégett le a hatalmas bot, a díszes pálcá! **18** Szállj le a dicsőségről és ülj szomjúságban Díbón leányának lakója, mert Móáb pusztítója szállt rád, elrontotta erősségeidet. **19** Az útra állj és tekints szét, Aróér lakója, kérdezd a futamodót és meneküld, mond meg: mi történt? **20** Szégyent vallott Móáb, bizony megrettent, jággassatok és kiáltsatok; jelentsétek az Arnónnál, hogy Móáb elpusztítatott. **21** És ítélet jött a rónaság földjére: Chólónra, Jahczára és Méfáatra; **22** Díbónra, Nebóra és Bét-Diblátájimra; **23** Kirjátájimra, Bét Gámúlra és Bét-Meónra; **24** Keríjótra és Bocrára, meg minden a Móáb országának városaira, a távoliakra és a közeliekre. **25** Levágatott Móáb szarva és karja eltörtetett, úgymond az Örökkévaló. **26** részegítsétek meg, mert fennhígázott az Örökkévaló ellen, hogy odacsapjon Móáb az ő okádásába és ő is nevetséggé legyen. **27** Avagy nem nenevetségül volt-e neked Izrael, vajon tolvajok között érték-e rajt, hogy valahányszor beszéded volt róla, fejet csóváltál? **28** Hagyátok el a városokat és tartózkodjatok a sziklában, Móáb lakói; és legyetek mint a galamb, mely az örvény szélénél oldalaín fészel. **29** Hallottuk Móáb gőjét, nagyon gőgös, büskeségét, gőjét, gőgösségét és szívénék fennhígázását. **30** Én ismerem, úgymond az Örökkévaló, dölyfösségét, az alaptalant, kérkedését s a mi alaptalant művelteket. **31** Ezért jágatok Móáb miatt, és egész Móábért kiáltok; Kir-Chérez emberei miatt nyögnek. **32** Jáezér siratásánál jobban siratatl téged, Szibma szőlőtje! Indád túlmentek a tengeren, Jáezér tengeréig értek; gyümölcsszedésedre és szüretedre a pusztító esett rá. **33** Elvétetik öröm és ujjongás a termőföldről és Móáb országától, bort a présházakban megszüntettem, nem sajtolnak kurjantással; a kurjantás nem kurjantás. **34** A kiáltózó Chesból Eleáléig, Jáhaczig hallatták hangjukat, Czóártól Chórónájimig, Eglat-Selisjáig, mert Nimrim vizei is pusztít helyekké lesznek. **35** És megszüntetek Móábnak, úgymond az Örökkévaló, olyat, aki magaslatra megy föl és istenének füstölögöt. **36** Azért fuvolaként búg a szívem Móábért, és szívem Chérez emberei miatt fuvolaként búg, mivelhogy a vagyon, melyet szereztek, elveszett. **37** Mert minden fejen kopaszág és minden szakáll levágva, minden kezén vagdalások és a derékon zsák. **38** Mind a Móáb háztetőin és piacain csupa gyászlás; mert összetörtém Móábot, mint edényt, melyet nem kedvelnek, úgymond az Örökkévaló. **39** Mint rettent meg! Jágassatok! Mint fordított Móáb hábat megszégyenülten! Így lesz nevetséggé Móáb és rettegéssé minden a körülötte levőknek. **40** Mert így szól az Örökkévaló: Íme sasként fog repülni és kiterjeszti szárnyait Móábra. **41** Bevétetett Keriót és a várak elfoglaltattak; s Móáb hőseinek szíve azon napon olyan lesz, mint a vajúdó asszony szíve. **42** És kiíratik Móáb, hogy nép ne legyen, mert fennhígázott az Örökkévaló ellen. **43** Remegés, örvény és tőr ellened Móáb lakója, úgymond az Örökkévaló.

44 Aki futamodik a remegés miatt, az örvénybe esik és aki feljön az örvényből, megfogatik a tőrben, mert hozom rá, Móábra, büntetésük évét, úgymond az Örökkévaló. **45** Chesbón árnyékában megálltak erőtlenül a futamodók, mert tűz ment ki Chesbónból és láng Szichón városából és megemészette Móáb szélét és a zajongás flainak fejetetejét. **46** Jaj neked Móáb, elveszett Kemós népe, mert elvittek flaiad a fogsgába, leányaid rabságba. **47** De visszahozom Móáb foglyait a napok végén, úgymond az Örökkévaló. Idáig Móáb ítélete.

49 Ammón flairól. Így szól az Örökkévaló: Vajon gyermekei nincsenek-e Izraelnek, avagy nincs-e örököse? Miért fogalta el Malkám Gádot és népe az ő városaiban telepedett le? **2** Azért, íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és harcnak riadását hallatom Ammón flainak Rabbája ellen és rommá, pusztasággá lesz, leányvárosai pedig tűzben gyújtatnak föl; és elfoglalja Izrael az ő elfoglalóit, úgymond az Örökkévaló. **3** Jágass Chesbón, mert elpusztított Áj, kiáltatok Rabba leányai, kössetek fől zsákokat, gyászt tartsatok és barangoljatok az aklok közt, mert Malkám számkivetésbe megy, papjai és nagyjai egyetemben. **4** Mit dicsekszel a völgyekkel, bővelkedő völgyeddel, te elpártolt leány, aki kincseiben bízik: ki jöhets ellenem? **5** Íme én hozok rád remegést, úgymond az Úr, az Örökkévaló, a seregek ura, minden a körülötte levőktől, és el fogtok taszítatni kiki maga elé és senki sem gyűjti össze a bujdosót. **6** De azután vissza fogom hozni Ammón flainak foglyait, úgymond az Örökkévaló. **7** Edómról. Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Vajon nincs-e többé bölcsesség Témánban, elveszett-e tanács az értelmesektől, megromlott-e bölcsességük? **8** Fussatok, fordulatok, mélyre menjetek lakni, Dedán lakói, mert Ézsáu balsorsát hozom rá, amely időben megbüntettem. **9** Ha szüretelők jönnek hozzád, nem hagynak bongászatot, ha tolvajok éjjel, rontanak, amennyi elég nekik. **10** Mert én megmeztenítettem Ézsáut, feltártam rejtekeit, elbüjni nem tud; elpusztítattam a magzatja, meg testvérei és szomszédjai, és ő nincs meg. **11** Hagyjad el árváidat, én majd életben tartom, és özvegyeid benne bízzanak. **12** Mert így szól az Örökkévaló: íme akiket nem illet meg inniuk a serleget, inniuk kell, és épen te maradnál büntetlen? Nem maradsz büntetlen, hanem innod kell. **13** Mert magamra esküszöm, úgymond az Örökkévaló, bizony iszonyattá, gyalázattá, borzadássá és átokká lesz Bocra, és minden a városai örók romokká lesznek. **14** Hírt hallottam az Örökkévalótól, és a nemzetek közé küldött követet: gyülekezzetek és jöjjetek ellene és keljetek fel a harcra. **15** Mert íme kicsinyé teszük a nemzetek között, megvetetté az emberek között. **16** Rémiület rád! Elálmított téged szíved kevélisége, aki lakozol sziklahasadékokban, aki tartod a dobomb magasságát. Ha fennen rakod fészket, mint a sas, onnan dönöklik le, úgymond az Örökkévaló. **17** És pusztulássá lesz Edóm; bárki elmegy mellette, eliszonyodik és piisszeg minden a csapásai fölött. **18** Szodoma és Amóra és szomszédjai feldúlásaként, mondja az Örökkévaló, nem fog ott lakni senki és nem tartózkodik benne ember fia. **19** Íme, mint oroszlán, mely felszáll a Jordán bűskeségből szilárd tanyára, egy szempillantás alatt előzöm őt onnan és aki csak ki van választva, azt rendelel ellene. Mert

ki olyan, mint én, ki idézhet meg engem és ki az a pásztor, aki megáll előttem? 20 Azért halljátok az Örökkévaló határozatát, melyet Edómról határozott, és gondolatait, melyeket gondolt Témán lakóról: bizony elhurcolják őket, a juhok legkisebbjeit, bizony elpusztítják velük együtt a tanyájukat. 21 Esésük zajtól megrendült a föld, jajkiáltás – a nádastengernél hallatszott a hangja. 22 Íme mint a sas száll fől és repül és kiterjeszti szárnyait Boczra felett; és lesz Edóm hőseinek szíve azon a napon, mint: a vajdúd asszony szíve. 23 Damaszkusról. Megszégyenült Chamát és Arpád, mert rossz hírt hallottak, elcsügednek; a tengeren aggódás van, nem bír lecsillapodni. 24 Ellankadt Damaszkus, futásra fordult és reszkét fogta el, kín és fájdalmak ragadták meg, mint a szülő nőt. 25 Hogy nem hagyatot el a dicsőség városa, vígásom vára! 26 Azért esnek el ifjai a piacain és mind a harcosok megsemmisülnek azon a napon, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. 27 És tüzet gyűjtök Damaszkus falában, hogy megeméssze Ben-Hadád kastélyait. 28 Kédárról és Cháczór királyságairól, melyeket megvert Nebúkadnecczár, Bábel királya. Így szól az Örökkévaló Föл, vonuljatok fel Kédár ellen és pusztításatok el a Kelet fiait. 29 Sátraikat és juhaikat el fogják venni, kárpitjaikat és minden az edényeket meg tevék el fogják vinni és azt kiáltják felőlük: rémület köröskörül! 30 Fussatok, budossatok nagyon, mélyre menjetek lakni, ti Cháczór lakói, úgymond az Örökkévaló; mert határozott ellenetek Nebúkadnecczár, Bábel királya határozatot és gondolt ellenetek gondolatot. 31 Föl, vonuljatok fel egy boldog, biztonságban lakó nemzet ellen, úgymond az Örökkévaló, sem ajtóit, sem retesze neki, egymagában lakik. 32 És tevék prézává lesznek és jószáguk sokasága zsákmányá és elszórom őket minden szélnék, a levágott hajfürűket; és minden oldalról elhuzom balsorsukat, úgymond az Örökkévaló. 33 És lesz Cháczór sakálok tanyájává, pusztaság mindörökké, nem fog ott lakni senki, nem tartózkodik benne ember fia. 34 Amely igéje az Örökkévalónak leti Jirmejáhú prófétához, Élámról, Czidkjáhú, Jehúda királya uralkodásának kezdetén, mondván: 35 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Íme én eltöröm Élám íját, vitézségük javát. 36 És hozok Élám négy szelet az ég négy végéről, elszórom őket mind a szeleknék; és nem lesz az a nemzet, aholna nem jönnek Élám elszéledtjei. 37 És megrettentem Élámot ellenségeik előtt és azok előtt, kik életükre törnek és veszedelmet hozok rájuk, fellobbant haragomat, úgymond az Örökkévaló, és utánuk bocsátom a kardot, míg ki nem pusztítattam őket. 38 És elhelyezem trónomat Élámban és elveszíték onnan királyt és nagyokat, úgymond az Örökkévaló. 39 De lesz a napok végén, visszahozom Élám foglyait, úgymond az Örökkévaló.

50 Az ige, melyet szolt az Örökkévaló Bábelről, Kaszdzím országáról, Jirmejáhú próféta által. 2 Jelentsétek a nemzetek között és hallassátok és emeljetek zászlót, hallassátok, ne titkoljátok el, mondjátok: Bevétettet Bábel, szégyent vallott Béł, megrettent Meródakh, szégyent vallottak bálványai, megrettentek undokságai. 3 Mert felvonult ellene egy nemzet északról, az majd pusztává teszi országát és nem lesz benne lakó, embertől áliaitig elköltöztek, tovamentek. 4 Ama napokban és amaz időben,

úgymond az Örökkévaló, jönni fognak Izrael fiai, ők és Jehúda fiai egyetemben, egyre sírva fognak menni és az Örökkévalót, Istenüket fogják keresni. 5 Cziót kérdézik, az ide vivő útra van az arcuk. Gyertek és csatlakozzatok az Örökkévalóhoz, örökszövetséggel, mellyel nem felejthető. 6 Elveszett juhok volt a népem, pásztorai megtévesztették őket, hegyekre csábították őket, hegyről halomra mentek, elfelejtették heverő helyüket. 7 Mind aikik rájuk találtak, megették őket és szorongatották azt mondták: nem esünk bűnbé; azért hogy vétkeztek az Örökkévaló ellen, az igazság hajléka és őseik reménye, az Örökkévaló ellen! 8 Kötözzetek el Bábelből, és Kaszdzím országából vonuljatok ki, és legyetek mint a bakok a nyáj előtt. 9 Mert íme én feltámasztom és felhözöm Bábel ellen nagy nemzetek gyülekezetét észak földjéről, hogy ellene sorakozzanak, onnan fog bevétetni. Nyilai olyanok, mint az öldőső hős, ki nem tér vissza, üresen. 10 És zsákmányá lesz Kaszdzim, mind a zsákmányolói jállaknak, úgymond az Örökkévaló. 11 Bár örvültök, bár ujjongtok, ti birtokomnak fosztogatói, bár ugrándoztok, mint a nyomtató üsző és nyerítetek, mint a paripák: 12 megszégyenült: anyátok nagyon, elpirult a ti szülőtök: íme a nemzetek vége: puszta, vadon és sivatag. 13 Az Örökkévaló haragja miatt nem lesz lakva és pusztulássá lesz egészen; bárki elmegy Bábel mellett, eliszonyodik és piisszeg minden a csapásai fölött. 14 Sorakozzatok Bábel ellen köröskörül, minden aikik az íjat feszítik, löjetek rá, ne kíméljétek a nyilat, mert az Örökkévaló ellen vétkezett. 15 Riadozatok ellene köröskörül: kezét nyújtotta, bedőlték alapzatai, leromboltattak falai, mert az Örökkévaló bosszúja az: álljatok bosszút rajta, amint cselekedett, úgy cselekedjetek vele! 16 Irtsatok ki magvetőt Bábelből és sarlófogót az aratás idején; az elhynom kard miatt kiki népéhez fordulnak majd és kiki az országába futnak. 17 Elszéledt juh Izrael, oroszlánok kergették el; az első megette: Assúr királya, ez utols pedig csontjait törte: Nebúkadnecczár, Bábel királya. 18 Azért így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Íme én megbüntetem Bábel királyát és országát, amint megbüntettem Assúr királyát. 19 És visszatérítem Izraelt tanyájára, hogy legeljen a Karmellen és Básánban és Efraim hegycén, meg Gileádban jól lakjék a lelke. 20 Ama napokban és amaz időben, úgymond az Örökkévaló, keresik majd Izrael bűnét és nincsen és Jehúda vétkei, de nem találtatnak, mert megbocsátók annak, akit meghagyok. 21 Merátájim ország ellen – menj föl ellene és Pekód lakói ellen: karddal ölj és pusztíts utánuk, úgymond az Örökkévaló, és tégy minden aszerint, amint megparancsoltam neked. 22 Háború zaja van az országban és nagy romlás! 23 Mint vágatott le és töretett el az egész föld kalapácsa, mint lett pusztulássá Bábel a nemzetek között! 24 Tört vetettem neked és meg is fogattal, Bábel, s te nem tudtad; megtaláltattál és meg is ragadtál, mert az Örökkévaló ellen gerjedtéit föl. 25 Kinyitotta az Örökkévaló az ó tárházát és kihozta haragiának fegyvereit, mert munkája van az Úrnak, az Örökkévalónak, a seregek urának Kaszdzím országában. 26 Gyertek ellene mindenfelől, nyissátok föl csűréit, hányjátok fel őt mint asztagokat és pusztításatok ki, ne legyen maradéka. 27 Öljetek le minden tulkait, döllenek le vágásra: jaj nekik, mert megjött napjuk, büntetésük ideje. 28 Hallga, futamodók és menekülők Bábel országából,

hogy jelentsék Cziónban, az Örökkelálonak, Istenünknek bosszúját, templomának a bosszúját. **29** Hívjatok egybe Bábel ellen lövészeket, mindeneket, kik az íjat feszítik; táborozzatok ellene köröskörül, ne legyen menekvése, fizesseket neki cselekvése szerint, mind aszerint, amit tett, tegyetelek vele, mert az Örökkelával ellen kevélykedett, Izrael szentje ellen. **30** Azért hulljanak el ifjai a piacain és minden a harcosai semmisüljenek meg azon napon, úgymond az Örökkelával. **31** Íme én ellened fordulok, kevélység, úgymond az Úr, az Örökkelával, a seregek ura, mert megjött a napod, a midőn megbüntetlek. **32** És meghotlik a kevélység és elesik, és nincs aki feltámasztja; és tüzet gyűjtök városaiban, hogy megeméssze mindenzt, ami körülötte van. **33** Így szól az Örökkelával a seregek ura: Ki vannak fosztogatva Izrael fiai és Jehúda fiai egyetemben, minden aik fogsságba ejtették őket, erősen tartották őket, vonakodtak őket elbocsátani. **34** Megváltójuk erős, Örökkelával, seregek ura az ő neve, védve védi az ügyüket, hogy megnyugtassa a földet és megháborítsa Bábel lakóit. **35** Kard a kaldeusokra, úgymond az Örökkelával, és Bábel lakóira, meg nagyjaira és bőlcseire; **36** kard a hazugokra, hogy elbolonduljanak, kard hőseire, hogy megrettenjenek; **37** kard a lovaira és szekereire és minden a gyülevesz népre, mely benne van, hogy asszonyokká legyenek, kard a kincseire, hogy elprédáltassanak! **38** Szárazság a vizeire, hogy elszikkadjanak, mert bálványképek országa az és rémekkel őrjöngnek. **39** Azért laknak majd pusztai állatok vad ebekkel és laknak benne struccmadarak; nem lakják soha, többé és nem lesz lakva nemzedékre s nemzedékre. **40** Mint mikor Isten feldúlta Szodomát és Amorrát meg szomszédjait, úgymond az Örökkelával, nem fog ott lakni senki és nem fog benne tartózkodni ember fia. **41** Íme nép jön északról, nagy nemzet, és sok királyok serkennek fel a föld háttuljáról. **42** Íjat és lándzsát ragadnak, kegyetlenek ők és nem igalmaznak, hangjuk zúg mint a tenger és lovakon nyargalnak, felkészülve, mint harca kész férfi, ellened, Bábel leánya. **43** Hallotta Bábel királya a hírukét és ellankadtak kezei, szorultság ragadta őt meg, vajudás, mint a szülő nőe. **44** Íme, mint oroszlán, mely felszáll a Jordán bűszkeségeből szilárd tanyára, egy szempillantás alatt előzöm őket onnan, és aki csak ki van választva, azt rendelem ellen. Mert ki olyan, mint én, ki idézhet meg engem és ki az a pásztor, aki megáll előttem? **45** Ezért halljátok az Örökkelával határozatát, amelyet Bábelről határozott és gondolatait, melyeket gondolt Kaszdím országról: bizonys elhurcolják őket, a juhok legkisebbjeit, bizonys elpusztítják velük együtt a tanyájukat. **46** Azon híre, hogy elfoglaltatott Bábel, megrendült a föld, jajkiáltás hallatszott a nemzetek között.

51 Így szól az Örökkelával: íme én fölserkentem Bábel ellen és Támadóm-szíve lakói ellen egy pusztítónak szellemét; **2** és kiküldök Bábel ellen megszórókat, hogy megszólják és kiürítsek az országát; bizonys ellene voltak köröskörül a veszedelem napján. **3** Bárholf feszíteti a feszítő az íjat és bárholf fölémelkedik páncéljában, ne kíméljétek az ifjait, pusztításokat ki egész sereget. **4** És hulljanak el megölőttek a kaldeusok országában és az átszúrottak az utcáiban. **5** Mert nem övezeg Izrael és Jehúda az Istenétől, az Örökkelávaltól, a seregek urától; mert országuk megtelt bűnnel Izrael szentje

ellen. **6** Fussatok Bábelből és mentsétek meg ki-ki a lelkét, meg ne semmisüljetek bűne által; mert a bosszú ideje az az Örökkelálonak, tettet fizet ő neki. **7** Arany serleg Bábel az Örökkelával kezében, megrézegítője az egész földnek; borából ittak nemzetek, azért őrjöngnek nemzetek. **8** Hirtelen elesett Bábel és megtörött; jagassatok miatta, hozzatok balzsamat fájdalmára, hátha meggyógyítható. **9** Gyógyítgattuk Bábel, de nem volt gyógyítható, hagyjátok el és menjünk ki-ki az országába, mert az égig ért az ítélete és föllemelkedett a fellegekig. **10** Kiderítette az Örökkelával igazainkat; gyertek és beszéljük el Cziónban az Örökkelálonak, Istenünknek művét. **11** Tisztítások a nyilakat, töltétek meg a tegzeket, felserkentette az Örökkelával Média királynak szellemét, mert Bábel ellen van szándéka, hogy elpusztítsa, mert az Örökkelával bosszúja az, templomának a bosszúja. **12** Bábel falai ellen emeljetek zászlót, erősítétek meg az őrséget, állítások föl őröket. helyezzétek el a lesőket! Mert az Örökkelával ki is gondolta, meg is cselekedte azt, amit kimondott Bábel lakóiról. **13** Nagy vizek mellett lakozó te, kincsekben bővelkedő, megjött a végéd, kapzsiságod mértéke. **14** Megesküdött az Örökkelával, a seregek ura önmagára: Bizony megtöltelek annyi emberrel, mint a sáska és kurjantást hangoztatnak fölötted. **15** Teremtette a földet erejével, készítette a világot bölcsességevel és értelmével kiterjesztette az egét. **16** Amint hangját hallatja, vizek tömege van az égen, felhőket hozott föl a föld végéről; villámokat teremtett az esőnek és kihozta a szelet tárhaiból. **17** Elbulult minden ember, nincs megismerés, szégyent vállott minden ötvös a bálványkép miatt, mert hazugság az öntvénye és nincs szellem bennük. **18** Hiábavalóság azok, csúfolni való munka, büntetésük idején elvesznek. **19** Nem olyan, mint ezek Jákob osztályrésze, mert a minden sé alkotója ő, és Izrael birtokának törzse: Örökkelával, a seregek ura, az ő neve. **20** Pörölyöm voltál nekem, harcnak a fegyvere: összezúzok veled nemzeteket és megrontok veled királyságokat: **21** összezúzok veled lovat és lovast, összezúzok veled szekerest és szekerest: **22** összezúzok veled férfit és asszonyt összezúzok veled öreget és fiatalt; összezúzok veled ifjút és Hajadont: **23** összezúzok veled pásztort meg nyáját, összezúzok veled földművest meg igamarháját, összezúzok veled helytartókat és kormányzókat. **24** De megfizetem Bábelnek és minden a Kaszdím lakónak minden gonoszságukat, melyet elkövettek Cziónban szemeitek láttára, úgymond az Örökkelával. **25** Íme én ellened fordulok rontás hegye te, úgymond az Örökkelával, amely megrontotta az egész földet; kinyújtom rád kezemet és legördítlek a sziklákról és kiégett hegyé teszlek. **26** És nem vesznek belőled követ sarokra, se követ alapzatra, mert örökösi pusztaságáig lesz, úgymond az Örökkelával. **27** Emeljetek zászlót a földön, fűjákat harsonát a nemzetek között, szenteljetek ellene nemzeteket, hívjátok össze ellenet Arárat, Minni és Askenáz királyságait, rendeljetek ellene vezéret, hozzatok föl annyi lovat, mint a borzas sáska. **28** Szenteljetek ellene nemzeteket: Média királyait, helytartóit és minden a kormányzót és uralmának egész országát. **29** Megrendült a föld és reszketett, mert beteljesedtek Bábel ellen az Örökkelával gondolatai, hogy Bábel országát pusztulássá tegye, lakó nélkül. **30** Megszűntek harcolni Bábel vitézei, a várakban ültek, elapadt a vitézségek,

asszonyokká lettek; felgyűjtötték lakhelyeit, eltöretek reteszei.

31 Futár futárral szemben fut; hírmondó hírmondóval szemben, hogy hírül adják Bábelt királyának, hogy városa bevétetett mindenünen; **32** és az átkelők elfoglaltattak és a mocsarakat elégíték tűzben, a harcosok pedig megrémülték. **33** Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura, Izrael Istene: Bábelt leánya olyan mint a szérv, amikor tapossák; még egy kevés – és megjön az aratás ideje számára. **34** Megevett, kizavart engem Nebükadnecczár Bábelt királya, leállított üres edényként, elnyelt, mint a sárkány, megtörötte hasát csemegéimmel, eltasztott engem; **35** sérelmem és húsom Bábrelre, mondja Czión lakója, és vérem Kaszdím lakóira, mondja Jeruzsálem. **36** Azért így szól az Örökkévaló: íme én viszem az ügyedet, és bosszút állok értek; kiszáritom a tengerét és kiapasztom a forrását. **37** És kőhalmokká lesz Bábrel, sakálok tanyájává, iszonyuttá és piisszegéssé, lakó nélkül. **38** Egyaránt ordítanak mint fiatal oroszlánok, kurrogtak, mint az oroszlánok kölykei. **39** Mikor fölhevülnek, rendezem majd lakomájukat és megrészegítem őket, azért hogy ujjongjanak és aludjanak öröklálmot és fel ne ébredjenek, úgymond az Örökkévaló. **40** Leszállítom őket mint bárányokat a levágásra, mint kosokat bakokkal együtt. **41** Mint vétetett be Sésakh és elfoglaltattat az egész föld dicsősége; mint lett pusztulássá Bábrel a nemzetek között! **42** Felszállt Bábrelre a tenger, zúgó hullámaival elborítattat. **43** Pusztulássá lettek városai, százráság és sivatag földjévé, oly földdé, hogy bennük nem lakik senki és nem megy át rajtuk ember fia. **44** Megbüntetem Bélt Bábrelben és kiveszem szájából amit elnyelt, és nem özönlenek többé hozzá nemzetek; Bábrel fala is ledőlt. **45** Vonuljatok ki belőle, népem és mentisétek meg ki-ki a lelkét az Örökkévaló fellobbant haragjától. **46** De hogy ne csüggédjen szívetek, hogy felnétek a hír miatt, mely hallatszik az országban; jön ugyanis ez évben a hír és az utána való évben is hír, erőszak lesz az országban, uralkodó uralkodó ellen. **47** Azért íme napok jönnek és megbüntetem Bábrel bálványképeit és egész országa meg fog szégyenülni és mind a megöltjei elesen közeppet. **48** Akkor ujjonganak Bábrel fölött ég és föld és minden ami bennük van, mert északról jönnek ellene a pusztítók, úgymond az Örökkévaló. **49** Bábrelnek is el kell esnie, Izrael megöltjeiért: Bábrel miatt is elestek az egész föld megöltjei. **50** Kardtól menekülök ti, menjetek, ne álljatok meg, emlékezzetek meg messziiről az Örökkévalóról, és Jeruzsálem jusson esztekbe. **51** Megszégyenültünk, mert gyalázatot hallottunk, szégyen borította arcunkat, mert idegenek jöttek az Örökkévaló házának szentélyei ellen. **52** Azért íme napok jönnek, úgymond az Örökkévaló, és megbüntetem az ő bálványképeit és egész országában hörögnek a megöltek. **53** Ha égbe száll Bábrel, ha megerősi hatalma magasságát, tőlem jönnek pusztítók ellene, úgymond az Örökkévaló. **54** Jajkiáltás hangja Bábrelből és nagy romlás Kaszdím országából! **55** Mert elpusztítja az Örökkévaló Bábrelt és elveszíti belőle a nagy zajt, zúgnak majd hullámaiak, mint nagy vizek, hallatszik hangjuk zajongása. **56** Mert jön rá, Bábrelre, pusztító és elfogatnak vitézei, megtörétek íjaik, mert viszonzás Istene az Örökkévaló, fizetve fizet. **57** És megrészegítém nagyjait és bölcsit, helytartót és kormányzót és véiteit, öröklálmot alusznak és nem ébrednek fel, úgymond

a király, Örökkévaló, a seregek ura az ő neve. **58** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Bábrel fala, a széles, rontva rontottak le és magas kapui tűzben égettetnek el; fáradnak tehát a népek semmiért és a nemzetek a tűzért és elbágyadnak. **59** Az ige, melyet parancsolt Jirmejáhú próféta Szerájának, Nérija Machszéja fia fiának, midőn Czidkjáhúval, Jehúda királyával Bábrelbe ment, uralkodásának negyedik évében, Szerája pedig szállásmester volt. **60** És megírta Jirmejáhú mind a veszedelmet, mely majd Bábrelre jön, egy könyvben: a Bábrelről írt minden szavakat. **61** És szólt Jirmejáhú Szerájához: Amint Bábrelbe érsz, lásd és olvasd minden szavakat: **62** és szólj: Örökkévaló, te kimondtad a helyről, hogy kiirtod, úgy, hogy nem lesz benne lakó, embertől állatig, mert örökl pusztasággá lesz. **63** És lesz, amint végeztél azzal, hogy elolvastad a könyvet: akkor köss rá követ és dobjad az Eufrátesbe; **64** és szólj: így sülyedjen el Bábrel és ne támadjon fel, azon veszedelem miatt, melyet én hozok rá; és lankadjanak el. Idáig Jirmejáhú szavai.

52 Huszonegy éves volt. Czidkjáhú, midőn király lett és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben; anyjának neve pedig Chamútál, Jirmejáhú leánya Libnából. **2** És tette azt, ami rossz az Örökkévaló szemeiben, egészen ahogy tette Jehójákim. **3** Mert az Örökkévaló haragja miatt történt ez Jeruzsálemmel és Jehúdával, míg nem elvette őket színe elől. És fellázadt Czidkjáhú Bábrel királya ellen. **4** És volt uralkodásának kilencedik évében, a tizedik hónapban, a hónap tizedikén, jött Nebükadnecczár, Bábrel királya, ő meg egész hadserege Jeruzsálem alá, táboroztak ellene és építettek ellene ostromtoronykat köröskörül. **5** És ostrom alá került a város Czidkjáhú király tizenegyedik éveig. **6** A negyedik hónapban, a hónap kilencedikén erős lett az éhség a városban és nem volt kenyere az ország népének. **7** Áttörétek a város, mind a harcosok pedig elszöktek és kimentek a városból éjjel a két fal közötti kapun át, mely a király kertje mellett volt, míg a kaldeusok a város körül voltak és mentek a síkság felé. **8** De a kaldeusok hadserege úzöbe vette a királyt és utolérte Czidkjáhút Jerichó síkságain; egész hadserege pedig elszéledt tőle. **9** Elfogták a királyt és felvitték őt Bábrel királyához Riblába, Chamát országában, és törvényt tartott fölötte. **10** És lemeszárolta Bábrel királya Czidkjáhú fiait az ő szeme láttára, mind a Jehúda nagyjait is lemeszárolta Riblában. **11** Czidkjáhú szemeit pedig megvakította, béklyóba verte és elvitte őt Bábrel királyához Bábrelbe és a börtön házába vetette halála napjáig: **12** És az ötödik hónapban, a hónap tizedikén – tizenkilencedik éve volt az Nebükadnecczár királynak, Bábrel királyának – eljött Nebúzaradán, a testőrök nagyja, aki Bábrel királyá szolgálatában volt Jeruzsálemben. **13** Elégette az Örökkévaló házát és a király házát, meg Jeruzsálem házait mind és minden nagy házat elégett tűzben. **14** Jeruzsálem minden falait pedig köröskörül lerombolta a kaldeusok a megélezett hadserege, mely a testőrök nagyjával volt. **15** A nép szegényéből pedig és a többi népet; mely a városban maradt, meg az átszökőket, akik átszöktek volt Bábrel királyához és többi tömeget számkivetésbe vitte Nebúzaradán, a testőrök nagyja. **16** Az ország szegényéből pedig ott hagyott egy részt Nebúzaradán, a testőrök nagyja

vincelléreknek és földműveseknek. 17 És a rézoszlopokat, melyek az Örökkévaló házában voltak, a talapzatokat és a réztengert, melyek az Örökkévaló házában voltak, összetörték a kaldeusok és elvitték azoknak minden rezét Bábelbe. 18 A fazekakat pedig és a lapátokat és a késeket és a tálakat és a kanalakat és minden a rézedényeket, melyekkel szolgáltatot tettek, elvitték. 19 És a csészéket és a serpenyőket és a tálakat és a fazekakat és a lámpásokat és a kanalakat és a kancsókat, minden az aranyból valókat, minden az ezüstből valókat, elvitte a testőrök nagyja. 20 A két oszlop, az egy tenger és a tizenkét réz-ökör, melyek a talapzatok alatt voltak, amelyeket készített Salamon király az Örökkévaló háza számára minden ez edények rezének nem volt súlya. 21 Az oszlopok pedig – tizennyolc könyök volt az egyik oszlop magassága és tizenkét könyöknél fonal futja körül, és vastagsága négyujjnyi, belül üres volt. 22 És oszlopfő volt rajta rézből; minden oszlopfő magassága öt könyök, meg háló és gránátalmák az oszlopfonk köröskörül, minden rézből; és ilyenei voltak a másik oszlopnak, gránátalmak is. 23 Volt pedig kilencvenhat gránátalma kifelé; minden gránátalma száz, köröskörül a hálón. 24 És elvitte a testőrök nagyja Szeráját, a főpapot, Czeftánját, a másodpapot és a három küszöb-őrt. 25 A városból pedig magával vitt egy udvari tiszttet, aki rendelve volt a harcosok fölé és hétfélféle azok közül, kik a király személye körül voltak, akik találtattak a városban, és a hadvezér íróját, aki a seregbre írta az ország népét, meg hatvan férfit az ország népéből, kik találtattak a városban. 26 Elvitte azokat Nebúzaradán, a testőrök nagyja és Bából királyához vezette őket Riblába. 27 És leítötte őket Bából királya, és megölte Riblában, Chamát országában. Így ment számkivetésbe Jehúda az Ő földjéről. 28 Ez a nép, melyet számkivetésbe vitt Nebúkadnecczár: a hetedik évben három ezer huszonhárom Jehúdabeli; 29 Nebukadnecczár tizennyolcadik évében: Jeruzsálemből nyolcszáz harminckét lélek; 30 Nebúkadnecczár huszonharmadik évében számkivetésbe vitt Nebúzaradán, a testőrök nagyja, Jehúdabelieket hétszáznegyvenöt lelket. Valamennyi lélek négyezherhatszáz. 31 És volt Jehójákhín, Jehúda királya számkivetésének harminchetedik évében, a tizenkettedik hónapban, a hónap huszonötödikén, fölemelte Evíl-Meródákh, Bából királya, amely évben királyságra jutott, Jehójákhín, Jehúda királyának fejét és kivette őt a fogházból. 32 Jóságosan beszélte vele és föléhelyezte trónját azon királyok trónjának, kik nála voltak Bábelpben. 33 Megváltoztatta fogháruháit: és evett előtte kenyeret minden élete minden napjaiban. 34 És ellátása, állandó ellátás, adatott neki Bából király-e részéről, a minden napra való, halála napjáig, élete minden napjaiban.

Jeremiás sir

1 Mint maradt magáносan a város, a népben bővelkedő! Olyan lett mint özvegy; aki nagy volt a nemzetek közт, úrnó az országok közт, robotolóvá lett! **2** Sírva sír az éjszakában s könnyez az orczáján, nincs vigasztalója néki mind a szeretői közт, mind a barátai hűtelenek hozzá, lettek neki ellenségeivé. **3** Elbujdosott Jehúda az inség és nagy szolgáság miatt; leült a nemzetek közт, nyugalmat nem talált; mind az üldözői utólérték őt a szorosok közeppette. **4** Czión útjai gyászosak, ünnepre érkezők hián, mind a kapui elpusztulva, papjai sóhajtanak, hajadonai bankódók s ő – keserve van. **5** Szorongatói fejjé lettek, ellenségei boldogok, mert az Örökkévaló megbústította sok bűntette miatt, kisdedei foglyul mentek a szorongató előtt. **6** Eltűnt Czión leányától minden ékessége; olyanok lettek nagyjai mint a szarvasok, melyek legelőt nem találtak, s mentek erőtlénül az üldöző előtt. **7** Megemlékezett Jeruzsálem nyomorúsága és hontalansága napjaiban minden a drágaságairól, melyek voltak a hajdan napjaitól fogva; midőn népe szorongatónak kezébe esett, s nem volt segítője, látták őt a szorongatók, nevettek elenyésztén. **8** Vétket vétett Jeruzsálem, azért lett fertőzötté; minden a tisztelei lekicsinyelték, mert látták meztelestegét, sóhajtott is ő és hátrafordult. **9** Tisztálansága az uszállyain, nem gondolt végére, csodálatosan hanyatlott, nincs neki vigasztalója: lásd, Örökkévaló, nyomorúságomat, mert fennhíjázott az ellenségi! **10** Kezét vettette rá a szorongató minden a drágaságaira; bizony látott bemenni szentélyébe nemzeteket, melyekről parancsoltad: ne jussanak be a te gyülekezetedbe! **11** Mind az emberei sóhajtanak, kenyeres koldulnak, odaadták drágaságaikat ételért, hogy lelküket üdithessék; lásd, Örökkévaló, és tekintsd, hogy lekicsinyelt vagyok! **12** Ne nektek, ti úton járók mind! Tekintsetek ide és lássátok: van-a fájdalom mint az én fájdalmam, mely nekem okoztatott, kit megbústít az Örökkévaló, haragja föllobbanásának napján? **13** Magasból küldött tüzet csontjaimba és gyötörte őket; hálót terített lábaimnak, hátra vetett engem, tett engem pusztulttá, egész napon sínylevő. **14** Összerovatott keze által bűn tetteim járma, egybefonónak, nyakamra szállnak, elgyengítette erőmet; odaadott engem az Úr olyannak kezeibe, ki előtt nem állhatok meg. **15** Elvette az Úr minden az erőseimet én bennem, hirdetett ellenem gyülekezést, hogy megtörje ifjaimat, prést tiprott az Úr Jehúda a szűz leányának. **16** Ezek miatt sirok én, szemem, víztől folyik szét, mert távol van tőlem vigasztaló, lelkemet üdítő; lettek fiaim pusztultakká, hogy győzelmeskedett az ellenség. **17** Kitárta Czión a kezeit, nincs neki vigasztalója, Jákóbára rendelte az Örökkévaló körülötte szorongatóit; lett Jeruzsálem fertőzetté közöttük. **18** Igazságos ő, az Örökkévaló, mert parancsa iránt engedetlen voltam; halljátok csak, oh népek minden és lássátok fájdalmamat: hajadonaim és ifjaim fogásába mentek. **19** Hívtam szeretőimet, ők megcsaltak engem, papjaim és véneim a városban múltak ki; mert ételét kerestek maguknak, hogy felüdithessék lelköket. **20** Lásd, Örökkévaló, hogy megsorultam, beleim megtüzesedtek, megfordult szívem én bennem, mert fölötte engedetlen voltam; kívülről öldös a kard, a házban mintha halál volna. **21** Hallották, hogy sóhajtok, nincs

nekem vigasztalom, ellenségeim minden hallották veszedelmemet, örvendeztek, hogy te cselekedted; ha majd elhoztad a napot, melyet hirdettél, olyanok lesznek mint én! **22** Jusson minden rosszaságuk te eléd, s bájn velök, amint velem bántál minden a bűntetteim miatt; mert sok a sôhajtásom és sínyle a szívem.

2 Mint felhőzi be haragiával az Úr Czión leányát, az égből a földre vetette Izrael pompáját s nem emlékezett meg lábai zsámlányáról haragja napján! **2** Feldúulta az Úr s nem sajnálta minden a hajlékait Jákóbának, lerombolta indulatában Jehúda leányának erősségeit, földre döntött; megszentségtelenítette a királyságot és nagyjait. **3** Levágta föllobbant haragban Izrael minden szarvát, hátra vonta jobbját az ellenség elől; égették Jákóbot, mint lángoló tűz: emészett köröskörül. **4** Feszítette íjját, mint ellenség, ott állva jobbjával mint szorongató, s megölte minden a szemmel drágaságait; Czión leánya strában tűz gyanánt ontotta ki hevét. **5** Olyan lett az Úr minden ellenség, feldúulta Izraélt, feldúulta minden a kastélyait, megrontotta erősségeit; szaporított Jehúda leányában jaigatást és jájdulást. **6** Szétidúulta, minden a kertet, sátorát, megrontotta gyülekező helyét; elfeledtetett az Örökkévaló Cziónban ünnepet és szombatot, elvetett mérges haragiában királyt és papot. **7** Megutálta az Úr az ő oltárát, megcsúfította szentélyét, ellenség kezébe szolgáltatta kastélyainak falait; zajt csaptak az Úr házában, akár ünnepnapján. **8** Eltolta az Örökkévaló, hogy megrontja Czión leányának falát, mérőzsínort feszített ki, nem vonta vissza kezét a dúlástól; gyászba döntött bástyát és falat; egyaránt elbusítak. **9** Földbe súlyedtek kapui, elveszítette és eltörte reteszeit; királya és nagyjai a nemzetek közт, nincsen tan, prófétái sem nyernek látomást az Örökkévalótól. **10** Földön ülnek, hallgatnak Czión leányának vénei, port tettek fől fejükre, zsákokat kötötték magukra, földre horgaszották fejüköt Jeruzsálem hajadonai. **11** Könnyekben edetek el szemeim, megtüzesedtek beleim, földre omloott májam népem leányának romlása miatt, midőn elalélt kisded és csecsemő a város terein. **12** Anyáinknak mondják: hol van gabona és bor? Midőn elaléltak sebzettük a város terein, midőn kiomlott lelkük anyáik ölébe. **13** Mit állítások bizonyáságul neked, mit hasonlitsak össze veled, Jeruzsálem leánya? Mit mondjak veled egyenlőnek, hogy megvigasztaljalak, Czión hajadon leánya? Mert nagy mint a tenger a romlásod, ki gyógyíthatna téged? **14** Prófétáid hamisat és izetlent láttak számodra. S nem tárták fel bűnödet, hogy visszahozzák foglyaidat; de láttak számodra hamis jóslatokat és elcsábítást. **15** Összecsapták fölötted kezüköt, minden a úton járók, piisszegtek és csóválták fejüköt Jeruzsálem leánya fölött. Ez a város, melyről mondják: tökéletes szépségű, gyönyörűsége az egész földnek? **16** Szájukat nyitották rád minden az ellenségeid, piisszegtek és fogat vicsorítottak, mondták:feldúltuk! Bizony az a nap, melyet remélünk, megértük, megláttuk! **17** Megtette az Örökkévaló, amit szándékolt, véghezvitte mondását, melyet elrendelt a hajdan napjai óta, rombolt és nem sajnált, örvendeztetett rajtad ellenséget, fölemlítette szorongatóid szarvát. **18** Kiáltott az Úrhoz szívök. Czión leányának fala, folyass patakként könnyen nappal és éjjel, ne engedj szünetet magadnak, ne csendesedjék el szemgolyód! **19** Kelj föl, zokogj éjjel, az órszakok elején, öntsд ki vízként szívedet az Úr színe előtt; emeld hozzá kezeidet

kisdedeid lelkéért, kik éhségtől elaléltak minden utcának sarkán. **20** Lásd, Örökkelvaló és tekints, kivel bántál így! Hát egyék a nők gyümölcsüket, becészett kisdedeiket, hát ölessék meg az Úrnak szentélyében pap és próféta? **21** Földön fekszenek utcászerte fiatal és vén, hajadonaim és ifjaim kard alatt hullottak el: öltél haragod napján, mészárlottál, nem sajnáltál. **22** Összehívadt mint ünnepnapjára rémületeimet köröskörül s nem volt az Örökkelvaló haragiának napján megmenekülő és megmaradó; akiket beczéztem és felnöveltem – ellenségem megsemmisítette.

3 Én vagyok a férfi, ki láta a nyomort indulatának vesszéjével.

2 Engem hajtott és elvitt sötétségen és nem világosságban.

3 Bizony ellenem újra meg újra fordítja kezét egész nap. **4** Elenyészette húsomat és bőrömet, összetörte csontjaimat. **5** Épített ellenem és közrefogott méreggel és fáradalommal. **6** Sötét helyeken lakoztatott, mint őskornak holtjait. **7** KörülFalazott engem, s nem mehetek ki, súlyosította bilincsemet. **8** Ha kiáltok is és fohászkodom, elrekeszti imámát. **9** Elfalazta útjaimat faragott kővel, elgörbítette ősvényeimet. **10** Leselkedő medve ő nekem, oroszlán a rejtéken. **11** Útjaimat elterítette, szévtugdalt engem, pusztává tett. **12** Megfeszítette ijját s odaállított engem mint czélt a nyilnak. **13** Bevitte veséimbe tegzének fiait. **14** Nevetésége lettem egész népmnek, gúny daluk egész nap. **15** Jóllakatott engem keserűségekkel, megittasított ürőmmel. **16** Megzúta kaviccsal fogaimat, leszorított a hamuba. **17** Letett a békéről lelkem, elfelejtettem a jólétet. **18** S mondtam: Elveszett az életerőm és várakozásom az Örökkelvalótól. **19** Gondolj nyomoromra éa hontalanságomra; üröm és méreg! **20** Gondolva gondol rá és meggörnyed bennem a lelkem. **21** Ezt veszem szímemre, azért várakozom. **22** Az Örökkelvaló kegyei bizony nem fogytak el, bizony nem lett vége irgalmának. **23** Újak reggelenként, nagy a te hűséged! **24** Osztályrészem az Örökkelvaló, monpta lelkem, azért várakozom reá. **25** Jóságos az Örökkelvaló az őt remélőkhez, a lelékhez, mely őt keresi. **26** Jó, midőn hallgatagon várakozik az Örökkelvaló segedelmére. **27** Jó a férfinak, midőn jármot visel, ifju korában! **28** Magánosan üljen és hallgasson, mert ő vetette rá. **29** Porba tegye száját – hátha van remény. **30** Odaadjad orczáját az őtütőnek, lakjék jól gyalázattal. **31** Mert nem vet el örökre az Úr. **32** Mert ha bút okozott, majd irgalmaz kegyei bősége szerint. **33** Mert nem szíve szerint sanyargatta és búsította az ember fiait, **34** hogy valaki lesújtja lábai alá mind az ország foglyait, **35** hogy elhajljítja a férfi jogát a legfelsőnek színe előtt; **36** hogy elgörbít az embert pörében – nem láta volna az Úr? **37** Ki az, ki mondtá, és lett, amit az Úr nem parancsolt volna? **38** A Legfelsőnek szájából nem származik-e a rossz és a jó? **39** Hát mit panaszokodik az ember, míg él, a férfi az ő vétkei mellett? **40** Kutassuk át utainkat s vizsgáljuk meg, bogy megtérjünk az Örökkelvalóhoz! **41** Emeljük fel szívünket kezeinkkel együtt Istenhez az égbén! **42** Mi el pártoltunk és engedetlenkedtünk, te nem bocsátottál meg. **43** Haragban elföldted magadat s üldözött minket, öltél, nem sajnáltál. **44** Elföldted magadat felhővel; hogy át nem hatott imádság. **45** Szemétté és megvetéssé tettél minket a népek közt. **46** Szájukat

nyitották reánk mind az ellenségeink. **47** Rettegés és örvény jutott nekünk, a pusztulás és romlás. **48** Vizpatakotló folyik szét szemem népm leányának romlása miatt. **49** Szemem elomlott s nem csillapodott, szinet nélkül, **50** még le nem tekint és nem látja az Örökkelvaló az égből. **51** Szemem bút okozott lelkemnek városomnak mind a leányai miatt. **52** Vadászva vadásztak rám, mint madárra, ok nélkül való ellenségim. **53** Gödörbe szorították életemet s követ hajtottak reám. **54** Vizek áradtak fejem fölén, azt mondtam: el vagyok veszve. **55** Szólítottam nevedet, Örökkelvaló, mélységes gödörből. **56** Szavamat hallottad, ne rejtsd el füledet, szabadulásom kedvéért, foħászom elől! **57** Közel voltál, amely napon hívtalak, azt mondta: ne fejí! **58** Vitted, Uram, lelkem ügyeit, megváltottad életemet. **59** Láttad, Örökkelvaló, bántalmamat, szerezz jogot nekem! **60** Láttad minden boszúállásukat, mind az ő gondolataikat ellenem. **61** Hallottad gyalázásukat, Örökkelvaló, mind az ő gondolataikat ellenem. **62** Támadóim ajkai és elmélkedésük ellenem vannak egész nap. **63** Ültöket és keltöket tekintsd, én vagyok gúnydaluk. **64** Viszonozd nekik szívük elborulását: átkodat nekik! **65** Adjad nekik szívnek elborulását: átkodat nekik! **66** Üldözök haragban és semmisítsd meg őket az Örökkelvaló egei alól!

4 Ja! de meghomályosodott az arany, elváltozott a szépszínarany, kiszórattak a szent hely kövei minden utcza szegletére. **2** Sionnak drága fiait, a kik becsesebbek valának mint a színarany, cserépedények tekintették, a fazekas munkájának. **3** Még a sárkányok is oda nyújtják emlőket, szoptatják fiaikat; az én népm leánya pedig kegyetlen, mint a struczmadarak a pusztában. **4** A csecsemő nyelve az ínyéhez tapadt a szomjúság miatt; a kisdedek kenyeret kértek, és nem volt, a ki nyújtott volna nékik. **5** Kik pompás ételeket evének, elpusztulának az utcákon; a kik bíborban neveltetének, a szemétdombot ölelgetik. **6** Bizony nagyobb az én népm leányának bűnhődése Sodoma bűnhődésénél, a mely elsülyedt egy pillanat alatt, noha kézzel sem ütötték felé. **7** Az ő názireusai tisztábbak valának a hónál, fehérebbek a tejnél, testük pirosabb vala, mint a korál, termetök mint a zafir. **8** De most feketébb az ő ábrázatjok a koromnál, nem ismerik meg őket az utcákon; bőrük csontjaikhoz ragadt, elszáradt, mint a fa. **9** Jobban jártak, a kik fegyverrel ölettek meg, mint a kik éhen vesztek el; mert azok átveretve multak ki, ezek pedig a mező termésének hiánya miatt. **10** Irgalmas anyák kezei megfőzték gyermekiket, hogy azok eledelek legyenek az én népm leányának romlásakor. **11** Megteljesíté az Úr az ő búsulását, kiöntötte az ő felgerjedt haragiát, és tüzet gyűjtött a Sionban, és megemészette annak fundamentomait. **12** Nem hitték a föld királyai, sem a föld kerekségének lakosai, hogy szorongató és ellenség vonuljon be Jeruzálemnek kapuin. **13** Az ő prófétáinak bűne, az ő papjainak vétke miatt van ez, a kik az igazaknak vérét ontották abban. **14** Tántoroltak, mint vakok az utcákon, vérrel bemocskolva, annyira, hogy ruháikat sem érinthették. **15** Távozzatok! tisztálatlan! kiáltották azoknak; távozzatok, távozzatok, ne illessetek! Bizony elfutottak, bujdostak is; a pogányok közt ezt mondta: Nem lakhatnak itt sokáig! **16** Az Úr haragja oszlatta el őket; többé nem tekint reájok, mivelhogy a papok orczáját nem tiszteleztek, a véneken nem könyörültek. **17** Még mikor meg voltunk, elepedve néztek szemeink a hiábavaló

segedelem után; esengve várakoztunk olyan népre, a mely nem szabadít meg. **18** Vadásztak lépéseinkre úgy, hogy nem járhattunk a mi utcáinkon; elközelgetett a mi végünk, beteltek a mi napjaink, bizony eljött a mi végünk! **19** Gyorsabbak valának a mi üldözőink az égneket sakeselyűinél; a hegyeken kergették minket, a pusztában ólalkodtak utánunk. **20** Orrunk lehellete, az Úr felkentje megfogatták az ő vermeikben, a kiről azt mondottuk: az ő árnyékában élünk a pogányok között. **21** Örülj és vágadozz, Edom leánya, aki Uz földjén lakozol, mert még te rád is rád kerül a pohár, megrészegedel és meztelekedel. **22** Eltörültetik a te álnokságod, oh Sion leánya, nem fog téged száműzni többé; meglátogatja a te álnokságodat, Edom leánya fölfedi a te bűneidet.

5 Emlékezzél meg, mi lett velünk, tekintsd és nézd gyalázatunkat! **2** Birtokunk átszállt idegenekre, házaink külföldiekre. **3** Árvák lettünk, apátlanok, anyáink mintegy özvegyek. **4** Vizünket pénzért ittuk, fát díjon szerzünk. **5** Nyakunkon üldöztek minket, elfáradtunk, nem adatott pihejniünk. **6** Egyiptomnak adtunk kezet, Assúrnak, hogy jóllakjunk kenyérrel. **7** Atyáink vétkeztek és nincsenek, mi pedig bűneiket hordoztuk. **8** Szolgák uralkodnak rajtunk, nincs ki kezökből kiszabadítana. **9** Lelkünk árán szerezük kenyérunket a pusztának kardja miatt. **10** Bőrünk megfeketélett mint a kemencze az éhség forrósága miatt. **11** Asszonyokat bántalmaztak Cziónban, hajadonokat Jehúda városaiban. **12** Vezérek akasztattak fel kezük által, vének arcza nem tiszteltetett. **13** Ifjak malmot hordtak és fiúk a fában botlottak meg. **14** Vének eltüntek a kapuból, ifjak az ő daluktól. **15** Eltünt szívünk vigalma, gyászra fordult körtáncunk. **16** Leesett fejünk koronája, oh jaj nekünk, hogy vétkeztünk. **17** Ezért lett sínylővé a szívünk, ezek miatt sötétültek el szemeink: **18** Czión hegyéért, hogy elpusztult, rókák kószálnak rajta. **19** Te, Örökkévaló, székelsz örökre, trónod nemzedékre meg nemzedékre. **20** Miért felejtész el bennünket mindig, elhagysz minket hosszú időkre? **21** Téríts bennünket magadhoz, hogy megtérjünk, újítsd meg napjainkat mint hajdanta. **22** Avagy végkép elvetettél minket, olyannyira haragadtál ránk!

Ezékel

1 Volt a harmincadik évben, a negyedik hónapban, a hónap ötödikén – én pedig a számkivetettség között voltam a Kebár folyó mellett – megnyíltak az egek és isteni látomásokat láttam. **2** A hónap ötödikén – Jójákhín király számkivetésének ötödik éve volt – **3** lett az Örökkévaló igéje Jechezkélhez, Búzi fiához, a paphoz, Kaszdím országában, a Kebár folyó mellett, és volt ott rajta az Örökkévaló keze. **4** Láttam, íme szélvihar jött északról, nagy felhő egyre czikázó tűzzel és fény körülötte; közepéből pedig mintegy csillagok ércz színe, a tűz közepéből. **5** És közepéből négy állatnak alakja; és ez az ábrázatjuk: emberalakjuk volt nekik **6** és négy arcza mindegyiknek, és négy szárnya mindegyiküknek; **7** lábaik pedig egyenes lábak, és lábaik talpa olyan, mint borjú lábának a talpa és tündökölnek, mint a simított réznek színe. **8** És emberi kezek szárnyaik alatt négy oldalukon; és arczaik és szárnyaik mindenügyüknek – **9** szárnyaik egymáshoz voltak fűzve – nem fordultak meg mentükben, mindenügyik arczában irányában mentek. **10** Arczuk alakja pedig: ember-arcz és oroszlán-arcz jobbfelől mindenügyüknek és ökör-arcz balfelől mindenügyüknek, és sas-arcz mindenügyüknek. **11** Ilyenek arczaik, szárnyaik pedig különválok felülről, mindenügyiknek kettő, a másikhoz fűzve, meg kettő, mely befödte testeiket. **12** Mindegyik arczában irányában mentek; a hova indítja, a szellem, hogy menjenek, oda mennek, nem fordulnak meg mentükben. **13** És az állatok alakja: látszatuk olyan, mint égő tűznek parazsa, olyan mint fáklyák látszata; az mozgott az állatok között és a tűznek fénye volt és a tűzből villám eredt. **14** És az állatok ide-oda futkostak, olyan mint a villám látszata. **15** És néztem az állatokat, és íme egy-egy kerék a földön az állatok mellett a négy arc szerint. **16** A kerekek látszata és a művük: olyanok, mint a tarsís színe, és egy alakjuk mindenügyüknek, látszatuk és művük olyan, mintha kerék volna a kereken belül. **17** Négy oldaluk szerint mennek mentükben, nem fordulnak meg mentükben. **18** És taljaik – azoknak fenségük van és félelmetességük – taljaik szemekkel telvék köröskörül mind a négyüknek. **19** És midőn mennek az állatok, mellettük mennek a kerekek, és midőn emelkednek az állatok a földről, emelkednek a kerekek. **20** A hová indítja a szellem, hogy menjenek, oda mennek, oda indítja a szellem, hogy menjenek; a kerekek pedig emelkedtek velük együtt, mert az állatok szellemre van a kerekekben. **21** Mikor azok mennek, mennek, és mikor azok állnak, állnak, és mikor azok emelkednek a földről, velük együtt emelkednek a kerekek, mert az állatok szellemre van a kerekekben. **22** És boltozat alakja volt az állatok fejei felett, olyan, mint a félelmetes jégnek színe, kiterjedve fejeik felett felülről. **23** És a boltozat alatt szárnyaik egyenesen voltak egymáshoz érve, mindenügyiknek kettő, mely befedte őket, mindenügyiknek kettő, mely befedte őket, a testeiket. **24** És hallottam szárnyaik hangját, mint nagy vizek hangját, mint a mindenható hangját, mentükben, tombolás hangját, mint tábor hangját; megálltukban lecsüngesztették szárnyaikat. **25** És hang hallatszott a fejükön levő boltozaton fölül – megálltukban lecsüngesztették szárnyaikat. **26** És a fejükön

levő boltozaton fölül olyan, mint zafirkónek a látszata trónnak alakja, és a trón alakján egy alak, mint embernek a látszata rajta felülről. **27** Láttam pedig mintegy csillagok ércznek színét; mint tűznek látszatát, melynek kerete van köröskörül, derekának látszatán fölül; derekának látszatán alul pedig láttam mintegy tűznek a látszatát, és fény volt körlötte: **28** mint a szívárvány látszata, mely a felhőben szokott lenni esőnek napján, olyan volt a fénynek látszata köröskörül. Az az Örökkévaló dicsősége alakjának látszata, Láttam és arcromra borultam és hallottam beszélőnek a hangját.

2 És szolt hozzám: Ember fia, álj lábaidra, hogy beszéljek veled. **2** És szellem szálta belém, a mint beszél hozzám; az lábaimra állított, és hallottam a hozzám beszélőt. **3** És szolt hozzám: Ember fia, küldeni akarlek Izraél fiaihoz, fellázadt nemzetekhez, a melyek fellázadtak ellenem, ők és atyáik elpártoltak tőlem egészen e mai napig. **4** A fiak pedig kemény arczuak és makacs szívek – azokhoz akarlek téged küldeni; és szólj hozzájuk: így szól az Úr, az Örökkévaló! **5** És ők akár hallgatnak rát, akár vonakodnak – mert engedetlenség háza ők – megtudják, hogy prófétá volt közöttük. **6** Te pedig, ember fia, ne félj tőlük s beszédjeiktől se félj mert csalánok és bogáncsok vannak veled és skorpiók mellett ülsz – beszédjeiktől ne félj és miattuk ne rettegj, mert engedetlenség háza ők. **7** Mondd el tehát szavaimat hozzájuk, akár hallgatnak rát, akár vonakodnak, mert csupa engedetlenség ők. **8** Te pedig, ember fia, halljad azt, a mit én majd beszélek hozzád, ne légy engedetlen, mint az engedetlenség háza, nyisd ki szájadat és edd meg azt, amit neked adni fogok. **9** És láttam, s íme egy kéz kinyújtva felém, s íme abban könyvtekercs. **10** És kiterítette előttem és az be volt írva elül és hátul, és megírva rajta síralmak, nyögés és aj.

3 És szolt hozzám: Ember fia, a mit találsz, azt edd meg; edd meg e tekercset és menj, beszélj Izraél házához. **2** Erre kinyitottam szájamat és enni adta nekem a tekercset. **3** És szolt hozzám: Ember fia, hasadat etesd és beleidet töltsd meg a tekercssel, melyet neked adok. Megettem és édességre szájamban olyan volt, mint a méz. **4** És szolt hozzám: Ember fia, eredj, menj oda Izraél házához és beszélj szavaimmal hozzájuk. **5** Mert nem homályos ajkuk és nehéz nyelvük népéhez vagy kündve, de Izraél házához; **6** nem homályos ajkú és nehéz nyelvű sok néphez, amelyeknek beszédeit nem értenéd – bizony, ha hozzájuk küldenélek, ők hallgatnának reád **7** – de Izraél háza nem akar majd reád hallgatni, mert nem akarnak reárn hallgatni, mert Izraél egész háza – erős homlokuak és kemény szívük ők. **8** Íme erőssé tettem arczodat az ő arczukkal szemben és homlokodat erőssé az ő homlokukkal szemben. **9** Gyémántképpen a szíklánál erősebbé tettem homlokodat ne félij tőlik és ne rettegj miattuk, mert engedetlenség háza ők. **10** És szolt hozzám: Ember fia, mind a szavaimat, amelyeket szólni fogok hozzád, vedd be szívedbe és füleiddel halljad; **11** s eredj, menj oda a számkivetettséghez, néped fiaihoz és beszélj hozzájuk és mondd meg nekik: így szól az Úr, az Örökkévaló – akár hallgatnak reá, akár vonakodnak. **12** Ekkor szellem vett föl engem és hallottam mögöttem nagy zajnak hangját: Áldva legyen az Örökkévaló dicsősége az ő helyéről! **13** – és

hangját az állatok szárnyainak, a mint egymáshoz csapódtak és a kerekeknek hangját mellettük és nagy zajnak a hangját. **14** És szellem vett föl és elvitt engem és mentem keserűen, lelkem felindulásában, és az Örökkelvalónak keze erős volt rajtam. **15** Eljöttem a számítettségezhez Tél-Ábíbbá, azokhoz, kik a Kebár folyónál laknak és ütem, ahol ők üttek és álmélkodva ütem ott közöttük hét napig. **16** És volt hét nap múlva – lett hozzá az Örökkelvaló igéje, mondván: **17** Ember fia, őrnek tettelek meg Izraél háza számára: majd hallasz igét szájamból és intsd meg őket részmről. **18** Mikor azt mondomb a gonosznak: meg kell halnod, és nem intetted meg és nem beszéltél, elintve a gonoszt az ő gonosz útjától, hogy éljen: ő mint gonosz bűnben fog meghalni, de vérét kezdtől fogom követelni. **19** Te pedig – midőn megintettél egy gonoszt és nem tért meg gonoszságától és gonosz útjától, ő bűnben fog meghalni, te pedig megmentetted lelkedet. **20** És mikor egy igaz elfordul igazságától és jogtalanságot követ el, én meg gáncsot vetek elője, akkor meg fog halni; mivel nem intetted meg, vétkeben hal meg és nem maradnak emlékezetben az ő igaz tettei, a melyeket cselekedett, de vérét kezdtől fogom követelni. **21** Te pedig – midőn őt megintetted, az igazat, hogy ne vétkezzék az igaz és ő nem vétkezett: életben fog maradni, mert megintettet, te pedig megmentetted lelkedet. **22** És volt ott rajtam az Örökkelvalónak keze, és szolt hozzá: Kelj fel, menj ki a síkságra, ott majd beszélek veled. **23** Fölkeltem tehát és kimentem a síkságra és íme ott áll az Örökkelvalónak dicsősége, mint ama dicsőség, melyet a Kebár folyónál láttam; és arcromra borultam. **24** És szellem szállt belém és lábaimra állított; erre beszélt velem és szolt hozzá: Menj be, zárkózzál el a házadban. **25** És te ember fia, íme köteleket tettek reád, azokkal megkööznek, hogy ki ne menj közéjük. **26** Nyelvedet pedig inyedhez fogom tapasztani, és el fogsz némülni, és nem lépsz számukra feddő ember, mert engedetlenség háza ők. **27** És mikor beszélni fogok veled, majd kinyitom szádat és szólsz hozzájuk: így szól az Úr, az Örökkelvaló; a ki hallgat reá, hallgasson reá s aki vonakodik, vonakodjék, mert engedetlenség háza ők.

4 És te ember fia, végy magadnak egy téglát, tudd azt magad elé és véss reá várost: Jeruzsálemet. **2** És készíts ellene ostromot, építs ellene ostromtoronyokat, hány fől ellene sáncot, készíts ellene táborokat és helyezz el ellene kosokat köröskörül. **3** És te végy magadnak vassserpenyőt, tudd azt vasfal gyanánt közé és a város közé; és irányítsd feléje arczodat, hogy ostrom alatt legyen és ostromold azt: jel az Izraél háza számára. **4** Te pedig feküdj bal oldalodra és tudd rá Izraél házának bűnét; azon napok száma szerint, a meddig rajta fekszel, viselni fogod bűnket. **5** Én ugyanis adtam neked bűnük éveit napok száma szerint, háromszázkilencven napot, hogy viseljed Izraél házának bűnét. **6** Ha ezeket befejezted, másodszor feküdj, jobb oldalodra, és viseld Jehúda házának bűnét; negyven napnak, egy-egy napot egy-egy évre, adtam azt neked. **7** És Jeruzsálem ostroma, felé irányítsd arczodat, karod pedig feltűrve legyen, és prófétálj róla. **8** És íme én köteleket tettek reád, hogy ne fordulj oldalodról oldalodra, míg be nem fejezed az ostromod napjait. **9** Te pedig végy magadnak búzát, árpát, babot, lencsét,

kölést és tönkölyt, tudd azokat azon egy edénybe és készítsd el számodra azokat kenyérnek, azon napok száma szerint, ameddig oldalodon fekszel, háromszázkilencven napon át fogod enni. **10** Ételed pedig, ahogy azt eszed, súly szerint legyen, húsz sékel egy napra, időtől időig fogod enni. **11** És vizet mérték szerint igyál, egy hatod hínt időtől időig fogod inni. **12** Árpalepényként fogod enni, azt pedig emberganéj sarán süsd meg szemük láttára. **13** És szolt az Örökkelvaló: így fogják enni Izrael fiai kenyérüket tisztálatlanul a nemzetek között, aholá őket eltasztom. **14** Erre mondtam: Jaj, Uram, Örökkelvaló, íme a lelkem nincsen megtisztálatlanítva, s elhullott és széttépett állatot nem ettem ifjúkoromtól fogva egész mostanáig és undokság húsa nem jutott az én számába. **15** És szolt hozzá: Lásd, megengedtem neked a marhaganéjt ember sara helyett, hogy azon készítsd el kenyeredet. **16** És szolt hozzá: Ember fia, íme én eltöröm a kenyér pálcáját Jeruzsálemben és majd esznek kenyeret súly szerint és aggódással, vizet pedig mérték szerint és álmélkodással fognak inni; **17** hogy hiányuk legyen kenyérben és vízben, és eliszonyodnak egyik, a másikán és elsi nyelenek bűnükben.

5 Te pedig, ember fia, végy magadnak éles kardot, borbélyok borotvájául vedd magadnak, vezesd végig fejeden és szakálladon, erre végy magadnak mérőserpenyőket és osszad föl: **2** egyharmadot tűzben égess el a város közepén, amint letelnek az ostrom napjai, és végy egyharmadot és vagdald szét a karddal körülötte, egy harmadot pedig szórj a szélnek – és kardot fogok kirántani utánuk. **3** És végy onnan egy keveset és kösd be ruhád szögleteibe, **4** és abból végy ismét és vesd a tűzbe és égesd el a tűzben; ebből tűz fog eredni Izrael egész házára. **5** Így szól az Úr, az Örökkelvaló: Ez a Jeruzsálem - nemzetek közöböl helyeztem, körülötte pedig országok; **6** de engedetlenkedett rendeleteim iránt, hogy gonoszabb legyen a nemzeteknél, és törvényeim iránt jobban a körülötte levő országoknál; mert rendeleteimet megvetették és törvényeim szerint nem jártak. **7** Azért így szól az Úr, az Örökkelvaló: Mivelhogy engedetlenkedtetek, jobban a körülöttek levő nemzeteknél, törvényeim szerint nem jártatok és rendeleteimet véghez nem vittétek, és a körülöttek levő nemzetek rendeletei szerint sem cselekedték: **8** azért így szól az Úr, az Örökkelvaló: íme ellened fordulok én is és végzek közepettet itéleteket a nemzetek szeme láttára; **9** és cselekszem rajtad olyat, amit nem cselekedtem és amihez hasonló nem fogok többé cselekedni mind a te utálatosságaid miatt. **10** Azért atyák gyermekeket fognak enni közepettet és a gyermekek atyáikat eszik meg; és végzek rajtad büntetést és minden szélnek elszírom minden maradékodat. **11** Azért ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkelvaló, bizony mivel a szentélyemet megtisztálatánáltad mind a te undokságaiddal és minden a te utálatosságaiddal, én is elvonom a szememet, hogy ne sajnáljon és én sem könnyüök. **12** Harmadrészed dögveszben hal meg és éhségben semmisül meg közepettet, egy harmadrész kard által esik el körülöttek; harmadrészt pedig minden szélnek szórok el és kardot rántok ki utánuk. **13** Akkor fogytáig dül haragom és lecsillapítom rajtuk hevemet és megnyugtatom magamat; és megtudják, hogy én az

Örökkelvaló beszéltem buzgalmamban, midőn rajtuk bevégzem hevemet. **14** És teszlek rommá és gyalázattá a körlöttek levő nemzetek között, minden arra járónak szeme láttára. **15** És így lesz gyalázás és káromlás, okulás és eliszonyodás a körlöttek levő nemzeteknél, midőn végzek rajtad bűntetést haraggal és hével és a hévnek fenyítései; én az Örökkelvaló beszéltem; **16** amikor az éhségnek rossz nyilait ellenük kibocsátom, amelyek pusztításra lesznek, amelyeket kibocsátok pusztítástokra; és éhséget tovább is hozok rátok, és eltöröm nálatok a kenyér pálcáját. **17** Bocsátok rátok éhséget és gonosz vadat; hogy gyermekeidtől fosszanak meg téged és dögész meg vér átvonul rajtad, és kardot hozok rád. Én az Örökkelvaló beszéltem.

6 És lett hozzáam az Örökkelvaló igéje, mondván: **2** Ember fia, fordítsd arcodat Izrael hegyei felé és prófétálj róluk. **3** Szól: Izrael hegyei, halljátok az Úrnak, az Örökkelvalónak igéjét! Így szól az Úr, az Örökkelvaló a hegyekhez és dombokhoz, a medrekhez és völgyekhez, íme én hozok rátok kardot és megsemmisítem magaslataitokat; **4** és elpusztulnak oltáraitok és eltörétek naposzlapaitok, és undokságaitok elé vetem megöltjeiteket. **5** És Izrael fiainak hulláit undokságaiak előttem lesztem, és elszórom csontjaitokat oltáraitok körül. **6** Mind a lakóhelyeiteken a városok romba dőlnek és a magaslatok elpusztulnak, azért hogy romba dőjenek és elpusztuljanak oltáraitok és eltörjenek és eltűnjenek undokságaitok és levágassanak naposzlapaitok és eltöröllessenek műveitek. **7** És megöltek esnek el köztetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkelvaló. **8** De hagyok maradékot, azzal, hogy lesznek közületek kardtól menekültek a nemzetek között, midőn elszóródtok az országokban. **9** Akkor majd megemlékeznek rólam menekültjeik a nemzetek között, ahova fogásba vittek ők, kiknek megtörtem parázná szívüket, amely elpártolt tőlem és szemeiket, amelyek undokságaiak után paráználkodtak; és megundorodnak öönmaguktól a gonoszságok miatt, melyeket elkövették mind az ő utálatosságaik szerint. **10** És megtudják, hogy én vagyok az Örökkelvaló; nem hiába mondtam meg, hogy megcselekszem velük ezt a veszedelmet. **11** Így szól az Úr, az Örökkelvaló: Verj a kezedbe és toppants lábáddal és mondj jájt Izrael házának mind a gonosz utálatosságai fölött, mivel kard, éhség és dögész által fognak elesni. **12** A távollevő dögészben fog meghalni, a közelvő kard által fog elesni, a megmaradt és ostrom alatt levő éhségen fog meghalni; így végzem el haragomat rajtuk. **13** És megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkelvaló, midőn ott lesznek megöltjeik undokságaiak közeppette oltáraiak körül, minden magas dombon, minden hegycsúcsokon és minden zöldellő fa alatt s minden sűrű lombú tölgy alatt, azon helyen, ahol kellemes illatot adtak minden az undokságaiknak. **14** És kinyújtom rájuk kezemet és teszem az országot pusztulássá és pusztasággá a pusztálót egészen Dibláig minden a lakóhelyeiken, hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkelvaló.

7 És lett hozzáam az Örökkelvaló igéje, mondván: **2** Te pedig, ember fia, így szól az Úr, az Örökkelvaló Izrael földjéhez: Vég, eljött a vég az ország négy sarkára. **3** Most íme rajtad a vég, rádbocsátom haragomat, megitéllek útjaid szerint és rádvetem minden az utálatosságaidat; **4** nem fog téged sajnálni a

szemem és nem fogok könyörülni, mert utaidat hárítom rád és utálatosságaid közeppetted lesznek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkelvaló. **5** Így szól az Úr, az Örökkelvaló: vész, egyetlen vész íme jön! **6** Vég jön, jön a vég, ébredt ellened, íme jön. **7** Jön a végzet rád, ország lakója, jön az idő, közül a nap zavarodás és nem kurjantás a hegyeken. **8** Most a közelben rád ontom hevemet és elvégzem rajtad haragomat, megitéllek útjaid szerint és rádvetem minden az utálatosságaidat. **9** És nem fog sajnálni a szemem és nem fogok könyörülni, útjaid szerint vetek rád és utálatosságaid közeppetted lesznek, hogy megtudjátok, hogy én az Örökkelvaló verek. **10** Íme a nap, íme jön, kisarjad a végzet, kivirágzott a vessző, kivirult a kevéllység. **11** Az erőszak támadt, gonoszság vessejéül, nem marad semmi belőlük, sem tömegükből, sem tombolásukból, jajszó sincsen értük. **12** Jött az idő, elérkezett a nap, a vevő ne öürüljön és az eladó ne gyászoljon, mert harag lobban föl egész tömege ellen. **13** Mert az eladó nem jut vissza az eladott jószághoz, amíg az elők közt van az élete, mart látomás szól egész tömegének, nem fordul el, és kiki a bűne miatt életüket nem tartják meg. **14** Fújták a harsonát, elkészítettek minden, de nincs ki harcba megy, mert haragom lobbant föl egész tömege ellen. **15** A kard künn s a dögész meg az éhség belül; ki a mezőn van, a kard által hal meg, s ki a városban van, azt éhség és dögész emészti meg. **16** És menekülnek a menekülők, s olyanok lesznek a hegyeken mint a völgyek galambjai, melyek búgnak mindenannyian – ki-ki bűne miatt. **17** Mind a kezek ellankadnak és minden a térdék vízként folynak szét. **18** És zsákokat kötnek föl és borzadály borítja őket, minden arcon szégyen és minden a fejeken kopaszság. **19** Ezüstjüket az utcára dobják és aranyuk fertőzött leesz, ezüstük és aranyuk nem mentheti meg őket az Örökkelvaló haragjának napján, vágyukat nem elégítik ki és hasukat meg nem tölök, mert bűnre való botlásukká lett. **20** És ékes díszét góggé tették és utálatos képeiket, undokságaikat készítették belőle, azért tettem azt nekik fertőzötté. **21** És majd az idegenek kezébe adom préadal és a föld gonoszainak zsákmányul, hogy megszentségtelenítsek. **22** És elfordítom tőlük arcomat és majd megszentségtelenítik kincsemet, és bemennek abba garázdáikodók és megszentségtelenítik. **23** Készítsd a láncot, mert az ország telve van vérontó ítélettel és a város telve van erőszakkal. **24** És elhözöm a nemzetek legrosszabbjait, hogy elfoglalják házaikat, és megszüntetem a hatalmasok gógiét és megszentségtelenítetek szentélyeik. **25** Rettegés jön, keresnek békét, de nincsen. **26** Baleset jön balesetre, hír lesz hír után, keresnek látomást a prófétálót, de tanítás elvész a papolt, tanács a vénektől. **27** A király gyászol, a fejedelem ámulatba öltözik, s az ország népének kezei megrémülnek; útjuk szerint fogok cselekedni velük és ítéleteik szerint fogom őket ítélni, hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkelvaló.

8 És volt a hatodik évben, a hatodik hóban, a hónap ötödikén – én a házamban ültem és előttem ültek Jehúda vénei – rámeszett ott az Únak, az Örökkelvalónak keze. **2** És láttam, íme egy alak mint tűznek látszata, derekának látszatától lefelé tűz, s derekától felfelé mint fénynek a látszata, mint egy csillag órcsak a színe. **3** És kinyújtott egy kézformát és megfogott

engem hajam fürtjénél fogva; és fölvert egy szellem a föld és az ég közé és elvitt engem Jeruzsálemben isteni látomásokban a belső kapu bejáratához, amely északnak fordul, ahol helye volt a bosszantás bálványának, a bosszantónak. 4 És íme ott volt Izrael Istenének dicsősége, mint azon látomás, amelyet a síkságban láttam. 5 És szólt hozzáim: Ember fia, emeld csak fel szemeidet észak felé! És felelemeltem szemeimet észak felé és íme északra az oltár kapujától a bosszantás eme bálványa a bemenetnél. 6 És szólt hozzáim: Ember fia, látod-e, mit cselekszenek ők? Azon nagy utálatosságokat, melyeket az Izrael házabeliek itt cseleksznek, hogy eltávolodjanak szentélyemtől? De még újra fogsz látni nagy utálatosságokat. 7 És bevitt engem az udvar bejáratához, és láttam, íme egy lyuk a falban. 8 És szólt hozzáim: Ember fia, törd csak át a falat. Áttörtem a falat és íme egy ajtónyílás. 9 És szólt hozzáim: Gyere és lásd a gonosz utálatosságokat, amelyeket ők itt cselekszenek. 10 Bementem és láttam és íme mindenféle alakja undok csúszómászónak és baromnak és Izrael házának mindenféle bálványai a falra festve, köröskörül. 11 És hetven férfi Izrael házának vénei közül – Jázanjáhú, Sáfán fia pedig közöttük állt – előtük állva és mindenüknél tömjénzője a kezében és a tömjénfélhőnek illata felszállt. 12 És szólt hozzáim: Láttad-e, ember fia, hogy mit cselekszenek Izrael házának vénei a sötétből, ki-ki az ő képes kamaráiban? Mert azt mondják: az Örökkévaló nem lát bennünket, elhagyta az Örökkévaló az országot. 13 És szólt hozzáim: Még újra fogsz látni nagy utálatosságokat, melyeket ők cselekszenek. 14 És bevitt engem az Örökkévaló háza kapujának bejáratához, mely észak felé volt, és íme ott ülnek az asszonyok, síratva a Tammúzt. 15 És szólt hozzáim: Láttad-e, ember fia? Még újra fogsz látni ezeknél nagyobb utálatosságokat. 16 És bevitt engem az Örökkévaló házának belső udvarába, és íme az Örökkévaló templomának bejáratánál, a csarnok és az oltár között, mintegy huszonöt férfi, hárunkkal az Örökkévaló templomához, arcukkal pedig kelet felé, ők leborultak kelet felé a nap előtt. 17 És szólt hozzáim: Láttad-e, ember fia? Csekélyseg-e Izrael házának megcselekedni azon utálatosságokat, melyeket itt cselekedtek, hogy megtöltötték az országot erőszakkal, és újra megharagítottak engem? És íme orrukhoz nyújtják a vesszőt. 18 De én is haraggal fogok cselekedni, nem sajnálkozik a szemem és nem kímélek; vagy hangon kiáltanak fülem hallatára, de nem hallom őket.

9 És nagy hangon kiáltott fülem hallatára, mondván: Közlekedjetek, a városnak büntetői, s kikinek pusztító eszköze a kezében! 2 És íme, hat férfi jött a felső kapu felől, amely északra fordul, s kinek-kinek zúzó eszköze a kezében, egy férfi pedig közöttük lenbe volt öltözve, és írószer a derekán; jöttek és megálltak a rézoltár mellett. 3 Izrael Istenének dicsősége pedig elvonult a kerubról, amelyen volt, a ház küszöbérén; és szólította a lenbe öltözött férfit, kinek derekán írószer volt. 4 És szólt hozzá az Örökkévaló: Vonulj át a városon, Jeruzsálemen és jegyezz jegyet azon férfiak homlokára, akik sóhajtanak és nyögnek mind az utálatosságok miatt, melyek benne elkövettetnek. 5 Amazokhoz pedig mondta fülem hallatára: Vonuljatok át a városon ő utána és verjetek; ne sajnálkozzék szemetek és ne

kíméjetek. 6 Vént, ifjút és hajadont, gyermekeket és asszonyokat öljetek meg pusztításra, de senkihez, akin a jegy van, ne közeledjetek; és szentélyemen kezdjétek! És megkezdték azon vén fériakon, kik a ház előtt voltak. 7 És szólt hozzájuk: Tisztátlanitsátok meg a házat és töltsétek meg az udvarokat mególettekkel; menjetek ki. És kimentek és vertek a városban. 8 És volt, midőn vertek, én pedig megmaradtam, leborultam arcomra, kiáltottam és mondtam: Jaj, Uram, Örökkévaló, el akarod-e pusztítani Izrael egész maradékát, midőn haragodat kiöntöd Jeruzsálembre? 9 És szólt hozzáim: Izrael házának és Jehúdának bűne felette igen nagy, megtelt az ország vérontással és a város telve van joghajlítással, mert azt mondta: elhagyta az Örökkévaló az országot és az Örökkévaló nem lát. 10 De az én szemem sem fog sajnálkozni és nem fogok kímélni, útjukat a fejükre hárítom. 11 És íme a lenbe öltözött férfi, kinek derekán az írószer volt, választ hozott, mondván: Tettem mind aszerint, amint parancsoltad nekem.

10 És láttam és íme a boltozaton, mely a kerubok feje fölött volt, mint egy zafirkő, mint egy trón alakjának látszata volt látható rajtuk. 2 És szólt a lenbe öltözött férfiuhoz és mondta: Menj be a kerek közé a kerub alá és töltsd meg markodat tüzes parázzsal onné a kerubok közül és szord a városra. És bement szemem láttára 3 A kerubok pedig a háztól jobbra álltak, midőn a férfiú bement; és a felhő megtöltötte a belső udvart. 4 És fölelmetkedett az Örökkévalónak dicsősége a kerubról a ház küszöbérén, és megtelt a ház felhővel, az udvar pedig tele volt az Örökkévaló dicsőségének fényével. 5 És a kerubok szárnyainak hangja hallatszott a külső udvarig, amilyen a mindenható Isten hangja, midőn beszél. 6 És volt, midőn megparancsolta a lenbe öltözött férfiúnak, mondván: végy tüzet a kerek közül, a kerubok közül – bement és megállt a kerék mellett. 7 Ekkor a kerub kinyújtotta kezét a kerubok közül a kerubok között levő tűzhöz; abból fölvert és adott a lenbe öltözött férfiúnak markába; az vette és kiment. 8 És meglátszott a kerubokon emberkéznek a formája szárnyaik alatt. 9 És láttam és íme négy kerék a kerubok mellett, egy kerék egy kerub mellett és egy kerék egy kerub mellett; és a kerekéken látszata olyan volt, mint a tarsís-kőnek színe. 10 És látszatuk: egy alakja volt mindenüknél, mintha kerék volna a kereken belül. 11 Mentrekben négy oldaluk szerint mennek, nem fordulnak meg mentükben, hanem amely hely felé fordul a fej, utánmennek, nem fordulnak meg mentükben. 12 Egész testük pedig, hátuk, kezeik és szárnyaik, meg a kerekék teste voltak szemekkel köröskörül, mindenüknél kerekei. 13 A kerekéket, azokat forgókeréknél nevezték fülem hallatára. 14 És négy arca mindenüknél: az egyik arc kerub-arc, a második arc ember-arc, a harmadik oroszlán-arc és a negyedik sas-arc. 15 És fölelmetkedtek a kerubok – az amaz állat, melyet láttam a Kebár folyónál. 16 És midőn mennek a kerubok, mellettük mennek a kerekék is, és midőn a kerubok emelik szárnyaikat, hogy fölelmetkedjenek a földről, a kerekék sem fordulnak el mellőlük; 17 álltukban állnak és fölelmetkedésükben fölelmetkednek velük, mert bennük van az állatnak szelleme. 18 És kiment az Örökkévaló dicsősége a ház küszöbéről és

megállt a kerubok felett. 19 Erre emelték a kerubok szárnyaikat és felemelkedtek a földről szemeim láttára kimentükben, és mellettük a kerekek. És megállt az Örökkelvaló háza kapujának keleti bejáratánál, és Izrael Istenének dicsősége fölöttük volt, felülről. 20 Az amaz állat, amelyet Izrael Istene alatt láttam a Kebár folyónál: és megtudtam, hogy kerubok azok. 21 Négy-négy arca mindegyiknek és négy szárnya mindegyiknek és emberi kezek alakja szárnyaik alatt. 22 Arcuk alakja pedig azok az arcok, amelyeket a Kebár folyónál láttam, látszatuk és ő maguk, mindegyik arca, irányában mentek.

11 És fölvett engem egy szellem és elvitt engem az Örökkelvaló házának keleti kapujához, amely kelet felé fordul és íme a kapu bejáratánál huszonöt férfiú; és láttam közöttük Jáazarját, Azzúr fiát és Pelatjáhút, Benájáhú fiát, a nép nagyjait. 2 És szolt hozzáim: Ember fia, ezek azon férfiak, akik jogtalanságot gondolnak ki és rosszra való tanácsot tanácsolnak e városban; 3 akik azt mondják: nincs az közel, hogy házakat építünk ő a fazék, s mi a hús! 4 Azért prófétálj róluk, prófétálj, ember fia! 5 És rámesett az Örökkelvalónak szelleme; és szolt hozzáim: Szólj! Így szól az Örökkelvaló: ekképp szóltatok, Izrael háza, és ami fölszáll lelketelekben, azt ismerem. 6 Sokasítottatók megöltjeiteket e városban és megtöltöttétek utcáit megölöttel. 7 Azért így szól az Úr, az Örökkelvaló: Megöltjeitek, amelyeket benne ejtettek, azok a hús, ő meg a fazék, titeket pedig kivisznek belőle. 8 Kardtól féltek és kardot hozok rátok, úgymond az Úr, az Örökkelvaló. 9 Kiviszlek benneteket belőle és adlak benneteket idegenek kezébe és büntetést végzek rajtak. 10 Kard által fogtok elesni, Izrael határan itéllek meg benneteket és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkelvaló. 11 Ó nem lesz nektek fazékká, de ti lesztek benne hússá; Izrael határáról itéllek meg benneteket. 12 És megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkelvaló, én, akinek törvényei szerint nem jártatok és kinek rendeleteit nem tettétek meg, de a körülöttetek levő népek rendeletei szerint cselekedtettek. 13 És volt, amint prófétáltam, meghalt Pelatjáhú, Benája fia; arcomra borultam és nagy hangon kiáltottam és mondtam: Jaj, Uram, Örökkelvaló, végpusztítást teszel-e Izrael maradékával? 14 És lett hozzáim az Örökkelvaló igéje, mondván: 15 Ember fia, testvéreid, a te testvéreid, rokonságod emberei és Izrael egész háza, mindannyija, azok, kiknek mondták Jeruzsálem lakói: távolodjatok el az Örökkelvalótól, nekünk adatott az ország örökségi – 16 azért szólj: így szól az Úr, az Örökkelvaló: noha eltávolítottam őket a nemzetek közé és noha elszórtam az országokba, mégis egy kevessé szentélyé lettem számukra az országokban, ahová jutottak. 17 Azért szólj: Így szól az Úr, az Örökkelvaló: összegyűjtök benneteket a népek közül és egybegyűjtök benneteket azon országokból, amelyekbe elszóródtatok, és adam nekik Izrael földjét; 18 eljönnek oda és eltávolítják mind az undokságait és minden az utálatosságait belőle. 19 És adok nekik egy szívet, és új szellemet adok beléjük, eltávolítom a kőszívét húsvékből és adok nekik hússzívet; 20 azért hogy törvényeim szerint járjanak és megőrizzék rendeleteimet és megtegyék azokat; és majd népül lesznek nekem, én pedig leszek nekik Istenül. 21 S akiknek az ő

undokságai és utálatosságai szíve felé jár a szívük, azoknak útját fejükre hárítom, így szól az Úr, az Örökkelvaló. 22 És emelyék a kerubok szárnyaikat és a kerekék ő mellettük Izrael Istenének dicsősége pedig fölöttük volt, felülről. 23 És elvonult az Örökkelvalónak dicsősége a város közepéről és megállt a várostól keletre levő hegyen. 24 Egy szellem pedig fölvert engem és elvitt Kaszdímba, a számkivetettséghoz, látomásban Isten szelleme által; és elvonult rólam a látomás, melyet láttam. 25 És elmondtam a számkivetettségnak az Örökkelvaló szavait mind, melyeket láttatott velem.

12 Lett hozzáim az Örökkelvaló igéje, mondván: 2 Emberfia, az engedetlenség háza közt lakol, akitnek szemeik vannak, hogy lássanak, de nem láttak, fülei vannak, hogy halljanak, de nem hallottak, mert engedetlenség háza ők. 3 Te pedig ember fia, készíts magadnak elköltözésre való holmit és költözz el nappal szemeik láttára; és költözz el a helyedről más helyre szemeik láttára, hátha lájják, mert engedetlenség háza ők. 4 És vidd ki nappal holmidat mint elköltözésre való holmit szemeik láttára, te pedig menj ki este szemeik láttára, amint kimennek az elköltözők. 5 Szemeik láttára törd át magadnak a falat és vidd ki rajta. 6 Szemeik láttára válon hordd, éjhelyen vidd ki, arcodat takard be, hogy ne lásd a földet, mert csodajelül tettelek Izrael háza számára. 7 És így tettem, amint nekem parancsoltatt: holmimat kívíttem, mint elköltözésre való holmit nappal, este pedig kézzel áttörtem magamnak a falat; éjhelyen kívíttem, válon hordtam szemeik láttára. 8 És lett hozzáim az Örökkelvaló igéje reggel, mondván: 9 Ember fia, nemde szolt hozzád Izrael háza, az engedetlenség háza, mit cselekszel? 10 Szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkelvaló: a fejedelemnek Jeruzsálemben szól ez a beszéd, meg Izrael egész házának, akitnek ő középében van. 11 Szólj: én vagyok a ti csodajeletek; amint én tettem, úgy fog téteeni általuk, számkivetésbe, fogságba fognak menni. 12 És a fejedelem, aki közepükben van, vállán fog hordani éjhelyen és kimenni, a falat török át, hogy kivigyenek rajta; arcát be fogja takarni, azért hogy szemmel ne lássa ő az országot. 13 És kiterítem rá hálómát és megfogatik varsámban és elviszem őt Bából, Kaszdímba országába, de azt nem fogja látni és ott fog meghalni. 14 Mindazokat pedig, akik körülötte vannak, az ő segítségét és valamennyi csapatjait szét fogom szórni minden szélnek, és kardot fogok rántani utánuk; 15 hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkelvaló, midőn elszélesztem őket a nemzetek között és elszórom őket az országokban. 16 De meghagyok közük csekély számban embereket, a kardtól, az éhségtől és a dögvesztől, azért hogy elbeszéljék minden az ő utálatosságait a nemzetek között, ahová eljutnak; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkelvaló. 17 És lett hozzáim az Örökkelvaló igéje, mondván: 18 Ember fia, kenyerédet remegésben egyed és vizedet részketésben és aggódásban igyad. 19 És szólj az ország népéhez: Így szól az Úr, az Örökkelvaló Jeruzsálemben lakóról, Izrael földjén: kenyeréket aggódásban fogják enni és vizüket álmélikodásban fogják inni, azért hogy kipusztuljon országuk a teljéből minden a benne lakóknak erőszaka miatt. 20 És a lakott városok romba dőlnek és a föld pusztaságággá lesz, hogy

megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. 21 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 22 Ember fia, micsoda nektek ez a közmondás Izrael földjén, hogy mondják: hosszúra nyúlnak a napok és elvész minden látomás? 23 Azért szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: megszüntetem ezt a közmondást és nem fogják azt többé mondogni Izraelben; hanem beszélj hozzájuk: közelednek a napok és minden látomásnak dolga. 24 Mert nem lesz többé semmi hamis látomás és simaszavú jóslat Izrael házának közepette. 25 Mert én az Örökkévaló beszélek, s amely szót szólok, az meg fog történni, nem húzódik többé, mert a ti napjaitokban, engedetlenség háza, szólok szót és megeszem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 26 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 27 Ember fia, íme Izrael háza azt mondja: a látomás, amelyetől lát, sok napra szól és távoli időkre prótétál. 28 Azért szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló, nem fog többé húzódni semmi igém; amely szót szólok, az meg fog történni, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

13 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, prótétáj Izrael prótétáiról, akik prótétálnak és mond a saját szívükből való prótétáknak: halljátok az Örökkévaló igéjét. 3 Így szól az Úr, az Örökkévaló: jaj az aljas prótéták fölött, akik saját szellemük után járnak és aszerint, amit nem láttak. 4 Mint rókák a romokban, olyanok a te prótétáid, Izrael. 5 Nem hágtatok a részekbe, hogy falat vontatok volna Izrael háza körül, megállva a harcban, az Örökkévaló napján. 6 Hamisságot láttak és hazug jóslatot, akik azt mondták: Úgymond az Örökkévaló, holott az Örökkévaló nem küldte őket, és biztatnak az ige teljesedésével. 7 Nemde, hamis látomást láttatok és hazug jóslatot mondtatok, midőn mondtatók: Úgymond az Örökkévaló, holott én nem szóltam. 8 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivelhogy hamisságot beszéltek és hazugságot láttatok, azért íme én ellenetek fordulok, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 9 És kezem lesz azon prótéták ellen, akik hamisságot látnak és hazugságot jósolnak: népem tanácsában nem lesznek és Izrael házának jegyzékébe nem jegyeztetnek és Izrael földjére nem juthak be; hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, az Örökkévaló. 10 Csakis mivelhogy megtévesztették népemet, mondván: béke! És nincsen béké; ő rekeszfalat épít és ők azt bevakolják mázzal. 11 Szól a mázzal vakolókhöz, hogy le fog dölni; lesz áradó eső és ti, jégkövek, hullani fogtok és viharuk szele ki fog törni? 12 És íme bedől a fal; nemde azt mondjak nektek: hol a vakolás, amit vakoltatok? 13 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Kitörtem viharok szelét hevemben és áradó eső lesz haragomban és jégkövek hévvel végpusztításra. 14 És lerombolom a falat, melyet mázzal vakoltatok be es a földhöz éretem, hogy föltáruljon alapja; le fog dölni és ti elpusztultok benne, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. 15 És elvégzem haragomat a falon és azokon, kik mázzal bevakolták; és azt mondjam nektek: nincs a fal és nincsenek aik bevakolták. 16 Izrael prótétái, akik Jeruzsálemről prótétáltak és láttak neki béké-látomást, holott nincs béké, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 17 Te pedig, ember fia, fordítsd arcodat néped leányaihoz, akik saját szívükből prótétálkoznak és prótétálj róluk. 18 És szól: Így szól az Úr, az Örökkévaló: jaj azoknak, akik

párnákat varrognak minden kézcsuklóra és kendőket készítnek minden termet fejére, hogy lelkeket vadásszanak. Vajon népem lelkeit vadásszatok-e és magatoknak a lelkeit életben tartjátok-e? 19 Megszentségtelenítettetek engem népemnél néhány marok árpáért, néhány darab kenyérért, hogy lelkeket oljetek, amelyeknek nem kellene meghalniuk és hogy életben tartasatok lelkeket, melyeknek nem kellene élniük, amidőn hazudoztatok a hazugságra hallgató népemnek. 20 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én fordulok párnáitok ellen, amelyekkel a lelkeket, mint szárnyasokat vadásszatok, és leszaggatom azokat karjaitokról; és elbocsátom a lelkeket, amely lelkeket ti vadászok, mint szárnyasokat. 21 És leszaggatom kendőiteket és megmentem népemet kezetekből, és nem lesznek többé kezetekben vadászatra; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. 22 Mivelhogy hazugul bántalmaztatók az igaznak szívét, holott én nem búsítottam meg, és megerősítettem a gonosznak kezeit, hogy ne téren meg gonosz útiáról, úgy hogy életben maradna. 23 Azért hamisságot nem fogtok látni és jóslatot nem fogtok jósolni többé; és megmentem népemet kezetekből, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló.

14 És jöttek hozzám férfiak Izrael vénei közül és ültek előttem. 2 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 3 Ember fia, ezek a férfiak szívükbe juttatták bálványait és búnük botlását arcuk elé helyezték, vajon megkérdeztessem-e magamat általuk? 4 Azért beszélj velük és szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: minden Izrael házból, aki szívébe juttatja bálványait és búnének botlását arca elé állítja és bemegy a prótétához – én az Örökkévaló kész vagyok neki felelní, aki sok bálványával jön, 5 azért hogy szívén fogjam meg Izrael házát, akit elfordultak tőlem bálványai miatt mindenjáran. 6 Azért szólj Izrael házához: Így szól az Úr, az Örökkévaló: tértetek meg, fordítsátok el bálványaitoktól, igenis mind a ti utálatosságaitoktól fordítsátok el arcotokat! 7 Mert minden Izrael házból és a jövövény közül, aki Izraelben tartózkodik, ha elválik tőlem és szívébe juttatja bálványait és búnének botlását arca elé teszi, és bemegy a prótétához, hogy megkérdezzen engem: én az Örökkévaló kész vagyok felelni neki magammal; 8 fordítom arcomat ama férfiú ellen és teszem őt jelleg és példabeszéddé és kiirtom népem közül, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. 9 A próféta pedig, midőn rábeszélítetik és igét mond, én az Örökkévaló beszéltem rá ama prótétát, majd kinyújtom ellene kezemet és kipusztítom Izrael népem középeből. 10 És viselni fogják búnüköt; amilyen a kérdezőnek bűne, olyan lesz a prótétának bűne. 11 Hogy ne tévelyegjen el többé Izrael háza tőlem és többé meg ne tiszta talanítás magukat mind az ő bűntetteik által, hogy nekem népül legyenek és én nekik Istenül leszek, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 12 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 13 Ember fia, ország midőn vételezik ellenem, hűtlenséget követve el, és kinyújtom ellene kezemet és eltöröm neki a kenyér botját és bocsátok rá éhséget és kiirtok belőle embert és állatot. 14 És volna benne ez a három férfiú: Nóé, Dániel és Jób: ők igazságuk által megmentik lelküket, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 15 Ha gonosz vadat járatok át az országon, hogy elnéptelenítse és pusztaságággá lesz,

átjáró nélkül, a vad miatt, **16** Ez a három férfiú benne, ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, sem fiakat, sem leányokat nem mentene meg; egyedül ők menekülnek meg, az ország pedig pusztasággá válnék. **17** Vagy kardot hozok amaz országra és ezt mondjam: kard járjon át az országon és kiírtok belőle embert és állatot; **18** és benne van ez a három férfiú, ahogyan élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, nem mentenek meg fiakat és leányokat, hanem egyedül ők menekülnek meg. **19** Vagy dögvész bocsátok amaz országra és kiötök rá haragomat, vérrrel kiírtva belőle embert és állatot, **20** és Nőé, Dániel és Jób volna benne, ahogyan élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, sem fiat, sem leányt nem mentenek meg, ők maguk igazságuk által mentik meg a lelküket. **21** Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: hátha még az én négy gonosz büntetésemet: kardot, éhséget, vadállat és dögvész bocsátom Jeruzsálemre, kiírtva belőle embert és állatot! **22** De íme megmarad benne menekült rész, azok, akik kivitnék, fiak és leányok, íme ők kiijönnek hozzátek és látjátok útjukat és cselekedeteiket, akkor megvigasztalódtok azon veszedelem miatt, amelyet Jeruzsálemre hoztam, minden amiatt, amit hoztam rá. **23** Ugyanis megvigasztalnak benneteket, ha majd látjátok útjukat és cselekedeteiket; és meg fogjátok tudni, hogy nem hiába cselekedtem mindenzt, amit cselekedtem rajta, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

15 És lett hozzáam az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, mi lesz a szőlőtőnek fájával mind a fa között, a venyigével, mely az erdőnek fái között van? **3** Vesznak-e belőle fát, hogy földolgozzák munkára, avagy vesznak-e belőle szemet, hogy ráaggassanak mindenféle edényt? **4** Íme a tűznek adatot fölemésztésre, ha két végét fölemészette a tűz, közepe pedig megperzelődött, vajon alkalmas lesz-e munkára? **5** Íme, mikor ép volt, nem volt földolgozható munkára, hát még ha tűz emészette fől és megperzelődött, földolgozható-e még munkára? **6** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mint a szőlőtőnek fáját az erdő fái között, amelyet a tűznek adtam fölemésztésre, úgy adom oda Jeruzsálem lakót. **7** És ellenük fordítom arcomat; a tűzből mentek ki, és a tűz emészti meg őket, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn ellenük irányítom arcomat. **8** És pusztasággá teszem az országot, mivelhogy hűtlenséget követtek el, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

16 És lett hozzáam az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, tudasd Jeruzsálemmel az ő utálatosságait. **3** És szól: így szól az Úr, az Örökkévaló Jeruzsálemhez: Eredeted és születésed a kánaáninak országából való; atyád emóri és anyád chittita nő. **4** Születésed pedig: amely napon születtél, nem metszetted el köldököt, vízben nem füröztettél tiszítás végett, sózni nem sózottál meg és pólázni nem pólázottál be. **5** Szem nem sajnálkozott rajtad, hogy tettek volna veled egyet is ezek közül, megkönyörülve rajtad; hanem eldobáltál a mező színére, mert lélek megutált téged, amely napon születtél. **6** Ekkor elmentem mellettesd és láttalak véredben fetrengve és mondtam neked: véredben élj, és mondtam neked: véredben élj! **7** Sok ezerré mint a mező növényét tettelek, gyarapodtál és nagyá lettél és a díszek díszébe jutottál; az emlők megszilárdultak,

hajad megnőtt, de meztelen és meztelen voltál. **8** Elmentem mellettesd és láttalak s íme itt az időd, a szerelem ideje és rád terítettem ruhám szárnyát és befedtem meztelenségedet; megesküdtem neked és szövetségre léptem veled, úgymond az Úr az Örökkévaló, és enyém lettél. **9** És megfüröztöttek vízben és leöblítettem rólad véredet és megkentelek olajjal; **10** feloltzottettek hímes ruhába, felsaruztalak táchásbőrrel és felkötöttem rád bysszust és selyemmel takartalak be: **11** és feldíszítettek dísszel, karperecet adtam kezeidre és láncot a nyakadra. **12** Gyűrűt adtam orrodra, karikákat füleidbe és pompás koronát fejedre. **13** Díszítettem magadat arannyal és ezüsttel, öltözeted bysszus, selyem és hímes ruha; lánglisztet, mézet és olajat ettél és szép voltál igen nagyon és királyságra voltál alkalmas. **14** És hírnév terjedt rólad a nemzetek között szépséged miatt, mert tökéletes volt az én ékessége Által, melyet rádtettem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **15** De elbizakodtál szépséged Által és paráználkodtál hírnevednél fogva és kiöntötted paráznaságodat minden arra menőnek, hogy övé legyen. **16** És vettél ruhádból és készítettél magadnak tarka magaslatokat és paráználkodtál rajtuk: ilyesmi nem esett meg és nem lesz. **17** És vettet pompás holmidat, az én aranyomból és ezüstomból, amelyet adtam neked és készítettél magadnak férfiképeket és paráználkodtál velük, **18** És vettet a te hímes ruháidat és betakartad őket; s olajomat és tömjénemet előjük adtad. **19** És kenyeremet, amelyet neked adtam – lánglisztet, olajat és mézet adtam enned – azt előjük adtad kellemes illatul s így volt, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **20** És vettet fiaidat és leányaidat, akiket szültél nekem és levágtad őket számukra eledeltül; vajon kevés volt-e a te paráznaságodból, **21** hogy leölled fiaimat is és odaadtad, tűzön átvezetve őket számukra. **22** És minden a te utálatosságaid és paráznaságaid mellett nem emlékeztél meg ifjukorod napjairól, amidőn meztelen és meztelen voltál, véredben fetrengő voltál. **23** És volt mind a te gonoszetteid után, jáj, jáj neked, úgymond az Úr, az Örökkévaló – **24** építettél magadnak boltozatot és készítettél magadnak magaslatot minden piacon; **25** minden út elején építetted magaslatodat, utálattá tettet szépségedet és széetterpesztetted lábaidat minden aramenőnek és szaporítottad paráznaságaidat. **26** Paráználkodtál Egyiptom fiai, nagytestű szomszédaid felé és szaporítottad paráználkodásaidat, hogy megharagíts engem. **27** És íme kinyújtottam kezemet ellened és megcsökkentettem illetményedet és odaadtalak gyűlölödnek dühébe, a filiszteusok leányainak, akik szégyenkeznek a te fajtalan utad miatt. **28** És paráználkodtál Assúr fiai felé, mivelhogy nem laktál jól; paráználkodtál velük és nem is laktál jól. **29** És megsokasítottad paráználkodásodat a kalmárok országa, Kaszdiim felé, de ezzel sem laktál jól. **30** Mi hervatag a te szíved, úgymond az Úr, az Örökkévaló, midőn mindezeket cselekedted, önhatalmú parázanónéknak cselekedeteit! **31** Midőn építetted boltozatodat minden út elején és magaslatodat készítetted minden piacon, és nem voltál olyan mint parázna nő, megvetve a paráznabért. **32** Házasságtörő asszony te, aki férje mellett idegeneket vesz el. **33** Mind a parázna nőknek adnak ajándékot, te pedig ajándékaidat adtad minden a szeretőidnek és megvesztegettetted őket, hogy hozzád jöjenek mindenünen, a te paráznaságoddal.

34 Így történt veled a paráználkodásban ellenkezője az asszonyoknak, utánad ugyanis nem paráználkodtak; és midőn paráznablet adtál, de neked nem adatott paráznabér, így lettél ellenkezőjükké. **35** Azért, paráznanó te, halljad az Örökkévaló igéjét. **36** Így szól az Úr, az Örökkévaló, mivelhogy kiömlött az érced és feltáródott szeméremd a szeretőid felé omló paráználkodásaidban és mind a te utálatos bálványaid miatt és gyermekeid elontott vére fejében, akiket nekik adtál: **37** azért íme én összegyűjtöm szeretőidet mind, aiknek kellemes voltál és mindeneket, akiket szerettél, azokkal együtt, akiket gyűlőltél, összegyűjtöm őket ellened mindenünnén és föltárom előttem szeméremdet, hogy lássák egész szeméremdet. **38** És ítélek fölötted, amint tényleg hágasságató és vérontó nők fölött és harag meg bosszú vérévé teszlek. **39** És kezükbe adlak téged és lerombolják boltozatodat és lerontják magaslataidat és lehúzzák rólad ruhádat és elveszik díszes ékszereidet; és otthagynak meztenél és mezítelenül. **40** És fölhognak ellened gyülekezetet és megköveznek téged kővel és összevagdalnak téged kardjaikkal. **41** És élégetik házaidat tűzben és végeznek rajtad büntetést sok asszony szeme láttára; és megszüntetem parázna létedet, és paráznablet sem fogsz többé adni. **42** És csillapítom az én hevemet rajtad és eltávozik bosszúságom tőled, és megnyugszom és nem haragszom többé. **43** Mivelhogy nem emlékeztél meg ifjúkorod napjairól és mindezekkel haragog okoztál nekem, tehát én is lám utadat fejedre hárítom, úgymond az Úr, az Örökkévaló; avagy nem cselekedted-e a fajtalanságot mind a te utálatosságaid mellett? **44** Íme minden példázó terőlad fog példázni, mondván: amilyen az anya, olyan a leánya. **45** Anyádnak leánya vagy, megutálója férjének, és gyermekeinek és nővére vagy nővéreidnek, aik megutálták férjüket és gyermekeit; anyátok chittita nő és atyátok emóri. **46** Nagyobbik nővéred Sómrón, ő meg leánya, aki balkezedről lakik, a náladnál kisebb nővéred pedig, aki jobbkezedről lakik, Szodoma meg leánya. **47** Avagy nem az ő útjaikon jártál és nem az ő utálatosságaik szerint cselekedtél Kevés hiján még romlottabb voltál náluk mind a te utaidon. **48** Ahogy én élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, nem cselekedett Szodoma nővéred, ő meg leánya, amint cselekedtél te meg leányaid. **49** Íme, ez volt Szodoma nővéredek bűne: gőgössége; kenyérnek bősége és nyugodt jólét jutott neki és leányainak, de szegénynek és szűkölökönök kezét nem támogatta. **50** És felfuvalkodtak és utálatosságot követték el előttem, tehát eltávolítottam őket, amint láttam. **51** Sómrón pedig vétkeid felét sem vétkezte és te többé tettek utálatosságaidat az övéknél, úgy, hogy igazoltad nővéreidet mind a te utálatosságaid által, amelyeket elkövettél. **52** Te is viseld gyalázatodat, mivelhogy mentsegére lettél nővéreidnek: vétkeid által, melyekkel utálatosabban cselekedtél náulknál, ők igazoltabbak nálad; tehát te is szegénykezzél és viseld gyalázatodat, midőn igazoltad nővéreidet. **53** Majd visszahozom foglyait, Szodomának meg leányainak foglyait és Sómrónak meg leányainak foglyait és visszahozom a te foglyaidat közepettük; **54** azért, hogy viseld gyalázatodat és megszégyenülj minden amiatt, amit elkövettél, midőn megvígasztaadt őket. **55** És nővéreid, Szodoma meg leánya visszatérnek, előbbi módjukba állíttatnak és Sómrón

meg leányai visszatérnek előbbi módjukba, és te meg leányaid visszatértek előbbi módotokba. **56** Avagy nem volt-e a te Szodoma nővéred híresztelésül a te szájadban gőgösködésed napján? **57** Mielőtt nyilvánvalóvá lett a te gonoszságod, mint amely időben gyalázta téged Arám leányai és minden a körülötte levők, a filiszteusok leányai, aik kigúnyoltak téged köröskörül. **58** Fajtalanságodat és utálatosságaidat, te viseldest azokat, úgymond az Örökkévaló. **59** Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Majd cselekeszem veled, amint cselekedtél te, aki megvetett esküt, fölbontva szövetséget. **60** De megemlékezem én az ifjúkorod napjaiban veled kötött szövetségemről és fönntartok számodra örök szövetséget. **61** És meg fogsz emlékezni utadról és megszégyenülsz, midőn magadhoz fogadod testvéreidet, a náladnál nagyobbakat a náladnál kisebbekkel együtt, és adom őket neked leányaidul, de nem a veled való szövetség folytán. **62** És én fenntartom szövetségemet veled, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Örökkévaló; **63** hogy megemlékezzél és szégyenkezzél és ne legyen neked többé szájnak megnyílása gyalázatod miatt, amidőn engesztelest adok neked minden azért, amit elkövettél, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

17 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, adj fel egy rejtélyt és mondj egy példázatot Izrael házárról. **3** És mondjad: így szól az Úr, az Örökkévaló. A nagy sas, a nagy szárnyú, hosszú tollú, teli tollazatú, melynek tarka a színe, eljött a Libazonba és elvette a cédrusnak sudarát; **4** gallayainak legfelsőbbjét letépte és elvitte kalmárok országába, kereskedők városában helyezte el. **5** És vett az ország vetéséből és vetésre való mezőbe tette, elvitte nagy víz mellé, fűzfaképen helyezte el. **6** Kisaradjat és terjeszkedő szőlőtővé lett, alacsony termetűvé úgy hogy ágai hozzáhajtak és gyökerei alatta voltak; és szőlőtővé lett, vesszőket hajtott és ágacsákát ereszttet. **7** De volt egy nagy sas, nagy szárnyú és sok tollozatú és íme, ez a szőlőtő feléje görbítette gyökereit és ágait hozzá ereszttette, hogy őt itassa, ültetvénye ágyaiból. **8** Jó mezőre, nagy víz mellé van ültetve, hogy lombot hajtson és gyümölcsöt teremjen, hogy pompás szőlőtővé váljék. **9** Mondjad, így szól az Úr, az Örökkévaló: fog-e boldogulni? nemde ki fogja szakítani gyökereit és gyümölcsét lemetszi, hogy elszáradjon, minden kisaradjat levele el fog száradni; és nem nagy karral és sok néppel kell őt kirántani gyökereiből. **10** Íme el van ültetve, vajon fog-e boldogulni? Nemde, amint a keleti szél éri, száradva elszárad, sarjadása ágyain fog elszáradni. **11** És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: **12** Mondjad csak az engedetlenség házának: nemde tudjátok, mik ezek? Mondjad: Íme eljött Babel királya Jeruzsálembé és elvitte királyát és nagyjait és vitte őket magához Babelbe. **13** És vett; a királyi magzatból és kötött vele szövetséget és eskübe fogadta és az ország vezéreit elvitte, **14** hogy alacsony királyság legyen, hogy fől ne emelkedjék, megörizze az ő szövetségét, hogy az fennálljon. **15** De fellázadt ellene, követet küldve Egyiptomba, hogy adjanak neki lovakat és sok népet; vajon fog-e boldogulni, megmenekül-e aki ezeket teszi? Szövetséget bontott föl, és megmeneküljön: **16** hogy én élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, bizony azon király székhelyén, aki őt királyá tette, aiknek esküjét megvetette

és akinek szövetségét fölbontotta, ő nála, Bábel közepén fog meghalni. 17 És nem nagy hadsereggel és sok gyülekezettel fog vele együttműködni Fáraó a háborúban, mikor sáncot hánynak föl és ostromtornyokat építenek, sok lélek kiirtására. 18 Hisz megvetette az eszküt, fölbontva a szövetséget, és íme kezét adta és mindezeket tette: nem fog megmenekülni. 19 Azért, úgymond az Úr, az Örökkévaló, ahogy élek, bizony az én eskümet, melyet megvetett és szövetségemet, melyet fölbontott, fejére hárítom. 20 És kiterítem rá hálómát és megfogatik varsámban és elviszem őt Bából és ítéletré szállók ott vele hűtlenségeért, mellyel hűlenkedett irántam. 21 És mind a szökevényei, minden csapatjában, kard által fognak elesni, és a megmaradottak minden szélnek fognak elszóratni; és megtudjátok, hogy én az Örökkévaló beszéltem. 22 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Majd veszek én a cédrusnak magas sudarából és elültetem; legfelsőbb gallyiból egy gyengélt tépek le, és majd elplántálom én magas, ormos hegyre. 23 Izraelnek magasságos hegycím fogom elplántálni, hogy lombot hajtson és gyümölcsöt teremjen és pompás cédrussá váljék; és majd lakik alatt minden madár, minden szárnyas, ágai árnyékában laknak. 24 És megtudják a mezőnek fái mind, hogy én az Örökkévaló alacsonyítottam le a magas fát, emeltem föl az alacsony fát, szárasztottam el a viruló fát és virágosztattam föl a száradt fát; én az Örökkévaló beszéltem és megteszem.

18 És lett hozzáam az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Mit akartok ti, midőn ezzel a példabeszéddel éltek Izrael földjén, mondván: az apák egest esznek és a fiúk fogai vásnak belé? 3 Ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, nem lesz többé helye annak, hogy ezzel a példabeszéddel éljetek Izraelben. 4 Lárnak minden a lelkek az enyém, úgy az atyának lelke mint a fiúnak lelke az enyém; a vétkező lelek, az hal meg. 5 És ha valaki igaz lesz és jogot és igazságot művel: 6 a hegyeken nem evett és szemét nem emelte föl Izrael házának bálványaihoz, felebarátjának feleségét nem fertőztette meg és nőhöz tisztlása alatt nem közeledik; 7 senkit nem szorongat, az adósságért vett zálogot visszaadjá, rablást nem követ el, kenyerét adja az éhezőnek és a mezítelent ruhával takarja be; 8 kamatra nem ad és többletet nem vesz, jogtalanságtól visszavonja kezét, igaz ítéletet hoz ember és ember között; 9 törvényeim szerint jár és rendeleteimet megőrizte, hogy igazságot műveljen: igaz ő, élni fog, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 10 De ha nemzett erőszakos fiút, vérontót és aki csak egyet is tett ezek közül, 11 amaz pedig mindezeket nem tette, hanem a hegyeken is evett és felebarátjának feleségét megfertőztette; 12 szegényt és szűkölködtől szorongatott, rabláskat követett el, zálogot nem ad vissza, a bálványokhoz emelte fel szemeit, utálatosságot cselekedett; 13 kamatra adott és többletet vett – élen-e? Nem fog élni, mind ez utálatosságokat cselekedte, meg fog halni, vére lesz rajta! 14 De íme nemzett egy fiat, és az láta atyának minden vétkejt, amelyeket elkövetett; látha, és nem cselekszik azok szerint: 15 a hegyeken nem evett, szemét nem emelte fel Izrael házának bálványaihoz, felebarátjának feleségét nem fertőztette meg; 16 senkit nem szorongatott, zálogot nem vett el és rablást nem követett el, kenyerét az éhezőnek adta és a mezítelent betakarta ruhával; 17 a szegénytől visszatartotta a

kezét, kamatot és többletet nem vett, rendeleteimet megtette, törvényeim szerint járt; az nem hal meg atyának bűnéért, élni fog. 18 Atyja, mivel fosztogatást követett el és rablást követett el testvérén és azt, ami nem jó, cselekedte népe között, íme meghalt bűnéért. 19 És ti mondjátok, miért nem viselte a fiú is az atyának bűnét? Hiszen a fiú jogot és igazságot művelte, mind a törvényeimet megőrizte és megcselekedte azokat: élni fog. 20 A vétkező lelek, az hal meg, a fiú nem viseli az atya bűnét és az atya nem viseli fia bűnét, az igaznak igazsága rajta magán lesz és a gonosznak gonoszsága rajta magán lesz. 21 De a gonosz, midőn elfordul minden a vétkejtől, amelyeket elkövetett és megőrzi minden a törvényeimet és művel jogot és igazságot, élni fog, nem hal meg. 22 Mind a bűntettei, amelyeket elkövetett nem tartatnak neki emlékezetben; igazságért, amelyet művelte, élni fog. 23 Vajon kívánva kívánom-e a gonosznak halálát, úgymond az Úr, az Örökkévaló, nemde azt, hogy megtérjen útjairól és élen. 24 De ha az igaz elfordul igazságától és jogtalanságot követ el, minden utálatosságok szerint cselekszik, amelyeket a gonosz cselekedett, élen-e? Mind az igazságai, amelyeket cselekedett, nem tartatnak emlékezetben, hűtlenségeért, amellyel hűlenkedett, és vétkeért, amellyel vétkezett, azokért hal meg. 25 És ti azt mondjátok, nem megfelelő az Úrnak útja! Halljátok csak, Izrael háza, vajon az én utam nem megfelelő-e; hiszen a ti útjaitok nem megfelelők! 26 Mikor az igazságos elfordul az igazságától és jogtalanságot követ el és ennek folytán meghal, azon jogtalanságáért, amelyet elkövetett, hal meg. 27 És mikor a gonosz elfordul gonoszságától, melyet művelte, és jogot s igazságot művelte, ó életben tartja lelkét: 28 láitta ugyanis és elfordult minden a bűntetteitől, amelyeket cselekedett; élni fog, nem hal meg. 29 És Izrael háza azt mondja: nem megfelelő az Úrnak útja; vajon az én útjaim nem megfelelők-e, Izrael háza, hiszen a ti útjaitok nem megfelelők! 30 Azért kit-kit útjai szerint foglak megítélni benneteket, Izrael háza, úgymond az Úr, az Örökkévaló; forduljatok el és térijetek meg minden a bűntetteitektől, hogy ne legyen nektek bűne való bottalásul. 31 Dobjátok el magatoktól minden a bűntetteiteket, melyekkel vétkeztek és szereztek magatoknak új szívet és új szellemet, hisz miért halnátkod meg, Izrael háza! 32 Mert nem kívánom annak, aki meghal, a halálát, úgymond az Úr, az Örökkévaló, térijetek meg tehát és éljetek!

19 Te pedig hangoztass gyászdaít Izrael fejedelmeiről. 2 És mondjad: Mily nőoroszlán a te anyád, oroszlánok között hevert, fiatal oroszlánok közepette nevelte föl kölykeit; 3 és nagyra nevelte egyet a kölykei közül, fiatal oroszlán lett és megtanult ragadományt ragadozni, embert evett. 4 Hallottak róla nemzetek, verükben fogatott meg és karikákon vitték Egyiptom országába. 5 Midőn láttá, hogy várakozott, de elveszett reménye, vett egyet kölykei közül, fiatal oroszlánna tette. 6 Ez járt oroszlánok közepette, fiatal oroszlán lett és megtanult ragadományt ragadozni, embert evett. 7 Pusztította palotáikat és rommá tette városaikat, és elpusztult az ország meg teljessége, ordítása hangjától. 8 És elhelyezkedtek ellene nemzetek köröskörül a tartományokból és kiterítették rá hálójukat, verükben megfogatott; 9 és ketrecbe tették karikákon és elvitték őt Babel királyához, várba vitték, azért

hogy hangja többé ne hallassék Izrael hegyein. 10 Anyád olyan, mint a szőlőtő, véreddel a víz mellé ültetve, termékeny és lombos volt a sok víztől. 11 És voltak neki hatalmas vesszői, uralkodók pálcáira valók; és egynek a termete kimagasodott a lombozat fölött és látható volt magasságában ágai sokaságával. 12 De kiszakított haragban, a földre vettetett, és a keleti szél elszáritta gyümölcsét; leválták és elszáradtak hatalmas vesszői, tűz emészttette meg. 13 És most a pusztába van ültetve, száraz és szomjas földbe. 14 És tűz csapott ki ágainak vesszejéből, megemészette gyümölcsét, és nem volt többé benne hatalmas vessző, uralkodásra való pálca. Gyászdal az, lett is gyászdallá.

20 És volt a hetedik évben, az ötödik hóban, a hónap tizedikén jöttek férifiak Izrael vénei közül, hogy megkérdezzék az Örökkévalót; és ültek előttem. 2 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 3 Ember fia, beszélj Izrael véneivel és szólj hozzájuk: így szól az Úr, az Örökkévaló, engem megkérdezni jöttök-e? Ahogy élek, nem kérdeztem meg magamat általatok, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 4 Ítélni akarod-e öket, ítélni akarod, ember fia? Őseik utálatosságait tudasd velük! 5 És szólj hozzájuk: így szól az Úr, az Örökkévaló. Amely napon kiválasztottam Izraelt, fölelemtem kezemet Jákob háza magzatának és megismertettem magamat velük Egyiptom országában; fölelemtem kezemet nekik, mondván: Én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek! 6 Azon napon fölemelem kezemet nekik, hogy kivezetem őket Egyiptom országából azon országba, melyet kikémletem számukra, tejjal és mézzel folyót; díszes az mind az országoknak. 7 És szóltam hozzájuk: Kiki szemeinek undokságait dobjátok el és Egyiptom bálványain ne tisztábanítsátok meg magatokat; én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek. 8 De engedetlenkedtek irántam és nem akartak rám hallgatni, ki-ki szemeik undokságait nem dobták el és Egyiptom bálványait nem hagyták el; mondtam tehát, hogy kiontom rájuk hevemet, hogy elvégezzem rajtuk haragomat Egyiptom országa közepében. 9 De tettem nevem kedvéért, hogy az meg ne szentségtelenítessék a nemzetek szeme láttára, amelyek között voltak, amelyeknek szeme láttára megismertettem magamat velük, hogy kivezessem Egyiptom országából. 10 És kivezettem őket Egyiptom országából és elvittem őket a pusztába. 11 És adtam nekik törvényeimet és rendeleteimet tudattam velük, amelyeket megtesz az ember, hogy élen általuk. 12 És szombatjaimat is adtam nekik, hogy jelül legyenek köztem és köztük, hogy megtudják, hogy én az Örökkévaló szentelem meg őket. 13 De engedetlenkedett irántam Izrael háza a pusztában, törvényeim szerint nem jártak és rendeleteimet megvetették, amelyeket megtesz az ember, hogy élen általuk, és szombatjaimat megszentségtelenítették nagyon; mondtam tehát, hogy kiontom rájuk hevemet a pusztában, hogy megsemmisísem őket. 14 De tettem nevem kedvéért, hogy az meg ne szentségtelenítessék a nemzetek szeme láttára, amelyeknek szeme láttára őket kivezettem. 15 Föl is emeltem nekik kezemet a pusztában, hogy nem viszem be őket azon országba, melyet adtam, tejjal és mézzel folyót, díszes az mind az országoknak; 16 mivel rendeleteimet megvetették és törvényeim

szerint nem jártak és szombatjaimat megszentségtelenítették, mert bálványai után jár a szívük. 17 De sajnálkozott rajtuk a szemem, hogy meg ne rontsam őket és nem tettem velük végpusztítást a pusztában. 18 Erre szóltam fiaikhoz a pusztában: Atyáitők törvényei szerint ne járjatok és rendeleteiket ne órizzétek meg és bálványai ne tisztábanítsátok meg magatokat; 19 én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek, törvényeim szerint járjatok, és rendeleteimet órizzétek meg és tegyétek meg azokat; 20 és szombatjaimat szenteljétek meg, hogy jelül legyenek köztem és köztetek, hogy megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek. 21 De engedetlenkedtek irántam a fiúk, törvényeim szerint nem jártak és rendeleteimet nem órizték meg, hogy megtegyék azokat, amelyeket megtesz az ember, hogy élen általuk, szombatjaimat megszentségtelenítették; mondtam tehát, hogy kiontom rájuk hevemet, hogy elvégezzem rajtuk haragomat a pusztában. 22 De visszavontam kezemet és tettem nevem kedvéért, hogy az meg ne szentségtelenítessék a nemzetek szeme láttára, amelyeknek szeme láttára őket kivezettem. 23 Föl is emeltem nekik kezemet a pusztában, hogy elszéleszem a nemzetek között és elszorom őket az országokban; 24 mivel rendeleteimet nem tették meg és törvényeimet megvetették és szombatjaimat megszentségtelenítették és atyáik bálványai után voltak a szemeik. 25 Adtam is nekik törvényeket, melyek nem jók, és rendeleteket, amelyek által nem élnek. 26 És megtisztábanítottam őket adományakkal, azzal, hogy tűzön átvitték az anyaméhnek minden megnyitóját, azért hogy elpusztítsam őket, azért hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. 27 Azért beszélj Izrael házához, ember fia, és szólj hozzájuk: így szól az Úr, az Örökkévaló, továbbá ezzel káromoltak engem őseitek, midőn hűtlenséggel hűlenkedtek ellenem: 28 Bevittem őket az országba, amelyről fölemelem kezemet, hogy nekik adom, és láttak minden magas dombot és minden sűrű lombú fát, ott áldozták vágóáldozataikat és letették ott bosszantó áldozatukat és bemutatták ott kellemes illataikat és kiöntötték ott öntőáldozataikat. 29 És szóltam hozzájuk: Mi az a magaslat, ahol ti vagyok a bemenők? És elneveztek magaslatnak mind e mai napig. 30 Azért szólj Izrael házához: Így szól az Úr, az Örökkévaló, vajon őseitek módjára ti megtisztábanítjátok magatokat és undokságaiak után ti paráználkodtok, 31 és azzal, hogy bemutatjátok adományaitokat és azzal, hogy tűzön át visztek gyermekeiteket, ti megtisztábanítjátok magatokat mind a ti bálványaitokon mindenáig: és én megkérdeztem sem magamat általatok, Izrael háza? Ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, nem kérdeztem meg magamat általatok! 32 Ami pedig lelketekben támad, az nem lesz meg, az amit ti mondok: olyanok legyünk, mint a nemzetek, mint az országok nemzetiségei, szolgálva fát és követ. 33 Ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, bizony erős kézzel, kinyújtott karral és kiontott hévvel fogok rajtakat uralkodni. 34 Majd kivezetlek benneteket a népek közül és összegyűjtelek benneteket azon országokból, amelyekbe elszóródtak, erős kézzel, kinyújtott karral és kiontott hévvel. 35 És elviszlek benneteket a népek pusztájába és ítéletrére szállók ott veletek színről-színré; 36 amint ítéletrére szálltam őseitekkel Egyiptom országa pusztájában, úgy fogok ítéletrére szállni veletek, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 37 És elvezetlek

benneteket a vessző alatt és behozlak benneteket a szövetség kötelékébe; 38 és kiválogatom közületek a fellázadókat és tőlem elpártolókat, tartózkodásuk országából kivezetem őket, de Izrael földjére nem jönnek be; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. 39 Ti pedig, Izrael háza, így szól az Úr, az Örökkévaló: ki-ki bálványait, menjetek, szolgáljátok azután is, ha nem akartok rám hallgatni; de az én szent nevemet többé meg ne szentségtelenítések adományaitokkal és bálványaitokkal. 40 Mert az én szent hegymen, Izrael magasságos hegynél, úgymond az Úr, az Örökkévaló, ott fog engem szolgálni Izrael egész háza, mindenjára, az országban; ott fogom őket kedvelni és ott fogom követelni adományaitokat és ajándékaitok zsengéjét, mind a szentségeitek szerint. 41 Kellemes illat mellett kedvelni foglak benneteket, amikor kivezettek a népek közül és összegyűjtök benneteket az országokból, amelyekbe elszóródtatok; és szentek bizonyulok általatok a nemzetek szeme láttara. 42 És megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, amikor beviszlek benneteket Izrael földjére, azon országba, melyről föleltemet kezemet, hogy őseiteknek, adom. 43 És meg fogtok emlékezni ott az útjaitokról és mind a cselekedeteitekről, amelyek által megtisztálatultak; és meg fogtok undorodni önmagatoktól minden gonoszságaitok miatt, amelyeket elkövettek. 44 És megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, amikor eljárok veletek nevem kedvéért, nem a ti rossz útjait szerint és romlott cselekedeteitek szerint, Izrael háza, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 45 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 46 Ember fia, fordítsd arcodat dél felé, szónokolj a déli tájék felől és prófétálj a mezőnek erdejéről a délnyugatnak. 47 És mondd a délnyugatnak: halljad az Örökkévaló igéjét! Így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én tüzet gyűjtök benned, és az megemészt benned minden viruló fát és minden száradt fát, nem alszik el, lobogó lánget, és megégettetik általa minden arc délnyugatktól északig. 48 És látni fogja minden halandó, hogy én az Örökkévaló gyűjtöttam meg, nem fog elaludni. 49 És mondtam: Jaj Uram, Örökkévaló, ők azt mondják rólam: hiszen ő példázatokat mondognak!

21 És lett hozzá az Örökkévalónak igéje, mondván: 2 Ember fia, fordítsd arcodat Jeruzsálem felé és szónokolj a szentélyek felől és prófétálj Izrael földjéről. 3 És mondd Izrael földjének: Így szól az Örökkévaló, íme én ellened fordulok, kihúzom kardomat hüvelyéből, hogy kiírtsak belőled igazat és gonoszt. 4 Mivelhogy kiírtok belőled igazat és gonoszt, azért kiimegyen kardom hüvelyéből minden halandó ellen délnyugatktól északig. 5 És megtudja minden halandó, hogy én az Örökkévaló húztam ki kardomat hüvelyéből, nem tér többé vissza. 6 Te pedig, ember fia, nyögi megtört derékkal, és keserűséggel nyögi szemük láttára. 7 És lesz, midőn szólnak hozzád, miért nyögsz te? mondjad: a hír miatt, mert jön, hogy megolvad minden szív és ellankadnak minden a kezek és eltopul minden szellem és minden a térfek vízként folynak szét; íme jön és megtörténik, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 8 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 9 Ember fia, prófétálj és szólj! Így szól az Úr: Mondjad: kard, kard megélesített és megsiszoltatott; 10 azért hogy mészárlást végezzen, élesített meg, azért, hogy

villogása legyen, csiszoltatott meg. Avagy örvendünk? Fiamnak vesszeje az, megvet minden fát. 11 Adta azt csiszolásra, hogy marokba fogják; az a kard megélesített és az csiszoltatott meg, hogy az öldöklőnek kezébe adják. 12 Kiáls és jagass, ember fia, mert az fordul népem ellen, az Izraelnek minden fejedelmei ellen; a kardnak kiszolgáltatva lesznek néppemmel együtt, azért üss a csípőre! 13 Mert kipróbtáltatt: Hát micsoda, ha nem lesz is megvető vessző, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 14 Te pedig, ember fia, prófétálj és csapj tenyeret tenyérhez: kétszeres lesz a kard, háromszoros, megölteknek kardja, az a nagy megölöttnek kardja, mely környekezi őket. 15 Azért hogy szív csüggédjen és sokan legyenek az elbotlottak, minden kapuik ellen intéztem a kardnak suhintását; ha el van készítve villogásra, kicsiszolva mészárlásra. 16 Rázkódj ki, tarts jobbra, fordulj meg, tarts jobbra, ahova rendelve van az éled! 17 És én is tenyeremet csapom tenyeremhez, lecsillapítom hevemet; én az Örökkévaló beszéltem. 18 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 19 Te pedig, ember fia, csinálj magadnak két utat, ahol jönni fog Bábel királynak kardja, egy országból induljon ki minden kettő; és helyet szemelj ki, a városba vivő út elején szemeld ki. 20 Utat csinálj, ahol jönni fog a kard Ammón fiaiak Rabbája ellen, meg az erősített Jeruzsálemben levő Jehúda ellen. 21 Mert ott állt Bábel királya a váró úton, a két útnak elején, hogy jóslást tegyen: rázta a nyilakat, megkérdezte a teráfimot, megnézte a máját. 22 Jobbjáról volt a Jeruzsálemtől szóló jóslat, hogy elhelyezzen kosokat, hogy megnyissa száját ölösre, hogy fölemléje hangját riadásra, hogy elhelyezzen kosokat a kapuk ellen, hogy fölhányjon töltést, hogy építse ostromtornyokat. 23 És olyan lesz nekik, mint hamis jóslat az ő szemükben, hisz hétszeres esküük vannak; holott ő emlékezete hozza a bűnt, hogy megfogassanak. 24 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivel emlékezetbe hozzátok bűnötöket, amikor feltárolnák bűntetteitek, úgy hogy meglátszanak vétkeitek minden a ti cselekedeteiteken, mivel emlékezeteit juttat, kézzel fogattak meg. 25 Te pedig, gonosz megölni való, Izrael fejedelme, akinek előjött a napja, a végbünn idején. 26 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Vesd le a süveget, tedd le a koronát! Ez nem marad ez. Az alacsonyt magassá teszik, a magasat pedig alacsonnyá! 27 Rommá, rommá, rommá teszem, ez sem lesz meg, míg nem jön az, akié az ítélet és neki adom. 28 Te pedig, ember fia, prófétálj és mondjad: Így szól az Úr, az Örökkévaló Ammón fiairól és gyalázásukról; mondjad: kard, kard, kivonva, mészárlásra csiszolva, pusztításra, hogy villogása legyen; 29 amikor neked hamisat láttak, amikor neked hazugságot játszottak, hogy tesznek téged gonosz megölni valók nyakára, aiknek előjött a napjuk, a végbünn idején: 30 visszateszik a hüvelyébe! Amely helyen teremtettél, eredeted országában ítélek téged. 31 Kiontom rád haragomat, indulatom tüzét szírom ellened és adlak téged tüzes emberek, rontókovácsok kezébe. 32 A tűznek leszel edelől, véréd az ország közepén lesz, nem jutsz emlékezetbe; mert én az Örökkévaló beszéltem.

22 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 2 És te ember fia, ítélni akarod-e, ítélni akarod-e a vérontás városát? Tudasd hát vele mind az utálatosságait. 3 És

mondjad: Így szól az Úr, az Örökkévaló. Város, mely vért ont a maga közepén, hogy eljöjjön ideje, és bálványokat készített a területén, hogy megtisztáljanuljon. 4 Véred által, amelyet ontottál, bűnbe estél és bálványaid által, melyeket készítettél, megtisztáljanultál; így közel hoztad napjaidat és eljutottál éveidhez; azért tettelek gyalázattá a nemzeteknek és csúfolássá mind az országoknak. 5 A közel levők és a töled távol levők csúfot úznek majd veled, tisztában nevű te, nagy zúrzavarú! 6 Íme, Izrael fejedelmei, ki-ki karja szerint voltak te benned, hogy vért ontsanak; 7 atyát és anyát gyaláztak benned, a jövevénytel erőszakosan bántak közepettet, árvát és özvegyet sanyargattak benned; 8 szentségeimet megvetettet, szombatjaimat megszentségtelenítettet; 9 rágalmazó emberek voltak benned, hogy vért ontsanak; a hegyeken ettek benned, fajtalanságot követtek el közepettet; 10 az atyának szemérmet fölfedték benned, a tisztulásban levő tisztában nőt meggylázták benned; 11 ki-ki felebarátjának nejével utálatosságot cselekedett, ki-ki menyét megfertőztette fajtalansággal és ki-ki nővérét, atyának leányát meggylázta benned; 12 megvesztegetést fogadtak el benned, hogy vért ontsanak, kamatot és többletet vettél és nyerészketdél felebarátaidon fosztogatással, rólam pedig elfelejtkeztél, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 13 Íme hát összecsapom tenyeremet a te nyerészkedésed miatt, melyet elkövettél, és vérontásod miatt, mely közepettet volt. 14 Állhatatos lesz-e szíved, vagy erősek lesznek-e kezeid azon napokon, midőn elbánok veled? Én az Örökkévaló beszéltem és megeszem. 15 Elszélesztelek téged a nemzetek közé és elszórlak az országokban, és végkép elveszem töled tisztábanlanságodat; 16 és megszentségtelenítve leszel önmagad által a nemzetek szeme láttára, és megtudod, hogy én vagyok az Örökkévaló. 17 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 18 Ember fia, lett nekem Israél háza salakká, mindenjában réz és ón és vas és ólom a kohó közepette, ezsütsalakká lettek. 19 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: mivel mindenjáratok salakká lettetek, azért íme én összegyűjtelek benneteket Jeruzsálem közepébe; 20 amint összegyűjtenek ezüstöt és rezet és vasat és ólomot és ónt a kohó közepébe, hogy tüzet szítsanak rá, hogy megolvassák, úgy foglak összegyűjteni haragomban és hevemen; beteszlek és megolvastak benneteket. 21 Egybeholzak benneteket, és szitom rátok indulatom tüzét, hogy megolvadjatok közepette. 22 Valamint megolvad az ezüst a kohóban, úgy fogtok ti megolvastatni benne; és megtudjátok, hogy én, az Örökkévaló ontottam rátok hevemet. 23 És lett hozzá az Örökkévalónak igéje, mondván: 24 Ember fia, mondd neki: te meg nem tiszított ország vagy, melynek nem jutott eső a harag napján. 25 Próbétáinak összeesküvése van benne; olyanok, mint ragadmányt ragadozó, ordító oroszlán: lelkeket faltak, gazdagságot és drágaságot vesznek maguknak, özvegyeit szaporítottak közepette. 26 Papjai erőszakoskodtak tanomon és megszentségtelenítették szentségeimet, szent és nem-szent között nem tettek különbséget, a tiszta és tisztában közti különbséget nem ismertették meg; szombatjaimtól elrejtették szemeiket, úgy, hogy megszentségtelenítettem közöttük. 27 Nagyjai őbenne olyanok, mint a ragadmányt ragadozó farkasok, vért ontanak, lelkeket semmisítenek meg, azért, hogy

nyerészketdést üzzenek. 28 Próbétái pedig mázzal vakoltak nekik, hamisat látva és hazugságot jóslva nekik, azt mondva: így szól az Úr, az Örökkévaló, holott az Örökkévaló nem beszélt. 29 Az ország népe fosztogatást művelt és rablást követett el, szegényt és szükölködőt zaklattak a jövevényt fosztogatták, jog ellenére. 30 És kerestem közülük valakit, aki falat vonna és a résben állna előttem az országért, hogy el ne pusztítsam, de nem találtam. 31 Kiontottam tehát rájuk haragomat, indulatom tüzével megsemmisítettem őket, útjukat fejükre hárítottam, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

23 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, volt két asszony, egy anyának leányai. 3 És paráználkodtak Egyiptomban, ifjúkorukban paráználkodtak ott nyomkodták emlőiket, ott szorítgatták szűz mellüket. 4 Neveik pedig: Ohola az idősebbik, Oholiba a nővére; enyém lettek és szültek fiakat és leányokat. És neveik: Sómrón Ohola és Jeruzsálem Oholiba. 5 És paráználkodott Ohola mellettek és gerjedezeit szeretői iránt, az Assúrbeliak, harcosok iránt; 6 kék bíborba öltözötték, helytartók és kormányzók, kívánatos ifjak, mindenjában lovasok, lovakon nyargalók. 7 És odaadta paráználkodását nekik, kik valamennyien Assúr válogatott fiai: és mindenakkal, akik iránt gerjedezeit, mind a bálványaiakkal megtisztálanoztak. 8 De Egyiptombeli paráználkodását nem hagya abban, mert vele hálta ifjú korában és szorítgatták szűz mellét és ráöntötték paráználkodásukat. 9 Azért szeretőinek kezébe adtam őt, Assúr fiainak kezébe, aikiról gerjedezeit. 10 Ők felfedték szemérmet, fiait és leányait elvették, őt magát pedig karddal ölték meg; példává lett az asszonyoknak és büntetést végeztek rajta. 11 Látta ezt Oholiba nővére és romlatabban üzte gerjedezeitet nála és paráználkodását nővére paráznáságánál. 12 Assúr fiai iránt gerjedezeit: helytartók, kormányzók, harcosok, teljes díszbe öltözötték; lovasok, lovakon nyargalók, kívánatos ifjak valamennyien. 13 És láttam, hogy megtisztáltonlú: egy útja van mindenjüknek. 14 De még hozzájárult paráználkodásához: látott a falra rajzolt férfiakat, kaldeusok; kepéit, vörös festékkel megrajzolva; 15 övkötők a derekukon lelőgő sűvegek a fejükön, látásra vitézek valamennyien, Bábel fiainak hasonlóságára, Kaszdím a szülöföldjük: 16 és gerjedezeit irántuk szemeinek látására, és küldött hozzájuk követeket Kaszdímba. 17 És eljöttek hozzá Babel fiai szerelmes hálásra és megfertőztették őt paráználkodásukkal, s megtisztáljanult általuk, és elszakadt tőlük a lelke. 18 S midőn feltártá paráználkodását és felfedte szemérmet, elszakadt tőle a lelkek, amint elszakadt volt lelkek a nővérétől. 19 És gyarapította paráználkodását, megemlékezvén ifjúkorának napjáról, midőn paráználkodott Egyiptom országában. 20 És gerjedezeit ágyasai iránt, aiknek szamártest a testük és lovak ömlése az ömlésük. 21 Gondoltál ifjúkorod fajtalanságára, midőn az Egyiptombeliak szorítgatták melleket ifjúkorod emlői kedvéért. 22 Azért, Oholiba, így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én fölserkentem ellenen szeretőidet, azokat, akiktől elszakadt lelkeid és rát hozom őket mindenfelől. 23 Babel fiait és mind a kaldeusokat, Pekód és Sóá és Kóá, mind az Assúr fiai ő velük; kívánatos ifjak, helytartók és kormányzók mindenjában, vitézek és hivatottak, lovakon nyargalók mindenjában. 24 És ellened

jönnek tömegben, szekérrel s kerékkel és népek gyülekezetével, vérttel, pajzzsal és sisakkal megszállnak téged köröskörül; és elejük teszem az ítéletet, hogy ítélenek téged ítéletük szerint.

25 És végzem rajtad buzgalmamat és elbánnak veled haraggal: orrodat és füleidet eltávolítják és maradékod kard által fog elesni, ók el fogják venni fiadat és leányaidat, és maradékod tűzben emésztenik föl.

26 És levetik rólod ruhádat és elveszik pompás holmidat.

27 És eltűntetem belőled fajtalanságodat és az Egyiptom országából való paráználkodásodat és nem fogod fölemelni hozzájuk szemeidet és Egyiptomról nem fogsz megemlékezni többé.

28 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én adlak téged azok kezébe, kiket gyűlölsz, azok kezébe, akiktől elszakadt a lelked.

29 És elbánnak veled gyűlőettel és elveszik minden szerzémenyedet és ott hagynak meztelenül és mezítelenül, és fel fog tárulni a te parázna szeméred, fajtalanságod és paráználkodásod.

30 Ezeket teszik veled, mivelhogy paráználkodtál nemzetek után, azért, hogy megtisztánultál bálványaikon.

31 Nővérédenek útján jártál, adom tehát az ő serlegét a kezedbe.

32 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Nővérden serlegét fogod inni, a mélyet és széleset – ez nevetségül és gúnyul lesz – a sokat magában foglaló! -

33 részegséggel és bánattal fogsz megtalálni – a pusztulás és pusztaság serlegét, Sómrón nővérédenek a serlegét.

34 Megiszod azt és kiszívód és cserepeit lerágod és emlőidet megtéped; mert én beszéltem, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

35 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivelhogy megfelekedeztél rólam és hátad mögötetted engem, viseld tehát te is fajtalanságodat és paráználkodásodat.

36 És szólt hozzám az Örökkévaló: Ember fia, akarod-e ítélni Oholát és Oholibát? Hát mondd meg nekik utálatosságaikat!

37 Hogy házasságot törtek és vér van kezeiken, bálványaiKKkal törtek házasságot, és fiaikat is, akitet nekem szültek, tűzön vezették át nekik eledelül.

38 Továbbá ezt tettek velem: megfertőzték szentélyemet azon a napon, és szombatjaimat megszentségtelenítétek.

39 S amikor levágták fiaikat bálványaiKKnak, azon napon bementek szentélyembe, hogy megszentségtelenítsék; íme így cselekedtek az en házamban.

40 Sőt hogy küldtek messziiről jövő emberekhez, akikhez követ küldetik, és íme eljönnek, aikiknek kedvéért megmosdottál, kendőzött szemeidet és díszítettek magadat dísszel;

41 És pompás ágyra ültél, s előtte terített asztal, és tömjénemet és olajamat tettek rája;

42 És jókedvű tömegnek zaja benne, és az emberek sokaságából való férfiakhoz hozatnak részeségek a pusztából, és karpereczeket tettek kezeikre és pompás oronát a fejeikre.

43 És azt mondtam a házasságtörésben elnyütről: Most majd paráználkodnak paráználkodása szerint, meg ő is.

44 Bementek hozzá, a mint bemennek parázna asszonyhoz; úgy mentek be Oholához és Oholibához, a fajtalan asszonyokhoz.

45 De igaz emberek – azok fogják őket ítélni, a mint ítélnek házasságtörőket és a mint ítélnek vérortónőket, mert házasságtörők ók és vér van kezeiken.

46 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Hozzanak rájuk gyülekezetet és tegyék őket iszonyattá és prédává.

47 És hajítson reájuk a gyülekezet követ és vágják őket szét kardjaikkal; fiaikat és leányaitak öljék meg, és házaikat égessék el tűzben.

48 És megszüntetem a fajtalanságot az országból, és okulni fognak minden asszonyok

és nem fognak cselekedni a ti fajtalanságok szerint.

49 És reátok teszik fajtalanságokat és a bálványokkal való vétkeiteket viselni fogjátok; és megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, az Örökkévaló.

24 És lett hozzám az Örökkévalónak igéje a kilencedik évben, a tizedik hónapban, a hónap tizedikén, mondván:

2 Ember fia, írd fel magadnak a napnak nevét, épen ezt a napot. Rávetette magát Bábel királya Jeruzsálemre épen ezen a napon.

3 És mondj az engedetlenség házának peldázatot és szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: tudd föl a fazekat, tudd föl és tölt szert is bele;

4 Gyűjtsd beléje a darabjait, minden jó darabot, combot és lapockát, a csontok javával töltsd meg;

5 A juhok javát vedd és sorba rakd a csontokat alája, forralva forral fel, meg is főjienek benne csontjai.

6 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Jaj, te vérontás városa, fazék, melyen rajta van rozsdája és rozsdája nem távozott belőle; darabról darabra szed ki, nem esett reá sors.

7 Mert vére volt középében, száraz szíklára tette; nem öntötte a földre, hogy port borítana reája.

8 Harag falkeltésére, bosszú megindítására adtam vérét száraz szíklára, hogy be ne borítassék.

9 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: jaj te vérontás városa, én is nagygyá teszem a máglyát.

10 Szaporítsák a fát, meggyűjtják a tüzet, egészen megtőzik a húst, fölkeverik a levelet és a csontok izzódjanak.

11 És állítsd üresen a parázsra, hogy megmelegedjék és izzódjék az éerce, hogy megolvadjon benne tisztálansága, eltűnjék a rozsdájá.

12 Bajlódásokat kifárasztott, de nem távozik belőle a sok rozsdája; tűzbe a rozsdája.

13 Tisztálanságodban fajtalanság van. Mivel tisztítgattalak, de te nem tisztultál meg, tisztálanságodtól nem fogsz többé megtisztulni, míg nem lecsillapítom rajtad hevemet.

14 Én az Örökkévaló beszéltem, megjön és megleszen, nem tágítok, nem sajnálkozom és nem gondolom meg; útjaid és cselekedeteid szerint ítélnek téged, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

15 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván:

16 Ember fia, íme én elveszem tőled szemed gyönyörűségét csapás által; ne tarts gyászt, ne sírj, ne folyjon könnyed;

17 Csendesen nyögi, holtakért való gyászt ne tégy, fejdíszedet kösd fel magadra és sarúdat tudd rá a lábaidra; ne burkolózz be bajuszig és az emberek kenyerét ne egyed.

18 Beszéltem a néphez reggel, és este meghalt a feleségem; és cselekedtem reggel, a mint megharancsolattatott nekem.

19 És szólt hozzám a nép: Nem mondanád meg nekünk, mit jelent ez nekünk, hogy így cselekszel?

20 És szóltam hozzájuk: Az Örökkévaló igéje lett hozzám, mondván:

21 Mond Izráél házának, így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én megszentségtelenítem szentélyemet, erős bűszkeségeket, a mi szemeteknek gyönyörű és a minél lelketek könyörül; flaitok pedig és leányaitok, a kiket ott hagyatok, kard által fognak elesni.

22 És majd cselekesztek, a mint én cselekedtem: bajuszig nem fogtok beburkolózni és az emberek kenyerét nem fogjátok enni;

23 díszeket a fejeiteken, sarúitok a lábaiton, nem fogtok gyászt tartani és nem fogtok sírni; el fogtok sínyleni bűneitekben és sóhajtoztok egyik a másika felé.

24 És lesz nektek Jechezkél csodajelűl: mind a szerint a mint ő cselekedett, úgy fogtok ti cselekedni; amikor megjön,

megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, az Örökkévaló. **25** Te pedig, ember fia, nemde, a mely napon elveszem tőlük erősségüket, dicsőséges örömlüket, azt a mi szemeiknek gyönyörű és mire vágyódik a lelkük, fiaikat és leányaikat - **26** azon napon el fog jönni hozzád a menekülő, hogy hírt hallasson a fülekkel. **27** Azon a napon megnyílik szájad a menekülővel és beszélni fogsz és nem fogsz többé elnémulni; és leszel nekik csodajelűl, hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

25 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, fordítsd arcodat Ammón fiai felé és prófétálj róluk; **3** és mondjad Ammón fiainak: halljátok az Úrnak, az Örökkévalónak igéjét! Így szól az Úr, az Örökkévaló, mivel azt mondta: Hah! szentélyemről, hogy megszentségtelenítettem és Izraél földjéről, hogy elpusztítottam és Jehúda házáról, hogy számítévesbe mentek – **4** azért, íme én örökségül adlak a Kelet fiainak és elhelyezik benned telepeket és beléd teszik hajlékaikat; ők eszik majd meg gyümölcsödet és ők isszák meg tejedet. **5** És teszem Rabbát tevék tanyájává és Ammónit juhok heverőjévé; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **6** Mert így szól az Úr, az Örökkévaló, mivel összecsaptad kezedet és toppantottál lábaddal és örültél egész megvetéssel a lelkedenben, Izrael földje fölött - **7** azért, íme én kinyújtom reád kezemet és prédiául adlak a nemzeteknek, kiírtak a népek közül és elveszítlek az országokból; megsemmisítlek, hogy megtudjad, hogy én vagyok az Örökkévaló. **8** Így szól az Úr, az Örökkévaló: mivel azt mondja Móáb meg Szeir, íme olyan, mint a nemzetek mind, Jehúda háza - **9** azért íme megnyitom Móáb oldalát a városok felől, városai felől mindenünen: Bét Hajjesimót országának díszét, Báäl Meónt és Kirjátájimot. **10** Kelet fiainak, Ammónnal együtt, adom őt örökségül, hogy ne említtessék Ammón a nemzetek között. **11** Móában pedig büntetést végzek, hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. **12** Így szól az Úr, az Örökkévaló: mivel Edóm bosszúállással cselekedett Jehúda háza ellen, bűnre bűnt követtek el és bosszút álltak rajtuk - **13** azért így szól az Úr, az Örökkévaló: kinyújtom kezemet Edómra és kiírtok belőle embert és állatot; rommá teszem Témán felől és Dedánig kard által fognak elesni. **14** És adom az Edómon való bosszumát Izrael népem kezébe, és elbánnak Edómmal haragom és hevem szerint; és megismerik bosszumát; úgymond az Úr, az Örökkévaló. **15** Így szól az Úr, az Örökkévaló: mivel a filiszteusok bosszúával cselekedtek és bosszút álltak, megvetéssel a lélekben, pusztítással, örökgyűlösséggel **16** azért így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én kinyújtom kezemet a filiszteusakra és kiírtom a kerteiteket és megsemmisítem a tenger partjának maradékát. **17** És végzek rajtuk nagy megtorlásokat, haragnak fenyítéseivel; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn bosszumát végzem el rajtuk.

26 És volt a tizenegyedik évben, a hónap elsején, lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, mivelhogy azt mondta Czór Jeruzsálemről: ha! meg van törve a népek kapuja, én hozzám került át; hadd telek meg, ő leromboltattat - **3** azért így szól az Úr, az Örökkévaló: íme ellened fordulok Czór: fölvezetek ellenen sok: nemzetet, valamint fölveti a tenger az ó

hullámait: **4** és elpusztítják Czór falait és lerombolják tornyait és elsöpröm a porát róla és száraz sziklává teszem. **5** Hálók kiterítő helyévé lesz a tenger közepén, mert én beszéltem, úgymond az Úr, az Örökkévaló, és prédiául lesz a nemzeteknek. **6** Leányai pedig, kik a mezőn vannak, karddal fognak megölgetni; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. **7** Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én elhozom Czór ellen Nebükadrecczárt, Bábel királyát északról, a királyok királyát, lóval és szekérhaddal, lovasokkal és gyülekezettel és sok néppel. **8** Leányaidat a mezőn karddal fogja megölni és elhelyez ellened ostromtornyokat és fölhány ellened töltést és fölállít ellened paizstötöt. **9** És faltörőjének lökését intézi falaid ellen és tornyaidat lerontja kardjaival. **10** Lovainak tömegétől elborít a poruk, lovasnak és keréknak és szekereknek zajától megrendülnek falaid, a mikor bevonul kapuidba, a mint bevonulnak ostrommal bevett városba. **11** Lovainak patáival összetapossa, mind az utcáidat, népedet karddal öli meg és hatalmas szobraid földre dőlnek. **12** És zsákmányul ejtik gazdagságodat és prédiául viszik áruidat, lerombolják falaidat és gyönyörűséges házaidat lerontják: köveidet pedig és fáidat és porodat vízbe vetik. **13** És megszüntetem dalaid zúgását, és hárfaid hangja nem hallatszik többé. **14** És teszlek száraz sziklává, hálók kiterítő helye léssz, nem fogsz többé felépítetni; mert én az Örökkévaló beszéltem, úgynond az Úr, az Örökkévaló. **15** Így szól az Úr, az Örökkévaló Czórnak: Nemde bukásod zajától, a mikor nyögnek az elesettek, midőnoldóklás végeztetik közeppetted, megrendülnek a szigetek. **16** És leszállanak trónjaikról minden a tenger fejedelmei, leteszik köpenyeiket és hímes ruhákat levetik, remegést ötlenek, a földre ülnek, minden pillanatban megremegnek és elszonyodnak rajtad. **17** És hangoztatnak fölöttet gyászdalt és mondják neked: Mint vesztél el, ki népesedtél a tengerektől, földicsért város, mely erős volt a tengerben, ő meg lakói, kik rátették rettegésüket minden lakóira. **18** Most megremegnek a szigetek bukásod napján, és megrémülnek a tengerben levő szigetek a te véged miatt. **19** Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Midőn lerombolt varossá teszlek, olyanná, mint azon városok, melyek nincsenek lakva, midőn felhözön rád a tenger árját és elborítanak téged a nagy vizek: **20** akkor leszállíták a gödörbe szállókhöz, az őskor népéhez és lakatlak a mélységek országában, őskor óta való romok gyanánt a gödörbe szállókkal, azért hogy ne légy lakva és díszt ne adjál az elők országában. **21** Rémületté teszlek és nem vagy többé; kerestetni fogsz, de nem fogsz találtatni többé soha, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

27 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Te pedig, ember fia, hangoztass Czór fölött gyászdalt, **3** és mondjad Czórnak, mely a tenger bejáratainál lakik, mely a népekkel kereskedik sok sziget felé: így szól az Úr, az Örökkévaló: Czór, te azt mondta: én tökéletes szépségű vagyok. **4** A tengernek szívében vannak határid, építőid tökéletessé tették szépségedet. **5** Szenír cziprusaiból építették neked minden a bordádat, cédrust vettek a Libanonból, hogy árboczt készítsenek reád. **6** Básán terebinthusaiból készítették evezőidet; padozatodat elefántcsonttal készítették fenyőkből a Kittimbéliek szigeteiről. **7** Bysszus hímes szövettel Egyiptomból

volt a vitorlás, hogy neked zászlóval legyen; kék bíbor és piros bíbor Elísa szigeteiről volt a takaród. 8 Czídón és Arvád lakói voltak evezőseid; bőlcseid, Czór, benned voltak, ők a kormányosaid. 9 Gebál vénei és bőlcsei benned voltak, kijavítói lékeidnek; mind a tenger hajói meg hajósai benned voltak, hogy vásárt üzzenek veled. 10 Párasz meg Lúd és Pút voltak hadseregedben mint harcossaid, paizsot és sisakot aggatták reád, ők adták a díszedet. 11 Arvád fiai meg hadsereged falaidon köröskörül és Gammádiak voltak tornyaidon; fegyvereiket aggatták falaidra köröskörül, ők tökéletessé tették szépségüket. 12 Tarsís kereskedik veled mindenféle vagyon bőségéből; ezüstöt, vasat, ónt és ólmot szolgáltattak mint áruidat. 13 Javán, Túbal és Mesehk ők a kalmáraid, emberlelkeket és rézedényeket szolgáltattak, vásárodra. 14 Tórgarma házából valók lovakat, ménéket és ösvéreket szolgáltattak mint áruidat. 15 Dedán fiai a te kalmáraid, számos szigetek kezdetől függő kereskedőid; elefántcsontszarvakat és ébenfát fizettek adóul neked. 16 Arám kereskedik veled készítményeid bőségéből; gránátot, bíbort, hímes szövetet, gyolcsot, korált és rubintot szolgáltattak mint áruidat. 17 Jehúda és Izraél országa – ők a kalmáraid; Minnítbeli búzát, pannágot, mézet, olajat és balzsamot szolgáltattak vásárodra. 18 Damaszkus kereskedett veled készítményeid bőségéért, mindenféle vagyon bőségéből, Chelbónbeli borral és fehéről gyapjúval. 19 Vedán és Javán fonásokat szállítottak mint áruidat; kovácsolt vas, kasszia és illatos nád volt vásáron. 20 Dedán a te kalmárod lovaglásra való terítő ruhákkal. 21 Arábia és mind a Kédár fejedelmei – ők a te kezdetől függő kereskedők; juhokkal, koskokkal és bakokkal, azokkal kereskednek veled. 22 Sábának és Raemának kalmárai – ők a te kalmárid; mindenféle kiváló fűszert és mindenféle drágakövet meg aranyat szolgáltattak mint áruidat. 23 Chárán és Kanné és Éden, Sábának kalmárai, Assúr, Kilmád a te kalmárid; 24 ők a te kalmárid díszöltözökkel, kék bíbor és hímes köpenyekkel és finom szöveget látáival; kötelekkel átkötve és sorba téve kerültek kereskedelemben. 25 Tarshajój a te karavánjaid vásáron; megteltél és nagyon meggazdagodtál a tengerek szívében. 26 Nagy vizekre vittek a te evezőseid, a keleti szél eltört téged a tengerek szívében. 27 Vagyodon és áruid, vásárod, hajósaid és kormányosaid, lékeid kijavítói, a veled vásárt úzók, és mind a benned levő harcossaid a közepetted levő egész gyülekezeteddel a tengerek szívébe esnek bele bukásod napján. 28 Kormányosaid jákiáltásának hangjára megrendülnek a hullámok. 29 És kiszállanak hajóikból minden kik az evezőket tartják, a hajósok, minden a tenger kormányosai, a szárazföldre állnak; 30 és hallatják miattad hangjukat és keservesen kiáltanak, port tesznek föl a fejükre, hamuban fetrengetnek, 31 és kopaszságot csinálnak maguknak miattad és zsákokba övezkednek, és sírnak miattad lélek keservével, keserű gyászolással. 32 És hangoztatnak jaigatásukban gyászdalt rólaid és megsiratnak téged: Ki olyan mint Czór, mint az az elcsendesült, a tenger középén! 33 A mikor kijutottak áruid a tengerekből, sok népet lakattál jól; vagyodon és vásárod bőségével meggazdagítottad; a föld királyait. 34 Most eltörettél, ki a tengerekből, a vizek mélységeiben: vásárod és egész gyülekezeted benned beleestek. 35 Mind a szigetek lakói

eliszonyodtak rajtad és királyaik borzadva borzadtak, remeggett az arcuk. 36 A kereskedők a népek között pisszegtek fölöttek, rémületté lettél és nem vagy többé örökre!

28 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, mondd Czór fejedelmének: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivel büszke volt a szíved és azt mondta isten vagyok, isteneknek székhelyét lakom a tengerek szívében, holott ember vagy és nem isten, de olyannak tartod szívedet, mint istenek szíve; 3 íme bőlcsebb vagy Dánielnél, semmi rejtelmes nem volt homályos előttek. 4 Bölcsességeddel és értelmettel szereztlél magadnak: gazdagságot és szereztlél aranyat és ezüstöt kincstáráidban; 5 bőlcsességed sokaságával kereskedelmed által gyarapítottad gazdagságodat: és büszke lett a szíved gázdaságod által. 6 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivelhogy olyannak tartod szívedet, mint istene szíve, 7 azért íme én hozok reád idegeneket, a, nemzetek legerőszakosabbjait, és kirántják kardjaikat bőlcsességed szépsége ellen és megszentségtelenítik tündöklésedet. 8 A verembe; szállítanak téged és meg fogsz halni, a mint elesettek; meghalnak a tenger szívében. 9 Vajon fogod-e mondani megőlöd előtt: isten vagyok, holott ember vagy és nem Isten a gyilkosod kezében. 10 Amint körülmetéletlenek halnak meg, úgy fogsz meghalni idegenek keze által: mert én beszéltem, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 11 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 12 Ember fia, hangoztass gyászdalt Czór királyáról és mondjad neki: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Te megpecsételője a tökéletességek, teli bőlcsességgel és teljes szépséggel, 13 Édenben, Isten kertjében voltál, mindenféle drágakő volt mennyezeted: ódem, piteda és jáhalóm, tarsís, sóham és jásfé, zafír, nőfehér és bárkat, meg arany; domborodásaid és nyílásaid műve rajtad volt, a mely napon teremtettél, készítetted. 14 Te kérub voltál, terjeszkedő szárnyú, azzá tettelek, Isten szent hegyén voltál, tűzes kövek között jártál. 15 Gáncstalan voltál utáidon teremtésed napjától fogva, míg nem jogtalanság találta tettetett rajtad. 16 Kereskedelmed sokasága által megtelt a te belsőd erőszakkal és vitézével; megszentségtelenítettek tehát, el Isten hegyéről, és elveszítettek, szármás kerub, tűzes kövek közül. 17 Büszke volt szíved szépséged által, megrontottad bőlcsségedet tündöklésed miatt, földre vetettek, királyok elé adtalaik, hogy látványuk legyen rajtad. 18 Bűneid sokasága folytán, kereskedelmed jogtalansága által megszentségtelenítettek szentélyeidet, tüzet támasztottam belőled, az emészttet meg téged és hamuvá tettelek a földön, minden a nézőid szeme láttára. 19 Mind a kik ismernek a népek közt, eliszonyodtak rajtad, rémületté lettél és nem vagy többé, örökre! 20 És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 21 Ember fia, fordítsd arczodat Czidón felé és prófétálj felőle. 22 És mondjad: Így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én ellened fordulok, Czidón, hogy dicsőnek bizonyuljak benned; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn büntetést végzek rajta és megszenteltetem benne. 23 És bocsátok reá dögvészét és vért az utcáiban és elesnek közepében megöltek, az ellene köröskörül támadó kard által; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. 24

És nem lesz többé szúró tüske és fájdító tövis Izraél háza számára mind a körülöttük levőktől, a kik megvetik őket; és megtudják, hogy én vagyok az Úr, az Örökkévaló. 25 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Midőn összegyűjtöm Izraél házát a népek közül, a melyek közt elszéledtek, meg fogok szentelteni általuk a nemzetek szemeláttára; és lakni fognak földjükön, a melyet adtam szolgámnak, Jákóbnak. 26 És laknak rajta biztonságban, építenek házakat és ültetnek szőlőket és biztonságban laknak, midőn büntetést végzek mindenazon, kik őket megvetik a körülöttük levőktől. És megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük.

29 A tizedik évben, a tizedik hónapban, a hónap tizenkettedikén lett hozzáam az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, fordítsd arcodat Fáraó, Egyiptom királya felé és prófétálj felőle és egész Egyiptom felől. 3 Beszélj és mondjad: így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én ellened fordulok Fáraó, Egyiptom királya, nagy szörnyeteg te, mely folyói közepette heverész, a ki azt mondta: enyém a folyóm, én csináltam azt magamnak. 4 Majd teszek karikákat állkapcsaidra és odatapasztom folyóidnak halait pikkelyeidhez; és felhozlak folyóid középéből meg folyóid minden halát, mely pikkelyeidhez tapad. 5 És kivetlek a pusztába, téged és folyóid minden halát; a mező színére hullasz, nem szednek össze és nem gyűjtenek egybe: a föld vadójának és az ég madarának adlak eledelül. 6 És megtudják mind az Egyiptom lakói, hogy én vagyok az Örökkévaló, mivel nádpálczája voltak Izraél házának. 7 Mikor megfognak téged a kézzel, elroppansz és elhasítod mindenüknek vállát, s mikor reád támaszkodnak, eltörsz és megingatod mindenüknek derekát. 8 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én hozok reád kardot és kiirtok belőled embert és állatot. 9 És Egyiptom országa pusztasággá és rommá lesz, és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló; mivel azt mondta: a folyó enyém, és én csináltam! 10 Azért íme én ellened fordulok és folyóid ellen és teszem Egyiptom országát romokká, pusztaság romjává, sivataggá Migdóltól Szévénig és Kús határáig. 11 Nem fog rajta átvonulni ember lába, és állat lába nem fog rajta átvonulni és nem lesz lakva, negyven évig. 12 És teszem Egyiptom országát pusztasággá elpusztult országok közepette, és városai lerombolt városok közepette pusztasággá lesznek negyven évig; és elszélesztem Egyiptomot a nemzetek közé és elszöröm őket az országokba. 13 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Negyven év multán egybegyűjtöm Egyiptomot azon népeket közül, aholvá elszéledtek. 14 És visszahozom Egyiptom foglyait, visszahozom őket Patrósz országába, eredetük földjére, és lesznak ott alacsony királysággá. 15 A királyságoknál alacsonyabb lesz és nem emelkedik többé föléje a nemzeteknek; megfogyasztom őket, hogy ne uralkodjanak a nemzetek felett. 16 És nem lesz többé Izraél háza számára bizalomnak, bűnre emlékeztetőnek, midőn feléjük fordulnak; és megtudják, hogy én vagyok az Úr, az Örökkévaló. 17 És volt a huszonhetedik évben, az első hónapban, a hónap elsején lett hozzáam az Örökkévaló igéje, mondván: 18 Ember fia, Nebükadrecczár, Babel királya, munkáltatta hadsereget nagy munkával Czór ellen, minden fej megkopasztva és minden váll megtépve, de jutalma

nem volt neki és hadseregének Czortól, a munkáért, mellyel munkált ellene. 19 Azért, így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én odaadom Nebükadrecczárnak, Babel királyának, Egyiptom országát; és elviszi sokaságát és zsákmányolja zsákmányát és prédáját, és jutalmul lesz hadseregeknek. 20 Bérül, a melyért munkált, odaadom neki Egyiptom országát, azért a mit számonra cselekedtek, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 21 Azon a napon szarvat sarjaszok Izraél házának, neked pedig adom szájnak megnyilását közepettük, és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

30 És lett hozzáam az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, prófétálj és mond: Így szól az Úr, az Örökkévaló: jajgassatok, jaj ama nap miatt! 3 Mert közel van a nap, közel van napja az Örökkévalónak, felhőnek napja, nemzeteknek az ideje lesz. 4 És kard jön be Egyiptomba és remegés lesz Kúsban, midőn elesnek megöltek Egyiptomban, és elviszik sokaságát és leromboltatnak alapjai. 5 Kús és Pút és Lúd és minden a gyülevezs nép és Kúb és a szövetséges ország fiai velük együtt kard által esnek el. 6 Így szól az Örökkévaló: Elesnek Egyiptom támogatói és ledől erős bűszkesége; Migdóltól Szévénig kard által esnek el benne, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 7 És elpusztulva lesznek elpusztított országok közepette, és városai romba dőlt városok között lesznek. 8 És megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, mikor tüzet vetek Egyiptomra és megtörétek minden a segítői. 9 Azon napon követek vonulnak ki tőlem hajókon, hogy megijessék a biztonságban levő Kúst, és remegés lesz közöttük, mint Egyiptom napján, mert íme jön. 10 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Megszüntettem Egyiptom sokaságát Nebükadrecczár, Babel királya által. 11 Ó és népe ő vele, a nemzetek legerőszakosabbjai elhozathnak, hogy megrontsák az országot, és kirántják kardjaikat Egyiptom ellen és megtöltik az országot megöltekkel. 12 És szárazzá teszem a folyókat és eladom az országot rosszaknak kezébe; és elpusztítom az országot és teljességet idegenek által. Én az Örökkévaló mondottam. 13 Így szól az Úr az Örökkévaló: Elveszítem az undokságokat és eltüntetem a bálványokat Nóból, és fejedelem nem lesz többé Egyiptom országából; és felelmetvetek Egyiptom országára. 14 Elpusztítom Patrószt és tüzet vetek Czónra és büntetést végzek Nón; 15 kiöntöm haragomat Színra, Egyiptom erősségrére és kiírtom Nó sokaságát. 16 Tüzet vetek Egyiptomra, Szín remegve remeg, és Nó ostrommal fog bevételetni, Nób pedig – nappali ellenségek reá! 17 Áven és Pibészet ifjai kard által esnek el, és azok fogásába mennek. 18 És Techafnechészen elsötétül a nap, midőn eltöröm ott Egyiptom járomrúdjait és megszűnik benne erős bűszkesége; őt felhő borítja és leányai fogásába mennek. 19 És büntetést viszek végezhet Egyiptomon, hogy megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. 20 És volt, a tizenegyedik esztendőben, az első hónapban, a hónap hetedikén, lett hozzáam az Örökkévaló igéje, mondván: 21 Ember fia, Fáraónak, Egyiptom királyának karját eltörtem és íme nem kötöztek be, gyógyszerekkel adva és póly át téve reá, bekötözve azt, hogy megerősödjék, hogy kardot foghasson. 22 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én fordulok Fáraó Egyiptom királya ellen, eltöröm karjait, az

erőset meg az eltöröttet, és kiütöm a kardot kezéből. 23 És elszéleszem Egyiptomot a nemzetek közé és elszórom őket az országokban. 24 És megerősítem Bábel királyának karjait és kezébe adom kardomat, és eltöröm Fáraó karjait, hogy nyögyön előtte megöltek nyögéseivel. 25 És megerősítem Bábel királyának karjait, Fáraónak karjai pedig leesnek; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, mikor Bábel királyának kezébe adom kardomat, hogy azt kinyújtsa Egyiptom országa ellen. 26 És elszéleszem Egyiptomot a nemzetek közé és elszórom őket az országokba; és megtudják, hogy én vagyok: az Örökkévaló.

31 És volt a tizenegyedik évben, a harmadik hóban, a hónap elsején, lett hozzá az örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia: Szól Fáraóhoz, Egyiptom királyához és az ő sokaságához: kinez hasonlítottál nagyságodban? 3 Íme Assúr czédrus volt a Libánonon, szép lombú, árnyékos bozót és magas termetű; és lombozat között volt a sudara. 4 Vizek növesztették, az ár magasra nevelte: folyóival jár ültetvénye körül és csatornáit bocsátja a mező minden fához. 5 Azért magasabb lett a termete a mező minden fáinál és megsokasodtak ágai és hosszura nőttek gallayai a sok víztől midőn kibocsátotta. 6 Ágain fészkeltek minden az ég madarai, és gallayai alatt szült a mező minden vadja; árnyékában pedig lálik sok mindenféle nemzet. 7 Szép volt nagyságában, gallainak hosszságában, mert gyökere a nagy vizek mellett volt. 8 Czédrusok nem homályosították el Isten kertjében, ciprusok nem hasonlítottak ágaihoz és gesztenyefák nem voltak olyanok, mint az ő gallayai: semmi fa az Isten kertjében nem hasonlított hozzá szépségében. 9 Szépnak alkottam ágainak sokasága által, és megirigyezték Éden minden fái, az Isten kertjében levők. 10 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivel hogy termetre magas voltál; sudarát a lombozat közé nyújtotta és fölemelkedett a szíve magassága miatt, 11 adom őt tehát nemzetek hatalmasának kezébe; el fog bánni vele, gonoszsága szerint kiúztem őt. 12 És kivágták idegenek, a nemzetek legerőszakosabbjai és leterítették; a hegyekre és minden völgybe estek az ágai és eltörtek gallayai minden az ország medreiben, és elszálltak árnyékából minden a föld népei és ott hagyták. 13 Ledőlt törzsökön lakik az ég minden madara, és gallayain van a mező minden vadja. 14 Azért, hogy magasakká ne legyenek termetükkel a víz minden fái és sudarukat ne nyújtsák a lombozat közé és ne álljanak meg hatalmasaik magasságukban minden a vizet ivók; mert mindenjában a halálnak adattak az alvilág országába az ember fiai közé, a gödörbe szállókhoz. 15 Így szól az Úr, az Örökkévaló: A mely napon leszállt az alvilágba, gyászoltattam, eltakartam miatta a mélységet és visszatartottam folyamait és elzártultak a nagy vizek; és elsötétíttem miatta, a Libánt, és minden a mező fái elepedtek miatta. (*Sheol h7585*) 16 Ledőltének zajától megrendítettem nemzeteket, midőn leszállítottam őt a gödörbe az alvilágba szállókkal, úgy hogy megvigaszталódtak az alvilág országában Éden minden fái, a Libánonnak választottja és java, minden a vizet ivók. (*Sheol h7585*) 17 Ók is vele együtt leszálltak az alvilágba a kard megöljeihez, és segítői, a kik árnyékában ültek a nemzetek között. (*Sheol h7585*) 18 Kihenz hasonlítottá ilyképen dicsőségen és nagyságban az Éden

fái között? Leszállítattal tehát Éden fáival együtt az alvilág országába, a körülmetéletlenek között fogsz feküdni, a kard megöljeivel együtt. Az Fáraó és egész sokasága, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

32 És volt a tizenkettedik évben, a tizenkettedik hónapban, a hónap elsején, lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, hangoztass gyászdalt Fáraó, Egyiptom királya felett és szól hozzá: Nemzetek oroszlánja te, megsemmisítél! Holott olyan voltál, mint a szörnyeteg a tengerekben, kiromtottal folyamaidban és vizeket zavarált fel lábaiddal és felkavartad folyamaikat. 3 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Kiterítem reád hálómát sok nép gyülekezetében, és felhözök teged varsámban. 4 És leterítlek a földön, a mező színére hajítak és lakoztatom rajtad az ég minden madárát és jöllakatom veled az egész föld vadját. 5 A hegyekre vetem húsodat, és betöltöm a völgyeket büszkeségeddel. 6 És megáztatom áradásos földedet véreddel a hegyekig, és a, medrek megtelnek veled. 7 És betakarom, midőn elötlak, az egeket és elsötétítem csillagaikat, a napot felhővel takarom be és a hold nem világítja világát. 8 Mind a világos világítókat az égen elhomályosítom miattad és sötétséget adok országodra, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 9 És megbúsimok sok népnek szívét, midőn elviszem romlásodat a nemzetek közé, oly országokba, a melyeket nem ismertél. 10 És elszörnyűködtetek rajtad sok népet, és királyaiak borzadnak miattad borzadással, midőn meglebbentem kardomat arcuk előtt; és megremegnek minden pillanatban kiki életéért, ledőlted napján. 11 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Bábel királyának kardja jön reád. 12 Vitézek kardjai által elejtem sokaságot, nemzetek legerőszakosabbjai valamennyien, és elpusztítjak Egyiptom büszkeségét és megsemmisítetek egész sokaságát. 13 És elveszítem minden állatát a nagy vizek mellől, nem zavarja föl azokat többé ember lába, és állat patái sem zavarják föl. 14 Akkor lecsillapítom vizeket és folyamaikat járatom, mint az olaj, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 15 Midőn Egyiptom országát pusztasággá teszem és kipusztul az ország a teljességből, midőn megverem minden a benne lakókat; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. 16 Gyászsol az, és gyászdalnak mondják el, a nemzetek leányai mondják azt el gyászdalnak; Egyiptom fölött és egész sokasága fölött fogják gyászdalnak elmondani, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 17 És volt a tizenkettedik évben, a hónap tizenötödikén, lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: 18 Ember fia, jajgass Egyiptom sokaságán és szállítsd le őt meg hatalmas nemzetek leányait az alvilág országába, a gödörbe szállókhoz. 19 Kinél voltál kedvesebb? Szállí alá és hadd fektessenek a körülmetéletlenekhez. 20 A kard megöljei közt fognak elesni; adva van a kard, vonszoljátok le őt és egész sokaságát. 21 Beszélni fognak hozzá a vitézek hatalmasai az alvilágóból segítőivel együtt. Alászálltak, feküsznek a körülmetéletlenek, a kard megöljei! (*Sheol h7585*) 22 Ott van Assúr és egész gyülekezete –körülötte sírjai, valamennyien megölöttek, a kik a kard által elestek – 23 a melynek helyeztettek sírjai a gödör hátlójába, úgy hogy gyülekezete ott van sírja körül; valamennyien megölöttek, a kard által elesettek, a kik rettegést okoztak az élők országában. 24 Ott van Élám és

egész sokasága sírja körül, valamennyien megölöttek, a kik a kard által estek el, a kik leszálltak körülmetéletlenül az alvilág országába, a kik tőlük való rettegést okoztak az élők országában és elvitték szégyenűket a gödörbe szállókhoz. **25** Megöltek között adtak neki fekvőhelyet egész sokaságával, körülötte az ő sírjai, valamennyien körülmetéletlenek, a kard meőltjei; mert okoztattak tőlük való rettegés az élők országában, és elvitték szégyenűket a gödörbe szállókhoz – megöltek közé adattak. **26** Ott van Mésekh, Túbál és egész sokasága, körülötte sírjai; valamennyien körülmetéletlenek, kardnak megőltjei, mert tőlük való rettegést okoztak az élők országában. **27** És nem feküsznek vitézekkel a körülmetéletlenekből elesettekkel, a kik az alvilágba szálltak hadi fegyvereikkel és kiknek fejük alá tették kardjaikat, hanem bűneik csontjaikon vannak, mert vitézektől való rettegés volt az élők országában. (**Sheol h7585**) **28** Te is a körülmetéletlenek közt fogsz megtörni, és feküdni fogsz a kard megőltjeineél. **29** Ott van Edóm, királyai és mind a fejedelmei, a kik vitézségükben adattak a kard megőltjei mellé; ők a körülmetéletleneknél feküsznek és a gödörbe szállóknál. **30** Ott vannak észak uralkodói mind és mind a Czidónbeliek, a kik alászálltak megöltekkel a tőlük való rettegés mellett vitézségüktől megszégyenülten és feküdték körülmetéletlenül a kard megőltjeihez és elvitték szégyenűket a gödörbe szállókhoz. **31** Azokat látja majd Fáraó és megvigasztalódik egész sokasága felől, a kardnak megőltjei: Fáraó és egész hadserege, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **32** Mert okoztam a tölem való rettegést az élők országában; lefektetem a körülmetéletlenek között, a kardnak megőltjeivel, Fáraót és egész sokaságát, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

33 És lett hozzáam az Örökkévaló igéje, mondván: **2** Ember fia, beszélj néped fiaihoz és szólj hozzájuk: Ország, midőn hozok reája kardot, és az ország népe vesz egy férfit a maga kebléből és megteszik őt maguknak őrré, **3** és látna a kardot, a mint jön az országra és megfújja a harsonát, hogy megintse a népet, **4** és hallja, a ki hallja a harsona hangját, de nem hajtott intésre és jött a kard és elragadta: annak vére a fején lesz. **5** A harsona hangját hallotta és nem hajtott intésre, vére ő rajta lesz; ha intésre hajtott, megszabadította volna a lelkét. **6** De az ő, midőn látja a kardot, a mint jön és nem fújta meg a harsonát és a nép nem intetett meg, tehát jött a kard és elragadt közülök egy lelket: az bűnében ragadtatott el, a vérét pedig az ő kezétől fogom követelni. **7** Te pedig, ember fia, őrré tettelek Izrael háza számára, hogy ha igét hallasz számból, megingtsed őket részmről. **8** Mikor azt mondom a gonosznak: gonosz, meg kell halnod, és nem beszélél, hogy elintsesd a gonoszt útjáról, ő, a gonosz bűnében fog meghalni, de vérét kezdtől fogom követelni. **9** De midőn te elintgett a gonoszt útjáról, hogy megtérjen tőle, de nem tért meg útjáról, ő bűnében fog meghalni, te pedig megmentettek lelkedet. **10** Te pedig, ember fia, szólj Izrael házához: Igý szóltatok, mondván: bizony bűntetteink és vétkeink rajtunk vannak és általuk sínylünk mi el, hát hogyan élhetünk? **11** Szólj hozzájuk: Ahogy élek, úgy mond az Úr, az Örökkévaló, nem kívánom a gonosznak halálát, hanem azt, hogy a gonosz megtérjen útjáról és éljen. Térjetek, térijetek meg rossz útjaituktól, miért halnátok meg, Izrael háza?

12 Te pedig, ember fia, szólj néped fiaihoz: Az igaznak igazsága nem fogja őt megmenteni, a mely napon bűntettet követ el, és a gonosznak gonoszsága – nem fog abban megbotlani, a mely napon megtér gonoszságától; az igaz pedig nem bír elni az által, a mely napon vétkezik. **13** Mikor azt mondom az igazról: elni fog és ő bízik igazságában és jogtalanságot cselekszik, mind az igazságai nem tartatnak emlékezetben és jogtalansága miatt, melyet cselekedett, azért fog meghalni. **14** És mikor azt mondom a gonosznak: meg kell halnod, és megtér vétkétől és cselekszik jogot és igazságot: **15** Zálogot visszaad, a gonosz elraboltat megfizet, az élet törvényei szerint jár, nem cselekedve jogtalanságot: elni fog, nem hal meg. **16** Mind az ő vétkei, melyekkel vétkezett, nem tartatnak számára emlékezetben, jogot és igazságot cselekedett, elni fog. **17** De azt mondják néped fiai: nem megfelelő az Úrnak útja, holott az ő útjuk nem megfelelő. **18** Mikor eltér az igaz az ő igazságától és jogtalanságot cselekedett, ezért meghal. **19** S midőn megtér a gonosz az ő gonoszságától és jogot és igazságot cselekszik, azok által elni fog. **20** De ti mondjátok: nem megfelelő az Úr útja, kit-kit útjai szerint ítélek meg benneteket, Izrael háza. **21** És volt tizenkettedik évében – a tizedik hónapban, a hónap ötödikén – számkivetésünknek, jött hozzáam a menekülő Jeruszálemből, mondván: Megveretet a város. **22** És az Örökkévaló keze volt rajtam este, a menekülők megérkeztek előtt és megnyitotta számat, míg hozzájött reggel: akkorra megnyílt a szájam és nem néultam el többé. **23** És lett hozzáam az Örökkévaló igéje, mondván: **24** Ember fia, a romok lakói Izrael földjén azt mondják, mondván: egy volt Ábrahám és birtokul kapta az országot; mi pedig sokan vagyunk, nekünk adatott az ország birtokul! **25** Azért szólj hozzájuk: Igý szól az Úr, az Örökkévaló: vér mellett esztek és szemeiteket felemeltek bálványaitokhoz és vért ontotok és az országot birtokul kapni akarjátok? **26** Kardtörek mellett álltatók, undokságot cselekedtek, és ki-ki felebarátja feleségét megfertőztették és az országot birtokul kapni akarjátok? **27** Igý szólj hozzájuk: Igý szól az Úr, az Örökkévaló: Ahogy élek, bizonys, a kik a romokban vannak, kard által esnek el és a ki a mező színén van, azt a vadnak adom, hogy megegye, és a kik a hegyvárában és barlangokban vannak, dögész által halnak meg. **28** És teszem az országot pusztulássá és pusztaságággá és megszűnik hatalmának büszkesége; és elpusztulnak Izrael hegyei, úgy hogy nem járnak ott. **29** És megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, mikor az országot pusztulássá és pusztaságággá teszem, mind az ő utálatosságáik miatt, melyeket elkövették. **30** Te pedig, ember fia, néped fiai, akik beszélgetnek rólaid a falak mellett és a házak bejáratainál; beszél egyik a másikkal, kiki a testvéreivel, mondván: Jertek csak és halljátok, mi az ige, mely kijött az Örökkévalótól. **31** És bemennek hozzád, mint szokott bemenni a nép, és ülnek előtted a népembeliék és hallják szavaidat, de nem cselekszik meg azokat, hanem szerelmi dal van a szájukban, ez az, amit tesznek, nyereségük után jár szívök. **32** És íme olyan vagy nekik, mint szerelmi dal, szép hangú és jól hárfaző; hallják szavaidat, de nem cselekszik meg azokat. **33** De midőn az bekövetkezik – íme bekövetkezik – akkor megtudják, hogy próféta volt közöttük.

34 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, prófétáj Izraél pásztorairól: prófétáj és szól hozzájuk, a pásztorokhoz. Így szól az Úr, az Örökkévaló: Oh Izraél pásztorai, a kik önmagukat legeltették, nemde a juhokat legelettesek a pásztorok? 3 A zsiradékot megeszíték, a gyapjút felöltitek, a kövérét levágjátok, a juhokat nem legeltetitek. 4 Az elgyengüléket nem erősítették, a beteget nem gyógyították, a sérültet nem kötöztek be, az eltévedtet nem hoztatók vissza, az elveszettet nem keresték, és erővel uralkodtatók rajtuk és szigorúsággal. 5 És elszéledtek pásztor hiján és eledelü lettek a mező minden vadjának és elszéledtek. 6 Tévelyegnek juhaim mind a hegyeken és minden magas halmon és az ország egész színén elszélednek juhaim, és nincs ki kutatja, nincs ki keresi. 7 Azért pásztorok, halljátok az Örökkévaló igéjét! 8 Ahogy élek, úgy mond az Úr, az Örökkévaló, bizony mivel juhaim prédává lettek és eledelü lettek juhaim a mező minden vadjának pásztor hiján, és pásztoraim nem viselték juhaimnak gondját, hanem önmagukat legeltették a pásztorok, de juhaimat nem legeltették: 9 azért pásztorok, halljátok az Örökkévaló igéjét. 10 Így szól az Úr, az Örökkévaló: im én fordulok a pásztorok ellen és követelem juhaimat kezükktől és elmozdítom őket a juhok legeltetésétől, úgy hogy nem legeltetik többé magukat a pásztorok; és megmentem juhaimat szájukból, hogy ne legyenek nekik eledelü. 11 Mert így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme itt vagyok én, hogy gondját viseljem juhaimnak és számon tartom őket. 12 A mint számon tartja a pásztor nyáját, a mely napon elkülöntött juhai között van, úgy fogom számon tartani juhaimat, és megmentem őket mindenazon helyekből, a hová elszéledtek felhő és sűrű ködnek napján. 13 És kivezetem őket a népek közül, összegyűjtöm az országokból és leviszem földjükre, és legeltetem őket Izraél hegyein, a medrek mellett és mind az ország lakóhelyein. 14 Jó legelőn legeltetem őket és Izraél magasságos hegyein lesz a tanyájuk; ott fognak neverészni jó tanyán és kövér legelőn legelnek Izraél hegyein. 15 Én legeltetem majd juhaimat és én neverésztem őket, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 16 Az elveszettet megkeresem, az eltévedtet visszahozom, a megsérültet bekötözöm, a beteget erősítem, a kövért pedig és az erőset megsemmisítem, jogosság szerint fogom legeltetni. 17 Ti pedig, juhaim, így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én ítélek bárány és bárány között, kosok és bakok között. 18 Kevés-e nektek, hogy a jó legelőn legeltek, hogy még legelőtök maradékát lábaitokkal tapossátok; lecsillapodott vizet isztok és a megmaradtat lábaitokkal kavarjátok fel? 19 Juhaim pedig, amit lábaitok letapostak, azon legeljenek, és a mit lábaitok felkavartak, azt igyák-e? 20 Azért így szól hozzájuk az Úr, az Örökkévaló: Íme itt vagyok én, hogy ítélek kövér bárány és sovány bárány között. 21 Mivel oldallal és vállal tasztítjátok és szavaitokkal dőfitek mind az elgyengüléket, míg el nem szélesztettek őket kifelé: 22 segítem majd juhaimat, hogy prédára többé ne legyenek, és ítélni fogok bárány és bárány között. 23 És egy pásztor támasztok följük, hogy legeltesse őket, szolgámat Dávidot; ő fogja legeltetni őket és ő lesz nékik pásztorul. 24 Én, az Örökkévaló, pedig leszek nekik Istenül és Dávid szolgám fejedelem közöttük; én az Örökkévaló beszítem. 25 És kötöm velök a béke szövetségét és elpusztítom a vadállatot

az országból; és biztonságban laknak a pusztában és alszanak az erdőben. 26 És teszem őket meg halmom környékét áldássá s lebocsátom az esőt a maga idejében, áldásos esők lesznek. 27 És megadjá a mező fája az, ő gyümölcsét, és a föld megadjá termését, és biztonságban lesznek földjükön; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló, midőn eltöröm jármuk rudjait és megmentem őket leigázói kezéből. 28 És nem lesznek többé prédaúl a nemzeteknek, és az ország vadja nem eszi meg őket, és biztonságban laknak, és nincs, ki felijeszti. 29 És támasztok nekik hírnévre való ültetvényt; és nem lesznek többé éhség elragadtai az országban és nem viselik többé a nemzetek gyalázatát. 30 És megtudják, hogy én, az Örökkévaló, az ő Istenük, velük vagyok, ők pedig az én népem, Izraél háza, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 31 És ti vagyok juhaim, legelőmnek ember-juhai vagytok; én vagyok Istentek, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

35 És lett hozzám az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, fordítsd arcodat Széir hegye felé és prófétáj róla. 3 És mondd neki: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én ellened fordulok, Széir hegye, kinyújtom reád kezemet s pusztulássá és pusztasággá teszlek. 4 Városaidat rommá teszem és te pusztulássá leszel; és megtudod, hogy én vagyok az Örökkévaló. 5 Mivel örök gyűlölséged volt és Izraél fiait oda vetettet a kard hatalmába, balsorsuk idején, a végbűn idején. 6 Azért ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, bizony vérré teszlek és vér üldözön téged, ha te nem gyűlölted a vért, tehát vér üldözön téged. 7 És teszem Széir hegyét pusztasággá és pusztulássá, és kiirtok belőle járókelőt. 8 És megtöltöm hegyeit megöltjeivel, halmaid, völgyeid és minden a medreid – kard megöltjei esnek el rajtuk. 9 Örök pusztulássá teszlek, városaid nem állnak helyre; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. 10 Mivel azt mondadt: az a két nemzet és az a két ország az enyém lesz és elfoglaljuk, holott az Örökkévaló ott volt. 11 Azért, ahogy élek, úgymond az Úr, az Örökkévaló, cselekszem majd haragod és buzgalmad szerint, amellyel te cselekedtél gyűlöletedből ellenök; és megismertem magamat köztük, midőn ítélek tégedet. 12 És megtudod, hogy én az Örökkévaló hallottam mind a gyalázásaidat, a melyeket kimondottál Izraél hegyei ellen, mondván: elpusztultak, nekünk adattak eledelü. 13 És fennhelyáztatok ellenem szátkal és szaporítjátok ellenem szavaitokat: én hallottam. 14 Így szól az Úr, az Örökkévaló: midőn majd örül az egész föld, pusztulást teszek veled. 15 A mint öröltél Izraél házának örökségén, mivelhogy elpusztult, úgy cselekszem veled: pusztulássá lesz Széir hegye és Edóm egészen; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

36 Te pedig, ember fia, prófétáj Izraél hegyeiről és szólj: Izraél hegyei, halljátok az Örökkévaló igéjét! 2 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivel azt mondta rólatok az ellenség Hah! az örök magaslatok örökségül lettek nekünk: 3 azért prófétáj és szólj: Így szól az Úr, az Örökkévaló: mivelhogy pusztítanak benneteket és köröskörül áhítóznak rátok hogy örökségül legyetek a nemzetek maradékának és jutottatok nyelvezek ajkára és népek megszólására: 4 azért Izraél hegyei, halljátok az Úr, az Örökkévaló igéjét: Így szól az Úr, az Örökkévaló a hegyeknek és

halmoknak, a medreknek és völgyeknek, az elpusztult romoknak és az elhagyatott városoknak, a melyek prézává és gúnnyá lettek a körüllelő nemzetek maradékának. 5 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Bizony, buzgalmann tüzében beszéltem a nemzetek maradékáról és egész Edómról, a kik országomat a maguk örökségévé tették, az egész színekörönben, a léleknek megvetésével azért, hogy kiüzzék prézául. 6 Azért prófétálj Izráel földjéről és mond a hegyeknek és halmoknak, a medreknek és völgyeknek: Így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme buzgalomban és haragomban beszéltem én, mivel a nemzetek gyalázatát viseltétek. 7 Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Én felemeltem kezemet, bizony a nemzetek, melyek körülöttek vannak, ők fogják viselni gyalázatukat. 8 Ti pedig, Izráel hegyei, lombotokat fogjátok adni és gyümölcöket fogjátok hordani Izráel népem számára, mert közel vannak, hogy előjünenek. 9 Mert íme, én hozzátok térek, hozzátok fordulok, hogy megműveltesek és bevettessetek. 10 És megsokasítom rajtakat az embereket, Izráelnek egész házát és lakva lesznek a városok és a romok föl fognak épülni. 11 És megsokasítok rajtakat emberi és állatot és megsokasodnak és megszaporodnak; és lakottá teszlek benneteket, mint eleitekben és jót vesztek inkább, mint ősödökben; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. 12 És járatok rajtakat embereket, népemet, Izráelit, elfoglalnak téged és birtokul leszel nekik, és nem fogod őket többé gyermekteleníteni. 13 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Mivel azt mondják nektek: embereket emésztő vagy és nemzeteid gyermektelenítője voltál; 14 azért nem fogsz többé embereket emészteni és nemzeteidet nem fogod többé gyermekteleníteni, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 15 És nem hallatom többé ellened a nemzetek gyalázását és a népek szidalmazását nem fogod többé viselni, és nemzeteidet nem fogod többé gyermekteleníteni, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 16 És lett hozzáam az Örökkévaló igéje, mondván: 17 Ember fia, az Izráel házabeliek, földjükön lakván, megtisztálatlanították azt útjuk és cselekedeteik által; mint a tisztlásban levő nő tiszttálatansága volt útjuk előttem; 18 kiontottam tehát reájuk hevemet a vér miatt, melyet a földre öntötték, és bálványaiakkal megtisztálatlanították. 19 És elszélesztettem őket a nemzetek közé és elszórónak az országokban, útjuk és cselekedeteik szerint ítétem őket. 20 És odajöttek a nemzetekhez, a hová jöttek és megszentségtelenítették szent nevemet, midőn azt mondják róluk: az Örökkévaló népe ezek és az ő országából mentek ki; 21 úgy hogy megsajnáltam szent nevemet; melyet megszentségtelenített Izráel háza azon nemzetek között, aholá jöttek. 22 Azért mond meg Izráel házának: Így szól az Úr, az Örökkévaló, nem a ti kedvetekért cselekszem, Izráel háza, hanem szent nevemért, a melyet megszentségtelenítettek a nemzetek között, a hová eljöttek. 23 És megszentelem a nemzetek között megszentségtelenített nagy nevemet, a melyet ti megszentségtelenítettek közeppük; megtudják a nemzetek, hogy én vagyok az Örökkévaló, úgymond az Úr; az Örökkévaló, midőn szentnek bizonyulok általak, az ő szemeik láttára. 24 És veszlek benneteket a nemzetekből és összegyűjtök minden az országokból és elviszlek a ti földetekre. 25 És hintek reátok tiszta vizet, hogy meatisztulatok; minden a ti tiszttálatásáig oltatótól

és bálványaitktól megtisztítlak benneteket. 26 És adok nektek új szívet és új szellemet adok belétek és eltávolítom a kőszívet húsotktól és adok nektek hús-szívet. 27 És szellememet adom belétek és azt cselekszem, hogy törvényeim szerint járjatok és rendeleteimet megőrzétek és megcselekedjétek. 28 És majd laktok az országban, melyet ősöteiknek adtam; és lesztek nekem népül, én pedig leszek nétek Istenül. 29 És megszabadítlak benneteket mind a tiszttálatanságaitktól, és szólítom a gabonát és megsokasítom azt és nem adok többé reátko éhséget. 30 És megsokasítom a fának gyümölcsét és a mezőnek termését, azért hogy az éhség gyalázata többé ne jusson nektek a nemzetek között. 31 És majd megemlékeztek rossz útjaitokról és cselekedeteikről, a melyek nem jók; és megundorodtok önmagatktól bűneitekért és utálatosságaitkért. 32 Nem a ti kedvetekér cselekszem, úgymond az Úr, az Örökkévaló, tudomástokra legyen, szégyenkezzetek és piruljatok útjaitok miatt, Izraél háza. 33 Így szól az Úr, az Örökkévaló; A mely napon megtisztítlak benneteket mind a bűneitektől, lakottá teszem a városokat és felépülnek a romok; 34 az elpusztult ország pedig műveltetni fog, a helyett hogy pusztulás volt minden arra járó szeme láttára. 35 És azt fogják mondani: ez az elpusztult olyan lett, mint Éden kertje és a romba dölt és elpusztult és lerombolt városok meg vannak erősítve, lakottá lettek. 36 És megtudják mind a nemzetek, a melyek körülöttetek megmaradnak, hogy én az Örökkévaló építtem fel a leromboltakat, beültettem az elpusztultat; én az Örökkévaló beszéltem és megteszem. 37 Így szól az Úr, az Örökkévaló: még ebben is megkerestetem magamat Izraél házától, hogy megteszem nekik; megsokasítom őket juhokként emberrel. 38 Mint a szent áldozatok juhai, mint Jeruzsálem juhai az ünnep napjain, ilyenek lesznek a rombadölt városok, telve emberjuhokkal; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

37 Volt rajtam az Örökkévaló keze, kivitt engem az Örökkévaló szelleme által és letett a síkság közepén, az pedig telve volt csontokkal. **2** És elvezetett engem mellettük köröskörül és íme sok volt belőlük a síkság színén és íme nagyon százak. **3** És szolt hozzáim: Ember fia, fel fognak-e éledni ezek a csontok? Mondtam: Uram, Örökkévaló, te tudod. **4** És szolt hozzáim: Próbétáj ezekről a csontokról és szólj hozzájuk: száraz csontok ti, halájátok az Örökkévaló igéjét. **5** Így szól az Úr, az Örökkévaló a csontoknak: Íme én hozok belétek szellemet, hogy föléledjetek; **6** és adok reátkat és hozok reátkat húst és vonok reátkat bőrt és adok belétek szellemet, hogy föléledjetek; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló. **7** És prófétáltam, a mint megparancsolattatt nekem; és zörej lett, amint prófétáltam és íme rengés és közeleddtek a csontok, csont a csontjához. **8** És láttam és íme voltak rajtuk inak és hús növekedett és bőr vonult rájuk felül, de szellem nem volt bennök; **9** És szolt hozzáim: Próbétáj a szellemnek, prófétáj, ember fia, és szól a szellemhez: így szól az Úr, az Örökkévaló: a négy szél felől jöjj el szellem és lehelyez ezekre a megöltekre, hogy föléledjenek. **10** És prófétáltam, a mint megparancsolta nekem, és jött beléjük a szellem, föléledtek és lábáikra állottak, felette nagy sereg. **11** Erre szolt hozzáim: Ember fia, ezek a csontok, Izraél egész báza azok. Íme azt mondjam: elszáradtak csontjaink és elveszett

reménységünk, el vagyunk vágva! 12 Azért prófétálj és szólj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én megnyitom sírjaitokat és fölhozak benneteket sírjaitokból, népem, és beviszlek benneteket Izraél földjére. 13 És megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, mikor megnyitom sírjaitokat és mikor felhozak benneteket sírjaitokból, népem. 14 És adom belétek szellememet, hogy föléledjetek és odahelyezlek benneteket földetekre; és megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, beszéltem és megcselekszem, úgymond az Örökkévaló. 15 És lett hozzáam az Örökkévaló igéje, mondván: 16 Te pedig, ember fia, végy magadnak egy fát és írd rá: Jehúdáé és társaié, Izraél fiaié; és végy egy fát és írd rá: József, Efraim fája, és egész Izraél, a társaié. 17 És közelítsd azokat egyiket a másikhoz egy fává neked, hogy eggyé legyenek kezedben. 18 És midőn majd így szólnak hozzád néped fiai, mondván: nem mondanád meg nekünk, mik ezek neked? 19 – beszélj hozzájuk: Így szól az Úr, az Örökkévaló: íme átveszem József fáját, mely Efraim kezében van és Izraél törzseiét az ő társaiét, és teszem azokat vele együtt Jehúda fájához és egy fává teszem őket, hogy eggyé legyenek kezemben. 20 És legyenek a fák, a melyekre írni fogsz, a te kezedben szemeik előtt; 21 akkor beszélj hozzájuk: így szól az Úr, az Örökkévaló: íme én elveszem Izraél fiait azon nemzetek közül, a hova mentek és összegyűjtöm őket köröskörül és elviszem őket földjükre. 22 És egy nemzettét teszem őket az országban Izraél hegyein és egy király lesz mindenjáruknak királyul; és nem lesznek többé két nemzetté és nem oszlanak többé fel két királysággá. 23 És nem tisztátlanítják meg többé magukat bálványainkal és undokságaikkal és mind a bűntettekkel; és kiszabadítom őket mind az elpártolásainból, a melyekkel vétközök és megtisztítom őket és lesznek nekem népül, én pedig leszek nekik Istenül. 24 És szolgám Dávid király fölöttük és egy pásztoruk lesz mindenjáruknak, és rendeleteim szerint fognak járni és törvényeimet megőrzik és cselekszik azokat. 25 És lakni fognak abban az országban, melyet Jákób szolgámnak adtam, a melyben laktak őseitek; lakni fognak rajta ők és fiaik és fiai fiai örökük, Dávid szolgám pedig fejedelmük lesz nekik örökre. 26 És kötöm velük a béke szövetséget, örök szövetség lesz velük; elhelyezem és megsokasítom őket és szentélyemet teszem közéjük örökre. 27 És fölöttük lesz lakóhelyem és leszek nekik Istenül, ők pedig lesznek nekem népül. 28 És megtudják a nemzetek, hogy én, az Örökkévaló, szentem meg Izraélt, midőn köztük van az én szentélyem örökre.

38 És lett hozzáam az Örökkévaló igéje, mondván: 2 Ember fia, fordítsd arczodat Góg ellen Mágog országában, Mésekh és Túbál legfőbb fejedelme ellen és prófétálj róla. 3 És szólj: így szól az Úr, az Örökkévaló, íme én ellened fordulok Góg, te Mésekh és Túbál legfőbb fejedelme. 4 És eltérítök és karikákat vetek állkapcsaiba és kivezetlek téged és egész hadseregedet, lovakat és lovasokat, teljes díszbe öltözve mindenannyian, nagy gyülekezet vérttel és paizssal, kardot fogók mindenannyian. 5 Párasz, Kús és Pút velük, valamennyien paizssal és sisakkal. 6 Gómer és minden a csapatjai, Tógarma háza az észak hárulján, minden a csapatjaival, sok népekkal veled.

7 Készülj és készülődjel te és egész gyülekezeted, a hozzád gyülekezettek, és légy nekik őrizetül. 8 Sok nap múlva ki fogsz rendeltetni, az évek végén bejössz egy kardtól visszatérített, sok nép közül összegyűjtött országba, Izraél hegyeire, amelyek minden pusztulássá lettek; de ő kihozatott a népek közül és laknak biztonságban mindenjában. 9 Fel fogsz vonulni, mint a vihar jóssz be, mint a felhő leszel, beborítva a földet, te és minden a csapatjaid és sok népek teveled. 10 Így szól az Úr, az Örökkévaló: És lészen azon napon, dolkok jutnak eszdebe és rossz gondolatot fogsz gondolni; 11 azt mondod; fölvonaluk nyit helyek országa ellen, jövök a nyugodtakra, a biztonságban lakókra; mindenjában fal nélkül laknak, reteszük és kapujuk nincsenek nekik. 12 Hogy zsákmányolj zsákmányt és prédláj prédat, hogy ráfordításad kezedet a lakottá lett romokra és a nemzetek közül egybegyűjtött népre, a mely jóságát és birtokot szerzett, a kik laknak a föld köldökén. 13 Sába és Dedán és Tarsís kereskedői és minden az oroszlánjai azt mondják majd neked: Vajon zsákmányt zsákmányolni jóssz-e, prédat prédláj gyülekeztette-e egybe gyülekezetedet; hogy elvigyél ezüstöt és aranyat, hogy elvégy jóságát és birtokot, hogy nagy zsákmányt zsákmányolj! 14 Azért prófétáljam ember fia és mondjad Gógnak: így szól az Úr, az Örökkévaló: Nemde ama napon, midőn biztonságban fog lakni Izraél népem, megtudod, 15 eljössz helyedről, az észak háruljáról, te és sok nép veled, Iovon ülők mindenjában, nagy gyülekezet és számos sereg. 16 Felvonulsz Izraél népem ellen mint a felhő, beborítva a földet; a napok végén lesz az, hogy ráhozak országomra, azért hogy megismertenek engem a nemzetek, midőn szentnek bizonyulok rajtad szemeik láttára, oh Góg. 17 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Te vagy-e az, kiről régi napokban beszéltem szolgáim, Izraél prófétái által, a kik ama napokban éveken át ptóféláltak, hogy elhozzak téged reájuk. 18 És lészen ama napon, a mely napon eljön Góg Izraél földjére, úgymond az Úr, az Örökkévaló, fő fog szállani hevem orromban. 19 És buzgalomban, felindulásom tüzeiben beszéltem, bizony ama napon nagy földrengés lesz Izraél földjén. 20 És megrendülnek előttem a tenger halai, az ég madara és a mező vadja és minden csúszó-mászó, mely a földön mászik, meg minden ember, ki a föld színén van; és leromboltatnak a hegyek és ledőlnek a fokozatos lejtők és minden fal a földre dől. 21 És szólítok ellenne minden hegyeimre kardot, úgymond az Úr, az Örökkévaló, kinek-kinek kardja testvére ellen lesz. 22 És ítéletre szállók vele dögvésszel és vérrel, áradó esőt és jégeső köveit, tüzet és kínt hullatok reá és csapatjaira és a vele levő sok népre. 23 És nagynak és szentnek bizonyulok és megismertem magamat sok nemzet szeme láttára; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló.

39 Te pedig, ember fia, prófétálj Gógról és mondjad: így szól az Úr, az Örökkévaló: Íme én ellened fordulok Góg, Mésekh és Túbál legfőbb fejedelme. 2 Elterítlek és csalogatnak és felhozak észak háruljáról és beviszlek Izraél hegyeire. 3 És kiütöm íjadt bal kezedből és nyilaidat jobb kezedből ejtem ki. 4 Izraél hegyein fogsz elesni, te és minden a csapatjaid és a veled levő népek; ragadozó madárnak, minden szárnyasnak és a mező vadainak adlak eledelül. 5 A mező színén fogsz

elesni, mert én beszéltem, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

6 És tüzet bocsátok Mágógra és a szigeteken biztonságban lakóakra; és megtudják, hogy én vagyok az Örökkévaló. **7** Szent nevemet pedig megismertem Izraél népem közepében és nem szentségtelenítettem meg többé szent nevemet, és megtudják a nemzetek, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ki szent Izraélben. **8** Íme bekövetkezik és megtörténik, úgymond az Úr, az Örökkévaló; az a nap az, melyről beszéltem. **9** És majd mennek Izraél városainak lakosai és tüzelnek és fűtenek fegyverrel, paizssal és vérttel, íjjal, és nyilakkal, kezi bottal és lándzsával és tüzet gyújtanak velük hét évig. **10** És nem fognak fát hordani a mezőről és nem fogják vágni az erdőből, hanem a fegyverrel fognak tüzet gyújtani; zsákmányolják az ő zsákmányolókat és prédláják az ő prédlájait, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **11** És lészen azon napon, adok Gógnak helyet, ahol sírja lesz, Izraélben; a vándorok völgyét, a tengertől keletre, és az elzárja a vándorokat; és ott eltemetik Gógot és egész sokaságát és így nevezik Góg sokaságának völgye. **12** És eltemetik őket az Izraél házabeliek, hogy megtisztitsák az országot, hét hónapig. **13** Temetni fog az ország egész népe és lesz nekik hirnővül, a mely napon dicsőnek bizonyulok, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **14** És állandó embereket különítenek el, a kik bejárják az országot, eltemetve a vándorokat, az ország fölszínén megmaradtakat, hogy azt megtisztitsák; hét hónap végén fognak kutatni. **15** És körüljárnak, a kik bejárják az országot; s aki emberecsontot lát, épít mellette jelzőt, míg nem eltemették azt a temetők a Góg sokaságának völgyében. **16** A város neve is: Sokaság. Így megtisztítják az országot. **17** Te pedig, ember fia, így szól az Úr, az Örökkévaló, mondd minden szármás madárnak és a mező minden vadjának: gyülekezzetek és jöjjetek, gyűljetek össze köröskörül áldozásomra, melyet vágok számokra, nagy áldozást, Izraél hegyein; majd esztek húst és isztok vért. **18** Vitézek húsát fogjátok enni és a föld fejedelmeinek vérét fogjátok inni; kosok, bárányok, bakok, tulkok, Básán hizlalt állatai valamennyien. **19** Enni fogtok zsiradékot jólláksra és inni fogtok vér részegségre, áldozásomból, melyet vágok nektek. **20** És jóllaktok az én asztalomnál lóval és szekérhaddal, vitézzel és minden harcossal, úgy mond az Úr, az Örökkévaló. **21** És oda teszem dicsőségemet a nemzetek közé és látni fogják mind a nemzetek itéletemet, melyet miveltem és kezemet, melyet rájuk tettem. **22** És megtudja Izraél háza, hogy én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenök azon napon túl. **23** És megtudják a nemzetek, hogy bűne miatt számkivetésbe ment Izraél háza, azért hogy hűtelenkedtek ellenem és én elrejtettem tőlük arcomat és adtam őket szorongatóik kezébe és elestek a kard által mindenjában. **24** Tisztálanságuk szerint és bűntetteik szerint cselekedtem velük és elrejtettem tőlük arcomat. **25** Azért így szól az Úr, az Örökkévaló: Most visszahozom Jákób foglyait és irgalmasok Izraél egész házának és buzgólkodom szent nevemért. **26** És viselik majd gyalázatukat és egész hűtlenségüket, mellyel hűtlenkedtek ellenem, midőn biztonságban laktak földjükön és nem volt, ki ijesztett. **27** Midőn visszahozom őket a népek közül és összegyűjtöm őket ellenségeik országaiból, akkor megszenteltetem általuk a sok nemzet szemeláttára. **28** És megtudják, hogy én vagyok

az Örökkévaló, az ő Istenük, midőn számkivetem őket a nemzetekhez, de összegyűjtöm őket földjükre és nem hagyok meg ott többé közülük. **29** És nem rejtem el többé arcomat tőlük, mivel kiötöttem szellememet Izraél házára, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

40 Huszonötödik évében számkivetésünknek, az év elején, a hónap tizedikén, a tizenegyedik évben, miután megverettet a város, ugyanezen napon rajtam volt az Örökkévaló keze, és elvitt engem oda. **2** Isteni látomásokban vitt el engem Izraél országába, letett engem igen magas hegyen, rajta pedig mint egy városnak építménye dél felől. **3** Elvitt engem oda és íme egy férfi, látszata mint réznek látszata és lenzsinór a kezében és mérő nád: és ő a kapuban állt. **4** És beszélt hozzáim a férfi: Ember fia, lásd szemeiddel és füleiddel halljad és fordítsd szívedet mind arra, a mit neked mutatni akarok; mert azért hogy megmutassák neked, hozzál ide, jelentse mind azt, amit látsz, Izraél házának. **5** És íme egy fal a házon kívül köröskörül; a férfi kezében pedig a mérő-nád hat könyöknyi – mindegyik egy könyök és egy tenyer – és megmréte az épület szélességét egy nádnyit és a magasságát egy nádnyit. **6** És bejött a kapuba, melynek előrészke lelet felé volt, fölment a lépcsőjén és megmréte a kapu küsszöbét, egy nádnyi a szélessége, és egy másik küsszöböt, egy nádnyi a szélessége; **7** a szobát pedig: egy nádnyi a hosszúsága és egy nádnyi a szélessége, és a szobák között öt könyöknyit, és a kapu küsszöbét a kapu csarnoka mellett, belülről egy nádnyit. **8** És megmréte a kapu csarnokát belülről egy nádnyit. **9** És megmréte a kapu csarnokát nyolcz könyöknyit és pilléreit két könyöknyit, a kapu csarnoka pedig belülről volt. **10** A kapu szobái pedig kelet felé, három innen és három onnan, egy a mértéke hármafuknak és egy a mértéke a pilléreknek innen és onnan. **11** És megmréte a kapu bejáratának szélességét, ti könyöknyit; a kapu hosszúsága tizenhárom könyöknyi. **12** És korlát a szobák előtt egy könyöknyi, és egy könyöknyi korlát amonnan; a szoba pedig hat könyöknyi innen és hat könyöknyi onnan. **13** És megmréte a kaput szoba tetejéről szoba tetejéig: szélessége huszonöt könyök, bejárat szemben bejáratottal. **14** És készítette a pilléreket hatvan könyöknyire és az udvar pilléreinek a kaput köröskörül. **15** És a bejáró kapunak előrészétől a belső kapu csarnokának előrészéig ötven könyök. **16** És csukott ablakai, a szobákhoz és pilléreikhez belülről voltak a kapunak köröskörül, és éppúgy a fülkéknek; ablakok köröskörül belülről, a pilléren pedig páljmák. **17** És bevitt engem a külső udvarba és íme kamarák és kövezet, készítve az udvarnak köröskörül, harmincz kamara a kövezeten. **18** A kövezet pedig a kapuk oldalán volt a kapuk hosszának mentében: az alsó kövezet. **19** És megmréte szélességét, az alsó kapu előrészétől a belső udvar előrészéig kívülről száz könyöknyit – keletről és északra. **20** A kaput pedig, melynek előrészse észak felé volt, a külső udvarra való, megmréte hosszát és szélességét. **21** Szobái pedig, három innen és három onnan, és pillérei és fülkéi voltak az első kapu mértéke szerint: ötven könyök a hossza, szélessége pedig huszonöt könyöknyi. **22** És ablakai, fülkéi és páljmái azon kapu mértéke szerint, a melynek előrészse kelet felé volt, és hétkézűfokon mennek fel hozzá és fülkéi előttük. **23** És a belső udvarra való kapu az északra és keletről

való kapuval szemben volt; és megmért kaputól kapuig száz könyöknyit. **24** Erre vezetett engem dél felé és íme a dél felé való kapu, és megmérte pilléreit és fülkéit a méretek szerint. **25** És ablakai voltak neki és fülkéinek köröskörül ez ablakok szerint; ötven könyök a hossza, szélessége pedig huszonöt könyök. **26** És hétféle lépcsőfok a feljárata és fülkéi előttük; és pálmai voltak egy innen és egy onnan a pillérein. **27** És a belső udvarra való kapu dél felé volt és megmért kaputól kapuig dél felé száz könyöknyit. **28** Ekkor bevitt engem a belső udvarba a déli kapun át; és megmérte a déli kaput e méretek szerint. **29** Szobái pedig és pillérei és fülkéi a méretek szerint és ablakai voltak neki és fülkéinek köröskörül; ötven könyök a hossza, szélessége pedig huszonöt könyök. **30** És fülkék köröskörül, hossza huszonöt könyök, szélessége pedig öt könyök. **31** És fülkéi voltak a külső udvaron és pálmai a pilléreken, és nyolcz lépcsőfok a feljárata. **32** Erre bevitt engem a belső udvarba kelet felé és megmérte a kaput a méretek szerint. **33** Szobái pedig és pillérei és fülkéi a méretek szerint és ablakai voltak neki és fülkéinek köröskörül; a hossza ötven könyök, szélessége pedig huszonöt könyök. **34** És fülkéi voltak a külső udvarra és pálmai a pillérein innen és onnan, és nyolcz lépcsőfok a feljárata. **35** Erre elvitt engem az északi kapuhoz és mért a méretek szerint. **36** Szobái, pillérei, fülkéi és ablakai voltak köröskörül; hossza ötven könyök, szélessége pedig huszonöt könyök. **37** És pillérei voltak a külső udvarra és pálmai a pillérein innen és onnan, és nyolcz lépcsőfok a feljárata. **38** És kamara, meg ajtaja a kapuk pilléreinél; ott mossák az égőáldozatot. **39** És a kapu csarnokában két asztal innen és két asztal onnan, hogy levágják azokon az égőáldozatot és a vétekáldozatot és a bűnáldozatot. **40** És az oldalnál kívülről, a kapu bejárataba fölmenőről északra két asztal és a másik oldalnál, mely a kapu csarnokához való, két asztal. **41** Négy asztal innen és négy asztal onnan a kapu oldalán: nyolc asztal, azokon vágnak. **42** És négy asztal az égőáldozatrak, faragott kövekből, hosszuk egy és fél könyök, szélességük pedig egy és fél könyök, magasságuk egy könyök; azokra teszik a szerszámokat, a melyekkel levágják az égőáldozatot és a vágóáldozatot. **43** És egy tenyérnyi horgok oda erősítve befelé köröskörül, és az asztalokon az áldozat húsa. **44** És a belső kapun kívül az énekesek kamarái a belső udvarban, a mely az északi kapu oldalánál van, előrészze dél felé van, a melyik a keleti kapu oldalánál van, előrészze észak felé van. **45** És beszélt hozzáim: Ez a kamara, melynek előrészze dél felé van, a papoké, aikik a háznak őrizetét őrzik; **46** a kamara pedig, melynek előrészze észak felé van, a papoké, aikik az oltár őrizetét őrzik; Czászok fiai azok, aikik Lévi fiai közül az Örökcévalóhoz közelednek, hogy öt szolgálják. **47** És megmérte az udvart száz könyöknyi hosszúságra és száz könyöknyi szélesre négyzetesen; az oltár pedig a ház előtt volt. **48** Erre elvitt engem a ház csarnokához és megmérte a csarnok pillérét: öt könyöknyi innen és öt könyöknyi onnan, a kapu szélessége pedig három könyöknyi innen és három könyöknyi onnan. **49** A csarnok hossza húsz könyök, szélessége pedig tizenegy könyök és lépcsőfokon mennek fel hozzá; és a pillérek mellett oszlopok, egy innen és egy onnan.

41 És bevitt engem a templomba és megmérte a pilléreket, hat könyöknyi szélesség innen és hat könyöknyi szélesség onnan a sátor szélessége szerint. **2** És a bejárat szélessége tíz könyök és a bejárat oldalai öt könyök innen és öt könyök onnan; és megmérte hosszát negyven könyöknyire és szélességét húsz könyöknyire. **3** És bement a belső részbe és megmérte a bejárat pillérjét két könyöknyire, a bejárat pedig hat könyök és a bejárat szélessége hétkönyök. **4** És megmérte a hosszat húsz könyöknyire és szélességét húsz könyökre a templom előtt, és szólt hozzáim: ez a szentek szentje. **5** És megmérte a ház falát hat könyöknyire, és az oldalteremnek szélessége négy könyök köröskörül a ház körül. **6** Az oldaltermek pedig: oldalterem oldalterem mellett harminzáromszor és a háznak falába mennek, mely az oldaltermek felé van, köröskörül, hogy erősítve legyenek, de ne legyenek bele erősítve a ház falába. **7** És körülírtva kiszélesedik feljebb-feljebb az oldaltermek végett, mert a ház körülírt épülete feljebb-feljebb körülötte volt a háznak, azért kiszélesedése volt a háznak, felfelé, és így az alsóról feljárnak a felsőbe a középsőn át. **8** És láttam a háznál magasodást köröskörül; az oldalterem alapzata egy teljes mérőnádnyi: hat nagyméretű könyöknyi. **9** Az oldalterem falának szélessége, mely kifelé van, öt könyöknyi és a mi tér meghagyatott, az a ház oldal termeinek volt a helye; **10** és a kamarák között húsz könyöknyi szélesség a ház körül, köröskörül. **11** És az oldalterem bejáratára a meghagyott térré volt: egy bejárat észak felé és egy bejárat dél felé és a meghagyott tér helyének szélessége öt könyöknyi volt köröskörül. **12** Az épület pedig, mely az elkülönített térről volt, a nyugati oldal felé van, hetven könyök szélességű és az épület fala öt könyök szélességű köröskörül, hossza pedig kilencven könyök. **13** És megmérte a házat: hossza száz könyök; és az elkülönített tért meg az épületeit és falait: hossza száz könyök. **14** És a ház előrészének és az elkülönített térnak szélessége kelet felé: száz könyök. **15** És megmérte az épület hosszát az elkülönített térről a mely hátsó részén van és karzatait innen és onnan: száz könyöknyi; és a templomot, a belsőt, és az udvar csarnokait; **16** a küszöböket a csukott ablakokat és a karzatokat köröskörül minden hárunknál – a küszöbbel szemben fadeszkáztat köröskörül – és a földtől az ablakokig – az ablakok tehát befedve voltak, **17** a bejáraton fölül egészen a belső házig és kívülről és az egész falon köröskörül a belsőben és a külsőben; méretek szerint. **18** És készítve voltak kérubok és pálmai, és pedig párla kérub és kérub között és két arca volt a kérubnak: **19** emberarcz a párla felé innen és oroszlánarcz a párla felé onnan; készítve az egész házon köröskörül. **20** A földtől egészen az ajtó fölé a kérubok és pálmai voltak készítve; a templom falán is. **21** A templomnak négyzetű ajtófélfa volt, a szentély előrészé pedig – formája olyan, mint amannak formája. **22** Az oltár fából, három könyöknyi magas, hossza pedig két könyök, szögletei voltak, hosszában pedig a falai fából. És beszélt hozzáim: Ez az asztal, mely az Örökcévaló színe előtt van. **23** És két ajtaja a templomnak és a szentélynek. **24** És két ajtólapjuk az ajtóknak, két forduló ajtólap, kettő az egyik ajtónak és két ajtólapja a másiknak. **25** És készítve rajtuk, a templom ajtóján, kérubok és pálmai, a mint készítve voltak a falakon; és fadobogó volt

a csarnok előtt kívülről. 26 És csukott ablakok meg pálmák innen és onnan a csarnok oldalain és a ház oldalkamaráin és a dobogókon.

42 Erre kivezetett engem a külső udvarba az észak: felé való úton; és elvitt engem a kamarához, mely az elkülönített térel szemben és az épülettel szemben van északra. 2 A száz könyöknyi hosszoldalon volt az északi bejárat, szélessége pedig ötven könyök. 3 Szemben a belső udvar húsz könyökével és szemben a külső udvar kövezetével, karzat karzat előtt háromszorosan. 4 És a kamarák előtt tiz könyöknyi széles járó út, befelé, egy könyöknyi úttal, bejárataik pedig északra. 5 És a felső kamarák megsűrítve voltak, mert elvesznek tőlük a karzatok épületet, az alsóktól és a középsőktől; 6 mert háromemeletesek azok és nincsenek oszlopai, mint az udvarok oszlopai; azért szorosabbak voltak az alsónál és középsőknél a földtől fogva. 7 És a kerítő fal, mely kívül van a kamarák mellett, a külső udvar felé a kamarák előtt – hossza ötven könyök. 8 Mert a külső udvarhoz való kamarák hossza ötven könyök; és íme a templom előtt száz könyök. 9 És e kamarákon alul a bevívő út keletről volt, midőn valaki beléjük ment a külső udvarról. 10 Az udvar kerítő falának szélességében kelet felé az elkülönített tér előtt és az épület előtt kamarák. 11 És út előttök olyan forma, mint az észak felé való kamarák előtt, a milyen a hosszuk olyan a szélességük, és mind a kijáratok azoknak módja szerint és bejárataik szerint; 12 és ilyenek a déli felé való kamarák bejáratai: bejárat az útnak elején, azon útnak, mely egyenesen a kerítő fal előtt volt kelet felé, midőn beléjük ment valaki. 13 És szólt hozzá: Az északi kamarák és a déli kamarák, melyek az elkülönített tér előtt vannak, a szent kamarák azok, ahol eszik a papok, kik az Örökkévalóhoz közel vannak, azt, a mi szentek szentje; ott teszik le azt, a mi szentek szentje és a lisztáldozatot és a vétekáldozatot és a bűnáldozatot, mert a hely szent. 14 Mikor bemennek a papok – s ne menjenek ki a szentélyből a külső udvarba – ott teszik le ruháikat, melyekben szolgálatot végeznek, mert szentség azok, felületenek más ruhákat és közelednek a népnek való térez. 15 Így befejezte a belső ház megmérését; erre kivitt engem a kapu felé, melynek előrésze kelet felé van és megmérte köröskörül. 16 Mérte a keleti oldalt a mérő náddal: ötszáz nád a mérő náddal köröskörül. 17 Mérte az északi oldalt: ötszáz nád, a mérő náddal köröskörül. 18 A déli oldalt mérte: ötszáz nád a mérő náddal. 19 Fordult a nyugati oldalra, mért ötszáz nádat a mérő náddal. 20 Négy oldalról mérte: fala van köröskörül, hossza ötszáz és szélessége ötszáz, hogy különválassza a szentet a nem szenttől.

43 És elvezetett engem a kapuhoz, azon kapuhoz, mely kelet felé fordul. 2 És íme Izraél Istenének dicsősége kelet felől jön és hangja mint nagy vizek hangja, a föld pedig világos lett dicsőségetől; 3 olyan volt a látomás látása, melyet láttam, mint azon látomás, melyet láttam, midőn jöttem a város elpusztítására, és látomások mint azon látomás, melyet a Kebár folyó mellett láttam; és leborultam arczomra. 4 Az Örökkévaló dicsősége pedig bement a házba a kapun át, melynek előrésze kelet felé van. 5 És fölvett engem a szellem és bevitt a belső

udvarba, és íme, megtöltötte az Örökkévaló dicsősége a házat.

6 És hallottam a házból hozzám beszélőt, egy férfi pedig állt melletteim. 7 És szólt hozzá: Ember fia, trónom helyét és lábaim talpainak helyét, ahol lakni fogok Izraél fiai közepette örökre – de meg ne tisztátlanitsák többé az Izraél házabeliek az én szent nevemet, ók és királyaik paráznáságukkal és királyaik hulláival, magaslataikkal; 8 azzal, hogy kúszóbüket kúszóbóm mellé teszik és ajtófelfájukat ajtófelfálm mellé, csak fal volt közöttem és közöttük, megtisztálatlanították szent nevemet utálatosságaikkal, melyeket cselekedtek, úgy hogy megsemmisíttem őket haragomban. 9 Most el fogják távolítani tőlem paráznáságukat és királyaik hulláit, és lakni fogok közeppettük örökre. 10 Te, ember fia, jelentsd Izraél házának a házat, hogy szégyenkezzenek bűneik miatt; és mérjék meg az arányt, 11 ha ugyanis szégyenkeztek minden miatt, a mit cselekedtek – a ház alakját és elrendezését, kijáratait és bejáratait, meg minden alakjait, minden törvényeit pedig és minden alakjait és minden tanait tudasd velük és írd fel szemük láttára; hogy megőrizzék egész alakját és minden törvényeit és megtegyék azokat. 12 Ez a tan a házról. A hegy tetején egész határa köröskörül szentek szentje; íme ez a tan a házról. 13 És ezek az oltár méretei könyökben, a könyöke könyök és tenyér: egy könyöknyi mélyedés és könyöknyi a szélessége; pártázata pedig a szélén köröskörül egy arasnyi; ez az oltár talpa. 14 És a föld mélyedésétől az alsó párkányig két könyök, szélessége pedig egy könyök; és a kis párkánytól a nagy párkányig négy könyök, szélessége pedig egy könyök. 15 És a tűzhely négy könyöknyi; a tűzhelyen felül pedig a négy szarv. 16 És a tűzhelynek tizenkettő a hossza, tizenkettőnyi szélesség mellett: négyzetes a négy oldala szerint. 17 És a párkánynak tizenegy a hossza tizenegy nyi szélesség mellett négy oldala szerint és a pártázat körülötte fél könyöknyi, és a mélyedése egy könyöknyi köröskörül és lépcsőfokai keletről fordulva. 18 És szólt hozzá: Ember fia, így szól az Úr, az Örökkévaló, ezek az oltár törvényei, a mely napon elkészítetik: hogy égőáldozatot hozzanak és hintsenek rajta vért. 19 És adj a levita papoknak, a kik Czárdók magzatából valók, a kik közel vannak hozzáim, úgymond az Úr, az Örökkévaló, hogy engem szolgáljanak, egy fiatal tulkit vétekáldozatul. 20 És végy véréből és adj négy szarvára és a párkány négy sarkára és a pártázatra köröskörül, hogy megtisztítsd és engesz telést szerezzenek neki. 21 És vedd a tulkit, a vétekáldozatot, hogy elégessék a háznak arra rendelt helyén a szentélyen kívül. 22 A második napon elvássák a tulkit, hogy tisztításával, a mint tisztítottak a tulokkal. 23 Midőn végeztél a tisztítással, mutass be ép fiatal tulkit és ép kost a juhok közül. 24 És mutasd be azokat az Örökkévaló színe előtt, és vessenek rájuk a papok sót és hozzák azokat égőáldozatul az Örökkévalónak. 25 Hét napon át készíts egy vétekáldozatra való bakot egy napra és egy fiatal tulkit és egy kost a juhok közül, épeket készítsenek. 26 Hét napon át engesz telést szerezzenek az oltárnak és tisztításával meg és avassák fel. 27 Így töltés el a napokat, és lészen a nyolcadik napon túl, készítsék el a papok az oltáron égőáldozataitokat és békeáldozataitokat, hogy kedveljelek benneteket, úgymond az Úr, az Örökkévaló.

44

És visszavitt engem a szentély külső kapuja felé, mely keletrre fordul, és az zárva volt. 2 És szólt hozzáim az Örökkévaló: Ez a kapu zárva legyen, ne nyitassék meg és senki ne menjen be rajta, mert az Örökkévaló, Izraél Istene ment be rajta, legyen tehát zárva. 3 A fejedelem pedig – ő, a fejedelem üljen benne, hogy kenyeret egyék az Örökkévaló színe előtt, a kapu csarnokának útján jöjjön be és annak útján menjen ki. 4 Erre bevitt engem az északi kapu felé a ház előrészéhez és láttam, íme megtöltötte az Örökkévaló dicsősége az Örökkévaló házát: és leborultam arcromra. 5 És szólt hozzáim az Örökkévaló: Ember fia, fordítsd rá szívedet és lásd szemeiddel, füleiddel pedig halljad mind azt, a mit beszélni akarok: veled az Örökkévaló házának minden törvényeiről minden tanairól és fordítsd szívedet a ház bejáratára a szentély minden kijáratában. 6 És szól az engedetlenségnek, Izraél házának: Így szól az Úr, az Örökkévaló, elég; nektek mind az utálatosságaitkból, Izraél háza! 7 A mikor behozztatok idegeneket, körülmetéletlen szívűket és körülmetéletlen húsuakat, hogy szentélyben legyenek, megszentségtelenítve házamat, mikor bemutattatók kenyeremet: zsiradékot és vérét, és megszegtétek szövetségemet, mind az utálatosságaitokon felül; 8 és nem őrizték szentségeim őrizetét, hanem rendeltetek, kik őrizzék őrizetemet szentélyben magatokért. 9 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Semmi idegen, körülmetéletlen szívű és körülmetéletlen húsú ne jöjjön szentélyembre, semmiféle idegen, aki Izraél fiainak közeppette van; 10 hanem a levíták, aik tőlem eltávolodtak, mikor megtévedt Izraél, midőn eltévelyedtek tőlem bálványaiak után, viseljék bűnüköt; 11 legyenek szentélyben szolgáltattevők, felügyelőkként a ház kapuinál és szolgálva a házat: ők vágják le az égőáldozatot és a vágóáldozatot a népeknél és ők: álljanak előttük, hogy szolgálják őket. 12 Mivelhogy szolgálták őket bálványaiak előtt és lettek Izraél házának a bűnnek botlására; azért feleltemet kezemet ellenük, úgymond az Úr, az Örökkévaló, viseljék tehát bűnüköt; 13 és oda ne lépjeneek hozzáim, hogy papjaim legyenek, hogy tehát odalépnének minden a szentségeimhez, ahoz, a mi szentek szentje; hanem viseljék szégyenüket és utálatosságaikat, melyeket cselekedtek. 14 És teszem őket a ház őrizetének őrizőivé annak minden szolgálatára és mindenre, a mi benne végeztetik. 15 A levita papok pedig, Czádók fiai, aik őrizték szentélyem őrizetét, midőn Izraél fiai eltévelyedtek tőlem, ők közeledjenek hozzáim, hogy engem szolgáljanak; álljanak előtttem, hogy nekem zsiradékot és vérét mutassanak be, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 16 Ők jöjjének be szentélyembe és ők közeledjenek asztalomhoz, hogy engem szolgáljanak; és őrizzék őrizetemet. 17 És lészen, mikor bemennek a belső udvar kapuiiba, lenből való ruhákat öltsenek föl és ne kerüljön rájuk gyapjú, midőn szolgálatot végeznek a belső udvar kapuiiban és belül. 18 Lenből való fejdíszek legyenek fejükön és lenből való nadrág legyen derekukon, ne övezkedjenek izzasztóval. 19 És midőn kimennek a külső udvarba, a külső udvarba a néphez, vessék le ruháikat, a melyekben szolgálatot végeznek és tegyék le azokat a szent kamarákban; és öltsenek föl más ruhákat, hogy szentté ne tegyék a népet ruháikkal. 20 És hajukat ne nyírják le, de vadul se ereszszék meg: nyírbálva nyírbálják hajukat. 21 Bort pedig ne

igyanak, egy pap sem, mikor bemennek a belső udvarba. 22 És özvegyet és elváltat ne vegyenek feleségül maguknak; hanem hajadonokat Izraél házának magzatjából és oly özvegyet, ki pap után lesz özvegy, lehetnek el. 23 És népemet tanítsák a különbségre a szent és nem szent között és a tisztatlanság a tiszta közötti különbséget tudassák velük. 24 Pörnél pedig ők álljanak oda, hogy itéljenek, rendeleteim szerint itéljék meg azt; és tanaimat és törvényeimet mind az ünnepeimben őrizzék meg és szombatjaimat szenteljék meg. 25 Emberhalothoz ne menjenek be, hogy megtisztálandjanak, hanem atyjával és anyjával, fiával és leányával, fivérivel és nővérivel a ki nem volt férjnél, tisztálanitsák meg magukat. 26 Megtisztulása után pedig hét napot számláljanak neki. 27 És a mely napon bemegy a szentélybe, a belső udvarba, hogy szolgálatot végezzen a szentélyben, mutassa be vétekáldozatát; úgy mond az Úr, az Örökkévaló. 28 És legyen nekik birtokul, én vagyok birtokuk; de tulajdon ne adjatok nekik Izraélben, én vagyok tulajdonuk. 29 A lisztáldozatot és a vétekáldozatot és a tűzáldozatot ők egyék meg és minden örökkötök Izraélben övék legyen. 30 És elseje, minden zsengéje mindennek és minden adománya mindennek, mind a ti adományaitkból, a papoké legyen; és téstájot elsejét a papnak adjátok, hogy áldás nyugodjék házadon. 31 Semmiféle dögöt vagy széttépettet, madárból vagy baromból, ne egyenek a papok.

45

És midőn birtokul juttatjátok az országot, vegyetek el adományt az Örökkévaló számára, szentrésznek az országból: hossza huszonötözernyi hosszú, szélessége pedig tízezer; szent rész az, egész határában köröskörül. 2 Legyen ebből a szentélynek ötszáz ötszázra: négyzetesen köröskörül, és ötven kónyöknyi területe köröskörül. 3 És e mértékből mérj hosszában huszonötézret és szélességen tizezret; és abban legyen a szentély, szentek szentje. 4 Szentrész az az országból, a papoké, a szentély szolgáltattevői legyen, aik közelednek, hogy szolgálják az Örökkévalót; és legyen nekik helyük házak számára és szenthelyük a szentély számára. 5 És huszonötözernyi hosszú és tízezernyi széles tér a levitáké legyen, a ház szolgáltattevői birkul nekik: húsz kamara. 6 És a város tulajdonául adjatok ötezernyi széles és huszonötözernyi hosszú tért a szentrész adományának mentén; Izraél egész házáé legyen. 7 A fejedelem pedig erről és arról a szentrész adománya előtt és a város tulajdonára előtt a nyugati oldalról nyugatra és a keleti oldalról keletrre; és hossza a részek egyikének mentében a nyugati határtól a keleti határig. 8 Az országból legyen neki tulajdonul izraélben, hogy fejedelmei ne zaklassák többé az én népemet, az országot pedig Izraél házának adják törzseik szerint. 9 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Elég nektek, Izraél fejedelmei; erőszakot és pusztítást távolítsatok el, jogot és igazságot cselekedjetek, vegyétek el zsarolástokat népemről, úgymond az Úr, az örökkévaló. 10 Igaz mérleg igaz éfa és igaz legyen nálatok. 11 Az éfa és bát egy arányban legyen, hogy a chórmer tizedét fogadj be a bát, a chórmer tizedrésze pedig az éfa: a chórmer szerint legyen az aránya. 12 És a sékel húsz géra, húsz sékel, huszonöt sékel, tíz és öt sékel legyen nálatok a máné. 13 Ez az adomány, melyet levegyetek: az éfa hatodrésze egy chórmer búzából, és hatodrészt vegyétek az

éfának egy chómer árából. **14** És az olaj illetménye egy bát olaj után a bát tizede, egy kör, azaz tíz bát vagyis egy chómer után, mert tíz bát a chómer. **15** És egy bárány a juhokból, kétszáz után Izrael kövér legelőjéből, lisztáldozatra, égóáldozatra és békeáldozalra, engesztelésül számukra, úgymond az Úr, az Örökkévaló. **16** Az ország egész népe járuljon ez adományhoz, a fejedelem szármára Izraelben. **17** S a fejedelemre tartozik: az égóáldozatok és a lisztáldozat és az öntő áldozat az ünnepeken és az újholdakon és a szombatokon, Izrael házának minden ünnepnapjain; ő készítse a vétekáldozatot, a lisztáldozatot, az égóáldozatot és a béke áldozatokat, engesztelésül Izrael házáért. **18** Így szól az Úr, az Örökkévaló: Az első hónapban, a hónap elsején végy ép fiatal tulkot, hogy megtisztítsd a szentélyt: **19** vegyen: a pap a vétekáldozat véréből és tegyen a ház ajtó mellékére és az oltár párkányzatának négy sarkára, és a belső udvar kapujának ajtóelfájára. **20** És így cselekedjél a hónap hetedikén, tévedő vagy meggondolatlan ember miatt; és engesztelest szerezzenek a háznak. **21** Az első hónapban, a hónap tizenegyedik napján legyen nálatok a pészach, ünnep hét napon át;kovásztalan kenyeret egenek. **22** És készítsen a fejedelem azon napon önmagáért és az ország egész népéért vétekáldozatra való tulkot. **23** És az, ünnep hét napján készítsen égóáldozatot az Örökkévalónak; hétfülek és hétkost, épeket naponként, hétnapon át, és vétekáldozatul egy kecskebabot naponként. **24** És lisztáldozatot: egy éfát a tulokhoz és egy éfát a koshoz készítsen, meg egy hín olajat az éfához. **25** A hetedik hónapban, a hónap tizenötödik napján, az ünnepen, készítse ezek szerint hétnapon át, úgy a vétekáldozatot, mint az égóáldozatot, mint a lisztáldozatot s mint az olajat.

46 Iggy szól az Úr, az Örökkévaló: A belső udvar kapuja, mely keletre fordul, zárva legyen, a hat munkanapot át, a szombat napján pedig; nyitassák meg és az újhold napján nyitassák meg. **2** És menjen be a fejedelem a kapu csarnokának útján kívülről és álljon meg a kapu ajtóelfájánál, és készítsék el a papok égóáldozatát és békeáldozatait, és leborulván a kapu küszöbén menjen ki; a kapu pedig ne zárassék be estig. **3** És boruljon le az ország népe ama kapu bejáratánál a szombatokon és az újholdakon, az Örökkévaló színe előtt. **4** Az égóáldozat pedig, melyet bemutat a fejedelem az Örökkévalónak: a szombat napján hat ép juh és egy ép kos; **5** és lisztáldozatul egy éfa a koshoz, a juhokhoz pedig; lisztáldozat kezeinek ajándéka szerint, meg egy hín olajat az éfához. **6** És az újhold napján egy ép fiatal tulok: és hat bárány meg egy kos, épek legyenek; **7** és egy éfát a tulokhoz és egy éfát a koshoz készítsen lisztáldozatul, meg a juhokhoz a mennyi telik vagyonából, meg egy hín olajat az éfához. **8** És mikor bemegy a fejedelem, a kapu csarnokának útján menjen be, és annak útján menjen ki. **9** És mikor bemegy az ország népe az Örökkévaló színe elő az ünnepnapokon, az a ki bemegy az északi kapu útján, hogy leboruljon, a déli kapu útján menjen ki, az pedig, a ki bemegy a déli kapu útján, az északi kapu útján menjen ki; ne téren vissza azon kapu útján, melyen bement, hanem átellenében menjen ki. **10** A fejedelem pedig – közöttük, mikor bemennek, menjen be, és mikor kimennek; menjen ki. **11** És az ünnepeken és ünnepnapokon legyen a

lisztáldozat egy éfa a tulokhoz és egy éfa a koshoz, a juhokhoz pedig; keze ajándéka szerint, meg egy hín olajat az éfához. **12** És mikor a fejedelem felajánlásából készít égóáldozatot vagy békeáldozatot, felajánlásul az Örökkévalónak, nyíssák meg neki a keletre forduló kaput és készítse égóáldozatát és békeáldozatait, a mint készíti a szombat napján; s midőn kiment, zárják be a kaput kimentése után. **13** És egy ép egy éves juhot készít égóáldozatul naponként az Örökkévalónak, minden reggel készíts azt; **14** És lisztáldozatul készíts hozzá minden reggel egy hatod éfát, meg egy harmad hín olajat a lángliszt megnedvesítésére; lisztáldozatul az Örökkévalónak, örökö törvényül, állandóan. **15** Készítsék a juhot és lisztáldozatot és az olajat minden reggel állandó égóáldozatul. **16** Iggy szól az Úr, az Örökkévaló: Midőn a fejedelem ajándékot ad valakinek fiai közül, birtokából való az, fiaié legyen; az ő tulajdonuk az, birtokképen. **17** És midőn ajándékot ad birtokából egynek a szolgái közül, azé legyen a szabadság éveig, akkor visszatér a fejedelemhez; de fiainak jutott birtok az övék legyen. **18** És ne vegyen a fejedelem a nép birtokából, hogy kizakassa őket tulajdonukból, a maga tulajdonából adjon birtokot a fiainak, azért, hogy ne széledjen el népem ki-ki a tulajdonából. **19** És bevitt engem a bejárón, mely a kapu oldalán volt, a papoknak való szent kamarához, melyek északra fordulnak, és íme ott volt egy hely a hátsó részen nyugaton. **20** És szolt hozzá: Ez az a hely, ahol főzik a papok a bűnáldozatot és a vétekáldozatot, ahol sülik a lisztáldozatot, hogy ki ne hozzák a külső udvarba, hogy szentté ne tegyék a népet. **21** Erre kivitt engem a külső udvarba és elvezetett az udvar négy szögletéhez; és íme egy-egy udvar az udvarnak egy-egy szögletében. **22** Az udvarnak négy szögletében zárt udvarok, hosszúságuk negyven és szélességük harminc, egy méretük mind a négynek, a szögletbe illesztle. **23** És kősor köröskörül bennök mind a négynek, meg főzőhelyek készítve a kősorokon alul köröskörül. **24** És szolt hozzá: Ezek a főzök házai, ahol főzik a ház szolgálattevői a nép vágóáldozatát.

47 És visszavitt engem a ház bejáratához; és íme víz jön ki a ház küszöbére alól keletnek, mert a ház előrészre kelet felé volt; a víz pedig lefolyik a ház jobb oldala alól, az oltártól délre. **2** És kivezetett engem az északi kapu útján és kerültetett engem a külső úton a külső kapuhoz, a keletre forduló úton; és íme víz bugyog ki a jobb oldalról. **3** Midőn kiment a férfi keletnek zsinórral a kezében, megmérte ezer könyöknyit és átvezetett engem a vízen, bokáig éró vize. **4** Erre mért ezret és átvezetett engem a vize, térdig éró vize; és mért ezret és átvezetett engem derékgig éró vize. **5** És mért ezret: patak, a melyen nem bírtam átmenni, mert megdagadt a víz úszásra való vízzé, patakká, a melyen nem lehet átmenni. **6** És szolt hozzá: Láttad-e, ember fia? Erre elvezetett és visszavitt engem a patak partjára. **7** Midőn visszatértem, íme a patak partján igen sok fa, innen és onnan. **8** És szolt hozzá: Ez a víz kifolyik a keleti kerületbe és lefolyik a síkságra és bemegy a tengerbe, a tengerbe a kifolyt víz, és megygyógyul annak vize. **9** És lészen, minden élő lény, mely nyüzsgő bárhová bemegy a két patak, elni fog, és igen sok: lesz a hal, mert oda bement e víz, úgy hogy megygyógyul, és élet

lesz, bárhova bemegy a patak. 10 És lészen, állandak mellete halászok Én-Gédítől Én-Eglájimig, hálók kiterítő helye lesz; neme szerint lesz a haluk, mint a nagy tenger hala, igen sok. 11 Mocsarai és tócsái nem gyógyulnak meg, sónak hagyattak meg. 12 A patak mellett pedig, a partján innen és onnan, felnő mindenféle gyümölcsfa, nem hervad a levele és nem fogy el a gyümölcs; hónaponként érlel, mert vize a szentélyből jön ki, és lészen gyümölcs eledelre, levele pedig gyógyításra. 13 Így szól az Úr, az Örökkévaló: Ez a határ, mely szerint birtokba vegyétek magatoknak az országot Izraél tizenkét törzse számára, József két rész. 14 És birtokba vegyétek azt, egyik úgy mint a másik, amelyről fölemeltem kezemet, hogy őseiteknek adom; és jutni fog nektek ez az ország birtokul. 15 És ez az ország határa. Az északi oldalról: a nagy tengertől Chetlón útján Czedád felé; 16 Chamát, Béróta, Szibrájim, a mely Damaszkus határa és Chamát határa közt van, a középső Cháczér, mely Chavrán határánl van. 17 Lesz tehát a határ a tengertől Chaczár-Énónig Damaszkus határáig és tovább északra Chamát határáig. Ez az északi oldal. 18 És a keleti oldal: Chavrán és Damaszkus közül, Gileád és Izraél országa közül, a Jordán; a határtól a keleti tengerig mérjétek. Ez a keleti oldal. 19 És a délvídeki oldal dél felé: Támaatról a pörlekedés vizéig Kádésig, a patakig, a nagy tenger felé. Ez a déli oldal délvídeknek. 20 És a nyugati oldal: a nagy tenger a határtól egészen egyenest Chamát feléig. Ez a nyugati oldal. 21 És osszátok fel magatoknak ezt az országot Izraél törzsri szerint. 22 Úgy legyen hogy birtokul juttassátok azt magatoknak és a jövevényeknek, a kik tartózkodnak köztetek, a kik gyermeketet nemzettek köztetek; és legyen nektek mint a honos Izraél fiai közt: veletek együtt jusson nekik birtok Izraél törzsei közepette. 23 És legyen, hogy azon törzsben, melynél tartózkodik a jövevény, ott adjátok meg a birtokát. Úgymond az Úr Örökkévaló.

48 És ezek a törzsek nevei: az északi szélen, Chetlón útja mellett Chamát felé, Chamát-Énán, Damaszkus határáig északnak Chamát mellett, az övé legyen a keleti oldaltól a nyugati: Dán, egy. 2 És Dán határána a keleti oldaltól nyugati oldalig: Ásér, egy. 3 És Ásér határána a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Naftáli, egy. 4 Naftáli határána a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Menasse, egy. 5 És Menasse határána a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Efraim egy. 6 És Efraim határána a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Reubén egy. 7 És Reubén határána a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Jehúda, egy. 8 Jehúda határána a keleti oldaltól a nyugati oldalig legyen azon adomány melyet majd elvesztek: huszonötezer a szélessége, hossza pedig mint a részek egyike a keleti oldaltól a nyugati oldalig; és középen legyen a szentély. 9 Az adomány, melyet elvesztek az Örökkévaló számára – hossza huszonötezer és szélessége tizezer. 10 És ezeké legyen a szent adomány: a papoké északra huszonötezer, nyugatra is tizezernyi szélességeben, keletre is tizezernyi szélességeben, délré pedig huszonötezernyi hosszúságban; és középen legyen az Örökkévaló szentélye. 11 A megszentelt papoké, Czádók fiaié, aikik őrizték őrizetemet, a kik nem tévelkedtek el, midőn Izraél fiai eltévelkedtek, a mint eltévelkedtél: a leviták. 12 És nekik legyen adományul az ország adományából, szentek szentje, a leviták határánl. 13 A levitáké padig a papok

határa mentében huszonötezernyi hosszúságban és tizezernyi szélességen, az egésznek hosszúsága huszonötezer és szélessége tizezer. 14 És ne adjanak el belőle és ne cseréljék el, hogy át ne származtassák az ország zsengéjét, mert szent az Örökkévalónak. 15 És a szélességből megmaradt ötezer a huszonötezernek előtte, nem-szent az, a városé lakóhelynek és közelegőnek; és középen legyen a város. 16 És ezek a méretei: az északi oldal négyezerötiszáz, a déli oldal négyezerötiszáz, a keleti oldalról négyezerötiszáz és a nyugati oldal négyezerötiszáz. 17 És legyen közlegelője a városnak: északra kétszázötven, délré kétszázötven, keletre kétszázötven és nyugatra kétszázötven. 18 A mi megmarad a hosszúságóból a szent adomány mentében, tizezer keletre és tizezer nyugatra, a mi tehát a szent adomány mentében van, annak termése kenyérül szolgáljon a város munkásainak. 19 És a város munkásai munkálják azt Izraél minden törzseiből. 20 Az egész adomány huszonötezer huszonötezerre, négyzetben vegyétek el a szent adományt a város tulajdonával. 21 És a mi megmaradt, a fejedelemé innen és onnan a szent adománytól és a város tulajdonától, a huszonötezernek, az adománynak előtte a keleti határig, nyugatra, pedig a huszonötezernek előtte a nyugati határig a részek mentében a fejedelemé; és középen legyen a szent adomány és a ház szentélye. 22 És a leviták tulajdonától és a város tulajdonától, annak középen, a mi a fejedelemé, Jehúda határa és Benjámin határa közt, a fejedelemé legyen. 23 A többi törzsek pedig a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Benjámin, egy. 24 És Benjámin határána a keleti oldaltól a nyugati oldalig Simeón, 25 És Simeón határána, a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Jisszákhár, egy. 26 És Jisszákhár határána, a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Zebúlún, egy. 27 És Zebúlún határána, a keleti oldaltól a nyugati oldalig: Gád, egy. 28 És Gád határána, a déli oldalon dél felé legyen a határ Támaatról a pörlekedés vizéig Kádésig, a patakig, a nagy tenger felé. 29 Ez az ország, melyet birtokul juttassatok Izraél törzseinek, és ezek fölösztásaiak. Úgymond az Úr, az Örökkévaló. 30 És ezek a város kijáratai: Az északi oldalról négyezerötiszáznyi méret; 31 a város kapui pedig: Izraél törzseinek nevei szerint, három kapu északra: Rebűén kapuja egy, Jehúda kapuja egy, Lévi kapuja egy. 32 És a keleti oldalra négyezerötiszáz mérték és három kapu: József kapuja egy, Benjámin kapuja egy, Dán kapuja egy. 33 És a déli oldal négyezerötiszáznyi méret és három kapu: Simeón kapuja egy, Jisszákhár kapuja egy, Zebúlún kapuja egy. 34 A nyugati oldal négyezerötiszáz. kapuja három: Gád kapuja egy, Ásér kapuja egy, Naftáli kapuja egy. 35 Köröskörül tizennyolczer; s a város neve az naptról fogva: Ott az Örökkévaló.

DánIEL

1 Harmadik évében Jehójákím Jehúda királya királyságának, Jeruzsálem ellen jött Nebükadnecczár, Bábel királya s ostromolta azt. **2** S kezébe adta az Úr Jehójákimot, Jehúda királyát, meg egy részét az Isten háza edényeinek s elvitte őket Síneár országába az ő istenének házába, az edényeket pedig bevitte istenének kincses házába. **3** És mondta a király Aspenáznak, udvari tisztei fejének, hogy hozzon Izraél fiai közül és pedig a király nemzetsegéből és a főnemesek közül **4** fiukat, aikben nincs semmi hiba s aik szép ábrázatuak és eszesek minden bölcseségben, ismernek tudást és értenek tudományt, kikben van erő, hogy álljanak a király palotájában és hogy tanítsák őket könyvre és a kaldeusok nyelvéré. **5** És kirendelte számukra a király a minden napra valót annak napján a király ételből s az ő ivó borából, s hogy neveljék őket három évig; azoknak végén pedig álljanak a király előtt. **6** És voltak köztük Jehúda fiaiból: Dániel, Chananja, Mísáel és Azarja. **7** S adott nekik neveket az udvari tisztek nagyja; Dánielnek ezt a nevet adta: Béltaszczár, Chananjának Sadrák, Misáélnak Mésák és Azarjának Abéd-Negó. **8** És föltette Dániel a szivében, hogy nem fertőzeti meg magát a király ételével és ivó borával; kérte tehát az udvari tisztek nagyjától, hogy ne kelljen magát megfertőztenie. **9** És adta az Isten Dáníelt kegyre és irgalomra az udvari tisztek nagyja előtt. **10** És mondta az udvari tisztek nagyja Dáníelnek: Félek én uramtól a királytól, aki kirendelte evésteket és ivástokat, hogy miért lássa arcotokat kedvetlenebbnek a veletek egyívású fiúknál s főbenjáró bűnbe vinnétek a királynal? **11** Erre szolt Dániel a kamarásnak, akit az udvari tisztek nagyja kirendelt Dániel, Chananja, Mísáel és Azarja föl: **12** Kisérelด csak meg szolgáidat tíz napig, hadd adjanak nekünk a veteményekből, hogy együnk és vizet, hogy igyunk; **13** s majd meglátszik előttem a mi ábrázatunk és azon fiúk ábrázata, aik a király ételét eszik és a szerint, a mit láttni fogsz, cselekedjél szolgáiddal. **14** És hallgatott rájuk e dologban s megkísérlette őket tíz napig. **15** Tíz nap végén pedig ábrázatuk jobbnak látszott és husban kövérrebbek voltak, mint mindenazon fiúk, kik a király ételét ették. **16** És a kamarás el szokta hordani ételüket és ivó borukat s adott nekik veteményeket. **17** E fiúknak pedig mindenéyüknek adott az Isten tudást és belátást minden könyvben és bölcseségben; Dániel pedig értett minden látomáshoz és álomhoz. **18** És azon napok végén, a mikorra mondta a király, hogy elhozzák őket, bevitte őket az udvari tisztek nagyja Nebükadnecczár színe elé. **19** És beszélt velük a király, és nem találtattott valamennyiük közül olyan, mint Dániel, Chananja, Mísáel és Azarja; és áltak a király előtt. **20** És a bölcseség és értelem minden dolgában, a mit kívánt tölük a király, tízszerre kiválóbbaknak találta őket mindaz írástudóknál, a jósoknál, kik egész királyságában voltak. **21** És ott volt Dániel Kóres király első évéig.

2 Nebükadnecczár királyságának második évében pedig álmokat álmودott Nebükadnecczár s nyugtalankodott az ő lelke s alma oda volt őneki. **2** És mondta a király, hogy hívják az írástudókat s a jósokat s a kuruzslókat s a kaldeusokat,

hogy megmondják a királynak az ő álmait; s eljöttek és álltak a király előtt. **3** És mondta nekik a király: Álmot álmودtam és nyugtalankodott lelmem, hogy az álmot megtudjam. **4** És beszélték a kaldeusok a királyhoz arámul: Oh király, örökké élj! Mondjad az álmot szolgádnak és a megfejtést megjelentjük. **5** Felelt a király s mondta a kaldeusoknak: A dolog biztos az én részemről; ha nem tudatjátok velem az álmot és megfejtését, darabokká fogtok vágatni és házaitok szemétdombába fognak tételetni. **6** De ha az álmot és megfejtését megjelentitek, ajándékokat s jutalmat s nagy megtisztelést fogtok tőlem kapni; azért az álmot és megfejtést megjelentsétek nekem. **7** Feleltek másodszor és mondta: A király mondja el szolgáinak az álmot s a megfejtést majd megjelentjük. **8** Felelt a király és mondta: Bizonyosan tudom, hogy időt akartok nyerni, mivelhogy láttatók, hogy a dolog biztos az én részemről. **9** Hogy ha az álmot nem tudatjátok velem, azon egy rólatok a rendelet, és hazug és hamis dolgot készülődtetek elmondanai előttem, mígnem változnék az idő. Azért az álmot megmondjátok nekem, és tudom, hogy a megfejtését megjelentitek nekem. **10** Feleltek a kaldeusok a király előtt és mondta: Nincsen ember a szárazföldön, aki a király dolgát megjelenteni tudná, mivelhogy egy nagy és hatalmas király sem kérdezett ilyen dolgot semmi írástudótól és jóstól és kaldeustól. **11** A dolog pedig, melyet a király kérdez, nehéz és más nincsen, aki megjelentene a király előtt, csak az istenek, aiknek lakása nincsen halandóknál. **12** E miatt a király nagyon fölháborodott és megharagudott s meghagyta, hogy veszítsék el minden a Bábel bőlcseit. **13** S a rendelet ki ment s a bőlcsek megölésre voltak szánva; s keresték Dáníelt és társait, hogy megölessenek. **14** Ekkor Dániel meggondolással és észssel válaszolt Arjóknak, a király testőrei fejének, aki kivonult, hogy megölje Bábel bőlcseit. **15** Megszólalt és mondta Arjóknak, a király meghatalmazottjának: Miért oly sürgős a rendelet a király részéről? Ekkor tudatta Arjók a dolog Dáníellel. **16** Dániel pedig bement és kérte a királytól, hogy időt adjon neki és a megfejtést majd megjelenti a királynak. **17** Ekkor elment Dániel a házába és Chananjával, Mísáellel s Azarjával, az ő társaival tudatta a dolgot, **18** s hogy írgalmat kell kérni az ő Istenétől eme titok felől, hogy el ne veszítsék Dáníelt és társait Bábel többi bőlcseivel. **19** Ekkor nyilvánítatott Dáníelnek a titok éjjeli látomásban; ekkor Dániel áldotta az őt Istenet. **20** Megszólalt Dániel és mondta: Legyen az Isten neve áldott öröktől fogva örökké, óvę a bölcseség s a hatalom; **21** s ő megváltoztatja az időket és korokat, elmozdít királyokat és támászt királyokat, ad bölcseséget a bőlcseknek s tudást az értelem tudónak. **22** Ő föltájra a mély és rejtegett dolgokat, tudja mi van a sötétbén, s a világosság nála lakozik. **23** Téged, oh őseim Istene, magasztallak és dicsőítlek, aki bölcseséget s hatalmat adtál nekem, most pedig tudattad velem, a mit kértünk tőled, hogy a király dolgát tudattad velünk. **24** Ennek okából bement Dániel Arjókhöz, akit a király kirendelt Bábel bőlcseinek az elvezítésére; elment s így szólott hozzá: Bábel bőlcseit el ne veszítsed, vígy be engem a király elé s a megfejtést megjelentem a királynak. **25** Ekkor sietséggel bevezette Arjók Dáníelt a király elé s így szólott hozzá: Találtam egy férfiút a Jehúdabeli számkivetettség fiai közül, aki tudatni

fogja a királytal a megfejtést. **26** Megszólalt a király s mondta Dániélnek, a kinek neve Béltsacczár: Képes vagy-e velem tudatni az álmot, a melyet láttam, s megfejtését? **27** Megszólalt Dániél a király előtt és mondta: A titkok, melyet a király kérdez, bölcsék, jósok, irástudók, csillagjósílok nem tudják megjelenteni a királynak. **28** De van Isten az égben, a ki feltár titkokat és tudatta Nebukadnecczár királytal azt, a mi a napok végén lesz. Álmod s a fejed látomásai a te fekvőhelyeden ez volt: **29** Te, oh király, a te gondolataid felszálltak fekvőhelyeden arról, a mi ezután leszen s a titkok feltárója tudatta veled azt, a mi lészen. **30** Én pedig – nem a bölcseség által, mely bennem volna inkább, mint minden élőkben, nyilvánítottattnak nem a titok, hanem annak okáért, hogy tudassák a királytal a megfejtést és hogy a szived gondolatait megtudjad. **31** Te, oh király, láttad vala s íme egy hatalmas szobor; ez a szobor nagy volt s fénye kívály, előtted állt és ábrázata félelmetes. **32** Az a szobor – feje jó aranyból, melle és karjai ezüstből, hasa és csipői rézből **33** czombai vasból, lábai részben vasból s részben agyagból. **34** Láttad vala, míg leszakadt egy kő, de nem kezek által, és a szobrot megüttötte a vas és agyaglábain és összemorzsolta azokat. **35** Legott összemorzsolódott egyszerre a vas, az agyag, a réz, az ezüst és az arany s olyanná lettek, mint a polyva a nyári szériből, s elhordta azokat a szél, és semmi nyomuk nem találtatott; a kő pedig, mely megüttötte a szobrot, nagy hegygyé lett s betölötté az egész földet. **36** Ez az álom, megfejtését pedig elmondjuk a király előtt. **37** Te, oh király, királyok királya, te, a kinek az ég Istene adott királyságot, erőt és hatalmat és dicsőséget, **38** s bárholt laknak az ember fiai, a mező vadja s az ég madara, a te kezedbe adta és urrá tett téged valamenyonyök felett – te vagy az arany fej. **39** S utánad fog támadmáni egy másik királyság, náladnál alantosabb és harmadiknak egy másik királyság, rézből való, mely uralkodni fog az egész földön; **40** s egy negyedik királyság erős lesz, mint a vas; a mint hogy a vas összemorzsol és széttör minden, és mint az összezúzó vas, mindezeket összemorzsolja és összezúzza. **41** És hogy láttad a lábakat és ujjakat részben fazekas-agyagból és részben vasból -megosztott királyság lesz az s a vas szilárdágából lesz benne, a mint hogy a vasat vegyütlen láttad sáragyaggal. **42** S a lábak uja részben vasból s részben agyagból – a királyságnak egyik része erős lesz, és másik része törékeny lesz. **43** És hogy láttad a vasat vegyütlen sár-agyaggal, elvegyütve lesznek emberi magzattal, és nem fognak tapadni egyik a másikhoz, valamint a vas nem vegyül el az agyaggal. **44** És ama királyok napjaiban támasztani fog az ég Istene egy királyságot, a mely örökkéteg el nem pusztul s a melynek uralma más népre nem hagyatik; összemorzsola s megsemmisíti minden e királyságokat, de ő fenn fog állani örökre, **45** a mint hogy láttad, hogy a hegyből leszakadt egy kő, nem kezek által, s összemorzsolta a vasat, a rezet, az agyagot, az ezüstöt s az aranyat, A nagy Isten tudatta a királytal azt, a mi ezután lesz; biztos az álom s megbízható a megfejtése. **46** Ekkor Nebukadnecczár király arczára vetette magát és Dániél előtt leborult, és meghagyta, hogy áldozatot, kellemes illatokat mutassanak be neki. **47** Felelt a király Dániélnek és mondta: Való igaz, hogy a ti Istentek isteneknek Istene és királyoknak ura és titkok foltárója, mivel

fől tudtad tární ezt a titkokat. **48** Ekkor Dániél naggyá tette a király és nagy és tetemes ajándékokat adott neki s urrá tette Bábel egész tartományára fölött s az előljárók fejévé mind a Bábel bőlcsei fölött. **49** És Dániél kérte a királytól, és kirendelte Bábel tartományának igazgatására Sadrákat, Mésákat s Abéd-Negót; Dániél pedig a király kapujában volt.

3 Nebukadnecczár király készített aranyszobrot: magassága hatvan könyök, szélessége hat könyök; felállította Dúra síkságán, Bábel tartományában. **2** És Nebukadnecczár király küldött, hogy egybegyűjtsék a szatrapákat, kormányzókat, helytartókat, főbírákat, kincstárosokat, törvénytudókat, tanácsosokat s a tartományoknak minden a főtisztje, hogy jöjenek el azon szobor fölavarására, amelyet fölállított Nebukadnecczár király. **3** Ekkor egybegyűltek a szatrapák, kormányzók és helytartók, főbírák, kincstárosok, törvénytudók, tanácsosok s a tartományoknak minden a főtisztje azon szobor fölavarására, melyet fölállított Nebukadnecczár király s föllállottak a szoborra szemben, melyet fölállított Nebukadnecczár. **4** A hirnek pedig kikiáltotta erővel: Nektek mondják, ti népek, nemzeteségek s nyelvek! **5** A mely időben halljátok hangját a kürtek, sípnak, cziterának, hárfának, lantnak, dudának s mindenmű hangszernek, akkor vessétek le magatokat és boruljatok le az arany szobor előtt, melyet fölállított Nebukadnecczár király; **6** és a ki nem veti le magát és nem borul le: abban az órában vettessék őegrő tűznek kemenczéjébe. **7** Ennelfogva, abban az időben, a mint hallották minden a népek hangját a kürtek, sípnak, cziterának, hárfának, lantnak s mindenmű hangszernek, levették magukat minden a népek, nemzetek s nyelvek leborultak az arany szobor előtt, melyet fölállított Nebukadnecczár király. **8** Ennelfogva abban az időben közeledtek kaldeus férfiak és megrágalmazták a zsidókat; **9** megszólaltak és mondta Nebukadnecczár királynak: Oh király, örökké élj! **10** Te, oh király, parancsot adtál, hogy minden ember, a ki hallja hangját a kürtek, sípnak, cziterának, hárfának, lantnak, dudának s mindenmű hangszernek, vesse le magát és boruljon le az arany szobor előtt; **11** és ki nem veti le magát és nem borul le, vettessék őegrő tűznek kemenczéjébe. **12** Vannak zsidó férfiak, a kiket kirendelt Bábel tartományának igazgatására, Sadrák, Mésák és Abéd-Negó; ezek a férfiak nem vetettek te reád, oh király, ügyet, istenedet nem szolgálják s az arany szobor előtt, melyet felállítottál, nem borulnak le. **13** Ekkor meghagyta Nebukadnecczár haragban és indulatban, hogy hozzá el Sadrákat, Mésákat és Abéd-Negót; ekkor a király elé hozták ezeket a férfiakat. **14** Megszólalt Nebukadnecczár és mondta nekik: Szárdékosan-e, oh Sadrák, Mésák és Abéd-Negó, nem szolgáljátok istenemet és nem borultok le az arany szobor előtt, melyet fölállítottam? **15** Már most ha készen vagytok arra, hogy a mely időben halljátok hangját a kürtek, sípnak, cziterának, hárfának, lantnak, dudának s mindenmű hangszernek, levetni magatokat és leborulni a szobor előtt, melyet készítettem – de ha nem borultok le, abban az órában be fogtok vettetni őegrő tűznek kemenczéjébe; s ki az az isten, a ki megmenhet titkokat a kezeimből? **16** Feleltek Sadrák, Mésák és Abéd-Negó és mondta a királynak: Oh

Nebúkadnecczár, nem szükséges nekünk erre neked választ adnunk. **17** Ha Istenünk, a kit mi szolgálunk, képes minket megmenteni: az égő tűznek kemenczéjéből s a te kezedből, oh király, meg fog menteni; **18** de ha nem, tudva legyen előtted, oh király, hogy istenedet mi nem szolgáljuk és az arany szobor előtt, melyet fölállítottál, nem borulunk le. **19** Ekkor elteltek Nebúkadnecczár indulattal s arcának képe megváltozott Sadrák, Mésák és Abéd-Negó felett; megszólalt és meghagyta, hogy fűtsék a kemencét hétszer annyira, mint a hogy való azt fűteni. **20** Néhány embernek pedig, a seregében levő derék vitézeknek, meghagyta, hogy kötözék meg Sadrákat. Mésákat és Abéd-Negót, hogy vessék az égő tűznek kemenczéjébe. **21** Megkötöztettek ezek a férfiak nadrágaikban és köntöseikben, köpenyeikben és egyéb öltözékükben és bedobattak az égő tűznek kemenczéjébe, **22** minthogy a király parancsa sürgős volt, a kemencze pedig tulásosan fűtve volt, e férfiakat, a kik Sadrákat, Mesákat és Abéd-Negót fölvitték, azokat megölte a tűznek lángja. **23** Ama férfiak pedig minden hárman, Sadrák, Mésák és Abéd-Negó, megkötözve bele estek az égő tűznek kemenczéjébe. **24** Ekkor csodálkozott Nebúkadnecczár király s fölkelt sietségben; megszólalt és mondta tanácsosainak: Nemde három férfit vetettünk be megkötözve a tűzbe? Feleltek és mondta a királynak: Biztosan, oh király. **25** Felelt és mondta: Íme, én négy férfiut látok feloldva járkálni a tűz közepén és sérelem nincs rajtuk, a negyediknek ábrázata pedig istenek fiához hasonlít. **26** Ekkor Nebúkadnecczár kózeledett az égő tűz kemenczéjének ajtajához, megszólalt és mondta: Sadrák, Mésák és Abéd-Negó, szolgáiai a legfelső Istennek, menjetek ki s jöjjetek! Ekkor kimentek Sadrák, Mésák s Abéd-Negó a tűzből. **27** És egybegyülvén a szatrapák, kormányzók, helytartók s a király tanácsosai, látták ezeket a férfiakat, hogy a tűz nem lett úrrá a testükön és fejük haja nem perzseldött meg és ruhájuk nem változott meg, a tűznek szaga nem ért hozzájuk. **28** Megszólalt Nebúkadnecczár és mondta: Áldva legyen Sadrák, Mésák és Abéd-Negó Istene, aki elküldötte angyalát s megmentette szolgáit, a kik bíztak benne s a király parancsát megszegtek és odaadták testüket, hogy semmi istent ne szolgáljanak s ne boruljanak le előtte, hanem csak a maguk Istenét. **29** Tőlem pedig kiadatik egy rendeletet: hogy minden nép, nemzet s nyelv, a mely káromlást mond Sadrák, Mésák és Abéd-Negó Istene ellen, az darabokra vágassék és háza szemétdombába té tessék, mivelhogy nincsen más Isten, aki meg tudna menteni úgy, mint ez. **30** Ekkor a király rangban emelté Sadrákat, Mésákat és Abéd-Negót Bábel tartományában.

4 Nebúkadnecczár király mind a népekhez, nemzetekhez és nyelvekhez, a melyek az egész földön laknak Békétek nagy legyen! **2** A jeleket és csodákat, a melyeket művelt velem a legfelsőbb Isten, jónak tetszik előttem közzé tenni. **3** Jelei mily nagyok s csodái mily hatalmasok; királysága örök királyság és uralma nemzedék meg nemzedéknél tart! **4** Én Nebúkadnecczár boldog voltam házamban és viruló a palotámban. **5** Álmot láttam, az megfelelmített engem s gondolatok fekvőhelyemen, s fejem látomásai megrémítettek engem, **6** s kiadtattat tőlem a rendelet, hogy bevezessék elém minden a Bábel bőlcseit, hogy az

álam megfejtését tudassák velem. **7** Ekkor bejöttek az irástudók, jósok, kaldeusok és csillagjósok s az álmot előttük elmondtam, de a megfejtését nem tudatták velem. **8** Utolsónak aztán bejött elém Dániél, kinek neve Béltsacczár – istenem neve szerint – s a kiben a szent istenek szelleme van; s az álmot elmondottam előtte: **9** Béltsacczár, az irástudók feje, kiről tudom, hogy benned a szent istenek szelleme van, s hogy semmi titok nem zavar téged, álmom látomásait, a melyeket láttam s a megfejtését mondd meg! **10** Fejem látomásai pedig a fekvőhelyemen ezek: Láttam s íme egy fa a föld közepén és magassága nagy. **11** Nőtt a fa s erősödött, s magassága fölért az égig s ellátszott az egész föld végéig. **12** Lombozata szép s gyümölcse sok s táplálék rajta mindenek; alatta hűsel a mező vadja s ágaiban lakoznak az ég madarai s belőle táplálkozik minden halandó. **13** Láttam fejem látomásaiban fekvőhelyemen, s íme egy őr meg szent alászáll az égből; **14** kiált erővel s így szól: Vágyátok ki a fát s messétek le ágait, hullassátok le lombozatát és szórjátok szét gyümölcsöt; költözzék el alólá vad s a madarak az ágaiból. **15** Ámde gyökereinek tőkéjét hagyátok a földben, és pedig vas- és rézbilincsben a mező füve között, s az ég harmatjával áztassák s a vaddal együtt legyen osztályrésze a föld füvében. **16** Szívét az embertől elváltoztassák s állatnak szive adasaék neki s hét időszak haladjon el fölötté. **17** Az őrok végzéséből van e szó s a szentek parancsából a kijelentés annak okából, hogy tudják meg az élők, hogy uralkodik a Legfelső az emberi királyságon s a kinek akarja, adj azt s az emberek legalacsonyabbját állítja föléje. **18** Ezt az álmot láttam én, Nebúkadnecczár király; to pedig Béltsacczár, mondjad el megfejtését, mivelhogy mind a királyságom bőlcsei nem birják velem tudatni a megfejtést, de te birod, mert szent istenek szelleme van benned. **19** Ekkor Dániél, kinek neve Béltsacczár, elálmult egy bizonyos ideig és gondolatai megrémítették. Megszólalt a király és mondta: Béltsacczár, az álam és megfejtése ne remítsen meg téged! Felelt Béltsacczár és mondta: Uram! Az álam a te gyűlölfűdnek és megfejtése ellenségeidnek! **20** A fa, melyet láttál, a mely nőtt és erősödött s magassága fölért az égig és ellátszott az egész földön, **21** s lombozata szép s gyümölcse sok s táplálék rajta mindenek, alatta lakozik a mező vadja s ágaiban laknak az ég madarai: **22** te vagy az, oh király, aki nőttel és megerősödtelel s nagyságod nőtt, fölért az égig s uralmad a föld végéig. **23** Hogy pedig a király látott egy őrt és szentet, a mint alászállt az égből és mondta: vágyátok ki a fát és rontsátok meg, ámde gyökereinek tőkéjét a földben hagyátok és pedig vas- és rézbilincs közben a mező füve között s az ég harmatjával áztassák s a mező vadjával legyen osztályrésze, míg hét időszak el nem halad felette: **24** ez a megfejtés, oh király, s a Legfelsőnek végzése az, a mely érte uramat, a királyt. **25** Téged ugyanis kiúznak az emberek közül s a mező vadjával lesz lakásod, s füvet, mint ökrökkel fognak etetni veled s az ég harmatjából áztatnak s hét időszak fog elhaladni fölötted, mik meg nem tudod, hogy uralkodó a Legfelső az emberi királyságon, és a kinek akarja, adj azt. **26** S hogy azt mondta, hogy hagyják meg a fa gyökereinek tőkéjét: királyságod neked megmarad, mihelyt megtudod, hogy az Ég uralkodik. **27** Azért, oh király, tanácsom jónak tessék neked, vétkeideit igazság által váltsd meg és

bűneidet szegényeken való könyörülés által, hátha lesz tartama a te boldogságodnak. **28** Mindez elérte Nebükadnecczár királyt. **29** Tizenkét hónap multán járt vala Bábel királyi palotáján. **30** Megszólalt a király és mondta: Nemde, ez az a nagy Bából, melyet én építettem királyi székvárosomnak erőm hatalmával s díszem dicsőségére! **31** Még a király szájában volt a szó és hang szállt le az égből: Neked mondják, oh Nebükadnecczár király, uralmad eltávozott tőled. **32** S az emberek közül kiúznek téged, s a mező vadójával lesz lakásod, fűvel mint az ökröket fognak etetni téged; s hét időszak fog elhaladni fölötted, a míg meg nem tudod, hogy uralkodó a Legfelső az emberi királyságon s a kinek akarja adja azt. **33** Abban az órában beteljesedett a szó Nebükadnecczáron; s az emberek közül kiüzetett, s füvet evett, mint az ökrök s az ég harmatjából áztatták a testét, míg a haja meg nem nőtt, mint a sasoké és körmei, mint a madaraké. **34** Napok múltán én Nebükadnecczár az ég felé emeltem szemeimet s eszem hozzám visszatért s a Legfelsőt áldottam s az örökké előt dicsértem s magasztaltam, a kinek uralma örök uralom és királysága nemzedéknél meg nemzedéknél tart, **35** s mind a földnek lakói mint a semmi tekintetnek, s az ő akarata szerint cselekszik az ég seregével s a föld lakóival s nincsen, a ki kezit megakadályozná s azt mondának neki: mit cselekedetl? **36** Abban az időben visszatért hozzám eszem és királyságom dicsőségére díszem és fényem visszatért hozzám, és tanácsosaim s nagyjaim engem fölkerestek, királyságom fölé helyeztettem és kiváló nagyság hozzáadatott nekem. **37** Most tehát én Nebükadnecczár dicsérem, dicsőitem és magasztalom az egek királyát, kinek mind a cselekedetei igazság s útjai jog s a kik a gógósségen járnak, azokat lealachsonyíthatja.

5 Bélsacczár király nagy lakomát készítetted ótezer nagyjának s az ezer előtt bort ivott. **2** Bélsacczár a bornak kedvében mondta, hogy hozzák el az arany és ezüst edényeket, a melyeket kivitt atya Nebükadnecczár a Jeruzsálemben levő templomból, hogy igyanak belőlük a király s nagyjai, feleségei és ágyasai. **3** Ekkor elhozták az arany edényeket, a melyeket kivittek az Isten háza templomából, mely Jeruzsálemben volt; és ittak belőlük a király s nagyjai, feleségei s ágyasai. **4** Ittak bort s dicsérték az arany, ezüst, réz, vas, fa és kő-isteneiket. **5** Abban az órában előjöttek emberi kéznek ujjai és írtak a lámpással szemben a királyi palota falának meszére, a király pedig látta tövét a kéznek, a mely írt. **6** Ekkor a király arcrafényle elváltozott rajta és gondolatai elrémitétek és csipőjének izületei megoldódtak és térdei egymáshoz ütődtek. **7** A király erővel kiáltott, hogy hozzák be a jósokat, kaldeusokat és csillagjósokat. Megszólalt a király és mondta Bábel bölcséinek: minden ember, aki elolvassa ezt az írást és megfejtését megjelenti nekem, bíbort fog ölteni és arany láncot a nyakára és mint harmadik fog uralkodni a királyságban. **8** Ekkor bementek minden királyi bölcséi, de nem tudták elolvasnai az írást, se nem megfejtését tudatni a királylyal. **9** Ekkor Bélsacczár király nagyon megrémült és arcza fénye elváltozott rajta, és nagyjai megzavarodtak. **10** A király s nagyjainak szavai folytán a királyné bement a lakoma házába; megszólalt a királyné és mondta: Oh király, örökké élj! Ne rémiszenek téged gondolataid s arczod fénye ne változzék el! **11** Van egy férfi királyságodból, a kiben a szent istenek

szelleme van s atyád napjaiban világosság és értelmetlenség s bölcseség, a milyen az istenek bölcsesége, találtatott benne; a király pedig, atyád Nebükadnecczár- az. irástudók, jósok, kaldeusok, csillagjósok nagyjává, állította föl a te atyád a király. **12** Mivel hogy kiváló szellem és tudás és értelmetlenség, álmok megfejtése, titkok megjelentése és csomók megoldása találtatott benne, Dániélben, aki a király Bélsacczárára tette a nevét: most hát Dániél hivassék s a megfejtést jelentse meg. **13** Ekkor Dániél bevitett a király elé; megszólalt a király és mondta Dániélnek: Te vagy az a Dániél a Jehúdabeli számkivetés fiai közül való, a kiket elhozott atyáma a király Jehúdából? **14** Hallottam rólad, hogy istenek szelleme van benned és világosság, értelmetlenség s kiváló bölcseség találtatott benned. **15** Most pedig behozattak elém a bölcsék, a jósok, hogy elolvassák ezt az írást és hogy megfejtését tudassák velem, de nem tudják a dolog megfejtését megjelenteni. **16** Én pedig hallottam rólad, hogy megfejtéseket tudsz adni és csomókat megoldani; most tehát ha tudod elolvasni az írást s a megfejtését velem tudatni, bíbort fogsz ölteni s arany láncot a nyakadra és mint harmadik fogsz uralkodni a királyságban. **17** Ekkor felelt Dániél és mondta a király előtt: Ajándékaid a tieid legyenek és jutalmadat másnak adjad; de az írást elolvasom a királynak s a megfejtést tudatom veled. **18** Te, oh király – a legfelső Isten királyságot, nagyságot, méltóságot és díszt adott a te atyádnak Nebükadnecczárnak. **19** És azon nagyság miatt, melyet adott neki, minden népek, nemzetek s nyelvek részkettek és felték tőle; a kit akart, megölt s a kit akart, életben hagyott; a kit akart, fölemelt s a kit akart, lealachsonyított. **20** S midőn fenhéjázott a szive s lelke a kevéliséig elkevélényedett, ledöntöttet királyi trónjáról és a méltóságot elvették tőle. **21** És az emberek fiai közül kiüzetett és szívét az állatával tették egvenlővé s vadzsamarakkal volt a lakása, füvel, mint az ökröket ettek őt s az ég harmatjával áztatták a testét, a míg meg nem tudta, hogy uralkodó a legfelső Isten az emberek királyságán s a kit akar, állítja föléje. **22** Te pedig fia Bélsacczár szivedet meg nem alázadt, mind a mellett, hogy mindez tudtat; **23** s az egek uralom fölé emelkedetl és hászának edényeit előd hozták s te meg nagyjaid, nejeid és ágyasaid bort isznak belőlik, és az ezüst, arany, réz, vas, fa s kőisteneiket dicsérted, a kik nem látnak s nem hallanak s nem tudnak; az Isten pedig, a kinek kezében van a lelked s a kiéi minden a te utjaid, nem tiszteledd. **24** Ekkor ő előre küldöttet egy kéznek a töve s ez az írás jegyeztetett föl. **25** Ez az írás pedig, a mely följegezettet: Mené-mené, tekél, úfarszin. **26** Ez a dolog megfejtése: Mené, megszámlálta Isten királyságodat és befejezte; **27** tekél: megmérettél a mérlegen s hiányosnak találtatatl; **28** perész: elszakaszatott a királyságod és odaadatott Médiának és Perzsiának. **29** Ekkor meghagyta Bélsacczár s felöttötték Dániére a bíbort s aranyláncot a nyakára s kihirdették róla, hogy mint harmadik lesz uralkodó a királyságban. **30** Azon éjjel megölegett Bélsacczár, a kaldeus király. **31** És a méd Dariáves átvette a királyságot mintegy hatvanké éves korában.

6 Jónak tetszett Dariáves előtt s fölállított a királyság fölé százhusz szatrapát, hogy legyenek az egész királyságban, 2 azoknak föléje meg hárrom főkormányzót, a kik közül az egyik

Dániel volt, hogy ezek a szatrapák nekik számot adjanak s a király ne legyen károsítva. 3 Ekkor ez a Dániel felülmulta a főkormányzókat és szatrapákat, mivelhogy kiváló szellem volt benne s a király arra gondolt, hogy őt föléje állítja az egész királyságnak. 4 Ekkor a főkormányzók és szatrapák ürügyet akartak találni Dániel ellen a királyság részéről, de semmi ürügyet és hibát nem tudtak találni, mivelhogy hűséges volt és semmi hanyagság és hiba nem találtatott rajta. 5 Ekkor ezek a férfiak mondta: Nem fogunk eme Dániel ellen semmi ürügyet találni, hacsak nem találunk ellene az ő Istené törvényében. 6 Ekkor ezek a főkormányzók éa szatrapák rárontottak a királyra s így szólattak hozzá: Darjáves király, örökké élj! 7 Tanácskoztak mind a királyság főkormányzói, a kormányzók és szatrapák, a tanácsosok és helytartók, hogy elrendelnek egy királyi rendeletet és erősítenek egy tilalmat: hogy mindenki, a ki harminz napig kér valamit bármely istentől vagy embertől, hacsak nem töled, oh király, oroszlánok vermébe vettessék. 8 Most tehát, oh király, állapitsd meg a tilalmat és iktasd be az irást, hogy meg ne lehessen változtatni Média és Perzsia törvénye szerint, a mely meg nem szűnik. 9 Mindennél fogva Darjáves király beiktatta az irást és tilalmat. 10 Dániel pedig, mihelyt megtudta, hogy be van iktatva az írás, bement házába – s felső szobájában voltak neki Jeruzsálem felé nyitott ablakai – s háromszor napjában leborult térdeire s imádkozott s hálát adott Istene előtt egészen ugy, a mint szokta tenni ennek előtte. 11 Ekkor e férfiak rárontottak és találták Dánielt, a mint kér és könyörög Istene előtt. 12 Ekkor közeledtek és szóltak a király előtt a királyi tilalom felől: Nemde, tilalmat iktattál be, hogy minden ember, a ki harminz napig bármely Istentől vagy embertől kér, hacsak nem töled, oh király, oroszlánok vermébe vettessék? Felelt a király s mondtak: Bizonyos a dolog Media és Páris törvénye szerint, mely meg nem szűnik. 13 Ekkor feleltek és szóltak a király előtt: Dániel, a Jehúdabeli számkivetés fiai közül való, nem vetett ráad üget, oh király, sem a tilalomra, melyet beiktattál, s háromszor napjában végzi könyörgését. 14 Ekkor a királynak, a mint a dolgot hallotta, nagyon rosszul esett és Dánielre fordította gondját, hogy megmentse és napnyugtig erőlködött arra, hogy megszabadítsa. 15 Ekkor ama férfiak rárontottak a királyra, és mondta a királynak: Tud meg, oh király, hogy törvénye az Médiának és Perzsiának, hogy semmi tilalmat és rendeletet, a melyet a király elrendelt, nem lehet megváltoztatni. 16 Ekkor meghagyta a király és elhozták Dánielt s bevetették az oroszlánok vermébe. Megszólalt a király s mondta Dániélnak: A te Istened, a kit te állandóan szolgálisz, ő fog megmenteni téged. 17 És elhozatott egy kő és tététet a verem szájára; s lepecsételte a király pecsétjével s nagyainak pecsétjével, hogy semmi dolog meg ne változzék Dániéllel. 18 Ekkor palotájába ment a király és bőjtölve töltötte az éjjelt s énekesnőket nem engedett vinni maga elé, s álma elköltözött tőle. 19 Ekkor hajnalban kelt föl a király, virradatkor, és sietve az oroszlánok verméhez ment. 20 S midőn közeledett a veremhez, fájdalmas hanggal hívta Dániélt; megszólalt a király és mondta Dániélnak: Dániel, szolgájá az élő Istenek, Istened, kit te állandóan szolgálisz, meg tudott-e téged menteni az oroszlánoktól? 21 Ekkor beszél Dániel a királyal: Oh király, örökké élj! 22 Istenem elküldötte az ő angyalát és

elzárta az oroszlánok száját és nem bántottak engem, mivelhogy előtte érdem találtatott mellettem; és előtted is, oh király, bűnt nem követtem el. 23 Ekkor a királynak nagyon jó esett és meghagyta, hogy Dániel felhozzák a veremből: s felhozatott Dániel a veremből s semmi sérelem rajta nem találtatott, mivel hitt Istenében. 24 És meghagyta a király és elhozták ama férfiakat, kik Dániel megrágalmazták és az oroszlánok vermébe vetették őket, fiaikat s feleségeiket, s a verem aljára sem értek, és márás az oroszlánok hatalmukba kerítették őket s mind a csontjaikat összezúzták. 25 Ekkor ikt Darjáves király mind a népeknak, nemzeteknek s nyelveknek, a kik az egész földön laknak. Békétek nagy legyen! 26 Tőlem kiadatott rendelet, hogy királyságom egész birodalmában reszkessenek s féljenek Dániel Istenétől, mert ő az élő Isten s örökké fönnyel maradó; s az ő királysága meg nem rontható és uralma mindvégig tart. 27 Megment és megszabadít és mivel jeleket és csodákat az égen s a földön, a ki megmentette Dániel az oroszlánok hatalmából. 28 Ez a Dániel pedig szerencsés volt Darjáves királysága alatt és a perzsa Kóres királysága alatt.

7 Bélsacczárnak, Bábel királyának első évében álmot látott Dániel, fejének látomásait az ő fekvőhelyén. Ekkor felírt az álmot, elmondván a dolgok összegét. 2 Megszólalt Dániel és mondta: Láttam látomásomban az éjszakában, s íme, az égnek négy szele előtér a nagy tengerre. 3 És négy nagy állat száll fel a tengerből, egymástól különbözők. 4 Az első olyan, mint az oroszlán és sasszárnyai vannak; láttam, a míg kitépettek szárnyai s fölémeltetett a földről, két lábra állítottat ember módjára, s embernek szive adatott neki. 5 S íme egy más állat, a második, medvéhez hasonló s az egyik oldalra állítottat s három borda volt szájában fogai között; s így szóltak neki: kelj fel, egyéb sok húst. 6 Ezután láttam, s íme egy másik, olyan mint párducz s négy madárszánya volt neki a hátán, s négy feje volt az állatnak és hatalom adatott neki. 7 Ezután láttam éjjeli látomásokban s íme egy negyedik állat, rettentetés és félelmes és kíválon erős, és nagy vasfogai voltak neki, evett és zúzott, a maradékot pedig lábaival taposta; s az különböző volt mind az előtte láttott állatotól, és tíz szarva volt neki. 8 Szemléltetem a szarvakat s íme egy másik szarv, egy kicsi, nőtt föl közöttük, és három az előbbi szarvak közül kitépett előle, s íme szemek, mint ember szemei, voltak e szarvon és száj, mely nagyokat beszél. 9 Láttam, mígnem trónok állítottak föl s egy napokban öreg leült; ruhája mint a fehér hó, fejének haja mint a tisztta gyapju, trónja tűznek lángjai, kerekei égő tüz. 10 Tűztenger húzdóik és kiárad előle, ezernyi ezren szolgálják őt és tizezernyi tizezren állanak előtte; törvényt ül s könyvek nyitva vannak. 11 Láttam, ekkor a nagy szavak hangja miatt, melyeket beszél a szarv – láttam, mígnem megölegett az állat és megsemmisített a teste és tűznek adatott át elégésre. 12 A többi állatnak pedig elvették uralmát, időtartam az életben adatott nekik ideig-óráig. 13 Láttam az éjjeli látomásokban, s íme, az ég felhőivel olyan mint ember fia jön vala s a napokban öreghez jutott és eléje engedték közeledni. 14 S neki adatott uralom, méltóság és királyság, és mind a népek, nemzetek és nyelvek neki szolgáltak; uralma örök uralom, mely meg

nem szünik, és királysága meg nem rontható. **15** Megrendült a lelkeknek nekem Dániénak hüvelyében, és fejem látomásai megrémítettek engem. **16** Közeledtem egyikhez az ott állók közül és bizonyosat kértem tőle minden e felől; megmondotta nekem s a dolgok megfejtését tudatta velem. **17** Ezek a nagy állatok, a melyek négyen vannak: négy király fog támadni a földön; **18** de át fogják venni a királyságot a Legfelsőnek szentjei s birtokba fogják venni a királyságot örökké és örökön örökké. **19** Ekkor kivántam, hogy bizonyosat mondjon a negyedik állatról, a mely különböző volt valamennyitől; kiválóan rettenetes, fogai vasból, körmei rézből, evett, zúzott s a maradékot lábaival taposta; **20** s a fején levő tiz szarvral a másikról, mely felnőtt s a mely előtt három kihullott; ama szarvak pedig szemei voltak és szája, mely nagyokat beszél és látszata nagyobb volt, mint társaié; **21** láttam, s ama szarv háborut viselt a szentekkel s legyőzte őket, **22** míg el nem jött a napokban öreg, és törvény adatott a Legfelső szentjeinek s elérkezett az idő s a királyságot birtokba vették a szentek. **23** Igy szólott: A negyedik állat egy negyedik királyság lesz a földön, mely különbözn fog mind a királyságoktól s megemészti az egész földet és eltiporra és összezúzza azt. **24** A tiz szarv pedig – abból a királyságból tiz király fog támadni, s egy másik fog támadni utánuk s ő különbözn fog az előbbiektről s hárrom király fog lealacsonyítani. **25** És szavakat fog szólni a Legfelső ellen s a Legfelsőnek szentjeit fogja pusztítani, és azt véli, hogy megváltoztat időket és törvényt, és kezébe adatnak időig s időig és fél időig. **26** És törvény fog ülni s uralmát elveszik végig való kiirtásra és megsemmisítésre. **27** És királysága és uralma és nagysága az egész ég alatt levő királyságoknak átadtatott a Legfelső szentjei népének; királysága örök királyság és mind a hatalmak neki fognak szolgálni s engedelmeskedni. **28** Eddig a dolog vége. Én Dániél nagyon megrémítettek engem gondolataim s arczom fénye elváltozott rajtam, a dolgot pedig szívemben megőriztem.

8 Bélsacczár király királyságának harmadik évében látomás jelent meg nekem, Dániénak, az után, mely kezdetben megjelent nekem. **2** Láttam a látomásban és volt, midőn láttam, én Súsán fővárosban voltam, a mely Elám tartományban van; s láttam a látomásban, s én az Úljai folyónál voltam. **3** Föleltem szemeimet s láttam, s íme egy kos a folyó előtt áll és két szarva van neki, a két szarv pedig magas s az egyik magasabb a másodiknál, s a magasabb utóbb nőtt ki. **4** Láttam a kost, a mint dőf nyugatra és északra s délré és minden az állatok nem állnak meg előtte és nincs ki hatalmából megmentene; és akarata szerint cselekedett és nagyon művelt. **5** Én pedig oda figyelem s íme egy kecskebak jön nyugat felől az egész föld színén, s nem is érintette a földet; s a baknak tekintélyes szarva volt szemei között. **6** És elérkezett a két szarvú koshoz, melyet láttam állni a folyó előtt s nekiszaladt erejének dühével. **7** És láttam őt, a mint odaér a kos mellé és keserédetten neki ment, levezte a kost s összetörte két szarvát s nem volt erő a kosban, hogy megálljon előtte; ekkor leteperte a földre, letaposta és nem volt, ki megmentené a kost hatalmából. **8** A kecskebak pedig felette nagygyá lett s a mint elhatalmasodott, letörött a nagy szarv és négy tekintélyes nőtt fől helyébe az égnek négy széle felé. **9** S

az egyikből közülük származott egy kicsi szarv, de szerföltt nagygyá lett, dél felé és kelet felé és a diszes ország felé. **10** És nagygyá lett az ég seregeig és ledöntött a földre a seregből s a csillagokból némelyeket és letaposta azokat. **11** És egészen a sereg vezéréig emelkedett föl és attól elvétetett az állandó áldozat s ledöntetett szentélyének helye, **12** és egy sereg odaadatik az állandó áldozat miatt a búnért – és ledöntötté, a földre az igazságot és a mit cselekedett, abban szerencsés volt. **13** Hallottam egy szentet, a mint beszélt, és mondta egy szent ama bizonyosnak, a ki beszél: Meddigre szól a látomás az állandó áldozatról és az iszonyatos bűnről, mióta taposásra adott szentélyt is, sereget is? **14** És szolt hozzá: Kétezer háromszáz estig reggelig s igazához jut a szentély. **15** És volt, midőn én, Dániél, láttam a látomást, kerestem az értelmet, s íme velem szemben állott valaki, ki férfiúnak látszott. **16** És hallottam emberi hangot az Úljai partjai közt, felkíáltott és mondta: Gábriél, értelmezd ennek a látomást. **17** S odajött mellém, a hol álltam s midőn jött, megijedtem és arczomra borultam; és szolt hozzá: Értsd meg, ember fia, mert végnek idejére szól a látomás. **18** S midőn hozzá beszélt, mély álomban arczommal a földre borultam; megérintett engem és felállított ott; ahol álltam. **19** És mondta: Íme, tudatom veled azt, a mi lesz a haragvás utolján, mert végnek határidejére szól. **20** A kos, melyet láttál, a két szarvú: Média és Perzsia királyai. **21** A szőrös bak pedig Javán királya; s a nagy szarv, mely szemei között van, az az első király. **22** S az, hogy letörött és négy támadt helyébe: négy királyság fog támadni a nemzetekből, de nem az ő erejéből. **23** Királyságuk végén pedig, a mint megtelek a bűnösök bűne, támadni fog egy király, kemény arczu és fonderlatokhoz értő; **24** és elhatalmasodik ereje, de nem önerejéből, és csodálatosan fog pusztítani és szerencsés lesz és cselekedni fog s el fog pusztítani hatalmasokat és a szentek népét. **25** És esze által szerencsés lesz a kezével végzett cselfogásban és szívében fenhéjázik és gondtalanság között sokakat elpusztít és a vezérek vezére ellen támad, de kéz nélkül fog megtörni. **26** S az este és reggelnek látomása, a mely mondatott, az igaz. Te pedig zárd el a látomást, mert sok időre szól. **27** Én Dániél pedig oda lettem, beteg voltam napokon át; s fülkétem, elvégeztem a király munkáját. Álmélkodtam a látomás miatt, de senki észre nem vette.

9 Első évében Darjávesnek, Achásvérós fiának, Média magaztából, aki királyilá tétetett a kaldeusok királysága fölött, **2** uralkodása első évében, én Dániél kutattam a könyvekben az évek számát, a melyekről lett az Örökkévaló igéje Jirmejához a prófétához, hogy Jeruzsálem romjai fölött el hagy teleni hetven évet. **3** És fordítottam arczomat az Úrhoz, az Istenhez, hogy keressék imádságot és könyörgést, bőjben meg zsákban és hamuban. **4** És imádkoztam az Örökkévalóhoz, Istenemhez s vallomást tettem és mondtam: Oh, én Uram, a nagy és felelmetes Isten, aki megőrzi a szövetséget és a szeretetet azok számára, kik őt szeretik s a kik parancsolatait megőrzik! **5** Vékeztünk, bűnt követtünk el, gonoszul cselekedtünk és fellázadtunk, s eltérítünk a te parancsolataidtól s törvényeidől; **6** s nem hallgattunk szolgáidra, a prófétákra, a kik a te nevedben beszéltek királynakhoz, nagyjainkhoz és óseinkhez s az ország

egész népéhez. 7 Tied, Uram, az igazság, s miénk az arcnak szégyene, mint az van e mai napon, Jehúda embereié és Jeruzsálem lakóié a egész Izraél, a kik közel vannak és a kik távol vannak mindenazon országokban, a hová eltaisztították őket hütlenségükért, a melylyel hűtelenkedtek ellened. 8 Örökkévaló, mienk az arcnak szégyene, királyainké, nagyjainké és őseinké, a kik vétkeztünk ellened; 9 az Úré, Istenünké az irlalom és a megbocsátás, mert mi fellázadtunk ellen, 10 s nem hallgattunk az Örökkévaló, a mi Istenünk szavára, hogy járnánk tanai szerint, a melyeket elénk adott szolgái a próféták által. 11 És egész Izraél megszegte tanodat s letért, nem hallgatva szavadról; reánk omlokkal az átok és az eskü, a mely irva van Mózesnek, Isten szolgájának tanában, mert vétkeztünk ellen. 12 És föntartotta szavát, a melyet szólt rólunk és bíráinkról, kik birák voltak felettünk, elhozván reánk, nagy veszedelmet, úgy hogy nem történt az egész ég alatt, a milyen történt Jeruzsálemben; 13 mint irva van Mózes tanában, ez az egész veszedelem jött reánk, de nem fohászkodtunk az Örökkévalóhoz, a mi Istenünkhez, megtérve büneinktől s belátva a te igazságodat. 14 És őrködött az Örökkévaló a veszedelem fölött és elhozta reánk, mert igazságos az Örökkévaló a mi Istenünk mind az ő tetteiben, a melyeket tett, de mi nem hallgattunk szavára. 15 És most, oh Uram, Istenünk, a ki kivezettek népedet Egyiptom országából erős kézzel s nevet szerezte magadnak, mint az van a mai napon, mi vétkeztünk, gonoszok voltunk. 16 Uram, minden igazságod szerint forduljon el, kérlek, haragod s indulatod városodtól, Jeruzsálemtől, a te szent hegyedtől, mert vétkeink által és őseink bűnei által Jeruzsálem s a te néped gyalázattá lett mind a körülöttünk levőknek. 17 És most hallgass, oh Istenünk, szolgád imádságára s könyörgéseire s világításod arczodat elpusztult szentélyed felé, Uram kedvéért. 18 Hajljtsd, oh Istenem, füledet s halljad, nyísd meg szemeidet és nézd pusztulásunkat s a várost, mely fölött neved nevezetik, mert nem a mi igazágunkért visszük könyörgésünket te előd, hanem a, te nagy irlgamadért. 19 Uram, halljad, Uram, bocsáss meg, Uram, figyelj és cselekedj, ne késsél; a te kedvedért, Istenem, mert a neved nevezetik városod fölött és néped fölött. 20 Én még egyre beszéltem s imádkoztam s bevallottam vétkemet s népmennek Izraélnek vétkét s könyörgésemet vittem az Örökkévaló, az én Istenem elé az én Istenem szent hegyéért- 21 én még egyre beszéltem az imádságban, és a férfi Gábriél, a kit a kezdetben láttam a látomásban fáradtságtól kifáradtan, hozzá érkezett az estéi áldozat idején; 22 és értelmezve beszéltem velem és mondta: Dániel, most jöttem el, hogy oktassalak értelemre. 23 Könyörgésed kezdetén kijött az ige s én eljöttem tudtodra adni, mert kedvelt ember vagy; ügyelj hát az igére s értsd meg a látomást. 24 Hetven héten van megszabva népedre és szent városodra, a bűntett befejezésére és a vétek betöltésére és a bünnek engesztelésére és az öök igazság elhozására és a prófétai látomás megpecsételésére és a szentek szentjének fölkenésére. 25 S tudjad s értsd meg: attól, hogy kiindult az az ige Jeruzsálem helyreállítására és fölépítésére egész a fejedelmi fölkentig hétként van; és hatvankét hétként mulva ujból felépítették térség és árok, és pedig az idők szorultságában. 26 A hatvankét hétként pedig kiiratik egy fölkent és nincs senkije; s a várost és

a szentélyt elpusztítja egy fejedelemnek népe, a ki elérkezik és kinek vége lesz áradában és végig lesz háború, pusztulás van elhatározza. 27 És erős szövetséget köt sokakkal egy hélig, s egy fél héten át beszüntet vágó áldozatot és lisztáldozatot s undokságok szárnyán pusztító jön, egész addig, hogy a végzet és határozat ráómlík a pusztítóra.

10 Kóresnek, Perzsia királyának harmadik évében egy ige nyilvánított Dániélnek, a ki így neveztetett el: Béeltsacczár, s igaz az ige és nagy az időszak; megérte az igét s nagy értése volt a látomásban. 2 Ama napokban én Dániel gyászoltam három teljes héten át; 3 kedvelt kenyeret nem ettem s hús és bor nem jött szájambra s kenny nem kentem magamat, mígnem letelt három teljes héti. 4 És az első hónap huszonnegyedik napján – és én voltam a nagy folyamnak, a Chiddékelnek partján - 5 fölelemtem szemeimet, és láttam s íme egy lenbe öltözött férfi s dereka átövezve úfázi aranynyal; 6 teste pedig olyan, mint a tarsis s arcza mint a villám, látszata s szemei mint a tüzes fáklyák s karjai meg lábai mint a simított réznek színe; szavainak hangja pedig olyan, mint zúgó tömegnek hangja. 7 És én, Dániel, egyedül láttam a látomást, de az emberek, kik velem voltak, nem látták a látomást; azonban nagy ijedség esett reájuk, elrejtőzve megszóktek. 8 S én egyedül maradtam s láttam ezt a nagy látomást s nem maradt bennem erő; s arczom fénye elváltozott rajtam torzulásig s nem tartottam meg erőt. 9 S hallottam szavainak hangját; és a mint meghallottam szavainak hangját, mély álomban arczomra borultam s arczommal a földre. 10 S íme egy kéz érintett meg engem s megrázott, térdeimre s kezeim tenyerére állítva engem. 11 És szólt hozzáim: Dániel, kedvelt férfiú, értsd meg a szavakat, a melyeket én hozzád szólok a állj fel, a hogy álltá, mert most kiküldettem hozzád. S midőn beszéltem vele e szóval, fölálltam remegve. 12 Ne félj, Dániel, mert az első naptól kezdve, hogy értésre adtam szivedet és arra, hogy bőjtöl Istened előtt, meghallgattattak szavaid s én eljöttem szavaidra. 13 És Perzsia királyságának vezére velem szemben állott huszonegy napig s íme Mikháel, a legelső vezérek egyike, jött segítésemre, és én ottmaradtam Perzsia királyai mellett. 14 És jöttem, hogy megértessem veled azt, a mi érni fogja népedet az idők végén, mert még időkre szól a látomás. 15 És midőn beszéltem velem e szavak szerint, földre fordítottam arczomat s elnémultam. 16 S íme valaki, a ki ember fiához hasonlít, megérinti ajkaimat; s megnyitottam számat s beszéltem és szóltam ahoz, a ki velem szemben állt: Uram, a látomás által fordulnak bennem fájdalmaim és nem tartottam meg erőt; 17 s hogyan lenne képes ez uramnak szolgája beszélni ez urammal? Hisz én – mostantól kezdve nem áll meg bennem erő, lélekzet sem maradt bennem. 18 S újból megérintett engem valaki, a ki embernek látszott s erősített engem, 19 s mondta: Ne félj, kedvelt férfiú, béke veled, erős meg erős légy. S midőn velem beszéltem, megerősítettem és mondtam: Beszéljen uram, mert megerősítettem engem. 20 Mondta: Tudod-e, miért jöttem te hozzád? Most pedig visszatérrek, hogy harczioljak Perzaia vezérével; s a mint azzal végzek, íme Javán vezére jön. 21 Azonban megjelentem neked, a mi föl van jegyezve az

igazság írásában, és nincs egy sem, ki erősködik mellettem ezek ellenében, csak Mikháél, a ti vezértek.

11 Én pedig a méd Darjáves első évében ott álltam erősítőül és ótalmul neki. **2** És most megjelentem neked az igazat. Íme még három királya támad Perzsiának, a negyedik pedig gazdag lesz, nagyobb gazdagággal valamennyinél, s a mint gazdagsága által megerősödik, minden fölgerjeszti Javán királysága ellen; **3** majd támad egy vítez király s uralkodik nagy uralommal, és cselekedni fog akarata szerint. **4** S a mint támad, megtörétek a királysága és szétoszlik az égneknégy szele felé; de nem az ivadéka részére, s nem az ő uralma szerint, melylyel uralkodott, mert kitépetik a királyság és pedig mások részére ezeken kívül. **5** És megerősödik a Délnek királya, s egy a vezérei közül erősödik ő föléje és uralkodó lesz, nagy uralom az ő uralkodása. **6** És évek multán szövetkeznek és a Dél királyának leánya elmegyen az Észak királyához, hogy egyezséget tegyen; de a kar nem tartja meg erejét, sőt nem állhat meg a karjával, és odaadatik a leányta, meg a kik őt oda hozták, meg szülöje és a ki erősítője amaz időkben. **7** És támad gyökereinek sarjából való a helyére s elmegy a hadsereg ellen s behatol az Észak királyának erősségebe s elbánik velük s győztes lesz; **8** s isteneiket is öntött képeikkel, drága edényekkel, ezüstöt meg aranyat fogásba viszi Egyiptomba s ő éveken át eláll az Észak királyától. **9** S majd jön a Dél királyának királyságába, de vissza fog térti a saját földjére. **10** Fiai pedig harczra támadnak és összegyűjtik számos hadseregek tömegét, s az behatolva behatol és elárasztva átvonul; aujból harczra támad egészen az ő erősségeig. **11** Ekkor nekikeseredik a Dél királya s kivonul s harczi vele, az Észak királyával; ez fölállít nagy tömeget, de átadatik a tömeg, amannak kezébe. **12** És elvittek a tömeg, s felfuvalkodik szive s elejt tizezreket, de győzni nem fog. **13** Visszatér ugyanis az Észak királya s fölállít egy tömeget az elsőnél számosabban, s időknek, éveknek multával hatolva behatol nagy hadsereggel és bőséges készettel. **14** És amaz időkben sokan támadnak a Dél királya ellen és néped, erőszakos fiai felemelkednek, hogy a látomást megállapitsák, de meg fognak botlani. **15** És jönny fog az Észak királya és töltést hártya föl és bevesz erősített várost, a Délnek karjai pedig nem állnak meg, válogatottjainak népe sem, s nincs erő megállásra. **16** És cselekszik majd, a ki ellene jön, akarata szerint és nem áll meg semmi előtte; s megállapodik a Disz országában s végpusztítás a kezében. **17** És arra fordítja arczát, hogy erővel behatoljon egész királyságába, de egyezséget tesz vele; asszonyok leányát adja neki, hogy azt megrontsa, de az meg nem áll és nem lesz az övé. **18** És fordítja arczát a szigetek felé és bevesz sokakat, de egy hadvezér megszünteti a neki szánt gyalázását, ép csak gyalázását adja neki vissza. **19** Erre visszafordítja arczát országának erősségei felé, de megbotlik, elesik-s nem található. **20** És támad helyére egy, aki a királyság ékességére szorongatót járat, de egynehány nap mulva megtörétek, sem nem haraggal, sem nem háború által. **21** Es támad helyére egy megvetni való, kire nem adták rá a királyság föniségett; s jön gondtalanság közben és magához ragadja a királyságot hizelkedéssel. **22** És elárasztó karok által

elsodortatnak előle és megtörétek, s a szövetség fejedelme is. **23** A vele való szövetkezés után is csalárdásogt követ el; s felvonul s hatalomra kap kevés néppel. **24** Gondtalanság közben, a tartomány kövérjébe fog behatolni s olyat tesz, a mit nem tettek ősei, sem őseiék ősei; prédát és zsákmányt és vagyont szór nekik és az erősségek ellen kigondolja gondolatait, de csak ideig. **25** És fölgerjeszti az ő erejét és szívét a Délnek királya ellen nagy hadsereggel, a Délnek királya pedig háborura támad nagy és felette hatalmas hadsereggel, de meg nem áll, mert kigondolnak ellene gondolatokat. **26** Ugyanis az ő ételéből evők fogják őt megtörni, és hadserege elsodrólik, és elesnek sokan a megöltek. **27** És a királyoknak, minden kettőnek szíve a gonosztévre, egy asztal mellett hazugságot beszélnek; de nem sikerül, mert még határidőre szól a vég. **28** Visszatér országába nagy vagyonnal, szíve pedig a szent szövetség ellen cselekszik, és visszatér az ő országába. **29** A határidőre ujból behatol a Délbe, de nem ugy lesz, mint az első és az utolsó izben. **30** Jönnek ugyanis ellene Bittimbeli hajók s elcsürged, s ujból megharagszik a szent szövetség ellen cselekedni fog; s ujból ügyel a szent szövetség elhagyóira. **31** És karok fognak támadni tőle s megszentségtelenítik a szentélyt, az erősséget, s elmozdítják az állandó aldoszatot és elhelyezik a pusztító undokságot. **32** És a szövetség gonosz megszegőit elcsábítja hizelkedéssel, de az Istenet ismerő nép erős lesz és cselekszik. **33** És a népnek belátói oktatni fognak sokakat; de el fognak botlani kard és tűzláng által, fogás és prédlás által sok időn át. **34** De botlásukban segítve lesznek csekély segítséggel, és sokan csatlakoznak hozzájuk hizelkedéssel. **35** És a belátók közül botlani fognak, hogy köztük olvasszon; válogasson s fehéríten a végnek idejéig, mert az még határidőre szól. **36** És akarata szerint fog cselekedni a király és magasra és nagyra emelkedik minden isten fölé s az Istenek Istene ellen csodálatosakat fog beszélni s szerencsés lesz, míg vége nem lesz a haragnak, mert el volt határozva, megtörtént. **37** Őseinek istenségeire sem ügyel, arra sem, mely gyönyörüsége az asszonyoknak és semmiféle istenségre nem ügyel, hanem minden fölé emelkedik. **38** De az erősségek istenét, az ő helyén fogja tiszteni s oly istent, akit nem ismertek, tiszteni fog aranyjal, ezüsttel, drága kővel és drágaságokkal. **39** És el fog bánni az erősségek váraival az idegen istennel társulva; a kiket elismert, azoknak sok tiszteletet juttat és uralkodniok engedi sokak fölött s földet osztogat díjképen. **40** És a végnek idején összeütközik vele a Délnek királya, s vihar között támad rá az Észak király szekréhaddal s lovasokkal és sok hajóval s behatol az országokba és elárasztva átvonul. **41** És behatol a Disz országába és sokan megbotlanak; ezek pedig megmenekülnek kezéből: Edóm s Móbá és Ammón fiainak zsengéje. **42** S kinyújtja kezét az országok ellen, Egyiptom országának sem lesz menekülése. **43** És uralkodni fog az arany és ezüst kincsek fölött s minden az Egyiptom drágaságai fölött és Libyabeliek meg Kúsbeliek kísérlik őt. **44** De hirek fogják őt rémiteni kelet felől és észak felől és ki fog vonulni nagy indulattal, hogy megsemmisítse, elpusztítson sokakat, **45** s felüli palotája sátraiat a tengerek és a szent Disz hegye között s elér végéhez s nincsen számára segítő.

12 És abban az időben támad Mikháél, a nagy vezér, aki mellettük áll a te néped fiainak és lészen szorongatás ideje, milyen még nem volt, a mióta nemzet létezik, egészen addig az időig; és abban az időben meg fog menekülni a te néped, mindenki, aki fólírva találtatik a könyvben. **2** És sokan a föld porában alvók közül fől fognak ébredni: ezek örök életre s amazok gyalázatra, örök undorodásra. **3** De a belátók fényleni fognak, mint az égboltozat fénye, s azok, a kik sokakat igazságra visznek, mint a csillagok mind örökké. **4** Te pedig, Dániél, zárd el a szavakat s pecsételj le a könyvet a vég idejéig: buzgólkodni fognak sokan és gyarapodik a tudás. **5** És láttam én, Dániél, s íme más ketten állnak, az egyik a folyó partján innen, a másik a folyó partján tulhan. **6** És mondta a lenbe öltözött férfiúnak, aki a folyó vizein fölül volt: Meddig a csodák vége? **7** És hallottam a lenbe öltözött férfiút, ki a folyó vizein fölül volt s fölemlvelte jobbját s balját az ég felé s esküdött az örökké előre: egy időszak, két időszak s egy félnek multáig; s midőn végkép szétzúzzák a szent nép hatalmát, bevégződnek mindenek. **8** Én hallottam ugyan, de nem értettem meg; és mondtam: Uram, mi ezeknek utója? **9** Mondta: Menj, Dániél, mert bezárva, lepecsételve vannak a szavak a végnek idejéig. **10** Meg fognak válogatni s fehérittetni s olvaszatrii sokan és gonoszul cselekesznek; mind a gonoszok nem fognak érteni, de a belátók fognak érteni. **11** És attól az időtől kezdve, hogy elvittek az állandó áldozat és hogy elhelyezik a pusztító undokságot ezerkétszázkilencven nap. **12** Boldog az, aki vár s megéri az ezerháromszázharminczöt napot. **13** Te pedig menj a vég felé, s nyugodni fogsz és fel fogsz támadni sorsodra a napok végén!

Hóseás

1 A Örökkévaló igéje, mely lett Hósához, Beéri fiához, Uzzija, Jótám, Ácház, Jechizkija, Jehúda királyainak napjaiban, és Járobeám, Jóás fia, Izráél királyának napjaiban. **2** Kezdetén annak, hogy beszélt az Örökkévaló Hósával szót az Örökkévaló Hósához: Menj, végy magadnak parázna nőt, meg parázna gyermekeket; mert el fog paráználkodni az ország az Örökkévalótól. **3** Ment és elvette Gómert, Diblájim leányát; az várandós lett és szült neki fiat. **4** És szót hozzá az Örökkévaló: Így nevezd el: Jizréel; mert még egy kevés és megbüntetem Jizréel elontott vérét Jéhú házán s megszüntetem Izráel házának királyságát. **5** És lészen ama napon, eltöröm Izráel ijját Jizréel völgyében. **6** Újra várandós lett és szült leányt. És mondta neki: Így nevezd el: Nincs -irgalom-neki; mert továbbra nem fogok már irgalmazni Izráel házának, hogy bocsátva megbocsátanék nekik. **7** De Jehúda házának fogok irgalmazni és megsegítem őket az Örökkévaló az Ő Istenük által; s nem segítem meg őket ijj és kard meg háború által, lovak és lovasok által. **8** Elválasztotta Nincs-irgalom-nekit; erre várandós lett és szült fiat. **9** Mondta így nevezd el: Nem-népem; mert ti nem vagytok népem, én pedig nem leszek a titek. **10** És lészen Izráel flainak száma mint a tenger főnye, mely meg nem mérhető és meg nem számláható; és lészen, a helyett, hogy azt mondanák nekik: nem vagytok népem, majd azt mondják nekik: élő Istennek fiai. **11** És gyülekeznek Jehúda fiai és Izráel fiai egyaránt, egy vezér tesznek: maguk fölé és elvonulnak az országból – mert nagy a Jizréel napja.

2 Mondjátok: fivéreteknek: Népem és nővéreiteknek: Irgalom neki! **2** Pöröljetek anyátokkal, pöröljetek – mert ő nem a feleségem és én nem vagyok, a férje; távolítsa el paráznaságát arcáról s házasságtörését emlői közül. **3** Nehogy meztelenre vetkőztessem és úgy állítsam oda, mint születése napján, olyanná tegyem mint a pusztta, olyanná tegyem mint a szárazság földje s megöljem szomjúsággal. **4** Flainak pedig nem irgalmazok, mert paráznaság fiai ők. **5** Mert paráználkodott az anyuk, szégyenletessé vált szülőjük; mert azt mondta: hadd megyek szeretőim után, kik megadják kenyeresmet és vizemet, gyapjamat és lenemet, olajomat és italomat. **6** Azért íme én bekerítém az utadat tövisekkel, elfalazom fallal, hogy rá ne találjon ösvényeire. **7** Hajhássa majd a szeretőit, de utol nem éri őket, keresi őket, de nem találja; majd mondja: hadd megyek és térek vissza első férjemhez, mert jobb dolgom volt akkor, mint most. **8** De ő nem tudta, hogy én adtam neki a gabonát, a mustot és az olajat; ezüstöt is sokat adtam neki, meg aranyat – a Báalnak dolgozták föl. **9** Azért rátérek és elveszem a gabonámat a maga idején és mustomat a maga időszakában és elvonom gyapjamat és lenemet, mely betakarňa szemérmét. **10** Most tehát feltárom gyalázatát, a szeretőinek szemeláttára, s senki sem menti meg kezemből. **11** És megszüntetem minden vígsgágát, ünnepét, újholdját és szombatját, meg minden ünnepnapját. **12** Elpusztítom szőlőtőjét és fügefáját, melyekről azt mondta: ajándék azok számomra, melyet adtak, nekem szeretőim: erdővé teszem őket és megemészti a mező vadja. **13** És

megbüntetem rajta a Báalok napjait, a kiknek füstölgötetni szokott: díszítette magát gyűrűjével s ékszerével és járt a szeretői után, engem pedig elfelejtett, úgymond az Örökkévaló. **14** Azért íme én csábítgam őt es elvezetem a pusztába, és beszélek a szívére! **15** És megadom neki onnét a szőlőit, a megzavarás völgyét pedig a reményleş ajtajául – s felel majd ottan mint ifjúkorának napjaiban s mint azon napon hogy felvonult Egyiptom országából. **16** S lészen ama napon, úgymond az Örökkévaló, híni fogsz engem: férjem! és nem fogsz engem többé híjni: Báalom. **17** Eltávolítom a szájából a Báalok neveit, hogy többé ne említtessenek nevükön. **18** És szövetséget kötök számukra ama a napon, a mező vadjával s az ég madaraival és a föld csúszómászójával: ijjat és kardot meg háborút előtörök ki az országból, s teszem hogy biztonságban feküdhetnek le. **19** Eljegyezlek: magamnak örökre; eljegyezlek magamnak igazsággal és joggal és szeretettel és irlalommal **20** eljegyezlek magamnak hűséggel, s megismered a Örökkévalót. **21** És lészen ama napon: meghallgatom, úgymond az Örökkévaló, meghallgatom az eget, és az meghallgatja a földet; **22** a föld pedig meghallgatja a gabonát, a mustot és az olajat; és azok meghallgatják Jizréelt. **23** És bevetem őt magamnak az országban, és megirgalmazol: Nincs-irgalom-neki-nek, azt mondnom Nem-népemnek: népem vagy, ő pedig azt mondja: Istenem.

3 És szót hozzá az Örökkévaló: Újból menj, szeress egy nőt, társától szeretetet, de házasságtörőt, miként szereti az Örökkévaló Izráel fiait, de ők más istenekhez fordulnak és szeretik a szőlőlepényeket. **2** És megszereztem őt magamnak tizenöt ezüstön, meg egy chórmer árpán és egy létekh árpán. **3** És szoltam hozzá: sok ideig várni fogsz reám, nem fogsz paráználkodni s nem léssz férjnél, s én is így tehozzád. **4** Mert sok ideig maradnak majd Izráel fiai király nélkül s vezér nélkül, áldozat nélkül és oszlop nélkül, éfőd és teráfim nélkül. **5** Aztán megtérnek Izráel fiai és keresik az Örökkévalót, az Ő Istenüket, meg Dávidot, az ő királyukat, s remegve sietnek az Örökkévalóhoz s az ő javához az idők végén.

4 Halljátok az Örökkévaló igéjét, Izráel fiai! Mert pöre van az Örökkévalónak az ország lakóival, hogy nincs igazság és nincsen szeret és nincsen Istennek megismerése az országban. **2** Esküsznek és hazudnak, gyilkolnak és lopnak és házasságot törnek: erőszakoskodtak és vérontás vérontást ért. **3** Azért gyászol az ország és elfonnyad minden benne lakó, a mező vadjával s az ég madárával együtt; a tenger halai is kipusztulnak. **4** Ám senki ne pöröljön, és ne feddjen senkit, hisz néped olyan, mint kik pappal pörölnek. **5** Elbotlasz nappal s elbotlik a próféta is veled éjjel – megsemmisítem tehát anyádat. **6** Megsemmisült a népem, megismerés híján. Mivel te a megismerést megvetted, megvetted, hogy ne légy papom; elfelejteted Istenednek tanát, majd elfelejtem én is gyermekeidet. **7** A mint sokasodtak, úgy vétkeztek ellenem; dicsőségeket szégyennel váltom föl. **8** Népemnek vétkét eszik ők és bűnére vágyódiak lelkük. **9** És olyan lesz a nép, mint a pap: megbüntetem rajta az útjait, és cselekedeteit visszafizetem neki. **10** Esznek majd, de nem laknak jól; paráználkodnak,

de nem szaporodnak, mert elhagyták az Örökkévalót, nem ügyelve reá. 11 Paráznlákdás, bor és must elveszi a szívet. 12 Népem a fáját kérdezi meg hogy pálczája jelentse neki; mert a paráznaság szelleme megtévesztette, és elparáznlákdottak Istenük mellől. 13 A hegyek csúcsain áldoznak és a halmokon füstölögötnek, tölgyfa, nyárfa és terebinthus alatt, mert jó az árnyéka; azért majd paráznlákdnak leányaitok, menyéitek pedig házasságot törnek. 14 Nem bűntetem meg leányaitokat, midőn paráznlákdnak, sem a menyéiteket, midőn házasságot törnek, mert ők maguk parázna nőkkel félre mennek és a szentelt nőkkel áldoznak; s a nép, mely nem ért, elbukik. 15 Ha parázna vagy te, Izráel, ne essél bűnbe, Jelnúdra! Ne menjetek tehát Gilgálba, ne vonuljatok fel Bét-Ávenbe, s ne esküdjtek: él az Örökkévaló! 16 Mert mint makacskodó tehén makacskodott Izráel: most legeltesse őket az Örökkévaló, mint juhot a tágas téren. 17 Bálványokhoz társult Efraim: hagyd magára! 18 Elfajult az iszákosságuk, paráznlákdva paráznlákdnak, szeretve szeretik a szégyent, a kik pajzsai neki. 19 Szél köti be őt a szárnyaiba, s megszégyenülnek áldozásaiak miatt.

5 Halljátok ezt, ti papok, figyeljetek, Izráel háza s a királynak háza, figyelemzettek, mert nektek szól az ítélet; mert tőr voltatok Miczpának és kiterített háló a Táboron. 2 Mélységesen romlottak meg az elpártolók; de én fenyítés vagyok mindenjárukknak. 3 Ismerem én Efraimot, és Izráel nincs elrejtve előlem; bizony most paráznlákdottál, Efraim, tiszttálanná vált Izráel! 4 Nem engedik cselekedeteik megtéri Istenükhoz, mert a paráznaság szelleme bennük van és az Örökkévalót nem ismerik. 5 Vallani fog tehát Izráel góge az ő arczába; Izráel meg Efraim megboltnak bűnükben, elbotlik Jehúda is ő velük. 6 Juhaikkal és marhájukkal mennek majd keresni az Örökkévalót, de nem találják meg: elvonta magát tőlük! 7 Az Örökkévaló ellen hűtenek, mert idegen gyermeket nem zettek; most eméssze meg őket egy hónap alatt telkekkel együtt! 8 Fújjátok meg a harsonát Gibeában, a trombitát Rámában; riadjatok Bét-Ávenben, utánad Benjámin. 9 Efraim pusztulássá lészen a fenyítés napján; Izráel törzsei között tudattam hűségesen. 10 Olyanok lettek Jehúda nagyái, mint a kik határt toltnak el; reájuk öntöm víz gyanánt haragomat. 11 Fosztogatva van Efraim, elnyomva jogában, mert tetszett neki követni a parancsot. 12 Én pedig olyan vagyok, mint a moly Efraimnak, s mint a rothatás Jehúda házáinak. 13 Látván Efraim a betegséget s Jehúda a nyavalýját, elment Efraim Assiúrba s küldött Járéb királyhoz; de ő nem tud benneteket gyógyítani és nem enyhíti el rölokat a nyavalýt. 14 Mert én olyan vagyok, mint az oroszlán Efraimnak, s mint a fiatal oroszlán Jehúda házáinak; én, én széttépek és tovamegyek, felkapom és nincs a ki megmenti. 15 Megyek, hogy visszatérjek a helyemre, a míg bűnhődnek és keresik színemet; szorultságukban majd fölkeresnek engem!

6 Jertek, hadd térünk vissza az Örökkévalóhoz! Mert ő széttépett s meggyógyít bennünket; vert s bekötöz bennünket. 2 Föléleszt minket két nap múlva, harmad napra föltámaszt, és élni fogunk előtte. 3 Tudjuk hát és törekedjünk megismerni az Örökkévalót: mint a hajnal, oly biztos az ő kijövetele, eljön nekünk, mint az eső, mint tavaszi eső, a földet áztató. 4

Mit tegyek veled, Efraim, mit tegyek veled, Jehúda? Hisz szeretetetek olyan, mint a reggeli felhő, s mint a harmat, mely korán reggel eltűnik. 5 Azért vágtam a prófétát által, öltém őket szájam szavaival; és ítétem ellened világosság, mely kijön. 6 Mart szeretetet kívántam s nem vágóáldozatot, Isten megismerését inkább égóáldozatoknál. 7 Ők azonban mint emberek megszegtek szövetségemet; ottan hűtlenkedtek ellenem. 8 Gileád jogtalanságot tevőknek vára, beszennyezte vértől. 9 S mint emberre leselkedő csapatok, olyan a papok bandája, az úton gyilkolnak Sekhém felé; bizony fajtalanságot míveltek. 10 Izráel házában borzasztóságot láttam; ott a paráznlákdása Efraimnak, tiszttálanná vált Izráel. 11 Jehúda, számodra is aratást készítenek, midőn visszahozom népem foglyait.

7 A mint gyógyítgattam Izráelt, megnyilvánult Efraim bűne, meg Sómórón gonoszságai, mert hazugságot míveltek; tolvaj jön be, csapat portyázik künny. 2 De hogy mondják: ők szívüknek: minden gonoszságukról megemlékezem; most körülvettek őket cselekedeteik: szímem ellőtt vannak. 3 Gonoszságukkal megőrvendeztetik a királyt és hazudózásaiakkal a nagyokat. 4 Mindannyian házasságtrők, mint kemencze, melyet befűt a sütő; fölhagy a szítással, a térszta dagasztásával, annak megkeléséig. 5 Királyunk napján megbetegedtek a nagyok a bor hevétől; összejátszott a csúfolókkal. 6 Mert közelítették, mint a kemenczét, szívüket lestükben; egész éjszaka alszik a sütőjük, reggelre ég az, mint lángoló tűz. 7 Mindannyian hevülnek, mint a kemencze, és megemészlik a bíráikat; királyaik mind elestek, nincs közüük senki, ki engem szólítana. 8 Efraim a népek között elkeverődik; Efraim meg nem fordított lepény lett. 9 Idegenek emészették erejét, s ő nem tudta; ősz haj is hintődött reá, s ő nem tudta. 10 Vallani fog tehát Izráel góge az ő arczába; s nem térték meg az Örökkévalóhoz, az ő Istenükhoz s nem keresték őt mindemellett. 11 Olyan lett Efraim, mint együgyű, oktalan galamb: Egyiptomot hívták, Assúrba mentek. 12 A min mennek, kiterítem ellenük hálómat, mint az ég madarát leszállítom őket; megfenyítem őket, a községükhez jutott hír szerint. 13 Jaj nekik, mert elkötözték tőlem, pusztítás rájuk, mert elpártoltak tőlem! Én ugyan megváltanám őket, de ők hazugságokat beszéltek felőlem. 14 És nem kiáltottak hozzám szívükben, hanem jaigathnak fekvőhelyeiken; gabona és must miatt összecsődülnek, elszakadnak tőlem. 15 Pedig én neveltem őket, megerősítettem karjaikat, mégis ellenem rosszat gondolnak. 16 Fordulnak – nem fölfelé, olyanok lettek, mind a csalárd ijj; kard által esnek el nagyjaik, nyelvük haragvása miatt ez a csúfságuk Egyiptom országában.

8 Szájadhoz harsonát! Mint a sas az Örökkévaló házára! Mivel megszegtek szövetségemet és tanom ellen föllázadtak. 2 Nekem kiáltják: Istenem, ismerünk téged, mi Izráel. 3 Megutálta Izráel a jót, ellenség üldözze! 4 Királyokat választottak – de nem általam, vezéreket de nem tudtommal; ezüstjüköt és aranyukat földolgozták; maguknak bálványokká – azért, hogy kiírtassék. 5 Utálatos lett a borjad, Sómórón! Föllöbbant haragom ellenük: meddig nem juthatnak tisztaságra? 6 Mert Izráelből való mester készítette s nem isten az; bizony pozdorjává lesz

a Sómrón borjúja. 7 Mert szelet vetnek és vihart aratnak; álló gabona nem lesz abból; ha mi sarjad, nem terem lisztet, ha terem is, idegenek nyelik el. 8 Elneyeletett Izraél! Most olyanok lettek a nemzetek között, mint edény, melyet nem kedvelnek. 9 Mert ők felmentek Assúrba magában csatangoló vadszamár; Efraim bért kínált szerelemért. 10 Ha bért kínálnak is a nemzetek között, most összegyűjtöm őket; már kezdték fogyni a vezérek királynák terhétől. 11 Mivel Efraim szaporított vétkezésre oltárok, lettek neki az oltárok vétkezésre. 12 Föliumnám neki tanaim sokaságát, mint idegen valami tekintetnek. 13 Adományaimból való áldozatokat áldoznak és húst esznek, az Örökkévaló nem fogadta őket kedvesen; most megemlékezik bűnükrol és gondol vétkeire: ők Egyiptomba fognak viaszatérni. 14 Elfeljette Izraél az alkotóját, és épített palotákat, Jehúda pedig szaporította az erőszített városokat; bocsátók tehát tűzét a városaira, hogy föleméssze kastélyait.

9 Ne örlü Izraél ujjongásig mint a népek, mert elparáznlakkodtál Istenedtől; szerettél paráznabér, mind a gabonaszérűkön. 2 Szérű és présház nem táplálja őket, s a must cserben hagyj a őket. 3 Nem fognak lakni az Örökkévaló országában, hanem viaszatér majd Efraim Egyiptomba, és Assúrban fognak tisztálatlan enni. 4 Nem fognak az Örökkévalónak bort ontani s nem lesznek kellemesek neki vágóáldozataik; mint gyászolók kenyere az nekik: mind a kik eszik, megtisztálatlanodnak; mert kenyerük, vágukra való, nem jut be az Örökkévaló házába. 5 Mit tesztek majd ünnepidő napján és az Örökkévaló ünnepének napján? 6 Mert íme elmentek a pusztítás miatt Egyiptom gyűjti össze őket, Mót temeti el őket; ezüstös drágaságaikat csalán foglalja el, tövis van sátiraiban. 7 Eljöttek a buntetés napjai, eljöttek a fizetés napjai, tudja meg Izraél: bolond a próféta, órult a szellem embere bűnök sokaságáért és mert sok a gyűlölség. 8 Más felé tekint Efraim Istenem mellett; a próféta – madarásznak tőre van minden útjain, gyűlölség Istenének házában! 9 Mélységesen romlottak meg mint Gibeai napjaiban; megemlékezik bűnükrol, gondol vétkeire. 10 Mint szőlőszemeket a pusztában, találtam Izraélt; mint koránérett gyümölcsöt a fügefán, annak zsengéiben, úgy láttam őseiteket; ők Báal-Peórba érkeztek, odaadták magukat a Szégyennek és undoksággá lettek, mint az a mit szerettek. 11 Efraim – mint madár repül el a dicsőségük: születéstől, anyaméhtől, fogantatástól. 12 Bizony, ha fől is nevelik fiaikat, gyermeketől megfosztom őket, nem hagyva embert; bizony jaj is nekik, midőn elfordulok tőlük. 13 Efraim, a mint láttam, olyan mint réten ültetett pálma; és Efraim – az öldöklőhöz kell kivinnie fiait. 14 Adj nekik, Örökkévaló – mit adjál? – adj nekik gyermekvesztő méhet és fonnyadt emlöket! 15 Egész gonoszságuk Gilgáiban volt, bizony ott gyűlötem meg őket; cselekedeteik gonoszsága miatt házamról elűzöm őket, nem fogom többé szeretni őket – mind a nagyjaik párttűök. 16 Meg van verve Efraim, gyökerük kiszáradt – gyümölcsöt nem teremnek; ha szülnek is, én megőlöm testük gyönyörű gyümölcsiteit. 17 Vesse meg őket Istenem, mert nem hallgattak rá, és legyenek bujdosók a nemzetek között.

10 Terjeszkedő szőlőtő Izraél, megtéríti gyümölcsét; a mint sokasodott gyümölcs, megsokásította az oltárokat, a mily

jólétként volt országa, azon jól készített oszlopokat. 2 Megoszlott a szívök, most bűnhődjenek! Ő majd letéri oltáraikat, elpusztítja oszlopaikat. 3 Bizony, most mondhatják: nincsen királyunk: mert nem fejtük az Örökkévalót, a király pedig, mit tehet érettünk?! 4 Beszéltek beszédeket, hamis eskükkel szövetséget kötve; és kivírt, mint a méregfű, az ítélet a mező barázdáin. 5 Bét-Ávennek borjaiért félnek Sómrón lakói; bizony gyászol miatta az ő népe, papjai pedig reszketnek miatta, dicsősége miatt, hogy elköltözött őtőle. 6 Őt magát is Assúrba viszik el, ajándokul Járéb királynak; szégyent vesz Efraim, és megszégyenül Izraél tanácsa miatt. 7 Sómrónak megsemmisült a királya, mint forgács a víznek színén. 8 És elpusztítattak a bálványok magaslatai, Izraélnek a vétke, tüske és tövis nő fől az oltáraikon; és majd mondják a hegycnek: borítatok el minket, és a halmoknak: omoljatok reánk! 9 Gibeai napjaitól fogva vétkeztél, Izraél: ott álltak – nem éri el őket Gibeában háború – a gázság fiai mellett. 10 Kedvem szerint megfenyíttem őket, majd összegyűjtetnék ellenük népek – a mikor oda kötöm őket kettős bűnükhez. 11 Efraim pedig betanított üsző, szeret nyomtatni, én meg simogattam nyakának szépségét; majd befogom Efraimot, szántani fog Jehúda, boronálni fog Jákób. 12 Vesseltek: magatoknak igazság szerint, arassatok szeretetchez képest, szántsatok fől magatoknak ugart; hisz ideje keresni az Örökkévalót, míg nem eljön és igazságot tanít nektek. 13 Szántottatok gonoszságot, gázságot arattatok, ettétek a hazugság gyümölcsét; mert bíztál utadban, vitézeid sokaságában. 14 Majd támad zajongás népeid ellen és mind az erősségeid elpusztítatnak, a mint elpusztította Salmán Bét-Arbélt, a harczaik napján: széztüzített anya gyermekestől. 15 Ezenképen bánnak veletek Bét-Élben, gonoszságok gonoszsága miatt: hajnalban megsemmisülve megsemmisül Izraél királya!

11 Midón fiatal volt Izraél, megszerettem; és Egyiptomból elhívtam fiamat. 2 Amint hívták őket, úgy mentek el előlük; a Báaloknak áldozatnak, a képeknek füstölögtetnek! 3 Pedig én jártattam Efraimot, vevén őt karjainál; de nem tudták, hogy gyógyítatom őket. 4 Emberi kötelekkel vonzottam, szeretetnek kötelékeivel, és olyan lettem nekik, mint a ki megemelinti a jármot állkapcsukon, és nyújtottam neki ételt. 5 Nemde Egyiptom országába fog viaszatérni és Assúr lesz a királya, mert vonakodtak megtérni. 6 Kard csap le a városaira, megsemmisíteti reteszeit és megemészti, az ő tanácsaik miatt. 7 Népem pedig azon csüng, hogy tőlem elpártol; fölfelé hívjak, egyszerűt nem emelkedik. 8 Hogy adnálak oda, Efraim, szolgáltatnálak ki, Izraél? hogy adnálak, mint Admát, tennélek hasonlóvá Czebójimhoz? Megfordult ben nem a szívem, egészben megindult a szánalmam. 9 Nem teszem meg fellobbant haragomat, nem rontom meg ismét Efraimot; mert Isten vagyok s nem ember, közeppedett szent és nem támadlak gerjedésben. 10 Az Örökkévaló után fognak menni, mint oroszlán fog ordítani; igenis, ő ordítani fog és remegnek a falak a tenger felől. 11 Remegve jönnek mint madár Egyiptomból s mint galamb Assúr országából; letelepíttem őket házaikba, úgymond az Örökkévaló. 12 Körülvett engem hamissággal Efraim és csalásággal Izraél

háza; Jehúda pedig egyre állhatatos Isten mellett és a Szent iránt hűséges.

12 Efraim szél után jár, keleti szelet kerget, egész nap huzaságot és pusztítást szaporít; szövetséget is kötne Assúrral, olajat is visznek Egyptomnak. **2** De pôre van az Örökkévalónak Jehúdával és büntetnie kell Jákoböt útjai szerint, cselekedetei szerint fizet majd neki. **3** Az anyaméhben sarkon fogta a testvérét s erejében küzdött Istennel. **4** Küzdött angyal ellen és győzött, sírt és könyörgött neki: Bét-Élben fogja őt találni, s ott beszél majd velünk. **5** És az Örökkévaló, a seregek Istene, Örökkévaló az ő neve! **6** Te pedig téjr meg Istenedhez: szeretetet és jogosságot őrizz és remélj Istenedhez mindig. **7** Kanaán – kezében csalfa mérleg van, fosztogatni szeret. **8** Azt mondta Efraim: Csakugyan meggazdagodtam, vagyonra tettem szert: mind a fáradozásaim nem szereznek: nekem bűnt, a mely vétek. **9** Én pedig vagyok az Örökkévaló, a te Istened, Egyptom országától fogva, még lakatlatk téged sátrakanban, mint az ünnepidő napjaiban. **10** Beszéltem a prófétához, és én szaporítottam a látomást és a próféták által szóltam hasonlatokban. **11** Ha Gileád hamisság, csakugyan semmisséggé lesznek; Gilgálban ökröket áldoztak, oltáraik is olyanok mint a kőhalmok a mező barázdaiban. **12** Elmenekült Jákób Arám mezőségére és szolgált Izraél egy asszonyért és egy asszonyért juhokat őrzött. **13** És próféta által hozta fel az Örökkévaló Izraélt Egyptomból, és próféta által őriztetett. **14** Bosszantott Efraim keserűen: vérontását reá veti és gyalázatát megfizeti neki az Ura!

13 Ha csak szót Efraim, reszkétles lett, fejedelem volt ő Izraélben; de bűrbe esett a Bál által és meghalt. **2** Most pedig tovább vétkeznek, készítettek maguknak öntött képet ezüstjökből, értésük szerint bálványokat, mesterek műve mindenannyia; róluk azt mondják: kik embert vágnak le, borjukat csókolnak. **3** Azért olyanok lesznek mint a reggeli fellő s mint a harmat mely korán reggel eltűnik, mint polyva, melyet vihar visz el a szérűről, s mint füst az ablakrácsból. **4** Én pedig vagyok az Örökkévaló a te Istened, Egyptom országától fogva; s istent rajtam kívül ne ismerj, és segítő nincsen kívülem. **5** Én megismertelek a pusztában, a tikkadtság földjén. **6** Amint legelőjük volt, úgy laktak jól, jól laktak és fennhíjázó lett a szívük: azért felejtettek el engem! **7** Olyan lettem irántuk mint az oroszlán, mint párducz leselkedem az úton. **8** Rájuk találok mint a kölykétől megfosztott medve, és eltéptem szívök záját, megeszem ott őket, mint nőroszlán, a mező vadja széthasítja őket. **9** Rontott téged, Izraél az, hogy ellenem, segítséged ellen vagy. **10** Hol van hát királyod, hogy segítsen téged mind a városaidban, meg bíráid, ikiről mondtad: adj nekem királyt és vezéreket? **11** Adok neked királyt haragomban, és elveszem felindulásomban. **12** Bekötve van Efraim bűne, eltéve az ő vétke. **13** Szülőnőnek fájdalmai jönnek reája; ő maga nem bölcs gyermek, mert most meg nem állna a méhszájban. **14** Az alvilág kezéből kiváltsam-e őket, a haláltól megváltsam-e? Hol dögvészeid, halál, hol pestised, alvilág? Könyörület rejtőzzék el szemeim elől! (Sheol h7585) **15** Bár ő virít testvérek között: előj keleti szél, szél az Örökkévalótól, a pusztából eredő, és

elszárad a kútfeje, elszikkad a forrása – ő kifosztja minden drága edénynek kincstárát. **16** Bűnhődni fog Sómrón, mert engedetlen volt Istene iránt: kard által fognak elesni, kisdedeik szétzúztnak és várandonásai fölhasítatnak.

14 Tér meg Izraél, az Örökkévalóhoz, a te Istenedhez – mert elbottolt bűnöd által. **2** Vigyetek magatokkal szavakat és térdetek meg az Örökkévalóhoz; szóljatok hozzá: egészen bocsásd meg a bűnt és fogadd el a jót: – hadd fizeszünk tulkok helyett ajkainkkal. **3** Asszú nem segít minket, lóra nem ülünk, és nem mondjuk többé: istenünk! kezeink művének – te, kiben igralmat talál az árvá! **4** Meggyögyítöm elpártolásukat, szeretem őket önkéntes szeretettel; mert elfordult tőle haragom. **5** Mint a harmat úgy leszek Izraélnak, virulni fog mint a liliom; gyökeret verjen mint a Libánon. **6** Terjedjenek gallýai és olyan legyen a mint az olajfáé a dísze, illata pedig olyan, mint a Libánoné. **7** Újra lesznek árnyékában ülök, termelnek gabonát és virulnak, mint a szőlőtő; híre olyan, mint a Libánon boráé. **8** Efraim: mi közöm többé a bálványokhoz? – Én meghallgattam és szemmel tartom; olyan vagyok mint a zöldellő ciprus, tőlem nyeretik gyümölcsöd! **9** Ki oly bölcs, hogy megértse ezeket, értelmes, hogy megismerje? Mert egyenesek az Örökkévaló útjai, s az igazak járnak rajtuk, az elpártolók pedig megbotlanak rajtuk.

Jóel

1 Az Örökkévaló igéje, mely lett Jólhez, Petúl fiához. **2** Halljátok ezt, ti vének és figyeljetek, mind az ország lakói! Vajon történt-e ez napjaitokban, avagy őseitek napjaiban? **3** Arról regéljetek gyermekeiteknek, gyermekeitek pedig az ő gyermeikeinek, s az ő gyermekek a jövő nemzedéknek. **4** A mit meghagyott a szöcske, megette a sáska, s a mit meghagyott a sáska, megette a nyaló, s a mit meghagyott a nyaló, megette a faló. **5** Ébredjetek, részegek és sírjatok; jaigassatok minden a borívók a must miatt, hogy elragadtatott szájatuktól. **6** Mert népség szállt az én országomra, hatalmas és szám nélküli; fogai oroszlánfogak, nőoroszlán zápjai vannak. **7** Szőlőtőmet pusztulására tette és fügefámat csupasszá: hártná lehántotta és eldobta, megfehérdeítet a venyigei. **8** Keserej, mint hajdon, ki zsákot kötött föl ifjúkorának férjéért. **9** Elragadtatott lisztáldozat és öntőáldozat az Örökkévaló házától; gyászolnak a papok, az Örökkévaló szolgálattevői. **10** Elpusztították a mező, gyászba borult a föld, mert elpusztították a gabona – kiszáradt a must, elhervadt az olaj. **11** Megszégyenültek a földmívesek, jaigattak a vinczellérek a búza miatt és árpa miatt, mert odaveszett a mezőnek aratása. **12** A szőlőtő kiszáradt s a fügefa elhervadt, gránátfa, párla is és almafa, minden a mező fái elszáradtak; bizony kiadt a vígság az ember fiai közül. **13** Övezkedjetek és tartasatok gyászt, oh papok, jaigassatok, oltárnak szolgálattevői, jöjjetek, háljatok zsákban, Istenemnek szolgálattevői; mert megvonattak Istenetek házától lisztáldozat meg öntőáldozat. **14** Szenteljetek bőjtöt, hirdessetek gyülekezést, gyűjtsétek egybe a véneket, minden az ország lakói, az Örökkévaló, a ti Istenetek házába, és kiáltatok az Örökkévalóhoz. **15** Jaj az a nap! Mert közel van az Örökkévaló napja s mint pusztítás jö a Mindenhatótól. **16** Nemde szemeink láttára elragadtatott az eledet Istenünk házától – öröm és ujjongás! **17** Elrothatott a magvak göröngeyeik alatt, elpusztultak a tárházak, összedőlték a pajták, mert kiszáradt a gabona. **18** Hogy nyög a barom, megzavarodtak a marhacsordák, mert nincs számukra legelő – a juhnyájak is szennednek. **19** Hozzád, Örökkévaló, kiáltok; mert tűz emésztette a pusztai tanyát és láng lobbantotta föl minden a mező fáit. **20** A mező vadja is bőg tehozzád mert kiapadtak a vizek medrei és tűz emésztette a pusztai tanyát.

2 Fújjátok meg a harsonát Cziónban és riadjatok szent hegyemen, reszkessenek minden az ország lakói, mert jön az Örökkévaló napja, mert közel van; **2** sötétség és homály napja, felhő, sűrű ködnek napja; mint hajnal terül el hegyeken: számos és hatalmas nép, aholhoz hasonló nem volt öröktől fogva, utána sem lesz többé, nemzedék meg nemzedék évein át. **3** Előtte tűz emészt és utána láng lobbant, mint Éden kertje előtte az ország, és utána sivatag pusztai, menekvés sem volt tőle. **4** Mint lovak látszata az ő látszata, s mint mének úgy szaladnak. **5** Mint szekerek zöreje, a hegyek csúcsain ugrálnak, mint zizegése a tűz lángjának, mely tarlót emészt, minden hatalmas nép harcra sorakozva. **6** Miatta remegnek népek, minden arcz bevonja fényét. **7** Mint vitézek szaladnak, minden harcosok fölhágnak a falra – kiki a maga útján haladnak, nem kuszálják

össze pályáikat. **8** Egyik a másikát nem szorítják, mindegyik a maga ősvényén haladnak, a fegyveren rohannak által, nem szakadnak meg. **9** A városban futkosnak, a falon szaladnak, a házakba másznak föl, az ablakokon által jönnek be mint a tolvaj. **10** Előtte a föld megreszketett, megrendült az ég, nap és hold elsötétültek, s a csillagok behúzták ragyogásukat. **11** S az Örökkévaló hallotta hangját az ő serege előtt, mert igen számos az ő tábora, mert hatalmas az igéjének végrehajtója; mert nagy az Örökkévaló napja, és félelmetes nagyon, és ki bírja el! **12** De most is, úgymond az Örökkévaló, térfeljetek meg hozzá, egész szívetekkel, meg böjttel és sírással s gyászolással. **13** Szaggassatók meg szíveteket és ne ruháitokat, és térfeljetek meg az Örökkévalóhoz, a ti Istentekhez – mert kegyelmes és irgalmas ő, hosszantűrő és bőséges a szeretetben és a ki meggondolja a veszedelmet. **14** Ki tudja, hálha fordul és meggondolja; akkor hátrahagy maga után áldást, lisztáldozatot és öntőáldozatot az Örökkévaló, a ti Istenetek számára. **15** Fújjátok meg a harsonát Cziónban, szenteljetek bőjtöt, hirdessetek gyülekezést; **16** gyűjtsétek egybe a népet, szenteljetek gyülekezetet, gyűjtsétek össze a véneket, gyűjtsétek egybe a kisdedeket és csecsszopókat, menjen ki a vőlegény kamarájából s a menyasszony mennyezetéből. **17** A csarnok és az oltár között sírjanak a papok, az Örökkévalónak szolgálattevői; és mondják: sajnáld meg, oh Örökkévaló, népedet, s ne tedd birtokodat gyalázattá, hogy nemzetek uralmodjanak rajtuk; miért mondhatták a népek között: hol az Istenük? **18** És buzgókodott az Örökkévaló az ő országáért, és megszánta népét. **19** És felel az Örökkévaló és mondta népének: Íme én küldöm nektek a gabonát, a mustot és az olajat, hogy jól lakjatok vele; és nem teszlek benneteket többé gyalázattá a nemzetek között. **20** Amaz északit pedig eltávolítom tőletek, és eltaszítom szárazság és pusztaság földjére: elejét a keleti tengerbe és végét a nyugati tengerbe; s majd száll a bűze, felszáll a dögszaga – mert nagyokat művelt. **21** Ne félj, föld, ujjongi és örvendj, mert nagyokat művelt az Örökkévaló! **22** Ne feljetedek, mező vadai, mert megződültek a pusztai tanyái, mert a fa megtérmette gyümölcsét, fügefa és szőlőtő adták erejüköt. **23** És ti Czión fiai, ujjongjatok és örvendjetek az Örökkévalóban, a ti Istentekben, mert adta nektek az igazságra tanítót, és hullatott nektek esőt, meg őszi esőt és tavaszi esőt az első hónapban. **24** És megtelnek a szérű gabonával és áradoznak a présházak mustjáról meg olajjáról. **25** És pótolom nektek azon éveket, melyeket megegett a sáska, a nyaló, a faló és a szöcske, az én nagy seregem, melyet bocsátottam rátok. **26** És enni fogtok, enni és jállalni és dicsérítek az Örökkévalónak, a ti Istenteknek nevét, ki csodálatosan cselekedett veletek; s nem fog megszégyenülni népem örökre. **27** S majd megtudjátok, hogy Izrael közepette vagyok én, s én vagyok az Örökkévaló, a ti Istenetek és senki más; s nem fog megszégyenülni népem örökre. **28** Lészen pedig ez után: kiöntöm szellememet minden halandóra, és majd prófétálnak a fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmoodnak – ifjaitok látomásokat látnak. **29** Még a szolgáakra és szolgálókra is ama napokban kiöntöm szellememet. **30** És adok csodajeleket az égen és a földön: vért, tüzet és füstoszlopokat. **31** A nap átváltozik sötétséggé, s a hold vérré, mielőtt eljönne

az Örökkévaló napja, a nagy és félelmetes. 32 És lészen, mind az a ki szólítja az Örökkévaló nevét, megmenekül; mert Czión hegyén és Jeruzsálemben menekvés lesz, a mint mondta az Örökkévaló, s azon megmaradtak között, a kiket szólít az Örökkévaló!

3 Mert íme ama napokban és amaz időben, a mikor visszahozom majd Jehúdának és Jeruzsálemnek foglyait, 2 összegyűjtöm minden a nemzeteket és levízem őket a Jehósáfát völgyébe, és pörbe szállok ott velük, népem és birtokon Izraél miatt, a melyet szétszórtak a nemzetek között, országomat pedig fölösztották. 3 S népem fölött sorsot vetettek és odaadták a figyermeket egy parázna nőért s a leánygyermeket eladták borért, és ittak. 4 De mik is vagytok ti nékem Czór és Czídón és ti mind, Pelését kerületei? Vajon tettet akartok-e nekem fizetni, avagy tettet elkövetni akartok-e rajtam: könnyen, csakhamar visszahárítom tetteteket a ti fejetekre. 5 Akik ezüstötmet és aranyomat elvették és legjobb drágaságaimat bevittétek templomaitokba. 6 Jehúda fiait pedig és Jeruzsálem fiait eladtatók a Jávánbeliek fainak, azért hogy eltávolítsátok az ő határuktól. 7 Íme én fölserkentem őket ama helyről, ahova eladtatók őket és visszahárítom tetteteket a ti fejetekre; 8 és eladom fiaitokat és leányaitokat Jehúda fainak kezébe, hogy eladják őket a Sábabelieknek, egy távoli nemzethez; mert az Örökkévaló szólott. 9 Hirdessétek ezt a nemzetek közt; szenteljetek háborút; serkentsétek föl a vitézeket, lépjenek elő, vonuljanak föl minden a harcosok. 10 Törjétek össze kapáitokat kardokká és kaczoraitokat lándzsákká; a gyöngé hadd mondja: vitéz vagyok. 11 Siessetek és jöjjetek el, ti nemzetek minden köröskörül és gyülekezzetek; oda vezesd le, oh Örökkévaló, a te vitézeidet! 12 Serkenjenek és vonuljanak föl a nemzetek Jehósáfát völgyébe; mert ott fogok ülni, hogy ítélem minden a nemzeteket köröskörül. 13 Eresszétek neki a sarlót, mert megérett az aratás: jöjjetek, vonuljatok le, mert megtelt a sajtó, áradoznak a présházak, mert nagy az ő gonoszságuk. 14 Tömegek meg tömegek a döntés völgyében: mert közel van az Örökkévaló napja a döntés völgyében. 15 Nap és hold elsötétültek s a csillagok behúzták ragyogásukat. 16 Az Örökkévaló pedig Czión felől ordít és Jeruzsálem felől hallatja hangját, és megrendülnek ég és föld; de az Örökkévaló menedéke az őnépének és ótalma Izraél fainak. 17 Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az Örökkévaló, a ti Istentek, a ki Cziónban, az én szent hegyemen lakik; és szent lesz Jeruzsálem s idegenek többé nem vonulnak át rajta. 18 És lészen ama napon: musttól csepegnék a hegyek, és a halmok tejtől folynak és minden Jehúdának medrei vízzel folynak; s egy forrás jön ki az Örökkévaló házából és megállatja a Sittím völgyét. 19 Egyiptom pusztulássá lesz és Edóm sivatag pusztává lesz, a Jehúda fain tett erőszak miatt, hogy áratlan vért ontottak országukban. 20 Jehúda pedig örökre lakva lesz, és Jeruzsálem nemzedékre meg nemzedékre. 21 És megtorlom véröket, melyet meg nem toroltam; s az Örökkévaló lakik Cziónban!

Ámos

1 Ámosz beszédei, ki a, baromtenyésztők közül való volt, Tekóból, a miket látott Izráel felől, Uzziája Jehúda, királyának napjaiban és Járobeám Jósua, Izráel királyának napjaiban, két ével a földrengés előtt. **2** Mondta: Az Örökkévaló Czión felől ordít és Jeruzsálemből hallatja hangját; gyászba borulnak a pásztorok tanyájában és elszárad a Karmel csúcsa. **3** Így szól az Örökkévaló: Damaszkusnak három bűntette miatt és négy miatt nem téritem el tőle: amiatt, hogy vasszánokkal csépelték Gileádot. **4** Majd bocsátok tüzet Chazáel házára, és fölemészti Ben-Hadád kastélyait. **5** És eltörön Damaszkus reteszét és kiírtok lakót Áven síkságából és pálczacartartó Bét-Édenből, és számkivetésbe megy Arám népe Kírba, mondja az Örökkévaló. **6** Így szól az Örökkévaló Azzának három bűntette miatt és négy miatt nem téritem el tőle: amiatt hogy számkivetésbe vittek teljes számkivetést, hogy kiszolgáltassák Edómnak. **7** Majd bocsátok tüzet Azza falára, és megemészti kastélyait. **8** És kiírtok lakót Asdórból, és pálczacartartó Askelónból; és kezemet fordítom Ekrón ellen, hogy kiveszen a filiszteusok maradékára, mondja az Úr, az Örökkévaló. **9** Így szól az Örökkévaló: Czórnak három bűntette miatt és négy miatt nem téritem el tőle: amiatt hogy kiszolgáltattak számkivetteteket teljes számban Edómnak és nem emlékeztek meg a testvéri szövetségről. **10** Majd bocsátok tüzet Czór falára, és megemészti kastélyait. **11** Így szól az Örökkévaló: Edómnak három bűntette miatt és négy miatt nem téritem el tőle: amiatt hogy karddal üldözött testvérét és elfojtotta érzelmét, haragja szüntelen ragadozott és indulatát megőrizte örökre. **12** Majd bocsátok tüzet Témánra, és megemészti Boczra kastélyait. **13** Így szól az Örökkévaló: Ammón flainak három bűntette, miatt és négy miatt nem téritem el tőle: amiatt hogy felhasították Gileádnak várandósait, azért hogy kitágításákat határukat. **14** Majd gyűjtök tüzet Rabba falára, és fölemészti kastélyait, riadás között, harczaik napján, vihar között, szélvész napján. **15** És számkivetésbe megy a királyuk, ő és nagyjai egyetemben, mondja az Örökkévaló.

2 Így szól az Örökkévaló: Móábnak három bűntette miatt és négy miatt nem téritem el tőle: amiatt hogy Edóm királyának csontjait elégítette mésszé. **2** Majd bocsátok tüzet Móábra, és megemészti Kérijót kastélyait, és meghal zajongás között Móáb, riadás között, harsona hangja, mellett. **3** És kiírtok bíróit körepéből, és minden a nagyjait megölöm vele együtt, mondja az Örökkévaló. **4** Így szól az Örökkévaló: Jehúdának három bűntette miatt és négy miatt nem téritem el tőle: amiatt hogy megvetették az Örökkévaló tanát és törvényeit nem őrizték meg, hanem eltévelyegették őket hazugságaik, melyek után őseik jártak. **5** Majd bocsátok tüzet Jehúdára, és fölemészti Jeruzsálem kastélyait. **6** Így szól az Örökkévaló: Izráélnak három bűntette miatt és négy miatt nem téritem el tőle: amiatt hogy pénzen adták el az igazat, és a szűkölködőt egy pár saruért. **7** A kik áhítóznak a föld porára a szegényeknek fején és az alázatosaknak útját elhajítják; s ki-ki apjával mennek a leányhoz, azért hogy megszentségtelenítsék az én szent nevemet. **8** Zálogba vett ruhákon terülnek el minden oltár

mellett, és bírságoltaknak borát isszák isteneik házában. **9** Pedig én megsemmisíttem előlük az emórit, kinek mint a czédrusok magassága olyan a magassága, és hatalmas volt mint a terebinthusok megsemmisíttem gyümölcset felül és gyökereit alul. **10** Pedig én hoztalak fel benneteket Egyiptom országából, és vezetélek benneteket a pusztában, negyven évig, hogy elfoglaljátok az emóri országát. **11** És támasztottam fiaitok közül prófétákat, és ifjaitok közül názirokat: Vajon nincs ez így Izráel fiai? – úgymond az Örökkévaló. **12** De inni adtatók bort a názioknak, és a prófétákra ráparancsolatai, mondva: ne prófétáljatok! **13** Íme én szorítjak ott ahol vagytok, ahogy szorít a székér, mely telve van kévével. **14** És elvész a menedék a könnyűlábú elől, és az erős sem szedi össze erejét, s a vitéz nem menti meg a lelkét. **15** Aki az íjat fogja, nem áll meg, s a gyorslábú nem menti meg, sem lován nyargaló nem menti meg lelkét. **16** A legbátrabb szívű a vitézek közt meztelenül futamodik ama napon, úgymond az Örökkévaló.

3 Halljátok ezt az igét, melyet szolt az Örökkévaló rólatok, Izráel fiai, azon egész nemzetiségről, melyet felhoztam Egyiptom országából, mondva: **2** Csak titeket ismertelek minden föld nemzetégei közül; azért megbüntettem rajtakat minden a ti bűneiteket. **3** Vajon mennek-e ketten együtt, hanemha megegyeztek? **4** Vajon ordít-e oroszlán az erdőben, és zsákmánya nincs neki? Vajon: hallatja-e fiatal oroszlán hangját a barlangjából, hanemha fogott? **5** Vajon leesik-e madár a földön levő csapdára, és tőr nincs számára? Vajon emelkedik-e tőr a földről, és fogni nem fog? **6** Avagy megfuvatik-e harsona a városban s a nép nem ijed meg? Avagy van-e veszedelem a városban s az Örökkévaló nem tette? **7** Bizony, nem tesz az Úr az Örökkévaló semmit, hanemha nyilvánította titkát az Ő szolgáinak, a prófétáknak. **8** Oroszlán ordított: ki nem fél? Az Úr, az Örökkévaló beszélt: ki nem prófétál? **9** Hallassátok a kastélyok fölött Asdórban, meg a kastélyok fölött Egyiptom országában, és mondjátok: gyűljétek össze Sómrón hegyein és lássátok a sok zűrzavart őbenne és fosztogatást belsejében. **10** Nem is tudnak egyeneset cselekedni, úgymond az Örökkévaló, a kik erőszakot és zsarolást halmoznak fel kastélyikban. **11** Azért így szól az Úr az Örökkévaló: Szorongató, az ország körül. Majd ledönti rólad hatalmadat, és kipréddáltatnak kastélyaid. **12** Így szól az Örökkévaló: valamint megment a pásztor az oroszlán szájából két lábszárat vagy egy fuldarabot, úgy menekülnek majd meg Izráel fiai, aikik ülnek Sómrónban ágynak szélén és nyoszolyának damasztján. **13** Halljátok és intsetek meg Jákób házát, úgymond az Úr az Örökkévaló, a seregek Istene. **14** Mert, a mely napon megbüntettem Izráel bűntetettelőre, akkor büntetést végzek Bét-Él oltárain s levágatnak az oltár szavai és földre esnek. **15** És szétütöm a téli házat a nyári házzal együtt és elvesznek az elefántcsontszákok, és eltűnnek számos házak, úgymond az Örökkévaló.

4 Halljátok ezt az igét, Básán tehenei, a kik Sómrón hegyén vannak; a kik fosztogatják a szegényeket, a kik elnyomják a szűkölködőket, a kik azt mondják uruknak: hozzál, hogy igyunk! **2** Megesküdött az Úr az Örökkévaló az Ő szentségére, hogy íme napok jönnek rátok, és elvisznek benneteket horgokkal, s

ivadékotok halászkampókkal. 3 És réseken fogtok kimenni, mindegyik maga előtt, és elfogtok dobatni Hermónba, úgymond az Örökkévaló. 4 Jöjjetek el Bét-Élbe – és vétkezzetek, Gilgálba, sokat vétkezzetek; s hozzátok reggelenként vágóáldozataitokat, három naponként tizedeiteket. 5 Füstölgöttesek kovászosból háláldozatot, és hirdesettek, hallassatok felajánlásokat, mert így szeretitek, Izraél fiai, úgymond az Úr, az Örökkévaló. 6 De én is adtam nektek fogak tisztaságát mind a ti városaitokban, meg kenyér-hiányát mind a ti helyeitekben; s nem tértetek meg hozzáim úgymond az Örökkévaló. 7 És én is megvontam tőletek az esőt, midőn már csak három hónap volt az aratásig esőt hullatok az egyik városra, de a másik városra nem hullatok esőt, az egyik telek kap esőt, a telek pedig melyre nem jut eső, elszárad; 8 és bolyong két-három város egy város felé, hogy vizet igyanak, de nem laknak jól – és nem tértetek meg hozzáim, úgymond az Örökkévaló. 9 Vertelek Benneteket tüszöggel, meg ragyával, azt a sok kerteteket és szőlőketet, fügefájotokat és olajfájotokat fölemészti a sáska – és nem tértetek meg hozzáim, úgymond az Örökkévaló. 10 Bocsátottam reátkő dögveszt Egyiptom módjára, megöltem karddal ifjaitokat, a mellett hogy fogva vitték el lovaitokat, hogy fölszállott táborotoknak bűze fel az orrotoka – és nem tértetek meg hozzáim, úgymond az Örökkévaló. 11 Földúlást végeztem köztetek, mint mikor földúltá Isten Szodomát és Amórát és olyanok lettek, mint az egésből kimentett üszög – és nem tértetek meg hozzáim, úgymond az Örökkévaló. 12 Azért így teszek majd veled, Izraél! Annak okáért, hogy ezt teszem majd veled, készülj Istened elejébe, Izraél! 13 Mert íme, aki a hegyek alkotója, a szél teremtője, megjelent az embernek, mi a gondolata, hajnallá teszi a homályt és lépdel a földnek magaslatain: Örökkévaló, a seregeknek Istene az ő neve!

5 Halljátok ezt az igét, melyet hangosztatok gyászdal képen fölöttetek, Izraél háza! 2 Elesett, nem fog többé fölkelní Izraél hajadona: elterült a földjén, nincs ki föltámasztja! 3 Mert, így; szól az Úr az Örökkévaló: A város, mely ezzel vonul ki, hátrahagy százat, és a mely kivonul százával, hátrahagy tizet Izraél háza számára. 4 Mert így szól az Örökkévaló Izraél házának: Keressetek engem, hogy éljetek! 5 S ne keressétek Bét-Élt, és Gilgálba ne jöjjetek, Beér-sébába pedig ne vonuljatok; mert Gilgál számkivetésbe fog menni és Bét-Él semmisessé lesz. 6 Keressétek az Örökkévalót, hogy éljetek, nehogy lecsapjon mint a tűz József házára és az emészti, és nincs ki oltaná Bét-Élt 7 a kik ürömme változtatták a jogot s az igazságot földre terítik. 8 A ki a fiastyúnak és Óriónak teremtője, s a ki reggellé változtatta a homályt, a nappal éjjel sötétítette, a ki szólította a tenger vizeit és kiöntötte a föld színére: Örökkévaló az ő neve: 9 aki erőssé teszi a pusztítást a hatalmas fölött, úgy hogy pusztítás jön az erős várra. 10 Gyűlölik a kapuban intőt, és az őszintén beszélőt megutálják. 11 Azért mivel letapossatók a szegényt, és gabona-ajándékot vesztek tőle: faragottkő-házakat építettetek, de nem fogtok bennök lakni, gyönyörű szőlőket ültettetek, de nem fogjátok inni borukat. 12 Mert tudom, sok a bűnötök, és számos a vétkezetek, az igaznak szorongatói ti, váltságdíj elfogadói, a kik a szűkölködőket elhaljtották a

kapuban. 13 Azért aki eszes, abban az időben hallgatni fog, mert gonosz idő az. 14 Keressétek a jót, s ne a rosszat, azért hogy éljetek; és legyen úgy az Örökkévaló, a seregek Istene veletek, miként mondtaik. 15 Gyűlöljétek a rosszat és szeressétek a jót, és állításoktól a kapuban a jogot: talán megkönyörül az Örökkévaló, a seregek Istene, Józsefnek maradékán. 16 Azért így szól az Örökkévaló, a seregek Istene, az Úr: Mind a téreken gyászolás s minden az utcákon azt mondják jaj, jaj; – gyászra szólítják a földmíveset és gyászolásra a siraalomhoz értőket; 17 s minden a szőlőkön gyászolás, midőn végigvonulok közepetted, mondja az Örökkévaló. 18 Oh azok, kik óhajtják az Örökkévaló napját: minek is nektek az Örökkévaló napja? Sötétség az és nem világosság! 19 Amint futamodik valaki az oroszlán elől és rátál a medve, aztán bejön a házba és oda támasztja kezét a falhoz, és megmarja a kígyó! 20 Nemde sötétség az Örökkévaló napja, és nincs világosság, homályos és nincs számára fény! 21 Gyűlööm, megvetem ünnepeiteket; nem tűrhetem gyülekezéseiteket. 22 Mert ha bemutattok nekem égoáldozatokat meg lisztáldozataitokat, nem kedvelem: békeáldozatot hízó barmaikból nem nézek. 23 Távolíts el tőlem énekeidnek zúgását, s lantaidnak zenéjét! nem hallhatom! 24 Hadd hömpölyögjön mint a víz a jog s az igazság, mint a tartós patak! 25 Vajon vágóáldozatokat és lisztáldozatot hoztatok-e nekem a pusztában negyven esztendőn át, Izraél háza? 26 Majd visztek Szikkútot, a tí királytakat, és Kijjúnt, a tí képeteket, istenteknek csillagját, melyeket készítettetek magatoknak. 27 Számkivetek benneteket Damaszkuszon messze túl, mondja az Örökkévaló, a seregek Istene az ő neve!

6 Oh a gondatlans Cziónban és az elbizakodók Sómrón hegycsúcsán, a nemzetek elsejének jelesei és a kikhez előjönnek az Izraél házabeliek! 2 Kelljetek át Kalnéba és lássátok, és menjetek onnan a nagy Chamátba, és szálljatok le a filiszteus Gátba: vajon, jobbak-e eme királyságoknál, vagy nagyobb-e határuk a ti határokknál? 3 Akik tova toljátok a veszedelem napját, de közel hoztatók az erőszak ülését. 4 Kik ott feküsznek elefánticsont ágyakon és elnyújtóznak nyoszolyáikon, és esznek juhokat a nyájából, meg borjakat a hizlalóból. 5 Akik danolnak hármaszó mellett; mint Dávid, kigondoltak maguknak hangszeréket. 6 A kik bort isznak tálakból, és az olajot legjavával kenik magukat, mert nem volt fájdalmuk József romlása miatt. 7 Azért most számkivetésbe mennek a számkivetettek élén és véget ér az elnyújtózók rivalgása. 8 Megesküdött az Úr az Örökkévaló önmagára, úgymond az Örökkévaló, a seregek Istene, utálon én jákób gógról és kastélyairól gyűlööm és kiszolgáltatom majd a várost és teljességet. 9 És lészen, ha hátramarad tizennyolc ember egy házban, meghalnak. 10 S ha fólvészeti rokona, s a ki eltakarítja, hogy a csontokat kivigye a házból s azt mondja annak, ki a ház hálóján van: van-e még valaki nálad? – és azt mondja: nincsen! – akkor így szól: csitt, mert nem kell említeni az Örökkévaló nevét! 11 Mert íme, az Örökkévaló parancsolja és szétüti a nagy házat darabokká s a kicsi házat roncsokká. 12 Vajon sziklán szaladhatnak-e lovak, vagy szánt-e valaki marhákkal? – hogy méreggé változtattatták a jogot, és az igazság gyümölcset ürömme? 13 Akik a semminek örülnek, akik mondják: nemde a

mi erőnkkel szereztünk magunknak hatalmat! 14 Mert, íme, én támászok ellenetek, Izraél háza, úgymond az Örökkévaló, a seregek Istene, egy nemzetet; majd szorítanak benneteket, Chamnát felől egészen a sivatag patakjáig.

7 Így láttatta velem az Úr, az Örökkévaló: íme sáskát alkot a sarjú növésének kezdetén; s íme sarjú a király kaszálása után. 2 És volt, midőn végképen fölemészette a földnek fűvét, mondta: Uram, Örökkévaló, bocsáss meg, kérlek! Miképen állhat meg; Jákób? Mert kicsiny ő! 3 Meggondolta ezt az Örökkévaló. Nem lesz, mondja az Örökkévaló. 4 Így láttatta velem az Úr az Örökkévaló: íme, a tűz által való harczt szólítja az Úr az Örökkévaló: az fölemészette a nagy mélységet és felemészti a talajt. 5 És mondta: Uram, Örökkévaló, hagyj fől, kérlek! Miképpen állhat meg Jákób? Mert kicsiny ő! 6 Meggondolta ezt az Örökkévaló. Nem lesznen ez sem, mondja az Úr az Örökkévaló. 7 Így láttatta velem: s íme az Úr ott áll egy ólommal mért falon s kezében mérő-ólom. 8 És szólt hozzá az Örökkévaló: Mit látsz Ámosz? Mondtam: mérő-ólmot. Mondta az Úr: íme én mérő-ólmot alkalmazok Izraél népének közepette: többé már nem fogok megbocsátani neki. 9 És elpusztulnak Izsák magaslatai és Izraél szentélyei romba dőlnek és karddal támadok Járobeám háza ellen. 10 Ekkor küldött Amaczja. Bét-Él papja. Járobeámhoz, Izraél királyához, mondván: Összeesküdött ellened Ámosz Izraél házának közepette; nem bírja az ország elviselni mind az ő beszédeit. 11 Mert így szólt Ámosz: kard által fog meghalni Járobeám. Izraél pedig számkivetésbe fog menni, el a földjéről. 12 És szólt Amaczja Ámoszhoz: Látó te, menj menekül el Jehúda országába és ott egyél kenyereset és ott prófétáj! 13 De Bét-Élben többé már ne prófétálj, mert királyi szentély az, és birodalmi ház az. 14 Felelt Ámosz és szólt Amaczjához: Nem vagyok próféta, sem prófétának fia nem vagyok, hanem marhatenyész vagyok és vadfügék szedegetője. 15 És vett engem az Örökkévaló a juhok mögül, és szólt hozzá az Örökkévaló: menj, prófétálj népem Izraél felől. 16 Most pedig halljad az Örökkévaló igéjét: azt mondod te: ne prófétálj Izraél felől és ne szónokolj Izsáknak háza felől. 17 azért így szól az Örökkévaló: Feleséged a városban fog parázálnálkodni, fiaid és leányaid kard által fognak elesni, földed mérő-kötéllel fog elosztatni, te pedig tisztálatlan földön halsz meg, és Izraél számkivetésbe fog menni, el a földjéről.

8 Így láttatta velem az Úr az Örökkévaló: íme egy kosár gyümölcs. 2 És mondta: Mit látsz Ámosz? Mondtam: Egy kosár gyümölcsöt. Erre szólt hozzá az Örökkévaló: Eljött a vég, népemre Izraélre, többé már nem fogok megbocsátani neki. 3 Jagyatássá lesznek a palota énekei azon a napon, úgymond az Úr az Örökkévaló: sok a hulla, minden helyen eldobják hallgatagi! 4 Halljátok ezt ti, kik áhítottok a szűkölködőre, és arra, hogy eltüntessétek az ország szegényeit, 5 mondván: mikor műlik el az újhold, hogy eladhassunk gabonát, s a szombat, hogy kibocsáthassuk a búzát, megkisebbítve éfát és megnagyobbítva a sékelt és meggörbítve a csalárd mérleget, 6 hogy pénzen vegyük szegényeket és szűkölködőt egy pár sarúért, és a búzának hulladékát eladjuk. 7 Megesküdött az Örökkévaló Jákób büszkeségére: Nem felejtem el örökké mind az ő tetteiket.

8 Vajon emiatt ne reszkessen-e meg a föld, hogy gyászba borul minden rajta lakó, s fölemelkedik mint a folyam egészen, fölkavarodik és lecsillapodik, mint Egyptomnak a folyama? 9 És lészen ama napon, úgymond az Úr az Örökkévaló, lenyugtatom a napot déliben, és elsötétíttem a földet világos nappal. 10 Átváltoztatom ünnepeiteket gyásszá és minden az énekeiteket gyászdallá és juttatok minden deréka zsákat és minden feje kopaszsgat s teszem olylá, min ő a gyász az egyetlenér és végét olyanná, mint a keserű nap. 11 Íme napok jönnek, úgymond az Úr az Örökkévaló, és éhséget bocsátok az országra, nem éhséget kenyérre, s nem szomjúságot vízre, hanem arra, hogy hallják az Örökkévalónak igéit. 12 S majd bolyongnak tengertől tenerig és északtól egészen keletig, kóborolnak, hogy keressék; az Örökkévalónak igéjét, de nem találják. 13 Azon a napon ájuldoznak majd a szép hajadonok, meg az ifjak a szomjúság miatt. 14 A kik esküsznek Sómrón bűnére, és mondogatják: él az istened, Dán, meg: él a Beérsébába vivő út! – elesnek és föl nem kelnek többé.

9 Láttam az Urat, állva az oltár mellett, és mondta: Üsd meg az oszlopcsúcst, hogy megrendüljenek a küsöböök, és zúzd össze azokat, mindenjüknek fejére, az ivadékukat pedig karddal ölös meg; nem futamodik közülök futamodó és nem menekül közülök menekvő. 2 Ha betörnek az alvilágba, onnan veszi el őket kezem; s ha fölszállnak az égbe, onnan szállítom le őket. (*Sheol h7585*) 3 S ha elbújnak a Kármel csúcsán, onnan felkutatom és elveszem őket, s ha elrejtőznek szemeim elől a tener fenekén, onnan rendelem a kígyót, hogy megmarja őket. 4 És ha fogságba mennek ellenségeik előtt, onnan rendelem a kardot, hogy megölje őket; és rájuk vetem szememet rosszra és nem jóra. 5 És az Úr, az Örökkévaló, a seregek Istene, aki megérinti a földet s megolvad és gyászba borulnak mind a rajta lakók, s fölemelkedik mint a folyam egészen és lecsillapodik, mint Egyptomnak a folyama; 6 a ki megépítette az égben emeleteit és boltozatát a földre alapította, a ki szólította a tener vizet és kiöntötte a föld színére – Örökkévaló az ő neve! 7 Nemde mint a Kúsbeliék fiai, olyanok vagytok ti nekem, Izraél fiai, úgymond az Örökkévaló: nemde Izraélt felvezettem Egyptom országából és a filiszteusokat Kaftóból, és Arámot Kírból! 8 Íme, az Úrnak, az Örökkévalónak szemei fordulnak a vétkes királyság ellen, és megsemmisítem azt a föld színéről; csakhogy nem végképen fogom megsemmisíteni Jákób házát, úgymond az Örökkévaló. 9 Mert íme én megparancsolom, és szétrázom Izraél házát mind a nemzetek közé, amint a rostában ráznak és egy göröngy sem esik aljára. 10 Kard által halnak meg mind a népem vétkesei, akik azt mondják: nem közelít hozzáink és nem lep meg bennünket a veszedelemben. 11 Ama napon foltámasztom Dávid kunyhóját, a bedőltet: befalazom réseit, és omladékait foltámasztom, és fölépítém, mint az óskor napjaiiban. 12 Azért hogy elfoglalják Edóm maradékát és minden a nemzeteket, melyek nemről neveztetnek, úgymond az Örökkévaló, a ki ezt megteszi. 13 Íme napok jönök, úgymond az Örökkévaló, és hozzá ér a szántó az aratóhoz, a szőlőt sajtoló a vetőmag-szóróhoz; majd csepgették a hegyek mustot és minden a halmok olvadoznak. 14 És visszahozom népem Izraél foglyait, s felépítenek elpusztult városokat, hogy lakják, és

ültetnek szőlőket, hogy borukat igyák, kerteket csinálnak, hogy egyék gyümölcsüket. **15** És elültetem őket földjükön és nem szakítatnak többé el földjükön, melyet adtam nekik, mondja az Örökkévaló, a te Istened!

Abdiás

1 Óbadja látomása. Így szól az Úr, az Örökkévaló, Edomról! Hírt hallottunk az Örökkévalótól és követ küldetett a nemzetek közé: Keljetek föl, hadd keljünk ellene harcra? **2** Íme, kicsinnyé teszlek a nemzetek között, megvetve vagy nagyon. **3** Szíved kevélisége ámított el téged, a ki lakozik sziklahasadékokban, magas székhelyén, a ki ezt mondja szívében: ki dönt le földre engem? **4** Ha magasra mint a sas, ha a csillagok közé rakod is fészket, onnan dönt le úgymond az Örökkévaló. **5** Ha tolvajok jönnek hozzád, ha éjjeli pusztítók – mint semmisültél meg! – nemde lopnak, a mennyi elég nekik; ha szüretelők jönnek hozzád, nemde hagynak bongészni valót? **6** Mint kutattatott át Ézsau; mint bolygattattak fel rejtékei! **7** A határig elkiérték téged mind a szövetséges embereid; elámitottak, legyőztek téged meghitt embereid, kenyered evői hálót tesznek alád – nincs ő benne értelem. **8** Nemde ama napon, úgymond az Örökkévaló, elveszítettem a bőlcseket Edomból s az értelmet Ézsau hegyéről. **9** És megreddenek a te vítezeid, Témán, csak hogy kiírtassék a férfiú Ézsau hegyéről, az öldökléstől. **10** Jákób testvéredek tett erőszak miatt szégyen borít téged és kiíratol örökre. **11** Amely napon ott álltál átellenben, amely napon fogásába vitték idegenek a vagyonát, és külföldiek bejöttek kapuiba és Jeruzsálem felett sorsot vetettek te is olyan voltál, mint egy közülük. **12** Nem kellett volna nézned testvérednek napját balsorsának napján, sem örvendened Jehúda fiain vesztük napján: sem nagyra nyitnod szádat a szorongatás napján; **13** sem bemenned népe kapujába szerencsétlensége napján; sem látnod neked is veszedelmét szerencsétlensége napján; sem kezed kinyújtanod vagyonára szerencsétlensége napján; **14** sem ott állnod a válorúton, hogy kiírta elmenekülőit, sem kiszolgáltatnod maradottjait a szorongatás napján. **15** Mert közel van az Örökkévaló napja, mind a nemzetek ellen; a mint tettél, úgy tételek veled, tetted vissza száll fejedre. **16** Mert amint ittakat szent hegyemen, isznak majd mind a nemzetek minden szüntelenül; isznak, és szörpölnek, és lesznek, mintha nem lettek volna. **17** Czión, hegycsúcs pedig lesz menedék és szentély lesz, s birtokba veszik a Jákób házabeliek birtokaikat. **18** És lészen Jákób háza tűzzé és József háza lánggá, Ézsau háza pedig tarlóvá: felgyűjtják őket és megemésztik, s nem lesz maradtjai Ézsau házának; mert az Örökkévaló beszélt. **19** Majd birtokba veszik a Délvidék Ézsau hegyét s az alföld a filiszteusokat, birtokba veszik Efraim mezőségét és Sómrón mezőségét, Benjamin pedig Gileádot. **20** És ezen várnak számkitvetettsége Izraél fiai közül, mely a kanaániak között van Czárefárig, meg Jeruzsálem számkitvetettsége, mely Szefárádban van, birtokba veszik a Délvidék városait. **21** És felvonulnak segítők a Czión hegyére, hogy ítéljék Ézsau hegyét; s az Örökkévaló lészen a királyság.

Jónás

1 Lett az Örökkévaló igéje Jónához, Amittáj fiához, mondván: **2** Kej fől, menj Ninivébe, a nagy városba és hirdess felőle; mert gonoszságuk fölözött elém. **3** Erre fölkelt Jóna, hogy megszökjék Tarsísa az Örökkévaló elől lement Jáfóbá, találta egy Tarsísa menő hajót, megadta a díját és beléje szállt, hogy oda menjen velük Tarsísa az Örökkévaló elől. **4** De az Örökkévaló nagy szelet vetett a tengerre, úgy hogy nagy vihar lett a tengeren, s már azt gondolták, hogy a hajótörést szenvén. **5** Megféllemlettek a hajósok, kiáltottak kiki a maga istenéhez, és bevetették a hajón levő tárgyat a tengerbe, hogy könnyítsenek magukon; Jóna pedig lement a hajó háttuljába, lefeküdt és mélyen aludt. **6** Ekkor közeledett hozzá a kormányos mester és mondá neki: mi van veled, hogy mélyen alszol? Kej fől, szólítsd föl Istenedet, hátha ügyet vet ránk az Isten és nem veszünk el. **7** Erre szóltak egyik a másikához: Jertek, vessünk sorsokat, hogy megtudjuk, kinek dolgáért ér minket a veszedelem. Sorsokat vetettek és reá esett a sors Jónára. **8** És szóltak hozzá: Mond meg, kérlek, nekünk, kinek dolgáén ér minket a veszedelem? Mi a mesterséged és honnan jössz, mi az országod és miféle nép közül való vagy? **9** Szólt hozzájuk: Heber vagyok s az Örökkévalót, az egek Istenét félem, aki teremtette a tengert és a szárazföldet. **10** És féltek az emberek nagy felelemmel és szóltak hozzája: Ugyan mit is tettél? Mert tudták az emberek, hogy az Örökkévaló elől akar megszökni, mert megmondta nekik. **11** És szóltak hozzá: Mit tegyünk veled, hogy elcsendesedjék a tenger körülöttünk? Mert a tenger egyre jobban viharzott. **12** Szólt hozzájuk: Fogiatok engem és vesseket a tengerbe, s majd elcsendesedik a tenger körülöttetek; mert tudom, hogy az én dolgomért járt reátkor: a nagy vihar. **13** És erőlködtek az emberek, hogy visszafordítás a szárazföldre, de nem bírták; mert a tenger egyre jobban viharzott körülöttük. **14** Ekkor szólították az Örökkévalót és mondta: Oh Örökkévaló, ne vesszünk el, kérlek, ez ember lelkéért, s ne háríts reánk ártatlan vért; mert te, Örökkévaló, ahogy akartad, úgy cselekedtél! **15** Erre fogták Jónát s bevetették a tengerbe; s elállt a tenger háborgásától. **16** És félték az emberek nagy felelemmel az Örökkévalót s áldoztak áldozatot az Örökkévalónak, és fogadásokat tettek. **17** De az Örökkévaló nagy halat rendelt, hogy elnyelje Jónát; és volt Jóna a halnak beleiben három napig és három éjjel.

2 És imádkozott Jóna az Örökkévalóhoz, az Ő Istenéhez, a halnak beleiből. **2** Mondta: Szólítottam szorultságomból az Örökkévalót és meghallgatott engem; az alvilág méhéből fohászkodtam, hallottad szavamat. (*Sheol h758s*) **3** Bedobtál engem mélységbé, a tengerek szívébe, s folyam vett körül engem; mind a habjaid és hullámaid átvonultak rajtam! **4** Én azt mondta volt: elűzettem a to szemeid elől; ugyan megpillanthatom-e még szent templomodat? **5** Vízek körül fogtak engem lelkemig, ár vett engem körül; nád fonódik a fejemhez. **6** Hegyek fenekéig szálltam alá, a földnek reteszei elzártak engem örökre, de felhoztad a veremből életemet, Örökkévaló, én Istenem! **7** Mikor bágyadozott bennem a lelkek, az Örökkévalóra gondoltam – és eljutott hozzád imádságom, a te

szent templomodhoz. **8** Akik őrizgetnek hamis hiábavalóságokat, szeretetüket hagyják el. **9** Én pedig a hálá szavával áldozni akarok neked, a mit fogadtam, meg akarom fizetni – a segítség az Örökkévaló! **10** És szólt az Örökkévaló a halnak, és kiköpte Jónát a szárazföldre.

3 És lett az Örökkévaló igéje Jónához másodszer, mondván: **2** Kej fől, menj Ninivébe, a nagy városba, és hirdess neki a hirdetést, melyet majd elmondon neked. **3** Fölkelt Jóna és elment Ninivébe, az Örökkévaló igéje szerint. Ninivé pedig nagy város volt Isten előtt, három napnyi járás. **4** S kezdett Jóna bemenni a városba, egy napnyi járást; és hirdetett és mondta: Még negyven nap, és Ninivé feldúlatík! **5** És hittek Ninivé emberei Istenben, és hirdettek böjtöt, és zsákokat öltötték nagyjától aprajáig. **6** Eljutott a dolog Ninivé királyához, fölkelt trónjáról, levezte magáról köpenyét, betakarta magát zsákkal és a hamuba ült. **7** És kikiáltatta Ninivében és mondta: A királynak és nagyainak határozatából mondatik: az ember és a barom, a marha meg az aprójászág ne ízlejenek semmit, ne legeljenek s vizet ne igyanak; **8** S takarják magukat zsákokkal, az ember és a barom, és szólitsák az Isten erővel és térenek meg, kiki a gorosz útjáról, meg az erőszaktól, mely tenyereikben van!

9 Ki tudja, hátha fordul és meggondolja az Isten, és megtér föllobbant haragjától, hogy ne vesszünk el. **10** Látta az Isten tetteket, hogy megtértek gorosz útjokról és meggondolta az Isten a veszedelmet, melyet szándékozott tenni velük, és nem tette.

4 És rosszul esett Jónának, nagyon rosszul, és bosszantotta őt. **2** És imádkozott az Örökkévalóhoz és mondta: Oh Örökkévaló, nemde ez volt a szavam, ameddig a földemen voltam! Azért elejét vettetem megszökve Tarsísa; mert tudtam, hogy te kegyelmes és irgalmas Isten vagy, hosszantűrő és bőséges a szeretetben, s aki meggondolja a veszedelmet. **3** Most tehát Örökkévaló, vedd el, kérlek, tőlem lelkemet, mert jobb a halálam mint az életem! **4** Mondta az Örökkévaló: Hát méltán bosszant-e az téged? **5** Erre kiment Jóna a városból és letelepedett a várostól keletrre és készített ott magának kunyhót, és leült alatta árnyékban, míg meg nem láta, mi lesz a várossal? **6** És rendelt az Örökkévaló az Isten egy kikájónt, az felnőtt Jóna fölébe, hogy árnyék legyen a feje felett, hogy megmentse őt az ó bajától; és örült Jóna a kikájón fölött nagy örömmel. **7** De az Isten rendelt egy férget, midőn fölkelt a hajnal másnapira, az megverte a kikájónt, hogy elszáradt. **8** És volt, a mint kisütött a nap, rendelt Isten tikkasztó keleti szelet és megverte a nap Jónát a fején és ájuldozott, és halára kívánta a lelkét és mondta Jobb a halálam, mint az életem! **9** Ekkor szólt az Isten Jónához: Hát méltán bosszant-e téged a kikájón dolga? Mondta: Méltán bosszant engem mind halálig. **10** És mondta az Örökkévaló: Te sajnáld a kikájónt, a mellyel nem bajlódtál, s melyet fől nem nevettél, a mely egy éj alatt lett és egy éj alatt elveszett. **11** És én ne sajnáljam Ninivét, a nagyvárost, a melyben tizenkészer tízezer emberből több van, aki nem tud különbséget jobbja és balja között, meg sok barom!

Mikeás

1 Az Örökkelvaló igéje, mely lett a Mórésetbeli Míkhához Jótám, Ácház, Jechizkja Jehúda királyainak napjaiban, a mit látott Sómrón és Jeruzsálem felől. **2** Halljátok ti népek minden, figyelj föld meg teljessége! És legyen az Úr, az Örökkelvaló tanúul ellenetek, az Úr az ő szent templomából. **3** Mert íme, az Örökkelvaló kivonul helyéről és leszáll és lépdel a föld magaslatain; **4** elolvadnak a hegyek ő alatta és a völgyek széthasadnak, mint a viasz a tűz elől, mint lejtőn leomló vizek. **5** Jákób bűntetteért minden ez, és Izraél házának vétkeiért! Mi Jákób bűntette? Nemde Sómrón! És mik Jehúda magaslatra? Nemde Jeruzsálem! **6** Teszem tehát Sómrónt rommá a mezőn, szőlőültetvényekké, leomlasztom a völgybe köveit, és alapjait föltárom. **7** Mind a faragott keipei összetörének, s mind az ajándokai tűzben égettetnek el, és minden bálványait pusztulássá teszem, mert parázna-ajándokból gyűjtötte össze, és ismét parázna-ajándokká vállnak. **8** E miatt hadd tartok gyászt s hadd jajgatok, hadd járok mezítláb és meztelenül; teszek oly siralmat, mint a sakálok, gyászt mint a struczmadarak. **9** Mert végzetes a csapása, mert eljutott Jehúdáig, odaérte népem kapujához, Jeruzsálemhez! **10** Gában ne jelentsétek, sírni ne sírjatok, Bé-Afrában porban fentrengj! **11** Kötözzél el, Sáfir lakója, szégyenre meztelenítve! Nem vonult ki Czáanán lakója, Bé-Éczel siralma elveszi tőletek az állomását. **12** Mert remegett a jóért Márót lakója, mert baj szállt alá az Örökkelvalótól Jeruzsálem kapujára. **13** Fogd be a székérbe az állatot, Lákhis lakója – vétek elseje az Czión leányának- mert benned találtattak Izraél bűntettei. **14** Azért hozzá adsz kísérő ajándékot Móréset-Gáthoz; Akhziib házai csalókává lesznek Izraél királyainak. **15** Még hozom reád az elfoglalót, Márésa lakója! Egész Adullámig jutni fog Izraél dicsősége. **16** Kopaszd és nyírd magadat gyönyörűséges gyermeked miatt, tágítsd kopaszságodat mint a sas, mert számkivetésbe mentek töled.

2 Oh azok kik jogtalanságot gondolnak ki és rosszat cseleksznek fekvőhelyeiken; a reggel virradtakor megcselekszik, mert van rá mód a kezükben. **2** Megkívánnak mezőket és elrabolják, házakat, és elveszik; kifosztják a férfit és házát, embert és birtokát. **3** Azért így szól az Örökkelvaló: Íme én kigondolok a nemzetseg ellen veszedelmet, a honnan nem mozdíthatjátok el a nyakatokat, és nem járhatnak magasan, mert gonosz idő az. **4** Ama napon példázatot hangoztatnak rólatok: és jajgatnak jajgatót jajgatással, mondván: Pusztítva pusztítattunk el, népemnek osztályrészét másnak adjá – mint mozdít el engem! – a hódítónak, ki mezonként felosztja. **5** Azért nem lesz neked, ki mérőkötelet vet a sors útján az Örökkelvalónak gyülekezetében! **6** Ne szónokoljatok! – szónokolják; ne szónokoljanak ezeknek, nem szűnik meg a gyalázodás! **7** Mily mondás, oh Jákób háza, vajon kifogyott-e az Örökkelvaló türeleme, avagy ilyenek-e az ő cselekedetei? Nemde jót tesznek szavaim az egyenesen járóval. **8** De népem ellenében ellenségül támadnak: felül a ruhán lehúzzatok a köpenyt azokról, kik bizton vonulnak, harczból visszatérve. **9** Népemnek asszonyait kiúzitek gyönyörködésük házából, kisdedeikről leszeditek az én ékességet mindétig!

10 Keljetek föl s menjetek, mert nem ez a nyugalom, a rontó tisztálanság, az iszonyú romlás miatt. **11** Ha valaki, ki széssel és hamissággal jár, azt hazudja szónokolok neked borról és részegítő italról, az lenne a népnek szónokklója. **12** Gyűjtve gyűjtelek, Jákób, egészen, összehozva összehozom Izraél maradékát, egyaránt olytá teszem, mint az akol juhait, mint nyáj a legelőjén, zajongni fognak embertől. **13** Haladt az úttörő előtük, attörök és elvonulnak, a kapun mentek ki; előtük vonult királyuk, az Örökkelvaló élükön!

3 De mondtam: Halljátok csak, Jákób fejei, és Izraél házának vezérei. Nemde nektek kellene ismerni a jogot! **2** Gyűlölöi a jónak és szeretői a rossznak! ki bőrüket rabolják le róluk és húsukat csontjaikról. **3** S a kik emészették népemnek húsát és bőrüket húzták le róluk, csontjaikat pedig összetörték, és szétszedik mint a fazékban valót, és mint húst az üstben. **4** Akkor majd kiáltanak Örökkelvalóhoz, de nem hallatja meg őket, hanem elrejti arcát tőlük abban az időben, a szerint, a mint rosszat tettek cselekedeteikben. **5** Így szól az Örökkelvaló ama prófétákról, kik megtévesztik népemet, kik, ha harapni valójuk van fogaiak alá, békét hirdetnek – de a ki nem ad szájkba valót, az ellen háborút indítanak. **6** Azért éjjel rátok látomás nélküli, is besötétedik rátok jósłás nélküli! Lenyugszik a nap a próféták felett, és elborul felettük a nappal. **7** Megszégyenülnek a látok, és elpirulnak: a jóslók, és bajuszig elburkolóznak: mindannyian, mert nincs felelet Istantől. **8** Azonban én telve vagyok erővel az Örökkelvaló szellemétől, joggal és bátorággal, hogy megmondjam Jákóbnak az ő bűntettét, és Izraélnek az ő vétkét. **9** Halljátok csak ezt, Jákób házának fejei, és Izraél házának vezérei, kik utálják a jogot és mindenzt, ami egyenes, elgörbítik. **10** Cziót vérontással építik és Jeruzsálemet jogtalansággal. **11** Fejei vesztegetésért ítélnek, papjai díjért tanítanak és prőffétái pénzért jósolnak, de az Örökkelvalóra támaszkodnak, mondván: nemde az Örökkelvaló közepünkben van, nem jön ránk veszedelem! **12** Azért timiattatok Cziót mezőv fog fölszántatni és Jeruzsálem romhalmazzá lészen és a Hának hegye erdős magaslatokká.

4 És lészen az idők végén, állani fog szilárdan az Örökkelvaló házának hegye a hegyek élén és felülelmelkedik az a dombokon és feléje özönlenek népek. **2** És mennek számos nemzetek, és mondják: Jertek, menjünk fel, az Örökkelvaló hegyére és Jákób Istenének házához, hogy tanítson bennünket útjaira, hogy járunk ösvényein! Mert Cziónból ered a tanítás, s az Örökkelvaló igéje Jeruzsálemből. **3** És ítélt a sok nép között és dönt számos nemzetek fölött egész távolra; és összetörök kardjaikat kapákká és dárdáikat kaczorokká; nem emel nemzet nemzet ellen kardot, és nem tanulnak többé háborút. **4** S majd ülnék, kiki szőlőtője alatt és fügefája alatt, és nincs ki ijeszti, mert az Örökkelvaló a seregek urának szája beszélt. **5** Bizony, mind a népek járnak, kiki a maga istene nevében; mi pedig járunk az Örökkelvaló, a mi Istenünk nevében, mindenörök. **6** Azon a napon, úgymond az Örökkelvaló, összegyűjtem a sántító juhot, s az eltévedtet egybehozom, meg amelyet megbántottam; **7** és teszem a sántítót maradékká s a messze eltévedtet hatalmas nemzetté, és uralkodni fog rajtuk az Örökkelvaló Cziót hegyén

mostantól mindenrőkké. 8 Te pedig, nyájnak tornya, Cziót leányának bástyája, hozzád eljut és megjön az előbbi uralom, Jeruzsálem leányának királysága! 9 Most, minek riadozol riadással? Király nincs-e benned avagy tanácslód elveszett-e, hogy vajudás fogott el mint a szülő nő? 10 Vajúdjál és vergődjlé, Cziót leánya, mint a szülő nő, mert most ki fogsz menni a városból és lakni fogsz a mezőn és eljutsz Bábelig, ott majd megmenekülsz, ott megvált téged az Örökkévaló ellenségeid markából. 11 De most gyülekeznek ellened sok nemzetek, kik azt mondják: Fertőzöttet lett, nézze meg Cziót a mi szemünk! 12 De ők nem ismerték az Örökkévaló gondolatait és nem értették az ő tanácsát: hogy egybegyűjtötte mint kétvér a szérűre! 13 Kelj föl és csépelj, Cziót leánya, mert szarvadat vassá teszem én és patádat teszem érczzé, hogy összeüzzük sok népet; és örökszentséggé teszed az Örökkévalónak prédjákat és vagyonukat az egész föld urának.

5 Most össze fogsz csődűlni, csődülés leánya – sáncot helyeznek el ellenünk; vesszővel verik orczáján Izrael bíráját. 2 Te pedig, Bét-Léchem Efráta, csekély arra, hogy Jehúda nemzetsegei között légy, töled származik nekem ki uralkodó legyen Izraélben, származás pedig hajdantól való, az őskor napjaiból! 3 Azért odaadja őket azon időig, hogy gyermeket szült a szülőnő, megmaradt testvérei pedig visszatérnek Izraél fiaival együtt. 4 Ott áll és legelteti őket az Örökkévalónak hatalmában, az Örökkévalónak, az ő Istenének fenséges nevében, és bizton laknak, mert most nagy lesz a föld végéig. 5 És ez lészen a béke: Assú midőn bejön országunkba, és midőn megtapodja palotáinkat, föllálltunk ellené hét pázsrtort meg nyolc fejedelmi embert; 6 és lelegelgették Assúr országát karddal, és Nimród országát annak élével: ez majd megment Assúrtól, midőn bejön országunkba és megtapodja határunkat. 7 És lészen Jákób maradéka a sok nép közepette olyan mint a harmat az Örökkévalótól, mint a zápor a fűre, mely nem reménykedik emberben s nem várakozik ember fiaira. 8 És lészen Jákób maradéka a nemzetek között, a sok nép közepette, olyan mint az oroszlán az erdő vadai közt, mint oroszlán a juhok nyájai között, mely ha átvonul, tapos és szaggat s nincs ki mentene. 9 Emelkedjék a kezed szorongatóid fölét, és mind az ellenségeid írtassanak ki! 10 És lészen ama napon, úgymond az Örökkévaló, kiírtom lovaidat közepedből és elveszítem szekereidet; 11 s kiírtom országod városait, s lerombolom minden az erősségeidet; 12 kiírtom a boszorkányságot kezedből, és kuruzzslói nem lesznek; 13 kiírtom faragott képeidet és oszlopaidat közepedből, és nem borulsz le többé kezeid műve előtt; 14 kiszakítom szent fáidat közepedből és megsemmisítem városaidat. 15 És majd végzek haraggal és hével bosszút azon nemzetekkel, melyek nem hallgatnak rám.

6 Halljátok csak azt, amit az Örökkévaló mond: Fel, pörölj a hegyekkel és hallják meg a halmon hangodat. 2 Halljátok, hegyek, az Örökkévaló pörét és ti szilárdak, földnek alapjai, mert pőre van az Örökkévalónak az ő népével, és pörre száll Izraéllel. 3 Népem, mit tettem neked s mivel fárasztottalak? Vallj ellenem! 4 Mert felhoztalak Egyiptom országából és a rabszolgák házából kiváltottalak, és küldtem előttem Mózest,

Árónt és Mirjámot. 5 Népem, emlékezzel csak, mi tanácsot kért Bálák, Móáb királya, s mit felelt neki Bileám, Beór fia – Sittimtól Gilgálig – hogy megismered az Örökkévalónak igaz tetteid. 6 Mivel járuljak eléje az Örökkévalónak, hajoljak meg a magasság Istene előtt? Jároljak-e eléje égóáldozatokkal, egyéves borjakkal? 7 Kedvét találja-e az Örökkévaló kosok ezreben, olajpatakok tizezreben? Oda adjam-e elsősülöttemet bűntettemér, testem gyümölcsét lelkem vétkéért? 8 Megmondtam neked, ember, mi a jó s mit kíván az Örökkévaló tőled, ha csak nem azt, hogy jogot cselekedjél és szeretetet kedvelj és alázatosan járj Isteneddel! 9 Hangja az Örökkévalónak, a városhoz szól – s az üdv azé, ki tekint nevedre – halljátok a vesszőt és azt, hogy ki rendelte! 10 Még vannak-e a gonosznak házában gonoszság kincsei s a sovánság átkozott érfája? 11 Igazulhatok-e a gonoszság serpenyőivel s a csalárd súlykövek zacskójával? 12 Amelynek gazdagai erőszakkal telvén, lakói hazugságot beszéltek, nyelvük pedig csalárdáság a szájukban. 13 Ám én is betegre vertelek, pusztítva téged vétkeidért. 14 Eszel te, de nem lakol jól s ehességed benned van; félre teszel, de nem mented meg, s a mit megmentesz, a kardnak adom. 15 Vetni fogsz te, de nem fogsz aratni, sajtolni fogsz te olajbogyót, de nem kened magadat olajjal, mustot is, de nem iszol bort. 16 Megörzik maguknak Omri törvényeit meg Acháb házának minden cselekvésmódját, és járatak az ő tanácsaik szerint; azért hogy pusztasággá tegyelek, lakót pedig piszegessé, és népek gyalázatát viseljétek.

7 Jaj nekem, mert olyan lettem, mint begyűjtéskor a gyümölcsszedés után, mint böngészéskor a szüret után: nincs szőlőfürt evésre, korai fügét kívánt lelkem. 2 Elveszett a jámbor az országból, és becsületes az emberek között nincsen; mindannyian vérontásra leselkednek, kiki hálóval vadász testvéreire. 3 A rossznál két kéz is van, hogy jól elvégezzék, a vezér kér s a ki bíró, fizetésért az, s a ki nagy, lelkének vágya szerint beszélt, s így összekuszálják. 4 Legjobbak olyan, mint a tövisbokor, a becsületes rosszabb tüskés sóvénynél őreidnek napja a te büntetésed bekövetkezett, most meglesz a zavarodásuk! 5 Ne higyjetek barátban, ne bizzatok társban: a nőtől, ki öleiben fekszik, őrizd szajad ajítót! 6 Mert fiú meggyalázza atyát, leány támad anyja ellen, meny a napa ellen; a férfi ellenségei házának emberei. 7 Én pedig az Örökkévalóban hadd reménykedem, hadd várakozom üdvöm Istenére; hallgat reám az én Istenem. 8 Ne örlü rajtam, ellenégem! Mert bár elestem, fölkelek; bár sötétségben ülöök, az Örökkévaló világosság nekem. 9 Az Örökkévaló haragját viselem, mert vétkezem ellene még nem ügymet viszi és igazamat szerzi, kivíz engem a világosságra, nézni fogom igazságát. 10 Hadd lássa ellenségem és borítsa szégyen, ő, aki így szólt hozzáim: hol van az Örökkévaló, a te Istened? Szemeim majd nézik őt, majd taposássá lesz, mint az utcák sara. 11 Azon napon, hogy fölépítik falaidat – ama napnak távol van a határa – 12 azon napon hozzád jönnek el egészen Assúrból és Egyiptom városából, és Egyiptomtól egészen a folyamig, tengertől tengerig, hegységtől hegységgig. 13 És pusztulássá lesz a föld az ő lakói miatt, cselekedeteik gyümölcsétől. 14 Legeltesd népedet vessződdel, birtokod nyáját, mely külön

lakik, erdőben a termőfölded közepette; legeljenek Básánban és Gileádban, mint az őskor napjaiban. **15** Mint Egyptomból való kijöttödnek napjaiban – láttatok majd vele csodálatos dolgokat. **16** Látják nemzetek én megszégyenülnek minden hatalmuk mellett; kezét szájra tesznek, fülei megisiketülnek. **17** Port nyalnak mint a kígyó, mint a földön csúszók, reszketve jönnek elő zárt helyeikből; az Örökkévalóhoz, Istenünkhöz remegve sietnek és félni fognak tőled! **18** Ki van Isten olyan mint te, aki megbocsátja a bűnt, és elnézi a bűntetet az Ő birtoka maradékának; nem mindig tartja meg haragját, mert Ő kegyelmet kedvel. **19** Újra fog nekünk irgalmazní, lenyomja bűneinket – és bedobod a tenger mélységébe mind a vétkeiteket. **20** Hűséget adsz Jákóbnak, szeretetet Ábrahámnak, ahogy megesküdtél őseinknek a hajdankor napjaitól fogva.

Náhum

1 Beszéd Ninívéről. Az elközi Náchum látomásának könyve.
2 Buzgó és bosszuló Isten az Örökkévaló, bosszuló az Örökkévaló és hévvel teli; bosszuló az Örökkévaló ellenei iránt és haragot tartó ő az ellenségei iránt. 3 Az Örökkévaló hosszantűrő és nagy erejű, de megtolatlanul nem hagy; az Örökkévaló, szélvészben és viharban van az útja, és felhő lábainak a pora. 4 Megdorgálja a tengert és szárazzá teszi, és minden a folyamokat kiapasztja; elhervadt Básán és Karmel, s a Libánon virágja elhervadt. 5 Hegyek rendültek meg előle, s a halmok olvadoztak, emelkedett a föld őlőtte, a világ és minden a benne lakó. 6 Haragvása előtt ki állhat meg, és ki maradhat meg föllobbanó haragja mellett? Heve kiomlott mint a tűz, és a sziklák szétrobbantak előle. 7 Jó az Örökkévaló, ótalom ő a szorongatás napján, és ismeri a hozzá menekvőket. 8 És átcsapó árral végpusztítást tesz annak helyével, ellenségeit pedig sötétsége üldözi. 9 Mit gondoltok ki az Örökkévaló ellen? Végpusztítást tesz ő! Nem támad kétszer a szorongatás. 10 Mert ha bozótképen bogzódtak is és mint boruk átázottak, megemésztetnek, mint száradt tarló, teljesen. 11 Belőled származott az, ki rosszat gondolt ki az Örökkévaló ellen, alávalóságot tanácsoló! 12 Így szól az Örökkévaló: Bár teljesek, s még számosak is: mégis eltűntek s elmúltak, s téged ha megsanyargattalak, nem sanyargattalak meg többé. 13 És most letöröm jármát terőlad, és köteleidet szétszakítom. 14 Rólad pedig elrendeli az Örökkévaló: Nem lesz magzat többé nevedről; istened házból kiírtok faragott és öntött képet: megcsináltam sírodat, mert könnyű voltal! 15 Íme a hegyeken a hírhözönak lábai, ki békét hirdet: Ünnepeld, Jehúda, ünnepeidet, fizesed meg fogadásaidat, – mert már nem fog többé rajtad átvonulni az alávaló, egészen kiírtatott.

2 Felvonult ellenedbe a falbontó, ostrommal ostromolnak: lesd az utat, erősítsd a derekat, szedd össze erődet nagyon!
- 2 Mert helyreállítja az Örökkévaló Jákób büszkeségét, valamint Izraél büszkeségét; mert üresre szedték szedegetők, és venyigéket megrontották. - 3 Hőseinek paizsa vörös, vitézei karmazsinba öltözötték; tűzben villognak a szekerek, a mely napon elkészítik, s a czipruslándzsák megrázatnak. 4 Az utcákon tombolnak, a szekerek vágatnak a piaczon; látszatuk mint a fályáké, mint a villámok úgy futkosnak. 5 Gondol hatalmasaira: megbotlanak menésükben, sietnek a falra, el van készítve a fedező. 6 A folyamok zsílippei fölnyittattak és a palota csüggéd. 7 Huczzáb pedig megmeztenítve elhurcoltatt, és szolgálói búgnak a milyen a galambok hangja, verdesik mellüket. 8 S Ninív olyan, mint a vizes tó – ősnapjait fogva – de ők futamodnak: álljatok meg, álljatok! De nincs, ki visszafordulna. 9 Prédáljatok ezüstöt, prédáljatok aranyat! Nincs vége a készletnek. Mily gazdagság mindenféle drága edényből! 10 Üresség, üresültsgés és elpusztultság! Szétfolyt szív, térdék megingása, reszketés minden derékban, és mindenjájok arcza bevonta a fényét. 11 Hol van az oroszlánok tanyája, s a mi legelője volt a fiatal oroszlánoknak, aholá hím oroszlán, nőstény oroszlán járt, oroszlánnak kölyke és nem volt ki felriasztja. 12 Hím

oroszlán ragadozik kölykei számára, és fojtogat nőstényeiért; megtöltötte ragadozással odvait és tanyáit ragadmánnyal. 13 Íme, én ellened fordulok, úgymond az Örökkévaló, a seregek Ura, és felgyújtom füstben szekereit, s fiatal oroszlánaidat megemészti a kard; kiírom a földről ragadozásodat, és nem hallatszik többé követednek hangja.

3 Oh vérontás városa! mindenestűl hazugság, martalékkal telve, nem szűnik meg a ragadozás. 2 Hallik az ostor, s hallik keréknek zaja, s ügető ló és robogó szekér; 3 törtető lovas és kardnak lángja és dárdának villáma, megölteknek sokasága és hulláknak tömege; vége sincs a holttesteknek, megbotlanak a holttesteiken. 4 Sok paráznásága miatt a paráznánőnek, a szépséges bájúnak, a boszorkányságot üzőnek, ki nemzeteket adott el paráznáságával és nemzetiségeket boszorkányságával. 5 Íme, én ellened fordulok, úgymond az Örökkévaló, a seregek Ura, és feltakarom uszállyaidat arcod fölé, és láttatom nemzetekkel meztelenségedet a királyságokkal gyálatzatodat. 6 És vetek reád undokságokat, elcsúfítják, látványosságággá teszlek. 7 És lészen, bárki lát téged, szökik tőled és mondja: Elpusztított Ninivé, ki szánja meg őt! Honnét keressék vigaszolatokat számodra!? 8 Jobb vagy-e NőÁmónnál, mely folyók között lakik, víz van körülötte, melynek bástyája tenger, a tengerből való a fala? 9 Kús a hatalma meg Egyiptom vég nélküli; Pút és lúbiak voltak segítségedül. 10 Ó is számkivetetten fogásba ment; az ő kisdedei is szétüzítették minden utcának sarkán, előkelői fölött sorsot vetettek, s nagyjai mind bilincsekbe verettek. 11 Te is megrészegedel majd, kábulttá, lészsz, te is ottalmat keressz majd ellenség elől. 12 Mind az erősségeid fügefák, koraérett gyümölccsel; ha megrázatnak, ráhullanak szájára az evőnek. 13 Íme embereid asszonyok közepettek; ellenségeidnek megnyittattak országodnak kapui; tűz emészette meg reteszeidet. 14 Ostromvized merít magadnak, javítsd ki erősségeidet; menj be a sárba, taposd az agyagot, erősítsd meg a tégláégetőt. 15 Ott megemészted téged a tűz, kiírt téged a kard, fölemész, mint a szöcskét: tömörül mint a szöcske, tömörül mint a sáska. 16 Sokasított kalmáridat, az ég csillagainál jobban; széterült a szöcske és elrepült. 17 Vezéreid olyanok mint a sáska, fótiszteid mint a sáskaraj, mely a kerítésekben tanyáz hideg napon: felsütött a nap és elköltözött, s meg nem ismerszik a helye, hová lett. 18 Szunnyadoztak a te pásztoraid, Assúr királya, nyugszanak a te hatalmasaid; szétszóródtak embereid a hegyeken, és nincs, ki összegyűjtené. 19 Nincs enyhítés törésed számára, végzetes a te sebed; minden a kik hallják híredet, összecsapják fölötted kezüköt, mert kire nem szállott a te; gonoszságod állandóan!

Habakuk

1 A beszéd, melyet látott Chabakkük próféta. **2** Meddig, oh Örökkévaló, fohászkodom, és nem hallod; kiálttok hozzád: erőszak! és nem segítesz? **3** Miért láttatasz velem jogtalanságot és szemléltetsz nyomorúságot és van pusztítás és erőszak előttem, és viszálly lett és perlekedés támad? **4** Azért elhanyatlak a tan és soha nem származik ítélet, mert gonosz környékezi az igazat; azért görbítve származik az ítélet. **5** Nézzetek szét a nemzetek között és tekintsetek és ámuljatok, bámuljatok, mert cselekvést cselekszik napjaitokban; nem hinnétek, ha elbeszélnek. **6** Mert íme támiasztom a kaldeusokat, amaz épés és sebes nemzetet, mely elmegy a földnek tágasságaira, hogy elfoglaljon lakóhelyeket, nem az övéit. **7** Rettenetes és félelmetes ő; töle származik ítélete és fensége. **8** Gyorsabbak párduczoknál lovai, hevesebbek az esti farkasoknál, és vágatnak lovasai, lovasai pedig messziről jönnek, repülnek mint a sas, mely a falásra siet. **9** Mindnyája erőszakra jön; arcukkal kelet felé törekednek, összeszedett foglyot mint a fövénnyt. **10** És ő királyokat csúfol ki és fejedelmek nevetség neki; ő minden erősségen nevet, felhalmozott port és bevette. **11** Akkor túlhaladt a szellem és túlcspangott és bűnbé esett, ő kinek ereje istenévé vált. **12** Nemde, te vagy régiől fogya Örökkévaló, Istenem, én Szentem: nem halunk meg! Örökkévaló, ítélet végett rendelted, és oh szikla, fenyítés végett alapítottad. **13** Tisztább szemű vagy semhogys rosszat láthatnál és nyomorúságot szemlélni nem tudsz; miért szemlélsz hűtleneket, hallgatsz, midőn elnyeli a gonosz a nálánál igazabbat. **14** És olyanná teszed az embereket, mint a tenger halai, mint csúszómászó, melyen nincs uralkodó. **15** Mindnyáját horoggal vonja föl, vonszolja a hálójával és összeszedi recéjébe; azért örül és vígad. **16** Azért áldoz hálójának és füstölögtet reczéjének; mert általuk zsíros az osztályrésze és kövér az eledele. **17** Vajon azért üritgesse-e ki hálóját és folyton oldököljön nemzeteket kíméletlenül?

2 Órhelyemen hadd álljak és megálljak a sánczon: és kitekintek, hogy lássam mit beszél velem és mi választ nyerem szemrehányásomra. **2** És felelt nekem az Örökkévaló és mondta: Írd föl a látomást, és pedig világosan táblákra, azért hogy végig fusson rajta, a ki olvassa. **3** Mert még csak időre szól a látomás és a vég felé siet és nem hazudik; ha késedeselmezik, várj reá, méri jóni, jóni fog, nem késik el. **4** Íme felülvalkodott, nem volt egyenes ő benne a lelke; de az igaz hűsége által él. **5** Hát még midőn a bor hűtelen, a fennhúzás ferfi nem tud nyugodni, aki kitájította mint az alvilág a lelkét, s ő maga olyan, mint a halál és nem lakik jól; egybeszedte magának minden nemzeteket, s egybe gyűjtötte magának minden népeket. (*Sheol h7585*) **6** Nemde ezek mindenannyian ő róla példázatot hangoztatnak, ékes beszédet, rejtvényeket ő reá; mondják ugyanis Oh az, ki abból gyarapít, mi nem az övé – meddig még? – és megherrelí magát sarczzal. **7** Nemde hirtelen támadnak kínzói és ébrednek zaklatóid, hogy prédaul légy nekik! **8** Mert te kifosztottál sok nemzetet, kifosztanak majd téged minden a megmaradt népek, emberek elontott vére miatt; meg az erőszak miatt, országon, városon és minden a benne lakókon. **9** Oh a

ki nyerész kedik gonosz nyerész kedéssel a háza számára, hogy a magasban rakja meg fészkét, hogy megmeneküljön a veszedelemből. **10** Szégyent tanácsoltál házadnak, kivágván sok népet, vétkeztl tenmagad ellen. **11** Mert kő a falból fog kiáltani és lécz a fa gerendázatból felel majd neki. **12** Oh aki várost épít vérontással és várat megszilárdít jogtalansággal. **13** Nemde, íme, az Örökkévalótól, a seregek Urától van! Fáradnak tehát népek tűzért és nemzetek a semmiért bágyadnak el. **14** Mert megtelik majd a föld az Örökkévaló dicsőségének megismerésével, mint vizekkel, melyek a tengert borítják. **15** Oh aki megitatja felebarátját, ki hozzáötöd mérgedet, meg is részegítve őt, azért hogy oda tekints meztelenségükre. **16** Jóllaktál gyalázattal inkább mint dicsőséggel; igyál te is, és meztele nedjél meg, kerüljön át te hozzád az Örökkévaló jobbjának serlege: csúfós gyalázat a te dicsőségedre! **17** Mert elborít téged a Libánonon tett erőszak és a vadakon elkövetett pusztítás, mely rettentő őket, emberek elontott vére miatt, meg az erőszak miatt országon, városon és minden a benne lakókon. **18** Mit használt a faragott kép, hogy faragta az alakítójá, az öntött kép s a hazugságot tanító, hogy bízott az alakító az ő alkotásában, készítvén néma bálványokat? **19** Oh s ki a fának mondja: ébredj – serkenj föl! a merev kőnek! Az tanítón? Íme foglalva van aranya, ezüstbe és semmi szellem nincsen benne. **20** De az Örökkévaló az ő szent templomában – csitt előtte az egész föld!

3 Íme Chabakkük prófétától, sigjónót szerint. **2** Örökkévaló, hallottam híredet, megfélém lettem; Örökkévaló, művedet éveken belül szólítsd életre, éveken belül ismertesd meg; haragban irgalomra gondolj. **3** Isten Témánból jön és a Szent Párán hegycéről. Széla. Beborította az eget a fensége és dicséretével megtelt a föld. **4** Fény lészen mint a napvilág, sugarak az ő oldalán; és ott hatalmának rejteke. **5** Előtte jár dögvesz, és forró láz indul ki nyomdokaiban. **6** Állt és megindogtatta a földet, nézett és felszöktette a nemzeteket; széztúzítak az örök hegyek, elsüllyedtek az őskorú halmok–ősrégi járatai vannak. **7** Baj alatt láttam, Kúsán sátrait, reszketnek Midján országának kárpitjai. **8** Vajon folyamok ellen lobbant föl, oh Örökkévaló, avagy a folyamok ellen a haragod, avagy a tenger ellen a te haragvásod, midőn nyargalsz lovaidon, győzedelmes szekereiden? **9** Meztelenre meztele nedik ijad, a megparancsolt hétszeres nyílvesszőkkel Széla – folyamokat hasít a föld. **10** Megláttak téged, remegnek a hegyek, vizek zápora megáradt, a mélység hallatta hangját; magasba emelte kezeit. **11** Nap, hold megállt lakában, nyilaid világossága mellett járnak, villogó dárdád fénye mellett. **12** Fölinnélküll assal lépsz a földön, haragban taposod a nemzeteket. **13** Kivonultál segítségére népednek, segítségére fölkentednek. Lezúltad a csúcscsot a gonosznak házáról, nyakig meztelenítve az alapot. Széla! **14** Átszúrtad nyílvesszőivel vezéreinek fejét: viharként jönnek szétszórni engem; ujjongásuk olyan, mint mikor megeszik a szegényt alattomban. **15** Lépdeltél a tengeren lovaiddal; nagy vizek tömegében. **16** Hallottam, és reszketett a belsőm, a hírre megcsendültek ajkaim, rothatás jön csontjaimba; a helyemen reszketek, hogy nyugton várjak a szorongatás napjára, melyek

jönne kell a népre, mely ellen összecsődülnek. **17** Mikor fügefa nem virágzik, és nincs termés a szőlőtőkön, cserben hagyott az olajfa gyümölcse, s a mezőség nem termett eleséget; elszakadt az akoltól a juh, és nincs marha az istállókban. **18** Én pedig az Örökkelvalóban hadd ujjongok, hadd vigadok üdvöm Istenében. **19** Az Örökkelvaló az Úr, én erőm, olyanná tette lábaimat, mint az őzek és magaslataimon lépdelnem enged. – A karmesternek hárfajátékomra.

Sofoniás

1 Az Örökkévaló igéje, mely lett Czezanjához, Kúsi fiához, a ki fia Gedaljának, Chizkija fia; Amarja fiának, Jósijáhú, Ámón fia, Jehúda királyának napjaiban. **2** Elveszítve elveszíték; minden a föld színéről, úgymond az Örökkévaló; **3** elveszíték embert és állatot, elveszíték az ég madarakat és a tenger halait, és a botlás okait a goroszokkal együtt; és kiirtom az embert a föld színéről, úgymond az Örökkévaló. **4** Kinyútom kezemet Jehúda ellen, meg mind a Jeruzsálem lakói ellen, s kiirtom ebből a helyből a Báäl maradékát, a bálványpapok; nevét a papokkal együtt; **5** meg azokat a kik leborulnak a háztetőkön az ég serege előtt, s a leborulókat, kik esküsznek; az Örökkévalóra, és a kik esküsznek Malkámról; **6** és azokat, kik elhúzódnak az Örökkévaló mellől, és a kik nem keresték az Örökkévalót és nem kerdezték meg. **7** Csitt az Úr, az Örökkévaló előtt! Mert közel van az Örökkévaló napja; mert készített az Örökkévaló áldozást, szentelte meghívottjait. **8** És leszen az Örökkévaló áldozásának napján, megbüntetem a nagyokat meg a királyfiakat s mindenokat, kik idegen öltözékbe öltözökдnek. **9** És megbüntetem mind azt, a ki a küszöbön átugrik, ama napon, a kik megtöltik uruknak házát erőszakkal és csalással. **10** És leszen ama napon, úgymond az Örökkévaló, hallik jajkiáltás a halak kapuja felől, és jaigatás a második városrész felől, és nagy romlás a halmokról. **11** Jajgassatok ti lakói a Mozsárnak, mert megsemmisült az egész kanaáni nép, kírtattak minden az ezüsttel terheltek. **12** És leszen amaz időben, átkutatom Jeruzsálemet mécsesekkel és megbüntetem azon férfiakat, kik ott merevednek seprűükön, akik azt mondják szívükben: nem tesz józt az Örökkévaló, se nem rosszat: **13** hogy legyen vagyonuk kifosztásra, házaik pedig pusztulásra; építenek házakat, de nem lakják, ültetnek szőlőket, de nem isszák borukat. **14** Közel van az Örökkévalónak nagy napja, közel van és siet nagyon; hallga, az Örökkévaló napja: keservesen sikolt ott a hős. **15** Haragnak napja ama nap, szorítás és szorongatás napja, vihar és viharzás napja, sötétség és homály napja, felhőnek és sűrű ködnek napja! **16** Harsona és riadás napja az erősített városok fölött és a magas ormok fölött. **17** És szorongatom az embereket, hogy járjanak mint a vakok, mert az Örökkévaló ellen véleztek, és majd ontatik a vérük mint a por, és húsuk, mint a ganéj. **18** Sem ezüstjök, sem aranyuk nem mentheti majd meg őket, az Örökkévaló haragjának napján – és buzgalmának tűzétől megemészeti az egész föld. Mert végpusztítást, bizony rémülettest visz véghez minden a föld lakóival.

2 Szedjétek össze magatokat, szedjétek, nemzet, mely erre nem vágyik! **2** Mielőtt megszületnék a végzés – mint – polyva műlnak a napok – mielőtt még nem jön reátek az Örökkévaló föllobbanó haragja, mielőtt még nem jön reátek az Örökkévaló haragjának napja. **3** Keressétek az Örökkévalót, ti mind az ország alázatosai, kik az ő törvényét cselekedték; keressetek igazságot, keressetek alázatosságot: hátha rejte lehetnétek az Örökkévaló haragjának napján. **4** Mert Azza elhagyatottá leszen és Askelón pusztaságággá; Asdót délben kergetik ki és Ekrón gyökerestől kitépetik. **5** Oh ti lakói a tengermelléknek, kerétek

népe! Az Örökkévaló igéje rátok, Kanaán, filiszteusok országa: Elveszítélek, lakó nélkül lépszsz! **6** És leszen a tengermellék pásztorok tanyáivá, rétejéve és juhok aklalivá. **7** És osztály részes lesz Jehúda háza maradékának, azokon legeltetnek: Askelón házaiban estennen heverésznek, mert gondol majd rájuk az Örökkévaló, az ő Istenök, és visszahozza foglyaiat. **8** Hallottam Móáb gyalázását, és Ammón fiainak szidalmait, a melyekkel gyalázták a népmemet és fennhízájukat az ő határa ellen. **9** Azért, ahogy élek, úgymond az Örökkévaló, a seregek Ura, Izrael Istene, bizony Móáb olyan lesz mint Szodoma és Ammón fiai mint Amóra, csalánnak birtoka és sónak bányája és pusztaság mindenrőlké: népem maradéka prédálja őket és nemzetem megmaradt része birtokba veszi őket. **10** Ez jut nekik gógiük fejében, a miért gyalázták és fennhízájukat az Örökkévaló, a seregek Urának népe ellen. **11** Félelmetes az Örökkévaló felettesük, mert elsvoraszott minden föld isteneit, és leborulnak előtte, kiki a maga helyéről, minden nemzetek szigetei. **12** Ti is kúsiták, kardom megöltjei vagytok. **13** Nyújtsa ki kezét az észak ellen, veszítse el Assúrt és tegye Ninivét pusztaságággá, szárazságággá, mint a sivatag. **14** És heverésznek benne nyájak, minden nemű vad, pelikán is, sün is, ott hálnak oszlopcsúcsain, énekelő hang az ablakban, rom a küszöbön, mert cédrusa csupasszág lett. **15** Ez az ujjongó város, mely biztoságban lakott, a mely azt mondta szívében: én és senki más! Mint lett pusztulássá, vadnak heverőjével! Bárki elmegy mellette, az piisszeg, rázza kezét.

3 Oh beszennyezett és bemocsolt te, zsaroló város! **2** Nem hallgatott szóra, nem fogadott oktatást; az Örökkévalóban nem bízott, Istenéhez nem közeledett. **3** Nagyjai őbenne ordító oroszlánok, bírái esti farkasok, csontot sem hagytak reggelre; **4** prófétái könnyelműek, hűtelenség emberei; papjai megszentségtelenítétek a szentséget, erőszakoskodtak a tanon. **5** Az Örökkévaló igazságos ő benne, nem követ el jogtalansgat, reggelenként napfényre hozza ítéletét, nem hiányzik; de nem ismer szégyent a jogtalankodó. **6** Kiirtottam nemzeteket, elpusztultak ormaiak, rommá tettek utcáikat, hogy nincs, ki arra jár; feldúlattak városaik, úgy, hogy nincs senki, nincsen lakó. **7** Mondtam: csakugyan félni fogsz engem, fogadsz oktatást, hogy ki ne írtassék hajléka, minden mellett, a mit rendeltem ellene; ámde korán kelve, megrontották minden az ő cselekedeteiket. **8** Azért várjatok reám, úgymond az Örökkévaló, azon napra, hogy zsákmányra kelek! Mert ítétem: hogy összegyűjtök nemzeteket, hogy egybegyűjtök királyságokat, hogy kiöntöm reájok haragvásomat, egész föllobbant haragomat: mert buzgalmam tűzétől megemészeti az egész föld. **9** Bizony akkor megváltoztatom a népeket tisztult ajkaukká; hogy mindenjában szólítsák az Örökkévaló nevét, szolgálva őt válvetve. **10** Túlról Kús folyón fohászkodók, fiai az elszórtaknak, viszik ajándékomat. **11** Ama napon nem fogsz megszégyenülni minden a cselekedeteid miatt, melyekkel elpártoltál tőlem, mert akkor eltávolítom belőled büszke ujjongóidat, és nem fogsz többé fennhízájní szent hegyemen. **12** És meghagyok benned szegény és lefogyott népet; és ótalmuk lesz az Örökkévaló nevében. **13** Izrael meghagyottai nem követnek majd el jogtalansgát s nem beszélnek hazugságot, és nem találtaik szájukban csalárd

nyelv; bizony legelní fognak ők és heverészni és nincs, aki följlesztené. **14** Ujjongj, Czión leánya; riadozz, Izraél! Örülj és vigadj egész szívvel Jeruzsálem leánya! **15** Eltávolította az Örökkévaló bűntetéseidet, elhárította ellenségedet; Izraél királya, az Örökkévaló, benned van, nem kell többé bajtól félned. **16** Ama napon, Jeruzsálemnek az mondatik: ne félj; Czión, ne lankadjanak el kezeid! **17** Az Örökkévaló, a te Istened benned van, hős, ki megsegít, örvendez rajtad örömmel, – hallgat az ő szeretetében vigad rajtad ujjongással. **18** Az ünnep híján búsulókat egybegyűjtöttem, távol voltak tőled, hogy gyalázatot ne viseljenek miatta. **19** Íme, én elbánok mind a te sanyargatóiddal amaz időben, megsegítem a, sántító juhot és az eltévedtet összegyűjtöm; és teszem őket dicsőséggé és hírnévvé, kiknek az egész földön volt a szégyenük. **20** Amaz időben elhozlak titeket és akkor összegyűjtelek titeket, mert teszlek titeket hírnévvé és dicsőséggé, a földnek mind a népei között, amikor visszahozom foglyaitokat szemeitek láttára, mondja az Örökkévaló.

Aggeus

1 Darjáves király második évében, a hatodik hónapban, a hónapnak első napján, lett az Örökkévaló igéje Chaggáj próféta által Zerubbábelhez, Sealtiél fiához, Jehúda helytartójához, meg Józsuához, Jehóczádák fiához, a főpaphoz, mondván: **2** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, mondván: Ez a nép azt mondta nem most jött el az ideje az Örökkévaló házának, hogy felépítessék. **3** És itt az Örökkévaló igéje Chaggáj próféta által, mondván: **4** Vajon ti nétek itt-e az idő laknotok a ti pallózott házaitokban, míg ez a ház romban lever? **5** Most tehát így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Fordítások szíveteket útjaitokra! **6** Vetettetek sokat, de keveset hordatok be; esztek, de nincs elég jöllakásra; isztok, de nincs elég részegedésre; ruházkodtok, de nincs elég melegedésre senkinek; és a ki bérért szegődik el, lyukas tarsoly számára szegődik el. **7** Így szól az Örökkévaló, a seregek: ura: Fordítások szíveteket útjaitokra! **8** Menjetek: fel a hegyre és hozzatok fát és építsetek házat, hogy kedvet találjak benne és dicsőnek bizonyuljak, mondja az Örökkévaló. **9** Oda fordultok a sokhoz, de íme kevessé lett, behordjátok a házba, de rálehellek; vajon miért, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. Az én házamért, mivel romban never, míg ti szaladtok kiki a háza, felé. **10** Azért fölöttetek visszatartotta az ég a harmatot, s a föld visszatartotta a termését. **11** És szólítottam szárazságot az országra és a hegyekre, a gabonára, a mustra és az olajra, meg arra, amit előhoz a föld, meg az emberre és állatra, a kezek minden fáradozására. **12** És hallgatott Zerubbábel, Saltiel fia, meg Józsua, Jehóczádák fia, a főpap, meg a népnek egész maradéka az Örökkévalónak, Istenüknek szavára, meg Chaggáj prófétának szavaira, a mint küldte őt az Örökkévaló, az ő Istenük; és felt a nép az Örökkévalótól. **13** És szól Chaggáj, az Örökkévaló követe, az Örökkévaló követségében, a népnek, mondván: Én vagyok veletek, úgymond az Örökkévaló. **14** És fölébresztette az Örökkévaló szellemét Zerubbábelnek, Saltiél fiának, Jehúda helytartójának, meg szellemét Józsuaának, Jehóczádák fiának, a főpapnak, meg szellemét a nép egész maradékának; jöttek tehát és végeztek munkát az Örökkévalónak, a seregek urának, az ő Istenüknek házában. **15** A hónap huszonnegyedik napján, a hatodik hóban, Darjáves király második évében.

2 A hetedik hóban, a hónap huszonegyedikén, lett az Örökkévaló igéje Chaggáj próféta által, mondván: **2** Szólj csak Zerubbábelhez, Saltiél fiához, Jehúda helytartójához, meg Józsuához, Jehóczádák fiához, a főpaphoz, meg a nép maradékához mondván: **3** Ki köztetek: az, aki fönnmaradt, aki láttá ezt a házat előbbi dicsőségében, és milyennek látjátok azt most? Nemde olyan az, mint a semmi a ti szemeitekben! **4** Most tehát légy erős, Zerubbábel, úgymond az Örökkévaló: és légy erős Józsua főpap, Jehóczádák fia, és légy erős te egész népe az országnak, úgymond az Örökkévaló, és cselekedjetek! Mert én vagyok veletek, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **5** Azon ige szerint, melyet kötöttem veletek, mikor kivonultatok Egyiptomból, fennáll a szellemem köztetek, ne félijtek! **6** Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura:

Még egy keveset, és én megrendíttem az eget és a földet, a tengert és a szárazföldet. **7** Megrendíttem mind a nemzeteket, és ide jönnek drágaságai minden nemzeteknek; megtöltöm a házat dicsőséggel, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **8** Enyém az ezüst és enyém az arany, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **9** Nagyobb leszen ez utóbbi háznak a dicsősége, mint az előbbi, mondja az Örökkévaló, a seregek ura; és ezen a helyen majd békét adok, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. **10** A kilenczedik hónak huszonnegyedikén, Darjáves második évében, lett az Örökkévaló igéje Chaggáj próféta által, mondván: **11** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: kérdezz csak a papoktól tant, mondván: **12** Lám, valaki szent húst visz a ruhája szögletében és oda ér ruhája szögletével a kenyérhez, vagy a főzelékhez, vagy a borhoz, vagy az olajhoz, vagy bármely ételhez: szentté válik-e? Feleltek a papok és mondta: Nem! **13** És mondta Chaggáj: Ha halottl isztáltalan érinti mindezeket, tisztáltalanná válik-e? Feleltek a papok és mondta: Tisztáltalanná! **14** Felelt Chaggáj és mondta: Ilyen ez a nép, és ilyen ez a nemzet énelőttem, úgymond az Örökkévaló, és ilyen kezeiknek minden műve; és amit ott áldoznak, isztáltalan az! **15** Most tehát fordítások szíveteket a naptól fogva visszafelé, mielőtt követ kőre tettek az Örökkévaló templomában. **16** Amint odajött valaki egy húszas asztaghoz, lett belőle tíz; oda jött a présházhöz, fejteni ötven púrát, és lett belőle húsz. **17** Vertelek benneteket üszöggel és rozsdával és jégesővel, kezeitek minden művét, de ti nem hajoltatok hozzáim, úgymond az Örökkévaló. **18** Fordítások csak: szíveteket e naptól fogva visszafelé, a kilenczedik hónak huszonnegyedik napjától fogva, az naptól fogva, hogy alapját tették le az Örökkévaló templomának, fordítások szíveteket: **19** ott van-e még a vetőmag a pajtában; s nem termett még a szőlőtő, a fügefa, a gránátfa és az olajfa. E naptól fogva áldást adok! **20** És lett az Örökkévaló igéje másodszor Chaggájhoz, a hónapnak huszonnegyedikén, mondván: **21** Szólj Zerubbábelhez, Jehúda helytartójához, mondván: Én megrendíttem az eget és a földet. **22** És felfordítom a királyságoknak trónját és megsemmisíttem a nemzetek királyságainak hatalmát, s felforgatom a szekeret s a rajta ülőket, és ledőlnek a lovak és a rajtuk ülők, kiki a, testvére kardja által. **23** Azon napon, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, veszlek téged, Zerubbábel, Sealtiél fia, én szolgám, úgymond az Örökkévaló és teszlek pecsétgyűrű gyanánt, mert téged választottalak ki, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura.

Zakariás

1 A nyolcadik hónapban, Darjáves második évében, lett az Örökkévaló igéje Zekarjához, Berekja, Iddó fia fiához, a prófétához, mondván: **2** Haraggal haragdott az Örökkévaló őseitkre. **3** Szól hozzájuk: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: tértetek vissza hozzám, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura s visszatérék tihozzátok, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **4** Ne legyetek olyanok mint, őseitek, a kiknek hirdették vala az előbbi próféták, mondván Így szól az Úr az Örökkévaló, a seregek ura: tértetek csak vissza rossz utaitokról és rossz cselekedeteitektől; de nem hallhattak és nem figyeltek reámk, úgymond az Örökkévaló. **5** őseitek hol vannak? S a próféták örökké élnek-e? **6** Ámde szavaim és törvényeim, melyeket parancsoltam szolgáimnak, a prófétáknak, nemde utolérték őseitket? Akkor megtértek és mondtaik: amint szándékoztam velünk tenni az Örökkévaló, a seregek Ura, utjaink és cselekedeteink szerint, úgy tett rajtunk. **7** Huszonnegyedik napján a tizenegyedik hónapnak, Sebát hónap az, Darjáves második évében, lett az Örökkévaló igéje Zekarjához, Berekjáhú, Iddó fia fiához, a prófétához, mondván: **8** Láttam az éjjel és íme, egy férfi rajta ül egy vörös lovon és ő állt a mély völgyben levő mirthusok között, mögötte vörös, faktó és fehér lovak. **9** Mondtam: Mik ezek uram? És szót hozzám az angyal, a ki velem beszél! Én megmutatom majd néked, mik ezek. **10** Erre megszólalt a mirthusok között álló férfi és mondta: Ezek azok, akiket küldött az Örökkévaló, hogy bejárják a földet! **11** És feleltek az Örökkévaló angyalának, ki a mirthusok között állt és mondtaik: Bejártuk a földet, s íme az egész föld csendes és nyugodt. **12** Erre megszólalt az Örökkévaló angyala és mondta: Örökkévaló, seregek ura, meddig nem irgalmasol te Jeruzsálemnek és Jehúda városainak, amelyekre haragszol immár hetven éve? **13** Felelt az Örökkévaló az angyalnak, ki velem beszél, jóságos szavakkal, vigasztaló szavakkal. **14** És szót hozzám az angyal, ki velem beszél: Hirdesd, mondván: így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Buzgókodtam Jeruzsálemről és Cziónról, nagy buzgalommal. **15** És nagy haraggal haragszom a gondtalan nemzetekre, mivel én keveset haragdtam, de ők bajra segédkeztek. **16** Azért így szól az Örökkévaló: Visszatértem Jeruzsálemhez irgalommal; házam fölépül benne, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, és mérőszínör feszítetik ki Jeruzsálemen. **17** Még hirdesd, mondván: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura még bővülni fognak városaim a jótól, megvigaszálja még az Örökkévaló Cziót és még kiválasztja Jeruzsálemet! **18** Fölemeltem szemeimet és láttam: íme négy szarv. **19** És szóltam az angyalhoz, ki velem beszél: Mik ezek? Szót hozzám: Ezek a szarvak, melyek szétszórták Jehúdát annyiban, hogy senki nem emelhette fel a fejét, jöttek tehát ezek, hogy elriasszák azokat, leütvén a szarvait ama nemzeteknek, melyek szarvat emeltek vala Jehúda országa ellen, hogy szétszórják.

2 Fölemeltem a szemeimet és láttam, s íme egy férfiú, s kezében mérő kötel. **2** És mondta: Hová mégy? Szolt hozzá: Kiméni Jeruzsálemet, hogy lássam, mennyi a szélessége és mennyi a hossza. **3** És íme, az angyal, ki velem beszél, elment, és egy másik angyal kiment elejébe. **4** És szolt hozzá: Fuss, beszélj amaz ifjúhoz, mondván nyílt városként lesz majd lakva Jeruzsálem a benne levő ember és barom sokasága, miatt. **5** Én pedig leszek neki, úgymond az Örökkévaló, tüzes fal gyanánt köröskörül, és dicsőségül leszek benne. **6** Haj, haj, fussatok hát az észak országából, úgymond az Örökkévaló; mert az égneknégy széle szerint szóralak el benneteket, úgymond az Örökkévaló. **7** Haj, Czión, menekülj, lakója te Bábel leányának. **8** Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura: dicsőség után küldött engem azon nemzetekhez, melyek kifosztottak benneteket; mert ki hozzátok nyúl, az saját szemefényéhez nyúl. **9** Mert íme, én kezemet emelem reájuk, hogy zsákmányul legyenek szolgáiknak: és megtudjátok, hogy az Örökkévaló, a seregek ura küldött engem. **10** Ujjongj és örlj, Czión leánya, mert íme én megyek, hogy lakozzam közepetted, úgymond az Örökkévaló. **11** Majd csatlakoznak számos nemzetek az Örökkévalóhoz ama napon és lesznek nekem népül és majd lakozom közepetted, és megtudod, hogy az Örökkévaló, a seregek ura küldött engem hozzád. **12** És bírni fogja az Örökkévaló Jehúdát, mint osztályrészét, a szerit földön, és újból kiválasztja Jeruzsálemet. **13** Csitt, minden halandó, az Örökkévaló előtt! Mert fölserkent az ő szent hajlékából.

3 És láttatta velem Józsuát, a főpapot, amint áll az Örökkévaló angyala előtt s a Vádló ott áll jobbjá felől, hogy vadolja. **2** És szolt az Örökkévaló a Vádlóhoz: Megdorgál téged az Örökkévaló, te Vádló, igenis megdorgál téged az Örökkévaló, a ki Jeruzsálemet kiválasztotta – nemde túzból kiragadt üszök ez? **3** Józsua pedig szennyes ruhákba volt öltözve, s ott állt az angyal előtt. **4** Megszólalt és szolt az előtte állóhoz, mondván: Vegyétek le róla a szennyes ruhákat. Ekkor szolt hozzá: Lásd, eltávolítottam rólad bűnödet, s majd öltöztekneks díszruhákba. **5** És mondta: tegyenek tiszta süveget a fejére. És rátették a tiszta süveget a fejére és ruhákba öltözötték, az Örökkévaló angyala pedig ott állt. **6** És megintette az Örökkévaló angyala Józsuát, mondván: **7** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Ha útjaim szerint jársz és ha őrizetemet megőrzöd, ha majd házamat is igazgatod te és udvaraimat is őrzöd: akkor adok neked járást az itt állók között. **8** Halljad csak, Józsua főpap, te meg társaid, kik előttem ülnek – mert jelenk való emberek ők – mert íme, én elhozom az én szolgámat, Sarjadéket. **9** Mert íme, a kő, melyet Józsua elé tettem – egy kövön hét szem – íme én megvéstem vésését, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura – és elmozdítom amaz országnak bűnét egy napon. **10** Ama napon, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, hívjátok majd kiki a felebarátját, szőlőtől alá és fügefa alá.

4 S visszajött az angyal, ki velem beszél és a felébresztett engem mint valakit, ki álmából fölébresztetik. **2** És szolt hozzá: Mit látsz? Mondtam: Láttam, és íme egy lámpás, egészen aranyból, csészeje pedig a tetején és a hét mécsese rajta, hét meg hét öntőcső a tetején levő mécsesek számára. **3**

És két olajfa mellette, egy a csésze jobbjáról és egy a baljáról. **4** S megszólaltam és szóltam az angyalhoz, ki velem beszélt, mondván: Mík ezek, Uram? **5** Felelt az angyal, ki velem beszélt és szólt hozzá: Hát nem tudod, mik legyenek ezek? Mondtam: Nem, Uram! **6** Erre felelt és szólt hozzá, mondván: Ez az Örökkévaló igéje Zerubbábelhez, mondván: Nem hatalommal, sem nem erővel, hanem az én szellememmel, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. **7** Mi vagy te, nagy hegy! Zerubbábel előtt síksággá! Fölteszi a csúcskövet örmözaj mellett: Bájt, bájt neki! **8** És lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: **9** Zerubbábel kezei alapították ezt a házat s az ő kezei fogják bevégezni; s megtudod, hogy az Örökkévaló, a seregek ura küldött engem hozzátok. **10** Mert ki csúfolja a csekély dolgok napját? Majd örvendve látják a mérő ón kövét Zerubbábel kezében ezek heten – az Örökkévaló szemei – ők járják be az egész földet. **11** Erre megszólaltam és szóltam hozzá: Mi ez a két olajfa a lámpás jobbjánál és baljánál? **12** És megszólaltam másodszor és szóltam hozzá: Mi az a két olajfa-csokor, mely a két aranycsatorna oldalán van, amelyek öntik magukból az aranyat? **13** Szólt hozzá, mondván: Hát nem tudod, mik ezek? Mondtam: Nem, Uram. **14** És monda: Az olajnak két fia ezek, akik ott állnak az egész föld Ura mellett.

5 Újra fölemeltem szemeimet és láttam, s íme egy repülő tekercs. **2** És szólt hozzá: Mit látsz? – Mondtam: Látok egy repülő tekercset, hossza húsz könyöknyi, és szélessége tíz könyöknyi. **3** Erre szólt hozzá: Ez az átok, mely kihat az egész ország színére; mert mindenki, aki lop, innen, ahhoz képest, kipusztul és mindenki, aki esküszik, innen, ahhoz képest, kipusztul. **4** Kibocsátottam azt, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, hogy bemenjen a tolvajnak házába, meg annak házába, ki nemvre hazugul esküszik és háljon a háza közepette és enyészesse el azt, meg fáit és köveit. **5** Ekkor kiment az angyal, ki velem beszélt és szólt hozzá: Emeld csak fel szemeidet és lásd, mi az, ami itt kijön. **6** Mondtam: Mi az? És monda: Az éfa az, a mi kijön. És monda: Ez az ő formájuk az egész országban. **7** S íme, egy kikkár ólom emelkedik és itt egy asszony ülve az éfában. **8** Erre monda: A gonoszság az! És belé doulta őt az éfába és reádobta az ólomkövet annak szájára. **9** És fölemeltem szemeimet és láttam s íme, két asszony jön ki és szél van a szárnyaikban s olyan szárnyaik vannak, mint a gólya szárnyai; és fölemelték az éfát, föld és ég között. **10** És szóltam az angyalhoz, ki velem beszélt: Hová viszik az éfát? **11** Szólt hozzá: Házat építeni számára Sineár országában; s elkezítették, az pedig ott letétezik az ő helyén.

6 Újra fölemeltem szemeimet és láttam s íme, négy szekér jön ki a két hegycsúcstól, a hegyek pedig rézhegyek. **2** Az első szekérben vörös lovak, a második szekérben fekete lovak; **3** a harmadik szekérben fehér lovak és a negyedik szekérben pettyes, barna lovak. **4** Megszólaltam és mondtam az angyalhoz, ki velem beszélt: Mík ezek, uram? **5** Felelt az angyal és szólt hozzá: Az égnek négy szele ezek, melyek kijönnek, miután ott álltak az egész földnek Ura mellett. **6** Amelyikben a fekete lovak vannak, azok az észak országába mennek ki; a fehérek pedig utánuk mentek ki és a pettyesek a

dél országába mentek ki. **7** A barnák is kimentek és indulni kívántak, hogy bejárják a földet. Mondta: Menjetek, járjátok be a földet! És bejárták a földet. **8** Hívott engem és beszélt hozzá, mondván: Lásd, azok, aik az észak országába mennek ki, lecsillapították lelkemet az észak országán. **9** Lett hozzá az Örökkévaló igéje, mondván: **10** Fogadd el a számkivetettség részéről Cheldájtól, Tóbijától és Jedájától – menj te oda az nap, menj Jósijának, Czezanja fiának házába – aik Bábérből jöttek, **11** fogadd el az ezüstöt és aranyat és készíts koronákat és tegyed fejére Józsuának, Jehózadák fiának, a fópapnak. **12** És szólj hozzá, mondván: Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, mondván: Íme egy férfiú, Sarjadék a neve és sarjadás lesz a helyéből: – az majd fölépíti az Örökkévaló templomát. **13** Ó épít fel az Örökkévaló templomát és ő fog viselni fenséget, ülni fog, uralkodni a trónján, és lészen pap a trónja mellett és a béke tanácsa lészen kettejük között. **14** A koronák pedig lesznak Chélemnek, Tóbijának és Jedájának meg Czezanja. fia kegyének emlékezetül az Örökkévaló templomában. **15** És távoliak jönnek majd és építenek az Örökkévaló templomán, és megtudjátok, hogy az Örökkévaló, a seregek ura kiküldött engem hozzátok. Lészen ez, ha hallgatva hallgattok az Örökkévalónak, a ti Istenteknek szavára.

7 Történt Darjáves királynak negyedik évében, lett az Örökkévaló igéje Zekarjához, a kilencszödik hónap negyedikén: Kiszléven. **2** Küldte ugyanis Bét-Él Saréczert és Régem-Mélekhet meg embereit, hogy könyörögjenek az Örökkévalóhoz, **3** hogy szóljanak az Örökkévaló, a seregek ura házához való papokhoz meg a prófétekhoz, mondván: Vajon sírjak-e az ötödik hónapban, megtartózkodással, amint tettem immár annyi év óta? **4** Akkor lett hozzá az Örökkévalónak, a seregek urának igéje, mondván: **5** Szólj az ország egész népéhez és a papokhoz, mondván: Midőn böjtöltök és gyászt tartotok az ötödik és hetedik hónapban – és pedig már hetven év óta – vajon nékem böjtöltök-e böjtölvé? **6** S midőn esztek és midőn isztok, nemde ti vagyok az evők, és ti az ivók? **7** Nemde tudjátok azon szavakat, melyeket hirdetett az Örökkévaló, az előbbi prófétek által, mikor Jeruzsálem lakva volt és jólében, meg városai körülötte, a Délvidék s az Alföld is lakva volt! **8** És lett az Örökkévaló igéje Zekarjához, mondván: **9** Így szól az Örökkévaló, a seregek ura, mondván: Igaz ítélettel ítéletek, s szeretetet és írgalmat míveljetek kiki testvéreivel. **10** Övezget és árvát, jóvénnyét és szegényt ne fosztogassatok, és rosszat senki a testvére ellen ne gondoljatok ki szívetekben. **11** De vonakodtak figyelni, makacs vállat mutattak és füleiket megnehezítették, úgy hogy nem hallottak; **12** szívöket pedig gyémántkákkal tették, úgy hogy nem hallották a tant és a szavakat, melyeket küldött az Örökkévaló, a seregek ura az ő szellemével, az előbbi prófétek által; és lett nagy harag az Örökkévaló, a seregek ura részéről. **13** És volt, valamint szólította, de nem hallgattak rá, úgy szólítottak ők, de nem hallgattam rájuk, mondja az Örökkévaló, a seregek ura; **14** Vihar módjára szétszórtam őket mind a nemzetekhez, amelyeket nem ismertek, az ország pedig elpusztult ő utánok, járó-kelő nélkül; így tették pusztaságára gyönyörűséges országot.

8 És lett az Örökkévalónak, a seregek urának igéje, mondván:

2 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura Buzgólkodtam Cziónért nagy buzgalommal, és nagy hévvel buzgólkodtam érette. 3 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Visszatérrek Cziónba és lakozom Jeruzsálem közepette; és elnevezették Jeruzsálem igazság városának, s az Örökkévalónak, a seregek urának hegye szent hegynek. 4 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Még fognak ülni öreg férfiak és öreg nők Jeruzsálemnek terein, kiki támasztó botjával a kezében napjaik sokasága miatt. 5 S a városnak terei megtelnek fiú- és leánygyermekkel, akik játszadoznak terein. 6 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Midőn ez csodálatos lesz e nép maradékának szemeiben ama napokban: az én szemeimben is csodálatos lesz, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura. 7 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Íme én megsegítem népemet, a kelet földjéről és a napnyugta földjéről; 8 elhozom őket, hogy lakjanak Jeruzsálem közepette; és lesznek nekem népül, én pedig leszek nekik Istenül, igazsággal és jogossággal. 9 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Erősödjenek meg a ti kezeitek, ti, kik halljátok a napokban ezeket a szavakat azon próféták százából, a kik voltak ama napon, hogy megalapítottatt az Örökkévalónak, a seregek urának háza, a templom, hogy felépüljön. 10 Mert ama napok előtt embernek nem volt meg a béré, sem állatnak nem volt béré s a kimenőnek és bemenőnek nem volt békéje a szorongatótól, és ráeresztem mind az embereket, egyikét a másikára. 11 Most azonban nem mint az előbbi napokban vagyok én a nép maradéka iránt, úgymond az Örökkévaló, a seregek ura; 12 hanem lesz a békének vetése – a szőlőtő megadja gyümölcsét, s a föld megadja termését, s az ég megadja harmatját, s birtokba adom a nép maradékának mindezeket. 13 És lészen: valamint átok voltatok a nemzetek között, Jehúda háza és Izraél háza, azonképen megsegítlek benneteket, hogy áldássá legyetek. Ne féljetek, erősödjenek meg a ti kezeitek! 14 Mert így szól az Örökkévaló, a seregek ura: valamint szándékoltam rosszat tenni veletek, mikor őseitek engem megharagítottak, mondja az Örökkévaló, a seregek ura, és nem gondoltam meg: 15 azonképpen viszont szándékolok eme napokban jót tenni Jeruzsálemmel és Jehúda házával. Ne féljetek! 16 Ezek a dolgok, melyeket cselekedjetek: Beszéljetek igazat egyik a másikával; igazsággal és béke ítéletével ítéleztek a ti kapuitokban. 17 Egyik a másik ellen ne gondoljatok rosszat a szíveteikben és hazug esküt ne szeressetek – mert mindezeket gyűlööm, úgymond az Örökkévaló. 18 És lett hozzá az Örökkévalónak, a seregek urának igéje, mondván: 19 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: A negyedik hónak bőjte, meg az ötödiknek bőjte, meg a hetediknek bőjte, meg a tizediknek bőjte Jehúda házának lesznek vígssággá és örömmé és jó ünnepnapokká; de az igazságot és a békét szeressétek! 20 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Még megtörténik, hogy népek jönnek és számos városoknak lakói, 21 és mennek az egyiknek lakói a másikhoz, mondván: menve menjünk, hogy könyörögjünk az Örökkévalóhoz és hogy keressük az Örökkévalót, a seregek urát; hadd meggyek én is. 22 És jönnek sok népek és számos nemzetek, hogy keressék az Örökkévalót, a seregek urát Jeruzsálemben és hogy könyörögjenek az

Örökkévalóhoz. 23 Így szól az Örökkévaló, a seregek ura: Ama napokban megtörténik, hogy megragadják tíz ember a nemzetek minden nyelvbelől, megragadják egy Jehúdabeli ember ruhájának szögletét, mondván: Hadd menjünk veletek, mert hallottuk, Isten veletek van!

9 Beszédje az Örökkévaló igéjének Chadrák országáról,

és Damaszkus az ő alászállásának helye; mert az Örökkévalónak szeme van az emberekre, meg Izráélenek minden törzseire; 2 Chamátra is, mely azzal határos, Czórra meg Czidónra, noha az nagyon bölcs. 3 Épített Czór magának várat – s fölhalmozott ezüstöt, mint a por, meg aranyat, mint az utcák sara. 4 Íme az Úr kikergeti s a tengerbe dönti bástyáját, ő maga pedig tűz által emészeti meg. 5 Lássa Askelón és féljén, Azza és részkessen nagyon, Ekrón is, mert szégyent vállott az, kire tekintett; majd kivesz király Azzából, Askelón pedig nem lesz lakva. 6 Lakni fog fattyú-fajzat Asdódban, és kiirtom a filiszteusok bűszkeségét. 7 És eltávolítom vérbűnét szájából és undokságait fogai közül, hogy maradjon ő is Istenünknek; és lészen mint valamely nemzetseg Jehúdában és Ekrón olyan, mint a Jebúszsi. 8 És taborozok házam mellett sereg ellen, járó-kelő ellen, és nem vonul át többé rajtuk elnyomó, mert most láttam, szemeimmel. 9 Vigadj nagyon, Czión leánya, riadozzál, Jeruzsálem leánya! Íme a királyod jön hozzád, igazságos és győztes ő; szegény és szamáron nyargal, vemhén, nőstény szamárnak a fián 10 kiirtok szekérhadat Efraimból és lovát Jeruzsálemből, kiírtatik a harcnak ijjá – majd békét beszél a nemzeteknek, uralma pedig tengertől tengerig, s a folyamtól a föld végéig. 11 Te is – szövetségednek vérénél fogva szabadon bocsátottam a te foglyaidat gödörből, melyben víz nincsen. 12 Térjetek vissza erősségezhet, remények foglyai ti! E napon is hirdetem: kétszereset fizetek neked. 13 Mert feszítettem magamnak Jehúdát, ijjüképen fegyverkeztem Efraimmal, fölőbresztem fiaidat, Czión, a te fiad ellen, Javán; és olyanná teszlek, mint hősnek kardja. 14 Az Örökkévaló pedig megjelenik fölöttük, előtőr mint a villám az ő nyila; s az Úr, az Örökkévaló, megfúja a harsonát és jár a délnel viharaiiban. 15 Az Örökkévaló, a seregek ura, megvédi őket; letaposván paritanyakéket, esznak és isznak és zajonganak mint bortól, és megtelnek mint a medencze, mint az oltárnak szögletei. 16 S megsegíti őket az Örökkévaló, az ő Istenük ama napon mint népét-nyáját, mert koronának kövei ők, melyek tündökelnek az ő földjén. 17 Igenis mekkora a jelessége és mekkora szépsége: gabna az ifjakat és must virultatja a hajadonokat.

10 Kérjetez az Örökkévalótól esőt, tavaszi esőnek idején!

Az Örökkévaló készít villámlásokat, hulló esőt ad nekik, kinek-kinek füvet a mezőn. 2 Mert a teráfirmok semmiséget beszéltek és a jósolók hazugságot láttak és az álmok hamisságot beszélnek, hiábavalóval vigasztalnak; azért elvonultak, mint a juhok, sanyarognak, mert nincsen pásztor! 3 A pásztorok ellen lobbant fel haragom és a bakokat büntettem meg; mert gondolt az Örökkévaló, a seregek ura az ő nyájára, Jehúda házára s olyanná teszi, mint díszes lova a harcban. 4 Tőle való a sarokk, tőle a sátorszög, tőle a harcnak ijjá; tőle eltávozik minden elnyomó egyaránt. 5 És lesznek mint hősök, a kik

tapossák az utczák sarát a harczban, és harcziak, mert velök van az Örökkévaló, és szégyent vallanak a lovakon nyargalók. **6** Erőssé teszem Jehúda házát, és József házát megsegítem és visszahozom őket, mert igralmazok nekik, és olyanok lesznek, mint akiket nem vetettem el; mert én vagyok az Örökkévaló, az ő Istenük és meghallgatom őket. **7** Lesznek miként hősök az Efraimbeliek, örül a szívök, mint bortól; fiaik látják és örülnek, vigadjon szívök az Örökkévalóban! **8** Hadd csalogatom őket és összegyűjtöm, mert megváltottam őket, és sokasodnak mint ahogy sokasodtak. **9** Elszárom őket a népek közé, de a távolsgokban megemlékeznek rólam; elni fognak fiaikkal együtt és visszatérnek. **10** Visszahozom őket Egyiptom országából és Assúrból összegyűjtöm őket: és Gileád országába és fel a Libánonhoz hozom el őket, de nem lesz elég nekik. **11** Átvonul a tengeren szorongatással, megcsapja a tengerben a hullámokat, kiszáradnak minden a folyamnak mélységei; ledöntetik Assúr büszkesége és Egyiptomnak vesszője eltávozik. **12** Erőssé teszem őket az Örökkévalóban, és az ő nevében fognak járni, úgymond az Örökkévaló.

11 Nyisd meg, Libánon, kapuidat, hogy tűz emésszen cédrusaid között! **2** Jajgass, cziprusfa, hogy ledőlt a cédrus, mivel hatalmasok pusztítottak el; jajgassatok, ti Básán terebinthusai, hogy ledőlt a hatalmas erdő! **3** Hallik jajgatása a pásztoroknak, hogy elpusztítottatt a pompájuk; hallik ordítása a fiatal oroszlánoknak, hogy elpusztítottatt a Jordán büszkesége! **4** Így szól az Örökkévaló, az én Istenem: Legeltesd az öldöklésre való juhokat, **5** melyeknek vevői öldöklik őket s nem esnek bűnbe, eladójuk pedig mondja: áldott legyen az Örökkévaló, meggazdagodom; pásztoruk pedig nem könyörül rajtuk. **6** Mert nem könyörülök többé az ország lakói, úgymond az Örökkévaló; sőt íme én juttatom az embereket, kit-kit felebarátjának a kezébe és királyának a kezébe: összetörök az országot és nem mentem meg a kezüköből. **7** Legeltettem tehát az öldöklésre való juhokat, valóban a juhoknak legszegényebbjeit; és vettettem magamhoz két botot: az egyiket neveztem kedvességeknek, a másikat pedig egybekötésnek; és legeltettem a juhokat. **8** És megsemmisítettem a háróm pásztori egy hónapban; és rájuk unt a lelkem s az ő lelkök is megitált engem. **9** Mondtam tehát: nem legeltetlek titeket; a mi meghal, haljon meg, s a mi elpusztul, pusztuljon el, a megmaradtak pedig emésszék fel egyik a másikának a húsát. **10** Ere vettettem botomat: a kedvességet, és szévtágtam azt, hogy fölbontsam szövetségemet, melyet kötöttem mind a népekkel. **11** Így bontattat fől ama napon, és megtudták ekképpen a juhok legszegényebbjei, amelyek vártak reám, hogy az Örökkévaló igéje az. **12** És szóltam hozzájuk: Ha jónak tetszik szemeitekben, adjátok meg a béremet, ha pedig nem, hagyjátok abban. És lemérték bérémet: harmincz ezüstöt **13** És szólt hozzá az Örökkévaló: Dobd be a kincstárba azt a pompás drágáságot, mellyel drága voltam nálok. Vettetem tehát a harmincz ezüstöt és bedobtam azt az Örökkévaló házában a kincstárba. **14** Ere szévtágtam a második botomat: az egybekötést, hogy fölbontsam a testvériséget Jehúda és Izrael között. **15** És szólt hozzá az Örökkévaló: Még végy magadrának oktalan pásztorak való szerszámot. **16** Mert íme én támasztok

egy pásztorat az országban: az elpusztulókkal nem fog gondolni, a fiatalt nem fogja keresni, a megsérültet nem fogja gyógyítgatni, a talpon állót nem fogja táplálni, a kövérnek húsát megeszi, patálákat is széttépi. **17** Oh ez a semmirekellő pásztor, ki a juhokat elhagyja – kardot a karjára, meg a jobbak szemére; karja száradva száradjon el, jobb, szeme pedig vakulva, vakuljon meg!

12 Beszédje az Örökkévaló igéjének Izrael felől. Úgymond az Örökkévaló, aki kiterjeszti az egét és megalapítja a földet, és megalkotja az embernek szellemétő benne. **2** Íme én teszem Jeruzsálemet támolygás csészéjévé minden a népeknak körös-körül, és Jehúda számára is, mely ott lesz az ostromnál Jeruzsálem ellen. **3** És lészen ama napon, teszem Jeruzsálemet súlyemelés kövévé, minden a népeknak: minden a kik emelgetik, meg-megkarczolódnak, és összegyűlnek körül minden a földnek nemzetei. **4** Ama napon, úgymond az Örökkévaló, megverek minden lovát bódultsággal, lovasát pedig tébolyodással – de Jehúda háza fölött nyitva tartom szemeimet – s a népeknak minden lovát vaksággal verem meg. **5** És mondják majd Jehúda nemzetérei szívükben: Bátorításul vannak nekem Jeruzsálem lakói az Örökkévaló, a seregek ura, az ő istenük által! **6** Ama napon teszem Jehúda nemzetégeit olyanokká, mint tűzfazék a fa között és mint tűzfáklya a kéve között, és fölemesztik jobbra és balra minden a népeket köröskörül; és marad még Jeruzsálem a maga helyén, Jeruzsálemben. **7** Erre legelőször megsegít az Örökkévaló Jehúda sátrait, azért hogy ne nőjön Dávid házának dicsősége meg Jeruzsálem lakójának dicsősége föléje Jehúdának. **8** Ama nap megvédi az Örökkévaló Jeruzsálem lakóját, és lészen az elgyengült közöttük ama napon olyan, mint Dávid, Dávid háza pedig olyan, mint isten, mint az Örökkévaló angyala ő előttük. **9** És lészen ama napon: szádék közötti kipusztítani minden nemzeteket, melyek eljöttek Jeruzsálem ellen. **10** És majd kiöntök Dávid házára és Jeruzsálem lakójára a kegyelemnek és könyörületnek szellemét, és föltekinetnek hozzá annak miatta, kit átszúrtak; és gyászt tartanak fölötté, mint mikor gyászt tartanak az egyetlen miatt, keseregnek fölötté, mint mikor keseregnek az elsőszülött miatt. **11** Ama napon nagy lesz a gyászolás Jeruzsálemben, mint Hadárimmón gyászolása Megiddón sikságában. **12** Gyászt fog tartani az ország, minden egyes család külön: Dávid házának családjára külön, meg a nejeik külön; Nátán házának családjára külön, meg a nejeik külön. **13** Lévi házának családjára külön, meg a nejeik külön; Simei családjára külön, meg a nejeik külön; **14** minden a többi családok, minden egyes család külön, meg nejeik külön.

13 Ama napon forrás lesz nyitva Dávid háza részére, meg Jeruzsálem lakói részére: vétek ellen és fertőzöt ellen. **2** És lészen ama napon, ugymond az Örökkévaló, a seregek ura, kiirtom a **3** És lészen, midőn valaki még prófétál, akkor szónak hozzá atya és anyja, az ő szülei: ne élj, mert hazugságot beszéltek az Örökkévaló nevében – és átszúrják atya és anyja, az ő szülei, a mikor prófétál. **4** És lészen ama napon, szégyenkeznek a próféták, kiki a látománya miatt, a mikor prófétálkodik, s nem öltének föl szörös köpenyt, azért hogy letagadják; **5** s azt mondja: nem vagyok én próféta, földet mivelő

ember vagyok, mert valaki birtokul juttatta nekem ifjúkoromtól fogva. 6 S ha szólnak hozzá; mik ez ütések a kezeid között? akkor mondja: a hogy ütöttek engem barátaimnak házában. 7 Kard, serkenj pázsitorom ellen, férfi ellen, ki nekem társam – úgymond az Örökkévaló, a seregek ura, úsd a pázsrt, hogy elszéledjenek a juhok, s majd ráfordítom a kezemet a bojtárokra. 8 És lészen az egész országban, úgymond az Örökkévaló, két rész belőle kiirtatik, kiműlik, s egyharmada fennmarad benne. 9 És beviszem a harmadát a tűzbe, s megolvastom őket, a mint megolvastják az ezüstöt, és megvizsgálom, a mint megvizsgálják az aranyat; ő szólítja majd nevemet, és én meghallgatom őt, azt mondom: népem ő, és ő mondja: az Örökkévaló az én Istenem.

14 Íme, egy napja jön az Örökkévalónak, és zsákmányod osztatik szét közeppetted. 2 Összegyűjtöm ugyanis minden nemzeteket Jeruzsálem ellen harczra; bevéteket a város, kifosztatnak a házak s a nők meggyaláztatnak; s elmegy a város fele számkivétsébe, de a megmaradt nép nem irtatik ki a városból. 3 Akkor kivonul az Örökkévaló és harczol ama nemzetek ellen, mint a mely napon harcadt csata napján. 4 És állnak majd lábai ama napon az olajfák hegyén, mely Jeruzsálem előtt van kelet felől s meghasad az olajfák hegye felében, napkeletre és nyugatra, igen nagy völgygyé; és elmozdul a hegynek fele északra, a másik fele pedig dédre. 5 És megfutamodtok hegyeim völgyébe – mert eljut majd a hegyek völgye Áczalig – s megfutamodtok, a mint futamodtak a földrengés elől, Uzzija, Jehúda királyának napjaiban, és eljön az Örökkévaló, az én Istenem – minden a szentek tevelé. 6 És lészen ama napon, nem lesz világosság, hanem nehezedő dermedtség. 7 Egy nap lesz az, az tudva lesz az Örökkévaló előtt: se nem nap, se nem éj; de lészen estnek idején, világosság leszen. 8 És lészen ama napon: elő vizek erednek Jeruzsálemből, felerészök a keleti tenger felé, s felerészök a nyugati tenger felé; nyáron és télen leszen! 9 És lészen az Örökkévaló királylája az egész földön; ama napon egy lesz az Örökkévaló és egy az ő neve. 10 Átváltozik az egész ország mintegy síksággá Gébától Rimmónig, dédre Jeruzsálemtől; és magas lesz az és marad a maga helyén, kezdve Benjámin kapujától egészen az első kapu helyéig, a sarok-kapuig, és Chanánél-tornyától egészen a királyi présházakig. 11 És lakni fognak benne, s átok nem lesz ott többé; és megmarad Jeruzsálem biztonságban. 12 Ez pedig lesz a csapás, melyivel sújtani fogja az Örökkévaló minden napéket, melyek Jeruzsálem ellen sereglettek: elrothat mindegyiknek a húsa, úgy a mint áll a lábain, szemei elrothatnak üregeikben és nyelve elrothat a szájában. 13 És lészen ama napon: lesz nagy megzavarás az Örökkévalótól közöttük, megragadják kiki társának a kezét, és föléje kerekedik a keze társának keze fölé. 14 És Jehúda is harczol majd Jeruzsálemben, és egybegyűjtik minden a nemzetek vagyonát köröskörül: aranyat és ezüstöt és ruhát nagyon sokat. 15 És ép olyan lesz a csapás a lóra, az öszvérrre, a tevére meg a számrára és minden állatra, melyek ami táborokban lesznek, mint eme csapás. 16 És lészen, minden a megmaradtak minden nap nemzetek közül, melyek Jeruzsálem ellen jöttek, felvonúlnak évről-évre, hogy leborúljának a király, az örökkévaló, a seregek

ura előtt és hogy megüljék a sátrak ünnepét. 17 És lészen aki nem vonul fel a földnek nemzetégei közül Jeruzsálemben, hogy leborúljon a király, az Örökkévaló, a seregek ura előtt, – ő reájuk nem esik az eső. 18 És ha Egyiptom nemzetége nem vonul fel és nem jön el, ő reájuk sem; meglesz a csapás, melyivel sújtja a az Örökkévaló azon nemzeteket, a melyek nem vonulnak fel, hogy megüljék a sátrak ünnepét. 19 Ez leszen vétke Egyiptomnak és vétke minden a nemzeteknek, hogy nem vonulnak fel megülni a sátrak ünnepét. 20 Ama napon az lesz rajta a ló csengettyűjén: Szent az Örökkévalónak; és olyanok lesznek a fazekak az Örökkévaló házában, mint a medencék az oltár előtt. 21 És minden fazék Jeruzsálemben és Jehúdában szent lesz az Örökkévalónak a seregek urának, majd jönek minden aaldozók és visznek belőlük és főznek bennük; a nem lesz kalmár többé az Örökkévalónak, a seregek urának házában ama napon.

Malakiás

1 Beszéde az Örökkelvő igéjének Izraélhez, Maleáki által. **2** Szeretlek titkot, mondja az Örökkelvő. És ti azt mondjátok: miben szeretsz minket? **3** Nemde testvére Ézsau Jákobnak, úgymond az Örökkelvő, és én Jákóböt szerettem. Ézsaut pedig gyűlöltem: és tettem hegyeit pusztasággá és birtokát a pusztá sakálainak adtam. **4** Midőn azt mondja Edón: romba döntettünk, de újra felépítük a romokat – így szól az Örökkelvő, a seregek ura: ōk építeni fognak, de én lerontok; és majd nevezik őket: Gonoszság területe és azon nép, melyet elátkozott az Örökkelvő mindenörökre. **5** Szemeitek pedig látták majd és ti magatok mondjátok; Nagy az Örökkelvő, túl Izraél határán! **6** Fiú tiszteleti atyját, és szolga az urát. De ha atya vagyok, hol van tiszteletem, és ha úr vagyok, hol van félelmem? mondja az Örökkelvő, a seregek ura: – néktek ti papok, nevemnek megvetői! De ti mondjátok: mivel vetettük meg a nevedet? **7** Azzal, hogy hoztok oltáromra bencsolt kenyeret! De ti mondjátok: mivel mocskoltunk volna be téged? Azzal, hogy mondjátok: az Örökkelvő asztala megvetni való. **8** S midőn hoztok vakot áldozásra, nincs baj, s midőn hoztok sántát és beteget, nincs baj? Mutasd csak be helytartónak, vajon kedvelni fog-e téged, avagy tekintetbe vesz-e téged, mondja az Örökkelvő, a seregek ura. **9** Most tehát könyörögjetek csak az Istenhez, hogy könyörüljön rajtunk! A ti kezetekből lett ez! Tekintetbe vehet-e bárkit közületek, mondja az Örökkelvő, a seregek ura. **10** Ki is volna köztetek, hogy bezárná az ajtókat, hogy ne tüzelnétek hiába oltáromon! Nincs nekem kedvem bennetek, mondja az Örökkelvő, a seregek ura, és áldozatot nem kedvelek a kezetekből! **11** Mert napkeltétől napnyugtig nagy az én nevem a nemzetek között: és minden helyen füstölögöttek, áldoznak az én nevemnek, és pedig tiszta áldozatot; – mert nagy az én nevem a nemzetek között, mondja az Örökkelvő, a seregek ura. **12** Ti pedig megszentségtelenítétek azt azzal, hogy mondjátok: az Úrnak asztala – bencsolt az már, s az ó, jövedelme – megvetni való annak evése. **13** És azt mondjátok: íme, minő fáradalom! és fűjtök rája. mondja, az Örökkelvő, a seregek ura; és elhozztok rablottat meg a sántát és a beteget, így hozzátok az áldozatot, – vajon kedvelhetem-e azt kezetekből, mondja az Örökkelvő. **14** És átkozott is a ki fondorkodik: van ugyan a nyájában hím állat, de fogad és áldoz hibásat az Úrnak. Mert nagy király vagyok én, mondja az Örökkelvő, a seregek ura és a nevem félelmetes a nemzetek között.

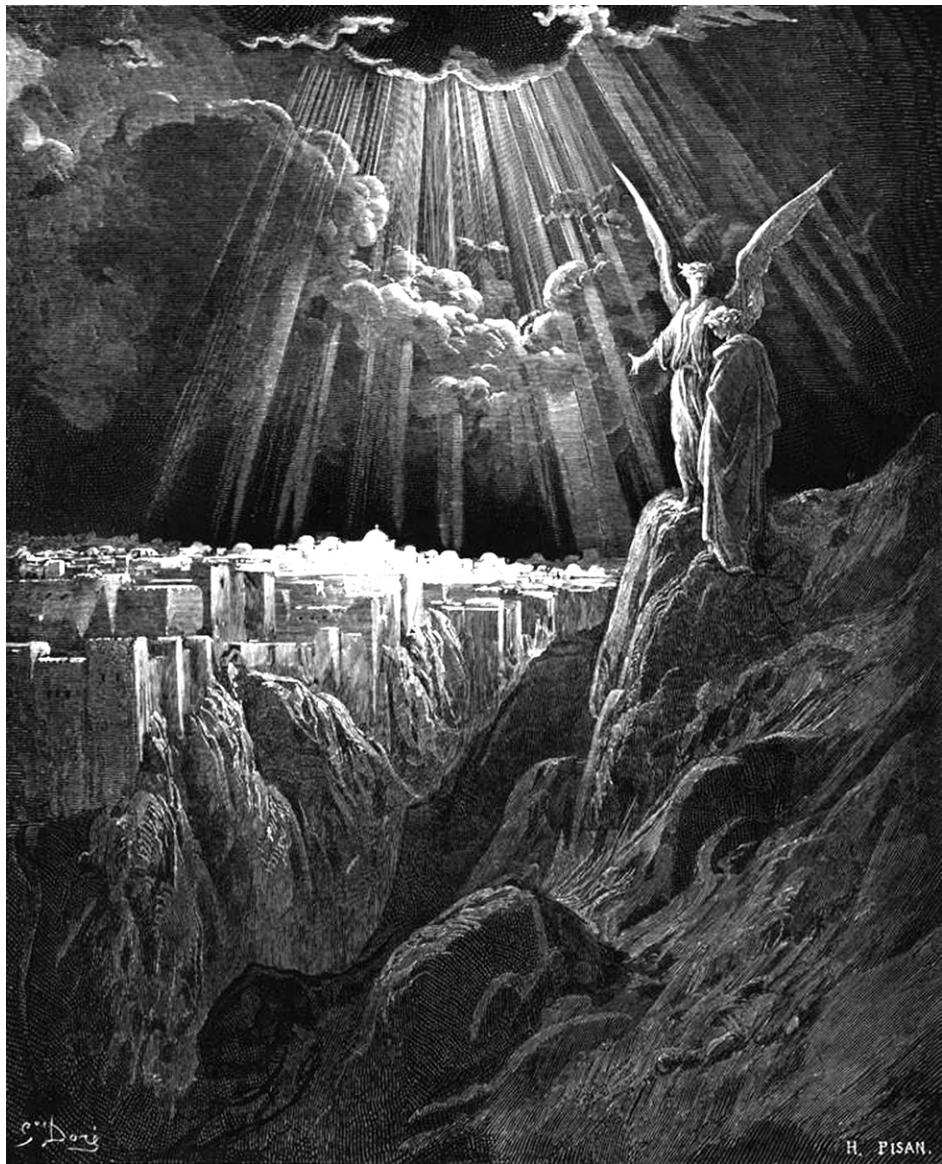
2 És most hozzátok szól e parancsolat, ti papok. **2** Ha nem hallgattok rá és ha szívetekre nem veszítetek, hogy tiszteletet adjatok nevemnek, mondja az Örökkelvő, a seregek ura, akkor rátok bocsátom az átkot, és megátkozom a ti áldásaitokat; már is megátkoztam, mert nem veszítetek szíveteikre. **3** Íme én megszidom a ti vétésteket és szórok ganajt a ti arcotokra, ünnepi áldozataitok ganaját – és kihordanak majd rája benneteket. **4** És megtudjátok, hogy kibocsátottam hozzátok ezt a parancsolatot, hogy melegyen szövetségem Léivel – mondja az Örökkelvő, a seregek ura. **5** Szövetségem volt

ő vele: az élet és a béke, adtam neki azokat félelemül és felt engem, és nevem miatt rettegett ő. **6** Igaz tan volt a száján, és jogtalanság nem találtatott az ő ajkain; békében és egyenességen járt velem, és sokakat elfordított a bűntől. **7** Mert a papnak ajkai megőrizik a tudást, és tant kivánnak szájából, mert követje ő az Örökkelvőnak, a seregek urának. **8** De ti letértetek az útról, botlásra vittetek sokakat a tanban; megrontottatók a Lévi szövetségét, mondja az Örökkelvő, a seregek ura. **9** Tehát én is megvetni valókká és alacsonyokká tettelek benneteket, az egész nép előtt, ahoz képest, a hogy ti sem őrzitek meg utaimat és személyt tekintetek a tanban. **10** Nemde egy atyánk van mindenjáunknak, nemde egy Isten teremtett minket? miért hűtlenkednék kiki testvére ellen, megszentségtelenítve őseink szövetségét? **11** Hűtlenkedett Jehúda és útálatoság történt Izraélben és Jeruzsálemben, mert megszentségtelenítette Jehúda az Örökkelvő szentségét, a. melyet szeret, és összeházasdott idegen istennek a leányával. **12** Irtson ki az Örökkelvő azon férfiúról, a ki azt teszi, ébrenlevőt és felelőt Jákób sátárból, meg olyat, a ki áldozatot hoz az Örökkelvőnak, a seregek urának! **13** És másodszor ezt teszik: borítójátok könyvel az Örökkelvő oltárát, sírással és jaigatással, úgy hogy nem fordulhat többé az áldozathoz, hogy kedvességgel fogadná kezetekből. **14** És azt mondjátok: miért? Azért, hogy az Örökkelvő tanu volt közted és ifjúkori feleséged közt, a ki ellen te hűtlenkedtél, holott a társnőd és szövetséges feleséged. **15** Hát nem tette az az egy, pedig fölöslen volt neki szelleme? De mi van azzal az egygyel? Isteni magzatot kíván! Órizkedjetek tehát lelketeikért és ifjúkori feleségedet ne érje hűtlenség! **16** Mert gyűlööm az elküldést, mondja az Örökkelvő, Izraél Istene, meg azt, ki erőszakot borított ruhájára, mondja az Örökkelvő, a seregek ura: órizkedjetek tehát lelketeikért és ne hűtlenkedjetek! **17** Fárasztottatók az Örökkelvőt a ti beszédeitekkel. És azt mondjátok: mindenki, aki rosszt tesz, jónak tetszik az Örökkelvő szemeiben, és azokban találja kedvét, avagy hol van az ítélet Istene?

3 Íme, én elküldöm követemet, hogy utat törjön előttem: és hirtelen előjö templomához az Úr, a kit kivántok, és a szövetség angyala, a kit akartok, íme előjön, mondja az Örökkelvő, a seregek ura. **2** De ki birja eljöttének napját és ki az, a ki megállhat megjelenésekor? Mert ő olyan, mint az olvasztónak a tüze, vagy mint a ruhamosók lúgja. **3** És ott ül – olvasztva és tisztítva ezüstöt – és megtisztítja a Lévi fiait, és megválasztja őket, mint az aranyat s az ezüstöt, hogy legyenek az Örökkelvőnél igazsággal áldozatot hozók. **4** Akkor kellemes lesz az Örökkelvőnél Jehúdának és Jeruzsálemben áldozata, mint az óskor napjaiban és mint az előbbi években. **5** És közeledem hozzátok az ítéetre, és siető tanu leszek a varázsolók ellen és a házasságítők ellen és a hazugú esküdők ellen, és azok ellen, kik nyomorgatják a bérét az ő bérében, az özvegyet és az árvát, és jogától elhaljtják a jövevényt, és nem férnek engem, mondja az Örökkelvő, a seregek ura. **6** Mert én, az Örökkelvő, nem változtam meg, sem ti, Jákób fiai nem enyésztétek el. **7** seitek napjaitól fogva

eltértek törvényeimtől és nem űrizték meg, térfetek vissza hozzám, hogy visszatérhessek hozzátok, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. És ti mondjátok: mivel tértünk vissza? 8 Megcsal-e ember Isten, hogy ti engem megcsaltok? És ti mondjátok: mivel csaltunk meg téged? A tizeddel és az adománynal. 9 Az átokkal vagytok megátkozva, és engem csaltok meg ti, az egész nemzet! 10 Hozzátok el az egész tizedet a kincstár házába, hogy elesen legyen házamban, és próbáljatok csak meg engem ezzel, mondja az Örökkévaló a seregek ura, nem nyitom-e meg nektek az égnek ablakrácsait, hogy kiöntsek nektek áldást, az elég nél többet. 11 S megszidom értetek a faló sáskát, hogy meg ne rontsa nektek a földnek gyümölcsét, és terméketlen ne legyen nektek a szőlőtő a mezőben, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. 12 És boldognak mondanak titeket mind a nemzetek, mert kedvelt ország lesztek ti, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. 13 Erősek voltak ellenem beszédeitek, mondja az Örökkévaló. És mondjátok: mit beszéltünk egymással ellened? 14 Azt mondattatók: hiábavaló dolog Isteni szolgálni: és mi a haszna, hogy megőriztük őrizetét, s hogy elszomorodva jártunk az Örökkévaló, a seregek ura miatt? 15 Most pedig boldogoknak mondjuk mi a kevelyeket, fel is építtek a gonoszság cselekvői, meg is próbálták az Isten és megmenekültet. 16 Akkor egymással beszéltek az Istenfélők, kiki a társával, az Örökkévaló pedig figyelt s meghallotta, és megíratott az emlékezet könyve ő előtte az Istenfélők számára és azok számára, kik a nevét tekintik. 17 És lesznek nékem, mondja az Örökkévaló, a seregek ura, azon napon, melyet én készítetek, kiváló tulajdonul, hogy megszánom őket, amint megszánja valaki a fiát, aki őt szolgálja. 18 És majd újra látjátok, mi különbség van az igaz meg a gonosz között, az Isten szolgáló meg aközött, ki őt nem szolgálta.

4 Mert íme jön a nap, égne mint a kemencze – és lesznek mind a kevelyek és mind az, aki gonoszságot cselekszik, tarlóvá, és föllobbantja őket a nap, a mely jön, mondja az Örökkévaló, a seregek ura, úgy hogy nem hágy nekik gyökeret és ágat. 2 És felsüt reátok, nevemnek félői ti, az igazság napja, gyógyítással a szármáin; és kimentek és ugrándoztak, mint borjuk a hízlalóból. 3 És majd tapossátok a gonoszokat, mert hamu lesznek lábaitok talpai alatt, azon napon, melyet én készítetek, mondja az Örökkévaló, a seregek ura. 4 Emlékezzetek Mózesnek, az én szolgámnak tanáról, melyet parancsoltam neki a Chórében egész Izraél részére: törvényeket és rendeleteket! 5 Íme, én küldöm nektek Eliját, a prófétát, mielőtt jönne az Örökkévaló napja, a nagy és félelmetes;

H. PISAN.

És én, János láttam a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely Istentől, a mennyből szállt alá, felkészítve, mint a vőlegény számára felékesített menyasszony. És az égből hangos szózatot hallottam, amely ezt mondta: „Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és velük lakik, és azok az ő népei lesznek, és maga Isten lesz velük.

Jelenések 21:2-3

Útmutató az Olvasóhoz

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

Szótár

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Szótár +

AionianBible.org/Bibles/Hungarian---Hungarian-Jewish-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Lukács 8:31
Rómaiakhoz 10:7
Jelenések 9:1
Jelenések 9:2
Jelenések 9:11
Jelenések 11:7
Jelenések 17:8
Jelenések 20:1
Jelenések 20:3

aïdios

Rómaiakhoz 1:20
Júdás 1:6

aiōn

Máté 12:32
Máté 13:22
Máté 13:39
Máté 13:40
Máté 13:49
Máté 21:19
Máté 24:3
Máté 28:20
Márk 3:29
Márk 4:19
Márk 10:30
Márk 11:14
Lukács 1:33
Lukács 1:55
Lukács 1:70
Lukács 16:8
Lukács 18:30
Lukács 20:34
Lukács 20:35
János 4:14
János 6:51
János 6:58
János 8:35
János 8:51
János 8:52
János 9:32
János 10:28
János 11:26
János 12:34
János 13:8
János 14:16

Apostolok 3:21

Apostolok 15:18

Rómaiakhoz 1:25

Rómaiakhoz 9:5

Rómaiakhoz 11:36

Rómaiakhoz 12:2

Rómaiakhoz 16:27

1 Korintusi 1:20

1 Korintusi 2:6

1 Korintusi 2:7

1 Korintusi 2:8

1 Korintusi 3:18

1 Korintusi 8:13

1 Korintusi 10:11

2 Korintusi 4:4

2 Korintusi 9:9

2 Korintusi 11:31

Galatákhöz 1:4

Galatákhöz 1:5

Efészusiakhoz 1:21

Efészusiakhoz 2:2

Efészusiakhoz 2:7

Efészusiakhoz 3:9

Efészusiakhoz 3:11

Efészusiakhoz 3:21

Efészusiakhoz 6:12

Filippiekhez 4:20

Kolosséiakhoz 1:26

1 Timóteushoz 1:17

1 Timóteushoz 6:17

2 Timóteushoz 4:10

2 Timóteushoz 4:18

Tituszhoz 2:12

Zsidókhoz 1:2

Zsidókhoz 1:8

Zsidókhoz 5:6

Zsidókhoz 6:5

Zsidókhoz 6:20

Zsidókhoz 7:17

Zsidókhoz 7:21

Zsidókhoz 7:24

Zsidókhoz 7:28

Zsidókhoz 9:26

Zsidókhoz 11:3

Zsidókhoz 13:8

Zsidókhoz 13:21

1 Péter 1:23

1 Péter 1:25

1 Péter 4:11

1 Péter 5:11

2 Péter 3:18

1 János 2:17

2 János 1:2

Júdás 1:13

Júdás 1:25

Jelenések 1:6

Jelenések 1:18

Jelenések 4:9

Jelenések 4:10

Jelenések 5:13

Jelenések 7:12

Jelenések 10:6

Jelenések 11:15

Jelenések 14:11

Jelenések 15:7

Jelenések 19:3

Jelenések 20:10

Jelenések 22:5

aiōnios

Máté 18:8

Máté 19:16

Máté 19:29

Máté 25:41

Máté 25:46

Márk 3:29

Márk 10:17

Márk 10:30

Lukács 10:25

Lukács 16:9

Lukács 18:18

Lukács 18:30

János 3:15

János 3:16

János 3:36

János 4:14

János 4:36

János 5:24

János 5:39

János 6:27

János 6:40

János 6:47

János 6:54

János 6:68

János 10:28
János 12:25
János 12:50
János 17:2
János 17:3
Apostolok 13:46
Apostolok 13:48
Rómaiakhoz 2:7
Rómaiakhoz 5:21
Rómaiakhoz 6:22
Rómaiakhoz 6:23
Rómaiakhoz 16:25
Rómaiakhoz 16:26
2 Korintusi 4:17
2 Korintusi 4:18
2 Korintusi 5:1
Galatákhöz 6:8
2 Tesszálonika 1:9
2 Tesszálonika 2:16
1 Timóteushoz 1:16
1 Timóteushoz 6:12
1 Timóteushoz 6:16
2 Timóteushoz 1:9
2 Timóteushoz 2:10
Titushoz 1:2
Titushoz 3:7
Filemonhoz 1:15
Zsidókhoz 5:9
Zsidókhoz 6:2
Zsidókhoz 9:12
Zsidókhoz 9:14
Zsidókhoz 9:15
Zsidókhoz 13:20
1 Péter 5:10
2 Péter 1:11
1 János 1:2
1 János 2:25
1 János 3:15
1 János 5:11
1 János 5:13
1 János 5:20
Júdás 1:7
Júdás 1:21
Jelenések 14:6

eleēsē

Rómaiakhoz 11:32

Geenna

Máté 5:22
Máté 5:29
Máté 5:30
Máté 10:28
Máté 18:9
Máté 23:15
Máté 23:33
Márk 9:43

Márk 9:45
Márk 9:47
Lukács 12:5
Jakab 3:6
Hadēs
Máté 11:23
Máté 16:18
Lukács 10:15
Lukács 16:23
Apostolok 2:27
Apostolok 2:31
1 Korintusi 15:55
Jelenések 1:18
Jelenések 6:8
Jelenések 20:13
Jelenések 20:14
Limnē Pyr
Jelenések 19:20
Jelenések 20:10
Jelenések 20:14
Jelenések 20:15
Jelenések 21:8
Sheol
1 Mózes 37:35
1 Mózes 42:38
1 Mózes 44:29
1 Mózes 44:31
4 Mózes 16:30
4 Mózes 16:33
5 Mózes 32:22
1 Sámuel 2:6
2 Sámuel 22:6
1 Királyok 2:6
1 Királyok 2:9
Jób 7:9
Jób 11:8
Jób 14:13
Jób 17:13
Jób 17:16
Jób 21:13
Jób 24:19
Jób 26:6
Zsoltárok 6:5
Zsoltárok 9:17
Zsoltárok 16:10
Zsoltárok 18:5
Zsoltárok 30:3
Zsoltárok 31:17
Zsoltárok 49:14
Zsoltárok 49:15
Zsoltárok 55:15
Zsoltárok 86:13
Zsoltárok 88:3
Zsoltárok 89:48

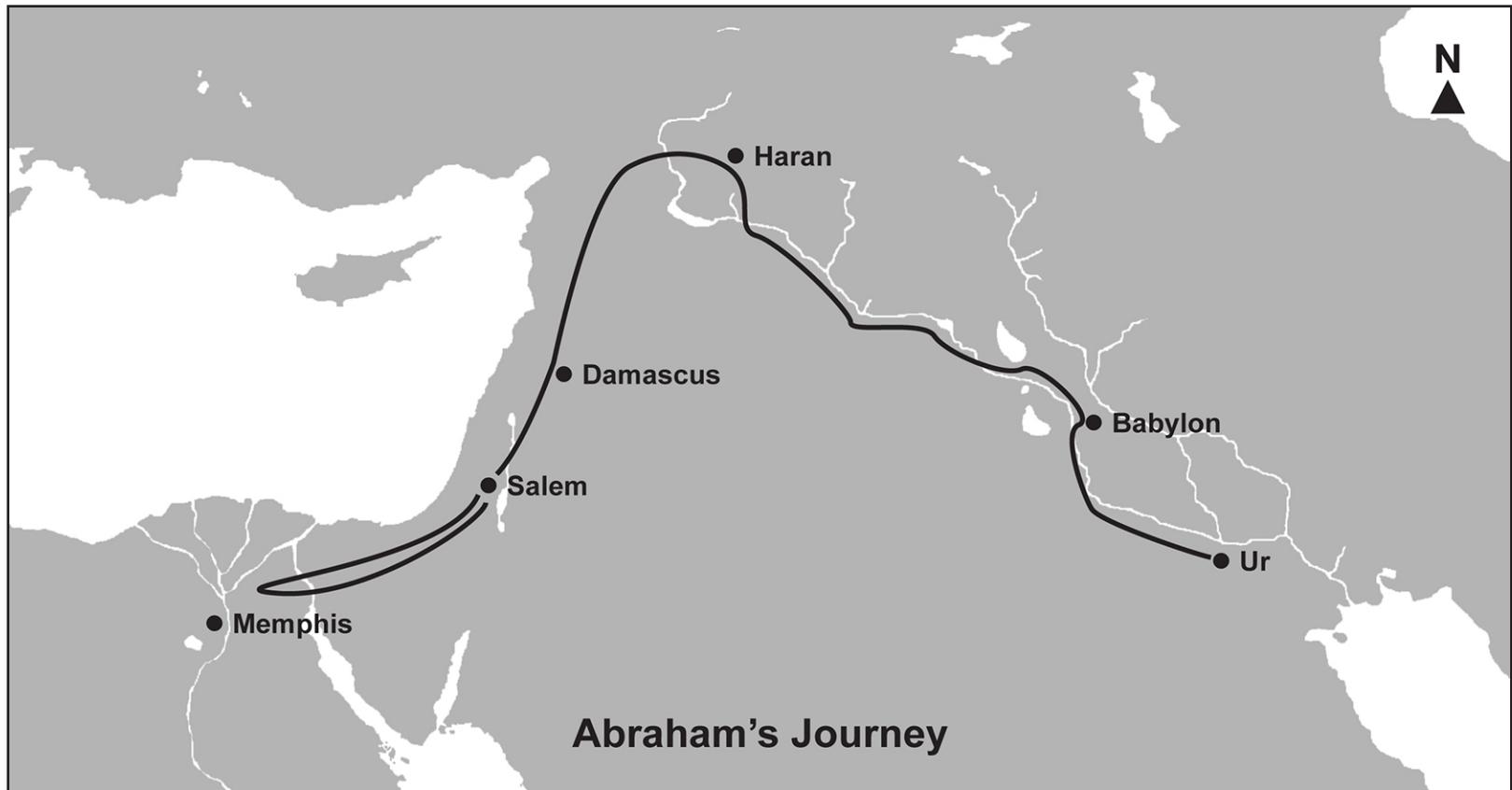
Zsoltárok 116:3
Zsoltárok 139:8
Zsoltárok 141:7
Példabeszédek 1:12
Példabeszédek 5:5
Példabeszédek 7:27
Példabeszédek 9:18
Példabeszédek 15:11
Példabeszédek 15:24
Példabeszédek 23:14
Példabeszédek 27:20
Példabeszédek 30:16
Prédikátor 9:10
Énekek Éneke 8:6
Ézsaiás 5:14
Ézsaiás 7:11
Ézsaiás 14:9
Ézsaiás 14:11
Ézsaiás 14:15
Ézsaiás 28:15
Ézsaiás 28:18
Ézsaiás 38:10
Ézsaiás 38:18
Ézsaiás 57:9
Ezékiel 31:15
Ezékiel 31:16
Ezékiel 31:17
Ezékiel 32:21
Ezékiel 32:27
Hóseás 13:14
Ámos 9:2
Jónás 2:2
Habakuk 2:5

Tartaroō

2 Péter 2:4

Questioned

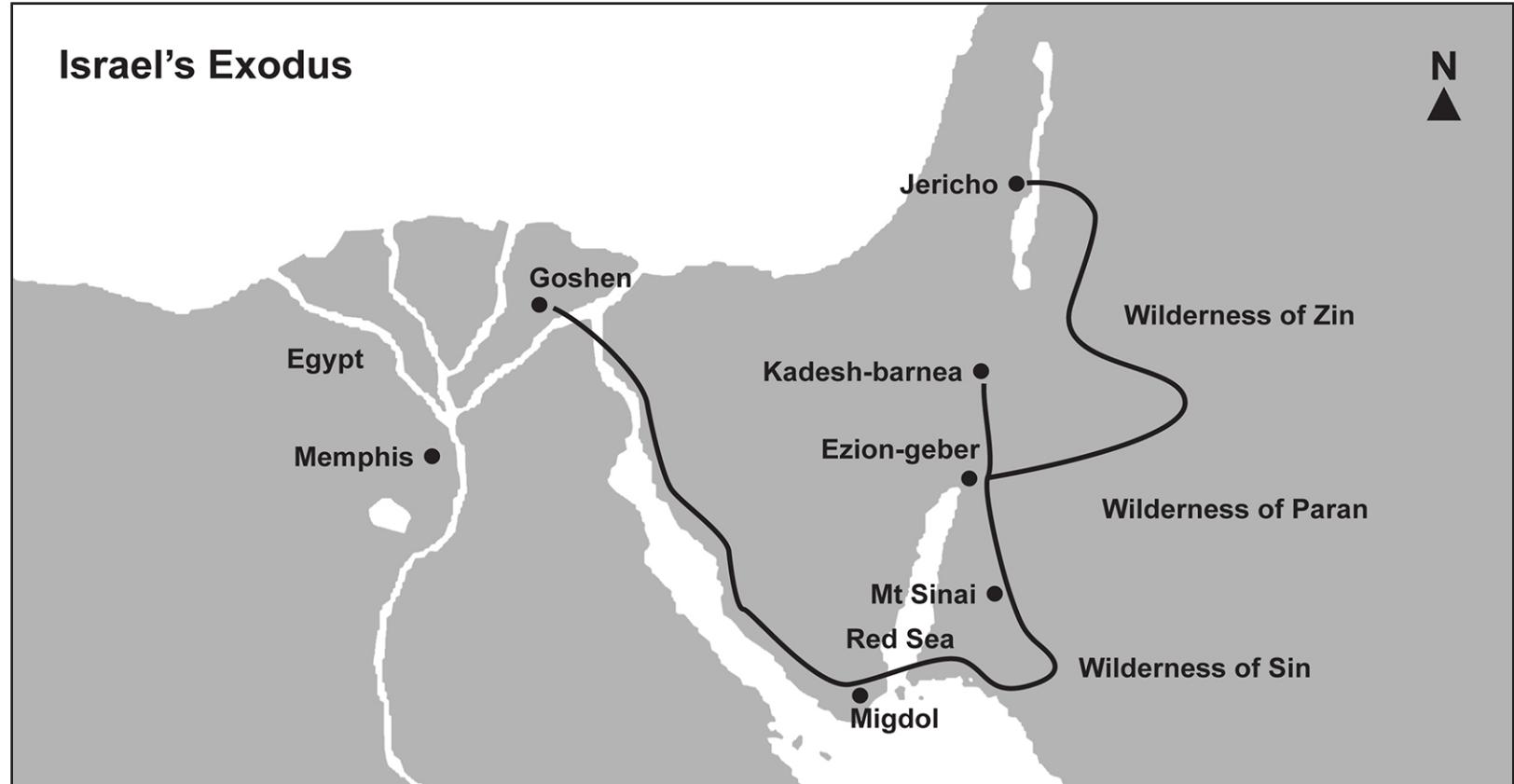
None yet noted

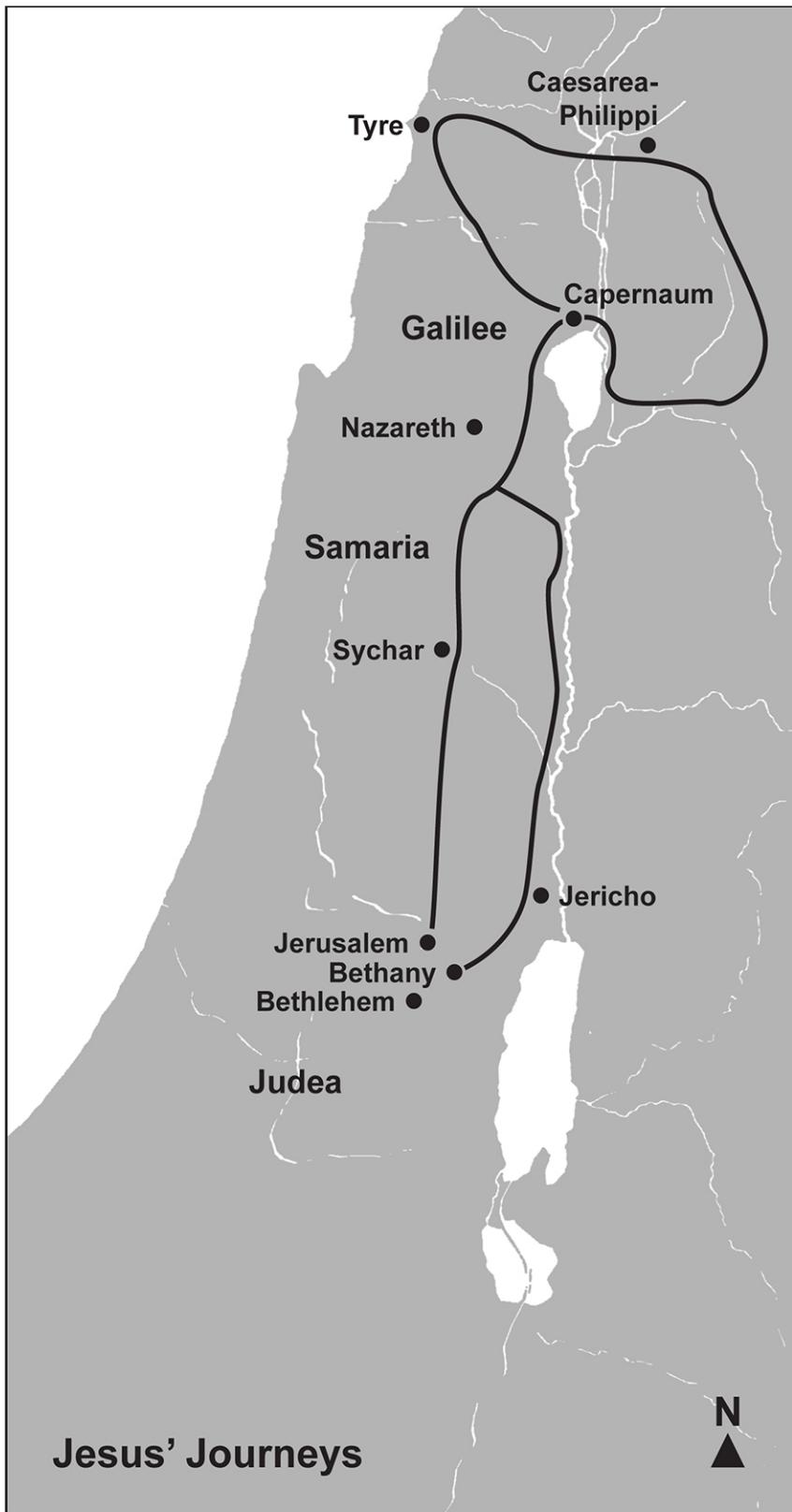
Hit által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívatott, hogy menjen ki arra a helyre, amelyet örökségül fog kapni. És elindult, de nem tudta hová megy. - Zsidókhoz 11:8

Israel's Exodus

N
▲

És volt, midőn elbocsátotta Fáraó a népet, nem vezette őket Isten a filiszteusok országának útján mert közel volt az; mert azt mondta Isten, nehogy megbánja a nép, midőn háborút látnak és visszatérnek Egyiptomba. - 2 Mózes 13:17

Mert az Emberfia sem azért jött, hogy néki szolgájának, hanem hogy ő szolgájón, és adja az ő életét vállságul sokakért. - Márk 10:45

Pál, Jézus Krisztusnak szolgája, elhívott apostol, kiválasztva Isten evangéliumának hirdetésére, - Rómaiakhoz 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Titus destroys the Jewish Temple
52	Paul imprisoned in Rome, Italy
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3 Mankind is created in God's image, male and female He created us					
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19 Sin entered the world through Adam and then death through sin					
When are we? ▼								
Where are we?			Innocence		Fallen			Glory
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age
								New Heavens and Earth
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers		
	Mankind	Living	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth Luke 16:22 Blessed in Paradise Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command	Genesis 1:1 No Creation No people	Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise			
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment			
	Angels	Holy			Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			
		Imprisoned	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels	2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus	Revelation 20:13 Thalaasa Revelation 19:20 Lake of Fire Revelation 20:2 Abyss		
		Fugitive			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			
		First Beast						
		False Prophet						
		Satan						
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7 For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all					

Sors

Magyar Nyelv at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail,*" Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up,*" Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid,*" because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you,*" John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Menjetek el azért, tegyetek tanítványokká minden népet, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, - Máté 28:19